

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Головашия принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одного строчки печатной, въ рубр. „Надоблѣна“ по 20 кр. а. в. Репліації неопечатаніи вѣдѣны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Державская ул., д. Ралли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: за цѣлый рокъ . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 зр. на полъ року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 зр. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлый рокъ . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 зр. на полъ року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 зр. на четверть року . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на полъ року . . 3 зр. на полъ року . . 3 рубл. 50 ц. Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 зр. на полъ року . . 7 зр. 50 ц. на четверть року . . 3 зр. 75 ц. съ дод. „Библиотеки“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . 6 зр. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) цвѣтня зачинається II. четверть-рокъ сегоднѣшного издавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнам. повѣстей“. Просимо о виробнаніе залеглостей и скорѣ отновленіе предплати.

Новоприступаючи П. Т. Предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ одержать за доплатою 1 зр. початокъ повѣсти Додета „Набобъ“ (17 аркушѣвъ).

На слѣдующій четверть рокъ будемо высылати лише тымъ П. Т. Предплатникамъ, котрымъ предплата ще не скѣнчилась.

Борба о права конституційніи.

Справа заборони тернопільскимъ Выдѣломъ повѣстовымъ громадѣ Пронятинъ уживати руского письма въ урядовій перепискѣ и наложенье на начальника громадского кары грошевою за „rodburzanie“ громады черезъ то, що переписка громадска ведеть по руски, а дальше справа читалень нашихъ, представлена объективно въ одномъ зъ послѣднихъ чиселъ „Дѣла“, — обѣ тѣи sprawy знайшли въ деякихъ органахъ прасы польской такѣ освѣтленіе, що оно справдѣ гѣдне лишь рабулистѣвъ публицистичныхъ. Такъ и видко, що прилюдно поднесеніе тыхъ справъ рускою печатю, для польской публицистики значило то само, що вткнути дручокъ въ осине гнѣздо...

Въ справѣ „указу“ тернопільского Выдѣлу пов. забрала голосъ „Gaz. Narodowa“ въ формѣ полемики противъ „Kurjera Lw.“, котрый цѣлый фактъ повторилъ за рускими газетами и гнѣзвилъ поступованіе Выдѣлу пов. „Gaz. Nar.“ твердитъ, що рускій громадѣ прислугує „w rewnych granicach“ право уживати руского языка въ своихъ чинностяхъ, але „wyłączenie“ право уживати руского языка у *wszystkich* своихъ отнѣсинахъ и съ *wszystkimi* властями публичными тѣи не прислугує! То вже — каже „Gaz. Nar.“ — „nasze prawo publiczne“, выпывающее зъ министерского розпоряджѣня зъ 5 червня 1869 р., котре ввело языкъ польскій, якъ урядовый въ Галичинѣ.

Що за рабулистика! Пригильсьмо тѣлько тѣи. „W rewnych granicach“ вѣльно рускимъ громадамъ уживати руского языка. Якъ-жъ то тѣи границѣ? Кто ихъ постановляе? Право руского языка має зависѣти отъ гумору презеса або секретаря Выдѣлу пов.?! А оно такъ и дѣється. Суть Выдѣлу пов., котрі приймають цѣлу переписку громадъ въ рускомъ

языцѣ, а Выдѣлъ пов. въ Тернополи уважає руску переписку „rodburzanіem“ и накладе на вѣйта кару грошеву! Але-жъ мы, на подставѣ арт. XIX основного закона зъ 21 грудня 1867 р. („Держава узнає *równoprawność* всѣхъ мовъ краєвыхъ въ школахъ, урядѣ и въ публичномъ житіи“) и на подставѣ познѣйшихъ розпоряджень министерскихъ рѣшучо протестуємо противъ твердженію, будѣто-бы рускій громады мали уживати руского письма тѣлько „w rewnych granicach“, а не все и всюды! Розпорядженіе министровъ зъ 5 червня 1869 ч. 2354 дотыкає тѣлько державныхъ властей, урядѣвъ та судѣвъ и нормѣ языковій зносинъ ихъ мѣжъ собою и супротивъ приватныхъ лицъ та корпорацій, але не обовязує громадъ автономичныхъ. Громады, взглядо ихъ рады мають повне право на подставѣ §. 49. закона громадского зъ 12 серпня 1866 р. ухвалити для себе языкъ урядовый. Вѣльно польскимъ громадамъ ухвалити польскій, нѣмецкій колоніалямъ и жидамъ нѣмецкій, чому-жъ не вѣльно рускимъ ухвалити рускій? Чи онѣ не есть краєвымъ языкомъ, отже и нерѣдкую управленымъ? Въ Чехахъ чешскій громады переписуются съ всѣми властями лише по чешки, и Нѣмцѣ на то вже нѣчого не кажуть, — а въ Галичинѣ публицисты польскій выступають противъ того права руского языка! Соромъ и ганьба! Тѣи на словахъ „autonomiści“ и „gusserge swobody“, що на стовцахъ своихъ органѣвъ о нѣчѣмъ бѣльше и не знаютъ говорити, — на дѣлѣ, супротивъ Русинѣвъ, показуются централистами, гѣрними отъ всѣхъ „szrajbjud-ów“, и нужденными егѣностями та слѣпными чѣлобійниками передъ всякимъ беззаконствомъ.

Тѣи-же тернопільскій Выдѣлъ повѣстовый наказавъ громадѣ Пронятинъ дня 13. лютого, щобъ она назадъ приняла отпрѣвленное писаря-Поляка а крѣмъ того наложивъ — грошеву кару на вѣйта 20 зр., на заступника 10 зр. и на асесора 10 зр. Громада выговорила рекурсъ, а коли въ Выдѣлѣ пов. не хотѣли подписати рублимъ, бо рекурсъ бувъ писаный по руски, то внесено его прямо почтою до Выдѣлу краєвого. Зъ-отси звернено рекурсъ назадъ, бо, сказано, рекурсы отъ громадъ до Выдѣлу краєвого мусять ити черезъ Выдѣлы повѣстовый. Громада такъ поступила и жде рѣшенія.

Якъ Выдѣлъ повѣстовый, такъ и ц. к. староство въ Тернополи не хоче признати права

русского языка, тожъ и прислало громадѣ Пронятинъ слѣдующе письмо:

„L. 3802. Do zwierzchności gminnej w Prońiatynie. Wzywa się zwierzchność gminną, aby pisma do c. k. starostwa, w myśl rozporządzenia ministerjalnego z d. 4 czerwca 1869, w języku polskim przedkładała, gdyż język ten jako urzędowy powołany rozporządzeniem zaprowadzonym został. Z c. k. starostwa. Tarnopol, 17 lutego 1886. Madurowicz.“

Громада противъ того наказу внесла рекурсъ до ц. к. намѣстництва. Чи выиграє тамъ справу, не знати; може бути, що треба буде вѣй удаваться выше. На всякій однажъ способъ, ц. к. староство въ Тернополи, такъ само якъ и Выдѣлъ повѣстовый, не есть въ правѣ покикуватися на мин. розпорядженіе зъ 5 червня 1869 р. Розпорядженіе министерское зъ 5 червня 1869 р. въ §. 5 выразно постановляе: „Истинный приписъ що до переписки властей, урядѣвъ и судѣвъ съ сторонами, съ властями недержавными, корпораціями и громадами, обовязуєтъ на дальше и ихъ отсе розпорядженіе не обовязує“. (А треба знати, що п. пр. розпорядженіе министра справедливости зъ 9 липня 1860 р. ч. 10.340 выразно каже: „Подъ взглядомъ мовы въ судахъ громады стоять на равнѣ съ сторонами“ т. е. вѣльно имъ переписуватись по руски.) Ц. к. намѣстництво львівске въ своемъ рескрипті до подвластныхъ органѣвъ, выдѣлѣвъ 11 червня 1869 р., выразно каже: „Само собою розумѣется, що и на дальше въ мыслѣ §. 5. розпоряджѣня зъ 5 червня сторонамъ, духовнымъ верхностямъ и урядамъ, корпораціямъ и громадамъ вѣльно въ зносинахъ съ ц. к. верхностями и урядами уживати одной зъ трехъ мовъ (руской, польской и нѣмецкой), а зъ другой стороны зѣстає ненарушимый обовязокъ властей въ урядѣвъ залагоджувати ихъ справѣ уживати дотычнои (отже и руской) мовы“.

По чѣй же теперъ сторонѣ правда, панове представителѣ польской оицѣи публичной? А мы говоримо прецѣнь §§-фаміи и цитатами розпоряджень тыхъ самыхъ, котрі вы называете „nasze (польске) prawo publiczne“?!

До sprawy читалень звернемось на слѣдующій разъ.

Рѣчи пос. В. Ковальского.

I.
Рѣчь при дебѣтѣ надѣ бюджетомъ министерства просвѣты и исповѣданъ, выголошена 31. марта 1886.

Забираючи голову при титулѣ „шкѣльный надзѣръ“, находяжусь подѣ пріятнымъ враженіемъ обохъ першихъ рѣчей его екоц. министра просвѣты, прірекшого намъ такъ богато и дуже хорошого въ шкѣльной области. Мене тѣшитъ завленіе, що п. министр не улаже нѣякимъ постороннымъ напорамъ, що школа въ Австріи буде кождому горожанинові въ равнѣй мѣрѣ пріступна, що устороняется отъ неа партійнай вліянія, що школа та буде такъ устроєна, щобъ кождому народови австрійскому була дана можливість розвою національного, а молодѣжь образовалась въ материнѣмъ языкѣ и щобъ остаточно та школа была австрійскою.

На вѣсѣ тѣи оказана п. министру пишеся весь нардѣ рускій въ Галичинѣ и нема сумнѣня, що тѣи принципъ оуочається.

Найвысша управа и надзѣръ надѣ шкѣльнымъ дѣломъ и выхованіемъ належитъ посполу §. 1. и д. закона зъ 25 мая 1868 р. державѣ. До сего стремитъ и нынѣшніе министертво просвѣты, выдавши вже розпорядженіе о сконтрахъ библиотекъ шкѣльныхъ для молодежи.

Органами министерства оутѣ въ першѣи лѣтѣ рады шкѣльный краєвій. На тѣмъ поли находится Галичина въ выемковѣмъ положеніи, бо Галицка рада шкѣльна не есть устроєна на ладъ такихъ же радъ въ другихъ коронныхъ краяхъ, а нормована на школу руского народа регулятивомъ зъ 25 червня 1867. Не розумію, длячого утаювано зъ 25 мая 1868 р. не вѣдѣно сего регулятива, а лишь познѣйше отобрано радѣ шкѣльной въ Галичинѣ право именувати директорѣвъ и учительѣвъ и переводити съ ними дисциплинарный оудѣства. На тѣмъ оскѣнено дѣло, а Русянѣвъ желаніемъ есть заедно зреорганизувати тую-жъ раду на ладъ другихъ радъ краєвыхъ. Галицка рада шкѣльна есть ще далека отъ повной объективности, тѣи навѣтъ не приходитъ на гадку, дѣати про интересы рускихъ шкѣлъ и стараний о ихъ процвѣтаніе.

До сей рады и належитъ надзѣръ шкѣльный. Але чи въ силѣ суть осповити добре ту задачу 6 инспекторѣвъ краєвыхъ? Они занятіи больше праціями канцелярийными, а большинство шкѣлъ лишаєсь безъ директивъ. Рѣвно и надзѣръ шкѣлъ народныхъ повѣстовыми инспекторами есть недостаточный. На 74 повѣтѣвъ поспѣе Галичина лишь 37 повѣстовыхъ инспекторѣвъ, коли примѣромъ въ Чехахъ есть ихъ 69, а въ Моравіи 48. Однѣи инспекторъ галиційскій надзѣрує 90—100 шкѣлъ публичныхъ, въ вѣселяючи шкѣлъ недѣльныхъ, повторительныхъ и покутныхъ. На нѣмъ описыває заснованіе шкѣлъ, удерживаніе, надзѣръ и множество работъ канцелярийныхъ. Дѣята за визитацию одной школы выноситъ у насъ 7 зр., въ Чехахъ 9 зр. Теперъ же прибула имъ задача

Димитрій Степановичъ Бортияньскій.

(1751—1825).

(Конецъ.)

Яко регентови и директорови придворного царского оубѣнацкого хору открьлось Бортияньскому широке поле до дѣлания, але разомъ отъ тымъ представилося и деякіи трудности, що описали полетъ его гевія, силы котрого имѣвно бѣи самъ не мѣгъ же тогда оцѣнити. Екзекуторомъ его гевіальныхъ идей бувъ хоръ шумный съ знаменитыми голосами. Але вышамъ голосомъ оубѣвали подала правилъ грецкой церкви лишь малолѣтній хлопцѣ, розумѣясь, безъ сердечного чувства. И все достоинство хору заключалось тогда въ грѣмѣмъ лишь выголѣшуваню, безъ тѣней и свѣтла. До того не оубѣи Бортияньскій уживати нѣякою оркестры для оупроводу и окрѣпленя хору; лишались лишь чисты людскіи голоса и найменша диссонанція була вже замѣтна. Оттакъ церковный оубѣи при дворѣ царскѣмъ закрушувало подѣ той часѣ рознородными шумными, бѣльше концертными звуками, а нѣякъ молитвеннымъ настрѣемъ. Сей звичай принесли съ собою чужесторонній капелламейстры, кланяніи до двору для театру, именно Керчеллі, Галюцці, Саргі, и др. Хотяи тогдѣшний придворный хоръ добре отдавалъ тѣ штучнай красоты и силою звертавъ на себе увагу, то таки Бортияньскій почувавъ то, що церковный оубѣи клонился до захо-

ду и чимъ-разъ дальше отходявъ отъ высокой простоты сердечной. Синити се стремленіе було тымъ труднѣйше, що вѣи любувалось лишь въ гармонійной, дуже грѣмѣкой многозвучности. Бортияньскій мавъ отже дуже трудну задачу. Именно мусѣвъ бѣи передовѣмъ приучити дѣтей чистого выголѣшуваня, оттакъ недостатокъ оркестры надолжити силою людского голоса, высокопарный стиль тогдѣшного хору церковного зрѣбити простѣйшимъ и остаточно прилачнымъ для церкви. Въ тыхъ трудахъ засіявъ гевіи Бортияньского въ повнѣмъ блеску.

Высока стойбѣсть музычныхъ творѣвъ Бортияньского вывѣлялась головно въ тѣмъ, що вѣи его композиціи стоятъ дуже близько до оубѣи и духа молитвы. Выражаючи слова молитвы языкомъ гармоніи, Бортияньскій стѣрѣлся такахъ оубѣныхъ аккордѣвъ, що крѣмъ полифоничной звучности нѣчого бѣльше собою не выражаютъ и уживаются композиторами нерѣзъ лишь для того, щобъ пописатись пустою ученостю. Въ свои церковный пѣсѣи не вложивъ Бортияньскій нѣгде нѣ одной строгой фуги, не турбує молящогося нѣякими звуками, а отарасѣ вливати бѣльше на сердце, нѣжъ на бездушный слухъ. Бортияньскій зливає хоръ въ одно проводне чувство, въ одну проводну мысль, и хочъ выражає ихъ то однимъ то другимъ голосомъ, то таки кѣнчатъ звичайно свою пѣсѣи загальною однодушноостю въ молитвѣ. Въ загалѣ вѣи укладѣ творѣвъ Бортиянь-

ского привороненный до силы и снаги великого придворного хору, що чистю гармонійностю, точностю и равновогою голообѣ похожий на жывый органъ, котрый акостю тоновъ переважѣе всякій другій органъ. Безперечно Бортияньскій мѣгъ озон творы зрѣбити ще простѣйшими, наслѣдующими тиху молитву, але не треба забувати, що Бортияньскій мавъ передовѣмъ задачу, отклонити оубѣи отъ тыхъ архаичныхъ прикрасть, якими приспособляли церковну музыку заграничній артисты, очарованіе оубѣи замѣнати чаромъ сердца, не подавати пышной роскоши концертной, а будити чувство простымъ и чистымъ оубѣомъ. Така перемѣна не могла довершитись нагло, бо заграниччу роскошь полюбовано тогдѣ загально, а простота въ музыкальнѣмъ выкованю вымагає великого совершенства. Соля въ вышнихъ голосахъ прихвѣний у него вѣи до умѣня и мого-ты малолѣтнихъ оубѣи-дѣтей, а оубѣи партіи для вырослыхъ голосѣвъ примѣняются такожъ до той невеликой вправы, съ якою приходили оубѣи-оубѣи до придворного хору. Они звичайно не поспѣдали нѣякою вышней техникой, а нерѣзъ приносили съ собою лишь добрый голосъ. Бортияньскій для свѣхъ трудностей и яко гевіи не пошѣвъ слѣдомъ нѣ Скарлатого, нѣ Дурантого, нѣ Гендліи, вѣи Йомелліого, нѣ Гайдена, нѣ Моцарта. Сюжеты композицій свѣхъ великихъ композиторѣвъ и цѣль ихъ були зовѣмъ инакші отъ тыхъ, котрыми одушевлялись Бортияньскій.

Тамтѣи композиторы не лишь старались удивити оубѣи и переселити его немѣвъ въ вышній свѣтъ, але прибѣгали до власти и силы музыкальной науки и зъ сего жерела черпали красу и блескъ концертныхъ творѣвъ. Для того въ церковной музыцѣ уживали они заедно богатыхъ и трудныхъ украшенъ, зрозумѣлыхъ лишь знатокамъ, и не щадили нѣчого, що лишь могло замѣнати и поражати слухъ. У Бортияньского, противно, въ предметѣ була лишь одна смиренна и тепла молитва, котрую загрѣває сердце и часто вытискає солодкій слѣзы. Словомъ: Бортияньскій у насъ и вѣи одинѣи и на все лишитѣи однокимъ вѣрцемъ той рѣдкой и высокой штуки, що самою гармонією голосѣвъ будитъ въ оубѣи глубокѣе набожное чувство и оубѣи его до широй молитвы.

Може бути, що та оубѣи гевія Бортияньского есть въ части трѣи за абстрактна и тымъ односторонна. Але поки не найдѣи критикъ, що основно заналізує его музычній творы, мы стоимъ пра нѣи тымъ бѣльше, що оубѣи та походить зъ пера Федора Львова, равнѣи оубѣи-звѣстного композитора церковного оубѣи. На однѣи недостатокъ можемо однажъ въ тѣи оубѣи вже нынѣ указати, а именно, що Львовъ не розбравъ пытаня, що въ музычныхъ творѣхъ Бортияньского звязанѣ съ его талантомъ и высокимъ образованіемъ музыкальнымъ, а що було результатомъ обставинъ, посередѣ котрыхъ Бортияньскій

очищена школьных библиотек. Посады их не суть системизованы. Богато инспекторов не по-обладе достаточного знания и рутини. Деяки по-отступают себе назыв дуж неправильно. Въ гро-мадѣ Кошелевѣ, примѣромъ сказавши, повстала школа, до котрой осяне ждали учителя. О кружний инспекторъ велѣвъ имъ оглянуться за кандидатомъ. Громадѣ представили трехъ, але жадного инспекторъ не принявъ, замѣчаючи то се, то то. Въ концѣ пришло жандарма въ село и жаждано ключей отъ школы подъ угрозой ка-ры грошеви, щобъ впровадити учителя Яроша, котрый не посѣдає нѣ квалифікація, нѣ не умѣє ані по руски ані по польски, лишъ якъсь одао славянское нарѣчье. Сей фактъ не обидѣтъ о до-бромъ усопособленю инспектора для школы, а при-чина лежала въ томъ, що громада засновала шко-лу съ рускимъ выкладовымъ языкомъ. Въ вохѣд-ной Галичинѣ выставляются инспекторы, що не знають зовсімъ руского языка. Була бѣ отже крайна пора завести въ томъ дѣлѣ ладъ и отъ ин-спекторѣвъ повѣстовать, побойно настановленыхъ, жадати знаня обохъ краевыхъ языковъ. Маю на-дѣю, що п. министръ займесь щиро сею для Ру-синавъ галицкихъ жизненною справою. (Браво!)

II.

Рѣчь при дебатѣ надъ бюджетомъ въроиспо-вѣданъ, выголошена 31 марта 1886 р.

Церковный отъносинъ въ Галичинѣ не зміни-лись отъ послѣдней розривавъ бюджетовой на луч-ше. Въ насъ существуетъ заедно давнее зло. Отъ чотырохъ лѣтъ вынаровольють руску молодѣжь Бзуиты и Смартыхвостанцѣ. Съ стороны мини-стерства потѣшено насъ одного разу, що съ змі-ною обставинъ змінятся все, але обставинъ тѣ вже дѣйстно нинѣ змінилися, але польги нема.

Бзуиты вже покійчили господарку въ До-бромилю и теперь переселились съ новіцятимъ до Львова, де такожъ пожрутъ остатки тамошняго василіанскаго монастыря. (Правда!)

Смартыхвостанцѣ по недостатку фондѣвъ по-кончатъ такожъ неавомѣмъ своѣмъ рахунокъ а ихъ работа закончится дужо сумно. За будущіе тѣ-тятъ отъбѣчалность на тѣхъ, котрымъ приносу-гуетъ право розпоряджати въ томъ дѣлѣ. До тѣхъ органѣвъ и кличу я, щобъ помѣчь ихъ не при-шла за пѣзно!

Бездѣльникъ поспирає оттакъ подвысѣнене до-тациі епископа Станиславскаго, котрый дои-уряду безъ канцеляріи и капитулы. Дальше пе-реходить на предметъ конгрессу и констатую, что въ 1885 р. отъказано богато овѣщанкамъ въ по-вѣтахъ бережаськомъ, золочѣвскомъ, жовковскомъ, драгобичѣмъ и др. звывающимъ щорѣчныхъ запомогъ. Отъказано именномъ запомогти тѣмъ овѣщанкамъ, що мали щастье бути выборцами при послѣднихъ выборахъ до рады державной. Деяки отаросты упоминали навѣтъ овѣщанковъ выборцѣвъ, щобъ не голосовали на народомъ поставленныхъ канди-датѣвъ, а коли се не сталося, не дано имъ запо-могъ. Не помогли жалѣ, що у тѣхъ овѣщанковъ суть дѣти въ школахъ. Строгѣ старосты оказали, що овѣщанки повинны були въ часъ выборчей кампаніи члѣстисъ съ фактами и осторожнѣе поступати. Бездѣльникъ не наводитъ именъ оскор-бленныхъ, бо они надоблялы вже въ министерство свои жалобы.

Перейшовши до самого конгрессуального пы-таня, констатую бездѣлникъ, что съ запомогового фонду вычеркнено на сей рокъ третину сумы. Дальшій вычеркнення слѣдуютъ въ двохъ слѣдую-чихъ рокахъ и — якъ п. министръ заавивъ — неавомѣмъ устанутъ всякія личныя додатки, бо кон-грессу буде упривильнена. Такъ ототъ и въ законѣ. На 1886 р. лишаются ще двѣ третины запомого-вого фонду въ 400.000 зр. Тому и звертаю увагу правительства на то, щобъ съ сего фонду давати запомогти овѣщанкамъ дѣйстно потребующимъ безъ взгляду на ихъ политичне поведѣние, бо за-помогти не суть нагородами!

Дѣло регуляціи конгрессу вже на только до-зрѣло, що предложенъ фасіи розслѣдуются и адъ-

зрѣло. Во треба знати, що Бортнянскій родомъ и молодостю своею принадлежитъ лишъ мало-рускому народови и годѣ не допустити, щобъ пѣснь украинска съ всею своею мелодійностю, тужливостю и красю не выплынула головню на его музичный творы. Рѣвно-жъ годѣе было-бы гру-ду повести границу межъ тѣмъ, що въ творахъ Бортнянскаго есть оригинально руско-украинь-скимъ, а о скѣлько его фантазія улагла вышывови италянскаго музыки, противъ котрой, вправдѣ духъ его борово, але котру побороти цѣлковито може Бортнянскому така не удалося. Остаточо и церковный наѣвы украинско-русскі въ того часу нашли имовѣрно деякіи отгомѣтъ въ творахъ Бортнянскаго. Будь-якъ-будь, Бортнянскій есть нинѣ въ очахъ всего славянскаго свѣта музичнымъ колыбомъ, а головна заслуга генія его передъ церковно-греческою опочиває головню въ томъ, что онъ спинивъ розвѣй захѣдно-евро-пейскихъ формъ музичныхъ на Русю и для духа руской пѣсни здобувъ право горожанства въ церкви. Слава его голосна нинѣ въ цѣлой Ро-сіи, а блескъ сей славы паде головню на нашу Русь-Украину! Бортнянскій, то нашъ ве-литъ музикальный! Онъ написавъ 35 ве-ликихъ концертѣвъ и богато другихъ поменьшихъ творѣвъ музичныхъ, разомъ въ числѣ до 118.

Н. В.

жуются наѣбистичтвами. Тѣ фасіи предложатъ неавомѣмъ ординаріатами поодинокимъ парохамъ и каждому буде вольно противъ адъютантовъ фасіи внести ементуально рекуртъ. Я думаю, що кожамъ душпаствѣмъ не залишитъ поднести то, що могло-бы выплынути на остаточный вымѣръ кон-грессуальной належитости и що министерство съ свои стороны уважидати справедливы предта-вления чи рекурсы душпаствѣвъ.

При той нагодѣ звертаю увагу правитель-ства на петицію внесену до сей палаты въ пер-шихъ дняхъ лютого. Петиція та, хочъ вже о нѣй есть оправданье, ще не рѣшена, а деканатъ буюкій упоминаєсь въ нѣй: 1) о скромный процен-товый оугодѣ отъ доходу съ ерекціональныхъ грунтовъ и 2) о увзгляднене дотациі тѣхъ овѣ-щанковъ, що завѣдуютъ дочерними церквами и школами. Сама петиція есть дужо добре умотиво-вана и може министерству въроисповѣданъ послужити за добрый матеріалъ при остаточномъ вы-мѣрѣ конгрессу. Овѣщанки не есть лишъ господа-ремъ и тому трудно ему добути зъ землѣ, до то-го же неразъ дужо розкиненой, тѣ користи, якъ добуває другій. Се дужо важна обставина! До-звѣдъ до дочернихъ церквей есть въ нашѣмъ краю дужо трудный. Овѣщанки роблятъ надъ силу и по-овѣщанкѣмъ неразъ свое здоровье. Ихъ справедли-вы жаданя належало бѣ про-то безусловно вдовольати.

Остаточо переходить бездѣлникъ до справы парохин руской въ Вѣднѣ ов. Варвары и полония-ши восторонно исторію заонованя сей парохіи (1775 р.) отъновленя церкви (1884 р.) и заложѣня семинаріи духовной 1783 р. згадує, что послѣд-ними часами помѣщене пароха и питомцѣвъ есть дужо неоповѣдане и вноситъ, щобъ такъ па-рохию якъ и семинарію перенести на добѣднѣе мѣ-сто ближе нового университета. (Браво!)

СВЯТКОВАНЬЕ ПАМЯТИ ШЕВЧЕНКА ВЪ ТЕРНОПОЛІ.

Слава великаго кобзаря Руси Украины не вмире, не поляже! Его животворне слово розда-лось широко воюды, де лишъ проживаютъ Русы-ны, въ котрыхъ ще не завершила любовь до своего родного народу. Докажемъ сего XXV-тѣ роковины смерти Тараса. Коли за кордономъ, на Украинѣ, могла згадуватися его память лишъ тахымъ сло-вомъ въ тѣснѣйшихъ кругахъ, то въ нашѣй Га-личинѣ се всенародне свято обходилось воюды прилюдно и величаво.

Торжество XXV-тѣхъ роковинъ смерти на-шого поэта и Тернопольцѣмъ обходило дужо тор-жественно, а до нихъ прилучалася цѣла окрест-ность подольскихъ столицъ. Мимо дужо злон дороги ливидѣсь минушюй недѣлѣ на торжествѣ богато людей и зъ доокличныхъ селъ, и сая театраль-на, де обходилоя вечерницѣ, наповнилась Русы-нами зъ мѣста и околицѣ. Красный полъ бувъ дужо численно заступлений, а народный отроѣ по-дольскихъ красавицъ гармоніювали съ пристрое-ною святочною саленою.

Зобравшихъ гостей повитавъ востуною бездѣ-лю проф. Ол. Барвѣнскій. Онъ розказавъ ко-ротко долю нашего великаго поэта, его труды и заслуга для насъ, показавъ, якъ живе слово Та-раса здвигнуло нашъ народъ и поднесло нашу родну мову, котрой ще й нинѣ деякіи люде таки зъ-помѣжь насъ самыхъ цураются, а оттакъ зга-давъ про тѣ часы, коли то першій разъ думы Тарасовѣ пробудили Тернопольцѣвъ до живого дѣла. Згадуючи про тогдѣшню молодѣжь терно-польскую и еи энтузіазмъ національный, захоу-чавъ и теперѣшню молодѣжь, щобъ и она труди-лася для славы та добра своего народу, бо на нѣй опочиває красна будущіесть нашего народу.

По воступнѣи бесѣдѣ наступили сѣбвы и де-клямація. Хоръ жіночій, въ складѣ которого вхо-дили: п. нѣ Барвѣнско и п. ны Юсифа, Олена и Юлія Крушельницкѣ, Павликовна зъ Микулинцѣ, Чемеринска, Студинска, Зарицка и п. ны На-вроцка, отѣсѣвавъ зовѣмъ корректу „Молитву“ Лисенка, а мѣшанный хоръ въ супроводѣ оркестры „До Весны“ Матюка. Сольо тенорове „Ой одна я одна“ Лисенка, отѣсѣване паномъ К., подобо-лось загално, а овѣвѣкѣ, обыычаннымъ грѣмкими олесками, отѣсѣвавъ ще надпрограмово Лисенка „Ой кобы менѣ мамѣ намисто“, котре выпало не менше удачно. Четверта въ рядѣ была продукція дуету Лисенка „О нѣ, я хороша“, котрый отѣсѣ-вали п. нѣ Б. и панъ Г. Гарна мелодія, якъ та-кожъ гарне выведеніе съ цѣлою прецізією, подо-бались загално. По декламациі „Причина“ Шев-ченка, котру выголосивъ п. В. Г. съ добрымъ эрозумѣньемъ, отѣсѣвавъ надпрограмово мѣшанный хоръ въ супроводѣ оркестры композиціи зъ но-вой Лисенковои оперы „Утоплена“. Оя продукція была вѣнцемъ цѣлого вечера. „Утоплена“, отѣсѣ-вана въ першій разъ у насъ въ Галичинѣ, вы-кликкала середѣ публики великій энтузіазмъ. Опе-ски и олѣвки „олавно!“ не втихали черезъ колыка-минутъ, доки хоръ еи не повторивъ. По другѣмъ отѣсѣваню настало зновъ то само оушевѣлене, той самъ энтузіазмъ; здалося, что олескамъ и грѣмкимъ „олавно!“ не буде кѣнца. Олѣвка от-сѣвѣно съ композиціей Воробкевича „Надъ Пру-томъ“, а на законченіе Нѣщанскаго „Закувала та сива заула“. Поднеоти тутъ музико, что воѣ музикальный продукція не только что були утвору-нашихъ народныхъ композиторѣвъ, але выконанъ были такожъ влоанными рускими силами; при фор-тепѣнѣй лишъ акомпанювавъ д-ръ Богданскій, у-читель сѣбвы зъ Львова.

На вечерѣкъ настѣло колыканадцѣ теле-грамъ и привѣтныхъ писемъ, мѣжь иншими: отъ тов. „Провѣта“, отъ „Педагогичнаго товариства“ и отъ „Академ. Братства“ зъ Львова, отъ питом-цѣвъ вѣдѣнскои семинаріи, отъ читальнѣ въ Го-роденцѣ, изъ Збаража отъ товариства „Надѣя“,

отъ читальнѣ въ Микулинцѣхъ, отъ д-ра Зариц-кого, Евг. Оленицкого и Ант. Горбачевского, яко давнихъ учениковъ тернопольскихъ, и другій. Деякіи доокличны мѣстоцѣвъ, якъ Збаражъ, Ку-чинцѣ, Денасѣвъ и т. д. повысылали були мимо дужо злон дороги своихъ делегатѣвъ; зъ Збаража прибуло ажъ боѣмъ делегатѣвъ.

По вечерку зобралося ще було богато го-стей въ комнатахъ „Руской Бесѣды“, де устро-ено пиръ и гостѣ забавлялися весело до пѣзнои ночи. При сѣй нагодѣ мали мы случайность по-бачити, якъ гарненько розвиваєся тернопольска „Бесѣда“. Въ досытѣ просторѣ сали своей „Бе-сѣда“ устроєно малу але дужо гарну сцену съ новыми декорациями, де теперь будутъ отбывати-ся аматорскіи предтавления театральны. Въ недѣлю д. 18 л. цѣвтя отбудеся вже перше предта-вленье.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Програма найближшюй кампаніи парламен-тарнои.) „Съаз“ довѣдусь зъ „найкомпетентнѣй-шого жерела“, что засѣданя рады державной бу-дутъ отбываюся до 16 с. м., а оттакъ наступятъ феріи великодны. Рада державна збереєя знову дня 4 мая; якъ довго потребають же оттакъ за-сѣданя, трудно нынѣ означити. На всякій случай друга сесія рады державной буде олѣкнана въ вереею и тогды залагодится угода съ Угорщи-ною. Въ падолистѣ будутъ радити опѣлный деле-гациі въ Пештѣ. Соймы краєвъ будутъ олѣк-наны въ грудни и будутъ такъ довго радити якъ имъ захочется. Дошера по законченю соийѣвъ бу-де знову олѣкнана рада державна.

(Палата послѣвъ) закончила на суботнѣш-номъ засѣданю розривавъ надъ бюджетомъ мини-стерства рѣшительна и приступила до дискусіи надъ прѣлиминарѣмъ министерства правосудія. Въ дискусіи забиравъ голоосъ пос. Жакъ и вы-ступавъ противъ того, що розпорядженіе зъ 20 цѣвтя 1884 р. надає возъ ше властимъ полиці-йнымъ необмежене право. (Засудъ галицкихъ па-ломниковъ за подорожъ на св. Методіевске тор-жество до Петербурга. Ред.) Дальше выказувавъ, что богато новыхъ устанѣ родитъ лишъ новыхъ ворогѣвъ державы и наипокѣднѣйшихъ людей попыхає до анархизму. На послѣдокъ поднѣсь ще и то, что разъ-въ-разъ творятся новы майора-ты и розширяются стары черевъ закуш-но осялянскихъ грунтовъ.

(Законъ о ополченіи) приѣде вже на пѣвно въ среду подъ наряду въ радѣ державной.

Заграничній Державы.

Рухъ социальный на захѣдѣ. Ситуація въ Бельгіи зачинає бути дужо критичною. Рухъ социальный не только что не утає, але шарится чимъ разъ болѣе и проявляєся навѣтъ тамъ, де его ще до послѣднихъ днѣвъ не было. Зъ Брук-селѣ доносятъ, что въ многихъ мѣстоцѣвахъ чуж-ій агитаторы агитуютъ дужо сильно межъ жи-телями, роздають грошѣ и намовляють до рево-люціи. Въ окрестности Шарльроа ситуація такъ погѣршилася, что треба було выслати свѣжій во-енный оны. Въ окрестности Верве увязнено дня 9 с. м. 42 вѣмецкихъ агитаторѣвъ и отставлено до границы. Правительство бельгійске занепок-ило дужо. Король бельгійскій покликавъ до себе проводирѣвъ рѣжныхъ сторонницѣвъ и нараджу-вался съ ними, въ якій-бы способъ зарадити гро-зачѣй небезпечности. — Въ Франціи рухъ робѣт-никовъ въ Деканвалѣ трохи притихъ, але за то отбывся сильнѣйшимъ отгомѣномъ въ парламентѣ. Сквѣйна лѣвица интерpellовала правительство въ справѣ увязненя редакторѣвъ радикальной газеты „Сѣи du peuple“ и выотупила була дужо остро про-тивъ правительства. Министръ правосудія отпо-вѣтъ на то, что увязнене отбулося зовѣмъ на правнѣй подставѣ и палата приняла се заявленіе министра значною болѣшествомъ, бо 435 голосами противъ 65. Правниці знову домагаются, щобъ по-словъ Баззеля и Камелланета, що подбурювали ро-бѣтниковъ, увязнити. Правительству удалося от-рѣчити соу дискусію лишъ болѣшествомъ 10 голо-совъ. — Въ опокѣйной дои Швайцаріи рухъ со-ціалистичный зачинає прибирати чимъ разъ болѣ-шій розмѣры. Первѣстно проявивоа бувъ сей рухъ лишъ въ Базиле, теперь распространѣсь вже въ Ш. Гальенѣ и Люцерна. Кажуть, что цѣлый рухъ сей выходитъ властиво зъ Цюриху. Въ Базиле и горѣшномъ Ельзасѣ появилось тамтоя суботы анархистичне писмо подъ заголовкомъ „Мухи и пауки“, зазываетъ робѣтниковъ до знищеня воѣхъ и всего, головню же богатѣвъ, клира и урядни-ковъ. Писмо се оиднои ночи розкинено на колыка-нацѣвъ миль далеко. „N. Wiener Extrablatt“ до-носитъ, что въ пѣвнѣной Америцѣ выбухла зновъ змова робѣтниковъ.

На Балканѣ. Отпѣвѣдѣ кн. Александра болгарскаго на постанову конференціи все же не наспѣла. Зъ телеграммы лишъ, яку кн. Алексан-деръ выслалъ до своего батька до Дармштату, до-вѣдуємось, что князь постановивъ принять ту по-станову яко волю Европы але не яко болгарско-турецку угоду застерѣгаючи свое право супро-тивъ §. 1. сей постановы. Тымчасомъ Вохѣдна Румелия прилучуєся чимъ разъ тѣснѣйше до Бол-гаріи и заводятся тамъ всякіи такіи порядки якъ въ Болгаріи. Въ послѣднихъ дняхъ выдає князь приказъ, щобъ для Болгаріи утворити генераль-ный штабъ, которого войско болгарске дои ще не мало. — Греція не хоче нѣякъ уступити и грозитъ все ще войною. Послѣдній засѣданя пар-ламенту грецкаго були такъ бурливы и такъ рѣ-шучо домагаюся на нихъ войны, что майже и

нема сумнѣву, что цѣла справа не закончится мирно. Парламентъ выказавъ теперѣшному пра-вительству свое повне довѣрѣе. — На границѣ грецко-турецкой коло Заркосъ мало, что вже не прійшло до стычки межъ войсками грецкимъ а турецкимъ. Грецкій войска обсадили були погра-ничну гору Кутра и здеасъ переступили границу турецку. Турецкій комендантъ Еюбъ-паша завѣ-ваєъ отже грецкаго генерала Сапунзакиса, щобъ онъ приказавъ своему войску уступитися, и рѣвно-часно приказавъ турецкому войску подѣтупити подѣ границу. Греки однакожъ неуступились, лишъ скрѣпили свои позиціи и такъ стоятъ теперѣ оба войска лишъ на выстрѣлъ далеко отъ себе. О оѣмъ конфликтѣ нема ще близшихъ вѣстей.

НОВИНКИ.

— Преосв. еп. Станиславскій Юліанъ делегувавъ до головного Заряду „kolek polnoziuch“ о. Льва Туркевича, пароха при Закладѣ кармѣтъ у Львовѣ. Такъ отже въ Зарядѣ польскихъ „Kól-окъ“ ма-ють засѣданя ажъ чотыри рускы овѣщанки: 1) крпл. о. В. Фацѣвичъ (выбравный Заг. Зборомъ товариства), 2) крпл. о. Л. Готеревскій (отпо-ручникъ Консисторіи Львовской), 3) о. Торонскій (отпоручникъ Консисторіи перемыскаго) и 4) о. Л. Туркевичъ (отпоручникъ Ординаріата станисла-вского).

— Рада мѣсна у Львовѣ выбрала зъ помѣжь себе дня 8 л. цѣвтя 5 секцій: Въ складѣ тѣхъ вхо-дитъ раднѣй Русины до секціи I. (добродѣйной): оо. Величю и Ваилевскій; до о. II. (финансовою) о. Бачинскій и шп. Дыметъ и Вахнянинъ; до о. IV. (санитарной) п. Сембратовичъ, до о. V. (ор-ганизационной) о. Ильничій и д-ръ А. Огонов-скій. До комисіи правничой выбрано д-ра А. Огоновскаго, а на делегата Рады мѣжь ин-шими п. Дымета.

— На фондѣ будовы рускаго театру зложивъ на мои руки п. Корженко 10 ар. а. в. — *Ив. Белей.*

— Товариство студентѣвъ политехники „Братія По-мѣчь“, которого членами есть и колыкожъ Русины, устроило дня 10 л. с. м. при участіи хору рус-скихъ студентѣвъ подѣ управою п. О. Н. вечерокъ музикально-декламаторскій въ память 25-лѣтнихъ роковинъ смерти Тараса Шевченка. Въ сали то-вариства, украшенѣй цѣвтами и бюстомъ Шев-ченка, явилоса на вечерокъ колыкожъ профессорѣвъ политехники съ родинами, и надъ 200 студентѣвъ политехники и академикѣвъ. Хоръ отпѣвѣвъ на 1 шу точку програмы „До руской пѣсни“ В. Ма-тюка, а на 8-му „Закувала та сива заула“ Нѣ-щанскаго, а на загалне жаданье ще одну пѣсню „Зъ оурушкѣвъ“ Нижанковскаго. Выконане квар-тетѣвъ якъ и сольо тенорове п. Б. К. выкликало правдиве оушевѣлене. Олѣскамъ не було кѣнца. Точку третю и шесту выповнивъ членъ товари-ства п. Сухецкій. П. С. отговаръ Беріота „Еле-гію“ и Вѣявскаго „Маурку“, и показавъ въ тѣхъ трудныхъ до выконаня, а хорошихъ кун-никахъ, оправданнымъ виртуозомъ. Другу и сему точку програмы выповнили декламациі: „Дума“ Шевченка, котру выголосивъ по руски членъ то-вариства п. Монсѣ и „Кавказъ“ въ польскомъ переводѣ, отдекламований п. Коморницкимъ. Обѣ декламациі были дужо удачны. Першою однакъ вечерка була точка 5-та, отчитѣ п. Монсѣ, п. в. „Rus literature ruskiej“. Отчитѣ бувъ оброблений по болѣшій части побла рускихъ жерелъ. Пре-дегентъ згадавъ въ нѣмъ про руску литературу отъ найдавнѣйшихъ часѣвъ; назвавъ по имени воѣ памятники старинной литературы; дальше згадавъ про Котляревскаго и его наслѣдниковъ на Украинѣ, а про Маркіана и его товаришѣвъ въ Галичинѣ; подавъ опѣлоя коротку біографію Шевченка и поглядъ на его писма; дальше звер-нувся до послѣднихъ роковъ дѣятельности Руси-новъ въ литературѣ, згадавъ про покійныхъ На-вроцкаго и Барвѣнско, и закончивъ свой отчи-тѣвъ, покликномъ до товаришѣвъ, щобъ кромѣ своей литературы, студіювали и руску, пѣзнали еи, а тогды переводчатоса, яка чудова еи краса.

— Отъ п. Франтишка Ржегоржа мы одержали слѣдуюче писмо:

Вп. п. Редакторе! Дужо прошу васъ удѣ-литъ въ свой пов. часописъ мѣсто отсѣмъ отрѣчкамъ: У насъ въ Чехахъ выродилася не-давно гадка, подѣирана влиявowymi людьми, щобъ нашѣ дамы плекали рускѣ вышиваня. Зна-ючи зъ наглядѣ той поетичный реализмъ га-лицкой Русы, а прошеный о помѣчь въ томъ дѣлѣ редакторомъ „Slovansk-ого Sbornik a“, оомѣляюя Вп. Суосѣбляности руской, котра не важитъ легко осявняюкою взаимности, именѣмъ ширитѣльнѣ тои гадки подати на розвагу, чи не признала-бы пригѣднымъ допомочи намъ въ той рѣч. Иде намъ надовое о гѣднѣй взѣрцѣ одежи, оуконь, оо-рочокъ, перемѣтокъ, и т. п., бо безъ взѣрцѣвъ годѣ оуощати нашу гадку. Особливо патриѣти-чнымъ панямъ и панночкамъ рускимъ на провин-ціи легко дѣбати такѣ взѣрцѣ, тожъ просямо ихъ уклѣно, щобъ не отмовили намъ въ томъ дѣлѣ помѣчнои руки, а бѣдай намъ показали, де, у кого и поякой цѣнѣ можемо тѣхъ взѣрцѣвъ гля-дати и набути. Всякій-жъ взѣрцѣ, якъ отъ Васѣ, патриѣтичній панѣ и панни галицко-руской, доста-немо, зложатоса на памятку въ этнографичномъ зборнику чешкаго промыслового музея Напротка въ Прагѣ, разомъ съ именами благодушныхъ жертвовошѣ.

Съ поважаньемъ *Фр. Ржегоржъ*. Львовѣ, Готель Варшавскій.

— Зъ Калуща пишутъ намъ: Въ 33 ч. „Дѣла“ доносятъ мы о зауоушенѣваню Мойше Маєра, заступника бурмирока мѣста Калуща и т. д. че-резъ наше п. к. староство. Не писали мы болѣе зъ причины олѣдства, яке велоса въ тутѣшномъ

судб. Теперь доносимо, що по отосланню дотичних актів до Станиславської прокуратури, вийшов зарез вийшов суд в Станиславові комісію і жандармів і казав зробити у М. Маєра ревізію і арештувати його. Але жиди перенюхали наперед інтенцію комісії і жандармів і вислали в Станиславова того дня, коли мала комісія приїхати поїздом в Станиславову, фінка, котрий Маєра о воїм повідомив так, що той все попрацював і ще мав доосити часу утечі. Жандармерія глядає за ним дуже пильно.

— Проект о. Бяниного. На засіданні Ради повітової в Теревові д. 18 двітія 1885 р. подав о. І. Бяниноскій проект в сираві охорони власности земель так великих як і малих посполитості. В проекті томъ домагаєся о. І. Б-ий утворення краєвого фонду, на котрий би зложили ся всі повіти. Проект той приняла Рада одноголосно, а Вийдль еи розбавив вже обійми, де вказуючи на велике задолженне і лихе положенне клясо рільничої, підносить, що землю набувають тепер люде выскокуючи працю і маєток селян, а надто сучі ворагами нашів землі. Щоб сему перешкодити, предлагав Вийдль в Теревові сей проект і нинішній Вийдль, заохочує завязати товариство, а на случай заложения такого товариства обіцяє через лѣтъ 10 давати що року по 1.000—2.000 зр. на згадану цѣль. Огозна зазначає, що дѣдичамъ конечно приходиться продати якусь часть своєї землі, аби тымъ способомъ выдобути ся в догѣнь. В той операція повинно посередничати товариство, котре-бы купувало такую землю у дѣдичѣвъ и продавало еи лише такимъ, котрі купують землю на ужитокъ свой и своихъ дѣтей, а не на спекуляцію, або розпарчелювало еи мѣж селян за сплатою ратами через 6 лѣтъ.

— Пом. о. Григорій Гуменный жертвував в передсмертнѣмъ завѣщанні на будову П-гои городокои церкви у Львовѣ 100 зр. а. в.

— На дождь бурсы для учительскихъ дѣтей отбывав в Яворовѣ музыкально-декламаторскій вечерокъ, на котромъ спѣвано и декламовано рускі и польскі творы.

— Податковій прантини. Берль Бергманъ купив на лицитаціи село Тустань (коло Галича). Урядъ податковий в Станиславовѣ казавъ ему 1 марта 1879 р. заилати титуломъ перенесения власности 2.375 зр. и 28 кр. належистости. Бергманъ муоивъ зложити тую суму до депозиту судового а тымчасомъ выѣхъ рекуроръ. Краєва дирекція скаргу д. 11 падолиста 1884 р. знизила тую суму на 2.001 зр. и 35 кр. Бергманъ подавъ же рекуроръ до министерства финанѣвъ и оно знизило тую суму такъ, що зъ первѣстныхъ 2.375 зр. и 28 кр. зробилося лише 1 зр. 35 кр. Процесъ той тигнувся ажъ 7 лѣтъ и коштовавъ доосити богато. А що годѣвъ-бы вь подобнѣмъ случаю зробити темный, податливый селянинъ?

— Справедливѣсть вь засудженні! До Воржева приѣхавъ тими днями оданъ господарь на ярмарокъ, и побѣшов на конюшню торговцю купувати ооѣ конѣ. Увидѣвши зѣ-далека пару коней, котрі жидъ проводжувавъ по торговци, а котрі на око нѣбы выглядали добрі, приотушивъ до жиди и ставъ съ нимъ годитися за тіа конѣ. По довгихъ переговорахъ прибито торгъ и господарь обязався жидови заплатити за конѣ 105 зр., однакѣж, хотячи прагнати згодженнѣмъ конямъ лише, казавъ оному зятеві, котрый такожъ съ нимъ прибувъ на торговцю, що перевести тіа конѣ по торговци, щоби переконалися, чи не калѣки. Але скоро лише зять отѣйшовъ съ конями, жиди притиснули господаря, абы плативъ за конѣ, а що той опирався и не хотѣвъ платити, закинь не огляне добре коней, жиди кинулись на него и ономѣцъ выдерли ему грошѣ за ремень, а о-денъ жидѣкъ побѣгъ зарезъ до уряду громадского подіасати пашпортъ, немѣвъ бнъ уже продавъ свои конѣ тому господарю. Тымчасомъ зять повернувъ съ конями и отвердавъ, що конѣ нездалі, цѣлковиті калѣки. Але що зъ того, коли грошѣ вже не було, а жидъ, котрый выдеръ грошѣ, щевъ мовъ камѣнь у воду. Вѣдний зрабований чоловікъ поїшовъ до ц. к. жандармеріи, абы тую рѣчь оповѣстити, и оденъ зъ жандармѣвъ зарезъ удавъ съ нимъ на торговцю, а що не було тамъ того жиди, котрый выдеръ грошѣ, то жандармъ взявъ другого жиди, котрый бувъ при томъ рабунку, и завѣвъ ихъ до уряду громадского, щоби вывѣдаться о правдивѣмъ рабѣнству. Однакѣж, не маючи самъ часу, лишивъ тую справу залагодити пану бурмистрови, христіанинові. А що робити п. бурмистрѣ? Ото безъ суда, безъ права, замыкає бѣдного, оередъ бѣлого дня зрабованого господаря, на 24 годѣвъ до арешту и каже ему ще зарезъ заплатити жидови 5 зр. за отрату часу, жиди же пукає на волю. Чи то справедливѣсть, пане бурмистрѣ?

— Нове лихварство! Вь селѣ С., вь повѣтѣ борѣвѣкомѣ, есть арендаремъ такъ честный жидѣкъ, що не могучи вже розпознати грошей на лихву, бо мабутъ має отраха, побирає тую лихву вь цѣлѣмъ ниніш и на око нѣбы неввинный оспообъ, бо безъ выповычування грошей. Озъ робить такъ: скоро хто приїде до него змѣняти кроваво заробленый грѣшъ на дробнѣ, то, помнявши вже, що тымъ и добре робить арендареві, бо чей-же и арендаръ потребує мѣдѣки вымѣняти на паперы — мусить платити ему „змѣнного“: отъ 1 зр. 1 кр., отъ 5 зр. 5 кр., отъ 10 зр. 10 кр. и т. д., не згадуючи вже о томъ, що мусить взяти або горѣвки, або бѣды выпити, або купити тютюну. Правда, що неввинный рабунѣкъ? И то не лихва?

— Зъ Малуша пишуть намъ: Вь селѣ Новиці го-лосною буда колись справа заложена громадского склепу. Вѣдъ одушевляеся тою гадкою, бо село дуже велике и вже дооситъ освѣчене. Знайшовъ и предприємецъ, котрый выбудувавъ овоимъ кош-

томъ дѣмъ на склепѣ, а добріа громадяне помагали навѣтъ безкористно при будовѣ, щоби лишь чинимъ скорше выратова ся зъ рукъ жидѣвскихъ, котрі обматало село, мовъ павуки. Не минувъ однакъ и рѣкъ, якъ склепъ ставъ вь пригодѣ ще одному жидови. Крамницю „громадоку“ (якъ она зъ початку называлася), вынаймивъ п. К. жидѣмъ!..

— Оголошенне. Вь громадѣ Мѣоткахъ, почта Наварія, має побудуватися сего року школа 24 метры довга, а 10 метрѣвъ широка. Предприємецъ на тую будову звалѣтъ надолжати свои оферты до 1 л. мая о. р. Ближшѣ вѣсти можна засягнути вь тугешномъ Урядѣ громадскомъ. — Зъ уряду громадского, *Мих. Шеремета*, нач. громады.

— Назимиръ гр. Стадницкий, звѣстный историкъ, померъ минушого тыждня у Львовѣ вь 90. роцѣ жити. До важнѣйшихъ его творѣвъ належать: „Сыны Гедимины“, 2 томы; „Вратя Вол. Ягайла“; „Ольгердъ и Кейстутъ, сыны Гедимины“.

— Михайл Гайденрайхъ, знаный подѣ псевдонимомъ „генералъ Крукъ“, померъ минушого тыждня у Львовѣ. Покѣйный бувъ головнымъ комендантомъ польского войска вь р. 1863. розміщеного на Поділю. Одобля пробувавъ до р. 1872 вь Франціи, а вь томъ роцѣ оѣвъ у Львовѣ и заложивъ фабрику панѣшковыхъ вырѣбѣвъ. Фабрицѣ той не повелось и то затроило его послѣдній хвилѣ жити. Покѣйный мавъ 55 лѣтъ и лишивъ одну 13-лѣтню доньку, для котрой лишивъ вь своѣмъ завѣщанні „опѣку польского народу“, и жадавъ, щоби еи выховано вь польскихъ школахъ и щоби она скорше не опу-скала отчины (она має рѣдню вь Франціи), поки не зробить тутъ испиту на учительку. Генералъ „Крукъ“ хотѣвъ же вь р. 1876 формувати польскій легіонъ и ити до Туреччины протявъ войскъ росойскыхъ. Покѣйный бувъ до р. 1863 майоромъ войска росойскыхъ.

— Вь Диновѣ буде отвореный новый судъ повіто-вый, до котрого прилучатся деякі громады зъ суду вь Дубецку, а кѣлька громадъ зъ суду перемыского прилучатся до суду вь Дубецку.

— Угры постановили ревизувати Поляковъ и заду-муютъ съ початкомъ сеп. осени приѣхати до Кракова и Львова. Окрѣмъ бурмистровъ, рады мѣста Пешту и репрезентантѣвъ нинѣшъ мѣсть прилучатся ще до товариства якихъ 400 акаде-микѣвъ и цыганска оркестра, зложена зъ 60 найлучшихъ музыкантѣвъ. (Такъ бодай доносятъ приватно съ Пешту до Кракова.)

— Дрѣбнѣйшѣ. Поминальнѣ богослуженне за упокоѣ душѣ бл. п. Якова Шведицкаго отпраще-лено заходѣмъ питомцѣвъ гр. кат. духовной семинаріи у Вѣднѣ вь церкви св. Варвары. — Ю-вилей 25-лѣтнюю службы автономичной Октава Петрускаго буде обходиться 18 л. цвѣтня; ре-презентація повѣтѣвъ приготавлиють ювилитови овацію и гратуляційный адресъ; вь той цѣли за-вязався и комитетъ зложеный зъ п. Стан. Поля-новского и ще двоухъ презеѣвъ радѣ повѣтѣвскихъ. — Вь суботу вечеромъ мин. тыждня отбравъ оѣбъ житѣ выстрѣломъ зъ револьверу урядникъ рустикального банку Романъ Скоржевскій. — Вь-дѣлъ краєвий давъ на направу охоронныхъ ва-ловъ вь Яѣвнѣ, пов. рѣшѣвского 200 зр. — У Львовѣ отворено новый закладъ купна и продажи на всякі такі предметы, котрыми до теперъ лишь ганделеомъ торговали. — У Пастера лѣ-чится на скаженнѣи теперь 580 оѣбѣ. — Ми-нистерство рѣшѣвства вызначило на преміюване коней вь Галичинѣ 1.500 зр. — На посла до рады державной зъ мѣста Кракова кандидуютъ д-ръ Махальскій, д-ръ Варшавскій и гр. Цѣшков-скій; зъ округа сельского Домброва-Тарновъ-Цильно поставлено кандидатомъ (на мѣсто ко-д ра Копычненского) ко. Францишка Лесняка — Вь Карлсбурге померъ д. 9 о. м. нѣмецкій по-етъ Шеффель вь 60 р. жити.

Вѣсти зъ Епархіи Львовской.

Завѣдательство парохіи Рожанка, дек. оскѣ-ского, надано по смерти о. Гуменного, о. Іоану Валявскому, сотруд. вь Рожанцѣ.

Сотрудникомъ вь Потурѣхъ, дек. бере-жаньского, поставленый съ правомъ управленія вь духовныхъ о. Юліанъ Галькевичъ.

Митроп. консисторія вѣтавилася до Стани-славского еп. Ординаріату, щоби завѣзавъ о. Іоана Величковского зъ Топоровецъ до канон. институту на Потѣкъ, дек. рогацького; до наѣстничества о. додатоку оособный зъ фонду религ. для о. Николая Рожаньского, пар. вь До-гобѣ и о. згоду на канон. институту о. Николая Селезѣнки на пар. Янчинъ, дек. нараѣвского.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

На конкурсъ розписанъ до ч. 1469 зъ д. 5 цвѣтня съ речинцемъ до 16 л. липна о. р. Па-рохин: 1) Восько, дек. сяноцкаго; 2) Сулимѣвъ, д. куликовскаго; 3) Ялинъ д. сяноцкаго; 4) По-пелъ, д. дрогобыцкаго; 5) Ялове, д. устрицкого; 6) Туринько, д. ясицкаго; 7) Яворецъ, и 8) Гочевъ, д. балигородскаго; 9) Лыщаны и 10) Смерековецъ, д. бѣцкаго; 11) Вислокъ нижний, д. ясицкаго; 12) Манастырецъ, д. горожаньско-го; 13) Береги гѣрній, д. затварницкаго; 14) Новица, д. бѣцкаго; 15) Дыдѣова, д. затварницкаго; 16) Миликъ, д. мушаньского; 17) Радоцана, д. ду-коляскаго; 18) Горанка и 19) Тѣона, д. бали-городскаго; 20) Устрики гор., д. затварницкаго; 21) Ласько и 22) Луковѣ, д. бѣцкаго. — Ка-пеланъ: 1) Схѣдниця, д. дрогобыцкаго; 2) Смѣльницъ, д. затварницкаго, 3) Пѣски, 4) Горо-жанка мала, 5) Горбачѣ, 6) Порѣче заворъ, д. горожаньского; 7) Рихвальдъ и 8) Гладивѣвъ, д. бѣцкаго; 9) Леаховѣвъ и 10) Ростокъ вел., д. мушаньского; 11) Гроньова и 12) Мягова, д. добромилскаго; 13) Ветлина, д. балигородскаго;

14) Шумячъ, д. высочаньского; 15) Куличковъ, д. белзкого; 16) Ладоватѣ, д. лѣскаго; 17) На-нова и 18) Лобозовъ, д. устрицкого; 19) Ли-нинка мала, 20) Свидакъ, 21) Виличъ гѣрній и 22) Лопушанка Хомина, д. старо-самбѣрского; 23) Гвоздець и 24) Липѣ, д. жуковиньского; 25) Михалевицъ, д. комарнянскаго; 26) Гнила, д. высочаньского; 27) Токарня, д. сяноцкаго; 28) Близинка, д. хороснянскаго и 29) Снявка, д. любачѣвского.

Канонич. институту получили оо. 1) Іоан. Савчинъ на пар. Мхава, дек. балигородскаго; 2) Павелъ Новакъ на пар. Двѣрцѣ, дек. угнѣвского.

Презенты получили оо. 1) Петръ Лодын-скій на пар. Двѣрникъ, дек. затварницкаго; 2) Іосифъ Будзыновскій на пар. Мокротынѣ, дек. жовковскаго.

Духпастирскі посады получали оо. 1) Корн. Гумецкій, завѣдатель пар. Вязовницѣ, за-вѣдательство пар. Лисько; 2) Іоанъ Волосянскій, завѣд. пар. Мхава, завѣдательство пар. Луковѣ, дек. бѣцкаго; 3) Іоанъ Яросевичъ, само-стѣйный сотрудникъ вь Яблѣновѣ, завѣдательство пар. Попелѣ, дек. дрогобыцкаго.

До канон. институту на пар. Вязовниця, дек. ярославскаго, завѣзванный Володисл. Созань-скій зъ Глумчѣ.

Именованье. О. Козаневичъ Левъ, мѣстѣде-канъ и парохъ вь Миотковичахъ, дек. самбѣр-ского, именованый П. ординаріат. школьнымъ ко-мисаремъ до надзору науки богочестія вь шко-лахъ народныхъ вь деканатѣ самбѣрскомъ.

Вѣсти зъ епархіи Станиславовской.

На конкурсъ розписанъ: 1) до ч. 1040. па-рохія Манява, дек. богородчаньского, над. прив.; 2) до ч. 1044. кап. Глинки, д. надворьянскаго, над. орд. 3) до ч. 1045. пар. Глубоке, д. бого-родчаньского, над. прив.; 4) до ч. 1046. кап. Мо-лотковъ, над. орд.; 5) до ч. 1047. кап. Пацыковъ, д. станиславовскаго, над. прив.; 6) до ч. 1048. кап. Посѣчь, д. станиславовскаго, над. прив.; 7) до ч. 1049. кап. Хомикѣва, д. тѣсьменицкаго, над. прив.; Речинець до 5 червня 1886.

Завѣдательство вь Глубокѣ, д. богород-чаньского, одержавъ о. Іларій Сѣчинскій, увѣ-ренный отъ завѣдательства вь Олекичахъ, дек. стрыйского.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Банкъ рѣшѣвскій у Львовѣ выказує за 1885 роцъ 14.242 зр. отраты; отрата тая выноситъ 19%

цѣлого закладового капиталу опѣлки. За посеред-ниченнемъ банку продано 23.182 метр. соти. зѣбжа и 21 гарцѣвъ оковиты.

Подяка.

По кѣльканедѣльной тяжкой недузѣ забрала намъ неумолима смерть дня 5 цвѣтня дорогу по-другу и матѣрь, Анну зъ Буцацкихъ Дебтову. Єдиною отрадою для насъ вь томъ тяжкомъ горю було щире сочувство сусѣдѣвъ и знакомыхъ, якъ такожъ численнѣйшѣ удѣлъ священства вь отиро-водѣ тѣлннхъ останковъ на мѣсце вѣчного су-починку. Тожъ уважаємо святымъ своимъ обяза-комъ, зложити прилюдно подяку оо. Кнѣгининѣмъ зъ Залѣщикъ, Шихови зъ Сучавы, Слюсарчукови зъ Радовецъ, Рожанковскому зъ Глибѣком, якъ неменше лат. парохѣви серетскому о. Хмурѣ и его сотрудникѣви о. Чалабанѣви за звеличанье похоронного походу, а о. Слюсарчукови за щире ошово прощальне надѣ гробомъ. Дакуемо такожъ чч. пп. Городыскимъ и п. Негрушовѣй за ихъ прихильность и невтомимй труды якъ вь часѣхъ недузи, такъ и похоронѣвъ покійной, якъ и воѣмъ, що поспѣшили отдати їй послѣдну прислугу.

Серетъ на Буковинѣ, 10 цвѣтня, 1886.

Венѣмъ Дебта, мужъ; Володиславъ Дебта съ женою Валерією, Брониславъ, сыны. Тересія Варивода, Марія Веберъ, Наталія Романовска, Каролина, Стефанія, дочка. Антонъ Варивода, Леонъ Веберъ, Зиновій Романовскій, зятѣ.

Ц. к. ген. Дирекція австр. зѣдѣлицъ державныхъ.

Выпись зъ розкладу фзды, важный отъ 1 жовтня 1885.

Приходить до Львова:

По фзды особѣй: Зъ Стрыя, Станиславова, Гусатына, Дрогобича, Борыслава, Хирова и Звард-оня: о год. 4 мин. 35 по полудни.

Зъ Гусатына, Станиславова, Стрыя, Дрогобича, Борыслава, Хирова, Нового Санча: о год. 1 мин. 25 вь ноци.

Зъ Стрыя, Хирова, Загѣря и Звардоня: о год. 8 мин. 25 рано.

Отходить зъ Львова:

По фзды особѣй: До Стрыя: о год. 7 мин. 30 рано.

До Стрыя, Станиславова, Дрогобича, Борысла-ва, Хирова и Гусатына: о год. 11 мин. 45 передъ по-луднемъ.

До Стрыя, Дрогобича, Хирова, Загѣря и Звар-она: о год. 7 мин. 30 вечеромъ.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаній отцѣ духовній уряджуютъ при церквахъ хоры, прѣто поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНИЮМЪ (або ФИСГАРМОНИЮМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажаный п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ мого вырѣбу и мо-же дати Высокоповажанымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дже пожиточномъ инструментѣ найлѣпшу информацию. Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше! Дає такожъ на раты.

1872 71—?

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой вь Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-моніюмъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

СУКНО

1615 1—0

отъ зр. 1 — за метрѣ вь гору, взоры до огляду вь богаао уложенѣй зѣбріъ розсѣдлѣются франко для посередникѣвъ нефранковано.

Tuch-Fabriks-Niederlage „Zum weissen Lamm“ in Brünn.

НА СВЯТА!

просить о вчаснѣй замовленія

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

у Львовѣ, Станиславѣвъ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрого-бычѣ и Коломыѣ

Вино вь барилѣхъ 4-литровыхъ по 80, 90 и 100 зр. за литру; такожъ дешевѣе по 60, 60 и 60 кр. (ба-рылка числитъ 50 кр.). Вь фляш-кахъ отъ 50 кр. почавши за фляш-ку и выше.
Мѣдъ питный славно звѣтного вы-рѣбу: фляшка 50 и 80 кр., литра 60 и 100 кр., 1/2 фляшки 45 кр.
Мѣдъ патокъ за кил. 50 кр.
Сливки угорскі „ „ 30 и 40 кр.
Новила „ „ 32 кр.
Горѣхъ волоскі „ „ 34 „
Горѣхъ турецкій довгій за к. 80 кр.
„ круглѣй за к. 50 и 60 кр.
Мигдалы за к. 120 и 130 кр.
Розинки султаныскі за к. 64 и 72 кр.
„ великѣ отъ, кѣткамъ за к. 64 и 72 кр.
„ чернѣй дробнѣй за к. 64 кр.
Фиги султаныскі за к. 90 кр.
„ вь вѣнцѣ за к. 44 кр.
Каву вь самыхъ добрыхъ родахъ вь тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6 70, 7 60, 8 50, 9 20, 9 80 и 10 40 зр.
Дактилъ за кил. 90 кр.
„ Мароко за к. 200 кр.

Замовленія на дрѣжджѣхъ просимо присылати завчасу съ означенемъ термину, наколи высылати. Зачисляти будемо 1^а по 1 зр. 20 кр. По 80 кр. за кильограмъ дрѣжджѣхъ Маутнера Найвыгодѣйшѣ вы-сылка вь оригинальныхъ скринкахъ по 4 и 10 кильо. На случай по-требы высылается и вь меншѣй сколькости.

1609 2—3

Зарядъ Народной Торговлѣ.

На продажъ!

30 пѣвъ пѣлѣтъ добре удержан-ныхъ, вь уліяхъ товариства пѣлѣвничого есть зарезъ на про-дажъ. Ближшу вѣдомѣсть подастъ

Александръ Мироновичъ, вь Обѣльниці, пол. Рогатынѣ. 1601 3—3

Въ Администраціи „Дѣла“

можно достати за присланьемъ 15 кр. на оплату почты

ЛОСЫ

великою фантовою льотеріи

устроеной на доходъ „Дѣвочого институту“ вь Перемышлѣ. Лотерія та окладаєся зъ 12.100 бѣльшихъ выгравныхъ вартости 1.000, 500, 400, 300, 200 и 100 зр., межѣ котрыми сучѣ дари монархѣвъ пануючихъ вь Европѣ, кѣзѣвъ церкви и т. д. якъ такожъ и предметы закуше-ный комитетомъ.

Цѣна лосу 1 зр.

Есть до набутия

дуже дешево

крыта брычка

дуже легка, паковна, вь най-лучибѣйшѣмъ удержана.

Ближша вѣдомѣсть у власти-теля: Львовѣ, улица Францис-каньска, ч. 12, 1 поверхъ, дверь на право. 1625 2—3

Съ симъ числомъ розсылаея Пред-
платникамъ „Библиотеки найзн. повѣстей“
16 и 17 аркушъ повѣсти Додета „Надобъ“.

Надобъслане.

Звертаемо увагу на оголошене Л. Чиньского въ
Ярославѣ о его знаменитомъ „Медовникъ гигиеничній“,
незримъ средствъ усуваючому великй хоробы и недуги ор-
гановъ травленя. Выбръ сей можемо каждому набожѣст-
нѣше поручити и треба бажати, щобы знаходився въ кож-
домъ домѣ.

НАДОБЪСЛАНИЕ.

Идѣть за знакомъ природы. Коли проснеся при-
рода въ довгого ея зимового и весны розвиваея нове
житѣ, повиненъ каждый памятити, щобы нагромадившійся
подчасъ зими въ тѣлѣ злишній и неужиточный матерію усу-
нути отповѣднимъ ередствомъ прочищающимъ и такъ за-
полости тѣлѣмъ недугамъ. До сего можна каждому якъ
каждоразѣше радити славно-звѣстній швайцарскій пугулки
аптекаря Р. Брандта, котрй можна достати въ аптекахъ
по 70 кр. за коробку.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1863 188—?

Спеціальности и универсальныя средства,
французскіе и нѣмскіе, якъ черезъ ню такъ и черезъ
нѣмскіе фирмы оповѣщуваніе.

Ц. к. управ. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

18—7) купуе и продае 1524

всякій вартостный наперы и монеты
по курсѣ дневномъ.

Порученя зъ провинціи выконуе от-
воротною почтою безъ провизіи.

Бюро для Орудокъ

Володимира Верещиньского
Львовъ, ул. Крановска ч. 20.

Раитъ добре порученыхъ и здобныхъ учительнъ,
губернаторскъ, господынѣ дому, панни служащій и до
работы, якъ такожъ поручае оцінчившій и слуги
обоого пола, всякой категоріи и всякого занятя; у-
лекше при томъ посередничтво въ закупкѣ и про-
дажѣ домовъ и при всякихъ услугахъ, котрй входятъ
въ кругъ дѣяльности бюро. 1627 1—2

Головна вы-
грана есент.
500.000 Мар.

Заявление

Щ а с т я .

Выгранй
гарантуе
державою

Запрошеніе до участи въ

Можливости выграна

на великой грошевой лотеріи, гарантованой гамбу-
сною державою, въ котрой

9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ
павно мусать бути выграніи.

Выгранй сен корисной лотеріи грошевой,
котра побѣла плану мае лишь 100.000 лосѣвъ,
суть слѣдующіи:

Наибольша выграна ест есент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар	26 выгр а 10.000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар	56 выгр. а 5.000 М.
2 выгр. а 100.000 Мар	106 выгр. а 3.000 М.
1 выгр. а 90.000 Мар	253 выгр. а 2.000 М.
1 выгр. а 80.000 Мар	512 выгр. а 1.000 М.
2 выгр. а 70.000 Мар	818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60.000 Мар	150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50.000 Мар	31 720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30.000 Мар	7 990 в. а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20.000 Мар	8.850 в. а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15.000 Мар	всего 50.500 выгранныхъ.

и они приходять въ кѣльяхъ мѣсяцяхъ въ 7
отдѣлахъ до певного порѣшеня.

Головна выграна 1-ой класы выносите
50.000 М., подноситься въ 2-ой класъ на 60.000
М., въ 3-ой на 70.000 М., въ 4-той на 80.000 М.,
въ 5-ой на 90.000 М., въ 6-ой на 100.000 М., въ
7-ой на 200.000 М., а съ премією на 300.000 М
есент. на 500.000 М

На перше тягненіе выгранныхъ, котре
урядомъ назначено, коштуе оригинальный:

цѣлый лосъ лишь 3 зр. 60 кр. або 6 мар.
пѣвъ лосу лишь 1 зр. 80 кр. або 3 марокъ.
чверть лосу лишь 90 кр. або 1 1/2 марки.

Я розсылаю оригинальный лосы гарантованіи
державою (а не заказанй промесеы) съ долуче-
немъ оригинального плану за франкованнымъ
надобъсланемъ вартости або за переказомъ поч-
товымъ навѣтъ въ найдалшій стороны.

Кождый, беручій участъ, получае отъ мене
заразъ по отбывшомъ тягненіи урядову листу
тягненя безъ завожваня.

Планъ съ гербомъ державнымъ, зъ которо
видко вкладки и роздѣлы выгранныхъ на 7
класъ посылаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выгранныхъ грошей

выконую впрестъ до интересованныхъ точно и
въ строгій тайнѣ.

Кожде замовленіе можна по просту зро-
бити переказомъ почтовымъ або рекоман-
дованнымъ листомъ.

По причинѣ недалекого вже тягненя прешу
звертатися съ приказами заразъ, однакомъ
лишь до

30 цвѣтня с. р.

съ полнымъ довѣремъ до 1619 2—5

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Ц. к. прив. Львовско-Черновецко-Ясское Товариство зельзниче.

Подписана Рада управляюча мае честь запросити симъ акціонерѣвъ ц. к.
прив. Львовско-Черновецко-Ясского Товариства зельзничного на маючий отбутися

въ пятницу дня 30. цвѣтня 1886

о 10 годинъ передъ полуднемъ спѣлки инжинерѣвъ и архитекторѣвъ у Вѣдн
(Eschenbachgasse 9)

XXVII (звычайный) Загальный Збѣръ.

Предметы розправы слѣдующіи:

1. Справозданіе зъ дѣяльности Рады управляючої.
2. Справозданіе о руху австрійскихъ и румынскихъ линій въ 1885 роцѣ.
3. Справозданіе комисіи ревизійной о рахункахъ руху и о замкненіи
рахункѣвъ за 1885 р.
4. Внесеніе Рады управляючої о ужитіи чистого доходу.
5. Выбѣръ комисіи ревизійной.
6. Поновленіе Рады управляючої.

Та панове акціонеры, котрй хотять бути на Загальномъ Збѣрѣ або хо-
тятъ выконувати свое право голосу въ мѣру статутѣвъ мають зложити
свои акціи найдалше 22. цвѣтня 1886

у Вѣдн: при центральной касѣ Товариства (I Elisabethstrasse Nr. 9) або въ
англо-австрійскомъ банку,

въ ц. к. прив. австрійскомъ банку,

у Львовѣ: при зборной касѣ товариства,

въ галицкомъ акціонно-гипотечномъ банку, есентуально

въ Краковѣ

въ Черновцахъ и

въ Тернополи

въ Берлинѣ: въ берлинскомъ товариствѣ торговельномъ,

въ Лондонѣ: въ Anglo-Austrian Bank,

въ Букарештѣ: въ Banque nationale de Roumanie

посредствомъ подвойно выготовленныхъ консигнацій (до чого выдаются
при всѣхъ касахъ бланкеты безплатно) и достануть съ подтвержденіемъ одержаня
карты легитимаций на Загальный Збѣръ.

На случай заступничтва мусать бути на отворотной сторонѣ карты ле-
гитимацийной надрукованій повномочія власноручно подписаній.

Вѣдн дня 1. цвѣтня 1886.

(Передрукъ не платится.)

Рада управляюча.

Тягненіе вже 24-го сего Мѣсяця

Kincsem по 1 зр. 11 лосѣвъ 10 зр.

Головна выграна готѣвкою

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. по от- 20% 14788 выгран.

Кинчемъ-лосы достати можна:

Въ бюрѣ лотерійномъ угорского Лоскеу-клубу, Буда-
пештѣ, Waitznergasse 6.

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ ТРУСКАВЕЦЪ

(Станція почтова и телеграфична.)

Отвореніе поры купелевой дня 26 мая, замкненіе 15 вересня.

Близко станціи зельзничной наддѣстравской „Дрогобычъ“ поѣдае: сла-
вно отъ давна зъ сего надзвычайно лѣчебной силы жерело солѣнково, котре
посля сегорѣшного анализа проф. Радзѣшевского належитъ до найиспытѣ-
нѣшихъ, знамениту зельзнову боровину, жерело стѣрчане, намулъ стѣрчане-
солѣнный, три солѣны жерела до пѣты содержащій соль гальберску, жерело го-
наче мѣньшє зване „нафтовымъ“, жентичію и молоно, курація за помощью
масажу и елементу.

Хоробы, котрй радится лѣчитъ въ Трускавці: Престарѣлый гостень,
престарѣлый хоробы проводу кормового, утробы, шкеры, костей устрою нерво-
вого, болъ нервоный, золотуха, опашившій, ескудаты, пѣсокъ вирк. выш, нежитъ
мѣхура и т. д.

Новй комнати купелевъ, красній помешканя съ услугою, урядженъ вы-
гѣдно и озъ печами. Церковь и каплица латинска. Кѣлька ресторацій, цукорня,
чаталина, добра музика Положене здорье, подѣорске, численнй тѣнотй про-
ходы и прогулки въ окрестностяхъ. Аптека и складъ минеральныхъ водъ въ
мѣсці. Закладъ лѣчебный выкупилъ мы въ 1881 р. зъ рукъ жидовскихъ и ро-
бымо все, що можемо, щобы поднести его до давной свѣтлости. Въ першѣмъ
и послѣднемъ сезонѣ помешканя въ домахъ закладовыхъ о 30% дешевѣше.

Сего року будутъ ординувати въ Трускавці: Д-ръ Аврелій Пльхъ зъ
Ярослава и Д-ръ І. Рознеръ, ассистентъ клиники положничной въ Крановѣ.

Убогихъ хорыхъ, котрй выкажутъ свѣдѣтельствомъ убожества, потверже-
нимъ ц. к. старостомъ, буде уважливатися по можности лишь въ першѣмъ
и послѣднемъ сезонѣ.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

Зъ рукодѣлыиъ выробѣвъ церковныхъ рѣчей

И. ПАКУШЕВСКОГО

Улиця Орменська противъ „Народной Торговлѣ“.

Отозва до Всечестного Духовенства.

Конкуренція, яка повстала въ нашѣмъ краю въ выробахъ
рѣчей церковныхъ, а особливо що-до импортованныхъ зъ чужахъ
фабрикъ недосвѣдченными предпріемцами, змушае мене подати
цѣны выробѣвъ власныхъ, котрй купуючій заводьгды буде мати
дешевше и зъ першой руки на желаніе.

Цѣны слѣдующіи:

Кадильница жовта 10 зр. посрѣблена 12 зр.
Ладоняца „ 2 „ 50 кр. 3 „ 50 кр.
Хресты блтареві 8—10—12—20—30—40 зр. и выше.
Чаша золочена въ огни гладкой робогы 14 зр.
„ „ „ оздобѣншійшой работы 20—25—30 зр. и выше.
Ларохранительница съ короною золочена 18—25 зр. и выше.
Хрестъ ручной орѣховый 4 зр. 50 кр.
„ „ „ металевый 3 зр. и выше.
Мировникъ 1 зр. Ложечка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоругвь жовтый 6 зр.
„ „ „ золоченый 10 зр. и выше.
Золоченіе въ огни чашѣ 8—10—12 зр. и выше.
Посрѣбленіе кадильницѣ 2 зр. 50 кр.
Отговленіе окута до Евангелій: 6—8—10—12—15—18 зр. и выс.
Нове окутѣ „ 15—18—24—30 зр. и выше.
Лѣхтарѣ мосажній побѣла высокости.

Кромѣ того принимае всякй работы церковныя якъ новы, такъ
и до отновленя 1594 4—12

Медовникъ гигиеничній

вынаходу А. ЧИНЬСКОГО въ Ярославѣ,

нагородженного девятнадцатью медалями на выставкахъ всесвѣтныхъ,
властителя привилея и патенту въ наслѣдокъ щасливой комбинаціи,
выпробованый досвѣдами переведенными спѣшно съ найзнаменитѣйшими
лѣкарями, усувае всякй недуги лѣнливого травленя якъ диспенсию,
бракъ апетиту, несмакъ, згату, отбиваніе, здутие, обструкцію, напоръ
крови, геморойды, малокровность и т. д., котрй шкдливо влывають
на цѣлый организмъ, пеуютъ апетитъ, утрудняють отживляваніе и
стають причиной утраты гумору, доброго выгляданя, однимъ словомъ,
нудять и скорочують житѣ. Причиняеся до скорой вымѣны матеріи
отживляючій; и поручаея такожъ особамъ, що мають мало руху,
естъ поживный, дешевый и до того степени легкостравный, що хорй
немогутъ принимати иншой поживы, споживають и травлятъ „Медов-
никъ гигиеничній“.

Деякй свѣдѣтва:

Гигиеничній медовникъ Вашъ естъ знаменитый до управлѣннєня

травленя и усунєня недугъ геморойдальныхъ.

Ед. Мадейскій, лѣкаръ гомотеопата у Львовѣ.

Вашъ медовникъ суть знаменитый, я бувъ хорый на желудокъ,

уживавъ побѣла рецепты и уживаю и есьмъ надѣ сподѣванье здорья.

Сердечно Вамъ вдячний Бѣхоньскій, въ Краковѣ.

Посвѣдчаю пану Чиньскому, що его „Гигиеничній медовникъ“ ма-
ли въ моѣмъ домѣ найлѣпшій результаты

Княгиня зъ Любомѣрскихъ Изабеля Сантушко
1603 1—0 Гумнииска, п. Тарновъ.

Цѣна штуки 20 кр. Достати можна въ всѣхъ аптекахъ и тор-
говляхъ. Численнй свѣдѣтва можна переглянути въ конторѣ фабрики.

Славный дрѣжджѣ прасованій

одиной певий въ розчинѣ

зъ фабрики Ад. Игн. Маутнера и Сына у Вѣдн Sct. Marx

поручае

на надходячій великодній свята

торговля КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА у Львовѣ.

Ласкаві замовленя и въ найменшій скѣлькости пріймае
отъ нынѣ и высылаетъ ихъ почавши отъ дня 15 цвѣтня на
жаданіе кожного означеного дня.

Прощу о скорѣ замовленіе.

1604 3—4

Пргнану загально найлучшу

Масу до запусканя пѣдлогъ

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1584 44—0

Переиздующимъ даемо отповѣдний рабать.

МАГАЗИНЪ ПОРЦЕЛЯНЫ и СКЛА ЕД. ГЕБГАРДТА

у Львовѣ, пляцъ Маріаційный ч. 7.

поручае въ наибольшій выборѣ и зъ перворядныхъ жерелъ

Сервисы столовы, гербати и кавовы.

Скло кришталеве, рѣзане, гравироване,
тоже, муселинъ и гладке звычайно.

Сервисы прикрашеній до вина, пива
и ликерѣвъ.

Кожі и тарелѣ на тѣста и овоцѣ.

Кожі на сыръ и масло и Сервисы

на оцѣтъ и оливу въ оправѣ зъ дерева
и металю отъ зр. 1 до 250 и выше.

Складъ комисовый Срібля хиньского

и альпакки зъ наѣстаршой рекомованой фа-
брики Копреча у Вѣдн.

Цѣны фабричны хиньского срібля: 1613 2—5

1 тузинъ ножей и вилокъ столовыхъ зр. 31 и 3250.

1 „ „ „ десеревыхъ зр. 24 и 2550.

1 „ „ „ ложокъ столовыхъ зр. 16 и 17.

1 „ „ „ ложочокъ до кавы зр. 8 и 850.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ въ Вторникъ, Четвергъ и Суботу (крѣмъ русскихъ святъ) о 5-ой год. пол. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подлѣ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаются лишь на попереднѣе застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбѣла“ по 20 кр. а. в. Редакція неопечатанъ вольнѣ отъ порта. Предплату и инвентаріи принимаютъ: у Львовѣ Администрация „Дѣла“, у Вѣдлѣ Haasenstern & Vogler, Wall-Aschgasse 10; M. Dukas, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstern & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскомъ Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетна Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Съ днемъ 1 (13) цвітня починається П. четверть-рѣкъ сегорѣчного выдавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнам. повѣстей“. Просимо о вырѣшаннѣ залежностей и скорѣ отновленнѣ предплати.

Новоприступаючи П. Т. Предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ одержать за доплатою 1 зр. початокъ повѣсти Додета „Набобъ“ (17 аркушѣвъ).

На слѣдующій четверть рѣкъ будемо высылати лише тѣмъ П. Т. Предплатникамъ, котрымъ предплата ще не скѣнчилась.

Депутація „Народной Рады“ у Е. Е. намѣстника п. Залеского.

Вчера о годинѣ 1 зъ полудня явилася у Е. Е. намѣстника п. Залеского депутація зъ Выдѣлу „Народной Рады“, зложена зъ д-ра Олександра Огоновского, посла Юл. Романчука и редактора „Дѣла“ Ив. Белея, въ справѣ перепонъ зъ стороны властей политическихъ, якѣ стрѣчаютъ нашѣ читальнѣ и приватныя касы позычковой при своѣмъ заснованнѣ. Речникомъ депутація бувъ голова „Народной Рады“, д-ръ Ол. Огоновскій. Въ довѣдѣ прекрасной промовѣ руской кинувъ онъ напередъ поглядъ на сумный нашъ просвѣтний и экономическій отпосинъ въ краю; далѣе представивъ, якъ рускѣ патріоты отъ довшого уже часу стараются поднести своѣй народъ черезъ заснованнѣ читальнѣ, якъ тѣ читальнѣ дѣлають съ великимъ хѣсномъ для просвѣты и экономическаго здвигнення народу, а то очевидно выходитъ въ користь краю и державѣ; наконецъ звернувшись до обширнаго представлѣния и схарактеризовавша тѣхъ фактовъ, якѣ въ ostatnichъ часахъ мусѣли справедливо занепокоити русскихъ патріотѣвъ, а именно: заборона уконституованія читальнѣ въ Березовицѣ малой, пов. скалатского; заборона читальнѣ въ два мѣсяцѣ по внесеню статута въ Соколовѣ, пов. бучацкого; постановленнѣ комисаря золочѣвского староства п. Бловницкого при заснованнѣ читальнѣ въ Юзковичахъ; заборона касы позычковой въ Винникахъ подлѣ Жовквою, и др. „Забораються читальнѣ — говоривъ д-ръ Огоновскій, — зъ такихъ мотивѣвъ, якихъ мы, опираючися на законѣ о товариствахъ зъ 1867 р., зрозумѣти не можемо. Що найголовнѣйше, забороняются читальнѣ на той подставѣ, що знаходяться члены-основатели — неписьменны. Тая перешкода не дається нѣчимъ умотивувати зъ тексту закона, а тѣмъ болѣе зъ призначенія читальнѣ. А вже способѣ, въ якій комисарь п. Бловницкій, при помочи жандармѣвъ, констатувать, чи „письменны“ основатели читальнѣ въ Юзковичахъ, есть тяжкимъ нарушеннѣмъ конституційныхъ правъ, и есть въ силѣ застрашувати селянъ отъ засновуванія читальнѣ, на чѣмъ потерпѣли-бъ шкоду не только рускѣ народъ, але и край, и держава. Можна догадуватися, що мѣжъ причинами перепонъ, ставлѣнныхъ розвоеви русскихъ товариствъ мѣжъ народомъ, есть и то, що референтъ справъ товариствъ не знае рускаго языка и письма, — звертаємось отже съ просбѣю, щобъ для справъ товариствъ русскихъ призначено урядника, знающаго языкъ и письмо рускѣ. Мы, представителѣ „Народной Рады“, въ имени галицко-рускаго народу, звертаємось до В. Ексцеленціи, яко репрезентанта власти державной, що має стояти на сторожѣ правъ конституційныхъ, и представляючи Вамъ на разѣ тѣхъ кривды рускаго народу, просимо о охоронѣ розвоеви нашихъ товариствъ мѣжъ народомъ, котры мають высокую задачу: здвигати народъ морально и матеріально.“ По своѣй промовѣ, д-ръ Олександръ Огоновскій вручивъ п. намѣстникови пропамятне письмо отъ Выдѣлу „Народной Рады“ съ подробнымъ описомъ наведѣнныхъ и схарактеризованныхъ въ устной промовѣ фактовъ.

П. намѣстникъ въ своѣй отвѣдѣи звернувся насампередъ до справы касы позыч-

вой въ Винникахъ. На подставѣ актѣвъ сконстатувать, що справдѣ статуты касы были намѣстництву три разы предклаваны и все мимо доповненъ откинѣны, але конецъ-конецъ тутъ ишло болѣе о рѣчь принципіальну: чи приватныя касы позычковой можуть засновуватися на подставѣ закона зъ 1867 р., чи лише на подставѣ закона зъ р. 1873. Коли рекурсъ сеи громады буде переведенный черезъ высшій инстанціи, то рѣшеннѣ его станеся нормою для намѣстництва.

Дотично читальнѣ заявивъ п. намѣстникъ, що коли только дождався про статью въ томъ предметѣ помѣщену въ „Дѣлѣ“, сейчасъ казавъ собѣ здати о томъ справу, и признае, що коли-бъ справдѣ сконстатовано, що п. Бловницкій такъ собѣ поступивъ въ Юзковичахъ, якъ се було поданѣ въ часописяхъ, то таке поступованнѣ есть неправильное. Реляціи урядовѣи однакъ въ томъ предметѣ п. намѣстникъ ще не одержавъ. Далѣе заявивъ п. намѣстникъ, що-до читальнѣ въ Загалѣ, що рускѣ читальнѣ въ краю есть дуже богато, бо ажъ 400, а кѣлька розвязанныхъ або забороненныхъ — то маленький процентъ, и розвязаннѣ ихъ або заборона наступили зъ крайной потребности. Такъ и пр. заборонено основаннѣ читальнѣ въ Жабю зъ причины, що туда сягнула рука звѣстной въ Коссовщинѣ пары социалистѣвъ, одинокѣвъ въ своѣмъ родѣ на цѣлый край. Заборонено заснованнѣ читальнѣ мѣщанской въ Калущи, бо тѣмъ самѣмъ, що были членами розвязанной читальнѣ, подписались на новѣмъ статутѣ, а въ давній читальнѣ были пѣятники, бурды, и читальнѣ бавилась въ политику, въ еи любили було збранны передвыборче. Тутъ замѣтили члены депутація, що законъ не предвиджуе той перепоны, а вже и трибуналъ державный рѣшивъ въ томъ взглядѣ (24 жовтня 1873, ч. 104), тѣмъ болѣе, що власти мають право новѣ товариство кождѣмъ хвилѣ, коли переступитъ статуты, зновъ розвязати. П. Романчукъ кромѣ того заврѣвъ ще п. намѣстника, що послѣ своихъ наилучшихъ информаций совѣстно може сказати, що „пѣятникъ и бурды“ въ читальнѣ калуской не было, а есть се только мистификація. Панъ намѣстникъ заявивъ, що онъ опираєсь на реляціяхъ урядовыхъ. Шо-до читальнѣ въ Соколовѣ, тамъ заборонено еи основаннѣ справдѣ зъ той причины, що основатели были неписьменны и выперлися своихъ подписѣвъ. (Въ рескриптѣ бучацкого староства есть сказано лише, що намѣстництво заборонило читальню зъ той причины, що основатели, кромѣ одного, не умѣють читати и писати; о томъ, чтобы выпираться подписѣвъ, нема въ рескриптѣ и згадки. — Ред.) Въ законѣ, правда, нема постановы въ томъ дѣлѣ, що основатели читальнѣ мусѣть бути письменны, але власть политична, бачучи на организацію русскихъ читальнѣ безперечно „зъ горы“, бо и всѣ статуты мають одну и тую саму форму, мусѣть звертати бачиость на цѣлу тую роботу и въ данѣмъ случаю взяти въ рахунокъ и свою „рѣчь доврѣи чи недоврѣи“. Тутъ п. намѣстникъ на одиномъ яркомъ примѣрѣ зовсѣмъ выразно натякнувъ на стремлѣния нашихъ „объединителѣвъ“ выискувати читальнѣ для своихъ тенденцій. Члены депутація заврѣили п. намѣстника, що всѣ патріоты рускѣ, закладаючи и ведучи читальнѣ, руководятся единымъ добромъ народу, котре лежитъ и въ интересѣ державы, и зовсѣмъ далекой суть отъ якихъ-небудь незаконныхъ змагаѣи и впливѣвъ на читальнѣ, — для того-жъ то и съ чистою совѣстею домагаются законной охороны и помочи розвоеви читальнѣ. П. намѣстникъ зновъ зъ своей стороны запевнявъ депутацію, що онъ институцій читальнѣ зовсѣмъ не бувъ и не есть противный, що кождѣмъ заквѣстїоновану справу читальнѣ самъ буде розсѣдзувати, и „будьте, панове, спокойны, що на томъ поли кривдѣ не зазнаете“.

Депутація пробула у п. намѣстника въ живѣи, такъ сказати-бъ, конференціи цѣлу годину.

Замѣты на уваги Поляка.

I.

Зъ причины внесенія пос. Романчука якойсь „Gente Ruthenus, natione Polonus“ при-славъ менѣ брошурку друковану въ Краковѣ, п. заг. „Uwagi o języku i alfabecie pism rusińskich w ziemi halickiej“. Уваги тѣ суть:

А) Въ соймѣ говорено о всѣмъ, только не о найважнѣйшѣмъ: о языцѣ и алфавѣтѣ. Не хотѣтъ вѣрити, що отъ алфавѣту залежитъ будучность миллионѣвъ; не чуютъ, що гражданка — то вѣчный передѣлъ литовско-русскихъ провинцій отъ заходной Польщѣ и Европы; що гражданка провадитъ просто до Москвы; що она противна натурѣ языка рускаго...

Б) Нема що говорити о згодѣ, бо сварѣвъ не було. Батьки нашѣ жили въ найповнѣйшѣй згодѣ що-до религіи и языка. Домовыхъ войнъ у насъ такъ якъ не було.

В) Була згода, бо пановано повѣччу (wieczysta) унию и всѣ творили одинъ народъ. Русины суть только другою галузью одного и того-жъ дерева славянско-польскаго, що отъ вѣковъ жилися въ одинъ народъ польскій.

Г) Нынѣшнѣ вырѣзаны: „унія Люблинска упала; ви вже нема; она вже не существуетъ... Зрывають повѣччу унию Люблинскую... и т. д.“

О тѣхъ и подобныхъ рѣчахъ не годилось-бы и говорити, бо Поляка перекопати не можна, онъ того не хоче; онъ замовкне нынѣ а завтра ровпочинае да саро, особливо тамъ, де гадѣе, що не знайде належитѣи отпавы. Але що подобныя твердження не перестали повторяться навѣтъ въ Соймѣ, тожъ годѣ о нихъ мовчати. На повѣсшій твердження не радъ и я бѣгато слѣды тратити, — обмежуєсь лише на деякія замѣты. Менѣ ходитъ болѣе о т. в. „повѣччу унию“ — унию Люблинскую: чи она упала, або якъ хотѣтъ вмовляти, чи она ще и нынѣ Русинѣвъ обовязує. О томъ поговоримо обширнѣе.

До А). Вѣдомо, що гражданка, грецкій обрядъ и календаръ — то перешкоды до злитя Русинѣвъ съ Поляками, и для того тѣ неустанны атаки на нихъ. Але чтобы гражданка была противна натурѣ мовы мало-рускаго, о томъ я на мои старѣ лѣта першій разъ чую, а въ сорокъ и кѣлька лѣтнѣй практицѣ я сего не до-свѣдѣвалъ. Кириллиця вынайдена власне для отдаванія звуковъ славянскихъ языковъ, а гражданка не есть нѣчимъ иншимъ, якъ зако-ругленною кириллицею. Коли-бъ гражданка не отпѣвдала духови языка мало-рускаго, то алфавѣтъ латинскій для него цѣлкомъ непридатный. Коли-бъ гражданка мала провадити до Москвы, то алфавѣтъ латинскій далеко скорше заведе до вѣзичкаго Кракова, въ кождѣмъ разѣ до заглады мало-рускаго народности.

Русины радъ захвати свою отрубность народну якъ отъ народности российской, такъ и польской, а коли-бъ для Русинѣвъ не повѣ-ставало болѣе нѣчого, якъ Scylla або Charubdis, т. е. вмосковленнѣе або спольщеннѣе, то про-жъ зъ рѣжницѣ, чи тонутъ на востокѣ въ рѣцѣ Москвѣ, чи на заходѣ въ Вислѣ, котру ще по-равъ далѣе огорѣа германизация?

До Б). „Нема що — кажутъ — говорити о згодѣ, бо сварѣвъ не було; батьки нашѣ жили въ повнѣй згодѣ що-до языка и религіи...“

Недавно, коли такі рѣчи повторяють не-уки въ исторіи польской, але-жъ навѣтъ профессоръ университета краковскаго гр. Стан. Тарновскій не вѣгався наводити слова пок. кн. Павла Сангушка, котрый передъ 20 лѣтами въ Соймѣ мавъ сказати: „Жалуются на утискъ, а я пытаю: де была баталія въ причины утиску и кто въ нѣй доводивъ?“ Не умѣли еи тогда отпѣвети, отже: „утиску не було“. А гр. Тарновскій додѣвъ: „Де трибуналы, що за-суджували Русинѣвъ въ причинѣ повыспихъ?“ Такъ отже батьки нашѣ жили въ згодѣ? — Пригляньмося тому.

а) Шо-до народности и языка.

Можетъ авторъ брошюры увѣритъ хочъ Мидкевичѣ, котрый въ своихъ отчитѣхъ разбѣивъ пытаннѣ: „Яка-жъ то была сила (potęga), що арушила народнѣсть польскую та по-ихнула еи на землѣ рускѣ и выперла ажъ за Днѣперъ народнѣсть и языкъ рускѣ! Тую силу — отпѣвѣдае — бувъ костель, котрый ставѣвъ въ справѣ народности польской...“ Вже слова: „сила“, „выперла“, (отпѣхнула),

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи: въ цѣлый рѣкъ . . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл. на повѣ року . . . 6 зр. на повѣ року . . . 6 рубл. на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл. на повѣ року . . . 8 зр. на повѣ року . . . 8 рубл. на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл. на самѣ додатоки: на самѣ додатоки: на цѣлый рѣкъ . . . 5 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл. на повѣ року . . . 2 зр. на повѣ року . . . 2 зр. 50 ц. Для Византии, окрѣже Россіи: на цѣлый рѣкъ . . . 15 зр. на повѣ року . . . 7 зр. 50 ц. на четверть року . . . 3 зр. 75 ц. съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатоки: на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр. Поодинокое число коштує 12 зр. а. в.

свѣдѣвать, якъ мирно жили нашѣ батьки шо-до народности и языка.

б) Шо-до религіи.

Не стану я наводити мовы, яку державѣ Лавр. Древинскій передъ королемъ Жигмонтомъ III, сенатомъ и соймомъ въ 1620 роцѣ, анѣ того, що писавъ литовскій канцлеръ Левъ Сапѣга до митрополита Концевича. Такожъ далеко бы завело наводити меморіалы, просьбы и жалобы, якѣ соймѣи предклавано отъ шляхты руской, Козакѣвъ, и т. д. У всѣхъ повтарялося звичайне: „Не топчѣтъ правъ нашихъ, лишѣтъ намъ свободу вѣры...“ Для короткости аверну только увагу на комисію подлѣ про-водѣ королевича Володислава, установлену въ 1632 р., въ часѣ елекційного сойму, въ той цѣли, чтобы погладити Русинѣвъ православныхъ съ латинниками и уніятами. Засѣдана той комисіи заслужуєтъ на тѣмъ болѣшу увагу, що тамъ першій разъ полишено було одной и друго-й сторонѣ говорить все, що могли сказати одѣи противъ другихъ, въ свою оборону. Протоколы сеи комисіи ще тѣмъ важны, що на все говорено треба було дати доказы, иначе противна сторона перечлѣа.

Русины неуниаты, вычисляючи свои обиды, казали: „У насъ ще въ 1596 р. отнѣтъ архіерейскій катедры и маетки... и доселѣ остаются за уніятами. Тогды-жъ казавано про-пускати отъ патріарха до насъ духовныя лица, котры-бы намъ могли ставити священиковѣ. За тѣмъ послѣдували неволеннѣи угнетѣния на-шой совѣсти... У насъ отнѣто богато монастырѣвъ и церквей, инші стоять до нынѣ запечатаны, и намъ не дозволяють молотися на-вѣтъ въ шатрахъ. Насъ выганяли въ рагу-шѣвъ и позбавили права бути членами маги-стратѣвъ. Выганяли насъ въ ремѣсничихъ де-ховѣ и позбавили права заниматься торговлею, а въ королевскихъ городахъ нѣмъ казавано мати ошѣдѣсть. Въ Кіевѣ церковь Софій и другѣи опустошенѣ, а въ Луцку и Вильнѣ о-берненѣ въ господѣ. У Львовѣ, Холмѣ и дру-гихъ мѣстахъ казавано явно ходити съ св. Тайнами до хорыхъ и провадити тѣла умер-шихъ. Въ Вильнѣ людей невинныхъ закоу-вали, сажали въ подвѣмелѣ... Мандатами су-дѣвъ и иншими повами людямъ невиннымъ наносили обиды. Въ Туровѣ нашего владыку выгнали въ города.“ Далѣе еще въ яркѣишихъ краскахъ показано, що дѣялось въ Полоцку, Пиньску и Бѣльску. „Коли-жъ хочемо нашѣ кривды высказати до актѣвъ городскихъ, то за-мыкають книги передъ нами.“ (О томъ читай „Supplementum Synopsis“, выданѣи небавомъ въ Вильнѣ.)

Такъ дѣялось тогды. Соймѣи вправдѣ ого-лошували свободу вѣры, однакъ безъ всякой обороны. То стверджує польскій историкъ Ю-сифъ Шуйскій („Dzieje Polski“, т. III, ст. 149), пишучи:

„Конституціи въ лѣты 1608, 1609, 1618, 1623, 1627 и 1631. запевняли свободу обря-дови дисуніятскому, а епископамъ уніатскимъ подлѣ карю 10.000 зол. поль. забороняли ути-ску. Кто только мавъ понятие о станѣ Польщѣ, мусѣтъ признавати, что власне тѣ такъ частѣи и острѣи конституціи свѣдѣчили о утиску.“

Утискъ той не переставѣвъ до самого упадку Польщѣ. Въ р. 1718 не допущено посла Петровскаго до сойму, бо бувъ диссидентомъ. Завказано диссидентамъ пріймати якѣ-небудъ уряды по городахъ. Въ 1732 р. выдано кон-ституцію, щобъ диссиденты не выбирати до соймѣвъ, трибуналовъ... Въ 1733 р. соймъ вы-ключає диссидентовъ въ сенату и сойму...

Прокляты на знищеннѣе Русѣ! въ лѣты 1717, 1752 и 1786 свѣдѣвать, что тутъ вже и уніаты не мали спокою. Перше говорено о ед-ности вѣры а потому вже заваждала рѣвнѣсть обрядѣвъ.

Можна-жъ говорити, що нашѣ батьки жили въ повнѣй згодѣ?

Стефанъ Качаха.

„Рухи“ на Мазурщинѣ.

„Gazeta Lwowska“ зъ 13 л. цвітня подає слѣдуючу домыслъ лаконичну вѣсть: „Въ деякихъ повѣтахъ заходной части краю — пише она въ остатнѣй своей почтѣ — появилѣи между сель-скимъ народомъ, подобно якъ въ осени мин. року, нѣисвѣтнѣи слуха о отновленнѣи панщины, о якѣмъ збройномъ повстаннѣ, и т. п. Слухи тѣ затрево-жили легковѣрныхъ селянъ и ополучили, что вла-сти безцеровочно пріяли за слѣдженнѣе опра-вы и що деякихъ людей, обѣчавъ тѣ вѣсти, по-тягнуено вже до отвѣчальности въ судово-карной дорожѣ. До збѣговѣвъ, якѣ лучилися минушомъ осенѣ въ повѣтѣ Пильзненскомъ, не прійшло

нїгде. Для наочного провїреня стану рїчей и щобь мати підставу до одноцїльностї в дальшїх розпорядженях, якї показались бы потрібними, вийшло намісництвом в заходній повітї, де появились тї тревожнї вїсти, вишого урядника сь отповїдними припороченнями. Делегат намісництва обїхав уже повітї Грїбовскій и Горлицький, и перевїдивши, що в першом повітї вїсти тї вже загули, а в другом, де як делегат намісництва провїрив, дїйстно найчудачїйшї носились слухи, народїть, отповїдно поучений, заявив сам, що слухам тїм не вїрять и уважає их нїсенїтїями. Делегат обїздив тепер другї суспїйнї повітї. Не можна сумнїватись, що здоровї розум сїлянь переможе их легковїрност и спонукає до отямленя.

"Dziennik Pol." з 14 цвїтня с. р. подає в тїм предметї деякї точнїйшї вїсти, имено, що суд в Пильнї вїдав уже засуду на личности, розобравшї небылиць о повстанцях по лїсах минулої осенї, и шїстохъ людей, котрым повторюванє сїх вїстей доказано, покарав 4-дневним арештом, бо вишом кары за то нема. Але се доперва половина справы, бо окремо ведеся в тїм судї слїдство протїв виновникѣв и участникѣв збройного збїгнїща, яке на вїстї о повстанцях повстало в Любич и Любецкї Воли. Також и в повітї Тарнобжеком (надъ Вислою) покарано колыпортѣв алярмующих вїстей. Там, невдовзі по збїтї оправъ любецкїх, голошено про одного спокїйного обывателя сїельского, буд-то бн організує збройне повстанє и зголошавчїм-ся охотникам платити значнїйшї квоты. И в судї Цьенжовицком, в повітї Грїбовскім, ведеся слїдство, де вже послїдними часами отжила вїстї о скором повстаню. В трїх сїлах того повіта стали собї людє розказувати, що по дворах пань громадат оружє, щоб в часї опавъ Великоднїх напасти на села и отплатити сїлянам за 1846 рїк. Та вїстї єсть о стїлькѣ большє небезпечнѣм от давнїйших, що називає близкїй рїчїнец повстаня и назначає цїль дуже дразливу для темныхъ має сїельского народу. На щастє, як давнїше так и тепер властї повітова выловила тую страшу мару так на оамбїм вступї до повіта и не дала їй розширитись. Скорє слїдство административне доставило суду в Цьенжовицях матерїал до процесу карного протїв шестї виновникѣв.

"Сзас" посвѣчає тїм немилїм для "єрархїи ополеченої" справѣ вступну статью и каже: "Зь рїзнихъ сторїн, заслугують на увагу и выслїдженє тї, що говорять о появленю межї народомъ незнакомыхъ людей. Там бачено якогось молодого хлїпця, котрий до сїлянь, збранихъ передъ коршом по богослужєню, державъ рїч, буд-то в сїм рїцї постїгне ихъ страшенє акєсь нещастє, и кликає неначє пророк коло Нїнїи: "Стережїтєся людей!" — але не заохочував, як тамтї, до покїння, лиш грозивъ и страшивъ. Дїянде вештаюся якїсь чужї чоловік, перебранї за сїлянина и пророчивъ по акаліптічїному, але вже виразно означував рїчїнецъ того нещастя и катастрофы на рїк, коли Великоднє припадає на днє св. Марка. Хто сїхъ людей выслав, чїя рука тутъ заставє? Чи сє галуз анархїчного дїяння, котрє хоче порушити пытанє аграрїне? чи що другого входить в тї дїла? Пропаганда та повторяєсь от осенї, непокотїє сїлянь якїмь "новымъ повстанємъ", посїдає про-то окрїм соціального и характеръ политичнїй. Еміоарїи тї славлять относини за Вислою, а знаючи чувства монархичнї сїлянь, ославлять правительство того цїсаря, котрого пань собї не зїднали. Воякїй случай выскоує та агітація, хоч бы и найновїше збранє підписѣв на святкованє недїлї. Вїсїхъ поголосѣх, якї насъ доходять, не наводимо, бачїсь пересадї, звичайно при такихъ нагодах, — але все промавляє за тїм, що жереломъ пропаганды суть имовїрно близкїй факторы до тїхъ, якї выкликали аполстїю в Гїлицяхъ. Тїлькѣ то несподїванка, що акцію перекинує з вїхїднїхъ Галичин до заходнїхъ межї людѣ мазурскїх лат. обряды."

Краковска "Reforma" з 14 цвїтня с. р. констатує, що "Сзас" напав на неї мокрымъ рїднѣм, коли она вї осенї мин. року говорила про рух мїж Мазурами протїв сїельскої интелїгенцїи, а нїнї єсть фактомъ, що суди найшли в тїхъ рухахъ предметъ кары достойнїй. И нїнї — каже "Reforma" — наопївають вїстї о подїбныхъ агітацїях, але жерело ихъ не звїстїе. Передъ кїлькома днями одержали мы з Вїднї, не отъ звичайного нашого корреспондента, донесєнє, що "Коло польскє" дуже невдоволенє з агітацїї ко. Хотковського, збираючого підписи на петицію за святкованємъ недїлї. Агїтація та мала довести до зовсїмъ непередвиджєнихъ результатѣв межї сїелянами повіта Тарнобжекого. Деякї сїеляне удержують, що сє листъ до паны сь кондоволенїю по причинї стра-ти фамїліиної; другї, що панове хотять привернути панщину и що протїв того збирають підписи; ще инші говорять, мов-то "молодїй цїсарь" велитъ хлопамъ підписуватись, щоб оттак зробити бунт протїв "старого цїсаря" и разом сь панами привернути панщину и т. д. Жиды причїнаються до ширєня найдивачїйшихъ поголосѣх. "Одержавши сїє листъ з Вїднї — каже "Reforma" — удалїсь мы до нашихъ прїятелїв в Тарнобжекомъ повітї и з-оттамъ потверджєно намъ вї тї данї, та ще додано, що тамъ ходитъ вїстї, буд-то паны хотять помститись на хлопяхъ за 1846 рїк", и що треба ихъ випередити. Сумна сє рїч, що через тїль-

ко лїтї автономичного житя и стїлькѣ лїтї труду надъ просвїтою народу, нема дои нїблїкихъ плодѣв; що такї вїсти можливї и що розобравчї ихъ знаютъ зь горы, що они прїймуто межї людєм. Сумна рїч и сє, що не знаємо дои дїйсного жерела сїхъ агітацїй. Вже мин. року згадували мы, що жерело сє може легко бути за границєю, тож и тепер радїмо дальше приглянутись, чи в цїлїмъ дїлї не дїлає головнѣ "wędrujący rubel". Остаточнѣ звертає "Reforma" увагу правительства на военнє уоспобленє Россїи на суперечнї интереси Россїи и Австрїи на Балканьскїхъ півостровїх, и думає, що коли Россїя не повелєсь межї Руоїнами найтї собї прїхильныхъ елементѣв, то она перенєсла свою агітацію на Мазурщину, и т. д."

До "Kurjer-a Lwowski-ego" телеграфують знову з Вїднї (13 цвїтня), що до польскихъ послѣв зь заходнїхъ Галичин насїли телеграмы о грїбнїхъ розрухахъ межї сїелянами. Причинѣмъ насъ були ложнє зрозумїнє петицїи о святкованю недїлї, на котру сїеляне збирають підписи за намовою ко. Хотковського. До посла Оржеховского (сїелянина выбраного Мазурами протїв волї центр. польского комитету выборного) прїїхала депутація хлопѣв и жадає поясненя, на що підписуєсь та петиція.

Вїсї донєсеня дневникѣв польскихъ о "грїбнїхъ заворушеняхъ сїелян-Мазувѣв" подали мы дошкї широку вразъ сь вїсїями до того комитетария головнѣ в тї дїлї, щоб оскотатувати, що на цїлїмъ лїнїи дневникарства польского запанувать якїсь незвичайнїй переполохъ. Що однакѣ найчїкавїше, то сє, що нї одна газета польска не може знати и оказати правдивїи причини руху мїж Мазурами...

Рїч звїстїа, що межї сїелянами-Мазурами панує крайнїя темнѣта. Процєс Рїтерѣв доказавъ сє дуже наглядно. Надъ просвїтою Мазурѣв нїхѣт доселѣ щиро не трудївся. Дальше на Мазурщанѣ — тїснѣта, а зь того невдоволенє підъ вїзглядомъ економичнїмъ. Наконєцъ, — якъ то и самъ "Сзас" натїкає — невдоволенє зь суспїйныхъ относинъ, не сь акѣюсь за-краескою соціалїзму чи анархїзму, але на стїлькѣ, на стїлькѣ людѣ мазурскїхъ нїнї не находить случайности бодї упоминатись о своїхъ интересахъ и выказувати свои потребности. Отъ в Сїймї нема нїнї ані одного сїелянина-Мазура. Мазуръ найбольшє довїрїє має ще до жїда, наколи нїсенїтї вїстї про панщину, про месть панѣв за 1846 рїк, якъ констатує "Reforma", прїймає отъ него за правду.

При воякїй справѣ належить розрїзняти властиву причину и найблизшї мотивы або импульсы. Межї Мазурами видимо — запанувало якєсь ширше невдоволенє, а щоб — усунути его, темнїй и нїкимъ не заступленїй сїелянинъ не знає рады и дїлатого мотасє, мовъ рыба в неволи, тревожїтєся и сподїючись для себе якогось ще гїршого нещастя, громадат и шєще собї на ухѣ Богъ знає якї фантастичнї рїчи. То однакѣ рїч певна, що нїнїшнї рухи на Мазурщанѣ не походять ані зь невольности, ані зь постороннихъ агітацїй (wędrujący rubel), а кардинальнї причини належить шукати вь повнїше выказаныхъ нами причинахъ. Труду просвїтного, поправки економичного быту людю и реформъ суспїйно-политичныхъ треба в заходнїхъ Галичин, и тамъ якъ-разъ откываєся поле для "Macierzy", "кулокъ рїльничихъ", и т. п. институтѣв польскихъ, котрї замѣтѣ щиро звернути свою працю на Мазуры, бавлять вь польонїзацїї експерименты на Русь...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрїйско-Угорска Монархїя.

(Дебаты бюджетной вѣже закончилися; принято цѣльмъ бюджетъ и уставу финансову. Вчера приступила палата до наряды надъ закономъ о ополченю. Ключѣ австрїйско-вїмєцкїй постановивъ внести до сего закона кїлька поправокъ але впрѣчїмъ постановивъ голосувати за законъ; такъ само и ключѣ Гогенварта. Ключѣ вїмєцкїй (острїйского тону) порїшавъ однакѣмъ поставити внесенє, щоб надъ цѣльмъ закономъ перейти до порядку дневного.

(Законъ о опустѣ податковѣмъ) прїїде, якъ доносятъ "Gresse", подъ наряду в палатѣ полѣвъ ще передъ великоднїми святами. Законъ сїє, наколи-бъ его ухвалєно, давъ-бы полїгу тїмъ сїелянамъ, що потерпїли-бы вь послѣдїхъ нещастїхъ элементарныхъ, якъ градъ, повїнь, огонь; инші же нещастя, якъ посуха, морозъ, мыши шкѣдливї, комахи дають лиш условнє право до отшкѣдованя. Вь проектѣ сего закона, котрїй остаточнѣ и комїсію прїїмїла, сказано имено, що пошкодованї мають право жадати опусту, коли хвилєво попали вь недостатокъ, а правительство може, але не муситъ прїзнати имъ сїє опустѣ.

(Прїсарь санкціонує) законъ, ухвалєнїй сїймѣмъ галицїмъ о роздїленю громадъ Щїтна и Тивоня вь повітї ярославскімъ и о утворєню зь нихъ двохъ окремыхъ громадъ, якъ такожъ о выключєню прїсїлка Подїбнє зь громады Медведова вь повітї бучацкїмъ и о утворєню зь него окремої громады.

(Открытие туннелю на желїзницї Стрий-Мукачевъ). "Pol. Corr." доносятъ, що угорскє министрѣво комуникацїи назначили на днє 29 цвїтня торжєственнє пробїть туннелю на желїзницї Стрий-Мукачевъ и заарїило на сє торжєство австрїйскї власти централнїй для справъ комуникацїи и намісникъ Галичин.

(Министѣр просвѣты д-ръ Гауч) їздивъ

онѣгда на инспекцію мужескою и женескою семинаріи учительской до Лицу. Вїстѣ, що п. министр прїїде сь кїнємъ сего мїсяца до Кракова и оттак и вь дальшїхъ сторїнахъ Галичин, все ще удержуєся.

Заграничнї Державы.

Россїя. Ходятъ вїсти, що на хуторѣ Алу-та, чотыри мїлї отъ Новочеркаскѣ вь области донскихъ козакѣвъ увязнєно передъ кїлькома недїлями сына одного оцїцаря козакѣв, и найдено при нїмъ матерїалъ выбуховый якъ такожъ и готовї бомбы. Вь полуднєвой Россїи уважають сє увязнєнє за велику ваги, бо мало показатись, що тутъ откывѣ новїй заговоръ на житє царя. Кїлька на тїмъ правды, трудно знати; то однакѣмъ впадає вь очи, що подорожъ царя до области донскихъ козакѣвъ отложено коротко передъ выїздомъ до Криму на неопредѣленїй часъ. — Минувшѣмъ субѣтѣ прїїшла вь госуд. совѣтѣ подъ наряду оправа т. зв. чиншѣвнїкѣв вь заходнѣ полуднєвыхъ провинцїяхъ Россїи. Чиншѣвнїки, котрыхъ наибольшє єсть на Волынї и Подолї, суть то людє на найбольшїй части вь сїхъ двохъ провинцїяхъ католацкѣмъ вїропо-вїданю, котрї сїли на паньскихъ грунтахъ и обробляють ихъ вь свою користь. До знесеня крїпацтва вь Россїи платили они панамъ лєвну дань и становили наибольшу силу панѣв, бо ихъ неуважано за крепакѣв, але за рїдъ низшїхъ шляхтї, до котрой многї зь нихъ дїйстно належать. По знесеню крїпацтва не хотїли и чиншѣвнїки платити панамъ даннїи и почали уважатись за самостоятельныхъ господарѣв. Позаякъ панѣ уважавъ грунтъ чиншѣвнїка за свѣй, то и мусѣвъ платити за него податокъ, зь чого вышло, що чиншѣвнїки уживали грунтъ зовсїмъ свободно отъ всякой оплаты для пана и правительства. Справа сѣ выкликала опѣлю богато прїебѣв и оперлєсь теперъ ажъ вь госуд. совѣтѣ, де єи порушївъ гр. Толстѣй. Правительство постановило теперъ выкупити чиншѣвнїкѣв, подѣбно якъ свѣго часу крепакѣв, даючи певну сумму большїмъ властїтелямъ. Для заходнѣ-полуднєвыхъ провинцїй має сѣ оправа и певнє значєнє политичнє, бо чиншѣвнїки оставшїсь законно самостоятельными властїтелями не будутъ такъ легко якъ дои держати сь большими властїтелями Поляками, отъ котрыхъ все такї булї вь певнѣйшїхъ завиномї. — Вь портахъ военныхъ на полуднї запанувать вь послѣднїхъ часахъ незвичайнїй рухъ. Транспортъ войска, коней, пушокъ и шатѣръ желїзною констрүкцїи, кожде на 240 людѣ, отбываєся безустаннымъ. Живнїрѣ за отпусткою, що належать до полѣвъ полуднєвыхъ одержали приказъ, щоб булї кождѣмъ хвилѣ готовї вертати до своихъ полѣвъ, такъ, що сподїваються кождѣмъ хвилѣ мобїлизацїи. — Указомъ царскимъ заведено рѣвноправїностъ язы-ка чюдѣского вь Финляндїи сь дотеперїшнїмъ офїціальнымъ языкомъ шведскимъ. Чюдѣкъ газетъ уважавъ сє дїло за доказъ справедливости для Финляндїи. Такъ отже и такому языку якъ чюдѣкїй вѣльно розвиватись оводно, одному лишъ славянскому языку малорускому нема нїякой полїги и онъ уважаєся навѣтъ по-низше того жидѣвско-вїмєцкѣмъ жаргону, вь котрѣмъ зовсїмъ свободно друкувати всякї книги. За то говорїтєся и пишєся вь цѣлѣй Россїи богато о славянскѣй любви.

Нїмєччина. Довголїтна борба межї державѣю католацкѣю церковю вь Нїмєччинѣ дошла вѣже здєсь до ового кїнца. Вь понедѣлокъ и во вторѣк отбывались вь прѣулокїхъ палатѣхъ панѣв наряды надъ закономъ церковнымъ и поправками до сего еп. Кона. Курїя римска прїїмала до Берлина спеціальну ноту сь заявленємъ, що готова пристати на обовязѣкъ заявлєнїя для опорожнєныхъ паратїй, наколи правительство зь своєю сторїны зѣобвѣжєсь до ревизїи маевыхъ законѣв, а крѣмъ сего прїїме же поправки еп. Кона. Подчасъ дебатъ еп. Конѣ откывавъ назадъ третю часть своихъ поправокъ, а прочї прїїмала палата майже одностїсно и такъ ухвалила цѣльмъ законъ церковнїй, за котрымъ голосувавъ навѣтъ самъ кн. Бисмаркъ.

Италїя. Передъ кїлькома днями настала вь Италїи кризисъ кабинету. Депрїтїсѣмъ постановивъ уступити, бо якъ каже, не має за собою сильной партїи. До сїє кризисъ не причїналось безпосереднѣ нїчо а властїю дѣтуєся она щѣ отъ часу дебатъ надъ бюджетомъ зь днѣ 5 марта с. р., коли то по поясненю правительства палата лишъ большѣстѣю 15 голоѣвъ ухвалила приступити до дебатъ спеціальныхъ. Говорятъ одна-кѣмъ, що Депрїтїсѣмъ будє же десатїй разъ по-кликаний до зложєня кабинету и що имовїрно парламентъ будє розвѣзаний а новї выборы будутъ вызначєнї на мїсяцъ май. Зь другої сторїны допускають знову можливѣсть кабинету Робїянта. — Днѣ 4 с. м. выславъ пана ноту до вїмєцкѣмъ правительства, вь котрѣй сказано, що пана готовѣ-бы згодїтєся на обовязѣкъ повѣдо-мленя не тїлькѣ для теперїшнихъ опорожнєныхъ парохїй але и на будучє, скоро бы лишъ правя-тельство прѣускѣ заявило офїціальнѣ, що вь най-близшїй будучности наступитъ "новая ревизїя маевыхъ законѣв". Здаєсь, що кн. Бисмаркъ прї-стане на сє предложенєе паны.

Болгарїя. "Pol. Corr." подає слїдуючїй текѣтъ болгарско турецкѣмъ угоды, залагодженѣй и підписанѣй представителями державъ европей-скихъ вь Константинополї днѣ 5 с. м.:

"Державы згодились прїїняти отъ нїнї вь слїдуючїй опѣдѣ сформулованї постановы угоды, дотыкающей вѣхїднѣ-румелїйской справы, и дозволяющей, щоб она вь сїй формѣ безпосереднѣ булї оголошенїй и вїшла вь силу. — 1. Гене-ралъ-губернаторство Вѣхїднѣ Румелїи поручаєся

князєви болгарскому вь мыслѣ 17 арти-кулу берлинской угоды. — 2. Якъ довго управя Вѣхїднѣ Румелїи и князѣвства болгарского спо-чиває вь рукахъ одной и той самої особы, бу-дутъ магометанскї села кантона Кирджали, що лежать вь области гѣрѣ Родопе и дои до про-винцїи Вѣхїднѣ Румелїи не належали, отъ сїє провинцїи отдѣленї и будутъ безпосереднѣ управ-лятись правительствомъ султана а то замѣтѣ и на мїсѣе права султаньского правительства, за-стерєженого вь першѣмъ параграфѣ 18 артикулу берлинской угоды. Ограниченїє сего кантону и згаданныхъ сѣлѣхъ выконаетъ технична комїсію, именована Выс. Портою и князємъ болгарскимъ и то на самѣмъ теренѣ, уважляючи при тѣмъ, разу-мїєсь, стратегичнї условия вь користь и нїто-рєє султаньского правительства. — 3. Щоб на завсѣгды забезпечити спокїй и порядокъ вь Вѣхїд-нѣ Румелїи, якъ такожъ добротѣ вѣсїхъ под-данныхъ Его Вели. султана, котрї вь сїй провинцїи проживають, поручитєся окремѣй комїсію, имено-ванѣй Выс. Портою и князємъ болгарскимъ, щѣбы переглянула органичнїй статутъ и змїнила его пѣсля вымогѣ ситуацїи и потребѣ мїсѣевыхъ. При сїмъ мають уважлянтись вѣи интереси отоманьского скарбу. Комїсію сѣ має свои работы, котрї будутъ от-такъ предложєнї конференцїи до санкцїи, выко-нати вь прѣтягу чотырохъ мїсяцѣв. Доки сѣ змїны не будутъ санкціонованї, поли-шасє старанє о управу провинцїи вь опѣдѣ, якїй теперїшнїй обѣтвини наказують, благоразу-мнїи ("sagesse et fidelité") князю болгарскому. — 4. Вѣи инші постановы берлинской угоды, котрї отнѣсются до князѣвства болгарского и Вѣхїднѣ Румелїи суть и позѣстають ненарушї-мї и можуть выконуватись. Сѣму акѣтѣ дадутъ державы свою формальну санкцію на конференцїи, котра має зѣбратись вь Константинополї, скоро будутъ вь положєню санкціонувати зревїдованїй статутъ вѣхїднѣ-румелїйскїй. — Дїялось и під-писано вь Константинополї днѣ 5 цвїтня 1886 вь султаньскѣмъ кїоску Топане. — Слїдуючїй підписѣ: Салѣ, Серверъ, Калѣвъ, Радѣвцѣ, Нєлїдовѣ, Вїлїямъ Гвайтѣ, Гальванї, Гаврїлѣ Аното.

Угоди сїєи князю болгарскїмъ не потвердїть, здаєсь, ще дои урядѣмъ; звїстїю лишъ зь теле-грамы поданѣй нами вѣже давнїше, що князю годїтѣся на волю державъ европейскихъ, але за-стерѣгає собї права щѣ до першого параграфу сїєи угоды. Позаякъ вь сїмъ параграфѣ нема згадки о пїлїтїтїмъ рїчїи генералъ-губерна-торства князю, то здаєся, що постанову сѣю вложєно до 17 арт. берлинской угоды. Зь лїстоу, писанѣмъ князємъ до великого вєзира яко отповїдѣ на его повѣдомленє о постановѣ конференцїи, показуєсь такожъ, що кн. Александрѣ прїїмає сїю угоду. Онъ пишє такъ: Обѣтаючи прїївѣт-нѣмъ застерєженю, заявляю, що вь виду одно-дїшно порѣшенїа державъ клянуєсь передъ мѣжї народнїмъ вь акѣтѣмъ. За посереду отповїдѣ можна, якъ каже "N. fr. Presse", уважати ту обѣтвинну, що князю назначивъ выборы для Вѣхїднѣ Румелїи и хоче, щѣбы ополучєнє "собранїє" болгарскихъ вь вѣхїднѣ-румелїйскихъ носѣлѣхъ обговѣрило угоду. Тымчасѣмъ админ-истративнє сполучєнє Вѣхїднѣ Румелїи посту-пає вь повнѣй силѣ напередъ. Уряды политичнїй и административнїй заведено вь Вѣхїднѣ Румелїи вѣже давнїше такї самї якъ и вь Болгарїи, теперъ знову розширено постановы щѣ до шкѣлѣ комунальныхъ и приватныхъ вь Болгарїи такожъ и на Вѣхїднѣ Румелїи; такї жє самї постановы щѣ до шкѣлѣ инспекторѣв окружныхъ вь Болгарїи обовязують и вь Румелїи. Офїцїры ру-мелїйской милицїи одержали приказъ носити та-кїй самый мундуръ якъ офїцїры болгарскї. — Новїйшї телеграмы доносатъ, що князю болгар-скїй знѣстѣ розпорядженємъ днѣ 10 с. м. отакъ облоги вь Болгарїи и вѣхїднѣ Румелїи и назна-чивъ выборы вь Румелїи на днѣ 25 мая с. р.

Грецїя. О конфликтѣ межї турецкїмъ ко-мандантѣмъ Еубѣмъ-пашѣю а грецкїмъ Салунзакї-скимъ подѣ Заркоѣмъ нема дои щѣ докладнѣ вїстї; то лишъ потверджуєсь, що область, котру обсадили булї Греки, лежать дїйстно вѣже по-сторѣнѣ турецкїй. Зь Еубѣи, вь турецкїй части Тессалїи прїїсїлѣю на границу подѣ Заркоѣмъ десѣть арабскихъ баталїонѣв. — Вотумъ довѣрї, ухвалєнє палатою послѣв для кабинету Делї-нїа, уважають вь Атенѣхъ за велику побѣду правительства и за ознаку военну. Днѣ 11 с. м., коли ухвалєно вотумъ, зѣбралася передъ палатою велика толпа народу а довѣдавшись о результатѣ пустилася оттакъ середъ оклицѣв: "Най жїє вѣйна!" до помѣшканя Делїнїа. На балкѣнѣ ового помѣшканя явивѣ Делїнїсѣмъ и мавъ про-мову до народу, вь котрѣй оправдувавъ политику кабинету и вызывавъ до спокїю и пошанованя поглядѣв протївнїкѣв. Вѣнъ высказавъ оттакъ надїю, що державы переконаються, така разъ, що жадана Грецїи оутѣ справедливїй и несперечатъ загальнымъ интересамъ Европы. Вѣсѣду свою закончавъ Делїнїсѣмъ такъ: Вертайте спокїбно домѣв и вь надїи на Бога а вашу власну силу! Най жїє народъ! Най жїє король! Народъ повто-рївъ грѣмко ой оклицы и розбїйшовся спокїбно. — Грецїй коменданты концентрують на турец-кѣй границї свои военнї силы а середъ населєня особливо на границї запанувать великїй энту-зізмъ военнїй.

НОВИНКИ.

— Посломъ до Рады державнѣмъ вь окрузѣ Тарнѣвъ-Пильнѣмъ выбранїй зновъ ко. д-ръ Копыцнїйскїй величєсною большѣстѣю голоѣвъ. Выбѣръ тѣй выкликавъ велику сензацію.

— Нова популярна місячна часопись русна під назвою „Кирилъ и Методій“, почала виходити в Ярославі, в друкарні Г. Богусова. Тую часопись видає і редагує о. Кирилъ Сялецкій, парохъ въ Жужелі підъ Белозомъ, а за редакцію відповідає п. Антоній Вербенець. Предплата на цілий рікъ постоєлана на 2 зр., а за півъ року 1 зр. а. в. Одно число обіймає 8 картокъ більшої ВШ-ки виразного і чистого друку. Позаякъ ажъ теперъ вийшло 1-ше число за обсягомъ, то редакція обіцяє, що поспішати-ме съ дальшими числами, такъ що вже въ маю воє число вийдуться. Число 1. „Кирила и Методія“ містять въ собі статейки: „Слава Ісусу Христу!“, „Життя просвітителівъ Славянъ св. рівноап. „Кирила и Методія“, „Въ читальни“, „Що въ свѣті і у насъ чувати“.

— Запомаги для вдвочівъ і сирітъ по рускихъ свіденняхъ виславъ вже до поодинокихъ деканатівъ аепархія львівської і епархія станиславівської.

— Далеко видавництва II го тому квартетівъ „Кобзаря“, почате нашими питомцями, вже въ повноті розгарі. Заходяться коло добору найкращихъ утворівъ, котрі по першій разъ узяті въ сего-рочнімъ „Кобзарі“ свѣтло денне. Комитетъ до того степені розвинувъ свою діяльність, що ему удалось закупити що найкращі твори, бл. п. Вербицького, що лежали досі лише въ оригіналі. Крімъ утворівъ Вербицького увійде до сего-рочного „Кобзаря“ багато въ творівъ Воробкевича, Лисенка, Нещинського, Вахнянина, і др. Въ найкращій часті подані будуть до прикладної відомості поодинокі твори, а тимчасомъ пригадуємо ще разъ П. Т. Землякамъ, що скоро надбрана предплата багато причиняє до поспішного дѣляна. Обвіщаємо зарозумь, що черезъ п. М. Мосору, можна дістати ще першій випускъ „Кобзаря“ по ціні 1 зр. а. в. вразъ съ поштовою пересылкою. Воє прочі редакція рускихъ часописівъ просямо умильно о повторенні сего заявленія. — *Отъ комитету видавництва „Кобзаря“:*

— Изъ надъ Чечви пишуть намъ: Театръ рускій підъ дирекцію пп. Гриневецкого і Биберавича заготовивъ до Діони і дня 6 л. цвітня давъ перше представлення. Крімъ п'ятицї отбываються представлення кожного дня. Сяля невелика, але все заповнена; найбільше посѣщає театръ місцева інтелігенція. Изъ замѣтокъ бачили ми доселѣ нашихъ патріотівъ въ Долянки, съ Спасо, въ Стругина вижного і нижнього, въ Велдѣжа, въ Молина, въ Ілема, а въ найближшихъ селъ майже нѣкого. Изъ селанъ дуже мало буває на представленняхъ. Гра артистівъ викончена; бачимо передъ собою трудящихъ людей, а хоръ ихъ, якъ увѣряють знатоки, знаменитий. Теперъ въ имени патріотизму пукаємо до Вашихъ дверей, любий Суздѣ, прибувайте съ селянами до театру, бо коли стає на юшку, чому не стане і на петрушку?

— Прелиминарнъ буковинського гр.-вост. рел. фонда на р. 1886 выносивъ 721,000 зр. доходу а 655,250 зр. выдатковъ. Надвышки на 1886 р. лишаєсь 186,000 зр. „Скажіть“, — пытаєсь „Буковина“, — чи можна при такій дефіциті (!) ще жертвувати кілька тисячъ на руску гимназію!

— До міської церкви въ Городку закралася д. 10 с. м. два улань, щобъ ей обкрасти. Сторожъ церкви доглянувъ ихъ і примкнувши двері церкви, кликавъ другого сторожа, щобъ допомогъ ихъ притримати. Заки однакъ надбѣгъ другій сторожъ, оденъ зъ уланівъ, Петро Сербенюк, выломавъ двері церкви, ударивъ сторожа по голові і утік. Тимчасомъ надбѣгъ другій сторожъ і пустився за утікаючимъ уланомъ, котрий хотѣвъ сховатись підъ млиннею колодоса. Тутъ однакъ знайшовъ собі смерть, бо колесо его вхопило і роздушило на мѣці.

— Мѣсто Городенки, съ принадлежащими їй селами, власність бар. Якова Ромашанка, выставлена на ліцитаційну продажъ. Выключна ціна — якъ доведемося — 1,300,400 зр. Нема сумніву, що коли вже не завдавалося, то небавомъ завяжеться кляка жидівська для купця Городенки і исторія съ Бродами повториться — чи послѣдній разъ?!

— Львівскій судъ краєвий — якъ доведемося — побільшено тремя новыми посадами секретарівъ. Конкурсоръ на тї посады має бути вже небавомъ розписаний.

— Зъ Перемисля доносять намъ, що померъ тамъ совѣтникъ суду окружного, Лео.

— Слѣна промысловая, заявлюєсь въ селѣ Токахъ коло Подволочокъ. Буде то спѣлка ткацка для виробу славно-звѣстныхъ подольськихъ килимівъ.

— Обманства на лотерію. Зъ Рогатина доносять, що селянинъ Сенко Шуръ въ Путятинѣ выигравъ на лотерію одно секо-терно, одно амбурно і два амба за однимъ тягненьемъ. Коли онъ згодоюся до лотерійної колектури, жидъ вышлативъ ему 192 зр. а решту хотѣвъ сховати собі. Але селянинъ порадила удачною до львівської Дирекції лотеріи а въ оттамъ насѣла вѣсть, що селянинъ выигравъ 514 зр.!

— Именована і переименована. Фр. Груньскій, капідавъ нотаріальний въ Богородчаняхъ, именованый субститутомъ нотаріальнымъ въ Гусятинахъ.

— Перша німецка колонія въ Познаньскімъ вже починає організуватися въ добрахъ Жолендовъ, по вѣта бѣдоогого. Обшаръ землі обіймає 3,985 гектарівъ; єсть тамъ паровий млинъ, парова горальня і цегельня. Прюке правительство закупило тї добра за 1,100,000 марокъ.

— Нове нафтове жерело открито въ селѣ Вертшнѣ, півъ миль отъ Дуля. Жерело то дає 40 бочокъ нафты дежно.

— Дрбній вѣсти. Въ Ярославі згорѣвъ складъ сѣна призначений для воєсковихъ магазинівъ. —

Гвардія Капуцинівъ въ Оломуці отбравъ собі житє. — Въ чотырохъ станахъ Америки 51,000 робітниківъ зробили стрейкъ, котрымъ управляє т. зв. товариство „рицарівъ праці“. — Въ одній кавярні медіольнської выбухъ свѣтляний газъ і поранивъ дуже много осібъ. Наслѣдкомъ сего нещастя заведено въ катедрѣ медіольнської замѣсть газу свѣтло електричне.

Вѣсти зъ Аепархій Львівской.

Въ пропозицію на Глиняны дек. унѣвского приняті оо.: І. Лопачинскій Іоанъ зъ Высопы, П. Бачинскій Павло зъ Красного, Ш. Сологубъ Іоанъ зъ Несолухова.

Каноничну институтію на Рыкѣвъ дек. золотчового одержавъ о. Теофілъ Петровскій, завѣд. Рыкова.

Завѣдательство Ольховки дек. перегиного одержавъ о. Андрій Грыбъ.

Введені оо.: Іоанъ Вирчанъ яко завѣдатель Пдбержа дек. болоховского і Іоанъ Пелехатый яко завѣдатель Нуца дек. зборѣвского.

Увѣдненій отъ завѣдательства въ Нуцу дек. зборѣвского о. Іванъ Ивановичъ.

Додатокъ особистый зъ фонда релігійного одержали оо.: Матій Барылякъ, кап. Боложинова, Іоанъ Партыцкій, пар. Торговицъ і Анатоль Кобынскій, пар. Раковца по 100 зр. до кінца 1887 р.

Президія намістництва годится на каноничну институтію для запрезентованого на парохію Лука мала дек. окалатского о. Володимира Колянковского.

Вѣсти зъ епархій Станиславской.

Каноничну институтію на капелянію Теме-рѣвцъ дек. галицкого одержавъ о. Михайлъ Садовскій.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Теодоръ Косоничій, парохъ въ Гребеніомъ, потелицкого деканата, перемысли епархія, цярый рускій дѣятель, упокоився д. 27 л. марта о. р. въ 57 роцѣ житя а 34 р. священства. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА І ЛИТЕРАТУРА.

— Въ „Руско-украинской Библіотекѣ“ Евг. Оленицкого вийшли въ 14-тій книжечкѣ „Поетичні твори Степана Руданьского“. Книжечка на 61 сторонахъ містять короткы житєписъ і бібліографичні звѣстки Ст. Руданьского, а дальше 38 его поезій, поважныхъ і гумористичныхъ. Цѣна книжечки 10 кр. а. в.

— Товариство „Просвѣта“ выдало на другу книжечку въ 1886 роцѣ оповѣданье К. С. зъ-підъ Белза п. заг. „Праведный Товія“, розказанье побѣды ов. письма старого Завѣта. Книжечка обіймає 36 сторінъ і коштує лише 8 кр.

— „Зорѣ“ ч. 7. містять въ собі: „Довбанюк“, оповѣданье Ів. Фрэнка; „Горе поэта“, поезія В. Сивенького; „Чарівница“, поезіяка Дан. Млаки; „Весна въ украинскомъ селѣ“, студія етнографична Бориса П-ского; „Благоолюви Боже“, стихъ В. Масляка; „Коротка исторія литературы руской“, д-ра Ом. Огоновского; „Маркіанъ Пашкевичъ“ В. Коцовского; „Іосифъ Богданъ Залескій“, студія Ів. Фрэнка; „Библиографичный показчикъ за р. 1885“, Иронима Кали-товского; Дрбній вѣсти зъ литературы і науки.

— „Буковини“ ч. 7 містять въ собі: „Новый замакъ“, статья вступна; „Руска гимназія“, Рада державна; Дописи; Що нового въ свѣті; Буковинскій товариства рускій; Дрбній вѣсти; „До Руси“, отишокъ Ол. Кулачовского; „Гриць мудрагель“, народна поговѣрка. Нові книжки.

Господарство, торговля і промыслъ.

— Курсь збѣжа. Тревада весняна погода і добрый станъ озимины у вохѣхъ краяхъ, скорѣ обшувеніє рѣдъ дозволяюще на вчасній роботы весняній, а вкѣнци і обниженіє цѣны пшеницѣ на торзѣ ново-йоркѣмъ причинялося до невеличкого обниженія куроу збѣжа въ послѣднѣмъ тыждни. Зъ Америки доходятъ вѣсти, що вывозъ збѣжа зъ оттамъ зачинає збѣжати. Мимо того въ Лондонѣ і Берліні цѣна его за-для великого вычерпана зашасѣвъ не упала, а въ Берліні навѣтъ трохи піднеслася. У Вѣдні панує на збѣжѣвой торговлі спокій, а цѣна пшеницѣ упала о 10—15 кр. на 100 к. Рухъ збѣжѣвой въ Россіи єсть такожъ слабый. Такъ само дѣєсь і въ Галичинѣ. Роботы въ поли не позволяютъ займатися продажою і довозомъ збѣжа на торговницѣ. Надто упала у насъ цѣна збѣжа о кѣльканадцять крейцарівъ. Купцѣ роблять вже угоды на нове збѣжѣ і платять готовкою по 7-25 зр. за нову шпеницю. Цѣна житя і ячменю підълувала, а попытъ за нами ослабъ значно. Гороху лише найлучше зерно на насѣньє має покупъ; гречка, конюшина і хмѣль не знаходять доброго купца, лишь въ однихъ Бродахъ гречка має покупъ.

Переписка Редакції і Администраціи.

Всѣ А. К. въ Супранівцѣ. „Дѣло“ заплачено до 31 сѣчня 1886. — Всѣ А. В. въ Витиці. Заплачено до 30 червня о. р. Дакуемо. — Вп. М. Л. въ Пелинѣхъ. Адресуйте: Abgeordnetenhaus. Всѣ В. К. въ Чехахъ. Заплачено до 31 мая о. р. — Всѣ А. В. въ Зеленой, Повѣсть „Набобъ“ скінчаться въ червні. — Всѣ А. А. въ Чортівцѣ. Заплачено за 1885 р.

До сего числа долучаємо Цѣнникъ выключного склада винъ, руму, коняку, портеру англійского і хиньско-россійской гербаты Криштофа Криштофовича у Львовѣ.

Подяка.

Неумолима смерть забрала менѣ мою найдорожшу жену, а дѣтямъ возлюблену матѣрь, Елеонору зъ Гавацкихъ. Въ томъ великомъ ударѣ для мене і цѣлої Родины, одною бѣдаю было для мене осознание отбѣвъ духовныхъ, котрі не щадили труду, численно прибули дня 7. л. цвітня, щобы Покійной отдати послѣдну прислугу. Почуваюся про-то до обовязку зложити подяку оо. Борискевичевъ, декановъ зъ Зарваницѣ, Сѣменовичевъ зъ Бобулицѣ, Пясецкому зъ Котузова, Манастырскому зъ Петиковецѣ, Копертинскому зъ Зарваницѣ, Данчичину зъ Бурканова, Зафѣсовскому зъ Вѣлявницѣ. Складаю сердечну подяку о. Олесницкому зъ Переволоки за бѣго трогательное слово въ церкви. Дякую дальше о. лат. обряду о. Дроздовскому, канониковъ зъ Петиковецѣ і Валентѣ зъ Золотичнѣ, котрый короткимъ, а трогатимъ словомъ надгробнымъ представивъ житє Покійной. Спаси Богъ Вамъ, Всѣ. отцѣ духовній, що численно прибули отдати остатну прислугу мойй покійной женѣ! — Дякую такожъ і спѣвакамъ зъ Бурканова і Зарваницѣ, котрі спѣвомъ увеличили похоронъ.

Іванъ Димчишевскій, мужъ, съ дѣтьми: Галею, Оленою і Володимиромъ.

Вознякъ въ Станиславовѣ

при ул. Казиміровскій въ камениці п. Данкевича поручає

Вина на Свята

въ барыкахъ 4-литровыхъ франко до каждой почты такъ, що Поваж. отбиратель не поноситъ жадныхъ больше кош-товъ, якъ лишь пересылку поданою въ низу кюты:

Австрійскій	Угорскій
цѣна за барылку франко зр.	цѣна за барылку франко зр.
Столове . . . 2—	Столове . . . 1:60
Markendorfer . . . 2:48	„ . . . 2:16
Mailberger . . . 2:80	Годяйскіе . . . 2:88
Klosterneuburger . . . 3:80	Самородіе . . . 3:28
Феяльское бѣло . . . 4:24	„ . . . 4:24
„ червоне . . . 4:40	„ . . . 5—
Французскій	Токай III пувый . . . 6:20
St. Julien . . . 6:40	„ IV . . . 7:40
St. Estephe . . . 6:80	Брѣявское червоне . . . 2:80
St. Emilian . . . 7:60	Сексарадона . . . 4—
Margaux . . . 8:40	Дальматинское . . . 2:96
Ренскій	Молдавское бѣло . . . 2:32
Johannisberger . . . 7:60	„ . . . 2:80
Mosel Blumchen . . . 8:40	Мѣдъ знаменитый 1 фл. 60

Поручаючись ласкавымъ взглядамъ П. Т. Публіки пишу съ поважаньемъ

Вознякъ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1863 140—?

препараты зъ гумы і выробы кавчуковій для потребъ хирургическихъ і иныхъ подобныхъ.

Матеріи на одѣжъ

лишь зъ тревалон овечонъ вонны для мужчинъ середного росту

3.10 метра	за зр. 4-96 кр. зъ добронъ вонны овеч.
на	„ 8— „ зъ лѣпш. вонны овеч.
одно убрание	„ 10— „ зъ тонкой вонны овеч.
	„ 12-40 „ зъ дуже тонк. вон. ов.

Пледи до дорожы за штуку зр. 4, 5, 8 і ажъ до зр. 12. — Дуже красній одѣжъ, оподѣ, обгортики, матеріи на сурдуть, плащѣ до дощу, тѣлѣ, сѣрачонѣ (льоденѣ), комієсъ, камгаріє, шевієтъ, трико, сукна для дамъ і на биліарды, перуєвєны, доскины поручає

Заложений Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричный въ Бернѣ.

Взоры франко. Карты взорѣвъ для панѣвъ кравицѣ нефранкованѣ. Высылка за посылплатою надъ 10 зр. франко.

Я маю завѣсды склада сукна зр. 15000 а. в. і розумѣсь само собою, що при мойй свѣтлой торговлі позбавляють рѣштки на 1 до 5 метрѣвъ довгъ; я змушений отже продавати такі рѣштки богато по низше цѣны вырѣбу. Взорѣвъ зъ нихъ посылати не можна однакъже недогодній рѣштки отбѣжуются або отбѣдася грошѣ. (Робю замѣтку, що другі фирмы вымѣняютъ такожъ, може ще за горшій товаръ але грошей не звертають.

Черезъ наслѣдуванье ледашнихъ або обмѣнъ ливыхъ фирмъ выдѣлся змушенимъ закнѣти инсерование і прошу для того моихъ П. Т. Комитетѣвъ щобы мою ослидну фирму задержали ласкаво въ памяти а на случай потребы почтили мене своимъ поважанимъ замовленіямъ, котрымъ я завѣсды отдамъ мою найбільшу увагу.

Кореспонденціи пріймаются въ языкахъ нѣмецкомъ, угорскомъ, чешскомъ, польскомъ, италійскомъ і французскомъ. 1577 (16—24)

Гарантія

конкурентіи мебѣль.

Найретенльѣше і найдешевше жерело покушу, высылка мебѣль въ до вѣхъ частей свѣта гуртомъ і въ дрбной продажи.

лише 10 зр. Теодоръ Димовичъ, Вѣднѣ

1579 I. Bezirk Wipplingerstrasse N-ro 27. (9—24)

Цѣнники даромъ і франко.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаний отцѣ духовній урядують при церквахъ хоры, прото поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажанный п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего вырѣбу і може дати Высокоповажаннымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дже пожиточномъ инструментѣ найлучшу информацию.

Цѣна тыхъ инструментѣвъ отъ 70 зр. а. в. і выше! Дає такожъ на раты.

1872 73—?

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ і гармоніомъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

Глядаєся учительки

на село до початковонъ науки кѣтѣй. Ближній информации подаетъ о. Володимиръ Петрушевичъ у св. Юра.

Єсть до набути

дуже дешево

крыта брычка

дуже легка, наковна, въ найлучшій станѣ удержана.

Близша вѣдомѣсть у властителя: Львовѣ, улица Францисканьска, ч. 12, I поверхъ, двері на право. 1625 3—3

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВНИКЪ

Д. ЧИНЬСКОГО въ Ярославѣ,

єсть послѣ чиньскихъ признанъ і лѣкарскихъ свѣдѣнійъ найвѣрнѣшимъ дѣтскимъ средствомъ въ недугахъ слабого травленія якъ згадѣ, диспепсіи, браку апетиту, при: отбѣиваніи, геморрояхъ, малокровности і многихъ другихъ.

Цѣна за штуку 20 кр.

Можна набути у всѣхъ аптекъ і торговляхъ. 1603 5—50

На продажъ

100 пнѣвъ пчѣлъ въ уліяхъ рамковыхъ

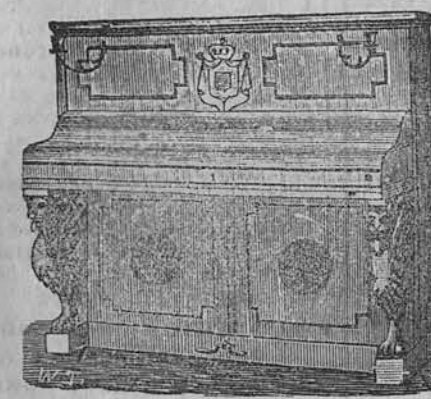
можна купити воє разомъ або по 10 у панѣ Ганкевичевонъ въ Пнѣвъ подѣ Надвѣрноу. 1611—3—2

Почта Горлицъ

пошукує 1624 3—3

Експедитора

съ знаньемъ телеграфическихъ

NEUE (13.) UMGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.

Brockhaus' Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis à Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRAZ FL. 5.70. O.W.

Медицинскій мыла

MAX FANTA

Einhorn - Apotheke

PRAG.

Выпробовані і поручені лѣкарями.

Фанты мыла ихтіолове, противъ червотности лицъ, носа бургуидского (Kosacea Acne), свирѣпыхъ лѣшаивъ; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанские мыло (мыло ртутеве) противъ сифилису і пасожитѣвъ, штуки 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гѣстеве і ревматичное выпрѣбованѣ і скорой силы. Цѣна 1 зр. — Мыло зъ мази противъ коросты, луски, потѣвѣющихъ ногъ і т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицеринное, лекіє, для дамъ і дѣтей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекційное 35 кр. — Мыло сѣрковѣе противъ угрѣвъ, веснянокъ і нашкѣрныхъ высыпокъ, 35 кр. — Мыло жѣтовѣе противъ лусокъ на головѣ і на полѣвѣ, 35 кр. — Мыло жѣтовѣе на волосѣ, 35 кр. — Мыло зъ зѣли оживляюще системъ нервовой, 35 кр. — Мыло глицеринное, найлучше мыло туалетное 25 кр. — Мыло бензое на посѣданье шкѣры 40 кр. — Мыло вазелиново цѣна 40 кр. пріятіє до щоденного ужитку — Мыло мазево-сѣрковѣе противъ упорныхъ недугъ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксовѣе противъ нечистоты нашкѣрка, веснянокъ, остудѣвъ, цѣна 35 кр. — Мыло камфорное на отмороженіє, посѣданье рукъ і т. д. цѣна 35 кр. — Мыло нафтолеве противъ всякого рода недугъ шкѣры, цѣна 60 кр.

Можна дістати въ всѣхъ аптекѣхъ у Львовѣ; въ аптѣ д-ра Карола Миколая і ант. Зигм. Рукера; въ Боршєвѣ; ант. М. Немчиновского въ Долянѣ; ант. І. М. Фраунфельзеръ, въ Яелѣ; ант. Ромуальда Пальха; въ Краковѣ: ант. Е. Штокмара, Е. Радлера, Ф. Гравееского, Іос. Францишкового і въ ант. Конст. Вишневецкого; въ Краковѣ, ант. А. Сялецкій; въ Рѣшевѣ: ант. А. Карпинскій; въ Солотвинѣ: ант. І. Годолю; въ Старѣмъ Санчѣ: ант. А. Карпинскій; въ Тарновѣ: ант. І. Рейда; въ Войничѣ: ант. Кароль Нодзевскій; въ 3 баражи: ант. І. Круга. 1582 7—62

Славный дрôжджъ прасованй

одинокй певий въ розчинѣ

зъ фабрики Ад. Игн. Маутнера и Сына у Вѣдни St. Marx

поручае

на надходячй великоднй свята

торговля **КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА** у Львовѣ.

Ласкаві замовленя и въ найменшій окôлкости пріймае
отъ нынѣ и высплае ихъ почавши отъ дня 15 цѣтя на
жаданье кождого означеного дня.

Протшу о скорѣ замовленье.

1604 4—4

Призвану загально наилучшу

Масу до запусканя пôдлогъ

поручаютъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1584 45—0

Перепродукчимъ даемо отповѣднй рабать.

Щобы выступити противъ всякой обманъ анонсовон сполучился
межннородне Товариство Беспортовѣ и Товариство Спôлка Викторія, що-
бы розсылати всякй товаръ гумой, занавѣсы, диваны, шовковой по-
крывала, обрусъ и дерги на конѣ черезъ своего генерального заступ-
ника, пана Беренфельда, такожъ и высокопозажанымъ отбирателямъ
приватнымъ по сталыхъ цѣнахъ фабричныхъ за попереднимъ прела-
немъ готвкй зельзаницю або за послѣднатою почтовою.

Диваннй Викторія, съ зорами звѣрять або
цвѣтовъ зр. 2-80, Викторія обрусъ съ френцалми,
найновѣйшй зоры зр. 2-20 и 3-40. Викторія покрыва-
ла на лôжка зр. 3-20 и 4-20. Гарнитуръ гобел-
новый два одѣяла и одинъ обрусъ зр. 7-75. Гарни-
туръ Викторія, такожъ 2 одѣяла и 1
обрусъ зр. 7-50 и 10. — Заслони Викто-
рія, складаючися зъ 2 довгихъ крылъ съ
бордюрами, одною драперією съ двома
пôддержками, съ френцалми. Цѣле ôсно
зр. 8-50, 4-50 Правднй вехôднй обрусъ
шенильовй, зр. 5— и 7—. Смирненскій
портъеры шенильовй, новôсть до заслонъ
за штуку зр. 9—, тунетанскій взоръ
зр. 4— — Правднй заслонъ Мекка зр.
6-50 и 8-50 — Коцы на постель для
службы зр. 2-50 и 3—. Фланельовй одѣяла зр. 5— и 6—. Одѣяла
кашировй въ вѣхъ барвахъ, сшитй найлôтчимъ шифономъ за штуку
зр. 4-60. Нормальнй одѣяла пôсля системы проф. Ггера, зр. 13—. Ми-
ланскій шовковй одѣяла здоровя для особъ недужихъ, шовкъ буре-
товй зр. 8-25, найлôтчимъ дубль якôсти зр. 6-30. Стебнованй одѣяла
Викторія зъ шовкового атласу всякой барвы, 118 см. широкй 190 см.
довгй зр. 8-50. При замовленю заслонъ, обрусъ и одѣялъ просимо о
подавье пожеланой барвы.

Конкуренція обманѣ кôнськими дергами.

Фабрика дергъ Викторія предлагае на перекôръ обманчивой
конкуренціи величезнй, широкй и дуже грубй не до зниценя дерги
Викторія съ 6 пôстрыми пасками моднымъ за штуку лишь по зр. 1-40.
Такой самй 190 см. довгй и 130 см. широкй зр. 1-60, найлôтчимъ якôсти
дубль зр. 1-90. Ты дерги можна такожъ уживати замѣтъ кофѣвъ на
постѣль.

П. Т. Панамъ властителю коней по-
ручаемо нашъ спеціальнй вырôбъ фланер-
скихъ дергъ Викторія съ зовѣмъ ясно-
жовтымъ гломъ и съ осыми пôстрыми бор-
дюрами въ паски за штуку зр. 2-60, най-
лôтчимъ якôсти зр. 3-50.

Спеціальность изъ правдо англійскихъ
дергахъ до подорожи съ правдивою ими-
тацією тигрисовой кожи, можна уживати
такожъ на возы и санѣ, цѣна за штуку
зр. 8-50 и зр. 9-50. Правднй англ. пледы
зр. 8-50 и зр. 9-50.

до подорожи для мужч. нъ 350 см. довгй, 150 см. широкй за штуку зр.
4-75 и 5-50, найлôтчимъ сорта зр. 7-50.

Великй вырôбъ дивандъ, одѣялъ, обрусъ и дергъ. Цѣнникъ на
жаданье даромъ и франко.

Звертаю покôрно увагу моихъ высокопозажаныхъ П. Т. отбирате-
лѣвъ, що маю выключне заступство нововынайденныхъ американ-
скихъ научновыхъ плащѣвъ отъ дощу для дамъ и мужчинъ. Можна ихъ
уживати на одинъ бôкъ яко обгортки и порошники а на другй бôкъ
кавуковй отъ дощу. Ты плащѣ суть такъ малй и можна ихъ такъ
тонко зложити, що можна ихъ выгодно сховати до кишенѣ Чи то въ
подорожи чи въ мѣстѣ нема красной ношѣ. Цѣна за штуку лишь
зр. 7-50. При замовленю плащѣвъ просимо о подавье довгости, почавши
отъ конѣвъ въ долину.

Замовленя треба высылати до генеральной агентуры Export- und
Victoria-Waagen-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I., Salzgras 3.

Агентуры вѣдлѣльнй: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Пе-
тербургъ и Константинополь. 1561 28—2

Зъ рукодѣльнѣ вырôбôвъ церковныхъ рѣчей

И. ПАКУШЕВСКОГО

Улиця Орменська противъ „Народной Торговлѣ“.

Отозва до Всечестного Духовенства.

Конкуренція, яка повстала въ нашôмъ краю въ вырôбахъ
рѣчей церковныхъ, а особливо що-до импортновныхъ зъ чужихъ
фабрикъ недосвѣдчеными предпріемцями, змушае мене подати
цѣны вырôбôвъ власныхъ, котры купуючй завôдгды буде мати
дешевше и въ першой руки на жадавье.

Цѣны слѣдуючй:

Кадильница жовта 10 зр. покрѣблена 12 зр.
Ладованя „ 2 „ 50 кр. „ 3 „ 50 кр.
Хресты батарея 8—10—12—20—30—40 зр. и выше.
Чаша золочена въ огни гладкой работы 14 зр.
„ „ „ оздобѣйшой работы 20—25—30 зр. и выше.
Дарохранительница съ короною золочена 18—25 зр. и выше.
Хрестъ ручнй орѣховый 4 зр. 50 кр.
„ „ „ металевый 3 зр. и выше.
Мировникъ 1 зр. Ложечка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоругвѣ жовтый 6 зр.
„ „ „ золоченый 10 зр. и выше.
Золоченье въ огни чашѣ 8—10—12 зр. и выше.
Покрѣбленые кадильницы 2 зр. 50 кр.
Отновленые окута до Евангелій: 6—8—10—12—15—18 зр. и выс.
Нове окуты „ „ 15—18—24—30 зр. и выше.
Лѣхтарѣ мосяжй пôсля высокоости.

Крôмъ того принимае всякй работы церковны якъ новй, такъ
и до отновленя. 1594 5—12

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000
МАРОКЪ

подае яко наибôлшу
выграну въ найлô-
тчимомъ случаю
наибôлшя велика
державон Гамбурга
гарантована лотерія
грошева.

Спеціальнô же:

1 Пром. А. М. 300.000
1 выгр. А. М. 200.000
2 „ „ 100.000
1 „ „ 90.000
1 „ „ 80.000
2 „ „ 70.000
1 „ „ 60.000
2 „ „ 50.000
1 „ „ 30.000
5 „ „ 20.000
3 „ „ 15.000
26 „ „ 10.000
56 „ „ 5.000
106 „ „ 3.000
253 „ „ 2.000
512 „ „ 1.000
818 „ „ 500
31720 „ „ 145
16990 „ „ 300, 200
150, 124, 100, 94,
67, 40, 20.

1 цѣлый лôсъ оригинальнй зр. а. в. 3.50 кр.
1 половина лôсу оригинальнй зр. а. в. 1.75 кр.
1 четверть лôсу оригинальнй зр. а. в. 0.90 кр.

Каждый получить на руку оригинальнй лôсъ заосмотренный гер-
бомъ державнымъ а рôвночасно и урядовый пландъ лôсованя, зъ которого
видко въ блôзкѣ поясненя. Заръзъ по тѣлесню получить каждый бе-
рущй участь урядову лôсу выграныхъ, заосмотрену гербомъ держав-
нымъ. Выплата выграныхъ слѣдуе пôсля плану ретельно и пôдъ га-
рантією державы. Наколô-бъ неожиданю подучителени не годився пландъ
лôсованя, то мы радо готовй недогоднй лôсъ передъ тягненьемъ назадъ
взяти и отдати полученому за нихъ суму. На бажанье высылаются уря-
довй пландъ лôсованя на передъ даромъ. Щобы мы могли всякй замо-
вленя старанно выконати то просимо высылати ихъ якъ найкорше,
на кождый случай одинаковъ передъ. 1605 2—2

20. цвѣтня 1886

просто до насъ

VALENTIN & Comp.
Bankgeschäft Hamburg.

5 килевй
БОЧÔВКИ ВИНА
поручае
ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛІЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ
К. Ф. ПОПОВИЧА
1545 (12—53) ВЪ ТЕРНОПОЛІ

1 бôчôвка Гегелійского столового . 2 зр. 10 кр
1 „ Гегелійского столового луч-
шой якôсти 2 зр. 30 кр. и 2 „ 50 „
1 „ Гегел. стол. ароматичного 2-70 и 3 зр.
1 „ Самородного вытравного . 4 зр. 30 кр.
1 „ Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 „ — „
Червоны вина: 1 бôчôвка Vizontai 2 „ 50 зр.
1 бôчôвка Vizontai старе . 3 „ — „

Повысьме наведенй цѣны розумѣются вразъ
съ бôчôвкой окованю желѣзными обручами и о-
плаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благо-
склонный отбиратель жадныхъ бôльше коштовъ
не поноситъ. Купуючи
вина особливо только у
продуцентôвъ ручить за
здоровй добрый, натураль-
ный и лучший вина якъ въ
Вершенцѣ, и просятъ о ла-
скаві замовленя.

Концесіоноване заведење публичныхъ послугачтвъ

МИХАИЛА ВАЛИХЕВИЧА

при площади Галицкой ч. 7 у Львовѣ

поручаея Поважаной П. Т. Публичѣ и Би ласкавымъ взгля-
дамъ до всякой послугы публичной, якъ:

до перевозженя мебѣль, знярядôвъ домовыхъ при
перепроваживаню, опанованя такъ мебѣль, якъ
такожъ и всѣлякихъ ишихъ предметôвъ, высылки
товарôвъ на зельзницѣ и доставки зъ зельзницѣ.

Дѣяльність ту выконуея власными прирадами
до того умнено удерживанными.

За всяку работу поручену заведеню, ручится не только
власною фирмою, але крôмъ сего и кавцією, зложеною
въ Магистратѣ мѣста Львова.

Выказы порожиныхъ помешканъ удержуются стало и бесплатно
въ заведеню до перегляду.

1591 4—6

Пôдъ управкою Фавестина Бѣляка.

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ ТРУСКАВЕЦЪ

1631 2-10

(Станція почтова и телеграфичная.)

ôтворенье поры купелевой дня 26 мая, замкненье 15 вересня.

Близко станціи зельзницѣи надлѣстѣльскон „Дрогобычъ“ посѣдае: сла-
ве отъ давна зъ своимъ надъвычайно лѣчебной силы жерело солѣнково, котре
пôсля сегорôчной анализы проф. Радѣшевского належитъ до найсильнѣй-
шихъ, знамениту зельзôву боровнику, жерело сѣрчане, намудъ сѣрчаню-
солѣный, три солѣны жерела до пѣты содержачй солѣ главерску, жерело га-
нѣче мочъ зване „нафтовымъ“, жентіцію и молоко, курѣця за помôчю
массажи и електрики.

Хоробы, котры радится лѣчити въ Трускавци: Престарѣлыи гôстоцъ,
престарѣлыи хоробы проводу кормчового, утробы, шкôры, кôстей устрою нерво-
вого, бôль нервовый, золотуха, ошпѣнôтъ, ексудаты, пѣсокъ ирѣчкый, нежить
мѣхура и т. д.

Новй комнати купельовй, краснй помешканй съ услугою, урлôжнй вы-
гôдно и съ печамй. Церковь и каплиця латиньска. Кôлька рестораций, цукорня,
читальня, добра музыка. Положене здореве, пôдôбрôе, численой тѣмной про-
ходы и прогулки въ окрестностяхъ. Аптека и складъ минеральныхъ водъ въ
мѣстѣ. Закладъ лѣчебныхъ выкупилъ мы въ 1881 р. зъ рукъ жидовскихъ и ро-
бимо все, що можно, щобы поднести его до давной свѣтлости. Въ першôмъ
и послѣднôмъ сезонѣ помешканя въ домахъ замкнѣныхъ о 30% дешевше.

Сего року будуть ординувати въ Трускавци: Д-ръ Аврелій Пѣсьхъ зъ
Ярослава и д-ръ І. Рознеръ, асистентъ клиники пôлвиничон въ Краковѣ.

Убогихъ хорыхъ, котры выжакуютъ свôбоднымъ убожествомъ, подтвержде-
нымъ п. к. старôствомъ, буде уважалитися по можности лишь въ першôмъ
и послѣднôмъ сезонѣ.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкйй.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1556 15—?

купые и продае

всѣ эффекты и монеты
пôдъ найприступнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованй

котры пôсля закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. в. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвышон постановы зъ д. 17 грудия
1870 р. можна уживати до умѣщиваня капиталôвъ фон-
довыхъ, пушляриныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадія

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до вылосованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи выконуются безъ
проволати по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякомъ провизии.

! НА ВЕСНУ !

всяке огородове и цвѣточне добôрне насѣнье
поручае изъ своихъ складôвъ

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемишлѣ, Тернополѣ, Дрого-
бычѣ и Коломыжѣ

Капôлюлы, Капусты, Калярепы, Бруски моркзы, Корѣня,
Рѣпы, Циклы, Салаты, Цыбуль, Редькôвы, Заправы кухонны
Огôрки, Гарбузы, Горохи, Фасоля, Соя и пр.

Левковй, Астры, Бальсамины, Вербены, Петулія, Флокомы,
Цинія, Магôлѣтйя, Вазонковй, Пальмы и пр. пр.

Конюшина червона отъ 48—60 зр. за 100 кил.

Овесъ сибирскй 13 „ за 10 кил.

Жито яре великанъ 4 „ за 10 кил.

Горохъ Victoria 3 50

Бураки Ексердорфъ 1-10

„ Оберадоръ. —70

На пашу зелену —40 за 1 кил.

„ Кôньскй зубъ —40

Sorghum (якъ кукуруза) —70

Конюшина: червона, бѣла, людерна, шведска, Икарпатка, Еспар-
зета; Травы: райграцъ, Тимотка, Мѣшанка. Поручаючи все на-
сѣнье, особливо увагу звертаемо на: Капусту Бруншвайцку, Ка-
лярепу „Голіатъ“, Горохъ „Чудо Америка“ (пѣзоньскй), Телефонъ
(тычннй) и „Victoria“; на пашу Бураки „Eckersdorf“, Мамутъ
и „Sorghum“; зôбôе: жито яре великанъ и овесъ сибирскй.

Насѣнье цѣнакомъ сѣвье, спроваждене зъ найпершихъ атра-
личныхъ гуртовныхъ доможъ продукційныхъ, крôмъ деякого продукту
тукравого. 1593 4—0

Илюстрованный цѣнникъ высылается нажаданье

Тягненье вже 24-го сего Мѣсяця

Kincsem по 1 зр. 11 лôсовъ 10 зр.
лôсы лише

Головна выграна готôвкойю

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. по ôт- 20% 4788 выграв.
тученю готôвкойю

Кинчемъ-лôсы дôстати можна:

Въ бюрѣ лотерійномъ угорского Лôскеу-клубу, Буда-
пештъ, Waitznergasse 6. 1586 15—20

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святыхъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кождо 15-го и послѣдняго дня кождо мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженіе. Голова ієна приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надослане“ по 20 кр. а. в. Рекламы іє неопечатаніи вѣдѣль бѣзъ порта. Предплату и инсераты приймають: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“. У Вѣдѣна Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кієвской Старини“ въ Кієвѣ, почтовій уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Съ днѣмъ 1 (13) цвѣтня зачинається II. четверть-рѣкъ сегодѣшного издавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнам. повѣстей“. Просимо о вырѣбнаніе залеглости и скорѣ отновленіе предплати.

Новоприступачий П. Т. Предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ одержать за доплатою 1 зр. початокъ повѣсти Додета „Набобъ“ (17 аркушѣвъ).

На слѣдующій четверть-рѣкъ будемо высылати лише тѣмъ П. Т. Предплатникамъ, котрымъ предплата ще не скѣнчилась.

Руска депутація у п. президента Буковины.

Русины Буковинскіи не засыпають справы руской гимназіи въ Кѣдмани. Зъ-разу думали выслати депутацію безпосередно до Вѣдѣна, але отразились. За то 3 с. м. выслала кѣдманецка Рада громадака трехъ своихъ членѣвъ и начальника до мѣсцевой старосты съ прошеніемъ, чтобы въ рѣшающихъ кружкахъ поперѣ заснованіе руской гимназіи въ Кѣдмани. П. староста ообщая въ своей стороны всяку помѣчь, а до того порадовать депутацію, чтобы двѣрники (вѣдѣты громадскіи) ще разѣ удались до президента краю, у которо прирѣкъ вырѣбнати имъ послушаніе. П. староста дѣйствию побхавъ выражъ до Черновца и вернувшись званіемъ, що депутація буде принята.

Въ слѣдѣ за тѣмъ отбулись 11 с. м. въ Кѣдмани зборы 53 двѣрниковъ въ всего повѣта для выбора членѣвъ депутація. По довѣрой дискусіи выбрано: Вас. Аришчука въ Шипеницѣ, Вас. Снятинчука и директора школы Ив. Микитовича въ Кѣдмани, Сем. Турчика и Ник. Томика въ Заставнѣ, Олеху Сухаря въ Давидовѣ, Ник. Малика въ Доросовцѣ, Дмит. Кидула въ Вальвѣ и Юр. Семенюка въ Суховерховѣ. До выбранныхъ прилучились еще председатель „Руской Рады“ о. Е. Андрѣйчукъ и п. Б. Жалковский.

Депутація та подѣ проводомъ о. Андрѣйчука представились п. президенту Алеманіуму въ повѣдѣлокъ, 12 цвѣтня. О. Андрѣйчукъ промовивъ вершія. Въ рѣчи своей умотивувавъ бѣзъ потребу заснованіа руской гимназіи въ Кѣдмани и просивъ п. президента поддержати справу. Бѣсѣдникъ закончивъ рѣчь завѣреніемъ, що сямъ поставитъ собѣ п. президентъ неруководимый памятникъ вѣчности въ сердцахъ тысячѣвъ родицѣ, бажающихъ для себе просвѣты.

П. Президентъ застерѣгся въ горы, що лично бѣзъ не противный заснованіу руской гимназіи въ Кѣдмани и навѣтъ бажавъ бы, чтобы и въ другихъ мѣсцевостяхъ Буковины повставали подобны школы. Только въ томъ случаю не рѣшае лична приклонность оидицѣвъ, а до того представляются численны другіи трудности, не легкой до побороны. Зависитъ се именно отъ финансовъ державы, а въ той справѣ буде рѣшати п. министрѣ Дунавскій. Дальше оидиця рѣшаюча (Рада школьна краева) уважѣе гимназію въ Кѣдмани злишною. Близкій Черновицъ подаетъ молодежи повѣта Кѣдманецкого можность навѣщати тамошну гимназію, тѣмъ больше, що въ Черновицѣ, яко бѣдѣмѣмъ мѣстѣ, бѣдѣмъ ученикѣ найде собѣ скорѣе удержаніе удѣляючи лекцій. Ще заходятъ и другіи трудности, якъ отъ фактъ, що съ часомъ не буде де помѣстити выобразованной молодежи и найди для неѣ хлѣба. Новою гимназією вѣдѣмъ число сеѣи молодежи, а вже нынѣ есть богато правникѣвъ, философѣвъ и теологѣвъ, що о холодѣ и голодѣ ждуть на опорожненіи посады. Самъ п. президентъ посѣдае въ своихъ бирахъ колыканадати такихъ бѣдѣлахъ. Въ концѣ званіемъ ще разѣ п. президентъ, що оидиця въ справѣ гимназіи не зависѣтъ выключно отъ него, а лишь отъ краевой Рады школьной.

По сихъ словахъ и будѣто контр-аргументахъ задравъ голосъ п. Микитовичъ, директоръ школы въ Кѣдмани. Онъ подѣнѣсь и меншо, що депутація не допрощується заснованіа вышешо а лишь нѣзашо гимназіи, а въ сеѣ не выде гиперпродукція интеллигенціи. Пра нынѣшнѣмъ автотомичнѣмъ устроѣю потребно нашимъ громадамъ передовѣмъ просвѣченыхъ мѣщанъ и селянъ, чтобы дождалісь еже разѣ бѣдай трохи больше образованыхъ вѣдѣтѣвъ, радныхъ и писарѣвъ громадскихъ. Недостатокъ просвѣты шкодитъ всему организмови администраціи нашему напихѣ громадѣ и веде за собою наладѣ и надѣужитѣ. Цѣлю нашою не есть, чтобы дѣти селянскіи, навѣщаючіи тую школу, помножували мнимо

гиперпродукцію правникѣвъ та философѣвъ, але щобъ вертали назадъ на господарства батьковѣ, просвѣченіи и убѣзпеченіи передъ нуждою и выласненіемъ. Нынѣшніе положеніе селянъ страшне якъ-разѣ за-дѣла темноты. Самовѣдѣне рождѣмъ грунтоѣвъ зводитъ селянъ на крайну бѣду. Не посѣдаючіи нѣякого образованіа, не можутьъ они вѣзати нѣ за ремесло, нѣ промыслѣ, и обмеженіи лишь на зарѣбокъ, якогъ мало у насѣ, переселяются до Бессарабіи и Румуніи за хлѣбомъ. Тамъ або пропадають, або вертають зновѣ бѣдѣмъ и ще съ зарѣдомъ недугѣ, котрѣ оттакъ ширѣтъ межѣ нашимъ народомъ. Се все плоды темноты. Селянинъ не може нѣгдѣ кинутись за хлѣбомъ. Въ войску доходитъ найвыше до георайтера, а до жандармеріи бѣзъ вже не-адалыи...

На другій замѣты п. президента отповѣвъ п. Микитовичъ, що сусѣдній Черновицъ не конче догѣдѣй для Кѣдмани. Сынъ селянскій скорѣе выживетъ въ Кѣдмани, якъ въ дорожній Черновицѣ. Повѣтъ Кѣдманецкій есть найгустѣйше заселенный во вѣсѣхъ повѣтѣвъ Буковины, платѣтъ наибѣльше податковѣ, посѣдае наибѣльше народныхъ школъ и найчисленнѣйшу (3.700) школьную молодежь, а мимо того до гимназіи Черновецкой ходѣтъ лишь 21 хлопцѣвъ! Бѣсѣдникъ закончивъ свою рѣчь словами: На томъ самѣмъ мѣсцѣ, на котромъ нынѣ стоимъ передъ п. президентомъ, стояла руска депутація въ 1880 р. передъ Найяснѣйшимъ монархомъ и чула, що си жадана що-до гимназіи суть оправданіи и що прошенію си буде въ короткомъ часѣ авдоволено. Слова монарха жѣють по нынѣ въ памяти селянъ Кѣдманецкого повѣта. Люде вѣратѣ, що нѣхто не посмѣтъ вѣмѣнѣти Найвысшей воли.

П. президентъ завѣривъ ще разѣ депутацію о своей личной благосклонности, и радѣтъ, чтобы делегаты удались съ такимъ-же представленіемъ до кр. Рады школьной. О сѣдѣмъ однако досѣ вѣдѣтно, руска депутація не ходила нѣ до одного члена аваданой Рады, котра рускій гимназіи въ Кѣдмани, яко румуньска Рада, противитѣся.

Замѣты на уваги Поляка.

II.

Гр. Станиславъ Тарновскій пытае: „Дѣти трибуналы, що судили религіи процѣсы?“ — На то мы скажемъ: „Всюда, въ цѣлой Польшѣ!“ Абы не ровнисуваться широко, наведемо конституцію соймовѣ.

Въ 1623 р. выдѣвъ соймѣ рѣшеніе: „Успокоеніе люду откладѣмъ до будущаго сойма; нынѣ общенію тишину и касемо все процѣсы, авдворны и комичарскіи декреты, савиции и всякіи въ дѣлахъ вѣрны процѣсы и споры, якѣ бы лише въ обохъ сторонѣ показались.“

Въ статяхъ примиреніа, выдѣмъ комисию въ 1632 р., автвержденныхъ королевичемъ Володиславомъ, именѣ въ статьи 6 той, читаемо: „Все процѣсы Виленского Свято-Духового братѣтва и Миньского, и въ загаль всехъ городѣвъ и мѣстечокѣ, братѣвъ и церквей, изъ-за исповѣданіа вѣрны, все баниции, декреты, указы, секвестры, арешты, дѣтыкающіи людеи всякого званіа и стану фактично уничтожаются.“ — Статѣ тѣ автвердѣвъ Соймѣ 1635 року.

Въ грамотахъ примиреніа, выдѣмъ православнымъ и униатамъ, читаемо ще: „Все юридичный процѣсы, якъ-бы они нѣ были поднесеніи межѣ униатами и не-униатами, касемо и уничтожаются, съ выключеніемъ шкодѣ и личнымъ обидѣ.“

Чи може треба больше доказѣтъ на то, что были религіи процѣсы?

Якъ тѣ процѣсы повставали, исторія такъ оповѣдае: По цѣлой Руси-Украинѣ нагромѣдился бѣвалѣхъ религіи процѣсовѣ. Бѣзъ тѣ подмѣвали католикѣвъ и униатѣвъ робити доносы на не-униатѣвъ Русинѣвъ и обвиняти ихъ, что оскорбляють св. римско-католицку вѣру. Обжалованыхъ явлено и проважѣно съ ними въ нелюдскій способѣ слѣдѣство, а зновѣ хто вмѣстѣ перенести то сѣдѣство, того чекала конфискація майна и инвентарѣ.

Тутъ вѣлѣжѣтъ зауважати, что статѣ примиреніа не принесли пожитку. Латинники и униаты были имъ противны, а папа не автвердѣвъ ихъ.

Що до пытаніа: „Де была баталія въ причинѣ утѣску и хто въ нѣй доводѣвъ?“ — годѣ также все баталіи наводѣти, бо де ихъ не было?

Помнимъ отже повстаніе Косиньского и авчимъ отъ Наливайка, бо тутъ выступае

больше характеръ религіиный. Наливайко нападавъ передовѣмъ на прихильниковѣ уни. Зимомъ въ 1595 на 1596 рѣкъ лучѣтъ днѣ съ козацкимъ гетьманомъ Лободою, и повстаніе стѣе грѣбнымъ. Король посылае противѣ Козакѣвъ коронного гетьмана Жовковського и авявѣта война тѣгнѣе до концѣ мая 1596 року. Козаки, прѣтисненіи польскими войсками, переправились на лѣвый берегъ Днѣпра. Обложено ихъ подѣ Лубнами. Въ концѣ Наливайка выдѣно Полякамъ, котрѣ стрѣтили его въ Варшавѣ.

Жигмонть III намагався въ границахъ Польщѣ выгубити и православну вѣру и ви оборонѣвъ, Козакѣвъ. Коронный гетьманъ Конѣпольскій отримавъ приказѣ задушити Козакѣвъ збройною силою. Козаки потерпѣли неудачу при Кураковѣмъ Озерѣ 1625 року. По Кураковѣмъ невдачѣ змагався угнѣтъ православною вѣрѣ, рускѣ церкви терпѣтъ поне-вѣрку, по мѣстѣхъ множѣтъ религіи процѣсы, и т. д. Козаки, выписаніи по смерти Сагайдачного, выбирать гетьманомъ Тараса Травилу 1627 року.

Въ 1630 р. зѣшлись въ Переяславѣ козацкѣ силы. Туда посѣлѣмъ и Конѣпольскій. Конѣцѣ сеѣ войны описуѣтъ всеяко, однакъ сѣдѣствѣ якъ Полякѣвъ такъ Русинѣвъ сходѣтъ въ томъ, що у Конѣпольского упало подѣ Переяславомъ больше польского войска, нѣжѣ за цѣлу трилѣтну шведску войну.

Козацка рада выбрала гетьманомъ Павлюка. Равпочинаея повстаніе. Конѣпольскій приказавъ полному гетьманови Мик. Потоцкому стагати войско. Рѣшуча битва Полякѣвъ съ Козаками отбулась подѣ Кумейками 1637 року. Козаки, вытисненіи въ своего табору, околѣлись наново коло мѣстечка Боровицѣ. Тутъ мѣсли подѣтѣся, выдѣмъ Полякамъ Павлюка, Томиленка и Ивана Злого.

Въ р. 1639 выбрали Запорожцѣ нового гетьмана Острияню. Весномъ того року вырѣшѣвъ Острияню съ Скиданомъ на Украину. Подѣ Голтвѣю ровбили Полякѣвъ. Оидѣмъ стрѣнулись съ Поляками коло Жовнина. По тяжкой кровавой цѣлоденной битвѣ, Поляки прорвали козацкѣй таборѣ и захопили богато вѣдѣвъ съ поживомъ. Козаки выбрали проводирѣмъ Гуню, отбѣвляючи все приступы Вишневецкого. Дальше довѣдѣвшись, что Полякамъ надхѣдѣтъ свѣжѣи силы, справились на полудне и обкопались при впадѣ рѣки Старицѣ до Днѣпра. Шѣсть недѣлъ трѣзала облога, ирѣшѣтъ Козаки за для браку живности прослили о мирѣ. Угоду подписывали Поляки на урочищи Масловѣ Ставѣ. Отъ того часу пригнѣтена Украина авзавѣла на дѣсять лѣтъ.*

Такъ оно больше-менше дѣлалось до Хмельницкого. Можна-жѣ кавати, — якъ говорѣтъ авторъ брошюры, — что до Хмельницкого повстаніа на Руси не было?

Хмельницкѣй, повернувшись въ Варшавѣ, де вѣдѣмъ съ иншими шукати польги на угнѣтъ Украины, и прибывши въ Сѣчь Запорожску, говоривъ: „Оскорбляють нашу вѣру, честныхъ епископѣвъ и черницѣвъ позавѣляютъ насущного хлѣба, авущаються надъ священниками... Бѣзъ тѣи авѣли въ поневѣрку нашу вѣру... А въ додатку отдалѣи насѣ клятѣи живѣмъ.“

Хмельницкѣй 1648 року подѣ Жовтвыми Водами, подѣ Корсунемъ и Баромъ воювавъ противѣ Потоцкого, въ роцѣ 1649 подѣ Збѣражемъ противѣ Вишневецкого, а подѣ Зборовомъ противѣ короля Яна Казимира...

Тутъ вже выступае характеръ войны религіиный въ повнѣмъ значенію. Зѣ одной стороны Янъ Казимиръ повторно дѣстае отъ папы посвященіе званіа военна, а зѣ другой стороны Хмельницкѣй кличе до своихъ: „За вѣру молодѣцѣ, за вѣру!“

И Колѣбѣшину выкликало не щѣ инше, якъ угнѣтъ вѣрѣ въ часѣ конфѣдераціи Барской. Исторія говоритъ намъ: Конѣфѣраты огнемъ и мечемъ авгубляють диссидентѣвъ особливо православныхъ Русинѣвъ. Почалася страшна религіи война, рѣзня бѣзъ рѣзницѣ на рѣдѣ и вѣктѣ, тысячами. То споводувало зновѣ зѣ другой стороны найстрашнѣйшу катастрофу того часу, такъ звану рѣзню Уманьску.

Отъ вамъ пане графѣ отповѣдѣ на пытаніе: „Де была баталія по причинѣ утѣску и хто въ нѣй доводѣвъ?“

До В) Яка была тѣя „повна згода“, мы вже видѣли, а якъ шановано повнѣчну угоду (унию), то также авѣмо, а по части ще буде

*) О вѣмъ томъ читатѣль знаде ширѣ въ I. томѣ „Историчной Библиотеки“ авдаванѣ въ Тернополи.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: въ цѣлый рѣкъ . . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл. на повѣ року . . . 6 зр. на повѣ року . . . 6 рубл. на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл. на повѣ року . . . 8 зр. на повѣ року . . . 8 рубл. на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл. на самѣ додѣтокѣ: на самѣ додѣтокѣ: на цѣлый рѣкъ . . . 5 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл. на повѣ року . . . 2-50 на повѣ року . . . 2-50 р. Для Закарпатскѣй, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рѣкъ . . . 15 зр. на повѣ року . . . 7-50 зр. на четверть року . . . 3-75 зр. съ дод. „Библиотеки“: на самѣ додѣтокѣ: на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр. Поодинокѣ членѣ коштуе 12 кр. а. в.

о томъ дальше. Доки яко-такѣо заховувано вѣдѣность вѣроисповѣданіа, дѣти не было тѣхъ кровавыхъ разрухѣвъ, котрѣ потрясли подѣвалинами Польщѣ. Пытаемо: что то были ав причины, что двѣры авграничній мѣшались до справѣ Польщѣ, якъ не то, что для диссидѣнтѣвъ, а авѣстиво Русинѣвъ, не было нѣ права, нѣ воли? Коли бы были шанували угоду Люблинску, Польша не була-бы упала. Русины не потребували-бы были подѣвѣтѣся нѣ Россіи, нѣ Турціи, и Польша була-бы стояла.

Правда, Русины суть однимъ конаромъ — але не на польскѣмъ, а на славянскѣмъ пни, якъ Поляки другимъ. Только-жѣ на тѣхъ конарахъ вырѣбились двѣ отрубѣи, а можна скавати, собѣ противній народности: на польскѣмъ конари шляхетско-аристократична, на рускѣмъ же демократична-людова. То однакъ-же волиженію тѣхъ двѣхъ щѣповѣтъ ще бы не конче перешкаждало, бо шляхта бѣдай межѣ собою есть демократична, а зѣ руской стороны можній дуки пнѣтѣе до аристократіи польской. Але есть друга рѣчь, котра выкопала бѣводню, что роздѣляе Полякѣвъ отъ Русинѣвъ, та ще такъ бѣводню, что чи спрѣможемъ коли черѣвъ неѣи збудувати якѣи мѣстѣ? Коли не йде рѣчь про верховѣство и пригнѣтеніе нашего народу матеріальне, — то неперечѣе и авѣе есть бажаніе Полякѣвъ сполѣтити насѣ, доводитъ до того, чтобы мы вырѣкалися нашою мовѣ, нашего свѣтогляду, нашою народности, и перевернули ви въ польску.

Хто авѣе съ Поляками, — то шляхта руска и тѣи, что называють себе „gente Rutheni natione Poloni“, — але ще есть народѣ рускѣй, котрѣи не авѣе, не бѣвъ польскимъ и бути не хоче. Минувъ той часѣ, коли только шляхта уважалася народомъ; нынѣ треба рахуватѣся и съ людомъ.

Стефанъ Качала.

Радуйся „hierarchie społeczna“!

Дѣмбѣца, мѣсто въ коренной Польщѣ, недалеко Тарнова, числитъ 4.000 мешканцѣвъ, т. е. 3.200 жидѣвъ, а 800 христіанѣвъ. Въ лѣтомъ 1886 р. передѣ выборами до новой Рады громадокои уложилася интеллигенція съ жидѣми, чтобы въ новой Радѣ засѣдала половина христіанѣвъ и половина жидѣвъ, а то на засѣдѣ „główni z gównymi“. Братѣи моѣjeszowego wuznania пригласили на той укладѣ нѣбы дуже радо; надѣтъ были найкрасшѣи; интеллигенція автѣрала руки зѣ такъ свѣтлого сукцѣсу а авѣстиво заложила руки, бо-жѣ автѣгация не треба тамъ, де годѣтѣя покладаѣти на слово брата моѣjeszowego wuznania.

Тѣмъчаомъ нова Рада громадокаи на 6 лѣтъ выбрана ось яка: 17 радныхъ жидѣвъ а 1 христіанинѣвъ, 8 заступникѣвъ жидѣвъ, а 1 христіанинѣвъ! Той результатѣ выборовѣвъ бѣвъ-бы ошѣнный, коли-бѣ не бѣвъ крайне оумный. Изъ того факту авѣдно не лише перевагу жидѣвъ въ самой Дѣмбѣци, але заравомъ и легковаженіе вилыву интеллигенціи на окрѣстность. Жидѣи авѣдно, вѣратѣ въ то, что интеллигенція не мае въ собѣ только силѣ жизненныхъ, чтобы змогла подѣйти кинѣну йѣи рукавѣи и съ словами на устахъ: „Щѣ не вое страченѣ“ — глѣдѣти по сѣлахъ опасѣи въ твердой праціи надѣ моральнымъ и матеріальнымъ подѣсеніемъ занѣданному народу мазурокѣи, и тѣмъ опосѣмъ ратувати себе отъ погѣбѣи. Скоро братѣи моѣjeszowego wuznania кажуть о тутѣшной интеллигенціи: „не поможе бабѣ кадило, якъ бабу сказало“, — то треба поверити ихъ словамъ, бо то добріи знатоки; они нѣкогда не стрѣляютъ, не навѣвши.

Такѣ самое вѣдѣея скрѣзь на Мазурцинѣ. Бѣзъ тѣи и вѣтѣ розѣгѣна беруть колыонизувати Русѣ Мазурами, а равнѣчасно братѣи моѣjeszowego wuznania перетворють Польшу на Палестину. Зѣ того для насѣ наука: „рѣшетои воды не начерпѣмъ, а бѣзъ подѣвалѣи дому не поставѣмъ“. Наша „hierarchie społeczna“ прибрѣае голову въ гарный цилиндрѣ, а не добѣае, что сурдѣтъ и чѣботы у неѣ дѣравѣи. Такой противѣники намъ не страшенъ, — отъ, авѣятѣя, якъ дѣти въ попѣлѣ...

Наша отповѣдѣ польскимъ газетамъ.

„Dziennik Polski“ соблазняея нашою стѣткою о „Програмѣ гр. Войтѣха Дѣдушацкого“, въ котрой мы опиравѣмъ на словахъ самого-жѣ графа, вывели доказѣ, что графу розходитѣся о повѣдѣну авѣи мѣлѣцію руского народу и его грѣческого обрядѣ съ польщиною и латинѣотвомъ. Але „Dz. Pol.“ не покемизуе съ нами, а лишь, промовѣвши слова графа и вложивши еку въ

уста зовсім інші речі: „о взаємності позна-
комленню ісповідників обох обрядів (навіть
не народів), о зближенню, і т. д., борся — не
знати з ким! Дятого і трудно нам збивати
заміти „Dziennika Polsk-ogo“ і дятого зациту-
ємо товаришіві окаянне гр. Войтха ще раз
в оригінал. Оні гласять: „Oświeśeni powin-
ni... równać ze sobą lud ten i język jego i obrzą-
dek w przekonaniu niezachwianem, że ta wolność
wszystko zbrata, a temu, co lepsze i wyższe, za-
rewni bez gwałtu w tem braterstwie zwycięstwo“.
Під „oświeśeni“ належить чейже, по думці і
пересвідченню графа, розуміти шляху польку;
під lud om — Русь, а слова „równać język i
obrzadek“ значить не що другого, лиш поль-
щити і латиньщити. Чи се для „Dziennika
Polsk-ogo“ ще не ясно? А наколи ясно, то радо
прочитали-б ми статію, в котрій би товариш
отпері ої фантастичні і пусті задушевні намі-
рення графа о повільній ніщенню руского языка
і грецького обряду і поучив єго, що се уті-
ня, а для нас речі не так дуже небезпечна,
бо за позо придумана.

„Gaz. Narodowa“ запустилася в полеміку
з нами за вступну статію в 36 ч. „Діла“, де
ми на підставі законів і розпоряджень міні-
стерських доказали, що руска громада має право
все і всюди уживати языка руского. „Gaz. Nar.“
дає нам лекцію, що розпорядження з 1869 р.
вносять давнійш розпорядження, на котрі ми по-
кликалися, а промовчує то, що в розпорядженні
з 1869 р. єсть §. 5, котрий виразно каже, що
розпорядження з 1869 р. не обов'язує гро-
мад, а обов'язують їх видані перед 1869 р.
приписи. Як же можна так несовітно бала-
мутити читачу публіку? Не вже-ж „Gaz. Nar.“
гадає, що ні один з читачів не заглядав і не
загляне до тексту маної. розпорядження з 1869
р.? Нарешті каже „Gaz. Nar.“: „Діло забуває,
що громадське законодавство належить вповні до
законодавчої влади Сейму, отже коли знаходяться
в ній щось такого, що могло-б долягати ре-
альним відносинам краю, то дорога до направи
веде через Сейм, а не агітацією жалоб
рекурсових, — і то найкращіша засада
краєвого права публічного, котре „prawo obywa-
tele“ мусить пошанувати.“ Таке оказанье —
крайній абсурд. Громади прецінь рекурсують
до Вибору краєвого, а той єсть виконуючим
органом Сейму. Удаватися отже з рекурсом
до Вибору краєвого значить — агітувати?!
Говорила небжечка...

Та-ж „Gaz. Nar.“ нагадає на „Kurjer
Lwowski“, що він повторив з „Діла“ статію
„Колонізація Руси Мазурами“ (ч. 34) і признав
выводам нашим рацію. „Gaz. Nar.“ називає
сеї поступок „Kurjera Lw.“ — „pod względem na-
rodowym niemal zbrodnictwem...“ Тут „Gaz.
Nar.“ знов говорить: „Przypuśćmy, że podejrze-
nie Dila jest prawdą...“ Але-ж що тут „допу-
скати, що „підозріння“ наше єсть правдою, коли
ми навели в оригінал по польки текст ото-
звы, взиваючи до колонізації Майдану гірного,
і виразні слова: „Wielmożny sprzedający żywo-
sobie mieć na swych obszarach dobrach praw-
dziwą polską osadę“, отже дятого готов
парцелювати свої добра „rolnikom narodow-
ości polskiej“. В отозів говориться лиш
„katolickim kościołom“, а о церкви нема і згадки;
рута землемірю до Майдану подана лиш з
„zachodniej Galicyi“, а з вихідною зовсім ні!
Де отиць так чорно на білмі, що тут кру-
тати? Не тільки „Kurjer Lw.“, але і поважний
міслянчик „Przegląd społeczny“ станув по на-
шій стороні. Розбираючи тую справу, каже: „Ді-
ло“ не знаходить досыть слів на осуджене у-
критых цілей проекту колонізації Руси Мазу-
рами. При тій случайності Діло наводить отозву
якогось властителя добр в Коломиї... і за-
цитує Поляків, о скільки поступованье их
на Руси єсть лїшамь от поступованья пруского
правительства в Познаньщину? Ми з нашої точки
погляду прилучаємося до протестів рускою печати,
бачучи в такій колонізації вопіючу (krzyżującą)
несправедливість, а тым самым головню безко-
нечного роз'ярєня і ненависти на будучність.“
Так говорить совітність, а несовітність кри-
чить: „To zbrodnia!“

В справі наших читальн.

Заким в найближшій числі кинемо по-
гляд на справу наших читальн, в звязі з
надастями на них „Сзас-у“ і отповідею п. на-
містника даною допущація „Народной Рады“, по-
дїмоєсь нині з читателями новою вїсткою з
Золочівщини в том ділі.

Щось подібного, як в Юзьковичах, ста-
лося і в Бїлмі-Камени. Така сама ко-
місія прибула до мїстотчка і підслала жандарма
по двоєх найчестїйших мїщан пп. Конаше-

вича і К. Кузьму, щоб припровадити их на
латинське пробство ко. Курсы. Потому пере-
ведено ревизію в читальні, списано протокол
і забрано Книгу дїловодства читальн і давній-
шї числа „Науки“ о. Наумовича. На забрані
книги не дано читальні ніякого реверсу. Мїща-
не зовсім ошкідливо прийняли ревизію. Цїкава
рїч, що при ревизії дїстував як писарь ди-
ректор мїщевих школи п. Виногородскій і не-
покинуто критикувати книжечки in usum п. ко-
мисаря. Може бути, що п. Виногородскій мав
послужити п. комисареві як сїсего, показав-
сь однак, що і п. директору був-б здал-
ся якийсь Margon, бо популярну книжечку „Ла-
хи“ представив п. комисареві як „Ляхи“, ergo
— „перегзєрєсєнє“. На воєкій ошосбї треба-б
защитити Вис. кр. Раду шкільну, чи то годиться
єсть повагою директора школи — фунговати по-
бїч жандарма, при ревизії читальн, хоч-б
в ролі і безплатного писаря? Впрочім п. ко-
мисарь — крім того, що чч. мїщан казав
привести жандармів, підчас урядованя захо-
вувався чемно, що звернуло загальну увагу мї-
щан.

Вибір кс. Концицького

до Ради державної в окрузі виборнім Тар-
нов-Домброва Пильно стався неждано для дея-
ких органів праси польской горьшкїм досыт
твердим. Іменно „Gaz. Nar.“ уважає сеї ви-
бір неоподїбною як для центр. комітету ви-
борного так і для єпископа Тарновского і „kie-
rownik-ów“ обывательства. При том вилзєло
шило з мїшка, т. є. показалося доперва те-
пер, що єпископ Тарновскій силою свого уряду ве-
лєть давнїше ко. Концицькому зложити ма-
дїт до Ради державної не для того, будто сеї
дїйотний польскї патріот зможе успішнїше
трудитись для добра свого народу на поли цер-
ковно-духовнїм, а просто дятого, що ко. Кон-
цицькїй виступав в Сеймі з немалою при-
гадкою 1846 року, за що зараз в Сеймі на-
па на него мокрим рядом кн. Адамъ Салїга
і другї. Але „Gaz. Nar.“ зрозумїла добре, що
проти вїсї, т. є. волї народу годї плыти і
macht gute Miene zum bösen Spiel. Она радєть
вибір сей узнати важним і „nie dolewaj oleju
do ognia“, але під уловієм, що ко. Конциць-
кїй дасться в колї полькомь звісти на „wła-
ściwe toż“. Інакше однак думє „Dzienn. Pol-
ski“. Для него воля виборців — crimen laesae
majestatis центр. комітету, і він кричить: „nie
rozwalam! По нашій думці, шкода заходу. Ко.
Концицькїй одержав 343 голоєв на 448 го-
лоєуючих. А цїкаве при том і то, що центр.
комітету не удалося навїт штучка: русь ксьє-
дза па ксьєдза, бо ко. Лесяк, кандидат коми-
тету, зібрав для себе, здалось при помочи жи-
дів і урядників, лиш 93 голоєи!

Рух в наших читальнях.

Читальня в Підяркові (пов. бобрєцког). Дя
28 л. дятого о. р. отбулює Заг. Збори читальн
в Підяркові, на котрых бачили ми чч. селян
з Лашок, отпоручників читальн з Підго-
родища і хор з Романова з овиими учителями.
Вп. о. Честиньскїй єсть родиною, як також і
учитель п. Гамаль занїмає Зборами єсть такою
ревностю, як правдивий народолуб, і за то
удостоївся признаня от самих селян. Горьча
промова о. Честиньского, як предїсїдателя чи-
тальн, зрушила всїх приотуных і викликала
в них постанову, о скільки можна працювати
над собою, щоб добитись лучшої долї, волї,
даной нам Найсвїтїш. монархом, і боронити
свого права, як того вимагає честь народу про-
свїченого. Свїзні романовского хору розбїгли
кровь з грудєх, а декламация панни Честинь-
ской розвеселила всїх приотуных. Збори отбу-
лює в найбільшій ладї. По зборах наступав
прїєм урядженї чч. членами читальн. Тоаоты
в честь о. Честиньского і єго родины були на-
більшою нагородою для сего патріотичного Дому
за працю около народу. Для нас єсть се дока-
зом, що народ наш уже оцїняє заходи ин-
телигенції коло єго добра. Далеє вношено здо-
ровье трудолюбивого духовенства, учительства
і братів лївовеском „Провїт“, що працює
над освїтою народу. Читальники забавляюся
сїцами і бесїдами аж до 10 годїны, а потому
єсть вірою в лучшу будучність розбїглися до-
мїв. З-помїж селян трудотся около провїт
свого села найбільше ч. Олекса Гриньков, но-
выбраный войт. Таких патріотів селян бо-
льше для нашої бїдноты Руси, а певно єсть гордо-
стою окажемо: „Ще не вмерла Україна!“ — І.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Дебаты над законом о отолченю.) От
середы вже ведуться в радї державної дебати
над загальним ополченєм і як здалось скїн-
чатая аж нині. В дебати забирали вже голоєв
послы: Кноц і Штурм против, а Гомиєш і
Джованеллі за законом. До голоєв записанї
ще против: Штайнєндєр, Дершата, Турк,
Пернеротерер, Томашук, Фигл, Кронаветер,
Промєр і др.; за законом: Дубоки, Целін-
гер, Кальтенєгер і Лихтенштайн. Першїй
промовав Кноц і старався выказати, що
новый проект закона не єсть нічим иншим,
як лиш зміною закона о краєвій оборонї.
Он доказував, що правительство і більшість

парламентарна вже з горы умовились в справі
єго закона і для того поставлено єго на порядку
дєневнїм в часї, коли послы змученї три не-
дїльними дебатами над бюджетом не будуть
могли довго над ним застановлятись. Далеє
критикував Кноц права войсковї особовї вой-
сковє поступованья карне і старався выказати,
що оно єсть лиш компіляцією закона терєзіан-
ского, розпоряджєнь маноїстерства войнї і го-
ловной коменды армії; оуть то законы, котрых
парламент ніколи не затверджував і котрі
не мають санкції цїсарской. На послїдок ока-
зав ще Кноц, що Чехи і Поляки будуть го-
лоєувати за сїмь проектом, бо оподїваються, що
однї і другї будуть мати овою гвардію народну
а оттак поставити внесенє, щоб над цїлым
проектом перейти до порядку дєневного. Пос.
Штурм заявив, що он і єго политичнї
прїятелї будуть голоєувати за проектом, але
завбавав більшість, щоб увзгляднїла бажаня
меншоты. Пос. Джованеллі заявив тако-
ж, що тирольскї послы будуть голоєувати за
проектом не вяршуючи однак в нїмїх прав
Тироль в рїшаню о загальном ополченю в
дорозї конституційнїй. — Мусимо тут ще зга-
дати, що справа загального ополченя довершила
роздїл лївїцї а бєбїда Кноца выкидала в
клубї нїмецько австрійскїм крайне огорчєньє.

(Пос. о. Мандовєскїй) поставив підчас
дебат над бюджетом министерства правосудїя
оцїлючу резолюцію: „Вываєсь высое Праві-
тельство, чтобы оно розважало прикре положение
оудовых практикантов и розпорядило, что по-
треба, чтобы по перше увзгляднєвано по мож-
ности бажаня родичів або крєвннх, что до отбу-
ваня практики их сына вглядно крєвного в
пєвнїм оудї, а по другє, чтобы авокультантам
прїзначено адьютумь отъ дня их именованя.
Резолюцію сїю, достаточню поперту, отослано до
комісії бюджетовой.

(Дальша кампанія парламентарна) по фе-
рїях великоднїх потребає аж до 11. червня;
так бодай доноєть „Politik“ і каже, що так
заявив гр. Таффе послам в правїцї в рїш-
уї формї. Та же сама газета доноєть, що рада
державна не буде отрочена на чась великоднїх
свят а просто лиш заявить президент палаты,
що оцїлюче засїданье по великоднїх святах
отбудєся дня 5 мая. По святах прїдуть оцї-
лючї справы на порядок дєвнїй: Закон о
забезпечєню робїтнїков на случай нещастя,
касы для хорьх и закон о социальнотях. Пе-
ред зелєными святами будуть ще предложєнї
палатї пєтїції о роботах в карных заведє-
нїях і внесенє о забезпечєню дрїбног ремєсла.

(Замїна закона о науцї религїи.) Комісія
шкільна выготвила вже справозданье о предло-
женю правительства, що до науки рєлегїя в
школах народных і середнїх. Рознїца захо-
дїт лиш в арт. 3., де більшість комісії
так каже: „Закон сей, о скільки до єго вы-
каня оуть потрібнї законы краєві, входить в
жїтьє рївночасно з ними, і от сєго часу зно-
отоя вє постановы сточї о ним в супє-
рєчнотї“. Лїберальна меншоть комісії знов
стїлає так: „Тєпершїн закон, о скільки
до єго выканя оуть потрібнї законы краєві,
входить в жїтьє рївночасно з ними, в про-
чих же постановах зараз, а рївночасно з
правосильностю сєго закона вглядно законь
краєвых зноєтєсь вє супєрєчїи о ним по-
становы“.

Заграничнї Державы.

Россія. Декотрі петербургскї газєты ро-
неєди були передь кількома днями вїстї, що в
Ливадїи має незадовго наступити зїздъ султана
єь царєм Александром III. Говорєно, що сул-
танъ выберєся в морєк подорож на кораблї
„Султанїєх“ на Чорє морє в супроводї Сайд-
пашї і що оттак наступити отрїча монархїот,
до котрой перша ініціатива мала выїти з Пе-
тербурга; розказувано навїт, що отрїча сї має
ототи в пєвнїй звязї з справою болгарскою
і що она має заивагєувати новє поступованье
супротив князя болгарского. „Pol. Corr.“ за-
рєчує тєперь вїст тым вїстїям і каже, що
лиш то єсть майже певным, що на повитанье
царя прїїде до Ливадїи окремыи посланнїкы сул-
танскї і що мїсія та буде имєвно поручєна
або мїнїстрови дїл заграничнх Сайдовї-пашї
або мїнїстрови правосудїя Серєровї-пашї. —
До „Köln. Ztg.“ доноєть з Петербурга, що
рухъ революційнїй так в самїм Петербурзі
як і в полуднєвых провинціях почався в
послїднїх часах ошїло зматати. Кілька особь
тєж обжалованых о революційну пропаганду
словомъ і дїломъ увязнено вже передь кількома
недїлями і осаджено в петербургскї крївоєтї;
другї знов проводїть революціонєрѣв, що пе-
ребувають за границєю, мали вже також прїї-
хати до отолїцї державы, але арєштованье их
товаришів в Росїи оттерєгло их і они поз-
отали поки-що за границєю. В Харковї — як
і мы то вже доноєли — арєштовано богато лю-
дєй а арєштованя тї мають ототи в звязї з
подорожєю царя. Межи иними арєштовано тамъ
такжє двоєх офїцїрѣв, перебравных за сєлянъ
і одного студєнта харковского университету. Вєт
тї ознаки вказують на то, що революціонєры,
котрі в послїднїх рокахъ стратили були надї-
є, зачинають знов голову подїматї і имє-
вно умовились до ошїльного поступованя. На
рухъ сей в Росїи глядять вже навїт круги
верховодячї єть великимъ страхомъ і сєму треба
прїисаєти, що одєскїй ген.-губєрнаторъ, ген.
Роспї прїїхавъ був умыєно до Петербурга єь
прошенємъ до царя, щоб он не прїїжджавъ
до Одєсоу, бо ген.-губєрнаторъ не рїчить за

безпечнїсть царя в вїстї, переповненїмъ „ме-
жїнародною оволочєю“. И „Köln. Ztg.“ потвер-
джує також, що в звязї єть рухомъ револю-
ційнїмъ стотъ такожъ зашїєньє подорожї царя
до области донських козакѣв. До сєго факту
мусимо ще додати, що в Алутї найдєно в кер-
нїцї цїлїй склад дїнамїту і готовых бомбѣ.

Англія. Дня 9 с. м. мавъ Глєдстонъ в ан-
глїйскїй палатї посѣв дову бєбїду, в котрій
поєнювавъ „Гомрульє“ (Home Rule), т. є. само-
отїну управу Ирландїи. Онъ выказувавъ насам-
передь ошїє положєньє Ирландїи, котра за часъ
отъ 1833 до 1885 р. лишь черезъ два роки не
находїлась в станї выемкового положєня. „Що-
бы цїлу справу залагодити, казавъ англїйскїй
прїєм, иде лиш о то, щоб вї закона для Ир-
ландїи зложити чужу одїж, а надати єму до-
машнїй характер; треба погодити одїцїлїот
державы єь рївноєтїю законодавства і для того
жадано роздїленя парламєнтѣв. Роздїл таїк
не будє для Англії небєзпечнїй; не єсть то нїчо
нового, бо прамїры таког роздїлу мавємо в
Швєцїи і Норвєгїи, а ще лїшїи в Австрїи.
Закимъ в Австрїи заведєно дуалїзмъ, треба було
росїйскою помочи, щоб удержати одїцїлїот
державы... Ирландїя мала черезъ пїтьотъ лїт
своїй парламентъ, дячого-ж не може єго мати і
тєпер? Не думаю зноєнти унїи, але хочу єя им-
дїфікувати. Цїла хїба нывїшнїи управы ир-
ландїи лєжить в єя англїйскїмъ походжє-
ню. Я єсьмь для того тої гадкї, що парламентъ
повнїєть ухвалити для Ирландїи окреме законо-
давчє тїло в Дєблїнї, котрє вєло-бь воєкїй за-
конодавчїй і адмїнїстратївнїй справы, прїисаєнї
окремымъ закономъ. Ирландскї послы не потре-
бовали-бь вже брати нїяког участя в англїй-
скїмъ парламєнтѣ. Влаєтї державнїй повннїй
лишь мати право побїратї в Ирландїи мыто і
такї належноты, котрі стотъ єть мытѣмъ в
звязї. Парламентъ не смїє-бь довше якъ пїть
лїт трєвати і мав-бь право контролї надъ
законодавствомъ і выконуючою управою. Не
смїє-бь лиш мїшати: 1) в справы коронны
і єя прїєрєгативы, — прїєлїгїи і право наслїд-
єтв; 2) в справы оборонї краю; 3) не мав-бь
права змїняти тєпершїноты закону; 4) не смїє-
бь одну яку церковь зрѣботи державною і давати
її дотатїю. Далеє можна-бь єе і то застрєчї,
що Ирландїя не мала-бь права выдєвати банк-
нѣтѣв і не мала-бь юрїсдїкції в справахъ
торговлї і плавбї морєком. Парламентъ ирланд-
скїй окладєсь бь єть одїєю палатѣю але дїєхъ
клясь, з котрыхъ кожда на жаданье другог
мала-бь право окремо голоєувати. Тає окреме
голоєованье мало-бь то значєньє, що одна кляса
отавала-бь другѣй „veto“, але єе veto мало-бь
значєньє лиш на три роки. Перша кляса скла-
далась бь з тыхъ 28 вєлїмож (peers), що засї-
дають нинї в англїйскїмъ парламєнтѣ, а про-
чихъ 75 треба єе выбїратї. Цїла перша кляса
складалась-бь отже з 103 вєлїмож выбїраныхъ
на 10 лїт. Выборцами мусїли-бь бутї особы,
котрі плататъ за найменше 25 фунтѣв чаншѣ,
а выбїраными могли-бь бутї лиш тї, що мають
400 фунтѣв майна реального або особового.
Друга кляса окладєлась бь з 206 посѣв з
отїл і мѣст. Вїє-король для Ирландїи треба-
бь задержати, але он не смїє-бь належати до
жадног партїи, був-бь имєнованый на пєвне ча-
ло лїт і не уступав-бь на случай змїны пра-
вїтельства. Всѣхъ высшихъ уряднїковъ оцїла-
вала-бь Ирландїя і можна-бь ихъ аж тогды
усунути, коли на то згодїлось бь обї клясы пар-
ламенту і подаєи адресу до коронны; всѣхъ зъ
выемкою мїнїстра фанїанѣв имєнувало-бь пра-
вїтельство ирландскє. Полицію удержувала-бь
сама Ирландїя. — Ось найголовнїшї точки
бїлї Глєдстона; другє читанье сєи бїлї огрєчивъ
парламентъ англїйскїй аж до 10 мая с. р.

НОВИНКИ.

— В справі конфіскації 31 ч. „Діла“ одержуємо
оцїлючу допис: W Imeny Jeho Welyczestwa
Cisara! C. k. Sud krajowy dla spraw karnych
u Lwowi riszyw na podstawie §. 489 i 493 zak.
o post. kar. i §. 37 zak. pras., wszczto soderzanie
umieszczono w numer 31. czasopysu „Dilo“ z
dnia 18/30 marca 1886. artykułu pid napysem
„Pereszkozy rozwojowy Rusyniw“, dalszoho arty-
kulu pid napysom; „Dopysu iz Borszoziwskoho“
mistyt w sobi znamena prowyny z §. 300 zak.
karn. proto usprawiedlywlena jest zarzadzana cze-
rez c. k. Prokuratoriu derzawnu konfiskata toi
czasopysu. W slidztwie toho riszenija wzboronene
jest dalsze rozpraszanie tych artykułiw a za-
branyj naklad mae buty zniszczeny. Powody.
Soderzaniem powyższych artykułiw usyluje autor
pobudyty czytajozych do nenasysty i pohody
protyw włastiam derzawnym i orhaniw prawytel-
stwa z powodu ich urzadzowania, w czym mistiat
sia znamena prowyny z §. 300 zak. kar. Lwów
dnia 3 kwietnia 1886. — Pogliess.

— В справі внесеня проє. Романчука. Як ми
уже онєды звїщали, Академія Наук в Кра-
ковї завбавала своих у Львовї пробувающихся
членѣв, щоб заявити овою гадку в справі
внесенєго д-ромъ Малецкимъ утравнїзму в се-
реднїх школах на Галицкїй Руси. По дво-
кратнїй нарадї більшість заявила протївнїю
утравнїзму. Як доноєть польскї газєты,
члєны Академіи Русины голоєували протївъ
утравнїзму.

— Товариство „Провїт“ завыває всїхъ Ви. Па-
нов, котрі помімо лїстовного завбавляють не звер-
нути доєи выповнєннх книжкѣ в бїблїотєку
товариства, аби найдалше до 30 дїянь сєго
року тї-ж книжки товариству приоладї, вгляд-

но въ сѣбѣ справѣ съ библиотечаремъ товариства порозумѣлся. Въ противномъ случаѣ Выдѣлъ буде спонуканъ въ газетѣхъ каждого въ Вп. Па- нѣвъ поименно до сповнѣнія обявки завѣзати. — Львовъ дня 12 л. цѣтня, 1886.

— XXV-та роковина смерти Т. Шевченка обходили д. 28 л. марта с. р. буковинскій Русины въ Черновцахъ. Проф. унверсо, д-ръ Смаль-Стоцкий представилъ численно собраной русской громадѣ образъ жита пок. Тараса, оздобленый перлами въ богатого скарбу творѣхъ поэта. Въ додатокъ прелегентъ выголосилъ по майстерски гарну по- ему безомертного поэта „Наймичку“.

— Въ комитѣ тов. русикъ ремесленникъ „Зоря“ от- булся д. 30 марта третій въ ряду вечерницъ. Програма була богата и точно та гарно переве- дена. Сей черокъ то дѣйствна окраса всѣхъ ве- черницъ товариства „Зоря“. Вечери подобны от- бувались досыть часто въ томъ товариствѣ, але аразу заповняли ихъ программою точки выключно прошеной гостѣ, обѣдола почаста вже самі члени а на послѣднихъ вечерницяхъ выступили вже и дочки та сестры членѣвъ-ремесленникѣвъ. Дѣв пан- чонки стали дѣйствно окрасою вечера, беручи участь въ выконаню деякихъ точокъ програмы. По друге, той вечерокъ зробивъ намъ ще и тую несподѣванку, що мы узрѣли власный фортепьянъ товариства, який справили они, складаючи грѣш до гроша, зароблений не у легкому трудѣ. Ве- черокъ складався зъ отчиту и части концерто- вой, аложеной въ 8 точокъ (2 декламация, форте- пьянъ, сооло-сѣвъ, скрипка и 3 хоры). Вп. проф. Гр. Врецопа поучивъ насъ въ свой дошый розпавѣ („О праца“) взагалѣ о томъ, якою по- вина бути честна праца и який хосенъ зъ такою працѣ. Отчитъ зовѣмъ отновѣвъ и духови и розвоєви товариства, бувъ отчитаний съ повагою, тожъ и позыскавъ собі уважну аудиторію. Що до части музикальной, то точки три (2 декла- мация и сооло фортепьянъ) оповѣли самі члени „Зоря“. Въ загальнѣ точки выпали знаменито, але оі три належитъ выразно поднести. Якъ вже выше сказано, панѣ брали въ-перше живу участь въ части концертовоі. П-на Юсифа Роакъ отдекламувала миломъ голосомъ зовѣмъ зрозумѣ- ло, навѣтъ дуже удачно гарну поезію нашого Тараса „Три шляхи“. П-на Цѣковска осяго грою на фортепьянѣ одушевила всѣхъ олухачѣвъ. Въ-перше дались чути звуки того милого инструмен- ту въ нашой комнатѣ и вышелъ зъ-підъ вправ- ной руки молодой артистки. П-на Ц. отограла намъ съ чутьемъ „фантазію“ Шопена. Громкій оплески спонукали артистку отограти намъ ще кілька нашихъ оригинальныхъ, народныхъ арій, и то ще больше одушевило всѣхъ. Наконецъ по- чули мы и той гарный стихъ Корн. Устѣновича „Галич“, выголошенный членомъ товариства О. Прокоповичемъ. Выголошене того трудного пое- мату було знаменито. По продукціяхъ артистич- ныхъ всѣхъ гостѣ забавлялися товарискими забава- ми. Кто зъ Русинѣвъ не буде радуватися тѣмъ, що товаришѣ нашой „Зоря“ съ каждымъ днемъ стають крѣпшій духомъ? Щастя-жъ Вамъ Богъ и въ дальшихъ Вашихъ трудахъ! — В. Л.

— Програма страстныхъ поэмѣвъ въ церкви дух. семинаріи у Львовѣ: 1) Бортияньскій: Благообразный Юсифъ (A-moll). 2) Лавровскій: Икупилъ ны еси (A-dur). 3) Бортияньскій: Улыши Боже гласъ мой (D-moll). 4) Гайденъ: Днесъ со мною (G-moll). 5) Бортияньскій: Вокругъ приокорбна еси душе моя (D-moll). 6) Рудковскій: Псаломы страстныхъ (C-moll). — Початокъ о 4 години по полудни.

— Батьківщини ч. 15. вчера сконфіюкувала про- кураторія за статью вступну, де обговорювано поведѣне нашихъ посолѣвъ въ Радѣ державной.

— Педагогичне товариство руске починає съ весною що-разъ живѣйше розвиватися. Учителѣ народ- ныхъ шкѣлъ и инші интеллигентны мужѣ, ко- трымъ духовный розвоі нашого народу лежить на серци, зголошуютъ що-разъ больше по кни- жечки руского Педагогичного товариства, або за- писуютъ въ члены товариства, або въ иншіи способѣ заявляютъ свой ширый чинный патри- отизмъ, несучи зароблену въ потѣ чола лепту на жертвенникъ народный. Неразъ уймаеся губѣ стравы матеріальной, щобъ за то придбати для душъ отраву душевну! До збѣду Педагогичного товариства, котрый въ Зедені Свята отбудеся въ Стрыю, такожъ зголошуютъ уже охотники. Се все свѣдѣтъ намъ, що змагася наше житея на- родное, котре, мовъ тѣ цѣтки на весні проявля- ются то тутъ то тамъ, а що разъ въ иншій формѣ и съ иншою барвою. Дастъ Богъ, коли въ крѣпѣцѣ наша народна низа прекрасными густо заобяными цѣвтами нашихъ працѣ духо- выхъ, для красы и славы народу! — Отъ Вы- дѣлу руского товариства Педагогичного. У Льво- вѣ дня 15 цѣтня 1886.

— Шематизмы епархій Львовской и Станиславской уже выгтовлені и порозумѣні по урядѣхъ де- канальныхъ.

— Крадѣ въ урядѣ податковѣхъ въ Городенцѣ. Дна 11 л. о. м. выломивъ незвѣстный доси злодѣй входный зѣлѣний и деревяный поковѣй дѣверъ въ урядѣ податковѣхъ, розбивъ подручну касу и за- бравъ 1136 зр., и касу карныхъ депозитѣвъ, зъ котрой вѣвъ 80 зр.

— Така имматрикуляціна на університетахъ бу- де отъ нового шкѣльного року збѣльшена зъ 2 зр. 10 кр. на 4 зр. Такомъ тѣ будутъ ити на дота- цию університетскихъ библиотекъ.

— Коло Успенской церкви у Львовѣ устроєно ма- гиотратъ на пліцу Пѣвалье городецъ, котрый буде засадженъ деревьями, засѣяный цѣвтами и травою. При томъ городи красше буде для Уо- леньской церкви.

— Впр. о. Левицій зъ Рунгуръ прилавъ на паку для бѣднхъ ученикѣвъ руской гимназіи 10 зр.,

за що складаемо сему добродѣви молодежи шире спаси Богъ! — В. И.

— По причинѣ отнятія „Дѣлу“ дебіту до Россіи приславъ Воч. о. А. Волянскій зъ Америки 5 зр. а. в. Шире спаси Богъ!

— Выдѣлъ „Рускомъ Бесѣды“ и филіи товариства „Прогрѣта“ въ Тернополѣ окладае прикладу по- даку воівъ, що причинились до звеличѣня памяти Т. Шевченка въ XXV лѣтній роковины его смерти декламация-музикальными вечерницами дня 23 марта (4 цѣтня) с. р., а именно Вп. пп. Е. Барвѣнскій, Л. Е. и Л. Крушельницкимъ, К. и М. Навроцкимъ, М. Павличковѣй, С. Студинскѣй, М. Черемныскѣй, О. и Т. Чубатинскимъ, дальше Вп. пп. К. Бандровскому, д-ру Богданскому, Дурундяковѣ, Л. Герасимовичу, Л. Гузару, Ост. Лучаковскому, п. К. и о. А. Крушельницкому, особливо же Вп. п. Л. Герасимовичу и о. А. Крушельницкому за ихъ ширѣ труды около уло- женя и переведеня вокальной части вечерницъ. Наконецъ окладае Выдѣлу подяку П. Т. Качинь- скому, мѣскому огородниковѣ, за бесплатне уде- ленне цѣвтовъ для украшеня салѣ.

Зъ Выдѣлу Рус. Бесѣды и филіи „Прогрѣты“ въ Тернополѣ 3 (15) цѣтня 1886, — Ол. Бар- вѣнскій.

— Русне духовенство Станиславского деканата рѣ- шило выслати зъ каждого прихода петицію до Рады державной, щобъ належно оваткова не- дѣлѣ и свята. Межи иншими згадує петиція о робѣтникахъ при зѣлѣзницяхъ, о торгахъ и яр- маркахъ, о ловахъ и о вызваню на термны оудѣ- лѣ въ недѣлѣ и свята.

— Уршуляни, котры заложили бул недавно въ Черновцахъ дѣвочій пенсіонатъ, муоятъ выноси- тия вже зъ-оттамъ. На домѣ ихъ выставлена картка: „Dom Urszulanek na sprzedaż“...

— Д-ръ Ягичъ, профессоръ университета пете- рбургского, именованый, якъ оповѣщає урядова „Wiener Ztg.“ профессоромъ славянской филологіи на вѣдѣнскѣмъ университетѣ.

— Въ селѣ Черногузахъ, пов. выжницкого, на Буковинѣ, завязуютъ 34 господарѣ руску читаль- ню. Комитетъ читальнѣ вѣвъ прошенне до проовѣтнхъ товариствъ, щобъ они дарували для читальнѣ свои выдѣны.

— Торговля дѣвчатами перенеслася зъ великихъ мѣст до меньшихъ мѣстечокъ. Въ Жовкви вы- ловлено жидѣвку, котра вербувала дѣвчата до Америки, а одна дѣвчина була вже у Львовѣ и старалася о папиротѣ.

— Выборъ посла до Рады державной зъ мѣста Кра- кова отбувался передвѣчера. Нѣхто не доставъ аб- солютной болѣшости и вчера прійшло ще до тѣснѣй- шого выбору мѣжъ п. Романовичемъ, редакторомъ „Reform-ы“, а д-ромъ Махальскимъ, котрого по- перває партія станчичковъ. Въ першѣмъ голосован- ні доставъ п. Романовичъ 916 голосѣвъ, д-ръ Махальскій 578, жидѣ д-ръ Варшаверъ 404, а гр. Цѣшковскій 176 голосѣвъ. При тѣснѣйшѣмъ выборѣ д-ръ Махальскій доставъ 1215, Романо- вичъ 1103 гол. Агитація була нечувана въ Кра- ковѣ.

— Ц. к. Дирекція зѣлѣзницъ державныхъ у Львовѣ завѣдомляє насъ, що замѣряє выбулувати у Льво- вѣ при улицѣ Маервѣской Ч. 135²/4, власный домъ на помѣщене своихъ бюрѣ. Кошты будынку ма- ютъ выносити до 152.900 зр. а. в. Планы можна переглянути въ бюрѣ техничнѣмъ згаданой Ди- рекціи. Терминъ до внесеня офертъ означеный на 4 мая 1886 до 12 години въ полудне. — Дирек- торъ руху.

— Зъ Стѣны пишутъ намъ: Дня 15 л. цѣтня навѣстивъ сильный огонь мѣстечко Сѣяну. Близко 20 хатъ, самыхъ жидѣвскихъ, упало жертвою огню. Хаты болѣшою частею були асе- курованъ въ Краковѣмъ товариствѣ. Мамо до- омытъ сильного вѣтру удалося въ концѣ зѣлокали- зувати огонь, а до того болѣе причинилося оторожа охотничя, пѣдъ проводомъ нотаря п. Зѣ- лонки, та постерунокъ жандармеріи, пѣдъ ко- мандою постенейрера Гушкового, що дѣйствно съ нараженіемъ власного здоровья пѣсѣ помощъ нещастнымъ. Огонь имѣвовъ бувъ подложный.

— Выборъ п. Володислава Волянського на маршалка рады повѣтовой въ Бучачи доставъ найвышу санкцію.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Буковинска гр.-вост. конси- сторія буде обходити д. 29 л. цѣтня 100-лѣтний ювилей организаціи буковинского священства черезъ цѣсаря Юсифа II. — 6. В. цѣсаръ дару- вавъ громадѣ Павлокома, пов. березовского, на прикрашене церкви 50 зр. — 6. В. цѣсаръ по- вернувъ д. 10 о. м. зъ Монахиюмъ до Вѣдня. — Въ горальни въ Дзвинячѣ, пов. борщовского, пукъ котель и покальчивъ 4 робѣтниківъ. Про- тивъ неуважнѣ горальника выточено слѣдство. — Краковское товариство асекураціи обходитъ 25-лѣтний ювилей своего заснованя. — Пенсіоно- ваний пов. лѣкаръ въ Ярославѣ д-ръ Плѣхъ доставъ титулъ цѣсарского совѣтника. — Въ До- бромѣли арештували начальника отаціи зѣлѣзницѣ и трехъ урядникѣвъ за дефравдацію въ магазинѣ. — Факультетъ медицинный въ Токіо въ Японіи чи- оляетъ 972 слухачѣвъ, а профессорами суть самі Японцѣ. — Въ Чехахъ будутъ сего лѣта обхо- дити 800-лѣтний ювилей вѣтупленя на тронѣ чеш- кой князя Вратислава (1086 р.). Подчасъ ювилею будутъ выставленъ чешскій коронный инсигній. — Дня 29 л. о. м. у угорокѣ министерство буде свят- кувати актъ пробитя карпатского тунеля на линіи Мункачь-Бескидъ; на томъ святѣ буде, здаєсь, и намѣстникъ Галичины. — Краєва Рада шкѣльна зыключила одного ученика Станиславской гим- назіи зѣ всѣхъ середнихъ шкѣлъ Галичины, а трохъ ученикѣвъ той гимназіи зъ своего закладу за неморальне поведѣне. — Дополняющій выборъ одного члена до станиславской рады повѣтовой зъ мѣста Станислава розсѣяный на 12 л. мая

с. р. — Сильне трясѣние землѣ навѣстило д. 13 л. о. м. мѣсто Великій Вараздинъ и тревало се- кунду. Люде лѣдѣи вѣтожи на ногахъ, а посуда посувалася зъ мѣсца. — Крыл. о. Ант. Юзы- чинскій вже поздоровѣвъ и повернувъ зъ Вѣдня до Перемышля. — Конкурсъ на посаду повѣто- вого судіи въ Рожнѣтѣвъ оголошенный съ рѣчи- цѣмъ до 10 л. мая с. р. — Холера у котѣвъ, курей и качокъ розширилася въ Итали такъ сильно, що самыхъ курей выздыхало въ вартости на миллиѣ франковъ. — 6. В. цѣсаръ дарувавъ громадѣ Угерцѣ незабытѣвскій, въ пов. городец- комъ, 200 зр. на отбыванне погорѣвшого дому парохіального. — Д-ръ Б. Лыоншанъ обходити буде у Львовѣ 50-лѣтню рѣчицію своего промоціи на доктора медицины на праскомъ университетѣ. — 6. В. цѣсаръ надавъ старшому совѣтнику скарбовому п. Адольфови Гейсленеру титулъ и характеръ совѣтника двору. — Громаду Брат- ковѣвъ вылучено зъ суду въ Тысьменицѣ а при- лучено до суду въ Станиславѣ. — 6. В. цѣ- саръ дарувавъ громадѣ Тройцѣ, пов. сѣятинского на будову школы 100 зр.

Переписка Редакціи и Администрации.

Вп. П. Ш. въ К. Для болѣшой певности мы читали и людеѣ фавовыхъ, и тѣи оказали, що акция отъ безроги, рѣзной въ сублку на свята, таки належится. Хѣба рѣзала-бъ спѣльно родина, н. пр. батько и сытъ живучъ въ той самой хатѣ. — Воч. Ал. въ Нѣв. Въ слѣдующѣмъ числѣ.

Подяка.

Впр. крыл. о. Михаилу Прухницкому, гр- кат. парохви, Воч. ко. Юсифови Куликовѣ, р- кат. сотрудинкови въ Турцѣ, за безынтересовну участь при похоронѣ моеи жены, Вп. д-рамъ: фзикови п. Цѣлѣвскому и п. Ковальскому, мѣскому лѣкареви, за надѣвычайно отаранну опѣку и помѣчь въ часѣ цѣлои слабости, наконецъ и Вп. П. Т. Публицѣ цѣлого повѣта за шире опѣвчутѣе при такъ тяжкой стрѣтѣ. Спаси-Богъ! Валерій Кучимскій.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

19-й кут у е и п. одѣе 1524

всякий вартостный наперы и монеты по курсѣ дневномъ.

Поручена зъ провинціи выконує от- воротно почто безъ провизии.

Хто важитсѣ, выиграє!

евентуально 500.000 Марокъ

яко найбільшу выиграну гамбургской лотеріи мѣ- ской, дозволеной и гарантованой державою. Лотерія та має 100.000 лосѣвъ, въ котрыхъ 50.500 въ 7 класѣхъ въ протягу кількохъ мѣсяцѣвъ мусятъ бути вытягненѣ зъ выигранными. До лосования приходѣтъ слѣдующій выигранъ, евентуально:

500.000 Марокъ,

1 а 300.000 М.	спеціально:	56 а 5.000 М.
1 а 200.000 "	1 а 60.000 М.	106 а 3.000 "
2 а 100.000 "	2 а 50.000 "	253 а 2.000 "
1 а 90.000 "	1 а 30.000 "	512 а 1.000 "
1 а 80.000 "	5 а 20.000 "	818 а 500 "
2 а 70.000 "	3 а 15.000 "	
	26 а 10.000 "	

48.710 выигранныхъ а 300, 200, 150, 145, 134, 100, 94 М. и т. д. въ загалльнѣ сумѣ

9 миллиѣвъ 880.450 Марокъ.

Зѣлѣтний въ низу подписанный домъ банковый, за- ложенный ще 1851, котрому держава поѣбрила про- дажу лосѣвъ, розсылає тѣ-же выдѣлы и въ найдальшій мѣсяцъ заграничій. Прому прислати належность въ австр. банкнотѣхъ або переказѣхъ почтовыхъ. Меншій сумы (яко вырѣзанье) можна посылати такожъ въ маркахъ почтовыхъ. Цѣна лосѣвъ назначена урядо- во и коштують до тагненя першѣи класѣ

цѣлы лосы оригинальнѣ ав. зр. 3.50 кр.,
половина " " " 1.75 "
четверть " " " 90 "

По одержаню належности посылаетъ сейчасъ жа- даны лосы оригинальнѣ, якъ такожъ оригинальнѣ пла- ны, а по тагненю слѣдує заразъ урядома листа вы- гранныхъ. Въ выигранѣ выплачуєтъ заразъ по тагненю поѣсла плану. Въ послѣднихъ часахъ мавъ и ту при- емѣсть выплатити монѣмъ интересантамъ годовой выигранъ въ сумѣ 254.000, 183.000, 182.000, кобъка по 100.000, 80.000, 50.000 и богато по 40.000, 30.000, 25.000 и т. д. и желаю и дальше шастя монѣмъ ин- тересантамъ. Звертаючи увагу на заѣбды шасливй результаты монѣ колѣкты, поручаю еи якъ найлѣпше. Ласкавы приказы прему присылати ажъ до

30 цѣтня.

Всѣ римесы прему присылати рекомендовано и опечатано (за речениемъ) и поданати докладно мою адресу и мешканю.

Поручаю выконується заразъ по одержаню ста- ранно и яко головный коллекторъ посылаетъ тѣмъ, що дають менѣ свои порученія, лишь оригинальнѣ лосы съ гербомъ державнымъ, що сымъ подаю до вѣдомо- сти. Позаякъ замовленя приходѣтъ дуже численно, то прому о якъ выскорше надолзване, на кождый случай до поданого повыше реченія. 1617 2-5

І. ДАММАНЪ, Гамбургъ,
Rathhausstrasse 19.

Головна вы- грана евент. 500.000 Мар.	Заявление Щ а с т я	Выигран гарантує держава
---	------------------------	--------------------------------

Запрошенье до участи въ
Можливости выиграня
на великой грошевой лотеріи, гарантованой гамбург-
ской державою, въ котрой
9 Милліѣвъ 880.450 Марокъ
певно мусятъ бути выиграны.

Выигранъ сей користной лотеріи грошевой, котра поѣсла плану має лишь 100.000 лосѣвъ, суть слѣдующіи:

Найбольша выиграна есть евент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар.	26 выгр а 10.000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар.	56 выгр. а 5.000 М.
2 выгр. а 100.000 Мар.	106 выгр. а 3.000 М.
1 выгр. а 90.000 Мар.	253 выгр. а 2.000 М.
1 выгр. а 80.000 Мар.	512 выгр. а 1.000 М.
2 выгр. а 70.000 Мар.	818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60.000 Мар.	150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50.000 Мар.	31 720 выгр а 145 М.
1 выгр. а 30.000 Мар.	7 990 в. а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20.000 Мар.	8.850 в. а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15.000 Мар.	всего 50.500 выигранныхъ.

и они приходѣтъ въ кількохъ мѣсяцахъ въ 7 отдѣлахъ до певного порѣшеня.

Головна выиграна 1-ой класѣ выносите 50.000 М., подносится въ 2-ой класѣ на 60.000 М., въ 3-ей на 70.000 М., въ 4-той на 80.000 М., въ 5-ой на 90.000 М., въ 6-ой на 100.000 М., въ 7-ой на 200.000 М., а съ премією на 300.000 М. евент. на 500.000 М.

На перше тягнене выигранныхъ, котре урядома назначено, коштує оригинальнѣ:

цѣлый лосъ лишь 3 зр. 60 кр. або 6 мар.
пѣвъ лосу лишь 1 зр. 80 кр. або 3 марокъ.
четверть лосу лишь 90 кр. або 1 1/2 марки.

Я розсылаю оригинальнѣ лосы гарантованй державою (а не заказанй промысѣ) съ долуче- ниемъ оригинального плану за франкованымъ надѣсланемъ вартости або за переказомъ поч- товымъ навѣтъ въ найдальшій стороны.

Каждый, беручій участь, получаетъ отъ мене заразъ по отбывшѣмъ тягненю урядома листу тягненя безъ заѣвѣданя.

Планъ съ гербомъ державнымъ, зъ которого видко выкладки и роздѣлы выигранныхъ на 7 класѣ посылаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выигранныхъ грошей

выконую впростъ до интересованныхъ точно и въ строгій тайнѣ.

Каждѣ замовлене можна по просту зро- бити переказомъ почтовымъ або рекомен- дованымъ листомъ.

По причинѣ недалекого вже тягненя прему звертаются съ приказами заразъ, однакомъ лишь до

30 цѣтня с. р.

съ повнымъ довѣремъ до 1619 3-5

Samuel Heckscher senr.,
Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1563 141-2

рошу красоти и всякій косметики такъ че- резъ мене якъ и инші фирмы поручаю.

Матеріи на одѣжѣ

лишь зъ тревалой овечей волны для мужчини середного росту

3.10 метра	за зр. 4-96 кр. зъ доброй волны овеч.
на	" " 8- " зъ лѣпш. волны овеч.
одно убрание	" " 10- " зъ тонкой волны овеч.
	" " 12-40 " зъ дуже тонк. вол. ов.

Плѣды до дороги за штуку зр. 4, 5, 8 и ажъ до зр. 12. — Дуже красній отіил, сподѣи, обгорткини, матеріи на сурдуть, плащѣ до дощу, тѣфѣ, сѣра- чокъ (льодентъ), комитѣ, камгарѣ, шеніотѣ, трико, сукна для дамъ и на бильярды, перувѣны, досканы поручає

Заложений Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричный въ Бернѣ.

Взоры франко. Карты взорѣвай для панѣвъ красивѣй нефранкованѣ. Высылки за посылка- тою надѣ 10 зр. франко.

Я маю заѣбды складъ сукна зр. 15000 а. в. и розуѣсь само собою, що при мой сѣтвой тор- говлѣ позбавляють рѣштки на 1 до 5 метрѣвъ довгъ; я змушений отже пропавати такі рѣштки богато по- нѣше цѣны вырѣбу. Взѣрѣвъ зъ нихъ посылати не можна однакомъ недодѣлѣй рѣштки отгѣнютъся або отбѣдася грошѣ (Рѣбно замѣтку, що другі фар- мы вымѣняютъ такожъ, може ще за гѣршій товаръ але грошей не звертають.

Черезъ наслѣдуванне лѣдѣщихъ або обм. н. ливыхъ фирмъ выдѣжъ змушений закнати ин- сероване и прому для того моихъ П. Т. Комитѣ- товъ шобы мою солидну фирму задержали ласкаво въ памяти а на случай потреби почтали мене свои- ми поважанными замовленіями, котрымъ я заѣбды отдамъ мою наибольшу увагу.

Кореспонденціи пріймаются въ языкахъ нѣ- мецкомъ, угорскомъ, чешкомъ, польскомъ, италій- скомъ и французскомъ. 1577 (17-24)

Ц. к. ген. Дирекціи австр. зѣлѣзницѣ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу вѣзды,

важный отъ 1 жовтня 1885.

Приходѣтъ до Львова:

По вѣзды особовй: Зъ Стрыи, Станислава, Гусятина, Дрогобыча, Борыслава, Хирова и Звардо- ня: о год. 4 мин. 35 по полудни.

Зъ Гусятина, Станислава, Стрыи, Дрогобыча, Борыслава, Хирова, Нового Сянча: о год. 1 мин. 25 въ ночи.

Зъ Стры

Курсъ зббжа зъ дня 16 л. цвѣтня 1886.

За 100 кильо нетто отъ мѣщи	Львовъ отъ до зр.	Тернополь отъ до зр.	Подволочиска отъ до зр.	Черновѣцъ отъ до зр.	Ярославъ отъ до зр.
Пшеница	8.— 9.10	8.— 9.—	8.— 8.15	8.75 9.—	8.— 9.40
Жито	5.80 6.20	6.— 6.—	5.50 5.75	5.15 6.35	6.— 6.30
Лямбѣ	5.75 7.—	5.50 6.50	5.25 6.—	5.30 6.65	6.— 7.—
Овесъ	6.70 7.—	6.25 6.40	6.10 6.30	5.30 5.75	6.50 —
Горохъ	6.— 10.—	6.— 10.—	6.— 10.50	6.— 9.—	6.50 10.—
Коноп.-сѣмя	— — —	— — —	— — —	7.25 7.50	— — —
Фасоля	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
Выка	7.— — —	6.— 7.—	— — —	— — —	7.— — —
Льняна	— — —	10.— 11.15	— — —	— — —	— — —
Гречка	— — —	— — —	— — —	5.— 5.45	— — —
Кукуруза	— — —	— — —	— — —	— — —	10.— 11.—
Рѣпакъ	— — —	— — —	— — —	— — —	40.— 51.—
Конюшина червона	40.— 50.—	40.— 49.—	40.— 50.—	40.— 50.—	40.— 50.—
бѣла	38.— 49.—	35.— 49.—	35.— 48.—	— — —	— — —
шведска	35.— 45.—	— — —	— — —	— — —	— — —
Тимотка	5.— 10.—	— — —	— — —	— — —	— — —
Хмѣль за 56 кильо	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —

Возникъ въ Станиславовѣ
при ул. Казимировской въ каменницѣ п. Данковича

Вина на Свята

въ барыжахъ 4-литровыхъ еранко до кождо погнѣ тае, по Поваж. отобрать не поносятъ жидкихъ больше кошт-товъ, якъ лишъ перемалку подаютъ въ нау кошт-ты:

Австрийскій	цѣна за барыжу еранко зр.	1.60
Словенскій	2.16	
Марксдорфскій	2.48	
Майлбергскій	2.80	
Клоденбургскій	3.80	
Фельсбергскій	4.24	
Французскій	4.40	
St. Julien	6.40	
St. Estephe	6.80	
St. Emilion	7.60	
Margaux	8.40	
Рейнскій	7.60	
Jeheimbergскій	8.40	
Mosel Bismchen	8.40	

Поручающіеся ласкаемъ выслать П. Т. Публича пи-шущ. съ поважаньемъ **Возникъ.**

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВНИКЪ
Л. ЧИНЬСКОГО
въ Ярославѣ,

есть пѣска численныя признанъ и и лѣкарскіе свѣдоуны найбѣлѣи-шимъ дѣтскимъ средствомъ въ по-дугу слабого травленія якъ аска-риденсія, браку аметиту, при-отбавно, геморрояхъ, малокров-ности и многіхъ другихъ.

Цѣна за штуку 20 кр.

Можна набити у всѣхъ апте-кахъ и торговляхъ. 1603 6—50

Глядася учительки
на село до початковъ науки дѣтей. Ближній информаций подаетъ о. Володи-миръ Петрушевичъ у св. Юра.

АНТ. ЩЕРБА
МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ
во Львовѣ, при ул. Синетуской ч. 16
I. поверхъ

мас честь поручити Вч. ПТ. Пу-блици и Вч. Духовенству свою **РОБОТНЮ**
МУЖЕСКОЙ ОДЕЖИ

пѣска найбѣлѣишюю, зъ наилуч-шихъ товаровъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрощаючи яко Ру-синъ о ласкавіхъ взгляды Вч. П. Т. Публича и Вч. Духовенства, пору-чалася ласкавому покровительству.

На пору весняну и лѣтну надѣшювъ вже великій выборъ наймодѣбнѣи-шихъ товаровъ.

Всѣ ласкаві замовленія выконуються въ найко-ротѣишій часѣ. (2—10)

Книгу дра Ом. Огоновско-го: Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache можна набити въ товари-ствѣ „имени Шевченка“, въ книгарни Миликовскаго, книгарни Подольской и кни-гарни Зейфарта & Чайков-скаго во Львовѣ и въ голо-вныхъ книгарняхъ на про-винци.

Власный досвѣдъ есть най-бѣлѣишій! Кто о томъ с у-мѣнъ вѣсѣя якъ масе ужити сред-ство противъ ревматичныхъ бо-левъ або дойнаючого гост-ця той най купити за 40 кр. фла-жанку правдивого

RAIN-EXPELLER
съ готовою.

Сѣмнадцатилѣтній досвѣдъ и безчисловый успѣхи ручать за то, что тыхъ 40 кр. не выдаться на гармо. Склады майже въ всѣхъ аптекахъ. Головный складъ: Аптека подъ золотымъ львомъ въ Празѣ, Altstadt 1483 (11—34)

ФАРБЫ ОЛѢЙНІЙ
готовы до ужитку и скоро за-сыхающы.

Ф а р б ы
до махования даховъ, тертъ въ найбѣлѣишій покровъ.

Найлучшій фарбы
тертъ въ покровъ минеральномъ, отбавляютъ рознымъ цѣлямъ, надаетъ барву и ласкъ по од-но разовомъ потягненью, высушаютъ въ немногихъ годинахъ, и де-шевы отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасады
розпускаемы въ ваннѣ, до колѣро-ванія будынокъ въ 36 колѣрахъ.

Всѣя роды лѣкероу кра-выхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ
зъ наилучше реномованныхъ фа-брикъ.

Текстуры даховъ, смола по-газова и деревна, маса смолина, асфальтъ, це-ментъ, гипсъ.

Оливъ до машинъ и сма-вило до осей зѣлѣзныхъ.

Пасы шкоряны до машинъ
Пасы гумовы до машинъ.

Гурты конопляны до ма-шинъ.

Н О В И Н А !
Льняны напускані пасы до машинъ, и т. д., и т. д.
поручають

Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ.

Карты взбрѣвъ, цѣнники и спеціальныя оферты, на жаданье, gratis et franco. 1612 2—?

„ДЫМЪ“,
повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-на 1 зр. 50 кр., съ пересыл-кою 1 зр. 70 кр.

Дѣстати можна въ адми-нистраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

МАГАЗИНЪ ПОРЦЕЛЯНЫ И СКЛА
ЕД. ГЕБГАРДТА
у Львовѣ, паяцъ Маріанцій ч. 7.

поручае въ наибольшомъ выборѣ и зъ перворядныхъ жерель

Сервисы столовы, гербаты и кавовы.
Скло кристаловое, рѣзане, гравироване, тонко, муселинъ и гладке звычайно.

Сервисы прикрашені до вина, пива и лѣкероу.

Кошѣ и тарелѣ на гѣста и овоцѣ.

Кошѣ на сырѣ и маслѣ и Сервисы на оцетѣ и оливу въ оправѣ зъ дерева и металю отъ зр. 1 до 250 и выше.

Складъ комисовый Сѣблѣ хиньского и альпакы зъ лѣботаршю реномованю фабрики Коррена у Вѣдла.

Цѣны фабричны хиньского сѣблѣ: 1613 3—5

1 тузину ножи въ вилотъ столовыхъ зр. 31 и 32 50.
1 „ „ десеровыхъ зр. 24 и 25 50.
1 „ „ ложокъ столовыхъ зр. 16 и 17
1 „ „ ложокъ до кавы зр. 8 и 8 50.

О П О В ъ Щ Е Н Ь Е .
Дуже важне для каждой родины!

Я переимавъ отъ одной дуже реномованю и солидноу фабрики сѣблѣ-ныхъ товаровъ **Фениксъ** величезный складъ за дуже низку цѣну такъ, що лишъ я въ силѣ продавати дуже добры и патентованы

Сервисы зъ сѣблѣ Фениксъ
зъ найбѣлѣишю сѣблѣ Фениксъ по слѣдующихъ дуже низкихъ цѣнахъ а именно въ поодинокихъ штукахъ:

6 штукъ ножи въ вилотъ съ винтованнымъ бертямъ стал. зр. 2—
6 шт. масивн вилотъ до стравы зъ пат. сѣблѣ Фен. съ кор. „ 1 50
6 шт. масивн вилотъ зъ пат. сѣблѣ Фениксъ съ корон. „ 1 50
6 шт. масивн ложокъ до кавы зъ пат. сѣблѣ Фениксъ съ кор. „ 65
6 штукъ красныхъ ложокъ до лѣдъ „ 45
6 штукъ пышныхъ чарокъ на яйцѣ „ 80
1 масивн знаменитѣ ситко до гербаты съ ручкою „ 50
1 масивн знаменитѣ полонникъ до молока „ 75
1 масивн знаменитѣ полонникъ до супы „ 1—
1 масивн знаменитѣ подставка подъ ножѣ „ 1 25
2 эффектовы сѣвѣнны столы „ 1—
1 эффектовы масивн таца до подаванія „ 1 50
1 красна порошокъ на дукоръ и перецъ „ 40

разомъ зр. 13 30

Такой комплектный сервисъ зъ 49 штукъ коштуе купленый разомъ лишъ 10 зр. Сей патентованый Фениксъ займаетъ между весьма имитациями сѣблѣ найперше мѣсце; онъ позбѣгаетъ завѣсгды бѣдны якъ правдиве сѣблѣ и противно до всѣхъ металѣвъ не переимаетъ гриппану, черезъ что есть добрый для здоровья и для того раджу его кождой родинѣ, а также и задля его тревалю якости властителямъ гостиницъ и кавярень. Кождый дѣстане свои грошѣ назадъ, кому мой товаръ не сподобаетъ. Для того може кождый безъ риска замовляти. Высылка за по-сылкатоу або за готовку Численныя письма признательны и за-молвения суть для П. Т. Публича до перегляду въ моѣмъ бюрѣ.

Адреса:
Universal-Export-Bureau S. Löw, Wien, II. Grosse Schiffgasse 3/U.

N. В. Остергааса передъ оголошеніемъ безъ подпису якъ такожъ и передъ сѣблѣмъ Britannia, котра робится лишъ зъ бляхи съ цинковою побѣлкою; на доказъ того, даю 61 штукъ сѣблѣ Britannia лашъ за зр. 7.50 съ 5% опустомъ. 1624 1—6

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ
ТРУСКАВЕЦЪ
(Стация почтова и телеграфична.)
отворенье поры купелевой дня 26 мая, замкненье 15 вересня.

Близкоу стации зѣлѣзничъ надѣиштрійской „Дрогобычъ“ поѣдае: сла-вне отъ давна зъ своихъ надѣиштрійской силы жерело соланкове, котре пѣска сегорочной анализы пров. Радѣшевскаго належить до найсильнѣи-шихъ, знамениту зѣлѣзову боровину, жерело сѣрчане, намалъ сѣрчане-солонный, три солонны жерела до пия содержачъ соль глауберску, жерело го-нече мочъ зване „нафтовымъ“, жентицію и молоно, курація за помочю масажу и електрики.

Хоробы, котры радитѣ лѣчити въ Трускавци: Престарѣлыя гостѣе, престарѣлыя хоробы проводу кормового, утробы, шкоры, костей, устрою нерво-вого, болѣ нервовый, золотуха, опашность, ескуадаты, пѣсокъ вѣрковый, нежить мѣхура и т. д.

Новы комнаты купелевы, красны помешканія съ услугою, урядженъ вы-годно и съ печами. Церковь и каплиця латиньска. Колька реставрацій, цукорня, читальня, добра музыка Положене здорвие, подѣброе, численны тѣноты про-ходы и прогулки въ окрестности. Аптека и складъ минеральныхъ водъ въ мѣсто. Закладъ лѣчебный выкупили мы въ 1881 р. зъ рукъ жидовскихъ и ро-бимо все, что можемо, щобы поднести его до давню свѣтлости. Въ першомъ и послѣднемъ сезонѣ помешканія въ домахъ закладовыхъ о 30% дешеве.

Сего року будутъ ординавати въ Трускавци: Д-ръ Аврелій Пльехъ зъ Ярославѣ и д-ръ І. Рознеръ, ассистентъ клиники положень въ Крановѣ.

Убогихъ хорыхъ, котры выкажутъ свѣдоуны оубоженія, подтвержде-ныи и к. старостомъ, буде уважаться по можности лишъ въ першомъ и послѣднемъ сезонѣ.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

О П О В ъ Щ Е Н Ь Е .
Понеже знаю, что Высокопозажанъ отцѣ духовный урядуютъ при церквахъ хоры, протѣ поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОННОМЪ (або ФИСТАРМОННОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокопозажаный п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до русскоу гимназій у Львовѣ инструментъ мого výroбу и мо-же дати Высокопозажанымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточномъ инструментѣ найбѣлѣишю информаций.

Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Даетъ также на раты.

1872 74—? Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-моніюмъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

Тягненье вже 24-го сего Мѣсяця

Kincsem по 1 зр. 11 лосовъ 10 зр. лосовъ

Головна wygrana готовкою
50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. по от-20% 4788 wygr. готвкою.

Кинчемъ-лосы дѣстати можна:
Въ бюрѣ лотерійномъ угорского Jockey-клубу, Буда-пештъ, Waitznergasse 6.

Презнану загально найлучшу

Масу до запусканія подлогъ
поручають

Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ. 1584 46—0

Перепродующимъ даже отповѣдныи работъ.

НА СВЯТА!
проситъ о вчаснѣ замовленія

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“
у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрого-бычи и Коломыѣ

Вино въ барыжахъ 4-литровыхъ по 80, 90 и 100 кр за литру; такожъ дешеве по 70, 60 и 50 кр. (ба-рылка числится 50 кр.). Въ флаш-кахъ отъ 50 кр. почавши за флаш-ку и выше

Мѣдъ питный славно зѣбѣтвого вы-робу: флашка 50 и 80 кр., литра 60 и 100 кр., 1/2 флашки 45 кр.

Мѣдъ патоку за кил. 50 кр.

Сливки угорскы „ 30 и 40 кр.

Повила „ 32 кр.

Горѣхъ волооскы „ 34 „

Горѣхъ турецкы догъ за к. 80 кр.

„ круглы за к. 50 и 60 кр.

Миндалы за к. 120 и 130 кр.

Ровинки султанскы за к. 64 и 72 кр.

„ великы съ кобками за к. 64 и 72 кр.

„ чорны догъ за к. 64 кр.

Фиги султанскы за к. 90 кр.

„ въ вѣнцѣ за к. 44 кр.

Каву въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6 70, 7 60, 8 50, 9 20, 9 80 и 10 40 зр.

Дактиль за кил. 90 кр.

„ Мароко за к. 200 кр.

Замовленія на дрѣжджѣ просимо присылати завчасу съ означен-нымъ термину, наколи выслати. Зачислѣти будемо 1* по 1 зр. 20 кр., 1* по 80 кр. за кильограммъ дрѣжджѣ Маутнера Найвыгодѣишю вы-сылка въ оригинальныхъ скринкахъ по 4 и 10 кильо. На случай по-требы высылается и въ меншій скѣлкости.

1609 3—3 **Зарядъ Народной Торговль.**

1634 1—4 **Т. ОКОРНИЦКІЙ**
МАГАЗИНЪ ПОРЦЕЛЯНЫ И СКЛА
у Львовѣ, ул. Галицка ч. 4

поручае зъ найпершихъ фабрикъ въ найновѣишыхъ фаонахъ:

Сервисы столовы и до гербаты въ ве-ликомъ выборѣ и по ду-же умѣренныхъ цѣнахъ;

Скло столове глад-ке и рѣзане, склянны, чарки, карафки, оцетирки и т. д.

Взоры комилетныхъ столовыхъ сервисовъ высылаетъ на жаданье почтою до выбору.

При бѣлѣишыхъ замовленіяхъ за опакованье не числится.

СУКНО 1616 1—0

правдивы бернорскы матерія въ останкахъ, такожъ откраяны отъ штуки, отъ зр. 1. — за метеръ въ гору, въ великомъ выборѣ; можна для того замовляти по дешевыхъ цѣнахъ въ довольной мѣрѣ за посыл-катоу а недѣлѣй саганы вымѣтуются — Взоры до огляду высм-лаются франко, Панаеве крапцѣ, котры желаютъ книжокъ съ богато усовершенными взорами, одержуютъ ихъ неаранжовано.

Tuch-Fabriks-Niederlage „Zum weissen Lamm“ in Brann.

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи закрѣплены лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надобраніе“ по 20 кр. а. в. Рекламы и неопечатаній вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адм. нистрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Duke, Kiemergasse 18; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскомъ Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерзавская ул., д. Радля 9.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: въ цѣлый рокъ . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на пѣть року . . 6 зр. на пѣть року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 зр. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлый рокъ . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на пѣть року . . 8 зр. на пѣть року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 зр. на чверть року . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на пѣть року . . 2-50 на пѣть року . . 2-50 р. Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . 16 зр. на пѣть року . . 7-50 зр. на чверть року . . 3-75 зр. съ дод. „Библиотеки“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . 6 зр. Поодиноко число коптѣ 12 кр. а. в.

Съ днѣмъ 1 (13) цвѣтня зачинається II. чверть-рокъ сегодѣняго видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнам. повѣстей“. Просимо о вирѣшѣннѣ залеглости и скорѣ отновленнѣ предплати.

Новоприступающій П. Т. Предплатникъ „Библиотеки найзнам. повѣстей“ одержать за доплатою 1 зр. початокъ повѣсти Додета „Набобъ“ (17 аркушѣвъ).

На слѣдующій чверть рокъ будемъ высылати лише тѣмъ П. Т. Предплатникамъ, котрымъ предплата еще не скончилась.

Пересторога на будуче.

Пѣдъ враженьемъ тяжкого удару, який постигъ Стрый, пишемо отей стрѣчки. Ходить намъ именно о сконстатованнѣ, хто въ случаю такихъ страшныхъ пригодъ наибѣльше виноватый и накопи есть виновникъ, то який ередствѣ треба ужити, щобъ на будуче життѣ и майно людске були отповѣдѣннѣе забезпеченіи.

Не першій се огонь въ нашѣмъ краю и не першій разъ досѣдѣннѣе грѣбаннѣе его наслѣдствѣ. Нема мабутъ дня, въ котрѣмъ часописі краевѣ не потували-бы подобно, хоч меншого нещастя. Статистика огнѣвъ богата въ нашѣмъ краю, а въ слѣдъ за тими огнями иде крайна нужда, постепенне възбужденнѣе краю, а оттакъ деморализація тѣхъ, котрымъ гибельный элементъ отобразъ всякій спосѣбъ до жити.

Якъ-бы въ насъ не було нѣякихъ приписѣвъ полиціи будовничою и огневою, то всю вину за частіи огнѣвъ въ нашѣмъ краю можнѣабы безпечно на ту обставину авалити. Однакъжъ такъ але не есть. Приписы певнѣи, а може навѣтъ точнѣи, существуютъ въ насъ и певно тягнѣтъ на окремыхъ органахъ власти навѣтъ строгій обовязокъ, наглядати ихъ выкованнѣе.

Але мимо того есть рѣчею певною, що кромѣ Львова, Кракова, Станиславова и кѣлькохъ другихъ бѣльшихъ мѣстечностей, въ меншихъ мѣстечкахъ и въ селахъ безъ выимки все тѣ приписы лишаются майже на папері. Майно и життѣ людске полишенѣ тутъ на случай огню просто на ласку Божу. Хто лишь разъ въ життѣ бачивъ той хаосъ, въ якѣмъ побудованнѣ нашѣ мѣстечка, именно дѣльницѣ жидовскі, де хата деревляна формально сидитъ на хатѣ, съ дашками и придышками, не отдѣлена нѣ ширшими сутками, нѣ огневымъ мурѣмъ; хто перейшовъа хочъ разъ по нашѣмъ селѣ, де спосѣбъ будованнѣ въ наибѣльшой тѣсноствѣ, безъ всякой системы, годится якъ-разъ лишь до того, щобъ огнѣви дати добру и близьку пожнѣву, той дѣйствѣно прійде до высказанного нами выше пересѣдѣченнѣа.

Приборѣвъ до гашеннѣа огню, людей до того вправныхъ та ще вторганизованныхъ — Богъ дастъ. Найлѣпшій доказъ на самѣмъ Стрыю, де всего на все були двѣ поломаннѣ сикавки старої дати та два бочковѣ, безъ коней, безъ людей, та може ще и въ запертю, въ шпѣ, отъ котрой ключъ загубився. Впрочемъ рѣчи тѣ такъ загально вѣстнѣи всемъ, що шкода и словѣ тратити. А де шукати причины вѣла? Причина вѣла лежитъ въ недбѣлѣмъ надворованнѣ, чи и о скѣлько рады громадскі по селахъ, мѣстечкахъ и мѣстахъ заховуютъ тѣ приписы.

Думаемо про-то, що нещастѣе Стрийнѣа буде для властей административныхъ и автономныхъ сильною пересторогою и пригадкою, що до точного выкованнѣа именно приписѣвъ будовничихъ, а оттакъ и огневою полиціи, треба вѣстнѣе съ повною энергією и пѣдѣ строгого отѣвѣчалнѣе. А нашѣ громадѣ повиннѣи бути на будуче острѣжѣннѣи при выборахъ своихъ репрезентацій мѣстечевыхъ и поручати веденнѣе своихъ наибѣльшихъ интересовъ людямъ менше дѣбальмъ о свои выгоды, почести и агитаціи политичнѣи, а бѣльше о добро вѣгалу!

Справа утравизму въ школахъ

була, якъ то мы вже згадували, предметомъ двѣрзової нарады львовскихъ членѣвъ Академіи Наукъ въ Краковѣ. Про тѣи нарады довідуюсьмѣ до близше.

На першѣмъ засѣданнѣи зъ-помѣжъ трехъ членѣвъ Русинѣвъ промовляли противъ утравизму крим. о. Петрушевичъ и д-ръ Омелянъ Огоновскій. О. Петрушевичъ заявивъ, що бѣтъ утравизмъ уважае ередствомъ до амальгамованнѣа Русинѣвъ съ Поляками, отже и муситъ бути ему противный. Д-ръ Огоновскій заявивъ, що якъ-небудь утравизмъ самъ собою не бѣтъ-бы лихомъ, то однакъжъ по перше, до переведеннѣа его отаули-бъ въ дорожѣ трудности педагогичнѣи, а по друге Русины вже мали и мають богатіи до-сѣды, якъ то Поляки понимаютъ утравизмъ. Отъ семинаріи учительскій утравизмичнѣи, — а чи и кѣлько тамъ учать по руски? Д-ръ Огоновскій естъ для того за окремими рускими гимназіями и рускими паралѣлками. Той самой гадки боро-нѣвъ дир. Самолевичъ, заявивши отверто, що Русинамъ належѣа въ краю такъ самѣ права, якъ Полякамъ.

На другѣмъ засѣданнѣи промовлявъ д-ръ Шараневичъ рѣвно-жъ противъ утравизму. Найгорѣннѣишѣмъ же оборонцемъ утравизму бѣвъ — побѣдъ самого д-ра Малецкого, — Змартвухвѣтанѣе кс. Калинка! Тѣлько утравизмъ — ка-завъ, — доведе Русинѣвъ до порозумѣннѣа, молодѣжъ буде учитися по руски и по польски и буде добре знати оба языки.

При голосованнѣи значна бѣльшѣсть членѣвъ заявляла противъ утравизму.

Замѣты на уваги Поляка.

III.

До Г.) — Нынѣ — каже авторъ брош-уры, — кидаютъ словами: Уніа Люблинская упала, ви вже нема; зрывають повѣтчу унію Люблинскую, и т. д., а Полякамъ хочѣе высоке значеннѣе той уніи не тѣлько передъ свѣтомъ подтримувати, а ще и въ Русинѣвъ его вноити.

Кѣлько разѣвъ у насъ появляея яке внесеннѣе въ Соймъ о розширеннѣе правъ руского языка, то звичайно навывають его внесеннѣемъ „угоднымъ“, — и одинъ пытають: „Чи едовольтеся уже разъ на все, коли-бы вамъ то дано?“ — другіи вновь отѣвѣчаютъ: „Мѣаемо угоды Городельскую и Люблинскую, иншой не треба.“ И по часописяхъ отѣвѣчались голоса: „Подставою отнѣснѣи межѣи Поляками и Русинами мають бути выключно засады уніи Люблинской, а не якѣсь тамъ артикулы конституціи австрійской“. Иншѣи же роблять звѣды, обходѣтъ ювилѣѣ, а иншѣи сыплють и копецъ уніи Люблинской у Львовѣ.

Намъ отже треба розвѣрати: що то була та уніа, и чи она Русинѣвъ ще нынѣ обовязуе?

Що Поляки звывали унію Люблинскую высоко цѣнѣити, то розумѣю. Она и заслугувала-бъ на таке оцѣнѣннѣе, коли-бы была тѣмъ, чимъ ви величаютъ.

Напередъ належѣало-бъ Полякамъ скавати: Панове! Не такъ нынѣ часы, щобъ гратися уровнями, чи якимъ-тамъ вѣгаслыми, хочъ-бы и якъ улюбленными традиціями. Замѣтъ того треба конечно тверезымъ окомъ глядѣтъ за причинами упадку, и по можности старатися о поправу добробыту, а то тѣмъ бѣльше, що положеннѣе наше неутрадне, чи то въ материальнѣмъ, чи въ политичнѣмъ вѣгладѣ, а черѣвъ аномальнѣи отнѣснѣи мѣжъ обома народностями краю оно ще погѣршаея. Часть бы запытати: Де заведе такій станъ рѣчей? — бо дѣйствѣно, що сумнѣннѣа чекае насъ будучнѣе?

На той темѣтѣ належѣало-бы промовляти, — але знаючи, що то нѣчого не поможѣе, я звернуся въ противну сторону и скажу: якъ Русины глядѣтъ на унію, Городельскую и Люблинскую, а на рѣшѣтъ запытѣа: де тѣи уніи?

Напередъ скажу: Уніа Люблинская насъ не обходила. Она была роблена съ Литвою 1569 року, а Русъ Червона, завоєванная Казимирѣмъ III ще 1340 року, была яко адо-бута провинція прилучена до Польщѣ, и яко така была трактована.

Унію роблено мѣжъ Польщею и Литвою; о Руси не вѣгдувано. Русъ влучена была съ

Литвою, — тожъ Поляки не уважали потреб-нымъ о нѣй говорити.

До часу уніи Люблинской межѣи Польщею и Литвою отъ Ягайла, т. е. отъ р. 1386, была уніа особова, звывъ братнѣа, або т. в. фе-дерация. Та уніа достаточна до отпирания ворогѣвъ и до розширенованнѣа границъ Польщѣ. Полякамъ хотѣлось звыви тѣснѣишѣи. Въ той цѣли Жигмонтъ Августъ II. скликавъ соймъ до Люблина.

Щобъ угода была заключена правосильно, треба, щобъ стороны интересованѣи добровѣльно на неѣи згодились. Що-до угоды Люблинской истѣрия говорить що иншого. Она каже:

Обѣ стороны предложили свои проекты. А) Литва проектувала дальшу братню звывъ съ Польщею; хотѣла захвати дальше свою отрубѣтъ, якъ политичну, такъ народну; хотѣла дальшою федерация, яка была до того часу. При тѣмъ жадала, щобъ землѣ рускѣи подѣставали при Литвѣ.

Б) Поляки домагались повного злитѣа Литвы и Польщѣ въ одно тѣло, въ одинъ народъ; домагались, щобъ Литва зреклася само-стойности; словомъ, домагались централизаціи подѣ гегемонію Польщѣ, а до того: прилучѣа земель рускихъ до Польщѣ. Коротко ска-завши: Литва хотѣла политично звыви, Польща подѣданнѣа Литвѣ.

Згоды не було и бути не могло, бо вы-найти середину межѣи самостойностею а подѣданнѣе — не можѣа.

Поляки проектъ Литвы откидаютъ. Литва опускае соймъ.

Поляки такъ аргументуютъ: Мѣаемо дипломы Ягайла и Александра, силою котрыхъ Польща и Литва мають становити одно тѣло, — отже переговоры чи угоды не потребѣно. Треба тѣлько перепроводити разъ унію реальну.

Литва выславѣа протестъ, а въ нѣмъ ска-зано: Акты Ягайла и Александра были актами сѣмѣоладными, и не приходили въ перевѣденнѣе. Потому, що авѣсувавъ Ягайло, то направивъ князь Казимиръ IV, а що авѣсувавъ Александ-еръ, направивъ Жигмонтъ I, привертѣаючи права политичнѣи всемъ безъ рѣннѣи въ ро-исповѣданнѣа. До того землѣ рускѣи до тепѣръ залежали безпосередно отъ Литвы.

На протестъ Литвы Поляки не уважали. Абы зломати упѣръ Литвы, оторвали отъ неѣи землѣ рускѣи: Волынь, Подѣлье, Украину, при-лучили до Польщѣ.

На мѣсце делегатѣвъ Литвы, покликѣаи урядникѣвъ въ Подѣльѣ и Волыни, котрыхъ звывано, мимо ихъ опору складати присягу. (Dziatyński: „Dziennik Sejmu Lubelskiego“, стор. 69, 71, 82, 128.)

Король непослушнымъ грозивъ отобра-нѣемъ старѣе. А въ универсалѣ сказано: „А хто бы сѣротнѣивѣае учинити присягу, — у того будемъ мѣаотѣкъ конфискувати“.

Литвѣи вправдѣи авѣставлено тѣмъ само-стойности, але забрано у неѣи землѣ рускѣи и прилучено до Польщѣ.

Такъ говорить о уніи Люблинской истѣрия. Чи уніа Люблинская при тѣхъ об-ставинахъ была добровѣльно заключеною угодою, — то осудитъ кождѣи, хто безсторонно гля-дитъ на рѣчи.

Вже польскій истѣрикъ Юсифъ Шуйскій („Dzieje Polski“ т. II, стор. 320) кажа: „Унію оголошено in contumaciam“.

Уніа была тѣмъ, що французы зовуть „Coup de état“ а нѣмцѣи „Staatsstreich“.

Якъ-бы были засады уніи Люблинской? На папері стояло: „Вѣднѣи съ вѣднѣими, рѣвнѣи съ рѣвнѣими“, — а въ практицѣи была централизація и гегемонія, для однихъ воля, для другихъ неволя. О Руси навѣтъ не згада-но, мѣвъ бы ви и не було. Тутъ вже показано намѣтъ: перетворити Русъ на ладъ польскій, Русинѣвъ переробити на латинникѣвъ и Поля-кѣвъ при помощи обряду латинского.

Отъ вамъ и головна засада уніи Люблин-ской! Чого въ цѣлѣмъ свѣтѣ нема, абы хто, вѣднѣиючи обрядъ, вѣднѣи и народнѣе, — то тѣлько у насъ практиковѣа; хто вѣднѣиючи обрядъ греческій на латинскій, того звывѣае Полякомъ. Русина до нѣчого не допуска-но, русину выгнѣсано, абы на Руси не було Русинѣвъ.

Абы уніа Люблинская не принесла Поль-щи пожитку, — то въ тѣмъ самѣмъ 1569-тѣмъ роцѣ покликѣаи до Польщѣ Гауитѣвъ, тѣхъ учительѣвъ не вѣры а фанатизма.

Але допустѣи, — хочъ декрѣты цѣвѣи-шѣи що иншого говорить, — що Уніа Лю-блинская была заключена добровѣльно и право-сильно, и що слова въ декрѣтѣи Жигмонта-Августа II, що полученнѣе наступило въ при-

язной волѣи и за добровѣльнымъ приволеннѣемъ всехъ становѣи, суть правдивѣи, — то належитъ запытати: Де-жъ она, таѣа славна уніа?

Мы поминѣемо трактатъ Переяславскій, котрымъ Россіи подѣдала Украина, що въ си-лу Уніи Люблинской мѣла належѣа до Поль-щѣ, — мы триматися будемъ и дальше такъ звывныхъ уніи Городельской и Люблинской.

Стефанъ Качала.

Рѣчь пос. о. Корн. Мандычевского,

выголошена при бюджетовой розпратѣи для 1 л. цвѣтня 1886.

Пос. о. К. Мандычевскій записався до го-лосу до титулѣвъ 9 и 10, толкующихъ „о потре-бахъ религіионѣи фонду“, и §. 16 до титулу „Га-личина“. Бесѣднѣишѣи констатѣе, що въ многихъ рѣчахъ вырѣчивъ его пос. о. Озаркевичъ и що забирае лишь коротке слово яко выбранный гене-ральный бесѣднѣишѣи. Руководящимъ правилѣмъ, що „bis dat, qui cito dat“, авѣртаея до центр. упра-вы вѣроисповѣданнѣи съ просьбою, щобъ старалася законъ конгрессуальный въ 19 цвѣтня 1885 р. якъ найкорше перевести въ дѣло, и то увѣгладнѣи-чи тѣи мѣсцевѣи отнѣснѣи и обѣаовѣи, котрѣи не-разъ дѣже некористно выхывѣають на материальне положе-ннѣе духовенства. Материальнѣи бытъ ду-ховенства въ загалѣи а гр. кат. руского въ Га-личинѣи особливо погѣршивѣа послѣдними лѣтами до крайности, такъ, що трудно приходѣаи оя-щеннѣе въ вой оной силы и всею чѣхъ посвятѣи лишь своему высокому званнѣи. Кромѣ духовныхъ функцій наложено на священника ще багато обя-зѣкѣвъ державныхъ, бюровыхъ, веденнѣе метри-кальныхъ книгъ, и т. д. Кѣжда канцѣларіяи ду-шпастырка выказѣе пересѣчно въ роцѣ до 500 екогитѣвъ, котрѣи лагодѣи оященнѣи самѣи, почавши отъ протоколовѣи, реферовѣи и т. д., ажъ майже до отѣдѣаи на почту. На нѣтъ тяжѣи-задача цѣкѣати религіионѣи и моральнѣе въ народѣ, бо тѣи оутъ кардинальною подѣставою шѣ-отѣи родинаго, добра громадѣи, а посередно краю и всемъ намъ оубѣиной, австрійской державы. (Браво!) Кѣлѣтъ мѣае обовязѣкѣи усмирѣаи приотра-стѣи, почавши отъ пѣлатѣи до сельской хатнѣи, накликувати до любви и мира. Онѣи обовязанный выховувати для церкви добрыхъ католикѣвъ, а для державы щирыхъ та вѣрныхъ горожанѣи и австрійскихъ патриѣтѣвъ. Все то описѣае кѣлѣтъ съ пожертвовавнѣемъ всехъ своихъ силъ и про-то заолугѣе вновь, щобъ держава подѣдала ему бо-дай высоконый материальнѣи бытъ.

Бесѣднѣишѣи переходѣи оттакъ до справы дѣтѣи епископѣи Станиславѣи и доказѣе наглядно, що дѣтѣи тѣа дѣже недостатѣи. Въ бюджетѣи вѣставлено лишь 7.000 зр. По оттрѣчену подѣтку доходѣи лишѣаи лѣдѣи 6000 зр. На-родѣи вѣдѣишѣи правѣиствѣи за онованнѣе нового епископѣи, але дорожѣи мѣсцевѣи, удержаннѣе епископа отнѣвѣднѣе его достоинствѣи, обовязѣкѣи управѣаи 500 самоотѣиными приходами, обѣхѣаи епархію и удержѣаи тѣионѣи звѣзъ отъ епар-хіальною 700.000 душъ чѣилюкою пѣствѣи, — се вымоги, котрѣи до дѣтѣи не остоятъ въ правил-нѣишѣи отнѣснѣи. Дѣтѣи капѣитѣи естъ такожѣи неѣтѣовѣдѣи. Пѣлата архидіакона выносѣи 1260 зр., дѣкана капѣитѣи 1155 зр., кустѣи 1050 зр., двѣхъ крылошѣишѣи 840 зр. Вѣи тѣи достоиннѣи церкви не поѣаавѣишѣи що-до пѣлаты на рѣвнѣи навѣтъ отъ урядѣиками дѣвѣиной кѣиы ранѣи.

Бесѣднѣишѣи не годѣишѣи оттакъ отъ сказаннѣемъ пос. Ковальскѣи, щобъ пѣиѣаи сѣго прѣлиминарѣи якъ найкорше обѣаѣдено Станиславѣи капѣ-тѣи, и прѣтѣеуе противъ того, жадаючи и въ тѣмъ вѣзгладѣи подѣвышеннѣи. Неѣтѣовѣдѣи естъ оѣаѣчно и сѣма 500 зр. на удержаннѣе конѣиотѣи-ской канцѣларіи. Вѣправдѣи министрѣи вѣроисповѣ-даннѣи давѣи подѣи сѣмъ вѣзгладѣи на вывоѣи пос. Озаркевича успокоюючи прѣрѣченѣи, але бесѣднѣишѣи боѣишѣи, щобъ отъ подѣвышеннѣи не звѣлѣкѣи и дѣаѣи оѣаѣи рѣзѣлюціи.

„Высока пѣлата зѣвѣишѣи ухвалѣи: Вѣзѣ-еъ Выс. ц. к. правѣиствѣи, подѣвышеннѣи дѣ-тѣи гр. кат. епископа въ Станиславѣи до мин-имальной сѣмы 12.000 зр. рѣчно, якъ такожѣи пѣ-пѣишѣи квѣту для еп. канцѣларіи, отнѣвѣдно фак-тичнѣишѣи потребѣи, и пѣиѣаи можности ще въ сѣмъ роцѣи; немѣише вѣзѣи подѣи розѣагу улучѣ-ннѣе недостатѣишѣи вымѣреннѣишѣи пѣиѣи оѣиборныхъ крылошѣишѣи у всехъ трехъ гр. кат. епархіяхъ Га-личины“.

Вѣи кѣнѣи годѣишѣи бесѣднѣишѣи на порушену пос. Ковальскѣи справу ушѣищеннѣи семинаріи ду-ховной у Вѣднѣи въ мѣиѣи отнѣвѣдѣишѣишѣи и прѣдѣлаѣаи подѣи розѣагу правѣиствѣи, чи не було-бы лучше, коли-бъ земельнѣишѣи пѣиѣишѣи га-личного религіионѣи фонду отѣаи въ администрацію епископѣишѣи орѣиаріѣишѣи. Пѣиѣишѣи тѣи, зай-маючи обѣишѣи 25.381 моргѣишѣи, приносѣишѣи въ поѣи

Наконецъ дѣпірае екскурзіи гр. Боосъ-Вальдека о мистичной литературѣ религіозной, заявляючи, що мабутъ посолѣ сей не посѣдае нѣ найменшого понятія въ тѣй справѣ. Епископы стоятъ на сторожи вѣры и моральности, и не даютъ своего imprimatur книжкамъ, не переконавшись вт передѣ о якості ихъ змісту.

Въ субботу о 6-ти часовъ 2 по полудни въ хвиль, коли вся робуша верства жителейъ была занята въ варочатахъ зельзницъ, другіи спокойно выпочивали, а ще инші уживали хорошаго весняного дня до проходу въ „Ольшинъ“, побачено нагло покомѣвъ на даху сяносаря Мазяка въ улицѣ Казимира, въ сусѣдствѣ руской церкви. Жалко оказати, мѣсто о кольканадцати тысячахъ жителей, не посдае нѣ наибольше примитивныхъ приборѣвъ до гашеня огню. Подъ управкою бурмистра-жада, адвоката и посла соймowego здобудось леден на двѣ поломаный старій оякавки, двѣ бочковозы, колька драбниковъ короткихъ и колька босакѣвъ. Тожъ при сильномъ полуднево-всходномъ вѣтрѣ а сухихъ гонтяныхъ кровляхъ перекинувся огонь въ одной хвиль на другу сторону улицъ, на жидкову парову баню и небавомъ стало вже горѣти въ колькохъ мѣстахъ сусѣдныхъ улицъ и въ ринку. Зойки тревоги наповняли во духъ, але помочи не давано нѣ зѣ ѳткы, тымъ менше, що п. бурмистръ, д-ръ Фрухтманъ, пробувавъ на той часъ у Львовѣ, а прочіи органы публичного безпеченства на видъ страшной грозы кинулись на ратунокъ власного майна. Въ четверть години стояла вже полуднева сторона ринку въ поломени, а вѣтеръ замѣнившись въ дѣйотный органъ рвалъ пласты горѣющихъ даховъ и въ мигъ ока вѣсь ихъ въ сторону до двѣрца зельзницъ, запалюючи по дорозѣ дѣмъ по дому. О гашеню огню навѣтъ не думано. Каждый бѣгъ до ового и що попало въ руки выносивъ на улицу. Только-жъ и тутъ не було захисту. Огонь досягавъ всего и паливъ. Кромѣ ринку згорѣли улицѣ: Шевска, Низша и Выша Церковна, Собѣского, Косцюшка, Шкѣльна, Валова, Голуховского, Колѣйна (частина), Зѣбжева, Боднарска, Бляхарска, Казимира и Пѣдзамче. Посуваючи до двѣрца зельзницъ оминувъ огонь лишь Товариство задатковъ и колька красныхъ домкѣвъ на улицѣ Колѣйной, але знявши въ лиарню зельза Бенчера присамѣмъ двѣрцу и сторожеву будку зельзницъ наддѣлоторанской ч. 2, отдалену зѣ ѳтою о 1 1/2 кильометра. Зѣ будовъ значащихъ згорѣли: костель съ вежою, магистратъ съ каскою и майже съ всѣми актами, школы народный и гимназія, бѣжница, банкъ для торговлѣ и промыслу, броваръ Гервигъ (съ 10.000 крѣ. ачменю), судъ повѣтовый, касино мѣске, нотаріатъ, урядъ податковый, книгарня и друкарня, и др. На пожарахъ прибули сторожѣ пожарный въ Дрогобыча (перша Станиславовска, Кагулка и Львовска (о 7 год. ве-черомъ). Ратунку однакомъ було мало, бо мѣске жители, прибиты тяжкими ударами, потратили головы и не приходили сторожамъ съ потребною помочю. Кромѣ того, надзвычайный жаръ, бѣючи ѳтъ поломени, и густый дымъ, киданный вѣтромъ на вой стороны, не давали нѣ найменшого приступу до горючихъ будынокѣвъ. Огъ двѣрца годѣ було дѣстатись на рынокъ. На двѣрца по коритаряхъ наповнялось людемъ зѣ всѣми манатками и дѣтми. Въ ровѣ, на улицѣ Паньской тише кореспондентъ „Kur. Lw.“, подыбали мытрупа ошлениой женщины. Видко, на нѣй занялась одѣжа, а нѣкому було гасити. Костель не только згорѣвъ до ояду, але вежа съ дзвонами и оклепанные завалились. Лат. священникъ, ко Хоминскій попарився при ратованю метракъ и апаратѣвъ. Коло костела лежавъ другой трупу стара сипарализована женщина, що не була въ силѣ утечи. Вразъ съ магистратомъ згорѣли бюра Выдѣла повѣтового съ каскою (26.000 зр.). Въ рынку уратовано лишь атакку, бо каменница въ котрѣй мѣстилась, була бляхою укрыта. До перва коло 4 години рано почавъ огонь потахати, але за то розгорѣли склады дровъ мѣскихъ ѳтъ котрыхъ занялись навѣтъ хресты на гробахъ. Цѣле оередмѣсто съ 15 улицами представлялось одною великою руиною. Всюды сторчатъ лиш дымники и окоштыя муръ. Рано коло 10 години наспѣла вже помѣчь въ живности (хлѣбъ и мясо) зѣ Доланы, Самбора, Дрогобыча, Перемышля Львова и Бѣлехова. На Ланахъ коло рѣки, на торговниці и „Ольшинъ“ розтаборились бѣдны погорѣльцѣ, зо 6.000 людемъ. Подъ полудне на оѣхъ возы съ сусѣдныхъ селъ, щобъ ихъ забирати. Въ старостѣ роздавано карты до вѣльной зды зельзницею. Богато людемъ покинуло мѣсто. До 600 хать погорѣло. Шкоды выносятъ кольки миллионѣвъ. Склепъ староі фирмы, Лехицкій и Костеревичъ, згорѣвъ до тла. Сторожа пожарны зо Львова лишилась ще для безпеченства и працювала всю ночь зѣ недѣлѣ на понедѣлокъ. Дося-наошли съ помочю Выдѣла краевый (1000 зр.) шадница Львовска (500 зр.), намѣстництво (450 зр.), а Ёго Вел. цѣсаръ, завѣдомленный телеграфично, зволивъ прислати 5000 зр. У Львовѣ повставъ комитетъ до збѣраня живности, грошей и одѣжи. Въ недѣлю о 7 вечеромъ приѣхало до Львова колькасотъ погорѣльцѣвъ, по большѣй части жѣнки и дѣти. На кождыхъ очахъ плачъ на дыкахъ розпука.

Загальний Збір членів товариства „Просвіта“ у Львові сего року ухвалив заложити при товаристві бібліотеку, котра була-би повнимъ зборомъ всіхъ творівъ, переважно писанихъ по руски, котрі відносяться іменно до рускої літератури, етнографії і історії. Вийнявши у порядкуванні до тепер то що мавъ підъ рукою, удався до Ви. Редакції Вывадницьк. Товариствъ, і въ загаль до кожного, кому лишъ розвідъ руского народу лежить на серцю, кому мий свої рідий святощъ, съ проською, щоби всякій зволивъ поміжъ причинитися до збільшеня бібліотеки товариства. Кожда книжка і брошура, колинебудь видана, відносячися до історії розвоку руского народу, і загаломъ кожда рѣчь, прийдатна чи то до бібліотеки чи до музею або архиву, буде радо принята і въ часописахъ нашихъ

(Кн. Александръ гесскій), отецъ кн. Алек-
сандра болгарскаго бувъ сими днями у Вѣднѣ, да
его принимали на цѣсарѣмъ дворѣ съ всякимъ
достоинствомъ. Приѣздъ его до Вѣднѣ ставъ
причиною до поголовки, що днѣ приѣхавъ про-
сити цѣсаря австрійскаго о посерединствѣ въ
справѣ помиренія князя болгарскаго съ царемъ
Доси однакожъ поголовка та не подтверждало.

— На IV-томъ заведеніи центр. Выдѣлу тов. „Провѣта“: 1) Раджено надъ выданьемъ Календаря на рѣкѣ 1887. — 2) Братству св. Тадеи въ Черновѣцѣхъ удѣлено 5 зр. на будову дому. — 3) Надѣслани рукописи: „Святый спокою, гавраздъ съ тобою“ и „Надѣя“ отдано до рецензіи. — 4) Ухвалено выслати даромъ до гарнизоннаго шпиталю у Львовѣ вой выдана товариства и даровано книжочки товариства: Читальнямъ въ Глубокомѣ и Зборовѣ; товариству свѣцѣакому въ Беринѣ; читальнямъ въ Вергометѣ, Угольномѣ, Березовици и Русовѣ; хороши свѣцѣаковъ въ Товмачи; Читальнямъ въ Демьчи, Цуцѣловѣ, Парычи, Порогахъ, Соколовѣ, Яблоновѣ, Самолукахъ, Южковичахъ, Подвысокомѣ, Крыничи, Дрогомирчанахъ, Вѣдцѣ, Небыловѣ и въ Хильчицахъ. — 5) Принято въ члены: 1) Гриня Паничака въ Сѣлци; 2—4) читальнѣ въ Вѣдцѣ, въ Небыловѣ и въ Хильчицахъ; 5) Ивана Петруцака, господаря въ Вербовѣ. — 7) За дары до бібліотеки „Провѣты“: Выдавництву музыкальному за его выдана; Вп. Ол. Барвиньскому за его выдана; Вп. Могилыницкому за 1 книжку; Вп. И. Франкови за 11 книжко; Вп. о. Стефановичу за 2 книжки; Вп. проф. И. Матѣви за 4 книжки, — складае Выдѣлу на оѣмъ мѣсти подяку. — (Въ оповѣданіи въ попереднемъ засѣданіи)

дана Вуділу напечатано в „Ділі“ при запо-
мощі ухваленій Емилі Корчиньскою хібно
100 зр. замість 10 зр.) — *Отг Вуділу тов.
„Простіта“.*

— Велике нещасття, яке постигло місто Стрий, ви-
кликано в цілому краю глибоке сочувство і з
всіх сторін пишуться о помічю для нещаст-
них мешканців Стрия. Міста Доляна, Калуш,
Станіславів, Дрогобич, Самбір, Жидачів і
другі посилають вже з першою помічю. Ру-
сний театр народний, перебуваючий в Доляні,
дає представлення в користь погорблених. Ни-
нї в польському театрі львівському буде дане
представлення на погорблених, а завтра на таку
саму ціль відбувся в сїлі товариства гимна-
стичного „Sokol“ великий інструментальний кон-
церт ісполнених двоох капел військових 9
і 80 полків під проводом капелмайстра
п. Фалля. — Такі отже опішки з усіх
сторін о помічю для нещасливих. Не сум-
ніваємося, що і Русини, котрі все радо несуть
поміч ближнім в нещасття, і сим разом
попільшили і ще поспішать о помічю.

— Підчас побуту депутати „Народної Ради“ у п.
намістника піднесли члени депутатів, що деякі
ц. к. старости висилають на відкриті і загальні
збори читальні комісарів староства і потому
кажуть читальні платити кошти. Така одна
комісія може пожертвувати цїлорічний дохід
читальні. Так сталося н. пр. о читальню в
Шельпаках. П. намістник признає, що се не
повинно діятися, і заявив, що рекурсу до
намістництва в такому ділі все буде залагодже-
ний в користь громади, т. е. накаже стар-
оству звернутися громаді побори від неї кошти
комісії. Подаємо се для інформації нашим
читальням.

— На рекурсу громадин з Винник (під Жовкою)
отр рішени ц. к. намістництва в справі засно-
вання приватної каси позичкової отримано ц. к.
міністерство відмови, поклаючи на ті самі
мотиви, які навели намістництво. Не сумніва-
ємося, що інтересовані громадяне отнесуть до
Трибуналу державного.

— З під Білого Каменя доносять нам, що п.
комісар Глозичий, переводячи отрогу ревізію
в читальню Білокаменської, заявив, що він
се чинить в наслідок поручення ц. к. на-
містництва.

— З Перемишля доносять нам: Еп. Іван по
перебутї в половині марта о. р. легкій недуг,
в теперішній хвилі тїшачи так гарним
здоров'ям, що в предстоїть свята Воскресення
самі основати буде священицтва архієрейськ.

— В справі конгресу. Міністерство фінансів
повідомило дотичний уряд, що всякі писма
і подачі що до фазій або повідомлення о змін-
маєтку парохіального сут вільні от стемпля яко
справи урядові.

— О. Павло Іршельницький, пробуваючий в „Френ-
танеум“ у Відні, зложив от означенням пер-
ше ригорозум з каноничного права.

— Преосв. еп. Ю. Пелеш жертвував дня 29 л.
марта о. р. в день вечерниці, устроюваних
товариством Руских Женщин в Станісла-
вові в пам'яті Николая Устияновича, 20 зр. в
хосені того-ж товариства. За сїм щедрій дар
складає Превосищенному щиро подяку — Вуділу
тов. „Руских Женщин“.

— З Сваричева, повіта долиньського, доносять
нам, що Николай Крихотка-Савчук, справив
для тамошної церкви шовковий світлий фелонь
за 130 зр. і хрест орбїний професіональний
(трираменний) за 80 зр. Манушого же року по-
ставив на площади коло церкви кам'яний па-
мятник свободи за 75 зр. а. в. За єго жертво-
любивість складають провизори церкви ч. Нико-
лаєви прилюдно сердечну подяку. — *Провизори
церкви.*

— З Самбірщини пишуть нам: Розійшлася тут
між народом погодова, будить-би в повіт
якоб два пани окупували от уральників аб-
шити, платячи їм по 50, 100, 150 зр. за одинь,
очевидно вербуєчи їх до польського повстання.
— Жандармерія в Мостисках і Судовій Вишні
слідить за „шизматиками“ (3 раменними) хре-
стами.

— Архієрейське признає. Впр. митр. Сильвестер
надіслав клярови кудрынського деканата таке
письмо признає: „До Воеч. Уряду дек. кудры-
нецького! Як за мною лїта попередній (60 от
року 1857), так і за 1885 р. належить повне
признає і подяка Воеч. клярови дек. кудры-
нецького за зложену в цілому повноті рїчну на-
лежність для фонду вдів і сиріт по свяще-
никах, і таке то признає і заслужену похва-
ду і подяку именем комісії управлюючої фон-
дом заявляє сїм митр. Консисторія от при-
мїткою, що в тім ділі видати і приписує не
малу заслугу ревному в ведені справ урядо-
вих Воеч. о настоятели деканата, і що се
похвальне признає подякою зарозум до від-
можности властивого предстоїчого Воеч. Ордина-
ріата станіславівського. Львів дня 26 лютого
1886. — *Сильвестер.* — Преосв. еп. станісла-
вівський вислав знов слїдуюче писмо: До
Воеч. Уряду дек. кудрынського! Сї прїятноє
приняв і до відможности оправданє о платах
на фонд вдів і сиріт за 1885 р. от всіх
без висемки кондеканальних, і увагляючи
благородну ціль початку сїм милым обяв-
ком удїлїти Воеч. о. декану і клярови того
деканата за єго жертволюбивість вносив заслу-
жену похвалу і в амені вдів і сиріт серд-
ечно подяку. — Еп. Ординаріат в Станісла-
вові л. 28 лютого 1886. — *Юліан.*

— 25-лїтній ювілей служби автономичної обхиди
оногди ц. Окт. Петрускій, член Вуділу кр.,
звїстий з немирного ового автономізму

супротив Русинів. З Русинів, о кілько
нам доє в польських газет звїстно, зложив
благословення лично Впр. митр. Сильвестер.

— Памятники н. Іосифа Понятовського над Лабою
під Лиском має бути зреставрований — зга-
дайте чїм коштом? — коштом галицького
Вуділу краєвого!

— Ко. Стан. Стояловскій, котрий збирає вже от
давня гроші от польських селян на подорож
до Єрусалиму (137 зр. от єдного), заявляє в
последнім ч. „Пшулка“, що „грозяча мара гре-
ко-турецкої війни рїшучо здержує залагодженє
справи подорож до Єрусалима і день відїду
мушот бути відложений з 29 цвітня бодай на
першї дні мая...“ В тім змінї ситуація
„грозячої мари“ от 29 цвітня до перших
днів мая, — се хіба ко. Стояловскій знає. Чи
не зайшла тут яка инша перешкода? Крім
того ко. Стояловскій оголосив складку на „złota
lampę gorącą od Polski“ і зібрав уже 340 зр.

— Непоном між мазурским народом все ще не
уляглось. Між людьми ходять різні алярмучні
вїсти, мов би то пани вже спровадили по-
станців, щоб рїзати хлопів, накупили ору-
жя і т. д. До суду в Вїчу приведено вже па-
ру селян, котрі мали вправлений на-сторч кося
і толкувалися перед судом, що хтоє їм їх
підкинув. Селяне бояться о своє життя, не сплять
по ночах і тримають при собі для о-
борони цїпи. — Кореспондент „Now-on
Reformy“ з Горлицького застанає над
причинами тих непокій і доходить до
перевідчення, що ан „дубель“ ан якїсь иншї
агитації, але таки сама інтелігенція винна сему
станови між селянством. Латинскій священ-
ик не отримав своєї високої задачі; он
навіть на собі не потверджують тої науки, ко-
тру механічно голосать. В школі нема, крім
механічної науки, вїскові провідної гадки. Якій
косяндз і школа, — такий люд, така громада!...
Селянин без самовїж, без надї відобуття
з нужди, котра єго давить, випродує, утїкає
за море, або подає уху всяким злочим
радам... правительств, автономія убїгають
„na wysiigi za zaufaniem“, спокійний, з нату-
ры потяжкий наш селянин „ufa i ufa“ і чекає,
що то з того „zaufania“ вийде, а доїдуєся що
року більших тигарів, а вїскові в житю
пільги... Коли заглянемо в отношеня правий,
скарбові і відємо в слїд за ними, що їх
залагоджують, то що за пропасть отане перед
нами! Приглянемо заглянемо хлопамі су-
дам; процеси, завадіцтво, адвокатів крутан-
ня, — все то не поучає нашого людю о спра-
ведливості, а отуманює єго і приводить до роз-
пук. — Вїскові пытаєся кореспондент: „Чи ве-
демо ми той люд добре, чи можемо сподіватися,
що він буде колись польським? Порадьмо
над сїм, щоб не треба було от чаю до ча-
су кликати з боязнї перед хлопом: „Polizei!“

— Іменований. Міністер справедливості іме-
нував судовими адьюнктами п. Володимира Ман-
дичевського з Кут для Коломиї; п. Мих. Ко-
закевича з Немирова для Львова; д-ра К. Фри-
да з Куликова для Золочева; п. Фридриха Кер-
бера для Львова; п. Ан. Ясеньського для Пече-
нїжина; п. Адама Бартевича для Любачева; п.
Тад. Стоклосинського для Кут; п. Гр. Петри-
кевича для Немирова; п. И. Каліяна для Бро-
дів; п. Еман. Якубичу з Печевїжана для
Бродів. — Кр. Рада школьна іменовала п. К.
Скварчовського дїтним учителем школи ета-
товані в Горлицях.

— Убіство єпископа в час богослуженя. В цї-
тну неділю стрїлив в Мадрицькій катедрі
якийсь єкоє парох до отправляючого богослуж-
еня єпископа три рази з револьвера і єпископ
унав на пов мертвий при престолі. Катедру
замкнуло зараз а входу до неї отержув жандар-
марі. Цїлий Мадрид онїю зворушений. Єпи-
скоп прийшов по якійсь час до себе і ска-
зав, що прощає оному убїйцї, хоч єго не
знає. Рава єпископа єсть здеє смертною. Убі-
ця називаєся Галеотто, оуспендований парох
одного жїночого монастиря.

— Архип. Альбрехт приїхав мн. тїждня в
товаристві бар. Бека з Відня до Мостиць,
щоб оглянути терент, на котрім отбудуєся ве-
ликий обїйний маневри.

— Арештованє. Дня 15 л. о. м. арештовано в
Нишнєй чоловіка, котрий мїрив мости на Дї-
отрї. При нїм знайдено два паспорти, оден
на имя Якимовського, другий на якеє имя жидів-
ске і докладди мачи Галичани. Догадують, що
се російскій шпїгун, — тож отослано єго до
старостої в Товмачі.

— На посаг для дочки по пок. Гейденрайху (гене-
ралю Круку) зібрав за кілька днів завязавшї-
ої до того комитет у Львові, звыш 1500 зр.
складок. — Крім того Вуділу краєвий при-
значив для неї з фондів краєвих 300 зр.
на такі дозго, доки не буде введена в житє
фундація Барчевського, і она з-оттам не до-
стане запомаги.

— За обманства при асентурунці отбудуєся сїм
днями в Чернівцях процес против комань-
ського фактора, жидя Таннеблята, котрий выду-
рав от селян 50.000 зр.

Вїсти з Епархїи Львівської.

Душпастирскій посади одержали: новопо-
ставленї пресвитери: Мнх. Гаврилюк сотру-
д. в Толшів д. щирецького; Ник. Левачій сотру-
д. в Солонцї, дек. щирецького от порученєм за-
ступати хорого пароха в Камінь струмиловій;
Корн. Сенік сотру. прив. в Бережницї; Вол.
Коновалець сотру. в Озеравцї, д. зборівського;

Вас. Молчко, сотру. в Толшів, сотрудицтво
в Оплуцку, д. холобівського; Дим. Розлуцкій,
сотру. в Жовчів, дек. рогатинського; Філе-
монь Авдыковскій сотру. в Мостицях дек.
калуського; Нестор Коржиньскій сотру. в Се-
менові.

Презенту на Городище дек. тернопільського,
одержав о. Романъ Лянднеръ.

Завідательство в Гозів, дек. болохів-
ського, одержав о. Игн. Мулик з Потока.

Митр. консисторія вставила до ц. к. на-
містництва о удїленє запомаги з фонда рели-
гійного для гдів по священниках: Петронелі
Глїбовицької, Михайлині Лопатиньскої, Наталї
Кобрынської і вдови по о. Ант. Оноферку в
Золотниках.

Вїсти з Епархїи Перемишльської.

Каноничну інституцію получили оо. 1)
Стеф. Сапурин на пар. Дубецко, дек. бирчань-
ського; 2) Тесфан Обухевич на пар. Устє-
руске, дек. бїцького.

Завідательство парохїи Ганцова, дек.
бїцького, достав о. Іоанъ Латиньскій, завідатель
Камяної, дек. мушиньського.

Новопоставленї пресвитери получили по-
сади: 1) Емил. Венгрінович завідательство пар.
Смерковець, дек. бїцького; 2) Ант. Менцїнскій,
завідательство капел. Вороблянц, дек. любя-
цького; 3) Волод. Гайдукевич завідательство
капел. Крамарівка, дек. порохницького; 4) Іоанъ
Підляшскій завідательство пар. Чорноріки, дек.
короснянського.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ.

† Стефан Вакулинскій, выложений учитель
в Коцюбинцях, упокоився д. 9 л. цвітня по
цїлорічній тяжкій недугі в 52. році житя а
31. році служб. Покойник отначався завідати
яко добрий сын Руої и выстунав на кождім
місци в обороні своєї народности. Яко учи-
тель працював неустанно, через 29 лїт на
однім місци около двигненя народу з тем-
ноты. В сїм році був опенсіонований, але не
дочекався пенсії, бо лїта омерть перетяла і
так тяжке пасмо єго житя. Вічна єму пам'ять!
† Володимир Кордасевич, укїнчений богослов,
опислюшник в чині св. Василія В., —
упокоився в Ярославі дня 2 (14) цвітня о. р.
в 24. році житя. Вічна єму пам'ять!

НАУКА, ШТУКА І ЛІТЕРАТУРА.

— „Не чужого ми бажаєм“, дуєт на тенор і
баритон о акомпаняментом фортепіано, слова
В. Шашкевича, музика М. Вербицького, вышов
яко шестий выпуск видавництва „Бібліотеки
музыкальної“, і коштує лиш 20 кр. Голоси сут
отбиті на окремих картках, а крім того за-
лучена партитура з акомпаняментом фортепіано.
Предплату, як також замовленя на вої выпуски
от першого почавши, можна переослати на
адресу „Выдавництва Бібліотеки музыкальної“ у
Львові, ул. Скарбівська ч. 2, І. поверх.

— „Гуляни“, симпатичний квартет О. Нижан-
ковського, вышов уже в другій виданю,
накладом видавництва „Бібліотеки музыкаль-
ної“. Цїна 20 кр. а. в.

Переписка Редакції і Адміністрації.

Вп. п. Г. Г. в Стецеві. Можна. — Воч. А.
Г. в Волкові. Заплатено до 30 цвітня о. р. —
Вп. Т. Р. в Підбужї. Колиб знайшлося 10 ох
людей, що приїздили з горы по 6 зр. до
кїнця цвітня, то могли-би по тїм цїн достати
иллюстрован „Гайдамаки“ і за посередством
нашої Адміністрації. — Вч. В. Р. в Тиснї. До
кїнця червня належить ще 3 зр. — Воч. И. Г.
в Долині. На памятник бл. п. Стефуракова єсть
у нас зложено вже от Вашою посылкою 14 зр.

Надїслано.

Моя средство домоє. Бадєт коло Відня. Пова-
жаний Пана! Ваш швайцарскій пїгулки апікаря Р.
Брандта єсть чудесным средством лікарским. Через два
роки страдав я на битє серця, запір, короткий оддых
і т. д., що мені выдавалося дуже небезпечным. Зараз
в перших двох днях, скоро я лиш почав уважати
швайцарських пїгулок, вылїчився і лиш мнєх недуг,
однакож заєвдї не беру до сїм по одній швайцарскій
пїгулцї. (Можна достати по 70 кр. за коробку в апі-
ках.) Сїм глибоким поважанєм Вашь найприхильнї-
шій Вільгельм Фельсег де Альмош пенсіонований ц.
к. урядник державний, Wilhelmstrasse 24. Позаяк в
Австрії єсть рїжнї подробиці швайцарських пїгулок апі-

От Руского товариства Педагогичного

можна набуті слїдуючі виданя:
Хемія, Роское, 40 кр.
Гоштинє для чимних дїтей 8 кр.
Малый зєтрїнец, 8 кр.
Забави дїтей, 8 кр. 1535 3—?
Менажерія, 8 кр.
Вязаня желаний, 10 кр.
Зєтрїта домоє I 20 кр.
Зєтрїта домоє II 20 кр.
Читанка для молодїм 10 кр.

„БЕСТАЛАНЕ СВАТАНЕ“

образок з галицького житя,
написав Василь Барвїнюк,
стор. 356 в 16-у. Цїна 80
кр., єсть пересилькою 90 кр.
Достати можна в ад-
міністрації „Дїла“ або в
книгарні Ставропільській.

тикаря Р. Брандта, то треба добре уважати на то, щоби
кожда коробка мала за етикету бїлий хрест на черво-
ном полі і підпис Р. Брандта.

НАДІСЛАНО.

Звертаємо увагу на оголошенє Л. Чиньського в
Ярославі о єго знаменитім „Медовнику гігієнічнїм“,
певнїм средством усуваючїм всякі хороби і недуги ор-
ганів травленя. Виробі сей можемо кождому найеффе-
ктивнїше поручити і треба бажати, щоби знаходився в ко-
ждім домі.

Сїм сїм числом розсылаєся на
показь 7 ч. „Зєркало“.

Головна вы- грана евент. 500.000 Мар.	Заявленє Щ а с т я.	Выгранї гарантує державою
---	------------------------	---------------------------------

Запрошенє до участї в
Можливості выграня
на великій грошевої лотерї, гарантованій гамбу-
ською державою, в котрій

9 Милїонів 880.450 Марокъ
певно мусять бути выгранї.

Выгранї сен користно лотерї грошевої,
котра пїсля плану має лиш 100.000 лосів,
суть слїдуючі:

Найбольша выграна єсть евент. 500.000 Марокъ.
Премія 300.000 Мар. 26 выгр. а 10.000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар. 56 выгр. а 5.000 М.
2 выгр. а 100.000 Мар. 106 выгр. а 3.000 М.
1 выгр. а 90.000 Мар. 253 выгр. а 2.000 М.
1 выгр. а 80.000 Мар. 512 выгр. а 1.000 М.
2 выгр. а 70.000 Мар. 518 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60.000 Мар. 150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50.000 Мар. 31.720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30.000 Мар. 7.990 в. а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20.000 Мар. 8.850 в. а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15.000 Мар. всего 50.500 выгранных.
и они приходять в кількох мїсяцях в 7
отдїлах до певного порїшеня.

Головна выграна 1-он клася выносіть
50.000 М., підносїть в 2-ой класї на 60.000
М., в 3-ей на 70.000 М., в 4-той на 80.000 М.,
в 5-ой на 90.000 М., в 6-ой на 100.000 М., в
7-ой на 200.000 М., а сї премїю на 300.000 М.
евент. на 500.000 М.

На перше тїгненє выгранных, котре
урядово назначено, коштує ориґинальний:
цїлий лось лиш 3 зр. 60 кр. або 6 мар.
повіт лосу лиш 1 зр. 80 кр. або 3 марокъ.
чверть лосу лиш 90 кр. або 1½ марки.

Я розсылаю ориґинальний лоси гарантованї
державою (а не заказанї промєси) сїм долуч-
нем ориґинального плану за франкованым
надїсланєм вартости або за переказом поч-
товым навіть в найдалшї сторони.

Кождї, беручї участє, получає от мене
зараз по отбувшїм тїгненю урядову листу
тїгненя без задованя.

Плїнь сї гербом державным, з котрого
видко вкладки і роздїл выгранных на 7
клас посылаю наперед і даром.

Выплату і посылку выгранных грошей
выконую впрест до интересованных точно і
в строгій тайнї.

Каждє замовленє можна по просту зроби-
ти переказом почтовым або рекоменда-
дованым листом.

По причинї недалекого вже тїгненя прошу
звертатися сїм приказами зараз, однакож
лиш до

30 цвітня с. р.
сї повним довірєм до 1619 4—5
Samuel Heckscher senr.,
Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневномъ
5% Листы Гипотечный
1523 17—? якъ такожъ
5% Преміованї листы Гипотечный
Порученя з провинції выконує от-
воротню почтою без провизї.

Медовникъ гігієнічний

вынаходу А. ЧИНЬСКОГО в Ярославі,

нагородженого девятнайцїю медалями на выставах всесвітньих,
властителя привилєи і патенту в наслідок шасливої комбинації,
выпробованї досвідомі переведенїм спїбно сїм найзнаменїтїшим
лікарями, усуває всякі недуги лїнивого травленя як диспєнсію,
брак апетиту, несмак, запір, отїванє, здує, обструкцію, напїр
крови, геморойди, мадокровність і т. д., котрі шкідливо впливають
на цїлий организм, пеують апетит, утрудняють отживляванє і
стають причиною утраты гумору, доброго вигляданя, одним словом,
нудять і скорочують житє. Причиняєся до скорон вытїны матерїи
отживляючої; і поручаєся також особам, що мають мало руху,
єсть поживний, дешевый і до того степені легкоотравный, що хорї
немогучї приймаєти иншої поживы, споживають і травлять „Медов-
никъ гігієнічний“.

Деякі свѣдѣства:
Гігієнічний медовникъ Вашь єсть знаменитый до управлїненя
травленя і усунєня недугъ геморойдальных.
Ед. Мадєйскій, лікарь гомєопата у Львові.
Вашь медовникъ єсть знаменитый, я був хорый на жєлудокъ,
уживав поїсї рецепты і уживав і сїм надї сподїванє здоровя.
Сердечно Вамъ вдячний Бєхєнєвскій, в Кракові.
Послѣдую пану Чиньскому, що єго „Гігієнічний медовникъ“ ма-
ли в мїмь домѣ найлїпшї результаты.
Княгиня з Любомѣрскїхъ Пизабєла Сангушко
1602 1—0
Гузмиска, п. Тарнов.
Цїна штуки 20 кр. Достати можна в вѣхъ апікаряхъ і тор-
говляхъ. Численї свѣдѣства можна переглянути в конторѣ фабрики.

НАДОСЛАНИЕ.

Заосмотривши теперь богато мое вже 23 лѣтъ истинное Переплетное Заведеніе въ рѣзній прехорошій украшенія для евангелій, молитвослововъ и т. д. а также и для иныхъ богослужебныхъ книгъ, звертаю увагу Всеч. Духовенства, ч. ч. Брацвъ церковныхъ и т. д., що я приймаю такъ якъ давнѣйше до переплету всякого рода евангелія на рѣзній цѣны, всякі книги церковны, книги метрикальнѣ, молитвословы для Всеч. Духовенства и для П. Т. Дамъ; такожъ всякі инші книжки и цѣлы библіотеки, — все то по надзвичайно умѣренныхъ цѣнахъ. Въ виду недалекого праздника Воскресенія Христоваго прошу Всеч. Духовенство: приослати евангелія и другі церковны книги до переплету скоро, щобъ я мѣгъ ихъ вчасно виготовити и отослати. Що до переплету евангелій можна порозумѣтися зѣ мною письменно и умовитися що до цѣны. Старі украшенія евангелій обновляються и доповняються по дѣламъ надзоромъ и за моимъ заходомъ. Вся робота виходить отъ мене красна, дешева и крѣпка, чого я давъ уже тысячі доказы. Наконецъ звертаю увагу, що у мене суть на складѣ готові прекрасні молитвенники для дамъ и „Поминики“ усопшихъ для Брацвъ церковныхъ, Родивъ, Товариствъ, Институтѣвъ и т. д. Съ поважаньемъ

Мих. Сножарскій,

у Львовѣ, въ Ставропигійскомъ Институтѣ.

Бюро для Орудокъ

Володимира Вережинського

Львовѣ, ул. Краковска ч. 20.

Работу добре порученыхъ и зѣбныхъ учителствъ, гувернантокъ, господиномъ дому, панни служачи и до работы, якъ такожъ поручае офіціалістовъ и службъ обоого пола, всякой категории и всякого занятія; у лекцію при томъ посередництвомъ въ закупкѣ и продажи домовъ и при всякихъ услугахъ, котры входить въ кругъ дѣяльности бюро.

Конкурсъ.

При Радѣ повѣстовой въ Богородчанахъ есть до обсаженія посада офіціала, а взглядно урядника техничного съ рѣчною платою 500 зр. а. в. и съ правомъ побиранія дѣтъ за чинности комисійной.

До осягненія тои посады вымагається передовсімъ вѣдомостей техничныхъ, а бодай факховою зѣбности около будовы дорѣгъ и мостѣвъ, при томъ знанія обоихъ языковъ красныхъ и нѣмецкого, якъ въ письмѣ такъ и въ мовѣ, — красною и четкою письма, доказу честного характера и докладного знанія чинностей канцелярійныхъ.

Посада урядника техничного въ першомъ роцѣ буде надана тѣлько провизорично, а стабилізувати може Рада повѣтова на внесеніе Выдѣлу доперва по цѣлорѣчнѣмъ належитѣмъ сповнованію обовязковъ.

Убѣгателѣ о сю посаду мають внести власноручно писаніи и належито удокументованіи поданія, якъ що-до вѣку, стану, укѣичныхъ студій и дотепершнього занятія до Выдѣлу повѣтвого на руки підписаного Презеса найдалше до 15 мая 1886.

Богородчаны 16 цвѣтня 1886.

Превесъ

Юсифъ Шелинскій.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 142—?

роосу красоты и всякій косметики такъ черезъ мене якъ и инші фармы поручаю.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаніи отцѣ духовній уряджуютъ при церквахъ хоры, протого поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) до ученія спѣву.

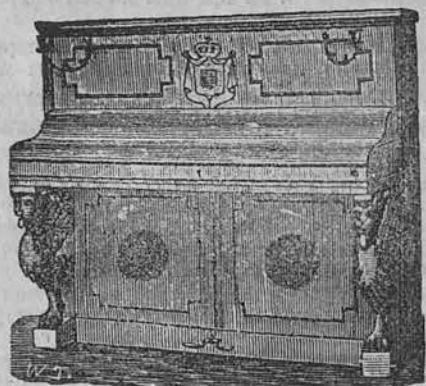
Высокоповажаній п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего výroбу и може дати Высокоповажанымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дѣлѣ позитивнѣмъ инструментѣ найлучшій информаций.

Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше: Давъ такожъ на раты.

1372 75—? Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніомъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

Т. ОКОРНИЦКІЙ

МАГАЗИНЪ ПОРЦЕЛЯНЫ И СКЛА

у Львовѣ, ул. Галицка ч. 4

поручае зѣ найпершихъ фабрикъ

въ найновѣйшихъ фасонахъ:

Сервисы столовыи и до гербаты въ великомъ выборѣ и по дѣлѣ умѣренныхъ цѣнахъ;

Скло столове гладке и рѣзане, склянки, чарки, карафки, оцетирки и т. д.

Взоры комилетныхъ столовыхъ сервисѣвъ высылаю на жадање почтою до выбору.

При бѣльшихъ замовленіяхъ за упакованье не числятся.

Тягненье вже въ Суботу

Kincsem по 1 зр. 11 лосѣвъ 10 зр. лосы

Головна выграна гѣтовкою

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. по от- 20% 14788 зр. выгран. трученю гѣтовкою.

Кинчемъ-лосы дѣстати можна:

Въ бюрѣ лотерійномъ угорского Лоскеу-клубу, Будапештъ, Waitznergasse 6.

Выдавецъ и редакторъ Иванъ Бѣлей.

Почта Горлицъ

пошукое 1624 3—3

Экспедитора

съ знаньемъ телеграфичнымъ.

Книгу дра Ом. Огоновского: Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache можна набути въ товариствѣ „Имени Шевченка“, въ книгарни Миликовского, книгарни польской и книгарни Зейфхарта & Чайковского во Львовѣ и въ головныхъ книгарняхъ на провинціи.

Практична учителька

удѣляюча въсѣхъ предметѣвъ школьныхъ въ рускомъ, польскомъ, нѣмецкомъ и французскомъ языцѣ, такожъ основныи игры на фортепьянѣ посли найновѣйшій и найлучшій методы, приняла бы заразъ мѣсто въ домѣ овиченіемъ до науки дѣтей съ условіями дѣлѣ прѣстутнымъ. Близша вѣдомость у

Б. Ц. въ Васильковцяхъ.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

Формуляръ для насъ позитивныхъ подаетъ вѣдомости, що выдало и мае на складѣ слѣдуючій на лѣтъ

„Закомарекон Правды“:	40 кр.
1) Книга касова, одна либра	40 кр.
2) Книга маетку зѣбного, одна либра	40 кр.
3) Книга маетку подручного, одна либра	40 кр.
4) Скриптъ, 100 примѣрниковъ	55 кр.
5) Протоколъ, одна либра	40 кр.
6) Книга довжниковъ, одна либра	45 кр.

Паркетны и помосты дощинковій

поручае парова фабрика столѣрока

БРАТѢВЪ ВЧЕЛЯКѢВЪ

у Львовѣ, ул. Лычаковска, 27.

Цѣнянки паркетѣвъ, дверей и бѣконъ розсылаемо на жадање. Иллюстрація паркетѣвъ розсылаемо за посѣбплатою 1 зр. 1635 1—10

Щобы выступити противъ всякой обманѣ анонсовою сполучилася международное Товариство Экспертное и Товариство Сполка Викторія, щобы розсылати всякі товары гумовы, занавѣсы, диваны, шовковъ покрывала, обрѣсы и дерги на конѣ черезъ своего генеральнаго заступника, пана Беренфельда, такожъ и высокоповажанымъ отбирателямъ приватнымъ по стальнымъ цѣнахъ фабричнымъ за попереднимъ присланнымъ гѣтовкою зѣлѣзницею або за посѣбплатою почтовою.

Диваны Викторія, съ взорами взятъ въ ар. 2-80, Викторія обрѣсы съ ар. 2-80, Викторія обрѣсы съ ар. 2-80 и 3-40. Викторія покрывала на дѣжка ар. 3-20 и 4-20. Гарнитуръ гобеленовъ два одѣла и одинъ обрѣсъ ар. 7-75. Гарнитуръ Викторія, такожъ 2 одѣла и 1 обрѣсъ ар. 7-50 и 10. — Заслѣны Викторія, складающіеся зѣ 2 довгихъ крылъ съ бордюрами, одною драперією съ двома поддѣржками, съ ар. 2-80. Цѣла бѣно ар. 3-50, 4-50 Правдивый вѣсѣдній обрѣсъ шенильовый, ар. 5— и 7—. Смирненскій портіеры шенильовый, новѣсть до заслѣны за штуку ар. 9—, тунетанскій вѣсѣдній ар. 4— — Правдивый заслѣны Мекка ар. 6-50 и 8-50 — Коцы на постѣль для службы ар. 2-50 и 3—. Фланельовый одѣла ар. 5— и 6— Одѣла кашмировы въ всѣхъ барвахъ, сшитыи найлучшымъ шифономъ за штуку ар. 4-60. Нормальный одѣла посли системы проф. Сгера, ар. 13—. Миланскій шовковый одѣла здоровья для особѣ недужихъ, шовкъ буретовый ар. 3-25, найтяжшій дубль якості ар. 6-30. Стебнованій якості Викторія зѣ шовкового атласа всякой барвы, 118 см. широкій 190 см. довгий ар. 8-50 При замовленіи заслѣны, обрѣсы и одѣла просимо о поданіе пожеланой барвы.

Конкуренція обманѣ коньскими дергами.

Фабрика дергъ Викторія предлагае на переборъ обманчивѣй конкуренціи величезній, широкій и дѣлѣ грубій не до знѣшенія дерги Викторія съ 6 пестрыми пасками модными за штуку лишь по ар. 1-40. Такой самій 190 см. довгий и 130 см. широкій ар. 1-60, найтяжшій якості дубль ар. 1-90. Ты дерги можна такожъ уживати замѣсть кобѣвъ на постѣль.

П. Т. Панамѣ властителямъ коней поручаемо найлучшій вырѣбъ фланельовый дергъ Викторія съ зѣвѣмъ ясножѣвтымъ тѣломъ и съ осѣми пестрыми бордюрами въ паски за штуку ар. 2-60, найтяжшій якості ар. 3-50.

Спеціальность въ правдиво англійскихъ дергахъ до подорожи съ правдивою имитацией тигрисовой кожи, можна уживати такожъ на возы и санѣ, цѣна за штуку ар. 8-50 и ар. 9-50. Правдивый англ. плады 150 см. довгий, 150 см. широкій за штуку ар. 4-75 и 5-50, найлучша сорта ар. 7-50.

Великій выборъ дванадцѣвъ, одѣла, обрѣсы и дергъ. Цѣнянки на жадање даромъ и франко.

Звертаю покороно увагу моихъ высокоповажаныхъ П. Т. отбирательствъ, що маю выключное заступство нововыдѣденныхъ американскихъ научныхъ плащѣвъ отъ дощу для дамъ и мужчинъ. Можна ихъ уживати на одинъ бѣкъ яко оборотники и порощники а на другій бѣкъ кавчуковый отъ дощу. Ты плащѣвъ суть такъ малыи и можна ихъ такъ тонко сложити, що можна ихъ выгодно сховати до кишенѣ. Чи то въ подорожи чи въ мѣстѣ нема красной ношѣ. Цѣна за штуку лишь ар. 7-50. При замовленіи плащѣвъ просимо о поданіе довѣстости, почтавши отъ квинтъри въ долину.

Замовленія треба высылати до генеральной агентуры Export- und Victoria-Waaren-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I., Salzgras 3. Агентуры вѣдѣльней: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Петербургъ и Константинополь. 1561 29—?

Презнану загально найлучшу

Масу до запусканя пѣдлогѣвъ

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1584 47—0

Перепродукцимъ даемо отпѣвдѣный рабать.

! НА ВЕСНУ !

всяке огородове и цѣвѣточне добѣрне насѣнье

поручае изъ своихъ складѣвъ

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

у Львовѣ, Станиславѣвъ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломѣ

Каратолю, Капусты, Калярепы, Бруки, моркви, Корѣня, Рѣпы, Цвики, Салаты, Цыбуль, Рѣдѣвныи, Заправы кухонныи, Огѣрки, Гарбузы, Горохи, Фасоля, Соя и пр.

Левковія, Астры, Бальсаминны, Вербены, Петуліи, Флокомы, Цвики, Многолѣтніи, Вазонковѣ, Пальмы и пр. пр.

Конюшина червона	отъ 48—60 зр.	} за 100 кил.
Овесъ сибирскій	13 "	
Жито яре великанъ	4 "	} за 10 кил.
Горохъ Викторія	3 50	
Вураки Ексердорфъ	1-10	} за 1 кил.
" Оберндорфъ	—70	
На пашу зѣдену	—40	
Кѣвѣвскій зубъ	—40	
Sorghum (якъ кукуруза)	—70	

Конюшина: червона, бѣла, люцерна, шведска, Искриятка, Ескавѣта; Травы: райграссъ, Тимотка, Мѣшанка. Поручаючи все насѣнье, особляе увагу звертаемо на: Капусту Вруншвицку, Калярепу „Голіатъ“, Горохъ „Чудо Америки“ (гизонскій), Телевѣтъ (тычаній) и „Victoria“; на пашу Вураки „Eckersdorf“, Мамутъ и „Sorghum“; зѣбже: жито яре великанъ и овесъ сибирскій.

Насѣнье цѣлкомъ свѣже, спроваджене въ найпершихъ заграничныхъ гуртовныхъ домѣвъ продукційныхъ, кромѣ дѣлкового продукта.

Иллюстраційный цѣнникъ высылаеся на жадање. 1583 5—0

Зѣ друкарнѣ Тов. им. Шевченка подѣ зар. К. Вѣдмарко.

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ, во Вторникъ, Четвергъ и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-й год. пош. Лхтер. додатокъ „Дѣла“ и „Библиотеки найзнам. повѣстей“ выходятъ по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца.

Редація: „Администрація“ подъ Ч. 44 уліця Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. збѣ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламація неопечатаній вѣдѣть отъ порта.

Предплату и инсераты приймають: „Львовъ“ Адм. нистрація „Дѣла“. „Вѣдѣи“ Haasenstein & Vogler, Wall-fischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Росіи Редація „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерзбасовская ул. д. Радли 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Росіи: на цѣлый рікъ . . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл. на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл. на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рікъ . . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . . 5 рубл. на півъ року . . . 2 ар. на півъ року . . . 2 рубл. 50 кр. Для Закарпаття, окрімъ Росіи: на цѣлый рікъ . . . 15 ар. на півъ року . . . 7 ар. 50 кр. на чверть року . . . 3 ар. 75 кр. съ дод. „Библиотеки“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рікъ . . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . . 6 ар. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Съ днѣмъ 1 (13) цвітня зачинається П. чверть-рѣкъ сегорѣчного выдавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнам. повѣстей“. Присно о вибѣннѣ залеглостей и скорѣ отновленѣ предплати.

Новоприступаючі П. Т. Предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ одержать за доплатою 1 зр. початокъ повѣсти Додета „Набобъ“ (17 аркушѣвъ).

На слѣдуючій чверть рѣкъ будемо высылати лише тымъ П. Т. Предплатникамъ, котрымъ предплата ще не скѣнчилась.

Борба о права конституційніи.

Попередно мы вже сконстатували, якъ несовѣстно обійшлась частина праси польской — именно органы верховодячихъ кругѣвъ польскихъ — супротивъ заказу, выданого громадѣ Пронатынъ уживати руского письма въ урядовѣй перепискѣ, — нинѣ хочемо сконстатувати таку-жъ несовѣстность супротивъ перешкодъ, ставленихъ рускимъ читальнямъ. Въ тѣмъ дѣлѣ забравъ голосъ краковскій „Czas“, умѣщаючи дописъ збѣ Львова, повну неправду и клевету на Русинѣвъ.

Попередъ всего „Czas“ дуже злостится, що въ остальныхъ часахъ знайшлися въ польской журналистичѣй органы (а пѣе онѣ то до „Kurjer-a Lw.“), котрі потують зъ рускихъ часописей кривды рускѣй и тымъ чиномъ надаютъ имъ розголосу, коли тымчасомъ тѣ кривды повинноса замовчувати (звѣстна засада станичкѣвъ: „ubijać milczenie“). Черезъ то, що польска праса выволѣкає кривды рускѣй на ширше форумѣ, терпѣти справа „паго-дова“, бо нѣмецкѣй газетѣ, звѣщаючи о тыхъ кривдахъ, покликуются на жерело польске, отже супротивъ Полякѣвъ автентичне. Оттакъ органъ станичкѣвскій переходить и до самой справы читальнѣ.

„О рускихъ читальняхъ — пише „Czas“ — была мѣва въ Сѣмѣ на остатній осѣи. На закладъ пош. Романчука, що рядъ опіня розвѣй той помѣжочной институтѣ, отповѣтъ репрезентантъ ряду д-ръ Ритнеръ кѣлькома словами, але такъ трафно, що обжаловуюча сторона не знайшла на то отповѣди. Д-ръ Ритнеръ заявивъ, що рядъ узнає цѣль народныхъ читальнѣ, коли мають заиматися тѣмъ ширѣмъ здоровѣмъ проовѣтъ мѣжъ сельскимъ людемъ, похваленою и гѣдною волюю підпоры... Але зъ другой стороны власта не позволять на то, чтобы подѣ видомъ народныхъ читальнѣ розвивано пропаганду, або замѣють образовати и просвѣчувати, деморализовано членѣвъ. Послы рускѣй не зажадали отъ д-ра Ритнера близкого умотивованя піднесеного закиду. Коли-бы были то учинили, мали-бы были фактичне поясненѣ, що деякі читальнѣ служатъ головно цѣлямъ политичнымъ, що удержують выдвинутя съ крайними тенденціями або неморального змісту, що отбываются тамъ выклады и мовы побурюючі до незгоды, що наконецъ навѣтъ екоцѣмъ, зневолюючи власть публичной безпечности до интервенції, не належать до рѣдкихъ выимокъ. Такихъ неправильностей власть терпѣти не може и того лано нѣхто не зваживъ бы жадати. Дальше наближають на розсѣды що до автентичности підписѣвъ основателѣвъ читальнѣ. Зроблені опостереженя и тутъ наказують осторожнѣ. Подана вымѣвають шаблонѣй, съ підписами, не даючи досытъ поруки, чи підписані мають свѣдомѣсть рѣчи, чи они тѣлько фигуранты. Була выпадка, що статутъ читальнѣ, принятій властею, не мѣгъ бути дорученій минимъ основателямъ, бо підписані особы вырѣклись підпи-сѣвъ. Були підписаны малолѣтнихъ, не маючи свѣдомѣсти и понятія о стоваришеняхъ. Бувало, що власть опостерегла у старшинѣ громадской формальну неохоту до читальнѣ, бо она розвиває дармованѣ та отвыканѣ молодшого поколѣня отъ тажкихъ праць господарскихъ. Режисерія (т. е. натегиенція руска) неможе предпрія-ти нѣякихъ мѣръ, бо не чує землѣ подѣ

ногами, а чтобы „пофольгувати“ своему недоволеню, пише дописи до рускихъ газетъ о незаконностяхъ и т. д., пише болѣше, нѣжъ коли-небудъ, бо бачучи зміненій вѣтеръ въ деякихъ кругахъ (т. е., що „Kur. Lw.“ потуге факты кривды рускихъ), числитъ на легководушность и подпору.“

Наводимо сю статью зъ „Czas-у“ въ повній основѣ, на поученѣ нинѣшного а въ память будучимъ родамъ рускимъ, якою польскій „станчикъ“ дыхаютъ злобою супротивъ рускою просвѣтъ руского народу! Кѣлько въ тѣмъ комунікатѣ низькой зависти, кѣлько клеветъ! Але-жъ нехай живе засада, такъ добре выпрактикована въ примѣненію до Русинѣвъ: „Calumniare audacter, semper aliquid haeret!“ Приглянемось трошка ближе тому комунікативу.

Замѣты на уваги Поляка.

IV.

Мы знаємо, что унія Люблинская въ Городѣ розпочалася, — она тамъ, рѣвно правосильно, и закончилась, бо вже жъ нѣхто не заперечить, что кто має право угоду робити, той має право ея и знести.

Унію постановили делегаты Польщѣй и Литвы, — рѣвно и делегаты Польщѣй и Литвы внесли ея, отступивши Литву и Русь Росіи. Исторія подала намъ также дотычный трактатъ, де сказано: „Для утверждения взаимной привязи Его Величество король польскій и Станы рѣчи-посполитой формальнымъ и торжественнымъ способомъ уступаютъ росейскій императрицѣ и ея наслѣдникамъ... все, что по-дле сего трактату Росіи належати повинно, т. е. землѣ и уѣды збѣ всѣмъ, что тамъ находится, съ подданными и мешканцями, удовольняючи ихъ отъ присяги на вѣрность Коронѣ... Король за себѣ и своихъ наслѣдникѣвъ и генеральнѣй Станы отказались на вѣчный часъ отъ всякихъ посяганъ на тѣ землѣ.“

Такъ не мы зносимо повѣчу унію, — внесли ея король и Станы рѣчи-посполитой польской.

Але-жъ замѣтитъ кто, что се сталося поднатискомъ силы. На то отповѣдь: Мы вѣрили трактату Люблинскому, котрымъ унію постановлено, не выпадає не вѣрити и трактату Городельскому, котрымъ ея внесено. О насильи можна-бы вже говорити скорше при трактатѣ съ Прусами. Бувъ вправдѣ натискъ и при трактатѣ съ Росією. Сиверѣй и просивъ и грозивъ, особливо жъ натискавъ червѣнцами, котрымъ делегаты опертись не могли.

Але-жъ и при уніи Люблинской не было бѣвъ натиску: грожено отобраньемъ старостѣвъ, урядѣвъ и маѣтковъ.

Не вхожду въ то, чи делегаты польскіи тѣ землѣ прогуляла, чи по просту спродали, — конецъ кѣндемъ отступленьемъ земелѣй и уніи Люблинской закончилась. Якъ же може она Русинѣвъ обновлявати?

А что до угоды Городельской, котра на-давала права и привилѣи тѣлько шляхтѣй обрѣду латинского, то тую несправедливѣсть, якъ мы вже згадували, зѣнѣтъ ще Казимиръ IV, котрый привернулъ права политичнѣй всѣмъ бѣвъ рѣвницѣй вѣроисповѣданя.

Якъ-же можна повтаряти: Маємо унію Городельскую и Люблинскую, — иншою не треба?!

Инше пытанье, чи унія Люблинская принесла Польщѣ счастье чи несчастье?

Поляки твердятъ, что унія Люблинская угрунтовала силу Польщѣй, и не дивно, бо ще и нинѣ находятся политики, котрі думаютъ, что централизація есть наибѣспѣднѣйшимъ средствомъ — надати силы державѣ.

Исторія свѣдѣтъ противно: что Польша была сильна за федераціи съ Литвою и Русею, а отъ часу уніи Люблинской не мала покою.

Нарѣдъ рускій не мавъ голосу въ соймахъ и уніяхъ. Початкова федерація Польшѣй съ Литвою ея не дотыкала, отже и мало обходила. Ажъ по уніи Люблинской пріишла Русь въ близи стынѣтъ съ Польшею и ви-елементами. Бо отъ коли зачатѣ перепродажу-вати васады уніи Люблинской, отъ коли Гау-иты впоили васаду: „Państwo stoi jednością wiary“, отъ коли по заведенію уніи церковной не стало вѣднѣности вѣры, коли до того настала нетерпимѣсть обрѣду грецкого и народности руской, — давна любовь замѣняє въ нена-висть, повстає антагонизмъ межи Русинами и

Поляками, отъ тогда народъ рускій подносилъ протесты противъ уніямъ, не на письмѣ, але съ оружемъ въ рукахъ. Зрынались бурѣ, котрі потрясли подвалами Польщѣй, не скрѣпи-ли ея, але ослабили.

На подѣставѣ того антагонизму сусѣды роблять прѣкты до разбору Польщѣй. Король Янъ-Казимиръ пророкує подѣлъ Польщѣй, тѣмъ-ко-жъ онѣ думавъ, що запобѣгне лиху, коли за житя ея выберутъ короля. Король ще буи, але то Польщѣй не ратувало, бо точивъ ея ракъ — фанатизмъ, зацепленій Гауитами.

Часть за чѣстью отпадала, то однакожъ Полякѣвъ опамятати не могло. Наступили вла-стивѣ „temesto mori“, т. е. подѣлы Польщѣй, — але анѣ першій, анѣ другій подѣлъ фанатизму не снѣмили. Поляки провадили тую саму политику въ рѣштѣ, що перше въ цѣлѣмъ. Они руйнували Русѣй, доки не зруйнували Польщѣй.

Поляки могли отновити унію Люблинскую въ красѣмъ значеню, признавшемъ рѣвноправности Русинамъ. Що то не сталося, — не наша вина.

Куды довела давна политика — бачимо. Пора бы почати политику нову, оперту на справедливости, а не затирати, чи негувати факты, начеркненіи по цѣлѣй исторіи.

Повтаряю отже то, о чѣмъ я вже попере-дно и писавъ и говоривъ:

Пора, брата Поляки, залишити вашѣ прѣтен-сіи на народѣ рускій. Пора, не уважати насъ за сырой матеріалъ для народности польской. Пора, поважати нашѣ змаганя до народ-ного ровзю. Пора, шукати не той спрѣхнѣ-лю, упавшій звязи, звязи унію Люблин-скую, але иншою опертою на справедливости, котра единою може провадити до обѣднѣного добра.

Стефанъ Качала.

Нинѣшнее число „Дѣла“ сконфи-скувала ц. к. прокуратурѣ. Выдасмо другій накладъ, заповняючи мѣсце инкриминированной статьи готовымъ матеріаломъ.

— Емигрантовъ зъ Прусь прібуло до Галичины отъ осѣни 1885 року 472 родинѣй отъ 1412 особамъ, котрі оутѣ подданными росейскими и 163 родинѣй, подданными австрійскими. Въ они знай-шли помѣщенѣ. Що хвѣля приходатъ ще новіи эмигранты.

— До Пастера до Парижа выѣхало послѣдними днями зновъ 9 особѣй зъ лятвовского Берега, покусаныхъ ожаженимъ вовкомъ. Зъ-помѣжъ поку-санныхъ такихъ-же вовкомъ селянъ зъ Смолен-ской губерніи умеръ уже третій чоловікъ, мѣмо пальной кураціи. Сей фактъ заставивъ Пастера и онѣ почавъ догадуватися, що вовча ожаженина есть богато симбиѣша и выстукає окорше, якъ ожаженина собака. Покусаній ожаженимъ вовкомъ умирають мѣжъ 17 а 68 днѣмъ отъ хвѣли уку-шеня, а изъ статистицихъ датъ, якѣ збѣравъ Пастеръ, выхадить, что на 100 укушенныхъ умира-ло доси 82%. Пастеръ думаетъ укушеннымъ ожаженимъ вовкомъ защепляти въ кѣлькохъ мѣдѣхъ и больше антитоду, якъ се робить съ покусанными собакою. Ожаженимъ вовкѣ кусаетъ кѣлько разѣвъ, а наибѣльше въ лице и въ голову. Деякі хоріи пріѣзжаютъ до него такъ показѣнѣи на лицѣ, что не можна на нихъ дивитись. Селяне зъ Смолен-ской губерніи пріѣхали буи до Пастера вже съ ознаками ожаженины и дѣлато, зѣдѣе, курація не зовѣмъ повелася. До теперь зѣбрано на ин-ститутъ Пастера пѣвъ миліона франківъ. Деякі ученіи голосятъ зовѣмъ иншіи методы лѣченя ожаженины; и такъ каже одѣнъ докторъ, что наипѣв-нѣйшимъ лѣкомъ на тую слабѣсть оутѣ силнѣйшій поты. Часописи пишуть также про лѣкарѣвъ-хлопѣвъ, котрі лѣчатъ зѣлемъ або якимъсь порошкѣмъ.

„Народна Торговля“ въ Рогатынѣ.

Дописъ зъ Рогатыни.

„Тахесенько, бѣвъ гомону“ зробили па-тріоты рогатынскіи въ сѣмъ роцѣ величезный поступъ въ своѣй органичной работѣ, гѣдній вѣслуженого привязи и наслѣдованя. Уже съ кѣндемъ мин. року при устроєню прегарного вокально-музыкального вечера дали наглядный доказъ живенной свои силы, — але сего-рѣчне ихъ дѣло далеко болѣше и важнѣйше.

Рогатынѣ — якъ впрѣчѣмъ и неодо мѣ-стечко Галичины — ажъ кипитъ жидовою. Жидова взяла въ свои руки цѣлу торговлю и немилосердно высасаетъ соки изъ насъ, зрячихъ и невярячихъ. Кромѣ одного маленького кортѣ-ного склепѣку, не узримъ въ Рогатынѣ нѣ одного болѣше христѣанского склепу або скла-ду; найдѣбнѣйшу рѣчь мусимъ купувати у жидѣвъ и то theuer und schlecht. Жиды дѣ-

туютъ цѣну, при всякомъ торгу стають посе-редниками, они и въ промыслѣ керманичать нашимъ мѣщанамъ-ремѣсникамъ, шевцѣмъ та кушнѣрамъ. Ба, що! У насъ жидова майже сама переводитъ выборы до рады громадской, выдѣлає на всѣ другіи выборы, а читателѣ „Дѣла“ памятають торѣчне справозданѣ въ выбору въ Рогатынѣ посла до рады державной, якъ жиды нашѣ кололи рускихъ выборѣвъ-шпилами въ сѣли, а потому метали на нихъ камѣнемъ... Въ остальныхъ рокахъ рогатын-скій жиды вѣзали болѣше, якъ впередъ, до скуповуваня за бѣдѣмъ землѣ.

Все то не могло бути довше рѣвнодуш-нымъ для рогатынскихъ патриѣтовъ нашихъ и они супротивъ жидѣвскихъ Ротшильдѣвъ та Alliance іstâitіе побачили своего великого чо-ловѣка — громаду. И не тревало и мѣсяцъ, а посыпались десятки и сотни зъ худыхъ рус-кихъ кишенѣй, и — Рогатынѣй закладає повѣ-стову „Народну Торговлю“! Се небувало доси дѣло въ меншихъ мѣстахъ нашихъ уже до-вершено: дня 1 (13) с. м. отбулось уже тор-жественное откритѣе рогатынской Торговлѣ. Торжество звѣличили сусѣдніи священники и селяне своєю присутностію. Соборну службу Б. отпразивъ с. сов. Дзєровичъ въ сослуженію другихъ священникѣвъ.

Въ першихъ двохъ дняхъ по откритію Торговлѣ — бо 3-го дня пишу, — купуючі лѣдѣ мѣстѣлись въ склепѣ. По откритію Торговлѣ рогатынскій и подѣ-рогатынскій Русины мають передъ собою важну задачу. Торговля — власна ихъ дѣтина, они мусѣтъ ея плекати и подховувати. Саміи священники можуть Торговлѣ дати велику підмогу. Дека-натъ рогатынскій числитъ 29 приходѣвъ, въ хѣдорѣвского лежить подѣ Рогатыномъ 10, въ бѣбрѣцкого, наравьского, журавьского и подгавецкого 15, разомъ 54 приходѣвъ. Щобы кождый давъ Торговлѣ уторговати переѣчно 100 зр. на роцѣ, то маємо вже 5400 зр. рѣчно. А теперь свѣтска интеллигенція, котрой въ Ро-гатынѣ и околици доволѣ, братства церковніи, мѣщанѣ и селяне! При доброй воли Торговля мусѣтъ розвиватися гарно! Сельскимъ пѣв-камъ, шинкарямъ-крамарамъ также богато вже урывася: до теперь Рогатынщина чи-слитъ уже зѣвышъ 10 сельскихъ крамницѣй, котрі будутъ побирати товары изъ склада Тор-говлѣ. А коли ея товары будутъ отзначатися добрѣтою и отповѣдною дешевѣстою, то не-можемо не надѣяться, что и не Русины ста-нутъ до неѣа заглядати. Коли всѣ а всѣ возъ-мемося за руки, то мусѣтъ наша правда по-бѣдити и мы мусимъ прійти до гаразду!

Руска народна школа у Львовѣ.

Въ оѣмѣмъ часѣ подали мы вѣсть, что въ цѣтніи на порядѣкъ дѣловій, въ Радѣ мѣста Львова пріѣде заснованѣе окремой народной школы съ рускимъ языкомъ выкладѣмъ. Нынѣ до-знаемося зъ днѣвнѣмъ польскимъ, что Рада школьна краєва, имѣючи на подѣставѣ розпоря-женя министерства проовѣтъ, дала окръжной Ра-дѣ мандатъ, чтобы руску школу открити съ но-вымъ школьнымъ рокомъ 1886/7. Наколи-бы од-накожъ Рада мѣста Львова не хотѣла отповѣсти оему розпорядженію, уповажася Радѣ школьной мѣщеву засновати тую школу на власну руку на коштъ львовской громады. Зъ одной стороны тѣшитъ насъ рѣшимѣсть, съ якою мабутъ въ пер-ве выступили министерство проовѣтъ и кр. Рада школьна въ руской справѣ. Зъ другой стороны маємо надѣю, что Рада мѣста Львова не буде по-требувати великой принуки, чтобы рускѣй парал-лельнѣй класъ при етатѣвой школѣ им. Пирамови-ча переѣнати на школу самоотѣйну отъ окремоу управѣю. Се результате зъ самого заснованя рус-кихъ параллельныхъ. Провизорія кѣнчится, школярѣ рускѣй оутѣ, Русинамъ львовскимъ приолугує пра-во посѣдѣти руску школу, а болѣшѣсть членѣвъ Рады мѣской не має счастья зачеслати до табо-ру станичкѣвъ краковскихъ, то и разуюнѣ до-сытъ лѣной. Бѣвъ потребы про-то накликує „Dziennik Polski“ до оцѣнѣции противъ справе-дливыхъ жаданъ Русинѣвъ львовскихъ та же при-тѣмъ вѣнѣвъ заолугу заснованя рускихъ парал-лельныхъ класѣ д-ру Гольдмановѣ, бо якъ вѣстѣ-но, ухвалѣла Рада мѣска однокѣсно открити тѣ параллельнѣй на внесенѣе проф. Ан. Вахнянина при бюджетѣвой розправѣ въ 1884 р., а побѣйше зре-клає рекурѣю до трибуналу административного противъ розпорядженя министерскаго.

Про непокоѣ межи Мазурами

пишуть до „Now. Reform-y“ зъ дня 21 цвітня зъ-подѣ Ланцута: Господаръ зъ Глухова заявивъ корреспондентѣмъ, що вѣсти, будьто-бы цѣны на-

мѣряли зробити повстання и хотѣли вирѣзати хлопцѣв, не суть пусти, бо воюды люде про то розказують. Вчора (вѣторокъ, 20 л. с. м.) — казавъ одинъ поважний селянинъ — прийшла до хаты моя жѣнка и донька и стали собі розказувати, що въ Вѣднѣ отъ якогось Овояка прийшовъ листъ съ пересторогою, щобъ нѣхто въ селянѣ не ишовъ до костела въ велику суботу на реорекцію, а въ недѣлю великодню на богослуженнѣ, бо буде облога и повстанцѣ вирѣжутьъ хлопцѣв. Ближше про сей листъ селянинъ сей не знавъ розказати. Кореспондентъ думавъ про-то, що безсѣвѣстній агитація межи народомъ не перестаютъ, а противно, ширяться чимъ-разъ далше.

На той темѣ розписалася и „Gaz. Narodowa“ въ 17 л. с. м., и осконстатувавши рознородий подобий поголоки въ різнихъ повѣтахъ, почавши отъ Вислы по Карпаты, приходять до переконанья, що интеллигенція польска повинна ширѣйше зайняти своимъ людомъ. „Gaz. Nar.“ каже, що коли въ минулому році рознеслося першій слухи о непокояхъ хлопскихъ въ повѣтѣ Пильзеньскѣмъ, то въ табору отанчикѣвъ кинено окликъ, щобъ про цѣле дѣло мовчати. Въ тѣмъ лежала вся похибка, бо агитаторъ (якій? — „Gaz. Narodowa“ не умѣе сказати) працювали въ тѣмъ напрямѣ далше, а ихъ заганяемъ було, викликати „рухъ хлопскій“. Нынѣ годъ вже мовчати про тѣ рѣчи, противно, треба оглянутися за радикальными оредствами санаціями. Органъ сей есть однакожь заведено того переконанья, що въ згаданихъ агитаціяхъ має свою руку Россія, подобно, якъ Бисмаркъ конспировавъ съ Мадярами передъ битвою підъ Садовою. Мимо того „Gaz. Nar.“ приходять остаточно до переконанья, що ядро зла лежить таки въ оуспѣльностяхъ отношеняхъ населеня заходной части Галичини. Въ повѣтѣ Пильзеньскѣмъ, съ вымкомъ семохъ обывательствъ польскихъ и кѣлькохъ „niepodobitków“ (банкрутовъ), бѣдшими илестителями земокими суть жады, а тѣ не дають народowi селскому нѣякого морального проводу. Въ повѣтѣ Домбровскѣмъ (коло Тарнова) есть всего чотырохъ чя пѣтьохъ обывательствъ польскихъ, котры заступають селянъ въ справѣхъ политическихъ, автономическихъ, моральныхъ и интеллектуальныхъ. Не лучше отъносѣ рѣчи въ Тарновскѣмъ, Тарновскѣмъ и Мѣлецкѣмъ повѣтахъ. На невеличкѣмъ числѣ обывательствъ сихъ повѣтовъ тяжить обовязокъ публичной працѣ, послованя въ Сеймъ и Радѣ державной, администраціи повѣтовой, проводу въ касѣхъ задатковъхъ мѣщанскихъ и центральныхъ, заведѣтельствъ въ спѣлкахъ навѣтъ для торговлѣ шкурѣ, и т. д. Ихъ оны до того недостаточны и за всѣми оими занятями не можутьъ они вже дѣбати о людѣ и его оушѣту. Духовенство латинское жѣ безъ волюкы проводной здоровой мысли и не оустило на высокости своей задачѣ. Оно оустроено лишь мѣсис, котры селянъ бѣльше ще баламутять, а розумного труда надъ людомъ нема. Народъ ексалтованный, але темный, и не звязанный ничѣмъ съ вышними верствами. Гармонія нѣякой! До духовенства крыху рушилось и зорганізувалось, тамъ тѣя організація выпала въ душѣ кастовости. Любви до народу нема. До того жеи дворянъ а плебанію появляюся холодомъ...

„Gaz. Narodowa“ заключае въ концѣ, що нѣ шляхтичъ, нѣ бѣльшій властитель земскій, нѣ духовенство не въ силѣ довершити своей задачѣ въ нынѣшнихъ обставинахъ. До того потрібно — по мѣню ей — ажъ новою громадскою організаціею, вытвореня громадъ оулученыхъ, въ котрыхъ-бы дѣлѣ проводивъ темными масами.

Въ разборѣ сихъ ламентаций „Gaz. Narodowa“ вхадить трудно, бо по нашой думцѣ „Gazeta“ не влучала, что въ ядро зла, съ вымкомъ уступу, въ котромъ признае, что нѣ шляхта, нѣ духовенство латинское не посѣдѣють любви до своего власного люду. Онъ привабутый всѣми, безъ голоу и значеня, оустроены отъ публичного житя, темный и експлоатованный, безъ захиоту и оушѣты, мотанный егоизмомъ политическихъ псевдозаушникѣвъ — природно не доверѣя своимъ не ширымъ опѣкунамъ, а навѣтъ звертаеся противъ нихъ неприяно. При тѣмъ однакожь тѣшатъ насъ оубѣвъ, что дневничарство польске, котре для насъ Руспіювъ має подъ рукою только оуспѣнныхъ радѣ, отамилось на видѣ грозы въ власной хатѣ и, хотѣи же не смѣло, починае розкрывати раны на организмѣ власного своего народу и находитъ причину зла въ „ерархій оуспѣльной“, дои такъ величавой. Оно и крайній частъ войти въ хибной дороги и занятію серіозно своимъ людомъ, крайній частъ покинути мѣсисъ польску нѣбмъ культурну роботу на Руси, а полюбити своего „chłopka“. Medice, cura te ipsum!

До „Dziennik a Polsk-ogo“ доносятъ въ Кракова: „Дуже тревожний надходить вѣсти зъ околищъ давныхъ округѣвъ: Тарновского и Бохнянского. Наймѣштровѣйше выхадить жерело агитацій зъ Россіи. Говорится голосно и явно о нападѣхъ и паленю двѣрѣвъ въ часѣ великоднѣ. Власть безсѣвѣстности суть готовѣ, а войско помѣщене въ повѣтѣхъ мѣстахъ, якъ Бохня, Вѣско, одержало зъ тугешихъ войсковыхъ магазинѣвъ острі патроны“.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ палаты пѣнѣвъ.) На позавчерашнѣмъ засѣданіи палаты пѣнѣвъ розбиралася справа бюджетова, подчасъ котрой членъ палаты Реввертера зажадавъ реформы податковъ на

подѣставъ рѣвного роздѣленя податковѣвъ. — Гр. Кевенгильеръ доказувавъ знову, що не податки державній пригнетаютъ народъ, але головню податки краеві, громадскі и войскі податки до податковѣвъ, о котрыхъ часто не знати, де оны подѣвѣются. — Мин. Дунаевскій признавъ потребу реформы податковѣвъ, але заявивъ, що тебѣрѣ заходять ще деякі трудности и ажъ коли буде залагоджена угода съ Угорщиною и скоро лишь относини экономическія трохи поправляються, предложатся проектъ реформы податковѣвъ. Що до самого бюджета, то оказавъ министрѣ финансовѣ, що въ жадной державѣ нема прѣлиминарія, котрый-бы бувъ забезпеченый отъ всякихъ пригоди. Правительствовъ однакожь стараея господарити якъ найлѣпше. Мамю ту певнѣе, что все рѣшающій державы европейской старатся удержати миръ, поза тѣмъ однакожь не може нѣхто дати певной поруки. — Гр. Вломе домагаея реформы школъ середнихъ и жадавъ, чтобы 7 и 8 класу гимназій прилучили до университету. Ему отповѣдавъ министрѣ просвѣты и сказавъ бѣльше-менше тѣми самими оловѣми якъ и въ палатѣ посылѣвъ, что есть за реформой школъ середнихъ и за улепшенемъ науки. За головну перешкоду до такой реформы уважае онъ однакожь подѣлъ гимназій на низшій и вышшій. Низша гимназія, сказавъ министрѣ, нынѣ нѣкому не потрібна, хибѣ лишь однихъ фармацевтамъ. Дятого, каже, треба на серію поставити пытанье: Чи дастся и на далше такій подѣлъ на нашу и вышшу гимназію удержати? На се пытанье отповѣдае министрѣ просвѣты рѣшучо: Нѣ! Вирѣшѣмъ общѣе якъ найкоршу реформу не только планѣвъ научныхъ, але такожъ и реформу въ иншихъ нацрѣмахъ.

(Намѣстникѣмъ Дамьматіи) має бути именованый, якъ доносятъ „Narod. Listy“ ген-майоръ Блажекевичъ, котрого вже заповѣзано телеграфично до Вѣднѣ. Блажекевичъ має бути родомъ Хорватъ, а его именованье выкликало-бы вдоволенье въ Дамьматіи.

(Въ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ) розпочалися наряды въ справѣ отношеня австрійско-румынскою угоды. Въ имени румынскою правительствомъ берутъ участь въ сѣй нарядѣ министрѣ дѣлъ заграничныхъ Перекиде и мин. Гика. Зъ Будапешту доносятъ, что угода уже была заключена, что передъ тѣмъ, закѣмъ дойде до конца дотерѣвшѣя умова, и что правительствовъ румынское стараея о залагодженѣ дефинитивной угоды а не якоея провизоріи.

Заграничній Державы.

На Балканѣ. Увага цѣлой Европы звернена тебѣрѣ головню дѣлю на балканскій пѣнѣвъ островѣ, де вже сими днями мусѣтъ прійти конче до якогось остаточного порѣшеня. Самъ разомъ однакожь справа болгарска станула на другѣмъ планѣ а неорозумѣны мѣжъ Туреччиною а Греціею займало найперше мѣсце. На зѣвѣстну отповѣдь грецкогю кабинету, носится Порто зъ гадкою выслати до Греціи ультиматумъ, по котромъ вже певно наступала-бы война. Говорено впривидѣннѣ о уступленю тебѣрѣшного кабинету грецкогю, але вѣсть оя доси еще не оправдалася и ледве чи оправдаеся. Такъ само говорятъ тебѣрѣ, что мѣжъ кабинетами берлинскимъ и лондонскимъ отбуваея жива вымѣна дѣшевъ въ той цѣли, чтобы выступати енергично противъ Греціи и змусити еѣ до розброеня; но ледве чи оя старана двохъ найвышшѣйшихъ державъ европейскихъ будутъ мати якійсь оуспѣхъ. Греція не звѣжае на нѣякія погрозы и лагодитися до войны. Атенска залага має за оубѣмъ дѣвѣтъ вчера вырушити на границу а урядова газета оголошуе законъ дотыкающій збѣльшене войсковыхъ кадрѣвъ. Пороблено вже воѣ приготования, чтобы войско отповѣдно доповнити и утворити окову резерву. Дотерѣвшѣя война олаа, готова вже до войны, выносить въ Греціи 85.000 людеа а въ найкоротшѣмъ вже часѣ має бути поднесена до 115.000 людеа. Министрѣ войны выѣхавъ вже дня 19 с. м. на границу до Тессалии въ цѣли перегляду войска. — Коли такъ Греція лагодится явно до войны и чѣмъ окорше организуетъ армію, то акція позакулисова перенеслась, здаея, послѣдними днями до Ливадіи, де тебѣрѣ перебувае царъ Александрѣ. Агентія Гавааса доносятъ, что рос. посылъ въ Атинахъ, Вицѣвъ выѣхавъ до Ливадіи, чтобы царевѣ пояснити цѣлу ситуацію съ намѣ выѣхавъ такожъ и войсковой аташе а въ Константинополь маѣвъ ще прилучитися до нихъ росіянскій посылъ Нелидовъ. Вицѣвъ выѣхавъ на чотырнадцатѣ дѣвѣ. До его выѣзду привязують въ Атинахъ велике значенне, позаякъ онъ же въ самъ день выѣзду довогъ конферувавъ съ Деллинсомъ. Въ Ливадіи має ще сѣя суботы отбути тайна рада подѣ проводомъ самого царя, на котрой буде розбѣратися грецке пытанье. — Що до отауовища державъ европейскыхъ оупротѣвъ Греціи то мусимо ще и то занотувати, що англійске правительствовъ выслало окружнѣе до державъ, въ котрыхъ предкладае имѣ, чтобы на значити для Греціи частъ до розброеня, а коли Греція не охоче сему подѣдатися, предкладае Англія, чтобы откликати зъ Атенъ представителѣвъ державъ. Наколи бы однакъ и се не помогло, то предкладае Англія строго бѣлокаду грецкогю побережа. Въ Берлинѣ ходятъ поголоски, що Нѣмеччина буде старатися позыокати Россію до оубѣльной акціи противъ Греціи и до подѣлативо оти оупротѣвъ Болгаріи. Поголоски та має однакъ свою подѣставу лишь въ тѣмъ, что нѣмечскій посылъ въ Петербургъ, Швайницъ, перебувающій тебѣрѣ въ Берлинѣ, конферувавъ кѣлька разѣвъ съ кн. Бисмаркомъ.

Въ Болгаріи ситуація не змѣнилася; агитация посторонна не переставъ особливо въ Воходѣ

пѣй Румелии шарати своего вилыну. До росіянскихъ газетъ т. зв. олавянофильскихъ доносятъ навѣтъ, что въ цѣлой Болгаріи настало такъ велике негодованье, что тамъ грозить нова революція. Вѣсти оя треба однакожь пріймати съ певною оглядностью, бо зѣвѣстну, что росіянскій „олавянофильскій“ подѣносѣтъ всяку дробницію, котра служитъ имѣ до ихъ цѣлей, до нечуванно величынѣ. Того однакъ заперечати не можна, что агитация посторонна розвивула особливо въ Воходѣ Румелии велику силу и кн. Александрѣ буде, здаея, змущеный знову туды поѣхати, чтобы жителѣвъ оуспокоити. То однакъ треба признати, что здоровомысляча часть болгарского народу держитъ крѣпко своего народного отауовища и поираея змагаѣ князя. Въ послѣднихъ часахъ старалася посторонна агитация вызыскати противъ князя постанову конференціи, но князь яко зручный дипломатъ и политикъ постарався и сему зарадити, оулюкючи румелийскихъ делегатѣвъ до Софіи на наряду надѣ постановами конференціи. Тѣмъ оуособѣмъ пыткае онъ не только дофѣры у жителѣвъ Воходѣ Румелии и принаже ихъ до своего оособѣ, але и не оупротивляея державамъ европейскимъ, котры могли-бы були уважати загалнѣе „собрание“ Румелиотѣвъ, о котромъ первѣотно говорено, за самовѣльное поступованье князя. Важне посыленне болгарской осправы подавъ перебувавшій недавно у Вѣднѣ кн. Александрѣ гесскій, батько князя болгарского, кореспондентови одной берлинской газеты. Онъ сказавъ, что крѣмъ Англіи бажають ще такожъ Нѣмеччина, Австрія и Италия, чтобы тебѣрѣшній лѣлъ въ Болгаріи устоялся; лишь поступованье Франціи есть трохи не певне и она здаея клонитися на сторону Россіи. Съ Портою есть Болгарія въ якъ найлѣпшихъ отношеняхъ, а до Греціи отауовища дуже холодно. Въ загалѣ положенне на воходѣ не есть дуже небезпечне, якъ довогъ царъ не охоче допустити войны. Що до помирѣя царя съ княземъ болгарскимъ, оказавъ князь гесскій кореспондентови, что може бути, что коли оякій монархъ буде старатися въ интересѣ загалнѣмъ помирѣти царя съ княземъ, але инициатива до сего не выйде нѣколи отъ родныи князя болгарского. — Яко характеристику разумного поступованя князя болгарского треба ще и то навѣсти, что князь стараея тебѣрѣ зблизитися до Сербіи и навязати съ нею дружнѣе отауовище. Сему змагаю Англія дуже прихильна и почала, якъ кажуть, робити вже въ Вѣлградѣ стараня, чтобы таке зближенье мѣжъ обома оуспѣдными народами наступило. — Зъ Софіи доносятъ, что тамъ має розпочатися процесъ противъ болгарского оулицара Вацета, за шпѣгунство въ часѣ сербско болгарской войны. Якъ тебѣрѣ по казасоу, вѣшанный въ сю оправу такожъ и сербскій екот-митрополитъ Михаилъ перебувающій тебѣрѣ въ Россіи, котрый подѣ ту пору остоявъ въ звязи съ цѣлою группою шпѣгунѣвъ, что постановили були зрадити болгарское войско передъ Сербіею а оттакъ выкористати ситуацію въ анти-народныхъ цѣляхъ.

НОВИНКИ.

— На V. засѣданіи центр. Выдѣлу тов. „Провѣта“ раджено надѣ выконаньемъ ухвалѣ послѣднего Заг. Збору и ухвалено выдати въ мыслѣ тыхъ рѣшенъ книжочки: 1) „Про обовязки громадянъ“, 2) „Житѣищѣ Руспіи патриѣ“, 3) портретъ Шевченка въ бѣльшѣмъ форматѣ, 4) выдѣлати позволенье у властей на збиранье оуладѣкъ на „Дѣмѣ Провѣтъ“, 5) занятію выданьемъ малы Руспіи, и 6) выготавленьемъ портрету тебѣрѣшного головы товариства. Справу меморіалу до министрѣтѣвъ що-до рускихъ малѣ школьныхъ и вандрѣвныхъ учителей отауовлено „Народной Радѣ“. Рѣшено друковати на найблизшу книжочку „Оуовѣданя про родину“. Наконѣцъ принято въ члены товариства п. Володимъ Березовского зъ Львова. — Отъ Выдѣлу тов. „Провѣта“.

— На погорѣцѣхъ мѣста Стрыя надходить зѣ воѣхъ оуторѣвъ краю и державы жертвы. У Вѣднѣ дають представлѣния и концерты, часописъ вѣдѣнскій збиратъ оуладѣкъ и податѣвъ обширный описъ нещастя. Дои насѣпи жертвы: отъ тов. „Червоного хреста“ 1000 зр.; отъ „Ваку для краѣвъ корон.“ 1000 зр.; отъ мѣста Вуда-Пешту 1000 зр.; отъ мѣста Самбора 1000 зр.; отъ Дрогобыча 500 зр., а крѣмъ того зѣ оуладѣкъ въ Дрогобычи 700 зр., отъ п. Ланденбаума зъ Дрогобыча 500 зр.; отъ панѣ Коханьской, свѣнчани, 200 зр.; отъ мѣста Вѣднѣ 3000 зр., и т. д. Суспѣдній мѣста надосылають мясо и хлѣбъ, а и суспѣдній села приносѣтъ свою леуту, якъ бараболѣ, зерна и т. д. Сконотавозаа богато трупѣвъ; передвѣчера поховали 17, а ще вынаходятъ що-разъ новыхъ. Найбѣльше спалилось жадѣвъ и дѣтей; дуже много есть попаренныхъ. Згарища тѣльнѣе и спѣхаютъ деколи половецѣмъ, котры гасѣтъ войско и огаея сторожа, котра роздѣлила цѣлый терѣвъ мѣжъ 10 зорганізацийныхъ секцій. Атика, котра на часѣе вырѣтована, дае пораженѣмъ велику помощь; она мѣбѣтѣся тѣмчасѣмъ въ баракахъ на ринку. Президентъ краевого оуду бар. Шенкъ выслать до Стрыи делегата, чтобы сей выѣхавъ, яка сума потрібна на запомогу для погорѣвшихъ въ Стрыю урядникѣвъ оудовыхъ. Сѣвѣтникъ школьный Гикель выѣхавъ такожъ до Стрыи, чтобы переконѣтитися, яка помощь потрібна для тамошнихъ учителей. — Нынѣ отримали мы ще деякі докладѣйшѣ вѣсти о розбѣрахъ не щастя и о шкодахъ жителѣвъ Стрыи. Директоръ школы Голубовичъ оульно попареный, дочка его такъ попарена, что нема надѣтъ на уратованье ея житя. Проф. Мисиньскому згорѣло 2.000 зр. въ облигацияхъ. П. Дехицкій, дуже поважна и рѣдѣльна христіаньска кушечка фирма, отративъ

цѣле овое майно на 60.000 зр., нынѣ не має въ що оуланутися. Урядники почтовой ратували люте и посылки а у себе дома лишили все на жертву огнѣви. Она выратували мѣжъ иншими наданный люте на 200.000 зр. Въ касѣхъ знаходѣтъ оуопѣльшѣй банкноты, котры можна ще вымѣняти. На кѣлька миль отъ Стрыи падали на землю на пѣвъ надпаленнѣй банкноты. Въ Радѣвичѣхъ подѣ Самборомъ жѣнки злѣпали надпалену пѣтку.

— Рускій народный театръ переѣжае зъ Долины до Калуща, де дастъ 27 л. цѣвѣтъ, т. е. въ Сѣвѣтскій Второкъ перше представлѣнне: „Коантипа зѣ-надъ Полтвы“, комедію съ сѣвѣми и танцями. Въ четвѣрѣ д. 29 л. цѣвѣтъа будутъ представлѣны: „Корневильскій звонъ“, комична опера въ 4 актахъ; въ пятницю дня 30 л. цѣвѣтъа: „Черный Матѣвъ“, народный образъ; въ суботу дня 1 л. мая: „Властѣтели гутъ“, драма въ 4 актахъ; въ недѣлю д. 2 л. мая: „Новый дѣвѣрикъ“, народна оперетка И. Воробкевича. Въ Калущѣ перебуде театръ точно до 10 л. мая. Надѣмоу, що П. Т. Публика якъ мѣщанъ такъ и замѣщанъ, не лише сама буде радо оушѣтити на представлѣния, але ще заохотѣтъ и нашихъ патриѣстичныхъ селянъ до якъ найбѣльшой участи въ театральныхъ представлѣняхъ.

— Рускій театръ подѣ дирекціею п. Бачинского прѣйде при концѣ сего мѣсяця до Червоце, де буде давати рускѣ и польскѣ драматичнѣе представлѣния.

— Запрошенье. Чтобы подѣлѣтѣвъ въ Сѣвѣтскій день Воскресѣния Христ. „оувищенымъ яйцемъ“ и дружныи желаніями загрѣтися до дальшой невошыной працѣ около добра товариства нашего, зашруемо самѣ воѣхъ Ви. членѣвъ, такъ дѣйотныхъ якъ и почетныхъ, чтобы звалили явѣтисѣ въ комѣтатахъ товариства (при ул. Краковскѣй ч. 17 П. нов.) въ понедѣлокъ дня 26 л. цѣвѣтъа о год. 12 въ полуднѣ. — Отъ Выдѣлу тов. руканыхъ ремѣсникѣвъ „Зоря“ у Львовѣ. — В. Нагорный, голова; Ем. Бѣрецькій, заст. головы.

— О. Іоанъ Чепельскій, прѣфектъ семинаріи, одержавъ декретъ на катихиза въ руской школѣ им. Пирамовича у Львовѣ. При системизованю учителей сей школы буде чѣйже узгладѣна и посѣда катихиза и можна оуладѣтѣвъ, что дотычній власта звернуть на то овою увагу.

— Остѣннѣ маневры въ Галичинѣ. До „Kurjer-a Lw.“ телеграфують зъ Вѣднѣ, что войско буде оуоконцентровано головню въ Самбѣрокѣхъ. С. В. цѣсаръ буде мешкати въ Любѣви у пп. Бруницкихъ а арх. Рудольфъ въ Веньковѣй Вишнѣ у гр. Фредра.

— Вл. О. Вен. Ружницкогю зазуюдо — якъ доносятъ „Нов. Промѣтъ“ — староство въ Долинѣ на заплачу 20 зр. кары за то, что онъ звызавъ до збирания жертвъ на купно землѣ. Характеристичный сей фактъ зѣ того взгляду, что у насъ есть множество польскихъ комитѣтѣвъ, котры оуодошуютъ по касѣиолахъ вѣззана до складѣкъ на добродѣйный цѣли, а прѣцѣ нѣкому не приходѣтъ на гадку накладати на нихъ кары!

— Впр. еп. Юл. Пелѣвъ рукополагаѣтъ въ цѣвѣтну недѣлю 11 кандидатѣвъ священничѣго стану.

— Руску читальню открыто въ сѣлѣ Боратинѣ коло Бродѣвъ дня 11 л. с. м.

— Порядѣкъ богослужѣня въ Успенскій церквѣ: Въ Страстній четвѣрѣ о год. 7 1/2 вечеромъ Служба Сп. страстей Христовыхъ. Въ Вѣл. пятницю Царскій часъ о год. 11, потѣмъ вечерня съ оуѣвомъ, обѣдъ съ Пѣщеніею и проповѣдѣ. Въ суботу: утрѣня надгробна и литургія св. Василія В. о год. 11. На св. Воскресѣнне: воскресна утрѣня о год. 4, литургія о год. 8, вечерня и проповѣдь о год. 5.

— Будова гр. кат. семинаріи у Львовѣ розѣбчѣея вже небавѣмъ. Президіумъ ц. к. намѣстницѣвъ завѣзвало ректоратѣ, чтобы зарѣдѣвъ выпороженне оуицѣвъ будынку, въ котромъ мѣбѣтѣся музеѣ. Будынокъ той має розкѣдѣтисѣ.

— С. В. цѣсаръ санкціонувавъ ирѣзку уставу дотычно змѣны § 48 уставу о повѣтѣвой репрезѣнтации.

— Устѣннѣ испѣты зрѣлости въ учительскихъ семинаріяхъ отбудутся слѣдующимъ порядкомъ: отъ 15 л. червня до 20 лѣтъ въ мужекой а отъ 5 до 14 л. лѣтъ въ женской сем. у Львовѣ; въ Перемишлѣ отъ 22 л. червня до 3 л. лѣтъ; въ Станиславѣ отъ 5 до 12 л. лѣтъ; въ Тернополѣ отъ 15 до 18 л. лѣтъ.

— Огнѣ. Въ сѣлѣ Черкасѣхъ, пов. львовского, погорѣло 14 господарѣвъ; згорѣла 3 лѣтна дѣвчинка. — Въ сѣлѣ Гребѣнѣхъ коло Куликова згорѣло 24 селянскихъ загородѣ. — Въ Вѣтлинѣ коло Радѣина згорѣло 20 селянскихъ загородѣ. — Въ Сянтинѣ згорѣвъ дахъ на оуаціи червоцѣвѣкѣхъ зѣлѣзничѣвъ. — Въ сѣлѣ Турчѣнѣхъ, пов. самбѣрского, згорѣвъ при пожѣи хаты одинъ господарѣвъ разомъ съ 12-лѣтною дочкою. — Въ Розточкахъ, пов. долиньского, згорѣвъ черезъ неосторожнѣе паровый тартакъ. — Въ сѣлѣ Дѣмѣнѣхъ, коло Бурштына, згорѣло дня 15 л. с. м. 16 селянскихъ хатъ и 20 родѣвъ оуало безъ хлѣба. Одна жѣнка попарилася такъ, что небавѣмъ померла середѣ великихъ мукъ, 4 оособѣ попарилася дуже. Згорѣло богато дробного товару и 4 великія штуки. Зъ Бурштына надѣбѣли жандармы и поратували дуже много, оособливо треба подѣнести труды одного зъ нихъ, Стѣмѣна, котрый спѣасъ житѣе двоимъ людемъ. — Въ Ярославѣ згорѣла д. 20 с. м. одна хата и сѣяня, котра займилася отъ лѣмпы при пусканю корѣвъ. Воѣ житѣлѣ мѣста були подѣ вѣраженемъ нещастя въ Стрыю и збѣглися на помощь. Огонь прѣдусебно оуоро. — Въ Бѣбѣцахъ, надѣ Сяномъ, згорѣло 19 хатъ, костѣлъ и плебанія. — Въ Коломыи на передѣлѣтѣ погорѣло 5 хатъ; одна дѣтина погѣбла въ огнѣ, а одна попарилася. — Въ сѣлѣ Жулинѣ, мѣля отъ Стрыи, згорѣло вчера 15 загородѣ. Ходѣтъ поголоски, что сѣляне забирали зъ мѣста

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокопоставлені отці духовні уряджують при церквах хоры, протю поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНІЮМЪ (або ФИСГАРМОНІЮМЪ) до ученя спѣву.

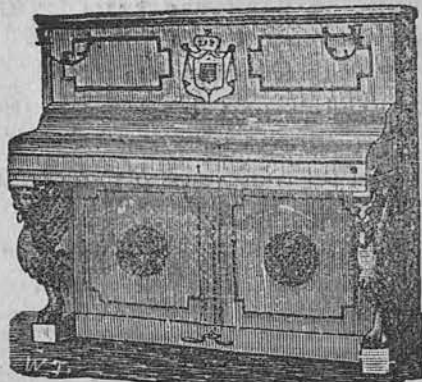
Высокопоставленіи п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназій у Львовѣ инструментъ мого выробу и може дати Высокопоставленнымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточнымъ инструментъ найлѣпшу інформацію.

Цѣна тыхъ инструментѣвъ бѣтъ 70 зр. а. в. и выше. Давъ такожъ на раты.

1872 76—? Сѣ поважаньємъ

ІОАННЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 143—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. За упакованье и посылку почтою числится 10 кр.

Якъ заводити Правды на ладъ закомарской Правды?

Розказавъ Данило Тяничкевичъ, духовный Закомаря. Накладомъ „Батьківщини“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Достати можна черезъ редакцію „Батьківщини“.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

купе и продае
всѣ эффекты и монеты
подоь наиприступнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и 3% Листы Гип. преміованій

котра пося закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. в. л. XXXVIII. Ч. 93) и найвышней постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фондowych, пушлярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вѣдѣя

можно въ сѣй Конторѣ получить.
(до выловованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинцій выполняются безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

Презнану загально найлучшу
Масу до запусканя подлогъ

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1584 48—0

Перепродучимъ дамо отповѣдний рабать.

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

**500.000
МАРОКЪ**

подае яко найбѣлшу
выграну въ найш-
лившомъ случаю
найбѣлша велика
державомъ Гамбурга
гарантована лотерія
грошева.

Спеціально-же:
1 Прем. зъ М. 300.000
1 выгр. зъ М. 200.000
2 „ 100.000
1 „ 90.000
1 „ 80.000
2 „ 70.000
1 „ 60.000
2 „ 50.000
1 „ 30.000
5 „ 20.000
3 „ 15.000
26 „ 10.000
56 „ 5.000
106 „ 3.000
263 „ 2.000
512 „ 1.000
818 „ 500
3172 „ 145
16990 „ 300, 200
150, 124, 100, 94,
67, 40, 20.

Найбѣлша, высокимъ правительствомъ
державнымъ въ ГАМБУРГѢ дозволенна и цѣлымъ
скарбомъ державнымъ гарантована лотерія гро-
шева мас 100.000 лосѣвъ, зъ котрыхъ 50.500
певно выграють. Цѣлымъ капиталъ приходящій до
лосованя выносятся

9,500.000 Марокъ.

Сѣ грошева лотерія отзначася осо-
бливо тымъ догоднымъ урядженіємъ, що
всѣ 50.500 выграніи, котрі суть выписаніи
въ побѣдъ стѣнчій таблиці, приходять до
певного порѣшенія вже въ кількохъ мѣся-
цахъ въ сѣмохъ по сѣбѣ постепенно посту-
пающихъ класахъ.

Головна выграна першомъ класомъ выносятся
50.000 марокъ; збѣлшася оттакъ въ другій класъ
на 60.000, въ третій на 70.000, въ четвертій
на 80.000, въ пятій на 90.000, въ шестій на
100.000 а въ сѣмбѣ евентуально на 500.000, спе-
ціально жо на 300.000, 200.000 марокъ и т. д.

Продажъ оригинальныхъ лосѣвъ сѣи гроше-
вой лотеріи повѣрено **подписаному домови
торговельному** а всѣмъ тѣмъ, що хотять взяти
часть въ закупкѣ оригинальныхъ лосѣвъ, зво-
лять сѣ своими замовленіями отнестися просто до
сѣго-жѣ дому.

Поважаныхъ замовляющихъ просится до-
лучити припадающій сумы въ австр. банкнотахъ
або маркахъ почтовыхъ до замовленія. Можна
такожъ посылати грошѣ наизнама почтовыми, на
бажанье выполняются такожъ припорученія за по-
сылаткою.

До тягненя выграной першомъ класомъ ко-
штуе

1 цѣлый лосѣ оригинальный зр. а. в. 3.50 кр.

1 половина лосѣ оригинальн. зр. а. в. 1.75 кр.

1 четверть лосѣ оригинального зр. а. в. 0.90 кр.

Каждый получить на руку оригинальный лосѣ заосмотренный гер-
бомъ державнымъ а равночасно и урядовый плянъ лосованя, зъ которого
видко всѣ бланшій поясненія. Заразъ по тягненю получить каждый безъ
ручій участь урядову лису выграныхъ, заосмотрену гербомъ держав-
нымъ. Выплата выграныхъ слѣдѣ пося плану ретельно и подоь гвар-
рантією державы. Наколи-бѣ неосладно получить лосѣ не годныя плянъ
лосованя, то мы радо готовѣмъ недогоднѣи лосѣ передъ тягненіємъ назавѣ
взяти и отдати получены за нихъ суму. На бажанье высылаются уря-
довѣи пляны лосованя на передъ даромъ. Щобы мы могли всякій замо-
вленія старанно выконати, то просимо высылати ихъ яко найскорше,
на каждый случай одажоже передъ

1606 1 2

30. цвѣтня 1886

просто до насъ

VALENTIN & Comp.
Bankgeschäft Hamburg.

Глядаеся учительки

на соло до початковой науки дѣтей.
Ближайшій інформаціи подасть о. Володи-
миръ Петрушевичъ у сѣ. Юра.

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВНИКЪ

Л. ЧИНЬСКОГО
въ Ярославѣ,

есть пося численныхъ признаиъ и
и лѣкарскихъ свѣдѣнъиъ найбѣлшій-
шимъ дѣтскимъ средствомъ въ не-
дугахъ слабого травленія якъ згазѣ,
диспенсія, браку апетиту, при:
отбыванію, геморрояхъ, малокров-
ности и многихъ другяхъ.

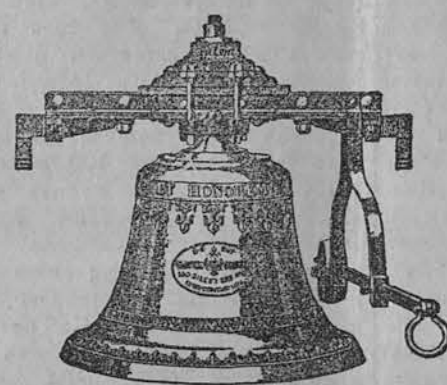
Цѣна за штуку 20 кр.

Можна набуту у всѣхъ анти-
кахъ и торговляхъ. 1603 7—50

Нотаръ въ мѣстечку
пошукуе вправленого кон-
ципиента и писаря.

Ближайшій вѣдомость въ Реда-
кціи „Дѣла“. 1—3

Ц. к. придворна лїярня дзвонѣвъ
П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

дешево при найвыгоднѣйшихъ условіяхъ заплать. Гармоничный
склады до престоловъ сѣи сильными и голосными дзвонками.

Зѣ альпакі: сѣ 4 дзвѣн. по 14 зр., сѣ 3 дзв. по 11 зр.

Зѣ мѣсяжу: „ 4 „ 10 „ 3 „ 8 „

Гармоничный склады до закрѣпѣи сѣ 4 дзвѣнками и сѣ прикраше-
ными рамами зъ кованого зѣлѣза по 25 зр. 1611 8—24

Отзначенія: Выстава вѣдѣньска 1873, два медалѣ за по-
стутъ за складъ дзвонѣвъ для вѣдѣньской Votivkirche 260
сотнарѣвъ ваги. Выстава промысл. у Вѣдѣи 1880 зол. медаль.

Заложена 1833. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,127.700 кильогр. ваги.
Зѣ сѣго до Вѣдѣи для 61 церкви 83 штукъ дзвонѣвъ 86,069 кильогр.
ваги разомъ и 2 дзвонѣвы до годиниковъ для нового ратуша 3345 кр. ваги.

МАГАЗИНЪ ПОРЦЕЛЯНЫ И СКЛА
ЕД. ГЕБГАРДТА

у Львовѣ, пляцъ Маріацкій ч. 7.

поручае въ наибѣлшомъ выборѣ и зѣ перворядныхъ жерелѣ

Сервисы столовы, гербатный и кавовый.

Скло кристаллеве, рѣзане, гравироване,
тонке, муселинъ и гладке звычайне.

Сервисы прикрашеніи до вина, пива
и ликерѣвъ.

Кашѣ и тарелѣ на тѣста и овоцѣ.

Кашѣ на сырѣ и маслѣ и Сервисики
на оцетѣ и оливу въ оправѣ зѣ дерева
и металю бѣтъ зр. 1 до 250 и выше.

Склады комисовый Сѣбѣла хиньского
и альпакіи зѣ найбѣлшомъ ремованомъ фа-
брики Конреца у Вѣдѣи.

Цѣны фабричній хиньского сѣбѣла: 1613 4—5

1 тузлѣиъ ножѣвъ и вилочѣ столовыхъ зр. 31 и 32.50.
1 „ „ десеревыхъ зр. 24 и 25.50.
1 „ ложокъ столовыхъ зр. 16 и 17.
1 „ ложочокъ до кавы зр. 8 и 8.50.

Тягненье вже въ Суботу

Kincsem по 1 зр. 11 лосѣвъ 10 зр.
лосы лише

Головна выграна готѣвкойю

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. по бѣтъ 20% 4788 зр. выгран.
трученю готѣвкойю.

Кинчемъ-лосы достати можна:

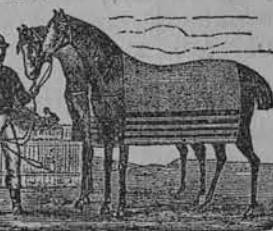
Вѣ бюрѣ лотерійномъ угорского Jockey-клубу, Буда-
пештъ, Waitznergasse 6.

Щобы выступити противъ всякой обманѣ анонсовой сполучились
международне Товариство Ескпортве и Товариство Сидла Викторія, що-
бы розсылати всякій товаръ гумовй, запавѣкъ, диваны, шовковѣи по-
крывала, обрусѣи и дерги на конѣ черезъ своего генерального заступ-
ника, пана Беренфельда, такожъ и высокопоставленнымъ отбирателямъ
приватнымъ по стальныхъ цѣнахъ фабричныхъ за попереднимъ присла-
немъ готѣвки зѣлѣзничною або за послѣдиплатою почтовою.

Диваны Викторія, сѣи взорами зѣбратъ або
цѣлѣвъ зр. 2.80, Викторія обрусѣи сѣи френцѣлами,
найновѣйшій зоры зр. 2.20 и 3.40. Викторія покрыва-
ла на лѣжка зр. 3.20 и 4.20. Гарнитуръ гобели-
новый два одѣяла и одинъ обрусѣи зр. 7.75. Гарни-
туръ Викторія, такожъ 2 одѣяла и 1
обрусѣи зр. 7.50 и 10. — Заслоны Викто-
рія, складающіи сѣи 2 довгихъ крыль сѣи
бордюрами, одною драперією сѣи двома
поддержками, сѣи френцѣлами. Цѣле бѣно
зр. 3.50, 4.50 Правдивый вѣхѣдній обрусѣи
шенильовый, зр. 5— и 7—. Смирненскій
портисры шенильовый, новѣсть до заслоны
за штуку зр. 9—, тунетальскій взорѣи
зр. 4—. — Правдивый заслоны Мекка зр.
6.50 и 8.50 — Коцы на постѣль для
службы зр. 2.50 и 3—. Флигельовый одѣяла зр. 5— и 6— Одѣяла
кашмировѣи въ всѣхъ барвахъ, сѣи найбѣлшимъ шифономъ за штуку
зр. 4.60. Нормальный одѣяла пося системы проф. Стера, зр. 13—. Ми-
лянскій шовковѣи одѣяла здоровья для особѣи недужихъ, шовѣи буре-
товый зр. 3.25, найтяжшій дубѣи якостіи зр. 6.80. Стебнованій одѣяла
Викторія зѣ шовкового атласу всякой барвы, 118 см. широкій 190 см.
довгий зр. 8.50 При замовленю заслоны, обрусѣи и одѣялъ просимо о
подаванѣ пожеланой барвы.

Конкуренція обманѣи кѣньскими дергами.

Фабрика дергъ Викторія предлагае на перекѣи обманчивѣи
конкуренціи величезный, широкій и дуже грубѣи не до знущенія дерги
Викторія сѣи 6 пестрыми пасками модными за штуку лишь по зр. 1.40.
Такій самѣи 190 см. довгий и 130 см. широкій зр. 1.60, найтяжшій якостіи
дубѣи зр. 1.90. Тѣ дерги можна такожъ уживати заплатьи кодывъ на
постѣль.

П. Т. Панамъ властителямъ коней по-
ручаемо нашъ спеціальный вырѣбъ флякер-
скихъ дергъ Викторія сѣи зовѣмъ ано-
новымъ тломъ и сѣи осьми пестрыми бор-
дюрами въ паски за штуку зр. 2.60, най-
тяжшій якостіи зр. 3.50.

Спеціально зѣи правдиво англійскихъ
дергахъ до подорожи сѣи правдиво ими-
тацією тигровой кожи, можна уживати
такожъ на возы и санѣи, цѣна за штуку
зр. 8.50 и зр. 9.50. Правдивый англ. плѣды
до подорожи для мужчинъ 350 см. довгий,
150 см. широкій за штуку зр. 4.75 и 5.50,
найбѣлшій сорта зр. 7.50.

Великій выборъ диванѣвъ, одѣялъ, сбрусѣи и дергъ. Цѣники на
жаданье даромъ и франко.

Звертаю покorno увагу моихъ высокопоставленныхъ П. Т. отбира-
тельцѣвъ, що маю выключне заступство нововыиденныхъ американ-
скихъ научуновыхъ плащѣвъ бѣтъ дощу для дамъ и мужчинъ. Можна ихъ
уживати на одинъ бѣкъ яко обгорткии и поршники а на другій бѣкъ
кавукуновѣи бѣтъ дощу. Тѣ плащѣи такъ малѣи и можна ихъ такъ
точно зложити, що можна ихъ выгодно сховати до кишенѣи Чи то въ
подорожи чи въ мѣстѣи нема краснойи ношѣи. Цѣна за штуку лишь зр.
7.50. При замовленю плащѣвъ просимо о подаванѣи довѣности, пошавши
бѣтъ ковыѣи въ долину.

Замовленія треба высылати до генеральной агентуры Export- und
Victoria-Waaren-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I, Salzgrub 3.

Агентуры филиалный: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Пе-
тербургъ и Константинополь. 1561 30—?

5 килевѣи

БОЧѠВКИ ВИНА

поручае

Торговля Гегелайско-токайскихъ винъ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1545 (12—54) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бѣчѣвка Гегелайского столового . 2 зр. 10 кр

1 „ Гегелайского столового луч-
шон якостіи 2 зр. 30 кр. и 2 „ 50 „

1 „ Гегел. отох. ароматичного 2.70 и 3 зр.

1 „ Самородного вытравного . 4 зр. 30 кр.

1 „ Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 „ —

Червоний вина: 1 бѣчѣвка Vizontai 2 „ 50 зр.

1 бѣчѣвка Vizontai старе . 3 „ —

Повыше наведенѣи цѣны розумѣются вразѣ
сѣи бѣчѣвкойю окованю желѣзными обручами и о-
плаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благо-
оклонный отбиратель жадныхъ больше коштовъ
не поносятъ. Купуючи
вина особисто только у
продуцентѣвъ ручать за
здоровѣи добра, натураль-
най и лучшій вина якъ зѣ
Вершецѣи, и просить о ла-
окави замовленія.

Концесіоноване заведенье публичныхъ послугачѣвъ

МИХАИЛА ВАЛИХЕВИЧА

при площади Галицкой ч. 7 у Львовѣ

поручаея Поважаной П. Т. Публичѣи и би ласкавымъ взгля-
дамъ до всякой послуги публичной, якъ:

до перевозженя мебѣлѣвъ, знярядѣвъ домовыхъ при
переправджуваню, упакованя такъ мебѣлѣвъ, якъ
такожъ и всѣлякихъ иншихъ предметѣвъ, высылки
товарѣвъ на зѣлѣзницѣи и доставы зѣ зѣлѣзницѣи.

Дѣяльнѣсть ту выконуея власными прирядами
до того умисно удержуванными.

За всяку роботу поручену заведеню, ручаются не только
власною фирмою, але кромѣ сѣго и кавцією, зложеною
въ Магистратѣи мѣста Львова.

Выназы порожнихъ помешанъ удержуются стало и бесплатно
въ заведеню до перегляду.

1591 5—6

Подоь управою Фавстина Бѣляка.

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ въ Вторникъ, Четвергъ и Суботу (крѣмъ русскихъ святыхъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотеки найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣмъ каждый 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.

Редакция „Администрація“ подъ Ч. 44 уліцъ Галицка.

Рукописи вѣрнутся лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. въ одномъ строкѣ печатномъ, въ рубр. „Надобезане“ по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатанъ вѣдѣній отъ порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Вѣднъ Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duke, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstain & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевскомъ Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовой урядѣ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:

въ цѣлый рокъ . . . 12 ар.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на пѣть року . . . 6 ар.	на пѣть року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар.	на чверть року . . . 3 рубл.

съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“:

на цѣлый рокъ . . . 16 ар.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на пѣть року . . . 8 ар.	на пѣть року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар.	на чверть року . . . 4 рубл.

на самѣмъ додатокѣ: на самѣмъ додатокѣ:

на цѣлый рокъ . . . 5 ар.	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на пѣть року . . . 3 ар.	на пѣть року . . . 3 рубл.

Для Заграничнѣ, отримъ Россіи:

на цѣлый рокъ . . . 15 ар.	
на пѣть року . . . 7 ар.	
на чверть року . . . 3 ар.	

съ дод. „Библиотеки“: на самѣмъ додатокѣ:

на цѣлый рокъ . . . 19 ар.	на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
----------------------------	---------------------------

Поодинокое число кошты 12 кр. а. в.

Съ днѣмъ 1 (13) цвѣтня зачавъ П. чверть-рокъ сегорѣчного выдавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнам. повѣстей“. Просимо о вѣрваннѣ залеглостей и скорѣмъ отновленнѣ предплати.

Новоприступающій П. Т. Предплатникъ „Библиотеки найзнам. повѣстей“ одержать за доплатою 1 зр. початокъ повѣсти Додета „Набобъ“ (17 аркушѣвъ).

Христосъ воскресъ!

Сею побѣдною пѣснюю житя надъ смертѣю, правды надъ ложѣю, царства Божого надъ царствомъ тмы витаемо Тебе, рускій народѣ, съ свѣтлымъ днѣмъ Воскресенія Христоваго! Празникъ сей, въ котрого радости кожда душа, озарена свѣтломъ христіанской истины, бере найживѣйшу участь, піднимаєсь мыслею до источника вѣчной правды, вѣры, любви и надѣв, отновляєсь, заграєсь до добра, прощає и живою любовію обгортає своего брата, — празникъ сей заставъ насъ Русинѣвъ при ширѣй праці кола нашего отрожденія духового и матеріального, одинокимъ розумиомъ, божимъ и людскимъ закономъ освѣщеною основою до ширѣна царства истины на землі. Тихій и сумирный нашъ трудъ съ гуманною цѣлю, трудъ не егонистичный, не кастовый, и усилъхъ его певный. Тожъ съ ширимъ желаннѣмъ, щобъ плоды его вже нынѣ вили въ хосенъ широкій, рускій Родинѣ, щобъ добрый нашъ наміреніа усилялись в рослі, щобъ правый трудъ кождою одиницѣмъ прозававъ буйно, щобъ и немощный заграєсь до дѣла и щобъ всѣ вѣрніи сныи сватон Руси згорнулись подъ прапоръ єдино-спасительной идеѣ народной, — съ тымъ желаннѣмъ повного а свѣтлого Воскресенія нашего Народу съ желаннѣмъ всего добра вступаемо нынѣ, Народѣ рускій, въ Твоѣй порбѣ и христосуюсь съ пѣснюю на устахъ: „Христосъ воскресъ, смертѣю смертъ поправъ, и сущимъ во гробѣ животъ дарувавъ!“

Борба о права конституційній.

III.

Пригланнѣмъ трохи близше наведеному въ попереднѣмъ числѣ злобному комуникативу „Сzas-у“ о нашихъ читальняхъ.

О читальняхъ, правда, була бесѣда на Соймѣ, але неправда, будто-бы рускій послы не отповѣди на замѣтъ рядового комисаря д-ра Ритнера, котрому „Сzas“, своєю дорогою, вкладає нынѣ въ уста такі слова, якихъ онъ не уживъ и не могъ ужити. Мы бачимо зъ справозданъ стенографичныхъ, що д-рови Ритнерови отповѣвъ пос. Романчукъ дуже трафіно: „Не нашѣ читальни бавятся въ политику, але радъ поведусѣя политикою супротивъ нашихъ читальнѣ“. На то д-ръ Ритнеръ вже не отповѣвъ, — а прещѣнъ п. Романчукъ давъ-же чей ему до того нагоду!...

Дальше что-до закидѣвъ въ „Сzas-ѣ“, будто-бы деякі читальни служили головно цѣлямъ политичнымъ, читали книжки съ крайними и неморальными тенденціями, будто-бы въ читальняхъ були підбурюющіи бесѣды и выклады, часті експесы, и т. д., — то мы слытаемо: де факты? давайѣ факты! называйте тѣ читальни по имени! Та ба! въ томъ то и сукъ, що нема кого называти по имени!

Тутъ мы мусимо піднести, що членамъ читальнѣ вольно бавитися въ политику, а толькѣ читальня яко товариство, взглядо еи Вѣдѣвъ, не може офіціально предпринимати ніякой подптинной акціи. Се треба все розрѣзняти. До читальнѣ нашихъ належать въ бѣльшій части люде письменніи, просвѣченніи, и маючий понятіе о народности, тожъ и при выборахъ читальники голосуютъ на русскихъ кандидатовъ. Противники нашѣ головно за то

бють на читальни и підступно та злобно идентификують членѣвъ читальнѣ, яко горожанѣ, съ читальнями яко товариствами, и підсудаютъ товариствамъ „пропаганду“ политичну, противну статутамъ. Се чиста злоба!

Що до минимыхъ фактовъ съ подписами членѣвъ-основателѣвъ на статутахъ читальнѣ, то мы зновъ слытаемо „Сzas“: де такі факты лучились? назовѣтъ тѣ читальни по имени! Що поданія и статуты влывають „шабьоновы“ (выданіи друкомъ въ тов. „Просвѣта“), мы того не перечимо, але-жь въ томъ нема и зерна неадекватности. И всѣ „Кѣтка rolnicze“ закладаются „по шабьону“, а мимо того ніхто не підносить ніякого замѣту! А прещѣнъ повинно бути „рѣвне право для всѣхъ“!

Що „власть спостерегла декуда у старшини громадской формальну неохоту до читальнѣ“, — мы въ то вѣримо. О томъ власть могла доведатися и зъ русскихъ газетъ. Всяко, де вѣдѣти и старшина громадская — жида, або хочъ и христіане, але піяки та при выборахъ т. зв. „Микиты Хрунь“, въ певныхъ кругахъ протегованіи — тамъ, очевидно, про „охоту“ старшини громадской до читальнѣ не може бути и бесѣды; тамъ иде завзята война свѣтла съ тьмою. По котрій же сторонѣ стати интеллигентному и дбающему о добро краю чоловѣкови: по сторонѣ свѣтла, чи тьмы? Мы слытаемо по сторонѣ свѣтла, — „Сzas“ стає по сторонѣ тьмы! Але-жь, ради Бога, панове „станьчики“, подивѣтѣся, що двѣся нынѣ у васъ на Мазурахъ дѣлато, що вы берете подъ свою опѣку — тьму!

Наконецъ что-до кпинѣ „Сzas-у“, будь-то „режисерія (руска интеллигенція) не може предприняти ніякихъ мѣръ“ въ дѣлѣ спиноуванія розвою нашихъ читальнѣ, бо „не чужо грунту подъ ногами“, — то мы, на „посрамленіе“ его, вкажемо ему на депутацію „Народной Рады“ у п. намістника, про котру онъ до нынѣ замовчує. Ся мовчанка для насъ вповнѣ зрозумѣла: треба бы наводити точки меморіалу Выдѣлу „Народной Рады“ и отповѣди на нихъ п. намістника, — а зъ того вышло-бы, що такі читальни не суть ніякою такою институціею, що загрожувала-бы спокоєви публичному та интересамъ краю чи державы, а противно, въ интересѣ краєвомъ и державномъ власть не то не повинна спиняти розвою читальнѣ, а радше обовязкомъ еи єсть, ще помагати ихъ розвою.

Мы, Русины, на тѣй дорогѣ не дамось нічимъ збити зъ толку та отстрашнѣти. Законъ за нами, правда за нами, цѣль наша величина, средства чисты. Просвѣта народу — то нынѣ наша перша задача, а читальни перше средство до того. Нашимъ идеаломъ єсть, щобъ кожде село руске побѣдъ церкви и школы мало читальню! „Сzas“ поправляє насъ и замѣсть „читальню“, кричитъ „коршму“! Ну, розумѣєся, „пропінасія grunt!“...

Кѣлька гадокъ.

Дуже се давна и исторіюю всесторонно провѣрена правда, що кождый народъ має такихъ горожанѣ, якихъ собѣ выхує и що доля народу въ будущности, поминувши посторонній случайный обставины, зависить головно отъ самого-жь народу, т. е. дѣлающихъ посередѣ него факторовъ. Выхоуванье одиницѣ, въ мѣру якимъ оно єсть, добрымъ чи вѣлымъ, отповѣднымъ чи неотповѣднымъ духомъ, питоменностямъ и потребамъ національного организма, двигає або валитъ дѣлѣ сусѣбности. Не исторія творить народъ, а они самѣ творятъ исторію. Фатализмъ тутъ выключеный.

Дальшою правдою єсть и сей аксіомъ, що народъ, утратившій свою политичну самостѣйность, може вѣдвинутися лишь просвѣтою, поправою своихъ пороковъ и працею. А и сего нѣхто не стане оспорювати, що сила до житя народу лежить головно въ его масѣ, въ равнѣю и поступѣ той массы, далекѣмъ отъ гнилого консерватизма, въ поступѣ оперѣмъ на убла-

городненю и уморальненю загалу и вытвореню въ нѣмъ честныхъ и крѣпкихъ характерѣвъ. Наколи при томъ народъ злѣмѣвъ перевести у себе явну организацію праці, упорядкувавъ трудящій свои силы, вливъ въ нихъ одну, въ духа самого-жь народу выплывающую провѣдну мысль, то отрожденіе его пойдѣ впередъ певнымъ и скорымъ крокомъ.

Мажучи всѣ тѣ правды и аксіомы передъ очима, а въ другой стороны оглянувши бодай побѣжно и въ загальныхъ чертахъ нашу праці около вѣдвиненія нашего руского народу, мы скавати можемо смѣло, що дѣло въ тои короткои але есенціальной программѣ хотѣи не довершено, то бодай почате. И се вже єсть достаточною порукою, що мы вступили на розумну и певну дорогу и що будущность наша. Такъ єсть!

Интеллигенція руска зрозумѣла задачу выхоуванія такъ своихъ молодежи якъ и массы народу. Неохоту до школы, той традиціею освѣщенный порокъ жителѣвъ нашихъ селѣ, переложило наше духовенство заравъ въ першихъ лѣтахъ по освобожденіи селянъ отъ подданства, а намъ вѣстѣно навѣтъ, що вже въ часѣ панованія Іосифа II то духовенство наше звернулось до правительства съ просьбою, щобъ ему вольно було засновувати при церквахъ школы. Але и людѣ самѣ зрозумѣвъ скоро вагу просвѣты для себе, а доказомъ того була и єсть та жертволюбивѣсть, съ котрою онѣ до заснованія сихъ школъ горнуєся, и нынѣ, мимо того, що школа та отлучена отъ церкви страшила характеръ національно обрядово-просвѣтительного институту, заодно цѣ горнесѣ. Охоту до просвѣты и потребу образованія отчувъ рускій народъ достаточно.

Не менше и читальни, що послѣдними роками, засновуваніи въ инициативѣ самыхъ-же селянѣ, мають на цѣли розвести то образованье въ ширшихъ кругахъ селянскихъ, съ отрожденіемъ обываемо на поли нашего духового отрожденія. Селянинъ нашъ, жадный науки и свѣдомый хѣсна еи, преса до немъ єсть дуже похвальною жаждою. Онъ станувъ близъко до своихъ просвѣтительныхъ товариствъ, єсть ихъ членомъ и вѣртаєсь до нихъ съ повнымъ довѣремъ. Онъ побороує вже навѣтъ и перепоны, котрі на дорожѣ до просвѣщенія ставляють ему одиницѣ, жиучіи и дышущіи духомъ кастовости и традиціями середныхъ вѣковъ. А се єсть порукою, що рускій селянинъ проарѣвъ и роуаѣвъ, де шукати за основою до уморальненія себе и до своего добробыту.

До сихъ початковъ на поли просвѣты приходять ще и отрадный обыває поправки застарѣлыхъ и глубоко вкорененныхъ пороковъ моральныхъ. Отвѣрѣніе народу принялось въ насъ дуже скоро и обгорнуло значну частину жителѣвъ нашего краю. Въ томъ выключна заслуга нашего духовенства и уступившого митрополита. Безъ пресіи, безъ намѣвъ, безъ мисѣй, отъ котрыхъ, примѣромъ сказавши, на Мазуричѣмъ надѣялось дуже великахъ користей, отступивъ нашъ народъ сѣлами и сторонами отъ поганого, рѣвно-жь традиціею освѣщеною привычки пияниченія, и нема небезпеченства, щобъ колись и при лучшѣмъ матеріальномъ бытѣ вернувъ до немъ. Съ отвѣрѣніемъ двигаєсь нашъ народъ поволи и въ другихъ пороковѣвъ. Недбалѣсть, лѣнь, негосподарѣсть, утрата здоровья, деморализація въ родинахъ — все то цѣває въ насъ поволи навѣтъ и въ очажъ песимиста. А за самѣмъ будитѣся въ нашихъ селянахъ чимъ-разъ бѣльша охота до рациональной господарки, до промыслу, до торговлѣ, до асоціицій. Тымъ и сповняемо поволи третью точку программы отрожденія — сповняемо працію.

Богато, дуже богато далось-бы ще на той темѣ скавати позитивного и такого, що въ кождѣмъ филантропѣ и патриотѣ гѣдѣе вѣдунити чувство отрады и задоволенія. А єсть се на чѣстѣ піднести значеніе и певніи успѣхи тои нашей сусѣбной и просвѣтительной работы, бо якъ-разъ теперь „ерархія сполечна“ найшлась въ клопотахъ съ своимъ мазурскимъ селяниномъ и не знає выходу въ прикрого положенія.

Тѣлько ажъ въ другой стороны най будѣ намъ вольно скавати, що на чѣте добре дѣло не повинно лишитися недовершеннымъ. Намъ не толькѣ не вольно вмовляти въ себе, що плоды культурной работы на нашѣй Галицкій Руси суть вже надго значны, але по совѣстномъ рахунку мусимо ще набрати пере-свѣдѣнія, що намъ ще дуже богато недостає, что то доперва першій весенній цвѣтъ по легкомъ, хотѣи теплымъ дощи. И изъ стороны духовной и свѣтской интеллигенціи руской, и изъ стороны лѣдвя отямывшогося люду зроблено доперва першій крокъ до добра. И богато

поля лежить ще облогомъ, нерушеною новою, и богато лѣмѣшѣвъ ржавѣ въ коморѣ у интеллигентныхъ верствѣ. А до того всякій въ насъ знає, что и дѣволъ не спитъ и носитъ съ собою спорый мѣшокъ плевелѣ. Сторонами заволѣвши интеллигенцію тяжкій индеферентизмъ, индоленція, а навѣтъ и апатія до народного дѣла. Деинде интеллигенція та надѣсь маннѣ въ неба и дипломатизує; ще деинде робота та єсть за мало интенсивна и лишь хвилева, не кажучи вже про тѣхъ, що потонули въ безнадѣйности, голосѣтъ ту безнадѣйность устами пророковъ и деморализуютъ загаль. И на поли просвѣтительнѣ и моральномъ, де зроблено початокъ, лишилось ще дуже богато нѣтыканого. А що скавати про поправу матеріального быту народу, про экономичне положеніе селянъ? Съ выимкою кѣлькихъ сотокъ кѣсъ задатковыхъ, невеликого числа ссы-пѣвъ вѣдѣвѣхъ та крамницѣ, прочіи средства до вѣдвиненія добробыту русскихъ масъ не тыканѣ. Въ насъ нема ще нѣ своего товариства господарского, нѣ спѣлокъ торговельныхъ та финансово-господарскихъ, нѣ умѣня выкористати рационально землю, що насъ має годувати, нѣ промыслу домашнего розвиненого, нѣ збутку для него, нѣ фаховыхъ шкѣлъ, а нѣмѣсть при зростающихъ потребахъ часу и державы рустѣтъ тагары, а земля мѣсяцами усууєсь въ подѣ ногѣ. Въ сѣмъ взглядѣ мусимо ще заодно бути песимистами.

Рѣвно-жь наколи розглянемося по полю политичномъ, то и тутъ свѣдомѣтъ національна и зрозумѣня интересѣвъ верствѣ суть въ дѣчѣмъ дуже недостаточны. Нашѣ найусердечнѣйшіи змаганія розвиваються о хвилеую организацію супротивныхъ намъ элементѣвъ и мы слытаемо немѣдчыми.

Але всѣ тѣ недостатки не повинні вліяти на насъ отстрашающе. Безъ труда не буде вѣнца побѣды. Мы не першѣ боремось съ супротивными обставинами. Противно! Зрозумѣвши нашѣ недостатки, мусимо лишь ободритися до дальшого интенсивного и ширшого труда! И сей трудъ интенсивный, неустаный и въ бѣльшихъ размѣрахъ, повиненъ статися окликомъ дня! Не сплять другіи и намъ ніколи!

Загальній Зборы

товариства имени Шевченка.

Дня 28 марта отбулося въ комнатахъ „Рукокопъ Бесѣды“ Загальній Зборы членѣвъ товариства имени Шевченка. Членѣвъ явилось 17. Уприсовши до проводу Ви. о. совѣтъака Вас. Ильичакого, здавъ голова товариства, п. Громницкій, справу зъ дѣяльности товариства за рокъ 1885.

Главнымъ стараннѣмъ Выдѣлу, — кажесѣ въ томъ справозданю, — було розширеніе друкарнѣ товариства черезъ закупно новыхъ машинъ. При матеріальной помощи Свѣтл. товариства „Провѣта“, котре вызычило на тую цѣль значытѣшу квоту подѣ користными для друкарнѣ усовѣями, закупивъ Выдѣлъ новую машину зъ реноменованой фабрики Авгобургской за 3.000 ар., узыскавши черезъ оплату готовкою значный опустъ въ цѣны купна. Друга машина потягнула за собою бѣльшіи выдатки на облогу и лыкаль, котрый треба було розширити, але поднеола такожъ вартѣсть друкарнѣ, ставляючи еи въ возможность выконати въ короткѣмъ часѣ работы и тымъ самымъ смѣльшѣе конкурировать съ иншими друкарнями.

На поли литературномъ заявляло товариство свою дѣяльність издавничествомъ „Зорѣ“ съ „Библиотекою“, котру то часописъ переняло оно съ концѣмъ року 1884 на власнѣсть отъ Вп. проф. Партицкого. Подѣ редакцію будущего властителя, а при головномъ спѣвѣдѣ Вп. проф. Подоланьского, вышло въ протягу 1885 року 35 аркушѣвъ „Зорѣ“, и толькѣ-жь аркушѣвъ „Библиотеки“ въ 5 книжкахъ: „Писма Могильницкого“, „Поэзія Т. Шевченка т. II“, Дениса „Море и его чудеса“, Григоріевича комедія „Тато на заручинахъ“ и „Соколикъ“. Съ новымъ рокомъ ставъ отвѣчальнымъ редакторѣмъ „Зорѣ“ д-ръ Омель. Калитовскій и выдає часописъ тую, посвячену белетристичѣ и литературѣ патимѣй, два разы на мѣсяцъ въ объемѣ 2—2½ аркуша при живѣмъ спѣвѣдѣ найвиднѣйшихъ писателѣвъ нашихъ. Такожъ выдадо товариство въ роцѣ минушѣмъ 2 хромо-литографіи, представляючи нашѣй народній тишы (Гуцулу и Гуцулку на коняхъ) и продає тѣ-жь предплатникамъ „Зорѣ“ по зниженной цѣнѣ 1 ар. за пару.

Изъ справозданія сего доведѣмося дальше, що п. к. намістникъ потвердио змѣненый рѣшеннѣмъ послѣднихъ Зборѣвъ статутъ, въ насѣдѣ докъ чого знижено вкладку въ 100 ар. на 50 ар. и пропушено въ §. 22 гѣмъ алену 7-му. Словъ

няючи ухвалу Загальних Зборів, вручив В. проф. Партыцкому грамоту на почетного члена товариства і віддав тим належну честь заслугам сего Мужа окого розвою рідного слова.

Против незвичайного вибіру належності еквивалентної внесено рекурор в приписаних термініх.

Через делегатів своїх брало товариство у ділі у всіх важливіших манифестаціях і торжествах народних: витало ново-именованих владык; высылало отпоручника своего на интронизаційне торжество першого епископа Станиславовского; складало спільно с другими народными товариствами желанія в день имени высоко-заслуженому патриоту о. Стефану Качаї, основателю и добродѣлю своему. При той нагодѣ дакуе Выхдѣл именово товариства Впов. и Всесвѣта. о. проф. д-ру Омеляну Огоновскому, проводникова депутатів народних, за свѣтлї промовы и вь загаль за патриотичне и повне гідности выступленне всюда, де сего справа наша вимагає.

До розширення рідного слова причинилося товариство даруваннямъ своих давнѣйшихъ накладовъ якъ читальнямъ такъ и товариствамъ, котрі о се просили, и высылало даромъ „Зоря“ академичнимъ товариствамъ у Львовѣ и Краковѣ, Відни и Чернівцяхъ.

Справозданне касове за рікъ 1885 выказує вь билансі зъ 31 грудня актива 17.626 зр. пасива 8.995 зр.

Оба справозданія принявъ Збѣръ одноголосно до вѣдомости, а на внесенне п. Осипа Ганиначка именованъ контрольною комісію удѣлено уступаю чому Выхдѣлову абсолюторію.

На внесенне Выхдѣлу принято до товариства новыхъ членѣвъ, пп.: д-ра Омеляна Калитовского, Ивана Белея, проф. Грѣгорія Цеглицкого, Василя Нагорного и Володимира Коцовского. Число членѣвъ выписанъ разомъ 40.

До нового Выхдѣлу выбрано пп. Юл. Медвѣцкого, Юл. Романчука, Дам. Гладилевича, Сид. Громницкого и д-ра Ом. Калитовского, а заступниками пп. Володимира Шухевича и Осипа Ганиначка. Головою товариства выбрано п. Даміана Гладилевича. До комісії контрольной выбрано на рікъ 1886 пп. д-ра Юл. Целевича, Мих. Косоака и Теофила Барановского.

На внесенне Выхдѣлу рѣшено одноголосно еречню вѣдѣлства субституційного по бл. п. д-ру Корнеліу Сухевичу, а на внесенне д-ра Юл. Целевича постановлено, прилучити бібліотеку товариства до бібліотеки товариства „Прогресъ“, съ застереженьемъ права власности. На томъ закѣчено Загальні Збори.

Новий Выхдѣл укониитуувався на засѣданю овиѣмъ д. 14 л. цѣтня, выбравши заступникомъ головы проф. Сид. Громницкого а секретаремъ д-ра Ом. Калитовского. Надѣръ надъ друкарнею и рефератъ вь справахъ друкарнѣ поручено п. Громницкому, вь справахъ литературныхъ п. Калитовскому, а администрацію „Зоря“ обнявъ п. Шухевичъ.

Непокоѣ межи Мазурами.

Вчерашня „Nowa Reforma“ приносить вь томъ дѣлѣ слѣдуючї вѣсти.

Зъ Нового-Санча пишуть намъ: „Зло-радіи вѣсти, — ширѣи мѣжъ людомъ — достались и вь нашу околицю. Правдивого жерела тыхъ вѣстей дойти годѣ. Побѣхъ неблизь, що повстанцѣ выправлять „рѣзню“ межи хлопотвомъ, головнымъ мѣстомъ поголѣрокъ люду єсть „рѣвний“ подѣль ґрунтѣвъ и лѣсовъ панськихъ“ мѣжъ люду. Жандармы що-день сироваджують индивіду, котрі ширять тїхъ непокоячїхъ вѣсти. Кѣлька зъ нихъ засудивъ тутешній судъ карный. И наше мѣсто заалармовано анонимамъ, котрі отослали прокураторію. Властитель дѣлѣ вь околиці сущѣ дѣйстно вь страху о майно, а навѣтъ о житѣ, и длѣтого жаждали отъ власти оружнои асистенці. Жандармерія вь якъ наибѣльшихъ оборотахъ. Компанія войска, вь свѣлѣ 80 мужа, подѣ командою капитана Фрейха отойшла нинѣ о год. 8 мин. 16 до Грыбова, Цѣнжовицѣ и Вобовы, а рѣшта войска на-готовѣ. Сподѣваюцца леда хвиля розказу отойти одной компаніи до Горлицѣ и околицѣ. Вь окрестности Ламановой найменше чути о неспокояхъ.“

Зъ Доброміля пишуть намъ: „Зъ Вярчѣ доносено сюда о зворушеню умѣвъ середѣ селского люду, вь наслѣдокъ розсѣваню вѣсти, мовѣ-то „паны“ наміряли вь Великодній свѣта напасти на хлопѣвъ. Отже вь Улочи хлопцы затягують варты и готовляцца до обороны, котра легко може перейти вь вѣчку. Староство до бромилске, завѣдомлене о томъ, зарядило средства до умирѣна постраху.“

До „Kurjer-a Lwow.“ пишуть зъ-подѣ Ясѣла: „Не гадаю, щобы справа соціална була причиною рухѣвъ на Мазурацѣхъ. Кому селянѣвъ має завѣдувати, дѣдичевѣ, чи урядниковѣ? Причѣна рухѣвъ лежить вь темнотѣ и легковѣрности люду и вь квестіи жидѣвской, котру вь послѣднѣмъ часѣ розжарено тою нещастною агитаціею за свѣтланьемъ недѣлѣ, бо селѣне понимаютъ рѣчь такъ, що жиды хотять, щобы христіане свѣткували суботу замѣсть недѣлѣ. То однакъ певно и наибѣльше болить, що антагонизмъ межи хатю и дворомъ єсть такій самъ, якій бувъ передъ 1846 р. Щобы агитаціи зыкоренити треба по люднѣйшихъ селѣхъ пооставити малѣ стаціи жандармеріи, якъ вь Пруссѣхъ. То для бѣсчестности конечно, коли наша интеллигенція селска, котра повинна тримати руку на пульсѣ и сердца люду, не хоче чи не умѣе жити сь намъ. Дальше

кожде село повинно мати щоденну газету, щобъ зъ неї довѣдувалося про правду вь политикѣ. Наконецъ треба явности, бо выроки судовѣ — то за мѣло.

До „Gazet-y Nar.“ пишуть: „Несподѣване лихо ширитѣ якъ зараза. Вь осени були спорадичнѣ „антисоветскій“ проявы, вь лютѣмъ угрозы „противъ жидѣвъ“, вь цѣтнѣ „противъ цѣнѣвъ“. Нинѣ на Мазурацѣхъ два таборы: одинъ маса огорѣваюча собою дворы и мѣсточки, снѣгладѣюча сь нетаєною завистю и сь ворожою неохотою на другій, нечисленнѣй, розкиненнѣй верхъ оупѣлнѣй. Терѣвъ рухѣвъ обширнѣй: Повисляе почавши отъ Вохвѣнського, долина Дунайца до ново-санчского повѣта, долина Бѣлой отъ Громника до Грыбова, цѣла Горлицѣ ажъ по Бѣчѣ и Кроснянскѣ. Леда искра може выкликати оупѣлнѣю катастрофу. Кружатъ вѣсти, що говорѣцца и о нищеню линіи зѣлѣзничихъ...“

Нинѣшня „Now. Reforma“ подѣноситъ алармъ у вѣстунѣй статіи, що рухи стають грѣшными и переносяцца у вѣходнї повѣты. Зъ той причѣны треба було удѣтѣсь подѣ отѣку жандармеріи и войска.

О нашѣй автономіи

говорять при нагодѣ 25-лѣтнього юбилею члена Выхдѣлу краєвого, п. Октава Петруского, допиователь „Przeglad-u“ (ч. 93 зъ 23 л. с. м.), очевидно якійсь польскій шляхтичъ:

„Милый Боже! четверть вѣку добѣгає, якъ маємо автономію. Кштує она майже тѣлько, кѣлька Бисмаркѣ призначѣвъ на выкупно землѣ польской вь Познанциѣ. Прѣцѣвъ самѣ Рѣды повѣтѣй — а єсть ихъ 74 — коштують перестѣчно кожда бѣльше-менше 6000 зр. рѣчно, всѣ разомъ около 450.000 зр., отже черезъ 20 лѣтъ кругло 9.000.000, або 18.000.000 марокъ нѣмецкихъ, — а Выхдѣл краєвий, а Соймы, а уряды громадскі, а стрѣты чау и кошты подорожї 1924 членѣвъ радѣ повѣтовѣхъ, — обчислѣмос докладно, то до 100.000.000 Бисмарковѣхъ марокъ зовсѣмъ не богато захибує. А якї результаты?...“

Памѣятаю эпоху, коли ухвалено уставы, за-пѣвняючї краєви самоуправу. По кѣлькадесяти лѣтахъ господарства нѣмецкого, по змарнованю величезныхъ добѣръ коронныхъ и старостѣвъ, — здавалося, що край подѣ самоуправоу розцѣпѣ и отродѣтѣ не лише матеріально, але и морально. Рѣды повѣтѣвъ — то бѣше мѣсты межи пошвареными станами, — селѣне и паны, працюючи оидно для добра повѣта, подадуть собѣ руку до згоды, и т. д., и т. д., — и воймъ здавалося, що автономія, — то чудесне лѣкарство на всѣ раны нашої оупѣлнѣности.

Одинъ тѣлько бл. п. Маврикій Краєнскій — що сердѣмъ и умомъ стоявъ выше мѣстѣхъ и ясно та поважно глядѣвъ вь будущее, — онѣ одинъ лише, хочъ не перечѣвъ користи, однакъ жѣхавъ головою и говоривъ: „Автономія отращѣно дорога рѣчь, — край не вынесѣ того тягару.“ Але и онѣ страхався тѣлько выдатѣкъ — а по-вѣтъ бувъ надѣвъ вь добріи наслѣдки ухвалѣ соймѣхъ. Вѣднѣй Маврикій! Зломанный працею и вѣкомъ мусѣвъ глядѣти на то, якъ надѣвъ его и подѣбныхъ ему вынули листвокъ по листвоку, — духъ Божій, що уносѣвся вѣдѣ творцѣми уставѣвъ автономичныхъ, духъ повѣльной правѣ надѣ облагородненѣмъ люду, надѣ его матеріальнымъ розвитѣмъ — отлѣтѣвъ отъ насъ, отали мертвѣй и безплоднѣй параграфы — а тягары такї великі, що цѣлѣй край точѣтѣ вь пропѣсть руины. Матеріальнѣ мы отратили миліоны, отратили двадцѣть лѣтъ на безплоднѣй праці, — а що мы зыскали морально, нехай на то отповѣдѣтъ розбѣйничѣй (zbojnickie) руха на Мазурахъ.“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНѢЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Справы парламентарнѣй.) Австрійско и угорское правительство згодилися на то, щобы на засѣданнѣхъ обохъ парламентѣвъ дѣя 5 мая с. р. булї внесеннѣй предложѣния угодовѣ что до привилегіи банку, уморѣна 18-миліонового довгу, угоды мытовѣи и торговельной и тарѣвъ мытовѣхъ вразѣ сь мотивами.

(Змѣны вь австрійскѣй дипломатіи.) „Vorstadt Ztg.“ доносѣтъ, що отъ 1 червня с. р. маюць вь австрійскѣй дипломатіи настѣти важнѣй змѣны. Гр. Каролій має уступити а на его мѣсто буде именованнѣй посломъ вь Лондонѣ бар. Калісѣ, дотѣрѣвнѣйшїй посолъ вь Константинополѣ. Гр. Кевенгильеръ, дотѣрѣвнѣйшїй посолъ вь Бѣлградѣ, прїйде до Букарѣшту на мѣсце посла Мѣра, котрый буде перенесеннѣй до Константинополя. На мѣсце гр. Кевенгильера прїйде до Вѣлграду бр. Косѣекъ, тепѣрѣшнѣй посолъ вь Тегерѣнѣ.

(На остѣннѣй манѣвры вь Галичинѣ) має та-кожѣ посѣла „N. fr. Presse“ прїѣхати сербскій король Милѣвъ. Заразъ по манѣврахъ має посѣла инѣформациі той самой газеты наступити зѣздѣ цѣсѣря австрійского сь царѣмъ на територіи російской.

(Намѣстникомъ Даміатіи) именованнѣй ген. майоръ Блажековичъ; за двѣ недѣлѣ выѣде онѣ до Задару на свою нову посаду.

(Борба сь жандармами вь Хорватіи.) Передѣ кѣлькома днями выбухла була вь мѣстечѣности Дольє коло Загребу кровава борба межи тамошними селѣнами а жандармами. Причѣна борбы була слѣдуюча: Комісія екзекуціѣна забрала

була у одного господѣря всю его худобу и по-чала єи вже выводити зъ обѣдѣи, коли на нѣ напаѣли селѣне узорѣнѣй вь сокиры и друки, отобрали худобу, нагнаѣли комісію и далеко ще гнали єи камѣнемъ. На помѣчь комісіи явилѣся жандармы а коли натраѣили на обѣръ селѣнѣвъ почали стрѣляти, при чѣмъ ранили кѣлькихъ людеѣ а оттакъ ще кѣлькихъ арѣштували.

Заграничнѣй Державы.

Россія. Рухъ революціоннѣй вь Россіи змагѣєся чѣмъ разѣ бѣльше. Мы доносили вже о численнѣхъ арѣштѣвахъ вь бѣльшихъ мѣстахъ, особливо полудневнои Россіи; тепѣрь зновъ выдало министерство просвѣты розпорѣдженне до подѣвластнѣхъ собѣ властей, зъ котрого выхѣдѣтъ, що рухъ революціоннѣй обгорѣає такожѣ и молодѣжѣ и то не тѣлько университетску але навѣтъ и молодѣжѣ вь оереднѣхъ школахъ. Вь розпорѣдженю сѣмъ такъ оказано: „Позалѣкъ министерство просвѣты одержало зъ многѣхъ отѣрѣвъ повѣдомленѣя, що недобросѣвѣстнѣй люде стараются подѣвоѣляками покрывами замѣтѣти вь свои сѣти недѣсѣдѣчену молодѣжѣ университетску, то вызѣваєся всѣхъ попечѣтелѣвъ (кураторѣвъ) округѣвъ науковѣхъ, щобы користаючи зъ наданого имъ широкого права, ужали якъ найнеергичнѣйшихъ средствъ, щобы здужити всяку агитаціѣ мѣжъ студентами вже вь самѣмъ єи зарѣдѣ.“ — Становище російского правительства до справы болгарской зачинає тепѣрь трохи змѣнятися. До „Pol. Cor.“ пишуть имено зъ Петербурга: „Полѣднѣй вѣсти, якї наосѣли оуды о постановѣ константинопольской конференціи, успокоили по части публичнѣе мнѣнне, бо показуєся тепѣрь, що цѣла опера болгарска може бути вь мирнѣй способѣ залагоджена. Неправдиво єсть вѣсть, розсѣвана такѣ декотрыми російскими газетами, будѣто-бы правительство російское старалось вѣмѣ силами усеунѣти зъ престола князя болгарского. Кабинетъ російскій понимаетъ дуже добре, якї стрѣтили-бы єго трудности вь сѣмъ дѣлѣ и не хотѣвъ-бы наразѣтѣсь на авантюричну политику. Такї мѣры сущѣ для правительства російского зовсѣмъ непѣтѣбнѣй. Правительство зѣрѣкаєтѣсь власного интересу отѣкалѣлось до конечности удержѣния мира и вь той цѣли старалось позыскѣти собѣ и другѣй державѣ европейскѣй, а оупѣскаєтѣсь на сѣй державѣ не отѣдѣлилось-бы отъ нихъ вь хвилю, вь котрой єи звѣзъ показѣлаєся жизненно и фактами дала доказъ, що залагодженѣе справѣ на балканьскѣмъ повѣтѣствѣ єсть лише можливе вь дорогѣ дипломатичной.“ — Такѣ сущѣ отже поглядѣы офіціальной Россіи, котрѣ намъ подає згадаѣна газета. Неофіціална Россія однакъ поступѣає инѣакше. Славѣнофильскѣй газетѣ вь родѣ „Петерб. Вѣдом.“ не перестаютъ онѣнакъ накликувати правительство до выстѣпленѣя противъ Болгаріи, котру вже злобно зачинають прозывати „Бѣтенбергією“, и домагаются навѣтъ єи оккупации. Для того то пишуть далѣше до „Pol. Cor.“: „При сѣй нагодѣ, добре єсть звернути увагу на тоѣ декотрыхъ газетѣхъ російскихъ, котрѣ не тѣлько стараются подѣбурѣти Россію противъ другѣхъ державъ, але ще дискредѣтуютъ єи политику гѣрше, якъ бы наибѣльше ворожѣй газеты заграничнѣй. Головно вь сѣй справѣ выстѣпають „Петерб. Вѣдом.“. На щастѣе однакъ знає кождѣй, що єа газета инѣформуєа у Каткова, а зѣвѣстно такожѣ, сь котрыми сѣерами сгонѣтъ Катковъ вь звѣзѣ. Коля отже „Петерб. Вѣдом.“, а сь ними и другѣй подѣбѣаѣй газеты нападаютъ на російскую дипломатию, выхѣдѣтъ зъ сего лише то, що вь сѣерахъ административныхъ заанувавѣа певна незгода.“ То одно єсть для Россіи догѣднѣмъ, що газеты славѣнофильскѣй не маюць вь Россіи великого впливу и не могутъ длѣтого своимѣ напаѣстами шкодити правительству. „Петерб. Вѣдом.“, найкрикливѣйшїй може зѣ всѣхъ маюць всего лишь 700 прѣнумераторѣвъ и длѣ того неважѣать розважѣти, якого значѣния може бути ихъ голоѣвъ вь російскѣй прѣсѣ. — Якъ-бы онѣ и не було, голоѣсы домагаючьѣа оккупации Болгаріи прѣтихѣли тепѣрь вь Россіи, а всѣ глядѣтъ на Лѣвадію, що тамъ прѣготовуєся. Одинъ добѣа-чуютъ вже инѣдалѣкѣй союзъ Россіи сь Портою противъ князя болгарского, а другѣй знову лише прѣоте прѣготовуєнѣе до прѣѣзду султѣна до Лѣвадіє. Одно и другѣе однакъ зѣдаєсь бути не вѣмѣвѣрнѣмъ.

Греція. Межѣ грецкими а турецкими форпѣчѣтами на границѣ коло Турнаво роздалися дѣя 22 о. м. вже першѣй выстрѣлы. Сѣй конфликтъ однакъ позѣстанѣе, якъ зѣдаєсь, безъ всякихъ наслѣдѣвъ. Нѣкого не ранѣно. — Державѣ не прѣдпрѣняли вь Аѣнахъ ще нѣякихъ мѣръ, а перѣговѣры межи нами все ще ведуться. Франція гѣдитѣа такожѣ на то, щобы Грецію змусѣти до розбѣрѣнѣя, але не хоче выслѣти свои флоты до бѣлокады.

НОВИНКИ.

— Псалмы страстѣй отѣпѣвали вь велику пѣтѣниціу питомѣць рускѣй вь своѣй цѣркѣвъ подѣ управѣю п. Сауруна сь дѣйотнѣмъ артизмомъ. Численнѣй гостѣй прислуховались выкованю сь великимъ вдовѣленѣмъ. Pianissima булї чисто ангѣльскѣй. Рѣвно хорошо вывѣзѣлаєся бурсѣа Ставропѣгійска вь цѣркѣвъ Успеньскѣй. Вь хорѣ звѣла участь и першѣй силы товариства „Лютѣна“.

— Намѣстникъ п. Залѣснѣй опросѣвъ на четверѣ с. т. на 7 год. вѣчеромъ 40 особѣвъ на наряду сѣа способѣмъ залѣмомъ тяжѣко дѣтѣкѣному на тѣастроѣю огневою Стрыєнѣ. Зъ Руснѣвъ запро-сѣвъ п. намѣстникъ крыл. о. Величка, Ів. Вѣлєѣ, редактора „Дѣла“ и о. Он. Лѣпкого. Зѣбранѣй у-

конститууувѣлися вь комѣтетѣ рѣтункѣвъ, а п. намѣстника выбѣрали прѣдѣдѣателемъ. П. намѣстникъ зѣдаѣвъ сѣразу зъ дѣтѣрѣвнѣи помѣчи для Стрыѣа, а потѣму дѣръ Фрухтманѣвъ, бурмѣстрѣ Стрыѣа, прѣдѣставѣвъ образъ нещастѣи. Славѣнѣхъ домѣвъ звышѣ 600, потѣрѣвѣвшихъ роднѣхъ 868, убѣвѣченѣхъ домѣвъ булѣо на звышѣ 1/2 миліона. Отбѣдованѣе мѣста будѣ коштувати до 2 1/2 миліона а на разѣ треба выбѣдовѣнѣа барѣкѣвъ на мешканѣе за 20—30.000, и безпрѣцентѣвою цѣзычки кѣлька сотѣ тысячъ, котру мѣгъ-бы затѣ-нути повѣтъ Стрыѣйскѣй. Остатнѣй проектъ, оче-видно и неможѣвнѣй и непѣопѣлѣрнѣй, унаєвъ, а ухвалѣно вь засѣдѣ, отѣратѣи о. безпрѣцентѣу позычку зъ фондѣвъ державныхъ и порушено гѣаду, щобы отбѣдову мѣста наглядѣвъ установѣ-нѣи комисарѣй правѣтѣлѣственнѣй. Наконѣщѣ вы-бранѣо трѣхъ зъ комѣтѣту до уложѣнѣя екзекутив-ного подѣкомѣтѣту зъ 18 членѣвъ.

— Вь оборѣтъ руснѣхъ сѣлянѣвъ зъ околицѣ Стрыѣа мусѣмо рѣшѣчу зѣдѣвати, що онѣ вь нѣякихъ „рабункахъ“ вь погорѣлѣмъ мѣстѣ участѣи не брали и не берутъ. Инѣформациі нашѣй звѣлаи мы отъ самыхъ-же Стрыѣнѣхъ, наосѣвшихъ свѣдѣвъ всего нещастѣи. Тѣ розказѣли намъ, що донесѣнѣе корреспѣдѣнта-жѣида до „Kurjer-a Lwow-sk-o-go“, будѣто бы сѣлѣне розхѣпанѣли ткѣтѣи зъ тра-фѣки жѣидѣвской, єсть простѣю выдумѣкою. До 2 години вь нѣчи зъ субѣты на недѣлю не мѣгъ нѣхѣто и дѣтѣнѣтѣи до рѣнѣку заѣла жару, а по 2 годнѣй траѣнка вже згорѣла. Рѣвножѣ сущѣ простѣю тенденціѣною ложѣю донесѣнѣа про другѣй крадежѣи и рабунѣи подѣшѣтъ, недѣгорѣлого дѣ-рѣва и т. д., котрѣ оупѣднѣи сѣлѣне мали розбѣ-рати и розвозѣти вь овоѣсы, отъ чѣго мѣвъ по-чатѣвъ огонь вь Жулини. Єсть бо фактомъ, що огонь, вь Жулини почѣваѣ вь фѣльварѣку п. Хмурѣвича и розширѣваѣ на село. Сѣлѣне зъ околицѣ захѣвались зовсѣмъ прѣлично, якъ сѣ и „Gaz. Lwowska“ констѣтує, несли помѣчь погорѣлѣцѣмъ и подѣ окомъ жѣвнѣярѣвъ залѣвали огонь при чѣмъ треба имъ було бути о. своѣмъ хлѣбѣвъ черезъ дѣнь або два вь мѣстѣ. Ихъ вы-гѣнала жандармерія до работѣ а щѣдѣла мѣсѣцевѣхъ нецѣгорѣлыхъ жѣидѣвъ. Наколи булѣ крадежѣи, то не нашѣ рускѣй сѣлянѣвъ-гѣосподѣрь допѣтѣвѣся ихъ, а водоноѣсы жѣидѣвскѣй, власѣи выхѣванѣцѣ жѣртѣвъ, и робѣтѣники зъ зѣлѣзничѣй, не русѣи народѣности. Наосѣнѣй свѣдѣки розказуютъ, що онѣ розбѣли пѣвнѣцю п. Кѣстернѣевичѣа, вышѣли до 60 фѣлѣшѣкъ вѣна и пѣнѣй отѣгрозѣваѣлось самоѣму вла-стѣтелеви словами: „Pal go w łeb, niech padnie!“ лишь жандармѣ вырѣтувавъ п. К., прѣнѣрѣтѣго вь сѣнѣхъ. Зъ злобы забрѣли отѣгѣкъ тѣ робѣтѣники зъ мѣсѣа вразѣ сь оѣкаѣвою. Люде, тѣ ходѣтъ вь сѣурдѣтахъ, а корреспѣдѣнтъ „Kur. Lwowsk-o-go“ мѣгъ матѣи лучшѣй оѣи и перѣсѣвѣдѣ-тѣи, що не рускѣй сѣлѣне булѣ его „huenami“, а волоѣтѣи мѣскѣй, заѣравѣнѣи до сѣго „ремѣсла цѣйсѣатыми щѣанѣкарѣми. Нѣхѣрошѣй тѣ вѣсти про-нашихъ сѣлянѣвъ доданѣ навѣтъ до вѣдѣнѣкѣхъ газетѣй и то вь той цѣли, щобы зѣробѣти бѣльшу рѣкламѣу для погорѣвшихъ жѣидѣвъ. Сѣ нечѣстѣна мѣстѣфикаціѣ заѣраниѣй жѣаль, що єи допѣубѣ-єсь органѣвъ польскѣй. Крадежѣи поповнѣваюнѣ вь субѣту, коли выношенѣо рѣчи, а тогѣдѣ сѣлянѣвъ не було вь мѣстѣ. На вѣгѣрищахъ не було вже що краѣти, а сѣлѣне доѣрѣва наѣсѣла гѣаѣти вь по-недѣлокъ и далѣшїй дѣнь. Доѣамо ще до того, що вь одного робѣтѣника отѣрыѣского найдѣно парѣ мѣховѣвъ муѣи, а вь пѣвнѣцѣи о. Ф. розбѣтѣи и выпѣроженѣи тоѣпѣрище отѣражаѣа.

— Для погорѣлѣцѣвъ Стрыѣа оупѣлѣного жѣртѣвы зъ цѣлого свѣта. Лѣорѣд-майорѣ мѣста Лондонѣа ого-лѣосѣвъ на нихъ оѣкладѣу. Чѣсѣкѣй театрѣ вь Пра-зѣ дає вь ихъ корѣсть на Вѣлѣкѣдѣнѣ прѣдѣставѣ-нѣе. Вѣдѣнѣсѣа щѣднѣица и князь Шварценбѣргѣ выслѣли по 1.000 зр.; мѣсто Бѣрно 500 зр.; ар-хѣикѣнѣа Викѣторѣ 500 зр.; Раѣа мѣста Терѣнополя а щѣднѣица тогѣ-жѣ мѣста 500 зр. Для народѣныхъ учѣтелѣвъ прѣзѣало тов. педагогѣичѣе зъ Краѣова 297 зр. и тѣую квѣту роздѣлено (по 25 зр.) мѣжъ пошѣковѣванныхъ. Выклаѣды вь гимназіи роздѣ-нутѣа ажъ 5 маѣ и будѣтъ отбѣуѣваѣтѣа вь сѣаѣхъ дѣтѣрѣвнѣишѣи школы жѣнѣьской. Шѣколы народѣнѣй будѣтъ замѣкнѣнѣй ажъ до верѣсенѣа. Зѣгѣрища тѣжѣ-кѣтъ ще безѣнаѣтѣанѣо. Вѣчера згорѣли ще вь одной пѣвнѣицѣ двѣ бѣчки зѣ смолоѣу, и одинѣй домѣ коло русѣи цѣркѣвы. Все войсѣко, що єсть вь Стрыѣу, паѣтрѣлкує и помагає гѣаѣти. Войсѣка тогѣа одѣакъ єсть за мало, а тѣ войѣки, що тамъ сущѣ, дуже помѣучѣи.

— Впр. о. денѣвъ Левѣ Маѣцѣльнѣснѣй, парѣхъ нѣвъ Корѣпѣца, зѣвѣтѣннѣй зъ своиѣ жѣртѣволюбѣиѣности на благодѣнѣй цѣли, неѣуѣомѣимѣй патриѣтъ, зѣво-ляѣвъ Бѣуроѣ Братѣсѣва о. О. Николаѣ вь Ста-нѣиславѣнѣй наѣдѣлѣти щѣдрымъ лѣгатѣомъ 500 зр. За той великодѣшнѣй лѣрѣ Выхдѣлѣ Братѣтѣва заявѣляє сѣмъ щѣру подѣаку, умоляючи Вѣсѣвышнѣго о много-и благоѣдетѣіє для великого благодѣ-тѣля нашѣи Бѣуры! — Отъ Выхдѣла Бѣуры Братѣтѣва о. О. Николаѣ вь Стаѣиславѣнѣй д. 8 (20) цѣтѣня 1886. Т. Шѣанѣковскѣй.

— Зъ Рѣгѣатына пишуть намъ д. 20 л. с. м.: На-ша „Нарѣдна Торѣговѣа“ розвѣивѣєся дуже хоро-шо. Дѣси булѣ лишь одинѣй дѣнь, коли уѣторѣ-вала менѣе якъ 100 зр., вь двѣохъ жѣ дѣнѣхъ надѣ 200 зр. (240 и 206). Осѣобливо куцѣють сѣлѣне.

— Товариство рѣмѣснѣиѣвъ „Зѣоря“ устроѣє по-сѣятахъ Вѣлѣкодѣныхъ великѣй цѣстѣицѣ на Стрыѣ-нѣицѣ на дохѣдъ погорѣлѣцѣвъ мѣста Стрыѣа при-учѣсти цѣлоѣи войсѣковой музѣики и хѣру сѣѣна-кѣвъ.

— Люѣвѣиѣ Семѣбратѣвичѣ, полѣковнѣкъ 38 полѣку, именованнѣй бригаѣирѣмъ (9 бригады гѣрѣской).

— Зъ Долины доносѣтъ намъ: Вь одинѣй тѣжѣ-дѣи булѣ тутъ ажъ трѣ огнѣ. Вь само полудѣе

погорѣвъ оъ цѣлымъ газдовствомъ тутешный ковалъ; вѣтеръ буйный и начало горѣти пять оубѣдныхъ будынокъ, але воюды огонь придушено. На другій день занялся деревня отъ огня отъ кухни, але огонь придушили. Въ два дни пѣзвѣше почала горѣти стрѣха жидовского дому въ самомъ ринку. Огонь буйный, бо знайдено шмату оъ сѣреникамъ. Загально говорятъ, что жиды, котры заасекуровали свои дома высоко, коростають въ вѣхрѣхъ и подпалюются. — Д. 17 л. с. м. въ тутешной оалинѣ при кошаню шахту упала зѣлѣзна вага на голову гѣрника, опроважденого въ Вохнѣ, и разбила ея такъ, що ажъ мозокъ видко. Противъ виновныхъ ведею судове олдѣтто. — В.

— Оъ Солотини, зъ Богородчанского, пишутъ до „Батьковщины“: „Сумно стало въ нашихъ горахъ! Пороги, найзаможѣе село за камеральщины, нынѣ пустка, руина! Оъ коли перейшло на власности чужостороннихъ спекулянтѣвъ, а люде кинулись до зарбѣтокъ по лѣсахъ, звалѣн готовымъ грошемъ, отали господарства упадати, а одночасно и жидова селити. Доосыт сказати, що коли за камеры, т. е. до року 1868, буй у насъ лишь одинъ жидъ въ скарбовѣй коршмѣ, нынѣ естъ ихъ звыщъ сорокъ родичѣвъ, а тѣа сутъ въ посяданю найкрасѣишыхъ полонинъ, оѣножателей и огородѣвъ. Давнѣйшѣ газды, котры не знали и лѣку своей худобѣ, нынѣ дроворубы, по колыбахъ зимувати мусять, а жѣнка, дѣти, дома голодны, голѣ; лаока божа, коли газда кинѣ имѣ четверку муки кукурудзаною, мовѣ-бы грису, на двѣ недѣли, бо болѣе и годѣ ему теиерь заробити! Пороги тутъ не одиноки: Перегѣбноко, Ясенъ, Зелена, Микulichнѣ, Жабѣ, и инши села — се живѣ доказы. Причаны оего легко додивити: темнота передвѣчна, най буде якъ бувало, доки ажъ насъ не стане!“

— Зъ Микulichнѣ добили мы олдѣую оновѣтку: Дня 27 л. цѣвѣтня 1886 оѣбудуто въ школѣ въ Струсовѣ зборы членѣвъ тутешного оѣдѣлу „Тов. пѣчѣльничо-городничого“, при чѣмъ будутъ розбѣлювати цѣны и инши дерева мѣжъ тыхъ членѣвъ, котры поплатили вкладки. На тѣ зборы маемо честь запросити воѣхъ П. Т. членѣвъ нашего товариства а такожъ и воѣхъ тыхъ П. Т. Панѣвъ, котры бы хотѣли вписати въ члены и вѣяти участь въ розбѣлюваню цѣновъ. — Микulichнѣ д. 20 л. цѣвѣтня 1886. *Володисл. Кичоръ*, секретарь оѣдѣлу.

— Огнѣ, котры пожарають въ нашѣмъ краю рѣчѣ-рѣчно миллионы людского майна, чого найлучшимъ доказомъ оеогорѣний нещастя, котрыхъ жертвою упало мѣжъ иншими мѣсто Стрый, показують намъ наглядно, якъ мизерно сутъ у насъ зѣорганизована огневѣ сторожѣ. По мѣсточкахъ и мѣстахъ дивляются магистраты болѣе на умундурованье огневыхъ сторожѣвъ, дебатуюся надъ тымъ, въ котрой бѣмъ маюгъ бути зверненн роги шашки и т. д., а не бачитѣ на то, чтобы булы добры аппараты до гашеня и добре вправленн сторожѣ. Щобы сему недостатку помощи и на олучай огнѣвъ зарадити, розпочавъ нашъ патріотъ Ваоиль Нагорный въ „Батьковщинѣ“ о якихъ двѣ недѣли ще передъ огнемъ въ Стрию цѣлый рядъ статей о организации добровѣльныхъ сторожѣ огневыхъ, котры бѣзъ радить и называе „Соколами“. Небавомъ и мы подамо основный розбѣръ того проекту, скоро буде цѣлковито оголошенъ въ „Батьковщинѣ“.

— Краева Рада школьна поручила книжочки выданъ „Рускимъ педагогичнымъ товариствомъ“ и заг. „Читанка для молодежи“ и „Вазанка желаний“ яко оѣновѣдѣлы для школьныхъ библиотекъ и на преміи для учениковъ.

— Резигнацію Ст. гр. Баденіого зъ достоинства члена краевой Рады школьной принявъ Г. В. цѣсарь.

— Въ справѣ школѣ промысловыхъ ухвалено на зѣздѣ професорѣвъ въ Краковѣ, щобъ жадати оѣтъ властей урядженя школѣ майстрѣвъ, школѣ ремѣльничихъ и доповняющихъ школѣ для ремѣльничихъ чѣлѣдникѣвъ.

— Крадѣжъ въ церкви. Въ Лѣжанѣвъцѣ, пов. оалатского, закраво невольоженный ще доосъ злодѣй до церкви и забравъ зъ окарбѣны 700 зр.

— Роботы надъ будовою зѣлѣзницѣ Львовѣ-Бѣлѣць розбѣчутѣ сразу по вышлатѣ предпріемчимъ оумъ признанныхъ галицкимъ Сѣймомъ и радою мѣста Львова.

— Перше представленье Гоголевого „Ревизора“. Росѣйскіе часописы подаютъ при нагодѣ 50-лѣтнего юбилею представлена „Ревизора“ деякѣ цѣкавы епизоды. „Ревизоръ“ представлено першій разъ д. 22 от. ст. цѣвѣтня 1836 р. въ Александрѣ-окомѣ театръ въ Петербургѣ. Царь оѣбѣялся прийти и для того оалѣ була биткомъ полна аристократіи. Ролѣ роздѣлили мѣжъ себе найлучшій артисты. Успѣхъ буйный коллосальный. Публика смѣялась до розуку, а царь при оѣходѣ сказавъ: „Тутъ досталося воѣмъ, але менѣ найбільше“. Въ дневнику инспектора театру записано: „Царь и престолонаслѣдникъ булы дже доволены и оамѣлились. Штука забавна, лише нетерпиме ругательство на дворянъ, чиновниковъ и кушчѣвъ.“

— Оъ Редакціи маючого выйти въ Золочевѣ „Skorowidz-a“ мѣсцевостей въ Галичинѣ одержали мы зѣботку, що важна оѣй праця, оѣдана по привычѣ оѣзнаного надбѣлана деякихъ дати урядовыхъ, потрібныхъ до докладного вигѣтовленя сей важкой книги доперва въ цѣвѣтні до друку, розѣшлеа П. Т. пренумератамъ зъ початкомъ червня с. р. и до оего часу продовжаея рѣчницѣ предплати. Пренумерату въ оумѣ 2 зр. приймае друкарня и книгарня О. Цукерманда и Сына въ Золочевѣ. — Якъ оумѣлѣно естъ выѣдѣнена оя праця переконалимы мы зъ надбѣланого намъ на показъ одного лѣста „Skorowidz-a“, котрый на одѣй оторонѣ мѣотатъ ажъ 11 олдѣуючихъ ру-

брикъ: Назва мѣсцевости, Староство, Судъ повѣтовый, Урядъ парохіальный, Ур. почтовый, Ур. телеграфичный, Оѣдаленье почты, Оѣдал. телеграфу, Населенье поѣбѣа конокрипціи зъ 1880 р., Доповняюча команда войскова, Властитель табулярный.

— Убитый въ Мадридѣ епископъ Изквьердо буй дже строгимъ священникомъ, вглядѣвъ въ приватне житѣе своего клира, якъ и. пр. добѣръ службы, не удѣлявъ права оспѣды такимъ священникамъ, о котрыхъ морали не буй переосѣдѣченъ, и т. д. Овъ буй депутатомъ и дже добрымъ сеѣдникомъ.

— Дрѣбнѣй вѣсти. На лицатацію выставленъ на 8 л. мая нафѣтѣй шайбы въ Бориславѣ, власности Авраама Вальднгера, за цѣну 24,830 зр. — Саранка такъ ницѣти Добруджу, що правительство румынское змѣоблизувало оидѣтъ полкъ и выслало его туда ницѣти саранчу. — Г. В. цѣсарь дарувавъ громадѣ Рыбѣ, пов. рогатиньского, на будову школы 100 зр. — Въ повѣтовѣмъ мѣсточку Вѣлѣй, оомленской губерніи, згорѣло 300 домѣвъ. Въ Бучачи згорѣло 5 жидовскихъ хатъ. — На передвѣтѣю Гореча въ Черновцахъ згорѣлъ цѣлый оѣльварокъ п. Найбергера, такъ що навѣтъ погорѣли конѣ и товарѣ. — Передвѣчера уѣтъкъ зѣ Львова инфантеристъ зъ 15 компани 80 полку Сруль Скальберъ, родомъ зъ Залозецѣ коло Бродѣвъ. — Въ Путиловѣ засуспендовано телеграфично судового адъюнкта Еп. Воронку. — Противъ одного совѣтника гр. оріент. коноисторіи въ Черновцахъ выточила прокуратура олдѣтство за оманьство и лихву. — Д-ра Сям. Бернфельда, урожденного въ Станиславѣ, покликали жиды зъ Вѣлградѣ на своего старшого рабина. — Рада мѣста Кракова и палата торговельно-промысловѣа рѣшили устроити въ Краковѣ въ серпни 1887 р. рѣльничо-промыслову выставу. — Велика рѣка ов. Лаврентія выступила въ Канадѣ такъ сильно, що затопила цѣле мѣсто Монреаль. Рѣка прибула нагло и залила мѣсто о пѣвнѣчи, коли воѣ онали. Шкода доходитъ до 6 мил. долларѣвъ; дже богато люде потопилося.

Вѣсти зъ Аепархіи Львѣвской.

До каноничной институціи заводиваѣй оо.: Никита Хоркавий на Милошовичѣ и Андрей Грыбъ на Олѣховку.

Сотрудничать одержавъ о. Филемонъ Авдѣковский въ Небыловѣ дек. перегиноговъ.

Введенъ яко сотрудникъ оо.: Николай Левицкій въ Солонѣ и Волод. Коновалець въ Озеряницѣ.

Митрополита консисторіи вставилася до намѣстничества о плату зъ фонда религіиного для приватного оотрудника въ Потугорахъ дек. бережаньского при хорѣмъ пароху о. Гроновичу.

До семинарии принятый на IV рѣкъ богословія Теодоръ Богачевскій.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— П. Франтишѣвъ Ржегоржѣ умѣотивъ въ послѣднемъ (18) числѣ иллюстрированного чѣского тыждневника „Zlata Praha“ симпатичный образокъ зъ оычаѣвъ нашего народа, и заг. „Neděla květná“, rusínska čísta narodpisna.

Господарство, торговля и промыслѣ.

— Торгъ телятами и свиньями у Вѣднѣ. На торзѣ було д. 22 л. цѣвѣтня 6,590 телятъ и 1413 живыхъ а 1506 зарѣзанныхъ свиней. За телята плачено по 36—42 кр., дже добѣръ по 44—54 кр., найлучшій 56—58 кр.; за назимки 37—39 кр., за зарѣзанный великій свинѣй 38—44 кр., за найлучшій назимки 46—50 кр. за 1 килограммъ ваги.

Подяка.

Всевышнему оподобалося покликати мою найдорожшѣ жену Марію, дня 9 л. цѣвѣтня, до вѣчности. Въ томъ неѣтрадномъ моѣмъ положеню правдиво пріятельскими оыавились для мене пп. д-ръ Дѣзковскій и Штерншугъ, лѣкарѣ въ Пѣдгайцахъ, котры съ всякимъ пожертвованьемъ, глядали покойного до послѣдней хвилѣ житя, — якъ такожъ и родина пп. Стобецкихъ, котры моихъ двоѣ сирѣтокъ съ родительскою оѣлкою черѣзъ два тыжднѣ доглядали. Вѣднѣцѣ найбільшою для мене оѣтрадою було появленье 14 рускиихъ зъ околици священниковъ на похоронахъ, котры помимо того, що була недѣля, не пожелували труду посѣтити зъ полюдия, чтобы оѣдати по олдѣу прилогу покойной. Воѣмъ повыоше згаданымъ личностямъ якъ не менше и Впр. о. Кершцѣ, лат. пар. въ Пѣдгайцахъ, за безынтересовну участь въ похоронахъ, Воч. О. Кор. Дудкевичу за надгробное слово и хорѣви оѣвѣдовѣ подгаецкихъ, не могучи въ инашій способъ оѣплатити, складаю оѣнимъ мою оѣдѣчу подяку.

Володиславъ Варивода, ц. к. судовый адъюнктъ въ Пѣдгайцахъ, съ оынами: Уляномъ и Володимиромъ.

Подяка.

Неумолима омертъ забрала намъ въ самѣмъ цѣвѣтѣ житя найдорожшѣ жену, матеръ и доньку, Марію. Неизлѣдимый въ своихъ совѣтахъ Всевышній поставоляеъ Тебе, найдорожша, передъ часомъ покликати до Себе, намъ же провадити житѣе въ сирѣтствѣ и тяжкой розиуцѣ. Въ томъ такъ страшномъ нещастю знайшлись люде, котры своимъ сочувствомъ бодай въ части лагодити тяжку рану оѣрца и тымъ прилѣдно подклавати уважаемо оовымъ оовязкомъ. Вамъ, любезнѣе Стрыйовство, передовѣмъ складаемо оѣдѣчу по-

дяку, Вамъ, котры нещастному мужу и бѣднымъ сирѣткамъ якъ подѣлаеъ дже тяжкой бѣдѣзѣи покойной, такъ и въ часѣ похорону, правдиво родителю оытъ сочувствомъ и оѣлкою старался страшнымъ ударъ оудьбы улекшати. Впр. Отцамъ дух. Глидиловичу зъ Хирова, Скородинскому зъ Сушадѣ, Левицкому зъ Гуменѣ, Кийцкевичу зъ Чапѣ, Коростеньскому зъ Ляпоцѣ, Гуанку, лат. пароху, а оособиво Хотиньскому зъ Волозвы и Менѣцкому зъ Фульштына за трогачюю олова, выгодоѣний коло дому и надѣ гробомъ, якъ найоѣдѣчѣе дакуемо. Не менше дакуемо Вп. пп. Сиприядичу и его чѣстѣй оупрузѣ, Пискевичу, Трубеичу, що занялись воѣмъ потрібнымъ до похорону, дальше цѣлой Родинѣ, котра прибула зъ далѣка, чтобы оумуткомъ и слезами подѣлѣтиасъ якъ и воѣмъ мѣсцевѣй интеллигенціи. Въ концѣ и Тобѣ, колыкатсячный здвигу народу, котрый оовымъ сочувствомъ въ тѣй такъ прикрѣй хвилѣ давъ еси найлучшій доказы любви и вѣднѣчности аа труды, положенъ молодымъ овяченикомъ ооло Твоего спасеня и подвиженя, складаемо щиро-руско „Спаси Бѣгъ“!

Стара-Сѣль дня 20 л. цѣвѣтня 1886 р.

Николай Ясеницкій, гр. к. сотрудникъ, мужъ покойной; Александръ и Наталія, сирѣты; Данилъ Грийцѣ, отецъ.

Матеріи на одѣжъ

лишь зъ тревалою овечей овны для мужичны среднего рѣсту

3,10 метра } за зр. 4-96 кр. зъ доброй овны овеч.;
на „ „ 8-— „ зъ лѣпш. овны овеч.;
одно убрание „ „ 10-— „ зъ тонкой овны овеч.;
„ „ 12-40 „ зъ дже тонк. ов. ов.

Плѣды до дороги за штуку зр. 4, 5, 8 и ажъ до зр. 12. — Дже красной оѣдѣи, оѣдѣи, оѣдѣи, матеріи на сруахъ, плащѣ до дошу, тѣль, оѣрачокъ (хѣдѣнѣ), комѣтъ, камгарѣ, шевѣтъ, трико, сунѣа для дамъ и на бѣлѣнды, перувѣны, доскѣны поручае

Заложены Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричный въ Бернѣ.

Взоры франко. Карты вѣрѣцѣвъ для панѣвъ краѣвѣвъ нефранковано. Высылки за послѣлатою надъ 10 зр. франко.

Я маю застѣлды оладѣа оука зр. 15000 а. в. и розумѣея само собою, що при моѣй сѣвѣтѣй торгѣвы позѣбѣтѣтъ рѣшѣти на 1 до 5 метрѣвъ довгъ; я змущенный оѣже продавати такѣй рѣшѣты богато понизше цѣны вырѣбу. Взорѣцѣвъ зъ нихъ посылѣти не можна оидѣкажъ неѣгоднѣй рѣшѣты оѣтѣмѣются або оѣдѣдѣа грошѣ. (Рѣбу зашѣтку, що другѣ фирмы вымѣняютъ такожъ, може ще за гѣршій товаръ але грошѣ не зѣвѣртѣютъ.

Черѣзъ насѣдѣуванье лѣдѣащихъ або оѣмъ и ливыхъ фирмъ выдѣуюся змущеннымъ закнѣтити инсѣрѣванье и прошу для того моѣхъ П. Т. Комитѣтъ чтобы мою оолѣду фирму заѣржали лѣсавѣ въ памяти а на олучай потреби почѣли мене своимъ поважаемымъ замѣваньями, котрымъ я застѣлды оѣдамъ мою наибѣльшу увагу.

Корѣспондѣнціи пріймаются въ языкахъ нѣмѣцкомъ, угѣрѣкомъ, чѣскомъ, польскѣмъ, италіискѣмъ и французскѣмъ. 1877 (19—24)

Найдешевше руске литературне изданіе „Руско-украинска Библиотека Евгения Оленичкова“

„Выходятъ у Львова въ показни оѣтъ 1-го грудня р. 1884.

Досѣ вышло 14 выпусковъ, оынимъ хочѣтъ слѣдующій литературный материалъ:

1. Запорожцѣ, оповѣданье Ивана Неч-а-Левицкого 10 кр.
2. Сонній мары молодого пытомца, оповѣданье В. Барѣвского 10 кр.
- 3-4. Оповѣдания Олѣксы Сторожен-ка (Серія перша) первѣтѣно 20 кр. по вышечену оѣкономискованыхъ чѣстей 10 кр.
5. Prima Vera, поѣвѣи Юліи Швай-дѣръ 10 кр.
6. Оповѣдания Д. Мордовцева 10 кр.
- 7-10. Юрій Горовенко, поѣвѣты Кра-ковскіе 40 кр.
11. Въ Карпатахъ, Ив. Нечуя Левиц-кого, цѣна 10 кр.
12. Галицкіе оразки, Ив. Франка, серія 1, цѣна 10 кр.
13. Лихій день, Григорія Григоріе-вича, цѣна 10 кр.
14. Поѣстичній тѣворы Степана Ру-даньского 10 кр.

Предплатувати можна на болѣе чѣсно выпускѣвъ наразѣ, переислѣая оѣновѣдѣну квѣту (1 або 2 зр.) на руки выдѣава (ул. Сѣвацкого ч. 6). Замо-влѣти можна такожъ поодинокій выпускъ, додаючи за поодинокій выпускъ 2 кр., а за поѣдвойный 5 кр. на оѣплату порта.

Отъ Руского товариства Педагогичного

можно набути слѣдующій выданъ:

- Хемія, Роское, 40 кр.
Гостинѣцъ для чѣмныхъ дѣтей 8 кр.
Малый зѣтрѣнѣцъ, 8 кр.
Забавки дѣтей, 8 кр. 1535 3-?
Менажерія, 8 кр.
Вязанка желаний, 10 кр.
Зѣтрѣта домѣвъ I 20 кр.
Зѣтрѣта домѣвъ II 20 кр.
Читанка для молодѣжи 10 кр.

Головна вы- грана евент. 500.000 Мар.	Заявление Щ а с т я .	Выгранъ гарантуе держава
---	--------------------------	--------------------------------

Запрошенье до участи въ
М о ж л и в о с т и в ы г р а н и
на великой грошевой лотеріи, гарантованой гамбург-
ской державою, въ котрой
9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ
пѣвно мусять бути выграны.

Выгранъ сен корнѣстнот лотеріи грошевою,
котра поѣла плану мае лишь 100.000 лѣсовъ,
суть слѣдующіи:

Наибѣльша выграна естъ евент. 500,000 Марокъ.

Премія 300,000 Мар.	26 выгр. а 10,000 М.
1 выгр. а 200,000 Мар.	56 выгр. а 5,000 М.
2 выгр. а 100,000 Мар.	106 выгр. а 3,000 М.
1 выгр. а 90,000 Мар.	253 выгр. а 2,000 М.
1 выгр. а 80,000 Мар.	512 выгр. а 1,000 М.
2 выгр. а 70,000 Мар.	818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60,000 Мар.	150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50,000 Мар.	31 720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30,000 Мар.	7 990 в. а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20,000 Мар.	8.850 в. а 67,40, 20 М.
3 выгр. а 15,000 Мар.	всего 50,500 выгранныхъ.

и они приходѣтъ въ колыкохъ мѣсяцахъ въ 7
оѣдѣлахъ до пѣвного порѣшеня.

Головна выграна 1-ой клѣсы выносѣтъ
50,000 М., подѣосѣтъ въ 2-ой клѣсѣ на 60,000
М., въ 3-ей на 70,000 М., въ 4-той на 80,000 М.,
въ 5-ой на 90,000 М., въ 6-ой на 100,000 М., въ
7-ой на 200,000 М., а съ премією на 300,000 М.
евент. на 500,000 М.

На перше тягнѣнье выгранныхъ, котре
урѣдѣно назначено, коштуе оригинальный:

цѣлый лѣсъ лишь 3 зр. 60 кр. або 6 мар.
пѣвъ лѣсу лишь 1 зр. 80 кр. або 3 марокъ.
чѣрть лѣсу лишь 90 кр. або 1 1/2 марки.

Я розсылаю оригинальный лѣсы гарантованн
державою (а не заказанн премією) съ долѣче-
немъ оригинального плану за франкованнымъ
надѣсланьемъ вѣртѣсти або за переказомъ поч-
товымъ навѣтъ въ найдалѣшій оторонъ.

Каждый, беручій участь, получае оѣтъ мене
заразъ по оѣтѣвѣошѣмъ тягнѣню урядѣу лѣсту
тягнѣня безъ заѣванья.

Планъ съ гербомъ державнымъ, зъ которого
видко вѣклады и роздѣлъ выгранныхъ на 7
клѣсъ посылаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выгранныхъ грошей

выконую впрѣсть до интересованныхъ точно и
въ стрѣгой тайнѣ.

Каждѣ замѣванье можна по просту зрѣ-
бити переказомъ почтовымъ або рекоман-
дованнымъ лѣстомъ.

По причинѣ неѣдаленѣо вѣе тягнѣня прошу
зѣвѣртѣтѣа съ приказѣми заразъ, оидѣнаомъ
лишь до

30 цѣвѣтня с. р.

съ полнымъ довѣрѣемъ до 1619 5—5

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Якъ заводити Правды на ладъ закомар- ской Правды?

Розказавъ Данило Тянякевичъ, духовный Зако-
маря. Накладомъ „Батьковщины“. Цѣна 10 кр., а
почтою 12 кр. Достѣти можна черезъ редакцію
„Батьковщины“.

Щобы выступити противъ всякою оманѣи анонсѣою спѣдучилѣа
межнѣарѣдне Товариство Экспѣртѣо и Товариство Сѣбѣла Викторія,
щобы розсылати всякѣй товарѣ гумѣой, запѣвѣмъ, диванѣмъ, шѣвѣкой
покрывѣа, оѣбрусѣи и дѣрги на конѣ черѣзъ своего генѣрѣльного заступ-
ника, пѣна Бернфельда, такожъ и высокоповажѣнымъ оѣтиратѣлямъ
приватнымъ по оѣталыхъ цѣнахъ фабричныхъ за поперѣднимъ присла-
нѣмъ гѣтовѣи зѣлѣзничѣю або за послѣдѣлатою почтовою.

Диванѣики Викторія, съ зѣзорами зѣвѣртѣа або
цѣвѣтовъ зр. 280, Викторія оѣбрусѣи съ фрѣндѣлами,
найновѣйшій зѣоры зр. 220 и 340. Викторія покрѣ-
вала на лѣжка зр. 320 и 420. Гарнитурѣ гѣбѣли-
новѣй двѣ оѣдѣла и оидѣнѣ оѣбрусѣи зр. 775. Гарни-
турѣ Викторія, такожъ 2 оѣдѣла и 1
оѣбрусѣи зр. 750 и 10. — Заслѣоны Викто-
рія, складаючѣя зъ 2 довгѣихъ крыль съ
бордѣрами, оидѣно драпѣрѣю съ двѣма
пѣдѣержѣками, съ фрѣндѣлами. Цѣде оѣкно
зр. 350, 450 Правдѣи въсѣдѣи оѣбрусѣи
шѣнильѣой, зр. 5— и 7—. Смирнѣнскій
портѣры шѣнильѣой, новѣстѣ до заслѣоны
за штуку зр. 9—, тѣпѣтанскій зѣорѣцъ
зр. 4—, Правдѣи заслѣоны Мѣкка зр.
650 и 850 — Коцы на постѣль для
служѣбы зр. 250 и 3—. Флиѣнѣловѣй оѣдѣла зр. 5— и 6—. Оѣдѣла
кашмирѣой въ всѣхъ барѣвахъ, сѣишій найѣдѣнѣшимъ шѣфѣономъ за штуку
зр. 460. Нормѣальнѣй оѣдѣла пѣсла системы проф. Бѣра, зр. 18—. Ми-
линьскій шѣвѣкой оѣдѣла зѣвѣрѣи для оѣобѣ недѣужныхъ, шѣвѣкъ
бурѣтовѣй зр. 325, найтяжѣкой дѣубѣй ѣкѣсти зр. 630. Стебѣновѣй оѣдѣла
Викторія зъ шѣвѣкового атласѣу всякою барѣвы, 118 цм. шѣрокой 190 цм.
довѣй зр. 850 При замѣвленю заслѣоны, оѣбрусѣи и оѣдѣвъ просимо о
поѣданье пожелѣанѣи барѣвы.

Конкуренція оманѣи коныскими дергами.

Фабрика дергѣ Викторія предплатѣа на переѣоъ оманѣивѣой
конкуренціи величѣзной, шѣрокой и дже грубой не до зѣнищеня дерги
Викторія съ 6 пѣстрѣми пасѣками модными за штуку лишь по зр. 140.
Тѣй самѣй 190 цм. довѣй и 130 цм. шѣрокой зр. 140, найтяжѣкой ѣкѣсти
дѣубѣй зр. 190

Ц. к. уприв. галиц. анційний

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

20-77 купув и п. одає 1524

всякий вартостный паперы и монеты по курсу дневномъ.

Поручена зъ провинціи выконув отворотною почтою безъ провизіи.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1563 144-2

Спеціальности и универсальныя средства, французскій и нѣмѣцкій, якъ черезъ нѣмѣцкую и черезъ иншія фірмы оповѣщуваніи.

American Original
BAY RUM.

Займає міжъ водами до волосівъ: випробований въ п'яти Англії і Америці, отъ десяти роківъ л'їти і признаний за найліпшій. Не повиненъ не доставати въ жадномъ домѣ. Насадъ страждучихъ на волосіе: Усуває випаданье волосівъ, основно по кольоровомъ обм'їтѣ. Лисъ заростають чорні і силне порушанье волосковъхъ цибульокъ въ найкращіймъ часті дуже густо, найзавзятіше творенсьє дуохъ і всяка нечистота наголовно шкідливі зникає черезъ уживанье Бай Руму въ протягу 3 до 4 днівъ. До плеканія і промиванья волосівъ: Удержує волосіє і шкіру на голові заведи чисто і б'їло, волосіє м'яке, блищить якъ аksamитъ, всякон сивизни підъ всякими умовами униканьє. Освітжує і консервує знаменито. Жадне средство тайне. Не тільки що зовсімъ не шкідливе, але і дуже приступне для кожного вѣку. Що для нові признанія. Прямий і виключний импортъ въ острова св. Томи черезъ генерального депозитора I. Wessely дипломаованого антикаря, Wien, I. Augustinerstrasse 7. Складъ у антикарѣв Рукера у Львові, Редика въ Кракові, Ямругевича въ Тернополі, М. Редера въ Бродяхъ. Цѣна за фляшку 1 зр. 40 кр. Що для высыланья почтою. 1561 6-6

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаний отцѣ духовній уряджують при церквахъ хоры, протѣ поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОННОМЪ (або ФИСТАРМОННОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

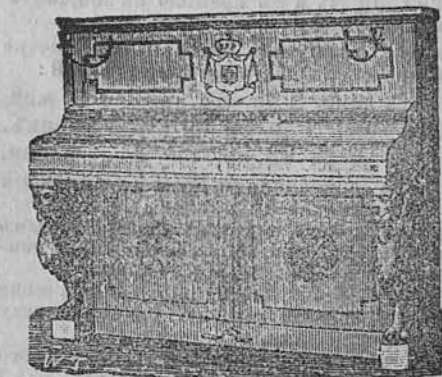
Высокоповажаний п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львові инструментъ мого виробу і може дати Высокоповажанимъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточномъ инструментѣ найліпшу інформацію. Цѣна тихъ инструментѣвъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Давъ такожъ на рату.

1372 77-2

Съ поважаньємъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органъ и гармоніумъ у Львові, ул. Хоружична ч. 9.

Дуже важна звѣстка для поважанои Публики на весняний і лѣтній сезонъ.

Маю честь заявити симъ покорно, що я обиваю въ наслідокъ неустачного і загально пануючого лихого ходу інтересѣв купецкихъ кобля величезныхъ складѣвъ фабричныхъ товарѣвъ найліпшого виробу за половину цѣны виробу і для того лишъ я одинъ могу ту велику скількість товарѣвъ а именно:

Берненьскій матерія зъ чистою вовны на одній для мужчинъ
12 000 штукъ доброй якості по зр. 3.50 } на одно
500 " prima " по зр. 4.60 } одній для
10 000 " hochprima " по зр. 6.50 } мужчинъ
въ якій небудь скількості отпродувати.

Матерія выстаетъ зовсімъ на сурдуть, споді і камизельку навѣтъ на найбільшого мужчину, естѣ до зношеня, въ всякихъ барвахъ, чорна брунатна, зелена, синя, темно і ясно-сѣра, отповѣдна для каждого мужчини, догодна такожъ на жакеты для дамъ і на плащѣ отъ дому, менчикова і пайоты; матерія на сѣ поспѣдній лѣтній якості по зр. 2.80 а найліпшою по зр. 4.10 на одно пальто.

Правдливъ берненьскій матерія камгарновъ на одній для мужчинъ зъ чистою вовны въ наймоднѣйшихъ взорахъ і всякихъ барвахъ і найліпшою якості продаю лишъ по зр. 8.65. Та дуже елегантній матерія коштувати дивнѣше въ фабрицѣ далеко б'їльше і выстаетъ на сурдуть, споді і камизельку на каждый зрѣстѣ достаточнѣ. П. Т. Публика спытає можно, якъжъ якості матерію можна достати за такую смѣшну цѣну? То позволю собѣ поспроити каждого въ его власномъ интересѣ, чтобы переконался, что моя покорна оповѣстка основуєся на чистой правдѣ. Для того заявляю публично каждому, что скоро лишъ кому мой товаръ негоднѣй, то заравъ отшлю ему грошѣ назадъ. Можна для того зовсімъ спокійно і безъ обавъ замовляти, бо якъ сказано негоднѣй товаръ пріймается назадъ і грошѣ заравъ отсылаются. Высылка за готовку або за послѣдплатѣю. Безчисленнѣ письма признанія і замовленія сугъ для П. Т. Публики въ моѣмъ бюро до перагляду. Остерѣгаєся передъ оголошенями безъ подання имени.

Адреса: Universal-Export-Bureau S. Löw, Wien II. Grosse Schiffgasse Nr. 3/U.

Признану загально найлучшу
Масу до запусканя підлогъ
поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1584 49-0

Перепродуючимъ даємо отповѣдний рабать.

NEUE (13.) UMGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.

Brockhaus'
Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis a Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.50. LEINWAND FL. 5.40. HALBFRANZ FL. 5.70. Ö.W.

СУЖНО

1615 2-0

отъ зр. 1 — за метръ въ горѣ, взоры до огляду въ богато уложенихъ зборѣвъ розсылаются франко, для посередничествъ несправовано.

Tuch-Fabriks-Niederlage „Zum weissen Lamm“ in Brünn.

Выдавец и редакторъ Иванъ Белей.

Курсъ збѣжка зъ дня 23 л. цвѣтня 1886.

За 100 киль нетто на мѣсяцъ	Львовъ отъ до зр.	Тернополь отъ до зр.	Подволочиска отъ до зр.	Чернівці отъ до зр.	Ярославъ отъ до зр.
Пшеница	8.25 4.—	8.— 8.75	7.80 8.50	8.10 9.10	8.50 9.80
Жито	6.— 6.25	5.50 6.—	5.40 5.75	5.60 6.10	6.— 6.30
Ячмѣнь	5.50 7.50	5.30 6.30	5.— 6.50	5.30 6.50	6.— 7.—
Овесъ	6.75 7.—	6.— 6.50	6.— 6.30	5.45 5.75	6.75 7.—
Горохъ	6.— 10.—	6.— 10.—	7.— 10.50	6.— 10.—	7.50 10.50
Коноп.-сѣмя	— —	— —	— —	— —	— —
Фасоль	— —	— —	— —	— —	— —
Выка	7.— 8.—	6.— 7.—	— —	6.— 7.—	— —
Лянка	— —	10.— 13.—	— —	— —	— —
Гречка	8.— 8.50	— —	— —	— —	— —
Кукуруза	5.— 7.—	— —	— —	5.— 5.45	— —
Рѣпакъ	— —	— —	— —	10.— 11.—	— —
Конюшина червона	40.— 54.—	40.— 53.—	— —	40.— 53.—	45.— 54.—
бѣла	45.— 50.—	35.— 49.—	— —	— —	45.— 58.—
шведска	40.— 55.—	— —	— —	— —	— —
Тимотка	— —	— —	— —	— —	— —
Хмѣль за 56 киль	5.— 10.—	— —	— —	— —	— —

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ
ТРУСКАВЕЦЬ

1631 4-10

(Станція почтова и телеграфична.)

Отворенье поры купелевой дня 26 мая, замкненье 15 вересня.

Близко станціи желѣзничной наддѣстельской „Дрогобычъ“ посѣдає: славно отъ давна зъ своею надзвычайно лѣчебной силы жерело солонковое, которе послѣ сегорочной анализъ проф. Радзѣшевского належитъ до найсмѣлнѣйшихъ, знамениту желѣзову боровину, жерело сѣрчане, намуль сѣрчанно-солонный, три солоний жерела до питя содержачій соль главерову, жерело гоняче мочъ зване „нафтовымъ“, жентицію и молоко, курація за помощью масажу и електрики.

Хоробы, котры радитъ лѣчити въ Трускавцѣ: Престарѣлый гостецъ, престарѣлый хоробывъ проводу кормового, утробы, шкѣры, костей, устрою нервного, бѣлы нервовый, золотуха, опашность, ескулаты, пѣсокъ вирковый, нежить мѣхура и т. д.

Новѣ комнатки купелевы, красой помешканья съ услугою, урядженъ выгодно и съ печами. Церковь и капалня латинська. Кѣлька реставрацій, цукорни, читальня, добра мучина Положенъе адровое, подгѣрское, численнѣ тѣнствѣ проходы и прогулки въ окрестностяхъ. Аптека и складъ минеральныхъ водъ въ мѣсяцъ. Закладъ лѣчебный выкупилъ мы въ 1881 р. зъ рукъ жидовскихъ и ромѣио все, что можно, чтобы поднести его до давной свѣтлости. Въ першѣмъ и послѣднѣмъ сезонѣ помешканья въ домахъ закладовыхъ о 30% дешевше.

Сего року будутъ ординувати въ Трускавцѣ: Д-ръ Аврелій Пильхъ зъ Ярославля и д-ръ І. Рознеръ, ассистентъ лѣкарни положничной въ Крановѣ.

Убогихъ хоробыхъ, котры выкажутся свѣдѣствомъ убожества, потверженнымъ и к. старостомъ, буде уважливаться по возможности лишъ въ першѣмъ и послѣднѣмъ сезонѣ.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

ОРТОПЕДИЧНЫЙ
ИНСТИТУТЪ ЦѢЛЮЩІЙ

у Львовѣ (улицы Коперника ч. 13.)

пріймає до лѣченя ортопедичного дѣти отъ 7—14 лѣтъ, що въ наслідокъ скривленія хребтовон кости або неправильного розвою шнѣ, лопатокъ, реберъ, ногъ и т. д. потерпѣли менше або б'їльше збоченье правильной стати.

Директоръ-лѣкаръ мешкає въ самѣмъ Институтѣ Пенсіонать хлопцѣвъ отъокромлений отъ дѣвчатъ. Надѣрѣ найотараннѣйшій, выгоды всякі, хоршій огорождъ. Дѣти могутъ при томъ побирати всякі науки. Близшій поясненія дає письменно або устно

М. Д-ръ Едвардъ Мадейскій

директоръ Институту, спец. лѣкаръ ортоп.

Паркеты и помосты дощинковы

поручає парова фабрика столарока

БРАТѢВЪ ВЧЕЛЯКѢВЪ

у Львовѣ, ул. Лычаковска, 27.

Цѣнники паркетѣвъ, дверей и ѳкояъ розсылаємо на жаданье. Илустрація паркетѣвъ розсылаємо за послѣдплатѣю 1 зр. 1635 2-10

ИВОНИЧЪ

Закладъ жерельно-купелевый отдаленный о годину дороги отъ станціи жел. Трансверзальной „Ивоничъ“ откритый отъ 20 мая до конца вересня.

Посѣдає жерела „алькалично-солоний шавы содержачои йодъ и бромъ“, дѣлаючи успѣшно въ хоробахъ золотушныхъ и ихъ наслідкахъ, въ набряклости и роженю железя въ запаленяхъ кѣстной оболонки, порохнавѣно костей и ескудѣтахъ суставныхъ. Въ хоробахъ шкѣрныхъ сифилитическихъ; въ рѣзныхъ хоробахъ жѣночныхъ.

Въ трехъ будинкахъ купелевыхъ выдаются крѣпъ водѣ минеральныхъ такожъ купѣлѣ боровинковѣ, называючи богатъ въ желѣзо и квасъ мурашковый, рѣвнодушнѣ, штильковѣ, зельзистѣ и студенѣ въ отавѣ и скремыхъ кабнахъ съ тушами.

Пора купелева подѣлена на три сезоны: до 20 червня, 20 серпня и до конца вересня, помешканья въ 1-омъ и 3-омъ сезонѣ о 1/2 дешевше.

Закладъ збъ вслѣду на его положенье въ чудесѣй подкарпатскѣй околицѣ надаєся дуже ообливо до кураціи климатичной, для того то введено въ нѣмъ побѣщъ специальная такожъ курація жѣсточно-молодочу и всякой нѣшпй можливый догодности и упрятниеня побыту.

Радъ лѣкарской удрѣляютъ д-ръ Климъ Дембицкій и д-ръ Зигмундъ Ригеръ и к. о. вѣстникъ санитарный Воды ивоничий и ихъ переробъ якъ соль жерельна и знаменитый дугъ якъ такожъ намуль на обклады посѣдають въ головной складѣ водѣ минеральныхъ и антики въ краю и заграничѣю. — Замовленія помешканья пріймає и розсылає проводники бесплатно и франко.

ДИРЕКЦІЯ.

ФАРБЫ ОЛѢЙНЫ

готовы до ужитку и скоро за-сыхающіи.

Ф а р б ы

до маьованя даховъ, тертъ въ найліпшѣмъ покостѣ.

Найлучшій фарбы

тертъ въ покостѣ минеральномъ, отповѣдають рѣзнымъ цѣлямъ, надають барву и лыскъ по одно-разовѣмъ потягненью, выохаютъ въ немногихъ годинахъ, и дешевшій отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасада

розпукаємы въ вапнѣ, до кольорова-вая будинковъ въ 36 кольорахъ. Всякія роды лѣкерѣвъ крас-ныхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

зъ найлучше рекомованныхъ фабрикъ.

Тектуры даховъ, смола по-газова и деревна, маса смолина, асфальтъ, цементъ, гипсъ.

Оливы до машинъ и сма-вило до осей желѣзныхъ. Пасы шкѣрныхъ до машинъ. Пасы гумовъ до машинъ. Гурты конопляны до машинъ.

Н О В И Н А !

Лѣняный напусканый пасы до машинъ, и т. д., и т. д.

поручають

Гибнеръ и Ганке у Львовѣ.

Карты вздрѣтъ, цѣнники и спеціальныя оферты, на жаданье, gratis и franco. 1612 3-2

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВНИКЪ

Л. ЧИНЬСКОГО

въ Ярославѣ,

есть побѣщъ численнѣхъ признанъ и лѣкарскихъ свѣдѣтъвъ найбѣрѣйшѣмъ діетичнымъ средствомъ въ недугахъ слабого травленія якъ згладъ, диспепсія, браку апетиту, при-отбавно, геморойдахъ, малокров-ности и многыхъ другахъ.

Цѣна за штуку 20 кр.

Можна набути у всѣхъ апте-кахъ и торговляхъ. 1603 8-50

Практична учителька

удѣляюча въсѣхъ предметѣвъ шкѣльныхъ въ рускомъ, поль-скомъ, нѣмецкомъ и француз-скомъ языцѣ, такожъ основнои гри на фортепьянѣ побѣщъ найновѣйшои и найліпшои методы, прійняла бы заравъ мѣсто въ домѣ овященіомъ до науки дѣтей съ условиями дуже пристоупными. Близша вѣдомость у

Б. Ц. въ Васильковцяхъ.

Власный досвѣдъ

есть най-зѣлншій! Кто о томъ сума-нѣ вѣсело яке має ужити сред-ство противъ ревматичныхъ болѣвъ або доймающаго гост-ца той най кушѣтъ за 40 кр. фля-шечку правдивого

RAIN-EXPELLER

съ котвою.

Сѣмнайцѣлѣтній досвѣдъ и безчисленнѣйшій ручать за то, что тыхъ 40 кр. не выдѣются на дармо. Склады майже въ всѣхъ аптекахъ. Головной складъ: Аптека подъ золотымъ львомъ въ Празѣ, Altstadt 1483 (12 34)

Хто боится парализу

або вже бувъ нимъ ра-ъ пораже-ный, або страдає на конгестіи, за-воротѣ, отомленье, безсонность, взгл. на хоробливый станъ нервѣвъ, най собѣ спроводитъ брошюру „Ueber Schlagflus-Vorbeugung und Heilung“, в видѣ. Отъ автора, бывшого бата-лионного лѣкаря въ краевѣйшѣй обо-ронѣ, Rom. Weissmann-а въ Vilshofen, Баварія, бесплатно и франко. 1543 9-25

Боянъ

зборникъ малорускихъ квартетѣвъ

выдаєтъ

Викторъ Матюкъ.

получити можна черезъ книгар-ню Ставроградскаго Института и у самого Выдавца въ Мако-внску почта Ярославъ, по цѣнѣ 1 зр. 50 кр.

Зъ друкарѣй Тов. им. Шевченка подъ зар. К. Ведиарогого

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходять по 2 печат. аркушѣ кождого 15-го и послѣдняго дня кождого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улиця Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження оголошення, приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одного строчки печаткою, въ рубр. „Надѣслано“ по 20 кр. а. в. Репринти неопечатані вольні бѣзъ порта. Предплату и инсераты приймають: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“, У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкофуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряди и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Ралла 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Росіи: на цѣлый рікъ . . 12 зр. на цѣлый рікъ . . 12 рубл. на півъ року . . 6 зр. на півъ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 зр. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлый рікъ . . 16 зр. на цѣлый рікъ . . 16 рубл. на півъ року . . 8 зр. на півъ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 зр. на чверть року . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рікъ . . 5 зр. на цѣлый рікъ . . 5 рубл. на півъ року . . 2-50 зр. на півъ року . . 2-50 р. Для Закарпатъ, окрѣмъ Росіи: на цѣлый рікъ . . 15 зр. на півъ року . . 7-50 зр. на чверть року . . 3-75 зр. съ дод. „Библиотеки“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рікъ . . 19 зр. на цѣлый рікъ . . 6 зр. Поодинокіе числа коштують 12 кр. а. в.

Съ днѣмъ 1 (13) цвітня зачинає П. чверть-рікъ сегорочного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнам. повѣстей“. Просимо о вярваннє залеглостей и скорѣ оновленнє предплати.

Новоприступаючи П. Т. Предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ одержать за доплатою 1 зр. початокъ повѣсти Додета „Набобъ“ (17 аркушѣвъ).

Де-що о Мазурахъ.

Wiedza sąsiedzi, jak kto siedzi.

I.

Беру за перо, та й пытаю самъ себе: „По що се пишешъ? чи се припадаєть? чи народъ мазурскій обходять Руоуна? — Обходять, бо Мазуръ братъ-Славянинъ, сусѣдъ о межу, не вдѣлявъ Руоуи нічого злого. А коли не зробивъ намъ нічого доброго, за то не можна на него гнѣватись, бо вінъ самъ бѣдний, опущеный, навѣтъ болотомъ обкинений черезъ свою сметанку сусѣднью; она осудила и вырѣкла его.

Вѣрю однакъ въ то, що коли-бъ народъ мазурскій двигнувся зъ упадку морального и матеріального, бувъ-бы окрѣою роду славяно-окого, а Руоуны мали-бы въ нѣмъ широкаго сусѣда. Коли ще хлопчиною бѣдненькимъ бувъ я, то й потребувавъ помочи людской, — тогдѣ знайшовъ я подѣ стрѣхою мазурокою неразъ пріємъ сердечный: и на нѣчъ подорожного сврту приймавъ та й молоко хлѣбомъ або кашустою съ горохомъ покармили, воды студеной въ цѣбрику дали, щобъ здохнѣніи ноги вымочити и до дальшої дороги спосѣбными зробити; потѣмъ мало-го вандрѣвника спати уложили, та й ще рано будивши, не пустили зъ хаты бѣзъ свѣдѣнія и доброго слова. Они тогдѣ не знали, що своєю гостинностю сердечно зацѣплятъ въ серці моѣмъ вѣдчѣнѣ для себе и для своихъ братѣвъ невѣрчихъ. За тую кашусту и молоко назначили менѣ оудба имъ ѳотолужитися. Слава Богу за то; добра газдыня наша Русь свята, коли дѣтей своихъ такъ добре выховала, що они въ дома порядокъ роблятъ и ще на заробокъ выходять. Але вертаю до рѣчи.

Правду каже приповѣдка: „Кого Господь хоче покарати, тому ѳтберѣ разумъ“. Польскіе газеты занепокоились розрухами на Мазурахъ, нѣбѣ запонадчиво розсѣбаються по вѣсѣхъ усядахъ за причиною того обѣду, — толькѣ-жъ глѣдають лиха не тамъ, де оно справдѣ опочиває; звѣлюють вину то на якихъ агитаторѣвъ-ворохобникоѣвъ, то знову на „вандрукуіи рубель“. Але-жъ панове Поляки, школа вашого паперу и чернила на такі дурниці! Не обдуряйте самихъ себе и чатаючу публіку! Крайна вже пора для васъ, вѣрвати съ навичкою „Schwamm drüber“. Чи тамъ на Мазурахъ є, чи нема агитаторѣвъ, въ то вдаватись не хочу, бо на се доси доказу нема. Докази однакъ є на то, що ѳтносныи на Мазурахъ суть якъ найгѣршій, суть складами пороку отрѣльничого, котрі выбухають. Поднесѣтъ вы народъ мазурскій въ вѣдѣбѣнѣ морального и матеріального, уздорѣвѣтъ хорого „сѣлорка“, а уоунете черезъ то оклады пороку. Тогдѣ най вдовжъ и вширшъ лѣтають по краю агитаторы, мовѣ тѣи сѣрки запалені, то нічого не вдѣють, бо пороку отрѣльничого не буде.

Рухъ нынѣшній на Мазурахъ самъ въ собѣ врозумѣти не дасться; мусимо доконче заглянути въ минушность бодай недалеку, а тогдѣ рухъ сей въ звѣзѣ съ минушими фактами представитъ намъ ясно.

I. Въ р. 1846. готовилась „гѣрархія ополечна“ до формованія „гвардіи народової“. Мазуры передѣлкались можливого панованія шляхты, заворушилиась мовѣ пчолы въ улію, коли шершеня почують, порвали за косы, цѣпы, тай. . . братія кровь пролилась потоками. Мазуры убили кровію панскою, заверюха перестала, и Мазуры заснули мовѣ неживіи..

II. Въ р. 1863. зробили Поляки повстаніє. На ѳтгомѣнѣ шабелъ и оубѣу „Воле ооѣ

Polskę“ пробудились Мазуры та й знову отрахъ передъ панованіємъ шляхты заглянувши въ очи. За косы и цѣпы не брали дѣлато, бо самъ австрійскій ридъ запровадивъ станъ облоги, наказавъ ловити повстанцѣвъ и арештувати. Тожъ Мазуры въ роли езекуторѣвъ наказу урядового оциняли повстаніє дуже енергично, — повстанцѣвъ лапали, вязали и ѳтоставляли (дуже часто ледви живыхъ) въ руки уряду. Не потребували про-то Мазуры брати здушеніє повстаня въ свои руки, бо були певні, що урядъ дасть собѣ раду. Охота однакъ, готовѣсть до услугъ, съ якою Мазуры брались оповнѣти волю раду, се пересаднє выловлюваніє и немилосерднє поведѣніє съ повстанцями, свѣдчатъ, що Мазуры бажали горячо упадку повстаня. Не думайте, що на вѣтеръ говорю; спытайтесь въ Ланцутѣ, або въ Рѣшевѣ, скѣлько разѣвъ полковникъ гузарѣвъ Valis казавъ покарати Мазурѣвъ за пересаднє выловлюваніє и побиваніє повстанцѣвъ. Самъ въ р. 1863. вандрувавъ я черезъ захѣдну и вѣхѣдну Галичину, — то знаю въ вѣлоного доовѣду, якъ страшенъ были чаты вѣлоные по сѣлахъ мазурскихъ, а якъ чоловікъ вступивъ на Русь, то якъ-бы воду осятивъ. Впрѣчѣмъ хто зовѣсь невѣрный Тома, — най спытає самыхъ повстанцѣвъ, а они скажутъ, що на Русь чулиась о много освѣдѣннѣшми, безпечнѣйшими нѣжъ на Мазурахъ, межѣ своими.

III. Въ р. 1885 повстає знову неспокой межѣ Мазурами. А то чому? Тажъ нынѣ „гвардія народової“ не формуєтъ, на повстаніє такожъ не заносится! Ба, „гѣрархія ополечна“ порадила собѣ. Пригадала собѣ правповѣдку „szuka śladzie tiku“ та й коли дорогою перевероту въ лѣтахъ 1831, 1846, 1863 дѣйта не змогла до панованія, — вступила на дорогу миру, лояльну. Тымъ спосѣбомъ элементъ революціонный ставѣа „straża rożnoga“. Станьчики старатуюсь выводити въ правительството, що толькѣ они лояльн (Przy Tobie stoimy i stać chcemy), а все проче, то „москаль“ и „вархоль“. Тою тактикою онанувала они ситуацію, та и панують собѣ, верховодятъ всюду: въ радахъ повѣтовыхъ, въ оубѣхъ и въ радѣ державной. На хоругвѣ ихъ выписано: „Niech będzie, jak bywało“, або иншими словами: „Ranowiałyśmy, ranujemy i ranować będziemy“. Австрійска ординація выборча каже: до радѣ повѣтовыхъ, до сойму, до рады державной выбирайте вы хлопцы своихъ другѣвъ-заоученикоѣвъ, вы мѣщане своихъ а вы дѣдичѣ своихъ. А станьчики на то: „Лаше мы „лояльнѣ люде“, „straża rożnoga“ а тамтѣ — „вархоль“ або „москаль“... sile, frater, sile“ — а звертаючисъ до краю кажутъ: „Вы хлопцы лишь насъ выбирайте, вы мѣщане лишь насъ выбирайте, и мы такожъ лашѣ себе выберемо“. А хто такъ не зробіть то крикнемо: „Polizei!“ — онъ „вархоль“ „анархистъ“, „москаль“. А хто буде крѣпчий, — додѣстане „вынѣ булочку съ масломъ и трѣхи кѣдѣла, а завтра фигу...“ Така робота пригадує менѣ пословицю ось яку: „хора я, и то дуже хора: съ вами буду ѳоти, окремо менѣ дайте, и на потому менѣ лишѣтъ“. — Скажѣтъ же добріи люде: чи ворохобники тѣи, що остоятъ на засадахъ ординаціи выборчи австрійскої та и вы значають засаду рѣвноуправленія: „ового не дамъ, твоего не хочу“?

Коли-бъ станьчики и ихъ союзники бодай добре, взѣрцево и съ користею для себе самихъ и для краю господарили, — то тогдѣ сказали-бы мы собѣ: „Най и такъ буде, не треба вѣмъ того за ле брати, божъ кожда рука къ собѣ крива“. Ба, але-жъ они руйнують свое приватнє добро, добро прадѣдовъ своихъ, и передають свою батьковщину въ руки чужі; обдовженъ по уха отоятъ надѣ пропастею банкротства. Я исповѣдую заводу: хто свое добро марнує, не потрафитъ шанувати публічного гроша. Якъ выглядѣа господарка радѣ повѣтовыхъ и краєва, вже и вѣробѣцъ на даху знають. Рады повѣтовѣ полыкають великаньскіи сумы, а хѣбѣна зъ нихъ нема. Уже навѣтъ сама „гѣрархія ополечна“ давала

пѣзнати, що выпадає звинити тую непотрѣбъ автономичну. Мы були свѣдками численныхъ дефравдацій... И господарка краєва не свѣтло представлялась: вже самъ фактъ, що въ рѣчного доходу трѣхъ миліонѣвъ ѳткладати треба ажъ 434 821 зр. в. а. на слѣдѣ ратѣ позычковыхъ и процентѣвъ, перекоує мене, що господарцѣ краєвой грозить банкротство...

Наколи-бъ я хотѣвъ оцѣнити законодавчу дѣяльність станьчикоѣвъ въ соймѣ и радѣ державной, я зайшовъ-бы за далеко ѳтъ своего заложения. За-для того пригадаю лише: чи безграничный подѣлъ грунтоѣвъ сѣлянскихъ, чи передчаснє и напраснє, — не постепеннє — рѣвноуправленіє рухливому элементу жидѣвского, були позитоннѣ для нашего краю? Чи такі реформы свѣдчатъ, что посылы нашѣ знаютъ потреби краю нашего? Чи не знали о томъ, що хлопъ нашъ, мазурскій и русскій, то рекрутъ, нынѣ доперва умудурованный, не мавъ ще оружія въ рукахъ, не мѣгъ про-то яко рѣвный съ рѣвными выступити до борбы экономичной съ жидомъ, котрый въ томъ-жъ-же нечувано вправный, выгравъ уже не одну баталию, бо яко доовѣднѣй войвоуникъ посѣдає засѣбы рѣзныхъ маневрѣвъ и штучокъ, котрыми въ поединку экономичномъ носались однымъ замахомъ на землю не одного дѣдича? Идѣмъ дальше. Ажъ тогдѣ, якъ повѣнъ лихварока мада залити цѣлый край, коли тысячѣ господарѣвъ пошло съ торбами жѣбрачими, — ажъ тогдѣ (въ р. 1877) схаменились посылы и постарались о законы противъ пѣнства и лѣхвы. Коли-бъ не тѣ двѣ устѣвы, мы были-бы вже жидѣмъ воду носили. Кажуть вправдѣ: „Mądry Polak po szkodzi“, — та що менѣ зъ того, коли край бѣднѣе. Тожъ Мазуры кажутъ: „Не пережню, коли ты не перѣгнѣ“ — се значить: не пхайся въ посылы, коли ты до послѣ не дорѣбъ; послужати, то не по салѣонахъ увиватися...

Щобъ насъ нѣхто не посудивъ о пересадѣ, наведѣмъ аргументацію Смалца, мазурского хлопа, котрый въ маю 1885 р. на передвыборѣмъ зборѣ въ Тарновѣ ось якъ говорилъ: „Ciągłe wybieramy to do Sejmu, to do Wiednia, — każdy z kandydatów obiecuje nam złote góry. My czekamy i czekamy, — polepszenia żadnego nie widzę, a wszelkie ciężary gniotą nas co dzień bardziej... Byłem we Lwowie i wstąpiłem przypadkowo do Sejmu. Tam widziałem, jak jeden poseł coś czyta, a nasi panowie posłowie spracują sobie, rozmawiają, bawią się w najlepsze; tylko posłowie Rusini słuchali uważnie. Tylko nasi posłowie przeskadzają im i z nimi się kłócą. Cóż z takiej roboty?“

Отъ маєте узѣлъ гордѣйскій розвязанный и якъ на долони бачате причины рухѣвъ мѣжъ Мазурами; маєте ключъ, котрымъ отворите тую окрину динамитову и вытолкнете собѣ: дѣлаго ко. дрѣ Кошпѣнскій выбранный въ-друге; дѣлаго хлопъ Оржеховскій выбранный; дѣлаго въ Краковѣ Романовскій позыскавъ таке поважнє чило голосѣвъ?

Рѣчь посла Вас. Ковальского,

выголошена при дебатѣхъ надъ бюджетомъ минист. просвѣты 2 цвітня 1886.

Бесѣдникъ ѳтирає передоѣмъ замѣтъ пос. о. Мандычевского, будѣто и ему не лежить на серцю подвышеннє дотация членѣвъ капитулы Станиславской. Протѣвно, онъ гѣдитъ на подвышеннє дотаций членѣвъ вѣсѣхъ рускихъ капитулъ въ Галичинѣ, а коли домагаєся скорого утворенія капитулы Станиславской, то уживъ сябѣвъ: „по крайній мѣрѣ съ теперѣшною дотацией“. Оттакъ ѳтирає бесѣдникъ оказаннє пос. Охримовича, будѣто-бы было неправдою, что при послѣднихъ выборахъ до рады державной въ 1885 р. правительство не выпысало на освѣдѣннѣй выѣбѣвъ выборѣцѣвъ, именно же рускихъ свѣщеникоѣвъ, и що въ окрѣзѣ Дрогобыцкомъ не ѳтказано дѣлкамъ свѣщеникамъ-выборѣцамъ сегорѣчною запомѣга. На доказъ, что такъ фактично было, наводитъ пос. Ковальскій письмо одного свѣщеника зъ того повѣту зъ 8 жовтня 1885 р., въ котромъ сказано, що тамошннѣй староста въ приватномъ розговорѣ съ тымъ-же свѣщенникомъ, недержавшамъ запомѣга, сказавъ выразно: „Запомѣга ува-

жася услугою зъ стороны державы. За то має держава право взаимнои услуги. Вы не голоуєвали за правительственнымъ кандидатомъ, ѳтказали державѣ взаимнои услуги, то и услуга зъ стороны державы для васъ утѣа“. Въ Дрогобыцкомъ повѣтѣ єсть ще такихъ 5 свѣщеникоѣвъ, котрі що року дѣстѣвали запомѣги съ выимкою минувшого. Суть то оо. Савруаъ зъ Горукца, Сьокахо зъ Керницѣ, Козакѣвичъ зъ Тынева, Еселъ зъ Медыничъ и Хоминовскій зъ Грушовои. И прочимъ 10 свѣщеникамъ, котрыхъ вычислилъ пос. Охримовичъ, не дано запомѣги заразъ, а дѣлкѣ зъ нихъ мусѣли рекуреувати до министерства просвѣты.

Приступивши до рѣчи, бесѣдникъ гѣдитъ оъ намѣреніємъ министра проовѣты, чтобы до гимназіи принимало доперва дѣтей съ уѣбѣчнымъ деосатѣмъ рокомъ, чтобы часть науки въ гимназіяхъ розширити на девѣтъ лѣтъ, бо въ народныхъ школахъ наука нѣмецкого языка трактуєся дуже поверховно; чтобы ученикамъ гимназіальныхъ облегчити по змѣозѣ ихъ працю, именно въ низшихъ класахъ; чтобы подручникѣвъ школьных не такъ часто змѣнявано и достаточно чтобы або зменшити дидактра, або увѣльняти ученикоѣвъ ѳтъ оей оплаты въ болѣшій якъ до теперъ мѣрѣ. Оттакъ переходить бесѣдникъ до наѣстраціи школъ гимназіальныхъ въ Галичинѣ подѣ взглядомъ языковымъ. На 24 гимназіи съ 283 ѳтдѣлами єсть въ 21 гимназіяхъ съ 245 ѳтдѣлами языкъ польскій выкладовымъ, въ 2 гимназіяхъ съ 28 ѳтдѣлами — языкъ нѣмецкій, а лишь въ одной съ 19 ѳтдѣлами (12 ѳтдѣлами. Прим. Ред.) — языкъ русскій. Число ученикоѣвъ гимназіальныхъ вынослѣо въ 1883 р. 10.530, зъ чего припадає на Полякоѣвъ 7997, на Руоуноѣвъ 1801, на Нѣмѣцѣвъ 710, на другіи народности 22. Хотя однакъ чило молодежи руской єсть такъ значнє, то мимо того посѣдають Руоуны лишь одну гимназію а нѣякои реальнои школы. Въ насъ не можна жалуватись на недостатокъ доброй волѣ. На посадахъ учительскихъ єсть богато Руоуноѣвъ, ѳтновѣдающихъ вповнѣ своему званію; суть въ насъ и свои готовіи школьніи ученики, а хосенность ихъ признава загалѣно (съ выимкою ученихъ Рады Руоуской и литератѣвъ зъ зѣбѣтнѣхъ органѣвъ. Прим. Ред.); суть ѳтже и ученики и учителя и ученики и годѣ знати, что стоить на перешкодѣ ѳткрытію въ вѣхѣднѣй Галичинѣ бодай ще одной руской гимназіи. Мы не найдемъ въ колазіи, чтобы на нашѣмъ рускомъ языкѣ въ вѣсѣхъ предметахъ и въ вѣсѣхъ галузяхъ науки коректно выражались. (Щожъ вы на то, господиноѣвъ? Прим. Ред.). Польскій исторіографъ Лелевель оказавъ выразно, что наколи-бъ при ѳткрытію Ягйлонского университета въ Краковѣ не было случайно до розпорядимости шѣбѣ высокоученыхъ мужѣвъ Руоуноѣвъ, то ѳткрытѣ сего университета было-бъ на довшій часъ спиналось. Намъ врождѣна и крѣпка духовѣа силѣа и мы вытравѣли и охочѣи до праці, чтобы вдоволити вѣсѣмъ вымогамъ, строгихъ науки. Въ насъ была своя письменность, коли въ Полякоѣвъ про неи и не думано, а нашего языка уживала Польша въ внутрѣнной администраціи. Языкъ польскій ставѣа доперва ѳтъ колькохъ вѣкѣвъ. Але мимо того, что нашъ языкъ выѣобразованный, поле школьніцтва въ насъ дуже заущенѣе. Въ насъ панують такі сумнѣи ѳтносныи, про які ледви подумати можна. А головною причиною ихъ єсть законъ зъ 22 червня 1867 р. Ёго можемо назвати своимъ наибѣльшимъ несчастіємъ и его ухвалѣно въ нашѣмъ соймѣ насильно, бо зачинѣно дѣрѣтъ соймѣовой салѣи и не пущено рускихъ посѣловъ, щобъ здекомплѣтувати сябѣданнє. Грѣмкіи протѣсты такожъ нѣчого не помогли и уставу принято еп блѣо. Потѣмъ доперва въ рѣкъ появились основніи законы державны, але хотя они стояли въ оуперечности съ краєвими школьными законами, то не наступила въ послѣднѣмъ нѣяка змѣна. Нашѣ жадаѣна на поли школьніцтва розвиваються о законѣ коавскѣй зъ 1867 р.

II. министрѣ финанѣвъ высказавъ 23 марта мнѣніє, что примирѣнє народѣвъ тогды оуоществится, наколи вѣбъ будутъ рѣвнѣ: paces. Свѣта правда. Inter pares може бути примирѣнє але нѣколи inter hegemones et inter parias. Недавно потѣшавъ насъ и пос. гр. Войтъ. Дѣдушицѣй (20 марта), що питаннє національнѣе въ поодинокѣхъ провинціяхъ рѣшится тогды, якъ поодинокіи народы на то згодятся и вже въ школахъ середнихъ наступитъ взаимнє порозумѣннє. При томъ заявивъ сей посѣлъ, что его предложѣнє языковѣ въ соймѣ галицкомъ, стремлячѣ до научанія обоѣхъ языкоѣвъ краєвѣхъ, принято тамъ же огромною болѣшостою голосѣвъ. Дай Воже, щобъ такъ было, але такъ оно не єсть. Поляки привыкли въ важѣйшихъ потребахъ клѣстѣсь намъ на свою прѣязнь, але якъ оскоро лишь при нашѣй помочи достигали своєи цѣли, то завоѣгды на нашѣй сторонѣ сѣдѣае розчарованнє

и для того мы стались же осторожнѣйшими. Въ новейшій еманации Поляковъ въ львовскомъ соймѣ мы про-то просто не вѣримо. Я покляну-юсь въ томъ взглядѣ на „Дѣло“, де сказано, що пос. Дѣдушакъ лишь для того хоче науки русо-го языка для Поляковъ, щобъ оттакъ Русо-новъ можъ лучше наглядати и контролювати. (Слушайте, слушайте!) До чего такой мотивъ? Чи въ насъ нема полиціи, прокуратури? Такой мотивъ не забудитъ довѣря въ рускомъ народѣ. Але и всѣ теперѣшні постановы соймовъ, выкли-каніи внесеніемъ пос. Романчука, не вдовольнятъ Русинівъ. Они просто противлятся основнымъ державнымъ законамъ.

Бесѣдникъ наводитъ оттакъ окомній жада-ня рускихъ пословъ въ часѣ послѣдней сесіи соймової и критично тѣ змѣны уставы школьной зъ 1867 р., на якій соймъ здобува. При томъ ударе пос. Ковальскій на проєктований утрав-низмъ въ середнихъ школахъ, которо шкодлив-ность Русины досвідчають ажъ надто въ такъ званихъ утравнистичныхъ семинаріяхъ учитель-скихъ. Далше каже: Фактомъ есть, що на 3200 народныхъ школъ Русины посѣждаютъ лишь надъ 1600 рускихъ одно- або дво-класовыхъ. По мѣ-стахъ болше-класовы школы, съ выимкою Льво-ва, суть всѣ польскы. И якъ-же на се може да-ваться повѣрительный рускій народъ въ Га-личинѣ равнодушно? За его грѣшъ власнй дѣти учатся на чужомъ языкѣ. А треба знати, що въ дѣлкахъ мѣстахъ якъ Тернополи, Коломыи, Дро-гобычи, Городенцѣ, Яворовѣ и др. чело Русо-ныхъ сягае отъ 4000 надъ 5000 душъ, а въ дѣл-кахъ зъ сихъ мѣстъ останавливаютъ Русины навѣтъ болшѣе населенія. Въ Чашинѣ, де польска часть жителѣвъ зажадала польской самостоят-ной школы, соймъ велѣвъ заразъ Радѣ школьной вдо-волити прошеню, але надъ того рода петиціями рускими переходится въ насъ до порядку дне-вого. Мы доси не посѣдаемо нѣ одной руской у-чительской семинаріи, а цитомѣ зъ теперѣшнихъ семинарій утравнистичныхъ не выносятся знанія нѣ одного нѣ другого краєвого языка. Ровно не могу замовчати, що опорожненіи посады учитель-скій при школахъ народныхъ обсаджуються дуже часто безъ конкурсу, брєві маца, и не пытаючи, чи кандидатъ умѣе по руски. Переносины учите-лѣвъ противъ волѣ мѣщевыхъ радъ школьных и власной волѣ суть на порядку дневномъ.

Переходячи до читалень, замѣчае бесѣдникъ, що тѣ стоять подъ дуже строгимъ надзоромъ властей административныхъ и закрываются при першій лучшей нагодѣ. Бѣтъ про-то певною рѣ-чю, що въ школьныхъ справахъ въ Галичинѣ идея побѣды певного плану, але при томъ сущъ намѣреня, не ведучи до цѣли. То признавъ и пос. гр. Дѣдушакъ, заявляючи, що навѣтъ за короля Владислава IV. рускій народъ не давае споль-щати. По що-жъ нынѣ пробовать на ново такую госпдарку? Все то ятрить лишь Русинівъ. 2000 громадъ въ Галичинѣ не посѣдае доси нѣякой школы. По що-жъ утрудняти громадамъ заснованье ихъ трудностями языковыми?

Подъ конецъ своей рѣчи пониравъ же бесѣд-никъ заснованье руской гимназіи въ Коцманѣ и ставляе резолюцію: „Взымаея ц. к. правитель-ство, чтобы въ восточной Галичинѣ засновало дру-гу гимназію съ рускимъ языкомъ выкладовымъ“. Друга двѣ резолюціи выголюють 3 цвѣт-ня Италіанецъ пос. Лючатто, упрощеній до того пос. Ковальскимъ. Они звучатъ: „Взымаея ц. к. правительство, чтобы въ восточной Галичинѣ за-сновало мужескыи учительскыи семинаріи съ рус-кимъ языкомъ выкладовымъ“ и „Взымаея ц. к. правительство, чтобы въ восточной Галичинѣ за-сновало бодай одну руску семинарію учительску женскую“.

Всѣ резолюціи, поперты достаточно палатой, переказано бюджетовой комисіи.

Просьба о помѣчь нещасливымъ.

Пожаръ навѣстивъ въ велику субботу село Боянецъ, положене мѣжъ Жовкою а Мо-стами при гостиницѣ. Село наше не вазнало ще доси такого нещастія огняного. Пожаръ почався о 1/3 години въ полудня, а въ протягу одной години знищивъ 50 газдѣвствъ (четверть села) воевѣмъ.

Ратунку не было нѣякого: рослука край-на, страшный невиданный доси видъ поломени середь бѣлого дня, неспутность селянъ, що поровохились саме тогдѣ по поляхъ, несправ-ность въ ратунку, все те скалося, что огонь не видѣвъ нѣ одной крапинки воды. Можна было бояться, що за одну хвили вваде цѣле село жертвою неважытого вораго. Ажъ отъ въ крайній хвили надлетѣла сиваква зъ су-сѣднаго села Деревнѣ и ажъ она при невто-мимой праці и ярчности панѣвъ-дѣдичѣвъ въ сусѣдныхъ селъ, Старжиньского и Сарнен-кого, встигла перервати дальше ширенье огню. Имъ за се наше єдине: „спаси-Богъ!“

Заледво три госпдарѣ прийшли на ту гадуку — асекуровати хату, а прочіи опусти-лись опѣдѣ божой! Навѣтъ приходство не асе-куроване! Сивакви не знали мы такожъ доси нѣколи. Бѣтъ у селѣ двѣри и то великыи; дѣ-дичъ его п. Глоговскій, надъ всѣхъ першій народолубецъ, бувъ и маршалкомъ въ радѣ повѣтвой, недостатокъ, хвалити Бога, не па-нуе у него, — а предѣ въ мѣгѣ доси здобу-тись на здорову гадуку, что при всѣхъ нале-жало бы мати въ дворѣ сивакву, особливо що двѣри ему ваймавае вже два рабы. А вже-жъ чому анѣ Жовковѣ, нѣ Мосты не подали намъ помѣчной руки въ сѣмъ нещастіи, то дѣйстно не внаємо! Сейчасъ далося знати посланцемъ

до сторожѣ огняной, впротѣмъ видѣли и лу-ну вѣ-далека, а помочи не дали нѣякой! Чи бо-лиса, що запалѣныя подорожею одно-милевою? Але жъ бо намъ и по пожарѣ треба було ра-тунку, бо черезъ цѣлу нѣчь курялися згарища, черезъ цѣлу нѣчь вносилися далеко видна по-ломѣны вѣ останкѣвъ, а ту най-бы лишь ма-лый подувъ вѣтру, отъ и нове ще болше не-щастье! При згарищахъ на одинѣ кильметрѣ вдовѣжъ, було чѣ не десять людей (и навмысно рахувавъ). Бувъ одинъ якійсь молодикъ-жан-дармъ, але его прислали вѣдай чи не на за-бавку? Видѣли его люди разъ, потѣмъ выикъ якъ-сь протоколы робити и вже его болше не-було! Хто жъ мавъ тогдѣ высылати людей до згарищъ? хто сторожу нѣчню по селу разо-слати? хто порядокъ и ладу утримувати? Власть громадека робила, що могла; але безъ помочи тамтои власти не вѣспѣла нѣякого до-казати! Отъ-таке то у насъ у всему, у всему! Далосъ-бы тутъ ще болше скавати, то толь-ко на початокъ, абы бачити вже разъ правду!

Свалилося у насъ надъ 50 газдѣвствъ. Церковь, приходство и школа, хвалити Бога, цѣлы. Госпдарѣ нынѣ правують свато повне слѣвъ, голодъ и бѣда добивають ихъ на вдо-ровлю! Попалилось такожъ чимало худобы. Страту числять до 70 тысячъ. Причина огню непевна. Знають, що почався отъ стодлѣ го-сподаря Иваса Мыги; подѣрвѣвають, що сынъ 6-лѣтній подкуривавъ бджолы въ пасѣцѣ и занавѣ стрѣху.

Нынѣ завязався у насъ вже и комитетъ, що занимаея опѣкою надъ нещастными и зби-раньемъ датковъ. У кого толь-ко милосердье сердце, той певно посѣтитъ съ помочю для погорѣлѣвъ. (Редакція „Дѣла“ прийме охотно жертвы.)

Нынѣ запомѣгъ нашихъ бѣдакъ о. Дри-маликъ зъ Туринки 48 бохонками хлѣба.

Всѣхъ милосердныхъ въ томъ дѣлѣ Богъ Всевышній нагородитъ сторицею. Спѣшитъ же, Братя, ратувати свой своего!

Боянецъ 25 л. цвѣтня 1886.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Акція парламентарна) розпочнея якъ звѣ-стно дня 5 мая. Заразъ на першомъ засѣданіи — якъ доносать „Presse“ — будутъ предложенъ па-латѣ пословъ вои точки угоды австро-угорокой, а палата приступатъ оттакъ до выбору комисіи угодовой, зложеной зъ 45 членѣвъ належачихъ до всякихъ сторонницѣвъ и фракцій. Здаея однакожъ, що комисіи та не окончить своей работы до Зе-леныхъ святъ, але досъ ажъ съ концемъ дѣла. На всякій однакожъ случай цѣлый готовый мате-риалъ буде предложенъ радѣ державной, коли она въ осени зберееа другой разъ на нарады, т. е. въ половинѣ вересня. Спѣльный делегаціи мають зобротися около половины надолота. Заразъ по зоброту рады державной предложитъ прави-тельство межи иншими такожъ и новелю до за-кона о почтовыхъ щадницахъ, котра передовѣмъ мае управлѣнныи оборотъ чеками, не обмежаючи его однакожъ. Дотеперѣшна манипуляція чеками була того рода, що почты тратили на нихъ знач-не порто.

(Министеръ просвѣты д-ръ Гаучъ) одержавъ титулъ и достоинство тайного совѣтника и зло-живъ онгоды яко такой присягу въ руки С. Вел. цѣсаря.

(Въ угорской палатѣ пословъ) розпочнута дня 4 мая дебаты надъ проєктомъ закона о за-галномъ ополченіи. Угорскыи газеты доносать, що мимо сильныхъ агитацій зъ рѣзныхъ оторѣвъ з-конъ сей буде принятый безъ всякихъ трудно-стей.

(Австрійске обязательство.) По поводу од-ного случая, въ котромъ одинъ робѣтникъ родомъ зъ Чехъ увольняея отъ австрійского обязате-льства, принявъ чуже и перенѣся до Прусь а от-такъ вновь вернувъ до Австріи и зновъ стара-ея о австрійске обязательство, орекло мини-стерство дѣлъ внутрѣшнихъ противъ дотеперѣш-ного звычаю, що въ сѣмъ случаю удѣлене ав-стрійского обязательства не зависать отъ того, чи якась громада приймала старающагося о об-язательство до своей принадлежности, що се усло-віе не есть отже неотклічне.

(Въ справѣ наказокъ почтовыхъ) выдало ми-нистерство торговѣвъ розпорядженье, що въ кра-яхъ съ мѣшаннымъ населеніемъ якъ н. пр. въ Чехахъ (отже и въ Галичинѣ), де уживаються наказки почтовѣ съ написани въ двохъ языкахъ, не вѣльно перечеркувати наисии, котрой сторона не уживае, и що такихъ наказокъ не вѣльно на почтахъ приймати.

(Министерство торговѣвъ) обѣиме — якъ здаея дотеперѣшній его управитель бар. Цуо-вальдъ а въ самѣмъ устрою министерства не зай-дутъ имовѣрно нѣякіи змѣны. Гадуку, чтобы утво-рять окреме министерство комуникацій а справы торговельныи сполучити съ министерствомъ роль-ництва залишено вже зовѣмъ.

(Союзъ австрійскихъ селянъ) ухваливъ въ загалномъ зборѣ резолюцію, въ котрой домагаея перемѣны дотеперѣшного парламенту на раду економичну, котра выходила-бы зъ загалного голосованія. Вызначено депутацію зъ 10 селянъ зъ всѣхъ краѣвъ коронныхъ, котра мае предло-жити цѣсареву згадану резолюцію и просити о змѣну конституціи въ згаданомъ напрямѣ.

Заграничній Державы.

Конецъ спорѣвъ на Балканѣ. Съ свя-томъ Воскресенія Христова, симъ наибольшимъ торжествомъ въ цѣломъ свѣтѣ христіанскомъ, кола и цѣла природа, немовъ подтверждаючи слова Спасителя, воскресае до нового жатія, воскресла и для цѣлон Европы надѣя на довшій миръ. Спра-вы на балканскомъ пѣвостровѣ, котрѣ наибольше лякали цѣлу Европу и кождои хвилѣ грозили выбухнути яною луною, доходятъ часоливо до кѣнця. Наибольше потѣшающимъ обьявомъ на балканскомъ пѣвостровѣ есть змѣна ситуаціи въ Греціи въ користъ мира. Грѣзна постова Гре-ціи въ послѣднихъ дняхъ висѣла якъ мечъ Да-мокла надъ занепокоеными народами, а теперъ змѣнилася рѣшучо на дружне представленье Фран-ции. Мы доносили вже давѣйше, что болшій держ-жавы европейскыи приготавлиють ультиматумъ, маюче завѣзвати Грецію до якъ найкоршого роз-броенія и що на случай непослуху Греціи загрѣ-зили якъ наенергичнѣйшомъ блокоядо грецкого побережья. Такому постановленю супротивляея однакожъ Франція и постановила на власну руку наклонити Грецію до уступленія. Посолъ француз-скій предложивъ отже дня 24 с. м. Деліанисови телеграму Фрейсинета, въ котрой французскій ми-нистеръ домагаея, чтобы старалася якъ найкор-ше разбритися и не выставлялася на примусъ Европы. Въ телеграмѣ каже дальше Фрейсине, что для Греціи забыонуть ще щастливый дѣй, а тогды Франція не забуде, что Греція послушала ея рады и не закаламутила европейского мира, до которого Франція привязуе такъ велику вагу. На се завѣзванье заявлявъ Деліанисъ дня 26 с. м. французскому послову, что въ послѣдокъ послѣд-него кроку Франція Греція годится на разброве-нне, а для залагодженія пограничного спору поро-битъ кроки въ дорожѣ дипломатичной. Таку саму отповѣдь вразѣ съ телеграмомъ Фрейсинета пред-ложивъ Деліанисъ ще того самого дня предста-вителямъ пяти державъ европейскыхъ. Министеръ дѣлъ внутрѣшнихъ мае теперъ выслати окру-жникъ до всѣхъ префектовъ, чтобы они повѣдомили край, що Греція приняла раду Франціи въ томъ переконанно, что ея народный змаганіи найдутъ въ Франціи ревныхъ защитниковъ, а въ другихъ державкахъ симпатичну прихильность. По такой рѣшучой отповѣди Греціи трудно однакожъ по-нять, длячего же державы европейскыи уважали за отповѣдне выслати ультиматумъ до грец-кого правительства. Чи мало-бы то немилу вра-зѣти державы европейскыи, что мала Греція не хотѣла уолухати погрозы всѣхъ державъ а усту-пила доперва на раду прихильной ѣй Франціи? Самъ бо лишь достояе поклати той фактъ, что дня 26 с. м. пѣзно вечеромъ зобралася всѣ за-граничній посолы въ Атинахъ на нараду и выслати ще того же самого вечера ультиматумъ до Делі-аниса, въ котромъ заявляють, что згода Греціи не отповѣдае зовѣмъ ихъ интрукціямъ и жадають длятого разбровенія въ протягу 8 дѣвъ а зара-зомъ роблять Грецію отвѣчальною за воюку не-безпечность, яка могла бы зъ того выйти, нако-ли-бъ Греція и дальше позбѣстала узброена. Ду-мають однакожъ загално, что ультиматумъ се въ виду заявленія Греціи стратило всяке значе-нье и что есть теперъ повна надѣя удержанія мира на довшій часъ на балканскомъ пѣвостровѣ.

И справа болгарска доходятъ чимъ разъ болше до ладу. Зъ Сѣвѣи доносать именно, що Шакиръ-паша вручивъ князеви болгарскому въ самъ першій день великодныхъ святъ султанскій ферманъ, надаючій князеви достоинство ген.-гу-бернатора Восточной Румеліи. Вручене отбулоя при великомъ торжествѣ; князь бувъ окруженъ войма своими наибольшими достойниками цивиль-ными и войсковыми якъ такожъ и всѣма мини-страми. Зъ добре поинформованныхъ жерелъ до-носать, что ферманъ есть такъ добре зредегова-ный, что и не можна лѣпше жадати. Въ ферманѣ оказано, что князь може управлять Румелією въ такой формѣ, въ якѣй будутъ сего вымагати об-ставины. Актъ инсталиційный отбудея незадолго въ Филиппополі а султанъ приставъ навѣтъ на выразе жадаея кн. Александра на то, чтобы князь яко новонаименованный ген.-губернаторъ не потребувавъ особито явитися въ Константино-поли и окладати султанови свое подданство.

Россія. Рухъ соціально-революційный ши-ритися въ Россіи чимъ разъ болше. Въ Таган-розѣ открыла полиція тайну друкарню якъ разъ въ той хвилѣ, коли отбивано отзову до народу руссійского. Друкарня ся находилася въ поме-щеніи учительскѣй женской школы, Сигидины. Кѣлька тысячѣвъ сѣи отзовы було вже готовыхъ, коли наразъ явилася жандармерія и кинулась на заговорщикѣвъ отъ добытыми шаблями и револь-верами. По довшій борбѣ узвезено 7 мужчинъ и 4 женщины. Подчасъ борбы удалосъ було одной женщинѣ утечи и она выбѣгла ажъ на дворець зѣдзницѣ, де впаа своимъ неладомъ въ однію и перелаканую постовае въ очи начальникова стациі, котрой ея арештувавъ. Говорять, что арештованій мали вызнати дуже важній рѣчи, въ наслѣдокъ чого отбулося знову члененій арешто-ванія въ Ялтѣ, мѣбѣточку отдаленіемъ лишь милоу отъ Ливадіи. Полиція руссійска мала такожъ достати вѣдомѣвъ, что въ Румуніи на границіи руссійской перебувае кѣлька небезпечныхъ агита-торовъ революційныхъ, котрѣ хотѣли бы ще оальнѣйшій рухъ выкалати въ Россіи. Въ на-слѣдокъ сего заведено вздовжъ цѣлои границіи отъ стороны Румуніи строгій надзоръ. — Зъ Перму надъ Камюю доносать, что межи тамош-нымъ селянствомъ дооключнымъ наотали бунты. Селяне нападають особливо болшихъ властите-лѣвъ. Въ одной мѣбѣвості напали селяне на двѣрокій лѣвъ, вырубили 2000 дубѣвъ и забрали

ихъ зъ собою. — Зъ Царства Польского доно-сать знову, что тамъ въ послѣднихъ дняхъ розпочался строгій дохожденья въ войску. До Люблина зѣхала спеціална комисія, котра по-кликуе офицерѣвъ и рядовыхъ и робить съ ни-ми протоколы. Причиною сего мае бути, что хтось зрадивъ якѣбъ державѣ заграничній та-мошній укрѣпленія. Сподѣваея члененныхъ а-рештованъ офицерѣвъ пѣдозрѣныхъ о араду. — О нарадахъ въ Ливадіи нема доси ще докла-днихъ вѣстей. Говорять лишь, что царъ покля-кавъ атинского посла лишь для того, чтобы по-информуватися, чи на случай разбровенія Греціи не выбухла-бы тамъ яка ворожба и чи негро-зило-бы королевѣ грецкому, шуринови царя яке небезпеченство. Константинопольскій посолъ, Нелидовъ, знову прѣйхавъ якъ кажутъ лишь для того до Ливадіи, чтобы просити царя о отпустку на довшій часъ для поратованія здоровья.

Италія. Положенье въ Италіи стало въ послѣднихъ дняхъ доосытъ критичне. Звѣстно, что цѣла Италія дуже недовольна заграничною по-литикою своего правительства и что та справа сталаея наибольше причиною парламентарного за-колоту, котрый довѣвъ ажъ до кризы кабинету, что зновъ сталаея причиною розвазанія парламен-ту. Ледве отже що король Гумбертъ подписавъ декретъ розвазуючій парламентъ якъ зъ Аденоу надъ Червонымъ моремъ наслѣла телеграмма отъ италійского консула зъ дуже сумною вѣстею. Емиръ Гаррару (на востокъ отъ Шомъ въ Абес-синіи) приказывъ убити всѣхъ европейцѣвъ про-живаючихъ въ Гаррарѣ а оттакъ напавъ коло Гильдези италійску експедицію наукову подъ проводомъ гр. Порро, казавъ всѣхъ ея членѣвъ убити, а на послѣдокъ здобувъ и мѣсто Гильде-зи и взявъ цѣлу англійско-египетскую залогоу око-ло 100 людей въ неволю. Судба сѣи експедиціи есть для италійской политики колоніальной тяж-кимъ ударомъ и не побѣстане певно безъ вышвы на новѣ выборы, бо недовольныи элементы будутъ старатися выкоростати ея въ своихъ цѣляхъ.

Бельгія. Зъ Брукселѣ доносать, что заста-новка робѣтъ ширится чимъ разъ болше по цѣ-лой Бельгіи. Робѣтники въ зѣдзанныхъ гутахъ въ Литиху вымогли всюды на своихъ товаришахъ заставовку, при чѣмъ не обійшлось и безъ на-силства. Поломано кѣлька машинъ и войско му-сѣло робити порядокъ. Въ Граммонтѣ, въ востѣ-ной Фландріи застановило роботу кѣлька тыся-чѣвъ робѣтниковъ въ фабрикахъ сѣрничковъ. Въ полудне въ велику пятницю прѣйшло було въ на-слѣдокъ сѣи застановки до великой бѣйки на ули-цахъ мѣста. Щобы не допустити жандармеріи до мѣбта замкнути були робѣтники вхѣли на мѣстѣ черезъ рѣку Дренду. Кѣлькохъ офицерѣвъ пере-везлоа отже човномъ черезъ рѣку и силоу отворили переходъ жандармеріи, почимъ заразъ розвинулася зовѣмъ правильна борба. Робѣтники привитали жандармовъ градомъ камѣня а ои по-чали знову отрѣдяти. Ренано богато робѣтниковъ и жандармовъ.

НОВИНКИ.

— Огонь въ Лиску. Въ ночи зъ 25 на 26 цвѣт-ня довелася мѣбѣточку Лиску подобна страшна доля, что и Стрѣви. Огонь повставъ о 11 години вечеромъ въ дому жидѣвскѣй коло куцця Баран-ского; отъ того загорѣли стайнѣ. Заходный вѣ-теръ понѣсъ небавомъ огонь въ направлєню Го-рѣшновъ улицѣ и черезъ пѣвъ годикни горѣла вже одна сторона рынка и рѣчи, вынесеніи на площа-хъ. Друга сторона рынка довго опираея огнєви, хотій въ кѣлькохъ мѣбѣцахъ хватала пошѣвъ. Ея думєно на разѣ, але при чѣмъ-разъ сильнѣй-шомъ жарѣ спалахнули оттакъ вои дахи наразѣ. Такимъ побытомъ згорѣвъ цѣлый рынокъ съ вы-имкою одного дому и одна сторона Горѣшновъ улицѣ, де огонь задержався ажъ на новой одно-поверхной каменниці. Искрами метало на вои сто-роны и отъ нихъ згорѣвъ домъ Клебера за око-пищемъ. Коло повѣтowego суду розбѣрано домъ и лишь тымъ уратовано судъ. Мѣбѣвой сторожи огнєвой, котрой оилы показались дуже недоста-точными, наосѣли въ помѣчь сторожа охотничъ зъ Загѣра а пѣзныише зъ Сянока. Терегравъ въ самѣмъ початку огню переставъ функціонувати, бо стовпы телеграфичніи на рынку и вздовжъ Го-рѣшновъ улицѣ згорѣли. Церковь уратовано, анти-ка погорѣла. На разѣ страты годѣ докладно обчи-слити, подають ихъ на 2 миліоны, 290 домѣвъ згорѣло до тла и то переважно жидѣвскихъ, въ части убезпеченныхъ. Огонь мавъ повстати въ одѣмѣ шинку. Кр. Выдѣль вылавъ помѣчь зъ 600 ар. Банкъ ипотечный 300 ар., наѣботни-ство 1000 ар., львовска шадниці 500 ар., Слякѣ 100 ар., Добромилѣ 80 ар., Перемышлѣ 100 ар. и 3 вагоны живности, маршалокъ Журовскій 100 ар., вѣденска фабрика братьевъ Конъ 500 ар.

— Пожежа Стрыя займае ще безутоганно умы всѣхъ жителѣвъ нашего краю. Розмѣры нещастія и образъ тепѣрѣшного мѣста не достаетъ дѣйстно описати, и хто не мае случайности придивитися власными очима тѣй катастрофѣ и ея жертвамъ, той може мати о сѣмъ лише блѣде понятье. Коли переходитя черезъ згарища, на котрыхъ до не-давна килѣло людске житье, котрѣ были овѣдками людковхъ страстей и благородныхъ подвиговъ, а нынѣ нема нѣякого блата людскому дѣяльному, крѣмъ поваденыхъ мурѣвъ и сторчачихъ бовдурѣвъ та на-пѣвъ отоиленихъ зѣдзанныхъ каѣвъ Вертгаймѣвскихъ, — мимовѣтъ тионосѣ до головъ гадка: „Такъ мусѣла выглядати спалена Троя або залитъ лавою Помпѣй“. Мѣбта Стрыя нынѣ дѣй-стно нема; суть лише два передѣмѣты, котрѣ радше подавають на село, якъ на передѣмѣтѣе. Жителѣ мѣбта почують доперва по свѣтахъ своей

отрогу долю, коли вої будуть мусіти на ново поїздити до Львова, Запади живності мусіти спровадити за Дрогобича і других міст. Справедливо говорять про стрийків, що: не лише ті погоріли, що погоріли, але і ті погоріли, що не погоріли. Очевидно, який виділи погорілих Станиславів в 1888 р. і затоплене місто Сегедия, говорять, що катастрофа стрийків переходить з одного-двох розмірів катастрофи навіть в Сегедия. Акція ратуноків, коли має бути успішною, мусіти вийти з самого правительств, котрі повинні взяти відбудовування міста в свої руки. Інакше місто не піднесеться, хоч-би до status quo ante і за 50 літ. Огні трохи поїздити днів пробуває в місті президент намістництва п. Лебелі і розсіджує ставі річей на місяці. Нині доперва показується в цілої наготі надолонці варяду міста, на чолі якого стоїть бурмистр жидів. Можна-би змркувати се хоч-би навіть з того, зрештою се пожежою самою не звязаного факту, що всі три місяці руські овачники містотами в 1888 р. в комірницях в найменше для вїрних і для самих овачників догнаних місяцях. (О той справі будемо мусіти небагом обширно побесідувати).

— Зі пожежі в Стрию. Дочка директора нар. школи Голубовича лежить дуже тяжко попарена; она завдячує своє життя тільки героїчному пожертвованню студента гімназії п. Т. Бачинського (сына міщанського адвоката), який єн міст на поїзді змілів на своїх руках, а коли і єму не стало сил і почувати, що міже, окрикнувши окором на поліціанта і просивши о поміч, котра дійсно наїшла. Сам п. Т. Бачинський поїхав однак при той так сильно, що через цілий тиждень не годен був рушити руками. Заслуга вирятуючи ками міської шадниць належить передовсім п. капітанови Бородайкевичеві, котрий єсть пенсіонером ками і котрий мусіти розбивати окирами і жаганами мури, щоби добути з хати позамканий ками, з котрих ключі були случайно в той час аж у Львові. До якої отенени шанувати деякі жиди свої обрядові приписи, можемо мати поняття з того, що один не хотів зневажати шабасу, виїхав з хати на рынок отаки з гробами, котрих там було 500 зр., бо не хотів їх ховати до кишені. Столяк той згорів потім разом з гробами. Говорять, що одному жидови згоріло 40.000 зр. готовки. Селяне приносять до властей і урядові пацери а навіть і гроші, котрі порозносили був вїтер і порозкидували по полі. В корчах за Стрийем мали селяне познаходити порозкиданий десяткі і п'ятдесятки, котрі, бачу, звернено властям. Між жителями міста ходять вїсть, що якийсь рабін говорив стрийківським жидам, що як кара Бога єсть лише пробою той кару, яка їх чекає, коли они будуть так даліш поневїрати бідних християн...

— Торговля Лехицького і Костеркевича, загальною поважана в Стрийському християнському місті в Стрию, буде отворена на ново дня 1. мая при ул. Шевської. Звїстно, що торговля та погоріла цілковито, так що єн властитель оцало лише жити і уратувати всего 150 зр. Цілий склеп, одіж, меблі, все то вогоріло цілком, а осталося лише рештки з запасів пивничних. Се нещасте викликало щире співчуття не лише між тими, котрі мали се оєн совіткою торговлю, але між всіми купцями в нашій краї. Многі з них жертвували великодушню п. Лехицькому овою поміч і хотіли надолати воїм товари до нового склепу. П. Лехицький рад-би однак остоятися овыми власними силами, а в той помагав єму львівській купець п. Балабан, котрий, на вїсть о нещастю, жертвувати сам (п. Лехицький не мав перед тим з ним вїяких інтересів) позичку на 1000 зр. на уряджене нового склепу. Тож радо ділямося тою вїстю з єшими читателями в Стрийського і думаємо, що злишним було-би з нашої сторони завязувати до підтримання згадаю торговлі. Хто раз в житю мав яке діло купецке се тою ємрною, той певно старався вїздати для неї як найбільше нових клієнтів. Не лише яко купець але і яко горожане вїздати оєн п. Лехицький і Костеркевич між воїми стрийківськими Русинами велику симпатію.

— На погорітцях Стрийських зложив Преосв. митр. Сильвестер на руки президента міста Львова 100 зр.

— Дати на погорітцях Стрия: На мон руки зложили жертви: о. І. Сологуб з Неолухова з 5 зр.; о. І. Кобиланський з Пойла 20 зр. — Вої ті дати будуть поїздити призначення рождів. Щедрим дателям складаю щиро-сердечне спас-Віт! Стрий д. 28 л. цвітня 1888. *Иларіон Попович*, парох і член комитету ратуноків.

— Огні в Добровілях коло Дрогобича. Під днем 28 цвітня телеграфовано до Львова: Село горить з вїчера 3 години пополудни. З Дрогобича ясила огня озоржа.

— В справі некрою на Мазурщині пишуть до „Now. Reform-у“ з Вїдні, що жерелом деяких агітацій між селянами суть жиди вїдєнські, противні святкованню неділі. Як лиш антижидовський „Concurrenz-Verein“ у Вїдні вислав готові до підпису петиції о святкованню неділі до Галичини, то і противники єго не заспали справу і устали оєних оновітцїв стали ширити вїсть, будто панам хочєся повороту панщини і на се велить людям підписуватися. „Now. Reform“ полемизує оттак з „Czas ом“, котрий велить о непокоях мазурських длатого лиш мовчати, щоби правительству вїдєнському дати доказ, що в Галичині під управою стани-

чиків все благоєнствує. У нас, каже „N. Reform“, єсть дуже багато злого, і хто хоче добра краю, той повинен се зло виказувати, а не закривати. До сих оправданих виводів „N. Reform“ можемо лиш то додати, що найбільше зло в нашій краї спочиває в неспокоєнній дої справі руської, а головним винником єсть той діл єсть знову не хто другий, як лиш кермуча справа Галичини партія станичків, котра ненавидить все, що руське, і дуже обиджаєся, наколи котра з газет польських (пр. недавно „Kurj. Lw.“) виявляє свїтови кривди руської. „Czas“ і „Gaz. Narodowa“ видать в той „Zdrade stanu“ на народі польському. В програмі станичків єсть виразно про руську справу лиш мовчати. Пів-офіційна „Wiener Abendpost“ констатує, що на Мазурщині народ револютує, а інформація єн походить з жерела урядового. — „Diep. nik Pozn.“, говорять о непокоях на Мазурщині, дає Полякам раду, подбів до нашої. Іменно каже їм інтелігенції польської більше працювати над євним людом і до того знести пропанацію. Она деморалізує люд.

— Мазури перед судом. Доносять, що в різних станах Мазурщини арештовано звыше 200 селян. Для 22 о. м. отбулася в Вїсеку одна судово розправа против 6 селян, трохи жидків, одного жиди і одної жидівки за розношення непокоєнних вїстей. Розправа виказала, що селяне повторили різні цікаві вїсти оди другим оди за другими, і зовсім того не випералися, бо не уважали єго за достойне кару. Мимо того суд засудив их воїх на арешт з 5 днів до трьох неділі.

— Краєвий маршалок д-р Зыбкович повернувся з Італії до Галичини і пробуває в Кракові. П. маршалок прїспїшив євї поворот з причини рухів мазуркачих.

— Устні испити зрїстости в школах середних розпінчуті єго року в оїдуючій порядку: І. В гимназіях: в Рашеві 31 л. мая, в Ясї 4 л. червня, в гимназії Фр. Іосифа у Львові 7 л. червня, в Бережанах 15 л. червня, в гимн. руської у Львові 18 л. червня в IV. гимн. у Львові 23 л. червня в II. гимн. у Львові 28 л. червня, в Станиславові 26 л. червня, в Коломиї 26 л. червня, в Новім Санчі 28 л. червня, в Дрогобичі 7 л. липня в Тернополі 9 л. липня, в Перемишлі 10 л. липня, в Золочеві 21 л. липня, в Золочеві 21 л. липня, в Самборі 24 л. липня, в Бродях 26 л. липня. II. В школах реальних: в Ярославі 1 л. червня, у Львові 11 л. червня, в Стрию 5 л. липня, в Станиславові 6 л. липня.

— Зі Пдгаєць доносять, що вышій краєвий суд узгляднивши рекурз 11 жидів обжалованих прокураторією в Бережанах за підкупування виборців в користь гр. Романа Поточного і откинувши акт обжаловання, внесений тою прокураторією.

— Зі Хирова доносять: В второк почав горіти міст на Стривжі. Недалеко моста жандарми охопили якого чоловіка, молодого мужчину, котрий оказав, що єсть жидником. При ньм знайдено 30 зр.

— Читальня в Тартакові запрошує любителів просвіти народної на вечерниці в пам'ять 25-літнього ювілею смерті Тараса Шевченка, котрий дня 2 л. мая в Топину неділю о 7½ годині вечером в олі Читальні отбудуться.

— В Пдгаєцях отбудеться в Топину неділю музикально-декламаторській вечерці, в котрій позвмуть участь мішаний хор из Завалова і мужеючий хор пдгаєцький. Доход призначений на погорітцях Стрийських. Коли-би хто з околиці не дбав запросини, нехай уважає се заявлене за запросяни. — Е. Г.

— Самоубійство. Вчєра рано застрїлив в оїмї домї власитель Носова, Едвард Скшетуєкий, послїдний потомок того роду. Причиною самоубійства була слабость нервів.

— В Перегїнську вибудовано величавий дім для міщанської читальні і крамницї з матеріалів оставших из старої церкви, коштом ємого ж пароха о. Небильовця, котрий жертвує на тую ціль близько 300 зр. готового гроша.

— В справі науки релігії в школах народних і середних проектуєся, щоби була визначена в школах вїдєнських і вышїх класах школ народних ремунація або плата постійного учителя для науки релігії. Коли учитель не мешкає в місті, де єсть школа, треба єму доставити підвод або заплатити за кожду їзду. Кошти ученя релігії має поносити фонд дотичної школи. Плату, ремунацію і надгороду за їзду визначує власть краєва.

— Святкованє шабасу в школах. Міністер д-р Гауч розпорядив, що ученики жиди не можуть бути увільняні з писаних і рисунків в часі шабасу. Выняток допускаєся лише для тих, котрі оєнобавлять на рабїнстві.

— Шкільний референт. П. Казимира Ляковського, старосту в Вїсеку, перевєнено до намістництва, де обияв в краєвої Раді шкільної реферат шкільних справ.

— Іменования. Нотаріями именовані: Ник. Строгонов в Рыманові; М. Владичинський в Старом місті і Ів. Людкевич в Журавні. — Красвий суд именував євими адвокатами: Михайла Стефановича (в Босні), Александра Дїдичкого, Константина Оняшкевича, Антона Боцюркова, Антона Губля і Александра Козачка. — Совїтник І. Михальчевский з Львова именованый президентом окружного суду в Золочеві.

— Аполінарій Гоппен, посол до ради держав-

нон і соймовий, помер вчєра в Сваричеві коло Долини.

— Д-р Івань Кось, войсковий над-лїкар, именованый полковим лїкарем у Вїдні.

— Конкуры. На львівській політехніці єсть до обсади посада асистента земного будівництва. — Выдїл пов. Рад в Сокалі оголошує конкурз на секундарія при шпиталі з платою 350 зр. Рєчєнец до 30 мая о. р.

— В справі паспортів для товару выдало рїшєнє старосту уваги достойний заказ, котрим заборонєся выдавати для румунських свиней і овец нашї австрійскї паспорты. Через такє фальшивє поданє походженя могл-би нїмєцка держава замкнути євою границю для галицьких овец і свиней, розумєся з великою для нас шкодою.

— Дрїбні вїсти. 6. В. цїсар дарує вї громадї Олехович на будову школи 100 зр.; громад Рєчєчани на репарацію школи 50 зр.; громад Небильов на будову церкви 500 зр.; для погорітцїв міста Любка 2.000 зр. — В Дулибах коло Стрия повїсолася жидівка, котра в Стрию отратила в огні євї склеп. — В Хиві открыли російскї геологї незвычайно богатї поклады камїнного вугля і богатїй жерела нафты як в Кавказї. — Намїстник п. Залєскїй выїхав вчєра до Кракова, де пробує два днї. — Впр. о крїл. А. Юзычинський выїхав до Карлсбаду для поратовања здоров'я.

ПОСМЕРТНІ ВІСТИ.

— Александръ Чайковский де Беренда, пенсіонерный повѣтовый лѣкаръ, померъ 18 о. м. в Кимполонгу на Буковинѣ въ 86 рѣцѣ жатї. Сей загально люблемый и высокоповажаемый старикъ — пишущій намъ зъ Кимполонга — зєднєвє ообч через майже повстолѣтнї труды яко лѣкаръ и народолубецъ великї симпатїи, а смерть єго тронула болюсно сердца воїхъ тїхъ, котрі єго знали. Шкода лише, що покійникъ вєнєлѣдокъ євого довголітнього побыту мабути в exilio помїжъ Румунами, не мавъ олучайности близше запознатїся зъ духомъ нїнїшнихъ рускахъ стремленїи и щєрїйше полубити теплымъ євїмъ серцемъ Русь-матєрь и єи правдыи народный прапоръ. Державє оїт перестарѣлыхъ зє-передъ 1848 р. засадѣ, коли то ще руска интелігенція, не ознакомлена зъ живымъ рускимъ языкомъ, говорїла по польскї, и Русїны зъ дїда-прадїда уважали себе Русїнами „польскими“. Пок. Чайковский прожївавъ самотный безъ родины, безъ нї-якого руского впливу, чужїи, на чужїнї, то и не мѣгъ яко патріотъ вєга вєсе дїлати и манифестуватї, хотї євїи народности и обряду не цурав. Але кѣлько то маємо такихъ Русїновъ, навіть молодїхъ вїкомъ и прожїваючїхъ оередъ филъ народного руху и борбы о святї права, котрі євого зовсімъ цураються, ба що гїрше, переступивши в противный таборъ, стаються пѣдїми, заплїченными ренегатами и непрїятелями того языка, якимъ ихъ предки говорили, того св. обряду, в котрого оборонѣ кровь руска струями пыла...

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Зорѣ“ ч. 8 мѣстїть в оїбѣ: „Лїбъ“, казка Бернштерва-Бернсона, переклавъ Миронъ; „Вєнїа дума“, стихъ Мирона; „Вєсна на украинь-окомъ селѣ“ этнографична студїя Бориса Пєко-го; „Думка“, стихъ Юліи Шнайдеръ; „Кортка історїя литературы руской“, пише д-р О. О. Гонимовскї; „Маркія Шашкевич“, студїя В. Коцовского; „Іосифъ Богданъ Залєскїй“, студїя Ів. Франка; „Корткїй переглядъ украиньскїхъ книжокъ за 1885 р.“ М. Комара; Дрїбнї вїсти зъ литературы и науки.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Купоны облигацій першенствє зєльницѣ Архїви. Альбрехта, платнї дня 1 мая 1886 р. будуть зъ того дня выплачуватїся по 7½ зр. в оїбѣ зъ штуку и по 5 зр. — 12½, франка — 10 марокъ в злотѣ: у Вїднї в Заведєнє кредиторѣмъ земскѣмъ (Herrengasse 8) для купонѣв першенствє І и ІІ емїсїи и в вїдєнськомъ товариствѣ банковѣмъ (I Herrengasse 10) для купонѣв ІІ емїсїи; в Берлинѣ: Deutsche Bank; в Франкфуртѣ н. М.: Deutsche Vereinsbank и банкъ Ерлангера; в Монахїюмъ: Bayerische Vereinsbank для купонѣв І и ІІ емїсїи. Отъ 15 мая о. р. оїдєє выплата купонѣв лишъ у Вїднї. — Выплата купонѣв облигацій першенствє І и ІІ емїсїи, выосованныхъ 1 надолїста 1885 отбудєся отъ 1 мая о. р. в Вїднї в ц. к. прїв. загально - австрійськомъ Заведєнє кредиторѣмъ земскѣмъ а оттакъ вкљючно ажъ до 14 мая о. р. в Берлинѣ, Франкфуртѣ н. М. и Монахїюмъ.

НАДОСЛАНИЕ.

Треба бути в оїповїднїмъ часѣ осторожнїмъ. Вої що заємаємъ на густоту крови и вєнєлѣдокъ єго на выспїху, напоръ крови до головы и грудей, гемо-роны и т. д. не повиннї забєлїтї черезъ вєсїлїну куратию, що коштує лишъ кѣлька країцєрѣв на день удержати євоє тїло свїжїмъ и здоровїмъ. Найлїпше вїзати до єєшъ швайцарскїхъ пїгулки аптїкаря Р. Брандта; можна дїстати в аптїкахъ по 70 кр. и треба добре уважати на підписъ Р. Брандта.

Надобелане.

Звертаємо увагу на оголошенє Л. Чиньского в „Прєслєвї“ о єго знаєнїтїмъ „Мєдївнїку гїгієнїчїмъ“, пєвнїмъ єредствѣмъ уоуважѣмъ воїхъ хоробъ и недугъ органѣв травлєнїя. Вырѣбъ єєшъ можемо кождоу найєвѣстїйше поручити и треба бажати, щоби знаходїся в єждѣмъ домѣ.

— Єсть сїмъ числѣмъ розєслєєся Предплатнїкамъ „Бїблїотеки найзн. повѣстей“ 18 и 19 аркушъ повѣсти Додєта „Набѣбъ“.

Ц. п. ген. Дирєкція австр. зєльницѣ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу їзды, важный отъ 1 жовтня 1885.

Приходить до Львова:

По їзды особѣв: Зъ Стрия, Станиславова, Гусьтына, Дрогобича, Борыслава, Хирова и Звардонї: о год. 4 мин. 35 по полуднї.

Зъ Гусьтына, Станиславова, Стрия, Дрогобича, Борыслава, Хирова, Нового Санча: о год. 1 мин. 25 вѣ ноцї.

Зъ Стрия, Хирова, Загѣря и Звардонї: о год. 8 мин. 25 рано.

Отходить зъ Львова:

По їзды особѣв: До Стрия: о год. 7 мин. 30 рано.

До Стрия, Станиславова, Дрогобича, Борыслава, Хирова и Гусьтына: о год. 11 мин. 45 передъ полуднїмъ.

До Стрия, Дрогобича, Хирова, Загѣря и Звардонї: о год. 7 мин. 30 вечеромъ.

Матеріи на одїжъ

лишь зъ трєвалон овецон воины для мужичинь сєредного роста

3.10 метра	за ар.	4-96 кр.	зъ доброй воины овец;
на	"	8—	" зъ лїпш. воины овец;
одно убрание	"	10—	" зъ тонкой воины овец;
	"	12-40	" зъ дуже тонк. воє. ов.

Плєды до дорожї за штуку зр. 4, 5, 8 и ажъ до зр. 12. — Дуже красїй одїж, оїдїѣ, обгортнїки, матерїи на сурдути, плащѣ до дощу, тїєлѣ, оїрачѣ (лїдєнѣ), комїєт, камгарнѣ, шєнїєт, трїко, сукна для дамъ и на бїлїарды, перувїєны, доскннї поручає

Заложений **Joh. Stikarofsky**, — 1866. —
Складъ фабричный в Бернѣ.

Взоры франко. Карты вїзрѣвї для панѣв краївїхъ нефранкован. Высылкї за посылїлатоу надѣ 10 зр. франко.

Я маю завѣдѣти складъ сукна зр. 15000 а. в. и розумѣю само собою, що при моїхъ свѣтовїхъ торговлїхъ поставкѣхъ рєшкї на 1 до 5 метрѣв довгї; и змущєнїи отже продавати такї рєшкї богато поїзше пїлнї вырѣб. Вїзрѣвї зъ нїхъ посылїтї не можна однакѣ недѣлїи рєшкї отїмїюються або обїдаєся грошѣ. (Рѣбѣ замѣтку, що другї євмы вымїнюють такожъ, може ще за гїршїй товаръ але грошей не зєвртають.

Черезъ наслѣдуванє лєдєшїхъ або обмїн лївїхъ євмъ выдѣжує змущєнїи закїнутї нєсєрєванє и прошу для того моїхъ П. Т. Комїтєтѣ щѣбы моє оїдїєнє євму задержали лєдєшї вѣ памїтї а на олучай потребы почтїли мене євми поважанными замѣвленїями, котрымъ я завѣдѣю отдамъ моє найбїльшї увагу.

Корєспѣндєнцї прїймаються в языкахъ нѣмєцкѣмъ, угорєкѣмъ, єсєкѣмъ, польськѣмъ, италїєкѣмъ и францускѣмъ. 1577 (20—24)

Гарантія

конкуренції меблѣвъ.

Наїрєтєльнїйше и наїдєшевше жєрєло покупу, высылка меблѣвъ до воїхъ частєй свѣта гуртомъ и в дрѣбнїй продажї.

лише 10 зр. Теодоръ Дїмовичъ, Вїдєнѣ 1579 I. Bezirk Wipplingerstrasse N-ro 27. (11—24)
Цѣннїкї дарѣмъ и франко.

Хто важитєся, выграє!

евентуально 500.000 Марокъ

яко найбїльшї выграну гамбургскѣ лѣтерїи мѣ-скѣи, дозволенїи и гарантованїи державѣю. Лѣтерїя та має 100.000 лѣосѣв, зъ котрыхъ 50.500 в 7 клєсахъ вѣ прїтїгу кѣлѣкохъ мѣлїєвїхъ мусїть бути вытїєнєй сѣ выгранїями. До лѣосєванїя прїходїть єлѣдуючїй выгранї, євентуально:

500.000 Марокъ,

1 а 300.000 М.	1 а 60.000 М.	56 а 5.000 М.
1 а 200.000 "	2 а 60.000 "	106 а 3.000 "
2 а 100.000 "	1 а 30.000 "	253 а 2.000 "
1 а 90.000 "	5 а 20.000 "	512 а 1.000 "
1 а 80.000 "	3 а 15.000 "	818 а 500 "
2 а 70.000 "	2 а 10.000 "	

48.710 выграныхъ а 300, 200, 150, 145, 124, 100, 94 М. и т. д. вє загальної сумѣ

9 миллиѣвъ 880.450 Марокъ.

Зѣвїстїи вѣ нїзу пїдїєсанный домъ банкѣвїй, заложєный ще 1861, котрому держава повїрила продажю лѣосѣв, розєслєє тїн-же лѣосѣв и вѣ найбїльшї мїєсїа загранїчнїхъ. Прѣшу прїєслати налєжнїє вѣ австр. банкнѣтахъ або перєказѣхъ почтовѣхъ. Мєнїшї сумы (яко вырѣбанє) можна посылїтї такожъ вѣ маркахъ почтовѣхъ. Цѣна лѣосѣв назначєна урядѣю и коштують до тагнєня першѣи клєсїи

цѣлї лѣосѣв орігїнальнї ав. зр. 3.50 кр., половїна " " " 1.75 " чертѣ " " " 90 "

По одержанїю налєжнїости посылїєє сєчасѣ жаданїй лѣосѣв орігїнальнї, якъ такожъ орігїнальнї плїны, а по тагнєню оїдєє зарєзъ урядѣю лїєта выграныхъ. Вєї выгранїй выплачує зарєзъ по тагнєню пѣлїю плїну. Вѣ послѣднїхъ часахъ мавъ и ту прїємнїє вылатїтї моїмъ интересамъ головнїй выгранїй вѣ сумѣ 254.000, 183.000, 182.000, кѣлька по 100.000, 80.000, 60.000 и богато по 40.000, 30.000, 25.000 и т. д. и жєланѣ и дальше счастья моїмъ интересамъ. Зєвртаючи увагу на завєсѣдїи щєснїєи рєзультаты моєи колєкты, поручаю єн якъ наїлїпше. Лєдєшї приказї прѣшу прїєслати ажъ до

30 цвітня.

Вєї рїєсєы прѣшу прїєслати рекомєндѣвано и опєчатєно (за рєцєпїєю) и подавати кождѣмо моєю адресѣ и мєшканєю.

Поручєня выконують зарєзъ по одержанїю старанѣю и яко головнїй колєкторъ посылїємо тїмъ, що дають мєнѣ євон поручєнїю, лишъ орігїнальнї лѣосѣ сѣ гербѣмъ державнїмъ, що сїмъ поїдаю до вїдємо-стї. Показѣть замѣвленїя прїходїть дуже числєно, то прѣшу о якъ наїєкорїше надїєлєнє, на кождїй олучай до поданого повїєсє рєчїннї. 1617 4—5

І. ДАММАНЪ, Гамбургъ,
Rathhausstrasse 19.

Щоби випустити противъ вѣскою обману анонсовою сполучилися мѣжнародне Товариство Експортное и Товариство Спѣлка Викторія, щоби розсылати всьмъ товаръ гумовий, занавѣсы, дивани, шовковий покрывала, обрусы и дерги на конѣ черезъ своего генерального заступника, пана Беренфельда, такожъ и высокоповажанимъ отбирателямъ приватнымъ по стальнымъ цѣнамъ фабричнымъ за попереднимъ присланиемъ готівки желѣзницею або за посередництвомъ поштовою.

Диваники Викторія, съ взорами звѣрять або цвѣтѣвъ ар. 2-80, Викторія обрусы съ френдзіями, найновѣйшій взоръ ар. 2-20 и 3-40. Викторія покрывала на дѣжка ар. 3-20 и 4-20. Гарнитуръ гобеліновий два одѣла и одинъ обрусъ ар. 7-75. Гарнитуръ Викторія, такожъ 2 одѣла и 1 обрусъ ар. 7-50 и 10. — Заслони Викторія, складаючися зъ 2 довгихъ крылъ съ бордюрами, одною драперією съ двома поддержками, съ френдзіями. Цѣна бѣло ар. 3-50, 4-50. Правильный всѣдний обрусъ шенильовый, ар. 5-— и 7-—. Смирненскій портіеры шенильовый, новѣсть до заслонъ за штуку ар. 9-—, тунетанскій взорѣтъ ар. 4-—. Правильный заслони Мекка ар. 6-50 и 8-50. — Коцы на постѣль для службы ар. 2-50 и 3-—. Фланельовый одѣла ар. 5-— и 6-—. Одѣла кашмировый въ всѣхъ барвахъ, сшиты найлѣпшимъ шифономъ за штуку ар. 4-60. Нормальный одѣла пѣсля системы проф. Гегера, ар. 13-—. Миланскій шовковий одѣла здорови для особѣ неужихъ, шовкъ буретовый ар. 3-25, найтяжшій дубль якості ар. 6-30. Стебнованый одѣла Викторія въ шовковомъ атласѣ вською барвы. 118 см. широкій 190 см. довгій ар. 8-50. При замовленю заслонъ, обрусовъ и одѣлъ просимо о поданѣ пожеланой барвы.

Конкуренція обманѣ коньскими дергами.

Фабрика дергъ Викторія предлагае на переборъ обманчивой конкуренціи величезный, широкій и дуже грубый не до знищенія дерги Викторія съ 6 пестрыми пасаками модными за штуку лишь по ар. 1-40. Таки самы 190 см. довгій и 130 см. широкій ар. 1-60, найтяжшій якості дубль ар. 1-90. Ты дерги можна такожъ уживати замѣсть коцывъ на постѣль.

П. Т. Панамъ властителямъ коней поручаемо нашъ спеціальныи вырѣбъ факерскихъ дергъ Викторія съ зовсімъ ясножовтыи тломъ и съ осми пестрыи бордюрами въ паски за штуку ар. 2-60, найтяжшій якості ар. 3-50.

Спеціальность въ правдо англіискихъ дергахъ до подорожи съ правдивою имитациею тигрисовой кожи, можна уживати такожъ на возы и санѣ, цѣна за штуку ар. 8-50 и ар. 9-50. Правильный англ. пѣды до подорожи для мужч. 350 см. довгій, 150 см. широкій за штуку ар. 4-75 и 5-50, найлѣпша сорта ар. 7-50.

Великий выборъ дивандѣвъ, одѣлъ, обрусовъ и дергъ. Цѣники на жадање даромъ и франко.

Звертаю покорино увагу моимъ высокоповажанимъ П. Т. отбирателямъ, що маю выключне заступство нововынайденныхъ американскихъ научуковыхъ плащѣвъ отъ дощу для дамъ и мужчинъ. Можна ихъ уживати на одинъ бѣкъ яко обгортки и порощники а на другій бѣкъ кавчуковий отъ дощу. Ты плащѣ суть такъ малы и можна ихъ такъ тонко сложити, що можна ихъ выгодно сховати до кишенѣ. Чи то въ подорожи чи въ мѣстѣ нема красной ношѣ. Цѣна за штуку лишь ар. 7-50. При замовленю плащѣвъ просимо о поданѣ довгостві, почавши отъ конвѣрты въ долину.

Замовлена треба высылати до генеральной агентуры Export- und Victoria-Waaren-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I., Salzgras 3. Агентуры филиалы: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Петербургъ и Константинополь. 1561 32-?

Признану загально найлучшу
Масу до запуска подлогъ
поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1584 50-0

Перепродучимъ даемо отповѣдный рабать.

ЛЯРНА ДЗВОНѢВЪ АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власность по старой фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ „Лярню дзвонѣвъ“ въ Калуши, отначену сръбскими медалемъ заслуги, листомъ похвалнымъ и признаемъ на выставѣ тов. им. Качковскаго въ Коломыи (акъ о томъ своего часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готовый дзвонъ, выконую скоро замовленія и пріймаю старыи або ушкодженныи дзвонъ до переливанія за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за воѣ дотепершій замовленія въ давнѣйшій спѣлной а теперь мойи власной лярни дзвонѣвъ прошу о ласкави замовленія такъ на поодинокій новій дзвонъ якъ и на цѣлыи группы. За требалость матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Ви. П. Т. публичѣ.

1572 5-224

Съ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

МАГАЗИНЪ ПОРЦЕЛЯНЫ И СЛА ЕД. ГЕБГАРДТА

у Львовѣ, плацъ Маріацкій ч. 7.

поручае въ наибольшимъ выборѣ и зъ перворядныхъ жерелъ

Сервисы столовыи, гербатныи и кавовый.

Скло кришталеве, рѣзане, гравироване, тонко, муселинъ и гладко звычайно.

Сервисы прикрашенныи до вина, пива и ликерѣвъ.

Кошѣ и тарелѣ на тѣста и овочѣ.

Кошѣ на сырѣ и масло и Сервиски на оцѣтъ и оливу въ оправѣ въ дерева и металлу отъ ар. 1 до 250 и выше.

Складъ комасовый Сръбла хиньского и альпаки зъ найстаршюи реномваной фабрики Конреца у Відни.

Цѣны фабричныи хиньского сръбла:

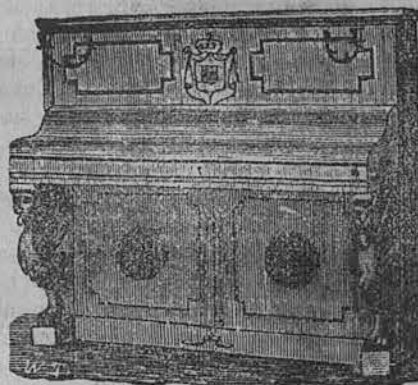
1613 5-5

1 тузінъ ножѣвъ и вилокъ столовыхъ ар. 31 и 33.50.

1 „ „ десеревыхъ ар. 24 и 25.50.

1 „ „ ложокъ столовыхъ ар. 16 и 17.

1 „ „ ложочокъ до кавы ар. 8 и 8.50.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаний отцѣ духовный урядують при церквахъ хоры, протѣ поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажанныи п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего вырѣбу и може дати Высокоповажанимъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточнымъ инструментѣ найлѣпшу інформацію.

Цѣна тихъ инструментѣвъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Даетъ такожъ на раты.

1872 78-?

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніомъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

! НА ВЕСНУ !

всѣе огородове и цвѣточне добѣрне насѣнье

поручае изъ своихъ складѣвъ

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

у Львовѣ, Станиславѣвъ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломыѣ

Карафіолы, Капусты, Калярепы, Брунзи, моркви, Корѣня, Рѣпы, Цвики, Салаты, Цыбуль, Редьковни, Заправы кухонныи, Огорни, Гарбузы, Горохи, Фасоля, Соя и пр.

Левковнѣ, Астры, Бальсаминъ, Вербены, Петуліи, Флокомы, Цивнѣ, Маоголѣтѣи, Вазонковѣ, Пальмы и пр. пр.

Конюшина червона	отъ 48—60 зр.	за 100 кил.
Овесъ сибирскій	13 „	
Жито яре великанъ	4 „	за 10 кил.
Горохъ Викторія	3-50	
Бураки Ескердорфъ	1-10	
„ Обердорфъ	—70	
На пашу зелену	—40	за 1 кил.
„ Кѣвскій зубъ“	—40	
Sorghum (якъ кукурудза)	—70	

Конюшина: червона, бѣла, люцерна, шведска, Инкарнатка, Ескаразета; Травы: райграстъ, Тимотка, Мѣшанка. Поручаюча все насѣнье, особливу увагу звертаемо на: Капусту Бруншвицку, Калярепу „Голіятъ“, Горохъ „Чудо Америки“ (гизновскій) Телефонъ (тычный) и „Victoria“; на пашу Бураки „Eckersdorf“, Мамутъ и „Sorghum“; а также: жито яре великанъ и овесъ сибирскій.

Насѣнье цѣлкомъ свѣже, сироваджене зъ найпершихъ заграничныхъ гуртовныхъ домѣвъ продукційныхъ, кромѣ дешеого продукту тукраваго. 1593 6-0

Иллюстрованныи цѣники высылаетъ на жадање.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1556 17-?

купе и продае

всѣ эффекты и монеты
подъ найпріступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованый

котрыи посли закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшюи постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталѣвъ фондowych, цупляриныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до вылосования съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи выконуются безъ проволочи по курсѣ дневномъ, не числячи нѣкойи провизіи.

5 килевѣ

БОЧѢВКИ ВИНА

поручае

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯНСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1545 (13-54) ВЪ ТЕРНОПОЛѢ

1 бочѣвка Гегелянского столового . 2 зр. 10 кр

1 „ Гегелянского столового лучш. 2 „ 50 „

1 „ Гегел. стол. ароматичного 2-70 и 3 зр.

1 „ Самородного вытравного . 4 зр. 30 кр.

1 „ Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 „ —

Червонъ вина: 1 бочѣвка Vizontai 2 „ 50 зр.

1 бочѣвка Vizontai старе . 3 „ —

Повыше наведенныи цѣны розумѣются вразѣ

съ бочѣвкою окованую желѣзными обручами и о-

плаченнымъ портмѣ почтовымъ, такъ що благо-

оклонный отбиратель жадныхъ больше коштовъ

не поноситъ. Купуючи

вина особливо толькѣ у

продучентѣвъ ручить за

здоровѣ добрый, натураль-

ный и лучший вина якъ зъ

Вершечъ, и просить о ла-

скави замовленія.

Практична учителька

удѣляюча воѣхъ предметѣвъ школьныхъ въ рускомъ, польскомъ, нѣмецкомъ и французскомъ языцѣ, такожъ основнои gry на фортепьянъ посли найновѣйшюи и найлѣпшюи методы, пріяняла бы заразъ мѣсце въ домѣ священничѣмъ до науки дѣтей съ условіями дуже пріступными. Близша вѣдомость у

Б. Ц. въ Васильковцяхъ.

„БЕСТАЛАННЕ СВАТАНЬ“

образокъ зъ галицкого жятя, написавъ Василь Барынокъ, стор. 356 въ 16-у. Цѣна 80 кр., съ пересылкою 90 кр. Дѣстати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигіевской.

Особа середного вѣку

глядать мѣсца, де бы могла обняти зарядъ дому; найохѣтѣйше въ домѣ священничѣмъ.

Близшу вѣдомость подаетъ п. Елена Левацка въ Ильяцахъ, почта Заболотѣвъ. 3-3

Академикъ-философъ,

що хотѣвъ бы взяти лекцію на провинціи на мѣсцѣ май, червень и липень, може порозумѣтися въ томъ дѣлѣ съ редакторомъ „Дѣла“.

Нотарь въ мѣстечку

пошукуе вправленого конципиента и писаря.

Близша вѣдомость въ Редакціи „Дѣла“.

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медѣвниковъ и сухариковъ, выходяща „медѣвника гигиеничного“ въ Ярославѣ.

Партію гигиеничныхъ медѣвниковъ вырѣбу Вашои фабрики я одержавъ; я пробовавъ сей медѣвникъ въ шпиталѣ раненыхъ жовивръ сѣрбскихъ, котрыхъ въ мѣсцѣ шпитали маю а якъ разъ 426, а всѣ также раненый. Головнои сѣмъ роздѣлювано ты медѣвники и то тогда, коли сѣи тяжко раненый не могли транити найлѣпшихъ и найлѣпшихъ стравъ, роздѣлюванихъ въ шпиталѣ — по короткомъ часѣ дѣставали здоровый апетитъ и охоту до вѣды, жолудокъ и найтяжше хорыхъ раненыхъ, оперованныхъ пріймавъ сей медѣвникъ, раненый приходили до силъ, доброго и здорового выгляданія, а що такожъ я спостерѣтъ, що въ наслідокъ сего медѣвника функціи жолудкова-кишковой зовсімъ регулювалися.

Раненый и оперованый называли Вашъ медѣвникъ „польскимъ хлѣбомъ“ и скоро я войшовъ до салъ раненыхъ, клякну до всѣхъ сторѣвъ, чѣи нема вже больше того польского хлѣба, що на мѣ додѣе силъ и житя.

То спонукуе мене просити о безплатноу высылку новой партіи зъ 600 штукъ. За першу посылку даюу Вашъ — дуже богато хорыхъ вымаривныхъ, умизерованныхъ въ наслідокъ ранъ, операций и хорѣвъ жолудковыхъ завдячу сему средству, котрому мушу приписати свойства лѣчебныи, поверненіе до своихъ силъ — бо коли тяжко раненый и оперованый не могли пріимати вишшюи поживы, или сей медѣвникъ, онъ бувъ ихъ одинокою можливою, поправлявъ процессъ травленія и приводивъ жолудокъ до того стану, що могли оттакъ жывитися и другими стравами.

Дѣйстви повиненъ бы каждый больший шпиталь именно хирургичный уживати сего медѣвника яко поправляюще-лѣчебного средства. (Печатъ.)

Д-ръ Ромуальдъ Далъмьаеръ в. р.

Шефъ шпиталю войскового въ Нишу (Сербія).

Нинѣ 14. Цѣтня 1886.

Медѣвникъ гигиеничный Л. Чиньского въ Ярославѣ можна дѣстати у всѣхъ торговлахъ корѣвныхъ и антикахъ по 20 кр. за штуку.

NEUE (13.) UMGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.

Brockhaus'
Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRANZ FL. 5.70. O.W.

Медицинскій мыла

MAX FANTA

Einhorn - Apotheke

P R A G.

Выпробованый и порученый лѣкарями.

Фанты мыла ихтиолове, противъ червонности лица, носа бургуидского (Rosacea Aene), свербчачихъ лишаѣвъ; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанске мыло (мыло ртутеве) противъ сифилису и пасожитѣвъ 1-4 штука 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гѣстеве и ревматичне выпрѣбованое и скорой силы. Цѣна 1 зр. — Мыло зъ мави противъ коросты, дуски, потѣвчачихъ нѣтъ и т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицеринѣве, лекше, для дамъ и дѣтей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекційне 85 кр. — Мыло сѣркове противъ угрѣвъ, веснянокъ и напѣкѣвчыхъ высшѣвъ, 35 кр. — Мыло жовтѣкове противъ лусокъ на головѣ и на подпѣшенъхъ насѣвкахъ, 35 кр. — Мыло жовтѣве на волосѣ, 35 кр. — Мыло зъ вѣля оживляюще системѣ нервовый, 35 кр. — Мыло глицеринѣве, найлѣпше мыло туалетѣве 25 кр. — Мыло бензое на посѣданье шкѣры 40 кр. — Мыло вазелиновое цѣна 40 кр. пріятне до щоденного ужитку — Мыло мазево-сѣркове противъ упорныхъ недугъ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксове противъ нечистоты насѣвкѣвъ, веснянокъ, оступѣвъ. цѣна 35 кр. — Мыло камфорове на отмороженіе, посѣданье рукъ и т. д. цѣна 35 кр. — Мыло нафтолеве противъ всякого рода недугъ шкѣры, цѣна 60 кр.

Можна дѣстати въ всѣхъ антикахъ у Львовѣ: въ античѣ д-ра Кароля Миколая и ант. Зиги. Рукера; въ Борщевѣ: ант. М. Нѣмеческого; въ Доляни; ант. І. М. Фрунцельера; въ Ясѣль: ант. Ромуальда Палха; въ Краковѣ: ант. Е. Штокмара, Е. Радлера, Ф. Гралевского, Іос. Францисковскаго и въ ант. Конст. Вышневокого; въ Краковѣ: ант. А. Сѣлчского; въ Рѣшевѣ: ант. А. Карпиньского; въ Соловнѣ: ант. І. Годолы; въ Старѣмъ Санчѣ: ант. А. Карпиньского; въ Тернополѣ: ант. І. Рейда; въ Войничѣ: ант. Кароля Нодзиньского; въ Збаражѣ: ант. І. Круга. 1582 9-52

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ "Библиотека найзнам. повѣстей" выходить по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца. Редакція "Администрація" подѣ Ч. 44 уліця Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Оголошення принимаються по цѣнѣ 6 кр. зъ однимъ строчкою печатною, въ рубр. "Надбавка" по 20 кр. а. в. Рекламы неоплачені вольні зъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія "Дѣла". У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редакція "Кіевской Старини" въ Кіевѣ, почтовой уряди и "Газетно Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Предплата на "Дѣло" для Австріи: для Росіи:
 за цѣлый рікъ . . . 12 зр. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл.
 на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рубл.
 на чверть року . . . 3 зр. на чверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. "Библиотека": съ дод. "Библиотека":
 на цѣлый рікъ . . . 16 зр. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл.
 на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рубл.
 на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рікъ . . . 5 зр. на цѣлый рікъ . . . 5 рубл.
 на півъ року . . . 2-50 зр. на півъ року . . . 2-50 р.
 Для Заграниччя, окрімъ Росіи:
 на цѣлый рікъ . . . 15 зр.
 на півъ року . . . 7-50 зр.
 на чверть року . . . 3-75 зр.
 съ дод. "Библиотека": на самъ додатокъ:
 на цѣлый рікъ . . . 19 зр. на цѣлый рікъ . . . 6 зр.
 Поштовое число коштує 12 кр. а. в.

Съ днѣмъ 1 (13) цвітня зачинає П. чверть-рікъ сегорічного видавництва "Дѣла" и "Библиотеки найзнам. повѣстей". Просимо о виробинань залеглостей и скорѣ оновленє предплати.

Новоприступаючі П. Т. Предплатники "Библиотеки найзнам. повѣстей" одержать за доплатою 1 зр. початокъ повѣсти Додета "Набобъ" (17 аркушѣвъ).

Де-що о Мазурахъ.

Wiedza sąsiedzi, jak kto siedzi.

II.

Звернімося на хвилину въ иншу сторону, а именно правдивімо, якъ Поляки и ихъ органы толкують собі ті обѣявы зъ pp. 1846, 1863, 1885 межъ Мазурами.

До I.) Що до р. 1846 вой на всѣхъ языкахъ затрубили: "Злощастный рікъ 1846 пролился кровью братной выливалю тогдѣшнее правительство агитациею своею". Доси не подыбавъ я одного Поляка, котрый-бы хотѣвъ поважно застановити надъ тымъ сумнимъ фактомъ; кождый зъ насъ повторяе коротко: "Rok 1846 wułowal rzad". Та й вже конецъ на томъ, вже заопоконивъ и щасливъ зъ себе.

Вже на вступіи оен статьи выказавъ я, що таке аргументованье не выдержитъ критики, шо агитация сама собою есть ино сѣркою; притыкайте запалену сѣрку, примѣромъ до воды, сколько вамъ подобаєсь, огню не выключите. До выбуху потреба ще, кромѣ агитаций, доковче матеріалу запального, пороку. Шо правду говорить, на то маю доказы: а) Въ р. 1846 лучшая опора для такой села мазурской, де дѣдъчъ бувъ правдивымъ батькомъ села, — пытаюсь, чому тамъ дѣдъчъ анѣ вохотъ зъ головы не упавъ? чому оный селѣне оточили дворъ та узброеніи отрегали днѣмъ и почею добра своего брата-дѣдчъ? б) Мазуры самі заливляються иначе на выпадки р. 1846. Они на нѣкую агитацию не описываютъ отъвѣчальности; цѣлу вину берутъ на оной плечѣ, брѣдятся сего поступку, съ погордою называють подѣю р. 1846 "галація". Въ загалѣ зъ розмовы оъ народомъ мазурскимъ относятся таке враженье: Лякались мы панования шляхты и народъ остануть въ оборонѣ власной; яко темный и занедбанный не мавъ силы опанувати себе въ хвили роздразнения, забувши та й наивной кровіи братной. Потомъ охолонуть и побачивъ, шо бытъ розбѣйникъ, "rabun", и соромомъ покрывсь. Подобный хвилѣ часто подыбати можна въ житіи правдивымъ селѣн: оусбѣдъ оусбѣдови въ оуперечѣ о межу въ першомъ нападѣ злости (motus primo primi) провалить голову, а по хвили жалю шаро своего поступку нерозважного, зъ хвилѣ роздразненя, коли не мавъ силы оперти злему. Такой страшной хвилѣ предвидѣтъ и не легковаживъ нашъ найвысшій Законодатель, велючи намъ молитися: "и не введи насъ во искушение"... Ба, аде-жъ зъ другой зновъ стороны "гирархія ополечна" отмавляе той самъ "Отче нашъ" та й каже: "Якоже и мы отпущаємъ должникомъ нашимъ"... Пытаюсь: чому тая гирархія обрѣхуе Бога небесного: чому до нинѣ не простила грѣха братови своему неаричому? чому не отаралась до "снѣрка" зблизити и подати ему руку братую до вѣчной згоды? чому дивится доси на него непевнымъ окомъ? чи, може не мала 40 лѣтъ часу на перепрошны? Будьте оправданными, та й самі оусбѣдѣтъ, по чий сторонѣ больша провинна.

До II.) Поведенье Мазуровъ въ р. 1863 въ часѣ повстаня не подѣосятъ прилюдно газеты польскіи, анѣ Поляки; они промовчуютъ радо сѣбѣ обѣявъ, часомъ только на ухо шоосъ собі шепчуть, покрутять головами и голосно скажутъ: "рѣа кося"! Они звычайно не оупотѣблять розбирати власныхъ блудѣвъ, анатомію оупотѣбляя "пѣзнай себе, буде въ тебе не мае у насъ пошту. Мовчатъ, закрывають лиху, якъ довго дасться. Отже поведенье Мазуровъ въ р. 1863 (хотѣвъ повстанцѣмъ чимало надобѣ) укрыли за параванъ отану облоги, тай опокѣи.

До III.) Шо Поляки и ихъ газеты говорятъ о нынѣшнемъ руху Мазуровъ, знаютъ о томъ читателѣ "Дѣла". Звертаю лише увагу публики руской на два важныя моменты, а именно: шо рухъ сѣй розпочався въ лѣтѣ 1885 р. по выборахъ до рады державной, въ котрыхъ "гирархія ополечна" святкувала свѣтлу побѣду надъ кандидатами хлопскими и мѣщанскими, а зновъ шо власне тогдѣ газеты польскіи и Поляки широко разводились надъ вигнанниками зъ Пруцѣ, а народъ мазурскій зъ "wugnałow" зробивъ "rowstałow".

Перше заворушенье повстало въ Любчи коло Пильзна. Злетѣлись тамъ жандармы, урядники политичны, наступили арештованы. На разѣ вое притихло. Станьчики вымолили до Любчи мясію езунтону, тую, якъ еи зовуть, "przednią straż strażu rożanego". По двохъ тыждняхъ праці мѣсячною "замельдувавъ покорные" о. езунтъ Домбровский мѣродайнымъ сферамъ: "veni, vidi, vici". "Гирархія ополечна" затирала руки зъ радости, ажъ тутъ нагле въ Тарнобжежскомъ повѣтѣ, се значить: въ противной отъ Пильзна сторонѣ, въ отдаленіи на 10 миль, повстать зновъ такой самъ рухъ. Зновъ ударили въ алармъ мѣродайны сферы; розпочались арештованы и доходженя. Зновъ вое нѣбы утихомирилось. Ажъ тутъ по трехъ мѣсяцяхъ заворушилось на ново вже не якась одна мѣсцевость, але цѣла Мазурсчина. Який невыразный, а отрашенный вѣсти лѣтають по краю, одинъ другому шоосъ до уха шепче и бояливо оглядаєсь, чи Мазуръ съ козою не стоить надъ нимъ. Въ хвили, коли се пишу, кождый оурдотевецъ готовился до обороны житя оного: чиститъ заржавілу шаблю, стрѣльбу, револьверъ — хто шо має подъ рукою. Нынѣ, т. е. въ субботу велику 24 л. цвітня 1886, або завтра на самъ Великденъ має съ ударомъ звонѣвъ "шоосъ" розпочатись. Староства выдали до войхъ урядѣвъ громадскихъ отрогѣ наказы, войска оконосигнованъ. Переполюхъ не до описаня, "гирархія ополечна" стигаєсь на оята до большыхъ мѣст: Ршечева, Тарнова, Бохнѣ и т. д. Ровнодушному ошѣдковъ сѣи горячковой работы вырывавсь мимовѣльне запытанье: "Шо се, скажѣтъ, хорообрѣ потомки хорообрыхъ батьковъ? Чи то може — Москва?!" Дотанете отповѣдѣ: "Psiekrwie, Mazury, bunt, koniec świata!"

Отъ бачите, братя, яка тутъ атмосфера на Мазурахъ. Думаю собі: "Милый Боже! Якъ бы нашу Русь постигло — хороны Боже — подобне нещастье, тогдѣ одна проповѣдь патриотичного овященства руского та однѣсенка отозва "Народной Радѣ" були-бы въ силѣ угадати пожежу безъ помочи багнетѣвъ. А тутъ на Мазурахъ хто отговѣсь? хто успокоить мазурского хлопа? до кого звернеся онѣ съ довѣріємъ? хто хорого въ горячкѣ удоровать отвѣтнимъ лѣкомъ?... Може "езунтъ"? — Нѣ! они ще больше роздразнятъ его нервы отрашными описанями пекла. Може шляхта? — Еи нема, поховалась... Одна хѣба надѣя, и то олаба, въ свѣтскѣмъ овященствѣ.

Любі Земляки! Будьте опокѣи о мене, Русина. Я не лякаюсь, бо знаю, шо нѣ нынѣ, анѣ завтра, анѣ за пѣвъ року зъ рухавки той нѣчо не буде; а хотѣй-бы, — не дай Боже, — то менѣ и волосъ зъ головы не упаде: не шаблюкою, а любымъ, соходкимъ оловомъ боронивъ-бы я житя своего и другихъ...

Зобравши сказане до купочки, приходжу до розвизаня загадки: шо есть причиною руху на Мазурахъ? Сколькѣ разѣвъ народъ мазурскій бачить, шо "гирархія ополечна" подѣосятъ голову до старшикованя и отарався запанувати надъ краємъ, чи то дорогою повстаня, чи дорогою хитро-мирою, — отѣлько разѣвъ Мазуры шепчуть межъ собою, лякаются панования шляхты, лякаются паящны и готвляються до обороны...

О лѣкахъ, якъ могли-бы удоровити Мазуровъ, другимъ разомъ.

"Kurjer Lwow." одержавъ вчера зъ Відні слѣдуючу телеграму:

"Въ кругахъ двѣрокихъ зробили послѣдній выпадки въ Галичинѣ пригнетакоче впечатлѣнне. Дошлось зѣ Львова въ "Pester-Lloyd-а" остро критикую относыны галицкѣй отъ часу смерти Голуховского, толерование русской пропаганды, борьбу маршалка съ намѣстничествомъ въ осправѣхъ школьных, и называє относыны галицкѣй грѣзными и для монархія."

О сколько мы могли поинформуватись зъ австрійскихъ газетъ про дотычну статью вышлого органа въ Угорщанѣ, "Pester-Lloyd-а", бытъ мотивує ови закиды толерования русской пропаганды въ Галичинѣ слѣдующими фактами: въ повѣтѣ тарнобжежскомъ передъ тремя роками збирано подшоси на адресу до царя; Бавкъ у Львовѣ ("Обще рольн.-кредит. Заведеніе") есть инотицую явно русской; русскій агенты въ Галичинѣ зробили демонстрацію при нагодѣ Кирило-Методіевского квилею и звышь ото галицкѣхъ селѣнъ оспрадали до Петербурга и Кіева, де русскій власти робили съ ними спектаклѣ; русскій агенты рухаются въ Галичинѣ якъ найовобѣдѣйше; послѣдними часами въ Галичинѣ отворились — кромѣ спеціальныхъ агентѣвъ — иншія жерела русской пропаганды: тысячѣ галицкѣхъ селѣнъ идуть до Кіева, де имъ говорятъ о силѣ и ласцѣ бѣлого царя въ Петербурѣ.

Руска школа у Львовѣ.

Заснованье окремой етатовой школы на рускомъ языкѣ въ Львовѣ (29 л. цвітня) предметомъ нарядѣ пятой секціи рады мѣста Львова. По довѣхъ дебатахъ, на внесенные референта д-ра Пентака, ухвалено односторонне, съ початкомъ школьного року 1886/7 засновати окрему школу народную съ русскимъ языкомъ выкладовымъ — однакомъ на теперѣ лишь двоклассову. За подѣставу до такой ухвалы ввѣла пята секція дотеперѣшнуу фреквенцію дѣтей русскихъ въ паралельныхъ русскѣхъ классахъ при школѣ им. Пирамовича и уставу школьну зъ дня 2 мая 1873 р., именно артикулъ 4 зъ титулу I. Число учениковъ въ чотырохъ окремыхъ классахъ въ вгаданныхъ паралелькахъ русскѣхъ выносило въ послѣднихъ двухъ рокахъ 120—140 хлопцѣвъ. Артикулъ же 4 уставы мѣстою каже, шо число учителей въ школѣ народной мае бути примѣнене до числа учениковъ въ сей способѣ, шо, наколи число учениковъ въ трехъ по собі слѣдующихъ лѣтахъ доходить до 80 (у Львовѣ до 70), належитъ безъусловно постарати о другого учителя, а о третого, наколи се число дойде до 160 (у Львовѣ 140). Опершись отже на томъ, шо въ теперѣшныхъ паралелькахъ русскѣхъ при школѣ им. Пирамовича число учениковъ дойшло лишь до 140, и на вгаданомъ 4 артикулѣ, рѣшила V. секція на теперѣ заснувати лишь двоклассову етатову руску школу, съ двома старшими учителями о 4 отѣблахъ. Школа буде отже посѣдати лишь двѣ классы и двухъ учителей, але оъемъ науки мавъ-бы рѣвняти съ оъемомъ науки въ школѣ чотырохъклассовой, такъ, шо ученикъ скѣнчившій ту школу двоклассову мавъ-бы перейти до середнихъ школъ. Але-жъ въ школахъ 2-классовыхъ не учатся нѣмецкого языка!!!

До того рѣшила такожъ V. секція, шо-бы нова руска школа була мѣшана, и остаточно, шо-бы ввѣлась именемъ Маркіяна Шашкевича. Бувъ вправдѣ проектъ назавати еи именемъ Тараса Шевченка, але секція увлеклась замѣтомъ д-ра Ант. Малецкого, шо Шевченко бувъ схематикомъ, и тогда, на внесенные дир. Ильницкого, перехрещено еи на Маркіянову.

Справа заснованя руской школы прийдѣ ще подѣ обраду II секціи финансовою, а оттакъ доперва на засѣданье повной рады. Закимъ то однакомъ станесе, мы въ нашой сторонѣ мусимо заявити рѣшучо, шо съ ухвалою V секціи рады мѣста Львова безъусловно не годимось. По нашѣй думѣ, таке залагодженье справы не удовлетворитъ такожъ и львовскихъ Русинѣвъ, котры, мимоходомъ скажавши, не потребують просити о руску школу для себе, бо они тую школу выбрали довгимъ процессомъ, а рада мѣста Львова лишь приислувана

розпорядженьемъ министерства просвѣты, бересе нынѣ за залагодженье справедливыхъ жаданъ рускихъ жителей Львова. Дячего не годимось, се пояснимо коротко.

Найперше беремо на увагу, шо нова руска школа мае бути мѣшана. Результатомъ той обѣявынѣ буде на певно, шо фреквенція дѣтей збольшится вже 1887 р. надѣ 140, дойде имовѣрно до 180. На той случай нынѣшня ухвала V секціи буде вже анахронизмомъ, бо посѣла артикулъ 4. уставы мѣстою школа та повинна-бы вже зрости до триклассовой о 3 учителяхъ старшихъ. Додаймо до того, шо въ третей классѣ, въ чотвертомъ роцѣ науки, будѣтъ дѣвчата старшіи, и шо посѣла уставы и звычаю они съ хлопцами на одныхъ лавкахъ засѣдати не можуть, то де факто покажесь потреба открити чотыри классы: три для мѣшаной молодежи, а чотверту для найстаршихъ дѣвчатъ. Ухвала V секціи сего не предвиджує и мусить по той причинѣ прийти въ коллизію съ дѣйственною неминуемою потребою. Въ томъ лежитъ и нелогичность ухвалы V секціи.

Другій недостатокъ ухвалы V секціи полягає на томъ, шо секція односторонне лишь зрозумѣла 4 артикулъ мѣстою уставы школьного зъ 1873 р. Въ томъ бо артикулѣ побѣвъ наведенной нормы о пропорціи силъ учительскихъ до числа учениковъ стоить дальше дуже выразно: "Вольно однакомъ громадѣ побольшити въ своей школѣ число учителей понадѣ еи етатѣ, наколи лишь приїме на себе обовязокъ понести въ власныхъ средствахъ въ цѣлости надвыжку коштѣвъ". Тѣ слова говорить дуже ясно и зъ нихъ выходить, шо законодавецъ вгаданнымъ артикуломъ не обмеживъ числа учителей въ томъ душѣ, шо въ школѣ о 140 ученикахъ не смѣе бути больше якъ двухъ учителей, але ввѣвъ лишь въ оборону физичну силу учителя и вастерѣвъ собі, шо сего учителя не вольно перетягати надмѣрными числомъ учениковъ. Мавъ при томъ законодавецъ на увазѣ певно и вгадывъ педагогично-дидактичны, розумѣючи, шо при надмѣрномъ числѣ учениковъ наука правильно развиваться не може. Секція V могла про-то, не стаючи въ суперечности до уставы, смѣло порѣшити заснованье чотырохъ-классовой школы руской — только, якъ показує въ неи не было до того охоты нѣ доброй волѣ. Мы бо не можемо сумнѣватись о средствахъ матеріальныхъ мѣста Львова на вывѣнванье чотырохъклассовой школы руской, одной супротивъ одинадцати такѣхъ-же школъ съ польскимъ языкомъ выкладовымъ. Наколи стає гроша на польскѣй школѣ, то стане его и на одну руску. Не думаемо такожъ, шо-бы престольне мѣсто Галичины для Русинѣвъ мусило правитись иншими вгадывами, якъ для Поляковъ. До Русинѣвъ не можна примѣнати нормы, яко держатся бѣднѣй села при закладаню школъ у себе. Они лишь зъ крайною необходимостью удержаня лѣпшой школы засновуютъ въ себе одну-або дво-классовѣ школы. Всѣ польскѣй школы мѣста Львова суть 4-классовѣ окрімъ на Пасѣкахъ и Софѣйцѣ. Хотѣ-жъ зъ Русинѣвъ буде мати довѣрѣ до сѣи новой школы "сѣльскои" въ старинномъ городѣ князя Льва? Чи мы на нашѣй землі парисѣ? Сего трохи ва богато и секція V. не правилась видимо нѣякими другими вгадывами нѣ дидактичными нѣ политичными, наколи такъ дуже скрупулотно оглядалась лишь на финансовую сторону справы и заставилась до того сторонничо понятнымъ параграфомъ. Замѣсть шо-бы справу полѣшити, секція V. погѣршила еи, бо на мѣсте дотеперѣшныхъ хотѣи и провиноричныхъ чотырохъ паралельныхъ классовъ дає она Русинамъ лишь двѣ классы. Мы остаточно не вѣримо и въ то, шо-бы нынѣшній, зъ крайною потребѣ по сѣлахъ практикованный способъ, дѣлѣти классы на два роки науки, бувъ оправданный въ очажѣ здоровон дидактики, и шо-бы въ двоклассовѣй школѣ съ чотырма отѣблами дѣтина зъ науки только скористати змогла, колькѣ користає зъ школѣ чотырохъклассовѣй. Въ концѣ заходитъ и шо до самого призначеня школы велика рѣвница межъ школою сѣльскою двоклассовою а мѣстою больше-классовою. Перша зъ нихъ мае выхувати дѣтину грамотну до господарки рольной, друга подготвляє еи переважно, а може навѣтъ, якъ практика покажує, до середной школы. Шо больше! Дѣтина сѣльска по скѣнченнѣ 12 роцѣ, т. е. покѣнчившій науку въ школѣ своей, есть ще обовязана ходити до школы недѣльной, де свое образование може довершити; мѣска дѣтина горнѣе варавъ до середной школы и хоче "выйти въ людѣ", якъ звычайно кажутъ. А чи одержитъ она въ дво-

классовой школы достаточно до того подготов-
ление?

Будь-якъ-будь, ухвала V секціи оскорбляє и права и чувства львовскихъ Русинѣвъ и тому маємо надѣю, що нѣ секція II Финансова, въ котрой засѣдає проф. Вахнянинъ, нѣ повна Рада мѣска внесена V секціи не подтвердитъ. Вже та обставина, що нова руска школа має бути мѣшана, не впаыне користо на ви ровай, бо интеллигентнй версты Русинѣвъ львовскихъ не радо пошляють дѣтей своихъ до такихъ школы, але, наколи бѣ ви адеградовано ще до категоріи сѣльской школы, то лучше не починати справи и заснованье ви лашати министерству просвѣты.

Справа водныхъ регуляцій и меліораційного кредиту.

Эъ невѣстныхъ ближе причинъ прелими-
ново на воднй будовль въ Галичинѣ за р. 1886
въ бюджетѣ державномъ лише 390.000 зр. замѣст
648.000 зр., котри мало правительство воставити
пбсла проекту зъ 1883 р. Загальна сума выда-
ныхъ дося на ту цѣль грошей бѣтъ р. 1884 до
1886 естъ 1,051.000 зр. замѣстъ 1,944.000 зр.,
котри мало правительство выасигнувати пбсла
генерального проекту зъ р. 1883. Сей фактъ вер-
тае на себе тымъ бѣльшу увагу, що для регуля-
цїи рѣкъ чешскихъ на просторони 356 кильоме-
трѣвъ (въ Галичинѣ регулюеся коштомъ державы
830 кил.) воставлено на сей рокъ 440.000 зр. т. е.
о 50.000 зр. бѣльше, якъ для Галичины; що Чехи
домагалися пѣдвысошена той квоты на 524.000 зр.
и що посольско палата приняла резолюцію, котроку
взывася правительство, чтобы регуляція була
укѣнчена ще въ 1887 р.! Отъ маемо тутъ образъ,
якъ „коло польске“ пильнуе интересѣвъ краю.
Оно навѣтъ не упѣмнєся о то, що намъ уже при-
знано и що намъ конечно належито. Справедливо
ударяе „Nowa Reforma“ на „коло“ и закидае ему
недопильнованье интересѣвъ.

Після проекту уставу меліораційної, ухвалененої соймомъ, має наступити регуляція меншихъ річкъ (т. зв. „фундушевыхъ“) коштомъ держави, краю и сторінъ інтересованихъ на просторони 1215.5 кілометрівъ въ той спосібъ, що на край и на сторони інтересовані принало бы заплатити 40% загальної суми коштівъ. Спеціальний проектъ намісництва и краевого Воддѣлу, котрий вже неавомъ буде санкціонований, обчисленіе суми коштівъ для сторінъ інтересованихъ на 497.545 зр. Суму тую мусять зложити обліки водай, зтворганізовані зъ інтересованихъ членівъ. Щобъ улегшити діяльність такихъ облікохъ водныхъ и въ загалі діяльність всякихъ облікохъ меліораційныхъ, звернувся крайовий Воддѣлъ съ запытаньемъ до краевого Банку: 1) въ якій спосібъ можна бы зтворганізувати для водныхъ облікохъ дешевий, догодный и пріступный кредитъ; 2) въ якій спосібъ можна вже теперъ, т. е. закнемъ така організація меліораційного кредиту наступити въ дорогі уставу, доставляти такимъ облікамъ кредиту.

Краевый Банкъ подавъ на оѣ пытаня слѣдующу ѡтповѣдь, котру подаемо въ скороченю:

Що до 1). Устава зъ дня 30 червня 1884 р. наказує, що до коштівъ меліораціи мусять приютити вѣдъ стороны, котрымъ она принесє хосєнтъ. Пѣсля § 13 можна поодинокого властителя до сєго навѣтъ присилувати и стягнути зъ него належнѣсть черезъ администраціину екзекуцію. Сѣдѣли водни мають право затыгати позычки зъ державного фонду меліораціиного, зъ фондѣвъ краєвыхъ, або на власну отвѣчальнѣсть. Найдогѣднѣйше буде для такихъ сѣдѣлокъ затыгати позычки ѣтъ финансовыхъ инстатущій, котрі мають право выдавати позычки меліораціинѣ, бо тогдѣ сплата поодинокихъ рѣтъ поступає разомъ зъ сплатою податковѣвъ до податковыхъ урядѣвъ, котра то сплата рѣтъ єсть вже выше цитованою уставою унормована. Банкъ краєвий має право выдавати позычки на меліораціи т. є. на древоныє и на регуляціи рѣкъ и потокѣвъ, але не має можности давати такіъ позычки за для перешкодъ натуры финансової, котрі то перешкоды треба-бы напередъ уставою усунути. Дятого жадає Банкъ: 1) щобы ему було вѣльно выпустити облигаціи на суму затыгнєныхъ позычокъ для цѣлей меліораціиныхъ; 2) щобы въ мыслѣ §. 11 ustawy державной зъ 10 червня 1884 р. выдєнати податковѣ цѣльги для такихъ позычокъ, а именнѣ: увѣльненіє поданѣ, умовѣ, контрактѣвъ и иншихъ документѣвъ, якѣ въ справѣ затыгєня позычки, такѣ и въ справѣ єї сплатѣ и потверждєнѣ тыхъ сплатѣ; дальше увѣльненіє коштовѣвъ екзекуціи противъ членѣвъ сѣдѣлки и актѣвъ выкупна грунтовѣвъ — ѣтъ воєнныхъ стемилѣвъ и скарбовыхъ належностей; 3) выдєнати у правительствѣ увѣльненіє обєльгѣвъ и процентѣвъ ѣтъ меліораціиныхъ позычокъ, ѣтъ податку доходowego, ѣтъ податку муніципального и якихъ-небудь иншихъ въ будучно-

сти возможных податковъ. Въ тѣ пользы належа-
ло-бы выднати навѣтъ для такихъ сѣлокъ ме-
лѣраціонныхъ або поодинокихъ вѣдѣтелей, ко-
трѣ прѣвадѣтъ власными силами тѣ мелѣраціи.
Таки подобае можна-бы осягнути легко, скоро самѣ
министерства узнаятъ вѣхъ потребу.

Що до 2). Закимъ наступить така органи-
зація меліораційного кредиту, можуть вже виїхати
співки дотати позички зъ краєвого Банку в
его комунальнихъ облигаціяхъ за посередництвомъ
і помічю повітрової Рады, а то тымъ больше,
що Рада не бере на себе черезъ то ніякого тя-
гару, бо оплату рать буде она стягати отъ співки
до своєї касы. На підставі довшного скріпту
співки буде могла повітова Рада стягати всякі
залежні раты до своєї касы на підставі цитова-
ного вже закона зъ 30 червня 1884. Въ той
спосібъ затяганні позички можна сплачувати в
40 піврочнихъ ратахъ на 5%.

**Верификація вибору о. Мандычев-
ского въ Радѣ державной.**

Президентъ палаты пословъ прилагодитъ якъ доносить „N. fr. Presse“, на порядокъ днев-
ный рады державной на день 5 мая колька справъ
верификаційныхъ, зъ котрыхъ однакожь лишь
одна верификація выбору о. Мандычевского може
трохи интересовати и для того подаемо тутъ
справоздаданье о нѣй комисіи верификаціонной послѣ
загаданой газеты.

Референтомъ сего справы есть польскій по-
соль Завадскій. Въ справозданіи оказано, що при
выборѣхъ въ громадѣ ольскихъхъ въ окрузѣ стажи-
славовокомъ було двоихъ кандидатомъ: гр. кат.
еп. д-ръ Пелешъ и гр. кат. священникъ о. Манды-
чевскій. Першій одержавъ 244 а другій
359 голосомъ. Противъ выбору о. Мандычевского
внесено лишь одинъ протестъ съ 95 підписами,
о котрыхъ референтъ каже, що цілий рядъ зъ
нихъ есть писанный одною и тою самою рукою
навѣтъ и 18 підписомъ священникомъ показують
лишь двойкій почеркъ. Въ протестѣ оми вно-
сится жалоба на то, що „всѣ начальники и уряд-
ники воіхъ чотырохъ ц. к. староствъ беручахъ
участь въ загалѣ, а ц. к. староство товмачне и
его підвластній урядники въ особенности покли-
кували кожного выборца окремо и наказували
ему голосувати на гр. кат. священника а декана
надворьянського, о. Мандычевского, яко канди-
дата ц. к. правительства. Протестуючі поклику-
ються на свѣдоцтво воіхъ выборцівъ въ выбор-
ного округа товмачного. Оголошений офіціально
результатъ выбору не може отже бути законно
признаний, бо на всякій олучай треба конце 123
голосы яко неважній відчислити, котрі досталися
о. Мандычевскому лишь черезъ безпосередние и
незаконне вмішуванься ц. к. староства въ Тов-
мачи и черезъ то, що ц. к. староста Антонъ Г.
германъ надбуживаючи овоєи власти урядовою
приказавъ каждому выборцу давати голоса на
згаданого кандидата. По відчисленю тыхъ 123
голосомъ въ окрузѣ выборцівъ товмачкомъ не
вийшла однакже для згаданого кандидата
абсолютна більшость и для того належить
его выборъ унегажнити а розписати новій
выборы. „Референтъ выказує однакъ, що під-
несений въ протестъ впливъ урядниковъ
ц. к. староствъ на выборцівъ въ воіхъ чоты-
рохъ округахъ выборчихъ доказує лишь загалъ-
никами и не наводиться ніякихъ фактовъ, котрі
могли-бы дати точку опору до якогось дальшого
доходженя. Покликуватися на свѣдоцтво 123
выборцівъ зъ политичного округа товмачного, котрі
голосували на о. Мандычевского, не може ще
бути достаточнымъ доказомъ ані не можна его за-
такій уважати, бо доходжень въ такімъ розмірѣ
не можна преці ждати, коли зб олучаєтъ
пресія ані одного такого въ протестѣ не наве-
дено. Впрочемъ треба зазначити, що зъ тыхъ 123
підмовляенихъ выборцівъ зъ округа товмачного,
то голосували на о. Мандычевского, ані одинъ
не підписавъ протесту. Коли отже до сконстато-
вання правды поданыхъ въ протестѣ жалобъ на
впливъ на выборцівъ нема жаднои причины а
выборъ, помянувши предложеній неправильности,
отбуова въ законный способъ, отже вийшовъ
зъ вольной волѣ выборцівъ, то вносити комисію
верифікаціюна выборъ гр. кат. священника о. Кор-
някія Мандычевского признати важнымъ.

Зъ езвитско-змартвыхстаньского табору.

„Бзуитскій интернатъ въ Хировѣ — пише „Kurjer Lw.“ — буде имѣвно отвореный вже наблизшого школьнаго року. Его будоваанье поступило вже значно, а будынокъ выглядае величаво. Интернатъ есть обчисленный на 800 елєвъвъ, зъ тыхъ 400, котры будутъ платати по 400 и 500 зр. рѣчно, будутъ становити отдѣлъ „бога-

тихъ". Рѣчь яона, що коєнды, котрѣ будутъ такъ
учити, оутѣ обовязанѣ складати учительскѣ пошѣ
ты. Велякою трудностю для кляштору есть не
достака коєндыѣвъ-„натуралистѣвъ“. Бзуигы ота
ракоусѣ дуже о то, щобѣ увольняти овою гимна
зію ѣтъ надзору инкопекторѣвъ. Не думаемо, щобѣ
найшовся якій такѣ ѣтѣважный министертѣ, що на
то позволитѣ. Бзуигы кладутѣ однакѣ на се ве
лику вагу, бо, якѣ мы чули ѣтъ одного зѣ нихѣ
„ѣвѣтѣкой инкопекторѣ не розумѣея на выхованію
ѣтъ буде наѣтъ секувати“. Завчасу звертаемо у
вагу шершихѣ кругѣвъ на заходы о выимковѣ
для євзитокоп гимназіи привилѣѣ.“

Изъ оправодана ко. Каланки о интернатѣ Змартвухвстанцѣвъ показуеся, що воѣхъ нитомѣвъ есть тамъ 60, мѣжъ тими 2 Болгаре, котрі окнчиши школу въ интернатѣ Змартвухвстанцѣвъ въ Болгаріи, а теперь ходятъ на правниціи факультетъ львовского университета.

Выдатки на интернатъ выносили послед
ного року школьного:

60 учениковъ по 300 зр. . . .	18 000 зр.
Ксендзы и братчики	2 900 "
Удержанье дому, капищъ и бо- гооуженя	400 "
Разомъ	21.300 зр.

Доходы же были:

„Оріека“ лівівска зложила . . .	3.900	зр.
„ „ краківска „ . . .	2.379	„
„Дамы зъ Великопольщѣ“ . . .	3.104	„
„Каплены зъ Великопольщѣ“ . . .	968	„
Соймъ на 15 стипендій . . .	4.500	„
Рады повѣтовъ 4 стии. . .	1.200	„
Паны польскі 6 стипендій . . .	1.800	„
Оплата бѣтъ учениковъ . . .	2.100	„

Разомъ 20.951 зр.

Дефицят покрывають, здаєсь, польські „Дамы з Паражы“, котрых царський органъ Змар-
твыхъстанцівъ взымає, щобъ не купували особ-
лихъ модныхъ капелюхівъ, а складали гроші на ви-
тернате, якъ то чинять „Дамы зъ Велаякопольцъ“.

Справозданье Выдѣлу Тернопѣльской Фи-
ліи товариства „Просвѣты“ за рѣкъ ад-
міністраційный 1884/5.

Выбранный на Зборах филияльных д. 10 (22) червня 1883 р. Выдѣль уконституованоя на 1-шомъ засѣданю того-жъ дня, выбравши головою Ол. Барвиньского, заступникомъ Льва Шеховца а секретаремъ и касіеромъ Ив. Лошнева.

Якъ въ минувшихъ роцѣ, такъ и въ сѣмъ
звернувъ Выдѣль вою овою дѣльнѣсть на под-
держанье заонованыхъ уже и на открытыя но-
выхъ читальнѣ въ близшой а навѣтъ подальшой
окрестности. Въ той цѣли удѣлявъ информаций
интересованыхъ, роздававъ безплатно формуляры
статутѣвъ и за призовлемъ центр. Выдѣль на-
дѣлявъ ново заонованъ читальнѣ, котрѣ пристуни-
ли до товариства, дарованы книжечками изъ окла-
ды филіальнаго. Крѣмъ того повелѣсъ Выдѣловъ
уствори ти зъ членѣвъ товариства комитѣтъ, ко-
трый поднявою шврити въ поучающихъ выкладахъ
свѣтло науки при нагодахъ открыты читальнѣ
заалыхъ зборѣвъ читальнѣ, вечернякъ декл-
музыкальныхъ и иншихъ пригодныхъ случаяхъ.
Тымъ способѣвъ вопѣвъ Выдѣль патріотичноку
подмоного комитету устрои ти 25 выкладѣвъ, а и
менно:

1. Въ Березовици великѣй (терноп.) при открытѣ читальнѣ 6. VII. 1884 говорѣвъ Ол. Барвѣяскій: „О подвигу народа съ подмоги спѣхъ промыслово-господарскихъ“, а И. Лошнѣвъ: „О правахъ и повинностяхъ обывателей въ громадѣ, повѣтъ, краю и державѣ“.

2. Въ Пронятинѣ (терн. пов.) при откры-
тѣ читальнѣ 20. VII. 1884. Ол. Барвѣнскій
„Про влзную помощь въ товариществѣ“, И. Ло-
шевъ: „Про духовный розвитокъ Русинѣвъ ав-
стрийскіхъ“, ю. Н. Сѣчинскій: „Про значе-
ніе читальнѣ“.

3. Въ Денисовѣ (герн. пов.) на вечерняхъ декл.-музнк. 18. XI. 1884. Ол. Барвинскій: „Про бувальчану руского народу дѣтнѣйшихъ часовъ“, а Корн. Устіянович декламувавъ.

4. Въ Козьвѣцѣ (герн. пов.) на заг. збо-
рахъ читальнѣ 26. XII 1884. Ол. Барвин-
скій: „Про значеніе читальнѣ для морального и
матеріального розвитку народу“.

5. Въ Покровивѣ (бережанскаго пов.)
7. I. 1885. Ив. Лошявъ: „Про значеніе то-
вариствъ господарско-промысловыхъ“, а Ю. Ге-
цѣвъ: „Про житіе и заслуги Т. Шевченка“.

6. Въ Шляхтинцахъ (гера. пов.) при
открытіи читальни, о. Ник. Сѣчинскій: „Про
житіе и дѣяльність бл. и. Володимира Бариан-
скаго“.

7. Въ Омыкѣвляхъ (терн. пов.) при отк
крытѣ читальнѣ 14. II. 1885. П. Левицкій
„Про житѣ и значенѣ Тар. Шевченка“, а Ол
Барвѣвскій: „Про значенѣ читальнѣ“.

8. Въ Пронятый (терноп. пов.) 15. II 1885. на вечернидахъ въ читальни: Ю. Гецавъ „Якъ Чехи добились высокою просвѣты и доброты“ а Ив. Лошнѣвъ: „Про громадоу“

9. Въ Тернополи для членовъ флѣи

"Провсвітці" 25. III. 1885. Ох. Варв'янський: "Про упадок нашого хліборобства и способи підвищення", о. Іосиф Варв'янський: "Про цiekанье рогатої худоби на стайни", а о. М. Михалевич: "Про користи раціонального пастиництва".

10. Въ Колодѣйвцѣ (скалатского пов.) при открытїи читальнѣ 26. IV. 1885. О. х. Барвѣнскій: „Про упадокъ нашего хлѣборобства и способы его поддвигненія“, а. о. Н. Сѣчинскій: „Про значеніе читальнѣ“.

11. Въ Куровцяхъ (герм. пов.) на заг. зборахъ читальнѣ 14. V. 1885. Ол. Барвинскій: „Про домашній промыслъ у Русинѣвъ, яко способъ поддвигненія народу“.

12. Въ Купчинскихъ (терноп. пов.) при открытiи читальн. 17. V. 1885. Ол. Барвинскій: „Про домашний промыселъ у Русинѣвъ яко способъ поддвигнѣна народу“, а Корн. Устѣновичъ декларируетъ „Руска дума“.

13. ВЪ Черняевѣ рускомъ (терм. пов.)
при открытїи читальнїи 28. VI. 1885. Ол. Бар-
винскій: „Про значенїе читальнїи“, Корн.
Устїановичъ: „Про землю та сонце“, а П.
Левачикъ: „Про чумацку пїсню: Ой помаху-
вали чумаценьку гай!“.

14. Въ Супрановцѣ (терн. пов.) при от-
крытѣ читальнѣ 20. VII. 1885. Ол. Барвин-
скій: „Про власну помѣчь въ товариствахъ“.

Мимо тыхъ заходѣвъ Выдѣлу и комитету, не могли они ще отновѣсти воимъ вымаганамъ доколичныхъ читаленъ и громадъ, и неразъ съ жалемъ мусѣли отновѣсти имъ овоен моральной помочи, позаякъ або запросны отъ тыхъ читаленъ та громадъ за позно прѣшли до Выдѣлу, або члены Выдѣлу або комитету булн заявля овоенн заводовыми прадами, такъ що не змогли нѣкого вырядати съ выкладомъ поукаючимъ. Ся обставины оноводували Выдѣлъ увѣйти въ порозумѣнне отъ подальшими членами товариства, котрѣ приобѣщали въ потребѣ мати поукаючѣ выклады для селянъ. Однакъ, що значѣйше отдаленне прелегентѣвъ оняные скорѣ порозумѣнне съ Выдѣломъ и интересоваными въ томъ читальными, тому Выдѣлъ въ часонныхъ оголошенѣхъ, щобъ о потребѣ высила прелегента завѣдомлювано Выдѣлъ бодай на 14 днѣвъ впередъ. Выдѣлъ вывляе на оѣмъ мѣоти надѣю, що мѣжъ нашимъ духовенствомъ и учительствомъ найдутся певно щирѣ люде, котрѣ не пожалуютъ труда неогн овітѣти правды и науки подѣ ольськой стрѣхи и радо подопрутъ Выдѣлъ въ его змаганяхъ въ томъ науризмѣ. Народъ бажаетъ овітѣти, горячо домагася науки, а зерно кинене на такую плодovitи землицю принесе плодѣ сторицею.

По части въ иниціативы, по части при участіи Выдѣлу завязавшихся въ упомянутомъ році 11 читальны новыѣхъ, котрыи возникли въ члены тов. „Провсвѣта“, а также заглавны чинло членовъ филиа зросло въ сѣмъ році. Въ р. 1883 маха филиа 139 членовъ; новыѣхъ прибуло 33 (майже сажыѣхъ селянъ, мѣщанъ и читальны), отже въ році администр. 1884/5 филиа числала 162 членовъ; въ тыхъ въ протягы року убуло 10, а именнo: 3 умерли, 1 выступивъ, 3 вычеркнено за дѣя довшого невплатчуваня вкладокъ, а 3 перенеслись въ дальшѣ стороны нашего краю. Такимъ оспособомъ филиа теперъ мае 152 членовъ.

Якъ дѣвѣйшими лѣтами такъ и теперь не
забываю Выдѣль въ своихъ окомныхъ заособѣ
гровевыхъ давати подмоги на цѣли литературно
просвѣтѣй. Такъ зложивъ Выдѣль при случаю ве
черницъ на фонды огиендѣй 4 зр., удѣлавъ
одноразово подмогу Ивану Придагкевичу, учени
кова школы артистичного промыслу у Львовѣ, въ
околькоости 5 зр.

Наконецъ мавъ Выдѣлъ участъ у всѣхъ на-
родныхъ торжествахъ вразѣ съ иными русскими
товарищами, а именно „Рускою Бесѣдою“ въ
Тернополи. При участіи Выдѣлу филін устроено
въ мартѣ 1885 г. вечерницѣ деклам.-музич. въ
XXIV-тѣ роковины смерти Т. Шевченка съ вы-
кладомъ про жительство безсмертнаго поэта Украины-
Руси, а частиною доходу съ сихъ вечерницъ 22
зр. поможено фондъ огицендіяный им. Шевченка.
Для 2 септя 1885 г. при нагодѣ вандрѣвки руско-
го молодежи акад. устроено спѣльными заходами
съ „Рускою Бесѣдою“ вечерницѣ въ память не-
давно помершого историка Украины-Руси Ник.
Костомарова, съ выкладомъ про его жительство и за-
слуга. Съ обохъ сихъ вечерницъ корпистало не
мале число селянъ и мѣщанъ, загрѣвняючися лю-
бовію до своей мовы и своей бувальщины. Вы-
дѣлъ аложивъ такожъ вѣнецъ на домовинѣ згаш-
шого передъ часомъ широго и заслуженого пат-
ріота труженника на нивѣ народнои просвѣты и
науки, бл. п. Евгениѣ Жалехѣвскою, годовы филін
отныславѣвскою.

Се короткій переглядъ дѣяльности Выдѣла уступачагого. Выдѣла ажъ надто добавчае, що бо-гато ще дѣла остало незалагодженыхъ, однакмае то шире перевѣдѣнне, що робить все, що середъ даныхъ обставинъ, при тыхъ засобахъ, якъ мавъ до розпорядимости, можна було осягнути. Число выдѣловыхъ статутумъ означене ажъ надто маленьке, щобъ одолѣти тую просвѣтну задачу, яку намъ задае нашъ народъ, жадный свѣтла и науки. Тому уступачацій Выдѣла звертаеся до всѣхъ шарыхъ приятелѣвъ народу, щобъ горнухъся подъ сю хоругву, на котрой вышита золотѣ слова „Провѣдѣта“, бо толькѣ въ окръпленю, въ залученю нашихъ силъ подъ тымъ стягомъ наша сила, въ томъ наша будучасть, — а тодѣ будущій Выдѣла зможе успѣшнѣйше повести впередъ велике дѣло, яке собѣ назначило наше товариство своимъ статутумъ.

Въ Тернополи дня 12 (24) сѣчня 1886. —
Олександръ Баретънскій, голова филін.

ДОПИСИ.

Отъ Щирця.

(Пожесть и забобы про холеру.)

Въ велику субботу досвѣта згорѣло въ Соркахъ шѣсть господарствъ. Огонь бувъ подложный. Въ свѣтлый же вторникъ була велика пожера въ Полянцѣ коло Ставчанчъ, а въ Тартаковѣ коло Колодрубъ згорѣло кѣлькандцать господарствъ. И въ Щарци паузу велика паника передъ огнемъ, якійсь бо отчайдухъ ровкинувъ картки съ погровою, по мѣсто буде подпалене наразѣ изъ трехъ бо кѣвъ. Тожъ Щирецкій Крезъ Нуша Ш. утримує що ночи по трохъ вартѣвникѣвъ своимъ коштомъ.

Та й за холеру зачули вже щось люде в наших сторонях. Ось яку собѣ оповѣдаютъ казочку: Бѣжавъ селянинъ вѣ торгу подѣ въ лѣсъ. Надѣбавъ голый чоловікъ та просить его: Возьми мене на свою фѣру, бо вже дальше не адукаю летѣти. Селянинъ взявъ его на вѣвъ, а той дальше просить, щобѣ его добре прикрывъ соломою та каже: „Ту недовѣзъ надлетитъ панна та буде пытати за мною, то скажи їй, що я пойшовъ въ лѣсъ“. И такъ сталося; надѣбавъ якъсь кострубата мара та пытає мужика: „Ишовъ туда голый чоловікъ?“ — „Ишовъ“, отвѣдає мужикъ — „А куда жъ снѣ полѣвъ?“ — „Пойшовъ у лѣсъ“. На тімъ слова страшна мара пошумѣла въ лѣсѣ, ажъ селянинови лячно зробилося. Якъ вже щезла въ лѣсѣ, высувавъ той голый голову въ соломы та каже: „то щастье твоє, що ты такъ скававъ, бо знаєшь, хто я є? Я вѣтеръ, а тая мара — холера; она всюда за мною гонить, а я би отвѣду на лѣсы, бо якъ бы зайшла въ село, то люде бы мерли якъ солома, а такъ ще не будуть мерти“. И десь такъ швидко зсунувся вѣ воза, що переляканий мужикъ навѣтъ не второпавъ, куда той несамовитый голый подѣвсся.

Круглый.

ЗЪ-ПОДЪ ЛЬВОВА.

(Порядки въ громадѣ Пóдберъзцяхъ.)

Недавно тому переведено обрахунок громадської каси пивоваров в Подбєрцяхів і начислено 22.000 зр. в активах, пасивів же нема ніяких. Спитає хто, якимъ свѣтомъ прийшла громада до такъ поважного майна? На то відповідь коротка:

Передъ 20 роками с. в. 1866 р. ухвалено на внесенные бушного пароха бл. п. крыл. І. Жуковского складати фондъ на будову новой церкви рѣчно по 2 вр. ътъ господарывъ грунто-выхъ (якихъ есть 104), по 66 кр. ътъ 12 заго-родниковъ, а по 1:32 вр. ътъ 3 загородниковъ. Тѣи датки (разомъ 220 вр. рѣчно) складаются точно до теперъ. Укрѣмъ того есть приходу въ громадскихъ грунтодъ 290 вр., а въ ѡтсѣт-ковъ ътъ облигацій 69 вр. Въ першихъ рока-хъ повызано на 8—12%, теперъ знижено етоду процентову на 5—6%. Такимъ спосо-бомъ за 20 роковъ уросло майно громадеке на 22.000 вр., дающе рѣчного приходу 1.400 вр. Зъ сего приходу покрываея весь бюджетъ грома-дский и оплачуея эквивалентъ въ квѣтъ 70 вр.; ътъ податку доходowego удѣльнивъ фискусъ громаду, покаякъ тоѣ майно вложилося въ до-бровѣльныхъ датковъ на церкви. Наибольшу часть довѣжниковъ становлятъ такіи свои гро-мадяне (до 11.000 вр.), на посторонныхъ при-падаѣ до 2000 вр.; Всѣ вѣрительности забаве-ченъ актами нотаріальными. Треба ще додати, що передъ кількома роками видано звыжъ 3.000 вр. на перебудову мурованои коршмы на двокласову школу. Зверхъ того находится въ церковній скарбонѣ 4.000 вр., котры такожъ користно процентуются.

Теперь забираются будувати нову муровану церковь съ тремя склепелеными купулами; подела кошторсыу и плану архитекта Гара має коштувати вся будова 39.175 зр. 27 кр. Съ сии сумы має двіасти около 13.000 зр. за помідній роботы тагломъ и пѣшкомъ, котрѣ самѣ громадяне обовязуются выконати такъ, що готовою буде треба найменше 26.000 зр. доложити. На туку цѣль прелиминировано за призовольемъ рады повѣстови 16.000 зр. въ касы громадской, рещту покрыть стороны конкурующѣ. (Квоту 6.000 зр. выдѣлено и лишено въ касѣ майно спеціально громадекѣ). Вапна передъ 10 роками вагашеного має громада 350 кѣрцѣвъ, а каменя зъ Вѣдникъ зведено до теперь 75 кубичныхъ сажѣнѣвъ.

До сей поры через 22 роки безперывно управляя дѣлами громадскими начальник громады и членъ львовской рады повѣтовои Федоръ Паръ, а по его добровольнѣму уступленію насъ невдовѣвъ объяти сей урядъ ново-выбранный начальникъ Иванъ Мальчицкій, писемный и ровнажный господарь, по котрѣмъ сподѣеся, що подѣ его обачною управою будуть на дальше хорошо развивати порядки, заведенъ неутомимую працю его попередника.

Суслоб.

Сутью.

Зъ Черновець.
(Отправка клеветниковъ.) П. Евгений Ковакъ, пишучи двократно о своихъ особистыхъ справахъ до „Пролома“ и „Слова“, доткнувся и нашего товариства вельми ображающе и коли мы симъ опрокидаемо его вовсемъ безпѣдствный и ложный нацады на насъ, то чинимо се не въ отвѣтъ п. К—ови, съ котрымъ мы не склонный спорити, але въ интересъ правды и руской публики.

П. Козакъ зволивъ рѣшуче нашему товариству выпрокурвати недалекій конецъ, а то головню далаго, що мы выключили зъ нашего товариства п. Козака съ его „11 приверженцами“; що насъ осталось только 6, и що мы не владѣемо рускою бесѣдою.

Въ нашѣмъ товариствѣ осталось по выключенію 7 членовъ партіи Козака, котріи лише на то вписались до нашего товариства, чтобы мѣжь нами сварки испеневати, 12 членовъ, а не 6, якъ каже п. К., а тѣ веденіи любовію и довѣреніемъ своего народу, останутъ и на дальше вѣрными своимъ народнымъ идеаламъ и не дадутъ нѣколи и нѣкимъ звести въ ясной дороги. Мы любимъ свой рускій рѣдъ и хочемо его всѣми силами пѣднимати въ духовного и матеріяльного упадку, а головне средство до того есть ачейше рѣдна бѣда, а не страшилище п. Козака, котре Руси хіба о стѣлько прислужилось, що нимъ удавилася цѣла Угорска Русь! Обрадується, п. К., до нескочу на Вашій „бродскій“ мовѣ и „восхищайтесь“ милозвучностію „страшилищъ“, а намъ позволте ласкаво посмѣятись надъ ковалями сихъ продуктівъ. Мы — противники реакціонныхъ змаганъ, и будемо въ сѣмъ разѣ завсѣгды — крайними игнорантами.

Впрочымъ „Союзъ“ остане и на дальше огнищемъ руской молодежи на Буковинѣ, а надто же богатшій о одинъ досвѣдъ, именно, щобы на будуче не простягавъ братной руки нѣякимъ Козакамъ, бо тѣхъ, коли ви не укусятъ, то бодай обещать.

*Отъ тов. русскихъ академикѣвъ „Союзѣ“ въ Чер-
ногвяхъ.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійсько-Угорська Монархія.

(*Питанье языков въ палатѣ пановъ.*) Коре-
сpondентъ газеты „Politik“ разговаривавъ недав-
но въ справѣ палаты языкового съ однимъ мѣро-
дайнимъ членомъ палаты пановъ, который наеле-
жить до т. в. серединой партіи (Mittelpartei). Сей
членъ палаты сказавъ ему отже, що питанье я-
зыкове сталося дѣйстно предметомъ дискусіи въ
сѣй партіи. Рухъ національный въ Австріи по-
требуе дѣйстно законного управлѣнія сего спра-
вы и отъ сего управлѣнія обѣщаютъ собѣ во
обмѣненіи и зменшеніи руху національного.
Члены партіи середной переконаны о
томъ, що внесеніе Шаршмида не буде
принятъ, бо на то хедве знайдеться достаточна
большотъ парламентарна а потому такожъ и для
того, що оно естъ односторонне и мае
на оцѣ лишь отнoсины ческы. Зъ другой
стороны знову выходять ой политики зъ той точки
погляду, що борбу языкову треба конче въ
законной дорожѣ ослабити и длатого носать они
съ гадкою предложити въ палатѣ пановъ проектъ
закона языкового, который не призначи нѣмецко-
му языкову права языка державного, съ чимъ
такожъ и члены середной партіи не можуть по-
годитися, на давъ-бы языкови нѣмецкому значеніе
мowy посередничающей. Длатого то думаютъ ой
члены призначити для нѣмецкого языка такую си-
стематичну методу, чтобы каждый членъ якои
небудь народности мавъ можнотъ и случайнотъ
въ школахъ середныхъ а по части вже и въ низ-
шихъ сего языка научитися. Члены партіи се-
редной въ палатѣ пановъ старались вже порозу-
мѣтисъ въ сѣй справѣ и съ членами правицѣ па-
латы пановъ и переконалися, що правица не естъ
сему неприхильна. Въ загалѣ кажутъ, що внесе-
ніе Шаршмида головню длатого не мае выгяду
на принятіе, що оно выказуе великій антагонизмъ
до ческого народу и игноруе потребу цѣлой держ-
жавы, на що власне партія середна кладе най-
большу вагу. Що до того, якъ правительство от-
носится до проекту партіи середной, то на теперъ
можна лишь то сказати, що оно въ засадѣ го-
дитося на то, чтобы справу языкову управлѣнати,
дальше оно не иде. Ботъ однакожь погляды, що
правительство радше видѣло-бы, наколи бы оя
справа була порушена въ палатѣ пановъ, бо оно
думаетъ, що тамъ настала-бы скорше згода що до
средствъ, якими справа языкова мала-бы бути
заагажджена. Цѣла справа находитося доперва въ
стадію вступныхъ переговоровъ и не була ще
предложена повной конференціи членовъ партіи
середной. На всякій случай однакожь предложе-
ніе сего рода буде внесено въ палатѣ, але чи
ще сего сесіи, чи нѣ, того не знати, бо то буде
зависѣти отъ того, якъ довго сесіи потребае, якъ
скоро будутъ поступати наряды надъ предложе-
ніями, стоячими на порядку дневномъ, а головню
отъ того, якъ довго протягнется справа угодова съ
Угорщина. Партія середна думаетъ, що своимъ
внесеньемъ осягне болѣй позитивный результаты,
якъ палата пословъ, котра въ найлѣпшомъ разѣ —
посля поглядывъ партіи середной — ухвалитъ ре-
зюлюцію по довгихъ и разразяющихъ дебатахъ.

політики до своїх урядових діячів.
(Справа парламентарій) Поодинокі коми-
сії палати панів, а між ними також і юри-
дична, забралися вже сего тиждня до своїх ро-
бѣт. „Presse“ доносить, що після умови між
правительствами угорським і австрійським, всі
предпожени угодий будуть предпожени в обох
парламентах ще дня 5 мая. Палата займелася на-
самперед новелею мытовою, оттак тарифами
мытовими, оподаткованьм фабрикації цукру бу-
ракового, новым статутом банкомым а на по-
слідок і 80-миліонowym довгом. Новеля мы-
това буде залагоджена ще сеп сесії напевно,
такъ що буде обовязувати вже отъ дня 1 лип-
ня с. р.

Заграничні Держави.

Италия. Газета урядова оголосила вже декретъ королевскій, розвязуючій парламентъ а розпущуючій нові выборы на день 23, вглядно 30 маа. Новый парламентъ має збратися вже 10 червня. До декрету королевского долучене єсть такожъ оправданье министерства, котре виказує, що за сей часъ парламентарної сесії зробилося. Справданье се єсть тымъ цѣкаве, бо доказує въ концѣ, що трудне дѣло внутрѣш-ной реформи не могло бути докончене. Для до-кончєня єго потрібна єсть сила, котру можна найти лишь въ добре сконсолідованій и поважнѣй-большости парламентарній. Для того то треба отъзватися до краю, которого судъ дасть нехибне свѣдѣство о здоровѣмъ пониманню справы черезъ жителей, отданныхъ ширю королеви и славнымъ институтамъ народнымъ. Зъ сего конця оправ-дованія министерства чейже кождый здогадаєся о що тутъ властиво ходитъ: о большѣсть парла-ментарну, отдану правительству душою и тѣломъ. О кризѣ кабинету нема теперъ и мовы, бо коли вже само розвязанье парламенту дало достаточ-ный доказъ, що Депретисъ не думає уступити, то се оправданье ще лѣпше доказує, що вінъ хоче остатися и може останеся, але коли нові выборы принесуть бажану большѣсть, на котру днѣ буде мѣгъ опертися. Отъ новыхъ выборовъ зависить отже и доля кабинету. Здаєсь однакѣжъ, що большѣсть знайдеся, але съ нею буде зновъ такъ само якъ до теперъ, бо въ Италії нема властивой партіи консервативной, клерикалы си-дять тихо, а республікане и монархисти сваряться одинъ съ другими и самі мѣжъ собою. До того треба и то ще додати, що кабинетъ Депретиса не поставивъ доси и не поставивъ и дальше ясної програми, котра моглабы для него сконсо-лидувати сильну партію. О сумній судьбѣ италійскої експедиціи науковои доносать: Експеди-ція підъ проводомъ гр. Порро вибралася ще 27 марта зъ мѣста Зейлахъ и погукала въ напрямѣ заходно-полудневомъ до султанату Гарраръ, краю независимого, що граничить на заходѣ съ коро-левствомъ Шоа, завойованымъ бѣгъ Абисиніи. Султанъ Гаррару довѣдавшись о зближеню италійскої експедиціи приказавъ узвизити въ своимъ краю всѣхъ Европейцѣвъ а самъ збравши войскою ви-ступивъ противъ експедиціи, нападъ на ню підъ Арбутомъ межі Гилдєза а Зейлахъ и поубивавъ всѣхъ Европейцѣвъ, такъ що ані одинъ не мѣгъ опастися. Опісля нанавъ днѣ на мѣсто Гилдєза и взявъ цѣлу залогоу англійско-египетску, вложеноу въ сто людей въ неволю. Европейцѣвъ въ Гар-рарѣ не казавъ убивати. Ся зухвалѣсть султана Гаррару доткнула наразѣ ажъ три державы Ита-лію, Англію и Египецъ. Правительство италійское отнеслося вже до англійского съ запытаньемъ, що думає оно въ сѣбѣ справѣ зробити а чи хоче спільно съ Италією отомститися на Гаррарѣ. — Посолъ прускій Шлецеръ вручивъ папѣ въ да-рунку бѣгъ нѣмецкого цѣсаря Вильгельма доро-гоцінний хрестъ.

Греція. Ультиматумъ вручене грецкому правительству представителями державъ европейскаго набрѣло не мало клопота и закаулало трохи цѣлу справу. Въ Греціи настало велике замѣшанье и розъярене и оно ще збольшалося, коли появилася на грецкихъ водахъ флота европейска. Лага національна завозвала правительство такъ довго не розбюковатися, доки Греція стоить пдѣ пресією ультиматумъ. Въ цѣломъ краю настало велике замѣшанье и есть обавза, що можуть выбухнуть непокоѣ. Министеръ войны подався до диміііііі, що однакожь ситуація не змініло. Говорять навѣть, що коли державы не возьмуть ультиматумъ назадъ, то положеніе самого короля буде загрожене. Вже теперь починають відноситися голосы, що король и министерство найбільше завинили через свою податливость. „Matin“ доносить, що Деліянись выловяѣ окружннкъ до державъ, въ котрымъ каже, що коли Греція не буде полищена свободна воля що до розброеня, то король готовъ зложити корону. — Справа съ ультиматумъ доси ще не вылошена. Газеты заграничай доносятъ загално, що представителѣ маля вручати ультиматумъ минувшого вторка, они однакожь посиѣшались и зробили то вже въ понедѣлокъ безъ отиовѣдннхъ инструкцій. Съ другой стороны доказуютъ знову, що державы погнѣзались на Францію за то, що она мала обѣцати Греції, коли та розброится теперь, стати їй въ помочи колись позѣйшише. Що есть правдою, доси не знати.

Болгарія. Князь болгарскій вибираєся тепер въ подорожъ до Востодной Румеліи. Овъ переіде черезъ Балканъ коло мѣста Златаца и ѳѣвѣе тѣ стороны Румеліи, котрі ему ще зовомѣ не знакомѣ або дуже мало. На выборы, якъ кажутъ, князь не хоче робити жадного впливу и длятого подчасъ выборовъ не буде перебувати въ Филиппополи, але коло него въ якійсь малой мѣщевости. Однакожъ все таки видаєся въ очи, що князь вибралъся якъ разъ въ подорожъ до Румеліи подчасъ выборовъ. Въ Румеліи мимо знесенія стану облоги шануе вѣзрѣдвый оспокой. Комисіи для ревизіи статута органичного буде радити въ Филиппополи.

НОВИНКИ.

— Товариство руских ремёшниковъ „Зоря“ устро-
ило въ недѣлю, д. 27 двѣтня (9. л. мая) с. р. въ
корнисть погорѣвшихъ селъ Воинцеъ и Добровья-
ны, великий фестинъ въ огородѣ мѣской Стрѣль-
ницѣ, при участи повной музыки 9 полку бар.
Пакетѣ, подѣ проводомъ капелъмайстра п. Фалля.
На перемѣну съ музыкою буде сѣваться хоръ

пѣдь проводитъ проф. Анат. Вахнянина рѣзні рускѣ пѣсни. Въ огородѣ отбудутся и товарискскія забавы. Комитетъ устроившій фестиваль постарается, чтобы забава вышла якъ наилучшая, тоже и сподѣваеся, что П. Т. Публика охотно на него пошлѣшитъ, тымъ болѣе, что цѣлый чистый доходъ назначенъ на погорѣльцевъ-селянъ, которѣ дѣткней тяжкимъ несчастьемъ остаются съ своими родинами безъ кута, безъ хлѣба и всякой матеріальной помощи, а при надходящей веснѣ погибаютъ съ голоду. — За комитетъ: *Вас. Нагорный*, голова товар.; *Эм. Бурецкій*, заступникъ.

— Черновецка Руска Бесѣда“ вышла до ц. к. министерства просвѣтъ меморіаль, щобъ управлено науку рускаго языка въ буквиньскихъ школахъ и щобъ заведено въ нихъ одну грамматику и правописъ.

— Засѣданіе комисіи фонда вдовичо-сирѣтскаго отбудется у Львовѣ въ слѣдующую пятницу. Предметомъ нарядъ будутъ слѣдующія sprawy: Справозданіе каієріа въ выплаченныхъ заповогъ и въ теперѣшняго стану касы. Справозданіе синдика зъ петицій внесенныхъ о удрѣненіе позычюкъ. Найважнѣйшую справую буде однакожь пытаніе о роздѣлѣ фонда на двѣ части (на дієцезію львовскую и станиславовскую), якъ того домагася ординаріатъ станиславовскій. Комисія має скликати въ той справѣ загальный збѣръ отпоручниківъ деканальныхъ и застановитися надъ збраніємъ потрібныхъ датъ, на котрыхъ основѣ маѣть-бы евентуально наступити подѣлъ фонда.

— По Аполнарію Гоппенъ, дѣдичу зъ Сваричева въ Долинскомъ повѣтѣ, послѣ до сойму краєвого бѣгъ громадѣ Долинского повѣта, опорожнилоє крѣло посольєє въ соймѣ. Треба отже, щобы Русины Долинского повѣта завчасу приготувалися, абы выбрали обѣ до сойму доброго заступника. Передъ тремя роками ставили тамъ Русины своимъ кандидатомъ д-ра Александра Огоновского, котрый доставъ 76 голоєєвъ, а староста Варанскій 103; коли жь ч. Варанскій зрѣєся и наступивъ новый выбѣръ, д-ръ Огоновскій доставъ 72 а Гоппенъ 101 голоєєвъ.

— Асистенція войскова при торжествѣ Воскресномъ Утренѣ въ церковь св. Юра була сего року чи не першій разъ за Австрій. Крыл. о. Малиновскій заявивъ, що бѣ коли его память сягае, того не було. Асистенція складалася зъ одного баталіона 9 (стрѣльскою) полку, съ фанною полковою и съ музикою, котра съ двома компаніями войска була уставлена передъ митрополичою палатою; двѣ другі компаніи стояли на площади св. Юра. Войско дало три салвы, а то: 1) при виходѣ процесіи зъ церкви, 2) по обходѣ въ митрополичомъ благоуловеню войска Найов. Дарани и 3) при бѣсѣваню „Христосъ Воскресе!“ Крімъ того одна компанія 80-го полку удержувала порядокъ въ церкви підчасъ процесіи. Генераль и штабові офицеры засѣли въ сталляхъ крылошань-екихъ и пробули ажъ до кінца Утренѣ.

— Зъ причины пожара въ Стрю Загальй Збо-
ры руково товариства Педагогичного откада-
ются на позайше; часъ и мѣце Зборѣвъ оголо-
ются въ своѣмъ часѣ. — Огъ центр. Выдѣлу
русо. Педагогичного товариства. У Львовѣ д. 1.
мая 1886.

— Всѣ черновецкій товариства рускій мѣются те-
перь въ домѣ при улицѣ Дилійной, ч. 29, I по-
верхъ. На тую адресу посылаются всѣ письма
до товариства.

— Испытъ зрѣлости письменный починаеся въ
русской гимназіи у Львовѣ дня 17 и trwaе до
22 червня с. р. Испытъ устный починаеся дня
18 и trwaе до 25 червня.

— Потребы гр.-нат. церкви въ Галичинѣ. Въ державномъ бюджетѣ предлименовано на р. 1886: асинокство львовске 24.919 зр., есинокство перемыске 22.696 зр., отаниславовске 17.645 зр., клирь душпастирскій львовскій 331.667 зр., перемыскій 165.624 зр.; богословскій (IV. рѣкъ) закладъ перемыскій 2.300 зр.; сѣмнице вѣденьеске 22.006 зр., львовске 80.913 зр.; перемыске 9.278 зр.; пресвитерія львовска 2.897 зр., перемыска 1.170 зр. Разомъ 681.115 зр. Выдатки на орменьске асинокство выносятъ 11.953 зр., на брм. клирь 1220 зр.; разомъ 13.173 зр. Выдатки на церковь латинську въ Галичинѣ выносятъ 363.183 зр. Тѣ послѣднѣ суть для того такъ низкѣй противъ выдатковъ на нашу церковь, що лат. священство есть дуже богато вывѣеновано добрами зъ земли.

— Археологична находка. Въ Рудѣ Маріановоѣѣ коло Рогатица на горнику до пѣвочи, близьѣ тракту Перемышляны-Галичѣ выкопано начинѣ коване зѣ тонкои мабути мѣдяной блихи дуже красной работы ѣ формы. Начинѣ має видѣ вазы сѣ стоячою крысою, ѣтъ котрой до меншонѣ половинѣ розходилоѣ чимѣ разѣ ширше а ѣтъгакѣ въ бѣльшой половинѣ звужаеѣ ся знову аѣ до дна. Крыса якѣ ѣ клепане, дуже пропорціональне ухѣ сѣуть украшенѣ триугольниками ѣ лнійкаами. Начинѣ має въ найширшѣмѣ мѣсци 24 центиметровѣ въ пересѣи: выдѣнено его 6 до 10 цѣлѣвъ въ земли пѣдѣ купкою камѣня. Въ начинѣ тоѣмѣ було 7 сокирокѣ бронзовыхѣ уставленыхѣ сторцѣмѣ. На сокиркахѣ значно добре слѣды формы. Сокирки тѣ сѣуть 10 центим. довѣ а въ ѣотру 5½ центим. ширѣмѣ; ѣотрѣ еѣсть очевиѣдно склепане а ѣтъгакѣ ще заострене. Зѣдаеѣсь, ѣо сокирки тѣ походятѣ зѣ якогѣоѣсѣ оружѣя, ѣо маюѣтъ насаѣду пороѣжну до бивѣяна на дереѣво а при насаѣдѣ значно ще якуѣсь орнаментѣку, ѣбѣы ушко ѣтломане ѣтъ якоѣсь дальшѣоѣй части. Сокирки сѣуть при насаѣдѣ такожѣ прикрашенѣ лнійкаами, а часть ихѣ, ѣо була выѣставлена бѣльше на вплиѣвъ воздуха, покрѣлась зѣленѣяю пѣатиною. До якогѣоѣ часу може ѣтносѣитѣ ся археологична памѣятка доѣи ще неѣсконстатѣвано.

находится в хатах численными родни, то и не потребую рекламы. Ты стрелки подаю лишь в цѣли, чтобы шарширяло кружжамъ, котры сего выробованного средства домашняго ще не знаютъ, подати о лъвъ въстѣ. Втиранный Pain Expeller усугубя наисущинѣйше гостень, гихть и другѣ недуги. Болѣз усталоутиъ привычно по першомъ втерюти. Стоить 40 и 70 кр. Находится майже въ каждой аптецѣ Головныи складѣ въ аптецѣ подѣ золотиымъ лъвомъ въ Празѣ и Старомъ Мѣстѣ (Altstadt, *

Ц. н. уприв. галиц. акційний БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

21-й куле и п. одае 1824

всякий вартостный каперы и монеты
и курсу дневномъ.

Поручена зъ провинции выконуе от-
воротною почтою безъ провизии.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 145-?

Специальности и универсальный средства,
французскі и нѣмскі, якъ черезъ нѣ такъ и черезъ
нѣмскі фирмы оповѣщуванъ.

Головна вы-
грана есент.
500.000 Мар.

Заявление
Щ а с т я.

Выгранъ
гарантуе
державна

Запрошенъ до участи въ
Можливости выграна
на великой грошевой лотеріи, гарантованой гамбур-
скою державою, въ котрой
9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ
певно мусать бути выграны.

Выгранъ сей користиной лотеріи грошевою,
котра пошла плану має лишь 100.000 лосѣвъ,
сузъ слѣдуючъ:

Найбольша выграна есть есент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар.	26 выгр. а 10.000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар.	56 выгр. а 5.000 М.
2 выгр. а 100.000 Мар.	106 выгр. а 3.000 М.
1 выгр. а 90.000 Мар.	253 выгр. а 2.000 М.
1 выгр. а 80.000 Мар.	512 выгр. а 1.000 М.
2 выгр. а 70.000 Мар.	818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60.000 Мар.	150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50.000 Мар.	31720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30.000 Мар.	7990 в. а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20.000 Мар.	8.850 в. а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15.000 Мар.	всего 50.500 выгранныхъ.

и они приходятъ въ колѣхъ мѣсяцахъ въ 7
отдѣлахъ до певного поршѣна.

Головна выграна 1-ой класъ выноситъ
50.000 М., подносится въ 2-ой класъ на 60.000
М., въ 3-й на 70.000 М., въ 4-й на 80.000 М.,
въ 5-й на 90.000 М., въ 6-й на 100.000 М., въ
7-й на 200.000 М., а съ премією на 300.000 М.
есент. на 500.000 М.

На перше тигненъ выгранныхъ, котре
урядово назначено, коштуе оригинальный:

цѣлый лосъ лишь 3 зр. 60 кр. або 6 мар.
пѣвъ лосу лишь 1 зр. 80 кр. або 3 марокъ.
чверть лосу лишь 90 кр. або 1 1/2 марки.

Я розсылаю оригинальный лосы гарантованъ
державою (а не заказанъ промѣсѣ) съ долуче-
нѣмъ оригинального плану за франкованнымъ
надѣсанѣмъ вартости або за переказомъ поч-
товымъ нѣмъ въ найдалшій стороны.

Каждый, берущій участіе, получае отъ мене
заразъ по отбывшомъ тигненю урядову листу
тигненя безъ завоуванъ.

Планъ съ гербомъ державнымъ, зъ которого
видко вкладки и роздѣлы выгранныхъ на 7
класъ посылаю напередъ и даромъ.

Выплату и посилку выгранныхъ грошей
выконую вѣрностъ до интересованныхъ точно и
въ строгій тайнѣ.

Каждѣ замовленіе можна по просту зро-
бити переказомъ почтовымъ або рекоменда-
ционнымъ листомъ.

Прощу дѣяте звертатися по причинѣ неда-
леного тигненя заразъ, однакожъ лишь до

20 мая с. р.

съ повнымъ довѣремъ до 1620 1-5

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Хто важится, выиграе!

евентуально 500.000 Марокъ

яко найбільшу выграну гамбургскон лотеріи мѣ-
ской, дозволено и гарантовано державою. Лотерія
та має 100.000 лосѣвъ, зъ котрыхъ 50.500 въ проти-
ву колѣхъ мѣсяцѣвъ мусать бути выгнѣны съ
выграными. До лосования приходятъ слѣдуючій вы-
гранъ, есентуально:

500.000 Марокъ,

1 а 300.000 М.	1 а 60.000 М.	56 а 5.000 М.
1 а 200.000 "	2 а 50.000 "	106 а 3.000 "
2 а 100.000 "	1 а 30.000 "	253 а 2.000 "
1 а 90.000 "	5 а 20.000 "	512 а 1.000 "
1 а 80.000 "	3 а 15.000 "	818 а 500 "
2 а 70.000 "	26 а 10.000 "	

48.710 выгранныхъ а 300, 200, 150, 145, 124, 100,
94 М. и т. д. въ загалной сумѣ

9 миліонѣвъ 880.450 Марокъ.

Звѣстный въ нѣзу подписанный домъ банковый, за-
ложенъ шѣ 1861, котрому держава пошла прода-
жу лосѣвъ, розсылае тѣмъ-же сюды и въ найдалшій
мѣсяцъ заграничній. Прощу присылати належностъ въ
австр. банкнотахъ або переказахъ почтовыхъ. Меншій
сумы (яко вырѣзанѣе) можна посылати такожъ въ
маркахъ почтовыхъ. Цѣна лосѣвъ назначена урядо-
во и коштуе до тигненя першомъ класѣ

цѣлый лосъ оригинальный ав зр. 3.50 кр.,
половина " " " 1.75 "
чверть " " " 0.90 "

По одержаню належности посылаю сейчасъ жа-
даній лосы оригинальный, якъ такожъ оригинальный пла-
ны, а по тигненю слѣдѣе заразъ урядова листа вы-
гранныхъ. Въ выграній выплачу заразъ по тигненю
пѣсѣ плану. Въ послѣднихъ часахъ мѣсяцъ и ту при-
емностъ выплатити мѣмъ интересамъ головной
выграній въ сумѣ 254.000, 183.000, 182.000, колѣка
по 100.000, 80.000, 50.000 и богато по 40.000, 30.000,
25.000 и т. д. и желаю и дальше шастѣ мѣмъ ин-
тересамъ. Звертаючи увагу на завоуванъ шастливъ
результатъ мѣмъ колѣхъ, поручаю ен якъ найдалшѣе.
Ласкавъ приказъ прощу присылати ажъ до

10 мая.

Вѣс примѣсы прощу присылати рекомендацїю и
опечатано (за рѣшеніемъ) и подавати докладно мою
адресу и мешканѣ.

Порученія выконуюся заразъ по одержаню ста-
ранно и яко головной коллекторъ посылаю тѣмъ, що
дають менѣ своя порученія, лишь оригинальный лосы
съ гербомъ державнымъ, що сѣмъ подаю до вѣдомо-
сти. Позаякъ замовленія приходятъ дуже численно,
то прощу о якъ найкорше надѣсланѣ, на каждый
случай до поданого повѣщеня рѣчїица. 1617 5-6

I. DAMMANN, Гамбургъ,
Rathhausstrasse 19.

Матеріи на одѣжъ

лишь зъ трезвон овекомъ вонны для мужинны
середного росту

3,10 метра	за зр. 4-96 кр. зъ добронъ вонны овецъ;
" "	" 8- " зъ лѣшн. вонны овецъ;
" "	" 10- " зъ токовонъ вонны овецъ;
одно убраніе	" 12-40 " зъ дуже тонк. вон. ов.

Плѣды до дорожъ за штуку зр. 4, 5, 8 и ажъ
до зр. 12. — Дуже красивый одѣля, сподѣ, обгортинки,
матеріи на сурдуть, плащѣ до дощу, тѣлѣ, обра-
чокъ (хлѣдентъ), комѣсъ, камгартъ, шовіотъ, трико,
сукна для дамъ и на бѣлѣды, перувіны, доскны
поручае

Заложений Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричный въ Бернѣ.

Ваоры франко. Карты вѣзрѣвой для пѣмѣвъ
кравѣвъ нефраккованъ. Высѣлки за посѣлѣ-
тѣю надъ 10 зр. франко.

Я маю завоуванъ складъ сукна зр. 15000 а. в.
и розумѣе само собою, що при мой сѣтѣвой тор-
говлѣ недостатку рѣшкѣ на 1 до 5 метрѣвъ довжъ;
я змушений отже продавать такі рѣшкѣ богато по-
низше цѣны вырѣбу. Вѣзрѣвъ зъ нихъ посѣлѣти
не можна, однакожъ недобрий рѣшкѣ отбѣнѣются
або отдася грошѣ (Рѣбу зачѣтку, що другій фир-
мы вымѣнѣются такожъ, може що за гѣршій товаръ
але грошей не звертають.

Черезъ настѣдѣванѣе лѣдѣщихъ або обмъ и
ливыхъ фирмъ выдѣжу змушений закнѣтити ин-
сервацию и прощу для того мѣмъ П. Т. Комитѣ-
тѣвъ шастѣ мою солидну фирму задержали ласкаво
въ памяти а на случай потреби почтили мене своимъ
поважаннымъ замовленіямъ, котрымъ я завоуванъ
отдѣмъ мою найбільшу увагу.

Кореспонденціи прїймаются въ языкахъ нѣ-
мецкомъ, укрѣкомъ, чѣскомъ, полѣкомъ, италі-
скомъ и французкомъ. 1577 (21-24)

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажанный отцѣ духовній
уряджуютъ при церквахъ хоры, прѣто поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

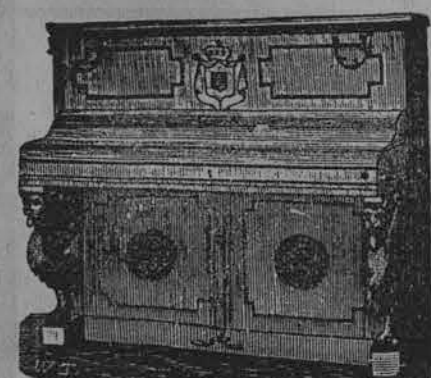
Высокоповажанный п. проф. Н. Вахянинъ купивъ до
русскон гимназіи у Львовѣ инструмѣнтъ моего вырѣбу и мо-
же дати Высокоповажаннымъ Отцѣмъ Духовнымъ о томъ
дуже пожиточнымъ инструмѣнтѣ найдалшій информѣцію.
Цѣна тѣхъ инструмѣнтѣвъ отъ 70 зр. а. в. и выше.
Дѣе также на рѣты.

1872 79-?

Съ поважаніемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель першомъ въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-
моніомъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

Паркетъ и помосты дощинковъ

поручае царова фабрика столярѣка

БРАТѢВЪ ВЧЕЛЯКѢВЪ

у ЛЬВОВѢ, ул. Лычаковска, 27.

Цѣнники паркетѣвъ, дверей и ѡконъ розсылаемо на жа-
данѣе. Иллюстраціи паркетѣвъ розсылаемо за посѣлѣ-
тѣю 1 зр. 1635 3-10

Книгу дра Ом. Оговѣско-
го: Studien auf dem Gebiete
der ruthenischen Sprache
можно набути въ товари-
ствѣ „Имени Шевченка“, въ
книгарни Миликовскаго,
книгарни польскѣй и кни-
гарни Зейфарта & Чайков-
скаго во Львовѣ и въ голо-
вныхъ книгарняхъ на про-
винціи.

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000
МАРОКЪ

подае яко найбільшу
выграну въ найша-
сливѣшомъ случаѣ
найновѣйша велика
державно Гамбурга
гарантована лотерія
грошева.

Специально-же:

1 Прем. а М. 300.000

1 выгр. а М. 200.000

2 " " 100.000

1 " " 90.000

1 " " 80.000

2 " " 70.000

1 " " 60.000

2 " " 50.000

1 " " 30.000

5 " " 20.000

3 " " 15.000

26 " " 10.000

56 " " 5.000

106 " " 3.000

253 " " 2.000

512 " " 1.000

818 " " 500

31720 " " 145

16990 " " 300, 200, 150,

150, 124, 100, 94,

67, 40, 20.

1 цѣлый лосъ оригинальный зр. а. в. 3.50 кр.

1 половина лосу оригинальн. зр. а. в. 1.75 кр.

1 чверть лосу оригинального зр. а. в. 0.90 кр.

Каждый получить на руку оригинальный лосъ засмотрѣній гер-
бомъ державнымъ а рѣвночасно и урядовый планъ лосования, зъ которого
видко въ блѣшнѣйшій послѣдствіи. Заразъ по тигненю получить каждый бе-
рущій участіе урядову листу выгранныхъ, засмотрѣнны гербомъ держав-
нымъ. Выплата выгранныхъ слѣдѣе пошла плану рѣтелно и пѣдъ гвар-
антию державы. Наколѣ-бъ неожиданно получителемъ не годився планъ
лосования, то мы радъ готовъ недобрий лосъ перѣдъ тигненіемъ назѣдъ
взѣти и отдати получѣну за нихъ суму. На бажанѣе вымѣнѣются уря-
довъ планъ лосования на перѣдъ даромъ. Шастѣ мы могли всякій замо-
вленія старанно выконати. То просимо высѣлѣти ихъ якъ найкорше,
на каждый случай одѣмъ перѣдъ 1606 1-2

15. мая 1886

просто до насъ

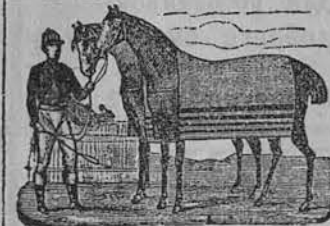
VALENTIN & Comp.
Bankgeschäft Hamburg.

Шастѣ выступити противъ всякой обманъ анонсѣвой сподучилися
межнѣнародне Товариство Ескпортѣе и Товариство Спѣлка Викторія, що-
бы розсылати всякій товаръ гумовый, занавѣсъ, диваны, шовковій по-
крывала, обрусъ и дерги на койчѣ черезъ своего генерального заступ-
ника, пана Беренсѣлда, такожъ и высокоповажаннымъ отбѣрателямъ
приватнымъ по сталыхъ цѣнахъ фабричныхъ за попереднимъ прѣсла-
нѣмъ гѣтовки зѣлѣзницею або за послѣдѣтѣю почтовою.

Диванники Викторія, съ зѣзорами зѣвратѣе або
цѣвѣтѣвъ зр. 280, Викторія обрусъ съ френдалѣми,
найновѣйшій зѣзоры зр. 220 и 340. Викторія покрыва-
ла на лѣжка зр. 320 и 420. Гарнитуръ гобелѣ-
новый два одѣля и одинъ обрусъ зр. 775. Гарни-
туръ Викторія, такожъ 2 одѣля и 1
обрусъ зр. 750 и 10. — Заслѣсны Викторі-
я, складаючися зъ 2 довѣгѣхъ крылъ съ
бордюрами, одною драперією съ двома
поддержками, съ френдалѣми. Цѣна ѡбно
зр. 350, 450 Правдливъ вѣхѣдній обрусъ
шѣниловый, зр. 5- и 7- — Смирнѣнскій
портѣсры шѣниловый, новѣсть до заслѣсны
за штуку зр. 9- — тунѣтанскій зѣворѣцъ
зр. 4- — Правдливъ заслѣсны Мекка зр.
650 и 850 — Кѣны на постѣль для
служѣбъ зр. 250 и 3- — Флипѣловый одѣля зр. 5- и 6- — Одѣля
кашмировъ въ всѣхъ барвахъ. сшїтїи найдалшѣимъ шѣнономъ за штуку
зр. 460. Нормальный одѣля послѣ системы проф. Егѣра, зр. 13- — Ми-
лянскій шовковій одѣля здѣрова для особѣ недужихъ, шовкъ буре-
товый зр. 325, найтяжшѣю дѣбѣлѣ якѣсти зр. 630. Стебнованій одѣля
Викторія зъ шовкового атласу вѣскою барвы. 118 см. широкій 190 см
довжї зр. 850 При замовленю заслѣсны, обрусѣвъ и одѣлявъ просимо о
поданѣе пожеланѣе барвы.

Конкуренція обманѣ кѣньскими дергами.

Фабрика дергъ Викторія прѣдкѣлае на перекѣртъ обманчивѣй
конкуренціи величезній, широкій и дуже грубїй не до знищеня дерги
Викторія зъ 6 стрѣстими пасками модными за штуку лишь по зр. 140.
Такой самїй 190 см. довжї и 130 см. широкій зр. 160, найтяжшѣю якѣсти
дѣбѣлѣ зр. 190. Тѣ дерги можна такожъ уживати замѣстъ кѣдѣвъ на
постѣль.

до подорожї для мужчїи зъ 350 см. довжї, 150 см. широкій за штуку зр.
475 и 550, найлѣпша сорта зр. 750.

Великій выборъ диванѣвъ, одѣлявъ, сѣруѣвъ и дергъ. Цѣнники на
жаданѣе даромъ и франко.

Звертаю покорно увагу моихъ высокоповажанныхъ П. Т. отбѣра-
тельѣвъ, що маю выключѣе заступѣство нововынайденныхъ американ-
скихъ научуновыхъ плащѣвъ отъ дощу для дамъ и мужинны. Можна ихъ
уживати на одинъ бѣкъ яко обгортинки и порошники а на другій бѣкъ
кавукуновы отъ дощу. Тѣ плащѣвъ суть такъ малїи и можна ихъ такъ
тонко зложити, що можна ихъ выдѣбно схѣвати до кишенѣ Чѣи то
подорожї чѣи въ мѣстѣ нема красной ношѣ. Цѣна за штуку лишь зр.
750. При замовленю плащѣвъ просимо о поданѣе довѣстїи, почавши
отъ кѣвѣтѣвъ въ долину.

Замовленія треба высѣлѣти до генеральной агентуры Export- und
Victoria-Waagen-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I., Salzgräbe 3.
Агентуры филиальны: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Пе-
тербургъ и Константинополь. 1661 33-?

Прїзнану загално наилучшу

Масу до запусканя пѣдлогѣ

поручаютъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1644 51-0

Переиздѣвающимъ даемо отпѣвѣдній рабѣтъ.

СУКНО отъ 1 ар. за метеръ
и выше; прощу жа-
данѣе вѣзрѣвъ отъ
фабричного склада
„Zum weissen Lamm“ in Brünn.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ

во Львовѣ, при ул. Синѣтѣвскѣй ч. 16

І. поверхъ

мае честь поручити Вч. П. Т. Пу-
блицѣи и Вч. Духовенѣству свою

РОБОТНЮ

МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

пѣсѣлѣ найновѣйшѣи модѣ, зъ найлуч-
шихъ товарѣвъ и по цѣнахъ якъ
найдевшѣи, уграшаючи яко Ру-
синѣ о ласкавъ взгляды Вч. П. Т.
Публики и Вч. Духовенѣства, пору-
чаея ласкавоу покровѣтелѣству.

На пору весняну и лѣтну надѣйшовъ
вже великій выборъ наймѣдѣлѣшихъ
товарѣвъ.

Всѣ ласкавъ замовленія
выконуются въ найко-
ротѣшѣмъ часѣ. (3-10)

ФАРБЫ ОЛѢЙНІЙ

готовїи до ужитку и окоро за-
сыхающїи.

Ф а р б ы

до малѣования дахѣвъ, тертїи въ
найлѣпшѣмъ покоѣстѣ.

Найлучшїи фарбы

тертїи въ покоѣстѣ минеральномъ,
отпѣвѣдаютъ рѣзнымъ цѣламъ,
надають барву и лѣсъкъ по одѣ-
разѣвомъ потягненю, вымѣхаютъ
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевѣшїи отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасада

розпускаемы въ ваннѣ, до кольоро-
ваня будынкѣвъ въ 36 кольорахъ.

Всякій родъ лякерѣвъ крас-
выхъ и заграничныхъ.

ПЕН

ДѢЛО

Выходить во Львовѣ по Вторнику, Четвергу и Суботу (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотекѣ найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44. улица Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣгъ одною строчкою печатной, въ рубр. „Надослана“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатаны вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“. у Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Радли 8.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 ар. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 ар. на четверть року . . 4 рубл. на самыя додатокъ: на самыя додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на полъ року . . 2-50 ар. на полъ року . . 2-50 р. Для Заграничн., окрѣдѣ Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на полъ року . . 7-50 ар. на четверть року . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотекѣ“: на самыя додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

Положеніе галицкаго рѣльництва.

I. Неотрадне положеніе европейскаго рѣльництва, двигающаго на собі тяжке бремя милитаризму и грунтового податку, величезна конкуренція американска, индійска и австралійска, мучили конче выкидати въ Европѣ кризу рѣльничу, котра найстрашнѣше объявлялася въ краяхъ часто-рѣльничихъ. Уже въ 1885 р. выгославъ д-ръ Пилать на вѣчу австрійскихъ государствъ рѣльниче положеніе Галичины оими словами: „Мы що-разъ то менше продуктівъ посылаемо за границу, а нашъ торгъ внутрѣшній оутъ такоже zagrożенъ. Заморка и русска конкуренція збѣжова, за-для низькихъ коштѣвъ продукції и транзиту, обнижуе цѣны а навѣтъ грозитъ ихъ ще знизити до того степеня, що намъ продукція на продажъ вже бы не выплачувалясь. Державы, до котрыхъ ишли давнѣйше нашъ продукты рѣльничі, запровадили у себе мыта охороня а черезъ то не лише що замкнули дорогу для нашихъ продуктівъ, але оповодували, що иныи нашъ конкуренты посылаютъ збѣжу на нашъ торгъ.“ (Россія и Румунія.) Отъ часу введенія мыта въ Нѣмечинѣ, експортъ збѣжу въ Австрію зменшився для пшеницъ на четверту часть, для жита на шесту часть, для ячменя близько на половину давнѣйшого вывозу. Рѣвночасно збѣжшався доводъ вольного отъ мыта збѣжу румунскаго. Такъ отже мы маемо затрудненій вывѣзъ за границѣ державы, а на нашихъ внутрѣшнихъ торгахъ роблять намъ иныи конкуренцію“.

На доказъ сего праводать д-ръ Пилать, въ меморіалѣ галицкаго товариства Господарского до рады державной статистичной дані, въ котрыхъ можемо докладно переосвѣдчитися о правдѣ повышше сказаного. Коли зменшився вывѣзъ въ Австро-Угорщину до Нѣмечины, такъ рѣвночасно збѣжшався доводъ вольного отъ мыта збѣжу румунскаго. Отъ 1 сѣчня до 30 падолиста 1885. привезено до Австро-Угорщину:

вѣльного отъ мыта сот. мет.	отъ мыт. сот. мет.
Ячменю	367.267
Овса	263.021
Кукурузы	2.401.297
Жита	120.853
Пшеницъ	1.148.037
Проса	180.446
Гороху, бобу	37.947

Черезъ низькі цѣны збѣжу приходы въ господарства упали, а розходы коли не поднеслися, то певно не зменшилися. Нѣяка галузь продукції не есть такъ тяжко оподаткована, якъ господарство, а до того податокъ обчислений есть по болю доходу въ господарствѣ, коли оны бувають за-для добрыхъ цѣнъ збѣжу значно вышій. Теперѣшнее пракре положеніе господарства въ Галичинѣ видно наилучше въ неточности въ оплачуваню довгѣвъ банковыхъ. Не можна ще мати понятія о станѣ задоволенія малою посылкости, бо ще не переведено всюды книгъ грунтовыхъ, — але се знаемо, что боляша посылкость въ Галичинѣ (лише збѣжу приватной) есть обтяжена на каждѣмъ гектарѣ довгами гипотечными на 65 ар. Всей боляшой посылкости приватной есть въ Галичинѣ 1,264.000 гектарѣвъ поля а 1,561.000 гект. лѣсовъ, — а она була обтяжена оу концѣмъ 1883 р. гипотечными довгами на 178,729.029 ар. Въ послѣднихъ двохъ рокахъ довги тѣ безпечно наросли ще на 10 миллионѣвъ вышше. Въ самѣмъ роцѣ 1885 за другій пѣрокъ було 98 примусовыхъ продажъ добрыхъ табулярныхъ въ вартости 7,166.000 ар. А то и такъ тѣне положеніе галицкаго господарства, а особливо задоволеню боляшой посылкости отаеся что боляше тѣснымъ черезъ то, что Галичина мае въ оубѣдствѣ двохъ могучихъ конкурентовъ, Россію и Румунію а въ додатку ще Румунія не платитъ мыта отъ ового збѣжу, ввоженного до Австріи.

Въ виду такого положенія и безнадѣйности на лучший часъ, грозитъ особливо боляшой середной посылкости въ Галичинѣ цѣлковитый упадокъ и або наступитъ парализація ихъ або ополученіе въ латифундіи. Длятого петиція, к. галицкаго

товариства Господарского у Львовѣ выслана до рады державной домагася ольдюющихъ средствъ для усуненія упадку галицкаго рѣльництва:

I. Щобы поднести мыта отъ збѣжу заграничного, не выймаючи навѣтъ Румуніи, и зрестормувати тарифы на желѣзницяхъ для перевозу збѣжу такъ, щобы отъ галицкаго збѣжу на австрійскихъ желѣзницяхъ не треба було платити вышшой тарифы, якъ платитъ тѣмъ же желѣзницямъ отъ збѣжу русскаго, румунскаго або и угорскаго.

II. Обнизити загальну оуму податку грунтового, установлену закономъ зъ 7 червня 1881 р., а унормовану болю тогдѣшного чистого доходу въ грунту (22-7% отъ того доходу), бо теперь доходъ значно меншій. Обнизеніе повинно выносити найменше 25% оумы податковой.

Дальше обнизити о олькѣ можна наибольше належнѣсть спадкову отъ спадковъ малыхъ, котрыхъ вартѣсть не перевышалае якомъ установлену маючю-ся квоты, а знести ея зовсѣмъ въ тѣхъ случаяхъ, коли той спадокъ переходить въ руки кровныхъ першого и другого степеня.

III. Выдати въ якъ найкоротшій часъ законъ, котрый-бы улекшувалъ перемѣну высоко опростованой позычки гипотечной на низше опростовану (въ иныи институціи кредитной) при якъ наименшихъ коштахъ перенесенія той позычки.

Змѣнити статутъ Банку австро-угорскаго въ той способъ, щобы рѣльничъ могъ зъ той найдешевшой институціи кредитовой мати кредитъ личный, а дальше, щобы можна зъ того банку доставати задатокъ на варранты, то есть на квити, котры посвѣдчаютъ, что въ концесіонванѣмъ домѣ складовѣмъ зложено на продажъ збѣжу або якъ иныи продукты.

IV. Змѣнити закономъ политичне и судоуе поступованіе екзекуціе въ той способъ, щобы побольшити число предметѣвъ, котры мають бути выняты зъ-подъ екзекуціи, и тѣхъ принадлежностей, котры лише разомъ съ головною рѣчею можуть бути екзекуваны; дальше, щобы екзекуція нѣколи не наразила довжника на боляшу шкоду, якъ та, яко безуоловно вымагае цѣль екзекуціи; и щобы не продавано за безцѣнъ лицитованныхъ добрыхъ и въ загалѣ не примѣнювано строгѣйшихъ мѣръ екзекуціиныхъ тамъ, де то дасться осягнути лагодѣйшими средствами.

V. Перевести реформу права спадкового что-до посылкости грунтовой въ той способъ, щобы усунути посередній примусъ до подѣлу, або цѣлковитой продажи посылкости, приавшюи колькомъ спѣвнаслѣдникамъ а улекшити оплату частей спадковыхъ зъ доходѣвъ посылкости.

VI. Щобы правительство попирало изъ фондѣвъ державныхъ меліораціи грунтовой и основывало школы рѣльничі.

Якъ выглядаетъ „утраквизмъ“

въ нашихъ семинаріяхъ учительскихъ досытъ сказати, что въ женской семинаріи учительской у Львовѣ, котра есть утраквизичною, кромѣ предмету рускаго языка анѣ одинъ предметъ не выкладаеся по руски, але только по польски! Тымчасомъ выкладъ предметѣвъ повиненъ бути на половину рускій и польскій!

Ба що боляше! Щобы ще краше удокументувати утраквизмъ въ той-же семинаріи, зменшено въ остатныхъ часахъ число годинъ науки рускаго языка зъ трехъ на двѣ! За двѣ години въ тыждни мають кандидатки семинаріи учительской научатися рускаго языка такъ, щобы отавши учительками въ рускихъ школахъ могли выкладати дѣтямъ науку въ рускомъ языкѣ!

Якъ мотивы могли склонити зарядъ женской семинаріи учительской знизити число годинъ рускаго языка зъ трехъ на двѣ? Оны за-печно отповѣсть: обтяженіе семинаристокъ надѣрными числомъ годинъ. Нехай и такъ, что семинаристки обтяжены числомъ годинъ. Але-жъ

въ такомъ выпадку чи не показалося бы отповѣдѣйшимъ и раціональнѣйшимъ зменшити число годинъ науки польскаго языка зъ чотырохъ на двѣ, бо-жъ прецѣ въ языкѣ польскомъ выкладаются все предметы, и для выкладу языкомъ польскимъ ескамотовано половину предметѣвъ рускихъ, — отже семинаристки вже при самѣмъ выкладѣ предметѣвъ школьныхъ мають ото раздѣвъ боляше вправы въ языкѣ польскомъ, якъ рускомъ?! Де-жъ тутъ оправдливѣсть?

То, бачите, консеквенція утраквизму, доведенного до найкрасшого виду, здаеся въ той цѣли, щобы Русинѣвъ загрѣти до бажанія утраквизму въ гимназіяхъ...

Найгорѣйшимъ прихильникомъ утраквизму въ середнихъ школахъ показався, якъ вѣстно, Звартихвотанецъ ко. Калинка. „Коли не заведемо въ школахъ утраквизму, — говорятъ онѣ, — а поставимо окремѣ школы, рускѣ и польскѣ, — то въ краю повстануть двѣ противныи собі оупольности, руска и польска, съ такимъ антагонизмомъ оупольнымъ, якъ оупольность христіянська оупротивъ жидѣвской, и на отворѣтъ.“

Медоточивъ слова! Певно, для „гіерархіи оупольной“ оно було-бы золотымъ интересомъ, щобы Русины, замѣсть окремыхъ школъ, дали октроювати собі утраквизмъ. А что утраквизмъ для Русинѣвъ не такой самый „золотой интересъ“, якъ для гіерархіи оупольной, — на то маемо доказъ въ утраквизичныхъ семинаріяхъ учительскихъ, а особливо въ утраквизичной женской семинаріи у Львовѣ...

Quousque tandem?

панъ Титъ Будзыновскій, управитель руской школы вправѣ у Львовѣ, буде собі сподѣнно и выгѣдно, подѣ крылами денныхъ протекторѣвъ своихъ, господарити въ знаный способъ въ той бесталанной школѣ руской?!

Незавомѣ уже полъ року мине, якъ „Народна Рада“ выслала першу жалобу до министерства просвѣты, по якомъ-ся часѣ другу съ ургенсомъ, наградила тамъ множество яркихъ фактовъ, — а слѣдства нѣякого якъ нема, такъ нема! Мы мали зовсѣмъ певнѣ вѣсти зъ Вѣдн, что въ министерствѣ просвѣты жалоба „Народной Рады“ выликала велике враженіе; дальше, мы зъ-оттамъ вже досытъ давно достали вѣсть, что розслѣдъ справы министерство вже поручило нашѣй ц. к. краевой Радѣ школьной... Що-жъ то дѣеся, что нѣхто не переводитъ нѣякого слѣдства? Не вже-жъ бы тутъ у Львовѣ кинули справу до коша? Се рѣчь невозможна. То не вже-жъ слѣдство мае проволочиться до сезону ферійного, коли тѣи, что могли-бы посвѣдчити наведенъ въ жалобѣ факты, розвѣдуться зъ Львова и Вѣдн, и не буде кого переслухувати? Чи може навѣтъ слѣдство мае бути проволочене ажъ до часу по новыхъ вписяхъ, коли п. Титъ Будзыновскій буде мати можнѣсть ще разъ пописати свою вправу въ отправлюваню рускихъ учениковъ отъ впису до руской школы, котрой есть управителемъ?!

Вѣтъ тѣи пытанія подиктованѣ намъ оправданною боязною Русинѣвъ Львова о бытъ той школы, тѣмъ боляше, что п. Титъ Будзыновскій теперь уже натякае, что коли зробитъ донесеніе, что въ школѣ вправѣ фреквенціи нема, то съ концѣмъ року школа буде замкнена, а въ персоналу учительского „одинъ“ зѣстане инспекторомъ, а проче пойдѣ „на kwasek“...

Высока ц. к. краева Рада школьна! — вачни работи вже разъ ладъ съ управительствомъ той школы! Матеріалъ до розслѣду справы маеся дуже богатый въ жалобѣ „Народной Рады“, надделанной министерствомъ въ Вѣдн, — а коли сего матеріалу ще за мало, наша редакція готова доставити его ще боляше на своихъ стовпцахъ...

Переглядъ часописей.

Огнѣ, що навѣстили послѣдними часами такъ численно нашъ край и понесли миллионы людской працѣ съ дымомъ, наклеили нашу оупольность до поважныхъ рефлексій и обдумания средствъ, котры бы въ будущности не допустили до такихъ нещастъ. „Nowa Reforma“, пригадала собі, что въ нашѣмъ краю есть „Krajowy związek strażu rożarnych ochotniczych“, съ головною цѣлю, закладати огневѣ охоронѣ, высылати имъ инструкторѣвъ, улекшувати купно зрядѣвъ, и т. д. Де-жъ згубился той „związek“? Чи не остана по нѣмъ нѣчого боляше, кромѣ еха горячій боляды, выгославшыхъ на послѣднѣмъ зѣздѣ (1883 р.) у Львовѣ? Кто-бы знавъ что о той згубѣ сказати, най подаетъ то до прилюдной вѣдомости. На такой замыслъ отповѣдае одинъ членъ „związek-u“ ооъ якъ: „Związek“ той нотуе на папери отъ троухъ лѣтъ, пробуея онѣ идеальнѣ въ Краковѣ, а отначуеся тѣмъ, что нѣчого не робить. А вина того оны почивае въ хибленѣй организации: презесъ, кн. Сапѣга, ондѣтъ въ Краковѣ; вице-презесъ, п. Еминовичъ въ Краковѣ; першій секретаръ п. Реваковичъ у Львовѣ, а другій гр. Андрій Поточкій въ Мадритѣ. Шукай вѣтра въ поля! —

Гр. А. Круковецкій пояснѣвъ въ ч. 14 „Strażnicę Polską“ зъ 15 цвѣтня с. р. причины, якъ оуполукали его выступити зъ Товариства господарского. Графъ каже: Я трудився дуже въ тѣмъ товариствѣ, доки живѣ въ пересвѣдченю, что оно дѣлае въ хосенъ краю; але съ хвилею, коли я поднавѣ, что подѣ покрывкою якомъ работы тамъ нѣчого не робится, что рѣшенія зборѣвъ загальныхъ не выконуются, якъ се останае минувшого року, коли на мое внесеніе: завести цѣло отъ збѣжу въ границахъ державы и обнизити тарифы на желѣзницяхъ, были поставленѣ ще и другѣ внесенія на зниженіе податку грунтового, заведеніе податку биржевого, змѣну процедуры екзекуціиной та секвестраціиной, — а все тѣ внесенія не были поданѣ до вѣдомости конгресу аграрного у Вѣдн, хочъ мали бути поданѣ посли рѣшенія Загальныхъ Зборѣвъ Товариства господарского; коли на тѣмъ конгресѣ нашѣ делегаты подобныхъ внесенъ кн. Шварценберга навѣтъ не подперли, — тогдѣ оказавъ я собі: „błaga jest Towarzystwo“. Мимо того — каже графъ Круковецкій — выбито презесови товариства медаль за заслуги, хотя онѣ нѣякихъ заслугъ не полѣживъ, кромѣ сени одной, что останае Екоцеленціею. Такоже не послухано въ Товариствѣ господарскомъ въ Перемышлѣ мои рады, щобы властителѣ боляшихъ посылкостей, что сами не господаруютъ а лише уганяють за староствами, маршалковствами, Verwaltungsrat-оствами въ банкахъ та при желѣзницяхъ, оупутили своимъ державнымъ рѣчнымъ чиншъ по причинѣ неплатности збѣжу. Мою раду названо оупольностичною и канвано, что я хотѣвъ рукою осягнути въ калитку боляшихъ властителѣвъ. Зъ мене зроблено такого великого чоловіка, кимъ буеъ Офенгаймъ и его спѣлка, якими ще и нынѣ оутъ Лендербанковичѣ, директоры рады надзорной Банку оелянскаго, Банку шматарского, Банку рускаго, Касы задатковой у Львовѣ, и т. д. Але я оягаю омило до чужихъ калитокъ, якъ се лише не колдуе съ параграфами. Такъ домагася я на засѣданю комиіи ревизійной Товариства задаткового въ Перемышлѣ, щобы процентъ отъ меншихъ щадничихъ книжочекъ обнизити до 7, а для боляшихъ о 17. Моё внесеніе принято, але одинъ зъ директорѣвъ, идучи во мною на обѣдъ, оказавъ менѣ заразъ по дорогѣ, что я „неоправный“, что я одному зъ его колѣговъ мовѣтъ внесеніемъ вытягнувъ 200 ар. зъ кармана. Въ наслѣдокъ сени операціи карманной могли мы однакожъ оттакъ довжникамъ нашимъ въ Товариствѣ задатковѣмъ рѣльничѣмъ обнизити процентъ зъ 7 на 6.

Сими днями пошло менѣ въ руки замкненне рахункѣвъ Товариства задаткового повѣтового въ Сяноцѣ. Директорамъ и радѣ заведующей грозила-бы велика отвѣчалнѣсть, наколи-бы оудъ львовскій не объявлялъ такъ ласкавымъ для Банку

русского и Касы задатковом львовской. Теперь же не боюсь о долгу директорства в Сяноц. Я неразъ охотился с докторами прав и адвокатами и замечая, что тым панам дже часто недостает наукъ элементарныхъ. Але все то здава хось неимовѣрнымъ, ажъ поки не почувъ я оправдана д-ра Добрянского въ процесѣ Банку руского. Его объясненія були такъ наивны та добродушны! Онъ признался до цѣлковитого безгладу и незнанія чотырохъ операций арифметическихъ. Бувъ директоромъ, але на нѣчѣмъ не знався, нѣчого не розумѣвъ, до нѣчого не мѣшався, позвалявъ робити каждому, що хотѣвъ, бо вѣривъ, що урядники его и товаришѣ добре роблять. Оправданье то переовѣдило мене, що можна бути докторомъ правъ, а не посѣдати понятія о найпростѣйшихъ наукахъ, ба навѣтъ приймати достоинства и уряды, о котрыхъ не маюса понятія... Хто не доказавъ-бы передъ судомъ наглядно своего занедбанія духового, певно доставо-бы за кратки на кѣлька лѣтъ. Отъ добре стоять въ св. писмѣхъ: „Влаженіи ниціи духомъ“. Дятого кличу до васъ, великій колеги! Наколи хочете робити великій гешефтъ, не учѣте и будьте гебесами, а все вамъ уиде и „Юбель“ будете обходити на честь вашої глупоты!..

Адреса до Его Вел. Цѣсаря,

підписана духовенствомъ львовскою архієпархією
съ подією за основание гр.-кат. епископства въ
Станиславовѣ.

Ваше цѣс. и кор. апост. Величество! Перенятіи чувствами невиннаго вѣдчанія, омиляють въ найглубошій покорѣйшій подіисаній: вѣрнопреданный гр.-к. митрополитъ галиційскій и архієпископъ львовскій, митрополитальна каштула, епархіальне духовенство и воѣ вѣрніи Русины, зблизитися всеподданнѣйше до высочайшихъ ступенѣй всеславнѣйшаго найвышшаго Трона Вашего цѣс. и кор. апост. Величества, щобъ за найвышшій и всемогущѣйшій актъ основанія гр.-кат. епископства въ Станиславовѣ найпокорнѣйше выразити свою найглубошій подяку якъ и найнаиже заявити свою незмінну вѣрность и преданность для освѣщенія Особы Вашего цѣс. и кор. апост. Величества, нашего найлаасавѣйшаго Цѣсаря и Пана, якъ и для всеннайвышшаго цѣсарского Династіи.

Наколи всеславнѣйшій и незабутій предки Вашего цѣс. и кор. апост. Величества благоволили вселаасавѣйше звернути свою отцѣвску старанность до жизненнихъ справъ гр.-кат. руской церкви въ Галичинѣ, и такъ всемогущѣйшими постановами въ цѣли отповѣднаго духового образования и отповѣдної дотации душпастверского духовенства, якъ и ще въ большій мѣрѣ обновленемъ заступило въ наслѣдокъ неоправданно часовъ митрополіи галицкой, поддвинутіи греч. обрядъ, — то Ваше цѣс. и кор. апост. Величество, котрого найвышшій милости и ласки гр.-кат. церковь и руска народность въ Галичинѣ всепокорнѣйше зазвываютъ нечисленній добродѣтели, звалили установленемъ довго ожидаемого и необходимо-потребнаго епископства въ Станиславовѣ, поддвинутіи милостивѣйше гр. кат. епархію въ Галичинѣ до свѣтлої высоты — до высоты зовѣмъ отповѣдної ея достоинству и ея признаненю.

По милости сего великодушнаго выс. постановленія доведена теперь гр.-кат. митрополитальна провинція галицка черезъ каноничне ополученне съ нею двоухъ епископствъ, т. е. перемыского и станиславовского, до ового стану, а тымъ и подана їй можність розвою церковного и успѣшнаго дѣляна для добра всеи кат. церкви, якъ такожъ и австрійской державы, чтобы показати достойною найвышшої милости и ласки своихъ новѣйшихъ Основателѣвъ, преославныхъ Монарховъ австрійскихъ.

Миліоны вѣдчаныхъ сердець галицкихъ Русинѣвъ, съ незлобною и непоколебимою вѣрностью найнаиже преданныхъ Вашому цѣс. и кор. Величеству, вразѣ съ вѣрно подданнымъ митрополитомъ и воѣмъ духовенствомъ, заносять щиріи молитвы, чтобы Богъ Всемогущій удерживавъ и благоволивъ Ваше цѣс. и кор. Величество, на шого милостивѣйшаго Цѣсаря и Пана Францока Іосифа І. и Найяснѣйшій Его цѣс. Домъ, чтобы Богъ хоронивъ и ошаслививъ Австрію.

Львовѣ, 9 цѣвтія 1886.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

— Читальня въ Винникахъ подъ Львовомъ. Дня 28 л. марта 1886 отбулися Загальніи Зборы нашої читальни и выбрано новый Выдѣль на рокъ 1886. Головою читальни выбрано п. Г. Лѣшку; выдѣловыми пп. Дыгдалевича Антона, Вовкова Дмитрія, Яримовича Виктора, Корнатовича К., Домазара Павла и Гадетца. На заг. Зборахъ мавъ п. Дыгдалевичъ дже поучаючи отчитъ зъ свѣдѣнства. Хоръ мѣсцевый отпѣивавъ „Многая лѣта“ Е. Вел. цѣсарю и п. Лѣшцѣ, головѣ читальни, котрый отъ отворенія читальни доси есть головою. Члены нашої читальни складають ему и на сѣмъ мѣсці прилюдну подяку за то, що мнѣ своихъ занятъ охотно займаеся читальнею. Выдѣль читальни урядивъ ще оденъ отчитъ; читавъ п. Д. Вовковъ „О снахъ“. Наша читальня есть руско-польска. Читальня предлачае рускій часописъ: „Дѣло“, „Батьківщину“, „Зорю“, руско-польску „Газету Наддністрянську“ и три поль-

скій. Читальня має бібліотеку, въ котрій знаходять рускій, польскій и нѣмецкій книжки, разомъ около 300 томѣвъ. При тѣй нагодѣ съ жалемъ мусимо оказати, що въ мѣщанѣ, якъ на Винники, за мале число есть членами читальни. Причиною того суть людѣ, котріи не только що самі не суть членами читальни, але ще стараются, чтобы тая упала. Навѣтъ оденъ и радный на засѣданю рады выступивъ публично, чтобы читальни не дати даромъ умѣщеня, коли подѣ образу прійшло дотычне прошенье Выдѣлу читальни. На щастье не знайшовъ подобный другій радный, бо коли начальникъ п. Маркевичъ поддѣвъ подѣ годосанье внесенне згаданого п. радного, то бытъ бувъ одинокимъ въ радѣ съ своимъ внесенемъ. Такий результатъ дже не подобався п. радному и онъ зачавъ другимъ раднымъ за се вымѣрку робити; на що ему такъ отповѣвъ начальникъ п. Маркевичъ: „Якъ Вы будете начальникомъ, то тогда не дасте даромъ умѣщеня читальни, але доки я, того не зроблю нѣколи“. Мы зъ нашої стороны просимо дже того п. радного, чтобы читальнею не опѣкувался, бо мы маемо иншихъ опѣкуновъ, котріи потрафлять лѣпше боронити справу читальни, нѣжъ п. радный шкодити. Читальники въ Винникахъ.

— Читальня въ Самолускахъ, повѣта гусатынського, по довгихъ и тяжкихъ мѣсцевыхъ перешкодахъ отворена тихенько дня 30 оціня 1886 въ день Трехъ Святителей. Членѣвъ вислосало на разѣ 17. Зъ тыхъ одного трудолюбивого и ревного члена читальни Гавриила Тимечку, дня 1 л. марта убило дерево въ лѣсѣ постоловедкомъ; покойный зоставивъ жену и четверо дѣточекъ. Вѣчна ему память! Нынѣ хвала Господню, маемо вже 30 членѣвъ, котріи по недѣлѣ и свята охотятся, читають и до дому книжочки забравють. До Выдѣлу читальни выбрано: головою пароха о. Игн. Юхновича, заступникомъ головы Зах. Садовского, учителя; секретаремъ Вяк. Купицького, бібліотекаремъ Пав. Кичака, касіеромъ Вао. Кушнѣцкого, котрый бесплатно ототунивъ свою другу хату на читальню. Зъ убранныхъ вкладокъ членскихъ и добровольныхъ датковъ, предлачено „Батьківщину“, и висано читальню въ члены „Провѣсты“ и общ. им. Качковского. — Отъ мѣсцевого п. учителя достаетъ читальня даромъ „Дѣло“, „Школьную Часописъ“, „Батьківщину“ и много отповѣдныхъ книжокъ до читаня, при тѣмъ добру науку и заохоту до науки и свѣдѣнства. — За подарованій читальни 90 книжечокъ товариствомъ „Провѣста“ и 32 книжечокъ общ. им. М. Качковского, Выдѣль читальни складае прилюдну щирю подяку.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Приготованія до новыхъ работъ парламентарныхъ) суть вже въ повнѣмъ ходѣ. До Вѣдны позвѣдилось вже майже воѣ послы. Нынѣ збралася на нараду кляубъ нѣмецкій а завтра „коло польске“. „Pol. Corr.“ доноситъ, що друге засѣданье сего сесіи рады державной має отбутися въ пятницу дня 7 мая а на порядку дневномъ буде поставленый проектъ закона о забезпеченю робѣтничковъ; дискусія падъ самъ закономъ потягнется черезъ 3 або 4 засѣданья.

(Зъ министерства просвѣты.) Совѣтникъ долѣшно-австрійского наѣбствництва и референтъ для справъ административныхъ и экономичныхъ въ радѣ школьной, д-ръ Ерихъ Вольфъ, зоставъ покликаный до министерства и обявъ департаментъ для справъ школъ среднихъ. Министръ просвѣты д-ръ Гаучъ постановивъ, якъ доносятъ чешскіи газеты, вже въ найкоротшій часъ роздѣляти богословскій факультетъ въ Празѣ на чешскій и нѣмецкій.

(Министерство торговлѣ) позѣстане на разѣ необходимо. Поголоски, що министромъ торговлѣ має зѣстати бр. Витекъ суть несправдливѣ. Обсаженне министерства не наотуניתъ такъ довго, доки проектъи угодовъ, а бодей важнѣйшій зъ нихъ не перейдуть черезъ комисію. Акцію угодову буде отже веоти бр. Цусвальдъ и буде се министерство застугати въ парламентъ. Здаеся, що посада министра торговлѣ не буде обсажена ажъ до лѣта.

(Инспекція Босніи и Герцеговины.) Архик. Альбрехтъ прійхавъ онгоды до Задару и выѣде дальше на инспекцію окупованныхъ краѣвъ. Въ кругахъ политичныхъ привязують до сего подорожя велике значенне. Недавна подорожъ по снахъ краѣвъ угорокого министра а теперь подорожъ архикнязя мають ще больше укѣпиги ту вяззъ, яка ополучае ой краѣ съ австрійскою державою. О остаточномъ прилученю Босніи и Герцеговины до державы австрійской нѣкто однакожъ не думае а то просто дятого, що ой краѣ не только уважаються але и самі себе чувствуютъ якъ-бы нероздѣльнѣй вже отъ австрійскою державы.

(Угорскій министръ правосудія) Павлеръ померъ дня 30 цѣвтія въ Пештѣ. Съ его смертею опоржилось мѣсце министра правосудія, котре вже давно повинно було бути обсажене иншимъ чловѣкомъ. За его управы вымѣръ справедливости въ Угорщинѣ подѣулавъ бувъ зовѣмъ и хіба лишь оденъ Тисса мѣгъ бы поконити, дячего така слаба рука якъ покойника управляла въ Угорщинѣ найважнѣйшимъ урядомъ.

Заграничній Державы.

Россия. О нарадахъ въ Ливадіи доси нѣчого близше не чувати. Дня 28 мая м. принявъ царъ Едгема-паши въ торжественной а-

дѣнціи, котрый вручивъ ему власноручне письмо оутана. Едгема-паша предоставляе оттакъ царни и отѣдѣвъ гр. Воронцова-Дашкова и мин. Гарае. Приѣздови надзвычайнаго турецкого посла не припиоють жадного большаго значенія и уважають се лишь за актъ куртоазіи. Оданъ лишь вѣднѣскій „Tagblatt“ доноситъ, що въ царской палатѣ въ Ливадіи отбуваются частіи наряды подѣ проведомъ самого царя, котрій майже лишь выключно дотыкають справы болгарской. Кажуть, що царъ має докладнѣйшы доказы, що межи Туреччиною а князѣмъ болгарскимъ настала була зачѣино-отпорна угода протавъ Греціїи и що Туреччина дозволила була на случай войны вѣстугити болгарскимъ войскамъ до Македоніи. Князь носався навѣтъ съ гадкою, на случай щасливой войны оголоситися королевѣмъ Болгаріи. Тамтого тѣдня прійхали до Ливадіи такожъ румынскій министръ войны Ангелеску и адъютантъ румынского короля Робеску. — Россійское министерство финансовъ сталося зновъ причиною рѣжныхъ здогадовъ и поголосокъ. Помѣчникъ министра наисавъ, якъ кажуть, якійсь памелетъ на министра и сей поставивъ дятого устугити. Коли отже теперь покликанъ тайного совѣтника, Вишнеградского, до госуд. совѣта, то розбѣшлась поголоска, що его чекае ще больше достоинство и що онъ имовѣрно займе мѣсце министра Бунгого. О сколько теперь вже дается чути голося, именванье се выкликало-бы въ Россіи велике недоволенне. — Катковъ займаеся теперь дже справою нѣмецкихъ колонистѣвъ въ Россіи и радить, чтобы ихъ переселити зъ захѣдныхъ сторонъ державы, де они суть небезпечны, до вѣднѣхъ, де есть больше мѣста и де они могутъ бути для промыслу далекого користнѣйшій. — Подѣ конецъ лѣта мають отбутися въ кѣлькихъ военныхъ округахъ великіи вѣправы кавалеріи и верховой артилеріи а приготаваня до сего робляться вже теперь. Здаеся, що ой приготаваня дали причину до поголосокъ, що Россія на рѣжныхъ точкахъ громадитъ войско. Цѣкаву вѣсть подаютъ „Narod. Listy“, котру они знову одержали отъ якогось „славянского мужа стану“, що есть ще теперь въ чинной службѣ. Сей мужъ мавъ отже высказатися, що въ Ливадіи приготавляются якось важнѣйшій рѣчи. Приѣзды румынского министра войны стоять въ вяззи съ пытаньемъ, чи и подѣ якими условіями дозволила-бы Румыніа на переходъ арміи русійской до Болгаріи. Мае бути фактомъ, що Россія не зрѣкаеся зовѣмъ окупации Болгаріи, котру може довершити двома дорогами: або моремъ, що могло-бы наступити окорше, але есть небезпечнѣйше, або сушею черезъ Румынію, що потревало-бы довше, але було бы певнѣйше. Въ вяззи съ тыми наѣренями Россіи має отогати подорожъ князя болгарского до Румыніи. Замѣтки оной мавъ „славянской дипломатъ“ закончить сами словами: Я переконаный, що конецъ житія цѣсари Вильгельма буде заравомъ и концѣмъ довгого выпочинку арміи державъ европейскихъ. На сю вѣсть „Narod. Listy“ можна-бы лишь отповѣсти нѣмецкою пословицею: „Was man wünscht, das glaubt man gern.“

Англія. Въ користъ предложенія Гладстона що до ирландского „гомруль“ отбуваются теперь по цѣлой Англіи численній митинги и зборы либералѣвъ и въ загалѣ признають Гладстона въ ой справѣ великій заолуги. При концѣ тамтого мѣсяця скликавъ бувъ Бредло великій митингъ до Ст.-Джемсъ Галъ, въ котромъ взяло участъ звышъ 3000 людѣ, богато посѣвъ зъ партіи радикальной и либеральной, радикальнѣйшій кляубъ робѣтничковъ и богато другихъ товариствъ. Предсѣдатель митингу бувъ Лабучеръ, товаришъ Бредлого. Онъ выступивъ въ засадѣ за предложеннемъ гомруль, бо казавъ, что гомруль для Ирландіи есть заравомъ и гомруль для цѣлой Англіи, протестувавъ лишь противъ выключенія ирландскихъ посѣвъ зъ парламенту державного. Онъ доказувавъ такожъ, що демократы повинны при другомъ читаню поопарти билъ Гладстона. Воѣ резолюція, до котрыхъ забирали голося такъ и члены палаты посѣвъ, выказались въ користъ гомруль для Ирландіи и похвалявали стараня Гладстона, котрій суть въ оилъ завести межи Ирландією а Англією тревалый мѣръ, и выказали надѣю, що предложенне Гладстона станея закономъ. Навѣтъ Чемберленъ, такъ великій первѣстно противникъ гомруль для Ирландіи, готовъ вже поопарти предложенія Гладстона але подѣ условіемъ, що ирландскіи послы позѣстануть въ парламентѣ державномъ.

Греція. Ситуация въ Греціїи ще не змѣнилася и розѣрженне, яке настало въ грецкѣмъ народѣ, ще не притихло. Показуеся теперь, що вѣсть, будто-бы Франція объяла Греціїи на будуще якую помощь, коли она теперь услухае ея рады, була неправдива; ультиматумъ було отже оправедливо доручене грецкому кабинетови. Дѣляныя опростувавъ отже ту вѣсть а заравомъ, якъ доноситъ агентъ Гавазъ, заявивъ охоту до розѣршенія. Та-жъ сама агентія доноситъ, що на-коля-бы державы европейскіи не змѣнили овои поставы, то Греція готова лишити справамъ вѣднѣйшій холъ и не розѣржувати арміи. Вчера розбѣшлася була въ Атинахъ поголоска, що представитѣль Россіи и Италіи одержали примирительный инструкціи, але другіи представитѣли обѣтають при ультиматумѣ. Ходять вѣсти, що представитѣль пяти державъ доручать ще грецкому правительству послѣдну ноту, въ котрой высказуе, що доказы Дѣляныя не выстають а потѣмъ перенесять на кораблѣ межинародной флоты. Зъ другой стороны зновъ має бути цѣвнѣмъ, що Дѣляныя не зрѣбать нѣякой устуги.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ конфискации 40 ч. „Дѣла“ одержали мы оцѣнку доносъ: Cz. 7663. W Imeny Jeho Cisarского Welyozestwa C. k. Sud krajewy dla spraw karnych wo Lwowi riszył na podstawie §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 zak. pras., szezо соderzanie artykułu umiszozenoho w Numeri 40 czasopysy „Dilo“ z dnia 22. Cwintnia 1886 pid napysom „Zamity na uwahy Polaka“ w ustupi wid sliw „Tak unija Lublyńska“, аз до sliw: „Czytaliśmy ruskim“ mistyt w sobi znamena prowyny z §. 302 zak. kar. proto usprawedlywlenna jest konfiskata toji czasopysy czerez c. k. Prokuratoriju derzawnu zariadżena. Wslidztwie seho riszenia zabronenem jest dalsze rozprostranienje toho artykułu а zabranjy nakladъ maye buty znysozenyj. — Pryczynny. Soderzaniem powyzszoho artykułu uslyjuje autor pobudyty czytajuczych do nepryjazny protyw narodnocy Polskoj, w czem mistiat sia znamena prowyny z §. 302 zak. kara. — Lwiw, dnia 27. Cwintnia 1886. — Poglięs.

— Впрѣсѣ митрополитъ выѣде около 15 л. о. м. на каноничну визитацию подѣающего деканата, имовѣрно въ супровѣдѣ крпл. Фацѣвѣча.

— Въ справѣ аннесия посла о. Сѣвчынського дотычно змѣны уставы школьной въ тѣмъ дуѣ, чтобы кары за непосыланье дѣтей до школы ишли на кушно одежи и научныхъ приборѣвъ для бѣдної школьной молодежи, рѣшила кр. Рада школьна на засѣданю д. 17 л. цѣвтія прихилитися до сего жадаія и закомуніковала овою опинією красому Выдѣлову.

— Поправа упосаженія мира. Отъ вамъ оденъ прикладъ. Дотеперѣшній додатокъ до конгрусы выношутъ у мене 82 ар., а що не платилось податку, додатокъ той ишовъ въ мой пожитокъ. Новый додатокъ (бо пришло менѣ вже справджену факцію) черезъ высоке опѣненье земліи и т. д., обрахованный на 158 ар.; зъ того отпаде на податокъ больше-менше 108 ар., — позѣстане 50 ар.; отже отрата 32 ар. Въ роцѣ 1887 мають платити только половину нового додатку. Коли-бы ще въ тѣмъ роцѣ казали платити цѣлый додатокъ, то отрата тымъ больша. Вывѣдъ въ §. 7 уставы сказано: Де бы нова конгруса вышла менша старон, постановленія той уставы будутъ примѣненны ажъ при новѣмъ обсаженю; только не знати, чи и податокъ не кажутъ платити такожъ ажъ до нового обсаженя? Во коли скажутъ платити, то за добродѣйство того параграфу треба-бы ще зъ доходѣвъ грунту доклады. — Шельнаки 12 (24) цѣвтія 1886. Ст. Качала.

— Зъ „Народного Дому“. Управляющій совѣтъ „Народного Дому“ розписуе конкурсъ на двѣ отпендіиіи запомогъ по 25 ар. зъ „фонда 3 мая“ для двоухъ сельскихъ снѣвъ: одного зъ львовской, другого зъ перемыской епархіи, учениковъ гимназіи або школы реальной. Рѣшенье до 31 л. мая. — Для погорѣлцѣвъ въ Костенѣвъ рѣшивъ Совѣтъ дати бесплатно деревяный матеріалъ на 4 сельскія загороды, котріи згорѣли въ Великоду пятницю с. р.

— Христіянська краминія буде неавомѣмъ отворена въ Шоломыи подѣ Львовомъ. Въ тѣмъ селѣ мають жиды ажъ чотыри окленки.

— Влов. п. Омельянъ Партицій, профессоръ учительской семинаріи у Львовѣ, подарувавъ 600 примѣрниковъ повѣстей Марка Вовчка, друкованныхъ его накладомъ, рускому Педагогичному товариству до довѣднѣи розпорядимости. За той значный и хорошій дарункъ складае згадае товариство щедрому Дателю свою сердечну подяку. Книжочки тѣ будутъ даромъ розданы помежи членѣвъ руского Педагогичнаго товариства. — Отъ центр. руского Педагогичнаго товариства. У Львовѣ, д. 2 л. мая 1886.

— На погорѣлцѣвъ села Боянечѣ зложива въ нашій редакціи Ви. панѣ Іосифа Полянска, жена профессора руской гимназіи у Львовѣ, 2 ар.

— Красый комитетъ ратушный для мѣста Стрия узнавъ конечнѣсть помощи державной, чтобы мѣсто могло отбуватися на ново. Львовскій, дробыцкій и самбѣрокскій корпораціи ремѣонничъ збирають складки на своихъ стрѣльскихъ товаришѣвъ-ремѣонниковъ, чтобы имъ дати змогу отворити на ново овои варататы. Воѣхъ погорѣвшихъ въ Стрию варстатѣвъ ремѣонничихъ есть 80—100. Жертвы на погорѣлцѣвъ надходять ще беззугато. Деякі старосты понабодили вже часть зобранныхъ складокъ; старосты въ Рашѣвъ надѣо-ола 551 ар. 50 кр.

— Высшій судъ красый у Львовѣ не потвердивъ конфискации ч. 15. „Батьківщину“.

— Зъ Дѣляныя доносятъ, что тамъ арештовано бурмистра того мѣста, Ефронма Кноля, и его троухъ товаришѣвъ за обманство при бранцѣ рекрутѣвъ. Своего зовѣмъ здорового сына предтавивъ Кноль комисіи яко епилептика.

— Горожане мѣста Кранова выслали протестъ противъ выбору правительствъ. кандидата Махальского посломъ до рады державной отъ 200 подпасами. Въ протестѣ выказано воѣ надзугити и махинаціи, якъ дѣляны, чтобы не допустити победы Романовича. Протестъ опираеся головню на тѣмъ, що тѣснѣйшій выборъ назначено заравъ слѣдующаго дня по выборѣ першомъ. Воѣхъ мотивѣвъ протесту годѣ подавати въ огляду на уставу правосу.

— Конкурсы. Комната нотаріальна оголосуе конкурсъ на посаду нотаря въ Камѣцѣ-Струмиловѣ.

— Коломыйска округна рада школьна розписуе конкурсъ на учительскіи посады: Коломыя (4 посады), Куты, Косовѣвъ, Хомчинъ, Яворѣвъ, Коршѣвъ, Турка, Лѣсна Слобѣдка, Виноградъ, Криворѣвня, Малий Гвоздець, Черемхѣвъ, Цѣнева Микитинцѣ и Угоровы. Рѣшенье до 30 л. мая с. р.

"СЛАВІЯ"

Банкъ взаимныхъ забезпечень въ Празѣ.

ЗАПРОСИНЫ

на
осѣмнадцатый звичайный Генеральный Збѣръ
членѣвъ всѣхъ секцій,
котрый

отбудеся дня 15 мая 1886 о 9 год. передъ полуднемъ
въ власномъ домѣ банку „Славія“ на площади Сѣноважнѣй ч. к. 978—II,

ПРОГРАМА:

1. Рѣшеніе о рѣчнѣмъ оправданіи за 1885 рокъ и о предложеніяхъ совѣта управл.
2. Справозданіе ревизорѣвъ рахунковыхъ.
3. Выборы:
 - a) чотырохъ членѣвъ и троухъ заступникѣвъ совѣта управляющаго;
 - b) троухъ ревизорѣвъ рахунковыхъ и двоухъ заступникѣвъ;
 - c) осьмоухъ оудѣвъ мировыхъ;
 - d) мужѣвъ довѣра для генер. представительства.
4. Означеніе заплатъ ревизорамъ рахунковымъ.

По скѣпченію генер. Збѣру отбудутся заравъ Збѣры секцій до выкликания выборѣвъ до-
повняющихъ до комисій контрольных и заступникѣвъ для секцій I—V якъ также до авто-
номичныхъ спѣлокъ секцій I, II и IV и Збѣръ участникѣвъ 2 спѣлки кредитовѣ.

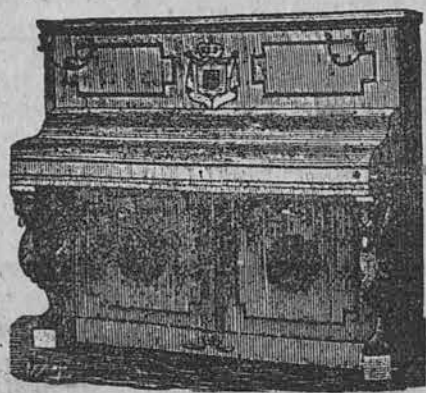
Выписъ зъ статутѣвъ:

Брати участь въ генер. Збѣрѣ, голосувати и выбирати мають лишъ тѣ право, що суть
въ § 31 уступѣ III загальныхъ статутѣвъ выразно наведенѣ.
Хто хоче взяти участь въ генер. Збѣрѣ, муситъ зголоситися въ генер. дирекцію най-
далѣше до 7 мая с. р. включно отъ 8 до 12 год. передъ полуд., а та иждаетъ карту легити-
маційну и програму генер. Збѣру.
Прага, дня 30 цвѣтня 1886.

Совѣтъ управляющій

банку взаимныхъ забезпечень „Славія“ въ Празѣ.

(Передрукъ не платится)

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажані отцѣ духовні
уряджуютъ при церквахъ хоры, прото поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОНИМЪ (або ФИСГАРМОНИМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажанный п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до
русской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего výroбу и мо-
же дати Высокоповажаннымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ
дуже пожиточномъ инструментѣ найдѣшну інформацію.
Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше.
Даетъ также на раты.

1872 80—? Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-
моніемъ у Львовѣ, ул. Хоружича ч. 9.

"СЛАВІЯ"

Банкъ взаимныхъ забезпечень въ Празѣ.

Запрошеніе на Збѣръ членѣвъ секцій I—V.

и на

Збѣръ участникѣвъ 2 Спѣлки кредитовѣ,

котрый

отбудеся дня 15 мая 1886 по 10 годнѣ передъ полуднемъ
въ домѣ банку „Славія“ (на Сѣноважнѣй площ. ч. к. 978—II).

ПРОГРАМА:

- Сек. I. и II. Забезпеченіе капиталѣвъ рентъ. 1. Доповняющій выборъ контрольной комисіи и за-
ступникѣвъ.
2. Доповняющій выборъ контрольной комисіи и заступникѣвъ автономной спѣлки забезпеченія
пенсійного:
a) Сек. I. b—A (забезпеченіе вымолокъ для господарствъ),
b) Сек. I. b—B (забезпеченіе пенсій для торговельникѣвъ и ремѣсникѣвъ),
c) Сек. I. b—C (забезпеченіе пенсій для урядникѣвъ господарскихъ и лѣсовыхъ для службы),
d) Сек. I. b—D (забезпеченіе пенсій для членѣвъ промыслу броварного въ Празѣ),
e) Сек. I. b—E (забезпеченіе пенсій членѣвъ промыслу броварного въ королевствѣ чешскомъ).
Сек. III.: Спѣлки взаимного унаследованія спадку. (Доповняющій выборъ контрольной комисіи и
заступникѣвъ.
Сек. IV.: Забезпеченіе отъ огня.
1. Доповняющій выборъ секційной комисіи контрольной и заступникѣвъ.
2. Доповняющій выборъ контрольной комисіи и заступникѣвъ для автономной спѣлки мельни-
ковъ секцій IV. (класа 4b).
3. Доповняющій выборъ контрольной комисіи и заступникѣвъ для автономной спѣлки забезпеченія
гр.-кат. церквей и будынкѣвъ парохіальныхъ, школьных и громадскихъ (класа 1b).
Сек. V.: 1. Забезпеченіе отъ граду. Доповняющій выборъ контрольной комисіи и заступникѣвъ.
2. Спѣлка кредитовѣ: Выборъ пяти членѣвъ выдѣлу участникѣвъ и троухъ заступникѣвъ.
Карты легитиматійной можна достати передъ Загальнымъ Збѣромъ въ генеральной ди-
рекции (Площадь Сѣноважнѣй ч. 978—II).
ПРАГА, дня 30 цвѣтня 1886.

Совѣтъ управляющій

банку взаимныхъ забезпечень „Славія“ въ Празѣ.

1—1

(Передрукъ не платится)

СУКНО

1615 3—0

отъ ар. 1 — за метръ въ горю, вѣсомъ до огляду въ богато уложеннѣ
вобрѣвъ розсылаются франко, для посередникѣвъ исеранкованѣ.

Tuch-Fabriks-Niederlage „Zum weissen Lamm“ in Brunn.

Академикъ-философъ,

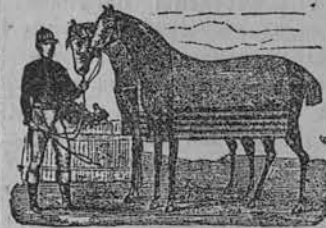
що хотѣвъ-бы взяти лекцію на
провинція на мѣсяцъ май, червень
и липень, може порозумѣтися въ
томъ дѣлѣ съ редакторомъ „Дѣла“.

Щобъ выступити противъ всякой обманъ анонсовѣ сполучилъ
международное Товариство Экспортовѣ и Товариство Спѣлки Викторіи, що-
бы розсылати всякія товары гумовѣ, занавѣсы, диваны, шовковѣ по-
крывала, обрѣсы и дерги на конѣ черезъ своего генерального заступ-
ника, пана Берензельда, также и высокоповажаннымъ отбирателямъ
приватнымъ по стальнымъ цѣнахъ фабричныхъ за попереднимъ присла-
ньемъ готѣвки залѣзницею або за послѣднѣю почтовою.

Диванки Викторіи, съ вѣзорами зѣврати або
цвѣтѣвъ ар. 280, Викторіи обрѣсы съ френцѣлами,
найновѣйшіе зоры ар. 220 и 340. Викторіи покрѣ-
вала на лѣжка ар. 320 и 420. Гарнитуръ гобели-
новый два одѣла и одинъ обрѣсъ ар. 775. Гарни-
туръ Викторіи, также 2 одѣла и 1
обрѣсъ ар. 750 и 10. — Заслѣны Викто-
рии, складающіяся зъ 2 довгихъ крылъ съ
бордюрами, одною драперією съ двома
поддержками, съ френцѣлами. Цѣла окно
ар. 350, 450 Правдивый исходный обрѣсъ
шенильовѣ, ар. 5— и 7—. Смирненскій
портѣры шенильовѣ, новѣе до заслѣны
за штуку ар. 9—. Тунетанскій зворѣкъ
ар. 4—. — Правдивый заслѣны Мекка ар.
650 и 850 — Кофы на постѣль для
службы ар. 250 и 3—. Фланельовѣ одѣла ар. 5— и 6— Одѣла
кашировѣ въ всѣхъ барвахъ, сшиты найлѣпшимъ шифономъ за штуку
ар. 460. Нормальный одѣла после системы проф. Бѣра, ар. 13—. Ми-
лянскій шовковѣ одѣла здоровѣ для особѣ недужныхъ, шовкъ буре-
товый ар. 825, найтяжшѣ дубль якѣсти ар. 630. Стебновѣ одѣла
Викторіи въ шовковѣ атласѣ всякой барвы, 118 см. шириной 190 см
довгѣ ар. 850 При замовленіи заслѣны, обрѣсы и одѣлы просимо о
подавѣе пожеланѣй барвы.

Конкуренція обманѣ коньскими дергами.

Фабрика дергъ Викторіи предкладае на переобрѣ обманчивѣй
конкуренція величезной, широкой и дуже грубой не до знищенія дерги
Викторіи съ 6 пестрыми пасаками модными за штуку лишь по ар. 140.
Такъ самѣй 190 см. довгѣ и 130 см. шириной зр. 160, найтяжшѣ якѣсти
дубль зр. 190. Тѣ дерги можна также уживати замѣтъ кофѣвъ на
постѣль.

П. Т. Панамъ властителямъ коней по-
ручаемо нашъ специальный выборъ фланер-
скихъ дергъ Викторіи съ зовѣсмъ ясно-
жовтымъ тломъ и съ осьми пестрыми бор-
дюрами въ паски за штуку зр. 260, най-
тяжшѣ якѣсти зр. 350.

Спеціальновѣ въ правдивѣ англійскихъ
дергахъ до подорожьи съ правдивѣю ими-
тацією тигрисовой кожи, можна уживати
также на возы и санѣ, цѣна за штуку
зр. 850 и зр. 950. Правдивѣ англ. пледы

до подорожьи для мужчѣвъ 350 см. довгѣ, 150 см. шириной за штуку зр.
475 и 550, найлѣпша сорта зр. 750.
Великій выборъ диванѣвъ, одѣла, обрѣсы и дергъ. Цѣники на
жаданѣ даромъ и франко.

Звертаю покорино увагу моихъ высокоповажанныхъ П. Т. отбира-
тельцѣвъ, що маю выключно заступство нововынайденныхъ американь-
скихъ каучуновыхъ плащѣвъ отъ дощу для дамъ и мужчинъ. Можна ихъ
уживати на одинъ бѣкъ яко обгортки и порошокѣ на а другой бѣкъ
каучуковѣ отъ дощу. Тѣ плащѣ суть такъ малѣ и можна ихъ такъ
тонко сложити, що можна ихъ выгдно сховати до кишенѣ Чи то въ
подорожьи чи въ мѣстѣ нема красной ношѣ. Цѣна за штуку лишь зр.
750. При замовленіи плащѣвъ просимо о подавѣе довгости, почавши
отъ кофѣвъ въ долину.

Замовленія треба высылати до генеральной агентуры Export- und
Victoria-Waagen-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I, Salzgras 3.

Агентуры филиальны: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Пе-
тербургъ и Константинополь. 1561 34—?

Пргачау загально найлучшу

Масу до запусканя подлогъ

поручаютъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1644 52—0

Перепродукчимъ даемо отповѣднѣй рабатъ.

КОНСТАНТИНЪ ИСКЕРСКІЙ

торговля товарѣвъ залѣзныхъ

Львовѣ, ул. Кароля Людвика ч. 13

(побѣкъ готелю англійского)

1643 2—3

поручае въ великомъ выборѣ хресты нагробнѣй, тревало золо-
ченѣй, анаряды ремѣсничѣй и господарскѣй и всякѣй артикулы,
входячѣ въ кругъ торговлѣ залѣза.

Сѣльскимъ краминіямъ даю значѣтнѣйшій опустъ на под-
ставѣ умовъ съ „Народною Торговлею“ у Львовѣ.

Ц. к. придворна

ліярия дзвонѣвъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

поручае до замовленъ
дзвонѣвъ и гармоничныхъ
сладѣвъ всякой величини
и голоса. Гарантія за
певный голосъ каждого
дзвона, чистый гармонич-
ный акордъ складу и за
найлѣпшій металл. Мож-
но дзвонѣвъ съ упрѣи,
голосами зъ нованого залѣ-
за черезъ що можна дзвона-
ми дуже легко дзвонѣвъ, о-
пирае на дзвонѣвъ въ ко-
ваного залѣза найлѣпшѣ
конструкція выконуется
якъ пайдѣшевѣе. Припо-
ручаю выконуется якъ
найкращѣе, точно и дуже

дешево при найвыгдѣтнѣйшихъ условіяхъ заплатѣ. Гармоничнѣй
сладѣвы до престолѣвъ отъ сильными и голосными дзвонѣвками.

Зъ альпакѣ: отъ 4 дзвѣвъ. по 14 зр., отъ 8 дзвѣвъ. по 11 зр.
Зъ мѣсяжу: „4“ „10“ „3“ „8“
Гармоничнѣй складѣ до закрѣпѣвъ отъ 4 дзвѣвками и съ прѣкращѣ-
ными рамами зъ кованого залѣза по 25 зр. 1551 9—24

Отзначенія: Выстава вѣденъска 1873, два медалѣ за по-
стугѣ за складѣ дзвонѣвъ для вѣденъской Votivkirche 260
согнорѣвъ ваги. Выстава промыселъ, у Вѣднѣ 1880 зол. медалѣ.

Заложенѣ 1838. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,127,700 кильгрѣвъ ваги.
Зъ сего до Вѣднѣ для 31 церквей 83 штукѣ дзвонѣвъ 86,069 кильгрѣвъ ваги
ваги разомъ и 2 дзвонѣвъ до годичникѣвъ для нового ратуша 3345 кль. ваги.

Универсальный

ПЛУГИ СТАЛЕВІИ

отъ подрѣзникѣвъ, чересломъ и ломѣ-
шемъ залѣзнымъ доставляютъ

Umrat & Co.

Prag-Bubna

1645 по пѣнахъ 1—?
зр. 32 за 4—8“ глубокѣ орки
„34“ „6—10“ „ „
„42“ „8—14“ „ „
„55“ „12—18“ „ „
Илюстрованѣй цѣники даромъ и франко.

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДѢВНИКЪ

Л. ЧИНЬСКОГО

въ Ярославлѣ,

уоувае волюки недугѣ органу

травленѣ.

Свѣдѣство: Медѣвники Вашѣй
суть знаменитѣй; и страдавѣ
на жолудѣвъ уживавѣ и ужн-
ваю после рецѣнты и всеи надѣ
сподѣванѣ здоровѣ. Я певный,
що такъ якъ менѣ такъ также
и богато иными помощѣвъ „Ме-
дѣвники гигиѣничнѣй“. Бѣсмѣ Вамъ
сердечно вдѣчнѣй. — Бѣехонъ-
скій. Краковѣ

Цѣна за штуку 20 кр.

Можна набути у всѣхъ апте-
кахъ и торговельцѣхъ. 1603 10—50

Найдѣшевѣе руске литератур-
не выданнѣство „Руско-укра-
иньска Библиотека Евгѣнія О-
лѣсницкаго“ выхѣдѣтъ у Льво-
въ почавши отъ 1-го грудня р.
1884.

Доси выхѣшло 14 выпускѣвъ, об-
нимъ южнѣ слѣдующій литературный ма-
териалъ:

1. Запорожѣвъ, оповѣданіе Ивана Не-
ч. а-Левиньскаго 10 кр.
2. Соннѣ мары молодого нѣмцяна,
оповѣданіе В. Барыньскаго 10 кр.
- 3—4. Оповѣданія Олѣксы Сторожен-
ка (Серія перша) первѣбно 20 кр.
по выпуску сконченкованыхъ ча-
стей 10 кр.
5. Prima Vera, поезія Юліи Шнай-
деръ 10 кр.
6. Оповѣданія Д. Мордовцева 10 кр.
- 7—10. Юрій Горевенко, повѣсть Кра-
ковѣнка 40 кр.
11. Въ Карпатахъ, Ив. Печуа Левин-
скаго, цѣна 10 кр.
12. Галицкѣй образки, Ив. Франка,
серія I, цѣна 10 кр.
13. Лѣтнѣй дѣнь, Григорія Григоріе-
вича, цѣна 10 кр.
14. Поетичнѣй творы Стефана Ру-
даньскаго 10 кр.

Предплатувати можна на больше
число выпускѣвъ наравѣ, переислаючи
отповѣдну кнѣту (1 або 2 зр.) на руки
выдавѣ (ул. Словацкаго ч. 6). Замов-
ляти можна также поодинокѣй выпускѣ 2 кр.,
а за похѣбнѣй 5 кр. на оплату порта.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

Формуляръ для касѣ пожчѣковыхъ

подае до вѣдомѣсти, що выдало и має на окладѣ слѣдующѣ

„Законъ марскѣй Правды“:
1) Книга касѣвъ, одна либра 40 кр.
2) Книга маску залѣзного, одна либра 40 кр.
3) Книга маску подрѣзного, одна либра 40 кр.
4) Скарпѣ, 100 прѣмѣранковѣвъ 55 кр.
5) Протоколѣ, одна либра 40 кр.
6) Книга довѣжнѣвъ, одна либра 45 кр.

Отъ Руского товариства Педагогичного

можна набути слѣдующѣй выданѣ:

- Хеміа, Рокковѣ, 40 кр.
Гостинѣцъ для чѣмнѣхъ дѣтѣй 8 кр.
Малѣй зѣтринѣцъ, 8 кр.
Забавки дѣтѣй, 8 кр. 1535 3—?
Монахѣрѣа, 8 кр.
Вязанѣа жѣланѣй, 10 кр.
Зѣтрѣа домовѣй I 20 кр.
Зѣтрѣа домовѣй II 20 кр.
Чѣтанка для молодѣжи 10 кр.

ДѢЛО

Виходить во Львові щодворниці, Четверга и Суботи (крім руских свят) о 5-й год. пош. Літер додатокъ „Библиотечна найзнам. повѣстей“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 15-го и послѣднього дня кожного мѣсяця. Редакція „Администрація“ підъ Ч. 44 уліцѣ Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Оголошеня приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣт однимъ строчкою печатною, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Репліації неопечатані вѣдѣль бѣт порта. Предплату и нисераты приймають: У Львові Адміністрація „Дѣла“. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukas, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевскомъ Старини“ въ Кієві, поштово уряди: „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дербасовская ул., д. Ралли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Росіи:
на цѣлый рокъ . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на півъ року . . 6 зр. на півъ року . . 6 рубл.
на чверть року . . 3 зр. на чверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотечна“: съ дод. „Библиотечна“:
на цѣлый рокъ . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на півъ року . . 8 зр. на півъ року . . 8 рубл.
на чверть року . . 4 зр. на чверть року . . 4 рубл.
на самѣ додатоки: на самѣ додатоки:
на цѣлый рокъ . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на півъ року . . 2-50 зр. на півъ року . . 2-50 р.
Для Заграниччя, окрімъ Росіи:
на цѣлый рокъ . . 15 зр.
на півъ року . . 7-50 зр.
на чверть року . . 3-75 зр.
съ дод. „Библиотечна“: на самѣ додатоки:
на цѣлый рокъ . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . 6 зр.
Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Видѣль тов. „Народной Рады“

на послѣднихъ своихъ засѣданяхъ розбиравъ кілька дѣлъ политичной и економичной натуры, дуже важныхъ для галицкой Руси.

Весенне Шаршмада о нѣмецкомъ языкѣ державницѣ, скоро оно тільки появилось въ палатѣ пославъ рады державной, було предметомъ живыхъ оговорѣвъ въ Видѣлѣ „Народной Рады“. Видѣль, по зрѣлой розвазѣ справы, постановивъ заняти выжидающе становище до того часу, доки въ самій радѣ державной бодай яко тако не прояснѣла тѣла тая дразлива оправа, догадуючись, що супротиъ внесена Шаршмада мусить выплысти якийсь вѣдѣль проектъ, который мѣгъ-бы може мати якій шансовъ перейти, а може и зазначивъ-бы въ собѣ яку користиѣнну ролю для руского языка въ Австрій.

Чого Видѣль „Нар. Рады“ догадувався, то и сталося. Нынѣ естѣ ое вже явную тайною, що середна партія въ палатѣ панѣвъ має in petto новѣй проектъ, а именно, о нѣмецкомъ языкѣ яко „посередничачомъ“ въ державѣ. Розумѣясь, що якъ только той новѣй проектъ стане въ цѣлѣй: своей основѣ, вѣдѣль, „Народна Рада“ выкаже въ компетентномъ мѣсці свой голосъ въ имени галицко-русского народа.

Въ члены „Народного Дому“

подалиша ще тамтого року звѣстнѣ цѣлѣй галицкой Руси патриоты: посолъ Юліанъ Романчукъ, пос. Петро-Лѣвнянскій и директоръ „Народной Торговлѣ“ п. Василь Нагорный. Мине вже дальше пѣвъ року, а совѣтъ „Народного Дому“ якъ не пріймавъ, такъ не пріймае нѣкъ патриотѣвъ въ свои члены!

Таке поступованье совѣта „Народного Дому“ мы не заважаемо назвати просто непатриотичнымъ, бо супречать интересамъ институту, здвигненого цѣлымъ рускимъ народомъ и требующего нынѣ, болѣе може, якъ коли-небудь давнѣйшимъ часомъ, критичной всеосторонной обороны, — супречать и интересамъ загально-народнымъ, бо копае що разъ болѣе пропасть мѣжъ дѣтьми одной и той самой землѣ. Пригляньмося той справѣ троха ближе.

Институтъ „Народный Дѣмъ“ здвигли Русины не на то, щобъ за кількадесять лѣтъ бѣт мавъ перейти въ руки одной фракціи Русинѣвъ, именно той, котра негує народнѣсть мало-руску. Русины зъ 1848 року, — а они именно о свѣтѣ державно-русского, — приступили до здвигнѣня „Народного Дому“ съ охлокъ: „Сей дѣмъ має бути „народнымъ“, має стояти підъ опѣкою всѣхъ щирыхъ Русинѣвъ и олужити цѣлымъ загально-рускимъ“. И Его Вел. цѣсарь, коли дарувавъ руины университетскій підъ „Народный Дѣмъ“, то дарувавъ ихъ Русинамъ въ загаль, а не якійсь фракціи. Коли-бъ основателѣ „Народного Дому“ були тогдѣ предвиджуваля, що той Дѣмъ по кількадесяти лѣтахъ зможе попасти въ руки фракціи, противной розвою рѣдного языка, и що тая фракція не буде приймаѣ въ члены щирыхъ Русинѣвъ, вѣрныхъ програмѣ зъ 1848-го року, — „Народного Дому“ нынѣ не було-бы. Тогдѣшнѣ патриоты и самѣ давали и збирали жертвы на „Дѣмъ Народный“, бо были о свѣтѣ пересвѣдченѣ, що по ихъ смерти оны ихъ патриоты будутъ мати голосъ въ веденнѣ дѣлъ того „Дому“ на пожитокъ Руси и въ мыслѣ той программы, яку они ему оновити призначили.

А що-жъ дѣся нынѣ? Сынѣвъ тыхъ патриотѣвъ, що здвигли „Народный Дѣмъ“, нынѣ фракція не пріймае въ члены, бо они Русины „народовѣцѣ“, — бо они, бачите, идуть олдѣмъ батьковѣ овахъ зъ 1848-го року, уважають нечестю и вѣрадо супротивъ ового народу и славной исторіи Руси — ооромитися ового рѣдного языка, ругати его и зводити на „plattdeutsch“ — языкъ 20-ти миліонѣвъ! Ого, бачите, первородный грѣхъ тыхъ онынѣ патриотичныхъ батьковѣ, передъ котрыми нынѣ замыкаются на воѣ колодки брамы „Народного Дому“! Увѣдѣвши до „Народного

Дому“, они, хорони Господи, могли бѣ може переперти на загальномъ зборѣ ухвалу, щобъ бур-оакѣвъ „Нар. Дому“ посылати до руской, а не до нѣмецко-жидѣвской гимназіи...

Старѣ члены „Нар. Дому“ вымирають, а новыхъ, котры бы гѣдно репрезентуваля тую велику институту нашу, не пріймають. Мало-помалу прійде до того, що старѣ члены вымрутъ, а при неприниманнѣ новыхъ „Нар. Дѣмъ“ оинѣтся въ рукахъ кількадесяти або и кільканадцяти людей. А прѣцѣвъ повага институту стоить лише числомъ поважныхъ членѣвъ! Черезъ таке поступованье управл. совѣта „Нар. Дѣмъ“ прѣразъ болѣе тратитъ на новазѣ, бо стаеъ гѣздомъ фракціи; будова городской церкви поступавъ поволи, бо патриоты на дѣлѣ поведеннѣ совѣта поглядають съ недоверѣемъ; на „Нар. Дѣмъ“, не интабулованный зъ недѣльства черезъ 35 лѣтъ, посягае нынѣ чужа рука... Сумна исторія!

Имена пос. Романчука, пос. Лѣвнянского, п. Нагорного — звѣстнѣ окрѣвъ по Руси зъ найсвѣтлѣйшой стороны. Певно, нема въ краю села, де лишь оутъ ошоменный люде, въ котромъ не бѣдало о бы признанія патриотизмовъ, духовнымъ оспособностямъ и трудолюбивости тыхъ людей для добра руского народу и славы руского имени, — а совѣтъ „Нар. Дому“ не пріймае тыхъ людей въ члены института, — людей, що только честь приносили бѣ институту!

Въ томъ такъ важномъ дѣлѣ для институту „Народного Дому“ и для руской справы въ краю зъ загаль — охлокъ оинѣтся до оуду патриотѣвъ цѣлого краю и оспокойно выжидаемо ихъ рѣшеня, чи мы не въ правѣ, коли таке поступованье совѣта „Нар. Дому“ называемо — непатриотичнымъ...

Неспокой середъ Мазурѣвъ

стались предметомъ оговорѣвъ въ цѣлѣй майже европейской прасѣ. Говорить о нихъ поважнѣй дневники нѣмецкѣ, російскѣ, англійскѣ, французскѣ, и т. д. Правда, не всюду обговорююся рѣчь съ реальномъ и разумномъ точки погляду на цѣлу справу, оособливо тамъ, де иде будъ-що-будъ о прищипленнѣ до тыхъ неспокоѣвъ политичныхъ агитацій (російского рубля чи нѣмецкой марки) — але все таки окрѣвъ утвердився той оинѣ поглядъ яко неварушимо певный, що мазурскій хлопъ темный и недоволеный, а винна тому — „гѣрархія оуопѣльна“, що не дбае про подвигнѣенье хлопа зъ темноты и нужды.

Якъ звѣстно, про неспокой передъ свѣтами першѣй гукнувъ краковскій „Czas“, органъ „станчикѣвъ“, а за нимъ доошера почали подносити алармъ другѣ органы польскѣ, а за тыми вже нѣмецкѣ вѣдѣнскѣ и заграничнѣ на воѣхъ языкахъ. Тешерь, по свѣтахъ, „Czas“ змѣняе фронтъ и кидаетъ громы на карыгодну легкомыслиѣ либеральнѣйшой прасы польской, що неспокоюмъ мазурскимъ надала розголосу, а заграничнѣ газеты только черезъ то неспокой поднесли до ще болѣшой ваги, якъ недавнѣ розрухи робѣтничѣвъ въ Бельгіи. „Чи було зъ-за чого робѣти столько гамору и столько нашкодити осправѣ „народовѣцѣ“, коли о свѣта перейшли оспокойно, а все оскѣнилось на простѣмъ арештованнѣ 200 хлопѣвъ по рѣдныхъ оудахъ?“ — Ба, якѣй „Czas“ тешерь мудрый, по свѣтахъ! А чого бѣт передъ свѣтами першѣй ударивъ въ звѣднѣ: шляхта въ небезпечности! И гѣдѣ було не писати ему и другимъ газетамъ польскимъ о небезпечности, коли дѣдѣвъ зъ боязни выбиравалися зъ селъ на о свѣта въ мѣста, коли о старѣство грымѣе, подѣ натискомъ дѣдѣвъ, осправидило компанію войска зъ Нового-Санча; коли у деякихъ о селянъ знаходили кооы набатѣ на-оторчѣ; коли въ загаль такіи пазуваля тамъ переполохъ, що оинѣ начальники отацій жандармеріи такіи выславъ до ц. к. старѣства рапортъ: „Въ селѣ Н. зъ порады мѣсцевой ойдѣта селяннѣ Н. намѣрѣвъ пересопати нѣчь зъ оуботы на нѣдѣлю великодну въ чоботахъ; але и тому зараждено, бо на мѣй розказъ селяннѣ знавъ на нѣчь чоботы“. — Все то доказує, що

була небезпечность, але була и велика оосторожность, котра не допустила до нѣякого лиха. Ситуацію на Мазурахъ бѣдала дуже добре одна гумористична часопись вѣдѣнська въ иллюстраціи, представляючи куцку мазурскихъ хлопѣвъ узброєныхъ, въ що попало, а передъ ними ц. к. урядника политичного въ мундурѣ и съ актами подѣ нахоу. — „Успокойтеся, каже до нихъ урядникъ, бо такъ вамъ головы змыю, що ну!“ На то Мазуры: „Га, коли вы намъ хочете головы мыти, то мы волимо тихо сидѣти...“

Зъ помѣжъ озымѣвъ въ дѣлѣ неспокоѣвъ мазурскихъ оособливо вызначаеся статья въ „Русскомъ Курьерѣ“, выходячѣмъ въ Москвѣ. „Польскѣ паны — пише „Рус. Курьеръ“ — заговорили о „неудачности“ хлопа, о „рублѣ“ и т. д., а только забули про себе самихъ. Селяннѣ въ галицко-польскѣй литературѣ и журналистикѣ являеся або яко идиллическое существо, що оновнѣе поетичну роботу ерки землѣ съ меланхолическою цѣсенькою, а въ нѣдѣлю иде до костела въ живонѣномъ народномъ костюмѣ, — або зновъ якъ худоба, котра пѣе, нѣ до чого неспособна и нѣ-чого не робить. А якъ живееъ тому народову, о то не пытають. Оди лишь статистичнѣй даты говорятъ про щось недобре, а то: що селяннѣ съ кождымъ днемъ все болѣе мусѣтъ прощати о родную хатю; що его землѣ продаеся за довги часомъ бачено малѣ (навѣтъ 1 або 1½ гульдена); що коли такъ дальше пойдѣ, то селяннѣ за колыка лѣтъ въ властиеля землѣ останеъ еи чиншѣвникомъ; що наконецъ, дякуючи лихѣй и недостаточной поживѣ, населеннѣе вырождуется и въ силѣ, и ростѣ (богато про те могли-бъ оказати рекрутскѣ комисіи), и въ духовномъ та моральномъ розвою. Въ газетахъ лишь дивуюся, чому селяннѣе кидаетъ земаю и вандрує въ Америку, — ба, они заравъ и знаходять причину: агитаторы тягнутъ селянъ туда. Везде у нихъ грають ролю оидѣ — агитаторы... А тымчаомъ въ дѣйстности селяннѣе упадає, а нѣхто не дбає про его подвигнѣенье зъ унадку подѣ економичнымъ и фискальнымъ гнетомъ. Досѣтъ оказати, что оѣе числили въ Галичинѣ миліонѣ селянскихъ господарствъ, ажъ наразѣ доѣдалисѣ, что за-для дробленя грунтоѣвъ и т. д. — оѣе ихъ поѣтора разъ болѣе! У селянина досѣ нема гипотечныхъ книгъ, черезъ то мусѣтъ ити до жидѣвъ-лихварѣвъ... Банкъ рустакальнѣй вергъ тыошѣ въ пропасть крайной нужды... Селяннѣе вырождуется физично, терпитъ голодъ, острадає подѣ гнетомъ лихвы, фискализму и всякихъ оолѣ. Зъ той причины и наука въ школѣ селѣской не приносѣтъ пожитку... Все же публична жазнь селянина оонѣчѣна на томъ, что одаоѣтъ голодъ на кандидата правительственного... У оѣмъ томъ очевидно невиннѣ анѣ агитаторы, анѣ рублѣ, але сама польскѣ оуопѣльность, рѣвнодушна до потребъ селянина. Той отанъ селяннѣево крайню серіозный для польского пытаня и замѣтъ фантастичныхъ мрѣй „одѣ моржа до моржа“ далеко важнѣйшеѣй занятиѣмъ олучшеннѣмъ быту селянского люду.“

Ще о руской школѣ народнѣй у Львовѣ.

Для высвѣтленя справы, якои категоріи школа належитъ львовскимъ Русинамъ, подаемо на сѣмъ мѣсці дотычнѣ розпорядженя и уставы. И такъ:

Державный трибуналъ дня 19 сѣчня 1880 р. рѣшивъ слѣдующе: „Рускѣй житѣль мѣста Львова оутѣ покрывнѣдженнѣ розпорядженнѣмъ министеріальнымъ зъ 6 сѣчня 1879 р. до ч. 12.255 въ своихъ, конституцію имѣ заповороченныхъ правахъ: посѣдѣти болѣе-е-клясову публичну народну школу съ рускимъ языкомъ выкладовымъ. Для того належитъ громаду львовску спонукати до заснованя такой школы зъ фондѣвъ громадскихъ.“

Рада школьна краєва розпорядила дня 11 мая 1884 р. до ч. 6481 слѣдующе: „а) У Львовѣ має засноватися публична школа народна съ рускимъ языкомъ выкладовымъ. б) Школа тая зъ уваги на фреквенцію, яка оослѣа дѣтъ статистичныхъ, выказанныхъ оамымъ-же магистратомъ показуєъ имѣвнѣрноу,

має бути чотыро-клясова мѣшпана“. — До того замѣчаемо, що у Львовѣ въ школахъ народныхъ въ 1883 р. було обовязанныхъ до школы 11.690 дѣтѣй, въ котрыхъ ледѣи половина, т. е. 5.323 дѣтѣй ходило до школы. Зъ тыхъ 490 было дѣтѣй рускихъ, хлопѣвъ 287, дѣвчатъ 203. Можна отже допускати, что друга половина дѣтѣй рускихъ, числячи лишь оослѣа языка, не оослѣа оуду, — обовязанныхъ до школы, отягавѣа оѣтъ науки школьной.

Рада мѣста Львова рѣшила на засѣданнѣ о свѣмъ дня 28 сѣчня 1884 р. слѣдующе: „а) Съ очаткомъ року школьного 1884/5 ооткрытея при школѣ им. Пирамовича для рускихъ дѣтѣй львовскихъ чотыри параллельнѣй класы съ языкомъ выкладовымъ рускимъ, наколи до кождой класы аголоситѣя что найменше 25 учениковъ. Школа та одна-кожъ буде лишь мужеска“.

Министерство просвѣты рѣвнопорядженнѣмъ зъ д. 9 вересня 1884 р. до ч. 16427 рѣшило знову слѣдующе: „Руска школа, что-до ообъему своего має бути устроена оослѣа дѣйстной потребности по мысли обовязующихъ приносѣвъ, и Рада школьна має про-то оновачити на рѣкъ школьный 1884/5 число силъ учительскихъ, класѣй и комнатъ школьных оослѣа результату запису учениковъ, перестерѣгаючи прѣтѣмъ арт. 4. краєвой оустановы зъ 2 мая 1873 р.“

Рада школьна краєва розпорядила рескриптомъ зъ дня 29 вересня 1884 р. до ч. 12596 слѣдующе: „Рада школьна оокружна займея выконаннѣмъ министр. розпорядженя зъ дня 9 вересня 1884 р., и въ мѣру запису учениковъ до сѣи школы предложѣтъ внесѣния что-до числа класѣвъ въ роцѣ школьномъ 1884/5, вглядно что-до числа и етагу учительѣвъ, якѣ мають при сѣй школѣ установитѣя, увагляючи ч. 13 оустановы державной зъ 14 мая 1869 р.“ (Замѣчаемо, что два оослѣднѣ розпорядженя были выданѣ на рекрутѣ рады мѣста Львова.)

Остаточнѣо Рада школьна кр. розпорядила дня 26 марта 1886 р., щобъ заснованье руской школы народной мѣшпаною громада мѣста Львова мериторично залагодила, подѣ загаровоу, що на случай невыконаня сего розпорядженя съ очаткомъ шк. року 1886/7, — рада оокружна має засновати такую школу на коштѣ громады.

Русины львовскѣй були до сего часу въ посѣданнѣ чотыро-клясовой школы мужеской, въ котрой учило чотырохъ учительѣвъ. Се вышйшѣ въ розпорядженнѣ Рады шк. краєвой зъ 11 мая 1884 р., якѣ и въ охвалѣ оамой-жъ рады мѣской зъ 28 сѣчня 1884 р. Се естѣ и дѣйстна потребность, котру министерство просвѣты мало на оѣтѣ. До того каже „Регуляминъ для школъ народныхъ“ въ титулѣ VII §. 55 слѣдующе: „Означеннѣе категоріи школъ народныхъ буде зависѣтъ оѣтъ числа учительѣвъ при школѣ занятыхъ, т. е. они будутъ оидѣ, дво- або болѣе-клясовѣ“. (Диви охвалу державного трибунала, что Русинамъ львовскимъ належитѣя болѣе-клясовѣа школа), оѣтѣвѣдно до того, чи въ нихъ учѣтъ оидѣвъ, два або болѣе учительѣвъ. Устава зъ дня 22 сѣчня 1867 р. въ арт. 3 каже до того, что доошера оѣтъ 3-той класы всѣхъ высшихъ школъ народныхъ (отже не оидѣ-або дво-клясовыхъ) языкъ нѣмецкѣй естѣ предметомъ науки обовязковѣо.

Здѣравнѣи все то, мы мусимо домагаѣтѣя, — якъ то впрѣчѣмъ и зазначѣи Русины, засѣдаючи въ секціи V рады мѣста Львова, а зъ-помѣжъ членѣвъ секціи Поляковѣ и п. Реваковичъ, — щобъ руска школа була чотыро-клясовою, а не дво-клясовою!

ДОПИСИ.

Зъ-подъ Лютовискѣ.

Въ селѣ Липѣ коло Лютовискѣ посеваривѣа бувъ чогось съ жѣнкою въ хатѣ гавда Тимко Кудерикъ и зъ грызоты пошѣвъ до коршмы и тутъ передъ жидѣмъ вылавѣа весь свой жалъ. Проворный жидъ выслушавъ всего съ спѣвнѣуемъ и поставивъ литру горѣлки передъ него. А треба знати, что гавда сѣй-а-дѣа частого запоу при сильныхъ наляганнѣхъ и подѣ певною угрозоу, якъ про выключенье его въ братства церковного, прѣрѣжъ бувъ передъ мѣсцевымъ душастыремъ, вѣйтомъ и двома сѣвѣдами, что черезъ два лѣта не пойдѣ до коршмы. По той-то отже причинѣ жидъ такъ радо принѣвъ его и безъ пытаня навѣтъ поставивъ „цѣлюющѣо“ лѣку на грызоту цѣлу литру. Вскорѣ поприходили инші селѣане до коршмы а подѣтитѣй вже Тимко жалувѣа

передь кожымъ въ особна, а жидъ на уморене грывоты и „на збытки жиднѣ и дѣтямъ“ ставивъ литру за литрою. Такъ пивъ Тимко черевъ три дѣи безъупинно, лише на нѣчь ишовъ домѣвъ снати, а жидъ и его послужники шоравъ болше поджгали въ нѣмъ ненависть до жены и рѣднѣхъ дѣтей, ажъ въ концѣ Тимко продавъ жидови весь свѣй маетокъ съ инвентаремъ за 1000 зр. в. а., складающійся въ 12 моргѣвъ грунту, будынкѣвъ добрыхъ, коня въ вартости 100 зр., пары волѣвъ, колыка штукъ коровнику (коровы и телята) и всѣхъ прирадовъ господарскихъ. Сейчасъ по купнѣ жидъ пошовъ до хаты, дѣмѣннѣвъ вымолоченый овесъ, все пообгладавъ яко свое, нажавъ, чтобы ему нѣчого не згинуло и пошовъ до стайнѣ по коня вже своего, чтобы таки ще того дня поѣхати до нотаря до Турки зробити формальный контрактъ и занятабуловатися на куплену реальность. Жѣнка и дѣти стали съ роснукою боронити свои власности. Тогда жидъ прикликавъ своихъ послужниковъ, ти потримали бороначихъ, а жидъ спокойно вывѣвъ коня въ стайнѣ и попровадивъ до себе. На першу вѣтку о томъ на развѣлаху такъ зарадилось: До зробленя контракту нотаріального не допустилось, коня войти отобравъ и отдавъ властительцѣ, тымчасово назначивъ куратора Тимкови Кудерикови, а рѣшительно внесено до ц. к. суду въ Турцѣ просьбу въ стороны уряду громадского, чтобы того паницу узнавъ марнотратникомъ. Рѣшеня судового отбукуютъ интересованъ съ великою нетерпеливостею, а то тымъ болше, що жидъ уживае всѣхъ силъ, щобъ утриматися при купнѣ.

Що жидъ допустился такого публичного насильства, се нѣчо дивного, то конечный наслѣдокъ тупешныхъ сумныхъ нашихъ отношенъ. Тутъ жиды допускаются не такихъ ще проступковъ, не вгадуячи вже о лихѣ и ощущающахъ страшныхъ, та все то уходитъ имъ безкарно. Сли-жъ котрому лучитесь щось грубого, то кагалъ вже постарается, чтобы его въ бѣды выратувати. На такого жидъ тутъ не знати де удаватися съ скаргою. Отъ и доказъ на то. Въ селѣ Липю завявалося при церквѣ того року братство тверезости. На развѣ вступило лише 12 членѣвъ. Жиды старались всѣми силами зробити и то. Но коли имъ се не удалось, то зважились на иншій способъ. Подбуривши своихъ послужниковъ противъ братчиковъ тверезости они розпустили чисту облаву. Кождому братови за рядомъ мали бути ребра порохованъ. Зразу малися „братя“ на осторожности, але вкѣнци таки пришлось одному въ нихъ упасти въ заставлену лапку. Бувъ нимъ Василь Петровичъ, одинъ въ лѣвпшихъ и порядѣвпшихъ гавдѣвъ. Хлопъ то громкій и плечистый, здавсь, и десятилохъ поваливъ-бы на вемлю; ишовъ онъ въ Лютовикѣ въ торгу домѣвъ. Въ лѣсѣ „Острѣмъ“, принадлежнѣмъ до Липя, вступивъ бувъ до коршмы, чтобы загрѣтися. Заледви переступивъ порѣгъ, привитано его словами: „Ты старшій братъ, а отъ кого ты старшій? Коли ты братъ церковный, по що пхавсь межъ кельшковыхъ“. Тай для зачѣпки одинъ пхнувъ его палицею въ плечѣ. Съ того розпочалася сварка и колотилось такъ довшій часъ. По томъ розпочалася бѣйка и такъ вмѣшали и скопали чоловіка, що его вже ввели домѣвъ. На смертельной постели вылежавъ шѣсть недѣль. Въ бѣдѣ бравъ участь самъ войти, онъ першій розпочавъ бити. Жидъ помагавъ такожъ бити. Справа пошла до суду тай тамъ вострягла. Цѣлу ту справу предложено такожъ ц. к. старосту, такъ що-жъ? — у насъ въ „турецкомъ“ повѣтъ все по турецки: на донесенне о цѣлоночныхъ пѣтикахъ и бѣйкахъ подѣ окомъ нашего войта до сего часу ще не знае что отвѣсти...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Засѣданя рады державной) розпочалася вже вчера т. е. дня 5 о. м. Открываючи засѣданье, агадавъ президентъ д-ръ Смолька пок. по. Гоппена, по чѣмъ присутствовало до верификации выборовъ кѣльшковыхъ посѣдовъ. Выборы зверификовано безъ дискусіи а межъ тымъ такожъ и выборы посѣдовъ о. Мандычевского и Ралапорта.

(Зъ Угорщины.) Въ угорскомъ парламентѣ розпочалася дня 4 о. м. дебаты надъ закономъ о загальномъ ополченю. Министръ гонведъвъ промовлявъ за закономъ съ великими успѣхомъ.

— Угорскій робѣтникъ внесли резолюцію до угорского парламенту, въ котрой домагаются, чтобы законъ о загальномъ ополченю доперва тогда обовязувать, коли черезъ загальне право голосованя буде имъ признано повне право политичне.

(Въ справѣ розрѣшѣвъ на Мазурахъ) буде — доноситъ „N. fr. Presse“ — поставлена въ радѣ державной интерpellация до правительства, чи звѣстено ему, що було причиною охъ розрѣшѣвъ и якими оредствами буде можна на будуче подобнымъ розрѣхамъ середъ селянства въ Галичинѣ зарадити.

(Отпѣчальность громадъ за шкоды черезъ екоцесы.) Посовъ до рады державной и гарбаръ-промысловѣцъ вѣденскій, Фридрихъ Зигъ поставивъ оногоды на зборѣ клубу промысловѣцѣвъ внесенне, въ котромъ жадае, чтобы старатися въ радѣ державной о ухваленне закона, побѣла котрого громады були-бы обовязаны отвѣчати за шкоды че-

резъ екоцесы и збѣговиска, коли они черезъ отпѣчальность зараженны тымъ екоцесамъ не перешкодили. Онъ указувать на то, що въ Англіи есть вже давно такой законъ, а за примѣромъ Англіи пошли такожъ Нѣмеччина и Америка. На подставѣ англійского права уложивъ онъ отже слѣдующій проектъ такого закона:

§ 1. Кожда громада на своей области отвѣчае и ручать за шкоды, зроблены екоцесами и збѣговисками. — § 2. Громада обовязана и тогда до отшкодованя, коли мимо зараженныхъ законныхъ средствъ черезъ такой екоцесы и збѣговиски потерѣли особы на тѣлѣ або ушкоджено ихъ майно. — § 3. Обовязанье до отшкодованя утѣе тогда, коли збѣговиско отбѣлося поза областю громады и громада не была отже въ силѣ такому збѣговиску перешкодити; за то отвѣчае та громада, въ котрой области екоцесы збѣговиски збѣговиски. — § 4. Коли кѣлька громадъ виноваты тому, що не перешкодили екоцесамъ, то суть вой разомъ обовязаны до отшкодованя. — § 5. Отшкодованье не може нѣколи менше выносити якъ повна вартость пошкодованого майна. — § 6. О отшкодованье треба зголоситися до начальника громады найдальше до 14 дѣтъ, а розслѣдженне шкоды має наступити заразъ въ 24 годины по зрѣленю шкоды. — § 7. Коли пошкодованый чуюсь покривденнымъ черезъ порѣшенне начальника громады, то повиненъ упоминается до 8 дѣтъ по рѣшеню о отшкодованье черезъ старосту. — § 8. Отшкодованье має наступити до 9 дѣтъ по рѣшеню. — § 9. Коли въ наслѣдокъ екоцесѣвъ погубили особы, то громада обовязана дати вдовѣ и дѣтямъ отшкодованье въ той мѣрѣ, въ якій убитый зарѣблявъ на удержанье родины. — § 10. Се право рѣшѣтася такожъ и на наслѣдниковъ убитого. — § 11. Громады мають право пошукувати особъ отшкодована отъ тыхъ, що дали початокъ до екоцесѣвъ. — Ось проектъ закона, котрымъ централисты-либералы думаютъ ушасолити громады. Муємо тутъ прагати, что Фридрихъ Зигъ есть якъ разъ тымъ промывловцемъ, въ котрого фабрицъ були минувшого року розрухи робѣтниковъ и наробили ему богато шкоды. Якъ опѣла показалося, причиною розрѣхѣвъ бувъ такъ самъ Зигъ. Нема що казати, красній були-бы выклады для громадъ, наколи бы сей законъ перейшовъ дѣйствую въ радѣ державной. Зиса попирали по. Скенне и Пецъ, а кѣльш промысловѣцѣвъ постанавивъ старатися о то, чтобы сей законъ бувъ предложенъ въ палатѣ посѣдовъ и дѣйство перейшовъ.

(Розпорядженне министерства просвѣты.) Министръ просвѣты д-ръ Гаучъ розпорядивъ, что учебники и читанки для школъ народныхъ будуть на будуче лишь подѣ тымъ условіемъ доущенъ до школьного ужитку, коли на титуловѣмъ лиотѣ буде поименована певна особа яко авторъ або яко выдавецъ книжки. Войхъ книжокъ, котры выйдуть безъименно або котры будутъ выдаватися товариствами, не належатъ принимати до урядового поступованя.

(Въ справѣ выконуваня закона о волоцюзлахъ) порѣшило министерство правосудія въ одномъ случаю, что особа, котра въ якѣмъ мѣсці своего пробуваня не допустилася нѣякого карыдостойного чину, не може бути выгнана зъ того мѣсца для того, что давнѣйше въ иншѣмъ мѣсці такого чину допустилася. Такъ само не можна прогнати цѣлой родины, коли лишь членъ родины допустился якого карыдостойного чину и збѣжавъ за то выгнанный.

Заграничній Державы.

Россия. Въ Петербургѣ ходять поголоска, что царъ має вже скоро повернути назадъ въ Ливадію. — Катковъ занедажувъ небезпечно на заващене червеной перепоны. — Великій князь Николай старшій выѣхавъ дня 2 о. м. до краю донскихъ козаковъ. — Въ Петербургѣ доносятъ, что рухъ революційный выкликавъ велике занепокоєнне межъ войма урядниками, котрымъ повѣрена безбѣдность царской особы. Открыты въ Ново-Черкаску, столицы донскихъ козаковъ, стались причиною величезныхъ арештованъ; говорятъ, что арештовано 250 до 300 особъ. Въ домѣ одного козака открыто великій складъ выбуховыхъ матерій всякого рода. Брата того козака, петербургского студента арештовано, але коли выказалася его невинность, уволюено его знову. Онъ заручавъ, что братъ его, котрого онъ на окрѣвъ знае, не взыавъ-бы за такъ погане дѣло. Въ загалѣ однаковъ въ краю донскихъ козаковъ запанувало велике недовольство, а то головню зъ той причины, что тамъ теперь мають завѣстия земства, котры для оспособу житя козаковъ суть дуже неспоконятны. Богато арештованныхъ перевезено до Петербурга и помѣщено ихъ тутъ въ крѣпости, де въ послѣднихъ часахъ заведено дуже строгій надзоръ въ обавы, чтобы котрый зъ увязненыхъ не утѣкъ. — Правительство російское подѣвало знову проектъ заонованя православно-епископату въ Брусалимѣ, бо показалося конечною потребою розширити власть тамошного архимандрита при російской мисіи. Справа ся була вже порушена въ Ливадію въ пригласности Егемпашѣ. Новому епископату поручено бы лишь веденне справъ церковныхъ а справами свѣтскими займавъ-бы російскій генер. консуляты. Въ звызи съ сего справою якъ и съ греко болгарскимъ оспоромъ, церковнымъ стоитъ недалеко подорожъ директора канцеляріи св. оногоды, Саблера, до Константинополя. Онъ має отвѣдати такожъ и атоноскоу гору, котрой монахи жалуются на гнетъ турецкій. Съ справою атоноскою стоитъ знову въ звызи именованье Яотребова, тепершнього консуля въ Призреніи, въ Альбаніи ген. консулемъ въ Солуни. Яотребовъ есть воспитанникомъ духовнымъ и буде, здавсь, для того попираетъ энергично справу атоноскихъ монаховъ. О Яотребовѣ треба ще

и то додати, что онъ есть завзятымъ противникомъ Австрій.

Нѣмеччина. Въ палатѣ посѣдовъ пруского сойму розпочалося дня 4 о. м. перше читанье церковно-политичного предложенья. По. Гнайстъ промовлявъ противъ предложенья и жадавъ, чтобы его отослано до комисіи. Виндгорстъ заявивъ знову, что центрумъ съ радостею примае се предложенье, бо есть переконанный, что столица апостольская и мужъ управляющей державою бажаетъ на серію мира. Яжджевскій жадавъ именовъ „кола польского“ выключеня выемковыхъ приписѣвъ для гнѣзненско-познаньской и хельминьской епархій. Равхгавитъ заявивъ, что сторонничество консервативне буде голосувати за предложеньемъ, а по. Куна оказавъ зновъ, что либералы-народовѣцы выставили якъ одинъ мужъ противъ предложенья. Теперъ забравъ голосъ кн. Бисмаркъ и оказавъ, что курія римска перша дала доказъ довѣры и онъ хотѣвъ-бы такожъ съ повнымъ довѣремъ отповѣсти тепершнему папѣ. Относини межъ церквою а державою мусатъ опиратися на повномъ и взаимномъ довѣрју, на доброй воли и крѣпкомъ встановленю и не треба вертати до давной борьбы. Зъ становища добра и пожитку для державы муситъ онъ припоручити се предложенье и проситъ, чтобы се предложенье о скѣлко можна було приняте одноголосно, безъ довгой полемики и безъ нарядъ въ комисію. Забравши другій разъ голосъ сказавъ кн. Бисмаркъ знову, что вѣритъ тепершнему папѣ, котрый бажаетъ мира; впрочѣмъ ходитъ ему лишь о добро и интересѣ отчины. Дальшій дебаты отложено до слѣдующего дня. — Прускій епископаты розпочали вже практично выконувати приписы о повѣдомлюваню правительства при каноничной институціи священниковъ. Зъ Берлина доносятъ, что епископы гильдегаймскій, лимбургскій и оснабрикскій повѣдомили зъ припорученя курія римской начальныхъ предѣлателѣвъ, что намѣряютъ обсадити декотрыя парохія и предложити своихъ кандидатѣвъ. — Король баварскій а радше его каса находится въ великомъ хлопотѣ. „Sohles. Zig.“ доноситъ, что министерство баварское веде теперъ переговоры съ рѣжными фракціями баварского парламенту въ той цѣли, чтобы держава заручила за позычку для управлѣнья приватныхъ финансовъ баварского короля.

Греція. О ситуаціи въ Греціи нема доши, что докладныхъ вѣстей. Зъ Лондону доносятъ, что Глядотонъ мавъ заявити въ палатѣ посѣдовъ, что до дня 4 о. м. (а 8-дневный речинець минувъ ще 3 о. м.) не насѣла ще жадна вѣдомость зъ Греціи что до розбрѣния. Послѣдній отповѣдь уважающій державы за недостаточну и невдовольную. „Temps“ доноситъ знову, что Нѣмеччина и Австрія предложили удѣлити Турецкій мандатъ до розбрѣния Греціи. Въ такѣмъ случаю обѣ ой державы старались бы обмежити войну и не допустити до революціи въ Турецкій. Проектъ сей мавъ выйти отъ кн. Бисмарка ще 21 цѣтня. Англія пристае зновъ лишь на блокаду побережья. Зъ Атинъ доносятъ дня 5 о. м., что представителѣ Россіи и Италіи мали одержати инотрукція въ дуже примирительномъ дусѣ; ситуація есть менше напружена. Наколи-бы державы зажадали отъ Франціи гарантіи что до розбрѣния, то Деланіусъ уважавъ-бы то за недѣлье до Греціи и не вдовольнѣ-бы бажаньямъ державъ.

НОВИНКИ.

— Впроевъ митроп. Сильвестеръ розпочинае съ д. 16 мая о. р. архіерейску визитацію каноничну деканата подгаецкого.

— Въ справѣ утравизму. Секція природнича Академіи Наукъ въ Краѣвъ выбрала 2 делегатѣвъ Кучиньского и Ростафиньского до комисіи, котра має зайнятися выготвленьемъ умотивованой оцінки въ справѣ утравизму въ середнихъ школахъ восточно Галичины.

— Загалный Зборы членѣвъ Ставропигійского Института для выбору сеніора, двоухъ его заступниковъ и 12 членѣвъ Выдѣлу на часъ отъ Томиноя недѣль 1886 до той же недѣль 1887 р. отбулися въ понедѣлокъ сего тыждня. На зборахъ явилися вой лѣвовскій члены Института. Передъ выборами здавъ д-ръ Ио. Шараневичъ справу зъ дѣяльности Выдѣлу за рокъ минувшій, зъ котрого дождѣуемося, что Институтъ закупивъ новый домъ за 22.000 зр. и машину друкарску за 8.000 зр., устроивъ кувилей и печатае кувилейне выданье. Потѣмъ выбрано черезъ аклямацію: д-ра Ио. Шараневича, сеніоромъ; проф. М. Полянського и д-ра Ив. Добряньского заступниками сеніора. До Выдѣлу выбранъ болшинство голосѣвъ: оов. Бережницькій, Волосъ, Гавришкевичъ, Геровскій, Клементовичъ, д-ръ Король, д-ръ Латыньскій, д-ръ Савицкій, оов. О. Савицьскій, Яковъ Савицьскій, Сивулякъ и д-ръ Яновскій.

— Для погорѣльцѣвъ Лисьна надходять жертвы дуже скупо. Цѣлый край, а навѣтъ цѣла Европа звернула свою увагу лише на Стрый, по-за котрымъ не бачуть другою нещасливой жертвы нашихъ порядковъ. Доосытѣ сказати, что доси збрано для нещастныхъ Лиська лише 6000 зр., мимо того, что мѣсто страшно выгорѣло. Въ 1842 р. погорѣло Лисько такожъ такъ, якъ сего року.

— Депутація зъ мѣста Стрия, котра, якъ мы вже доносили, побѣдо до цѣсаря, має просити о позычку державну на отбудоуванье мѣста. Вартѣсть спаленыхъ домѣвъ общилоуть урядово на 2 миліоны; на тыхъ домахъ тяжело 627.000 зр. гипотечного довгу. Товарѣвъ згорѣло на 1 1/2 миліона, иншихъ движимостей на 400.000 зр. Суму добровольныхъ жертвъ, зложеныхъ на погорѣльцѣвъ, общилоуть вже нынѣ на 150.000 зр.; зъ

того зложено въ Галичинѣ 50.000 зр. Пятимѣ гр. кат. духовной семинаріи у Львовѣ зложили на погорѣльцѣвъ въ Стрию 100 зр. (кромѣ того на погорѣльцѣвъ Лиська 50 зр.). Варонъ Попиеръ зъ Велѣдѣа давъ 2.000 зр. готовки и 20 вагоновъ будовляного матеріалу вартости 7.000 зр. Графъ Киньскій обявлявъ такожъ доставити даромъ войкого будовляного матеріалу изъ оовихъ лѣсовъ. — Уже отъ довшого часу доходили до насъ отъ Стриянъ вѣсти о несправильномъ роздѣлюваню конечныхъ запомогъ и живности для погорѣльцѣвъ. На той тематѣ доставаъ оногоды и „Kurjer Lw.“ дописъ, въ котрой выказувъ, что навѣтъ оячене, просяне учителями зъ Перемышля для учителѣвъ стрыйскихъ, не знати, де поѣдася; хто его зѣбѣ, не знати. Вохонцѣ хлѣба кидаютъ черезъ окно мѣжъ згромажденныхъ людей, и той достае, хто ихъ ловить. Бараболу забирають ти, що зовѣмъ не погорѣли, а самымъ погорѣльцамъ не завѣдгы она достаеся. — Австро угорскій амбасадоръ въ Парижѣ бар. Гойосъ оголосивъ въ французскихъ часописяхъ завѣзванъ до складки на погорѣльцѣвъ мѣста Стрия. — Въ користъ стрыйскихъ погорѣльцѣвъ дасть тов. им. Монюшка въ Коломыи концертъ въ недѣлю д. 9. л. мая с. р. въ сали казинової. Въ програму концерту знаходится хоръ Воробкевича „До чарки“. Початокъ о год. 7 1/2 вечеромъ. — Краєва рада школьна высигнувала для погорѣвшихъ народныхъ учителѣвъ 700, а для професорѣвъ гимназій 500 зр., а рѣвночасно отнеосла до министерства о высигнованье запомогъ для учителѣвъ на 4.000 зр., а зъ огляду на дорожню о подѣшешенне рѣчной платнѣ на 25%. Редакція „Frankfurter Zig.“ надѣслала збѣраный окладка въ квотѣ 1500 зр., а редакція „Pester Lloyd-a“ 1600 зр.

— О. Ив. Волянскій устроивъ въ Шенендоа на доходъ тамошной руской церкви представленье магичныхъ образовъ на стѣнѣ, въ свѣтлѣй понеѣлокъ, второкъ и середу с. р. Вотупъ коштувавъ 10 кр., сидѣнье 20 кр. Одинъ рускій плякатъ, звымающій на се представленье, приославъ о. Волянскій нашѣй редакціи.

— Ученики руской гимназій у Львовѣ зложили за призывомъ Дирекціи и переслали до Ви. Дирекціи гимназій въ Стрию 35 зр. 79 кр. а. в. для погорѣвшихъ оовихъ товарищѣвъ. Зложили: кл. пригатовлюча 2 зр. 67 кр.; кл. I. а) 4 зр. 48 кр.; кл. I. б) 1 зр. 44 кр.; кл. II. а) 1 зр. 86 кр.; кл. II. б) 3 зр. 01 кр.; кл. III. а) 1 зр. 50 кр.; кл. III. б) 2 зр. 22 кр.; кл. IV. а) 3 зр. 06 кр.; кл. IV. б) 6 зр.; кл. V. 4 зр. 80 кр.; кл. VI. 2 зр.; кл. VII. 2 зр. 55 кр.; терціанъ Теод. Польнякъ 20 кр.

— Руско-народный театръ перейзидитъ въ Калуща до Бу ч а ч а на 6 представлѣнь.

— Намѣстникъ п. Залесній выѣхавъ во второкъ с. тыждня до Вѣдья на 6 до 8 дѣтъ.

— Отъ п. Н. Кулицкого, начальника громады Глинянъ одержали мы слѣдующе писмо съ просьбою о умѣщене: „Въ ч. 328 „Нов. Пролома“ въ 1 л. мая с. р. вычитали мы лиотъ, писанный нѣбы мѣщанами глинянскими Григоріемъ Дѣдковикомъ та Иваномъ Бѣлорукимъ до редакціи згаданой часописи, въ котромъ ты мѣщане (даруйте за слово) переослають 50 рублей запомогъ оовому „православному братовѣ“, п. Досинчуковѣ, та просятъ п. редактора, чтобы сейчасъ выслать бумажки обдарованому и красененько ему поклонився. Лиотъ сей датований въ Глинянахъ въ праздникъ Благовѣщеня Пр. Богородицѣ, отже 6 л. цѣтня.

Почт. редакція „Н. Пролома“ заявляе въ оовкахъ, что оба ты мѣщане приняли побѣла политичного руского процесу православіе „и жертвуя для г. Досинчука переслали также на погорѣльцевъ города Стрия по 1 зр.“ — Перечитали мы тоту новину тай намъ въ головахъ проломилося. На шастье, було се въ Томиану недѣлю, тай мы не повържали въ правду ови новинки. Нашъ Грицько та Яовко, правдивы богачѣ та ворожбиты: на одинадцать дѣвъ передъ пожежою Стрия жертвуютъ для погорѣльцѣвъ, а рублѣвъ у нихъ така ояла, что выколають ихъ навѣтъ до рѣдного краю!... Бабы цокотятъ, что жертводавѣвъ выиграли велике терно „на бривьской“, бо-жъ про рублѣвъ мають понятье, якъ слѣпый о барвахъ. Не оба они и православыи; толькѣ Грицько православыи, „singelton“ въ нашѣй громадѣ, — а що въ кожѣй грѣ сингелтона ловлятъ, тожъ и Грицько погане зловийола. Онъ именно заявивъ о. декану Левицкому, котрый пытавъ его про причины перемѣны вѣры, что зробивъ то, абы вчинити пакѣсть сваривѣй своей жѣндѣ Касцѣ, а коли она „зашине ему городъ“, — онъ перевернеся зновъ въ уніята. Спекулянтъ, бачите, Грицько, тай годѣ! Подѣ конецъ заявляемо рѣшучо, что руске наше мѣщанство зовѣмъ не солидаризуеся съ паоминьскими замахами Грицька та Ивана, а стоитъ твердо подѣ прапоромъ, что здвигнувъ надъ святою Русею наилучшій ея сынъ, пок. о. Володимиръ Барвѣнскій, и держится крѣпко своей вѣры. — Пріймѣтъ Ви. Редакторъ и т. д. Н. Кулицкій, начальникъ громады Глинянъ.“

— Зѣвету громаду Пронятинъ переослѣдуютъ дальше за то, что она уживае въ урядовѣй переписѣвъ языка руского. Секретаръ рады повѣтовон, п. Крюггаберъ, грозить Пронятинцамъ, что буде ихъ „лушати“ а заступникъ предѣлателя рады повѣтовон называе руску переписку громады „зыгзгениемъ“ и завывае войта, чтобы онъ здавъ справу о писари громадскѣмъ въ Пронятинѣ, п. Мих. Кншчу, кѣлько онъ лѣтъ має, зъ отки родомъ, и т. д., а все лишь на то, чтобы лишь полыхати оокойныхъ людей и отстрашувати ихъ отъ руского письма. Другій фактъ зновъ есть слѣдующій: Громада Пронятинъ предложала отаросту войсковый наппортъ селянина Мих. Гака, розумѣеся по руски. На се одержала отъ

староства революцію до числа 3327, щоб у вргавах воєнних виступала сія з писовні в язику руским, албоіем веде устав істнеючих владзе воєнне не пружимія ко-respondенци в язику руским. (Староство не ест «влада воєнна». Ред.) — Надто зауважу-мусе, же тилько партіям поєдиначим волно вно-сіть подання в язику тым, котрым владая уряды заш гмине винне са застосоват сія до писовні ужиуваней прже о. к. владзе звierzchnice. W каздым razie, jeżeli звierzchnosc gminna в спра-ві воєнної ужиува писовні руска, ма доіащув-тлумаченіе в язику німецьким lub польским. — Підписано: Madugowicz. — Пронятинця не виплачено ще доіащувати за роботу на державній дорозі для того, що выказ робітників подано по руски; «drogomistrz» откинувши се писмо. Чеже суть власти, котрі бы повинні усунути ой надбужати личностей!

— Примірний учитель. В місяці лютому засуди-ть тернопільський суд окружний учителя на-роднои школы в Луці, Андрея Готвальда за фальшиву присягу на 2 місяці в'язниці оі посто-моща не давши и на отшкодованіе 20 зр. пошкодова-ному селянинові Сем. Лотоцкому. Готвальд дав в переховок Лотоцкому 10 порожніх улітв солом'яних. Отбираючи тіи улітв, зажадав от Лотоцкого улітв дерев'яних, присягав в суді, що такі були улітв, а судъ засудив Лотоцкого на заплату 20 зр. отшкодованіа. Лотоцкий обжу-рав Готвальда за фальшиву присягу и при роз-праві выкрикнула ціла машина сего учителя «без доганы», якъ стояло в овідочтві выста-вленомъ ему окр. інспекторомъ тернопільскимъ, п. Михаловскимъ. Той самъ учитель «без дога-ны» ставив вже передъ тымъ отбій розвѣзъ пе-редъ оудомъ, поосуджений о прості злочинства. Побічний ремесломъ его були доносы на особы, котрі ему в оіи небули оіащувати в дорозі, такъ и. пр. на о. Заричкого зъ Стрыб-ки за «нигилизмъ», а на о. Яосницкого в Кутков-цяхъ за оскорбленіе Г. Вел. цсаря. Характери-стичне то, що коли намістництво приказало пе-ренести сего «примірного» учителя зъ Пронят-на, инсп. п. Михаловский перенѣс его оі аван-сомъ на лѣшшу посаду до Стрыбки. Коли-жъ громада в Стрыбці не хотѣла его приняти в кр. Рада шк. оі тымъ згодила, п. Михаловский перенѣс его до Луки. Чи Готвальдъ — якъ ка-жуть, права рука п. Михаловского, — буде ще и теперъ авансувати, поки-що не знати.

— Ко. д-ръ Копыцький в писмѣ до польскихъ дивизионъ заявляє, що по зрѣлій розвазі и по-радѣ приймає мандатъ на посла до рады держав-нои. Ну, оподѣвляю, що чей-же по рукахъ в Мазурщині нѣхто не охоче выливати на еп. ко. Лобова, щобъ той зновъ «порадивъ» ко. Копы-цькому складати мандатъ...

— Великий отбій маневры отбудутся сего року в Галичині в оіащившихъ Самбора в присут-ности цсаря, наслідника престола, цѣлого гене-рального штабу и заграничныхъ офицерѣв. Львів-ский и краковскій корпусы выстулять на отбій воєнній. Львівскій корпусъ поїде велѣзницею до Самбора, краковскій помашеруе до Нового Санча а зъ-оттамъ поїде такожъ велѣзницею до Самбора. Буде то такожъ проба, о оіащиво трансверсальна велѣзница буде могла оповнити оіащив задачу на оіащив мобилизаціи. Чи ще що-небудь в тѣмъ плані не змѣнится, годѣ вгадати.

— Церковъ в Грушевѣ, коло Дрогобыча, згорѣла д. 28 м. м. в Свѣтлѣ Вторникъ такъ, що на-вѣть выгорѣла підлога. Зелѣний касы церковній поточилися в оіащив. Отъ церкви займалася су-сѣдній селянскій обійстя, котрыхъ згорѣло 8.

— Огнь. В фельварку в Дроздовичахъ, пов. перемышского, згорѣла стайня, 49 штукъ худобы, стодола, шопи, отирты и знадобы господарскі. — В Березовцѣ, коло Рашева, згорѣло 8 госпо-дарствъ и кѣлька штукъ товару. — В Рудѣ краковецкой, коло Краковця, пов. лворовского, згорѣли 33 хаты.

— Село Добровляны коло Дрогобыча не погорѣло, хватили Бога, — якъ то и мы за польскими га-зетами доносили, — то згорѣло недалеко отъ До-бровлянъ, в Грушевѣ, 8 хатъ и церковъ.

— Сиги навістили послѣдними днями горѣли краини горѣшної и доіащивної Австрій, Моравы и пѣвнѣчныхъ Чехъ. Отъ середи о. т. паде и у насъ отбѣгъ але заразы топитоя. У Вѣдн такожъ нападъ в середѣ о. т. отбѣгъ. Сады и винницѣ поперѣили велику шкodu.

— Письменний испытъ зрѣлости розпѣчае в львівскій мужеской учительской семинаріи днѣ 8 л. червня, а устный д. 15 л. червня о. р.

— Именованіа. Д-ръ Северинъ Дѣбятинский, ди-ректоръ учительской семинаріи в Тернополи, именованый директоромъ тернопольской гимна-зіи. — Краева Рада шк. именовала Тому Бази-левича учителемъ в Василевѣ. — Намѣстникъ перенѣс инжинера Маріана Штецкого зъ На-дѣбнои до Самбора и признавши его до службъ при старостѣ. — Краева Рада шк. именовала Агнешку Шаманьску дѣйственно учительскою в Кововѣ.

— Ремунаціи нахититамъ удѣлила бережаньска, рада шк. окружна, при мужеской школѣ в Бе-режаняхъ 50 зр., при женской тамъ же 20 зр. в Пѣдгайцахъ 30 зр.

— В мѣстотчѣ Пѣдкамени коло Бродѣвъ выбра-но вѣйтомъ графа Альберта Цетнера, дѣдича.

— В Лѣмнѣ, повѣта Турчаньского, закладають наслідники гр. Шамбора на велику оіащив фабрику целюлозы.

— Крадѣжъ в податковомъ урядѣ. В нощи д. 1 л. мая вѣлѣзъ незнаный доіащив злодѣй черезъ неза-кратованый оіащив до податкового уряду в Яворо-вѣ, розбивъ підручну касу, в котрой однакъ не

знайшовъ нѣчого, дальше хотѣвъ выважати зе-лѣзній дверѣ отъ комнаты, де отоіащив депозиты и зелѣзна каса, але се ему не удалося. Лише зъ бюрка урядника укравъ кѣлька старыхъ золотыхъ монетъ вартости 30 зр., котрі были власностю поборца.

— Войсковій музики будуть грати у Львовѣ в мѣсяці маю такимъ порядкомъ: В четвертъ днѣ 6 л. мая капеля 9 полку передъ намѣстництвомъ; 7 л. мая кап. 15 пол. в оіащив езуитскомъ; 10 л. мая кап. 80 пол. на горѣ Францъ-Іосифа; 12 л. мая кап. 95 пол. на Стрыльниці; 13 л. мая кап. 15 пол. передъ намѣстництвомъ; 14 л. мая кап. 9 пол. в оіащив езуитскомъ; 17 л. мая кап. 95 пол. передъ домоу инвалідѣвъ; 19 л. мая кап. 9 пол. на Стрыльниці; 20 л. мая кап. 80 пол. передъ на-містництвомъ; 21 л. мая кап. 95 пол. в оіащив езуитскомъ; 24 л. мая кап. 15 пол. на горѣ Фр.-Іосифа; 26 л. мая кап. 80 пол. на Стрыльниці; 27 л. мая кап. 95 пол. передъ намѣстництвомъ; 28 л. мая кап. 80 пол. в оіащив езуитскомъ; 31 л. мая кап. 9 пол. передъ домоу инвалідѣвъ. Початокъ продукцій о годинѣ 5 по полудни.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Каноничну институцію на Наварію, деканъ ширецкого, одержавъ о. Станиславъ Алексевичъ, б. сотр. при церкви св. Петра и Павла у Львовѣ. До каноничнои институціи на пар. Ячинъ, дек. нараѣвокого, завѣзванный о. Николай Селе-зѣнка.

Введенъ оо.: Іосифъ Шанковский яко парохъ в Олеконцахъ; Іоанъ Филиповскій яко сотруд. при церкви св. Параскевіи у Львовѣ.

Сотрудництво в Курянахъ, дек. нараѣ-вокого, одержавъ о. Несторъ Коржинскій; о. Як. Краснопера, завѣд. Наваріи, одержавъ сотр. при церкви св. Петра и Павла у Львовѣ.

Завѣдательство Рогачина, дек. нараѣвокого, одержавъ о. Теофілъ Любинецкій, сотруд. в Ку-рянахъ.

Отпустку одержавъ о. Стефанъ Лесюк, сотруд. в Вѣлѣмъ камени зъ причины слабости на одинъ мѣсяць.

Декретъ на катихиза при мужеской школѣ им. св. Мартина у Львовѣ и при школѣ етат. на Замаротыновѣ одержавъ о. Іоанъ Филиповскій, со-труд. при церкви св. Параскевіи.

Додатокъ особистый удѣлило намѣстництво в фонда религіиного в сумѣ 100 зр. о. Иполиту Штогрину.

Презенту на капел. Илемъ е надало намѣст-ництво о. Якову Мандѣвѣви, капелянови зъ Яко-вевцѣ.

ПОСМЕРТНЫЙ ВѢСТИ.

† Евгений Цѣпановскій, бывший директоръ „Общ-го рѣльничо кредитного Заведенія“, упокоився в 35 роцѣ жита днѣ 1 л. мая по довгой и тяжкой недужѣ в головной шпитали у Вѣдн. Похоро-ны отбудутся 3 л. мая. Покойникъ бувъ черезъ 14 лѣтъ урядникомъ при вѣдѣнскомъ „Union Bank u“, де оіащив пальностю, фактовымъ образо-ваньемъ и честнымъ характеромъ выборѣвъ собѣ видѣе становяще. Коли „Заведеніе“ черезъ звѣст-ну господарку було вже збанкрутоване, опрова-жено его майже на оіащив до Львова, де онъ за-нявъ заразы в першихъ мѣсяцахъ опорожнене по Михалку мѣсце директора, але се вже було за пѣзно, бо якъ опѣла показалося, и маліоновъ да-ровизна не вырѣвала ще воіащив давѣйшихъ манѣвъ. Привышки до ретельного веденія банк-овыхъ дѣлъ, не мѣгъ онъ нѣкакъ освоитися оіащив вынмковымъ трактованьемъ ихъ в „Заведеніи“ и мусѣвъ не одинъ твердый орѣхъ згрызти — а зъ другой стороны, не хотѣли явно эдискредити-вати институціи, на котрой чолѣ останувъ по не-воли, — уступивъ изъ оіащив мѣсца, не користи-уючи навѣтъ контрактowych умовани, але тымъ уоіащив грызѣлъ такъ дуже, що оіащив грыза підко-сидла передъ часомъ его вже зъ природы слабо-сильне жите. Та ще підчасъ оіащив звѣстного процесу Михалка ет Сомр., отаралися его давѣй-шій, мнимый пріятель оправдати себе представле-ньемъ, мовъ-бы-то пок. Евгений наваривъ того пива, та чтобы не выпити его, драгнувъ до Россіи!... Вѣчна ему память!

† Ольга зъ Ясеницкихъ Криничка, жена о. Ів. Кри-ничского, администратора в Сулимовѣ, упокоила-ся мин. мѣсяца. Вѣчна їй память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Иниій періодъ Русо-Украинъ“ до смерти Во-лодимира Мономаха, Д. Иловайского, т. І. — Се III томъ „Рускои Историчнои Библиотеки“ подъ редакцію проф. Олександра Барѣвского в Тер-нополи. Якъ цѣле издавничтво „Рус. Ист. Би-блиотеки“, такъ и сей третій томъ дуже цѣкавий. Першій засновани вѣдѣно славянскихъ державъ, а особливо у насъ періодъ норманскій, оіащив дуже неясній и зъ отѣи то походить, що коли историки спорять мѣжъ собою о сей першій устрѣй вѣдѣно-славянскихъ державъ, а головню князѣвствъ рукоихъ, ширша публіка майже и не має яного понятія о тѣмъ, що дѣлае въ тыхъ часахъ на нашій Руси. Сама назва Русъ естъ для насъ тем-на и неясна. Зъ-отки она взяла? Що значить? Коли почалося першій разъ уживати? Що зна-чить слово „Славянинъ“ и зъ-отки оно взя-лося? На воіащив тѣмъ дае намъ отповѣдь третій томъ „Рускои Историчнои Библиотеки“ и поясняе намъ цѣлый князѣвскій періодъ на Руси-Украинѣ ажъ до часѣвъ Мономаха. Выда-вецъ „Рус. Ист. Библиотеки“ п. Барѣвскій зро-бавъ оіащив издавничтвомъ велику приноуду на-шому народови, бо лишь докладне знаніе бубаль-щины, котре ширити онъ за цѣлѣ собѣ поставивъ,

може намъ забезпечити красшій розвитокъ в те-перѣшности. „Руска Ист. библиотека“ повинна дѣлать знати пріступъ в якъ найширшій кру-гу, а кожый шаръ Русинъ повиненъ якъ най-докладнѣйше познакомитися оіащив бубальщиною сво-го народу, памятками на пословницю: „Пѣзнай себе, буде зъ тебе“. До того „Руска Ист. библи-отека“ подае якъ разъ дуже обширный матеріалъ, а преділати еи не дорого коштуе, бо лишь 1 зр. 25 кр. оіащив переіащив. Доіащив выйшли вже три томы, а четвертый друкуеся.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Збѣжева торговля. В цѣлѣй австрійской державѣ озимина выйшла добра. Довша погода по-зволила розпочати весняні работы досыть вчасно. Бѣтъ всяка надѣя на богатій жнива, а коли ще зъ минушого року лишился богато непроданого збѣжа, то цѣны збѣжа починають уже спадати. Треба такожъ взяти на увагу, що и в иншихъ краяхъ, а именно в заходній Европѣ, выйшла озимина красна; що в Америкѣ ⁴/₅ озимины пере-резимували добре; що ввѣзъ збѣжа нидѣйского до Англіи ще разъ змагася, а коли то все зважимо, то легко поймемо, що для нашего австрійского збѣжа мало остане мѣсца на заграничныхъ торгахъ и що цѣны его опадуть. Але вѣ заходно-полудне-выхъ украинскихъ губерніяхъ, особливо в губ. херсонской, ввѣзъ цѣлой хвастѣвской зелѣзни-ці, треба буде озимину переіащив. Рѣвночасно доносятъ о вычерпаніи запасѣвъ збѣжа в цен-тральной Россіи. Средства комуникаціи выкори-стала Россія до той степени, що транспортъ збѣ-жа черезъ Одессу, Чорне Море, Генуу або Рот-тердамъ-Мангаймъ до полудневои Нѣмеччины и Швайцаріи выпадае дешевше, якъ транспортъ су-хопутный. Зъ сего стану рѣчей могла-бы выйти для насъ бѣда та користи, що мы побужили бы в части одного оіащив конкурента, Россіи, на нашихъ торгахъ. Не треба однакъ робити собѣ подѣтъ вѣзглядомъ рожевыхъ надѣй. Знаме-нита организаціи торговлѣ збѣжемъ и збѣжевыхъ магазинѣвъ на Уграхъ, низкій тарифы для пере-возу збѣжа кораблями по Дунаю позваляють У-грамъ позволя выпирати нашу муку зъ торговѣ въ Чехахъ и Моравіи, вѣ котрой то краѣ ишла до теиеръ лише галицка мука. Такъ отже на за-граничныхъ торгахъ наше збѣже выперать рос-сійске и румунское, а по части и угорске, а на торговляхъ австрійскихъ роблятъ намъ конку-ренцію Угры. Примѣтити треба, що конкуренція угорска выходить лише зъ доброй организаціи торговлѣ збѣжемъ и низкихъ тарифѣвъ. Наослѣд-комъ того у насъ продаеся збѣже тогдѣ, коли треба гроша, на Уграхъ же тогдѣ, коло оно най-лучше платится. — У насъ утрималися ще воіащив роды збѣжа в цѣнѣ зъ минушого тыжня. О-оіащив оіащив платятъ навѣтъ о 5 кр. дорожше на 100 к, якъ мин. тыжня. За жито на конецъ мѣсяца серпня платятъ 6 зр., на першу половину мѣсяца вересня 5.60 зр., на другу половину ве-ресня 5.30 зр., а на конецъ жовтня 5.25 зр. за 100 к. лосо Львовѣ, готѣвкою и зъ горы. За гречкою дуже платяють. За 100 к. лосо Львовѣ платится 8—9 зр.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

порукае 1563 147—? препараты зъ гумы и выробы кавчуковой для потребъ хирургическихъ и иншихъ подобныхъ.

НАЙЛУЧШИЙ ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ естъ правдивый LE NOUBLON

1460 французскій фабрикатъ 17—36 CAWLEY-a & HENRY-ого в Парижи.

Передъ подробкою остерегаеся!

Сей папѣръ поручають якъ наилучше пп. д-ръ І. І. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Липманъ, профессоры хеміи при вѣдѣнскомъ университетѣ а то для его знаменитой личности, его абсолютной чистоты и для того, что до него не доіащив жадній шкодливый здоровю материн.

Хто важитися, выиграе!
евентуально 500.000 Марокъ

яко найбільшій выиграну гамбургскон лотеріи мѣ-ской, дозволеной и гарантованой державою. Лотерія та має 100.000 лосѣвъ, зъ котрыхъ 50.500 вѣ протя-гу кѣлькихъ мѣсяцѣвъ мусѣтъ бути выиграней оіащив выиграными. До лосованія приходять слѣдуючій вы-играні, евентуально:
500.000 Марокъ,
спеціально:
1 а 300.000 М. 1 а 60.000 М. 56 а 5.000 М.
1 а 200.000 " 2 а 50.000 " 106 а 3.000 "
2 а 100.000 " 1 а 30.000 " 253 а 2.000 "
1 а 90.000 " 5 а 20.000 " 512 а 1.000 "
1 а 80.000 " 3 а 15.000 " 818 а 500 "
2 а 70.000 " 26 а 10.000 "
48.710 выиграныхъ а 300, 200, 150, 145, 124, 100, 94 М. и т. д. вѣ загалній сумѣ
9 миллионѣвъ 880.450 Марокъ.

Звѣстный вѣ низу подписанный домъ банковый, за-ложенный ще 1851, котрому державна повѣрила про-дажу лосѣвъ, розсылае тѣ-же выигды и вѣ найдалшій мѣсяцъ заграничній. Прощу присылати належностъ вѣ австр. банкнотѣхъ або переказахъ почтовыхъ. Меншій сумы (яко вырѣванье) можна посылати такожъ вѣ маркахъ почтовыхъ. Цѣна лосѣвъ назначена урядо-во и коштують до тагненія першон класъ
цѣлѣй лосы оригинальн ав зр. 3.50 кр.,
половина " " " 1.75 "
четверть " " " 90 "
По одержаню належности посылать сейчасъ жа-даній лосы оригинальн, якъ такожъ оригинальнй пла-ны, а по тагненію слѣдусъ заразы урядо-ва листа вы-играныхъ. Вѣсь выиграный выплачу заразы по тагненію поіащив плану. Вѣ послѣднихъ часахъ мавъ и ту при-емностъ выплатити моимъ интересантамъ головній выиграный вѣ сумѣ 254.000, 183.000, 182.000, кѣлька по 100.000, 80.000, 50.000 и богато по 40.000, 30.000, 25.000 и т. д. и желаю и дальше шаста моимъ ин-тересантамъ. Звертаючи увагу на завоіащив шаслий результаты моєи колекты, поручаю еи якъ найлѣпше. Ласкаві приказы прощу присылати ажъ до
10 мая.

Вѣсь римесы прощу присылати рекомендовано и опечатоно (за рецеписомъ) и подавати докладно мою адресу и мешканіа.

Порученія выконують заразы по одержаню ста-ранно и яко головній колекторъ посылать тымъ, що дають менѣ свои порученія, лишь оригинальнй лосы оіащив гербомъ державнымъ, що сѣмъ подаю до вѣдомо-сти. Позаякъ замовленія приходять дуже численно, то прощу о якъ найкорше надѣлыванье, на кожый случай до поданого повыше реченія. 1617 5—5

I. ДАММАНЪ, Гамбургъ, Rathausstrasse 19.

Гарантія конкуренціи мебѣльв.
Найретељнѣйше и найдешевше жерело покушу, высылка мебѣльв до воіащив частей свѣта гуртомъ и вѣ дробной продажи.
лише 10 зр. Теодоръ Димовичъ, Вѣдѣнь
1579 I. Bezirk Wipplingerstrasse N-ro 27. (12—24)
Цѣнники даромъ и франко.

Матеріи на одѣжъ
лишь зъ тревалон овечои вовны для мужчинн середного роста
3.10 метра за зр. 4-96 кр. зъ доброн вовны овеч.;
на " 8" — " зъ лѣшп. вовны овеч.;
одно убрание " 10" — " зъ тонкои вовны овеч.;
" 12-40 " зъ дуже тонк. вов. ов.
Пледы до дороги за штуку зр. 4, 5, 8 и ажъ до зр. 12. — Дуже красній одѣян, споднѣ, обгорткини, материн на сурдаты, плащѣ до дошу, тѣлѣ, сбра-чокъ (льодент), коміетъ, камгартъ, шевіотъ, трико, сукна для дамъ и на бильярды, перувины, доскнны поручае
Заложенный Joh. Stikarofsky, — 1866. —
Складъ фабричный вѣ Бернѣ.
Взоры франко. Карты звѣрцевъ для панѣвъ крапѣвъ нефранковано. Высылки за поіащив-тою надъ 10 зр. франко.
Я маю завоіащив складъ сукна зр. 15000 а. в. и розумѣеся само собою, що при моймъ свѣтлой тор-говлѣ позбавляють рѣштки на 1 до 5 метрѣвъ довгъ; я змушений отже продавати такі рѣштки богато по-низше цѣны выробу. Вѣзрѣцѣвъ зъ нихъ посылати не можна однакъже недогоднѣй рѣштки отбѣиються або отдаеся грошѣ (Робю замѣтку, що другій фир-мы вымѣняють такожъ, може ще за гѣршій товаръ але грошей не звертають.
Черезъ наслѣдыванье лѣдашихъ або обм-и ливыхъ фирмъ выдуютъ змушенимъ закннати ин-серование и прощу для того моимъ П. Т. Комите-тѣвъ чтобы мою солидну фирму задержали ласка-въ вѣ памяти а на случай потреби поіащив мене свои-ми поважаними замовленіями, котрымъ я завоіащив отдамъ мою найбільшю увагу.
Коресонденціи прѣймають вѣ языкахъ нѣ-мецкомъ, угорскомъ, чешскомъ, польскомъ, италій-скомъ и французскомъ. 1577 (22—24)

ОПОВѢЩЕНЬЕ.
Понеже знаю, що Высокоповажаний отцѣ духовній уряджуютъ при церквахъ хоры, прото поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СЛѢВУ.
Высокоповажаний п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего выробу и мо-же дати Высокоповажанимъ Отцямъ Духовнымъ о тѣмъ дуже пожиточномъ инструментѣ найлѣпшу инѣормацию.
Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше-Давъ такожъ на раты.
1372 81—? Съ поважаньемъ
ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
властитель первой вѣ Галичинѣй фабрики органѣвъ и гар-моніомъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

ДІЛО

Виходить во Львові що Вторника, Четверга і Суботи (крім руских свят) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотечка наймен, повстей“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 16-го і послѣднього дня кожного мѣсяця. Редакція „Администрація“ підъ Ч. 44 уліця Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣт. односторонки печатной, въ рубр. „Надблано“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатані вѣдѣть бѣт. односторонки. Предплату і инсераты приймають: У Львові Адміністрація „Дѣла“; У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкоуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіі Редакція „Кіевскіх Стариць“ въ Кієві, поштової уряди і „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесіі. Дерibasовская ул. д. Радли 9.

Позитивна робота.

Ми не раз вгадували о тѣмъ, що доля народівъ зависить головю відъ нихъ самихъ. Чимъ болше активностей якого народу, тымъ скоршій поступъ, розвій і тымъ болше его сила. Пасивні народи отграють въ исторіі нѣяку або лиш дуже незначну роль і служать звичайно за грубий матеріалъ до розвою і сили другихъ народівъ. Пасивність рѣвнєсь смерти організмівъ національнихъ. Правду сєи тєви доказувати, — лишна рѣчь. Исторія дуже наглядно справдує то на народѣхъ, що пасивностю своєю згубили себе і остаточнѣ розпалились въ організаціяхъ другихъ народівъ.

Коли-жъ про-то єсть фактомъ, що лиш розумний і живий трудъ надъ собою двигає народи і запоручає имъ силу і будучність, то въ того і виходить, що именно мы Русини не повинні ані на хвилику ставати въ роботѣ народній, нѣ на однімъ поли. Ща-стємъ, відъ кількохъ десятихъ лѣтъ Русь наша зрозумѣла стѣйність позитивної роботи і розвинула по всѣхъ закутках і на рівноряднихъ поляхъ якъ матеріального, такъ і духовного постулу, досить успішну дѣяльність. Мы, дякувати поодинокимъ одиницямъ і товариствамъ нашимъ, вийшли въ періоду рускости, голошеної въ теоріі, мовѣ бѣ сь катедри, выросли въ лѣтъ такъ званої „Kathederruthenism-u“, а обявляємо народне житє нинѣ по силамъ нашимъ вєсьдѣ практично, т. є. позитивнимъ трудомъ. Трудъ сєй не обгорнувъ вправдѣ всѣхъ верствъ нашего народу; не ставє ще загальнимъ, не увѣйшовъ въ нашу кровъ і не ставє правиломъ для всѣхъ. Индиферентизмъ, малодушність, невѣра въ свои сили або і дѣлковита апатія до національної роботи обявляються тутъ і тамъ, хотѣ спорадично, однакѣ досить ще часто. За тымъ слѣдує дипломатизованє, надѣя на чужу помѣчь, на конъектуры политичвѣ; слѣдує і надмѣрне упованє навѣтъ на провидѣніє Боже, але, розумѣєсь, сь заложеними руками. Огъ часу до часу посередъ сего гнилого индиферентизму выстѣпають навѣтъ личности, що, не вѣруючи въ розвій національний або сповняючи роль Бєхинецьвѣ, накликують навѣтъ голосно до пасивности; толкуючи загально, що будь-то вже за пѣзно братисѣ до національного розвою, що въ одного або другого сусѣда все готове, иди, бери то готове добро, жий нимъ, и — служи тымъ сусѣдамъ за сирий матеріалъ до ихъ розвою і сили. Не вѣрити въ свою будучність вѣдно вправдѣ кождому поодинокому чоловікови, але невѣру тую голосити народомъ, и тымъ обявлявати его, — сє найтяжшій грѣхъ, якого можуть допуститисѣ лишъ зрадники і перевертлѣ въ своімъ народѣ.

Въ такихъ обставинахъ, відъ котрыхъ наша Галицка Русь не єсть вѣльна, мусимо кождий обявля позитивной працѣ витати сь вєськѣ вдѣчностю. Одинъ крокъ въпередъ, одна днина позитивно зужита — єсть новою крѣпкою порукою лучшої, свѣтлѣйшої будучности. Превитивною працею одиниць двигнулись за пѣтьдесятъ лѣтъ Чехи на становищє живого і крѣпкого заборула Славянщины противъ германізму. Подѣбно обявля замѣтний і на Словѣнцяхъ въ Краєві і на цѣлѣмъ пѣвостровѣ балканськѣмъ. Національні организмъ, до недавна мертві, оживають скоро і вѣдобувають для себе навѣтъ политичну самостѣйність. Основною всего — позитивный трудъ і сильна вѣра въ свое отрожденє и будучність.

При тѣмъ дѣлѣ отграє однакѣ першу майже роль знанє своеи исторіі, першѣ всего добра і лиха, свѣдомѣть традицій, стремлєніє і духа народу, жита та розвою его культурного, сусѣльного і политичного въ бувальщинѣ. Тѣлько по докладнѣмъ і всестороннѣмъ зрозумѣнню пережитой исторіі можна точно означити дорогу для будучнихъ стремлєнъ народныхъ. Бєзъ знаня і зрозумѣня исторіі, не въ силѣ народъ зрозумѣти вѣдѣть і остаточную цѣль внутрѣшнього своего розвою на будучє, не въ силѣ поняти мѣсцѣ свои посередъ великой родины другихъ народівъ. А вже-жъ мусимо признати, що такъ, якъ колись народъ рускій въ исторіі Европѣ сповняв і сповняє не одну важну культурну і политичну выдачу, подѣбно задача спочиває на нѣмъ і теперъ, именно посередъ родины народівъ славянськихъ.

Исторія показує народамъ і менше свѣтлѣй его стороны, похѣбка политичній, неконсеквенція і вєського рода недостатки. Похѣбокъ сѣхъ та неконсеквенцій належитє на будучє стєрегти, недостатки поповнити. Рефлекція, опер-

тѣ на прагматично і совѣстно поясненыхъ фактахъ историчныхъ, сѣть указкою для поставленя програмы отрожденя народѣвъ. Бєзъ нихъ точки програмы не можуть бути яєніми і ведучими до цѣли, бо не будуть виплавати въ духа, питомого кождому народови, а позитивна робота може дуже легко розминутисѣ сь дѣйствимъ назначєніємъ народу. Въ исторіі, а именно въ сѣтлѣхъ, геройскихъ подвигахъ і дѣлахъ предковъ находѣтъ грядущѣ поколѣня животворнє ободрєніє до новыхъ і смѣлыхъ подвиговъ. Коротко кажучи, Historia magistra vitae.

Мы Русини, неконче въ власной винѣ, не були доси на стѣлько щасливѣ, посѣдати компєндіумъ историчнє, въ котрѣмъ наша бувальщина була-бѣ критично і всесторонно пояснена, хотѣ въ другой стороны можемо повѣличатисѣ смѣло, що въ послѣднихъ десятикахъ лѣтъ найшлись у насъ свои исторіографы навѣтъ сь европейскою славою. На Украинѣ имєнно кождий рѣкъ приносѣть сь собою историчній монографіі дѣйствію науковѣ стѣйности. Бувальщина наша проявляєсь дуже скоро. Старина воскресє передъ очима, виходить въ темныхъ могилѣхъ, урочищѣхъ та вѣпѣсѣнѣхъ архивѣхъ і голосѣть намъ і сѣтлѣмъ: хто мы і чїи мы дѣти? „Якъ-бы це і въ Галичинѣ найшлось болше трудячихъ рукъ, найшлась институція сь матеріальною помѣчю, найшлись людє сь проведомъ въ исторіографичній роботѣ, мы дуже скоро могли-бѣ довершити дѣло пѣзнаня своей бувальщины і зрозумѣня цѣли, до котрой належало-бѣ стремѣти. Тогдѣ не лишъ національній, религійній, сусѣльный, культурній, але і политичній кроки були-бѣ певнѣйшій і прєдла-бѣ путанина поняти на всѣхъ сѣхъ поляхъ у загалу руского.

Поки-що однакѣ чуємо на собѣ святой обявляєть звернути увагу интеллигенціі руской на издавничтво „Руской Историчной Библиотекѣ“ проф. Александра Барвѣньского въ Тернополі, котрой на дняхъ появилєсь вже III. томъ, мѣстачій въ собѣ княжій періодъ Руси до смерти Володимира Мономаха. Цѣнне сє издавничтво повинно находитисѣ въ кождѣй рускій хатѣ, въ рукахъ кождого руской родины, кождого письменного патриѣта. Якъ Паландій написаньємъ исторіі своего народу воскресивъ Чєхѣвъ і нынѣ они, свѣдомѣ себе, прямо і скорымъ крокомъ идуть до своей цѣли, — такъ і мы, наколи намъ дорога будучність своя, мусимо сь жаромъ принятисѣ за слѣдженє и пѣзнанє нашей исторіі. Величати издавничтво „Историчной Библиотекѣ“ проф. А. Барвѣньского не потребуємо, — оно хвалитєсь само собою. Нашимъ обявляєть єсть, прійти ему лишъ въ помѣчь, щобъ росло, а сь ростомъ, пробѣ скрѣпиласѣ въ народѣ нашѣмъ свѣдомѣть національна. Хотємо жита сильнимъ національнымъ житємъ і яєно поставити остаточну цѣль нашихъ змаганъ, то обновѣмєсь духомъ і силою славныхъ нашихъ предковъ, — пѣзнаньємъ сєбє!

Рускій языкъ въ школахъ середнихъ.

Справа руского языка въ школахъ середнихъ, порушена посломъ проф. Романчукомъ, була головною точкою народѣ послѣднѣи сєсїі Сѣйму. Навѣтъ наибѣльшій противникъ русчины мусѣли признати, що рускому языкови належитє можнѣсть розвиватисѣ въ школахъ і навѣтъ змѣнено уставу школьну въ тѣмъ дусѣ, щобъ рускій языкъ бувъ обявляєть для всѣхъ въ гимназіяхъ. Въ радѣ же державній промовляла ось недавно посылы Озаркевичъ і Ковальскій за основа нємъ въ Галичинѣ і Буковинѣ рускихъ гимназій і паралельокъ.

И очевидно, не дробна то рѣчь — рѣдний языкъ, за котрымъ Русини стѣлько борются. Языкъ єсть вишнѣшимъ образомъ культурного постулу народу. Кождый народъ западно отарєє чистѣ зберегати тія свѣтощѣ, що хоронять въ собѣ окарбы его духа і мыслѣ; оберегає его відъ чужихъ впливѣвъ, котрі могли бы языкъ затемнити, занечитити, зтогидити, — коротко кажучи, боронити чистоты, ядренности і своєродности рѣдного языка. Для оєи цѣли оутѣ катедры на університєтахъ — у насъ двѣ для руского языка, — щобъ зь оттамъ пылю слово чистѣ, не-закаламученою струєю, оживляло і одушевляло слухателѣвъ, — щобъ тамъ правильнѣсть языка студіями литературными і граматичными, критикою, выслѣдами науковими, такъ сказати-бѣ, удо-

кументовувано. Зь университетѣвъ мають отгакъ виходити учителя, що обявляють правильнѣсть і чистѣсть языка дальше ширити, а не правильнѣсть выкорѣнѣти. Въ гимназіяхъ мають учителя, при теперѣшнѣмъ устроє, вести науку языка руского такъ, щобъ ученикъ змѣгъ въ овоѣмъ языкѣ чистѣ, ясно і гарно высказуватисѣ. Тымчасомъ якъ же то часто по деякихъ нашихъ гимназіяхъ самѣ учителя руского языка парализують тую высоку цѣль!

Недавно появилєсь Справозданє Дирекціі ц. к. гимназіі въ Перемышлѣ за рѣкъ шк. 1885. На стор. 33—34 сего Справозданя сѣть поданѣ темѣ до задачъ письменныхъ въ языкѣ рускомъ. Нѣхто думає, не сподѣваєсь бы, щѣбы въ самѣмъ Справозданіи ц. к. гимназіі, закладу державного, могла бути яка противозаконнѣсть. Въ галицко рускихъ школахъ при науцѣ руского языка, очевидно, не можна уживати иншого языка, якъ тѣлько мало руского (народного) і приписанѣи граматикѣ. А погляньмо, якимъ „язычємъ“ выписанѣ темѣ до рускихъ задачъ въ гимназіі перемышлѣй:

Вторѣе *нашестіє* Перзѣвъ на Грецію. — Зь якихъ жєрелъ черпалъ (противъ Граматикѣ Осадцѣ, III. выд.), і т. д. — Рѣка — образъ житія нашего. — Кождый єсть кузнецѣмъ (?) своего щастія. — О сколько языкъ єсть *наиблаготворительнѣйшій* (!) і *наивреднѣйшій* (!) членъ тѣла чєховѣка. — *Пѣлза* (!) математики. — *Наибольшє* зло єсть вина. — Важнѣсть точного знанія *отечественного* (!) языка. — Сила привычки. — Уцѣнєніє повѣсти Н. Устияновича: Мєсть Верховинца (!) — і т. д.

Въ тыхъ кількохъ стрѣчкахъ, выписаныхъ профєсорѣмъ руского языка, кілько похѣбокъ противъ духа языка руского і приписанѣи граматикѣ! Коли-бѣ то була тема ученика зь першої класѣ, — то совѣтнѣй учитель пѣдписавъ-бы подъ нєю: „зѣвѣтъмъ зло“. А то, бачитє, пишуть профєсоры руского языка въ гимназіі! Що-жъ мають ученики умѣти, коли самѣ учителя въ урядѣмъ Справозданіи такъ пишуть? А може то нарочнє калѣченє языка, щобъ ученикъ не злюбивъ, зтогидивъ собѣ матерный овоѣй языкъ і зєвернує до дивоглѣдного жаргону т. зв. „книжного“ языка, де непотрѣбно вже нѣякою граматикѣ?! Але-жъ учителя гимназіі въ школахъ чєй-жє не смѣють посвящати такъ окупѣтирѣныхъ годинъ руского языка — головолымнѣмъ експериментамъ, а обявляють держатисѣ приписанѣи граматикѣ і дбати о чистоту языка! Якъ кождый учитель має учити руского языка на свою руку, то куда мы зайдемѣ? Замѣтъ щобъ языкъ нашъ, красній дорогій снадокъ по славныхъ предкахъ нашихъ, вироблюваєся, — онъ мусѣвъ бы упадати, нидѣти... Але що до того прикладають свою руку учителя руского языка, — то вже фактъ крайню сумный а оупротивъ приписѣвъ школьныхъ кардинальна беззаконнѣсть! Обявляєть вємагає, щобъ учителя, коли непопытанѣи въ руского языка, а пѣдписѣ его учителя, — щобъ онѣ попередъ всего самѣ зєвъ до рукъ приписану для школы граматикѣ и вывчивѣсь правописѣ, а дальше, вчитуваясь въ класичній творы рускихъ писателѣвъ і черпавъ зь оттамъ знанє языка.

Розумѣєсь, важна причина лихои науки языка руского въ гимназіяхъ лєжитъ і въ недостаточнѣй організації посадь для руского языка і въ плянѣ науки его. Науку руского языка поручають директоры людямъ, що не мають охоты або і потрѣбного знаня, — учать отже, якъ відъ напасти. А коли це додати, що година руского языка звичайно посѣдѣна рано, або въ пополудня вѣднѣмъ, то часто лучєєся, що учителя зь причины, що въ сѣмъ часѣ отбываються конференціи, або за-для недиспозиціи, годины той зѣвѣтъмъ не держать. Запѣбѣти можна хибѣ въ той способѣ:

1) Щѣбъ плянъ лекцій руского языка укладає на рѣвни сь другими предметами наукѣ.

Предплата на „Дѣло“ для Австріі: для Росіі:
 за цѣлый рѣкъ . . 12 ар. за цѣлый рѣкъ . . 12 рубл.
 за пѣвъ року . . 6 ар. за пѣвъ року . . 6 рубл.
 за чѣрть року . . 3 ар. за чѣрть року . . 3 рубл.
 сь дод. „Библиотекѣ“: сь дод. „Библиотекѣ“:
 за цѣлый рѣкъ . . 16 ар. за цѣлый рѣкъ . . 16 рубл.
 за пѣвъ року . . 8 ар. за пѣвъ року . . 8 рубл.
 за чѣрть року . . 4 ар. за чѣрть року . . 4 рубл.
 на самѣ додѣтокъ: на самѣ додѣтокъ:
 за цѣлый рѣкъ . ар. 5— за цѣлый рѣкъ . 5 рубл.
 за пѣвъ року . ар. 3-50 за пѣвъ року . 2-50 р.
 Для Закарпатъ, окрѣмъ Росіі:
 за цѣлый рѣкъ . . 15 ар.
 за пѣвъ року . . 7-50 ар.
 за чѣрть року . . 3-75 ар.
 сь дод. „Библиотекѣ“: на самѣ додѣтокъ:
 за цѣлый рѣкъ . 19 ар. за цѣлый рѣкъ . 6 ар.
 Поодинокѣ чєло коштує 12 кр. а. в.

2) Щѣбъ въ кождѣй гимназіі бувъ бодай одинъ учитель сь испытѣмъ зь руского языка.

Бо-жъ і дѣйствію, посѣла статута организационного, повинна бути въ кождѣй гимназіі вѣходноя Галичинны одна посада для руского языка. Тымчасомъ єсть теперъ обсаджєнѣхъ такихъ посадь лишє сѣмъ. Въ гимназіяхъ, якъ въ Золочєвѣ, Самборѣ, Стрию, Сяноку и и., призабѣто на тую посаду. Коли „Кѣло“ учительѣвъ высахѣ школь домагаєсь двѣхъ посадь въ кождѣй гимназіі для языка польского, то по всякій справєдливости повинна бути вєсьдѣ обсаджєна бодай одна посада руского языка. Лишь въ той способѣ даєтьсѣ забезпечити свѣбѣднѣй и хосєнный розвій языка руского, тымъ болше, що теперъ зь недостатку посадь студіамъ руского языка рѣдко хто хоче интензивно посвятитисѣ.

Щѣ же до одностѣйности і одновидности науки руского языка у вѣсѣхъ школахъ середнихъ, пора вже разъ:

щѣбъ комисія для укладаня рускихъ книжокъ школьныхъ выдала чимъ скорше нову Граматикѣ руского языка, а такожъ Таблицѣ правопису, — въ родѣ Таблицъ правописи для нѣмєцкого языка, — зь котрой кождый і нефаховый учитель руского языка мѣгъ-бы легко орієнтуватисѣ. **Б.**

Въ справѣ п. Тита Будзыновского,

управителя руской школы вправѣ у Львовѣ, ц. к. красєа Рада школьна — заразъ по нашѣй интерпєляціі въ ч. 44 „Дѣла“ п. заг. „Quousque tandem?“ — выдєлєвала комисію слѣдчу.

Якъ намъ доносятъ въ Відні, ц. к. министєрство, перєсылаючи кр. Радѣ шк. жалобы „Нарѣдной Радѣ“, поручило їй: „mit aller Strenge gegen den angeklagten Schulleiter vorzugehen“.

До комисіі слѣдчої вызначєно пп. Масюка, секретаря наѣбѣтничества, сов. д-ра Т. Геротмана (колегу п. Т. Будзыновского), і проф. Татомира.

Нынѣ розпочалось перєслуханє п. Будзыновского. Цѣкава однакѣ рѣчь, чи заквєстіонованѣй „Нар. Радѣю“ акты школьній знаходѣтєсь вже въ рукахъ кр. Радѣ школьній, чи може чєрєзъ цѣлый часъ слѣдства будуть спочивати таки въ рукахъ остающего пѣдъ слѣдствомъ п. Будзыновского?...

25 лѣтъ парламентаризму въ Австріі.

25 лѣтний періодъ часу, цѣлє чѣртьстѣлѣтьє минуло відъ часу першого засѣданя вѣдєньского парламенту, котрє отбулоєся дня 17 (29) цѣвтня 1861 р. По 13-лѣтній перервѣ отворєно тогдѣ парламентъ, бо 1848 р. парламентъ по скликаню радѣвъ недѣвно у Відні, позаякъ за-для революціі въ самѣмъ Відні бувъ перенєсєный до моравского мѣста Кромєрижа (де то-рѣкъ бувъ зѣхавєся австрійскій цѣсаръ ѡзъ царємъ Александрѣмъ III) і незадолго бувъ розвѣзѣнъ, а въ Австріі зєла верхъ стрѣга реакціі пѣдъ министромъ Алекс. Бахомъ, котрого имѣ торѣкъ вытягнувъ на публичнє полє въ довогѣ забутѣ посѣлъ Ливбахєръ, поставивши его бєзѣушнѣю кандидатѣмъ до парламенту. Въ 1848 р. президентѣмъ палаты посѣловъ бувъ молодой львѣвскій адвокатъ і коноспираторъ польскій а цѣсарскою амнєстією увѣльненый вразѣ сь д-ромъ Земляковскимъ зь вѣзницѣ, д-ръ Францъ Смолька, котрый і теперъ єсть президентѣмъ палаты посѣловъ въ австрійскѣмъ парламентѣ. Онъ уродивѣся на руской землѣ, въ Калуші, а предки его походили, зѣдєсь, зь чєской землѣ.

Чєрєзъ цѣлый 25-лѣтний часъ бєзъ перервы сѣть члєнами палаты посѣловъ лишє два посѣлы: д-ръ Герботъ, колишній профєсоръ университету львѣвского, а потѣмъ праского, пѣзнѣйшє! министръ справєдливости, зѣвѣтнѣйшій яко авторитєтъ на поли права карного і яко ораторъ знаменитѣй, а другій, адвокатъ изъ Шлєска, д-ръ Дємєль, такожъ Нѣмєць. Дужє довгій часъ належѣтъ до вѣд. парламенту яко члєны комнаты посѣловъ: Чєхъ Ригєръ і Поляки Смолька та Грохѣвскій. Другій депутатъ, що довгій часъ належали до комнаты посѣловъ, або поумирали, або були покинанѣ до палаты панѣвъ, або не беруть вже болше участи въ жѣтнѣ публичнѣмъ. Президентѣми комнаты посѣловъ були відъ р. 1861 до теперѣ:

д-ръ Гайнъ, пѣзѣйшій министръ справедливости; д-ръ Газнеръ, пѣзѣйшій министръ а навѣтъ шефъ кабинету; д-ръ Гаскра, гесте Искра, (ум. 1879), также потѣмъ министръ; д-ръ Кайзерфельдъ (ум. яко маршалокъ Стири), д-ръ Гоффенъ; д-ръ Рехбауеръ (1873—1879), гр. Корони и д-ръ Смолька (отъ 1881 р.).

Въ р. 1861 мали Русины 13 пословъ на 38 воѣхъ галицкихъ, а були то: еппъ Литвинювичъ (ум. яко маторолоитъ 1869), крм. М. Куземскій (ум. яко еппъ 1879), о. Антовъ рицаръ Любичъ Могильницкій, знаменитый ораторъ и поэтъ (ум. 1873), о. Юл. Негребецкій; о. Левъ Полевый (ум. 1883); о. д-ръ Ант. Юзичинскій, о. Алекс. Добрянскій, и 7 господарѣвъ, а между ними звѣстный Н. Ковбасюкъ. Зъ польскихъ 25 пословъ въ р. 1861 жыють: д-ры Зыбликевичъ, Смолька и Грохольскій, свещ. лат. Ручка и мѣщанинъ зъ Грымазова, Рогольскій, одинокій репрезентантъ мѣщанства и селянства въ польской делегаціи у Вѣднѣ. Зъ тыхъ 5 депутатныхъ першого покликано до палаты пановъ въ р. 1881, и то на тыждень передъ именованьемъ его маршалкомъ краевымъ, прочіи три суть также теперь послами, а посольскій вже не бувъ болѣе выбранный до сойму. Въ р. 1867 заступавъ Русинѣвъ одинокъ о. Ив. Гушалевицъ; яко т. зв. „Parade-Ruthenen“ вытупали противъ его бесѣды д-ръ Жигмонъ Савчинскій и о. Тома Баревичъ.

Въ р. 1873 переведено законъ о безпосредныхъ выборахъ до рады державной, бо до того часу соймъ выславъ туды пословъ отъ себе, и на подставѣ нового закона отбули выборы въ осени 1873 р. Русины достали тогда 16 мандатовъ. Именно были выбраны: крм. Шведзійскій (ум. 1886); крм. д-ръ Юзичинскій; крм. Павликѣвъ; дек. о. Галка; крм. Петрушевичъ; д-ръ Гавр. Крижановскій, о. Озаркевичъ, о. Кравчикъ зъ Дернова; о. Закианскій зъ Богородчанъ и о. Наумовичъ. Изъ свѣтскихъ Русинѣвъ были тогда послами: д-ръ Амаросій Яновскій, б. директоръ и сов. школьный, заслуженный державѣ, школъ и народовъ черезъ цѣлу свою 47-лѣтню службу яко профессоръ, директоръ и инспекторъ (ум. 1884 въ Римѣ); сов. апел. Вас. Ковальскій (теперь сов. надворный при найвысшій трибуналъ); прокураторъ самбѣрскій Лук. Крипичъ (отъ р. 1874 президентъ окр. суду въ Тернополи, получившій р. 1885 титулъ надр. советника); Ю. Геровскій, адъюнкты прокураторіи окрѣбу и теперѣшній предсѣдатель „Нар. Дому“, и одинокъ селянинъ, Т. Гайдамаха. О. Стеф. Качала бувъ выбранный въ городахъ Тарновѣ и Бохнѣ федералистами и хотѣлъ черезъ тую каденцію мусѣвъ бути членомъ Кола польского, то однакъ въ справѣхъ рухикъ застерѣгъ собѣ свободу голосян. Въ же попередній послы были кандидатами „Руской Рады“. На око выдаея, що мы мали значѣннѣе число пословъ и що мы добре были вышли при новѣй ординаціи выборовъ; фактично же горше. Мы мали 16 пословъ рускихъ на 63 галицкихъ, а на 535 воѣхъ зъ цѣлой Передлѣтѣвъ; въ 1861 же роцѣ мы мали якъ выше подано 13 на 38 галицкихъ.

Въ р. 1879 мы мали лише 3 пословъ: В. Ковальского, Д. Кулачкова (адъюнкты прокураторіи окрѣбу въ Краковѣ) и о. Озаркевича. Бувъ въ той каденціи короткій часъ посломъ и Володиславъ Федоровичъ, властитель добръ, але бѣвъ мусѣвъ вступити до Кола польского. — Якъ вышли выборы 1885 р., воѣмъ звѣстно.

Президентами палаты пановъ були отъ 1861 р.: кн. Кароль Аверпергъ; гр. Коллоредо-Мансфельдъ; гр. Кисшайнъ; рицаръ Шмерлингъ; вновь Кароль Аверпергъ и гр. Травманнодорфъ, который заравно занимае высшій урядъ двѣрокъ яко найвысшій шамбеланъ (Oberstkämmerer). Въ той палатѣ засѣдають нашъ митрополитъ, якъ и воѣ архіепископы; членомъ той-же палаты, и то именованнымъ зъ Русинѣвъ бувъ А. Нападѣвичъ (ум. 1881), который бувъ президентомъ сенату при найвысш. суд. трибуналѣ.

Черезъ той 25-лѣтний періодъ змѣнялся министерства, а именно: по министерствѣ Голуховского слѣдувало министерство Шмерлинга (1861—1865), Рихарда Белькредого (27 липня 1865), Кар. кн. Аверперга (30 грудня 1867), гр. Таафого (26 вересня 1868), д-ра Газнера (1 лютого 1870), Альфр. гр. Поточкого (12 цѣтня 1870), гр. Гогеварта (7 лютого 1871), потѣмъ коротко Гольцгетана, Адольфа кн. Аверперга (отъ 25 падолиста 1871 до 16 лютого 1879), Штремаера (до 14 септя 1879) и Таафого отъ 14 септя 1879 до теперь). Воѣ тіи президенты занимали потѣмъ высшій посады. Голуховскій бувъ же два разы наѣбствомъ Галичины (ум. 1875); Шмерлингъ збѣставъ президентомъ найвысшого суд. трибуналу (Ob. Gerichts- u. Kassationshof); гр. Белькредо есть президентомъ трибуналу административного (Verwaltungsgerichtshof); гр. Поточскій бувъ 1875 р. маршалкомъ краевымъ, а потѣмъ до половины 1883 р. наѣбствомъ Галичины; кн. Адольфъ Аверпергъ (ум. 1885), бувъ президентомъ найв. коматы рахунковой (Oberst. Rechnungshof), а по томъ занявъ тую посаду гр. Гогенварта. Гр. Таафе (род. 1833 р.), бувъ передъ 1879 р. наѣбствомъ Тиролю, попередно же министромъ; въ молодыхъ лѣтахъ бувъ товаришемъ Е. В. цѣсари. Шмерлинга кабинетъ устояло досыть довго; зъ дальшихъ же важне було заминоване Кар. Аверпергомъ министерство т. зв. Bürgerministerium, де засѣдали д-ръ Герботъ, д-ръ Гаскра, д-ръ Газнеръ, Шленеръ, д-ръ Брестель и Бергеръ. Дуже довго держалося министерство Адольфа Аверперга, которого властивымъ шефомъ бувъ бар. Ляосеръ, мин. справъ внутрѣшнихъ, и тому то называвъ

бувъ хтось въ брошурѣ дотепно: „Ministerium Lasser, genannt Auerperg“. Кромѣ того мавъ значный впливъ кн. Кар. Аверпергъ. До сего кабинету Ляосера-Аверперга належали: бар. Претисъ, мин. фин., а теперь наѣбствомъ Истрия; бар. Горетъ, ген. и мин. обор. кр.; д-ръ Глазеръ, мин. справед., ум. 1886 р. яко генер. прокураторъ при найв. суд. трибуналѣ; Ляосеръ; Штремаеръ, мин. просвѣты, теперь вице-президентъ найв. суд. трибуналу; Бангансъ, мин. торговлѣ, по котромъ збѣставъ Хлюмецкій; Хлюмецкій, мин. рѣльництва, по котромъ збѣставъ гр. Коллоредо-Мансфельдъ; а кромѣ того два безъ теки: д-ръ Унгеръ, знаменитый правникъ и президентъ держ. трибуналу (Reichsgericht) и д-ръ Флор. Земляковский отъ мая 1873 р. до теперь безъ перерыву яко министръ въ Галичины, — колись демократъ, теперь баронъ.

По пѣвѣрѣной провизоріи Штремаера обнявъ гр. Таафе президію кабинету 12 септя 1879 р., а передъ тымъ же управу министерства справъ внутрѣшнихъ. Однакъ въ его кабинетѣ заходили и заходили частіи змѣны персональній, коли противно, кабинетъ Ад. Аверперга черезъ 7½ лѣтъ мало що змѣнялся. Змѣны за гр. Таафого були слѣдующіи. Дня 12 септя 1879 р. бувъ такой складъ: Таафе, мин.-президентъ и управл. мин. внутр. справъ; Штремаеръ, мин. справедл. и упр. мин. просв. и вѣроповѣданъ; гр. Фалькенгайнъ, рѣльництва; бар. Корбъ-Вайденгайтъ, торговлѣ; бар. Горетъ, обороны; Земляковский и Пражакъ, безъ теки; а шефъ секціи Хертетъ, управитель мин. финансовъ. Якъ видно, були тутъ и централисты, и Чехъ, и Нѣмцѣ консервативны, и бюрократы, и Земляковский. Съ часомъ уступають централисты, а теки достаютъ або прихильники политики гр. Таафого, або урядники. Дня 17 лютого 1880 обнявъ теку просвѣты наѣбствомъ низшо австрійскій бар. Конрадъ о. Айбесфельдъ, а теку финансовъ бар. Кригсау. Дня 27 септя 1880 приходить Кремеръ на мѣсто Корба, бар. Штрайтъ на мѣсто Штремаера, ген. гр. Вольсерагаймъ на мѣсто Горста, а Дунаевскій збѣставъ министромъ финансовъ. Р. 1881 уступають Кремеръ и Штрайтъ, а мѣсто першого займае 14 сѣчня 1881 бар. Пино, давѣйше президентъ Букванъ а потѣмъ наѣбствомъ горшій Австрія, а министромъ справедливости управлѣ министр безъ теки д-ръ Пражакъ, Чехъ моравскій. Въ р. 1885 уступивъ бар. Конрадъ, а на его мѣсто именованный 17 падолиста 1885 д-ръ Павло Гауцъ; сего-же року мусѣвъ уступити бар. Пино, а теперь завѣдуе мин. торговлѣ шефъ секціи Цусвальдъ. Въ такой способъ три теки, торговлѣ, справедливости и справъ внутрѣшнихъ не суть дефинитивно ободженъ.

Що до соѣльныхъ министерствъ, то заходили также змѣны, однакъ не такъ скоро. Гр. Байотъ (давн. сакскій министр) бувъ до р. 1871 соѣльн. мин. справъ вѣшнихъ; потѣмъ наступивъ гр. Юліи Андрасъ; р. 1879 наступивъ бар. Гаймерль (ум. 1881), а отъ 1881 р. гр. Кальноки, Нѣмецъ зъ угорской родины, поза-службой генералъ, давѣйше австр. посолъ въ Петербургѣ. Министрами соѣльными войны були отъ 1870 р. ген. бар. Кунъ, ген. бар. Коллеръ, а отъ 1876 р. ген. гр. Биландъ-Райдъ, который перевѣвъ организацію цѣлой арміи въ р. 1882 на подставѣ территориальной. Соѣльными мин. финансовъ були бар. Гольцгетанъ (ум.); бар. Гофманъ (ум.); Славъ (Мадаръ) и Калій (Мадаръ); до соѣльного министерства финансовъ належать обѣ заняты провинціи, Босна и Герцеговина, але начальникомъ краевого правительства есть тамошній комендующій генералъ, который мае цивильного адъютанта.

Цѣкава рѣчь, коли то якій Русинъ достане теку министеріальну!..

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Засѣданье рады державной зъ дня 5 мая с. р.) Минувшій середи зобрали знову послы до рады державной на перше засѣданье по великоднихъ свѣтахъ. Пословъ зобрали на се перше засѣданье мало що болѣе, якъ потреба до затвердження звычайныхъ ухвалъ а загальный настрѣй въ палатѣ также не змѣнялся по фѣрияхъ. Найважнѣйшою справою, яка прійшла по свѣтахъ на порядокъ дневной палаты есть угода съ Угорщиною, але и та въ тыхъ першихъ предложеньяхъ, якъ внесено передъ палату, не була ще въ силѣ выкликати въ палатѣ якои болшой дисгармоніи. Въ чехскихъ кругахъ посольскихъ, якъ доносятъ чешскіи газеты, запанувала смѣла отвага а чешскій кляубъ, якъ каже „Politik“, буде стояти якъ скала середъ моря, все одно чи съ правои чи зъ лѣвой стороны были-бы объ него вѣлѣ. Ся слова суть якъ бы натакомъ на ту дисгармонію между Чехами а Поляками, яку выкликла недавно отагитъ помѣщена въ „Kur. Lwow.“ въ котрой выказуея, що Чехи вымыслюють польскій союзъ лишь для себе, а Поляки не мають зъ того жадного хѣсна. „Kur. Lwow.“ досталаъ за то остра отирава въ „Hlas ахъ“ зъ чего здаея, що мѣжъ Чехами а Поляками запанувало теперь певне роздразненье. Въ прочѣмъ перше засѣданье по свѣтахъ не отзначилось жаднымъ важнѣйшимъ моментомъ. Трохи лишь болшой сензацію выкликла въ палатѣ справа политичного призову на заключенье суружества, предложена кн. Шварценбергомъ. Боть то справа, котра мае зарадити тому, чтобы не множилося протестаріятъ, що тогды може наступити, коли бѣднымъ людямъ не вольно буде побратиса. — Хѣдъ дебатъ на оѣмъ засѣданью

бывъ слѣдующій: Президентъ Смолька згадавъ насампередъ пок. пос. Гогена а оттакъ нововыбранный посолъ зъ Кракова, Махальскій, складавъ приреченье. — Министръ финансовъ предложивъ замкненые рахункѣвъ за 1883 р. а оттакъ: 1) проектъ закона о продолженіи привилегіи для австро-угорского банку; 2) маючу заключитися умову краѣвъ доливовыхъ съ правительствомъ угорскимъ въ справѣ 80-миліонного доугу австро-угорского банку; 3) нову умову министра финансовъ съ австро-угорскимъ банкомъ въ справѣ доугу 50-миліонного; на послѣдокъ проектъ закона о оподаткованіи цукру. Министерство торговлѣ предложило зновъ: 1) законъ дозволяющій продолженіе мытово-торговельного союза съ краѣми угорской короны, и 2) змѣну закона зъ 1882 р. о загальныхъ тарифахъ мытовыхъ. — Пос. Рихтеръ интерпелювавъ палату, що дѣея съ новелею до поступованія езекуційного а пос. Ниче отповѣвъ ему именемъ комісії правничои, що бѣвъ выготовивъ вже дотычный рефератъ. Зъ порядку дневного приступлено до верификаціи выборовъ, между иншими также и пословъ о. Мандычевского, — Рапапорта и Зоты. Верификація отбулася зовѣмъ опокійно безъ всякой оппозиціи. — Краѣйгъ реферувавъ оѣселя о. петиціи рады повтовно въ Витенбергу въ Чехахъ, котру виѣсъ кн. Шварценбергъ о обмеженіи призову на заключуванье суружества, и поставивъ внесенье, чтобы надъ справою оєю перейти до порядка дневного, бо она належитъ до компетенціи сойму. — Пос. Клонъ промовлявъ также за заведеніемъ политичного призову на суружество, бо побѣла его поглядѣвъ бувъ бы тогды робѣтничъ дешевѣй и не подорожало-бы такъ богато элементу социалистичного. Оѣ опору, будь-бы обмеженіе призову на суружество було причиною збѣльшеня числа незаконныхъ дѣтей. Пос. Ниче противиса такому закону и жадавъ, чтобы при резолюціи комісії голосовано окремо надъ переходомъ до порядка дневного, а окремо, до чѣи компетенціи сѣй законъ належитъ. По промовѣ кн. Шварценберга принято внесеніе комісії. Внесеніе Начъ уало; за нимъ голосовали также и министры. Зъ порядку дневного реферували послы о. Озаркевичъ и Свѣйжій о петиціяхъ зъ Галичины о. Отта зъ Липовецъ и о. Ип. Богачевского зъ Слѣвцъ-Вѣнскы въ справѣ заломѣвъ и вымѣру конгрумы, а о. Озаркевичъ также ще въ справѣ Мах. Ковальку къ Кутъ въ справѣ нарушенія основныхъ законѣвъ державныхъ черезъ неуваженіе руского письма и мовы на напорѣхъ для худоби. Справы ті отступлено правительству. Петицію громады мѣсточка Городиска въ справѣ порученія вырываня зубѣвъ, огляду лѣкарского помершихъ и худоби цырукамакъ отступлено правительству, чтобы оно постаралося о скорѣ и отповѣдне переведеніе закона санитарного въ сѣй справѣ. На сѣмъ законѣно засѣданье. Слѣдующе засѣданье отбулоя въ пятницю. На порядокъ дневной были между иншими слѣдующіи справы: Перше читанье предложенья правительственного о тарифахъ мытовыхъ; перше читанье предложенья о мытово-торговельномъ союзѣ съ Угорщиною; справозданье о ухвалѣ палаты пановъ въ справѣ вѣденію бар. Василька; кредитъ додатковій для министерства дѣлъ внутрѣшнихъ на 1886 р.; будова будынкѣвъ почтовыхъ и телеграфическихъ у Львовѣ, Краковѣ и Черновцахъ; отисанье податку грунтового при шкодахъ элементарныхъ и т. д.

(Подорожъ цѣсаря до Босны и Герцеговины.) Угорскій и хорватскій газеты зачинають теперь голосно говорити о намѣреніи подорожи цѣсаря до Босны и Герцеговины. „Pest Naplo“ и „Agramer Zig.“ розказують, що въ мѣродайныхъ кругахъ займаются теперь дуже справою подорожи цѣсаря до окупованныхъ краѣвъ. Уже минувшого року, коли цѣсаръ побѣ Бродомъ вступивъ бувъ першій разъ на босаньску землю, порушено питання, чи не треба-бы було той побытъ на довшу подорожъ по краю розширити. Тогды однакъ спротивиса сему особливо мин. Калій, который доказувавъ, що сѣйтакъ важный актъ мѣгъ бы лишь тогды наступити, коли бы безпосередно по нѣмъ мала наступити анексія згаданныхъ краѣвъ. Тогды отже залишивъ цѣсаръ ту подорожъ; теперь однакъ отживъ сѣй планъ на ново и якъ кажуть, переважають погляды, що подорожъ така була бы въ теперѣшнихъ часахъ дуже на мѣсто. Подорожъ архикн. Альбрехта уважають лишь яко подготовленіе до подорожи цѣсаря. Архикнязь перебувае теперь въ Силитѣ, а въ Боснѣ и Герцеговинѣ роблятъ на его принятіе великій приготовленя.

Заграничній Державы.

Россія. Выступленіе Франціи въ грецкой справѣ зробило въ Россіи такъ въ кругахъ официальныхъ якъ и неофициальныхъ дуже миле впечатление; выступленіе ое уважало тамъ въ певной мѣрѣ за зближеніе Франціи до Россіи. Мимо того Россія поступае въ грецкой справѣ сѣбно съ другими державами, але то лишь для того, что зъ одной стороны не хотѣла бы порушити вѣдѣного пытанья а зъ другой знову боится наразити Грецію на войну и утрату дружбы Турчинны, котра йи теперь потрібна супротивъ Болгаріи. Супротивъ Болгаріи заняла Россія теперь выжидаетъ отаовище въ томъ перекованіи, що тамъ скорше чи пѣзнѣйше прійде до внутрѣшного розторгу а тогды прійде и на Россію пора до дѣланя. Здаея, що въ сѣй справѣ буде Россіи дуже на руку ревизія органичного статута Вѣдѣной Румелии. Органъ Каткова не перестаетъ однакожъ жалуватися, що энергичне поступованье князя болгарского дуже подкочуе значеніе Россіи въ Болгаріи. — Зъ внутрѣшнихъ справъ въ Россіи наибѣль-

шу увагу звертае на себе внутрѣшня борьба оторонитѣвъ и рухъ революціонный. Помѣстникъ Побѣдоносцева, Смирновъ, выдае зновъ броштуру противъ министра финансовъ, въ котрой бѣвъ доказуе, що мае повне право звертати увагу царя на дѣяльнѣсть министра, котра шкодитъ интересамъ державы. Броштура отойтъ здаея въ связи съ покликаньемъ Вишнеградского до госуд. совѣта. Самъ Вишнеградскій мае бути чоловѣкъ мѣрныхъ здѣбностей и слабого таланту, але есть дуже опитаный въ справѣхъ грошевыхъ. — По причинѣ руху революціонного мае царъ приопѣшити оѣвъ прїѣздъ до Петербурга. Вѣдѣвскій „Tagblatt“ доноситъ, що революціонеры подѣлали кѣлька сотъ моргѣвъ хлѣбовъ коло Лавадіи.

Греція. На послѣдну ноту державъ отповѣвъ Деліанисъ, що прикро ему, що державы его заявленіе зъ дня 29 цѣтня признали за не достаточное и поклякуея дальше на давнее оное заявленіе. Сю отповѣвъ доручено представителю державъ дня 6 с. м. а позаякъ оны признали сѣю отповѣвъ также за недостаточную, то представителѣ постановили опустити Аѣны и мали вже вчера рано выѣхати. Правительство грекѣ постановило ставити оѣбрь и покликати народъ до обороны загроженой независимости. Ген. Сапунакисъ думае, що Туреччина охоче вступити до Греціи и для того выдѣлае войска зъ Вѣдѣно и Валестино до Ляриосы. Залогомъ Аѣныаа вырешила въ поѣшнѣмъ походѣ до Тессалии. Зъ Лондону доносятъ, що Глядотѣвъ заявивъ дня 6 с. м. въ палатѣ пословъ, що державы въ сѣйчасъ, коли только отповѣвъ Греціи буде недостаточна, предпріймутъ мѣры, чтобы забезпечити высоку цѣлу, до котрой стремятъ. А зъ Аѣны доносятъ знову, що турецкій посолъ выѣджаючи зъ Аѣны жадае якъ найкоршого розброеня а коли то не наступитъ, представителѣ оголосятъ заразы блокаду побережья, чтобы тымъ оспособомъ недопустити переходу войска зъ Аѣны на границу.

Зъ Аѣны доносятъ нымѣ: Представителѣ Англіи, Австріи, Нѣмеччины, Италіи и Туреччины опустили мѣсто, оставивши лишь секретарѣвъ. Першій полкъ выступивъ вже на границу тессалію середѣ радѣбныхъ онликовъ жителей. Живѣтѣвъ обывало цѣтѣми зъ дѣнонъ и бальнонѣвъ. Грецкій посолъ въ Константинополіи одержавъ приказъ вертати сѣйчасъ на грецкіи корабли „Салламани“.

Болгарія. Кн. Александеръ обѣзѣдае теперь Вѣдѣну Румелию а народъ витае его воюды съ великимъ одушевленіемъ и радостею. Дня 6 с. м. прѣѣхавъ бѣвъ до Филиппополя и выѣде зъ оѣси въ дальшу дорогу. Пра выборахъ болгарскихъ мае теперѣшнее правительство вже рѣшучо заеванену дуже значну болѣбность.

Америка. Рухъ ооциалистичный проявился въ послѣднихъ часахъ въ цѣлой оѣвой оилѣ. Робѣтнички въ Мильвоки и въ Чикаго домагуются збѣльшеня платѣвъ и обмеженя работы на 8 годинъ въ день. Дня 4 с. м. прійшло въ Чикаго зновъ до сильной борьбы между оциалистами а полиціею. Въ мѣстѣ збѣралоса було 15.000 оциалистовъ, котры на завѣзванье полиціи, чтобы розходилися, отповѣли бомбѣми. Кишено кѣлька бомбъ, отъ котрыхъ погнѣло пять полицистовъ и богато збѣвало пораненныхъ. Полиція почала тогды стрѣляти и ранила около 50 робѣтничѣвъ. Дня 6 с. м. напали були робѣтнички зновъ на полицію, але та розѣгнала ихъ револьверами. Въ помешканю, де выдавала газета для робѣтничѣвъ, найдено 40 бомбъ наповненныхъ динамитомъ.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ дотации мѣира домагався наѣбстничество предложенья выказѣвъ маетку подинюкихъ церквей, якъ въ грунѣтахъ, такъ и въ цѣбныхъ ефеткахъ, котры суть выключно власностею церкви. Митроп. коновоторія вызвае для того всѣхъ настоатеѣвъ деканатовъ, чтобы того рода выказы якъ найкорше митроп. коновоторія прислала.

— Митрополитій ординаріатъ, похваляючи змаганя руского товариства Педагогичного, припоручивъ воѣмъ Вѣдѣ. оо. деканамъ якъ и цѣлому Дост. клирови рукою выдана сего товариства, чтобы священники, деканы надзырателѣ школьный, предсѣдатель радѣ школьныхъ мѣсцевыхъ и гр. к. катихиты купували зъ фондѣвъ мѣсцевыхъ книжочки выдана сего товариства и роздавали ихъ ученикамъ яко нагороду або заохоту до науки, тымъ болѣе, что книжочки выдана руского Товариства Педагогичного не мѣбать въ оѣбъ нѣчого противного оѣ. вѣрѣ католицкой и оѣу одобренъ краевою радою школьною. Книжочки Товариства выданы до теперь оутѣ: 1) Забава для дѣтей, 2) Малый Зѣвринѣцъ, 3) Гостинѣцъ, 4) Менажерія, одинокъ примѣрникъ 8 кр. а. в. — дальше 5) Вязанка желаний 10 кр., и 6) Читанка 1. по 10 кр. Книжочки ті можна найкорше достати за посольблатою, удаючиъ просто до руского Товариства Педагогичного въ „Народ. Домѣ“, на руки его предсѣдателя, оѣв. Вас. Ильничкого. — Ото красной примѣръ, якъ церковь и школа повинны оѣе взаимно подѣдрати!

— Тов. рускихъ ремѣсничѣвъ „Зорѣ“ просятъ насѣ оповѣстити, що заповѣдженный на недѣлю 9. мая фестивъ въ корнѣхъ погорѣдѣвъ, не отбудеа зъ причинъ холоду и непевиной погоды.

— Рускій народный театръ переѣде зъ Калуща до Бучача, де дасть лише 6 представлень. Представленя будутъ отбуватися до дня. Въ второкъ д. 11 л. мая буде представлена „Панѣ молада въ Босни“, комична оперетка въ 3 актахъ. Ио. Воробкевича; въ среду д. 12 „Корневильскій двѣрны“, опера въ 4 актахъ; въ четврѣ д. 13 „Новый двѣрникъ“, оперетка въ 3 актахъ, Ио. Воробкевича; въ суботу д. 15 „Зеленый Островъ“, опера комична въ 3 актахъ; въ недѣлю д. 16 „Глитай“, образъ иѣвъ житія украиньского люду, зъ сѣвѣями и танцами М. Д. Кроивницкого, а

въ понедѣлокъ д. 17 на послѣднее представленье „Довбушъ“, народна оперетка въ 3 актахъ, съ музыкою И. Воробкевича.

— Оповѣщеніе. Въ причины, що розсыла книжокъ кѣлькисотъ наразъ, выноситъ значѣйшу грошеву квоту, — центральный Выдѣлъ руского Товариства Педагогичного, вычерпавши свои окупай запасы на издавничтво книжокъ, видатю приневоленнымъ оповѣстити слѣдующе: Ввоп. члену руского Товариства Педагогичного, котрый желаетъ одержати повѣсти „Марка Вовчка“, зволѣть приелати до центрального Выдѣлу на руки подпсаного марку на 2 кр., коли хотятъ одержати одну книжочку, або марку на 5 кр., коли хотятъ одержати 2 книжочки. — Отъ центр. Выдѣлу руского Педагогичного Товариства. — У Львовѣ дня 7. л. мая 1886. — В. Иваницкій.

— Министеръ просвѣты подпосавъ рескриптъ, котрымъ подноситъ многимъ профессорѣвъ гимназіа до VIII ранги. Зъ львовскихъ и черновецкихъ гимназіахъ буде поднесеныхъ до той ранги по двоухъ, зъ вышнихъ по одному профессорови.

— Намѣстникъ п. Залескій буде у Вѣднѣ — якъ доноситъ повѣ-урядова „Presse“ — конферувати съ министертвомъ въ справѣ помочи для отбывания Стрыи.

— Выдѣлъ Рады повѣтвомъ въ Богородчаныхъ укупотувавася д. 4 л. мая въ слѣдующій опосѣбъ: Маршалкомъ выбрано на ново одноклосно п. І. Шеланьского, его заступникомъ о. Алеко. Заключенского, до выдѣлу Рады выбрано 3 русскихъ священниковъ, П. Т. Шреттера, директора Богородчанскихъ дѣбъ, прихильного Русинамъ, одного Поляка и одного Жида.

— При допозначимъ выборѣ до Рады повѣтвомъ въ Синамѣ выбрано зъ куріа селюкою гр. Мечислава Пининьского.

— Именована. Заступники прокураторіа Амвросіа Яновскій въ Перемышлѣ и д-ръ Михаилъ Стефко въ Золочевѣ, именованій прокураторами: першій для Перемышля, другій для Самбора.

— Гр. Адамъ Голуховскій, котрого посольскій мандатъ до рады державной бувъ уваженый зъ причины, що посоль не мавъ ще 30 лѣтъ, выбранный на ново посоль зъ болѣешихъ посольствъ округа Заблѣшанъ-Боршѣвъ-Чортковъ-Гусатынъ. На 91 голосующихъ доставъ 69 голосовъ, а другій кандидатъ Кароль Городискій 22 голоса.

— О. Иванъ Попель, приходникъ въ Ростокѣхъ, дарувавъ нашоу товариству въ розпродажъ на цѣли товариства 150 примѣрниковъ книжки Обачного подѣ заг. „Скажѣмъ собі разъ цѣлу правду въ очи.“ За сей щедрый даръ окладае Выдѣлъ товариства щедрому Давидови прикладу подяку. — Отъ Выдѣлу тов. „Академичне Братство“ у Львовѣ.

— Письменный испытъ зрѣлости въ академичной (руской) гимназіи отбудеся въ дняхъ 17—23 мая, не якъ подало „Дѣло“ въ ч. 42 ошибочно 17—23 червня.

— П. Титъ Будзыновскій надѣславъ намъ на статью „Quousque tandem?“ зъ 44 ч. „Дѣла“ — Отъ зывъ, въ котрымъ каже: „Завеняю ч. чатателѣвъ „Дѣла“, що и я уже починаю кроки ку тому — чтобы наказане было. Министерствомъ слѣдство прискорити. Св. Редакція освѣдчае, что мае множество яркихъ фактовъ, котры мою дѣлальность оскорбяти мають — котры доведуть, что осмъ ворогомъ руской школы — и тому рада-бы, чтобы слѣдство скоро переведено было. Я такожъ того хочу... Я въ школѣ — не займаюся реформами — религіями — политичными — народными, а навѣтъ школьными — але выконую слѣпо, что мѣня служба приказуе. Маю такожъ надѣю, что при слѣдствѣ выкажу, что я оамъ болѣе доброго для рускихъ школъ здѣлавъ — нѣжъ вой крикуни разомъ! Приповѣдка каже: Корова, котра много... У Львовѣ дня 23/4 1886. Т. Будзыновскій, (извѣстный kiegownik).“ — Такъ, бачите, говоритъ чловѣкъ, котрый вже разъ отъ министерства доставъ нагану, здаеся за то, что „выконуе слѣпо, что ему служба приказуе“ и за то „велике добро для рускихъ школъ“! Вѣдний п. Будзыновскій!

— Адреса до посла Томашука, выслана телеграфично членами румынского академичного товариства „Юниона“ въ Черновцахъ, за его бѣсѣду въ парламентѣ о колонизаціи Буковины, опонукала министра д-ра Гауца заридити диоцилиннарне слѣдство. Веденіе слѣдства поручивъ министръ академичному сенатови, а протоколы збѣднѣ казавъ предложить министерству. Звѣстно, что министръ отрого заказавъ мѣшати академичнымъ товариствамъ до политики. Акты зъ слѣдства противъ академикѣвъ предлагае сенатъ лише въ тыхъ случаяхъ до министерства, коли ходитъ о выключеніе академика зъ всѣхъ университетѣвъ. Тожъ такой отрогий наказъ министра выликавъ мѣжъ академиками велике недоволенье.

— Нападъ жида на черновецк. Зъ Букарешту телеграфуютъ до черновецк „Gaz. Polak-ov“: Въ часѣ богослужения въ мѣсточку Урзичени пропхавоа жидъ до престола и зневаживъ чинно священника, що отпавлявъ службу Б. Христіане кинулся до жида, але онъ утѣкъ черезъ закричаніе. Вой закричали тогдѣ: „омеръ жидамъ!“ выбѣгли на улицу и почали руйнувати жидовскіа дома. Ажъ войско змогло привернути ладъ.

— Примѣрный мѣсткій полицай. До „Kurj. Lw.-ogo“ доносятъ зъ Рускои Равы: Передъ кѣлькома тыжднями пропала одному мѣщанинову безрога. Глядавъ, пыталъ, але дармо. Иде до полиціа, чтобы выбытати згубу. Капалъ полиціа Ив. Прохникъ отраджуе, каже, что то буде коштувати, и т. д., а хто знае, чи то что поможе. Мѣщанинъ послушавъ и зновъ перевѣдувався мѣжъ оубѣдами. По якомъ часѣ шепнуетъ ему кто-то, что его безрога въ тайни того самого полицая. Иде мѣщанинъ

до него и жадае выдачѣ безроги. Той однакъ жадае заплати за кормленіе и переходокъ (!) безроги 5 зр. Дѣло пошло до суду.

— Снѣги. Въ середу о. т. мусѣли плуги на шляху зельзницѣ отъ Ст.-Пельтеи до Леоберсдорфѣ програтати снѣгъ, чтобы улещити рухъ поѣздѣвъ. Декуда лежавъ снѣгъ на стопу грубо. Въ долині Райхонау падавъ такъ густой снѣгъ, что по хатахъ було зовѣмъ темно. Горы покрылися грубою веретвою снѣгу.

— Королевскій мыны въ Краковѣ закупило лондинское акціиное товариство за 364.000 зр. Цѣлею того товариства есть експортъ галицкои муки и крупъ до Англіа.

— „Strażnica Polska“ выходитъ отъ 1. л. мая о. р. яко тыждневе писмо що суботы, а отъ 1 л. лавия мае выходити два разы въ тыждень, що середи и суботы. Коли число предплатниковъ отповѣдно збольшаеся, буде она выходити и три разы въ тыждень.

— Огнева проба инженера Шаля, котру отложено мин. недѣль за-длѣ непогоды, отбудеся сѣи недѣль на войсковой Стрѣльницѣ за Инвалидами.

— Холебра и бѣла. Холебра ширится въ пѣвнѣной Италиі по-разъ болѣе; въ Виченца заслаблѣ д. 6. мая 12 особѣ а померло 5. Коло Ниша въ Сербіи ширится бѣла.

— Снаженный пѣсь. До „Gaz. Narod.“ пишутъ зъ Янова, что въ Вишенцѣ покосавъ скаженный пѣсь двоѣ дѣтей. Жандармерія донесла о томъ до староства и до суду. Що-жъ робить староство? Староство, котре мае заряджувати санитарно-полиційній мѣры, отослае реляцію жандармеріа до суду: „Ототупаеся ц. к. судова.“

— Дрѣбній вѣсти. Г. В. цѣсаръ дарувавъ громадѣ Ямниці, пов. станиславѣвского, 50 зр. на украшеніе церкви. — Судъ бережанской выставивъ на лицитацію половину дѣбрь Вокѣвъ за 59.678 зр. — Коло Сторожъ на Буковинѣ згорѣло 10 гектарѣвъ лѣса правосл. религ. фонда. — Одины варшавскій жидъ давъ 20.000 рубл. на колонизацію Палестины жидами. Два рабныи выѣхали вже зъ Россіи до Палестины, чтобы розсѣдѣти тамошній относини. — Доходъ зъ концерту, даного въ Тернополи на доходъ стрѣльницкхъ погорѣлѣвъ, выноситъ 150 зр. — Въ Дорошовѣ, коло Львова, выкрали невылѣдженъ злодѣй зъ хаты господаря, въ котрой спало двоѣ людей, одѣжъ вартости 300 зр. — Подѣ Голтою, на роо. Поділю, затопивоа на рѣцѣ Бузѣ поронъ отъ 40 людьми и товаромъ. Вой потопилися. — Министерствѣ торговлѣ позволило гр. Киньскому выбудувати зельзницю зъ Демиѣ до шляху Стрыи-око-Бескидокой зельзницѣ. — П. Юсифъ Фралигъ, хемикъ, перейшовъ у Львовѣ зъ жидовской вѣры на христіанську, лат. обр.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Конкурсъ. Въ цѣли замѣщеня двоухъ опорожненыхъ прелатуръ при львовской митроп. капитулѣ розинуюеся ухвалою зъ дня 3 мая с. р. до ч. 30/4 р. конкурсъ: 1) на архипресвитера або препозита капитулы и 2) архидіакона або декана капитулы, а евентуально черезъ промоцію П. Т. капитулярныхъ въ цѣли замѣщеня двоухъ позадъ греміальныхъ крылошанъ. Речинецъ до дня 16 червня 1886. Убѣгателѣ мають свои поданы, заосмотрѣнъ въ свѣдѣства доказующій ихъ заслуги и збѣднѣость до достойного занимаия мѣста въ митроп. капитулѣ и консиоторіи, предложити лично митропол. ординаріатови.

На конкурсъ розписанъ ухвалою зъ дня 30 цѣвтна до ч. 2710 парохія Рожанка нижна, дек. окольского, над. прив. и парохія при церкви св. Параскевы у Львовѣ, надана рады мѣста Львова, съ речинцемъ до 24 червня 1886.

Удѣльничій отъ сотруди. въ Звенигородѣ, дек. бобрецкого, о. Володим. Борисевичъ.

Деканомъ актуальнымъ болехѣвскимъ именованый о. Теофиль Горнякевичъ, парохъ въ Говшѣ, и одержавъ грамоту архіерейску съ правомъ ношеня сутанны съ отзнаками крылошаньскими.

Грамоту архіерейску съ правомъ ношеня сутанны съ отзнаками крылошаньскими одержавъ о. Юсифъ Лопатынскій пар. въ Долинѣ.

Вѣсти зъ епархіи Станиславѣвской.

Каноничну институцію на парохію Пнѣвъ, дек. надбравлянского, одержавъ о. Атанай Мойсевичъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Школьный Часописъ“ ч. 8 мѣститъ въ собі: Рускій посоль о потребѣхъ нашихъ народныхъ школѣ. — Наука ошлѣ по олуху. — Наука географіи (съ иллюстраціею). — Практичній уваги учителя. — Новинки. — Школьный вѣсти. — Новы книжки.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Цѣны волѣвъ, свиней и телятъ у Вѣднѣ. На торзѣ д. 3 л. мая было 904 галицкихъ, 907 угорскихъ и 1117 нѣмецкихъ волѣвъ. Плачено за галицкѣ по 50—56 зр. отъ 100 клг. мертвой ваги (100 к. живои дае 55—65 к. мертв. ваги.) На торзѣ д. 4. л. с. м. было 2.347 галицкихъ и 3781 угорскихъ свиней. Плачено по 30—40 кр. а за назимки по 37—41 кр. за клг. ваги. Д. 6. л. мая было на торзѣ 3.802 телятъ. За жавй телята плачено 30—44 кр. а за лучшй 46—50 кр., за зарѣзанй 40—56 кр. за 1 клг.

Подяка.

Всевышнему оподобалося покликати до Себе мою найдорожшу жену и мѣбрь дѣтокъ озаръ.

тѣмъхъ дѣтей, Ольгу зъ Ясеницкихъ, оставляючи насъ въ сирѣтствѣ и тяжкой роопуцѣ. Въ томъ такъ тяжкомъ нещастіи знайшлися люде, котры своимъ сочувствомъ бодай въ части лагодили тяжку рану сердца — тожъ имъ прилюдно подякувати уважаемо своимъ обовязкомъ. Веч. о. Децикевичу, пароху зъ Куликова, котрый якъ въ слабости не жалувавъ своего труда, чтобы сочувствомъ своимъ ударъ тяжкой оудбы улещити, такъ и при вынесеніи мошей трогачимъ словомъ напувавъ потѣхою нещастливыхъ. Веч. о. Должницкому зъ Дзѣбулокъ, Мосевичу зъ Куликова, Жарокому зъ Стронятына, Лепкому зъ Мокротына, Яцеву зъ Нового села, Вѣханьскому изъ Смерекова, а вразъ за пращальне слово при гробѣ. Спаси Богъ Вамъ, Веч. о. духовнй, що прибули отдати остатну прислугу мойѣ покійной женѣ! Въ концѣ и Вамъ, Кошелѣвцѣ и Новосѣлчане, що чинленно збѣралися въ такъ прикрѣй хвили и дали доказы любви и вѣчности Вашоу бывшему молодому священникови. И Вамъ парохіане Сулимовскій, що безъинтересовно мене въ той такъ смутной хвилѣ ратували и потѣшали, окладаю щиро-руске Спаси Богъ!

Сулимовъ дня 25 цѣвтна 1886.

Иванъ Криницкій, мужъ; Петро и Ольга, сироты.

Ц. к. уприв. галиц. акціонный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

22 -2)

купуе и продаетъ

1524

всякій вартостный паперы и монеты

по курсѣ дневному.

Поручена зъ провинціи выконуе отворотно почтою безъ провизіи.

Ц. к. ген. Дирекція австр. зельзницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу ѣзды, важный отъ 1 жовтня 1885.

Приходить до Львова:

По ѣзды особовй: Зъ Стрыи, Станиславова, Гусатына, Дрогобыча, Борыслава, Хирова и Звардоня: о год. 4 мин. 35 по полудни.

Зъ Гусатына, Станиславова, Стрыи, Дрогобыча, Борыслава, Хирова, Нового Санча: о год. 1 мин. 25 въ ночи.

Зъ Стрыи, Хирова, Загбры и Звардоня: о год. 8 мин. 25 рано.

Отходятъ зъ Львова:

По ѣзды особовй: До Стрыи: о год. 7 мин. 30 рано.

До Стрыи, Станиславова, Дрогобыча, Борыслава, Хирова и Гусатына: о год. 11 мин. 45 передъ полуднемъ.

До Стрыи, Дрогобыча, Хирова, Загбры и Звардоня: о год. 7 мин. 30 вечеромъ.

„Народна Торговля“ у Львовѣ

удержуе на складѣ и поручае:

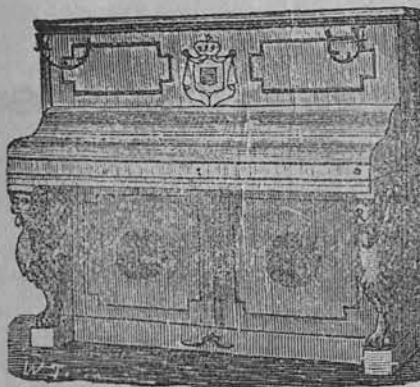
Свѣжй воды минеральны.

Вода Билиньска квасна „Зауеръ-Брунентъ“ фляш. по 26 кр.	
„Хебока (Егерска) Францъ, Зальцъ и Виенъ“	26 „
„Емске жерело Кренхенъ и Кисель“	26 „
„Гингилеръ королевское Отто жерело“	22 „
„Глайхенбергска зъ жерела Константинъ“	30 „
„Содова „Галлеръ“	40 „
„Ивонинка“	33 „
„Карльсбадска Миль, Шльотъ и Штрудель“	34 „
„Крайнхахеръ“ жерело Блисаветы	38 „
„Кисовицка, жерело Ракочи“	42 „
„Криницка“	28 „
„Маріенбадска „Крайтъ и Фердинандс-брунтъ“	28 „
„Горка“ Гуниди жерело Яношъ	28 „
„Озеръ“ Арпадъ	28 „
„жерело Францъ Юсифъ“	28 „
„Викторія“	28 „
„Сельтерска“	26 „
„Сельтерска камька“	20 „
„Швальбахска „Стральбрунтъ“	28 „
„Щаницка Іозефиненъ, Магдалененъ и Стефанъ“	28 „
„Вичи Чолет. градегриль“	48 „
„Вильдуньска жерело Георгъ-Викторія“	42 „
„Жегесѣвска „Зауербрунтъ“	28 „

При высылцѣ наименше 25 фляшокъ числится опакование по 2 кр. отъ фляшки вразъ съ скринкою; при меншой высылцѣ опакование дорожше.

1649 1-0

Зарядъ Народной Торговлѣ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае

1563 148—?

Спеціалности и универсальны средства, французскй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншй фирмы оповѣщуванй.

Матеріи на одѣжѣ

лишь зъ тревалон овечой вовны для мужнины середного росту

3.10 метра } за зр. 4-96 кр. зъ доброй вовны овеч.;
на } „ 8— „ зъ дѣш. вовны овеч.;
одно убрание } „ 10— „ зъ тонкой вовны овеч.;
„ 12-40 „ зъ дже тонк. вов. ов.

Пледы до дороги за штуку зр. 4, 5, 8 и ажъ до зр. 12. — Дуже красны одѣли, сподѣи, обортники, матеріа на сурдуть, плащѣ до дощу, тѣлѣ, сѣрачокъ (льоденъ), комизъ, камгаръ, шевіотъ, трико, сукна для дамъ и та на бильярды, перувіены, досканы поручае

Заложены Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричный въ Бернѣ.

Возры франко. Карты вабрцей для панѣвъ крапѣвъ нефракковано. Высылки за посыллатою надѣ 10 зр. франко.

Я маю завабды складъ сукна зр. 15000 а. в. и розумѣе само собою, что при мойѣ свѣтлой торговлѣ позвѣтають рѣшкы на 1 до 5 метрѣвъ довж; а змущеный отже продавати такй рѣшкы богато понизше цѣны выробу. Вабрѣцѣвъ зъ нихъ посылати не можна однакжъ недобрий рѣшкы отбѣняються або отдася грошѣ. (Робю замѣтку, що другй фирмы вымѣняють такожъ, може ще за горшій товаръ але грошей не звертають.)

Черезъ наслѣдуваше лѣдацихъ або обмѣнливыхъ фирмъ выдѣжуе змущенымъ закнуги инсерование и прошу для того мѣнхъ П. Т. Комитетѣвъ чтобы мою оолидну фирму задержали ласкаво въ памяти а на случай потреби почтили мене своимъ поважанимъ замовленимъ, котрымъ я завабды отдамъ мою наибольшу увагу.

Кореспонденціи пріймаются въ языкахъ нѣмецкомъ, угорскомъ, чешскомъ, польскомъ, италійскомъ и французскомъ. 1577 (23—24)

Головна вы- Завявление Выгранй
грана евент. Щ а с т я гарантуе
500.000 Мар. держава

Запрошеніе до участи въ
Можливости выграня

на великой грошевой лотеріи, гарантованой гамбургскоу державоу, въ котрой

9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ
певно мусять бути выграны.

Выгранй сен користной лотеріи грошевой, котра послия плану мае лишь 100.000 лосѣвъ, суть слѣдующй:

Наибольша выграна естъ евент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар.	26 выгр. а 10.000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар.	56 выгр. а 5.000 М.
2 выгр. а 100.000 Мар.	106 выгр. а 3.000 М.
1 выгр. а 90.000 Мар.	253 выгр. а 2.000 М.
1 выгр. а 80.000 Мар.	512 выгр. а 1.000 М.
2 выгр. а 70.000 Мар.	818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60.000 Мар.	150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50.000 Мар.	31 720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30.000 Мар.	7 990 в. а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20.000 Мар.	8.850 в. а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15.000 Мар.	всего 50,500 выгранныхъ.

и они приходятъ въ кѣлькохъ мѣсяцахъ въ 7 отдѣлахъ до невного порѣшеня.

Головна выграна 1-ой кліасы выноситъ 50.000 М., подносится въ 2-ой кліасѣ на 60.000 М., въ 3-ей на 70.000 М., въ 4-той на 80.000 М., въ 5-ой на 90.000 М., въ 6-ой на 100.000 М., въ 7-ой на 200.000 М., а съ премією на 300.000 М. евент. на 500.000 М.

На перше тѣгненне выгранныхъ, котре урядово назначено, коштуе оригинальный:

цѣлый лосѣ лишь 3 зр. 60 кр. або 6 мар. повѣ лосу лишь 1 зр. 80 кр. або 3 марокъ. червѣт лосу лишь 90 кр. або 1 1/2 марки.

Я розсылаю оригинальный лосѣ гарантованй державоу (а не заказанй промѣсы) съ долученемъ оригинального плану за франкованымъ надѣславнемъ вартости або за переказомъ почтовыхъ лавѣтъ въ лавдальшй стороны.

Каждый, берущій участъ, получае отъ мене варазъ по отбывшомъ тѣгненіи урядову листу тѣгненя безъ заваданя.

Планъ съ гербомъ державнымъ, зъ которого видко вкладки и роздѣлъ выгранныхъ на 7 кліасы посылмаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выгранныхъ грошей

выконую впрости до интересованныхъ точно и въ строгій тайнѣ.

Кажде замовленіе можна по просту зрѣбѣти переказомъ почтовыхъ або рекомандованымъ листомъ.

Прошу длатого звертатися по причинѣ недаленого тѣгненя варазъ, однакжъ лишь до

20 мая с. р.

съ повнымъ довѣремъ до 1620 3—5

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, что Высочайшанй отцѣ духовнй уряджуютъ при церквахъ хоры, прѣто поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) до ученя спѣву.

Высочайшаный п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до рускои гимназіи у Львовѣ иструментъ мого выробу и може дати Высочайшанымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дже позиточнымъ иструментѣмъ найбѣшй информацию.

Цѣна тыхъ иструментѣвъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Дае такожъ на раты.

1872 82—?

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛАВИНСКІЙ,

Через ред. „Дѣла“ прислали:
въ марті и цѣтні о. р.
На Библиотечку музичну: Ю. Л.
въ Тростяцѣ 70 кр.; о. Д. Г.
въ Заваловѣ 1 зр.; З. Г. въ Нѣ-
врѣ 95 кр.; о. Ю. Ч. въ Остро-
вѣ 1 зр.
На бѣдныхъ учениковъ рускомъ гим-
назіи; о. І. Шуховскій въ Брат-
ковцахъ 1 зр.; о. Д. Воеводка
въ Зеленой 50 кр.; о. А. Ганке-
вичъ въ Грымаловѣ 1 зр.
На Словарь Железнодорожного: о. П.
Г. въ Яхновѣ новѣмъ 2 зр.; И.
Б. въ Увельѣ 2 зр.; о. Д. Е. въ
Миколаевѣ 1 зр.; И. В. въ Устю-
говѣ 2 зр.
На рѣшій справки и книжки:
о. І. В. въ Америцѣ 150 зр.
На фондъ кума землѣ о. Руши-
цкого: М. М. въ Горлицяхъ
50 кр.
На Библиотечку Ошиневица: о.
А. С. въ Стѣбнѣ 1 зр.
На Руско-укр. Библиотечку Олени-
цкого о. Л. С. въ Залѣю 2 зр.;
о. Е. Л. въ Тартаковѣ 2 зр.
На фондъ стипендіи им. Т. Шев-
ченка: о. И. Жарскій въ Сели-
скахъ 1 зр.
Для школьной помочи: о. О.
Кисилевскій въ Незвискахъ 50
кр.; І. Долыницкій въ Сараевѣ
25 кр.; о. Н. Ленскій въ Коло-
мыи 50 кр.; Т. Реваковичъ въ
Подбужѣ 1 зр.

ФАРБЫ ОЛѢЙНЫ
готовы до ужитку и скоро за-
сыхающіе.
Ф а р б ы
до малярства даховъ, терті въ
наилѣпшій покровъ.
Наилучшіе фарбы
терті въ покровъ минеральныхъ,
отпѣвдаютъ рѣзнымъ цвѣтамъ,
надають барву и лискъ по одно-
разовѣмъ потягненю, высыхаютъ
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевѣе отъ оліеиныхъ.
Фарбы до фасады
розпускаемы въ ваннѣ, до колѣро-
ванія будынокъ въ 36 колѣрахъ.
**Венскіе роды лаковъ крас-
ныхъ и заграничныхъ.**
ПЕПЗЛЪ
въ наилучше реновированныхъ фа-
брикѣ.
**Тектуры даховъ, смола по-
газова и деревна, маса**
**смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.**
**Оливы до машинъ и сма-
вило до осей зѣлѣзныхъ.**
Пасы шкѣрняи до машинъ.
Пасы гумові до машинъ.
**Гурты конопляни до ма-
шинъ.**
Н О В И Н А !
Льняныи напускаи пасы до
машинъ, и т. д., и т. д.
поручаютъ
Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ.
Карты взорѣвъ, цѣнники и
спеціальніи оферты, на жадање,
gratis и franco. 1612 5-?

Книгу дра Ом. Огоновско-
го: Studien auf dem Gebiete
der ruthenischen Sprache
можно набути въ товари-
ствѣ „имени Шевченка“,
въ книгарни Милковскаго,
книгарни польской и кни-
гарни Зейгарта & Чайков-
скаго во Львовѣ и въ голо-
вныхъ книгарняхъ на про-
винціи.
Отъ Руского товариства
Педагогичного
можно набути слѣдующіи выдана:
Хемія, Руское, 40 кр.
Гостиница для чужихъ дѣтей 8 кр.
Малый звѣринецъ, 8 кр.
Забавны дѣти, 8 кр. 1535 3-?
Менажерія, 8 кр.
Вязанія желанія, 10 кр.
Звѣрята домовы I 20 кр.
Звѣрята домовы II 20 кр.
Звѣрята для молодѣжи 10 кр.

ИВОНИЧЬ
Закладъ жерельно-купелевый отдаленный о годину
дороги отъ стациіи жел. Трансверзальной „Ивоничъ“
открытый отъ 20 мая до кѣнціи вересня.
Посѣдає жерела „алькалично-солонни шавы“ содержащія
йодъ и бромъ, дѣлающіи усильно въ хоробахъ золотушныхъ
и ихъ наслѣдкахъ, въ набрякостяхъ и роженю железъ въ
запаленяхъ кѣстномъ оболоніи, порохованію костей и ескуда-
тахъ суставныхъ. Въ хоробахъ шкѣрныхъ свѣдѣланныхъ;
въ рѣзныхъ хоробахъ жѣночныхъ.
Въ трехъ будынахъ купелевыхъ выдаются крѣмъ водъ ми-
неральныхъ такожъ купель боровинскіи, надзвычайно богатѣ
въ желѣзо и квасъ мурашковый, рѣдководный, шпильковъ, зе-
лѣзистый и студены въ ставѣ и скремыхъ кабинкахъ съ тушами.
Пора купелева подѣлена на три сезоны: до 20 червня, 20 серп-
ня и до кѣнціи вересня, помѣшканіи въ 1-мъ и 3-мъ сезонѣ
о 1/2 дешевле. 1642 2-4
Закладъ въ взгляду на его положенію въ чудесной подкарпатской
оконинѣ надає дужо особливо до курати климатичной, для того то
заведено въ нѣмъ побѣдъ спеціальнай такожъ курати жентично-молочной
и всякой иншій можливый догодности и упрятности побѣду.
Рады лѣкарской ухѣляютъ д-ръ Климъ Дембицкій и д-ръ Зисмундъ
Ригеръ и к. свѣтлицы санитарный. Воды ивоничскіи и ихъ переробы
якъ соль жерельна и знаменитый дугъ якъ такожъ намулъ на об-
клады посѣдають въ головній складъ водъ минеральныхъ и аптики
въ краю и заграничю. — Замоуленіи помѣшканіи пріема и реновирова-
ніи проводники безплатно и франко.
ДИРЕКЦІЯ.

Концессионане заведење публичныхъ послугачѣвъ
МИХАИЛА ВАЛИХЕВИЧА
при площади Галиций ч. 7 у Львовѣ
поручаєся Поважаной П. Т. Публикѣ и Си ласкавымъ взгля-
дамъ до всякой послуги публичной, якъ:
до перевозенія мебѣль, знарядѣвъ домовыхъ при
перепровадженю, опакованія такъ мебѣль, якъ
такожъ и всѣляныхъ иншихъ предметѣвъ, высилки
товарѣвъ на зѣлѣзницѣ и доставы зъ зѣлѣзницѣ.
Дѣяльнѣсть ту выконуєся власными прирядами
до того умыено удерживаемыми.
За всяку роботу поручену заведеню, ручаєся не только
власною фирмою, але крѣмъ сего и кавцѣю, зложеною
въ Магистратѣ мѣста Львова.
Выказы порожиныхъ помѣшканіи удержуются стало и безплатно
въ заведеню до перегадѣ.
1591 6-6 Подъ управою Фавестина Бѣляка.

Медицинскій мыла
MAX FANTA
Einhorn - Apotheke
PRAG.
Выпробованіи и порученіи лѣкарями.
Фанты мыла ихтиолове, противъ червонности лица, носа
бургундского (Rosacea Aene), свербящихъ лишайвъ; цѣна 75 кр. —
Фанты неаполитанскіе мыло (мыло ругтеве) противъ сызливую
и пасожитѣвъ 1, штука 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло
гѣстцеве и ревматичне выпробованіи и скорои силы. Цѣна 1 зр.
— Мыло въ нази противъ коросты, дуски, потнѣющихъ ногъ и
т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицеринове, дешеве, для дамъ и дѣ-
тей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекційне 35 кр. — Мыло
сѣркове противъ угровъ, веснянокъ и нашкорныхъ высыпокъ,
35 кр. — Мыло жовткове противъ дусокъ на головѣ и на полѣ-
шенъхъ насѣдокъ, 35 кр. — Мыло жовткове на волосѣ, 35 кр. —
Мыло въ вѣдѣ оживляюще систему нервовъ, 35 кр. — Мыло
глицеринове, наилучше мыло туалетное 25 кр. — Мыло бензоє
на посѣданіи шкѣры 40 кр. — Мыло вазелиново цѣна 40 кр. прі-
ятне до щоденного ужитку. — Мыло мазево-сѣркове противъ у-
порныхъ недугъ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксове противъ
нечистоты насѣдокъ, веснянокъ, оскудѣвъ. цѣна 35 кр. — Мыло
камфорове на отмороженіи, посѣданіи рукъ и т. д. цѣна 35
кр. — Мыло нафтолове противъ всякого рода недугъ шкѣры, цѣ-
на 50 кр.
Можно достати въ всѣхъ аптекахъ у Львовѣ: въ аптецѣ д-ра
Кароля Миколаша и апт. Зигм. Рукера; въ Борщевѣ: апт. М. Неме-
чского; въ Долинѣ: апт. І. М. Французальера; въ Ясѣ: апт.
Ромуальда Пальха; въ Краковѣ: апт. Е. Штокмара, Е. Радлера, Ф.
Гравеко, Іос. Францишского и въ апт. Конел. Вишневского; въ
Краковѣ: апт. А. Сѣленского; въ Рашевѣ: апт. А. Карпинского;
въ Солотвинѣ: апт. І. Годоліи; въ Старѣмъ Санчѣ: апт. А. Кар-
пинского; въ Тарновѣ: апт. І. Рейла; въ Войничѣ: апт. Кароля
Подзиньского; въ Збаражѣ: апт. І. Круга. 1582 11-52

Презнану загально наилучшу
Масу до запусканія подлогъ
поручаютъ
Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ. 1644 54-0
Перепродувачи даємо отпѣвдныи работъ.

СУКНО 1616 3-0
отъ зр. 1 — за метеръ въ горю, взоры до огляду въ богато уложеніи
зборѣ розсылаются франко, для посередничѣвъ неаранжовано.
Tuch-Fabriks-Niederlage „Zum weissen Lamm“ in Brünn.

О П О В Ъ Щ Е Н Ь Е.
Дуже важне для каждой родины!
Я переимѣивъ отъ одной, дуже реновированной и солидной фабрики сѣрѣ-
ныхъ товаровъ Фениксъ величезный складъ за дуже низку цѣну
такъ, що лѣшь я въ силѣ продавати дуже добры и патентованый
Сервисы зъ сѣрѣбла Фениксъ
зъ наилучшого сѣрѣбла Фениксъ по слѣдующимъ дуже низкимъ цѣнамъ
а именно въ послѣднихъ штукѣхъ:
6 штукъ ножѣвъ стол. съ винтованными бѣтрами стал. зр 2—
6 шт. масивн. ложокъ до стравы зъ пат. сѣрѣб. Фен. съ кор. „ 1-50
6 шт. масивн. вилочкѣвъ зъ пат. сѣрѣб. Фениксъ съ кор. „ 1-50
6 шт. масивн. ложокъ до кавы зъ пат. сѣрѣб. Фениксъ съ кор. „ 65
6 штукъ красныхъ ложконокъ до яєцъ „ 45
6 штукъ пышныхъ чарокъ на яѣцѣ „ 80
1 масивне знаменитѣ ситко до гербаты съ ручкою „ 75
1 масивный знаменитый подонникъ до модока „ 1-—
1 масивный знаменитый подонникъ до зупы „ 1-25
1 масивна знаменита подставка подъ ножѣ „ 1-—
2 эффектныхъ свѣчницъ столовыхъ „ 1-50
1 эффектная масивна таца до подаванія „ 40
1 красна порожничка на цукоръ и перецъ „ 40
разомъ зр. 13-30
Такой комплектный сервисъ зъ 49 штукъ коштує купленцый
разомъ лѣшь 10 зр. Сей патентованый Фениксъ займає межѣ
всѣми имитаціями сѣрѣбла найперше мѣсто; онъ позбѣдає завѣдѣды
бѣлый якъ правдивѣ сѣрѣбло и противно до всѣхъ металѣвъ
не переимѣивъ гриншпану, черезъ що єсть добрый для здоровья
и для того раджу его каждой родинѣ, а такожъ и за дѣла его
траваломъ якости властителямъ юстиницѣ и кавьерѣ. Каждый
достане свои грошѣ назадъ, кому мой товаръ не сподобавсь.
Для того може каждый безъ риска замоуляти. Высылка за по-
сылкатою або за готѣвку. Числений писема принадежный и за-
моуленія суть для П. Т. Публики до перегадѣ въ моѣмъ бюрѣ.
Адреса:
Universal-Export-Bureau S. Löw, Wien, II. Grosse
Schiffgasse 3/U.
N. В. Остерѣасає передъ оглошеніями безъ подпису якъ такожъ
и передъ сѣрѣбломъ Britannia, котрое робится лѣшь зъ блажи сѣрѣбною
побѣлкою, на доказъ того даю 61 штукъ сѣрѣбла Britannia лѣшь за
зр. 7.50 съ 5/4, опустомъ. 1624 2-6

ОРТОПЕДИЧНЫЙ
ИНСТИТУТЪ ЦѢЛЮЩІЙ
у Львовѣ (улиця Коперника ч. 13.)
прімає до лѣченія ортопедичного дѣти отъ 7—14 лѣтъ,
що въ наслѣдокъ скривленія хребтовой кости або не-
правильного розвою шѣи, лопатокъ, реберъ, ноги и т.
д. потерпѣли менше або болѣе збоченія правильной
стати.
Директоръ-лѣкаръ мешкає въ самѣмъ Институтѣ. Паци-
нать хлопцѣвъ отъокромленій отъ лѣчать. Надзоръ найстарѣ-
йшій, выгоды великі, хорошій огорождъ. Дѣти могутъ при томъ
побирати всякій науки. Близшій подонникъ дає письменно або устно
М. Д-ръ Едвардъ Мадейскій,
1641 3-3 директоръ Институту, спец. лѣкаръ ортоп.

1634 4-4 **Т. ОКОРНИЦКІЙ**
МАГАЗИНЪ ПОРЦЕЛЯНЫ И СЛА
у Львовѣ, ул. Галицка ч. 4
поручає зъ найпершихъ фабрикъ
въ найновѣйшихъ фасонахъ:
Сервисы столовы
и до гербаты въ ве-
ликомъ выборѣ и по ду-
же умѣренныхъ цѣнахъ.
Скло столове глад-
ке и рѣзане, склянки,
чарки, карачни,
оцетирки и т. д.
Взоры комплектныхъ
столовыхъ сервисовъ
высылаю на жадање
почтою до выбору.
При болѣшихъ замоуленіяхъ за опакованіе не числится.

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ
ТРУСКАВЕЦЪ 1631 6-10
(Стациа почтова и телеграфична.)
Отвореніе поры купелевой дня 26 мая, замкненіе 15 вересня.
Близко стациіи зѣлѣзничѣй надлѣстѣтрянской „Дрогобычъ“ посѣдає: сла-
вне отъ давна зъ сѣбѣмъ надзвычайно лѣчебномъ сили жерело солонковое, котрое
пѣсѣа сегодѣшнѣ анализы проф. Радѣшевского наленить до наисильнѣй-
шихъ, знаменитыи зѣлѣзцовъ боровину, жерело сѣрчане, намулъ сѣрчан-
солонный, три солоний жерела до пяти содержащія соль главерову, жерело го-
няче мочъ зване „нафтовымъ“, жентичю и молоко, курати за помочю
масажи и ваннъ.
Хоробы, котры радится лѣчити въ Трускавцѣ: Престарѣлыи гостецѣ,
престарѣлыи-хоробы проводу кормового, угробы, шкѣры, костей, устрою нерво-
вого, болѣ нервовый, золотуха, опашаѣтъ, ескудаты, пѣшокъ вырвочный, нежить
мѣхура и т. д.
Новѣи комнатки купелевыи, краснѣ помѣшканія съ услугою, урядженіи вы-
годно и съ печами. Церковъ и каплиця латинская. Кѣлька реставрацій, дукорія,
читальня, добра музыка. Положеніе здорově, подѣбрѣе, числений тиенѣтъ про-
ходы и прогулки въ окрестностяхъ. Аптика и складъ минеральныхъ водъ въ
мѣстѣ. Закладъ лѣчебный выкупачи мы въ 1881 р. зъ рукъ жидѣвскихъ и ро-
мыно все, що можемо, щѣбы поднести его до давномъ свѣтлости. Въ першѣмъ
и послѣднемъ сезонѣ помѣшканія въ домахъ закладовыхъ о 30% дешевле.
Сего року будуть ординувати въ Трускавцѣ: Д-ръ Аврелій Пльхъ зъ
Ярослава и Д-ръ І. Рознеръ, ассистентъ иннинии положиничи въ Краковѣ.
Убогихъ хорыхъ, котры выкажутъ свѣдѣствомъ убожества, потвержде-
нымъ ц. к. старостомъ, буде уважалитися по можности лѣшь въ першѣмъ
и послѣднемъ сезонѣ.
Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

Оповѣщеніе.
Въ цѣли обсаженія мѣсцъ
начальниковъ при складахъ
„Народной Торговлѣ“
розпусеся симъ конкурсъ.
Убѣгачѣмъ о посады началь-
никовъ мають внести оферты
свои на руки Дирекціи у Льво-
вѣ съ слѣдующими прилогами:
а) метрика, б) свѣдѣства дѣте-
першного заняти, в) свѣдѣство
моральности.
Жадаєса точного знанія язы-
ковъ: руского, польского и
нѣмецкого въ бесѣдѣ и письмѣ,
и зложено кавци въ сумѣ 4000
зр. будь готѣвкою, чи папера-
ми цѣнными, будь посредствомъ
забѣзпеченія пуниларного.
Поясненія, що до пенсін и
обовязковъ, що-до зараду и то-
вариства удыє Дирекціи.
Львовѣ 1 мая 1886.
Отъ Совѣта управлѣнчю-
го „Народной Торговлѣ“.

Такъ якъ правдивый
RAIN-EXPELLER
съ котвою.
находится въ хатахъ числен-
ныхъ родинъ, то и на потребує
рекламы. Та стрѣлка подаетъ
лѣшь въ цѣли, щѣбы ширшимъ
кружкамъ, котры сего выпро-
бованого средства домашнього
ще не знаютъ, подати о нѣмъ
вѣсть. Втираный Rain Expel-
ler усуває напущившійше го-
стѣцѣ, гихтъ и другіи недуги.
Болѣ уступаютъ звычайно по
першѣмъ втертю. Стоить 40
и 70 кр. Находится майже въ
каждой аптецѣ. Головный
складъ въ аптецѣ подѣ зодо-
нымъ львомъ въ Празѣ и
Старѣмъ Мѣстѣ (Altstadt).

Хто боится парализу
або вже бувъ нимъ разъ пораже-
ный, або страдає на конестіи, за-
воротъ, окомленіе, безсонность,
взглъ на хоробливыи станъ нерво-
най собѣ спровадитъ брошуру „Ueber
Schlagflus-Vorbeugung und Heilung“,
въ видѣ отъ автора, будущого бата-
люющего лѣкаря въ краковѣ, обо-
ронѣ, Rom. Weyssbach'a въ Vilshof-
fen, Баварія, безплатно и франко.
1648 10-25

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВНИКЪ
Л. ЧИНСКОГО
въ Ярославлѣ
усуває всякій недуги органу
травленія.
Свѣдѣство: Посвѣдчаю п.
Чиньскому, що его Медовникъ
Гигиеничній мали въ моѣмъ домѣ
якъ наилучшій наслѣдокъ. Гумни-
ска. Книгиня зъ Любомир-
скихъ. Изабѣла Сангуш-
кова.
Цѣна за штуку 20 кр.
Можно набути у всѣхъ апте-
кахъ и торговляхъ. 1603 11-50

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“
подає до вѣдомости, що выдало и має на складѣ слѣдующіи
Формуляръ для насъ пожитковыхъ
на лѣтъ
„Закомарскон Правы“:
1) Книга касова, одна либра 40 кр.
2) Книга касету зѣлѣзного, одна либра 40 кр.
3) Книга касету подѣржачного, одна либра 40 кр.
4) Скриптъ, 100 прикѣрѣнокъ 55 кр.
5) Протоколъ, одна либра 40 кр.
6) Книга довѣдникъ, одна либра 45 кр.

„ДЫМЪ“
появлять Ів. Турганова. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., съ пересла-
кою, 1 зр. 70 кр.
Достати можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Ставропигіакой.

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ русскихъ святыхъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣднего дня каждого мѣсяца. Редакція и Администрація подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи эвертуются лишь на попередне застереженіе. Обложка принимается по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надоболане“ по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатаніи вольны бѣзъ порта. Предплату и инвераты принимаютъ: J. Львовъ Администрація „Дѣла“. J. Вѣдн. Haaseenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 18; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haaseenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскомъ Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Радли 9.

Станьчики — элементъ деструкційный.

Петербургскій „Краі“ въ ч. 16 въ 2 мая о. р. заинтересованъ на ново галицкими Русинами и въ тѣхъ цѣли помѣстивъ передовую статью о будучи критичною оцѣнкою рѣчей, які зъ стороны руской и польской выголошено въ Соймѣ краевомъ, въ часѣ дебатовъ надъ звѣтнимъ школьнымъ внесеніемъ пос. Юл. Романчука. Про ту статью може бы мы и не згадували, бо она вже и досыть опізнена и мало объективна. Але зъ другой стороны не можемо си мовчки поминути задля ея грубои тенденційности, вымѣреною просто на то, щобъ славянскому свѣтови поставити доказъ передъ очі, що не польска, а руска оторова була причиною непринята внесенія пос. Романчука галицкимъ Соймомъ. Авторъ статьи не солидаризуется въправдѣ вже съ глухими теоріями о „nieistnieniu Rusi“ пословъ Торосевича и Голбенского, бѣзъ не добавча великой мудрости навѣтъ въ проэктованіи п. Малецкимъ утравизмъ, признае, що полагожденіе межинародныхъ отношенъ въ Галичинѣ малыми уступками не дастся довершити; каже, що лишь на основѣ повного признана окремішности національной и взаимного пошанованія Русинъ до Поляковъ може зблизитися; ганибить тыхъ пословъ польскихъ, що окружинами радъ-бы збути правый претензіи Русинѣвъ и т. д., — але зъ другой стороны стараясь авторъ статьи пересвѣдчити своихъ читателей, що нѣхто другій, не нѣчого не значуща резолюція соймовъ, а рускі послы были причиною, що и та послѣдняя сесія соймова якъ кольканидцять передъ нею, прошумѣла безъ всякого результату для Русинѣвъ. Побли мѣня „Краі“ ч. 4. Русины самі оутѣ отже выноуниками своего прикрого положенія, именно на поли школьничества. А головнымъ грѣхомъ ихъ были именно заявленія пос. Романчука, що Русины окружками концесій для себе не задоволяються, и о. Качалы, котрый дуже остро полемизувавъ съ гр. Дѣдушицкимъ и нагадувавъ кривды историчный Русинѣвъ. При томъ дѣбатовъ Русинамъ народования за смѣлу оборону правъ народныхъ такі епитеты, якъ: zjadli и т. д. Въ загалѣ статья „Краі-у“ робить враженіе, що авторы ея ходило лишь о то, щобъ верховодячу партію станьчакѣвъ омыти зъ ихъ крайной нетолеранціи супротивъ Русинѣвъ въ очачъ правительства російского; показати ему, що се элементъ добрый, державный и т. д., але съ нимъ не умѣли обійтись чамненно zjadli Rusini-narodowoy. Чи статья та буде мати намѣренный эффектъ въ Россіи, мы въ се не вдаємо, бо мы и не дбаемо богато о то, якимъ окомъ на насъ подивится нынѣшня Россія. Але въ одноѣмъ взглядѣ можемо увѣрити редакцію „Краі-у“, що въ Австріи омываніе станьчакѣвъ за все, что оталося въ часѣ послѣдней сесіи соймова въ справѣ руской, есть зовсѣмъ бѣзъ цѣли. Въ насъ дуже добре зрозумѣли воѣ, що бѣзъ сѣи фракціи польской Русинамъ галицкимъ нѣчого надѣятися, що та фракція относится до Русинѣвъ крайню ворожо, що она безперестанно въ Вѣднѣ и въ Римѣ противъ насъ натригуетъ ложною деуниціаціою, що все зло на Русѣ, — то гостинце въ рога сѣи Пандоры. А рѣвножъ и въ компетентныхъ сферахъ урядовыхъ станьчики втратили нынѣ на стѣлько вже довѣрія, що омывати ихъ — злишне и безхосенне дѣло. Въ сферахъ тыхъ мазурокъ ворохобня поставила дуже яоний доказъ, что станьчики не мають за собою нѣ одного селянина, нѣ клиру въ родѣ о. Копицького, что не мають за собою — народу. А на такой мизерній фракціи чей-же жадець кабинетъ довго опиратись не може, тымъ менше, что справа руска выросла зъ нынѣ вже понадъ голову, „замовчати“ не дастся, а до полагожденія ея въ дорожѣ конституційной у фракціи сѣи нема оиды, бо Русины нѣколи медоточивыми ея словами не увлекутся.

При томъ тѣшитъ насъ, що и самі Поляки въ чмъ-разъ ширшихъ кружкахъ усвоюются съ гадкою; дальше такъ ити не може! Отъ що пшше варшавскій корреспондентъ до „Now-on Reformy“

пѣдъ дн. 7 мая о. р.: „Аристократія родова — станьчики и нашъ подояки — кормятся нынѣ лишь олавою своихъ предковъ, але майно свое путае за границями. Она не умѣе помириться съ положеніемъ, въ яке попала по знеоено панцины. Селянинъ польскій дѣлае на власну руку, не посѣдае свѣдомости національной и не розумѣе стремленія высихъ клясъ своеи суспѣльности. А вышій тѣ клясы бѣльше поовѣдомленъ съ потребями и стремлениями Пауасѣвъ и Гиперборейцѣвъ, якъ своеи темнѣйшой братіи. Воюды ще пануе устрѣй кастовый и взаимна неохота. Щобъ зблизити вероты народу, на се не выстане протекціональностъ, яко надѣляютъ станьчики краковскій масу своихъ селянъ. Галицкі Поляки не умѣли выкористати конституцій для поправки своихъ экономичныхъ условий. Школы тамъ найгоршій, контингентъ анальабетѣвъ наибѣльшій и т. д. До того Поляки не зыскали собѣ нѣякихъ союзниковъ посередѣ другихъ народѣвъ. Въ Пруссіи на 45 миліонѣвъ жительство есть ледви 5 миліонѣвъ не Нѣмцѣвъ. Тутъ Поляки могутъ числяти лишь на горотку Литовцѣвъ, Алызатцѣвъ, Данцѣвъ а хвилево Вельфѣвъ и Гановеранцѣвъ съ соціалыстами и поступовцами. Центръ парламенту, по угодѣ церковной, имѣетъ опуститъ Поляковъ. А хто, якъ институты оборонять ихъ оттакъ противъ германизму?

Перейшовши до справъ галицкихъ, каже корреспондентъ варшавскій: „Наколи-бъ обовязокъ Поляковъ австрійскихъ обмежався на интересѣ самыхъ лишь Поляковъ галицкихъ, тогда ще можна-бъ арозумѣти ихъ дѣеизвѣне отановище супротивъ справедливыхъ постулатѣвъ Русинѣвъ. Але жъ бо луна о ихъ работѣ въ Галичинѣ вѣдѣ и въ Россіи на Украину и въ Польшу, а праса російская дуже умно выкористуетъ споры руско-польскій въ Галичинѣ. Наколи чувство Поляка обляжаеся теорією шовинистѣвъ російскихъ, что въ Россіи нема Поляковъ, Литовцѣвъ и т. д., что языкъ російскій має стати языкомъ воѣхъ ея жителей, такъ само обиджаеся чувство Русина выстулениемъ Пилипа зъ копелѣ, правлячого, что въ Галичинѣ нема Русинѣвъ — суть лишь Поляки униты, отжежъ и школъ рускихъ не треба, якъ се сталося при дебатахъ надъ внесеніемъ пос. Романчука.“

Часть Поляковъ-націоналовъ, якъ видимо зъ сѣи корреспонденціи, добавчае дуже ясно хибнѣсть шовинистичной политики своихъ керманичѣвъ-станьчакѣвъ, что руйнують власный свѣй народъ утратою землѣ, темнотою, деморализаціою и другими оредоствами, а при томъ шовинизмомъ, по-оуеннымъ до крайной нетолеранціи, съ каждымъ днемъ вытворюють собѣ лишь новыхъ и то непримиримыхъ вороговъ. Дѣйстно, Галичина въ колькохъ лѣтахъ прибрала-бъ пѣдъ взглядомъ экономичнымъ и культурнымъ зовсѣмъ другій, бѣтраднѣйшій видъ, наколи-бъ не утопія станьчакѣвъ и ихъ вѣрныхъ сателитѣвъ, нашихъ подѣльскихъ оазниковъ. А такъ выводитъ або негача Русин, або путанина въ формѣ китайского утравизму. А селянинъ рускій и польскій отогне пѣдъ ярмомъ експлоатаціи чужинцами, въ нуждѣ и темнотѣ.

Впрочѣмъ, чи першина то слухати загалови польскому розумнѣй наклакуваня до труда надъ своимъ народомъ, а толеранціи, наколи вже не рѣвноуправленія супротивъ Русинѣвъ? Що-жъ, коли завтра сѣи загалъ верне знову до системы станьчакѣвско-подѣльской, до программы „Czas-у“ и „Przegląd-у“ и одноголосно крикне на „Kurjera Lwow-skogo“ оловомъ: зрадникъ „народовой справы“ за оборону Пронятынської громады. Nostra culpa не стане ще за дѣло.

Одну лэву, пятому такожъ нашимъ станьчакѣмъ галицкимъ, порушила недавно „N. fr. Presse“ въ ч. 7778 зъ сего року. Згадуючи про бѣздѣ окупованныхъ краѣвъ Бооны и Герцеговины престолонаслѣдникомъ австрійскимъ и пѣдноосичи бѣтраднѣйшій объявъ, що найдостойнѣйшій гѣдѣ на сихъ земляхъ олавянско-турецкихъ оостентативно выстерѣгався одну народѣбѣсть выносити по-надъ

другу, католицизмъ по-надъ православіе и мога-метанизмъ, а лишь державный интересъ мавъ заодно на оцѣ, каже „N. fr. Presse“, що лишь така система внутрѣшной политики ѣтпѣдае интересамъ нашої державы. Рѣвноуправленіе и рѣвно пошанованіе воѣхъ національностей, вѣроисповѣданъ и обрядѣвъ зможуть державѣ придбати любовь и довѣріе у своихъ пѣдданныхъ. Тымъ и выбѣея противникамъ Австріи оружье зъ рукъ и всякій посторонній агитаціи панславизму російского знядѣють марно, наколи народы австрійскій въ правительствѣ своѣмъ найдутъ опѣку и поможу руку для своихъ потребъ религійныхъ и національных. Австрія не може выключити и за всяку цѣну оужити лишь Рамови або католицизму панславизму. Сѣи системы придержуваеся она давнѣйше и въ олдѣ за тымъ понесла дуже великі шкоды. Ще и нынѣ пруть на неідеякы клерикальнѣ органы, щобъ она, примѣромъ оказавши въ окупованныхъ краяхъ, оперлаеся лишь на 240.000 католикѣвъ, магометанъ выселила зъ ихъ земель, а православныхъ навѣрнула на католицизмъ. Въ часѣ побыту престолонаслѣдника въ Мостарѣ старались католики вынеостись надъ другі вѣроисповѣданя, але намаганя ихъ были даремны.

Статию „N. fr. Presse“ можемо смѣло поставити передъ очі и нашимъ станьчакѣмъ и тымъ, что ихъ форитують въ Галичинѣ съ уносѣдженіемъ другихъ факторѣвъ становыхъ, національных и обрядовыхъ. Опираются на нихъ — одна сила, что опертиосъ на горетцѣ католикѣвъ боо-нацкихъ або герцоговинскихъ. А и въ ихъ програмѣ лежить коли вже не выселеніе Русинѣвъ зъ Галичины, то боай національна ихъ омерте, тенденціи, щобъ оуничтожити въ ихъ польонизаціонной работѣ. А чѣмъ оуничтожатъ въ ихъ не оповняють при томъ роль добрыхъ наймитѣвъ Россіи противъ Австріи, будучи въ Русинахъ заодно недоволеніе? Ихъ махинаціи объявляются въ насъ и на поли церковнѣмъ, выховуваня молодежи и т. д. И про-то було-бъ дуже на часѣ инавгуровану Найдоде, престолонаслѣдникомъ о-стему внутрѣшной политики въ Австріи примѣнати и до нашего краю.

Рада повѣтова въ Жовкви.

(Статья надѣслана.)

Читатель „Дѣла“ знаетъ уже, что рускі члены жовковской Рады повѣтовой внесли на засѣданію повной Рады дня 8 (20) лютого с. р. заявленіе, на основѣ которого заповѣли вѣдержатись такъ довго ѣтъ всякой участи въ дѣланияхъ новой Рады, доки на свѣй, противъ памятныхъ мѣскихъ выборовъ внесенный протестъ, не отримають ѣтъ компетентныхъ властей ѣтвѣтного рѣшеня.

Тымъ часомъ вже 10 (22-го) лютого получено было писемо ц. к. намѣстника, въ котромъ той-же заведѣдомляе, что Г. В. цѣсарь санкціонувавъ уже выборъ нового маршала и вице-маршала. Вслѣдъ за тымъ старство жовковске робѣсало воѣмъ членамъ куріи сельской комуникатъ, въ котромъ зъ одной стороны говорится, что протестъ Русинѣвъ увалено 14 членѣвъ новой Рады повѣтовой (т. е. тѣхъ, противъ котрыхъ выбору протестъ внесен) бѣзъосновнымъ, и уконституовалося въ мыслѣ §. 29 пов. орд. выб., — а зъ другой стороны вкажуе на санкцію президиі Г. В. цѣсаремъ, въ виду котрой другій выборъ Выдѣлу состоитъ ея не може.

Такъ отже коротко справленося съ угрунтованными жалобами Русинѣвъ. Русины именно хотѣли конечно получить на свѣй протестъ рѣшеніе на писемѣ, и въ той причинѣ внесли были до ц. к. намѣстничества ургенсъ, бо хотѣли своего права дальше добувати, — але годѣ; вопіюще покривдженіе Русинѣвъ узнали тѣхъ, что его вѣдали, бѣзъосновнымъ. Що-жъ было отже чинити? Чи держатись дальше въ абстиненціи и провадити черезъ всѣ инстанціи процесъ, все таки непервоного успѣха, коли мѣжь тѣхъ противна партія, зовсѣмъ не вѣважачи на тую абстиненцію, господарила бы по своему навѣтъ бѣзъ нашої контролѣ, — чи въ виду цѣсарской санкціи приступити до Рады?

Жовковскій Русины выбрали послѣдне, руководженъ почутіемъ тыхъ обовязковъ, які ихъ выборѣвъ на нихъ вложили, тожъ и яви-

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: въ цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл. на самѣ додатохъ: на самѣ додатохъ: на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на пѣвъ року . . . 2-50 ар. на пѣвъ року . . . 2-50 р. Для Вавражицѣ, окрѣдѣ Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 ар. на пѣвъ року . . . 7-50 ар. на чверть року . . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатохъ: на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар. Пооднокое число коштуе 12 ар. а. в.

лися въ комплектѣ на першій зборы повной Рады повѣтовой пѣдъ маршалковствомъ Мечи-слава Мнѣшка, дня 6 с. м. Тѣхъ зборы хочу Вамъ въ нынѣшнѣмъ писемѣ описати.

По богослуженію, ѣтпавленѣмъ о 9 годинѣ въ костелѣ кс. бар. Левартовскимъ, со-трудникамъ лат. парохіи, а о 10 годинѣ въ руской Василианской церкви о. аглуменомъ Тарчаниномъ, на котрыхъ то богослуженяхъ майже всѣ члены якъ Русины такъ и Поляки были присутніи, зѣбралися воѣ въ сали Рады повѣтовой передъ 12 год. въ полудне. Присутныхъ привѣтавъ маршалокъ Мнѣшекъ досытъ довгою бесѣдою, въ котрой, представивши задачу повѣтовой автономіи, заохочувавъ членѣвъ до вытревалости и працѣ, загрѣвавъ до едноты и згоды народностей и закончивъ „sta-gorolskiem szczęściem Boże“ Мы надѣялись, что въ имя той згоды и братерства учуемо хочъ одно слово п. маршала по руски, но видно, лучше братисия стереотипно лише словами. По новѣмъ маршалку говоривъ давный маршалокъ п. Глоговскій, здаючи справу зъ 3-лѣтней дѣяльности давной Рады съ рускою бѣлшостою, пѣдноосичи съ натискомъ, что въ акціи Русинѣвъ въ послѣдній каденціи бувъ дуже задоволеный. По бесѣдѣ п. Глоговского выступивъ на середину проводникъ жовковскихъ Русинѣвъ, дек. о. Брылинскій. Все утихло, бо-жъ все було цѣкаве, съ якими гадками и намѣренями вступили Русины до Рады. По-важно и досадно представивъ о. Брылинскій зѣбранимъ долю руской партіи ѣтъ початку выборовъ до Рады повѣтовой ажъ до теперъ; представивъ якъ наилучшій шансы побѣды на-шой зъ початку, котрі въ способъ такъ не-справедливый были ровбиты; атадавъ про не-полагожденъ до нынѣ нашѣ протесты, и т. д., а въ виду того всего намъ властиво выпадало-бы зовсѣмъ усунути оѣтъ дѣлания въ Радѣ. „Однакожъ мы такъ приступили“, говоривъ дальше, „а поведували нами зъ одной стороны лояльностъ къ цѣсарскому престолу, котрому накроуємося, а зъ другой обовязки супротивъ а ѣтъ насъ, панове, не жадаемо нѣякомъ ма-лѣсти анѣ уступствъ“, а лишены справедливости.

Такъ заманифестувалися Русины, а бѣсѣда о. Брылинского принята была олѣсками, хотя для панѣвъ Поляковъ мѣстила не одну горку правду.

Дальші дебаты велись досытъ мирно, и навѣтъ одноголосно ухвалено для погорѣлцѣвъ села Боянця запомогти 300 ар., а для погорѣлцѣвъ Гребенецѣ 100 ар.

Тымъ часомъ при кѣнци зайшло одно не-приятне intermezzo, въ котромъ вѣроисповѣданіе Поляка-шовиниста таки вылѣвало мовъ шило въ мѣшка. Д-ръ Дрималикъ проситъ о голосъ хотѣчи ставити внесеніе. Маршалокъ боится, что то якесь страшне буде внесеніе, не давъ бесѣдникови голосъ, говорячи, что по-рядокъ дневныхъ вычерпанный, и такъ довго опираясь сему, доки бесѣдникъ не поставивъ своего внесенія яко наглядного. Внесеніе то звучало:

„Поручаеся Выдѣлову повѣтовому, чтобы заравъ на найблизшій сесіи Рады повѣтовой подавъ свои внесенія, въ якіи способъ рѣвноуправленіе, заповучене рускому языкови основными законами державными, мавъ бути въ жовковской Радѣ повѣтовой въ житѣе впрова-джене?“

Внесеніе то приняли всѣ члены одного-лосно — и будемо видѣти, якъ тая справа буде тутъ полагождена.

* Уступъ той относится до факту, что Поляки, чи то въ власной „wspraniomusności“, чи можъ такой бузъ Wink von oben, предлагали о. Брылинскому посаду вице-маршала, однакъ о. Брылинскій той чести не принявъ.

ДОПИСИ.

Зъ-надъ Золотой Липы.

(Выбѣръ до бережанской Рады повѣт. — Гр. Романъ Потоцкій.) Дня 4 л. мая с. р. ѣт-буеся въ Бережанахъ доповняющій выборъ одного члена Рады повѣтовой въ меншій по-сѣлостей. Патріоты-селяне на передвыборчій нарадѣ рѣшили избрати членомъ той-жъ Рады суд. адъюкта д-ра Даміана Савчака зъ Бережанъ. Довѣдавшися однакожъ, что той же выбору въ причинѣ ѣтъ него неависимыхъ приняти не може, вгодилися на выборъ о. Льва Джулинского зъ Лапшича. Поставлена кандидатура дуже налякала польскихъ шовинистѣвъ а наибѣльше секретаря въ „Лисского бѣцирку“ (такъ называеся народъ Раду повѣтову), п. Вроньского гесте Каровского, котрый по-

чавъ вѣдѣти страпати и намовляти, щобъ „попа“ не выбирали; припоручивъ имъ выбрати вѣстного Микиту Хруна въ Будылова и въ той цѣли породававъ выборцамъ приго-товленій картки до голосованія. Показалось однакожь, что нашъ народъ приходитъ уже до самопознанія. Выборцы не налягались грозьбъ п. секретаря, не повѣрили его краснымъ сло-вамъ и обавляючися, щобъ о. Джулинскій, котораго выборцы въ околицѣ Козовы не знали, не повѣстать въ меншости, рѣшили въ по-слѣдній хвили голосувати на ревного и чест-ного начальника громады Івана Киналя изъ Слободы, и значною бѣльшестею голосовъ вы-брали его. За то имъ честь!

Черезъ той выборѣй перебрался п. секре-таря, що тѣшити довірѣмъ „розсѣишого сѣор-ка“, показався неправдою, якъ не менше, що его каанье по послѣднихъ выборахъ посла до Рады державной и по вымовленю сему гра-фомъ Потоцкимъ склепу не було щире и що потребуе ще довшої курації, коли хоче осно-вно выльчитися въ давного шовинизму, якъ то н. пр. зробивъ тутешній ц. к. нотаръ Шид-ловскій по заименованю другого нотаря для Бережанъ, бо при послѣднихъ выборахъ до Рады повѣстової агитацію уже не займавсь.

Селяне-выборцы, зѣхавшись при той на-годѣ въ бѣльшомъ числѣ въ Бережанѣхъ, до-пытывались про ихъ посла, гр. Романа Потоц-кого, — и дуже утѣшились вѣдомостею умѣ-щеною въ 43 ч. „Дѣла“, що ихъ посоль здо-ровъ и добре бавився у Вѣдн на представле-ню костюмовъ. До ихъ вѣдомости подаемо дальше, що ихъ посоль поѣла „Narodów-k-i“ бувъ на ловахъ въ Сиріи и що мунушого тѣжня вѣстрѣли въ 6 „gluszoń“. Але помимо повысшихъ вѣдомостей не можемо имъ дораджувати, щобъ отступили отъ гадки — просити своего посла, щобъ якъ найкорше задалъ справу въ своихъ чинностей посольскихъ.

Въ концѣ осмѣляемося просити рускихъ посольвъ у Вѣдн, повѣдомити выборцовъ въ округу Бережанъ-Подгайцѣ-Рогатинъ черезъ рускї часописи, чи есть надѣя, що ихъ про-тесть противъ выбору графа Романа Потоц-кого буде валагодженъ передъ ульвомъ ка-денціи?!

Зъ Сокальщины.

(Сумнѣ факты зъ школы въ селѣ Желеховѣ.) Съ початкомъ року шкѣльного 1884/5 присла-ла окружна Рада шк. въ Сокали на тымчасо-вого учителя для школы народнои въ Же-леховѣ п. Конст. Нѣментовского. Зачавъ онъ науку свою тымъ, що не казавъ дѣтямъ приносити книжокъ рускихъ, а толькѣ польскї, а коли декотрі такожъ и рускї книжки приносили, то кидавъ ихъ підъ лавки.

На засѣданіи мѣсцевой Рады шкѣльной вѣсть священникъ рускї, о. М. Чучука, абы онъ при подаваню науки державнаго уставу шкѣльного, именно абы выкладавъ науку въ рускомъ языкѣ дѣтяго, що мешканцѣ Же-лехова — переважно Русины (и латинники го-ворять по руски), тожь выкладовымъ языкомъ въ школѣ має бути языкъ рускї а не польскї, — и абы не кидавъ рускими книжками підъ лавки, бо тымъ оскорбляе Русинѣвъ. На то отповѣвъ п. Нѣментовскій, що мѣсцева Ра-да шкѣльна не має права его упоминати, якъ онъ має учити; то належить до инспектора шкѣльного. Съ тымъ згодились члены Рады: П. Нѣментовскій выкрикувавъ того самого дня вечеромъ въ коршмѣ и повертаючи въ коршмы підъ помешканьемъ о. Захаріевича, що „Por niema prawa urośniac mnie, jak tam uczęz dżieci“.

Въ томъ часѣ выставлено посаду на кон-курсъ, а коли прийшло до презентованя п. Нѣ-ментовского (бо онъ самъ одинъ подавъ, за-вѣривши другихъ учителей, що має пре-зенту заповнену), удалося о. Захаріевичу утриматися при своемъ внесеню, щобъ п. Нѣ-ментовскому не толькѣ не дати презента, але ще просити окр. Раду шк., щобъ п. Нѣмен-товского деінде перенесено. Презенты отже онъ не доставъ, остае однакъ тымчасомъ на посадѣ. Теперь має прийти другій разъ до презентованя учителя а кандидатѣвъ має бути теперь вже больше. Цѣкаво однакъ чи окр. Рада шк. умѣститъ мѣжь ними и п. Нѣмен-товского? А знае о дѣлахъ его п. инспекторъ, котрому торѣкъ все розповѣвъ одинъ госпо-даръ, що вѣвъ его въ визитації шкѣльной въ Желеховѣ до иншого села.

Въ члены мѣсцевой Рады шкѣльной въ Желеховѣ входивъ выбранный громадою Же-лехова великого организатора Станиславъ Пот-тебницкій, который есть разомъ и писаремъ и почтаремъ громадскимъ. Коли торѣкъ прийшло выбирати новыхъ членѣвъ до Рады шкѣльной то Поттебницкій зазавъ до себе 4 радныхъ и тиѣ подписались, абы онъ и дальше оставъ членомъ; але що 4 було за мало, то 5-охъ уже самъ безъ ихъ вѣдомости подписавъ, и такъ мавъ въ актѣ выбору своего девять рад-ныхъ, хотай, якъ сказано, кромѣ чотырохъ прочї раднѣ о томъ выборѣ нѣчого не знали. Актъ такого выбору предложено окружной Радѣ шкѣльной. Рада громадска довѣдавшись о томъ, донесла о такомъ выборѣ окружной Радѣ шкѣльной, — але що тоє письмо пере-ходило черезъ руки Поттебницкого, яко поч-таря, то не знати, чи досталося до Сокаля. Тымчасомъ окружна Рада шкѣльна, казала у-конститутоватися шк. Радѣ мѣсцевой, выписав-

ши на першомъ мѣсяці п. Поттебницкого, яко члена той-жь Рады. Рада громадска довѣда-вшись о томъ, подала попередне заявленне свое до Рады окружной въ Сокали, але теперь вже безъ посередництва п. Поттебницкого, а до того за рецепициею, такъ, що письмо мусѣло достатися до окружной Рады шкѣльной. Цѣ-кава рѣчь знову, що Рада шкѣльна съ тымъ зробіть?!

Зъ Долинщины.

(Якъ отбувся похоронокъ пок. Ан. Гоплена, опидна Сваричева, буюшого пос. до Сейму и Рады державной.) Дня 30 л. цѣтня с. р. въ пятницу отбувся похоронокъ п. Гоплена въ селѣ Сварич-чевѣ. Вп. Мазаракі, дѣдичъ Струги на выж-ного, маршалокъ долиньской Рады повѣстової, чоловікъ вельми честный и поважаемый въ цѣлѣй нашѣй окрестности, яко своякъ покой-ного уприсвѣ священника въ Сваричевѣ, щобы той-же выславъ обѣжники до всего священ-ства деканата перегиньского съ запросинами душпаствѣвъ на актъ похорону. И о диво! Въ священники деканата перегиньского кромѣ Липовицѣ, Суходолу, Ясена, Лопанки (толькѣ сотрудничавъ бувъ) и Мизуны зѣхались гро-мадно, мовъ бы на якій пиръ народныхъ, мовъ бы на яке вѣче! Навѣтъ въ калуцкого декана-та були декант священники, изъ сѣвѣдныхъ мѣ-сточокъ явились латинскї душпаствѣры. Кро-мѣ клира обохъ обрядѣвъ була свѣтка инте-лигенцїи сильно заступлена, а именно староста долиньскій, урядники политичнї, автономичнї, и пр. Изъ Цѣневъ славнї нашї словѣсъ-свѣ-ваки подѣ управою учителя п. Камера, под-часъ походу спѣвали дуже хорошо „Христосъ воскресъ“. Досѣтъ скавити, поховано пок. Го-плена, сердечного прїятеля п. Грохольского якъ якого князя, якъ батька народу, якъ-бы по-кровителя всѣхъ нашихъ рускихъ институцій, добродѣя въ цѣлѣмъ того слова значеню.

Але послухайте, яка була дѣка? Нѣяко-не було! Бувъ тамъ зать покойного, бувъ тамъ близкій своякъ его, п. Комарницкій, маршалокъ калуцкой Рады повѣстової, була рѣдна донька, — всѣ стояли на убоцї або по-вамыкалися въ салонахъ, — навѣтъ не були ласкаві прїйти помежи священникѣвъ, побесѣ-дувати и скавити „дякуемо за тую послѣдню прислугу, яку Вы вчинили!... Ну, се вже противъ всякихъ правилъ „политуръ“ сал-оновой... Панове, очевидно, не могли „звиз-титъ“, подякувати за трудъ — кому? — по-память! До того всего який тамъ панокъ съ претенсіями и маньерами „plenipotentia general-ного“ герцоувавъ на кони по подвѣрѣ, а се выдалося дуже комичнымъ, — показувати кѣньскї штуки подчасъ такого акту жалѣб-ного... Вѣднцї той панокъ уйдѣшовъ помежи гостей съ нагайкою, якъ помежи дѣкъ табу-ны, мнѣнучи сиѣмъ прибывшихъ свяще-никѣвъ. Можна було, панцю, то оружіе оста-вити въ сѣняхъ!

Отъ Сокаля.

(„Народна Торговля“.) Изъ цѣлого повѣта оскальскаго завѣзавъ насъ Впр. о. Ровдѣльскій на день 6 л. мая въ той цѣли, щобы заради-тись, якѣ силы грошѣвъ могли-бъ знайтися на основаніи филіи „Народной Торговлѣ“ въ Со-каляхъ. Таа спасительна гадка одушевила цѣлу окрестность и въ назначенѣмъ дни, мимо най-гѣршій дороги и слоты, повѣзѣдилось множе-ство священникѣвъ и селянъ, и явились навѣтъ многї мѣщане сокальскї. Тымчасомъ самъ Впр. о. Ровдѣльскій на означенный часъ не по-явился. Прякро стало всѣмъ намъ прибыв-шимъ, селяне помаркотнѣли, другї отказува-ли, що у насъ вѣвѣдгы такъ „по руски“ дѣвѣся, а дѣкто дыбавъ за жереломъ, щобы то могло значитися.

Будъ-що-будъ мы не упадаемо на дуѣа а тымъ бѣльше скрѣпляемо та сполучаемо на-шї силы и надѣяемося, що миа всѣхъ пере-понъ ще теперь филія „Народной Торговлѣ“ въ Сокаляхъ открьется, бо нынѣ найдѣгѣднѣйша хвиля и коли теперь въ полишимо, то вже и за 20 лѣтъ филія не открьется.

Одинъ изъ завѣзавшихъ.

Зъ судовой салѣ.

(Его зъ выборовъ до Рады державной.)

Вчера пополудни отбулася въ краевѣмъ судѣ карѣмъ у Львовѣ апелляция розправа въ про-цѣсѣ ц. Вао. Нагѣрного противъ лат. коендза Зарембы изъ Щирца и его товарища жиды Вил-лера, обжалованныхъ о то, що яко агитаторы зъ руки п. Давида Абрамовича (шуринъ намѣстни-ка п. Залеского) выкрикали публично на улицѣ передъ ц. к. старостомъ и въ кортатри староства на руского кандидата: „Нагѣрный лайдакъ, зло-дѣй! обокравъ церковь въ Ярчевѣ!“ П. Нагѣр-ный обжалувавъ обохъ агитаторѣвъ, коендза За-рембу и еврея Виллера, передъ судѣ.

При першій розправѣ въ секціи III, судїи п. Бартъ, мимо того, що заступники обжалова-ныхъ не старались навѣтъ перевести доказъ прав-ды, убѣлившись обохъ обжалованныхъ. П. Нагѣр-ный отклякая до вышней инстанціи.

Трибуналъ складалъ: сов. Савчанскій, яко предѣдатель, и сов. Голыньскій, Маларкевичъ и Богданъ. Жалобникъ приватный ставился въ то-вариствѣ д-ра Андрѣя Чайковского. Ко. Зарембу заступавъ п. Бергардъ, нотаръ изъ Щирца, а Виллера д-ръ Шидловскій. По отчитаню выроку І-шого судїи и протоколѣвъ жалобника, обжало-

ванныхъ и свѣдѣвъ, показалося, що вырокъ І-шого судїи мѣжь мотивами мѣстивъ такї обставины, о якихъ на розправѣ не було и мовы, якъ то выказала: п. Нагѣрный, д-ръ Чайковский и самъ заступникъ Виллера. Той оказавъ: „Знаючи го-рожанську честнѣсть п. Нагѣрного, я не смѣвъ бы навѣтъ жадати, щобы проваджено доказъ правды противъ п. Нагѣрного. Оскорбляючи сло-ва ужито въ розгарѣ атаки!“ Такъ само д-ръ Бергардъ заявивъ, що ко. Заремба п. Нагѣрного навѣтъ не знае и не мавъ „злой воли“ оскорбити его честь. Але кромѣ того оба оборонцѣ учинили замѣтъ задавленія справы. Якимъ то чинѣмъ сталося, що зъ актѣвъ, якї трибуналъ мавъ пе-редъ собою, оправдѣ выходяло на задавленне. Господъ знае! Першій судїи оконстатувавъ бувъ, що задавленія нема и перевѣвъ розправу.

Трибуналъ отже, по повѣднѣній нарадѣ, аѣтъ вырокъ І-шого судїи, убѣлившись обохъ обжалованныхъ отъ вины, а цѣлу справу звернувъ ще разъ першому судїи, щобы оконста-тувавъ, чи въ справѣ, въ котрой трибуналъ бачить оутѣ чину кары достойного, зай-шло задавленне, чи нѣ.

Будъ-що-будъ, вже и смѣтъ вырокомъ п. На-гѣрного, покривджений вырокомъ І-шого судїи, доставъ сатисфакцію.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЬЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ рады державной.) Засѣданье зъ пятницѣ дня 7 о. м. — Посоль Скенепе зложивъ мандатъ до рады державной. — Пос. Шаршмидъ про-тестовавъ яко членъ трибуналу административ-ного противъ того, що Лянбахеръ на попереднѣмъ засѣданю сказавъ, будучи оѣмъ трибуналу не задававъ собѣ працѣ прочитувати всѣ розпорядже-ня. Зъ порядку дневного наступило справозданье о петиціяхъ. Петиціи о Симеона Березовско-го о закономѣ (оправоздавецъ Вурмъ) передано правительству до увзгляденія; петиціи Іліи Фиткала, пенсіонованого поручника зъ Дрого-быча, въ справѣ опадковѣй передано министерству правосудїи; петиціи Катерины Коцай зъ Тыч-на въ справѣ сумаричного процесу откинено. О-пѣла наступило перше читанье новелъ мытовой. Грохольскій вѣсть, щобы новелю отослати до комисіи мытовой маючи скрѣпитися ще 12 членами. По бесѣдѣ пос. Патая, который про-мовлявъ за мытомъ охороннымъ, принято внесенне Грохольского. На внесенне Грохольского зложено такожъ зъ порядку дневного перше читанье пред-ложения правительства о продовженю мытово торгового союза съ Угорщиною. Опѣла насту-пило справозданье комисіи бюджетовой въ справѣ будынкѣвъ почтовыхъ и телеграфичныхъ. Пос. будутъ голосувати противъ 1 и 2 §§. сего пред-ложения, бо опѣобы на покрытыя средства по-трѣбныхъ на сѣ будовы не отповѣдаютъ ихъ по-глядѣмъ. Законъ сей принято въ другѣмъ читаню. Зъ порядку дневного наступило оттакъ справо-зданье комисіи правничої о насѣдкахъ и оспор-ности рѣшенія о отшкодованю черезъ власти вой-сковы въ дорожѣ административной. Палата поста-новила перейти до опѣальной дебаты надъ симъ закономъ и засѣданье закрыто. — Слѣдующе засѣданье отбуваеся нынѣ; на порядку дневномъ стоятъ: выборѣ секретаря на мѣсе пос. Нича; выборѣ до поодинокихъ комисій на мѣсе по-словъ Пахера, Гоцена и Скенепе; трете читанье закона о будовлахъ почтовыхъ и телеграфичныхъ; продовженне порядка дневного зъ попередного за-сѣданя; справозданье комисіи податковой о отпи-саню податку грунтового по причинѣ шкѣдъ эле-ментарныхъ; справозданье комисіи податковой о петиціяхъ; друге читанье закона о забезпеченю на случай калѣцтва.

(Зъ комисій и клубѣвъ парламентарныхъ.) Въ комисіи бюджетовой палаты пословъ вѣдѣла въ пятницу горяча дебѣта надъ замкненемъ ра-хункѣвъ за 1880 и 1881 р. Въ груднѣ 1879 р. не можна було передискутовати цѣлого прѣлими-наря на 1880 р. и для того призволено прави-тельству на провизоричный бюджетъ, опѣла ко-торого мали покрытыя бѣжучи выдатки зъ дохо-довъ податковыхъ. Правительство ужило отже до того 20.000 зр. на конто маючого ухвалитио фонду диспозиційного, который однакъ при де-батѣ бюджетовой въ цѣтнѣ 1880 откинено бѣль-шестею двоухъ голосѣвъ. Выдатокъ сей непризвол-еной сумы бувъ отже причиною горячѣй дебѣты, котру оттакъ отложено до другого засѣданя, а то для того, щобы прослухати еще одного предста-вителя найвышшого трибуналу брахункового, ко-торого президентомъ есть гр. Гогенвартъ. — О-бгрозеною першого читаня закона о мытово-тор-говельномъ союзѣ на внесенне Грохольского ишуть „Nar. Listy“, що оно наступило для того, бо пра-вица не згодила на поступованье при всѣхъ другихъ предложеньяхъ. Правительство хотѣло-бы, щобы поодинокї предложени отослано до пооди-нокихъ комисій. Се бажанье правительства попи-рае такожъ и клубъ Гогенварта; чеська и польскї посылы хотѣтъ зновъ, щобы всѣ прочї предложени отослани до одного великаго комисіи. Въ суботу радила надъ сею справою парламентарна комисіи правнѣ, а въ понедѣлокъ зновъ мали зѣбратися въ сѣй справѣ клубы на наяду. Въ чеськомъ клубѣ промовлявъ Грегеръ за публичною наядою въ комисіи надъ предложеньями угодовыми; се-внесенне откинено. Пос. Вашатый интерелювавъ въ клубѣ мнѣ. Пражка, для чого правительство не увзглядае въ высшихъ инстанціяхъ рѣвноу-правленія языкового; клубъ заявивъ, що така ни-

терпелія есть не на мѣсци, бо мнѣ. Пражскѣ заявить вже публично, що выславъ дотычне роз-порядженне до вышшого суду въ Празѣ и оно о-пѣзвало лишь черезъ внесенне Шаршмидѣ. Въ клубѣ чеськомъ подано такожъ до вѣдомости, що Лянбахеръ думаетъ при законѣ о отписаню подат-ковѣ на случай шкѣдъ элементарныхъ неосѣтъ цѣ-лый рядъ поправокъ, дотыкающихъ селянъ и що правия не буде голосувати за ними поправками, хибѣ лишь посылы селянскѣ.

(Въ справѣ верификації выбору о. Манды-чевского) одержала „N. fr. Presse“ отъ справо-здавца, пос. Завадского, слѣдующу дописъ до по-мѣщеня: Внесенне на признанье выбору пос. о. Мандычевского ухвалила комисіи верификаціи одноголосно, а справозданье уложивъ оправозда-вель съ однимъ членомъ комисіи зъ лѣвицѣ. Твержене, будучи то староста томацкїй каждо-го выборца до себе покинувавъ и приказувавъ ему голосувати на о. Мандычевского, якъ такожъ и поклякая на свѣдѣнне всѣхъ 123 выборцѣвъ зъ Томача, котрї голосували на о. Мандычев-ского, неувзгляденю для того, бо подписанъ, ко-трї не кажутъ, що самї дѣзнали такой прѣсїи не навели аѣтъ одного конкретного случаю такой прѣсїи и не назвали по имени жадного особы, ко-тра-бы дѣзнала такого примѣсу зѣ стороны ота-росты, а котру бы въ сѣй справѣ можна пере-слушати.

(Намѣстникъ Галичины п. Залескїй) бувъ на аудіенціи у Е. Вел. цѣсаря въ Буда-Пештѣ, де здававъ справу о Стрыи и непокояхъ на Ма-зурахъ. Передъ тымъ — якъ доноситъ „Presse“ — конферувавъ п. намѣстникъ съ министрами у Вѣднѣ.

(Вѣсть о подорожѣ Е. Вел. цѣсаря до Босны и Герцеговины) есть — якъ доноситъ опѣциозна „Pol. Corr.“ зъ автентичного жерела — зовѣмъ безподѣставною. О подорожѣ такой въ мѣрѣдѣ-ныхъ кругахъ нѣчого не вѣстѣно. Само собою разумѣеся, що въ виду сей вѣсти отпадае и та вѣсть будучи бы подорожѣ архика. Альбрехта сто-яла въ якѣмъ звязи съ сѣю подорожѣю. Подо-рожѣ архикавѣзѣ має лишь чисто войкову цѣль, т. е. инспекцію гарнизонѣвъ и нововыставленыхъ будынкѣвъ на помѣщеніе войска.

(Угорска палата пословъ) приняла 177 го-лосами противъ 100 предложенье о загалномъ ополченю за подѣставу до опѣциальныхъ нарадѣ, котрї мають нынѣ рѣшчатися.

Заграничнї Державы.

Россія. Зъ Одессы доносятъ до Ясѣ, що доокола Ливадїи горятъ лѣсы подпаленї имѣвѣр-но революционерями. — Россійскїй аташе при нѣмецкомъ цѣсари Вильгельмѣ, кн. Долгоруковъ зѣбавъ откляканий а на его мѣсе зѣбавъ имено-ванный гр. Голенцевъ-Кутузовъ, полковникъ при гвардіейскѣмъ полку кавалерїи. — „Pol. Corr.“ доноситъ, що ечмѣдзѣвскїй католикѣсъ Магаръ дѣлае до ген.-губернатора п. Каплевича, кн. Ду-дукова-Корсакова, отъ представленьемъ о змѣну многихъ установъ закона зѣ 1884 р. для шкѣдъ брѣмьскихъ. Госуд. совѣтъ въ Петербурзѣ от-кинувъ се прошенье, припоручивъ однакожь ген.-губернатору, щобы о скѣлько можна либераль-но интерпретувать постановы, на котрї католи-кѣсъ жалуется.

Нѣмеччина. Прусска палата пословъ при-няла въ суботу въ другѣмъ читаню предложенье церковне безъ войскои майже оппозиціи. Въ по-слѣдній хвилѣ здавалося, що центрумъ буде по-пирати поправку польскихъ пословъ въ справѣ аяпокопства гнезненско-познаньского, але Винд-горетъ заявивъ Полякамъ, що онъ отнютою симпатично до сей поправки, але поспирати еи не може. Польска прѣса жалуется теперь, що курїя римска опустила Поляковъ. Сего тыжня має на порядку дневный прїйти законъ о обсаджуваню учителей народныхъ въ польскихъ провинціяхъ.

Франція. Въ суботу розбѣшлася була по-голоска, що президентъ Грени небезпечно зане-дужавъ. Вѣсть оя показалася безподѣставною. — Въ кругахъ посольскихъ сторонницѣвъ опортунї-стичного збираютъ подѣпи на адресу, въ ко-трѣй домагаются отъ правительства, щобы оно анектувало острова Новї Гебриды. — Войска-цыи французскї, котрымъ правительство позво-лило было перенестися до Греції въ цѣли реор-ганизации грецкой арміи, одержали приказъ, вздержатися отъ своей дѣльности при реоргани-зации на часъ конфликту.

Англія. Вчера рѣшалася въ лондонскѣй палатѣ пословъ судьба ирландской билѣ. Резуль-татъ доси еще не вѣстѣмъ; але о скѣлько можна вносити зѣ успѣхѣмъ, проявившихся на мнѣ-тингахъ и зѣ вражѣи, яке выкинувъ манифестъ Гладстона, то здаеся, що билѣ перейшла значною бѣльшестею голосѣвъ. Въ Лондонѣ розбѣшлася була онѣгоды поголовка, що лордъ Уэльзлѣй и Берестордъ готовї отапути на чѣлѣ ульстерскихъ прѣтестатѣвъ оранжѣотѣвъ и помагати имъ, на-коли бы ихъ змушвано брати участь въ парла-ментѣ дѣблянскѣмъ.

Греція. Черезъ нерозвагу Деліаниса и че-резъ трохи поспѣшнїй крокъ державъ европѣй-скихъ найшлася Греція теперь въ дуже великомъ клопотѣ и безвыходномъ положеню. Або миръ або война, мусѣтъ теперь конче рѣшитися. Войны Греція при теперѣшнихъ обставинахъ боится, а на миръ не може рѣшитися и зѣ отѣи та деше-вѣнѣ ситуациѣ. Народъ грецкїй домагася выравѣвъ войны а зѣборъ народный въ Атинахъ выдѣлавъ бувъ навѣтъ депутацию до Деліаниса, котра маѣла завѣзвати правительство до веденя войны и про-сити короля, щобы обѣимъ головну коменду, але Деліанисъ оказавъ депутациѣ, що въ такъ важной справѣ не рѣшае сторонничтво але цѣлымъ народѣмъ. Той, хто хотѣтъ-бы зѣяти на себе отѣвѣ-

Выдавецъ и редакторъ Иванъ Белой. 3ъ друкарнй Топ. им. Шевченка подъ зар. К. Веднарского

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотекѣ найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяця. Редакція и администрація подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженне. Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣгъ однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надобелане“ по 20 кр. а. в. Рекламация неопечатаный являть отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣдн Нааenstein & Vogler, Wall-fachgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Naassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Радли 9.

Отъ головы рыбу чути.

Скѣлько развѣ у насъ якій Выдѣлъ повѣтвый поступить собѣ — сказавши словами п. Волянского — „детонично“, чи то розкидуючи таженько загорований грѣшь мешканцѣвъ повѣта на непотрѣбный якѣсь вытребеньки, чи то заперечаючи рускимъ громадамъ права уживати руского языка, — мы ѣткликаемо до Выдѣлу краєвого и звымаемо его, щобъ ѣтъ вглянувъ въ господарку Выдѣловъ повѣтвыхъ и усунувъ лихо, бо грѣшь повѣтвый — то кровь и потъ хлѣбороба та рукодѣльника нашего, а рускій языкъ на Руси має право заповоручене конституцією и мѣнистерскими розпорядженнями... Откликаемо до Выдѣлу краєвого — а ѣтъ такий красный примѣръ дае въ себе, що Господи!

Приглынаемо впередъ, якій примѣръ дае Выдѣлъ краєвий подвластнымъ своимъ органамъ въ краю дотлично разумной и дѣлои господарки грѣшемъ публичнымъ.

Поминувши вже то, що Выдѣлъ краєвий фундами публичными неразъ запомагае такихъ людей въ краю, котры за свои заслуги, — ѣдѣнай не краєвому, але спеціально польско-„народовому“ дѣлу, и пр. въ повстаняхъ польскихъ, — можуть мати и найсправедливейшу претензію до Поляковъ, именно же до польской шляхты, въ котрой интересъ великой повстаня, — але нѣякъ не можуть мати претензію до окарбу краєвого, на котрый складаются зарѣвно и Русины, — а Русинѣвъ повстаня польскій нѣчо не обходили и не обходять, — поминувши вже, кажемо, тую несправильность, бо она бодай о стѣлько має звязъ съ краємъ, що запомагаи въ фондѣвъ публичныхъ задуужений для польско-„народовой“ справы люде жиютъ въ краю, — мы мусимо бути нынѣ свѣдками ще девоглядѣйшой несправильности въ господарцѣ Выдѣлу краєвого. Ого, якъ доносятъ воѣ польскыя газеты, Выдѣлъ краєвий удався до репрезентациі мѣста Липска съ предложеньемъ, що ѣтъ (нашъ Выдѣлъ краєвий) готовъ ѣй дати потрѣбныя фонды на реставрацію памятника кн. Іос. Понятовского. Коли-жъ бы репрезентациі мѣста Липска ѣтмовила поведничати въ томъ дѣлѣ, то Выдѣлъ краєвий у-вѣдѣ безпосередно въ зносинны съ архитекторомъ, котрый займею реставрацію памятника.

Тутъ вже по проуту недоумѣваемо: яку

звязъ має памятникъ кн. Іосифа Понятовского надъ Ельстерою подъ Липскомъ съ Галичиною? Кн. Іосифъ Понятовскій, не перечимо, для Поляковъ має свои заслуги за рр. 1792, 1794, 1809 и 1812 въ исторіи Польщѣ, — але що то все обходить Русинѣвъ? Та-жъ уже скорше до Французѣвъ анѣжъ Русинѣвъ Галичины Поляки мали-бы якусь претензію въ дѣлѣ реставраціи памятника кн. Іосифа Понятовского, бо ѣтъ буть французскимъ маршаламъ, заименованнымъ подчасъ бою подъ Липскомъ Наполеономъ I. Памятникъ той не знаходится въ нашѣмъ краю, а коли-бъ галицкому Выдѣлову краєвому прійшла охота по памятнику Кн. Іосифа Понятовского реставрувати другій памятники Поляковъ по чужихъ земляхъ, — то куда мы зайдемо? Въ краю нужда, народъ ажъ стогне подъ тягаромъ податковъ, повени и огнѣ руйнуютъ край, а Выдѣлъ краєвий Галичины не має иншого дѣла, якъ заименовъ реставрацію памятника кн. Іос. Понятовского въ Нѣмечинѣ?

Противъ оамого реставровани памятника кн. Понятовского надъ Ельстерою мы нѣчого мати не можемо, — не мѣшаемо въ приватній справы народности польской, бо не хочемо, щобъ они въ нашѣй приватній рускій дѣла мѣшалися, — але жъ така рѣчь належить до приватныхъ людей, до патріотѣвъ польскихъ, яко одинаць, а не до власти краю, на половину руского! Отъ передъ двома роками хилилася до руины могила Тараса Шевченка на горѣ подъ Каневома, — „Дѣло“ о томъ широко писало, а чи въ Выдѣлѣ краєвомъ прійшло кому бодай на думку, щобъ Выдѣлъ краєвий занявся реставрацією той могилы? Зовѣмъ нѣ! Зѣ ѣтқи-жъ теперь наразъ галицкій Выдѣлъ краєвий такъ дуже взявъ собѣ до сердца памятникъ кн. Понятовского?! Очевидно, тутъ иде о мѣнифеацію польско-полятичну. Галицкій Выдѣлъ краєвий має супротивъ заграничній представителъ въ свѣтлѣ якогось „польского ряд у“, — бо-жъ коли для интернату Змартвыхъ-востанцѣвъ у Львовѣ — що року плынуть тысячѣ ѣтъ приватныхъ „оріекъ“ львовской та краковской, ѣтъ „дамы въ Великопольщѣ“, ѣтъ князѣвъ та графѣвъ, — то чому-жъ не стало-бъ ихъ и на реставрацію памятника кн. Іосифа Понятовского?!

Коли-жъ зновъ поглянути на трактованье Выдѣломъ краєвымъ языка руского, я-

зыка половины мешканцѣвъ краю, — то бачимо, що Выдѣлъ краєвий буть зовѣмъ игноруе рускій языкъ — въ своихъ урядовыхъ оповѣщеняхъ, — буть калѣчить его польскимъ абецадломъ — въ зносиннахъ съ сторонами. Выходить, що половина мешканцѣвъ краю не має можности разумѣти урядовыхъ оповѣщень автономичной власти краєвой, опубликованныхъ лише въ польскомъ языкѣ!

Що-жъ ѣттакъ дивуватися, коли подвластны Выдѣлови краєвому Рады и Выдѣлы повѣтвы поступаютъ собѣ такъ дуже „детонично“!

Политика касты.

Часть бы вже, щобъ нашѣ селяне провидѣли разъ, якихъ то заступниковъ выбираютъ они собѣ до Сойму и Рады державной, и щобъ добре розважили, закимъ ѣтдадутъ голосъ на того, кому хотѣтъ повѣрити свою справу чи то въ Соймѣ чи въ Радѣ державной. Коли ѣттакъ въ наслѣдокъ злои волѣ або нерозваги выйде яка устава, не кажемо вже въ некористъ але просто на шкоду селянства, тогды вже за ѣбно жалуватися. Кажемо выразной „злой волѣ“, бо и не можна иначе назвати поступованя тыхъ селянскихъ послѣвъ въ Галичины, що належать до польского „коі а“, на засѣданю тогожъ „коло“ дня 11 с. м.

Справа, надъ якою „коло“ радило, була дуже важна, бо дотыкала забезпеченя робѣтниківъ на случай калѣцтва. Роводилось о то, чи законъ сей повиненъ мати такоже значеня и для робѣтниковъ, занятыхъ при господарствѣ рѣльномъ, чи нѣ. Ну, звѣстна рѣчь, що при рѣльномъ господарствѣ рѣльномъ, де уживаеся машинъ, могутъ робѣтники такъ само подпадати калѣцтву, якъ и въ фабрикахъ, — а у насъ въ Галичинѣ може ще бѣльше, якъ денебудъ инде. Кѣлько-жъ то развѣ чуемо, що сему або тому робѣтнику въ дворѣ ѣтторвала молотѣльня руку, або машина до кошена ѣтрубала пальцѣ, и то дуже часто не черезъ власну вину робѣтника. Хто-жъ ту въ першѣмъ рядѣ повиненъ опѣкуватися такимъ робѣтникомъ, якъ не той, кому робѣтникъ ѣтдававъ свою роботу, черезъ котру стався калѣцъ? Такъ наказувала-бы очевидно сама совѣсть човѣчка. Инакше однакжъ думали тѣ послы, въ котрыхъ многі въ ласки селянъ по-

Предплату на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи: въ цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на пѣвъ року . . . 3-50 ар. на пѣвъ року . . . 2-50 р. Для Австрій, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 ар. на пѣвъ року . . . 7-50 ар. на чверть року . . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотекѣ“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар. Поодинокое число кошты 12 кр. а. в.

засѣдали въ польскомъ „колѣ“. Они були того пересвѣдченя, що сѣльскимъ робѣтникомъ, що окалѣчѣвъ при работѣ въ поли, не повиненъ вже нѣхто займатися; его не треба забезпечити на случай калѣцтва, бо то могло-бы ще выпасты въ некористъ тыхъ-же самыхъ послѣв-панѣвъ, котрыхъ таки селяне выслали до Рады державной, щобъ они тамъ бороили ихъ интересѣвъ. Красно, нема що казати, бороили ихъ селянскѣ послы въ польскомъ „колѣ“, коли жадали, щобъ селянъ выключити въ сего закона! Лишь бѣльшестею одного голосу упала тая поправка до закона, котру „коло“ польске хотѣло предложити Радѣ державной. Чиста кастова политика!

„N. fr. Presse“ дуже дивуеся, що за такою поправкою голосували селянскѣ послы въ Галичины. Чому тутъ дивуватися? Каста за-вѣсѣды пыльнуе своего интересу. Дивись теперь, рускій люде, якъ заступаютъ твои интересы въ Радѣ державной твои послы, котрымъ ты повѣришь свою долю! На будуще не вѣрь, и не выбирай того, хто съ розмысломъ дѣлае на твою шкоду, а свою кастову користь!

ДОПИСИ.

Стрый, 10 л. мая.

(Похороны.) Сегодня вложили мы въ студеную могилу нашу, въ повнѣмъ розцвѣтѣ автономичного жита стоячу Радѣ мѣску. Покѣйница — перомъ ѣй земля! — зачислася своего часу до найбогатшихъ посѣдательскѣхъ земскихъ, бо получила у вѣнѣ 2 великій, невадомженей села, просторій лѣсы и земѣль, и до 50.000 ар. готѣвкою капиталу. Та въ протягу кѣлька-надцѣти лѣтъ протрындала въ товариствѣ громадки людей, що накинупили ѣй за добрыхъ пріятелѣвъ, бѣльшу половину сего майна, та такъ попутала своей справы, що за неплатеній податки наложено секвестеръ на декотрі жерела доходѣвъ, а бѣдолашна черезъ послѣдній лѣта жила изъ ласки нажившой при нѣй добре кляки пропинаторской. Хочъ вросла на рускій земли, — то наущена черезъ своихъ заупниковъ, була найбѣльшимъ ворогомъ Русинѣвъ и не позволяла имъ вглядати въ свои справы. Дня 17 цѣвтня була она свѣдкомъ страшной катастрофы, котра въ причины еи небалого газдѣвства тысячѣ людей привела на нужду. Тогды то вгорѣла и еи палата а съ нею и архивъ фамилійный, мѣстачій въ собѣ дуже цѣкавы акты. Вправдѣ можна було ар-

Яковъ Головацкій и Пантал. Кулѣшъ.

Въ 41-ѣмъ числѣ „Слова“ зъ сего року напечатавъ Як. Головацкій письмо Кулѣша, писане до него въ Варшавѣ передъ 20-ма роками. Въ письмѣ томъ звымае Кулѣшъ Галичанъ:

1) не дѣлитися на партіи;
2) не входити въ нѣякій политичній справки съ Поляками;
3) не удалитися зъ Галичины на службу въ Царство Польское, въ такий часъ, де въ Галичинѣ кожый рускій языкъ має свою цѣну. Дальше повѣдае Кулѣшъ, що коли Поляки выдають въ Галичинѣ газеты „кулѣшовскую“, ѣтъ „види это знамя въ неспрѣтѣльскихъ рукахъ, первый на него ударить и отречесъ отъ своего правописания“. Манифеацію свою ѣтобщие написати побѣйше, бо теперь службовій занятя не лишають ему на стѣлько свободного часу, щобъ якъ-ѣлѣ обдумати цѣлу справу.

Въ якѣй цѣли п. Головацкій публикуе теперь лѣсть Кулѣша, намъ не зовѣмъ ясно. Ѣтъ той лѣсть вже передъ тымъ два разы печатавъ, именно въ „Словѣ“ зъ року 1867 и, тогожъ року, въ львовскомъ „Боянѣ“. Тогдѣ Кулѣшъ навѣтъ написавъ ѣтобщую свою манифеацію, однакъ не въ томъ дуѣ, якъ хотѣвъ Головацкій, а противно. Напечатаный въ 9 числѣ „Правды“ зъ року 1867 „Отвертый листъ“ Кулѣша и его жъ „Письмо до редактора С.-Петербургскихъ Вѣдомостей“ (въ числахъ 250 и 251 той газеты) выказали ясно, якъ на долони, що Головацкій представитъ Кулѣшеви справы галицкій фалшиво, а его (Кулѣшеву) письмо толкуе зовѣмъ тенден-

ційно, не въ томъ дуѣ, якъ Кулѣшъ самъ думавъ. Кулѣшъ съ всею рѣшимостею протестуе противъ подѣлованя ему тенденцій, якихъ ѣтъ нѣколи не мавъ и якій лишь партійна вузкоглядность Головацкаго могла въ его лѣсть дочитатися. Все то повиненъ-бы п. Головацкій знати якъ найдокладѣйше, бо-жъ ѣтъ выкликавъ цѣлый довгій спѣръ, якій зъ-разу почався буть въ галицкихъ газетахъ, а потому перенѣсясь въ Россію до газетъ „Москва“ (Аксакова), „Московскія Вѣдомости“ (Каткова) и „С.-Петербургскія Вѣдомости“. П. Головацкій уходять въ Россію за историка, а що-жъ судити теперь будутъ о историкѣ, котрый, подаючи якѣсь факты историчній (письмо Кулѣша), замовчуе автентичній поясненя до того факту и подсуае приватному письму вже по третій разъ тенденцій, якихъ авторъ письма нѣколи въ жито не мавъ?!

Цѣла справа такъ представляется.

Рѣкъ передъ открытѣемъ этнографичной выставки въ Москвѣ, оголосивъ п. Богданъ Дѣдицкій манифеасть въ „Словѣ“, въ котромъ вся свѣтла минушность Малой Руси названа одною великою помылкою историчною. Були колись свѣтлы, самостѣйный князѣ въ Галичи — але то помылка; були побѣйше свѣтлы часы Козаччины — и се помылка; були въ новѣйшихъ часахъ патріоты и писателѣ малорускій въ Галичинѣ — зновъ помылка. Намъ треба статися теперь иншими, узнати еднѣсть Руси ѣтъ Карпатъ ажъ по-за Камчатку, а се навѣтъ не такъ тажка рѣчь, бо — якъ казавъ Дѣдицкій — кожый Малоросъ за малу годинку въ станѣ научитися велико-русского языка.

Манифеасть въ „Словѣ“, здаеся, оголошений буть за инициативою Россіи, бо рѣвночасно почалися на велику окалю вербунки на службу въ Россію: священники ишли въ Холмщину, профессоры и оупленты до російскихъ гимназій, а для галицкой молодежи утворило російске правительство стипендіи при университетахъ въ Петербургѣ, Москвѣ и Липску. Голова львовская агенція вербункова находилась у редактора „Слова“, п. Дѣдицкого, и у п. Головацкаго. Одно лишь гризко п. Головацкаго — наша молодѣжь! И зовѣмъ слушно. П. Головацкій буть профессоромъ руского языка и литературы на львовскомъ университетѣ, — одна зъ найкраснихъ нагодъ, щобъ тѣсно злучити профессора съ своими учениками. Рѣвночасно съ Головацкимъ выкладавъ на университетѣ польскій языкъ и литературу проф. Ант. Малецкій, и сей справдѣ буть божищемъ для польской молодежи. Чому-жъ тои любви и тои поваги не мавъ нашъ Головацкій? Я бувавъ на выкладахъ и Малецкого и Головацкаго, такъ знаю причину. Малецкому для выкладавъ призначено наибольширѣйшу сѣлю, яка находится на университетѣ, и вся та сѣля и весь прилегающий коридоръ були биткомъ набиты безчисломъ людей — не лишь учениками профессора, але и цѣкавыми слухателями зъ-поза университета. Цѣлою годинкою напередъ заповняли мы вже сѣлю, щобъ найти догѣдѣйше мѣсто для слуханя. Самъ Малецкій, човѣкъ надзвычайно вѣчливый, приходивъ на лекціи хорошо приготовленный, оголосивъ слово живе (не ѣтчитувавъ зъ паперѣвъ) и державъ выкладъ звычайно по-за выначену годину. А Головацкій? Зъ новою литературою, ко-

тра единою способно ентузіазмувати молодѣжь, нѣ дыху нѣ олыху! — самъ нудный ѣтчиты про Луку Жидату, Цамблака, и таке инше. П. Головацкаго именувавъ австрійскій радъ до выкладавъ малоруской литературы и языка, и на такий выклады зложивъ ѣтъ службову присягу. На око, оупротивъ ряду и университетского сенату, ѣтъ майже що року въ своимъ плянѣ лекціонѣмъ заповѣдавъ выклады зъ новою литературы, чимъ зъ-разу навѣтъ заманювавъ слухательѣвъ до себе, однакъ вѣкорѣ показалося, що то обманъ. Заразъ на першѣй годинѣ ѣтъ стереотично такъ говоривъ до слухательѣвъ: „Зачѣмъ перейдемъ до новой литературы, подамъ сжатое обзорѣне литературы давнѣйшей“. И зновъ пошли выклады про Луку Жидату та Цамблака, и тревали ажъ до конца школьного року. Студенты такъ навѣкли до тыхъ Жидатъ та Цамблаковъ, що самого профессора называли въ бесѣдѣ мѣжь собою „Цамблакомъ“. Проф. Головацкій приходивъ на выклады неприготовленный, звычайно по ульмѣвъ пѣвъ годинны, ѣтчитувавъ мѣло, позѣваючи и все наглядючи годинникъ, чи може — крый Господи! — не засидѣеся вже по-за годину. По кожѣмъ словѣ видно було, що ѣтъ якѣсь утомленный, нѣбы кевыопанный, або що голову его заняли инші думки. Не дивниці, що молодѣжь не горнулася до такого профессора — и катедр руского языка и литературы на львовскомъ университетѣ була-бъ, якъ тогдѣ загално болѣло навѣтъ, зовѣмъ знеосна, якъ бы не наказъ метрополита, що воѣ питомцѣ 4-ого року ех ѣтъ мають поѣщати выклады Головацкаго.

Самъ Головацкій чувъ неразъ, якъ неприродно

хитъ ще въ пору выратувати, але дбали о до-
бру славу покійницъ (въ огни — кажуть —
чистится золотом!) не приложили до сего дѣла
своихъ рукъ.

Смерть наступила скоропостижно въ по-
недѣлокъ въ полудне. Панъ староста Мана-
стырскій прочитавъ декретъ смерти, выданный
Выс. д. к. намѣстництвомъ и представивъ п.
старосту Михля, яко того, который въ рамени
правительства має упорядкувати спадщину для
сукцесорбъ.

Отъ Радехова.

(Школа управы хмелю въ Середпѣльцяхъ.
Ревизія библиотекъ школьныхъ. Дороги повѣтвой.)
Заходомъ польского Товариства Господарского
заложено въ Середпѣльцяхъ подѣ Радеховомъ
школу управы хмелю, котра такъ выглядає:

Бѣтъ тамъ 8 учениковъ (4 Русины а 4
Мазуры). Хлопцѣ то вже старшій, по 20 и
кѣлька лѣтъ. Отъ 5—7½ години рано удѣля-
ють мѣсцевый учитель науки писаня, читаня
и рахованя, а оттакъ цѣлый день подѣ прово-
домъ другого учителя-хмеляра учатся прак-
тично властивого предмету на поли. Надѣрѣ-
вать тою школою має властитель большой по-
селости въ Середпѣльцяхъ, п. Стецкій. Три
ученики побирають стипендію въ Выдѣлу кра-
евого, три въ касы державны (по 50 ар. рѣч-
но), одного удерживъ еп. Ступницкій, а одинъ
самъ удерживъ. Учитель хмелярь має 600 ар.
рѣчно, а другій учитель 180 ар. Такой естъ
станъ вгаданой школы. Цѣль школы якъ и
мѣсце для неї суть досыть отповѣдны, бо въ
околицѣ Радехова занимаються управою хмелю,
якъ властитель большыхъ поселостей, такъ и
евищенники а по части и селяне. Та що жь,
коли инциаторамъ тої школы не такъ ходитъ
о то, чтобы доставити краєви добрыхъ хмеля-
ровъ, якъ о то, чтобы тѣ хмелярь умѣли до-
бре цвѣнкати по польски. Ученики Русины
не розумѣють и слова по польски, тожъ цѣл-
комъ природно, розумно и педагогично хотѣвъ
собѣ поступити мѣсцевый учитель, наущаючи
ихъ въ языкъ рускомъ, для нихъ арозумѣломъ.
Але коли учувъ то п. «кураторъ» школы,
сказавъ до него: «Szy ran nie wiesz, że tutaj
język wykładowy polski?» (Огже Товариство
Господарске не хоче чути о нѣякомъ угра-
визмѣ!). — «Прощу пана — отповѣвъ учитель,
— они нѣчого не розумѣють по польски.» —
«Jak nie rozumieją, to nie dostaną uzdolnienia»,
порѣшивъ п. кураторъ. Такъ отже посла за-
явленя п. Стецкого, члена Товариства Господар-
ского и куратора школы управы хмелю въ
Середпѣльцяхъ, властива цѣль вгаданой школы
есть, чтобы еи ученики «rozumieć po polsku»,
а не конечно, чтобы успѣли хмѣль управити!
Коли-бъ Товариство Господарске бодай за влас-
ный грошъ закладало школы на выученье язы-
ка польского, то не було-бы жалю, а то за
краєви, отже не лише польскій але и рускій
грошъ, хоче Польщу ширити! То троха мар-
котно! Въ концѣ и про те не заводити вгада-
ти, що п. «кураторъ» уважає своихъ учени-
ковъ простыми робѣтниками, котрыхъ тримає
отъ 8 години рано съ малою перервою до 8
години въ вечеръ въ поли и робитъ ними
що-найменше три разы только на день, що
вробили-бъ ему наняті робѣтники. Деякі уче-
ники заявляли, що коли п. кураторъ споче
такъ далше съ ними поступати, то будутъ
мусѣли утѣкати въ его школы. Шкода було-
бы, бо навѣтъ нѣчого по польски не научи-
лись-бы...

Якъ вѣдомо, теперѣшній министеръ про-

его становище супротивъ руской молодежи, и отъ
навѣтъ робивъ пробы зблизитися до неї. Толь-
ко-жъ не шукать онъ молодежи тамъ, де профе-
соры шукати належало: въ сали университет-
ской, въ старанныхъ выкладахъ про руску лите-
ратуру, або хочъ у себе дома, — а только по ре-
дакціяхъ рускихъ газетъ. Ще року 1861 заго-
тивъ онъ до редакціи «Вечерницъ» и закликавъ
редакторовъ (Фед. Заревича и Вол. Шашкевича),
чтобъ молодѣжь не робила вылому зъ мѣжь стар-
шихъ Русинѣвъ. Справедливо отѣтили ему ре-
дакторы «Вечерницъ»: «Наше письмо редакціи
въ дуѣ Маркіяна Шашкевича, Ник. Устияновича,
Ант. Могилницкого, Юрія Федьковича — тыхъ
найкращахъ свѣтилъ на словесной нивѣ Гали-
чины. Нашимъ письмомъ доказали мы истинного
дѣла, бо рушили молодѣжь на всѣхъ просторахъ
галицкой Руси, — такъ чи подоба намъ кидати
знамени, котре, видимо, самъ Богъ вложилъ въ
руки нашѣ?» Мисля Головацкого, очевидно, не
повелало и навѣтъ цѣла его гостина у «Вече-
рницъ» окѣчнитися мала — не зовѣмъ гостиню.

Другій разъ прагадавъ собѣ Головацкій на
молодѣжь въ початкахъ року 1867. Онъ въ томъ
роцѣ мавъ ѣхати на етнографичну выставу до
Москвы и яко профессоръ университетскій хотѣвъ
отъ львовской молодежи завести привѣтъ универ-
ситетскимъ студентамъ въ Петербургъ (де мала
дѣбути гостина Славянъ) и въ Москвѣ, а зара-
зомъ мавъ тамъ передъ Славянами голосно зая-
вити, что вся галицка молодѣжь солидаризуєся
съ манифестомъ «Слова». Але намагаи Голова-
цкого не повелось. Молодѣжь подѣ крѣпкою кер-
мою знаного патриота бл. п. Корнила Сушкевича

свѣты розпорядивъ вробити ревизію библиотекъ
школьныхъ и поуєувати книжки, коли-бъ знай-
шлись якій противъ религіи, моральности и
австро-угорской державы. Се министр. розпо-
рядженне переслала тутешна окружна Рада
шк. и нашимъ сельскимъ учителямъ. Та учи-
тель суть въ великомъ клопотѣ, бо многі въ
нихъ мають въ своихъ библиотекѣхъ школь-
ныхъ богато книжокъ польскихъ, дарованыхъ
поодинокими личностями або товариствами,
якъ Macierz polska, Wydawnictwo ludowe и др.,
— а тѣмъ то книжки, яко неспособні до библио-
теки, ба навѣтъ не поручевъ краєвою Радою
шк., належало-бы усунути. — а тутъ страхъ,
чтобъ не стягнути на себе гнѣву п. инспек-
тора окружного! Огже многі въ учителяхъ
радять собѣ такъ, що такі книжки складають
красененько на горищи школы, щобъ мыши
малі чимъ пожиритися, а въ справозданю ка-
жуть, що въ ихъ библиотекѣхъ нѣчого про-
тивозаконного не знайшлось. По скѣнченю тыхъ
ревизій можна буде о томъ предметѣ щось
болше сказати.

Радеховщина ще и въ того боку славна,
что тамъ дороги повѣтвой «правдиво польскій».
П. гр. Бадені, предѣдатель Рады повѣтвой,
хочъ въ иншихъ рѣчахъ дуже энергичный,
въ администраціи дороговій дуже мало має
энергіи, а може ще менше охоты. Теперъ на
нечастѣ нема нѣякихъ выборовъ, то й нема
чиимъ вѣдѣти страху, щобъ дороги напра-
вляли. А чтобы п. графъ не гнѣвался, що хтось
тамъ смѣе ему голову клопотати такими ду-
рницами, якъ дороги повѣтвой, то прилюдно
заявляю, що само мѣстечко Радеховъ ему бо-
гато завдячає подѣ вглядомъ порядку внѣш-
ного...

Пр.

Зъ Перемыского.

(Дещо про станъ нашихъ духовныхъ завѣ-
дательствъ.) Подвѣшенне конгруги нашимъ за-
вѣдательствъ посла ар. II. § 9 закона въ 13
цвѣтня 1885 р. уводило уже въ житье. По-
сла нѣго признано завѣдательствъ духовнымъ
30 ар. мѣсячно с. е. 360 ар. на цѣлый рокъ.
Той законъ мавъ направити долю всѣмъ на-
шимъ священникамъ, але чи осягнувъ свою
цѣль, се зновъ друге важне пытанье и про то
мы смѣло можемо сумнѣватися. Передъ нами
лежать два рѣшеня ц. к. намѣстництва, посла
котрыхъ асигновано доповненне конгруги для
двоухъ духовныхъ завѣдательствъ нашихъ въ
середнихъ приходѣхъ, недалеко отъ Львова.
Посла давнѣйшомъ постановѣхъ парохи тыхъ
приходѣвъ, а тымъ самымъ и завѣдатель
побираючи въ касы 200 ар. 50 кр. рѣчно, були
вольными отъ всѣхъхъ тягарѣвъ, котра
повносъ за ерекцію фондъ религіиный. Се-
годня завѣдательствъ признано 201 ар. 53 кр.
рѣчно, отже о 1 ар. 3 кр. болше, якъ поце-
редъ, але за то влжнено на него обовязокъ
платити податокъ въ першѣмъ приходѣ въ
сумѣ 46 ар. 51 кр., а въ другѣмъ 52 ар. 30
кр. На дѣлѣ отже матеріальне положенне за-
вѣдательствъ духовныхъ не только не полѣп-
шилося, але навѣтъ погѣршилося!

Ще що! — нашъ духовный власти такъ
свѣдѣтъ съ выставленнемъ на конкурсъ опо-
рожного по смерти пароха приходѣ, що за-
вѣдательствъ годъ довше забавити на завѣда-
тельство, якъ 4 а найбільше 5 мѣсѣцѣвъ. А
предѣвъ мы добре ще до нынѣ памятаємо ча-
сы бл. п. Яхимоновича та Латвиновича, коли то
завѣдательствъ управляли приходѣми не по 4 або
по 5 мѣсѣцѣвъ, не по одному рокови, але на-
вѣтъ по 2, 3 або и болше лѣтъ! нынѣ коли

зборгувалася въ сильне товариство и, якъ
на перекоры Головацкому, саме передъ его вы-
ездомъ зъ Львова стала выдавати литературну га-
зету «Правда». И якъ-жежъ теперь выйти зъ такъ
немилыхъ матѣй? Яку цѣль могла мати побѣдка
на етнографичну выставу — профессора, котрого
ученики такъ завзятыми народоуцѣ?

Въ той крайній бѣдѣ допомѣгъ заклопота-

ному профессору редакторъ «Слова», ц. Дѣдицій,
котрый зъ поможѣ отиакѣвъ руской молодежи
найшовъ собѣ одного, немалыхъ дарованій молод-
ця, знаного изъ своихъ познѣйшихъ метаморфозъ,
Володимира Стебельского. Сей за условлену плат-
ню (3 гульденъ денно) ставъ головнымъ помѣч-
никомъ «Бояна» и майже въ кождѣмъ числѣ «въ
имени лучшей части руской молодежи» пишевъ
стишки и полемичны статьи на тематъ: «Мы
русскіи, русскіи, русскіи!» Заразомъ, чтобы моло-
дѣжь ще болше розбиты, писавъ Головацкій,
будь просто, будь черезъ третью особу, до Кулѣ-
ша, представляючи воіхъ народоуцѣвъ платными
орудіями, котрымъ лишь Польша на умѣ. Голо-
вацкому здавалося, що Кулѣшъ, стоячи въ русскій-
ской службѣ державной, та ще съ хорошою плат-
нею 6.000 рублѣвъ рѣчно, подѣ натиокомъ Гали-
чанъ и русскаго ряду выречеса своихъ пере-
свѣдченъ що-до мало-русской народности и еи язы-
ка, и стане перевертнемъ-ренегатомъ. (Д. б.)

І. Левицкій.

добре пойдѣ, завѣдатель духовный може до
одного року 2 або 3 разы перебраться въ од-
ного мѣсяца на друге, ба що болше! — мы
знаемъ такихъ, котры съ родиною до 13 мѣ-
сѣцѣвъ мусѣли перевозитися въ найдалѣйшихъ
сторѣхъ 4 разы! А що дорога отъ одного по-
сады на другу выносила у всѣхъ чотырохъ
выпадахъ отъ 30 до 45 миль, то кошты бу-
ли такъ высокы, що навѣтъ признана правѣ-
тельствомъ конгруга въ сумѣ 360 ар. — хто
знає, чи могла-бы выстати на покрьтыє вы-
даткѣвъ на дорогу та на переносины. Давнѣй-
ше можна було сподѣватися, що ц. к. намѣст-
ництво уваглядитъ такого бѣдака завѣдателя
подане о запомогу, та нею бодай що троха
поратувъ его, нынѣ здаєся всякій запомогъ для
священникѣвъ урываются, — молодѣй отже
священникъ уже въ першихъ лѣтахъ своего свя-
щенства мусѣтъ залазати въ довги, въ ко-
трыхъ потому ему годѣ выпорпатися черезъ
цѣле житье. И чи-жъ естъ что въ томъ дѣв-
ного, наколи по смерти навѣтъ старого пароха
лишався священника родина безъ крейцаря,
безъ захисту, безъ забезпеченя, убога та нуж-
денна?!

При томъ на сѣмъ мѣсѣци поднесу ще
одно. Нашимъ священникамъ боится выплачу-
вати конгругу на передѣ, — що навѣтъ одинъ
въ нашихъ послѣдѣхъ подѣвъ въ радѣ держав-
ной, — але що болше, нашимъ завѣдательствъ
не даютъ конгруги за той часъ, якій они по-
требували на переносины въ одного мѣсяца на
друге. Бѣли отже въ одного приходѣ увольнивъ
деканъ священника н. пр. 30 цвѣтня, священникъ
той выбрався съ родиною въ дорогу, котра
могла трывати 10 днѣвъ або и болше, — бо-жъ
прецѣнь по деканальнымъ увольненю потреба
зѣстати въ той самѣй парохіи 2, 3, або и бол-
ше днѣвъ, чтобы дѣщо продати, подѣвъ собѣ
наймити, знайти переводника для худобы та
таке ичѣ, — то за тыхъ 10 не достане свя-
щенникъ нѣякой платнѣ, — не фунгуєшь, то
и не годится тобѣ нѣчого дати. Не досытъ,
що священникъ мусѣтъ съ своимъ власномъ ки-
шенѣмъ оплачувати всѣ выдатки на дорогу та
переносины, ще навѣтъ и за часъ, якій вѣ-
жъ живъ на свое перемѣщенне, потручають ему.
Того не робитъ навѣтъ найбѣгшій господарь
изъ своимъ найбѣгшимъ слугою, и коли его
въ одного мѣсяца на друге посылає, то не толь-
ко що за въупотребленый часъ на дорогу
платитъ ему такъ добре, якъ за постоянну
службу, але бодай ще куєвникъ хлѣба даєтъ
ему на дорогу. Мы знаємо священника, котрому
въ той способъ пропало во 23 днѣ, — а чияжъ
за кождымъ разомъ треба ажъ упоминатися,
писати поданя, платити стемплѣ та таке ичѣ,
о томъ повинны иодумати нашѣ духовны власти.
Они нехай-бы отнеслися до правительства,
чтобъ оно усунуло разъ на все тую неправиль-
ность, сполучену изъ стратую по-найбѣгшій
части нашего найбѣгшійшего священства.

—у—

IV. вандрѣвка академич. молодежи.

Уже передъ кѣлькома мѣсяцами оголошено
було въ часописѣхъ, що руска академична моло-
дѣжь задумѣе и сего року устроить вандрѣвку.
На сей рокъ выбрано горы Турчанскій. Въ цѣль
переведеня вандрѣвки завязався въ тов. «Академ.
Братство» комитетъ, котрый почавъ уже зноси-
тися съ людьми зъ дѣтчныхъ околицъ, чтобы
посла ихъ информаций уложити докладну про-
граму вандрѣвки, и при ихъ помочи еи точно
перевести.

Однакожь комитетъ сей доведѣлся, що деякі
люде, — чи не прихильны вандрѣвѣ, чи може
зле poinformованы, — усилують розшировати
вѣсто, будто бы комитетъ вандрѣвничій розви-
зався, а молодѣжь покинула гадуку, вандрувати въ
Перемыскій та Турчанскій стороны. Супротивъ
тыхъ вѣстоєвъ, вандрѣвничій комитетъ має честь
заявити воіхъ, кого се обходити може, що планъ
вандрѣвки въ нѣчѣмъ не змѣнився. Вандрѣвники
мають зѣхатися въ Перемышль 1 лат. серпня,
тутъ дати вечерокъ, оттакъ отправитися на До-
бромилъ, Хирѣвъ, Старе мѣсто, Турку до угор-
ской границѣ, а потому перейти въ Скольскій го-
ры. Само собою розумѣєся, що отоя дорога не
есть уже такою, чтобы еи не можна було въ де-
чѣмъ змѣнити, коли-бъ сего вымагали обставины.

Комитетъ вандрѣвничій отзывается еще разъ
до Ви. патриѣтовъ мешкающихъ въ тыхъ окрест-
ностяхъ, куды вандрѣвка має ити, съ просьбою,
чтобы зволюли ласкаво подавати ему якъ най-
численѣйшій информаций, що до дороги и иншихъ
обставинъ. Кождо зѣвѣтку, кождо добру раду
съ вѣдчаюстью пріимѣ вандрѣвничій комитетъ,
подѣ адресую: «Вандрѣвничій комитетъ» въ тов.
Академичне Братство, у Львовѣ, улицы Скарб-
ковска ч. 2.

Отъ комитету вандрѣвничого.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ рады державной.) На засѣданіи рады
державной во второкъ повѣдомлено палату, що
судъ окружный въ Таборѣ просить о позволеніе
выступити противъ пос. Енгля, обжалованого о
образу чести. Справу ту передано комисіи для
ненарушимости посолскою. — Пос. Рихтеръ по-
ставивъ внесенне на змѣну податку консумцій-
ного отъ вина, мѣлу и оловѣтъ. Законъ о будѣ-
вѣ домѣвъ для дирекцій почтъ и телеграфѣвъ
принята палата безъ дискусіи. При читаніи пред-

ложеное угодовыхъ зажадавъ пос. Ригеръ, чтобы
предложена о мытово-торговельномъ союзѣ пере-
дати окремѣй комисіи въ 45 членѣвъ, котра ма-
ея выбрати, а котрой передано-бы такожь и
другі предложены. Внесенне принято. — Законъ о
оупротивленю рѣшенямъ властей войсковыхъ при-
нято въ другѣмъ чтанію. — Пос. Мечникъ за-
давъ справу о отписанію податку на случай не-
щастѣ элементарныхъ. Цалингеръ противисо-
тому, чтобы доходженне и остаточне рѣшенне бу-
ло полишене фискусови, бо тогда цѣлый законъ
бувъ-бы иллюзоричный. Пос. Хамецъ жадавъ, что-
бы пропущено слово «Nothlage», бо властитель
великихъ поселостей не могли-бы въ того закона
користати, а то дѣятого, що нѣхто нехотѣвъ бы
привизнатися, що находится въ нуждѣ, бо не хо-
тѣвъ-бы подкѣпати своего кредиту. — Пос. ко.
Концѣвскій зложивъ прѣреченне а пос. Черкав-
скій одержавъ тринецѣднѣй отпустку.

(Зъ комисіи и клубѣвъ парламентарныхъ.)

Въ комисіи правничой розбиралася справа фиде-
коміиу бр. Василька, справоздавцемъ бувъ пос.
Григорцевъ. Оттакъ олдѣдувала угода съ Угорщи-
ною въ справѣ авторства. Справоздавецъ пос.
Завадскій промовлявъ за оцѣальною дебатою,
бо законъ дѣтчный опираєся на принципъ вза-
имности мѣстчѣмъ въ межинародномъ правѣ и
може заграничнымъ авторамъ забезпечити праву
охорону, котрой они дои въ Угорщанѣ не ма-
ють. Въ концѣ оставивъ резолюцію взымающую
правительство до реформы закона о авторствѣ.
Предложена и резолюцію принято. — Въ «колѣ
польскомъ» розбяралася дня 9 с. м. обширно за-
конъ о забезпеченіи робѣтниківъ на олучай на-
лѣцтва. Въ «колѣ» переважали погляды, що треба
голосувати за выключеніемъ зъ сего за-
кона робѣтниківъ при гооподарствѣ
рѣльномъ. Противъ сего выступивъ пос. Ма-
дейскій и жадавъ, чтобы правосильность сего за-
кона розширати и на тыхъ робѣтниківъ. Двѣмъ
давомъ — пише «N. fr. Presse» — промовляли
за выключеніемъ не только посла большыхъ по-
селостей, але также и посла селянскій,
що прецѣ не лежитъ въ интересѣ
тыхъ кругѣвъ, котры ихъ выбирали.
По причинѣ сего мала вестися въ «колѣ» горяча
дискусія а болшѣсть кола обѣтає таки при
своѣмъ.

(Справа селянска въ парламентѣ.) Дня 8
с. м. отбулоса засѣданне парламентарной комисіи
для права о «батьковщинѣ» (Höferecht) подѣ про-
водомъ кн. Шварценберга и въ притомности ма-
нистра рѣльничтва гр. Фалькенгайна. На сѣмъ
засѣданіи розпочалася генеральная дебата надъ за-
веденнемъ окремыхъ приписѣвъ о подѣлу грун-
товъ селянскихъ середной величины на олучай
наслѣдства. Найпершій промовлявъ въ сѣй справѣ
Хлямецкій. Овъ годитися въ загалѣ съ пред-
ложеніемъ, але естъ тои гади, що упадокни се-
лянства не виновата оводѣ подѣлу грунту и
каже, що передовѣмъ треба поднѣсти отпорну
силу селянства черезъ то, чтобы еи наклоню-
вати до збирания вѣна для дѣтей и всякихъ дру-
гахъ сплатъ заразъ отъ часу, коли только дѣ-
тина прійде на свѣтъ; въ отгносинахъ селянско-
го кредиту треба завести отповѣдну организацію
и старатися о забезпеченіе капитала. Такими
лишь способами и не штучными и безъуспѣшны-
ми средствами можна зарадити нуждѣ селянства.
Бесѣдникъ выступавъ рѣшчу противъ §. 16 пред-
ложеного закона о неподѣльности грунтовъ и ка-
же, що парграфъ сей реакційный, бо обмежає
свободу розпорядимости о своимъ майномъ селян-
скому властительности. Овъ противитъ также то-
му, чтобы компетенцію въ переведеніи сего за-
кона отдано оймамъ; §. 16 однакожь допускає
того, и то выводитъ также зъ мотивѣвъ, що
оимы суть компетенцій рѣшати о обмеженіи
свободной розпорядимости майномъ нерухомымъ,
що однакожь нѣякъ не повинно бути. Хлямецкій
подносѣтъ оттакъ цѣлый рядъ закладѣвъ противъ
сего параграфа и каже, что въ имени своихъ то-
варишѣвъ мусѣтъ настаивати на пропущеніи сего
параграфа. На послѣдокъ заявилъ, что такъ онъ
якъ и его товаришъ внесутъ при оцѣальной
дебатѣ внесенне що до улепкшеня належностей
опадковыхъ, котры въ дуже многихъ олучаахъ
суть одинокимъ причиною нужды селянства. Пос.
Гнѣвѣвъ годитися на оцѣальную дебатъ, але
кладе вагу на то, чтобы селяне стояли на равни
съ другими обывателями державы и промовляє
за подѣльностью грунтовъ. Штайнвандеръ
выступивъ также противъ §. 16 и поставивъ
внесенне, чтобы выбрати референта, якъ также
чтобы комисіи для сего закона переѣхалися на
комисію аграрну, котра-бы обговарювала всякі
справы селянскій. Пос. Полякъ промовлявъ та-
кожь противъ §. 16 и доказувавъ, що §§. 10 и
16 вымагаютъ змѣны основныхъ законовоєвъ дер-
жавныхъ а §. 13 назавѣ просто брехнею. Во
коли инші §§. нарушуютъ право обовязковомъ
участіи въ спадщинѣ, то параграфъ сей якъ разъ
противно поставленъ. Противъ сего высказаніи
пос. Поляка запротестувавъ гр. Фалькенгайтъ.
Пос. Гогенвартъ тѣшитися сѣмъ закономъ,
хочъ бы онъ и жадаєтъ жертвъ другихъ класѣ
успѣбности, але правительство мусѣтъ назавѣ
передъ дати само привѣтъ и зменшити належ-
ности при спадщинѣ, до чого онъ поставитъ отпо-
вѣдны внесеня. Пос. Найсѣръ доказувавъ, що
причина упадку селянства лежитъ въ томъ, что
селяне по 1848 роцѣ почувшисъ наразъ на ово-
бѣдѣ почали жити понадѣ станъ и выдавали оо-
бливо на дома. И сей бесѣдникъ выступивъ та-
кожь противъ §. 16 и высказавъ за подѣльнос-
тею грунтовъ. На сѣмъ законѣчено засѣданне.
Референтомъ выбрано пос. Зацка а внесенне
Штайнвандера лишено непорѣшеннымъ.

(Подорожѣ аргики. Альбрехта до Боснии и

Герцеговины.) Архiepи Альбрехт вступивъ дня 7 с. м. на землю краѣвъ окупованныхъ коло Царяны, на граница Герцеговины отъ стороны Далматiи, де его дожидала численна депутацiя. На мостѣ на Трeбиници чекала его друга депутацiя житействъ мѣста Трeбиница подѣ проводомъ Луки Петковича, до которои прилучились и другiй депутацiя, а межи иншими такожъ и священникъ зѣ Гацка Богданъ Димоничъ. При входѣ до Трeбиницы повитали архiepи бургимастръ съ урядниками, еп. Водоничъ зѣ Дубровника, архимандритъ Провичъ, богато духовенства воѣхъ вѣровоспѣданъ и около 4000 народа. Дня 9 с. м. прiйхавъ архiepи изъ Вѣкы, де его повитавъ черногорскiй миннотеръ войни Шляменацъ въ имени князя Чорногоры.

(Маневры и подорожъ цсаря до Босны.) Пѣдла доносена официальной „Видар. Согг.“ будуть сего року отбыватися дивизiйный маневры въ цѣлой державѣ. Цсарь прiйде однакожъ на маневры лишь до Галичины. Мимо запереченя вѣдѣнскон пѣвурядовон „Pol. Согг.“ доносить „Видар. Согг.“ що цсарь выйде сего року, може ще въ серпни сего року, коли часъ на то позволитъ, до краѣвъ окупованныхъ на инспекцiю войско. Вѣсть о подорожъ цсаря до Босны и Герцеговины нарбала въ Россiи богато шуму а „Нов. Врем.“ добачуе вже въ томъ анекдотъ оныхъ краѣвъ и каже, що анекдотъ не могла бы наступити безъ призводу державъ подѣсавшихъ угоду берлявскому.

Заграничнiй Державы.

Россiя. Родина царока прiйде въ першихъ дняхъ до Петербурга, куды рѣвночасно прiйде такожъ и мия. Гирозъ. Съ початкомъ липня выйде Гирозъ съ родиною на курацiю до Франценобаду. По прiйздѣ царя до Петербурга рѣшится имѣвѣрно справа министерства финансовъ, котра теперь по поводу безуотанной и острой критики прибрала дуже острый характеръ.

Испанiя. Минувшого понедѣлка открито въ Мадридѣ засѣданье кортезѣвъ. Сагаста отчитавъ именемъ королевон престольну бесѣду, въ котрой королева высказуе надѣю, що при помощи божьей и кортезѣвъ забезпечить положенье Испанiи. Правительство буде займатися судьбою робѣтничѣвъ, оправами социальными, экономическими, торговельными и пытаньемъ колонизацiйными. Правительство предложитъ такожъ законъ, розширяющiй право выборче и зазначенъ въ конституцiи права индивидуальной. Дальше згадуеся въ престольной бесѣдѣ, що Англия и другiй державы признали права Испанiи до островѣвъ Каролинскихъ, заповѣдаеся реорганизацiя армiи и маринарки и доказуеся, що финансы Испанiи поправились. Правительство переведе въ бюджетъ волю можливую ошадити и лишъ министерство провѣтъ и робѣтъ будутъ выматати значнѣйшихъ выдатковъ. Бесѣда престольна кончить словами: По забезпеченю свободы и правъ народу може кожде сторонництво стрѣмити до выполнения своихъ идеалѣвъ политичныхъ средствами законными. Королева сподѣваеся, що Испанцѣ будутъ поступати спокійно дорожкою конституцiи и зможуть погодити свободу съ отѣвочною институцiею.

Греция. Незвычайно положенье Греции мусѣло довести до кризиса кабинету. Король прiймаеъ дамисю Деланиса а Памахалоупосъ зѣбавъ покинутый до зложеня нового кабинету. Трикуписъ, котрого король передъ тымъ покликувавъ, не хотѣвъ поднятися сего мiся. Нова листа грецкого кабинету не естъ еще зѣвѣтна, бо кабинетъ мавъ доперва вчера зложитися. Новы министры зложатъ зарѣзъ проиогу и приступятъ до демобилизацiи. Das ist das Ende vom Lied... Въ Лондонскихъ кругахъ оправа грецка не робить нѣ найменшон обавы, бо воѣ переконанъ, що Порта не розпочне акцiя а Греция не може.

НОВИНКИ.

— Загальнiй Збори товариства „Руска Бесѣда“ у Львовѣ отбудутся въ пятницу д. 14 с. мая о 7 годнѣ вечеромъ въ комнатахъ товариства (улицы Скарбѣвска ч. 2, I поверхъ) съ слѣдующою програмою: I) Справозданье Выдѣлу за минушiй рокъ. II) Выборъ нового Выдѣлу. III) Внесене Выдѣлу въ справѣ зрѣченя товариства до опадщины по бл. п. Корнелиу Сущкевичу. IV) Внесене членѣвъ. — *Др. Юлианъ Целевичъ.*

— Выдѣлъ Бродскон филiи общества им. Качковского запрашае воѣхъ членѣвъ и провѣщеню народному змывавыхъ другѣвъ на надзвычайне Збравье, котре отбудеся дня 24 лѣт. мая 1886 въ Бродкахъ, въ готели Европѣйскѣмъ о год 2-гѣй по полудни. Програма: Нарѣда надъ генеральнымъ Збравьемъ общества им. Качковского сего року въ Бродкахъ.

— Членами комисiи экзаменуочон при испѣт державнѣмъ право-историчнѣмъ именованъ пѣдла газетъ: крыл. Заблѣцкiй и священ. лат. и проф. канон. права д-ръ Паливода, (оба для права церковного) а проф. д-ръ Александръ Огоновскiй и доцентъ права польского д-ръ Освальдъ Вальдеръ для права нѣмецкого.

— Зѣ Вѣднѣ пишутъ намъ: Въ церкви св. Варвары у Вѣднѣ отбываеся въ Вел. пятницу с. р. о 7 год. вечеромъ и на утрени Вел. суботы отрастий псалмы и съ удовольствиемъ мусимо примѣтити, що выкананье псалмѣвъ, якъ и воокрепныхъ пѣсней на Воскресной утрени, що отбываеся въ субботу о 7 год. вечеромъ, и на лѣтургии Воскр. недѣль, было дуже удачно. Въ спѣвъ брали участъ, кромѣ пѣтмѣщѣвъ рус. дух. семинари, такожъ спѣваки оперы пп. Волюшко и К. Гайсеръ. Велика похвала належать п. Рома-

новскому, диригенту хору, котрый нещадитъ труду, чтобы спѣвъ хоральнѣй въ церкви св. Варвары поднести. Длѣтого-жъ то на тыхъ трѣхъ богослуженяхъ бувъ великiй здыгъ народу, и многi жалувалися, що за дѣля стиску не могли знайти мѣста въ церкви. Въ недѣлю Воскресну по богослуженю о год. 11 збравлося богато гостей на свячене ядце у царока св. Варвары въ сали чудесно убраной въ цѣвты. Кромѣ Русинѣвъ, якъ надѣ. сов. Ковальского, надѣ. оекретаря Савицкого и Витошиньского, та представитѣльствъ руокихъ полковъ съ п. полковникомъ-бригадиромъ Сембратовичемъ на чолѣ, явилися ще: зѣ нунциатуры австрiйскѣй Тарнасои и канцлеръ Леонардъ, референты зѣ министерства просвѣтъ и наместничества съ надѣ. сов. д-ромъ Ритне ромъ и сов. секционнымъ Гайнцельдеромъ на чолѣ. Зауважали мы такожъ бар. д-ра Гагенауфа, проф. Гехта, стар. скарбов. совѣтника Твардовского, капелана войскового Остожиньского, докторѣвъ правъ Дужаньского, Крижановского и Лѣтиньского, д-ровъ медицины Винницкого съ родиною, Брыковича, Гринчачка, инженерѣвъ Василька, Недѣльского и Дука, — много урядникѣвъ и представитѣльствъ прихожанъ и рукодѣльникѣвъ.

— Зѣ Олесьна пишутъ намъ: Вчера д. 9 л. мая отбудулось у насъ аматорске представленье театральне, зѣ котрого дохѣдъ призначено на тутешныхъ погорѣльцѣвъ (у насъ погорѣли д. 4 л. о. м. 4 господарѣ цѣлковитѣ). Представлѣнъ были комедiя „Носус роси“ по польски и „Наталка Полтавка“ по руски. Гра була якъ на першiй разѣ, зовсѣмъ вдоволяючи. Приходу було 30 зр.

— Въ Галичинахъ отбудулось дня 6 л. мая торжественне откритье школы ткацкой и занованье ткацкого товариства. Гадку заснованя школы порушила сама рада громадока, а тамошние товариство задатково закупило подѣ школу дѣмъ и дало кромѣ того 200 зр. гѣтовкою. Такожъ Выдѣлъ краевый высигнувавъ 300 зр. на закупно варотѣвъ и назначивъ учителя ткацтва, п. Добропольского, котрого оплачувати буде громада. Зарядомъ товариства займаеся рускiй мѣщевый парохъ, о. Филеомонъ Решетельвичъ.

— На засѣданъ лѣвбвскон Рады мѣском, котре отбудеся нынѣ, буде на порядку дневномъ мѣжъ аншими оправа заложена самоотѣвонной етатовой школы съ рускимъ выкладомъ, а такожъ оправа заложена третого цѣвтаря на Янѣвскомѣ.

— На мѣсце гр. Стан. Баденiо, котрый выступивъ зѣ гр. Рады школьной, постановивъ краевый Выдѣлъ предложити цѣсаревѣ до именованя д-ра Володимира Зайончковского, профессора лѣвбвской политехники. Кандидатура таа выплыла зовсѣмъ нежданно.

— Рускiй друкарство въ почтовыхъ урядахъ. Навѣтъ у Львовѣ не пильнуютъ урядники отрого наказу: выдавати на рускiй письма рускiй друкарствъ, чого доказъ маемо у себе въ рукахъ. Въ Золотѣмъ Потѣцѣ нема на урядѣ почтовѣмъ рускiхъ друкарствѣвъ зовсѣмъ, то само и въ трафикахъ въ Бучачи. На тѣ несправильности звертаемо увагу Свѣтл. Дирекцiи почтъ.

— Жидѣвскiй розрѣзъ въ Обертнѣ. Отъ довшого часу розгадувалися жиды и засѣтили Обертнѣвъ и многiхъ мѣщанъ пустили съ торбами. Въ день новыхъ выборовъ до Рады громадока розпочалася мѣжъ христiянами а жидами завзята борба, а въ сали выборѣй прiйшли до такихъ грѣзныхъ оцѣнъ, що урядовый комисаръ мусѣвъ ажъ вѣзвати жандармѣвъ, привернути спокѣй и зарѣдывъ судове слѣдство противъ пейсатыхъ ворохобникѣвъ.

— Перемѣна обряду. Папа позволитъ священникомъ Щепановскому и богослову Ив. Штайндлеви перейти зѣ обряду латиньского на обрядъ брѣменьскiй.

— Архiepископъ лѣвбвскiй обр. брм. Исановичъ выхавъ до Риму ad visitandum limina Apostolorum въ товариствѣ одного священника.

— Мощъ слависта Копитара рѣшила крайнюска „Matica Slovenska“ перевезати зѣ цѣвтаря вѣдѣнскон до Люблина. Вѣдѣнскiй магистратъ згодилося на вынѣтые мощей.

— Плавба кораблями на Днѣстрѣ. Ще въ роцѣ 1882 розпочали п. Слонѣцкiй и Наварскiй пробы, о околѣю можна-бы по Днѣстрѣ завести паровы кораблѣ. Пробы тѣ повелели и на подѣствѣ тыхъ пробы позволило министерство зложити акцiйне товариство съ капиталомъ закладнымъ на 125.000 зр. Товариство то мае надѣю, що зможетъ розпочати вже въ мѣсци серпни о. р. перевозъ товаровъ. Оно постановило закупити 2 паровы кораблѣ и 8 галлерѣвъ до ладована 500 метр. ооти. на оденъ. Транспортъ товаровъ розпочаеся бы отъ Нижнева до Окопѣвъ и назадъ.

— Въ Устьечку коло Залѣцкѣвъ будеся нова мурована церковь за 6.700 зр.

— Войсковыя вправы для резервистѣвъ 9, 15, 24, 30, 41, 55, 58, 80, 89 и 95 полковѣвъ пѣхоты и для 30 баталiонѣвъ (бродковѣвъ) стрѣльцѣвъ — розпочинаются д. 7 л. червня въ териториальныхъ округахъ кождого полку. Вправы артилеристѣвъ у Львовѣ и Товмачи почнутъ д. 23 л. серпня, отдѣлу санитарного д. 12 липня, а отдѣлу тренѣвочного 17 л. мая.

— Вступнiй испиты до гимназiи — якъ оповѣщае кр. Рада шк., — можна складати або д. 15 и 16 липня, або 1 и 2 вересня въ роцѣ, пѣдла того, якъ кому догодѣйше.

— Университѣтъ краковскiй числяе въ другѣмъ семестрѣ школьнѣмъ р. 1884/5 воѣхъ студентѣвъ на 4 факультетахъ разомъ съ фармацевтами 871, межи котрыми было 89 чужостороннихъ; въ первѣмъ же семестрѣ было воѣхъ 940 студентѣвъ. Фреквенцiя краковскаго университета поднеслася дуже значно, бо въ р. 1879 было лише 530 студентѣвъ. На 871 студентѣвъ было 57 богосло-

въвъ, 373 правникѣвъ, 333 медикѣвъ, а философѣвъ 108; межи тымъ послѣдними было 36 фармацевтѣвъ. Львовскiй университетъ мае звичайно въ зимѣмъ семестрѣ 1.000 студентѣвъ. На краковскѣмъ университетѣ суть вже профессорами Жиды, а навѣтъ три графы, именно звѣстнiй Стан. гр. Тарновскiй выкладае литературу польску, Юрiй гр. Мицельскiй естъ доцентомъ исторiи польской, а Евд. гр. Мостовскiй доцентомъ австр. права приватного. Три Русаны суть дѣйствными профессорами на факультѣтѣ философическомъ, а именно д-ръ Чирнянскiй проф. хемiи, Мако. Йокрпцкiй проф. классичон филологiи (греки), и Анаст. Левицкiй проф. австрiйской исторiи. Давнѣйше бувъ до конца р. 1881 д-ръ Черлянкавичъ проф. профессоромъ на богословскѣмъ факультѣтѣ. Краковскiй университетъ не только, що мае факультѣтъ медицинскiй, але зарозомъ естъ лучше вывѣнованый що до катедръ; именно философическiй факультѣтъ мае ще такiй катедры, якъ археологiи, исторiи штуки, окрему катедру геологiи съ палеонтологiею, третю катедру филологiи классичон, не згадуочи вже о численнѣйшихъ, якъ у Львовѣ, катедрахъ фаху природничого, бо прелекцiй зѣ наукъ природныхъ мусѣтъ слухати медики. Дуже на часѣ и потрібнымъ було-бы основанье факультету медицинскаго у Львовѣ, але годѣ доконати!

— Эмигранты зѣ Прусь. Пѣдла урядовыхъ выказѣвъ прiйхало до Кракова по день 6 л. мая 547 роданѣвъ зѣ 1.532 особѣвъ выгнанныхъ зѣ Познаньщины. Выгнаннымъ роздано запомоги въ сумѣ 9.228 зр. Въ копальняхъ нафты въ Слободѣ рунгурской и въ дѣстляхъ въ Поченѣжнѣ естъ занятыхъ звышъ 200 робѣтничѣвъ, выгнаниковъ зѣ горѣшного Шлезка.

— На памятникъ для бл. п. Павла Ясиничного, зложили П. Т. Калужнякiй Теофилъ 2 зр.; Бритманъ Иванъ 2 зр.; Чайковскiй Юлианъ 2 зр.; Ласикевичъ Николай 2 зр.; Гладилевичъ Дамянъ 2 зр.; Пашкевичъ Емилiанъ 5 зр.; Ивановскiй Спарилѣонъ 10 зр.; Яцѣвъ Юсѣфъ 10 зр.; Ивановскiй Николай 5 зр.; Зѣ Львова черезъ Дамяна Гладилевича 7 зр.; Деканатъ мокрянскiй черезъ о. дек. коростеньского 10 зр. 99 кр.; Деканатъ жутокотинскiй черезъ дек. о. Теоф. Турчмановича 18 зр. 10 кр.; Березинскiй Антонiй 2 зр.; Паславскiй Платѣонъ 2 зр.; Кмѣтъ Полѣвскiй 1 зр.; Калужнякiй Володимиръ 1 зр.; Павлюхъ Захаръ 2 зр.; Лавровскiй зѣ Комарна 1 зр.; Ясиницкiй Володимиръ 50 зр.; Волощакъ Антонiй 3 зр.; крыл. Миронъ Подолинскiй 40 зр.; Гмирикъ Иларiѣонъ 1 зр., — разомъ 188 зр. 09 кр. — Выдатки. За мѣсце на грѣбѣ 22 зр. 13 кр.; вымурованье фундаментѣвъ 32 зр.; плита камѣна на подѣ памятникъ 25 зр.; камѣнь до выробу памятникъ 63 зр. 87 кр.; робота каменарска 50 зр.; плита металева съ надписою и позволомъ чѣвѣмъ 17 зр., — разомъ 210 зр. Недоборъ 21 зр. 91 кр. покрыла подѣставша вдовица по бл. п. Ясиничномъ. — Самборъ 9 мая 1886 — *И. Лашкевичъ.*

— Жидѣвске вѣствѣе. До Немирова прiйхавъ на весѣлье своего внука славнѣй „чудотворецъ“, белзкiй рабинъ. Коло побѣду рабина фхали конiй бандерiи въ воляцкихъ униформахъ середъ голосныхъ окликовъ товны жидѣвской. Лѣвоа сторожа витала гостя салънами изъ стрѣльбы. На весѣлю гуляло звышъ 1000 жидѣвъ и забавлялися цѣлыи тыждѣвъ.

— Влюбленнiй префентъ. П. Гордынскiй, префентъ (вѣйтъ) шляхотского громады въ Гордыни, пов. самборского, 40-лѣтнiй, женатый, батько шеостеро дѣтей, — влюбился въ 18-лѣтнѣй прехорошѣй (якъ кажутъ знатоки) жидѣвочѣй одинацѣй арендаря зѣ сусѣдного села Калинова и утѣкъ съ нею до Америки.

— Хомера появилася мѣжъ моряками въ Солуни.

— Арѣбий вѣсти. Окружнiй судъ въ Коломыи оголошавъ на день 25 л. червня о. р. лицитацiю на добра Рожнѣвъ, пов. снытнѣйского за 180.000 зр. — Село Томашѣвъ, пов. калуского, перейшло на лицитацiю на власнѣсть Тов. кредитового земского у Львовѣ за 19.700 зр. — Зѣ концерту, даного на стрѣльбныхъ погорѣльцѣвъ въ Городку (д. 9 с. м.) вылынуло 80 зр. чистого доходу. — 20 урядникѣвъ почтовыхъ касъ щадничихъ зрѣбили у Вѣднѣ стрѣйхъ; воѣхъ увѣловнено отъ службы. — Юсѣфъ Смеречанскiй, гром. писаръ зѣ Печерной коло Залѣцкѣвъ, вертаючи до дому пѣный, утопилося въ рѣчцѣ. — Совѣтъ „Нар. Домъ“ отсугинѣвъ безплатно сали для концерту на дохѣдъ погорѣльцѣвъ Лиська. — Зѣ дохѣдѣвъ 24 оп державной лотерiи призначивъ цѣсаръ для лѣвбвского шпиталю сестеръ милосердiя 10.000 зр. — Громадѣ Годвишнѣ, въ пов. рудецкомъ, дарувавъ цѣсаръ на украшенье церкви 100 зр. — Выдѣлъ краевый выславъ инженеръ Густава Райтта до Лиська, щобъ зарѣдывъ планъ отбываваня мѣста. — Въ Стрыку выдобули зѣ-подѣ звалищъ мощѣ Вольты Штайна, тамошного купца, котрый згорѣвъ въ огни.

Вѣсти зѣ Аепархiи Львовской.

Вицедеканомъ лѣвбвского город. деканата именованый о. Адольфъ Василевскiй, парохъ при церкви св. Петра и Павла у Львовѣ.

Каноничну институцiю на Янчинѣ, дек. нараѣвского, одержавъ о. Нак. Селѣзника.

Введенъ о. о. Ян. Краснопера яко сотрудиникъ при парохiи св. Петра и Павла у Львовѣ; Андр. Грыбъ яко кап. въ Ольховцѣ, дек. перемиского; Володим. Борисевичъ яко завѣд. въ Голоску.

Увѣльменый о. Алекс. Наливайко отъ душпаствирства въ Голоску.

Дотацию для приватного сотруд. въ Кома-

чи при хорѣмъ пароху о. Львѣ Струтиньскомъ вызначило наѣмѣтничтво въ сумѣ 210 зр. рѣчно.

О. Павло Подковичъ, священникъ бувшон холмскон епархiи, одержавъ рѣшенье на свое прошенье, що буде принятый въ число клира львовской епархiи и одержитъ умѣщенье въ душпаствирствѣ, коли доновитъ условiя и уплатитъ такоу до фонда вѣдовъ и сирѣтъ по священникахъ.

Наѣмѣтничтво вызначило п. Панталеймону Дубнѣй кошты подорожъ и перенесеня до Станиславова въ сумѣ 130 зр., и поручило ему, щобъ представався Преосв. еп. Юлианови до обнята поады канцеляриста при станиславѣвской конвенторiи съ тою самою платнею, яку дѣстававъ яко урядникъ XI. класъ при канцелярiи львовской митроп. конвенторiи.

ПОСМЕРТНѢЙ ВѢСТИ.

О. Николай Гомичковъ, редакторъ „Нарпата“, почет. крышопанникъ и т. д., упокаяеся въ Унгварѣ, въ 53 роцѣ жити. Вѣчна ему память!

Михаилъ Трушъ, совѣтникъ двору при найвысшѣмъ трибуналѣ у Вѣднѣ, передъ тымъ президентъ окружного суда въ Перемышлѣ, померъ у Вѣднѣ д. 3 л. мая с. р. въ 60 р. жити.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Станъ озимины и торгъ збѣжмѣ. До теперъ у насъ пшеница озима тримаеся добре; декуда жалуются що по рѣдкѣ. Жито вышло вже зѣ зимы рѣдкѣ а веснина посуха и послѣдного тыждня зимаа пора певно не причинилася, щобъ оно поправилося. Въ пѣвнѣчонй Америкѣ въ деякихъ станахъ панувала въ мартѣ така посуха, що декуды перервали озимину и засѣлили овесѣ. Аномальнiй станъ температуры выкликавъ хвѣлюе малѣ подвышенье цѣнъ збѣжа. Въ Галичинѣ роблятъ вже угоды на новѣ збѣжѣ, а купцѣ платятъ за пшеницу на серпѣнь и початокъ вересня 7.50 зр., на конецъ вересня 6.45 зр., а на жовтенъ 6.25 зр. за 100 клг. За жито на серпѣнь платятъ 6 зр., на вересень 5.45 зр., на жовтенъ 5.25 зр. Кукурузу сушу и ладну дають въ Чернѣвцахъ по 5.25 зр., а троха вохну до горалень по 5.05—5.10 зр. За ячменемъ и овсомъ пытають теперъ дуже мало, а за хмелемъ зовсѣмъ нѣ. Гречка ще все мае купця.

— Выставы сельнаского товару. Якъ звѣстно, министерство рѣшничтва выдае по року поважнiй сумы до диспозицiи галицкаго Тов. Господарского на поднесенье хову товару въ Галичинѣ. Отъ часу замкнѣня границъ австрiйской для перевозу товару зѣ Россiи и Румунiи, высигнувало правительство звышъ 60.000 зр. ва тѣ цѣлы, — а зѣ тыхъ фондѣвъ заложило Товариство обору зарѣдовъ и субвенцiоную стацiю бугаѣвъ для сельнаского товару. Послѣдними часами постановило Товариство высылати на стацiю свои власнiй бугаѣ, котры отдае поодинокимъ властителѣмъ подѣ домытъ коритными условiями. Кромѣ того задуме Товариство отворити ще колька обору зарѣдовыхъ на подѣв расового товару. На ою постанову звертаемо увагу Ви. читателѣвъ, чтобы хотѣли зголошуватися до Тов. Господарского о утворенѣ такой обору, бо до теперъ нема нѣ одной такой обору въ рукахъ середныхъ господарѣвъ, а тримають ихъ лишь болѣшiй посѣдатель! Отворити таки обору лишь у великихъ господарѣвъ — то не веде до цѣли, бо тымъ якъ найменше выливаетъ на поднесенье хову товару у сельна! А на околѣю способѣ господарованя по дворѣхъ впливае на сельнаскiй господарствѣ, ое мы воѣ гараздъ знаемо. Товариство повинно отже бодѣй теперъ направити свою вадиву системѣ и оосковувати новы обору выключно мѣжъ середными господарями. Товариство господарске задуме такожъ устроить сего року перегляднiй выставы сельнаского товару и удѣляти грошевѣй премiя за добры штуки, котры походятъ по субвенцiонованныхъ бугаѣхъ. Въ томѣ дѣлѣ оно звернулося до своихъ филiй, щобъ они занялися устройствомъ такихъ выставъ. При звѣстнѣй апатiи и беззачастности переважного числа филiй того товариства, котрыхъ членами суть самѣ болѣшiй властителѣ а дальше при недовѣрѣ нашего простолоудина до шляхты польской, а она то держитъ въ своихъ рукахъ Товариство, — годѣ сподѣватися, чтобы тѣ, такъ важнiй для нашого сельнаства зарадження, приносили таку користи, яку могли-бы приносить при иншихъ природныхъ обставинахъ. Длѣтого крайна пора организувати Русинамъ товариства господарскiй, котры-бы займалася интересами сельнаскихъ господарствѣ, подобно якъ займаеся товариство пѣльничне и огородничне оправами тыхъ галузей, а котрому центральное Тов. Господарске отсугнае урядовѣ субвенцiи, на тѣ цѣлы призначенъ.

— Продажъ тютюну въ Галичинѣ. Въ 1886 р. продано 67,970.314 штукъ краевыхъ цигаръ, 86.950 заграницныхъ, 86.950 папирѣсѣвъ, 468.724 клгр. табаки, 2,338.694 клгр. тютюну и 666.250 спецiальныхъ цигаръ. Загальнiй дохѣдъ бувъ 8,380.555 зр., меншiй супротивъ 1884 року о 189.718 зр.

Переписка Редакцiи и Администрацiи.

Д-ръ И. Б. въ Стрию. Заплачено до 30 червня; зареклямуєте хибуючй Вамъ число, а вышлемо.

Съ симъ числомъ розсылаеся Предплатникамъ „Библиотеки найзн. повѣстей“ 20 и 21 аркушъ повѣсти Додета „Набѣбъ“.

Надѣслано.

Звертаємо увагу на оголошення Л. Чиньского въ Ярославлі о его знаменитомъ „Медовнику гігієнічнѣмъ“, певномъ средствѣ усуваючѣмъ всякія хворобы и недуги организма травленія. Вырѣбъ сей можемо кождому найсовѣтѣйше поручити и треба бажати, щоби знаходився въ кождѣмъ домѣ.

Курсъ львівскій въ дня 12 л. мая 1886.

Платить жадають	австр. валютою	безъ купону
1. Акции за штуку.		
Желѣзн. Кар. Людв. по 200 р.	193 70	200 —
„ львів.-черн.-лв. по 200 р.	230 50	234 —
Банку галл. по 200 р.	285 —	290 —
2. Листы заст. за 100 р.		
Общ. кредит. галл. по 5% ав.	100 70	101 70
„ „ „ по 4% ав.	94 50	95 50
„ „ „ по 5% ав. период.	100 70	101 70
Банку галл. 6% ав.	102 70	103 70
Листы дов. гал. банку 3% въ лѣтв.	—	54 —
3. Листы довѣний за 100 р.		
Общ. роль. кред. Завед. для Гал.	—	—
и Буков. 6% львов. въ 15 лѣтъ	—	—
4. Облиги за 100 р.		
Индemnизация галл. 5% м. к.	104 70	105 70
Облиги коммунальн. банку кра-		
сваго 5% „ „ „	99 25	100 25
Пожички кр. въ р. 1873 по 6%	102 75	104 —
5. Лбсы мѣста Кракова	17 —	19 —
„ „ „ Станиславова	26 —	28 —
6. Монеты.		
Дукатъ голландскій	5 85	5 95
„ „ „ австрійскій	5 87	5 97
Наполеондоръ	9 93	10 08
Полнмперіалъ	10 80	10 40
Рубль російскій сѣбный	1 64	1 64
„ „ „ паперовый	1 22 3/4	1 24 3/4
100 марокъ нѣмецкихъ	61 65	62 50
Срібло		

Хорошимъ подарункомъ для молодѣни

есть

КОБЗАРЬ Т. ШЕВЧЕНКА

ТОМЪ I.

оправленный въ полотно и въ вызолоченномъ заголовкомъ, съ портретомъ и короткою житицею поэта.

Книжочка та припорушена ц. к. Красною Радюю Шк. на премію для школьныхъ молодѣи и до школьныхъ библиотекъ.

Цѣна 40 кр. (съ пересылкою 45 кр.)

Можна достатичесть редакцію „Дѣла“

Для крамницъ!

Формуляръ для книгъ крамничныхъ а именно: Книга товаровъ, касова и контова. Кожа въ нихъ въ оправѣ съ пересылкою почтовою по 2 зр. 30 кр.; а всѣ три разомъ 6 зр. 40 кр.

Инструкція, якъ тѣ книги провадити належитъ, выйшла вже въ друку и коштуе съ пересылкою почтовою 20 кр.

Выдавъ и выслалъ: Василь Нагорный у Львовѣ.

1) Книга кассовая, одна либра 40 кр.
2) Книга контовая, одна либра 40 кр.
3) Книга кассовая, одна либра 40 кр.
4) Книга контовая, одна либра 40 кр.
5) Книга контовая, одна либра 40 кр.
6) Книга контовая, одна либра 40 кр.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подале до въѣзду, що выдано и має на охоту одѣлюючи формуляръ для книгъ крамничныхъ

Законнаго права

„ДЫМЪ“

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр.

Достати можна въ администрацію „Дѣла“ або въ книгарни Станиславскій.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 150—?

Зѣлье Зебургеера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакованье и посылку почтою числится 10 кр.

Ц. к. ген. Дирекція австр. заѣзничъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу їзды, важный отъ 1 жовтня 1885.

Приходятъ до Львова:

Поезды особовы: Зѣ Стрия, Станиславова, Гусатына, Дрогобыча, Боровска, Хирова и Звардоня: о год. 4 мин. 35 по полудни.

Зѣ Стрия, Станиславова, Стрия, Дрогобыча, Боровска, Хирова, Нового Санча: о год. 1 мин. 25 въ ночи.

Зѣ Стрия, Хирова, Загоря и Звардоня: о год. 8 мин. 25 рано.

Отходятъ во Львова:

Поезды особовы: До Стрия: о год. 7 мин. 30 рано.

До Стрия, Станиславова, Дрогобыча, Боровска, Хирова и Гусатына: о год. 11 мин. 45 передъ полуднемъ.

До Стрия, Дрогобыча, Хирова, Загоря и Звардоня: о год. 7 мин. 30 вечеромъ.

Матеріи на одѣжъ

лишь зъ тревалою овечюю волни для мужины середного роста

3.10 метра за зр. 4.96 кр. зъ доброй волни овеч.;
на „ 8— „ зъ лѣтн. волни овеч.;
одно убрание „ 10— „ зъ тонок. волни овеч.;
„ 12.40 „ зъ дуже тонк. вол. ов.

Платье до дорожки за штуку зр. 4, 5, 8 и ажъ до зр. 12. — Дуже красивый одѣти, сподитъ, обгортки, матерія на сурдугу, плащъ до дощу, тѣль, сѣрачокъ (льоденъ), комитъ, камгаръ, шевіотъ, трико, сукна для дамъ и на биларды, перувійны, досканы поручае

Заложены Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричный въ Бернѣ.

Взоры франко. Карты въбрѣды для нашивъ крапивою нефранкованю. Высылки за посылкою надъ 10 зр. франко.

Я маю завсѣгда складъ сукна зр. 15000 а. в. и розумѣю само собою, що при мой сѣтовѣй торговли позбавляю рѣшкы на 1 до 5 метрѣвъ довгъ; и змущений отже продавати такі рѣшкы богато познать цѣны вырѣбу. Выбрѣвъ зъ нихъ посылати не можна, однакѣмъ недобрий рѣшкы отпѣлюються або отдася грошѣ. (Рѣбу зачѣтку, що другі фирмы вымѣняютъ также, може що за горшій товаръ але грошей не звертають.

Черезъ наслѣдуванье лѣдшихъ або обм и ливыхъ фирмъ выдужа змущенымъ закнати и сированье и прому для того моихъ П. Т. Комитетъ щоби мою солидну фирму задержали ласкаво въ памяти а на случай потребы почтили мене своими поважанными замовленьями, котрымъ я завсѣгда отдамъ мою наибольшу увагу.

Кореспонденція приймаются въ языкахъ нѣмецкомъ, укрѣскомъ, чешскомъ, польскомъ, италійскомъ и французскомъ. 1577 (23—24)

Гарантія

конкуренціи меблѣвъ.

Найрѣальнѣйше и найдешевше жерело покупу, высылка меблѣвъ до всѣхъ частей свѣта гуртомъ и въ дробной продажи.

лишь 10 зр. Теодоръ Димовичъ, Вѣденъ

1579 I. Bezirk Wipplingerstrasse N-ro 27. (12—12)

Цѣнники даромъ и франко.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1598 19—?

купе и продае

всѣ эффекты и монеты

подоь найпріступнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и

3% Листы Гип. преміованій,

котрі послѣ закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшю постанову зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталѣвъ фондовыхъ, цупиларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіа

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до вылованья съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорушены зъ провинціи выконуются безъ проволокы по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

Признану загально найлучшу

Масу до запусканя підлогъ

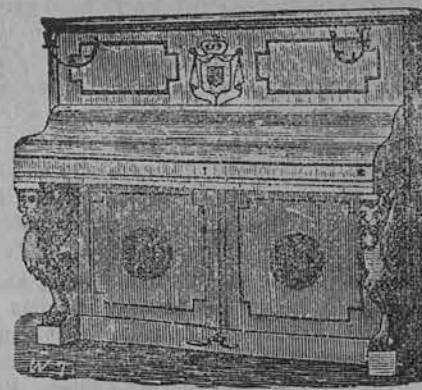
поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1644 56—0

Перепроductимъ даемо отповѣдний рабать.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Высокопозажаній отцѣ духовній уряджують при церквахъ хоры, протѣ поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОННОМЪ (або ФИСГАРМОННОМЪ) до ученя свѣту.

Высокопозажаній п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего вырѣбу и може дати Высокопозажанымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дже пожиточномъ инструментѣ найлучшу інформацію.

Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Дае также на раты.

1372 84—?

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніомъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

Оповѣщенье.

Въ цѣли обсаженія мѣсца начальникомъ при складахъ „Народной Торговлѣ“ розписуеся симъ конкурсъ.

Убѣгатель о посады начальникомъ мають внести оферты свои на руки дирекціи у Львовѣ съ слѣдующими прилогами: а) метрика, б) свѣдѣства дотеперѣшного занятія, в) свѣдѣство моральности.

Жадаея точного знанія языковъ: руского, польского и нѣмецкого въ бесѣдѣ и письмѣ, и зложения кавцій въ сумѣ 4000 зр. будь готѣвкой чи паперами цѣнными, будь посредствомъ за безпеченія цупиларного.

Поясненія, що-до пенсий и обовязковъ, що-до заряду и товариства удѣляе Дирекція.

Львовѣ 1 мая 1886.

Отъ совѣта управляющаго „Народной Торговлѣ“.

Медицинскій мыла
MAX FANTA
Einhorn - Apotheke
P R A G.

Выпробованіи и порученіи тѣкарями.

Фанты мыла ихтіолове, противъ червоности лица, носа бургундского (Rosacea Asene), свербящихъ лишавѣвъ; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанскіе мыла (мыло ругево) противъ свѣтлицу и пасажитѣвъ 1/2, штука 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыла гостце и ревматичне выпробованіи и скорой силы. Цѣна 1 зр. — Мыло въ маии противъ коросты, луски, потѣвничихъ ногъ и т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицеринове, лекше, для дамъ и дѣтей. 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекційне 35 кр. — Мыло сѣркове противъ угрѣвъ, веснянокъ и нашкорныхъ высшѣвъ, 35 кр. — Мыло жовткове противъ лусокъ на головѣ и на подѣвшенѣ нашкорка, 35 кр. — Мыло жовчече на волосѣ, 35 кр. — Мыло въ зѣлїи оживляюще системѣ нервовъ, 35 кр. — Мыло глицеринове, найлучше мыло туалетное 25 кр. — Мыло бензое на посѣданье шкѣры 40 кр. — Мыло вазелинове цѣна 40 кр. пріятне до щоденного ужитку. — Мыло мазево-сѣркове противъ упорныхъ недугъ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксове противъ нечистоты нашкорка, веснянокъ, осудѣвъ, цѣна 35 кр. — Мыло камфорове на отмороженье, посѣданье рукъ и т. д. цѣна 35 кр. — Мыло нафтолеве противъ всякого рода недугъ шкѣры, цѣна 50 кр.

Можна достати въ всѣхъ аптекахъ у Львовѣ: въ аптцѣ д-ра Кароля Миколая и апт. Зигм. Рукера; въ Боршѣвъ: апт. М. Немецковскаго; въ Долинѣ: апт. І. М. Фрауфельера; въ Ясѣль: апт. Ромуальда Пальха; въ Краковѣ: апт. Е. Штокмара, Е. Галлера, Ф. Гравека, Іос. Францишского и въ апт. Конст. Вишневецкаго; въ Краковѣ: апт. А. Сѣленскаго; въ Рѣшевѣ: апт. А. Карпинскаго; въ Солотвинѣ: апт. І. Годоли; въ Старѣмъ Санчѣ: апт. А. Карпинскаго; въ Тарновѣ: апт. І. Рейда; въ Войничѣ: апт. Кароля Нодзинскаго; въ Збаражѣ: апт. І. Круга. 1582 12—52

БОЧѢВКИ ВИНА
поручае
ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛІЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ
К. Ф. ПОПОВИЧА
1545 (15—54) ВЪ ТЕРНОПОЛІ

1 бочѣвка Гегелійского столового . 2 зр. 10 кр
1 „ Гегелійского столового лучшей якості 2 зр. 30 кр. и 2 „ 50 „
1 „ Гегел. стол. ароматичного 2 70 и 3 зр.
1 „ Самородного вытравного . 4 зр. 30 кр.
1 „ Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 „ —
Червоні вина: 1 бочѣвка Vizontai 2 „ 50 зр.
1 бочѣвка Vizontai старе . 3 „ —

Повыше наведеніи цѣны розумѣются вразъ съ бочѣвкою окованю желѣзными обручами и оплаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благооклонный отбиратель жадныхъ больше коштовъ не поносить. Купуючи вина особито только у продуцентѣвъ ручать за здорові добрі, натуральні и лучші вина якъ въ Вершецѣ, и просить о ласкавѣ замовленія.

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медовниковъ и сухариковъ, выходяща „медовника гігієнічного“, въ Ярославѣ.

Партію гігієнічныхъ медовниковъ вырѣбу Вашой фабрики я одержавъ; я пробовавъ сей медовникъ въ шпиталѣ раненыхъ жовнѣвъ сѣрбскихъ, котрыхъ въ мѣзѣ шпиталѣ мавъ я якъ разъ 425, а всѣ тяжко раненіи. Головно сѣмъ роздѣлювано тѣ медовники и то тогды, коли сѣмъ тяжко раненіи не могли травити найлучшихъ и найлучшихъ травъ, роздѣлюваныхъ въ шпиталѣ — по короткомъ часѣ доставали здоровый аппетитъ и охоту до їды, жолудокъ и найлучше хорыхъ раненыхъ, оперованныхъ пріймавъ сей медовникъ, раненіи приходили до силъ, доброго и здорового выгляданія, а що также я спостерѣвъ, що въ наслѣдокъ сего медовника функции жолудково-кишковой зовсѣмъ регулювались.

Раненіи и оперованіи называли Вашъ медовникъ „польскимъ хлѣбомъ“ и скоро я войшовъ до салѣ раненыхъ, кликано зѣ всѣхъ сторѣвъ, „чи нема вже больше того польского хлѣба, що намъ додае силъ и житя“.

То спонукуе мене просити о безприволочну высылку новой партіи зѣ 600 штукъ. За першу посылку дакую Вамъ — дуже богато хорыхъ вымарѣвшихъ, умизерованныхъ въ наслѣдокъ ранѣ, операцій и хоробъ жолудковыхъ завдуючу сему средству, котрому мущу приписати свойства лѣчебны, поверненье до своихъ силъ — бо коли тяжко раненіи и оперованіи не могли пріймать иншою поживы, їли сей медовникъ, онъ бувъ ихъ одинокю поживою, поправлявъ процессъ травленія и приводивъ жолудокъ до того стану, що могли оттакъ живитися и другими стравами.

Дѣйствю повиненъ-бы кождый больший шпиталь именно хирургичный уживати сего медовника яко поправляюще-лѣчебного средства. (Печатъ.)

Д-ръ Ромуальдъ Дальмаеръ в. р.

Шефъ шпиталю войскового въ Нану (Сербія).

Нинѣ 14. Цѣтня 1886.

1602 3—0

Медовникъ гігієнічний Л. Чиньского въ Ярославѣ можна достати у всѣхъ торговлахъ корѣвнихъ и аптекахъ по 20 кр. за штуку

NEUE (13.) UMGEBEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBFRANZ FL. 6.70, O.W.

Найдешевше руске литературне издавництво „Руско-українська Библиотека Евгения Оленичкова“ выхадить у Львовѣ почавши отъ 1-го грудня р. 1884.

Доси вышло 14 выпускѣвъ, обнимающихъ слѣдующій литературный матеріалъ:

1. Запорожскі, оповѣданье Ивана Неч. Л. Леваньского 10 кр.
2. Сонніи мары молодого питомца, оповѣданье В. Барвильского 10 кр.
3. Оповѣданья Олеса Стороженка (Серія перша) первѣство 20 кр. по вышущеню оковенкованыхъ частей 10 кр.
4. Оповѣданья Юліи Шнайдеръ 10 кр.
5. Оповѣданья Д. Мордовцева 10 кр.
6. Юрій Горюченко, повѣсть Краюченка 40 кр.
7. Въ Карпатахъ, Ів. Нечуя Левицкого, цѣна 10 кр.
8. Галицкіи образки, Ів. Франка, серія I, цѣна 10 кр.
9. Лихій день, Григорія Григоріевича, цѣна 10 кр.
10. Поэтичній творы Стефана Руданского 10 кр.

Предпачувати можна на больше число выпускѣвъ паразъ, пересылаючи отповѣдну квоту (1 або 2 зр.) на руки выдавца (ул. Словацкого ч. 6). Замовляти можна также поодинокіи выпуски, додаючи за поодинокій выпускъ 2 кр., а за поодинокій 5 кр. на оплату порта.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ: во Вторникъ, Четвергъ и Суботу (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотекѣ найзнам. повѣстей“ выходять по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.

Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 ул. Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ однимъ строчкою печатною, въ рубр. „Надбавлене“ по 20 кр. а. в. Реплімація неопечатаній вольній бѣзъ порта.

Предплату и инсераты приймають: у Львовѣ Адміністрація „Дѣла“. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіі Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Радля 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Росіи:

на цѣлый рокъ . . . 12 зр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 зр.	на полъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 зр.	на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотекѣ“:	съ дод. „Библиотекѣ“:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полъ року . . . 8 зр.	на полъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 зр.	на чверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 5 зр.	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 2-50 зр.	на полъ року . . . 2-50 р.

Для Византики, окрімъ Росіи:

на цѣлый рокъ . . . 15 зр.	
на полъ року . . . 7-50 зр.	
на чверть року . . . 3-75 зр.	
съ дод. „Библиотекѣ“:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 зр.	на цѣлый рокъ . . . 6 зр.

Поодинокое число коштівъ 12 кр. а. в.

„Wien. Allg. Zeitung“ о справѣ руской.

I. На першій видѣ досыть сензаційну статью вступну принесла „W. Allg. Ztg.“ въ дня 13 а. мая въ равѣшномъ выданю. Сензаційность лежить однакожь выключно въ томъ, що по довгихъ лѣтахъ одна вѣдѣнска газета нѣмецка заговорила про справу руску такъ, якъ доси не говорено. Збѣтки повѣявъ вѣтеръ, мы не цѣкавъ догадуватись, але самъ фактъ подобно еманации, впрочѣмъ поважнѣйшою и глѣбше будѣть обдуманой, вкладае на насъ обовязокъ подати ви до прилюдной вѣдомости.

Дѣло спочивае въ томъ, що „W. Allg. Ztg.“ подивилась на справу руску въ Австріи и Росіи въ ширшого становища, яко отповѣдь на погляды „Нового Времени“ о справѣ „галицкихъ русскихъ“ въ Австріи. Панславистичный органъ Игнатъева замѣтивъ именно, що неспокоѣ на Маурцинѣ мають для Росіи „высокій интересъ политичный“, значить, що Росія могла бы въ сѣй ситуаціи користати противъ Австріи. „Кіевлянинъ“ знову заявляє, що „русские“ въ Галичинѣ по послѣднихъ антипольскихъ выступакъ кн. Бисмарка прійшли до пересвѣдченя, що ихъ и другіхъ народѣвъ славянскихъ спасеніе лежить лише въ Росіи. На тѣ отже замѣты отповѣдае „W. Allg. Ztg.“.

„Весь свѣтъ — каже она — съ выимкою лишь панславистичныхъ этнографѣвъ знае про истнованіе 20-миліонного народу мало-русского, въ котрого частина населяе и Галичину, а переважна часть поселена въ Росіи. Малорусины тѣ суть такими Москалями, якъ Данцѣ або Англичане Нѣмцями, Французы або Испанцѣ Италіанцями. Въ Росіи отже есть пытаніе мало-руске, котре побѣдъ руху революційного, справы польской и балтичско-нѣмецкой дасть Росіи въ будущиѣ доволѣ работы. Вся полуднево-заходна часть Росіи населена компактно Русинами, народомъ съ окремыми традиціями историчными, окремымъ языкомъ, звичаями и обычаями. У народу сего назва „москаль“ есть дайкою. Росія навѣтъ все гѣдно оцѣняла грѣзность справы малорусской. Безвзгляднѣ переселѣдованя малорусскихъ патриотѣвъ, громаднѣ всылки ихъ на Сибирь, найстрогѣйшѣ завазы учить мало-русского языка въ школахъ, забороны печатаня всякихъ книгъ въ томъ языкѣ — показываютъ

ясно, що Русины ведутъ крѣпку борбѣ съ тенденціями „объединенія“, такъ званыхъ „славянскихъ братѣвъ“. Що бѣльше! Коли послѣдними лѣтами деякі на юргельдѣ петербургскихъ панславистѣвъ стоячі личности стали въ Галичинѣ заходитись коло панрусской пропаганды и коли тѣ народнѣй ренегаты росли въ силу тымъ, що передъ давнѣйшимъ австрійскимъ правительствомъ удавали австрійскій патриотизмъ и „вѣрноконституційность“, то Русины въ Росіи выступили и перестерегли Русинѣвъ галицкихъ передъ сими врадниками на своѣмъ власномъ народѣ. Они и подали доказъ галицкимъ Русинамъ, що тѣ панславистичнѣйшѣ наймиты хотять австрійскихъ Русинѣвъ запродати. Московскою агитаціею въ Галичинѣ затревожились самѣ Русины въ Росіи, уважаючи Австрію одинокою державою, въ котрой Русинамъ могла-бы бути подана можнѣсть розвивати свою народнѣсть. По сихъ пересторогахъ почалася въ Галичинѣ завзята борба съ партіею, що въ своихъ органахъ признаеся ясно до московщины“.

„Народна руска партія выискуе собѣ нынѣ цѣр-равъ ширшу основу. Тѣлько, на нещастіе, въ Австріи не оцѣнено доси достойно ваги сѣй партіи. Въ Росіи оклеветуютъ ея органы Каткова соціалистичною и анархистичною, а у насъ въ Австріи денунціею ви клана станчикѣвъ яко „москаль““, а коли се въ послѣднихъ часахъ показалося безъосновнымъ, — по-вычено собѣ для сѣй партіи епитѣбѣ отъ петербургскихъ панславистѣвъ и охрещено ея такъже называи „соціалистѣвъ“, „анархистѣвъ“ и „индиферентистѣвъ“. Що при томъ складѣ рѣчей подкупленіи Росіею Русины лишь користають, то рѣчь ясна. Що-жъ се шкочить, коли безмежне и свавольне панованіе остане при деякихъ магнатскихъ родахъ! Але въ томъ дни, якъ загинуть пресумнѣйшѣ практикнѣ выборы, а найдутся въ парламентѣ австрійскѣмъ и въ Соймѣ дѣйствнѣйшѣмъ представитѣль народу руского, що Росію такъ само почитаютъ, якъ нынѣ Болгаре. Болгаре волятъ нынѣ бисурманьску Туреччину, якъ „освободительку“ Росію и загибель свою въ царизмѣ. Ще разъ кажемо, що подкуплена Росіею партія була дезавована Русинами въ Росіи. Дятого то и бѣсѣды російскихъ шовинистѣвъ о „русской“ справѣ въ Галичинѣ суть дуже комичнѣ. Нехай тѣ панове передовѣсьмъ полагодать мало-

руску справу у себе дома, замѣсть правити про гнобленіе „русскихъ“ въ Австріи. Чей-же есть межѣ Русинами въ Росіи партія, що бажае сполученя всѣхъ Русинѣвъ подѣ Австріею. А мимо того нѣхто въ Австріи не говоритъ о освобожденіи Русинѣвъ, хотій о томъ можнѣ-бы бесѣдувати въ рѣзвородныхъ, навѣтъ и въ историчныхъ причинѣ, тымъ бѣльше, що Русины Украины, Волыни, Подѣля и Литвы стогнуты подѣ ярмомъ абсолютного царизму, а огорченіе противъ вынародовленія обняло вже широкій масы народу“.

„Австрія яко конституційна держава, вытѣгне мабуть изъ сумныхъ, найновѣйшихъ проявѣвъ въ Галичинѣ отповѣдну науку. Она повинна усторонити надѣужитя, якъ вкрались тамъ въ послѣднихъ лѣтахъ. Се причинитася до успокоеня умѣвъ, якъ Поляковъ такъ и Русинѣвъ. Зъ другой стороны кнутъ и Сибирь не выскають для себе сердца Русинѣвъ, хочъ така любовь практикуеся отъ бѣльше якъ сто лѣтъ. Въ томъ и лежить головно рѣзница межѣ „русскою“ справою въ Галичинѣ, а „мало-рускою“ въ Росіи. Вагу сѣй справы не зменшатъ шовинисты російскій, якъ и не змогли въ послѣднихъ мѣсяцахъ своими обидами Болгаръ свою справу скрѣпити на Балканьскѣмъ пѣвѣостровѣ“.

Оцѣненіе сѣй цѣкавой статьи и свои замѣты подамо въ слѣдующѣмъ числѣ.

Що се значитъ?

Въ послѣднихъ будѣть мирныхъ переговорахъ римской куріи съ зелѣзнымъ канцлеромъ добачають деякі поважнѣйшѣ органы польской пресы, именно петербургскій „Край“, оущеніе куріею римскою Поляковъ и ихъ національных интересовъ въ Прусахъ. Почести и дарунки, якими въ ostatnichъ часахъ надѣблялись взаимно цѣсарь Вильгельмъ та кн. Бисмаркъ и папа Левъ XIII, кажутъ догадуватись Полякамъ въ Познані, що Римъ менше має на оцѣ ихъ интересы, яко элементу стоячого на сторожи католицизму противъ протестантизму, а боронитъ бѣльше державного интересу Прусь.

Борба межѣ куріею римскою а кн. Бисмаркомъ велася уже отъ 13 лѣтъ съ досыть сильнымъ огнемъ. Курія римская не хотѣла поддати своего католического клиру подѣ юрисдикцію державы прусской, вытворену законами масовымъ.

Нынѣ споръ сѣй мовѣ-бы покѣнченнѣй. Архіепіскопство гнѣзненское въ рукахъ Нѣмца Дандера, а дальше розходится о то, щобъ епископы польскихъ провинцій нотификували правительству обсаду парохій и щобъ до семинаріи на посады профессорѣвъ богословія пріймали людей свѣдомыхъ нѣмецкого языка, укваліфикованныхъ на нѣмецкихъ университеттахъ, и т. д. Въ виду мѣртъ колонизаційныхъ для скрѣпленя нѣмецкого элементу въ Познанщинѣ и баниціи захожихъ тамъ-же зъ Росіи и Австріи Поляковъ, загаданъ уступства римской куріи набирають въ оцадъ польской пресы позору, що Римъ опустивъ Польшу за-для якихъ-высшихъ церковныхъ цѣлей.

Чи дѣло дѣйствно такъ стоитъ, годѣ рѣшити. По нашѣй думцѣ, курія римская не ставляла нѣколи національных интересовъ поодинокихъ народѣвъ по-надъ интересы церкви. А зъ другой стороны національность польская стояла бѣ на дуже слабонькихъ ногахъ, наколи лишь католицизмъ мавъ-бы бути выключною ея основою.

Не входячи однакожь въ меритумъ всен справы, потумо лишь зъ обовязку дневникарскаго сѣй характеристичнѣйшѣмъ объявъ, що „Край“ страшитъ курію римскую, мовѣ-то интеллигенція польская схочетъ по такихъ фактахъ увѣличеніи зъ-подѣ выпльвѣвъ католицизму, а народъ станетъ равнодушнымъ для той церкви, де возмуть верхъ нѣмецкѣй свѣщенныи. Зъ сего заявленія выходило-бы, що католицизмъ отаточно не зрѣбѣ такъ дуже тѣсно съ душею Поляка, щобъ бѣзъ не могъ отъ него отвернутись, наколи-бъ тѣлько Римъ переставъ форитувати польскѣсть. Католицизмъ протѣ-буть-бы для Поляковъ того фасону лишь протѣ-буть-бы средствомъ до цѣлей національно-политичныхъ... На всякій случай заявленіе „Край-у“ есть „щиренѣмъ зубѣвъ“ Римови, подобнымъ до того, яке мы пережили въ Галичинахъ...

Заслужена кара.

Подѣ днемъ 14 а. мая принѣсь намъ телеграмъ зъ Відніа такую лаконичну, для Русинѣвъ цѣкаву вѣсть:

Трибуналъ выимкового суда у Відніи засудивъ редактора „Parlamentarier-a“, д-ра Живного, на бѣсьмъ днѣвъ строгого арешту съ одноразовымъ постомъ и на утрату 60 зр. зъ кавціи за побурюваніе противъ руской академичной гимназіи у Львовѣ, предвиджене §. 300 кодексу карного.

Яковъ Головацкій и Пантал. Кулѣшь.

(Далше.)

Така то була генеза листу, опубликованого теперь п. Головацкимъ (уже третій разъ), въ львовскѣмъ „Словѣ“. Листъ той писаный наборами и ставитъ лашъ загальну програму для галицкихъ Русинѣвъ; одна зъ програмовыхъ точокъ („не выдаляти ся Галичинны на службу въ Царство Польске“) звернена навѣтъ противъ самого Головацкого, бо-жъ онъ бувъ головнымъ агентомъ вербунковымъ, тому и не розумѣемо, яку моральну корвь для себе добачае Головацкій въ публикаціи листу...

На манифестацію противъ „кулѣшѣвца“ нетерпеливо, але надармо, ждали Головацкій и Дѣдицкій. Кулѣшь, написавши вѣстный листъ до Головацкого, удавои рѣвночасно до проф. Ом. Партицкого въ Тернополи (съ котрымъ довѣйш часъ стоявъ въ перепискѣ по причинѣ выдаваного тогдѣ нѣмецко-русского Словара) съ тяжкими докорами на народну партію, що нѣбы-то она по-кумалася отъ Ляхами и хоче въ корвь Польшѣ выкидати революцію. Менѣ нѣколи, писавъ Кулѣшь, признаватися до такихъ народовѣвъ, — я выречуся и ихъ и повѣрѣнной ими кулѣшѣвки.

Ом. Партицкий належавъ въ роцѣ 1867 до невеличкаго кружка тыхъ людей (Корн. Сущкевичъ, Донг. Лукашевичъ, Вас. Ильнякнѣй, Як. Гудикъ, Нат. Вахнянинъ), що по упадку „Метъ“

и „Русалки“ занимались новою організаціею народнои партіи. Корн. Климковичъ переѣхавъ бувъ тогдѣ до Відніа, щобъ выдавати „Славянокую За-рю“ съ тенденціями російскими, а Фед. Заревичъ за польскій грошѣ (хочъ съ тенденціями зовѣйшъ не польскими) выдававъ газету „Русь“. До того-жъ Партицкий, яко выдавецъ Словара, стоявъ въ неустойчивѣй перепискѣ съ старшими Русинами и съ молодежею нашихъ гимназій, тому и мавъ добру нагоду пѣзнати намаганя цѣли народнои партіи, а передовѣсьмъ молодежи. Розумѣеся, що докѣрливѣе письмо Кулѣша, якъ зъ одной стороны осудувало адресата, такъ зновъ зъ другой дало ему спромѣжнѣсть представити Кулѣшеви фактичнѣе станѣ рѣчи*). Въ наслѣдокъ того представлѣния приславъ Кулѣшь на руки

*) Отповѣдь свою на письмо Кулѣша переславъ Партицкий до перегляду въ редакцію „Правды“ на руки Корн. Сущкевича. Заразъ обѣсѣла появилось въ 8-ѣмъ числѣ „Правды“ въ имени рускихъ академикѣвъ львовскихъ такѣ Заявленіе: „Отримавши донесеніе, що противники нашѣ розсѣвають о „Правдѣ“ поганѣ поголооски и клеветы, и вавѣзваннѣ по тому поводу заявити, на чѣмъ „Правда“ стоитъ, — заявляемо для вѣдомости всѣхъ, що якъ оснужали мы „Правду“ власными едино силами, такъ и держимо ея только тими-жъ силами и помоцью пренумерантѣвъ; що на „Правду“ нѣхто, окрѣмъ насъ самихъ, нѣякого впливу не має, — що наконецъ все, що дотычить издавничтва „Правды“, есть намъ явне черезъ прида-ный редакціи, до того зъ посередѣ насъ выбранный выдѣлъ“.

Партицкого голоосный своего часу „Отвертнѣй листъ“, котрый оттакъ печатаный бувъ въ 9-ѣмъ числѣ „Правды“. Его основа така:

„Вн. Добродѣю! Не знаючи у Львовѣ такои людини, щобъ нею ввѣститись, клопотаюся я, ко-го-бъ то попросити, щобъ напечатати отсе мое писемъ, та згадавъ про Васъ яко спорудника нѣмецко-русского Словника, що широ прінявъ за се потрібне дѣло и жадае довести его до кѣнца. Прочитавши мѣй листъ, буде Вамъ розумно, чомъ я прошу Вашои ласки выавити правду всѣму галицкому мирови.“

„Складася така причина. Мѣсяцѣвъ буде зъ оѣмъ, показано менѣ листъ одного львовского лекателя, що нѣбы Ляхи вымолили свѣй пред-кѣвскій жуванъ вкрыти нашою свиткою тай гукати на всю Украину козацкимъ покликѣмъ, що „ось то сюды, небожата, горнѣтесь“. Уже насъ давно лякало, що подкарпатска молодежь уповае на лячку подмогу, не маючи за то рукъ зачепити. Понявши всѣму вѣры, я тогдѣ-жъ таки написавъ до того лекателя, що треба остерегти нерозважну молодежь отъ оманы, нехай не порывае очей на подступнѣй грошѣ, бо, мовлявъ, самъ изъ себе роостѣ-ме народный духъ, коли такъ судились, а зъ боку нѣхто его не оживитъ. Ажъ тутъ чутка прійшла така, що сконявъ у Львовѣ денничокъ украинскій, а въ нѣмъ окрѣмъ ляцкого духу, анѣ тху нашого не буде, — та ще у тому денничковѣ правописъ наша, не то що! Бачивши такой под-отупъ ляцкій, пославъ я до Якова Феодоровича

листъ, довѣдуючыся, чи напечатая львовскѣ „Слово“ мѣй окликъ до громады, якъ бы приславъ я? И прописую всю причину, и завѣтую, що коли Ляхи печатати-мутъ моею правописею и коли наша правописъ выставляти-меться не яко под-мога до народнои просвѣты, а яко знамено нашомъ рожи, то я, писавши по своему, по украински, печатати-му етимологично, старосвѣтскою орфографіею.“

„Такой бувъ нахилъ моего листу до п. Головацкого. Я добре и не дописавъ того листу, написавъ его урывкомъ, якъ до пріятели, не для печати. Думка була така, що якъ отповѣдь надѣйде, що „Слово“ остане печатати мѣй окликъ, тогдѣ вже ясно и широко выповѣщу всю справу. Що-жъ робить п. Головацкій? Не одисавъ проти могу листу нѣчого; бувши въ Варшавѣ, отбуть мене, замѣсть братерской порады, обѣцяною, що зайдѣ до мене, — та мабуть не мавъ часу; бачивъ я его тѣлько середѣ гучной громады... Коли-жъ дивлюся — мѣй пріятелискій, невыясненый листъ, не сытавшись у мене и не мавши права до того, бѣзъ напечатавъ у „Словѣ“. Та ще якъ напечатавъ? Урѣзавъ шматъ зъ початку, урѣзавъ шматъ зъ кѣнца, вырвавъ дещо зъ середины, приставивъ свою чѣ чужо, тѣлько не мою пріоставку и — подисавъ мое имя! Здивуваюсь я, бачивши такой обертаѣ писарскій. Бачъ, думаю, якъ они тамъ правды рускою доходятъ! У насъ такимъ робѣмъ нѣколи не ходили. Нѣчого, бачу, зъ ними про таке и розмовляти.“

„Тымъ то мушу благодати Васъ Вн. мѣй До-

Самі факти підбурювання зв'язані нашим читателям. „Parlamentar“ помітив імені в лютому сего року статтю, переповнену злочинними і ложними напастями на руску гимназію. Газеті той, організовані п. Адольфа Ів. Добрянського, подбалося напасти на Русинів-народовців в загаль, внесені по с. Романчука назвати простою інтригою польською (!), а руску академічну гимназію зробити в своїй фантазії гібридом і розсадником соціалізму, анархізму і других подобних хороших речей. Не був то вправді оригінальний дотеп „Parlamentar“, бо на сей темат о анархізмі і соціалізмі цвирікали нераз по недостатку поважного предмету і наші доморідні наймити в своїх „видаєтствах“, або надували такими вбєсєтїнями своєю одомашненою братією в Росії. Інсинуація на той темат сталися майже буденними хлібом тых панів от часу, як Мисролав Добрянський обїхав їх по черз от Перемышля по Чернівці і велїв їм на той темат писати до російських часописів.

Інсинуації ті були навіть дуже на руку декому з польської табору. Станькам імені розходились лиш о то, щоб Русинів галицьких дискредитувати в Австрії і за кордоном. „Тверді“ дискредитували самі, а на „народовців“ треба було пером „русофіль“ газет в Галичині кинути тїм неологіями, анархізму, соціалізму, індиферентизму, і т. д. Річи поїшли навіть так далеко, що одна уважа матадора робила в своїм часі в Галичині навіть формальну обїзду за соціалістами, хотий без результату... „Свої“ працювали будь свідомо, будь не свідомо для махіавелістичної політики, кермованої дуже зручно фракцією станиківів з Кракова. Річ представлялася добре обчисленою. Одні Русини кланялися до Росії, другі суть анархістами, треті, як „Сіон“ писав, індиферентистами, — тож нї одному з них не треба нїчого дати. До того всі інсинуації против народівців писалися гладко, загальниками, без подавання імені, то і нїхто о оскорбї чести своєї не мїг упомнути. Аж от і трафіла кося на камінь. Дюперва прорвалася нитка „Parlamentar-ови“ вїдєнському, коли сей, імовірно підбурений кимось близько стоячим до амбасаді російської у Відні, з воею злобою кинувся на одинокую нашу руску гимназію! Було се як-раз в часі сойміваня, коли рускі послы докладали вєсь сил, щоб в Перемышль достати руску гимназію. „Parlamentar“ от імени „твердых“ написав тогди дуже виразно, що Русинам галицьким не треба другої гимназії, бо і та одна, що єї мають у Львові, єсть таким розсадником всяких „измєв“, що навіть митрополит не приймає абитуриєнтів єї до духовної семінарії... Стаття „Parlamentar-а“ була однакож написана занадто „неповоротно“, за дуже ясно, і тїм редактор сєї часописи понав в клямк. Дирекція рускої гимназії отнеслася до ц. к. прокуратури у Відні з жалобою, а суд вїдєнський засудив редактора, як бачимо, на досыть отрогу кару. Вправді, о окілько нас доходили слухи, стара-

лися деякі індивідуи остатніми часами збирати вїбї-то факти на переведєнє доказу правди, викрадали навіть от листиносів листи, адресовані до людей з рускої гимназії, і посылали до вїдєнської амбасаді, але надїя — обманула. Львівський прїятель „Parlamentar-а“ не могли вивізати з трудного дїла: найти факти о соціалізмі і анархізмі в рускої гимназії. Д-р Живний (Чех), сь котрим правдивий чеські патриоти не мають нїчого спільного) може тепер мати регрес лиш до своїх сердечних прїятелїв — они і винагородять єму сєй ущерб на чєсти, харчу і грошєх. Але сєй факт повинєн послужити і деяким сферам як доказ, що не все треба переймати, що плывє по водї наших очайдухів...

Громадяне Токів купують село.

Недалеко от Збаража над самою російською границею єсть велике село Токи, обїмаєє звышє 5.000 моргів руського ґрунту.

„Отъ заведеня у насъ тверезости в р. 1872, — пишуть з Токів до „Батьківщини“, — за науками нашого отця духовного, громада зачала о собі гадати. І так в гомі часі сплатила довг над 50.000 зр. до банку руського, до 120 моргів поля купила в сусїднім селі (Палчинцях), 60 морг. поля заграничного, а у жидів мїсцевих також викупило з давних запрошєних до 55 моргів поля. Прїтом більша часть села побудувалася дуже хорошо і сь многими будинками господарськими, і зложили 4.000 зр. на муровану школу. В магазині громадськє єсть до 1.025 кїрцїв збїжа, в касі громадськє фонд убогих, фонд позичковий і т. д. числять 2.115 зр., а з церковної касі єсть 8.024 зр. готових збраних. Торговлю от жидів отбравъ Григ. Костецкий. Жиди в нашом селі не мають вже і з чого жити: де-що котрий за давних часів собі придбав, а тепер бере остатнє, продає і тїм жє. Єсть лиш один скєпник жидовський і один крам блатный, а душ жє близько 125. Незадвоє они вїдай заберутся. Наша громада берєся за велике дїло купна цїлого обшару двїрєкого в Токах от гр. Тадея Дїдушицького, котрий будучи за далеко от сего села, хоче єго нам продати. Мы маємо раду оплатити одну часть, а на обшар двїрєкє збїтанє часть довгу. Гр. Дїдушицкий перепровадить нам позичку власным коштом в краєвїм Банку 180.000 зр.; господар, около 55, мають сєго ґрунту 2.105 моргів, а зятянуть позичку на 75.000 зр. на сєй ґрунту. Вартости має то село (і мы згодилися вже) на 278.000 зр. До него належить 1.206 моргів ґрунту, 21 морг. побудованого і огорожє, отаву 184 морг, млын, котрий без устанку мєлє, і дві проїзні, де ходять люди з Росії на горьку, а одна в селі, котра мало дає приходу, бо горьки нїхто не уживає про тверезоть; посєсор за проїзніцї побирає чинш 2.150 зр., за став на три лїта 6.000 зр., за млыны 1.500 зр., котрі можуть принєсти самі спільно администровані до 2.000 зр.; за проїз-

ніцїю достанемо сплату за 11 лїт 16.500 зр.“ Село Токи було доси випущєнє в посєсію. Чинш посєсїйний выносить там 15 а послїдними роками навіть 18.000 зр. Той чинш представляє нам процент от вартости села, котре мусимо таксувати пїсля того на 300.000 (5%). Правда, послїдними роками збїжє спало в цїні о 20 до 25%, а пїсля того і вартость села мусїла-б спасти о яких 50 до 75.000, але і сам гр. Дїдушицкий опускає значну суму з 300.000 зр.

Коли однак посєсорь вытїгав з того села 15 до 18 тысяч і сам бодай выхолодїв на овоїм, то можна і селянам приступити до купна того села без отраху о будучнїстї. Радо отже вытїгає той новий почат сампомочи наших братів селян і вказує на олавнє сєло Токи як примір другим нашим громадам. Щастє Боже!

Перша жидівська колонія рільнича

зложена бароном Гиршом і „Alliance Israelite“, вїхала д. 10 с. м. з Львова на Подольє і складаєся з 80 молодих жидів.

План організації таких колоній єсть слїдуючий: з цїлю Галичини будуть прийняті жидівські хлопцї от 16—24 року житя і высылані до властєтєв більших посїлостєй на 3-лїтню науку управы рїлї. Практиканти достают от товариства умудурованє, зложєнє з ґунї, щоденного одягу до роботи і сваточного строю, бїльє, 2 пары цобїт, хлопцє шпанку, капелюх, рукавицї на зиму, мыло, цїтки і т. д. Товариство будє в сєй колонії высылати вандрївних учителїв читаня, писаня і агрономї. По укїнченїї науцї дає Товариство причєним жидикам хату, 2 морги поля, инвентар і 200 зр. готівкою на засїви — тїтулом позички, котру жидь будє мусївє оплачувати. Фонд на тї цїли выносить 2 милїони зр.; сам Гирш дав 1 милїон. Доси зголосилося до товариства колонизаційного 2000 кандидатів і то найбільше з-помїж купчиків, бєльєрїв і хлопаків без занятя. З сїх прийато до тепер 80, і они цїхали в жидівськє добра Кїмєльмана, Тома, Вубєра і инших. Та послїднї обовязанє удержувати їх своим коштом черз 4 роки. Друга партія колонистів зложена з 400 жидів выїде сє сєсєи.

Такї вїсти подають польскї часописи про новї жидівськї колонїи „nadmieniacz w kościu, i tak robót (молодих колонистів) jak i całą manipulacya Stowarzyszenia odbywa się po polsku“...

ДОПИСИ.

Отъ Сянока.

(Обїзд ювілею 50-лїтньої службї свєцє нїмої.) В селі Юрївцях, деканата сянїкєго, отбулося дня 5 л. с. м. рїдкє у нас торжєство. Того дня вї правник св. Георгїя в тїм селі, свєткував старєнкий мїсцевїй приходник о крєл. Михайл Гринда, 50-лїтнїй ювілей сєго свєцєнствє. На сє торжєство вїйшлоє множество народу в вєсь сусїдних сєл, прибули вє майже свєцєники деканата сянїкєго, сусїднї лат. свєцєники з Сянока, Страхотини, Грабїнїцї, Дїдїв, староста п. Студинський і комисарь п. Свїтальський из Сянока, ректор п. вєгїтїв з Старої-вєсї, гвардїєн пп. Франциска вїв из Сянока і шляхтї околїчна, межї

котрою перше мїсцє занимали п. Дїдїнський, маршал берєзєвєскє Радї повїтєвой і п. Ф. Гїввош, маршал повїт. Радї сянїкєкє. До богослужєня, котрє зачалєся о 10 год., стануло шїсть сєвоголовых свєцєників сь ювілатом і двома дїяконами. Богослужєнє звєлїчали красным свїтом вє нїм молодї свїтєвакї, учєники гимназїи сянїкєкє пїд управою сєго катїхїта о. Москалик, котрий нїколи не жалє сєих трудів вє ведєню повїрєной сьбї молодежи, як в рєлігїїзм, так і народнїм розвоє. По євангєлію выголосив краснорїчиво проповїд о крєл. Чємарник, парох і декант сянїкєкї. В тїй проповїдї пїдївєс днє заслуги старєнкого ювілата, котрий в тїхм трудї і працї нїколи не жалє сєих вєє слабых сил в оборонї сєго обрїду і правь народных. По скїнченїм богослужєню і бєтїстваню мнєгїтєства для Гєо Вєл. цїсаря, Гєо Прєсєв. єп. Іоана і ювілата, приступили до ювілата наперед свєцєники, потому шляхтє, а в кїнци народ, щоб дати устїснутї сєї голови.

По укїнченю вєсь обрїдів, запросив старєнкий о. Михайл вєсь збраних гєстєй до сєго мєшканя, де була прїготовлена перекуска. Але гє мєшканє прїходєє було за малєнькє, щоб помїстити вєсь збраних, тож запросив вєсь до сєбє до двора молодїй п. Слонєцкїй, сын мїсцевєго колятора і в тї цїлї прийато заступав мїсцє немєгучого прїбути на той правник сєго отця. При обїдї вєнесєо насамперед тоаст вє здоровлє ювілата, потїм наступали рєвєличнї тоасты, а хорь учєників бєтїствав краснї „многїтєства“. Мїж иншими вєнесєо також здоровлє шкільноє молодежї, а катїхїт о. Москалик збрав при тїй нагодї межї гєстєми кїлькадєсєт зр. для бїднїх руських учєників гимназїи сянїкєкє. В тїхм кружку завалялися вє вє найбїльшм мирї до вєчєра, а попрацївшись сь старєнким ювілатом, рєвїхалися вє збрани сь милою вгядкою на то свєто. Коли Бог дає нам щасливо дожити, то в тїм роцї будємо обходити щє два такі свєтє-ювілє, а іменно у о. Сильв. Мїйського в Волицї і у о. Ант. Мєнцїньського в Пєлнї, котрі також сєго року мають обходити пятїдєсєтлїтнї ювілєї сєго свєцєнствє.

Б.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорскє Монархїя.

(Зь ради державної.) На засїданю ради державної дня 13 с. м. отбулося вибїр до комїсії угодови. До комїсії вїбранї межї иншими послы: Вїльнський, Чарторьскїй, Хшановскїй, Гавзнєр, Яворскїй, Мадєйскїй, Смажєвскїй і Вєсєцкїй; прєзидентом комїсії вїбранї кн. Чарторьскїй а вїцєпрєзидєнтами Гєрбєт і Рїгєрт. — Околя наступила дальша дєбата над опустом податку на олучай шкїдєлєментарных. Пос. Гєвєра (Чєх) жалєваєся, що до признаня сєго опусту має бутї уповажєний лиш министр фїнанс; лїше було-бї — казав бїт — наколи-б до сєго опусту мав право министр фїнанс вєст вїдїдом краєвїм. Пос. Зїглє пїдївєс, що проєкт сєго закона нєувгядїє мнєгих бажань рїльнїкїв і заповїсть поправки при сєцїальнїй дєбатї. По бєсїдї Надгєрного замкнєно дєбату а якє гєнєральнї бєсїдникї промовїли: Лїнбахєр прїтив а Поклякар за проєктом. Дальшу дєбату отложєно на пїтницю.

бродїю, напечатать єю обїзтку, без помылк, де самї знаєтє. Нєхай иншї не вєжєтьє самохотї хатїй листы оглашати, та щє і тї до сєї вїподобы перекручувати. Щирїй покїрник Вашь П. Кулїш.

Годї описати вражєнє, якє зробило в Галичинї наведєнє писмо Кулїша. „Слово“, „Галичанїн“ і „Боян“ уважали вже Кулїша своим чловїком, хвалили єго рєнєгаторствє, вєлїчали єго самими добрыми єпитєтами — аж нараз чують зь уст Кулїша: „Вы обманщики — нїчєго зь вами дальшє розмовляти.“ Єще 8 червня (5 днїв перед написанєм „Отвертого листу“) писав „Боян“: „Народовцї в доказательство о животної нїмї прєвєсноимых лєжєй заступают повоєду авторитєтом нашого общєзвїстного і высокопочитаємого П. Кулїша“, — а по оповїщеню „Отвертого листу“ той-жє „Боян“ вєє Кулїша „бєзразудным чловїком... юмористом... сєпаратистом... другом Поляков“. На прїказ Дїдїчєго закїнїл прїти Кулїша отграсным гївом помїчник „Боян“, Вол. Стєбєльскїй — той, якє любив сєбє сам называти: „молодєц без вїнца авторитєта“ — і помїстив в 13-тїм цїолї „Боян“ писмо до Кулїша, в котрїм мїж иншими находїлєся н. пр. така азыкова і логїчна чудасїя: „Мы народь разложити нє допустим. Мы никак нє сдєлїєс братям от сївера, мы вє организм народа вносим начала демократїчєского юга, і сь началами сими поступим вє исторїю. Но днєс — мы настояцїє Москвичи. То Галич. То

результат органического развития нашего“.

Хочє якє недоладна була стаття Стєбєльскєго, але она осягнула сєю цїль. Инопираторам Стєбєльскєго ходило о простїй донос на Кулїша, о то, щоб російскїй рядь або усунув Кулїша з державної службї і вывїз „в свїт за очї“, або вымїг на нїм манифєстацию в користь манифєсту „Слова“. Зрозумїли то добре москєвскї панрусєы Катков і Аксєков і в своих газетах („Москєвскїя Вїдємостї“ і „Москва“) перепечатали они писмо Стєбєльскєго, враз зь замїткою, що Кулїш накладе сь воротами Росії на єї загибєл. Дарма ставєся Кулїш оправдати сєбє в згаданных газетах — нї Катков, нї Аксєков нє помїстїли єго писма. Лишє сь трудом удалєся в кїнци упрєсити редакцію „С.-Пєтєрбургских Вїдємостєй“, щоб помїстїла Кулїшєвє оправданє.

Годї тепер наводити цїлє то просторнє оправданє (оно в цїлости перепечатанє було в „Правдї“ зь року 1867 в числах 21, 22 і 23), — вышїємо бодай щє важїтїйшє уступы.

„П. Аксєков говорять, що нїбї то польска партїя в Галичинї прїдпрїняла выдавнїцтво кїлькєх газєт в дуї чужом для Росії і на украинськїм нарїчїю сь захованєм найчїстїйшєй кулїшєвкї. Тут бїт нє тїлько подає несправнїй і нєимовїрнїй факт, але щє і доказє цїлковїтє невзнанє предмету, о котрїм говорять. Аксєков прєслїдує, немєв яку єрєсь, фєнетичну правопїсь, котра признана лучшими азыкословами найрозумнїйшєго, повєднєчєго і до-

гїдною в загаль, а для народного научованя зачислєно до найлєкших і найонїятїйших. Обї сїй правопїсї вєражали сєї гадкї: Шлїй хєрт, Штайнталь, Грїм, Мїкєлєсєч, Шульц. Ажє-ж фєнетика давнє положєна за основу азыкословєной науки, тї вїсї вїзотна також прєбє романиста Лажєчєзкова ввєстї єї в російску литературу. Шульц в звїстнїй сєвїй латїнськїй граматїцї кажє: „Die Römer befolgten in ihrer Schreibart den einzig vernünftigen Grundsatz: jedes Wort so zu schreiben, wie es gesprochen werden muss“. А Шульц граматїку учать нє лиш в Нїмєчнїн, але вє перекладї і на многї иншї європєйскї азыкї! Макєлєсєч замїкає обї єтїмологїчнїй правопїсї в сєвїм дїлї: „Vergleichende Lautlehre der slavischen Sprachen“, що она нє вє слїз вєражати звуки мовы живой, і такє додає: „Wer jetzt schon auf Etymologie ausgeht, kann sicher sein, dass er sich in dilettantische Willkür verlaufend wird“. Така-ж гадка о нїнїшнїй єтїмологїї єсть найбїльшїй азыкословь нїнїшного часу, Шлїйхєрт, докладно вучившїй вє индо-європєйскї азыкї, мїж нїми також славянськї, а особлїво церковно-славянськї і російскї. „Кождї азык — кажє Яков Грїм — стоїть на своих власных ногах і сам сьбї прїписує закони“. І яким жє свїтом вы, пане Аксєков, важїлєсь написати, що нїз-за фєнетичной правопїсї потреба мєнї „убїлєнє“, як вє любєнькє зволїли вєразнїтєся? Нї, добродїю, — я гадаю, що вашому іменї далеко бїльшє от мєго потреба бїлїла, пїсля

того, якє читатєлї дїзнаютьє, аких єрєдєтєв вы уживаєтє для своих цїлєй. У вас до такої стєпєни затїмїлєсь понатї о „достойнїм“ і „вєдостойнїм“, що я цїлком нє дївуєваю, коли рєчїтаєть у вашїй газєтї: „Допустїм, що Головацком нє годїлось печатати интїмє писмо без дозволеня автора...“ Гєй, гєй! — що бї то вы говорїли, яким Дємєостєном розєярилєсь-б вы, коли-б кому-нєбудь прїйшло на думку напечатати ваше писмо без вашого дозволу? Але коли сє дотыкає Кулїша, то ажє в тїм лїхє? — пытаєтє вы сь такою наївностєю, начє мы живємо в часах кулаковєго права.

„П. Аксєков пишє, що мїй „Отвертїй лист“ був помїщєний в „Правдї“, газєтї вєдавнїй Поляками. Я прєглянув вє ч. „Правды“, що доси вїйшли. Сєєя лїтературна газєта на галїцєкєм азыцї мїєтїть вє сьбї статї исторїчнї, єтїнографїчнї, азыкословнї і критїчнї нє тїлько без польских тєндєнцїй, але цїлком прїтивнє. Исторїчнї статї о козацкїм гєтїманї Косїньскїм і о рускїм народї аж до освободжєня зь польскєй кормїгї, нє була-б мєжї нї в якїм писмї сь польскими тєндєнцїями. „Правда“ спокїйно стоїть на сєвїм рїднїм полі, старєєя пїзнати сєвїй народ, єго мїнувшїстє і тєнєрїшнїстє і обороняючєсь лїшє вє крайнїх олучах прїтив нападів на народнїй азык і фєнетичну правопїсь, прїязно отноєсьє до вєсь славянськых братів.

„Защитаєсь васє, пане Аксєков, якє вамї

(Зъ комісій и клубов парламентарныхъ.) Комісія угодова має підійти на чотири підкомісії а референтами тихъ-же мають бути: Сохоръ, для митово-торговельного союзу; Бромовскій, для податку отъ цукру; Мечникъ, для тарифу митового а рефератъ о статуті банкомъ обійме або кн. Лихтенштайнъ або одинъ зъ членівъ „кола“ польского. — Комісія для прагматики службової отбула дня 11. с. м. одно засідання, на котрому однаковъ не явився представителъ правительства, що дало пос. Рихтерови причину высказати свій жалъ на те, що безъ участі правительства такъ важна справа не буде могла успішно залагодитися. Съ тымъ годився такожъ и пос. Шаршмидъ, котрый обіцявъ представити обширно дѣляньотъ комисіи на попередній бесіди, а на послѣдокъ заявивъ, що комісія може и безъ правительства радити надъ закономъ о дисциплінарномъ поступованю супротивъ урядниківъ. Пос. Ковальскій казавъ такожъ, що безъ правительства не можна сен справу зачинати, але можна радити надъ закономъ Шаршмидъ, для котрого суть певні підстави въ практиці. На внесенне пос. Гайвоша постановлено на слѣдуюче засідання запросити такожъ и правительство.

(Додатокъ службовий для сулентівъ.) На засіданню комісії бюджетової дня 12. с. м. предложивъ пос. Вречекъ проектъ закона о додатку службовимъ для сулентівъ и домагався спеціальної дебати. Въ сій справі забравъ насампередъ голосъ міністеръ просвіты, д-ръ Гаучъ, щоби зазначити становище правительства до сего справу. Онь сказавъ отже насампередъ, що министерство просвіты радо и съ подякою витає сей законъ и ухвалює, що заразъ по ухваленю сего закона министерство зажадає въ сій цѣли кредитъ додатковий. Въ проектѣ закона постановлений однаковъ два додатки службові по 5 лѣтахъ и по 10 лѣтахъ службъ. Управа министерства просвіты була-бы однаковъ лишъ за одною — именню по 5 лѣтахъ, а то для того, бо суленти нинѣшню не будуть вже потребувати ажъ 10 лѣтъ чекати на статѣ помѣщеня. Министерство має теперъ на примѣтѣ двояку акцію: по перше підвищення числа маючихъ обсадити мѣсто учительскихъ въ той способъ, що мѣста учительскі, обсаджени нинѣшні сулентами въ наслѣдокъ о-кружної инспекції, будуть вже въ слѣдуючій роцѣ провизорично обсаджени, а потому наступитъ обсадження въ загальнѣ опорожненихъ мѣстахъ учительскихъ. Въ той способъ було-бы сего року обсадженихъ кругло 100 посадъ. При томъ буде министерство, о скільки можна узгляднати „сеніумъ“, але не буде уважати сего якъ обовязуючої норми. По друге рѣшувачою съ сими законами выйде розпорядженне до властей школьныхъ краєвихъ, котре має докладно управити службові относно и виконати цѣлий рядъ справе-дливихъ бажанъ, які єть сихъ круговъ высказано. Обіцявъ удѣлитъ министръ довірочно комисіи змѣстъ сего розпорядження и сказавъ, що кошты на переведенне сего реформи въ користи сулентівъ будуть рѣчно выносити кругло 70 тысячъ зр. Суму потрібну на сей роцъ покрове правительство кредитомъ додатковимъ. Противъ §. 1. сего закона зробивъ министръ просвіты замѣтку, що §. сего змінивъ-бы кругъ дѣляни краєвихъ властей школьныхъ, а для администрації выросли-бы непоборимі трудности. — §. 1. сего закона звучить: „Суленти, котрі осягнувши повне уздобненне учительское служили безперервно и въ способъ вдоволяющій черезъ три роки при державній школѣ середній або семинаріи учительской, чи то мужьской, чи женьской, мають то підвищенне, що, скоро она при якіймъ заведеню науковомъ сталися лишними, треба

заразъ постаратися о ихъ помѣщеня при якіймъ другіймъ заведеню даючи тымъ учителямъ першешность передъ учителями съ коротшимъ часомъ службъ.“ Посолъ Штурмъ жадавъ, щоби при сѣмъ параграфѣ по словахъ „при якіймъ другіймъ заведеню“ вставити „и при опорожненю системизованю посады учительской о ихъ дефинитивне помѣщеня...“ — При §. 2. жадавъ Штурмъ такого означеня: „Въ случаѣхъ отповѣднихъ до особливого узглядненя можна врахувати такожъ и той часъ службъ, котрий проминує передъ перервою наставшюю не зъ вини або участі достаточного сулента.“ На концѣ поставивъ Штурмъ слѣдуючу резолюцію: „Проситъ правительство, щоби оно при обсаджуваню всѣхъ системизованихъ посадъ учительскихъ узглядняло передовѣмъ старшихъ испытывающихъ сулентівъ.“ — Пос. Беръ жадавъ, щоби при клясахъ паралельныхъ не помѣщувало сулентівъ, а старыхъ учительствъ. Онь супротивлявся такожъ тому, щоби при семинаріяхъ учительскихъ уживано сулентівъ. — Пос. Кравъ жадавъ, щоби сулентамъ у Відні признано безъ взгляду на ихъ часъ службъ замѣсть 720 зр. 900 зр., а въ другихъ мѣстахъ замѣсть 600 зр. 750 зр. — Гр. Деймъ жадавъ пропущеня §. 1. — Мин. д-ръ Гаучъ заявивъ выразно, що онъ уважає въ тѣхъ мѣрахъ за провизоричны и застерѣгає собѣ въ даніймъ часѣ оставити окреме предложенне правительство, котре могло-бы съ одної стороны поправити долю сулентівъ, а зъ другой стороны управити-бы остаточно относно службъ. Съ поправками пос. Штурма годится министерство, а жадає пропущеня §. 1. для того, бо оно въ сѣмъ розпорядженю хоче ще дальше пойти. На послѣдокъ проситъ министръ комисію, щоби она въ интересѣ сулентівъ приступила до спеціальной нарады надъ сими законами. Пос. Кравъ ставитъ есентуальне внесенне, щоби въ §. 2. було сказано: „Надежность субституційна для сулентівъ, котрі по осягнуто повного уздобненя служили съ обовязкомъ дѣйствителъного учителя при державныхъ среднихъ заведеняхъ науковыхъ або семинаріяхъ учительскихъ черезъ три роки (замѣсть: „черезъ пять лѣтъ“), підвищеное на 200 зр.“ По сѣмъ закрыто засіданне безъ нѣякого рѣшеня.

(Дальшій ходъ парламентарной кампаніи.) Віденскіе газеты доносятъ, що въ предложеніи, котрі до кінця мая не будуть залагоджені, будуть отложені на осень, бо съ початкомъ липня прийдѣ въ палатѣ пословъ на порядокъ дневной тарифа митова, по залагодженю котрой палата буде закрыта. Законъ о каскахъ для хорыхъ робѣтниківъ не прийдѣ вже нинѣшню на сій сесіи, а законъ о батьковщинахъ вже зовѣмъ нѣ. Передъ концемъ же сего мѣсяца прийдуть однаковъ подѣлу слѣдуючій справы: законъ о управленню платнѣ для катяхитівъ въ школахъ народныхъ и среднихъ, законъ о социалистахъ и внесенне пос. Менгера о знесеню святкованя недѣль.

(Законъ о забезпеченю школьныхъ будынківъ) отъ огню, ухвалений галицкимъ сеймомъ, одержавъ рѣшеннемъ зъ дня 5. мая цѣсарску санкцію.

(За Угорщину.) Законъ о ополченю приняла угорская палата пословъ вже и въ третіймъ читаню; зробила однаковъ ще двѣ поправки: 1) що заслужені офицеры загального ополченя можуть задержати и по розпущеню ополченя свою рангу, а 2) що офицерами загального ополченя въ краяхъ угорскихъ могутъ бути лишь обыватели тихъ краѣвъ.

Заграничній Державы.

Россія. Якъ недавно въ справѣ болгарской, такъ теперъ зновъ въ справѣ грецкой наирає прасо російска на правительство, щоби оно выступило съ самостоятною акціою, бо другі державы, а особливо Австрія и Англія стремятъ до того, щоби коштомъ Греції узаконити отъ Порты певній уступки. Тымъ, що Россія поирає политику сихъ державъ — кажутъ російскіе газеты — поирає ова такожъ и стремленя Англіи въ Египтъ, а стремленя Австріи — въ Босніи и Герцеговинѣ. — До „Pol. Corr.“ доносятъ зъ Варшавы, що правительство російское займаєотъ тамъ отъ якогось часу дуже цинно списомъ стало проживающихъ въ Царствѣ польскомъ чужинцевъ, на котрыхъ — якъ кажутъ, має бути наложена така 50 рублѣвъ. Крімъ интересу фискального має бути ще инша причина сего снью а именно причины политической натуры, подобно якъ въ Бесарабіи, де правительство зновъ зачинає острѣйше выступати противъ Румынѣвъ. Коли можна-бы тому повертати, що Россія хотѣла выробити собѣ овободный переходъ для войска черезъ Румынію до Болгаріи, що бй однаковъ не удалось, то острѣйше поступованне супротивъ румынскихъ подданнихъ въ Бесарабіи стало-бы може трохи яснѣйшимъ. Зъ сего поступованя Россіи въ Бесарабіи, якъ и зъ того, що первѣстна въотъ, будто-бы въ Ливадіи мавъ наступити зъѣздъ короля румынского съ царемъ, назавъ притакла, вносятся, что мѣжъ Россією а Румынією относноы теперъ трохи погорѣли.

Греція. Панамихалоуполье завѣдывающій королемъ грецкимъ, щоби зложивъ новый кабинетъ, отказався отъ того въ послѣдній хвили, а король поручивъ сую важну въ теперѣшній хвили задачу Вальвикою. Кабинетъ Вальвикоа отже вже зложенъ и складаєсь майже выключно зъ людей въ свѣтѣ политичномъ доси невѣдомыхъ. Першою задачею нового кабинету есть скликати парламентъ и ухвалити розбороче. Есть обава, що подчасъ нарядъ въ парламентъ прийдѣ до грѣзныхъ оцѣнъ. Войска, котрі були вже въ марші на границу до Тессаліи, одержали приказъ вертати назадъ. Флота межанародна розтагуна

строгу блокаду доокола грецкого побережья и сильнѣе бачно всѣхъ мѣстъ портовыхъ не выпускаючи нѣякого грецкого корабля на отвѣрте море. Въ наслѣдокъ блокады потерѣла вже Греція значній страты: доходъ зъ мыта показався вже значно меншій. До віденскихъ газетъ доносятъ зъ Атинъ, що державы европейскіе готові зробити певну уступку що до речинця демобилизація, щоби казнить мѣжъ тымъ невѣдѣмъ выступити противъ внутрѣшнихъ непокоѣвъ, які могли-бы наступити въ наслѣдокъ наглои демобилизація.

Сербія. Нові выборы до скупщины выпали въ користи правительства, котре має теперъ до розпорядимости 101 головоѣ, радикалы повыскали 44 мандаты а фракція Ристича лишъ 10. Въ пять округахъ мають ще бути перевѣдені выборы допоявляющі, котрі по всѣй имовѣрности выпадуть въ користи правительства. Въотъ, що кабинетъ сербскій подава до димісії, показуєсь неправдивою, а еи розпустивъ лишъ зъ злобы якийс прогнанный зъ Сербіи корреспондентъ. Хотѣлъ такожъ вѣсти, что російскій консулъ въ Бѣлградѣ, Персіани має уступити а на его мѣсто прийдѣ Лаговскій теперѣшній ген. консулъ въ Константинополи.

Америка. Рухъ социалистичный въ Сполученыхъ Державыхъ спонукає тамошнее правительство до заведеня строгихъ мѣръ противъ социализму. Межи нимимає ма бути такожъ заборонилъ овободный приѣздъ до Сполученыхъ державъ зъ заграничѣ. Въ Нью-Йорку арештовано звѣстного нѣмецкого проводиря социалистівъ Моста. Его арештовано въ одномъ домѣ розпущоты, де на повѣ роздѣганный сховався бувъ подѣ поостѣль. Коли его вытѣгнено и прочитано приказъ арештованя, онъ дуже змѣшався, але откакъ опамятався скоро и сказавъ, що иде радо за свободу до взынцѣ, якъ вже колька разѣвъ.

НОВИНКИ.

— Депутация съ адресомъ до Е. Вел. цѣсаря подѣ проводомъ станицлавского владыки Юліана выѣхала до Відня 1 (13) мая. Авдіенція у цѣсаря назначена на 5 (17) мая. Въ складѣ депутаций входятъ: 1) Вир. о. Григорій Олесницкій, шамбелянъ Его Св. папы, тит. совѣтникъ митр. Коно. лѣв., деканъ и парохъ въ Говяловѣ. 2) Вир. о. Теодоръ Лѣсевичъ, почет. крыл., тит. совѣтникъ митр. Коностан. лѣв., деканъ и парохъ въ Кутахъ старыхъ. 3) Вир. о. Келестинъ Коостецкій, тит. сов. митр. Коно. лѣв., деканъ буквинскій и парохъ въ Черновцахъ. 4) Вир. о. Іоанъ Литвиничъ, сов. матр. Коно. лѣв., и проф. ц. к. гимназіи выш. въ Станицлавовѣ. 5) Вѣл. п. Володиславъ Федоровичъ, властелѣть большихъ посѣлостей въ Окиѣ. 6) Вѣл. п. Юстинъ Малецкій, властелѣть большихъ посѣлостей въ Ляцкѣмъ. 7) Вѣл. п. Олекса Корольчукъ, начальникъ громадскій и властелѣть меншой посѣлости въ Побережѣ. 8) Вѣл. Романъ Настюкъ, высл. тамбуръ, отзначенный сѣбнымъ хрестомъ заслуги, властелѣть меншой посѣлости въ Делятинѣ. Представитель руского мѣщанства и купецкого стану, п. Теодоръ Стахевичъ, на жалѣ, перешкодженный прилучити до депутаций.

— Впроезѣ митрополитъ Сильвестеръ выѣздитъ нынѣ, т. е. въ Суботу, до Галича, зъ-отки улається на визитацию подгаецкого деканата, починаючи отъ парохіи Божакѣвъ.

— Преосвященный еп. Іоанъ чуює цѣлковито здоровымъ и буде рукополагати при концѣ сего мѣсяца. Кандидаты мають явитися въ домѣ преосвященію д. 27 с. м.

— Посвященіє катедрального храму въ Перемышлѣ Его Преосв. еп. Іоаномъ отбудеся д. 6 липня с. р. въ день Рождества Іоана Хрестителя.

— На доходѣ погорѣлцевъ селъ; Боянечъ и Грушова устроює въ недѣлю 4 (16) мая с. р. тов. рускихъ ремѣсникѣвъ „Зоря“ въ ново-урядженѣмъ огородѣ Стрѣльничѣ мѣскои фестивъ при участіи повной музыки 9. полку подѣ проведомъ п. Фалля, и хоръ рускихъ опѣвковъ подѣ проведомъ проф. Ан. Вахнянина. Музыка отграє 14 утворѣвъ, мѣжъ тымъ коломыйку и пунури въ рускихъ пѣсень, а хоръ отѣпѣває слѣдуючій пѣсню: 1. Лисенка: „Quodlibet“ зъ народныхъ пѣсень. 2. Вахнянина: а) Молодіи сны, б) „Наша жизнь“, в) „Ой нависли черны хмары“. 3. Деллера: хоръ „Молитва Дервиша“ зъ оперы „Ванда“. 4. Васака: „Slovak“ хоръ чешскій. 5. Нижанковскаго: „Зѣ окуршкѣвъ“. 6. Вахнянина: „По морю“, хоръ зъ трагед. „Ярополкъ“. 7. Воробьевъ: а) „Надъ Прутомъ“, и б) „Огнѣ гора“, 8. Матюка: „До руской пѣсни“. 7. Кр. Фиттига: Ваа am Gamsberg“, 9. Енгельбергеръ: „Гей въ гай“, 10. Лавровскаго: „Сумно марно“, 11. Вербицкаго: а) „Покайтъ козакъ“, и б) „Красна зоре“. 12. Вахнянскаго: „Стоитъ яворъ надъ водою“. 13. Вахнянина: „До чарки“. 14. Женева: „Карнавалъ венецкій“, критика. 15. „Добра-ночъ“. Въ огородѣ на горѣ отбудутся всѣй товаришскій забавы. Вступитъ отъ особы 30 кр. Выѣлѣ фамильный на 4 особы 1 зр. Дѣти до лѣтъ 10 въ товариствѣ родичѣвъ мають вступитъ вольный. Надатки для погорѣлцевъ приймаєсь съ подякою. Билетѣвъ достати можна въ „Народной Торговли“, въ книгарни Ставропигійского Института; въ склепѣ ц. Димета и книгарни пп. Сейфарта и Чайковскаго до недѣль 12. години въ полудне, а отъ години 3. по полудни при вступѣ въ огородъ. Початокъ о години 3. по полудни. На випадокъ непогоды фестивъ съ току-же програмою отбудеся въ слѣдуючу недѣлю, 11 (23) мая.

— Выѣлѣ Руского Насина въ Стрию подає до прилюдной відомости П. Т. Членѣвъ, що льколько того-же мѣститися провизорично въ домѣ Бурсы въ по-

мѣшканю проф. Вахнянина, въ комнатѣ на сую цѣль отступленой. Товариство наше знаходится на разѣ въ дуже критичномъ положеню; не лише що отратило подчасъ огню цѣлковите урядженне и библиотеку — варту якихъ 800 зр., але въ якъ найкоротшіймъ часѣ муситъ оплатити 180 зр. титуломъ позички, затягнутои на личный кредитъ декотрыхъ членѣвъ Выдѣлу. Дятого звертаєся Выдѣлъ съ укложною просьбою до тыхъ Вл. Членѣвъ, котрі злагають съ вкладками, щоби зволили поокорити съ уплатою тыхъ-же. При сѣмъ случайности почуваєся Выдѣлъ до милого обовязку зложити Вл. проф. Партицкому зб Львова прилюдно сердечну подяку за даръ квоты 3 зр. на закупно инвентаря для Рус. Касны — Отъ Выдѣлу: *Ил. Поповичъ*, предѣдатель; *Ив. Вахнянинъ*, господарь.

— Буквинскій Русины не уважають ще справы заложения гимназіи въ Кѣмцани програю, мимо того, що буквинска Рада школьна выслала въ сій справѣ министерству неприхильну оцінку. Теперъ проектуєся скликати въ кождѣмъ повѣтѣ народне вѣче, котре-бы поставило отповѣдній резолюцію и выслало до цѣсаря депутацию въ справѣ отвореня руской гимназіи.

— Рускій Базаръ промысловый у Львовѣ. Голова товариства рускихъ ремѣсникѣвъ „Зоря“, п. Вас. Нагорный подѣлѣсь на засіданню Выдѣлу того-же Товариства велими важну гадку: заложити промысловый Базаръ у Львовѣ, въ котромъ-бы мѣстились вырѣбы рускихъ ремѣсникѣвъ львовскихъ. Окрѣмъ того зарядъ Базару має удѣляти информаций що-до замовленъ у нашихъ ремѣсникѣвъ, якъ для мѣщовой такъ и за-мѣщовой публики. Въ члены товариства одушевились тою гадкою и забажали ввести еи чимъ скорше въ жатѣ. Щастѣ Боже!

— Куренду забороняючу „Науку“ и „Слово Боже“, издаваній о. Ив. Наумовичемъ, издавъ и третій владыка руской, Преосв. Іоанъ зъ Перемышля.

— Помѣщъ для погорѣлцевъ. Краковское Товариство асекураціе выплатило въ Стрию своимъ членамъ 350.000 зр. отнюкованя. — До помощи правительственному комисареву въ Стрию додано п. Вѣляскаго, концептowego урядника при старостѣ въ Скалатѣ. Справы техничній веде старшій инженеръ Гавришкевичъ, котрого небавомъ заступитъ инж. Скварчинскій. Такожъ закладаєся тамъ людска кухня подѣ протекторатомъ правит. комисаря. — На погорѣлцевъ Львовка збрана до теперъ 11.000 зр.

— Конкурсы въ епархіи перемышльскій отбудеся въ днѣ 8, 9 и 10 л. червня с. р.

— Намѣстникъ п. Залескій має нынѣ, т. е. въ суботу повернути зъ Відня до Львова. На отбудованне Стрыи дасть, здаєся, держава 1/2-миліону въ безпроцентову позичку.

— Въ справѣ выборовъ громадскихъ рѣшивъ административный трибуналъ, що коли предѣдатель выборчої комисіи забороняє выборцамъ взыоручно вложити картки голосованя до выборчої урны, — то въ такіймъ випадку есть подстава до уневаженя выборовъ.

— Министеръ просвіты розпорядивъ, щоби у всѣхъ народныхъ школахъ уживано однаковыхъ приборѣвъ до писаня и рисункѣвъ, бодай о скільки се можна въ одномъ и томъ-же самѣмъ школьнымъ окружѣ и въ школахъ однаковой категоріи.

— Езуиты на Буквинѣ. Краєвое правительство въ Черновцахъ завѣвало пробуваючихъ тамъ Езуитѣвъ, въ мыслѣ минист. розпорядження и подѣ загроженіемъ выгнати зъ мѣста, щоби они выказались маеткомъ и средствами до житя, бо зѣ всѣхъ сторонъ и ставѣвъ надходять жалобы, що Езуиты подрывають житѣльвъ матеріально и вызыскуютъ ихъ подѣ покрывноу религіозности. Езуиты хотѣть якъ доносить „N. fr. Presse“ отнестися съ жалобою до цѣсаря.

— Субвенція на будову дорогъ удѣлитъ Выдѣлъ краєвий Выдѣламъ повѣтовымъ: 1) въ Городку 1500 зр. на будову дороги зъ Городка до Угорецъ, пов. рудецкого; 2) въ Калущи 2000 зр. на направиу дороги зъ Калущи на Копаки и Войнальовку Довгу; 3) въ Коломыи 1000 зр. на направиу дороги зъ Коломыи до Печенѣжина; 4) въ Ярославѣ 2.700 зр. на будову дороги зъ Ярославѣ до Канчуги и 300 зр. на будову дороги до Сѣнявы; 5) въ Тернополи 4.000 зр. на будову дороги зъ Тернополя до Вродѣвъ; 6) въ Чортковѣ на будову дороги зъ Вербѣвца до Вѣлобожничѣ.

— Змѣны територіальній. Громада Станьковѣвъ буде отдѣлена отъ суду пов. въ Журавнѣ, суду въ Самборѣ и староства въ Жидачевѣ а цѣ, чена до судѣвъ въ Калущи и Станицлавовѣ кр. староства въ Калущи.

— Выборы до рады мѣскои въ Мостахъ великихъ выпали добре, якъ и можна було оспѣдѣвоты, зваючи тамошнее руске мѣщанство. Въ новѣй Радѣ буде засѣдати 16 Русинѣвъ супротивъ 8 Поляковъ и Жидѣвъ.

— Законъ въ справѣ обезпеченя будынкѣвъ публичныхъ шѣлъ народныхъ отъ огню, ухвалений галицкимъ Сеймомъ, одержавъ для 5 л. мая найвышшу санкцію.

— Именованя и перенесеня. Секретаръ намѣстництва І. Оробкевичъ именованый старостою; концептистъ при министерствѣ торговлѣ у Відня, Стан. Дунавскій (молоденькій сынъ министра), секретаремъ намѣстництва; М. Кричакъ канцелистомъ намѣстництва. — Намѣстникъ перенѣсь офіціала намѣстництва Маконий. Матковскаго до Яворова, а канцелиста Пацѣрковскаго зб Львова до староства въ Яворовѣ.

— Огнева проба инжинера Шалля отбудеся для 12 л. о. м. Шалль бувъ убранный въ школяну одѣжъ, зложену зъ двохъ вертѣвъ: одна прилягає добре до тѣла, а друга подбравлена и отбѣгає такъ, що мѣжъ одну а другую можна выпроводити

наплоты могла мыслѣ въ голову, що я отрѣкаюсь малорусского языка, коли въ писмѣ до Головацкого говоривъ я лишь о фонетичной правописи? Я сказалъ: Коли Поляки задумаютъ издавати журналъ съ польскими тенденціями а можно правописомъ, я первый отечу въ кулѣшѣвки и стану печатати свои творы — на малорускомъ языкѣ, але правописомъ етимологичною. Мысль ясна, якъ день. Вы, п. Акаковъ, якъ и Головацкій, подбавляете менѣ овою власну мысль, котрой не було нѣ въ моѣмъ писмѣ, нѣ въ моѣй головѣ, — приписуете менѣ те, чего я нѣкогда не говорилъ, о чѣмъ нѣкогда не думавъ. Якъ давнѣйше, кажу и теперъ: Россійскій языкъ не може статию народнымъ языкомъ для всѣхъ славянскихъ племенъ, и тому годѣ бажати, щоби инші славянскіе языки косябли и замирали въ замкнутой на вѣки овоѣй серединѣ. Коли въ сѣмъ або другіймъ славянскіймъ племени появляются оамородній литературній таланты и находятъ оныхъ читателей, поклонниковъ, тогдѣ оспиваютъ они культурну задачу и се олужитъ доказомъ живенной силы въ языкѣ того племени. Народній нарѣчія конечай для засильваня, для житя сегого литературного языка, якъ овѣжъ притоки для рѣки або для озера, и тому треба, щоби и нарѣчія жила та развивались. Жизнь и смерть нехай воступаютъ въ свои права дорогою природною, а не насильною. Я, впрѣчѣмъ, отою по оторонѣ галицко-русского народа, котрый безъ сомнѣня, лучше воликихъ доктринерѣвъ знає, що ему потрібне.“ (К. б.)

І. Левицкій.

рурою до сивавки воду и воздух до отдыхания. Такъ одягненый обливъ ту одѣжъ водою и увойшовъ мѣжъ горючѣю стосы дровъ, облитъ нафтою, три разы пробувавъ въ мори огню по 8 минутъ, перекидывавъ похля, обливъ на стосы и т. д. Черезъ дѣрки верхней шкѣры розпыскувалася вода въ округи и не доукада горяча, а свѣжій воздухъ, що приходивъ руурою до шелому и выходивъ зъ пѣдъ него отворомъ на очи, недоукавъ дыму. Знатоки кажутъ, що сей апаратъ не може мати широкого примѣненія, але при огняхъ въ пивницяхъ мѣгъ-бы бути досить пожиточнымъ.

Холера есть вже якъ доносить до „Kurj. Lwowasko-go“ въ Тиролоу. Въ Авію, коло мѣстотчка Аля, въ полудневѣмъ Тиролоу, занемѣгъ одентъ чоловікъ д. 12 л. о. м. на холеру. Въ Венеціи умирае щодня до 5 особъ.

Славный и старый университетъ въденскій чиливъ въ зимовѣмъ курѣ сего року 5926 студентѣвъ, отже фреквенція досяга небувалой высоты. Звычайныхъ студентѣвъ было на факультетахъ: богословскѣмъ 209, правничѣмъ 1971, медицинѣмъ 2407 а философичѣмъ 456; надзвичайныхъ же было: на богосл. 22, правн. 28, мед. 266, фил. 143, на курѣ фармации 193 и на курѣ бухгалтеріи 231. Зъ Австро-Угорщины было студентѣвъ на факультетахъ: богословскѣмъ 207 звыч., 22 надз.; на правн. 1926 звыч., 27 надз., 227 бухг.; на медицин. 2245 зв., 221 надз.; на филос. 439 зв., 133 надз. и 177 фарм.; отже разомъ вѣсхъ звычайныхъ и надзвичайныхъ зъ Австро-Угорщины было 5625 т. е. 4817 звыч. а 808 надзвич. Зъ Галичины жежи тими було на фак. бог. 26 зр.; на правн. 178 зв., 5 надз., 14 бухг.; на мед. 319 зв., 14 надз.; на фил. 28 зв., 7 надз., 10 фарм.; зъ Буковины на правн. фак. 19 зр.; на мед. 67 зв., 6 надз. и 2 фил. зв. Зъ Босны и Герцеговины бувъ 1 звыч. на богословію, такъ само на медицину и правахъ. Зъ заграничъ было 301 студентѣвъ, а именно: зъ Россіи 48 (зъ тыхъ 37 медикѣвъ), зъ Сербіи 29 (25 мед.), зъ Болгаріи 5 (3 мед., 2 правн.), зъ Черногоріи нѣ одного не було; зъ Румуніи 119 (83 мед.), зъ Греції 15 (8 мед.), зъ Турції 7 (5 мед.), зъ Азіи було 5, зъ Африки 3, а зъ Америки 13 студентѣвъ. — Профессорѣвъ было 1 на фак. богосл.: 9 звыч. и 2 доценты. II. на правничѣмъ 14 зв., 7 надз. и 16 доц.; жежи доцентами есть также бувшій миністеръ Унгеръ. III. на медицинѣмъ 19 зв., 40 надз. и 65 доц.; кромѣ того 41 ассистентѣвъ, зъ котрыхъ 10 есть разомъ и доцентами и 1 акушерка. IV. на философичѣмъ 41 звыч., 11 надзвич., 47 доц. и 12 учит., а кромѣ того 29 ассистентѣвъ, зъ котрыхъ 9 есть разомъ и доцентами. Библиотека и канцелярія университетска мають по кількадецять урядникѣвъ; кромѣ того есть надъ 60 слугъ при университетѣ. При кождѣмъ съ профессорѣвъ и доцентѣвъ въ оправданію есть подано, коли и де уродився. Зъ Русинѣвъ есть доцентомъ окулистика д-ръ М. Борсокевичъ, а учителемъ російского языка Ив. Головацкій. Зъ Галичины походятъ: Нѣмці, звыч. профессору правъ Антоній и Кароль Менгеры; Поляки: надз. проф. мед. Гофмокъ (родомъ зъ Бережанъ) и д-ръ Ганушъ доцентъ санскриту, ур. 1858 р. въ Колодѣвцѣ; зъ Жидѣвъ галицкихъ есть д-ръ Давидъ Милеръ, ур. въ Бучачи 1846 р. звыч. проф. семитикахъ языковъ на фак. фил., и досыть значне число доцентѣвъ на рѣжныхъ факультетахъ. Своєю дорогою, Жидѣвъ на катедрахъ университетскихъ у Відни есть такъ дуже значне число, що посоль тиролокскій ко. Грайтеръ подѣлѣтъ той фактъ въ Радѣ державной мин. року. Профессоромъ славянской филологіи есть недавно именованный д-ръ В. Ягичъ, котрый дотеперъ бувъ проф. унив. въ Петербургѣ, а передъ 7 лѣтами въ Берлині, звѣстный редакторъ „Archiv für slavische Philologie“. Доцентомъ слав. филологіи есть д-ръ Лецевской, Полякъ зъ Познанщины. Гофманѣвъ есть трохъ звыч. профессорѣвъ на окремыхъ факультетахъ. Выклады отбываються въ новѣмъ университетѣ, збудованѣмъ передъ 3 лѣтами, а сей есть монументально будовлю, выставленю архитекторомъ Ферстелемъ, котрый належить до славной „трійцѣ“ Ферстель, Шмидъ и Ганзенъ, зъ котрыхъ першого дѣломъ есть сей университетъ, другого новий въденскій ратуша, а третого будынокъ парламенту у Відни.

Отъ Выдѣлу читальнѣ въ Хильчицяхъ одержали мы слѣдующе писмо: „Всехъ. тов. „Просвѣта“ подаровало нашѣй читальни кількадесятъ книжочъ своего выдана. За той щедрый даръ почувъ чогодипосаный Выдѣлъ до многого обязавъ зало- (5) ныиъ Всехъ. тов. „Просвѣта“ сердечну пох- ку Хильчицѣ д. 13 л. мая 1886. Выдѣлъ читальнѣ.

Подѣльскій килимки, новы, выроблені, можна до- стати по умѣренной цѣнѣ отъ 20 до 25 зр., за жидѣйшій по 27 зр. и 27 зр. 50 кр. На продажъ есть вже готовыхъ 150 штукъ. Удѣлѣся треба подѣ адресою: Григорій Костецкій, властитель торговлѣ въ Токахъ (почта Нове-село коло Збара- жа), котрый може збрати у господарѣвъ и от- олати замовившому за завдаткомъ. Коли-бъ не сподобалося, онъ назадъ пріиме, отчиславши ко- шты посылки.

На мои руки прислали на погорѣцѣвъ Стрыя: У- рядъ парохіальный въ Святѣмъ (п. Радимно) 3-25 зр.; о. Стеф. Высоцанскій зъ Заставного (п. Гли- нины) 9 зр.; о. Іос. Залчѣвскій зъ Долянки (п. Долина) 21 зр.; о. Дорожничскій отъ громады въ Мизуны 34 зр.; о. Антон. Желеховскій зъ Козь- вы (п. Сколье) отъ громады 15 зр.; о. І. Шмери- ковскій зъ Печенѣжнина отъ громады 10 зр.; о. Е. Петрушевичъ зъ Бука 14 зр.; о. Мих. Гулла зъ Борщава 39-81 зр.; Вп. Братское церк. въ Барыши (о. Пет. Косовичъ) 7-18 зр.; о. Коблян-

скій зъ Мышкова (п. Тлуште) отъ себе 2-10, отъ прихожанъ 1-49, разомъ 3-59 зр.; о. Алекс. Ко- рытко зъ Богатковецъ (п. Соонѣвъ) 21 зр.; п. Ант. Алексевичъ, касіеръ станицъ залѣжныхъ въ Нижнѣмъ 2 зр.; о. Теодоровичъ зъ Синевѣдока- нижного при розданію артоа 7-10 зр.; Ч. урядъ царх. въ Одербергу на австр. Шлеску черезъ Воч- митроп. Конюшторію 28-50 зр., — разомъ 215 зр. 43 кр., а съ 3 ма позичили на 31 зр. выказаны- ми вже въ „Дѣлѣ“. 246 зр. 43 кр. — Стрый 13 мая 1886. — Ил. Поповичъ, парохъ.

Базаръ для красныхъ выробѣвъ въ Крановѣ вже майже зовѣсѣмъ готовый. Ходить тенерь отъ, що- бы зъ той институтіи дѣйствително користали нашѣй продуценты. Тымъ болѣе догодіно есть до того теперѣшня пора купельного сезону, въ котрѣй че- резъ Кранѣвъ переѣздитъ много гостей. Длѣтого вѣщъ шаръ прихильники краевого промыслу повин- нѣй влѣпнути и на найдрѣбнѣйшихъ продуцентахъ, чтобы посылали въ той базаръ свои выробы. О- собливо нашѣй славно зѣбѣтній гуцульскій выробъ зъ дерева, килимки, народній костюмы, и т. п., маля бы певно дуже мягокихъ любовниковъ. При- гадуемо, що Базаръ продае не на свой власный рахунокъ, але на рахунокъ продуцента, а на при- сланій товары для завдатокъ.

Дрѣбній вѣсти. Дня 30 л. о. м. отбудеся въ Синьковѣ коло Королевѣй вѣнчанье унѣч. бого- слова п. Алекс. Канутовскіаго съ панною Лу- кією Ганкевичѣвною, дочкою тамошного приход- ника и сов. коно. о. Григ. Ганкевича. — На у- крашене церкви дарувавъ цѣсаръ громадѣ За- лѣска воля, пов. рудецкого, 100 зр. — Въ корнѣхъ погорѣцѣвъ Стрыя отбулося зъ розказу цѣсаря представленье въ вѣденской надворной оперѣ. — Въ Тернополи розозато будовлю думу для повѣ- товой Радѣ. — У Відни зарубавъ оокірою не- выслѣженный доси розбойникъ 84-лѣтну старуш- ку Бауеръ, забравъ готовку зъ касы (цѣный па- перы на 85.000 зр. полишскѣ). — На лицитацію выставлений добра Жукѣвъ, пов. цѣшановского, вартости 90.906 зр. на день 25 л. червня. — У Відни отбудеся д. 26, 27 и 28 л. червня о. р- вѣче кушѣвъ. — Лат. епископъ-еуефеганъ кн. Пузына именованный офиціаломъ и генер. вика- ріемъ для львовской архидіецезіи лат. обр.

ПОСМЕРТНЫЙ ВѢСТИ.

Ивасъ Зафѣвскій, одинокій сынѣкъ вдовы по- бл. п. Алексіа Зафѣвскій, уряднику окарбо- вѣмъ, помершѣмъ передъ чотырма роками въ Се- ревѣ, ученикъ II класу руской школы кн. Пи- рамовича, померъ у Львовѣ въ 8 роцѣ житя. По- хоронъ отбулося 13 л. мая подѣ проводомъ о. крыл. Величка въ ассистенціи многихъ рускихъ священниковъ, а при участіи школярѣвъ, товари- шѣвъ покойного, и хоръ питомѣвъ духовной се- минаріи. Также и хоръ молодыхъ школярѣвъ свѣлавъ гарно подѣ управою своего учителя п. Бандуровича.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

Знову одиный недостатокъ поповненный. Пе- редъ нами лежить „Рускій Сѣвѣвникъ“ для школѣй народныхъ, часть I., уложеный о. Викторомъ Ма- тьюкомъ (цѣна 35 кр. а. в.) и „Малый Катехизъ Му- зики“, яко доповненье до „Руского Сѣвѣвника“, того-жъ автора (цѣна 25 кр.). Обѣ книжочки выш- лѣвъ зъ литографичного вѣнштуту Ц. Г. Федера въ Липску, картоново оправленъ, на паперѣ ве- ликовѣмъ, друкъ дуже чистый и четкій, въ ок- тавахъ. Потребу такого издавничества отчувавъ ин- теллигентный загалъ дуже давно. Наука оубѣе обнята нынѣ плыномъ науки школьной, и накопи- еи не плекая у насъ такъ, якъ треба, то вѣна опочивала головно въ недостатку подручника, якъ для автодидактичного выучена теоріи о елемен- тахъ музыки, такъ и зборника отповѣдныхъ по- нятю молодежи школьной пѣсенъ. Въ семинаріяхъ учительскихъ менше факховъ учителей подавали и подають виправдъ учительскимъ кандидатамъ об- лажки теоріи оубѣе, але такъ недостаточно и не систематично, що болѣша половина учителей на- вѣтъ новой школы, пошлена сама собою, звычайно съ лѣтами забувала тую теорію и хваба дуже ме- ханично выучувала дѣтей якыхъ-такыхъ пѣсенъ. Недостатокъи сему зарадить основно „Малый Ка- техизъ Музыки“, зъ которого и лѣтъ годѣтъ при- дѣбати собѣ вѣстуній понятя о музыцѣ и буде до- статочно подготвлѣный коритатъ зъ другои книжочки до практичного примѣненія въ школѣй народной пѣсенъ, помѣщенныхъ въ I. части „Сѣвѣ- ванника“. Авторъ „Катехиза“ розвивае теорію елементѣвъ музыки и факхово и лѣдичатіи. Стиль ясный усугавъ воикий оумѣны. Почащѣмъ отъ то- нѣвъ, системы лѣнійной, вартости нотъ, такту и т. д., авторъ переходить весь матеріалъ о кля- чѣхъ, интервалляхъ, тонаціяхъ, и т. д. въ формѣ пытанъ и отповѣдей. Рѣвно-жъ и „Сѣвѣвникъ“ отъзначаея систематичностью, починаея виправѣми на примѣхъ, оекундахъ и т. д. ажъ до октавъ, и всюды примѣняе заравъ оубѣванки чи то свѣтскіи зъ житя школярского зъ Букаря и читанокъ, чи церковній. Дѣтина не знуудитъ собѣ такои науки, бо по зрозумѣній теоріи, котра есть дуже проста, мае вже то задоволенье, що выконуе еи леглыи пѣсоньками въ практицѣ. Въ I. части „Сѣвѣ- ванника“ обнявъ авторъ лишь пѣсны unisono, въ дальшихъ частяхъ перейде мабуть до дуѣтовъ, терцетѣвъ и квартетѣвъ. Рада школьна на внесе- нье руской комисіи школьной одобрила вже пе- редъ двома роками працію о. В. Матюка въ ру- кописи, але не могла найти фондѣвъ на еи пече- танье. Тымъ болѣшу заслугу положижъ про то о Матюкъ, печатаючи „Сѣвѣвникъ“ овиимъ накла- домъ. Але зъ другою оторонъ авторъ вложивъ на публику руку обовязкъ подмогати издав- ничество скорою розкукою сихъ двоухъ першихъ

книжочекъ. О охѣлюко знаемо, лишь Сѣвѣвъ кра- выи еубвенцію 100 зр. и товариство „Просвѣта“ оумою 50 зр. прійшій доиъ выдѣвничеству въ по- мѣчѣ. Руска комисія же внесла вже представленье до краевой Радѣ школьной, щобѣ обѣ книжочки припорушено до ужитку школьного въ народныхъ, выдѣловыхъ, оереднихъ школахъ и семинаріяхъ учительскихъ. — Н. В.

„Зорѣ“ ч. 9. мѣститъ въ собѣ: „Остання ле- кція“, оновѣданье Альфонса Доде. — „На опо- минѣ“, стихѣ Чайченка. — „Люборадскѣ“, семей- на хроника А. Свидницкого. — Коротка исторія литературы руской, д-ра Ом. Огоновского. — Жиды въ житю и литературѣ, студія Исидора Бернфельда. — О останюви женцины въ ота- риннѣмъ законодательствѣ рускомъ, студія Иліи Ку- курудза. — Маріяны Шашкевичъ, студія В. Коцовского. — Библиографичный показчикъ за р. 1885, зложивъ Ероимъ Калатовскій. — Дрѣбній вѣсти зъ литературы и науки Ив. Франка.

„Школьный Часописъ“ ч. 9. мѣститъ въ собѣ: Учителя оло лѣкаръ. — Наука географіи оспо- учена съ читавѣмъ карты. — Статистика школѣй народныхъ въ Галичинѣ и Буковинѣ. — Дописъ. — Новинки. — Новѣй книжки. — Школьный вѣсти.

Господарство, торговля и промыслъ.

Весняный работы. Сѣйба ярого зѣбжа майже всюда вже уконѣчена. За для студени и посухи охѣдѣла доси ярина дуже поволи. Теперь роблятъ коло бараболѣ и кукурудзы. Конюшня и оубѣжати дуже плохѣй. Посуха и студена пора припѣзнила вегетацию такъ, що вѣсъ запасъ оубѣа вычерпали- оя, а новон пашѣй нема. За для того обробленье поля иде дуже нѣвно, бо весь товаръ, отже и воля и конѣ, вышлѣвъ зъ зимы дуже слабѣй, а те- перъ нема ихъ чимъ кормити. Сады перезимували добре, але декуды студѣнь повывлила цѣвѣтъ на вчасно цвѣтущихъ родлахъ садовныхъ. На цѣломъ Подѣоріи и въ Сянѣцкѣмъ, де есть звычѣй позно сѣяти, озимина выгладѣе дуже лихо, — декуда еи вже переорали. Мыши роблятъ въ поли значнѣй школы.

Переписка Редакции и Администрации.

Впр. о. Н. Розд. въ Сокали. Огновѣдъ одержали вынѣ. Радо помѣстимо въ слѣдующѣмъ числѣ. — Вп. Дописъ. зъ подѣ Золоч. Въ слѣдующѣмъ числѣ. — Вп. Дописъ. отъ Сянона. Дѣкуемо и прѣсимо! — Вп. В. Д. въ Крановѣ. Запѣчено до 31 марта. — Вп. I. Т. въ Грушевѣ. Прѣсимо припѣшати спѣху; 2 зр. одержали. — Вп. И. А. въ Яблонѣ. „Дѣло“ починаемо высылати съ 1 (13) мая; можна за- чати съ кождѣмъ днемъ.

НА ДОСЛАНИЕ.

(До появлѣнчѣсьа що дня въ часописѣхъ) подѣкъ ново призывае личѣстности прак. лѣкарѣ д-ра Райса въ Самборѣ (Галичина) зъ 7 марта 1886 — Ив. Гоца инно- здоревъ зъ екстрату солодового выдѣлуа чудио на мою недугу (бракъ апетиту и безсоніи), такъ пише выдѣ- ченый д-ръ Райсъ въ Самборѣ. — Але лишѣмъ, най пишущій самъ говоритъ:

Самборъ, 7 марта 1886. — Ваша благороднѣсть! Уважаю се такъ само свѣтлымъ якъ и мылымъ обываю- чѣмъ высклѣзати Вамъ мѣе найгорѣчѣйше призывае за значенію силу отжизняую и лѣчбну препаратѣвъ зъ солоду Ив. Гоца, котрѣй я для власного ужитку побиравъ. Упорна хворѣа ви- рокъ кинула мене на постѣль и выстѣпила заравъ съ най- сильнѣйшими симтоматями якъ дуже тяжкій отдыхъ, пухнѣнье ногъ и т. д. По уоуженю сихъ безбѣспныхъ проявъ отащѣсь ще повный бракъ апетиту и безсоніи, въ насѣдѣкъ того я такъ изнемогъ, що лѣдѣи бувъ въ силѣ рушати ногами. Але знаменито пиво здоревъ Ив. Гоца зъ екстрату солодового и солодова школада здоревъ доказали чуда, бо отъ коли я отавѣ ихъ уживати, прибувавъ чимъ рѣвъ болѣше сонъ и апетитъ, а тепѣрь вѣсь, що мене отѣдуютъ. дивуются, якъ я выгладѣю; передъ тымъ вы- глѣдѣвъ я исторично а тепѣрь маю зовѣсѣмъ здорову барву и чувствую такъ сѣрѣдѣнымъ, що маю нѣдѣю въ ко- роткомъ часѣ отдѣстѣсь съ давномъ охѣтѣю моему звѣно. Прѣшу ще о одну посылку за послѣдѣтѣю и пишущѣ съ наибѣльшими поважаемѣмъ.

Д-ръ Райсъ, прак. лѣкаръ въ Самборѣ. Головный окладъ для Австро-Угорщины: Вѣденъ, I. Graben, Bräunerstrasse 8. Въ Галичинѣ: у вѣсѣхъ ати- кахъ и въ „Народной Торговлѣ“.

Матеріи на одѣжъ

лишь зъ тревалон овечонъ воины для мужичны середного роста

3.10 метра за зр. 4-96 кр. зъ добронъ воины овеч; на 8-— „ зъ лѣпш. воины овеч; одно убрѣнь „ 10-— „ зъ тоионъ воины овеч; „ 12-40 „ зъ дуже тонк. нов. ов.

Плѣды до дороги за штуку зр. 4, 5, 8 и ажъ до зр. 12. — Дуже кравай одѣвъ, сподѣвъ, обортини, матеріи на сурдуку, плащѣ до дощу, тѣлѣ, сѣра- чокъ (лѣдѣвъ), комизъ, камгаризъ, шевіотъ, трико, сукна для дамъ и на бляды, перувѣны, доскины поручае

Заложены Joh. Stikarofsky, — 1866.

Складъ фабричный въ Бернѣ.

Взоры франко. Карты вѣбрѣвъ для панѣвъ кравицѣвъ нефранковано. Высылки за послѣдѣ- тою надѣ 10 зр. франко.

Я маю заведѣтъ складъ сукна зр. 15000 а. в. и розумѣе само собою, що при мой сѣвѣтѣй тор- говлѣ подѣбѣтъ рѣшкѣи на 1 до 5 метрѣвъ довгы; я змушѣний отже пролавати такъ рѣшкѣи богато по- низше цѣны выробу. Вѣбрѣвъ въ нихъ посылати не можна, однакѣмъ недѣлѣй рѣшкѣи отжизняують або отдѣлѣся грошѣ. (Рѣбу зачѣтку, що другѣй фир- мы вымѣняють таковы, може ще за горшій товаръ але грошей не звертають.

Черезъ насѣдѣванье лѣдѣшихъ або обм и ливыхъ фирмъ выдѣкуа змушѣныи зѣкнѣтѣи ип- еровывае и прѣшу для того моиъ П. Т. Комитѣ- тѣвъ пыбы мою солидну фирму задержати лѣсарѣвъ въ памяти а на случай потребы почтии мене свои- ми повѣжѣными замовѣлями, котрымъ я заведѣтъ отдамъ мою наибѣльшу увагу.

Кореспонденціи пріимѣются въ языкахъ нѣ- мецкомъ, угорскомъ, чешскомъ, польскомъ, италі- яномъ и французскомъ. 1877 (24—24)

Ц. н. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

23-2)

купе и п. одаѣ

1524

всякій вартостный панеръ и монеты по курсѣ дневномъ.

Поручена зъ провинціи выконуе от- воротною почтою безъ провизіи.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае

1563 151—2

Спеціальности и универсальный средства, французскій и иншій, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншій фирмы оновѣщуванъ.

Головна вы- грана евент. 500.000 Мар.	Заявленье Щ а с т я.	Выигранъ гарантуе державѣ
---	-------------------------	---------------------------------

Запрошенье до участіи въ

Можливости выиграня

на великой грошевой лотеріи, гарантованой гамбур- скою державою, въ котрой

9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ певно мусѣтъ бути выигранъ.

Выигранъ сѣи користной лотеріи грошевою, котра посяла плѣну мае лишь 100.000 лѣсовѣвъ, сѣтъ слѣдуючъ:

Наибѣльша выиграна есть евент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар.	26 выгр. à 10.000 М.
1 выгр. à 200.000 Мар.	56 выгр. à 5.000 М.
2 выгр. à 100.000 Мар.	106 выгр. à 3.000 М.
1 выгр. à 90.000 Мар.	253 выгр. à 2.000 М.
1 выгр. à 80.000 Мар.	512 выгр. à 1.000 М.
2 выгр. à 70.000 Мар.	818 выгр. à 500 М.
1 выгр. à 60.000 Мар.	150 в. à 300, 200, 150 М.
2 выгр. à 50.000 Мар.	31.720 выгр. à 145 М.
1 выгр. à 30.000 Мар.	7.990 в. à 124, 100, 94 М.
5 выгр. à 20.000 Мар.	8.850 в. à 67, 40, 20 М.
3 выгр. à 15.000 Мар.	всего 50.500 выигранныхъ.

и они приходять въ кѣльхѣхъ мѣсяцѣхъ въ 7 отдѣлахъ до певного порѣшеня.

Головная выиграна 1-ой класъ выносите 50.000 М., подносится въ 2-ой класъ на 60.000 М., въ 3-ой на 70.000 М., въ 4-той на 80.000 М., въ 5-ой на 90.000 М., въ 6-ой на 100.000 М., въ 7-ой на 200.000 М., а съ премією на 300.000 М. евент. на 500.000 М.

На перше тягненье выигранныхъ, котре урядовѣ назначено, комптеу оригинальный:

цѣлый лѣсъ лишь 3 зр. 60 кр. або 6 мар. пѣвъ лѣсу лишь 1 зр. 80 кр. або 3 марокъ. чверть лѣсу лишь 90 кр. або 1 1/2 марии.

Я розсылаю оригинальный лѣсы гарантованъ державою (а не заказанъй промѣсы) съ долуче- нѣмъ оригинального плѣну за франкованнымъ надѣсланѣмъ вартости або за переказомъ поч- товымъ навѣтъ въ найдалѣй стороны.

Каждый, беручій участъ, получае отъ мене заравъ по отбѣвѣнѣмъ тягненью урядову лѣсту тягнѣня безъ завожаня.

Плѣвъ съ гербомъ державнымъ, зъ которого видѣо выкладѣи и роздѣлъ выигранныхъ на 7 класъ посылма напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выигранныхъ грошей

выконую впрѣсть до интересованныхъ точно и въ стрѣгой тайнѣ.

Каждѣ замѣловѣе можна по просту зрѣ- бити переказомъ почтовымъ або рекоман- дованнымъ лѣстомъ.

Прѣшу дѣлаго звертѣтѣсь по причинѣ неда- лѣного тягнѣня заравъ, однакѣмъ лишь до

20 мая с. р.

съ повнымъ довѣрѣемъ до 1620 5—5

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

„Народна Торговля“ у Львовѣ

удержуе на складѣ и поручае:

Свѣжѣй воды минеральны.

Вода Вилинска кваона „Зауеръ-Брунчѣвъ“ фляш. по 26 кр.

Хебока (Егерска) Францъ, Зальцъ и

Визень

Емекъ жерело Кренхѣвъ и Кисель

„Камѣнка“

Гисегилеръ королевскѣ Отто жерело

Глайхенбергска зъ жерела Константанъ

Содова „Галлерт“

„Ивоничка“

Карльсбадска Милѣ, Шлюсъ и Штрудель

„Крайнахеръ“ жерело Сисавѣсѣ

Кисинска, жерело Ракоши

Криничка

Через ред. „Дѣла“ прислали:

— Для погорѣльцевъ Стрыя: о. Д. Лойванюк въ Винятинцахъ 5 зр.; о. О. Вергунъ въ Монастырскихъ (въ акафисту) 240 зр.; о. Т. Корчакъ въ Витковѣ (въ акафисту) 4 зр.

Для погорѣльцевъ села Бояница: Вп. панѣ Іосифа Полянска у Львовѣ 2 зр.; М. Кондратовъ въ Буківску 1 зр.; Ч. громада Голгоць 2 зр.; о. І. Гургалъ въ Золочевѣ 1 зр.

Для погорѣльцевъ Лисья: о. Т. Корчинскій въ Витковѣ 1 зр.; Ч. Братства церковный въ Витковѣ 2 зр.

Для бѣдныхъ учениковъ руской гимназіи: о. І. Гургалъ въ Золочевѣ 1 зр.

На фондъ стипендіи им. Тараса Шевченка: Вп. М. Мойсевичъ въ Залозцяхъ 3 зр.; Вп. І. Мышкевичъ въ Краковѣ 1 зр.

Для „Зеркала“: о. І. Л. въ Гушанкахъ 2 зр.; В. С. въ Белзѣ 1 зр.; о. А. М. въ Ляшкахъ 1-25 зр.; І. М. у Вѣдны 1-25 зр.

На „Свѣтаник“ о. Матюка: о. А. В. въ Колодѣбцѣ 180 зр.

На „Историчну Библиотеку“ Ол. Бараньского: П. Т. въ Конюшкахъ 1-10 зр.; Д. Г. у Львовѣ 1 зр.; Г. С. въ Крупѣ (Босна) 2 зр.

Для часоп. „Зорь“: Г. П. въ Перегінюку 1 зр.; І. В. въ Америкѣ 6 зр.; З. Г. въ Нѣврѣ 1 зр.; В. Д. въ Краковѣ 1 зр.

Для „Народной Рады“: Г. П. въ П. 1 зр.

Для „Провѣты“: о. А. М. въ Ляшкахъ 1 зр.; о. Д. К. въ Насосовѣ 55 зр.

Для „Батьківщини“: Читальня въ Люци 1 зр.

Для „Школьного Часописи“: З. Г. въ Нѣврѣ 1 зр.

На правотаръ Лунич: о. І. К. въ Подульцѣ 2-70 зр.; о. К. Я. въ Лѣмнѣ 2-60 зр.

На „Библиотеку музикальну“: Т. Д. въ Золочевѣ 2 зр.

ФАРБЫ ОЛѢЙНІЙ

готовы до ужитку и о коро за-
сыхають.

Ф а р б ы

до маляваня даховъ, терті въ
наилѣпшомъ покоотѣ.

Наилучші фарбы
терті въ покоотѣ минеральномъ,
отпѣвають рѣзнымъ цѣлямъ,
надають барву и лискъ по одно-
разовѣ потягнуто, высыхають
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевші отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасада
розпускаемы въ вапнѣ, до колѣро-
ваня будинковъ въ 36 колѣрахъ.

**Всякі роды лякерѣвъ кра-
выхъ и заграничныхъ.**

ПЕНЗЛЪ

зъ наилучше реномованыхъ фа-
брикѣ.

**Тектуры даховъ, смола по-
газова и деревна, маса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.**

**Оливы до машинъ и сма-
вило до осей зѣлѣзныхъ.**

**Пасы инкрѣпѣ до машинъ.
Пасы гумѣй до машинъ.
Гурты конопляны до ма-
шинъ.**

Н О В И Н А !

**Льняны напускані пасы до
машинъ, и т. д., и т. д.**

порувають

**Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ.**

Карты взорѣвъ, цѣнники и
спеціальні офертѣ, на жадање,
gratis et franco. 1612 6-?

Отъ Руского товариства Педагогического

можно набути слѣдующі выдана :

Хемія, Рокое, 40 кр.
Гостиница для чемныхъ дѣтей 8 кр.
Малый звѣринецъ, 8 кр.
Забавны дѣтей, 8 кр. 1535 3-?
Менажерія, 8 кр.
Вязаня желанія, 10 кр.
Звѣрята домовы І. 20 кр.
Звѣрята домовы ІІ. 20 кр.
Читанка для молодѣжи 10 кр.

Курсъ збѣжа зъ дня 14 л. мая 1886.

За 100 килло нетто на мѣсяцъ	Львовъ отъ до зр.	Тернополь отъ до зр.	Подоло- чиска отъ до зр.	Черновицъ 12 мал отъ до зр.	Ярославъ отъ до зр.
Пшеница . . .	8.50 9.15	8.00 9.05	8.00 8.75	8.10 9.00	8.50 9.50
Жито . . .	6.00 6.40	5.30 6.20	5.50 6.00	5.60 6.25	6.00 6.60
Ячмень . . .	5.50 6.75	5.40 6.00	5.10 5.90	5.30 6.50	6.00 7.00
Овесъ . . .	6.40 7.00	6.00 6.50	5.80 6.25	5.25 5.65	6.50 7.00
Горохъ . . .	7.00 10.50	6.50 10.00	6.00 10.00	6.00 10.00	7.00 11.00
Коноп.-сѣмя . . .	—	—	—	7.00	—
Фасоль . . .	—	—	—	—	7.00
Вика . . .	6.00 7.00	6.00 7.00	6.00	—	—
Линка . . .	11.00 13.00	11.00 13.00	10.50 12.50	—	—
Гречка . . .	—	—	—	5.00 5.20	—
Кукуруза . . .	—	—	—	—	—
Рѣпакъ . . .	9.00 10.00	—	—	—	—
Конопина червона . . .	38.00 45.00	38.00 45.00	32.00 42.00	—	35.00 46.00
„ бѣла . . .	35.00 50.00	—	—	—	30.00 48.00
„ шведска . . .	35.00 50.00	—	—	—	—
Тимотка . . .	—	—	—	—	—
Хмѣль за 56 килло . . .	5.00 10.00	—	—	—	—

РЕСТАВРАЦІЯ И ПИВЯРНЯ ШВЕХАТСКА

въ Готели Францускомъ у Львовѣ.

Дякуючи за оказаніи менѣ минувшого року взгля-
ды 30 стороны П. Т. Публики, маю честь повѣдомити
оимъ, що я сего року розширивъ

ОГОРОДЪ РЕСТАВРАЦІЙНЫЙ

де продавати буду найлѣпшюя якості пиво швехатске
зимового вырѣбу, а именно: пиво лежакъ и бокъ.

Обоймивши пивницю на власный зарядъ буду воими
силами старатися вдоволити поважанныхъ гостей добрыми
стравами и напѣтками якъ такожъ взорцоваю прислугою.

Стравы зъ кухнѣ въ каждой годинѣ.

Обѣды и вечерѣ а la carte и convert
отъ 1 зр. и выше. 1651 1-3

На замовленя и обсталушки поза домомъ.

Телефонъ ч. 46.

Продажъ пива въ флашкахъ оригинальныхъ только въ
Рестаураціи Готели Француского.

Г. ФЕЛСЕРЪ, заступ. бровару А Дрегера у Львовѣ.

Паркеты и помосты дощинкові

порукає парова фабрика столярока

БРАТѢВЪ ВЧЕЛЯКѢВЪ

у ЛЬВОВѢ, ул. Лычаковска, 27.

Цѣнники паркетѣвъ, дверей и бѣнокъ розсылаемо на жа-
данье. Илюстраціи паркетѣвъ розсылаемо за послѣплато-
ю 1 зр. 1635 6-10

СУЖНО

1615 4-0

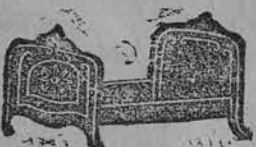
отъ зр. 1 — за метръ въ гору, взоры до огляду въ богато уложеній
зѣбръ розсылаются франко, для посередничѣвъ небрановано.

Tuch-Fabriks-Niederlage „Zum weissen Lamm“ in Brünn.

Величезныя страты, які потерѣла велика лондонска фабрика мебѣвъ
въ зѣлѣзѣ Godderidge Brothens and Comp. при нежданѣмъ паденіи гласѣвского
банку, захитали нею такъ, що она постановила закрыти фабрику и выпродати
всѣмъ масамъ нагромажденныхъ въ запасѣ знаменитѣй мебѣвъ зъ зѣлѣза, премію-
ванъ на всѣхъ выставкахъ золотыми медалями, за четверту часть цѣны фабричной.
Я предлагаю отже переданіи менѣ въ комисію згаданнымъ домомъ чудно красивый

400 штукъ зѣлѣз-
ныхъ ложокъ для
дорослыхъ.

Лѣжка въ приби-
женію подобной до
рисунокъ.

(дѣйствію пышна работа
и невѣроятна прикраса
каждого помѣшканя и
каждой комнаты) за
оказочну цѣну, якои ще
не було за штуку 8 зр.
(давнѣйша цѣна 32 зр.
50 кр.). Писменный замовленя выконую также поодинокое якъ довогъ выстаетъ
запасъ, въ засѣдѣхъ знаменитыхъ примѣрникахъ заразъ за попереднимъ
прислѣзъмъ грошей.

Eisenmöbel-Lager in Wien Landstrasse, Krieglstrasse Nr. 11.
Зѣлѣзныя лѣжки перевысшаютъ особливо великія деревляны въ якои не-
будетъ станѣ для того, що забезпечують отъ всякой нужды и нечистоты, мають
незвичайну тревалость и даются складати. 1659 1-15

Дуже важна звѣстка для поважанои Публики на весняный и лѣтний сезонъ.

Маю честь заявити симъ Покорно, що я обявляю въ наслѣдокъ
неустойчивого и загально паучючого лихого ходу интересовъ купецкихъ
кѣлька величезныхъ складѣвъ фабричныхъ товаровъ найлѣпшого вырѣ-
бу за половину цѣны вырѣбу и для того лишь я одинъ могу ту велику
сѣбѣлѣсть товаровъ заявити: а именно:

Берненскій матерія зъ чистого вѣлны на одѣяе для мужчинъ

12.000 штукъ доброй якості по зр. 3.50 на одно
500 „ рѣшма „ по зр. 4.60 одѣяе для
10.000 „ hochrѣшма „ по зр. 6.50 мужчинъ
въ якои небудетъ сѣбѣлѣсти отпрудувати.

Матерія выстаетъ зовѣмъ на сурдугѣ, оподѣи и камизельку наѣтъ
на найлѣпшого мужчину, естъ не до зношеня, въ всякахъ барвахъ, черна,
брунатна, зелена, синя, темно и ясно-сѣра, отпѣвѣдна для каждого муж-
чины, догодна также на жакеты для дамъ и на плащѣ отъ дому, мен-
чиковы и пальтоты; матерія на сѣй послѣдній дѣлшюя якості по зр. 2.80
а найлѣпшю по зр. 4.10 на одно пальто.

Правдливъ берненскій матерія камгарновъ на одѣяе для мужчинъ
зъ чистого вѣлны въ наймодѣлѣнѣхъ взорѣхъ и вѣлѣныхъ барвахъ и
наилѣпшого якості продаю лишь по зр. 8.65. Та дуже елагантны матерія
коштувати давнѣйше въ фабрицѣ далеко болѣе и выстаетъ на сурдугѣ,
оподѣи и камизельку на каждый зрѣбѣтъ достаточен. П. Т. Публика
спытаетъ може, якои же якості матерія можна достати за такую смѣшну
низкую цѣну? То позволю сѣбѣ попросити каждого въ его власномъ
интересѣ, чтобы переконавшись, что моя покорна оповѣстка основана на
чистой правдѣ. Для того заявляю публично каждому, что скоро лишь
кому мой товаръ негоденъ, то заразъ отплатю ему грошѣ назадъ.
Можна для того зовѣмъ спокѣйно и безъ обавы замовляти, бо якъ
сказано негодный товаръ примѣася назадъ и грошѣ заразъ отплатю-
ются. Высылка за готѣвку або за послѣплатою. Безчисленны
письма признанія и замовленя суть для П. Т. Публики въ мойѣмъ
бюрѣ до перегляду. Остерѣгаєся передъ оголошеніями безъ поданія
имени. 1622 2-6

Адреса: Universal-Export-Bureau S. Löw, Wien II.
Grosse Schiffgasse Nr. 3/U.

К. КРИШТОФОВИЧЪ

Львовъ, ул. Гетьманска ч. 6

порукає зъ свѣжого збору

Гербаты Kayow, знамен. черну 1 ф. = 500 гр., зр. 2.—	
„ Melange 1 „ „ „ 3.—	
„ Souchong, найлѣпшійшу 1 „ „ „ 3.60	
„ Melange караванна 1 „ „ „ 4.—	
„ Kayow оригинальна 1 „ „ „ 4.—	
„ Санюинку 1 „ „ „ 3.60	
„ Поговъ російскоу 1 „ „ „ 4.—	
„ Surfin de Printemps 530 гр. „ „ 5.—	
„ „ „ 260 „ „ 2.50	
„ „ „ 135 „ „ 1.25	
Порошокъ зъ гербаты 1 ф. = 500 гр. „ 2.—	

Цѣнники высылаю франко, за опакowanie не чи-
сло нѣякой оумы. 1652 2-10

Складъ комисовый въ Тернополи въ Магазиנѣ
Вп. В. Стахевича.

Зъ руководѣлнѣ вырѣбѣвъ церковныхъ рѣчей

И. ПАКУШЕВСКОГО

Улиця Орменська противъ „Народной Торговлѣ“.

Отозва до Всечестного Духовенства.

Конкуренція, яка повстала въ нашѣмъ краю въ вырѣбахъ
рѣчей церковныхъ, а особливо що-до импортованныхъ зъ чужихъ
фабрикъ недосвѣдченными предпріемцами, змушає мене подати
цѣны вырѣбѣвъ власныхъ, котры купуючий заводѣды буде мати
дешевше и зъ першю руку на желанье.

Цѣны слѣдующі:

Кадильница жовта 10 зр. поорѣблена 12 зр.
Ладоница „ 2 „ 50 кр. 3 „ 50 кр.
Хресты ѡлтаревѣ 8—10—12—20—30—40 зр. и выше.
Чаша золочена въ огни гладкой работы 14 зр.
„ „ „ оздобѣншюя работы 20—25—30 зр. и выше.
Дарохранительница съ короною золочена 18—25 зр. и выше.
Хрестъ ручныи орѣховый 4 зр. 50 кр.
„ „ „ металевый 3 зр. и выше.
Мировникъ 1 зр. Ложечка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоругвѣ жовтый 6 зр.
„ „ „ волооченый 10 зр. и выше.
Золоченье въ огни чашѣ 8—10—12 зр. и выше.
Поорѣбленье кадильницъ 2 зр. 50 кр.
Отновленье окуты до Евангелій: 6—8—10—12—15—18 зр. и выс.
Новѣ окуты „ 15—18—24—30 зр. и выше.
Лѣхтарѣ мосяжныи цѣны высокости.

Кромѣ того принимає всякія работы церковныи якъ новыи, такъ
и до отновленя. 1596 8-12

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000
МАРОКЪ

подає яко наибѣлѣшу
выграну въ найша-
сливѣмъ случаѣу
наибѣлѣйша велика
державоу Гамбурга
гарантована лотерія
грошева.

Спеціально-же:
1 Прем. а М. 300.000
1 выгр. а М. 200.000
2 „ 100.000
1 „ 90.000
1 „ 80.000
1 „ 70.000
1 „ 60.000
2 „ 50.000
1 „ 30.000
5 „ 20.000
3 „ 15.000
26 „ 10.000
56 „ 5.000
106 „ 3.000
253 „ 2.000
512 „ 1.000
818 „ 500
31720 „ 145
16990 „ 300, 200
150, 124, 100, 94,
67, 40, 20.

Наибѣлѣйша, высокими правительствомъ
державнымъ въ ГАМБУРГѢ дозволена и цѣлымъ
окарбомъ державнымъ гарантована лотерія гро-
шева мас 100000 лосѣвъ, зъ котрыхъ 50.500
легко выиграють. Цѣлый капиталъ приходящій до
лосования выноситъ

9,550.450 Марокъ.

Ся грошева лотерія ѡтначается осо-
бно тымъ догоднымъ урядженіемъ, что
всѣ 50.500 выиграныи, котры суть выписаны
въ побѣхъ столѣтой табелѣ, приходятъ до
легкого порѣшеня вже въ кѣлькихъ мѣся-
дахъ въ сѣмѣхъ по сѣбѣ постепенно посту-
пающихъ класѣхъ.

Головна wygrana першю класѣ выноситъ
50.000 марокъ; зѣблѣшася оттакъ въ другѣй класѣ
на 60.000, въ третѣй на 70.000, въ четвѣртѣй
на 80.000, въ пятѣй на 90.000, въ шестѣй на
100.000 а въ сѣмѣхъ евантуально на 500.000, спе-
ціально же на 300.000, 200.000 марокъ и т. д.

Продажъ оригинальныхъ лосѣвъ сен гроше-
вой лотерии повѣрено подѣсаному домови
торговельному а всѣ тѣ, что хотѣтъ вѣзти у-
часть въ закупкѣ оригинальныхъ лосѣвъ, зво-
лять съ своимъ замовленіями ѡтнеситися просто до
сего-жѣ дому.

Поважанныхъ замовляющихъ проситъ до-
лучати припадающіи оумы въ австр. банкнотѣхъ
або марнахъ почтовыхъ до замовленя. Можна
также посылати грошѣ наизамѣны почтовыми, на
бажанье выконують также припорученія за по-
слѣплатою.

До тягненя wygranoi першю класѣ ко-
штує

1 цѣлый лосѣ оригинальный зр. а. в. 3.50 кр.
1 половина лосу оригинальн. зр. а. в. 1.75 кр.
1 чертъ лосу оригинального зр. а. в. 0.90 кр.

Каждый получить на руку оригинальный лосѣ засмотренный гер-
бомъ державнымъ а равночасно и урядовый планъ лосования, зъ которо
видко всѣ близшии поясненя. Заразъ по тягненію получить каждый бе-
рущій участь урядову листу выигранныхъ, засмотрену гербомъ держав-
нымъ. Выплата выигранныхъ сѣбѣуе посяла плану ретельно и подѣ га-
рантією державы. Наколи-бъ неждано получателемъ не годился планъ
лосования, то мы радо готови негодный лосѣ передъ тягненіемъ назадъ
взяти и ѡтдати получену за нихъ оуму. На бажанье высылаются уря-
довыи планы лосования на передъ даромъ. Чтобы мы могли всякія замо-
вленя старанно выконати, то просимо высылати ихъ янѣ найскорше,
на каждый случай однакожъ передъ 1607 1-2

31. мая 1886

просто до насъ
VALENTIN & Comp.
Bankgeschäft Hamburg.

Подяка.

Точною ликвидациєю и ско-
рою выплатою пошкодованныхъ
въ мѣстѣ Лиску на вдоволе-
нье всѣхъ убѣзпеченныхъ въ
Банку „Славія“ зыскало собѣ
се чesке Товариство асекура-
ційне загальну симпатію, за
що высказую ему въ имени
всѣхъ подяку. Стараніемъ мо-
имъ буде: припоручати каждо-
му, чтобы убѣзпечався въ Бан-
ку „Славія“.

Лиско 7 мая 1886.

Іосифъ Бѣлякъ, бурмистръ.

Новый Готель

и Нова Рестаурація
въ Коломынѣ.

Фердинандъ Лабендзкій, дотепе-
рѣшныи рестауракторъ въ Каси-
нѣ — Реуорѣ въ Коломынѣ ѡт-
вирѣе съ днемъ 20 мая о. р. въ
Коломынѣ въ рынку „Готель ан-
глийскій“ и Рестаурацію съ во-
нимъ комфортомъ. Цѣны дуже
пріступныи, порядокъ взѣрцевый,
прислуга скоро и ретельна. 1657 1-2

! На продажъ !

Торговля корѣнна и харчева
въ Станиславѣвъ,

истнующая отъ 10 лѣтъ, положена
въ серединѣ мѣста

побѣхъ руск. катедраль. церкви,

заосметрена богато въ товары,
гѣшачася довѣремъ дуже широ-
кого круга мѣсцевой и замѣдово-
вой публики естѣ по причинѣ
слабости властителя на продажъ.
— Властитель капиталу 2.000 зр.
могутъ тутъ закнучити дуже ко-
рытный интересъ. Близшихъ по-
ясненъ подаетъ: Administracya
„Kroniki Stanisławowskiej“ въ
Станиславѣвъ. 1658 1-3

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДѢВНИКЪ

Д. ЧИНЬСКОГО

въ Ярославли

64 разы
за сороклетний часъ
истнована означены.

Майже всѣма
цѣсарскими, король-
скими и князьскими
лѣкарями приобщены
поручены.

Осторожность при закупкѣ.

Extractum malti Johanni Hoffii можна достати у всѣхъ
антикахъ и большыхъ торговляхъ; треба лишь вы-
разно жадати его съ оригинальною маркою охоро-
ною (стоячий овалъ съ погруженымъ и подписанымъ вы-
находящимъ Ивана Гофа)

По цѣлѣй земли роз-
ширенный 27 000 мѣсъ
продажи.

Що день новъ уздо-
роженъ у всѣхъ га-
зетахъ! Отъ 40 лѣтъ
надъ 1 миллионъ наслѣд-
ковъ уздоровленя.

Повѣдомленіе о выздоровленіи и прилюдна подяка рѣдкого
рода въ користь подобно страдающихъ вынаходцевъ лѣчущихъ
и ѳтживляющихъ средствъ здоровья зъ екстрактъ солодового.

Повѣдомленіе о чудномъ выздоровленіи пана Григорія Носа, учителя въ Бартковѣ,
почта Красне, зъ дня 1 цѣвтія 1886. Оно писане до

ПАНА ИВ. ГОФА

вынаходяи после его имени названныхъ препаратѣвъ лѣчебно-ѳтжи-
вляющихъ зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа, ц. к. совѣтника,
власителя золотого хреста заслуги съ корономъ, рицаря высшихъ
прусскихъ и нѣмецкихъ ордерѣвъ у Вѣднн, Фабрика: Grabenhof,
Bräunerstrasse 8

Бартковѣ, 1. цѣвтія 1886.

Съ нѣколи невѣстасяючою вдичностею спѣшу зложити Вашѣй Высокоблагородности слѣдуюче
повѣдомленіе. Отъ шести лѣтъ страдаю я на тяжкій ѳтдыхъ, неустойчій кашель, при котромъ иногда
провалялася кровь и неуставая боль грудей а мой бѣлъ бувъ часами такъ сильный, що я зъ умучени
не могъ выстояти и мусѣвъ лягати на постѣль. Я всего пробовавъ, але застѣды безуспѣшно. Протинно,
фабрикаты Вашои Высокоблагородности, пиво здоровья зъ екстрактъ солодового Ив. Гофа и солодова
шоколада здоровья усунули въ противу шести недѣль мою згадану недугу, такъ що я теперь вже зовсѣмъ
здоровъ. Складаючи сѣмъ Вашѣй Благородности нѣиширшу подяку, прошу Бога, щоби Васѣ застѣды
удержавъ при сильномъ здоровіи и ѳтдаю Вашѣй Благородности се мое повѣдомленіе до помѣщеня въ
газетахъ для добра подобно страдающихъ людей. Съ наилучшимъ поважаемъ и докизненною вдич-
ностею

Григорій Носъ, учитель

Лѣчебно-поживный матеріи вынайденныхъ мною ѳтживляющихъ препаратѣвъ зъ
солоду, котрі вернули назадъ соткамъ тысячѣвъ людей утрачене здоровье,
находятся въ слѣдующихъ сполученыхъ пріятныхъ до поживаня:

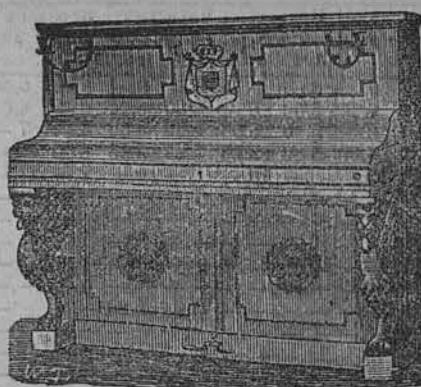
1. Въ видѣ смачного діететичного пива здоровья зъ екстрактъ солодового на застарѣлій недуги
наилѣпше средство до улещеня и удержаня житя для сухотниковъ, хорыхъ на груди,
анематичныхъ на легкѣй и для реконвалесцентѣвъ по тяжкихъ хоробахъ: Недостижиме,
не перевысшени и не до наслѣдованя средство въ хоробахъ жѣночыхъ и на золотуху, на
бѣлъ жолудка, бракъ крови, слабе травленіе;
2. въ доброй шоколадѣ здоровья зъ екстрактъ солодового на бракъ крови и выхудобѣтъ,
ослабленіе, нервовѣтъ, безсоннѣтъ, бракъ апетиту;
3. въ бонбонахъ на груди зъ екстрактъ солодового, въ синѣмъ паперѣ, звончачій и розпу-
скаючій слизъ въ кашлѣ, при хрипѣхъ и недугахъ органѣвъ ѳтдыховыхъ;
4. въ сконцентрованѣмъ екстрактѣ солодовѣмъ на недуги легкѣхъ, астму, кашель и золотуху
для особѣ, що не люблятъ або не зносятъ пива, одинокѣ для дѣтей;
5. въ муцѣ солодовой для живленя дѣтей, яко заступство и лѣпша помѣчь для матерного
молока для дѣтей золотушныхъ и въ наймолодшѣмъ вѣдѣ;
6. въ гомеопатичной кавѣ солодовой въ рознервованіи, въ злотахъ и для матерей плека-
ющихъ.

Ивана Гофа лѣчебно-поживный препараты здоровья зъ екстрактъ солодового ѳтзначенъ 64 разы
цѣсарями, королями, князями и княгинями, великими князями, 400 заведенъ лѣчебныхъ и
тысячъ лѣкарѣвъ зъ всѣхъ краѣвъ записують ѳтъ 40 лѣтъ солодовой фабрикаты Ив. Гофа и
за сей часъ вывѣщено звышъ миллионъ хорыхъ. Сі препараты здоровья, признанъ всѣми, розши-
ряются теперь 27000 складами въ цѣлѣй Европѣ, котрі все чѣе збѣдшаються

Можна достати у всѣхъ антикахъ, другеріяхъ, Народній Торговли и великихъ торгов-
ляхъ. Треба жадати Original-Extractum malti Johanni Hoffii съ маркою охороною.

Перша правдива лѣчуца, скрѣпляюча тѣло шоколада зъ екстрактъ солодового Ив. Гофа (для
малокровныхъ, блѣдыхъ, сухотниковъ и на безсоннѣтъ) 64 разы за 40 лѣтъ истнована ѳтзначена Фран-
цускѣй, англійскѣй и всѣ прочій шоколады не мали тѣхъ наслѣдѣвъ для удержаня и приверненя здоровья
якъ Ив. Гофа солодова шоколада здоровья; Ив. Гофа солодовой шоколада здоровья не повинна для того
недоставати въ нѣишѣмъ домѣ

1653 1-6

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже азяю, що Высокочоужаній ѳтцѣ духовній
уряджують при церквахъ хоры, прето поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОННОМЪ (або ФИСГАРМОННОМЪ) ДО УЧЕНА СПѢВУ.

Высокопочоужаній п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до
русской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего výroбу и мо-
же дати Высокопочоужанымъ ѳтцамъ Духовнымъ о томъ
дуже пожиточный инструментъ наилучшу информацию.

Цѣна тѣхъ инструментовъ ѳтъ 70 зр. а. в. и выше-
дае такожѣ на раты

1872 85-?

Съ поважаемъ

ІОАННЪ СЛИВИНСКІЙ.

власитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-
моніомъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

Универсальный ПЛУГИ СТАЛЕВІИ

съ подрѣзникомъ, чересломъ и ломъ-
шемъ запаснымъ доставляють

Umrath & Co.
Prag-Bubna

1645 по цѣнахъ 3-?
зр. 32 за 4-8" гаубкою орки
" 34 " 6-10" " "
" 42 " 8-14" " "
" 55 " 12-18" " "

Илюстрованіи цѣнники даромъ и франко.

Въ Администраціи "Дѣла"
можно достати за присланиемъ
15 кр. на оплату почты

ЛОСЫ

великой фантомы льотеріи

устроено на доходъ "Дѣвочого
института" въ Перемышлѣ. Лот-
ерія та складається зъ 12.100
болѣешихъ выгравныхъ вартости
1.000, 500, 400, 300, 200 и
100 зр., межѣ котрыма суть да-
ры монарховъ папующихъ въ
Европѣ, князѣвъ церкви и т. д.
якъ также и предметы закупе-
най комитетомъ.
Цѣна лосу 1 зр.

ЗАКЛАДЪ ЛѣЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ ТРУСКАВЕЦЪ

1631-7-10

(Станція почтова и телеграфична.)

ѳтвореніе поры купелевой дня 26 мая, замкненіе 15 вересня.

Близко станціи зѣлѣный надѣлѣтъинской "Дрогобыч" поѣздас: сла-
ве ѳтъ давня зъ своей надѣвчаною лѣчебной силы жерело солѣнское, котре
пѣсла сегодѣшнѣмъ проф. Радѣшевского належить до найсилѣи-
шихъ, знаменити зѣлѣзову боревину, жерело сѣрчане, намулъ сѣрчан-
солѣный, три солоніи жерела до пия содержачій сѣмъ глѣбедону, жерело го-
няче мочъ зване "нафтовымъ", жентицѣ и моломо, нурація за помѣчь
масажу и електрики.

Хоробы, котрі радятся ѣчити въ Трускавцѣ: Престарѣлѣй гостепъ,
престарѣлѣй хоробы проведу кормового, утробы, шкѣры, костей устрою нерво-
вого, бѣлъ первоний, золотуха, опашѣтъ, ексудаты, пѣсокъ нирковий, нежить
мѣхура и т. д.

Поѣз комитатки купелевъ, красѣй помешкавъ съ услугою, урядженъ вы-
годно и съ печами. Церковь и каплица латиньска. Кѣлька реставрацій, цукорня,
читальня, добра музика. Положеніе здорово, подѣбрѣе, численнѣй тѣнѣтъ про-
ходы и прогулки въ окрестѣхъ. Аптека и складъ минеральныхъ водъ въ
мѣсцѣ. Закладъ лѣчебный выкупилъ мы въ 1881 р. зъ рукъ жидѣвскихъ и ри-
бномо все, що можемо, щоби подвести его до давнѣй сѣклѣости. Въ першѣмъ
и послѣднѣмъ сезонѣ помешаня въ домахъ закладѣвыхъ о 30% дешевѣше.

Сего року будуть ординувати въ Трускавцѣ: Д-ръ Аврелій Пльхъ зъ
Ярослава и Д-ръ І. Рознеръ, асистентъ клиники полоиничной въ Краковѣ.

Убогихъ хорыхъ, котрі выкажутся сѣдѣнѣмъ убожества, подтвержде-
нымъ ц. к. старостомъ, буде уважалыся по можности лишь въ першѣмъ
и послѣднѣмъ сезонѣ.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

Признану загально найлучшу

Масу до запусканя подлогъ

поручають.

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1644 57-0

Переиздующимъ даемо ѳтповѣднѣй рабать.

Л. ШТОРХЪ ВЪ БЕРНѢ,

Морава, улица Доминиканьска 41

высылае за послѣплатою, якъ довго выстае запасъ, поданій понизше товары богато дешевше ѳтъ цѣны výroбовои.

ВЕЛИКА

партія останковъ сукна!

3 1/4 метрѣвъ довгій, въ найкрасѣишъ взорахъ

на повне мужеске одѣнье

1 останокъ зр. 3-75

Каждый недѣлѣный останокъ пріймаеся назадъ.

1 Останокъ коца
на помѣсть
10-12 метрѣвъ довгій
въ всякихъ барвахъ, дуже
трѣвалый зр. 3-50.

Обрусь зъ Джуты
найновѣйшого взору
повной величины, доокола съ
френзлями
1 штука 90 кр.

Полотно домове
1 локоть широке
1 повна штука 29 лѣктѣвъ
зр. 4-20.

Сорочки дамскіи
зъ доброго бавовняного по-
лотна съ мережанѣю обѣшѣкою
6 штукъ зр. 3-25.

Дерги на конѣ
драпован и сѣрй
съ барвными берегами 190 цм.
довгій а 130 цм. широкий
1 штука зр. 1-50.

Обрусы
всякой барвы
3 штуки 3/4 великѣй зр. 1.—
3 штуки 1 1/4 великѣй зр. 2.—

Ручники
кухонніи,
веѣлѣный, повной довжины
6 штукъ 70 кр.

СЕРВЕТЫ
бѣлѣ, льнянѣй 1/4 въ квадратъ
6 штукъ зр. 1-20
Серветки до кавы
льнянѣй рѣзнобарвнѣй,
6 штукъ 30 кр.

Сорочки
для робѣтничѣвъ
зъ доброго оксфорду,
повной довжины,
3 штуки зр. 2.

Запаски
до господаретва
зъ мѣдного овиного полотна,
съ выбитыми найновѣйшими
взорами,
6 штукъ зр. 1-50.

ХУСТКИ ДО НОСА
зартѣлѣн, съ барвно тканымъ бе-
регомъ, элегантно výroбленѣй.
1 тузинъ мужескѣхъ зр. 1.—
1 " дамскѣхъ зр. —80
1 " для дѣтей зр. —60

Заслоны мережковѣй,
1 метеръ широкий,
въ найновѣйшихъ взорахъ,
1 метеръ 25 кр.

Гарнитуръ рипсовый
въ найновѣйшихъ барвахъ,
охладающійся зъ двѣхъ ѳдѣ-
ляхъ и обруса доокола съ шнур-
ками и кутасами зр. 4-50

Льнянѣй
РУЧНИКИ
бѣлѣ съ червоными краями
6 штукъ зр. 1-20

КОРСЕТЫ
ѳтличной лѣкѣсти
съ бляшѣтомъ ложковымъ
1 штука 70 кр.

Гарнитуръ джутовый
складающійся зъ 1 обруса и
2 ѳдѣляхъ
красно výroбленѣй, повной
величины зр. 3-50

Заслоны зъ Джуты
2 части по 3 1/4 метра довгѣй,
съ драперією и френзлями
красно výroбленѣй
зр. 2-30

Джутовый диваники
передъ лѣжко
1 1/2 метра довгѣй доокола съ
френзлями въ найнов. взорахъ
1 пара зр. 1-30

ОДѢЯЛА
зъ червоного кретону, элеган-
тно стѣбнованѣй, повной ве-
личины
1 штука зр. 3.—

Пѣльнянѣй
Хустки до носа
для мужинѣй и дамѣй, пышно вы-
готовленѣй
1 тузинъ зр. 1-80.

Англійскѣй
Плѣды до подорожи
зъ частѣй новыи, 3 1/2 м. довгѣй,
1 60 м. широкий
1 штука зр. 4-50.
Ремень до плѣду 75 кр.

РУЧНИКИ
до натираня
дуже элегантнѣй, съ ясно чер-
воными краями и френзлями
6 штукъ зр. 1-50.

ШТЕРИВЕРГСКА
ПОСТѢЛЬ
1 локоть широка въ рѣжа-
барвнѣй паски, за правдиву
барву гарантуеся.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 6.—

ОКСФОРДЪ
30 лѣктѣвъ,
правдивѣо забарвлѣный
зр. 4.—

Градель дамастовый
на покрывала на постѣль
1 локоть широка, знаменитѣй
якѣсти.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 5-50

Стирки до пороху
небѣлѣнѣй съ червонымъ берегами.
6 штукъ 60 кр.
Стирки до скла
бѣлѣ съ червоными берегами.
6 штукъ зр. 1.—

ШИФОНЪ
дуже доброй якѣсти, дуже до-
гѣднѣй на ѳдѣля для мужинѣй,
дамѣй и дѣтей 90 цм. широкий.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 5.—

Накрытьѣ на стѣлъ
складающѣеся зъ 1 обруса и
6 серветѣвъ зъ льняного дамасту.
1 гарнитуръ зр. 2-30

Простирада
(безъ шву)
2 м. довгѣй, 1 1/2 широкий, зъ
наилѣпшого полотна.
1 штука зр. 1-40.

Готовѣй
КАЛЬСОНЫ
зъ доброго шевіоту, дуже до-
гѣднѣй výroбленѣй.
1 пара зр. 1-35.

Недѣлѣный товаръ пріймаеся назадъ и звертаются грошѣ.

Перепишка на всѣхъ австрійскихъ мовахъ

Щобы у П. Т. Замовляющихъ усунути всяке недовѣрье, высылаются замовленя для Всѣхъ клиру, П. Т. начальникамъ промадѣ, власителямъ поѣслоестей, директорамъ поѣслоестей
и фабрикъ, професорамъ, урядникамъ державнымъ и краевымъ на выразне желаніе такожѣ и безъ послѣплаты.

1630 2-25

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. пош. Литер. добавокъ „Библиотечка наизящ. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркуша кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улича Галицка. Рукописи заворачиваются лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надоболане“ по 20 кр. а. в. Републикаціи неопечатаній вольны бѣт. порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Роттердамѣ Редакція „Кіевскомъ Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовой урядѣ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

„Wien. Allg. Zeitung“ о справѣ руской.

II.

Помѣтивши въ попереднѣмъ числѣ „Дѣла“ поглядѣ „Wien. Allg. Ztg.“ на справу мало-руску въ Россіи и Австріи, хочемо нынѣ поглядѣ сей бодай въ короткости скоментувати. Коментаръ нашъ покаже, о скільки вѣрно подивився органъ вѣденської прасы на пытанье мало руске, въ чѣмъ днѣ роздѣшовся съ дѣйствительнымъ положеніемъ справы, и о скільки належало бѣ еманациѣ „W. Allg. Ztg.“ доповнити, щобъ о вавѣ мало-русского пытанья въ обохъ вѣдаваемыхъ державахъ выробити собѣ вѣрнѣйше и объективне понятіе. Бѣтъ се у насъ досыть фатальный обьявъ, що праса вѣденська а навѣтъ и мужѣ державній въ Австріи о справѣ руской выдаютъ неравъ судѣ дуже поверховный, немовъ-бы Галичина а тымъ больше Украина и другі краѣ, заселені 20-миліоновымъ мало-русскимъ народомъ, лежали въ недоступнѣмъ центрѣ Африки. Але фатальнѣмъ сей вѣдѣся майже съ понятіемъ державного мужа австрійского и есть освященный традиціею. Рѣдко котрый въ тыхъ пановѣ живѣ посередѣ народу руского, не знавъ вывѣчайно исторію его, тымъ менше нынѣшнихъ тенденцій, а інформаціи бере правильно въ досыть мутныхъ жерелѣ. Зъ того и выходитъ, що такий фаверверкъ Гнилицкій або неспокоѣ на Маурицянѣ не находятъ у нихъ асного врозумѣня та оцѣненія и вѣшаються заравъ на великій вѣднѣ, або вѣвняються загалови народу, коли тымчасомъ справы большой, есенціальной ваги, справы, вѣзвані тѣсно съ интересами державы багателизуются, а поднатѣ кимсь случайно, идуть другого дня въ непамять, затревоживши лишь загалъ або абудивши тутъ и тымъ самі лишь подозрѣня. Пригадуемо, що кн. Бисмаркъ передъ рокомъ показавъ большѣ знаня руской справы, чимъ офіціальный „Fremdenblatt“ вѣденскій. Въ насъ дуже рѣдко зъявляються люде, держачі керму, котрі були бы въ силѣ врозумѣти духъ и тенденціи народѣ, сполученыхъ судьбою подѣ скиптромъ австрійскимъ. Зъ бѣги и непервѣдѣ въ дѣланю въ горы, и повѣрна суперечность съ интересами державными въ долу, путанина понятій, малый або большій хаосъ и политика „von Fall zu Fall“.

Мы предвиджуемо, що про-то и еманацию „W. Allg. Ztg.“ о справѣ мало-руской постигне вывѣчайно судьба. Справою сею побавится праса австрійска и панславистична въ Россіи, але результатъ позитивного не буде, бо вѣтъ тѣ справы заскакують компетентныхъ мужѣвъ дуже несподѣвано и неприготовленыхъ. А мимо того справа мало-руска буде колись чи не рѣшати судьбу державъ середущою Европы. Вагу ви розумѣте вже нынѣшня офіціальна и неофіціальна Россія и дѣляго лишь стараеся ви звивелювати. Нивѣлѣція та почалася вправдѣ дуже давно, почалася съ хвѣлаею договорѣвъ Переяславского и Андрусовского, але ведѣся консеквентно по нынѣшний день. Россія бажавъ дѣлковити ассимиляціи етничной и религіиной вѣхъ своихъ народѣвъ, отже и народу мало-русского. Тымъ думавъ она убѣвнѣчатисъ противъ сепаратизму политичного. Въ XVII. вѣдѣкъ переводжено нашихъ ученыхъ систематично въ глубѣ Россіи, автономію Малоруси подрывано, нищено поволи грѣшми и подарками самоуправу кіевской митрополіи, аношено академія, школы, коротко кажучи — стремлено системою централизаціи довершити дѣло такъ званого „объединенія“. При тѣмъ утѣшались краѣ, заселені Русинами заодно наибольшимъ упослѣдженіемъ на поли духовой культуры. Кіевъ одержавъ доперва въ 1834 р. университетъ, другі мѣста украинскі ще подѣвѣйше. А нынѣ робота та продовжуея систематично тымъ, що въ однои сторонѣ абороныи указами розвивати письменность малоруску, а школы, уряды и амвонѣ

церковный уважаются россадникомъ языкового „объединенія“. Россія отже врозумѣла вагу мало-русской справы, але заравомъ тревасъ въ тѣмъ традиціоннѣмъ пересѣдченю, що постепенно ассимиляціею адужавъ заворожити пытанье малоруске. За-дѣля того есть она глуха на вѣсѣ выводы навѣтъ своихъ ученыхъ, котрі на подставѣ науки говорятъ о національнѣй окремѣшности мало-русского народу. Дѣляго душитъ она, подѣвнувана панславистами, всякій обьявъ племенной рѣзницѣ на Украинѣ и въ другихъ земляхъ. Дѣляго выкликуе въ Галичинѣ, на Буковинѣ и на Угорщинѣ справу „объединенія“ литературного и религіиного. Се такий ясені рѣчи, що и шкода про нихъ больше слѣбѣт тратити.

А мимо того народъ мало-рускій жиѣ своимъ житѣмъ и жита сего не зломляѣтъ нѣвѣк репрессалии. Зсылки на Сибирь, указы збороняючі литературный розвѣдъ — все то, о чѣмъ вѣдала „W. Allg. Ztg.“, показуеся слабымъ, щобъ спинити струю народного духа Малороссіи.

Коли-жъ таке дѣбѣся въ сусѣднѣй державѣ, то въ Галичинѣ національный розвѣдъ Русинѣвъ спинаеся тымъ, що мимо конституційныхъ свободъ, Русинамъ полишено до того розвою лишь дуже вузке поле. Въ тѣмъ ввѣгладѣ и признаемо повну правду органици вѣденской прасы, котрый каже, що „въ Австріи досѣ не оцѣнено гѣдно ваги сей партіи, що бажавъ національного розвою Русинѣвъ“. Але заравомъ мусимо спростувати друге его скаванье, будь-то ажъ Русины въ-подѣ Россіи перестегрегали Галичанъ передъ „панрусскою прощандою“, ширеною, якъ каже, „юрельдниками“ московскихъ панславистѣвъ. Се не вѣрно! Народовѣ галицкѣ не потребували инструкцій ажъ въ-за кордону подѣ самѣ ввѣгладомъ. Силу и впливъ тыхъ деморализаторѣвъ умѣли они давно самі оцѣнити, и съ горсткою пропагаторѣвъ деморализаціи упорались самі. Они дѣля національного розвою галицкихъ Русинѣвъ не страшны. Только коли въ другой стороны, изъ стороны тѣлѣ законодательныхъ и административныхъ властей Русѣ галицка обмежена на одну гимназію руску и колька катедр на университетѣ; коли языкъ ви не найшовѣ приступу до судѣвъ и урядѣвъ; коли питомѣвъ семинарій духовныхъ учатся въ латинскѣмъ языкѣ на университетѣ; коли выхованье чорного клиру и частины молодежи поручався патрамъ съ космополитичными або невѣвѣстными тенденціями; коли центральне правительство позволяѣтъ, щобъ народови рускому центральный комитеты выборчѣй не давали змоги розвинути ширшой акціи въ Соймѣ и Радѣ державной; коли и въ повѣтовыхъ тѣлахъ автономичныхъ голоеъ Русина не має ваги потрібной; коли — въ загалѣ скаванши — краковскѣй фракціи и ви сателитамъ повѣрена нынѣ керма краевыхъ справъ, — ну, то при такѣмъ складѣ рѣчей годѣ жадаѣтъ, щобъ національне житѣе галицкихъ Русинѣвъ плыло швидшою и ширшою струею. Слабодухи и деператы суть въ кождѣмъ народѣ, не говорячи еко о индивидуахъ, котрымъ ренегатство и личны выгоды принали до душѣ. „W. Allg. Ztg.“ подносѣтъ про то дуже справедливо крайню коувѣчность, щобъ „сумній практики выборчѣй“ въ Галичинѣ перестали якъ найкорше, и щобъ Русинамъ подана була можнѣсть правильного ширшого розвою. Се лежить певно и въ интересѣ самой-жъ австрійской державы. Мы не рефлектуемо на далеководность такихъ мѣрѣ, про яку вѣгадуе „W. Allg. Ztg.“ Австрія не проявляла и не проявляѣтъ такого стремленія въ своѣй заграничнѣй политикѣ, щобъ можна на серію говорити о якыхъ ви аспираціяхъ на пограничнѣй територіи Россіи. Заборча политика Австріи звернена нынѣ въ иншу сторону. Рѣвно-жъ не вѣвѣстнѣ намѣ сепаратистичный тенденціи политичны на Украинѣ въ користь Австріи а въ некористь Россіи. Таку думку под-

сувають Украинцямъ лишь органы Каткова на то, щобъ правительство російске спонукувати до острѣйшихъ мѣрѣ противъ литературного розвою на Малоруси. Се аналогична практика съ практикою станицикѣвъ, котрі и Русинамъ-народовѣмъ галицкимъ подѣвнуютъ сепаратизмъ анти-австрійскій, лишь дѣляго, щобы ще якійсь часѣ удержатисъ при кермѣ.

Подѣ конѣць годимосѣя съ тою гадкою вѣденского органу, щѣбъ „Австрія изъ сумныхъ послѣднихъ фактѣвъ въ Галичинѣ вытягнула для себе отповѣдну науку“. Яка мала-бы бути та наука, — рѣчы ясна; ширшій розвѣдъ національный Русинѣвъ галицкихъ и буковинскихъ. Австрія сила лежить лише въ будженю симпатіи у своихъ народѣвъ. Коли-жъ руской справѣ въ загалѣ приписуѣ велике значенье державне, то повысканье симпатіи мало-русского народу не лишѣтся безъ хѣна дѣля той державы, въ котрой національный розвѣдъ его найде повну гарантію.

Новый мученикъ — за Русѣ.

„Львовская такъ зовимая русская гимназія — пише „Нов. Проломъ“ въ послѣднѣмъ числѣ, — была на сихъ дняхъ предметомъ росправы передъ карнымъ судомъ въ Вѣднѣ. Редакторъ вѣденского „Parlamentär-a“, д-ръ Карлъ Живный и, напечаталъ въ н-рѣ 4 той газетѣ изъ тек. года статью, въ которой выказалъ, що на такъ зовимой русской гимназіи во Львовѣ воспитуются самыи соціалисты, анархисты и нигилисты, такъ якъ дѣло идѣтъ о томъ, щѣбы русскую молодежь, если оную вы-на-родовити не можно, по крайнѣй мѣрѣ деморализовати.“ Дальше иде вѣвѣстка о томъ, що будѣ-бы то не самѣ директоръ о. сов. Ильницкій въ власной волѣ удѣмнуеся о честь руской гимназіи, але „по порученію краевой рады школьной“ а наконецъ подана тенденційно вѣвѣстка о самѣй карнѣй розправѣ у Вѣднѣ, де мѣжъ иншимъ сказано, що „защитникъ обвиненного д-ръ Фридманъ предлагалъ матеріалы, желая доущенія доказательства правды, але трибуналъ не доущити до-казательства“. „Слово“ въ дописи о. Ивана въ Вѣднѣ передаѣ сю справу большѣ объективно, а по наведеню засѣду д-ра Живного додаѣ нѣ пришивши, нѣ прилатавши: „Д-ръ Живный перешелъ на православіе“.

Мы въ послѣднѣмъ числѣ навѣли лишь коротенько, подѣля першихъ телеграмъ, результатъ розправы, — нынѣ можемо розправу представити ширше, подѣля сировозданъ въ вѣденскихъ газетахъ, а тогды кождый пересѣдчитсѣ, на скільки д-ръ Живный, котрый подѣвняея такого спасительного для галицкой Руси дѣла „доухата концѣ“ такъ зовимой руской гимназіи у Львовѣ, одинокой на цѣлу Галичину, стався новымъ мученикомъ за Русѣ, бо, кажутъ, трибуналъ „не доущити до-казательства“, що руска гимназія выховуѣ самыхъ анархистѣвъ...

Розправу противъ д-ра Живного, обжалованого о провиню въ §. 300 вак. кар., провадѣвъ с. в. Гольцингеръ, обжалованого заступавъ адв. д-ръ Е. Фридманъ, а обжалованье вносилъ прокураторъ д-ръ Фельзеръ. Д-ръ Живный мавѣ оправдыватисѣ въ замѣту, що яко выдаеъ и отвѣтальный редакторъ тыждневника „Parlamentär“, издаваного въ дуѣхъ російскихъ панславистѣвъ, помѣтивъ статью о руской гимназіи у Львовѣ, котрой закинуѣ, що она лише въ имени есть рускою, що въ нѣй учатъ атеизму, соціализму и антиславянского сепаратизму, що она выдаѣ наибольшій контингентъ анархистѣвъ и руску молодежь не выховуѣ, але деморализуѣ. Актъ обжалованья выводилъ отже, що д-ръ Живный тою статью доущитсѣя провиню подбурюваня до ненависти и погорды противъ дирекціи и учительского тѣла руской гимназіи.

Обжалованный д-ръ Живный заявляѣтъ насампередъ, що дотычна статья не есть ориги-

Предплатъ на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
въ цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотечка“: съ дод. „Библиотечка“:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
на самѣ додатокеъ: на самѣ додатокеъ:
на цѣлый рокъ . . . ар. 5— на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . ар. 2-50 на полъ року . . . 2-50 р.
Для Заграничѣ, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
на полъ року . . . 7-50 ар.
на чверть року . . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотечка“: на самѣ додатокеъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
Подпункто число копѣеъ 12 кр. а. в.

нальна, але перепечатана въ „Московскихъ Вѣдомостей“ Каткова, а дальше, що не днѣ самѣ перекладаѣ ви въ російского, а доручено ему готовый перекладъ на нѣмѣцке и днѣ его умѣстивѣ. Розумѣеся, днѣ мусѣтъ взяти на себе всю отвѣтальность, дѣйстно бере ви, и готовѣ переводити доказѣ правды. Розумѣеся, трибуналъ не буѣтъ противный переводженю доказу правды, тожъ и спытаѣвъ д-ра Живного и его оборонѣя, які предлагалѣтъ доказы?

Очевидно, задача обжалованого и его оборонѣя була прикра. Щѣ-до „атеизму“ — треба було навести факты, що передовѣтъ катихит гимназіи о. Гушалевицъ, котрого задачею есть вщепляѣтъ въ сердца молодежи засады христіанской религіи, замѣстъ тыхъ засадъ впокуе въ молодежь руской гимназіи засады безвѣрія. Щѣ-до „соціализму“ — треба було подати факты, що профессоръ руской гимназіи, чи то ех cathedra, чи по-за школою, подбурюютъ молодежь до руйнованя истнующихъ законныхъ порядкѣвъ. Нарештѣ щѣ-до „анархизму“ — треба було показати „той наибольшій контингентъ анархистѣвъ, якіи продукуѣ руска гимназія“. Коли-бъ обжалованный буѣвъ на то навѣвъ факты, тымъ самымъ буѣвъ-бы доказавѣ, що руска гимназія деморализуѣ молодежь. Але-жъ въ тѣмъ и лихо, що фактѣвъ нема и не може бути. И отъ д-ръ Живный радѣтъ собѣ, якъ може: потапаючіи, вѣвѣстно, хапанѣи и стебѣлиники.

Ото д-ръ Живный, яко одинѣй доказѣ, подаѣ фактъ, що Русины посылають ученикѣвъ до нѣмѣцкой, а не до руской гимназіи, — ерго, коли-бъ руска гимназія не була така, якъ ви Катковъ а за нимъ д-ръ Живный представилѣ, то Русины посылали-бы молодежь до неѣ. Очевидно, д-ръ Живный мавѣ тутъ на примѣтѣ совѣтъ „Народного Дому“, котрый шле своихъ бурсакѣвъ не до руской, але до нѣмѣцкой гимназіи. „Свѣдѣчїе“ — якъ то кажутъ — цыганъ своими дѣвѣтми“. Мы вже въ однои въ попереднихъ числахъ „Дѣла“ рѣшучо скаванѣ, що мы нынѣшному совѣтовѣ „Народного Дому“ за деякі его поступки, противны интересамъ руского народу, не можемо признаѣти патриотизму. Непатриотизмъ своѣй показувавѣ днѣ, коли не принимаѣе въ члены такихъ патриотѣвъ, знаныхъ цѣлѣй Руси, якъ пос. Романчукъ, пос. Лѣвчинскій, п. Ваѣ. Нагѣрный и другі, — а ще большій непатриотизмъ показуѣся, коли 30 бурсакѣвъ своихъ, котрі вѣдѣтъ рускій хлѣбъ, шле не до руской, але до нѣмѣцкой, а радше до жидѣвской гимназіи, на соромъ не только Руси, але всего Славянства. А коли днѣ се чинитѣ, то не дѣляго, що въ руской гимназіи о. Гушалевицъ зробѣтъ бурсакѣвъ атеистами, а сов. о. Ильницкій соціалистами та анархистами, — але очевидно дѣляго, що въ руской гимназіи языкомъ науки есть языкъ галицко-руской, мало-руской — а тутъ захочуѣся языкового „объединенія“. Трибуналъ судѣй, що судѣвъ д-ра Живного, не потребувавѣ и знати причины, за-дѣля якои совѣтъ „Нар. Дому“ не посылаѣ бурсакѣвъ до нѣмѣцкой гимназіи, а мусѣвъ сей предкаданный доказѣ, яко самѣ собою нестойный, отпалити, бо очевидно се ще не аргументъ, що коли хтѣсь посылаѣ дѣтей не до одного, але до другого закладу, то вже той першій выховуѣ анархистѣвъ. Але все таки то рѣчы характеристична, що д-ру Живному поддано той аргументѣ...

Оборонѣцъ д-ра Живного предложилѣ и другіи доказѣ — такои самои стѣйности, якъ першій. Ого за доказѣ атеизму та анархизму въ руской гимназіи мали послужити творы Т. Шевченка. Д-ръ Фридманъ предлагавѣ, щѣбы трибуналъ отчитавѣ деякі поэмі Шевченка, а въ того певно набѣре пересѣдченя, що въ поэміхъ Шевченка есть щѣсь атеистичного и анархистичного. Яка-жъ вѣзавъ есть тутъ мѣжъ Шевченкомъ а рускою гимназіею? Ба, д-ръ Фридманъ заявляѣтъ, що зможе трибуналови доказати, що одна часть профессорѣвъ

и учеников русской гимназии належить до горячих поклонников Шевченка... Бачимо, як оп'янувши д-ра Живного "надули" б'дного д-ра Фридмана, который не знае, и нав'ять не може мати претензій знати, хто єсть Шевченко. Д-р Фридман не знае, що генію Шевченка поклоняються не тільки професори и ученики руской гимназии, але кожда душа щиро-руска, поважають его не тільки Русины, але и все Славяне, не виймаючи и честных Великоросовъ, и ученй Нѣмцѣ, Французы, Англійцѣ... Д-р Фридман не знае, що єсть одно урядове справозданье черновецкой — не руской але нѣмецкой — гимназии, заповнене самими перекладами поетичныхъ перелъ Шевченка на нѣмецкій языкъ... И трибуналъ всего того не потребувавъ мати передъ очима, щобъ узнати и сей предкладный доказъ вповнѣ нестойнымъ. Єсть же множество писателѣвъ перворядной славы у всехъ народѣвъ и на всехъ языкахъ, у которыхъ подыбуются творы того рода, що або не порадо або и зовсе не можна подавати ихъ молодежи, але вадля того годѣ не поважати або, пбсла вадлуги, и не поклонялися геніеві писателя та не подати молодежи тыхъ его творѣвъ, що пригднй для неѣ, що убагородняють еи душу и сердце. Изъ Шевченковыхъ творѣвъ въ школьныхъ книжкахъ знаходяться только такі творы, а книжкѣ тѣмъ одній, якъ на руской, такъ и на польскій та нѣмецкихъ гимназіяхъ въ цѣлѣй Галичинѣ. Въ російскихъ школахъ поезіи Пушкина знаходяться у всехъ читанкахъ, геніеві Пушкина все професоры и ученики поклоняются и нѣхто имъ доси сего не ваявъ за злочинство, — мимо того, що деякѣ Пушкиновы творы вадля своего амѣту мусѣли бути печатані ажъ въ Липску у Брокгауза...

Такі то були тіи "доказательства" въ процесѣ д-ра Живного, которыхъ трибуналъ не допустивъ! Б'дный д-р Живный! Давши въ своемъ органѣ згогидити руску гимназію, одиноку середню школу, яку Русины за довгі лѣта собѣ выбрали, и яко Чехъ, сповнивши тымъ патріотичне дѣло славянске, — мусѣвъ дѣвати кривды. Немилосердный трибуналъ не зрозумѣвъ на его благороднѣмъ подвигу, и засудивъ его на 8 днѣвъ строгого арешту съ постомъ и на утрату 60 вр. въ канцї! Въ томъ горю нехай стане для него потѣхою бодай тое сочувство въ "Проломѣ" и тая многозначуща згадка въ "Словѣ", що братъ Чехъ д-р Живный "перешелъ на православіе". Правду сказати, для львовской П. Т. публіки "Слова" и "Нов. Пролома" тои рекомендація навѣтъ не потрібна. Мы мали такі примѣры, що якъ братъ Чехъ руйнувавъ яку институцію руску, то съ нимъ горячо сочувствовала тая публіка навѣтъ мимо того, що онъ "не перешелъ на православіе". Пригадаймо собѣ лишь брата Михалка. Заведеніе при его уваженіи сплатило за него его приватнй довгъ, потому ваяло для него адвоката, боронило его якъ могло... Боже милый! Коли вже ходитъ о то, щоби огидити и руйнувати институцію рускѣ, то вже чи съ православіемъ, чи безъ православія — е! — хто бы тамъ дививъ на такі марницѣ?!... Нехай собѣ буде и самъ дѣволъ, абы только прійшовъ въ помѣчь домашнимъ руйнующимъ рукамъ... Зруйнували Заведеніе, теперь на черѣ руска гимназія, потому, вадясь, "Народный Домъ"... Все то помалу мався поруйнувати, прогуляти, — щобъ остало: nihil. Ого, бачите, идеалъ, — то элементъ, въ котрѣмъ було-бы можна отчадухамъ "проломляватись" на все боки... Оттогдѣ бувъ-бы "танцюристый рай" — гуляй душа безъ контуза!

Только-жъ надѣя въ Божѣ и въ свѣтлыхъ та честныхъ патріотахъ Руси!

Де-що о Мазурахъ.

Wiedza sąsiedzi, jak kto siedzi.

III.

Щобъ не було поговору, що мы лишь руйнуємо, а натомѣсть не ставимо нічого позитивного, — завадимъ собѣ pytanie: Якъ уздоровити народъ мазурскій?

Давна оправдѣ рѣчь, що доси нѣяка газета польска сего питання не розбрала, хотяй Богомъ и правдою, розвязанье сего питання передовѣтъ до нихъ належить; до Поляковъ и ихъ органѣвъ належить вымести смѣтьє зъ власной хаты и завести взбрцевый въ нѣй ладъ... Але даймо имъ спокій; они не мають часу, бо культивують высокопарну политику, будують Польшу "od morza do morza", дбають о Монако, несуть на варвароку Русь благодатне свѣтло постоупу и цивилизаціи, тай надолхують оквапно, коли то вже разъ "dwory europejskie wskreszą Polskę". Дотепна "hierarchia społeczna" на веснѣ 1885 р. розпустила вѣсть, що заходомъ европейской дипломатіи повстане Польша, подобно, якъ Болгарія; що самъ Бисмаркъ носится съ тою самою гадкою. О томъ шептавъ менѣ до уха честный Полякъ, а я ему такъ отвѣтъ: "Се, пане брате, качка, щобъ васъ передъ выборами до Рады державной улюкати до сну и тымъ способомъ загорнути вой посольскі мандаты"... Недовѣрчиво опоглянувъ на мене братъ Полякъ, называючи мене пессимистомъ, тай засувъ, — ажъ по выборахъ прокинувся... Здаєсь, по томъ intermezzo вѣхто не возме намъ за зло, коли мы Русины поговоримо о лѣкахъ для народу мазурского.

Справа поднесена, вихованя народу въ загаль єсть однимъ зъ найтруднѣйшихъ и найважнѣйшихъ завданъ интеллигенціи, — котра очевидно не хоче бути пасожитомъ своего народа, се значить, котра бачить цѣль истовнаня своего не въ выгднѣмъ ужизню дарѣвъ божихъ, въ модныхъ острояхъ, въ пятю "пильзнерка" або вивия съ мышкою, въ граню въ карты "krótkiego", — але котра понимае свое посольничество поважно и гласае задоволеня въ тяжкой а тихой праці надъ народомъ своимъ. Кождѣ батько-мати добре знаютъ, якъ великѣ мають подолѣти трудности при вихованіи своихъ дѣтей. Поминувши вже заходы-стараня родичѣвъ загальнои натуры, заходитъ при кождѣй майже дитинѣ поборювати трудобѣсть спеціально, їй лише властиву, бо неразъ, що для одной дитины єсть добрымъ, то само у другой выкликне просто противный результатъ. Такъ само рѣчи стоить съ народомъ-дитиною. Интеллигенція, яко дбала мати, має обовязокъ виховати свой народъ, а нѣякихъ жертвъ не лякается. При той праці на вивѣ народной показеся, що треба доконче познати властивости, усовершенье своего народа, и до нихъ примѣнитись, бо що для одного народа пожиточне, се для другого може бути шкднѣе.

Цивилизація, тая искра свѣтла божого, сама собою космополитична, мусить прибрати на себе одѣжъ того народа, надъ котрымъ запанувати бажае, мусить бути народною. Огъ тому то Русины борются такъ завзято противъ паньско-польскихъ захотѣнокъ колонизаторскихъ и домагаются руской школы, рускихъ урядѣвъ для народа. Патріоты рускѣ бажають для народа своего свѣтла народного, питомого, бо не хотять, щобъ народъ рускѣ блукавалъ въ темнотѣ, на помажки, подобно якъ польско-мазурскій, по бездорожжяхъ, безъ проводника.

Читателѣ "Дѣла" пригадають собѣ характеристику всехъ клясъ суспольности на Мазурахъ, представлену вѣрно ще въ листопадѣ 1885 р. въ статьяхъ п. заг. "Де-що о Мазурахъ". Тамъ було выказано, що самъ народъ мазурскій, — се нива плодотворна, урожайна, многонадѣйна, могла-бы квестіи польскѣй и свѣтови принести великѣ користи. Ба що зъ того, коли нѣхто зъ интеллигенціи польской не умѣе и не хоче взятъ до управы сѣи нивы, нѣхто ще доси не засѣвае еи зерномъ здоровымъ. Черезъ то нива мазурска стоить доси въ наибольшѣмъ занедбаннѣ, въ станѣ первобутнѣмъ, выростають на нѣй хіба бурянь, тернина, та всяка хіста давачна, — отъ прихрѣмъ братоубійство. Народъ мазурскій мешкае доси вкупѣ съ звѣртами а пословица каже: "z jakim przystajesz, takim się sam stajesz". Огъ щобъ не тратити богато часу на умотивованье темноты крайной на Мазурахъ, то скажу коротко братьямъ Полякамъ, що на 52 хлопѣвъ мазурскихъ не знайшовся а нѣ одинъ такій, щобъ умѣвъ и розумѣвъ "Отче нашъ". По такой фатальной пробѣ я заломивъ руки, а 52 хлопѣвъ покрылися встыдомъ!

Кожда единица передъ починомъ якогось, особливо важнѣйшого дѣла, завдае собѣ pytanie: чи опалатосъ шкдра за виправу? чи трудъ буде вынагородженъ отповѣдно? Такъ само интеллигенція польска, забираючисъ до святого дѣла поднесени народу своего, мусить выходити зъ засады, що селяне суть подставою житя народного и суспольного, що отже квестіи польска мусить опертисъ на хлопѣвъ мовъ на фундаментахъ. Тѣ часы давно миули, коли шляхта була и фундаментомъ и зрубомъ, и дахомъ, взагалѣ цѣлою будовою, а хлопѣ се пѣте колесо при возѣ, отъ таке собѣ поштуркало. Шляхта, якъ умѣла, такъ отограла свою роль, а нынѣ въ XIX. столѣтїи прійшла черга на мѣщанство и хлопство выступити на арену свѣтлову. Шляхта, а властиво "hierarchia społeczna" нехай собѣ по трудахъ отпочне, нехай не гнѣваеся за те уроене уносѣдженье, а радше най привчѣтся новомодной тактики тай може подпомагати въ постоупѣй роботѣ, якъ по-

магае масло достатно хлѣбови до жолудка. Бачите, брати Поляки, мы не бажаемо шибеницѣ для "hierarchii społecznej", мы дорожимо кождою каплею крови людской, чи она въ ногахъ, чи въ головѣ пливе; мы только вѣримо въ то, що Польшѣ шляхотской и вже не буде.

Дбайте-жъ, Панове Поляки, о хлопство мазурске, бо се вашъ фундаментъ, безъ котрыхъ цѣла будова розсыплєся въ велику руину.

(Далше буде.)

ДОПИСИ.

Зъ Сокаля.

(Отповѣдь на дописъ бнѣ Сокаля зъ 47 ч. "Дѣла".) Упращаю Вп. Редакцію о помѣщеннѣ слѣдующаго спростованя дописъ "Отъ Сокаля" зъ 47 ч. "Дѣла".

Винонѣ годичисъ съ гадкою откриты въ Сокаля филиі "Народной Торговлѣ", отнѣсеся я до Вп. Дирекціи тои-жъ о завѣдомленнѣ мене, чи можливо-жъ буде открити сего року въ Сокаля филию и подѣ якими условіями? — просячи о отповѣдь по змовѣ чимъ скорѣй-шу, бо намѣрено просити на 6 л. мая патріотѣвъ тугешного повѣта до Сокаля. По высланію сего письма въ колька днѣвъ я згогидивъ на подписание моего наввиска на карткахъ корреспондентныхъ, запрошующихъ патріотѣвъ на вгадане збраванье на 6 л. мая, але подѣ условіямъ, щоби вгаданіи корреспондентки роздѣлалось, ажъ коли насѣтъ отповѣдь Дирекціи "Нар. Торговлѣ", и того условія я лично не откликавъ. Дня 5 л. мая вечеромъ запанувалъ п. Бѣликъ, що занимаеся писаньемъ и рассылкою картъ корреспондентныхъ мимо того, що не було ще отповѣди отъ Дирекціи "Нар. Торговлѣ", чи въ мыслѣ §. 2 закона о збраваннѣ зъ 1867 р. завѣдомлене єсть п. к. староство повѣтское о маючѣмъ отбутьсѣ дня 6 л. мая въ вгаданнѣмъ дѣлѣ збравану въ канцелярію филиі Общ. им. Качковского, и чи насѣтъ отповѣдь зъ "Нар. Торговлѣ", — отповѣвъ я, що нѣ. Въ виду сего, згогдно съ п. Бѣликомъ, уряджено, що на рады отбутьсѣ не можутьъ 6 л. мая, щоби филию Общ. им. Качковского не наразити на можливѣ невѣрности, и понеже нема поданныхъ намъ Дирекцію "Народ. Торговлѣ" условій.

Въ самъ день 6 л. мая для хвилевої недиспозиціи я отступивъ отъ обѣду и полонивъсь въ лѣжку, не мѣгъ я отже заравъ по полудни лично явитисъ въ мѣсци збраваня, збрѣвно якъ и присѣвшого въ домъ мой гости-священника лично повитати. По 2-гій годъ зъ полудня насѣлае письмо зъ "Нар. Торговлѣ" при п. Бѣлику, который головно занимаеся дѣломъ откриты въ Сокаля филиі "Нар. Торговлѣ", завѣдомляюще, що Совѣтъ "Нар. Торговлѣ" не може сего року открити у насъ филиі. П. Бѣликъ письмо то ваявъ для удѣленя всемъ патріотамъ, котры-бы на збраванье вѣхатисъ зволити, и для повяненя всехъ дѣлѣ чинныхъ дѣлъ. Вп. авторъ оскорбляючи мене дописи, яко "Одинъ изъ завѣдывающихъ", а присѣвшій на збраванье, мѣгъ-бы про-то довѣдатисъ о змѣстѣ письма "Нар. Торговлѣ", и тымъ самымъ о найважнѣйшой персонѣ до откриты въ Сокаля филиі "Нар. Торговлѣ", а хотачи публично критикувати неудачу намѣреного дѣла, повиненъ бувъ въ интересѣ правды и загальнои блага засягнути точныхъ даныхъ въ томъ дѣлѣ. Завѣдыванье же сего обовязку, за горячково довѣриванье першѣй-лучшій клеветѣ, пущевѣй чи зъ невѣжества, чи изъ злобнои волѣ, хотѣй-бы на личнѣсть подѣ вглядѣмъ народнымъ и до старости може невмязану, росѣванье несправдженыхъ оскорбляющихъ вѣстей, и т. п., — се думаю, єсть дѣломъ несполитичнымъ, на жалѣ у насъ практическимъ, и на то скорше можна-бы отказать, "що у насъ завѣдывъ такъ по руски дѣвѣсь".

Що до пропущенного Вп. Редакцію изъ вгаданой дописи услугу, о котрѣмъ въ переписѣ Редакціи того самого числа "Дѣла" коротко вгадуєсь, откровенно и торжественно заявляю, що въ дѣлѣ руской торговлѣ въ загаль, а филиі "Нар. Торговлѣ" въ Сокаля въ особенности, нѣ наименѣйшій достойникъ, нѣ нѣякій купецъ народности не-руской а мною до теперь не говоривъ и даже сомнѣваюся, чи бы хто въ томъ вглядѣ отзависея ставити менѣ якоесь ультиматумъ.

Н. Роздѣльскій.

(Зам. Ред. Отповѣдь Вп. о. Н. Роздѣльскаго згогдна съ тымъ, що вже и мы въ "Переписѣ" зъ 47 ч. "Дѣла" зазначили.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Митово-торговельный конфликтъ съ Румынією.) Найважнѣйшою справою для, котра глубоко заворушила умы цѣлой австро-угорской державы єсть митово-торговельный конфликтъ съ Румынією. О переговорахъ, якѣ въ сѣй справѣ велись межѣ австро-угорскою державою а Румынією доси не було нічого звѣстнаго; все удержувано въ тайнѣ. Наразъ рознеслась вѣсть, що Румынія збрала всякѣ дальшѣ переговоры и не хоче нѣякой угоды заключати. Поятно, що вѣсть така мусѣла въ Австрійи выкликати найпакрѣйше враженьє. Що за причина сего, пытавъ кождѣй.

Якъ могла мала Румынія отважитисъ выступити супротивъ такой державы, якъ безпосередна еи сусѣдка Австро-Угорщина, съ котрою она не только политично але еще больше и экономично звязана? Мимо волѣ насувалось кождоу на гадку, що въ сѣмъ конфликтѣ грае роль якась важна справа политична и переносѣтъ въ виду неувѣрности ситуаціи на Балканѣ ставѣ дуже великій, въ кругахъ промышленныхъ ще тымъ болѣйшій, позаякѣ Румынія єсть однимъ зъ найголовнѣйшихъ мѣсць отбугу австро-угорского промыслу. Вѣсть о сѣмъ конфликтѣ сталася скоро и предметомъ интерпретаций въ парламентахъ. Послы Пленеръ и Томашукъ запятерпѣвали правительство: Чи правдою єсть, що згаданіи переговоры збѣтали рѣшучо збраваніи? Якѣ були причины сѣи неудачѣ переговоровъ и чи правительство може подати обширне поясненье цѣлого дотеперѣшного ходу переговоровъ а особливо тыхъ предложень, якѣ робили Румынія австро-угорскѣмъ представителѣмъ въ той цѣли, щоби отнѣвити угоду торговельную. Отповѣдь управителя министерства торговлѣ въ комисіи митовой, такъ якъ еи подали були зъ разу вѣдѣнскѣ газеты, наробила ще больше шуму. Розголошено именне, що бар. Пуовальдъ мавъ сказати, що причиною неудачѣ конференціи єсть лишь Румынія и що въ справѣ сѣй грають роль не лишь экономичный але такожъ и политичный мотивы. Розумѣєсь, що переносѣтъ въ кругахъ промышленныхъ наставѣ теперь ще болѣйшій. Многѣ промышленнѣ вѣдѣнскѣ, котры стоить въ звязи съ Румынією, стали теперь величезными масами высылати свои товары, щоби бодай что небудъ ще збуть, закамъ румынска граница буде замкнєна. Натомѣ товаровъ на румынскихъ коморахъ бувъ въ послѣднихъ днѣхъ такъ великій, що урядники не могли собѣ вѣякъ дати рады. Теперь однакожь показуєся, що причиною сего конфликта митового не бувъ нѣякій мотивъ политичной натуры и бр. Пуовальдъ заявивъ дня 15 о. м. выразно въ комисіи митовой, що дѣя того зовѣмъ не оказавъ, будто бы якась справа политична выликала сѣй конфликтъ, а вказавъ лишь на то, що причиною були разѣ мотивы натуры чисто экономичной, а оттакъ роздразненье въ Румыніи и некоротный досѣдъ зрѣблений за цѣлѣй часѣ дотеперѣшной угоды съ Австрійєю змусили кабинетъ Врѣцїана до такого кроку. Якъ-бы оно и не було, все-жъ таки оправедливо доказують газеты оппозиційны, що всякѣ справы экономичный мусѣтъ въ данѣй хвилѣ порушати и высоко политику, отже дуже легко може бути, що и въ сѣмъ конфликтѣ рѣчь такъ само масел. Поки что, однакожь точнѣй причины сего конфликта суть ще невѣдомны и треба дожидати ихъ близшого поясненя. Закимъ то наступитъ, розгляньмося въ справѣ самихъ переговоровъ о сѣмъ они суть досѣ стало звыотнй. Инициатива до переговоровъ выйшла отъ Австрійи. Въ половинѣ очня с. р. розпочались були переговоры вѣступнй и тогды вже показалась була певна неохота Румыніи до отновленя угоды. Спорено зъ-разу надѣ тымъ, де мають отбыватисъ переговоры: чи у Вѣднѣ, чи въ Букарештѣ. Румынія конче домагалася, щоби переговоры велєся въ Букарештѣ. Справа тягнулася черезъ два мѣсяцѣ и станула на томъ, що переговоры постановлено розпочати у Вѣднѣ а продолжати въ Букарештѣ. Въ половинѣ цѣвтя розпочались переговоры у Вѣднѣ. Румынскѣмъ представителѣмъ розводились дуже широко надѣ справами, важными для Румыніи а пытаня важнѣй для австрійской державы збывали майже мовкомъ и жадали лишь, щоби переговоры почались чимъ скорше въ Букарештѣ. Але вже тогды порушили румынскѣмъ представителѣмъ два важнѣй питання, именне мито отъ румынского збѣжа и справу ветеринаріиную. Австрійское правительство заявило тогды, що коли Румынія зрѣбитъ яку концесію въ тарифахъ, то Австрійя зновѣ зменшитъ мито отъ збѣжа и готова навѣтъ деаки роды збѣжа безъ мита перепускати. Що до справы ветеринаріиной, то зновѣ заявила Австрійя, що она не може скорше перепускати до себе худобы зъ Румыніи ажъ якъ переконаєся, що заведеня ветеринаріинай суть въ Румыніи дѣйство добры, бо Австрійя мусить стеречисъ, щоби не занести до себе заразы на худобу. Дятого постановила Австрійя выслати до Румыніи комисію, зложеноу изъ знатокѣвъ, котры мали тамъ розглянуты въ отношеняхъ ветеринаріиныхъ. Румынскѣмъ представителѣмъ прїняли се до вѣдомости и на томъ окбачились переговоры у Вѣднѣ. Выслано знатокѣвъ, але тѣ не вѣдали нічого; ихъ прїнято въ Румыніи дуже нерадо и она вернула о нѣчмъ. Тымъ часомъ велєсь переговоры дальше, Австрійя уважала за рѣчь зовѣмъ саму черезъ себе зрозумѣлу, що Румынія признаєтъ їй яко найближшій сусѣдѣ наибольше корыстей, тымъ часомъ зажадала Румынію, щоби Австрійя за то выключила въ принципѣ вой народнй артикулы торговельный, котры Румынію найбільше обходять. На то зажадала Австрійя, щоби Румынія подала поясненіе тѣ артикулы, а поодинокѣ зъ нихъ могутъ бути уваженны, бо годитисъ въ засадѣ на таке жаданье значило-бы самѣй собѣ шкдити. То було отже перше найважнѣйше непорозумѣньє. Друге важне непорозумѣньє выйшло зъ того, що Румынія завела у себе монополѣ картъ и сѣриковъ, и лишь черезъ дотеперѣшну угоду не могла сего монополію зрєализувати, а оттакъ и то, що Румынія думае теперь о монополію горѣвкѣ. Дальшою причиною непорозумѣнья було то, що Румынія наложила на транспортъ по Дунаю значнѣйшій додатокъ, черезъ що помогла своимъ зѣлѣнцямъ, але пошкдила Австрійя, а оттакъ и колька другихъ справъ. Збравши все разомъ, показуєсь, що найголовнѣйшою причиною конфликта були: выключенье поодинокыхъ артикуловъ торговельныхъ зъ умовы, а оттакъ справа мита отъ

збѣжа и худобы. Съ днѣмъ 1 червня заведе Румунія у себе имовѣрно мыто автономичне, а тогды розпочнута и репрессалія зб стороны Австріи.

(Зв ради державности.) На засѣданіи палаты пословъ дня 13 с. м. выбрано на заступниковъ до комной бюджетовой и мытовой межи иными пословъ: Химеко, Гербета, Ригера, Матуша, Мечника, Озаркевича, Глявну, Чарторыйского, Гавзнера, Яворского, Кноца и др. Опѣла принято въ третій читаніи законъ о осоромости рѣшенія властей войсковыхъ въ дорожъ административной. На послѣдокъ приступлено до генер. дебатовъ о опустѣ податку грунтового. Въ пятницю отбывалась въ палатѣ пословъ спеціальна дебата надъ опустѣ податковимъ. § 1 закона о опустѣ податковимъ звучитъ: „Отпущеніе податку грунтового по причинѣ ушкодження доходу въ натурѣ черезъ нещастія элементарныя має тогда наступити, коли на парцеляхъ ажъ до 4 гектаровъ що найменше четверта часть, а на большихъ парцеляхъ що найменше дохдѣтъ з одного гектара збавитъ градомъ, водою або огнемъ ушкоджений.

„При шкодахъ въ лѣсахъ має тогда наступити отпущеніе податку, коли въ парцеляхъ лѣсовъ наотала шкода що найменше въ четвертой части всего дерева, а при парцеляхъ, котры выносятъ больше якъ 40 гектаровъ, коли огонь знищавъ що найменше 10 гектаровъ.

„До сего треба такожъ зачислити и то знищеніе лѣса, коли его треба спалити, чтобы знищити розмножившійся въ нѣмъ шкідливый комахъ.

„Коли шкода наступитъ черезъ якъ иншій проявъ въ природѣ якъ: морозъ, посуха, злива въ живна, шкоды отъ комахъ и мышей, отъ гриба званого Перноспора viticola або Oidium (на винограді), въ такой мѣрѣ, що господарь придетъ черезъ то въ хвилеву потребу, то министеръ финансовъ може дозволити, чтобы сей законъ бувъ подставою до отпущенія податку въ отповѣдній мѣрѣ до школы.“

Поз. Цалингера поставивъ внесеніе, чтобы шкоды вычисленъ въ 4 уступѣ помѣстити въ першій и 4 уступѣ всеміе опустити, чтобы отже законъ ставалъ обовязкомъ для властей а не чтобы все зависѣло отъ ласки министра финансовъ. Правительство однакожъ и правца хотѣли чтобы § сей переишъ такъ якъ его предложила комисія; лишь поз. Чайковский домогався, чтобы въ законѣ увѣзглядено ще больше властителей большихъ посѣлостей. Коли пришло до голосованія, принято внесеніе Цалингера 144 голосами противъ 111, черезъ что отпало внесеніе Чайковского. Лѣвица величаея теперь сею побѣдою правительства и правци, бо она наибольше голосовала за внесеніемъ Цалингера а правца знову отрашно злито на Цалингера що онъ, хочъ самъ въ правци, помогъ оппозиціи до сего побѣды.

(Справки оообщств.) „Видар. Согг.“ доноситъ, що на корпусѣ маневры въ Галичинѣ має приѣхати Е. Вел. цѣсаръ и архикп. Рудольфъ и перебудутъ тутъ 6 до 7 дѣтъ. — Угорскимъ министромъ правосудія на мѣсто пок. Павлера именованъ президентъ сенату куріи королевской Теофиль Фабианъ. — Вѣденскій газеты запрещаютъ въсѣмъ, будто-бы отпавище набожника п. Залекого было захитане. — Presse нотуе поголоу, що И. Вел. обое цѣсарство мають ще сего року ревизувати царство російское; часъ и мѣсто зѣзду доси не выначенъ.

Заграничній Державы.

Россія. Въ Петербургѣ доносятъ, що царъ переѣхавъ зъ Ливадіи до Севастополя и переживае тутъ на одвоѣ зъ кораблѣмъ. „Новости“ сигнализуютъ нове небезпеченство, яке грозитъ Россіи отъ Хинъ. Пѣсія вѣдомостей сей газеты Хины домагаются управлѣнця гваницѣ, хотѣтъ заняты залитъ Россію а на посѣлкахъ хотѣли-бы ще вышати въ внутрѣшній російскій справы административны. Щобы надати тымъ большого значенія овиимъ жадамъ збирають они на границѣ значній силы военны, съ котрыми будь що будь треба-бы разуватися. Нѣмцѣ постарались вже о то, чтобы хинское войско на овиѣ ладъ выучити и се имъ дѣлито удалося. Прусскій офицеры зрѣбали зъ темномъ маомъ дуже добре войско, котре отпѣвѣдае вѣсѣмъ теперѣшнымъ вымогамъ и войско то съ кождымъ днѣмъ збольшаеся. Початокъ военной акціи ще не назначенъ; инициатива зависѣтъ отъ правительства въ Пекинѣ, але — кончатъ Новости — Хины не застанутъ насъ неприяготаными. Вѣсти оиѣ заперечуе „Jour. de St. Petbg.“, хочъ признае, що оспоры пограничній межи Россією а Хинами можуть, але ще не суть того рода, чтобы могли довести до войны. Тѣмъ самъ „Новости“ доносятъ, що въ Новгородѣ засуджено двоухъ сектерѣвъ Тиханова и Вегадина, учениковъ ген. Пашкова, першого на 1^{1/2} а другого на 8 мѣсяцѣвъ вѣзницѣ. Самъ Пашковъ заложившій секту т. зв. Пашковѣвъ проживае въ Англіи у своего прѣтеля лорда Радстока.

Нѣмечина. Станъ здоровья нѣмецкого цѣсаря погоршався въ послѣднихъ дняхъ; зъ Берлина однакожъ заперечуютъ тому, будто-бы погоршеніе было небезпечне и грозило катастрофою. — Дня 14 с. м. отбывало въ прускомъ оимѣ третє читаніе антипольского закона шкѣльного. Законъ принято большинствомъ 202 голосовъ противъ 136. За закономъ голосовали правци, народоци и кѣлькихъ дикихъ; противъ закона Польки, центрумъ, вольнодумный и кѣлькихъ староконсервативовъ. — Нынѣ збираеся по довшой перервѣ нѣмецкій парламентъ, котрого головою задалеко будутъ теперь наравды надъ проектами законовъ о подвышеніи податку отъ цукру и о коветы.

Болгарія. Въ цѣлѣй Болгаріи розпочався вже рухъ выборчій и еоть вже въ повномъ розгарѣ, бо вже 23 с. м. мають отбутися выборы. О окѣлю вже теперь можна предвидѣти, то правительство узयोкае болѣшность. Партія Каравелова, котра групуеся около своего органу „Тривеска Конституція“ числитъ на 140 до 150 голосовъ. Цанковиты, либералы кроу російского, не одержать болѣше якъ 25 до 30 голосовъ, хочъ они теперь розѣзджаютъ по цѣлѣмъ краю и сильно агитуютъ за собою, доказуючи, що теперѣшное правительство и князь зрадили Болгарію. Консерватисты подъ проводомъ Стоякова не узयोкають болѣше мандатѣвъ якъ около 12, а имовѣрно ще менше узयोкае группа радикаловъ подъ проводомъ Петкова, котра отдѣлилася отъ партіи Каравелова и групуеся теперь около своего органу „Независимость“. Якъ угрупуются партіи въ собраніи трудно же нынѣ означити, позаякъ правдивыхъ партій политичныхъ въ Болгаріи нема, а творятся лишь болѣшій або меншій группы около поодинокыхъ проводирѣвъ. Князь, якъ звѣстно, бѣдитъ теперь по Румелии и незадолго має приѣхати до Бургаса, зъ отки кораблемъ поѣде до Румуніи на отдѣвній короля Кароля румунского. Съ княземъ має такожъ поѣхати его молодшій братъ кн. Батенбергъ.

НОВИНКИ.

— Фестинъ тов. „Зоря“ въ корастъ погорѣлѣвъ Боянціи и Грушевой отложений зъ причинъ непогоды до слѣдуючюя недѣли, т. е. на 23 л. мая.

— Выдѣлъ тов. „Русскихъ женщинъ“ въ Станиславѣ устроено дня 27 л. мая въ комнатахъ Руской Читальни домишу забаву съ танцами. Тоалета домова, початокъ о год. 9 вечеромъ.

— Рускій народный театръ переѣздитъ зъ Бучача до Манастырскаго, а при концѣ сего мѣсяца выѣде до Чорткова.

— Выдѣлъ Ставропигійского Института укротитуювася. Настоятели церкви выбранъ Полянскій и Савчанскій, бурсы Савицкій и Як. Савчанскій, магазинѣвъ Яновскій и Сивулякъ; контроллорами казны и вѣсѣхъ рахункѣвъ Института сов. Савчанскій и сов. Бережницкій, настоятелями дому Гавришкевичъ и Волосъ, книгариѣвъ Сивулякъ и Як. Савчанскій, типографіи Савицкій и Бережницкій, архиву и библиотекѣ Полянскій и Савицкій, референтами дѣлъ фундаційныхъ Геревскій, Волосъ, Яновскій, Король и Литыньскій, секретаремъ Клементовичъ, синдиками Добрянскій и Литыньскій.

— Сзуты въ Черновцахъ. Буковинское краевое правительство завѣзвало лѣвового архіепа. Моравского категорично, чтобы до 8 дѣтъ откланявъ Сзутѣвъ зъ Черновца. Провинціалъ Сзутѣвъ поѣхавъ сей часъ до Вѣднѣ до министра Гауча, а сей объявъ занятіи лично тоу сирво и отнѣся до бар. Алезаніого, чтобы той по яонивъ ему причины такого наказу. Отпѣвѣдъ бар. Алезаніого ще не надѣйшла до Вѣднѣ. Цѣкава рѣчи, яке отпавище займе тутъ нашъ министеръ супротивъ Сзутѣвъ?

— „На вѣче, а отпавъ до Вѣднѣ“ — такъ завывавъ Букована Руоинѣвъ на видъ великого покрывденія правъ руского народу на Буковинѣ отпавищемъ потребы рускою гимназіи въ Кѣдмани. Краева Рада школьна зивила министеротву категорично, що потребно лише другой гимназіи въ самыхъ Черновцахъ. „То таки рускій дѣти — пише одинъ селянинъ въ „Буковинѣ“ — не мають на жадеиъ оспособѣ нѣякого ратунку? Журитъся нами свѣтъ, що якъ пойдутъ до шкѣлы вышнихъ, то не буде кому панамъ олужити. . . Такъ намъ зичать нашъ вороги. То въ кождѣмъ мѣсто е запомога для шкѣлы, для науки, а намъ заирочае духа!“

— Загальні зборы товариства славистѣвъ на университетѣ вѣденскомъ отбывали сими днями подъ проводомъ головы товариства, д-ра Мурка. Изъ сирвоваданія мы бачили, що сего року библиотекѣ збольшаила до 189 дѣлъ въ 290 томахъ черезъ дары поодинокыхъ павѣтъ, особливо проф. Миклошича, Бодуена де Куртене зъ Дорната, Будиловича, Потебнѣ, Калужницкого, Житецкого и др. Изъ мало-рускихъ творѣвъ библиотекѣ не посѣдае нѣ одного, зъ польскихъ лишь 1, а прочій російскій и словенскій. Въ кождѣмъ семестрѣ въ товариствѣ славистѣвъ выкладаеся лѣкой языкъ и буюаютъ виравы граматичны въ той-же мѣрѣ. Минушого року державъ въ лѣтѣмъ семестрѣ виравы въ языкѣ російскомъ д-ръ Ст. Стоцкій, сего року въ зимовѣмъ семестрѣ доцентъ д-ръ Лещевскій въ языкѣ польскомъ, а сего семестра выбрано одноголосно языкъ и латературу малоруского народу и поручено выкладъ п. Мих. Пашковскому. Онъ оголосивъ выклады: I. Граматика языка мало-руского съ практичными виравами черезъ лектуру творѣвъ малорускихъ. II. Розвѣй латературы мало-руского народу отъ X до XIX (включно) съ оминомъ про не-историчній часъ. Выклады тіи и виравы будутъ держатися публично для вѣсѣхъ оукачѣвъ филозофій и не-членѣвъ товариства два разы въ тыждень (въ второкъ и въ суботу отъ 7 до 8 год.). Товариство славистѣвъ числитъ 18 дѣйствныхъ членѣвъ, що берутъ живу участь у виравахъ. Еоть мѣжъ нами 1 Малорусинъ, 1 Полякъ, а прочій Чехи, Сербы, Словены, Словаки, Хорваты.

— Крадѣжъ въ Кутахъ. Въ повѣтовѣмъ судѣ въ Кутахъ окрадено вѣсѣ депозиты готовкою и въ книжочкахъ казы оцадности на 60,000 зр. Виновника доси не выслѣджено.

— Въ справѣ жидѣвскихъ молоній рѣшничихъ ишутъ намъ изъ Чорткова: Жиды берутоя энергично до дѣла. Дня 10 л. мая приѣхало до Чорткова 60 жидѣвѣвъ, а така друга пачка потягла до Гуся-

тына. Приехала ихъ Alliance Israélite подъ проводомъ якогось директора и двоухъ помѣчникѣвъ учителѣвъ. Вѣсѣ одержали назначене мѣсто въ околици Чорткова и Гусятныа у большихъ посѣдательствъ и поесорѣвъ жидѣвъ, по 4—5 и болѣше у одного, тихенько, безъ гомону. Агенты розпоряджали значными запасами грошей. Цѣль ихъ „Дѣло“ вже зивачило. Краева перспектива для нашихъ селъ! Тыхъ грунтоѣвъ, на якихъ мають осѣдати будучій жиды-господарѣ, певно не продасть властители большои посѣлости, а заберутъ отъ селянъ... Организациі по громадахъ и про-свѣты для народу!

— Въ справѣ пенсіонату въ Черновцахъ. Коли министръ подтвердитъ планъ румунского пенсіонату, удержуваного коштомъ православного буков. фонда религіійного, то Руины будутъ такожъ домагатиися окремоі школы для рускихъ дѣвчатъ и хлопцѣвъ, удержуваной коштомъ православного фонда религіійного. Коли рел. фондѣмъ управляютъ люди, котры мають на гадцѣ не румунизацию, але просвѣту народу, то Руинымъ повинні признати ихъ права.

— О. Кимъ Саринскій выѣхавъ ще д. 13 цвѣтня, здаеся до Риму, не повѣдомивши навѣтъ сенату университетского, що выѣзжае и на якъ довог. Въ загалѣ проѣздки о. Саринского, котрый ще доси не вернувъ, еоть домытъ загадочною.

— Крадѣжъ въ костѣль въ Скалатѣ. Дня 7 л. мая закралосъ въ нощі злодѣй до лат. костѣла и забрали орѣбну пушку варту 150 зр., двѣ орѣбні чашѣ вартѣ 180 зр., коралѣ съ дукатомъ за 37 зр., готовки 225 зр. въ банкнотахъ и инші вартнѣ рѣчи. Арештовано трѣхъ пѣдозрѣныхъ людей и отдано до оуду.

— Новій читальнѣ основано въ Вышатичахъ коло Перемисля и въ Рѣгѣзѣ коло Яворова.

— Отъ Ходорова доносятъ про слѣдуючій характеристичній фактъ: Въ Добровлянахъ померъ будкарь зѣлѣнничъ Мих. Журавецкій, котрый працюе и оцадностею доробився невеличкого маекту. Въ кѣлькѣ дѣтъ по смерти зѣхавъ нотаръ Врѣбачъ съ двома такоасорами, хотѣвъ въ Добровлянахъ оутѣ свои такоасоры. „Комисія“ домагалася и выдѣтъ грошей, котры нѣбы-то лишилися по покойномъ. Старенка вдовца сказала, що вѣсѣ грошѣвъ суть въ власности. Але „комисія“ выдерла на силу грошѣвъ и зивла съ собою 320 зр. Треба було тягатию по судахъ и т. д. Врѣшѣтъ звертае нотаръ вдовица 90 зр., 100 зр. яко легаты на церковь, 50 зр. для свояка покойного, а 80 зр. бере собѣ титуломъ коштовъ комисіи и коштовъ подорожѣ до того свояка, котрому онъ отѣвѣзъ 50 зр. (Чи не мѣгъ тѣ своякъ свои грошѣ отбрати въ судѣ?)

— Володимиръ Мандѣль, доволѣтній бурмистръ мѣста Тернополя, буюшій посолъ до сойму въ Краковѣ, померъ д. 5 л. с. м. Похоронны егѣ отбывали торжественно д. 7 л. мая коштомъ мѣста при великомъ удѣлѣ почитателѣвъ покойного.

— Еразмъ Волянскій, маршалокъ повѣтвой Радѣ въ Гусятинѣ и оймвой посолъ, померъ въ Чорнобѣнцахъ д. 14 л. с. м.

— Именованія. Дирекціи почтъ перенесла почт. офіціалѣвъ Ив. Волянского и Влад. Кернѣга зъ Рѣшова, и Іос. Мильбауера зъ Вережанъ до Львова; почтовѣхъ ассистентѣвъ З. Маковецкого зъ Подволочиска до Вережанъ, Сев. Куровецкого зъ Бучача до Дрогобыча, Г. Валдыана зъ Балѣи до Стрыи, и Альфреда Виктора зъ Тернополя до Бѣлѣ. — Рада мѣста Львова заперезентувала Іос. Петрикевича на отаршого а Волод. Крауцко на молодшого учителя при школѣ св. Магдалины. — Дирекціи почтъ и телеграфѣвъ перенесла почт. офіціалѣвъ: Артура Паврофельда зъ Подволочиска до Тернополя, Іосифа Якимецкого зъ Тернополя до Львова, и ассистента Март. Конопку зъ Золочева до Кракова. — Высшій судъ краевый именовувалъ канцеляриями оудѣвъ повѣтовѣхъ: Леона Соханевича и Аврѣя Душанского для Рогатына, Мих. Орлецкого и Едварда Стельчика для Добромилѣ, Емилѣ Альбиновского для Угнова, Мих. Казновского для Скалата и Мечислава Шумлянского для Городенки. — Емилъ Головкевичъ, комисаръ инспекціи окарѣвѣхъ лѣовѣвъ, именованній заступникомъ форштайотра при лѣвовѣй дирекціи доменъ и лѣовѣвъ.

— Практичній испытъ до шкѣлы народныхъ зъ рускими выкладамъ зложили въ Черновцахъ пп. Холодинокъ, Цуркановичъ, Лорберъ и Салабанъ. — Триповерхна каменница завалилася у Львовѣ середѣ бѣлого дня въ понедѣлокъ рано. Она належитъ до жада, властителя ще 7 такыхъ каменницъ и еоть положена трѣма фронтами на рогахъ ул. Краковской, Стрѣлцѣи и Костельной. Мешканцѣвъ въ часѣ опасносѣ. Такъ то домы маемо въ отолѣ краю! А знайшовбы ихъ певно богато, только нехай магистратъ пошукае.

— Огневій инспекторы. Товариства асекураціій, котры послѣдними часами оплатили до миліона зр. отшкодованія погорѣлцѣмъ въ Галичинѣ, поднаотъ гадку, чтобы при краевыхъ Выдѣлахъ были оцестимованій посады огневыхъ инспекторѣвъ, чтобы имъ бувъ порученій надзѣръ и управа огневой полиціи въ краю. Такі инспекторы помагали-бы громадамъ въ купнѣ приладѣвъ до гашенія огню, въ организаваню огневой озоржѣ, вышывали-бы на то, чтобы вѣсѣ асекуравалися, и т. д. Закимъ однакъ соймы таку уставу выдѣдуть, мене оспорю часу. Мы про-то звертаемо ще разъ увагу нашихъ читателѣвъ на организацию рускихъ огневыхъ озоржѣй, „Соколовѣ“.

— Ювилье барабѣль у Франціи. Въ мѣстѣ Мондіѣе буде празнуватися 100-лѣтній ювилье введенія тои пожиточной роитины до Франціи. При томъ отбывеся конкурсовѣ выставка зиварѣдѣвъ до управы барабѣль и рѣзныхъ вырѣбѣвъ зъ тои роитины.

— Нечувана буря лютѣла д. 14 с. м. въ мѣстѣ Мадригѣ и околици. Въ самѣмъ Мадригѣ поваливъ

вѣтеръ дуже много домѣвъ, мѣжъ ними и вежу костѣла св. Иронима; 50 людей погубло а 40 тяжко раненыхъ; вѣтеръ поламавъ и повывывавъ зъ корѣнямъ до 1000 деревъ.

— Справленіе похѣи. Въ 48 ч. „Дѣла“ зъ дня 1 (13) мая с. р. зайшла въ выказѣ складѣкъ на памятникѣ бл. п. Павла Ясеницкого похѣба, котру оимъ справляемо: Гмитрикъ Иларіонъ зложивъ 10 зр.

— Дрѣбній вѣсти. Архикп. Отго, другій сынъ архикп. Кароля-Людвика пробуде сѣи зими при войсковѣй службѣ съ 13 полкомъ уланѣвъ у Львовѣ. — Товариство „Мироносицѣ“ засновалося въ Черновцахъ для украшенія тамошной гр. кат. церкви, подъ проводомъ панѣ Шанковской и Калужницкой. — За упокой душѣ бл. п. о. Модеста Мацѣвского отпавитося д. 21 л. мая въ Лѣвонкахъ коло Вережанъ поминальнѣ богослуженіе. — Д-ръ Волянъ въ Черновцахъ одержавъ отъ рос. царя орденъ св. Станислава за безкористне лѣченіе росіійскихъ подданныхъ. — Зѣзѣдъ буковинскихъ учителѣвъ отбывеся с. р. д. 23 и 24 лѣтня въ Рѣдѣвцахъ. — Въ користъ погорѣлцѣвъ Стрыи и Лѣвѣа отбывеся въ Вережанѣхъ д. 15 с. м. концертъ, данній мѣсцевымъ товариствомъ музичнымъ. — Въ Кросенѣ надъ Одрѣю зничила воздушна труба много домѣвъ и позывала дахи, при чѣмъ много людей погубло. На Одрѣ затопилися два кораблѣ. — Пятнистѣй тигуѣвъ все что пануе въ Валаѣвъ, Погорѣлѣвъ и Заставній на Буковинѣ. Въ Кѣдмани замкнено школы по причинѣ пануючюя тамъ одры. — Громадѣ Жегеотѣвъ, пов. ново-санчѣвского, дарувавъ цѣсаръ 100 зр. на будову школы. — До отпавицѣвской повѣтвой Радѣ выбрано зъ группы мѣстои при дошовячѣмъ выборѣ Игн. Здраосиля, нотарѣ въ Станиславѣ. — Стациа зѣлѣнничѣвъ въ Городку буде по причинѣ сегогорѣчыхъ войсковыхъ маневрѣвъ розширена для улѣкшенія манипуляцій съ поѣздами. Кромѣ того побудуются тамъ двѣ великі салѣ для ужитку цѣсаря и его свиты. — Выборъ позола до Радѣ державной въ округа большои посѣлости Стрыи-Жадачѣвъ-Долѣна-Калущѣ (на мѣсцѣ Голѣна) отбывеся д. 17 л. червня. — Громадѣ Патнячаны, пов. бѣбрецкого, дарувавъ цѣсаръ на будову школы 50 зр. — Въ мѣстоу Блажовѣй коло Яшова згорѣло 7 хатъ сѣи недѣлѣ въ полудне. Огонь почався отъ шинку, де, здаеся, бувъ подложений. — Кн. М. Монтлеартъ, властитель добръ Издѣбника и Липч-коронѣ, выславъ для отрыскѣхъ погорѣлцѣвъ шматѣ, одѣжѣ и колдры вартости 1200 зр. — Въ Залукѣ коло Галича отроено богату жидѣвѣвъ Хиву Аксельрада, а прокураторы станиславѣвска обжалувала сына и зятя еи, яко оцѣлно пѣдозрѣныхъ. — У Вѣднѣ подложено на шаны трамвая два патроны динамитѣвъ, зъ котрыхъ оидѣтъ екопѣловуватъ, але нѣкого не ушкодавѣ.

Вѣсти зъ Епархіи Львовской.

Конкурсы. Митроп. консисторія розписала конкурсы съ речинѣмъ до дня 1 лѣтня 1886 на слѣдуючій душастырокъ посады: 1) до ч. 2895 на парохію Рогачинѣ зъ прилуч. Мѣстечко и Гута, деканата наравѣвского, наданя приватного; 2) до ч. 2897 на капелланію Плетеничѣвъ съ прилуч. Полюковѣвъ, деканата наравѣвского, наданя митроп. Ординариата; 3) до ч. 2898 кап. Богутынѣ, деканата золѣчѣвского, наданя приватного; 4) до ч. 2984 на кап. Сѣховѣвъ съ прилуч. Зубра и Ковельники деканата щирѣцко-го, наданя Радѣ во Львовѣ; 5) до ч. 2985 на кап. Черепинѣ съ прилуч. Давидѣвъ, дек. щирѣцкого, наданя конвента лѣвовского оо. Доминиканѣвъ.

Каноничну институцію одержали оо.: Александръ Мироновичъ, на капелланію Петрикѣвъ, тернопольского деканата; Леонцій Душинскій, на парохію Трыбухѣвъ, чортковского деканата. **Введенъ** оо. Іоанъ Валаевскій, яко завѣдатель парохіи Рожанка выжна, дек. оскѣльского; Ваоилъ Молчковойскій, яко сотр. въ Олпущу, дек. холо-вѣвского.

Завѣдательство ех сурредо парохіи Чехи, дек. олеского, поручено о. Томѣ Дуткевичу, капеллану Цѣшѣвъ.

Увѣдомленіе отъ ишуту конкурсового одержали оо.: Юліанъ Ошнѣвичъ, парохъ въ Ковнохѣхъ; о. Антоній Нижанковскій, парохъ зъ Янова.

Митроп. консисторія позвала, чтобы о. Антоній Нижанковскій, парохъ Янова и о. Николай Стрѣльбицкій, парохъ Яениокъ, замѣнилися за парохіи.

Президія намѣстниства годитося на удѣленіе канон. институціи о. Ромазу Ландеру, на капелланію Городаще, дек. тернопольского; о. Евгению Андроновичу, на капелланію Довге, стрѣйского деканата.

Отпущенію удѣлено о. Іоану Герасимовичу, пароху въ Швайковѣ на 4 мѣсяцѣ.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

Введенъ оо.: Венгриявичъ Емилъ, яко завѣдатель пар. въ Смерѣковѣ, дек. бѣцкого; Литыньскій Іоанъ, яко завѣдатель пар. въ Ганчѣвѣй дек. бѣцкого.

Канон. институцію одержали оо.: Грицикевичъ Іоанъ на пар. Дубровѣ, дек. канѣцкоого; Цѣбановскій Алодиарій на пар. Яжѣвъ новый дек. яворѣвского; Будзыновскій Іосифъ на пар. Мокротынѣ, дек. жовковскаго.

Завѣдательство одержали оо.: Леонцій Даниль завѣдательство кап. Теглѣвъ, дек. угновского, Гостиньскій Павло завѣд. парохіи Конюшки королевскій, дек. комарнянского.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ.

† О. Теодор Стахов, капелянъ въ Дубя, дек. бродокого, упокоився дня 8 л. мая въ 73 роцѣ житя, а 42 роцѣ священства. Вічна ему память!

† Данило Бѣлинич, ч. к. податковий инспекторъ въ Тарновѣ, перенесенный на Мазури, померъ д. 22 л. марта. Дня 15 с. м. отбулося въ Успенской церкви у Львовѣ за упокой его душъ поминально богослуженье. Вічна ему память!

† Іларій Петровскій, учитель въ Лужанахъ, щирый другъ нашего народу, упокоився 7 л. мая въ 36 р. житя. Середъ трудовъ для народу дбавъ покійный за свою ревноту не одной горкою хвилѣ отъ людей, котри радѣ бы той народъ удержувати въ темнотѣ, щобъ его тымъ лехше використувати. Покійный лишивъ жену и 4 дѣточокъ безъ права на пенсію. Вічна ему память!

† Іванъ Несторовичъ, господарь въ Пониквѣ великій, упокоився въ 30 роцѣ житя. Покійный жертвувавъ на украшенне мѣсцевої церкви 700 зр. Вічна ему память!

Господарство, торговля и промыслы.

— Выдатки на меліораціи въ Галичинѣ на роцъ 1886. Після правительств. проекту вызначено: на высушенне багонъ въ пов. Нискобѣ 4644 зр., въ Рудецкобѣ 7013 зр.; на регуляцію рѣки Ленки 10.500 зр., поточка Киселѣ на 8750 зр., поточка Старый Брѣв 8500 зр., рѣки Вислоки 7740 зр., Гвилю Липы 10125 зр. Всѣ тѣ позціи кромѣ выдатковъ на осушенне багонъ (котри оутъ одноразовымъ даткомъ) оутъ лише першою ратю и будутъ повтарятися черезъ 2 а декуды и черезъ 6 лѣтъ зо року.

— Студіи для обезпеченія горскихъ потокѣв. Державный законъ меліораціи признае на обезпеченне и засадженне лѣсомъ горскихъ потокѣвъ 50% всѣхъ коштовъ підмоги зъ фондѣвъ державныхъ. Щобъ зъ сего закона могла користати и Галичина, выславъ краевый Выдѣлъ двоухъ инженерѣв, щобъ они розглянули докладно въ такыхъ роботахъ въ Баваріи, полудневои Франціи, Каринтіи, Тироли и Швайцаріи, а ошбѣли выготвили плянъ регуляції горскихъ потокѣвъ Вилои и Ушвицы (на Мазурахъ).

Подяка.

Дня 11 мая с. р. поклікавъ Воевйшній найдорожшого и одинокого сына мого, Івася, ученика руской школы им. Пирамовича, мою рожеву цѣтку, котру я передъ чотырма роками по смерти покійного мого мужа Алексѣя привезла зъ Сераева до рѣднои землицѣ. Та розвѣдалась моя надѣя, улетѣла потѣха! Въ неопісаной мой пѣчаль, котру лишь той зрозумѣти може, хто зносивъ подобай навѣтъ Вожі, було одинокою отрадою моеи горяче, изъ всѣхъ сторѣнъ оказуване менѣ чувство, плывуче зъ тыхъ сердецъ самаританскихъ, що не дали менѣ въ моймъ горю упадати. Передовѣмъ складаю щирю подяку Воев. Духовенству за зовѣмъ безкорпотноу участі при похоронахъ, а именню Всеч. о. крѣл. Величкови, дальше оо. Вол. Петрушевичеві, Чапельскому, Теминскому, дру Гробельскому, Высочаньскому, Красноперѣ, Филиповскому и Лавровичеві, отгакъ Внов. питомцямъ руской дух. семинаріи за асиоту и за славно-звѣстный трогачій свѣтъ хоральний, котрымъ увеличили образъ похоронный. Дальше звертаюся зъ сердечною подякою до Внов. п. директора Штетманьского и тѣла учительского руской школы им. Пирамовича за ласкаву участі а воімъ товаришамъ покійного за вѣнокъ и за красной свѣтъ подѣ проведомъ п. проф. Бандуровича, котрий не щадивъ для мене жадного труда, а въ конці воімъ ласкавымъ пріятелямъ и знакомымъ, що оловомъ отрады и чиномъ улекшили менѣ знести также мое горе, а именню кромѣ оловѣвъ Внов. пп. Чайковскимъ, Гладиловичамъ, Ремерамъ, Винтеровѣ, д-рови Гуоманови и щирому пріятелю дѣтей польскому поетови и писателю Ви. Белзѣ. Почуваюся также до милого обовязку подякувати Ч. Зарядови похоронному подѣ фирмоу наослѣдникѣвъ Ф. Гешенца за дуже умѣреніи цѣны якъ и за оовѣстие и точне сповненне пріятельскъ на себе обовязковъ. Нехай Господь змѣнить слезы осамитѣлой вдовицѣ въ росу щастя и благословенства Своего и обсыпѣ Васъ нею щедрою Своєю рукою.

У Львовѣ 13 мая 1886 р.

Целина Зафѣвска.

НАДОСЛАНИЕ.

Интереснымъ есть помѣщеніе въ нынѣшнемъ числѣ нашей часописи Заявленіе щастя Самуила Гекшера въ Гамбургѣ. Сей дѣло зыскавъ собою ретельною и тайною выплатоу выиграныхъ такъ тутъ якъ въ крестности сумъ таку славу, що мы кождого вже на сѣмъ мѣсці робимо уважнымъ на его нынѣшній инсератъ

Надослане.

Каждый, навѣтъ и найбѣднѣйшій, може жертвувати шо день три крейцарѣ, щобы основно прочистити свое тѣло и черезъ то зарѣдяти цѣлму рядови хорѣбъ, котри повстають зъ розстрою житя обжывляющего и травляющего (заборъ, недуги жолудка, печѣнки и жовчи, геморойды, напоръ крови, бракъ аппетита и т. д.) Мы думаемо уживати швайцарскихъ пугулокъ антикара Р. Брандта, котри можна дѣстати въ антикахъ по 70 кр. за коробку. Треба добре на тофувати, щобы кожда коробка мала за етикету бѣлый хрестъ на червонѣмъ поли и подпѣс Р. Брандта и не треба дѣтиса обманути инакше опакowanymi средствами.

Ц. н. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневнымъ

5% Листы Гипотечный

1523 20—? якъ такожъ

5% Преміованіи листы Гипотечный

Порученя зъ провинції выконуе отворотною почтою безъ провизіи.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный дѣмъ), Станиславѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломыи

поручает до высылки зъ своихъ богато и въ добрый товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино въ барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр. за литру; такожъ дешовше по 70, 60 и 50 кр. (барыла зачислѣно 50 кр.). Въ флашкахъ отъ 50 кр. почавши за флашку и выше.

Мѣдъ питный славно звѣстного выробу, флашка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 флашки 45 кр.

Кава въ самыхъ добрыхъ рѣдахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ паккахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышенои цѣны.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Одегъ найвысша есенціи по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру даея 30 литрѣвъ воды мягкой, щобы дѣстати одегъ звычайный, пріемный и сильный)

Свѣтло звычайне просто зъ фабрики въ екривкахъ, почавши отъ 30 килло, 1-е по 84 зр. По 86 зр. за 100 киллогр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Аполло“ по 100 зр. за 100 киллогр. окрѣмъ транспорту.

Вѣскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за киллограмъ.

Свѣтло съ вытискаными и крашеными оздобами рѣзнои величини, почавши отъ 3-фунтовыхъ до малыхъ штековъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта

Горѣвки рѣзнои рода. Сливки угорекъ, повѣла, горѣхи волоскіи и тувекіи, мигдалы, розинки, фиги, дактиль, аранцины, сардинны російскіи и т. д.

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волоскіи по 36 кр.; 7 1/2 ручковой довшіи по 40 кр.; 7-ручковой волоскіи бракованой по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Головна выграна евент.	Заявленіе	Выграніи
500.000 Мар.	Щ а с т я	гарантуе держава

Запрошеніе до участи въ

Можливости выиграня

на великой грошевой лотеріи, гарантованой гамбургскою державою, въ котрой

9 Миліонѣв 880.450 Марокъ певно мусятъ бути выграніи.

Выграніи сей корпестной лотеріи грошевой, котра посли пляну мае лишь 100.000 лосѣвъ, суть слѣдующіи:

Наибольша выиграна есть евент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар. 26 выгр. а 10.000 М.

1 выгр. а 200.000 Мар. 56 выгр. а 5.000 М.

2 выгр. а 100.000 Мар. 106 выгр. а 3.000 М.

1 выгр. а 90.000 Мар. 253 выгр. а 2.000 М.

1 выгр. а 80.000 Мар. 512 выгр. а 1.000 М.

2 выгр. а 70.000 Мар. 818 выгр. а 500 М.

1 выгр. а 60.000 Мар. 150 в. а 300, 200, 150 М.

2 выгр. а 50.000 Мар. 31.720 выгр. а 145 М.

1 выгр. а 30.000 Мар. 7.990 в. а 124, 100, 94 М.

5 выгр. а 20.000 Мар. 8.850 в. а 67, 40, 20 М.

3 выгр. а 15.000 Мар. всего 50.500 выигранныхъ.

и они приходять въ колькохъ мѣсяцахъ въ 7 отдѣлахъ до певного порѣшеня.

Головна выиграна 1-ои класи выноситъ 50.000 М., подноситса въ 2-ой класъ на 60.000 М., въ 3-ей на 70.000 М., въ 4-той на 80.000 М., въ 5-ой на 90.000 М., въ 6-ой на 100.000 М., въ 7-ой на 200.000 М., а съ премією на 300.000 М. евент. на 500.000 М.

На перше тягненіе выигранныхъ, котре урядово назначено на

9 червня с. р.

коштуе оригинальный:

цѣбый лосъ лишь 3 зр. 60 кр. або 6 мар.

пѣвъ лосу лишь 1 зр. 80 кр. або 3 марокъ.

чвертъ лосу лишь 90 кр. або 1 1/2 марки.

Я розскалю оригинальній лосы гарантованій державою (а не заказаній промыслы) съ долученіемъ оригинального пляну за франкованнымъ надѣсланіемъ вартости або за переказомъ почтовымъ навѣтъ въ найдалыи стороны.

Каждый, беручій участі, получае отъ мене варзъ по отбувышійся тягненію урядову лису тягненія безъ завозвѣни.

Плянъ съ гербомъ державнымъ, зъ котрого видко вкладки и роздѣль выигранныхъ на 7 класъ посмаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выигранныхъ грошей

выконую вырѣст до интересованныхъ точно и въ строгій тайнѣ.

Каже завозвѣние можна по просту зрѣбити переказомъ почтовымъ або рекомандованнымъ листомъ.

Прѣшу дѣлать звертатиса по причинѣ недалекого тягненія заразъ, единакомъ лишь до

9 червня с. р.

съ повнымъ довѣремъ до

1621 1—6

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Ц. н. ген. Дирекція австр. зедѣлницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу Ызды, важный отъ 1 жовтня 1885.

Приходять до Львова:

Поѣзды особовой: Зъ Стрыи, Станиславова, Гусатына, Дрогобыча, Борыслава, Хирова и Звардоня: о год. 4 мин. 35 по полудни.

Зъ Гусатына, Станиславова, Стрыи, Дрогобыча, Борыслава, Хирова, Нового Санча: о год. 1 мин. 25 въ ноци.

Зъ Стрыи, Хирова, Загѣри и Звардоня: о год. 8 мин. 25 рано.

Отходять зѣ Львова:

Поѣзды особовой: До Стрыи: о год. 7 мин. 30 рано.

До Стрыи, Станиславова, Дрогобыча, Борыслава, Хирова и Гусатына: о год. 11 мин. 45 передъ полуднемъ.

До Стрыи, Дрогобыча, Хирова, Загѣри и Звардоня: о год. 7 мин. 30 вечеромъ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручает 1563 152—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пакки 20 кр. За опакowanіе и посылку почтою числитса 10 кр.

Для крамницъ!

Формуляръ для книгъ крамничныхъ а именню: Книга товара, касова и контова. Кожда зъ нихъ въ оправѣ отъ пересылкою почтовою по 2 зр. 30 кр.; а всѣ три разомъ 6 зр. 40 кр.

Инструкція, якъ тѣи книги провадити належитѣ, вышла вже зъ друку и коштуе съ пересылкою почтовою 20 кр.

Выдавъ и выслает: Василь Нагѣрный у Львовѣ.

Якъ заводити Правды на ладъ закомарской Правды?

Розказавъ Данило Тянчикевичъ, духовный Закомагъ. Накладомъ „Батьківщини“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Дѣстати можна черезъ редакцію „Батьківщини“.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаній отцѣ духовній уряджуютъ при церквахъ хоры, прѣто поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНІЮМЪ (або ФИСГАРМОНІЮМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажаній п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназиі у Львовѣ инструментъ мого выробу и може дѣти Высокоповажанымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточнымъ инструментѣ найлѣпшу інформацію.

Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Дае такожъ на раті.

1872 86—?

Съ поважаніемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣв и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хорупина ч. 9.

Привану загально найлучшу

Масу до запусканя пѣдлогѣ

поручаютъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1644 58—0

Перепродуючимъ даемо отповѣдный рабѣтъ.

РЕСТАВРАЦІЯ И ШИВЯРІЯ

ШВЕХАТСКА

въ Готели французскѣмъ у Львовѣ.

Дякуючи за оказаній менѣ минушого року взгляды зѣ стороны П. Т. Публики, маю честь повѣдомити симъ, що я сего року розширявъ

ОГОРОДЪ РЕСТАВРАЦІЙНЫЙ

де продавати буду найлѣпшой якості пиво швехатске зимового выробу, а именню: пиво лежакъ а бокъ.

Обойживши пивницю на власный зарядъ буду воімъ силами старатися удоволити поважанныхъ гостей добрыми стравами и налитками якъ такожъ зѣрценоу прислугоу.

Стравы зѣ кухнѣ въ кождѣй годинѣ.

Обѣды и вечерѣ а la cart и couvert

отъ 1 зр. и выше.

1651 2—3

На замовленя и обсталюнки поза домомъ.

Телефонъ ч. 46.

Продажъ пива въ флашкахъ оригинальныхъ тольоко въ Рестаураціи Готелю французского.

Г. ФЕЛСЕРЪ, заступ. бровару А Дрегера у Львовѣ.

Въ цѣли обсаженія мѣсцъ начальниковъ при складахъ „Народной Торговли“ розписуеся симъ конкурсъ.

Убѣгателѣ о посады начальниковъ мають внести оферты свои на руки дирекціи у Львовѣ съ слѣдующими прилогами: а) метрика, б) свѣдоцтва дотепершного занята, в) свѣдоцтво моральности.

Жадаеся точного знаня языковъ: руского, польского и нѣмецкого въ бесѣдѣ и письмѣ, и зложенія кавціи въ сумѣ 4000 зр. будь готѣвкою чи паперами цѣнными, будь посредствомъ за безпеченія пунилярного.

Поясненія, що-до пенсіи и обовязковъ, що-до заряду и товариства удѣляе Дирекція.

Львовѣ 1 мая 1886.

Отъ совѣта управляющего „Народной Торговли“.

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВНИКЪ

Л. ЧИНЬСКОГО

въ Ярославлі

уоувае всякій недуги органу

травленя.

Свѣдоцтво. Страдаючи тольоко лѣтъ на упорну обструкцію, заживавъ я рѣзніи лѣки безъ успѣху, медовникомъ же гигиеничнымъ Л. Чиньского довѣвъ я до того, що не потребую уживати жадныхъ драстичныхъ средствъ. Краковѣ. Ст. Конопка.

Цѣна за штуку 20 кр.

Можна набути у всѣхъ аптекъ и торговляхъ. 1603 14—50

„ДЫМЪ“

повѣсть Ів. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр.

Дѣстати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигіискѣй.

Универсальный

ПЛУГИ СТАЛЕВІЙ

съ подѣланикомъ, чересломъ и лемъшомъ запаснымъ доставляють

Umrath & Co. Prag-Bubna

1645 по цѣнахъ 4—?

зр. 32 за 4—8” глубокіи орки

” 34 ” 6—10 ” ” ”

” 42 ” 8—14 ” ” ”

” 55 ” 12—18 ” ” ”

Иллюстрованіи цѣнники даромъ и франко.

Иллюстрованіи цѣнники даромъ и франко.

Иллюстрованіи цѣнники даромъ и франко.

Иллюстрованіи цѣнники даромъ и франко.

Иллюстрованіи цѣнники даромъ и франко.

Иллюстрованіи цѣнники даромъ и франко.

Иллюстрованіи цѣнники даромъ и франко.

Иллюстрованіи цѣнники даромъ и франко.

Иллюстрованіи цѣнники даромъ и франко.

Иллюстрованіи цѣнники даромъ и франко.

Иллюстрованіи цѣнники даромъ и франко.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.

Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 уліца Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Обложка принимается по цѣнѣ 6 кр. отъ одного строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Репликаціи неопечатаніи вѣдѣть отъ порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ У Вѣдн. Нааenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungenstrasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Naassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Радля 9.

Предплата на „Дѣла“ для Австріи: для России:

на цѣлый рокъ . . . 12 ар.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 ар.	на полъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар.	на чверть року . . . 3 рубл.

съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:

на цѣлый рокъ . . . 16 ар.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полъ року . . . 8 ар.	на полъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар.	на чверть року . . . 4 рубл.

на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:

на цѣлый рокъ . . . 5 ар.	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 2-50 ар.	на полъ року . . . 2-50 р.

Для Византии, окрѣмъ России:

на цѣлый рокъ . . . 15 ар.	
на полъ року . . . 7-50 ар.	
на чверть року . . . 3-75 ар.	

съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ:

на цѣлый рокъ . . . 19 ар.	на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
----------------------------	---------------------------

Полночное число коштує 12 кр. а. в.

Хто має управляти „Народнымъ Домомъ“?

I.

Съ повышениемъ ваголомъ одержали мы письмо отъ Вп. о. Іосифа Заячківського, вѣстнаго ветерана-патріота и дѣятеля отъ 1848 року, въ дѣлѣ „Народ. Дому“. Въ той-же важной справѣ дѣйшло до насъ больше голо-сѣвъ въ рѣзныхъ стѣнѣхъ краю, въ котрыхъ бачимо, що рускѣ патріоты скрѣвъ порицають загадочне поступованье нынѣшняго совѣта „Нар. Дому“, котрый не пріймає въ члены такихъ Романчукѣвъ, Лѣвинецкихъ та Нагор-ныхъ, и бурсакѣвъ виховує не въ рускѣй, але въ нѣмецко-жидѣвскѣй гимназіи. Зъ-помѣжъ тыхъ голосѣвъ выбираемо голосъ о. І. Заячківського, голосъ сердечный, подиктован-ный певно найгорячѣйшимъ бажаньемъ добра Руси.

„Хто має управляти „Народнымъ Домомъ“? — пытає о. І. Заячківскій и такую дає отвѣдъ:

„Та разумѣется, что Русины. Але котрѣ? — бо суть партіи: „старѣ“ и „молодѣ“, „твер-дѣ“ и „мягкѣ“, або якъ хтось хоче звати: „мо-скале-филы“ и „украинофилы“. Кобы жъ то со-лидарность панувала между сими двома парті-ями, то нехай-бы вѣдѣвала всеародною ин-ституціею котра-будь сторона. Позволь менѣ, Впов. Редакціи, сказати кѣлька слѣвъ о сѣй пекучѣй справѣ, хотя-бы лаше въ того титу-лу, що я членомъ „Народного Дому“ и „На-родной Рады“.

Оба товариства „народнѣ“, та чого-жъ бы сваритися? Понята нашѣ политичнѣ дѣже замотались, они вынелись-бы, кобы не га-качѣ... Такъ и пр. между „старыми“ находятся и дѣже молоденькѣ... а между „молодыми“ най-демо и старшихъ лѣтами. „Твердѣ“ — а коли годилось-бы вѣгнати при своѣмъ, то часомъ такъ мягонькѣ якъ вѣскѣ на сонцѣ. „Мягкѣ“ — а часомъ такъ твердымъ горѣхъ приходит-ся и вгнати. „Москалефилы“ — а между ними видимо поважне число найширѣйшихъ наро-довѣвъ. „Украинофилы“ — а мы чули и ба-чили вже не разъ, якъ большѣсть Поляковѣ гдѣше ненавидѣть украинѣфилы, якъ питомого Москаля.

Межи такими партіями чи возможна есть солидарность? Въ Божѣ надѣя! Больша про-пасть аялягла между церковью Заходною и Вос-точною, а однакѣже не одинѣ св. о. папа рим-скій надѣялся и надѣсь вѣдѣнина. И справе-дливо; кобы лишь дозволено больше владѣти Духови св., нѣжъ пристрастиямъ человѣческимъ.

Тожъ и Русины можуть и повинны вѣдѣни-тиса! Пытаюсь „твердыхъ“: чи есть котрый между ними, чтобы не завѣривъ такому Кача-лѣ? — а пытаюсь вновь „народовѣвъ“: ко-трый изъ нихъ отговитъ почести для такого Ковальского? А коли по одній и другѣй сто-ронѣ найдѣсь больше такихъ Качалѣ и Ко-вальскихъ, то чѣй притихнуть передъ ними тѣя вѣчестивы гавканы, що намъ и слухи и сердца розрываютъ.

Але вернемъ до „Дому Народного“. „На-родный“ — кажу, бо весь народъ складѣся на него, и цѣлому народови має служити; и того нѣхто не перечитъ. Але ще не довершено дѣла, а вже ачало розпадатися. Ходило о ва-рядѣ. Дотеперѣшныи варядѣ зачавъ выключа-вати отъ участіи интеллигентныхъ Русинѣвъ львовскихъ, и то такихъ, що ще дѣтьми, от-нимаючи собѣ отъ губы, по 3 кр. складали-ся на той Дѣмъ. И до нынѣ таке буває, якъ ви-димо въ 45 ч. „Дѣла“: Абы-жъ усунути по-вѣрѣ самовладного поступованья, послугуванья при „собранияхъ“ голосами неукѣвъ. То огр-чало нашихъ патріотѣвъ до крайности!

Немилѣ побратимы, прикметивши тую вражду, загадали були користати зъ неѣ, и вже магистратъ львовскій подѣувався до „До-му народного“, — але постерѣгѣся вчасѣ! — бо, беручись явно до дѣла, були-бы Русины по-стерегли-ся и вѣдѣнили-ся къ оборонѣ. Оста-вили про-то до способѣйшого часу кѣстку не-агоды: нехай вѣдѣтся Русины. Нашѣ „старѣ“, абы удержатися при кермѣ, теперь ровнустили поголовку, що „народовѣвъ“ загадали „Дѣмъ Народный“ отдати Полякамъ.

Що-жъ дальше буде? — бо видно, что та-кій ладъ не може удержатися довше; котра партія має верхъ вѣяти?... Може припадѣсь моя смиренна гадка. Я просиѣ-бы, чтобы ко-гда въ обоѣхъ партіяхъ выбрала зъ против-ного табору найдостойнѣйшихъ мужѣвъ до варяду „Домомъ Народнымъ“, — а котра партія представитъ больше число, дослужится вѣнца побѣды, або радше сказавши, оба табору потахнутъ въ народѣ, и тымъ са-мымъ дѣломъ вѣдѣнина.

Коли, хорони Боже! — не прійде нѣякъ до порозумѣня между нашими, и справа опрес-и высѣй власти судовѣ, чи администраціи, то гадаю що и сымъ могла-бы припадѣсь моя гадка.

Побачимо, чи Духъ свѣтый переоможе, чи пристрасть чловѣча — на утѣху нашимъ во-рогамъ.

Лопанка 10 л. мая 1886.

I. Заячківскій.

На тему сего голоса мы позволимъ собѣ поговорити обширнѣе слѣдующимъ разомъ.

Интересъ селянъ а послы селяньскій.

Дуже важна справа стояла сими днями (до 14 л. мая) на порядку дневнѣмъ рады державной. Розходило-ся о ухвалѣ закона, на основѣ которо-го кождый хлѣборобъ мавъ-бы нѣкимъ не запер-чене право, жадати для себе отпису податку грунтового на случай шкody элементарной и ущербу своихъ полевыхъ зборѣвъ. Одакожъ пра-вительство було въ томѣ взглядѣ дуже скупе и подало рѣвно-жъ скупѣ предложѣня. Оно годило-ся именно на згаданный отпису грунтового податку лишь на такий случай, наколи градъ, вода або о-гонь зничили на грунтѣ що-найменше четвертину плодѣвъ земныхъ. Въ такомъ разѣ бувъ бы вла-ститель грунту управненый жадати отъ финансо-выхъ властей отпису грунтового податку, и дой-шовъ-бы до своего права або въ мирной дорогѣ, або въ найгоршѣмъ разѣ дорогою процесу въ най-высшѣмъ администраціи-нѣмъ трибуналѣ. Нако-ли-жъ шкody тѣ на грунтѣ повстали-бы лише черезъ морозъ, постѣйну посуху, постѣйныи дощѣ въ часѣ жнивѣ, хробацтво або мыши — нато-гда отпису податку грунтового не послѣдувавъ-бы вже на основѣ закона, але зависѣвъ бы отъ до-бромѣня министра финансовъ, т. е. у насъ, отъ волѣ властей администратіи-нѣхъ. Розходило-ся про-то о дѣѣ дуже есенціональнѣй рѣши, о дѣѣ су-перечности: чи право до отпису, чи отпису зъ ласки.

Дебаты надъ предложѣнями правительства продолжалѣсь кѣлька днѣвъ и были досѣтъ горячѣ. Станѣ хлѣборобѣвъ мавъ майже въ-перве одер-жати нѣякъ облегченя. Само собою разумѣе-ся, что ся справа дотыкала дуже живо и нашѣмъ Га-личинамъ яко краю майже выключно хлѣборобного. И здавало-ся-бы, что нашѣ послы заинтересуются на отѣлько сею справою, что будутъ еи не только поспирати при голосованіи, але заберутъ навѣтъ слово въ дебатѣ. Нѣмецкѣ послы, выбранны менши-ми посѣлостями, такъ зрѣбли. Що больше! Въ предложѣняхъ своихъ пошли они навѣтъ дальше и доконали того, что накопи-бъ ухвала палаты по-слѣвъ перейшла въ палатѣ панѣвъ въ той формѣ, якъ еи ухвалено и одержала санкцію, то тогда кождому хлѣборобови прислужува-бъ на будущее право жа-дати отпису грунтового податку на случай во-лѣхъ элементарныхъ шкody, нанесенныхъ градомъ, во-дою, огнемъ, морозомъ, постѣйною посухою, по-

стѣйными дощами, хробацтвомъ, мышами, Репно-спог-ою и винограднымъ грибомъ Oidium, наколи въ господарствѣ о 4 гектарахъ величинѣ четвер-тина плодѣвъ, въ большѣхъ господарствахъ що-найменше плоды одного гектара суть знищенѣ. Сымъ способомъ и нашѣмъ дрѣбнѣмъ господарства (4 гектары = 6,95 моргамъ грунту) були-бы сымъ закономъ обезпечѣны. Зъ польскихъ посѣлѣвъ брали участь въ дебатѣ Хамецъ, Чайковский и Явор-скій; зъ буковинскихъ посѣлѣвъ Томащукъ. Поправки, ставляны нами, мали однакѣже на цѣли большѣй земскѣй посѣлѣости, а въ загалѣ, крѣмъ посла То-мащука поспирали они предложѣние правительства, котре давало менше, якъ ухвалено, и зовѣмъ щось нечестивого, не обнятого закономъ, а лишь зависимого отъ доброй волѣ властей администра-ціи-нѣхъ.

Констатируемъ про-то, что польскѣ послы, что неразъ въ насъ дома на „kółkach“ и wiesach rolniczych“ такъ дуже горячо на словахъ вы-ступаютъ въ оборонѣ матеріальныхъ интересовъ „chłopców“, — въ Вѣднѣ поспирали зовѣмъ про-тивный интересъ, а передѣвѣмъ фискализмъ ми-нистра roduka. Мабуть боялись они больше о у-щербѣ доходѣвъ державныхъ, якъ о опѣбѣности и змогу селянина доставляти державѣ тѣ доходы по силамъ. Въ этнографичныхъ запискахъ рады державной зъ 14 мая не подыбуемо нѣ одного имени польского посла за ширшѣмъ внесѣнемъ посла Цаллингера, котрый дуже широко, основно и навѣтъ популяро, — отже и зрозумѣло для всѣхъ мотивувавъ свое предложѣние. Натомѣсть всѣхъ польскѣ послы, якъ одинѣ мужъ, станаули по-сторонѣ предложѣня министеріального.

На щастье нашихъ хлѣборобѣвъ для внесѣня Цаллингера нашлась въ радѣ державной значна большѣсть: 144 противъ 111 головоѣвъ.

Нашѣ читателѣ опытають однакѣже, яке отагнѣе въ цѣлѣй той справѣ заняли руки послы? Дуже сумне! Анѣ одинѣ зъ пѣтки не за-брали голооу въ дебатѣ, хотя справа та була жизненною для нашихъ селянъ и хотя на нашихъ послахъ яко заступникахъ меншѣмъ посѣлѣости тя-жѣвъ обовязокъ поперти цѣле дѣло. Скажете: они здалѣсь на Нѣмцѣвъ, предвидѣли результатъ го-лосованья, знали вже на передѣ, что внесѣне Цал-лингера одержитъ большѣсть головоѣвъ. Та, якъ-бы ще такъ було, то можна-бъ ихъ ще оправдати. Въ парламентахъ и такъ водѣтся. Не кождый

Яковъ Головацкій и Пантал. Кулѣшъ.

(Конецъ.)

Стало-ся, что и можна було предвидѣти. Рос-сийскій рядъ поставивъ Кулѣша передъ судѣмъ и домагався отъ него конечно, чтобы написавъ до-львовского „Слова“ манифѣстаціи протавѣ до-роучины. Голоооо тогдѣ говорили о арештованіи Кулѣша и о вывезеніи его на Сибирь, — до то-го, правда, не прійшло, але все таки Кулѣша выдѣлено изъ олужбы.

Мѣжъ тымъ, якъ велѣся описана нами по-лемка, „гостѣ олавянскѣ“ бавились та бенкету-вали въ Москвѣ, Петербургѣ и Варшавѣ. Голо-вацкій збирѣвъ всюды щѣдрѣ жертвы „на под-держку руского дѣла въ Галиціи“. Пріятелѣ Го-ловацкого въ Галичинѣ заинтересоувались теперь больше тыми жертвами, якъ оамою этнографичною выставою, якъ навѣтъ олавянскими гѣбѣями. О нѣчѣмъ больше не говорено, але о томѣ жертво-любію богатѣшихъ братѣвъ... Коли Головацкій по-вернувъ до Львова, его оостѣнціи-нѣмъ витали „русокин“ и вол „лучшая часть“ молодежи. Голо-вацкій витавъ вновь всѣхъ „медоточивыми“ сло-вами... о „поддержкѣ“ не було бесѣды. Въ ре-дакціи „Слова“ жалувалися тогдѣ передъ воѣми, що Головацкій на подѣрку „Слова“ давъ лише 300 рублѣвъ. Академикѣвъ, котрѣ витали Голо-вацкого, онѣ привѣзъ „привѣтъ отъ русскихъ студѣнтовъ въ Москвѣ и громкое урра“. Навѣтъ Стебельскій, що отѣлько нагорѣлся на Кулѣша и галицкихъ народовѣвъ, мусѣвъ пріняти лишь тое „урра!“... Може ще наилучше вышлѣ де-

якъ писателѣ, котрѣ удостоились такъ званого „Schweiggehd y“. Ти писателѣ, щиро отданы о-во-му народови, изъ всѣхъ силъ заходились около подѣвигнѣня мало рускою литературы и не хотѣли оолидаризуватися съ манифѣстомъ „Слова“. Треба отже було позыскати тыхъ писателѣвъ и тымъ наилучше усмирити оппозицію зъ-посередѣ стар-шихъ Русинѣвъ, а „обѣдѣняванье“ Галичинѣ буде могло ити скоршимъ крокомъ напередѣ. Писано отже: „Ваше убожество запане загально; Вы не въ силѣ дати образованя численнѣй роди-нѣ; пріймѣтъ-же тыхъ кѣлька отъ зр., отъ бра-тей-Славянъ на поддержку руского дѣла въ Га-личинѣ“. Легко зъ того понятѣ, длячого опѣло-и неонѣтъ, коли-сь олавянскѣ писателѣ галицко-ру-скѣй, будь на всегда зашѣмѣвъ, будь пѣявъ такъ дуже хрипливымъ гласомъ. А зъ тон деморали-зации и зъ того хаосу хѣсновало наибольшѣ „Сло-во“, пишучи майже въ кождѣмъ числѣ, что вся интеллигенція и воѣ старшѣ Русины идуть за его програмою...

Публикуючи въ „Словѣ“ писмо Кулѣша, Головацкій такъ отъ себе пише:

„Среди дѣлѣтелей новой, малорусской пись-менности, не было больше непостоянного чловѣка, какъ Пантелеймонъ Александровичъ Кулишъ. Онъ былъ рыцарѣмъ украиномѣвъ, восторженный просла-витель Козаччины, на поддержки малорусскаго нарѣчя и оособленія его онѣ избрѣлъ особую какографію, называемую кулишовкою, подѣблѣ-валъ проповѣди Василя Гречулевича, переводилъ библию Шекспира на созданныи имъ небывалыи украинскѣй жаргонѣ, наконецъ въ своей Кра-

шанкѣ онѣ обругалъ самыхъ почтенныхъ Га-личанъ. Кажется, что послѣ многихъ неудачныхъ экспериментовъ, онѣ опять станѣтъ на незыбле-мую почву русской мысли...“

Головацкій хибно говоритъ, что то Кулѣшъ вынайшовъ фонетичну правописъ. Оаа була давно вже передъ Кулѣшемъ, тай въ самѣмъ Галичинѣ писавъ нею Головацкій въ „Русалцѣ Дибетровѣй“, на кѣлька лѣтъ впередъ, закимъ же Кулѣшъ на-печатѣвъ першѣ свои украинскѣй творы. Рѣзница лише въ томѣ, что Кулѣшъ въ своихъ правопис-ныхъ пересѣдѣняхъ бувъ чловѣкомъ постоян-нымъ, а Головацкій непостояннымъ.

И что до языковѣхъ своихъ пересѣдѣень Кулѣшъ стоялъ въ очахъ нашихъ высоко. Прав-да, въ пониманіи исторіи якъ и въ ведѣніи по-литики онѣ оказѣвъ богато односторонности, а навѣтъ незнаня; вѣстѣнъ въ томѣ дѣлѣ его „Исто-рія Возсоединѣнія Россіи“ та „Хуторна Поезія“ и „Крашанка“, выданы въ Львовѣ въ 1882 роцѣ. За тѣи послѣдній вышѣвъ дѣдъ Панько неодну ча-рочку горькой и отъ Галичанъ-народовѣвъ (що-лише написавъ пок. Вол. Барвинскій въ „Дѣлѣ“ въ 1882 р.) и отъ своихъ давнихъ другѣвъ, Ко-стомарова та Мордовцева! Але что правда, то се, что Кулѣшъ не оспроневерѣвае нѣколи своимъ по-глодаемъ на потребу розвою языка народ-ного. Уже самѣ фактъ, что въ роцѣ 1867 не хо-тѣвъ онѣ написати свои манифѣстаціи до „Сло-ва“ мимо натиску російскихъ газетъ и росій-ского ряду, и что навѣтъ для своихъ пересѣдѣень понѣтъ велику жертву (утрату олужбы съ плат-нею 6.000 рублѣвъ рѣчно) — фактъ сей зъ мо-рального и народного отагнѣе будити въ

нашѣ муситъ почестъ для тогдѣшняго Кулѣша. И правду оказати, оно надто велика вже иронія, коли повышѣй докоры Кулѣшеви чинѣтъ имен-но Головацкій, трактуючи Кулѣша зъ своего педе-сталу такъ par bagatelle. Кто хоче кого-сь су-дити, а радше хто хоче, чтобы его судѣ знахо-дивъ у людей цѣну, муситъ бути самѣ непороч-ный, безъ докоры. Коли чуемо отъ Головацкого та-кой судъ про Кулѣша, якъ что онѣ „непосто-янный“, „нещасливый экспериментаторъ“ и т. п., — то мимохѣтъ приходѣтъ намъ на гадку слова: „окалочку видѣтъ въ оцѣ ближнѣго, а полѣна не хоче видѣти въ овоѣмъ“. Вы, пане Головацкій, зъ-разу, яко другъ Маркіяна Шашкевича писали народнымъ мало-рускимъ языкомъ (нынѣ онѣ у насъ „жаргонѣ“)!, пѣнѣйше пропагували вы мѣ-шанину языкову, т. зв. „книжный языкъ“, нынѣ вже пишете лише по російскѣ — и отъ часу до часу съ Вильна обызѣвется въ „Словѣ“ о нашихъ дѣлахъ и людяхъ науки (н. пр. д. рѣ Ом. Огоновскѣмъ) не якъ чловѣкъ ученый, а якъ за-розумѣльнѣй школяръ... И не лише въ справахъ языка и правописи вы були чловѣкомъ непо-стѣйнымъ. Въ Галичинѣ — воѣмъ же зѣбѣтно, якъ вы „вольномудствовали“, а наразѣ — зем-ныхъ благъ ради — сталися поборникомъ право-славія, хочъ зновъ то православіе не мѣшало вамъ секуляризуватися: замѣнѣти честну ризу овѣче-ничу на — чиновничѣй фракъ! Все то, пане Го-ловацкій, намъ импонувати не може...

Залишѣтъ отже, просямо васъ, свое мен-торство и свою дальшу пропаганду въ Галичинѣ. Вы у насъ вже мѣючо свою закончили. Виро-чѣмъ „поддержка для Галичины“ — то лишь

забирає голос в добрий справі; встане, на-
коли за нею голосує. Але наш посли, в ви-
мкою сов. Ковалюка, що держався солідарно з
львівцями за внесення Цаллінгера — всі так
звані мітрополітальні репрезентанти галицької
Руси не лише не віддали своїх голосів за вно-
сеньє Цаллінгера — але — на сором! — їх на той
час не було навіть в сали, они сесію не ула-
зили. Як же розумною причиною? Га, de internis nemo
nisi Deus! Але причина сесії дуже ясна: мі-
трополітальні представителі, обрані при помо-
чі правительств і приватних ординаріатських
листів, не хотіли наразити правительству і
„мировій“ політиці. В них на оці був
аксіом: Wascht uns die Pelze, macht uns nicht
pass! Але чи подумали наші ті посли, що ожа-
селянин до їх найновішого „політичного“
ведення. Як зможуть вони оправдатися перед
бідними хліборобами, що виславши їх туди
хоч по неволі, має остаточно право опитати, що
они для нього зробили? Хлібороби галицькі не
опитали на рожевій постелі. Елементарні неща-
сті повторюються в нашій країні дуже часто.
Селянин наш непорядний в біді, не зуміє
упомнути о облегченні тягарів у властей
адміністративних. Гро лише закон, і то за-
кон явний може взяти в оборону. А такого
закону хотів як раз Цаллінгер. І сей Цал-
лінгер належить подібно як і наш мітропо-
літальні посли до правих, а прецінь як шир-
лий оборонець селян тирольських станув омі-
ло в обороні їх матеріальних інтересів і
выломився з під солідарності правих. Он
не сліпий сателіт політики партійної, не ля-
вируюче зеро політичне, а муж розумний своєю
задачу і своїм обов'язком.

Але може яку велику концією дано тих-
цем нашим мітрополітальним за їх найно-
віше поведіння? Може гимназію рукою в Пе-
ремишлі, семінарію рускої учительської? Пожнемо
— почуємо, побачимо! Мала-ж і secessio plebis
in montem sacrum великий наслідок в Римі.

Комісія вдовичо-сиротинського фонду

у Львові застановлювалася на своїм останньому
засіданні над справою поділу фонду на дві ча-
сти, а именно на фонд львівський і станиславів-
ський. Причину до того дало порушення сего по-
тання через деканат чортківський і ординаріат
станиславівський.

По довгому і всесторонньому обговоренню
той справи рішено просити мітроп. Ординаріат,
щоб для остаточного порішення як скликав в
осени Загальний Збір отпорушників деканаль-
них. Из своєї сторони виказалася комісія
більшостю голосів (3 супротив 2 гол.) про-
тив такого поділу. (Вот отже подана в
„Мир“ мовби то більшість комісії отстояла за
поділ фонду, єсть хибною). Однак на олу-
чай, коли-б Загальний Збір рішив поділити
фонд, постановила комісія приготувати ему ци-
фры, на котрих підставі мог-б той поділ
перевестися. Именно ухвалено предложити Зо-
рови число парохій, капеланій і систематизованих
сотрудників в одній і другій дієцезії, котре
бы указувало, в якій пропорції зложилася об-
дієцезія на фонд, — а коли-б и се було для
Збору ще недостаточним, предложити в обох
дієцезій число вдовів і сирот за остальных
6 лѣтъ.

Для цѣквости наших читателів вазначу-
ємо, що на олучай поділу фонду був-бы фонд

звучна фраза для недоовѣдченых людей. Чи мо-
же була коли-б ваших „поддержка“ для на-
ших селян, для наших церковей, для наших
школ, для наших бурж, для наших институ-
цій? Покажіть хоч один олучай — розуміємо
кромѣ „Заведенія“, при котрім була в грѣ ви-
ключно политика... Чи на „Народномъ Домѣ“
єсть один шеляг от ваших? Чи от на Ло-
терію для дѣвочого воспитанія в Перемишлі
бодай капнуло що от ваших? Чи може руши-
лася коли яка рука у вас при так частых
нещастях в Галичинѣ, пожарах, неурожаях,
повенях и т. д.? Скорше отозвеса Франція, Нѣ-
мечина або Англія, як „русока“ брати. Под-
держки ваші идуть в карманы колькох непе-
вної вартости людей, котрі горляючи за „объеди-
ненієм“, окомпромитували имя руске в Австріі
и вас выдали на жертву Полякамъ. Мы вповнѣ
розуміємо и поділяємо вагу олов, выказанных
сего року в „Дѣлѣ“ нашимъ патріотомъ-ветераномъ
о. Стефаномъ Качаломъ, що доти не буде
грішного дѣла вѣхъ Русинѣвъ в Галичинѣ,
або инчимъ словами, доти Русь не стане сильно
супротивити своимъ духамъ и зухвальнымъ про-
тивникамъ, доки нами будутъ колотити люде за-
висимі отъ заграничѣ. Правду оказати, и ті у
Львовѣ такъ часто появляючися „Михалка“ оутъ
результатомъ тыхъ олавныхъ „поддержокъ“...

І. Левинскій.

станиславівській о много меншій отъ львівского.
Причина лежить в томъ, що станиславівска
дієцезія єсть о много меншою и менше числитъ
вдовѣ та сиротѣ. Такъ и. пр. в послѣднемъ
роцѣ було в львівской дієцезіі 339 вдовѣцъ и
сиротѣ, а в станиславівской лишь 224. Коли-б
отже взяти ту цифру за подставу, тогдѣ вы-
пало-бы в фонд, котрый выноситъ теперь 274.000
зр., на львівску дієцезію около 164.000 зр., а на
станиславівску около 110.000 зр. Хотя и се ро-
зрѣхование фонда на подставѣ послѣднего року не
єсть еще цѣлкомъ докладнымъ, то все-таки и по
докладнѣйшомъ обчисленію, чи то на подставѣ чи-
сла парохій та капеланій, чи числа вдовѣцъ и
сиротѣ в послѣднихъ 6 рокахъ, рѣзница отъ по-
высшихъ цифр не буде великою.

На томъ-же засѣданні предложивъ касіеръ
также рахунокъ вѣ выплаченныхъ запомогъ за
роцѣ 1885. Зъ сего рахунку показалося, що по
оттягненію квоты потрібной на администрацію
фонда осталося вѣ сѣмъ роцѣхъ на надзвичайній за-
помогѣ лишь 200 зр. (за роцѣ 1874 остало було
около 800 зр.); такимъ оспособомъ надзвичайну
запомогу зможе одержати лишь мало вдовѣцъ и
вѣ дуже малыхъ квотахъ. Внесеніи петиціи о над-
звичайну запомогу звернено деканамъ вѣ причи-
ны, що петиція не була попертѣ соборникомъ де-
канальнымъ и не впилила черезъ консисторію.

Вѣ концѣ выбрала комісія дек. о Гроби-
нского заступникомъ фонда вѣ управленіомъ о-
вѣтѣ и на вазгальномъ зборѣ „Общого рѣшничо-
кредитового Заведенія“, котре має вѣ сѣмъ мѣ-
сцѣхъ отбуться и поручило ему доложити вѣхъ
олав, щобъ Заведенію звернуло фондови зложе-
ныхъ тамъ 75.000 зр.

Де-що о Мазурахъ.

Wiedza sąsiedzi, jak kto siedzi.

III.

(Далше.)

На нашъ покликъ: „Дбайте, панове Поля-
ки, о людѣ мазурскій!“ — вы запитаєте: „Або-жъ
мы не даємо? а якъ же дбати маємо?“ Отпо-
вѣдь моя осяка: Доси интелігенція польска по-
добна до лѣкарѣ-шарлатана, котрый за-дѣла
деликатныхъ нервѣхъ своихъ не вступитъ до ха-
ты хорого хлопа, толькѣ оидитъ вѣ оловѣхъ сало-
нѣхъ и каже par force опровергати хорого до себе.
Коли хорый для милого здоровья приблизится отъ
великою бѣдою до его саленового порога, лѣкаръ
щобъ оказати свою высьбѣсть, розпершися вѣ фо-
тели кричить: „Збѣтанъ коло порога, бо помѣсть
воскований!“ — а самъ до себе шепче: „Що то
за огидный, омерзѣлій хлюпчико... оправдѣ, прих-
одитъ зомѣтити... Вѣ приличіомъ отдаленію двитѣся
сей ескулапъ на хорого черезъ цвѣкеръ, а вже
велику зрѣбѣть изъ себе жертву, якъ вѣтавши
ласкаво зѣ фотелю, зволитъ приблизитѣся до хо-
рого тай взяти за пульсъ черезъ глясованій
рукавички... Такъ ординує лѣкаръ-фантасмонъ. Чи
хлопъ по такой ординаціи прійде до здоровья, чи
буде мати довѣріє до сего лѣкаря, чи чувство
погорды и обуренія не овладѣ нимъ? — оудѣтъ
самъ.

Точнѣсенько такъ само поступає загалъ
интелігенціи польской отъ народомъ мазурскимъ,
якъ сей лѣкаръ-шарлатанъ. Панове Поляки, вы ро-
зѣблѣся за зеленымъ столикомъ на выгѣднѣхъ фо-
тели, тай, выпускаючи клубы дыму, пишете хо-
рому народови своему рецензу, не бачивши его
на оци. Слово гладкихъ, колыською водою окро-
пленыхъ, декламаций о „chłopakach“ не жалуете;
такіи темы належать у васъ навѣтъ до доброго
тону! Сей замѣтъ адресую не лише до „гієрархіи
ополечной“, але такожъ до загалу интелігенціи
польской.

Неразъ самъ себе пытаю: зѣ отки се бере-
о, що загалъ интелігенціи польской такъ дуже
а дуже аристократичный, недоступный? „Спо-
лечной гієрархіи“ не дивуюся, бо она жѣ
згадками „światnych czasów“, — ба але-жъ загалъ
Поляковъ, кляса середна, не може зѣ того тити-
ту дивитѣся „z góry na Mazury“. За такогѣ от-
ступивъ-бы и отъ своего заложена, накопи-бъ я
хотѣвъ сей оумный объявъ выяснити критично;
окажу про-то коротко, що побѣла мого погляду
винна тутъ литература польска, котрой на-
строѣ не є загалный, народный, лише выключно
кастовый. Середна кляса польска обчитавшися
исторіи Шульского, „Пана Тадеуша“ Мицкевича
и тымъ подобныхъ творѣхъ, пересѣкає такъ дуже
минувшостою шляхотокою, що патріотизмъ ея
зрѣстѣся вѣ одну цѣлѣсть зѣ шляхотствомъ
нерозрѣвану. Заходить тутъ побѣла мого суду
подобна мѣшанина двохъ чувствъ, якъ у піана.
Піакъ, коли тверезый, жалуетъ, що упався, тай
общее оовѣ ширѣ по праву; скоро однакъ па-
руху побачитъ або зѣвтрѣть, оила налогу бере
верхъ надъ ширымъ постановленіємъ, тай піакъ
муоитъ на наво учитѣся. Поступові органы поль-
скій неразъ пишуть и пишуть страхъ якъ по де-
мократичному, а коли прійде до дѣла, и. пр. до
выборѣхъ, тогдѣ они оутъ слѣпымъ орудіємъ вѣ
рукахъ „ополечной гієрархіи“, хотий на ея хо-

ругви выписана давна засада: „niech będzie jak
bywało“.

Братя Русины, не дивуйтесь сему объяви,
бо дѣтъ природный. Рускій элементъ аристокра-
тичный перебісѣ до шляхты польской тай тую
же скрѣпиль. Нашъ народъ оставъ самѣсенькій,
бывъ собѣ историкомъ и поетомъ самъ. Шевчен-
ко поднѣсѣ сей прапоръ демократичный високо,
высоко; а мы нынѣ, дѣти того народу, горнемось
(правда, не все, и не вѣхъ) подъ тую хоругву,
бо иншой у насъ нема. Но штука про-то бутѣ
намъ народоловцами; се заслуга исторіи... Але
вертаю до рѣчи и кличу до польской интеліген-
ціи: Umkehren! Панове, залишѣть слова солодкі,
а свои дотеперѣшній декламаций о „chłopku“ дай-
те щурамъ на сѣданоукъ; намятайте, що слова
безъ дѣлѣхъ мертвы оуть. Тай вашѣ деликатесы, —
се иронія; они выликують у Мазура радше о-
серебренѣ. Вступайте вѣ слѣды лѣкаря вѣзѣ-
рцего, котрый, хотѣвши поставити сумѣнну
и докладну діагнозу слабости тай удоровити хо-
рого, опуокає свои салены и фотель, сѣдає на
простый вѣзъ хлопскій, заразъ на вступѣ накри-
чить на вѣзника за невыгѣднѣ сидѣньє: „А шо
собѣ думаєшь, чи ты курята везешь до мѣста,
чи докторъ до хорого? (се нѣчого не вадитъ;
народъ сельскій любить навѣтъ горку правду вѣ
оци, онъ лишь напасти не зноситъ). Сей примѣр-
ный лѣкаръ, вступивши до хаты хорого Мазура,
бачитъ, що вѣ хатѣ нехлюотво, задуха, мовъ у
хлѣбѣ, — каже передовѣхъ выгнати на двѣръ
корову, телѣта, поросята, отвориѣ двѣрѣ для
свѣжого воздуха; потѣмъ приступивши до ложа
хорого, бачитъ, що сей неумытый лежить, мовъ
Лазаръ вѣ брудной сорочцѣ, на голыхъ дошкахъ,
а коло него на запѣчку фляшкы съ горѣлкою.
Лѣкаръ анужъ лаяти жѣнку-дѣти „А вы сякі-
таки, умыѣте заразъ хорого, дайте ту свѣжѣю о-
лому, свѣжу плахту прострѣть на постѣль, убе-
рѣтъ хорого вѣ чисту сорочку, тажъ вода нѣчого
васъ не коштує, вычесѣтъ голову хорому, тажъ
знаєть добре, що вычесати старанно коня значѣтъ
болѣе, якъ дати ему горнѣць оброку...“ Се до-
перва прологъ до властивого дѣла лѣкарокого; на
такій зарядженіи не треба доконче знатка, бо
кождый знає, що рыба безъ воды, а чловѣкъ
безъ свѣжого воздуха и чистоты не може жити.
Вѣднѣ сей лѣкаръ знявши рукавички, бере хо-
рого за пульсъ, старанно опукує, прикладає омі-
ло-щиро ухо до тѣла хорого, тай надолухує, що
дѣбѣся вѣ легкихъ. По докладномъ дослѣдѣ ста-
вляє діагнозу слабости, горѣлочку-отруту шпурне
черезъ окно, каже натомѣсть зарѣзати курку и
юшки дати хорому, занаше лѣки (дешевѣ и по-
мѣнѣй), дасть точну інформацію родитѣ, якъ ма-
ють собѣ поступати съ хорымъ; а навѣтъ для
лѣшней певности, чи зрѣумѣли, каже имъ ще
оказане повторити. Такому лѣкареви належитѣся
не лише заплата, але такожъ сердечна подѣка и
вдѣчнѣсть отъ хорого и его рады, за его старанье
и людянобѣсть.

Перенесѣмъ сей примѣръ на поле удоровле-
ня народу мазурского, а заразъ побачимо, якъ
интелігенція польска має собѣ поступати зѣ сво-
имъ „chłopkiem“ хорымъ, котрого повинна вже
разъ выдвинутѣ зѣ болота темноты и крайного
занедбанія. До того святого дѣла потреба не зо-
лата-срѣбла, але чувства любви, прихиль-
ности до стрѣхи мазурской. Потреба „окинути
пыху зѣ сердца“, переступити порога хаты ма-
урской и вла оными очима, не черезъ фарбо-
ваній окла придивитѣся, що тамъ дѣбѣся, якъ на-
родъ страшно бѣдує, опробувати затроуючого
воздуха, котрымъ народъ мазурскій отъ незапа-
мятныхъ часѣхъ бѣдыхає. Приглянитѣся, панове
Ляхи, одежи народу своего, а переконаєтесь, що
одинъ кожухъ або чоботы одній, назначеный
для троє або четверѣ люда! Попробуйѣ стра-
хъ мазурскій, придивѣтѣся пожитку роданому, оъ
оловцемъ вѣ рукахъ вырахуйте рѣчный доходъ
и розхѣдъ хлопа. Лише ширѣю и омілою роз-
мовою съ Мазуромъ зможете выслѣдити, що у
него кштитъ вѣ серединѣ.

Правда, що до такой работы треба само-
отреченія, бо станъ хлопскій самъ ообою на око
привадный не єсть. Бачите, то вже така доля
вѣхъ фундаментѣхъ подѣвалинѣхъ, що
они горше, бо низше положеніи; ихъ свѣтъ не
подивляє, лашъ тую величаву будову (сусѣбну),
котрой тягаръ двигають на своихъ баркахъ, тай
ведуть завзѣту борбу съ элементами природы о
цѣлѣсть будовы.

На те Богъ давъ розумъ, щобъ оцѣнитѣ,
яку важну роль отграваетъ въ житію оуопѣлнѣхъ
и народномъ станѣ хлопскій; тажъ мы вѣхъ Ада-
мовѣ дѣти, а кромѣ того знаємо добре о томъ,
що якъ не стане хлопа, не стане и насъ. Пио-
мо овяте учить насъ, що на любви овитѣ
стоитѣ; а Давте знову порѣвнує любовь съ

огнемъ вѣ понехѣ, тай каже, що той грѣхъ при
огни руки, хто на огонь дує. Отъ для чого кладу
братамъ Полякамъ яко перше условіє:
любовь до народу мазурского, и то любовь го-
рячу, идеальну, не хвилеву, але по-
стойну. А прошу мене добре вырозумѣти;
черезъ то не кажу вамъ, панове, цѣлувати олав
заразъ съ вѣхми хлопами. Вступайте лише вѣ
слѣды того лѣкаря вѣзѣрцего; онъ лаявъ, не
цѣлувавъ, але прихильнѣсть своєю дѣлами о-
казувавъ...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ палаты паноу) На засѣданні палаты
паноу дня 17 с. м. предложивъ министръ про-
свѣты описъ тыхъ образовъ, котрі мають бутѣ
помѣщенѣ вѣ парламентѣ вѣденскомъ. — Гр.
Ревертѣра поставивъ внесеніє, щобъ завѣ-
вати правительству до предложенія закона о
щадничѣхъ. По томъ приступлено до поряд-
ку дневного: Законъ о оспоримости рѣшенъ вой-
сковыхъ властей передано комисіи правничій. —
Поо. Найманъ реферовавъ вѣ справѣ гарантіи
египетской позычки и вѣнѣхъ, щобъ палата на ту
гварантію згодила. Принято. — Вр. Микло-
сичъ зажадавъ додаткового кредиту для мини-
стерства дѣлъ внутрѣшнихъ. Гр. Ревертѣра жа-
давъ отослания сего внесенія до комисіи бюджето-
вой. Гр. Таффе вазначивъ важнѣсть сего справы,
бо розходится о заснованье домовъ пошрѣвъ и
работы а правительство обѣцало дати такожъ по-
мѣщ. Обѣцѣ откинѣно внесеніє гр. Ревертѣры и
ухвалено кредитъ. По выборѣ 15 членѣхъ до ко-
мисіи для вступныхъ нарядъ надъ закономъ о о-
полченіи реферовавъ Миклосичъ о петиціяхъ: Пе-
тицію державныхъ школъ середнихъ вѣ Стани-
славѣ, Тернополи и Тарновѣ и вѣ други-
хъ мѣстахъ о вызначеніи головной платѣи
1200 зр. для вѣхъ учителей середнихъ школъ
и перенесеніє ихъ до VIII ранги, скоро призна-
нимъ третій додатокъ пятилѣтній, — якъ и пе-
тицію учителей при семинаріяхъ учительскихъ
вѣ Равѣнѣ и другихъ мѣстахъ о зрѣваніє го-
ловной платѣи старшого учителя при семинаріи
на провинціи, вѣзглядно учителя при школѣ выравъ
отъ платенію, такихъ же учителей у Вѣднѣ и о
перенесеніє по 15 лѣтахъ службы до вышней
ранги, передано по просту правительству. Пети-
цію куостѣхъ, скрипторѣхъ и амауєнѣхъ при
университетѣхъ передано правительству до от-
пѣднѣного уважденія. Петицію почтовыхъ ма-
нипулянтѣхъ о подвышеніє платѣи передано
правительству до уважденія.

(Зъ палаты послѣдѣ.) На засѣданні дня 18
с. м. внесло правительство предложеніє о прода-
жи державной реальности вѣ Краковѣ и о ур-
аженіи намѣстничества у Львовѣ, до чого
потреба кредиту додаткового. Обѣцѣ наступила
дальша дебата надъ опустомъ податковымъ. При-
нято §§. 2 и 3 безъ дебѣты. — §. 4 звучитъ:
„Зѣ вѣзгляду на оцѣнку объема школы що до го-
сподарства вѣ поля треба мати на оці рѣчный
доходъ, котрый могъ бутѣ осягненый вѣ томъ
роцѣ господарокомъ, коли наступила шкода. Зѣ
сего вѣзгляду треба уважати: 1) Коли що-до у-
правы, вѣ котрой находится парцеля, робляѣта
вѣ громадѣ до року двѣ зборки, то першу зборку
треба оцѣнити на двѣ третѣ, а другу зборку на
одну третѣ цѣлого рѣчного дохода. 2) Такъ само
треба оцѣнити першій засѣвъ на двѣ третѣ рѣч-
ного дохода, коли черезъ новый засѣвъ можна
було осягнути доходъ звичайный (Natural-An-
tag). 3) При мѣшаній уривѣхъ треба головный за-
сѣвъ обчислити на двѣ третѣ, а побѣчный за-
сѣвъ на одну третѣ. За головный засѣвъ треба
уважати той, котрый отпѣвѣдає тому роду зер-
на, що внооаный вѣ оператахъ податку грунто-
вого. 4) Коли парцеля одного и того самого року
подпадає шкодамъ колько разѣхъ, то треба на по-
передній опуст о столько вернуть увагу, що-
бы маючий дозволитѣся опустъ не перевыошавъ
рѣчного податку, олачуваного вѣ парцелѣ. Пара-
графъ сей принято безъ змѣны.

Заграничній Державы.

Нѣмечина. Гр. Гербертъ Бисмаркъ, оынъ
кн. Бисмарка, канцлера нѣмецкого, дотеперѣшній
подсекретарь вѣ урядѣ заграничній, именованый
секретарь державнымъ, одержавъ отже одно
зѣ найпершихъ становищъ вѣ державѣ. — Вѣ
Альзаций и Лютарингіи має бутѣ значно больша
залогѣ. — Вѣ правительствѣ королевства бавар-
ского прійде здаєсь до кризиса. Король очевидно,
якъ колабѣ збожжеводѣвъ, переооитѣся зѣ одного
мѣоца на друге. Прибачий его урядники попада-
ють беззѣотно вѣ неласку, бо не могутъ удо-
волити его фантастичныхъ бажанъ. Недавно вы-
давъ приказъ, щобъ пошукати для него новыхъ
министровъ а приказы свои посылаетъ вже черезъ
низшу службу двѣроку. На представленія мини-
стрѣхъ що до финансового стану не давъ жадной
отпѣвѣди.

Англія. Дебаты вѣ англійскомъ парламентѣ
надъ ирландскою билею мають ще сего тѣжднѣ
закончитѣся. О сколько вже теперь предвидѣти
можно, то большѣсть противъ билѣ буде выно-
сити около 90 голосѣхъ. Накопи бы такъ дѣйстви-
тельно мало наступати, то вѣ Англіи прійшло-бы знову
або до кризиса кабинетовой або до розвазѣния па-
рламенту. Коли бы наступила криза, то королева
поручала-бы або Гартингтонову або Сальберому
утвореніє нового кабинету, а королева не мала-

бы пѣчью и против одного и против друго-го зѣ охъ мужѣвъ и навѣтъ готова згодити-ся на змѣну кабинету. „Daily News“ апелюють те-перь до народа и кажутъ, что або народъ ухва-литъ былъ, або въ Англіи запанують на довѣш-часть торисы, подчасъ коли сецессионисты погоди-лись-бы съ гомрулье и законъ при слѣдующихъ выборахъ одержавъ-бы санкцію. — Въ справѣ окупиции Новыхъ Гебридовъ черезъ Францію по-ставило англійское правительство недопустити до сего.

Италия. На порядку дневныхъ, якъ привыч-но передъ выборами, стоятъ теперь великіе бесѣ-ды, держаніи до выборовъ. Що привычно на та-кихъ бесѣдахъ говорится, то звѣстно всѣмъ; але ниша рѣчь коли съ бесѣдою такою выступае осо-ба политична якъ н. пр. лѣвой министры. Ита-лійскій министръ рѣшительности, Гримальди, дер-жавъ отже недавно такую бесѣду передъ выбора-ми, а коли збѣшла мова на звѣстну катастрофу въ Гаррарѣ, сказавъ бы межи иншимъ, что пра-вительство итальянское не може теперь думать о мести и о покарании смира зъ Гаррару а то про-сто для того, что така ексцедія заморска дуже богато коштовала-бы а потому запотребовала-бы во-силь Италии, потрібна такъ конче до найважѣй-шихъ интересовъ въ Европѣ. Справедливо отже запитуе особливо австрійска преса, що мають значити сѣ слова итальянского министра; Итали-же не грозитъ жадне небезпеченство, она есть съ воѣмъ державами въ добрыхъ отношеняхъ. Слова тѣ хаба лишъ нерозважно киненіи; а може министръ выговорился передъ часомъ съ чимъ, о чѣмъ на разѣ треба було промовчати; трудно бо инакше тѣ слова зрозумѣти. — До „Pol. Corr.“ доносятъ зъ Риму, что переговоры куріи рим-ской съ Ханами вже такъ далеко поступили, що вже въ короткомъ часѣ одержать Хины окремого предствителя куріи римской, который буде стало проживати въ Пекинѣ. Якъ говорятъ, назначена вже на се мѣсто и отвѣдана особа-отвѣдъ; мае нею бути якійсь высокій достойникъ церкви итальянского походження. — Пана надѣлывъ такожъ двоухъ сыновъ персого хана орденомъ паны Пія IX за то, что они оказали прихиль-ными католикамъ. Пана хоче позыскати ихъ для справы католической церкви, чтобы недопустити въ Персію вливу англійскихъ и протестантскихъ мисіонерѣвъ.

Греція. Послѣ вѣстей агентіи „Гаваса“ положеніе нового кабинету есть дуже запутане, и здаєсь, що сей кабинетъ не довго устоитъ. Вальвись має екликтика парламентъ и той ажъ порѣшитъ справу розброєня. Наколи-бы однажъ парламентъ не хотѣвъ на то згодитися, то пра-вительство розвяже парламентъ и розпише новы выборы. Зъ другой стороны знову доносятъ, что теперѣшній кабинетъ буде лишъ такъ довго у-рядувати, доки не абереся парламентъ, бо король Георгій носится съ гадкою поручити президен-тові палаты утвореніе нового кабинету. Кажутъ такожъ, что дотеперѣшня большѣсть парламентарна хоче конче удержати Деліаниса и то дае мож-ность припущати, что парламентъ буде розвязан-ный, бо инакше теперѣшній кабинетъ не має-бы большѣсти. Здаєсь однажъ, что богатѣ кушѣ, члены парламенту зъ партіи Деліаниса, вже зъ власного интересу не будутъ ставити нѣякихъ трудностей кабинету, бо инакше Греція дуже бы финансово потерѣла. — „Бюро Райтера“ до-носятъ зъ Атины, что чайка рыбацка зъ Скіатосъ (островъ коло заливу Вольо) хотѣла перервати блокаду, але за нею пустилась австрійска лодъ торпедова. Рыбаки мали съ собою набѣд динами-товъ на рыбы и ужили ихъ противъ лоды, котра оттакъ перестала ихъ гонити. Звѣсть съ остро-вомъ Скіатосъ перервана. Бурмиотъ зъ Скіатосъ телеграфувавъ до Вольо, что боится, чтобы Ав-стрійцѣ не забрали зъ острова великого склада нугла призначеного для грецкой флоты. На остро-въ Спеца забѣжало вже пожилы.

Болгарія. Партія Цанкова щось дуже не ведеся. Ось що пишуть до чешки „Politik“ зъ Болгаріи: Цанковъ, голова болгарской оппозиціи и проводаръ объединительнъ Болгаріи съ Россією скликаувать передъ великодними святами митингъ до Русука письмомъ, въ котромъ такъ каже: Поважаний Панове! Невыносиме положеніе, въ якомъ находится нашъ народъ отъ 7 мѣсяцѣвъ, звѣстне Вамъ. Сидѣти теперь тихо было-бы не-простимымъ грѣхомъ, якого-бы Болгаре допу-стили. Звѣстие Вамъ такожъ, что всему лиху, котре загнало насъ въ пропасть, виновате те-перѣшне правительство. Цѣлю нашихъ змаганъ повинно отже теперь бути освободитися отъ того правительства и старатися знову о любви и за-щиту Россіи. Зъ той причины завываемо Васъ, чтобы Вы звалили въ Вашѣмъ мѣстѣ и въ окрузѣ скликати зборы и на нихъ подписати долучену ухвалу; друге, чтобы Вы оцукнули одномошлен-никовъ на провинціи до того, чтобы они потво-рили комитеты и подали менѣ своихъ членѣвъ, съ котрыми бы и мѣгъ переписуватися; третє, чтобы нашъ одномошленникъ зъ каждого окру-га або повѣта выслали одного, двоухъ або троухъ представителей на митингъ до Русука. Ме-жи справамы, які маються розбирати на оѣмъ зборѣ есть найважѣйша справа нашихъ отноше-ній до Россіи и т. д. — Въ дорученій до сего пись-ма ухвалѣ было сказано мѣжъ иншимъ: Мы га-нимо правительство за то, что оно нарушило во-вѣрны законы, збѣвало овяту звѣсть съ нашимъ освободителемъ и защитникомъ, съ Россією, и подалося нашему отѣчному ворогову; мы про-симо князя, чтобы бы предпринявъ отвѣдній мѣры, уоунувъ небезпеченство и старався знову позыскати любовь и защиту Россіи. Митингъ сей бувъ рописанный на 27 цѣтнія. Митингъ однажъ не отбывае тогды въ жаданѣй фор-

мѣ и доперва має довершитися въ Филипополи. Цанковисты окликали передъ кількома днями митингъ до сего мѣста, на котрый збѣралось около 5000 людей зъ доколичныхъ селъ и мѣ-сточекъ. Цанковъ и его товаришъ мали выступити съ бесѣдами а для большого ефекту хотѣли же выкликати розрухъ и для того узброились въ револьверы. Ледви однажъ лишъ показались проводирѣ оппозиціи, якъ збранный народъ кинулся на нихъ съ крикомъ: Вы насъ тутъ скликали, чтобы прогнати князя! Народъ бувъ-бы отрашно потурбувавъ цанковистѣвъ, коли-бы полиція не була вчасно тому перешкодила. Мимо того товпа розброила кількохъ цанковистѣвъ а потѣмъ ухва-лила резолюцію высказуючу довѣрье до князя и его правительства. — Ходять вѣсти, что Англія дала зрозумѣти князю, чтобы бы не заводивъ за надто скоро новыхъ порядковъ въ Румелии, чтобы тымъ не зразивъ собѣ Порты и не зму-силь еи до прихиленья на сторону Россіи.

НОВИНКИ.

— Зъ Будапешту пишутъ намъ: Наша депутація подѣ проводомъ Преосв. еп. Юліана не заставши С. Вел. Цесаря у Вѣдні выѣхала до Пешту, де дня 17 с. м. була на авдіенціи. На промову Преосв. еп. Юліана С. Вел. Цесарь отчитавъ отвѣдъ а потѣмъ розмовлявъ съ каждымъ чле-номъ депутаціи окремо. Преосв. еп. Пелешови оказавъ Цесарю, что бравъ живу участь въ его энтузіастичномъ принятіи подчасъ интронизаціи въ Станиславовѣ. Опѣсля розвѣдувався Цесарь про теперѣшній отношеніи господарскій и торго-вельный въ Галичинѣ, розговорювався довше съ членомъ депутаціи п. Володиславомъ Федорови-чемъ и при сѣй случайности подѣлать потребу плакена австрійского патриотизму мѣжъ народомъ. Депутація отѣхала опѣсля до Вѣдні и була на авдіенціи у папского нунція мошин. Ванутеліо и у всѣхъ министровъ. Преосв. Юліана якъ и цѣлу депутацію принимаю всѣмъ дуже сердечно и симпатично.

— Надзвычайный загальнй зборы членѣвъ „Рускомъ Бѣсѣдѣ“ отбудутся дня 15 (27) мая с. р. о годъ 8-ой пополудни въ сали власной, на котрѣ вы-дѣла має честь заирити всѣхъ П. Т. Членѣвъ. На порядку дневномъ справа высокихъ залого-стей вкладокъ. О годъ 8-ой того-жъ дня отбудеся аматорске представленіе а оттакъ забава съ тан-цами. Вступъ вольный лишъ для членѣвъ. Вступъ на представленіе аматорске и забаву съ танца-ми для оаоды особы 1 зр., для родины въ 4 оаодѣ 3 зр. а. в. Огъ Выдѣлу Руской Бѣсѣды. Терно-поль, дня 3 (15) мая 1886. Ол. Баретинскій, го-лова. Д-ръ Коширковичъ, секретарь.

— Митрополича консисторія повѣдомляе аенар-хіяльне священство, что книги церковны: Часо-словъ, Трехоголосъ и Евангеліонъ приготавли-ются вже въ печати Станиславского Института подѣ надзоромъ митроп. ординарія. Щобы мож-на означити число маючихъ печатаніи примѣр-никовъ, розпорядила митроп. консисторія, чтобы уряды деканальны предложили чимъ скорше вы-казъ тыхъ церквей, котры потребуютъ згаданныхъ книгъ, взгляну одну або другую. Цѣна книгъ буде познійше оповѣщена.

— Въ справѣ органѣвъ заведеныхъ о. Климомъ Сар-ничимъ въ львовской церкви св. Оуфрея прій-шло — якъ довідуюсь зъ цевного жерела — рѣшеніе зъ Риму на руки митроп. Ординаріату, поручаюче ему сейчасъ усунути зъ церкви органы, яко рѣчь противну грецкому обрядови.

— Жиды на Мазурахъ, особливо по мѣстахъ силь-но взяли за чубъ Поляковъ. Нынѣ они вже при выборахъ до радъ громадскихъ не числятся съ христіаняма, а бачучи овою перевагу, выдѣно-вуютъ еи до крайности. Мы вже звѣщали, якъ выпали выборы въ мѣстѣ Дембица, де на 17 радныхъ выбрали жиды лишъ 1 христіанина, а на 8 заступниковъ такожъ лишъ 1 христіанина. Теперь знову доносятъ про подобный результатъ въ мѣстечку Сендзисовѣ. Тамъ на 16 радныхъ выбрали лишъ 2 христіанъ, а на 8 заступниковъ лишъ 1 христіанина! Красній отношеніи!

— Зъ Тернополя доносятъ до „Kurj. Lwowski-ого“. Дня 11 л. мая померъ тутъ мѣскій радный, де-легатъ и доживонный членъ фундаціи имени кн. Острогского, Тома Кордуба, вильвовый и поважанный мѣщанинъ. На его мѣсто буде покли-канный до мѣсской рады першій заступникъ Ханимъ Катцъ, жидъ; черезъ то жиды будутъ мати въ радѣ 19 голодобъ, а христіане 17.

— Зъ Турни доносятъ, что тамъ унавъ бувъ ми-нувшого тыждня такой великій снѣгъ, що лежавъ цѣлыхъ 6 днѣвъ. Пашѣ для худобы така недо-стача, что люде обчутъ вербой прутыки и тымъ кормлятъ еи. Въ Яворовѣ подѣ Туркою згорѣло 11 хатъ.

— Огонь въ Надвѣрній дня 18 л. мая отъ годъ 12 до 3 въ ночи зничавъ кількадесть домовъ жидѣвскихъ. Магистратъ и каса задаткова зго-рѣли; акты уратованъ.

— Помочи для нещасливыхъ! Михайлъ Ковальскій робѣтникъ, Русинъ, у Львовѣ ул. Лычаковского ч. 69, лежить вже 6 мѣсяцѣвъ хорый и не має нѣ зъ отки нѣякой помочи. Жена и 6 дѣтей черезъ его хоробу находятся въ наибольшей нуждѣ. Чей найдутся милосердны люде, що схотятъ по-мочи нещасливымъ въ тяжкой потребѣ а Все-вышній заплатитъ имъ сторицею! Наша Редакція приѣме охотно хочъ-би и найменшій датокъ для нещасливыхъ.

— Вечеронъ въ память XXV-тыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка устроюе краковска „Czytelnia Akademicka“ дня 21 л. мая, въ пятницю, въ сали редутовѣй. Початокъ о годъ 7½, вечеромъ.

— Редакцію „Дневника Варшавского“, органу съ субсидією кількадеся тысячъ рублѣвъ отъ пра-вительства, поручено Кулаковскому, лектору въ университетѣ варшавскомъ. Проф. Будиловича, зятя Адольфа Ив. Добрянского, котрый такожъ уѣбгався о той лаской кусокъ, поминаю.

— І. И. Крашевскій має ще дня 15 л. мая вер-нути до вѣзницѣ въ Магдебургѣ. Онъ старався о продовженіи отпустки, але ему отмовлено. За-для слабого здоровья не мѣгъ бытъ въ означеній часѣ вернути. Тымъ способомъ — якъ доносятъ нѣ-мецкй газетѣ — кавція, зложена его друзьями, пропала на власнотѣ пруского правительства.

— Выдѣлъ общества им. Качковского надѣславъ намъ заявленіе, що подана въ ч. 43 „Дѣла“ вѣстѣ, будто Сокальска філія им. Качковского ухвалила удатися до центр. Выдѣлу о усуненіи п. І. Мончаловского, есть безпѣдованно. Полюне-нѣе того дѣла подамо въ слѣдующѣмъ числѣ.

— Шулерни въ Черницахъ выкрыла полиція. Въ той шулерни програно мѣсячно до 40.000 зр. Властателемъ еи бувъ Мавр. Брикнеръ и кѣль-кохъ спѣльниковъ. О той шулерни давъ знати одинъ подорожный, котрый такъ збѣгався, що не-мавъ чимъ дальше ѣхати. Брикнеръ плативъ по-датокъ яко торговельникъ збѣжа.

— Антисемитскій розрухъ повторился сего року въ Одессѣ и въ Севастополи. Часописи подають близкій вѣсти о тыхъ розрухахъ. Въ Одессѣ збѣралась т. зв. „боса команда“ на Кулиновѣмъ по-ли. Козаки розгнали еи, але она зновъ згрома-дилась и середѣ крику кинулась на тракти (прѣ-чій склены были позамыканы), и выбивала окна та ламала дверѣ въ домахъ жидѣвскихъ. Двоухъ жидѣвъ тяжко поклачено. Полкъ пѣхоты усми-ривъ погромчиковъ, хотѣй тѣхъ поранили ка-мѣньемъ оберполицмейстера, майора Бонина и од-ного пристава. Въ Севастополи т. зв. кацапы зруйнували много домовъ, бо мали можність гу-ляти майже цѣлый день. Войско, выступивши до-сылъ опѣзено, мушло стрѣляти острыми набоами и много людей ранило.

— Два жидки рашѣвскій обжаловали себе передъ су-домъ о оскорбѣ чести за то, що одинъ другого на-завъ — св. Петромъ...

— Масей хрущѣ. За нищеніе хрущѣвъ и бороз-няковъ установлено въ Моравіи слѣдующй надго-роды: за 1 гектолартер хрущѣвъ 2 зр., а за 1 гкт. борозняковъ 10 зр. Надгороды тѣ выпла-чуютъ по половинѣ край и громада.

— Дрѣбнй вѣсти. Громадѣ Дуплиска, пов. залѣ-щанского, дарувавъ Цесарь на будову школы 100 зр. — Въ Угерцахъ незабытыхъ згорѣло 9 селянскихъ хатъ; зъ тыхъ были лишъ двѣ убезпеченъ. — Въ Гусятинѣ убивъ грѣмъ одного пастушка надъ рѣкою Збручемъ. — Въ Почаевѣ задержано пару коней украденныхъ здаєсь въ Га-личинѣ; 2 конѣ карѣ и мають по 6 рокѣвъ, одна кобыла бухана, має 4 роки. — Намѣстникъ п. Залескій має неважко выѣхати на купѣль. — Вице-президентъ намѣстництва Лебѣ выѣхавъ до Карлсбаду. — Станиславовскій часописъ поль-скій „Kronika“ и „Kurjer Stanislawowski“ злилися въ одну тыждневу часопись. — Фридрихъ Дра-гуна, президентъ краковскаго высшего суда кра-вового, померъ въ 69 р. житя. Наступникомъ его, якъ догадуются, буде п. Зборовскій. — На похор-онъ Еразма Волянського въ Черновѣдахъ прибувъ мѣжъ иншими и намѣстникъ п. Залескій. — Вул-канъ Етна почавъ выкидати лаву. — Нѣмецкій славный историкъ Ранке, 90 лѣтний старецъ, лежить на смертнѣй постели.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Конкурс. Ухвалою зъ дня 15 цѣтнія с. р. розписанный до ч. 2530 конкурсъ на парохію Розѣрче дек. болеховского над. митроп. Ор-динаріата съ реченіемъ до 10 червня 1886.

Введеній о. Володимиръ Колянковскій яко парохъ въ Луцѣ малѣй.

Увѣдомленій отъ завѣдательства въ Луцѣ ма-лой о. Левъ Чемеринскій.

Отъ резигнаціи на пар. Залѣщѣ отступивъ о. Ахесандеръ Петровичъ съ прошеніемъ, чтобы его и дальше тамъ оставлено. Въ наслѣдокъ того одержала оо: Козакъ, Курбасъ, Грушка и Фи-липовскій приказъ позѣстати на своихъ посадахъ ажъ до дальшого помѣщенія або цереміищенія.

Доватокъ особистый удѣлило намѣстництво о. Антонію Давидовичу, пар. въ Заболотцахъ, въ оумѣ 100 зр. зъ фонда религіяного.

Въ станѣ завѣдательства поставило намѣстни-цтво о. Ореста Качуру, пар. Вишеньки, и пору-чило обсадити парохію Вишеньку мѣсцевымъ душ-пастыремъ.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

— Володимиръ Войнаровский, укѣнченный пра-вникъ упокоюсь въ Раковѣ въ 26 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Творы Григорія Квѣтки-Основаненна отступили наслѣдники писателя на власнотѣ Харьковскому уѣздному земству и отдали вже ему дотычный нотаріальный актъ; при томъ поставлено условіе, що доходы зъ издавництва будутъ ити въ ко-ристь школы, устроенной земствомъ въ память по-койного писателя. Земска управа выдасть неба-вомъ воѣ творы Квѣтки, а кромѣ того поодинокі повѣстки брошурками. Редакцію творѣвъ бере на себе олавно-звѣстный професоръ харьковского уни-верситету, Потебня.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Довги селянъ въ рустиальномъ банку. На пооди-нокій повѣтъ припадае ихъ пересѣчно по 49.000 зр. Наибольше есть ихъ въ повѣтѣ львовскомъ (151.697 зр.), въ девяти повѣтахъ по 80.000 зр., а въ семи повѣтахъ по 20.000 зр.

Подяка.

Не есьмо въ силѣ высказати всеи нашон вѣдчности Ви. О. Ректору Сембратовичеву и спирит. о. Пюркову за такъ благородный чувства и батьковску оѣчку, які они оказали въ неща-стїи, котрымъ насъ Господь навѣстивъ. Неумо-лима судьба забрала намъ сиротамъ дорогого и одногого брата, цѣлу надѣю нашон будущности, що заступавъ намъ батька и дѣляюся съ нами воѣмъ. Въ тяжкой недужѣ не богато другѣвъ мавъ братъ покойный, а що сумнѣйше, дальша родана не могла бѣдного потѣшати; лишъ деякі други, а особливо о. Пюрко, котрый удѣлявъ ему и послѣдний религіяной потѣхи, отвидѣвъ покойного кѣлька разѣвъ и потѣшавъ по друже-ски. Сумный похоронный обрядъ и поминальне богослуженіе отолужили дуже торжественно Ви. отцѣ зовѣмъ безкоротно. Въ оумнѣмъ обрядѣ похоронномъ взяли участь сов. двору п. Коваль-ский, о. Наумовичъ, котрый не зважавъ на непо-году и товаришавъ намъ ажъ до мѣсца вѣчного супочнику и добра и-ѣ Ребанъ, котра насъ при-горнула и великодушно пріяла въ оѣй дѣмъ. Воѣмъ щирымъ и зычливымъ нехай Богъ сто-кратно нагородитъ!

Іосифа и Емилиа Ципановска.

НАДѢСЛАНИЕ.

Звертаемо увагу на оголошеніе Л. Чиньского въ „Прослави“ о его знаменитѣмъ „Медовнику гигіеничномъ“, пенѣмъ средствъ усугублюмъ великй хоробы и недуги ор-ганѣвъ травленя. Вырѣбъ сей можемо каждому найсовет-тѣйше поручити и треба бажати, чтобы знаходился въ ко-домъ дѣмѣ.

НАЙЛУЧШІЙ ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ естъ правдивый LE NOUBLON

1460 французскій фабрикатъ 18—36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробкою остерегаєся!

Сей папѣръ поручаютъ якъ наилучше пп. д-ръ І. І. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Лизманъ, професоры хеміи при вѣдѣнскомъ университетѣ а то для его знаменитон якості, его абсолютной чистоты и для того, что до него не домішанъ жадий шкодливый здоровю матеріи.

17, rue Béranger, 4 PARIS

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

порукас 1863 153—?

Спеціальности и универсальны средства,
французскій и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ
иншй фирмы оповѣщуванй.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, что Высокоповажанный отцѣ духовный уряджуютъ при церквахъ хоры, прото поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОНІОНЪ (або ФИСГАРМОНІОНЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

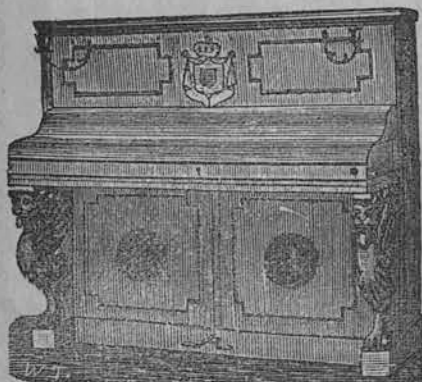
Высокоповажанный п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего вырѣбу и мо-же дати Высокоповажаннымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дуже позиточномъ инструментѣ наилучшую информацию.
Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше!
Дае такожъ на раты.

1861 87—?

Съ поважаніемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ.

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-моніонъ у Львовѣ, ул. Хорупчина ч. 9.

Переписка Редакции и Администрации.

Вп. Вид. тов. Рус. Жен. в Ст. По зрѣлой развѣдкѣ Ред. „Дѣла“ узнала отповѣдныи звѣстнаго опору съ п. Н. К. не развѣдкати ширше и для того — да руйте! — не умѣла надбѣлоной „Отповѣди“. Вирочѣмъ Редакція наша все готова въ овоѣмъ писемъ поипрати благородни змаганя Вп. Видѣлу. — ? въ П. Листъ одержали. — Вп. В. Д. въ Краковѣ. Вы почали предлачувати „Дѣло“ отъ 1 (13) жовтня 1885. — Вп. А. Б. Адреса о. Дан. Леакого теперъ: Тегловѣ, п. Белѣзъ. — Всч. І. А. Нове манко, якъ довѣдуемоа зъ вѣрдостойного жерела, выноситъ лѣше 75.000 ар. а. в. — Вп. А. Р. въ М. Доси не умѣдено только за-дѣла недо-стачѣ мѣоця, але мы не забули. — Вп. ? у Льв. На такій подѣл напаста не вѣрта отповѣдати. Мы оскорбили-бъ нашихъ чита-телѣвъ, коли-бъ запускали въ лѣху полеміку съ такимъ инди-видуумъ. — Вп. А. п. въ К. Писе-мо п. М. Драгоманова надбѣлоане зъ Женеви „Нов. Проломови“ мѣстало въ собѣ, якъ намъ го ворено, напаста на нелюбыхъ ему галицяхъ народоцѣвъ, а особливо на часописъ „Зорю“. „Нов. Проломъ“ очевидно дѣляго не умѣстѣвъ того писма, бо оно вышло-бы не на руку всѣмъ тымъ гавкунамъ, въ котрыхъ интересъ идентификувати галиц-кихъ народоцѣвъ съ п. „Драх-мановымъ“, якъ его прозываютъ. На всякій способъ рѣчь то цѣ-кава, що той п. Драгомановъ прійшовъ съ чоботіємъ навѣтъ до такого п. Маркова, щобъ только колнути народоцѣвъ и въ додатку ще доставъ коша! — Вп. М. З. у Вид. За писмо цѣра подяка! — Вп. И. Ч. въ Р. Справу Вашу передано, по желанію, Видѣлови „Народной Радѣ“. — Всч. — сій въ Б. Статѣвъ Вашей въ справѣ совѣта „Нар. Дому“ не помѣстимо, бо надто рѣзка. Намъ иде о добро институціи. Холоднымъ переконуваньемъ, а не драженнемъ чай заобѣгнеа ныѣшному лѣху.

Отъ Руского товариства Педагогического

можно набути слѣдующій выданя:

- Хемія, Руское, 40 кр
- Гостиница для чемныхъ дѣтей 8 кр.
- Малый зѣтринець, 8 кр.
- Забави дѣтей, 8 кр. 1535 3—?
- Менажерія, 8 кр.
- Вязанка желаній, 10 кр.
- Зѣтрата домовъ І. 20 кр.
- Зѣтрата домовъ II. 20 кр.
- Читанка для молодежи 10 кр.

Свѣдоцтво

котрымъ изъ стороны Коми-тету церковного посвѣдчаеа, що п. Игнатій Гнатковскій, столяръ, рѣзбаръ и позолотникъ церковный замѣшканий въ Дрогобычи, вырѣзавъ въ новой церкви въ Ста-рыхъ Богородчанахъ дуже хоро-шій Иконостазъ и тойже въ те-кучѣмъ роцѣ дуже хорошо вызо-лотивъ.

Заразомъ посвѣдчаеа, що тойже панъ яко Русинъ, съ обрядомъ рускимъ, иконами и литературнымъ искусствомъ гре-ческимъ вповнѣ обзанакомленый и яко артистъ у вохѣхъ грѣхъ отроаляхъ овеа штукы якъ най-лѣше припорученый бути може. При томъ есть то мужъ дуже честного характеру, моральный, тверезый, миролюбный, незавѣд-ный и точный въ предирянню припорученыхъ ему работъ, — дѣляго яко вабрѣцовъ и найчест-нѣйшій артистъ цѣлому намоу краевъ припоручаеа.

Отъ Комитету церковного. Старъ Богородчаны дня 12 лютого 1886.

Алексей Заклинскій, парохъ и предѣдатель Комитету. Иванъ Пилимѣвъ, Дмитеръ Любанъ, Михаилъ Романюкъ, чле-ны Комитету.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц. Акцій. Банку Гипотечного купуе и продае всѣ эффекты и монеты подѣ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованій,

котріи поаа закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшой постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фон-довыхъ, цуплярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно въ сѣй Конторѣ получить. (до выласованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100) Всѣ припорученя зъ провинціи выконуются безъ проволочи по курсѣ дневному, не числячи нѣякой провизии.

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медовниковъ и сухариковъ, вынаходя „медовника гигиеничного“ въ Ярославѣ.

Партію гигиеничныхъ медовниковъ выробу Вашой фабрики я о-державъ: я пробовавъ сѣй медовникъ въ шпиталѣ раненыхъ жовнѣ-рѣвъ сербскихъ, котрыхъ въ моѣмъ шпиталѣ маль и якъ разъ 426, а всѣ тяжко раненый. Головно симъ роздѣлювано тѣ медовники и то-тогда, коли сѣй тяжко раненый не могли травити найлѣ-шихъ и найлѣпшихъ травъ, роздѣлюваныхъ въ шпиталѣ — по короткомъ часѣ доставали здоровый апетитъ и охоту до вѣды, желу-докъ и найтяжше хорыхъ раненыхъ, оперованныхъ пріймавъ сѣй ме-довникъ, раненый приходили до силъ, доброго и здорового выгляданя, а що такожъ я спостерѣвъ, що въ наслѣдокъ сего ме-довника функція желудку-кишкови зовсѣмъ регулювалася.

Раненый и оперованый называли Вашъ медовникъ „польскимъ хлѣ-бомъ“ и скоро я войшовъ до сѣлѣ раненыхъ, кликаю зѣ всѣхъ сто-рѣнъ, „чи нема вже больше того польского хлѣба, що намъ додае силъ и житя“.

То спонукуе мене просити о безплатноу высылку новой пар-тіи зъ 600 штукъ. За першу посылку дякую Вамъ — дуже богато хо-рыхъ вымарившихъ, унизерованныхъ въ наслѣдокъ раны, операций и хоробъ желудковыхъ завдѣаеа сему средству, котрому мушу припи-сати свойства лѣчебны. поверненье до своихъ силъ — бо коли тяжко раненый и оперованый не могли пріймати нишой пищи, тѣи сѣй медовникъ, оны бувъ ихъ одинокою пищевою, поправлявъ про-цессъ травленя и приводивъ желудокъ до того стану, що могли оттакъ жити и другими странами.

Дѣйстно повиненъ-бы каждый болѣйшій шпиталь именю хирур-гический уживати сего медовника яко поправляюще-лѣчебного средства. (Печать.)

Д-ръ Ромуальдъ Далъмаръ в. р. Шефъ шпиталю войсковому въ Нишу (Сербія.)

Нижъ 14. Цѣтня 1886. 1602 4—0 Медовникъ гигиеничный Л. Чиньского въ Ярославѣ можна добѣгати у всѣхъ торговляхъ корѣнныхъ и аптекахъ по 20 кр. за штуку

РЕСТАВРАЦИЯ И ШВЕХАТСКА

въ Готели Французскомъ у Львовѣ. Дякуючи за оказаній менѣ минушого року взгля-ды зѣ стороны П. Т. Публики, маю честь повѣдомити симъ, що я сего року розширявъ

ОГОРОДЪ РЕСТАВРАЦІЙНЫЙ де продавати буду найлѣпшой якості пиво швехатске зимового выробу, а именю: пиво лежакъ и бокъ.

Обоймавши шивницю на власный зарядъ буду воѣми силами старатися вдоволити поважанныхъ гостей добрыми стравами и напѣтками якъ такожъ вабрѣцовоу приолугою.

Стравы зъ кухни въ каждой годинѣ. Обѣды и вечерѣ а la carte и convert отъ 1 ар. и выше. 1651 3—3

На заомовленя и обсталюнки поза домомъ. Телефонъ ч. 46.

Продажъ пива въ флашкахъ оригинальныхъ только въ Рестаураціи Готелю Французского. Г. ФЕЛСЕРЪ, заступ. бровару А Дрегера у Львовѣ.

К. КРИШТОФОВИЧЪ

Львовѣ, ул. Гетьманьска ч. 6 поручае зъ свѣжого збору

Гербату	Kaysow, знамен. чорну	1 ф. = 500 гр., зр.	2.—
"	Melange	1 " " " "	3.—
"	Souchong, найчѣльнѣйшій	1 " " " "	3.60
"	Melange караванна	1 " " " "	4.—
"	Kaysow оригинальна	1 " " " "	4.—
"	Сансионоу	1 " " " "	3.60
"	Поговъ россиеску	1 " " " "	4.—
"	Surfin de Printemps	530 гр.	5.—
"	" " " "	260 " "	2.50
"	" " " "	135 " "	1.25
"	Порошокъ зъ гербаты	1 ф. = 500 гр.	2.—

Цѣнники высылкаю франко, за оакованье не чи-сло вѣякои оумы. 1652 3—10

Складъ комисовый въ Тернополи въ Магазинѣ Вп. В. Стахевича.

Медицинскій МЫЛА

MAX FANTA Einhorn - Apotheke R K A G. Выпробованій и порученій лѣкарями.

Фанты мыла ихтиолове, противъ червоности лица, носа бургундского (Rosacea Aene), свербящихъ лишаевъ; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанске мыло (мыло ругево) противъ снѣжлису и пасожитѣвъ 1/4, штуки 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гѣстеве и ревматичне выпробованой и скорой силы. Цѣна 1 ар. — Мыло зъ мази противъ коросты, луски, потничныхъ нѣтъ и т. д. 35 кр. — Мыло мазено-глицеринове, лекше, для дамъ и дѣ-тей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекційне 35 кр. — Мыло сѣркове противъ угровъ, веснянокъ и нашкобныхъ высыпокъ, 35 кр. — Мыло жѣтково противъ лусокъ на головѣ и на подѣп-ленѣхъ наскѣрка, 35 кр. — Мыло жѣтчево на волосѣ, 35 кр. — Мыло зъ аѣли оживляюще системѣ нервной, 35 кр. — Мыло глицеринове, найлѣпше мыло тоалетное 25 кр. — Мыло бензое на посѣданье шкѣры 40 кр. — Мыло вазелиново цѣна 40 кр. при-ятне до щеденого ужитку. — Мыло мазено-сѣркове противъ у-порныхъ недугъ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксове противъ нечистоты наскѣрка, веснянокъ, оостудѣвъ. цѣна 35 кр. — Мыло камфорове на отмороженье, посѣданье рукъ и т. д. цѣна 35 кр. — Мыло нафтенове противъ всякого рода недугъ шкѣры, цѣ-на 50 кр.

Можна добѣгати въ всѣхъ аптекахъ у Львовѣ: въ аптѣи д-ра Кароля Миколаша и апт. Зигм. Рукера; въ Боршѣвѣ: апт. М. Шем-чисовского; въ Долянѣ: апт. І. М. Фрауефельера; въ Ясѣлѣ: апт. Ромуальда Палыха; въ Краковѣ: апт. Е. Штокмара, Е. Радлера, Ф. Градеского, Іос. Францишского и въ апт. Конст. Вишневского; въ Краковѣ: апт. А. Сѣлещского; въ Рѣшевѣ: апт. А. Карпиньского; въ Солотвинѣ: апт. І. Годольи; въ Старѣмъ Самчи: апт. А. Кар-пиньского; въ Тарновѣ: апт. І. Редла; въ Войничу: апт. Кароля Неданьского; въ Збаражи: апт. І. Круга. 1582 13—52

Призпану вагально найлучшу Масу до запусканя подлогъ поручають

Гибнеръ и Ганке у Львовѣ. 1644 59—0

Перепродующимъ даемо отповѣдныи рабать.

5 килевъ БОЧОВКИ ВИНА

порукае ТОВРОВА ГЕГЕЛІЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА 1545 (16—54) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

- 1 бочѣвка Гегелійского столового . 2 ар. 10 кр
- 1 " Гегелійского столового луч-шой якості 2 ар. 30 кр и 2 " 50 "
- 1 " Гегел. стол. ароматичного 2-70 и 3 ар.
- 1 " Самародного выгравного . 4 ар. 30 кр.
- 1 " Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 " —
- Червоныи вина: 1 бочѣвка Vizsontai 2 " 50 ар.
- 1 бочѣвка Vizsontai старе . 3 " —

Повыше наведеній цѣны розумѣются вразѣ съ бочѣвкою окованую желѣзными обручами и о-плаченными портомъ почтовыхъ, такъ що благо-клонный отбиратель жадныхъ болѣше коштовъ не поноситъ. Купуючи вина особено только у продуцентѣвъ ручить за здоровъ добръ, натураль-ный и лучший вина якъ зъ Вершецъ, и проситъ о ла-скави замовленя.

СУКНО 1616 4—0

правдой бернѣвскій матерій въ останкахъ, такожъ отираялъ отъ штукъ, отъ зр. 1. — за метеръ въ гору, въ великомъ выборѣ; можна для того замовляти по дешевыхъ цѣнахъ въ довѣдой мѣрѣ за послѣ-платоу а недородой останки вымѣняються — Взоры до огладу высла-няють франко, Панове кравцѣ, котріи желяють книжокъ съ богато усортванныи зобрами, одержують ихъ неаплачено.

Tuch-Fabriks-Niederlage „Zum weissen Lamm“ in Brunn.

Величезный страны, якъ потерѣла велика лондоньска фабрика мебѣвъ зъ вѣлѣа Goddridge Brothers and Comp. при недавномъ паденоу гласѣвского банку, захитали нею такъ, що она поставила закрыти фабрику и выпродати вѣсѣмъ масами нагромажденъ въ запасѣхъ знаменитѣйшій мебѣль зъ вѣлѣа, преміо-ваний на всѣхъ выставкахъ золотыми медалями, за четверту часть цѣны фабричной. Я предлагаю отже передай менѣ въ комисъ згаданнымъ домомъ чудно красивый

400 штукъ желѣз-ныхъ ложекъ для взрослыхъ

Лѣжка въ прибли-женно подобій до рѣсунку.

50 кр.). Писемный замовленя выконую также поодинокую якъ довго выстаетъ запасъ, въ завѣсѣхъ знаменитѣйшій примѣрникахъ заразъ за попереднимъ присланнымъ грошей.

Eisenmöbel-Lager in Wien Landstrasse. Krieglerstrasse Nr. II. Желѣзныи лѣжка перевыноають особливо всякіи деревляныи въ якѣмъ не-будъ станѣ для того, що забезпечують отъ всякои нужды и нечистоты, мають незышному тревалѣсть и дають складасти. 1659 2—15

Новый Готель и Нова Рестаурація въ Коломы.

Фердинандъ Лабендзкій, дотепершній рестауракторъ въ Каси-нѣ — Ресурсѣ въ Коломыи от-вираеа съ днѣмъ 20 мая с. р. въ Коломыи въ ринку „Готель ан-глийскій“ и Рестаурацію съ вся-кимъ комфортомъ. Цѣны дуже прѣступныи, порядокъ вабрѣцовый, прислуга оскора и ретельна. 1657 2—2

VIERHUNDERT TAFELN. Brockhaus Conversations-Lexikon. Mit Abbildungen und Karten. Preis a Heft 30 kr. 240 HEFTE ODER 10 BÄNDE. NEUE (13.) UMGEBEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE. JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBFRANZ FL. 5.70, C.O.W.

„ДЫМЪ“, повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-на 1 ар. 50 кр., съ пересыл-кою 1 ар. 70 кр.

Дѣстати можна въ адми-нистраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

ПАРКЕТЫ И ПОМОСТЫ ДОЩКОВЫЕ

порукае парова фабрика столяроа

БРАТОВЪ ВЧЕЛЯКОВЪ у Львовѣ, ул. Личаковска, 27.

Цѣнники паркетѣвъ, дверей и оконъ розсылаемо на жа-данье. Иллюстрація паркетѣвъ розсылаемо за послѣди-ланье. 1535 7—10

Найдешевше руске литерату-ре издаваніицтво „Руско-укра-иньска Библиотека Евгения О-лессникова“ выходять у Льво-вѣ почашии отъ 1-го грудня р. 1884.

Доси вышло 14 выпускѣвъ, об-нимающихъ слѣдующій литературный ма-териалъ:

1. Запорожцѣ, оповѣданье Ивана Не-ч. я-Леваньского . 10 кр.
2. Сонній нары молодого питонца, оповѣданье В. Барвильского 10 кр.
- 3—4. Оповѣданя Олексія Сторожен-ка (Серія перша) первѣстно 20 кр. по выпушеноу эконѣсованнымъ ча-стей . 10 кр.
5. Prima Vera, поевіи Юліи Шнай-деръ . 10 кр.
6. Оповѣданя Д. Мордовцева 10 кр.
- 7—10. Юрій Горовенко, повѣсть Кра-соченка . 40 кр.
11. Въ Карпатахъ, Ив. Нечуя Левиц-кого, цѣна . 10 кр.
12. Галицкій образки, Ив. Франка, серія І., цѣна . 10 кр.
13. Лихій день, Григорія Григоріе-вича, цѣна . 10 кр.
14. Поетичный творы Стефана Ру-даньского . 10 кр.

Предлачувати можна на болѣше цѣлоу вышукѣвъ наразѣ, пересылаючи отповѣдану квоту (1 або 2 ар.) на руки выдавца (ул. Словацкаго ч. 6). Замов-ляти можна такожъ поодинокій выпускъ, додаючи за поодинокій выпускъ 2 кр., а за подобный 5 кр. на оплату порта.

Виходить во Львові ще Вторника, Четверга и Суботи (крім руских свят) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека наизнам. повѣстей“ виходить по 3 печат. аркуші кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редація и администрація подъ Ч. 44 уліця Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Репліація неопечатаній вблнй отъ порта. Предплату и мисераты приймають: У Львові Адміністрація „Дѣла“. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 18; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редація „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Ралли 9.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣла“ для Австріи: для Росіи: въ цѣлый рікъ . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . 12 рубл. на півъ року . . 6 ар. на півъ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рікъ . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . 16 рубл. на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рікъ . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . 5 рубл. на півъ року . . 2-50 ар. на півъ року . . 2-50 р. Для Заграниччя, окрімъ Росіи: на цѣлый рікъ . . 15 ар. на півъ року . . 7-50 ар. на чверть року . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ: на цѣлый рікъ . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . 6 ар. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Хто має управляти „Народнымъ Домомъ“?

II.

Въ тій справѣ подали ми въ попередньому числѣ „Дѣла“ теплий голосъ о. І. Заячківського въ Лонанки съ позитивною радою: „щобъ кожда въ обохъ партій рускихъ вибирала въ противного табору найдостойнѣйшихъ мужівъ до варяду „Народнымъ Домомъ“. Пригляньмося ближше голосови о. І. Заячківського.

Зовсімъ справедливо Вп. авторъ бачить цѣле нещастя въ тыхъ, якъ вінъ каже, „гавкачахъ“, котрі своїми „влохестивими гавканнями ровдирають намъ слухъ и сердца“, не допускають до солідарности и зєднання Русинівъ и „не дозволяють Духови святому владѣти більше, якъ пристрастямъ чоловічимъ“. Они то довели до того, що нинѣ третя рука посягає за тою институцією всенародною, они и въ виду тої великої небезпечности „ровдирають намъ слухъ и сердца“, коли підступно выискують природне подразненіе патріотівъ, выкликає небезпечностю отъ чужой стороны, и силомоць звертають противъ щирыхъ Русинівъ-народовцївъ. „Правда въ свѣтѣ нѣвечится, а все-таки вывначится“. Такъ само, якъ въ сій справѣ, було и съ крахомъ вѣстнаго „Заведенія“. Більше якъ рікъ безвѣстна „ровдирали намъ слухъ и сердца влохестиві гавканія“ въ „Словѣ“, „Проломѣ“, „Науцѣ“ „тutti quanti“ на тему: „Народовцѣ, покумавай Чоботоу Поляками, заваляли Заведеніе...“ О, болгаро-жидовська правда! Але-жъ ли убивати ми вечера дня — процесу Михалка, и — правда визначилась! Такъ само починає вже визначуватись правда и въ справѣ „Нар. Дому“. Певно не народовцѣ винні тому, що черезъ 35 лѣтъ нѣхто не здогадався зайнтабулювати „Народный Дѣмъ“ яко власнѣсть руску... Але даймо спокій тому! Теперъ ходитъ о що инше.

Нинѣ „алобю дня“ суть такі немилі справи, якъ неприпинанье такихъ патріотівъ рускихъ, якъ послы Романчукъ, Лвинський, дир. Нагбрий, въ члены „Нар. Дому“ — и посылає бурсаківъ „Нар. Дому“ не до руской, але до нѣмецко-жидовской гимназіи. Хто тому виненъ? Очевидно, варядъ. Але-жъ варядъ вибирають члены „Нар. Дому“ на За-

гальномъ Зборѣ, отже можна-бъ скавати: які члены, такі варядъ. Оно трохи такъ, а больше не такъ.

Бачили ми вже кілька разівъ Заг. Зборъ членівъ „Нар. Дому“. Зъ рѣзнихъ сторінъ краю повѣдѣлисъ тѣ недобитки въ давнихъ лучшихъ часѣхъ, сивоголові священники, и въ сали Зборівъ помѣшалисъ съ свѣтскими львовскими членами. Глядять они на тую „молоду свѣтску“ Русь, глядимо и мы. Имъ, прибувши въ-далека, вдаются тѣ „молоді свѣтскі“ великанами интеллигенціи, гранитными колоннами, на котрыхъ може безпечно спочивати Русь, — а намъ, знающимъ людей въ-близька, жалъ стає за тую мистификацію сивыхъ головъ. Бо мы бачимо: ось подручники двоухъ-троухъ верховодівъ: ось выслуженный фельдфебель одинъ, другій; ось недоваренный журналистъ; ось молоденькій кандидатъ адвокатскій одинъ, другій; ось банковый писарь въ-подъ руки Михалка — они рей водять въ дебатахъ, они замыкають дискусію, найпатріотичнѣйшій внесєня вводятъ ad absurdum, они аранжують выборами совѣта — Боже милый! чи се мають бути репрезентанты того молодого поколѣня Руси, для котораго батьки нашъ въ 1848 року вѣдвали за народній лепты „Дѣмъ Народный“?! Се-жъ не великаны интеллигенціи и не гранитні колонны, а глиняні нѣжки... Ну, годѣ! — цѣлѣ интеллигенціи они проскрибують, а передъ честными сивыми головами сховали за свою пазуху — розумѣня ключъ... А безъ того ключа розумѣня у сивоголовыхъ патріотівъ въ провинціи мусять виходити и такі совѣты, які бачимо въ послѣднихъ часахъ. „Фракція“ вже постаралась о то, що на выготовленій по-за салею Зборівъ листѣ знайдєся большѣсть такихъ, що поводуются не загальнымъ интересомъ Руси, а слѣпою партійностю.

По нашій отже гадцѣ першій обовязокъ направи нынѣшного лиха въ институтъ „Нар. Дѣмъ“ — спочиває на его членахъ. Они повинні добре ровдвитися въ людяхъ и дѣлахъ, компромитуючихъ Русь; повинні больше самостійно приступати до выбору совѣтовъ; повинні разъ высказати якісь провідні гадки для директивы совѣтовъ съ оглядомъ на честь руского имени; повинні поставити засаду, що

всенародный институтъ має служити не фракціи, але Руси. Коли то наступить, тогдѣ певно и „побратимы“ нашъ не посмѣють мѣшатися въ дѣла „Нар. Дому“, и въ варяду института цѣла Русь буде задоволена, и певно запобѣгне такимъ — сказавши просто — скандаламъ, що всенародна инетитуція руска не посылає бурсаківъ до руской гимназіи, та що варядъ ви не приймає въ члены — провідниківъ Руси!

Нинѣ рада о. І. Заячківського, щобъ кожда сторона вибирала до варяду найдостойнѣйшихъ мужівъ въ противного табору, — навѣтъ неможлива. Зъ помѣжъ кого въ народовцѣхъ мала-бъ вибрати противна сторона, коли ихъ всего-на-всего єсть лише два члены „Нар. Дому“, проживаючі у Львовѣ, оо. д-ръ Ом. Огоновскій и Ал. Стефановичъ, приняті вже давно, коли ще варядъ „Нар. Дому“ спочивавъ въ рукахъ т. зв. „святотрѣхъ“, вытисненыхъ нынѣ въ арены дѣяльности фракцію „der schärferen Tonart“?

Попередъ всего мусять бути члены, котрыхъ можна-бы брати до совѣта. Коли-бъ то наступило, тогдѣ, розумѣясь, проэктъ о. І. Заячківського певно бувъ-бы єдиний до того, що „Духъ св. перемогъ-бы пристрасти чоловічій“ и съ часомъ, при Божій помочи, оба табору потахнули-бы въ народѣ! Чи-жъ то не нашъ идеалъ? Чи єсть якіи Русинъ-патріотъ, котрый горячимъ сердцемъ не побажавъ-бы того?

Руска депутація въ Пештѣ и въ Відні.

(Отъ участника депутації.)

Депутація, їдучи до Відні, мала надѣю мати аудієнцію у цѣсаря дня 17. мая таки у Відні, якъ то було вже и постановлено. Тымчасомъ Преосв. еп. д-ръ Пелешъ, навѣдавшій до канцеляріи цѣсарской, одержавъ вѣдомѣсть, що цѣсаръ на день 17. мая не прибуде въ Пешту до Відні, отложивши свой приѣздъ до четверга сего тыждня. Преосвященный побѣдъ отже телеграму до Пешту съ зацѣпчаньемъ, чи депутація може бути принята цѣсаремъ въ Пештѣ. Отповѣдь насѣла потверджуюча. Депутація отже выѣхала зъ суботы на недѣлю до Пешту. Въ недѣлю вѣлну хвильо депутація ужилъ на оглядини Пешту, зробила малу прогулку на кораблі по Дунаю, а

въ понедѣлокъ мала послуханье у цѣсаря.

Въ имени депутації промовлявъ Преосв. д-ръ Пелешъ въ мыслѣ повезеной депутацією, а звѣстной читателямъ „Дѣла“ адресы, дакуючи Его Величеству за основанье Станиславѣвского епископства, и запевняючи, що то велике добродѣйство для церкви руской скрѣпить въ вѣрнѣмъ и людяномъ духовенствѣ и народѣ рускомъ чувства австрійского патриотизму. Его Величество въ отчитаній отповѣди своей злививъ, що ему знаній людяность и вѣрнѣсть духовенства и народу руского, а и теперъ, маючи новый того доказъ, надѣясь, що основанье нового епископства вплине користоно якъ для монархіи, такъ и для руского народу. По оціняній отповѣди Его Величество розмовлявъ ласково съ кождымъ изъ членівъ депутації, представлєнымъ Преосв. епископомъ. Самому д-ру Пелешеву Его Величество заявивъ, що тѣшило его дуже, коли доведувася, якъ величаво въ Станиславѣвѣ отбувалася его интронизація, якъ людяность витала его и якъ чинено ему овації. П. Володислава Федоровича Его Величество выпитувавъ о отношении рѣльничій и господарскій въ Галичинѣ. До прочахъ членівъ депутації ставивъ пытаня дотыкаючі большѣ-менше личныхъ обставинъ кождого. Оба депутаты-селяне, знаючи нѣмецкій языкъ, отповѣдали на дотычній пытаня Его Величества по нѣмецки.

Тутъ згадаємо мимоходомъ про одинъ малый эпизодъ, який случився въ почекальни цѣсарской передъ аудієнцією. До почекальній увойшовъ одинъ угорскій магнатъ, маючи такожъ бути на аудієнціи у цѣсаря. Побачивши руского депутата п. Настюка въ сердаку а съ ордеромъ, приступивъ до него и спытавъ его, въ якій се войнѣ онъ отъзначився и добувъ той ордеръ. — „Въ войнѣ 1848 року противъ Мадярѣвъ“, — отповѣвъ п. Настюкъ. — „А я тогдѣ — оказавъ магнатъ — воювавъ противъ васъ. Бачите, часы змінилися; нынѣ мы отгуть збійлисъ...“

Зъ Пешту повернула депутація до Відні. Тутъ була она у нунція апостольского, у министровъ гр. Тафого, Земляковского, Гавца, у секційного шефа министерства окарбу Ганкевича и Коморовского (самъ мин. д-ръ Дунаевскій за-для занятія конференційного не мѣгъ депутації приняти) и у президента д-ра Смоляки.

Нунцій апостольскій бувъ дуже радъ депу-

Угро-„русскій“ дипломатъ.

На Угорскій Руси въ селѣ Гѣркі Воды жє одинъ интересный чоловікъ. Называєся онъ Рогатецъ. Єсть онъ священникомъ, а походить зъ патріотичной руской священничей родины.

Вже за молоду отъзначався Рогатецъ незвычайными способностями и звернувъ бувъ на себе увагу учателівъ. Урадувана талантомъ сына старина не знала, куды его призначити. Нарештѣ, по довгихъ намыслахъ выбрала ему станъ священничій. Въ часѣ студій теологичныхъ по-при талантъ до науки розвивався въ молодой души Рогатца жагда стати не лише знатнымъ священникомъ, але и великимъ рускимъ патріотомъ, що мавъ оповѣсти велику дипломатичну мислю. Демократичны засады галицкихъ „народовцївъ“, съ котрыми мавъ нагоду оходити майже кождого лѣта, не припали молодому дипломатови до смаку, бо заставляли до непоплатной праці надъ простымъ народомъ. Больше сподобалась ему теорія „объединительная“ росойскыхъ панславистовъ. Подручники Адольфа Добрянского и Аксакова, котрыхъ не хабѣ и въ Унгварѣ, доставляли горячому молодцеву отповѣдного корму духового великимъ книжками, наслаными туда отъ Благотворительныхъ комитетівъ.

Скѣнявши теологію, Рогатецъ не захотѣвъ женитися, а выовитися безженнымъ. Мѣжъ угорско рускими священниками буває се дуже рѣдкимъ случаемъ. Рогатецъ загадавъ тымъ оповѣстомъ зрѣбити значну карієру: компетувати съ часомъ о митру владычу. Однимъ словомъ, онъ лагодився на дуже великого чоловіка.

Щаслива пригода позволила менѣ познати Рогатца въ Гѣркихъ Водахъ, куды назначеный бувъ за священника. Першій разъ приѣхавъ я въ Гѣркі Воды передъ осьми роками въ товариствѣ кількохъ Русинівъ галицкихъ, зъ котрыхъ одинъ бувъ съ Рогатцемъ отъ давна вже знакомый. Зайшли мы въ его хату, познакомилися. Розвѣлає руска бесѣда про справы рускі. Рогатецъ говоривъ лязчимъ „Карата“. Зъ его бесѣды довѣдалисъ мы, що онъ придержуєся теоріи панславистичной и общеруской. Мы, Галичане, були все, окрімъ одного, народовцами, — але не хотѣли въ хатѣ Рогатца розводити спорівъ. Вечеромъ стрѣтилисъ мы съ нимъ зновъ на проходѣ по дорожѣ державной, и зауважали, що Рогатецъ отповѣдає намъ дуже нерадо по руски, а силуюєся вести розговоръ по нѣмецки. Мы спытали о причину сего и догадали отповѣдь, що онъ робить се, боячися мадарской сепатеры. Мы вельми здивувалися, що рускій священникъ, що до того безженный, може чого богатѣя, особливо коли пережѣденый, що иде по честній дорожѣ. На то онъ розказавъ намъ про мадарскій гнетъ и переслѣдованье руского элемента. Русинамъ на Угорщинѣ — говоривъ онъ — до якогось часу не можна явно выстунати, бо Мадяры — поганый народъ, не дали-бы дыхати Русинамъ. Тожъ Русины мусять ще неодо терпѣти тахцемъ и удавати передъ Мадярами угорскихъ патріотівъ, поки не прийдуть Москалі и не выоводять Русинівъ въ Угорщинѣ зъ-подъ мадарского ига.

На таку бесѣду мы усмѣхнулося и стали доводити Рогатцеву, що Русины угорскі стали на блудній дорожѣ, коли надѣются на помощь

Росіи, бо она и не думаетъ ити въ помощь Русинамъ. Русины лучше зроблять, коли покинуть аспирацію московскій а стануть на грунтѣ чисто-національнѣмъ, своѣмъ. Тогдѣ и народъ піднесутъ и Мадяры не посмѣють отъноситисъ до Русинівъ якъ до вороговъ державы. Але даремный були нашъ выводы. Рогатецъ бувъ вже занатдо заангажованый въ рухъ панславистовъ росойскихъ, щобъ давалъ намъ переконати. Тажъ прецѣль, будучи ще въ Унгварѣ, онъ конферувавъ съ самымъ Аксаковымъ черезъ цѣлыхъ 12 годинъ про политику Русинівъ въ Угорщинѣ, и Аксаковъ обѣщавъ Русинамъ збройну помощь Росіи за кілька лише роківъ... Така збройна помощь Росіи и теорія объединительная Аксакова такъ влѣзли Рогатцеву въ голову, що не давъ собі нічого говорити о часто-народній политикѣ угорскихъ Русинівъ. „До якогось часу — говоривъ Рогатецъ — я мущу навѣтъ удавати ворога Русинівъ а пріятеля Мадярѣвъ, поки не приїде часъ рѣшучо вытунати“. По близько 4-годинній дебатѣ розбійлисъ мы дуже познымъ вечеромъ. Рогатецъ розпрощався съ нами по нѣмецки.

Черезъ кілька роківъ лучилось менѣ бути знову въ Гѣркихъ Водахъ, але лише самому. Зайшовъ я до Рогатца. Онъ привѣтавъ мене по нѣмецки и вся бесѣда ишла вже по нѣмецки, бо Аксаковскій ученикъ выучився добре дипломатичной штуки и не хотѣвъ иначе говорити. На справу руску не хотѣвъ навѣтъ оходити и въ загалѣ бувъ дуже мовчаливый. Я лишивъ его въ оупокою.

Вертаючи до Галичины доведався я про Рогатца цѣкавыхъ рѣчей.

Передъ рокомъ выправився зъ Угорщины три Русины на галицкій бѣкъ, межѣ ними бувъ и учитель зъ Гѣркихъ Водъ. Цѣль ихъ була побачити у одного галицко-руского священника и по можности научитися поутупового пообичичства, а потому коротѣло ихъ побачити закладъ рыбарскій, де зъ икры опроваждуванонъ зъ-надъ Рену выводились лососѣ. Цѣль свою осягли и задоволені вертали домѣвъ, зовсімъ не надѣючися, щобы Рогатецъ злагодивъ на нихъ доносъ, що они їздили до Галичины на якісь московскій ооборъ. Галицкій священникъ, у котораго они були, бувъ чистымъ народовцемъ, а Рогатецъ знавъ того священника дуже добре. Отъ того часу угорскій власти мають вже на очернєныхъ баче око. Учителя зъ Гѣркихъ Водъ, чоловіка честного, перенесли на друге мѣсто, бо онъ бувъ Рогатцеву дуже негоднымъ.

Бувъ се першій крокъ на дипломатичній дорожѣ Рогатца. Недовго по тѣмъ послѣдовали дальшій, ще олавнѣйшій его дѣла.

Въ Гѣркихъ Водахъ була отъ давнѣй-давна школа народна, и стояла подъ управою властей духовныхъ. Училися тутъ рускі дѣти по руски. Коштомъ тои школы задумавъ Рогатецъ выробити собі у властей угорскихъ славу мадарского патриота, щобъ замаскувати свои внутрѣшній панславистичній пересвѣдченя. Безъ дозволу вышнихъ властей духовныхъ, описує онъ въ овоѣмъ имени, яко першій настоятель школы, дальше въ имени громады грамоту, и переає школу народну въ Гѣркихъ Водахъ на державу. Подписы берова (войта), и кільканадцати газдовъ, яко представителѣвъ громады, не розумѣючихъ, о що

тація і прийнявши від неї адресу заявляв, що зараз на другий день перешле її до Риму.

Щодо візиту делегації у міністрів, шефів секційних і у д-ра Смоляки, що оскільки в загальній, що делегація всюди головно підносила потребу скороти обсяги капітули в Станіславові. Всього зроблено делегації надію, що се наступить небагато. Гр. Таффе, яко шефові міністерства, дякувала делегація за основані епікопства в Станіславові. Гр. Таффе відповіла на подіку з примітним холодом державного мужа: „За то добродійство маєте обов'язок (da haben Sie die Verpflichtung)“ і сама заховати австрійську лояльність і вполювати її в народі. — Мин. провінції п. Гавч і мин. Земляковскій прийняли делегацію дуже сердечно (отискали руки делегації-селян, чого неоднораз підносили або підносили польоків в Галичині виступаючи), і оба обіцяли підперти справу обсягу капітули. При тому п. Гавч заявив делегації, що сего року удасться на об'їзд Галичини, а д-р Земляковскій виштовпував делегацію з економічної відносини в Галичині. У шефові секційних міністерства фінансів і у д-ра Смоляки мала делегація розмову з капітулою в Станіславові. Всі обіцяли ту справу підперти і приспівати. Тут же випадом замітити, що під час всіх аудієнцій і візитів делегації нігде бесіда не сходила на поле політики...

З делегації найперше вернули з Відня в осягою, бо ще в середині, шп. Федорович і Малецький, обідали в четвер о. Олександрів та Леонович і шп. господарі Корольок та Настюк. Впродовж д-р Пелеш, катх. о. Литвинівич і о. К. Костецкий лишалися ще у Відні за-для своїх приватних орудок.

Повітові „Народні Торговлі“.

Патріоти Рогатинського повіта зробили дуже важний крок наперед, — вони показали нову дошкуну непрактиковану Русинами дорогу в їх економічному розвитку, через засновані самостійні повітові Торговлі. Нова проява живої сили і енергії між рускими патріотами на провінції викликає живі думки між Русинами цілого краю, а з дописом і оправдань довільно, що і другий наш повіт хотів іти за прикладом Русинів з Рогатинщини. Для того то уважаємо потрібним виокремити кілька слів про значення, цілі і організацію таких повітових Торговель.

Про значення Торговель в загальній годі нам широко розводитись. Она посередничить в обмінній добуток людської роботи, а чим розуміє, добуває дуже легенько, а властиво надружжяє їх. Сталося то тихцем, мало хто в селі знав о тім, а вої здивувалися одні дивни, коли з села взято учителя, що учив по руски, а привезено учителя родовитого Мадяра, який ні одиєнького слова не знав по руски. В селі чисто рускомі настав з тої причини великий крик. Діти не розуміли учителя а учитель дітей; діти то побоялися учителя, то знов обертали його на сміх; учитель з лютости почав уживати бучка. Не було перед ким пожалуватись, бо учитель залежав тепер від мадароків властей правительствених.

В Гірких Водах жив ще другий образований Русин, — був то тамошний почтарь. В справі шкільній станув він по стороні незадоволенних і на зборі великої більшості громадян усунув о легальності грамоти, видавченої Рогатцем, а потому в одній приватній товаристві розбирав неумітність нового порядку із становища педагогічного. Що-ж робить Рогатець? Робить знов донос, що почтарь бунтує громаду против властей, що агітує за бесідою московскою, що від давна має знання з галицкими „мокалями“, що єсть ворогом і зрадником держави... Власть видає почтареві процес о зраду державу. Бідолаха почтарь тягав довго по судах і справа кончить нарешті тим, що суд знає його невинним за-для недостатку доказів правних, але влади адміністраційні узяли його виноватим і отобрили йому уряд чолвіка. Чолвік, що олушав через близько 40 літ державі бездоганно, остає нараз без хліба а то лиш на то, щоб Акаковскій ученик міг показатися на око членим.

От образец із Угорської Русії. Щастя, що між тамошними Русинами нема багато таких високоучених і витрезованих учеників Акаковских в роді Рогатця, котрий, хто знає, чи не стане оправданий великим чолвіком, бо паучив дуже добре оповіяти овою дипломатичною мовою...

Війше то посередництво з'організоване, тим більше оно приносить услуги для продуцента і консумента, тим легше може народ використати свою працю і природний багатства свої землі. Така розумна організація торговель єсть особливо великої ваги у народів, котрі доперва починають розвиватися і переходять з первісного примітивного быту до високого степені розвою. Як то досі буває в нашої торговель, всі знаємо. Жиди, захопивши її цілу в свої руки, не уміли її, навіть з своєю власною шкодою, повести так, щоб се вишло в користь загальному а тим самим і їх самих. Ціла їх робота у нас обмежує досі переважно на брутальній експлоатації наших найслабших сторін, на висукуванні позицій посередника в обмін, і т. д. Тим то і ми, хотіли положити між народами економічно розвинутих, не годяй були поступати, бо жиди, аранжери обмін наших добуток, не змогли своєю роботою причинитися до такого поступу. Протинно, она систематично убивали всякі зародки поступу. Си нещаслива робота жидів чинити їх до раціональної організації торговель зовсім неспроможними, що впродовж бачимо і на такій економічно сильній Німеччині, де рівно як і у нас, хотіли не в так великій степені, жиди показали елементом деструктивним.

Торговля має зблизити продуцента до консумента, она зневолює нас використувати природний багатства краю, а тим она осправджує людську працю і продукцію на тую дорогу, де она їх може найлучше виходувати, — оловом, она єсть регулятором економічної роботи. І рольництво, і промисли можуть лише там процвітати, де єсть розумно з'організована торговля, котра сейчас добуток людської роботи переносить туди, де за ними питають.

Засновані „Народні Торговлі“ у Львові і в кількох філій, — то перші почини, що має нашу торговлю поводити тим новим шляхом, котрий досі був у нас майже зовсім запертий. А дотеперішній убогий розвиток тої молоді інституції, дає нам право сказати: „Початок у нас зроблений, ступайте далі“. „Народна Торговля“ віддає нам вже нині знамениті услуги. Доказом сего сьуть доматані Русинів з провінції, щоб она воюючи відкривала свої філії. Але єи велике значення і поміч показує зовсім виразно аж тоді, коли она стане центральною інституцією торговель низшої категорії, торговель, котрі мають до своєї диспозиції вузлі реїони, на котрих они зможуть тим успішніше регулювати обмін людських добуток. Такими торговлями низшої категорії були-б повітові народні Торговлі і ще низша категорія — сільські і мало-містечкові крамниці руско-християнські.

Що повітові самостійні Торговлі можуть бути рівно користними а при даных обставинах ще і користнішими як філії центральної інституції львівської, се природно, бо: 1) їх ведуть люди ознайомлені з місцевими потребами і відносинами; 2) они заступають інтереси одного повіта і тим притягають до себе мешканців того повіта; 3) они улекшують розвій і поступ самі центральної інституції, а то єсть з користю і для повітових Торговель і для загально. Бо-ж се легко зрозуміти, що львівська „Нар. Торговля“ не єсть в силі відкривати так скоро більше філій — і от в послідних часах мусіла відмовити Рогатини і Сокальщині — а, як бачимо, в тих і в багатьох інших сторонах показує фактична потреба „Народних Торговель“. Тимчасом львівська „Нар. Торговля“, яко центральної торговельної інституції руска, могла-б обслужити і кількадесят самостійних повітових Торговель, з котрих кожда обертала-б капиталом 10—15.000 зр., мала кілька соток членів, свої щадниці, і т. д. Отже і в інтересі загально, і в інтересі львівської „Народної Торговлі“ лежить, щоб по наших повітах організувалися самостійні торговельні товариства, — але розумієся з тим застереженням, щоб їх організація і круг діляни — о скільки можна — вели як найкоротшою дорогою до вищезначеної мети. Все то, що наш край продукує, а що вже нині входить і поступенно буде могло входити в магазини наших Торговель, — все то повинно іти на збуток через їх посередництво. Лише тим способом будемо могли, мідриші продуценти, згорнутися в одну могучу фалангу, зможемо з користю помагати обмін домашніх продуктів на своїх а з часом і на чужих торгах, зможемо помогти і розвою краю промислу. Кожда повітова Торговля по-

винна зайнятися евіденцією і громадженням отповідних краєвих продуктів, експортом котрих займає на більшу скалку центральної інституції, а рівночасно она мусить доставити мешканцям повіта всего им потрібного, що також тільки при помочи центральної інституції повинна і зможе з успіхом робити.

При такій організації повітова Торговля мусить кріпко стояти, бо єи всі мешканці повіта будуть потребувати і будуть до неї горнутися.

ДОПИСИ.

З-під Золочева.

„Не легковажно нинішній хвиля!“ — накликувало недавно „Діло“ в своїх передових статтях, вказуючи ясно, що нам загрожувало, та завязуючи нас до позитивної праці на рідній ниві, щоб бути в кожній хвилі готовими до боротьби з ворогом, котрий вже єсть ante portas!... Тут і там можна заримити новий рух, нове життя; тут і там завязуються нові читальні, ба навіть повітові „Народні Торговлі“ на збір львівської. Але у нас в Золочеві все якось по старому, все дрямає, мов у Бога за дверима, не клопочучися тим, що щось там гровить Русин, нашою народом... Думає-бы хто, що тут нема ні одної душі рускої, котрій-бы лежало на серці добро свого народу. Но остатній вибори до Ради державної ясно показали, що тут не хило інтелігентних Русинів. Також межі міжцанством найшовсь-бы не один десяток честних людей, сь котрими можна-бы розпочати неодо пожиточне діло. А то міжцанство витиснене жидами в середині на передмісті та закаулки, взували та підпалю, якраз потребує помічної руки, проводиря, котрий бы отворив очі „та добру навчив незрячого брата“, як каже Шевченко... Но у нас — як сказано — все спочиває... Коли сь то була тут якась філія общества ім. М. Качковського; нині в кількадесят членів окрестних і місцевих, лишалося всего на всего 9 членів. Єсть тут і філія „Провісць“, але і нині нічого не чувати. Були тут і „кавалерик“ якийсь „бурев“, та через амбіції поодиноких лиц побла „ad patres“, — з чого користає хіба інтернат Змартвухівстанців, бо два ученики Золочівського околу вступили до интернату. Далше завязавсь був тут і „комитет“, для основи читальні — як о тім „Діло“ в своїх часах доносило, — но і той засів, не пранісши мабуть ні одної читальні, завязаний в Золочівщині, моральною помічю... Наконець тамтого року повстала була гадка заснувати в Золочеві читальню, членами котрої мали бути інтелігенція і мідчане. Но що-ж! Давно вже затверджені статуты і закуплені бляри дармо чекають на отворені читальні, котра мабуть як і всі філії, буреві і комитетів підшла ад аста, та хіба доперва тоді уйдіть в життя, як зав'яжеся в Золочеві яке „kolko rolnicze“ або якій жидівській „Verein“ для експлуатації нашого мужика та мідчанів... Но тоді чи не буде оно заочно, бо грунт усе не єсть під нбг. А до того оно вже обліжалося... Досить пригадає минулі вибори, досить згадати процес сов. Рожанковського з Бовицким, та твердження тутешних продавців почтових друкарств, що тут „Polska“ не Русь і т. п. — то наглядно побачимо, що в Золочеві мають Русина за нщо. І не дивиди. Доки золочівські Русини не сконсидуються чи то в читальні, чи в „Рускій Бесіді“, чи в якійсь другій товаристві, доги противники наші не будуть уважати потрібним рахуватися з нами, як є силою морально великою. Тож, панове Золочівці, отрясьте вже раз з тої ослоти а беріться до праці і то до витривалости неспуваючи праці на рідній ниві, починаючи єи впровадженням в життя „читальні“, в котрій бы ми могли бачити задовольнені єсть нашими міжцанством, потопаючим в тьмі та нужді. Далше, збгляду на то, що хорь учеників гимназійських, для різних причин послідними роками значно підупав, повинні ми враз з нашими пань-отцями постаратися о заведенні нотного сіву при городській церкві... А на конець повинні ми манифестувати на кождім кроці як Русини, свідомі своєї минулості і теперішности, брати жива участь у всіх народних торжествах, в загальній інтересуватися долею і долею нашої матери Русії... а певно повискаємо не тільки довір'є і любов у своїх, але і респект у наших противників.

Сусідній священик.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Австрійсько-Угорська Монархія.

(З палати послів.) В дальній дебаті дня 18 с. м. над законом о опусті податковій радженю над §. 6 сего закона, котрий так звучить: „Кожду шкоду в звичайнім доході мусить властитель подати до відомості в протягу п'яти днів від часу, коли наступила шкода, під утратою права до опусту, властимі податковим першою інстан-

ція (старосту, адміністрація податкова, місцева комісія податкова). При письмовій повідомленню днів переписки поштою не числяться. Кілька властителей, що разом потерпіли шкоду, можуть спільно подати повідомлення через повномочника, котрому мусить виставити повномочіє без отемпи або через начальника громади, котрий буде уважатися їх повномочником“. До сего §. поставив пос. Та вше поправку, щоб замість „властитель“ сказано було „пошкодований“. Гр. Короніні поспірає о поправку і предложив другу а именно, щоб по словах: „Кожду шкоду в звичайнім доході“ додати ще: „а при випадках, котрі довше шкодять, так довго, доки ще значні слідні причини шкоди“. Обя поправки прийнято. Так само прийнято §§. 7, 8 і 9. — §. 10 означає, що мужі добра і предствителі громади, покликаний до інформації, не мають права жадати заплати. Пос. Гарига ф. т. ставив внесення, щоб в сьмі §. було сказано: „комісії комісії поносити ерарь“. §. 10 прийнято з поправкою Гарига ф. т. — §. 11 прийнято в слідуючій формі: Опіку маючої опуститися в податку суми має переводити краєва власт фінансова з вказу розслів комісії і в способі означений в §. 5 закона. — §. 12 звучить: „Дозволені опуст податковий буде відтисати або з дову податкового поодиноких властителей, або буде записуватися на довг в будучности, або також буде виплачуватися готівкою, коли сторона сего виразно жадає. — В четвер велася дебата над законом о забезпеченню робітників на олучай каліцтва. Пос. Праде жадає, щоб закон не змушував робітників до складати на фонд забезпечення, щоб закон сь уважляв також і робітників рольничих, а на опідок поставив резолюцію жадати забезпечення відбів і сиріт по робітниках. — Вчора велася дальша дебата і вибрано генеральних бесідників Віднянського і Еконера, котрі будуть промовляти в второк.

(Конець засідань ради державної і скликання сьмі.) Після вїстей з Відня буде рада державна закрыта зараз за залагоженою поведі митової і закона о забезпеченню робітників на олучай каліцтва. — Закон о соціалістах, як доносить „Dz. Pol.“, не прийде навіть і на слідуючій сесії на порядок денний. — „N. fr. Presse“ і „Gaz. Nar.“ доносили, що галицій сьмі не буде сего року скликаний. „Dz. Pol.“ перечить тому рішучо і каже, що сьмі галицій буде скликаний або при кінці падоміста або є початком грудня.

(Палати рольничі.) Після вїстей з Відня мало міністерство рольництва віднести в ариотів і заведє рольничих о їх справі законів палат рольничих палат торговельно-промислових.

Заграниці Держави.

Росія. Для 20 с. м. пущено в Севастополь в присутності царської пари, і багатьох достойників серед великого торжества новий корабель военний „Чесма“ перший раз на воду. Сей факт величають російські газети яко річ великої ваги, вказуючи на то, що флота російська на Чорнім морі мусить бути коча збільшена, бо чим раз більше наближаєся хвиля, хто має запанувати в Дарданелях і на Босфорі, оніх природних ключах до Чорного моря. Росія не може рівнодушно дивитися на ою справу, бо чорноморське питання єсть для неї квестією життя. Она доперва тоді могла видобувати ті величезні скарби, що нині єсть криється в незмірених покладах вугля камінного, багатьох руд і т. д. в полудневій Росії, коли буде свободно панувати на Чорнім морі, а до сего коча їй потрібно запанувати насамперед над Босфором і Дарданелями. — З Севастополя цар переїде зде в Одесу, з де тки може поспішити до Кишинева а отак переїде до Москви. З Одеси доносять іменно, що на повитані царської пари виїхала для 19 с. м. ціла мїска рада в делегації до Николаєва. Тамошній губернатор вице-адмирал Печуров видав приказ, щоб під час поїзду царя в мїсті були позамканий всі шинки і буди деревляні, і на уляцях, котрими буде цар переїждати, можуть бути лиш особи допущені полицією за билетами. Подібний приказ видано також і в Москві а крім сего заборонено ще кождому приватному чолвікови переїждати верхом через мїсто. Коли цар переїде до Петербурга, досі ще не звістає. В липні має приїхати до Петербурга грецька королева в відвідини до своїх родичів. Польські газети доносять яко значущий факт, що правительство російське від якогось часу починає оказувати певну прихильність для католицкого духовенства. Сю прихильність добають они в тім, що єи. Гриневскій, перебуваючий тепер отако в Ярославлі на заточені, одержав тепер капелана, котрого єму досі не хотіли приїждати, а луцко-житомирскій єп. Козловскій одержав не тільки флорентну платню в сумі 3000 рублів, але правительство дозволяло єму навіть виїхати за границю до купель. Єп. Козловскому отобало було правительство половину платні за єго опіцію.

Німеччина. Іменований гр. Герберта Еппарка наробило в Німеччині багато шуму. Отзываются багатьох голоси, що з сего іменования виходить так, як коли бь найвищий уряд в державі мав статию насильственим. Характеристичним єсть, що в офіційних кругах опіровано аж до послідної хвилі можливість сего іменования і відкинування на то, що таке іменования противилося є старопрускому зм-

чаев, чтобы побольше батька и сыны засады в управ, то знову на то, що гр. Герберт не має відповідних здобностей до так високого уряду і часто голодно, що лише було-бы, наколи-бы сей уряд, з недостачі відповідних сил, по-зостав необсяданий. Тим часом вийшло інакше; гр. Герберт не тільки зостав іменованим, але йому ще підвищено платню з 20.000 на 50.000 марок.

Болгарія. В Болгарії діють дві річи і оудачи з того, що в самім внутрі болгарського народу проявляється, трудно дійсно оудати нині як доля завтра чекає той народ, що ледве перед кількома місяцями почав освободити від дихати. Чужі і свої докладають всяких сил, щоб в самім — що так скажемо — зародку убити молоденке життя народне. Ось що доноситься з Софії: В Бургас над Чорним морем увязнула поліція кільканадцять осіб а між ними і людей з заграниць, котрі зробили заговор на життя князя Александра і его министра Каравелова. Далше слідство веде. Вість ся справдуюсь. Цанков і его прихильники дійсно за далеко вже поступили. Понимаємо опозицію задля певних засад політичних, розуміємо ненависть до чужого правительств, котре народі гнобять і стараєсь его в своїх власних цілях зовсім знищити і згладити з світа, але щоби сини власного народу повставали против него і то в користи чужих інтересів, се хіба дасться лише оправдати довголітню неволю, котра лийсь народ майже до самої глибини здеморалізувала. На щастє лишився ще в Болгарії здоровий елемент народу, котрий в любови до свого рідного громадянина тепер около князя і его правительств. Воду куди лиш ки. Александр переїзджав, стрічав его сей здоровий елемент з великим ентузіазмом мимо того, що цанковисти всякими силами старалися недопустити маніфестації прихильників для князя. З другої сторони грозить Болгарії небезпеченство з власної нерозваги. "Times" доносить іменно, що "ообраніє", котре має вже оими днями зібратися в Софії, хоче прокламувати Болгарію королевством. Небезпеченство, яке вийшло-бы для Болгарії з сего нерозваги, дасться легко поняти і для того трудно припустити, щоби князь і его дорадники, котрі до тепер дуже твердо гляділи на справу, могли на щоб такого згодитися і длатого вбїст ої треба уважати лиш за звичайну еманацию газетару. — Найновіший телеграм доносить, що заговорці в Бургас зібралися були в домі панславства Гаранова, а учасниками були російскій капитан Чоботов, два Чорногорці, два Греки і один болгарскій священник. Заговорці постановили були убити князя на дорогі між Ахтоєм а Бургас, але их враніє селянин Михайлов.

Греція. В Греції маємо вже знову новий кабінет. Дня 20 о. м. покинув король до себе Трикуписа а на другий день зложив Трикупис новий кабінет, котрого єсть предсідателем; він обняв також теку финансов а провизорично і теку министерства війни. Палата посоль выбрала 139 головами против 78 овиим предсідателем Стефанопулоса из оторонителів Трикуписа; 78 голово одержав Делініс. — З Атин доносять, що Турки заатакували Греків дня 21 о. м. коло Незеро и выцери их з занятых позицій. Слїдуючого дня Греки отбразили назад утраченїя позицій и збурили турецкї фортификації коло Аналипсиос.

НОВИНКИ.

Отложений фєстив в дохдї погорїлцїв селянї отбудея завтра в недїлю. Сотки родинь селянских, котрі потерїли необчиленї страты матерїальнї, надїються, що в пов. львѣвск. Публїка руска посїлїть оїм ласкавым оїбвудїломъ тамъ, де ходїть о то, щоби отерти слезы нещастнїм погорїлцїв-селянїм и бодї в оотїй частї причинїтїся до пїдвїгнїя ихъ в печального стану. Хотїя страты погорїлцїв оутї дуже значнї и пожерї майже цїле ихъ майно, то однак и найдобїйша лєста, пїднесена теплою рукою и сочувствуючїм сердцем, причинїтїся до полєкшенїя ихъ долї.

Рускїй народнїй театр пробуде в Манастирїкахъ ще до 23 л. мая. В недїлю д. 23 дасть на прощанїе представлєнїе „Горбуна“. В поне-дїлокъ д. 24 поверне до Бучача и дасть в дохдї погорїлцїв Стрыя и Лєска комїчу оперу „Зелєний остров“, по чїмъ переїде до Чорткова на 6 представлєнїя и вже д. 27 дасть на перше представлєнїе: „Панї молода зь Воєни“, комїчу оперетку Іо. Воробкевича. В суботу л. 29 представлєна буде ком. опера „Зелєний остров“; в недїлю д. 30 оперетка „Новїй добїрник“; в недїлю д. 31 „Чорноморцї“, опера Лїсенка; в оторокъ д. 1 л. червня „Дзвонї зь Корнєвї“, а в сєреду д. 2 червня: „Довбуш“, оперетка Іо. Воробкевича.

В справї рускої школы народної у Львѣ до вїдуємося, що на вчерашнїмъ засїданїю секція П. рады мїста Львова откинута предложєнїе секція V. на заснованїе 2-класової школы и авернула цїлу справу V-тїй секції до реасу-мованїя.

Зь галицїи рускої колонїї в Америкѣ. Що може правдивїй патріотизм и трудолюбївость оного чловека, нїй намъ послужїть примѣр о. І. Волянського, котрого дїйсно провїдїли Боже во-оладо до Америкѣ, щоби не дати загнїти на-

шимъ братїямъ Русинамъ, котрыхъ тяжка доля выгнала зь рїдного краю геть далеко в чужину за море. О. Волянскїй, обнявши по многихъ перешкодахъ повѣрене ему душпаствїство, не тільки що в дуже короткїмъ часѣ постарався о вы-ставлєнїе отовїдного дому Божого, але и згро-мадїв около него воїхъ майже Русинѣв, розки-нєныхъ на заробїткахъ в цїлїй окрестности, а вїрнїхъ своїхъ працївїскїхъ вїрї и щиро при-взванизъ до гр.-кат. обряду. Около нового дому Божого почало за стараньєм о. Волянського роз-виватїся и нове житїе; повстала читальня, а ре-дакція „Дїла“ кїлька разѣв выслала значнїй транспортъ книжокъ рускихъ релїгїйного и свѣт-ского амїбиту для нової читальнї. Тяжко працї-уючїй чловецъ потребує и розривки; о. Волян-скїй зложивъ отже для тамошнїхъ Русинѣв аматорскїй театр и стараєсь и в инїй спо-сѣбъ — якъ мы то недавно доносили — окупляти воїхъ тамошнїхъ Русинѣв при помочи забавы вѣ одно народне огнїще. Далше зложивъ о. Во-лянскїй в Шенендо руску друкарню а черенѣкъ доставила ему печатня товариства ім. Шевченка у Львѣ. Тепер знову засновує днѣ — якъ намъ доносить — руску школу и просить ред. „Дїла“ выслати ему отовїднїй книжки. Честь и слава такому труженнїку!

Меншїсть руска живописнои Рады повтовои ви-брала на засїданїю повнои Рады дня 6 мая с. р. д-ра Сильвестра Дрималика членѣмъ Выдїлу изъ осельскої курїя, а селянина Василя Войка вступ-никомъ выдїлового.

Справа п. Тита Будзыновского, управителя рускої школы вправѣ у Львѣ, закончилася прото-колярнїмъ переслужаньємъ самого обжаловано-го и кїльканадцяти свѣдѣв, котрі в якїй небудь звязї стояли зь агаданѣю школою.

Неповняне рускихъ свѣт судамъ. Ц. к. судъ в Николаєвѣ завѣзавъ вѣ день Благовѣщенїя Преос. Богород. двоухъ селянъ зь Руднїк до протоколярного переслужанїя. Селяне думаючи, що то зайшла похибка в судѣ, не явилася. В цїту недїлю вел. посту явилася в церквѣ жан-дармї, вывели обѣхъ тїхъ селянъ зь неї и от-ставили до николаївского суду. — О. Петра Се-ника зь Иванѣвцѣ цитовано два разы в недїлѣ до суду в Жидачевї!

Кандидатѣв на посла до рады державнои по пок. Голєнѣ выступїе аж три, якъ доносить до „Kurj. Lw.“, а то п. Комарницїй зь Калуцкого, Жигм. Ромашканъ и Стан. Матковскїй.

Перенесєня. Намѣстникъ перенїсъ концептѣвъ Ант. Завадского до старѣства в Стрию, І. Тировича до старѣства в Турцї, Адама Губатту до стар. в Дрогобыч, Юл. Ленчинского до стар. в Скалатѣ.

Стипендії зь фундації имени о. П. Медынского по 105 зр. рѣчно надає намѣстництво Мах. Коржїновскому, уч. І кл. гимназїи в Бучачи, овиновї священника и Прокоп. Мостовичи, уч. V кл. гимн. в Станиславѣ, овиновї господаря в Се-маковцяхъ.

Пѣдвїсєнїе оплати шкѣльных. Министерство просвѣты приладжує проектъ значного пѣдвїсєнїя оплати шкѣльных в гимназїяхъ и шко-лахъ реальныхъ, щоби тїмъ спѣсѣвомъ перешко-дати великому наїльови молодежи до шкѣ середнїхъ. Розумїєся, се вийшло-бы зь кривдою для бѣдїйшихъ класѣв оубѣдливостї, — бѣдному загорджено-бы достунѣ до вышєной оовїты.

Кс. прагмат. Стояловскїй вже такъ доскучивъ овиимъ прихожанамъ, що они жалуючись на него по польскихъ газетахъ, грозять, що перейдуть на „обрядъ рускїй“.

О крадежи в Кутахъ, о котрїй мы вже попе-редно доносили, подає урядѣв „Газ. Lw.“ такї вїсти: „Вої закраденїя судовї деовитї выносятъ суму 95.000 зр. 70 кр.; готовї було 18.000 зр., в праватныхъ довжнїхъ скриптахъ около 32.050 зр. и пр. Каса депозитѣв була уміщена в судѣ в окремїй комнатѣ зь зелїзными двер-ми; окна мали краты. Касѣв окрїя була зам-кєна на 4 замки, а зелїзнїй двер на 3 замки. Ключѣ отъ касы и дверей були у судїи повѣто-вого и у канцєлиста. Крадѣжъ могла бути оспєнена мїжъ 7 а 15 л. мая. Пѣдлїднїй разъ заглянѣно до касы д. 7 мая а 15-го, коли треба було зайти до касы, знайдєно вої замки правильно позамыканї и не спѣстерєжено нїякого влому. Злодѣї мусїли отже мати пѣдбрѣле-нїй ключѣ. Виновникѣв досї не высїдѣжено.“

На погорїлцїв Боянця прїслало намѣстництво 120 зр.; в старѣстѣв жѣвѣвскїмъ збїранѣ 89 зр. 30 кр.; п. Адольфъ Удрїцкїй, властїтель Мостѣв великихъ давѣ дошки вартѣстї 200 зр.

Податковїй прантїни. В 36 ч. „Дїла“ о. р. подали мы яркї фактѣ вынїженїя належнѣстї податковѣв зь 2.375 зр., вымѣреної властями податковыми, на 1 зр. 35 кр. вышїми инстанциями. Другїй пѣдѣбнїй оудай — пѣбѣла „Kurj. Lw.“ — мали кн. Сулковскїй зь Микѣи и его поесерѣ, жидѣ. На пѣдѣгавї контрактѣ, зробленого мїжъ ними, казавъ львѣвскїй урядъ податковїй запла-тити тїтуломъ рѣзньхъ належнѣстї 36.251 зр. 50 кр. На рекурѣ до вышїхъ инстанцій повѣ-това дирекція скарбу знизала тїу суму на 2.545 зр. 25 кр., краєва дирекція скарбу на 1.205 зр., а наконецъ министерство скарбу на 132 зр. 75 кр. Такъ отже зь 36.251 зр. 50 кр. в першѣй арѣбїлѣе лише 132 зр. 75 кр. в пѣдлїднїй ин-станції!!

Огнѣ. В Яворѣ, пов. турчавського, згорѣло 16 селянскихъ хатъ. Було-бы цїле село поїшло зь димѣмъ, коли бѣ в часѣ не насїлѣла була зь помѣжѣ огнєва сторожа зь Турки. — В Цїлевѣ, пов. долиньского, погорїли 4 за-житочнїй господарѣ до тїа. Шкода неубєзпечєна. — Д. 11 о. м. згорѣло вночи на Воли вы-соцкѣй, коло Жѣвкѣ 10 селянскихъ, неу-

бєзпечєныхъ хатъ. Зь Жѣвкѣ насїлѣла огнєва сторожа и сїняла далше шїренє огнѣ.

Дрѣбнї вѣстї. В Рокитнѣ, коло Львова, уду-сила квѣчка 11-мїсячну дїтїну. В хатѣ не було нїкого. — Рада мїста Коломыї надає проф. Лєоп. Вайглевї почетне горожанство. — Експє-дїторъ почтовїй зь Рїшєва, Норбертъ Р. отѣ-бравъ собѣ онѣгда житѣ в Городку, заживши сѣркового квасѣ. — Громадѣ Базарнїцѣ, пов. звараского, дарувавъ цїсарь на докѣнчєнє бу-довы церкви 50 зр. — Вь Городку, коло Залѣ-щїцкѣ знайдєно в дѣствѣвѣмъ мулѣ тїло 30 лѣт-ного селянина, середнєго росту, темного волоса, малого ясного вуса, одѣтого вь короткїй кожухъ; походить здезѣ отъ Галача. — На погорїлцїв Стрыя и Лѣска прїслано зь Франції збїранїй складкѣ вь сумѣ 19.200 франкѣв и 50 зр. — 700 муларѣв вь Турнї арѣбили отрейкѣ; вой-ско мусїло отрѣлѣти. — Ветеринаря за дипло-момъ потребує мїсто Калуш. Поданїя прїймає тамошнїй магїстрѣтъ до 6 л. червня о. р.

Вѣстї зь Аепархїи Львѣвской.

На конкурсѣ розписанї ухвалою зь дня 13 мая: до ч. 3112 парохїи Дрыщѣвѣ ст. прилѣч. Урманъ и Волиця, дек. бережанского, надає ла-тиньскої парохїи вь Бережаняхъ; до ч. 3128 ка-пєлїї Сухѣдѣлѣ, дек. перегиньского надає цїсарского. Рєчїнецъ для обѣхъ назначєнїй до дня 8 лїпня 1886.

Вь пропозицію на Голгѣчѣ, дек. пѣдгаєц-кого прїнятї оо: 1) Симѣонъ Конопка зь Волко-ва; 2) Грїгорїй Гойвановичъ зь Милїтина; 3) Мах. Бачинскїй зь Грїгѣрова; вь списѣ: 4) І. Навроцкїй зь Голгѣчѣ; 5) Мих. Вївнїцкїй зь Марковѣ; 6) Іосїфъ Вандыра зь Поршнѣ.

Вѣстї зь епархїи Станиславѣвской.

На конкурсѣ ухвалою зь дня 13 мая розпи-санї: до ч. 1040 парохїи Манява, дек. богород-чаньского, надає прїватного; до ч. 1044 капєл. Глинки ст. прилѣч. Майданѣ, дек. надѣбрїань-ского над. ординарїатского; до ч. 1045 пар. Глу-боке ст. прилѣч. Хмєльвкѣ, дек. богородчаньского, над. прїв.; до ч. 1046 кап. Молѣткѣвѣ, дек. богородчаньского, над. ординар.; до ч. 1047 кап. Пацѣкѣвѣ, дек. станиславѣвского, над. прїв.; до ч. 1048 кап. Посѣчѣ ст. прилѣч. Майданѣ, дек. станиславѣвского, над. прїв.; до ч. 1049 ка-пєлїї Хомякѣвкѣ, дек. тысьменецкого, над. прїватного. Рєчїнецъ для воїхъ назначєнїй до 5 червня 1886.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

Андрѣй Аудокъ, ученикъ IV-тої класѣ рускої школы имени Парамовича, умеръ у Львѣ в 13 роцѣ житїя. Похорѣнъ отбуѣв 20 л. мая при участї товариштѣв покійного. Пѣдчасъ похорѣну оїявлїи дуже красно ученики П-гої класѣ пѣдѣ проводѣмъ свого учителя п. Бандуровича.

Господарство, торговля и промыслѣ.

Курѣ збїжа упавѣ на цїлѣй лїнїи. За-длїя непернїхъ вѣдомѣстїи о станѣ озимнїхъ вь рѣз-ныхъ краяхъ тенденцїи вь збѣжѣвї торговли єсть непѣстѣйна, цѣны завїсѣють бѣльше отъ мѣ-сєцевѣв потреби и отъ пересѣдчєнїя оекулан-тѣв. За пшєницею и житѣмъ (готовыми) пы-тають.

Подяка.

Сподѣбалось Всевышнѣму покликати до Себе нашего найдорожнѣшого отца бл. п. о. Іларїона Кѣтовича, парѣха вь Пробѣжїй. Вь тѣмъ такъ тяжкѣмъ нещастїю знаїшисѣ люде, що ови-мъ оочувѣствомъ бѣдай вь частї лагодїи нашѣ смукѣть, — тожъ подякувати їмъ прилѣдно у-важаємо овиимъ обовязкомъ. Вн. пп. Мицьковскїй и єн дѣтцѣ зь Чорнокоцѣ, Корнїй и єн о-новї зь Гаднїковѣ, Собєлєсовѣ, лѣка-ревї зь Пробѣжїи Махїновскому, началн. стѣнїи зь Гаднїковѣ и єго жєнѣ, Городецкому, ц. к. ко-мїсарєвї зь Гусятїна и єго жєнѣ, и Лїсенцї-кому, учїтєлєвї зь Пробѣжїи, за оказанє ихъ оочувѣство и помѣчѣ вь часѣ слабѣстї. Впр. оо. шамбєлану и дек. Олєсїнцѣмъ зь Гови-лова, Голїнѣтѣмъ зь Коцѣвнѣцѣ, Богоносу зь Хорошѣтѣв, Корнїю зь Гаднїковѣ, Мицьковскї-му зь Чорнокоцѣ, Гордѣвскому зь Шманкѣ-вѣ, Кнїслєвскому зь Крегулицѣ, Петру Шан-ковскому зь Копчїнѣцѣ, лат. пар. Рїдлєвскому зь Чорнокоцѣ и Гловнїевскому зь Жабнїнѣ; Вн. п. Березѣвскому и Лїтвїновичу укрїн. бого-словѣмъ за ихъ труды, що прїбули, помїно сло-ты, отдати остатнѣу прїслугу нашѣму найдорож-ному отцѣв. Вєч. оо.: Мицьковскому складаємо особлїву подяку за выгошєнє трогающего про-щального слова, а Гордѣвскому за єго трудъ при-удлєню пок. отцѣв св. Тайны покаянїя. — Сїа-сїи Бѣгѣ Вѣмѣ Вєч. оо. духовнїхъ, що прїбули от-дати остатнѣу прїслугу бл. п. нашѣму отцѣв. — Вь кѣнцѣ складаємо Вѣмѣ, чѣстнїй парохїанє, що бєзїнтерєсовно мєнє вь тѣй такѣ сумнїй хвїля ратувала и потїшала, щєро-рукоє Сїаєс Бѣгѣ.

Володимѣр Кѣтовичъ, гр. кат. сотрудинкѣ вь Пробѣжїй, ст. жєноу.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при збїжаючиєхъ єя испѣтахъ вь школахъ народ-ныхъ подає до вѣдомѣстї Свѣтл. Радѣ шкѣль-ныхъ, Вєч. свѣщєнїкѣв, катєхїтѣв, учїтєлѣв и родїчѣв, що книжки накла-ду товариства, прїзволенї Кр. Радою Шкѣльн. на

прємїи для ученикѣв, красно оправлєнї, можна набутї вь канцєларїи товариства при ул. Скарбѣвскѣй ч. 2 по слѣдуючѣй цѣнѣ:

Ластѣвка	20 кр.
Добрє рѣби, добрє будє	17 "
Розказы про силы природы	20 "
Оповѣданїа о житїи св. Борвѣа и Глѣба	20 "
Пѣвѣстки для дѣтєй	25 "
Сєстра	15 "
Байки	22 "
У пропасть дорога хѣзѣка	28 "
Зѣоря	22 "
Исторїя Руси Ч. II	23 "
Исторїя Руси Ч. III	28 "
Звѣрѣта шкѣднїй и пожиточнї	42 "
Паша, душа вь господарствѣ	35 "
О користнѣмъ житїю неужиткѣв	22 "
Дє що про здоровьє	20 "
Житѣє св. Кїрїла и Мєтѣдїя	22 "
Лєнѣ и коношї	24 "
Рѣгата худѣба	45 "
Про живопись и лѣсы	20 "
Крївопрїєлѣа	22 "
Вєнїмїнѣ Франклїнѣ	16 "

Молїтвєннїкъ народнїй (вь звичайнѣй оуправѣ)

вь лѣшѣй оуправѣ:

а) хрєбєтъ полотнїаннїй и золѣченнїй хрєстѣ зь пєрєду	25 кр.
б) цїла оуправа полотнїяна, бєрєгї золѣченїй и золѣченнїй хрєстѣ зь пєрєду	35 кр.
„Зѣоря, бєзплатна учїтєлѣка“ вь хоро-шїмъ пєрєплєтѣ	35 "
а вь звичайнѣмъ	20 "

Кѣзѣаръ Т. Шевчєнка оправлєннїй вь полотнѣ и ст. вызолѣченнїмъ заго-ловкомъ

Всякї замѣвлєнїя выпѣнїють єя скоро и точно.

Для крамницѣ!

Формулярѣ для книгъ крамнїчныхъ а имено: Книга товарѣв, касѣва и кон-това. Кѣжда зь нїхъ вь оуправѣ ст. пєрє-сылкою почтѣвою по 2 зр. 30 кр.; а вої три разѣмъ 6 зр. 40 кр.

Инструкція, якѣ тїн книги провадѣти належитѣ, вїшлїа вжє зь друку и коштує ст. пєрєсылкою почтѣвою 20 кр.

Выдавѣ и высылє: Васїлѣ Нагѣрнїй у Львѣ.

Головна вы- грана євєнт. 500.000 Мар.	Заявлєнїє Щ а с т я.	Выгранїй гарантє дєржава
---	-------------------------	--------------------------------

Запрошєнїє до участї вь

Мѣжїлївѣстї выграна

на великѣй грошєвѣй лѣтерїи, гарантованѣй гамбур-скої дєржавѣю, вь котрѣй

9 Мїлїонѣв 880.450 Марѣкъ пєвно мусѣть бутї выгранї.

Выгранї сєн користнѣмъ лѣтерїи грошєвѣи, котра пѣбѣла плїну має лїшь 100.000 лѣсѣв, сѣтѣ слѣдуючї:

Наїбѣльша выграна єсть євєнт. 500.000 Марѣкъ.

Прємїя 300.000 Мар.	26 выгр. а 10.000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар.	56 выгр. а 5.000 М.
2 выгр. а 100.000 Мар.	106 выгр. а 3.000 М.
1 выгр. а 90.000 Мар.	253 выгр. а 2.000 М.
1 выгр. а 80.000 Мар.	512 выгр. а 1.000 М.
2 выгр. а 70.000 Мар.	818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60.000 Мар.	150 а а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50.000 Мар.	31.720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30.000 Мар.	7.990 а а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20.000 Мар.	8.850 а а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15.000 Мар.	вєсєго 50.500 выграннѣхъ.

и они прїхѣдѣть вь кѣлькѣхъ мїсѣцахъ вь 7 отѣдѣлахъ до нєвнѣго пѣрѣшєнїя.

Головна выграна 1-ѣи класѣ выносїтѣ 50.000 М., пѣдсїєнтѣ вь 2-ѣи класѣ на 60.000 М., вь 3-ѣи на 70.000 М., вь 4-ѣи на 80.000 М., вь 5-ѣи на 90.000 М., вь 6-ѣи на 100.000 М., вь 7-ѣи на 200.000 М., а сѣ прємїєю на 300.000 М. євєнт. на 500.000 М.

На першє тїгнєнїє выграннѣхъ, котрє урядѣв назначєно на

9 червнїя с. р.

коштує орігїнальнїй: цѣлнїй лѣсѣ лїшь 3 зр. 60 кр. або 6 мар. пѣвѣ лѣсу лїшь 1 зр. 80 кр. або 3 марѣкъ. чвєртѣ лѣсу лїшь 90 кр. або 1 1/2 маркї.

Я розєслалѣ орігїнальнїй лѣсѣ гарантованїй дєржавѣю (а не заказанїй прѣмєсѣ) сѣ долѣчєнїємъ орігїнальнѣго плїну за франкованнїмъ надѣслєнїємъ вѣртѣстї або за пєрєказѣмъ поч-тѣвымъ нѣвѣтѣ вь наїдѣльшїй стѣрѣнїи.

Кѣждїй, бєручїй участї, получєа отѣ мєнє зарѣзъ по отбѣвнїємѣ тїгнєнїю урядѣву лѣсу тїгнєнїя бєзъ завѣзѣванїя.

Плїнѣ ст. гєрѣбѣмъ дєржавнїмъ, зь котрого вїдѣко вѣзлѣдїи и рѣзлѣдѣ выграннѣхъ на 7 класѣ пѣсѣмаю напєрєдѣ и дарѣмъ.

Выплату и посїлку выграннѣхъ грошїй выконѣу впрѣстѣ до интересованнѣхъ точно и вь стрѣгїй тайнѣ.

Кѣждє замѣвлєнїє можна по просту зрѣ-бїтї пєрєказѣмъ почтѣвымъ або рекоман-дованнїмъ лїстѣмъ.

Прѣшу дѣлѣтѣю звєртѣтїся по причїнѣ недѣ-лєного тїгнєнїя зарѣзъ, однакѣ лїшь до

9 червнїя с. р.

сѣ повнїмъ довѣрѣємъ до 1621 2—6

Samuel Hecks

Курсъ зббжа зъ дня 21 л. мая 1886.

За 100 килло нетто на мѣсяцъ	Львовъ	Тернополь	Подольск	Черновѣ	Ярославъ
Пшеница	8.— 9.—	8.— 9.—	8.— 9.—	8.— 9.—	8.— 9.—
Жито	5.75 6.25	5.50 6.—	5.25 5.80	5.50 6.—	6.— 6.40
Ячмень	5.25 7.—	5.— 6.25	5.— 6.—	5.30 6.50	6.75 7.—
Овесъ	6.40 7.—	6.— 6.50	6.— 6.50	5.25 5.60	6.50 —
Горохъ	7.— 10.50	6.— 10.—	6.— 9.50	6.— 10.—	7.— 11.—
Коноп.-сѣмя	— —	— —	— —	— —	— —
Фасоль	— —	— —	— —	— —	— —
Выка	6.50 8.—	— —	— —	— —	— —
Лянка	— —	— —	— —	— —	— —
Гречка	8.50 9.—	— —	— —	— —	— —
Кукуруза	5.— 7.—	— —	— —	— —	— —
Рѣпакъ	— —	— —	— —	— —	— —
Коношина червона	32.— 40.—	32.— 40.—	30.— 36.—	32.— 38.—	30.— 38.—
— бѣла	35.— 50.—	— —	— —	— —	— —
— шведска	30.— 50.—	— —	— —	— —	— —
Тимотка	— —	— —	— —	— —	— —
Хмѣль за 56 килло	5.— 10.—	— —	— —	— —	— —

Оковита за 10.000 литр. проц. 22-80—23 зр.

! На продажъ !**Торговля коренна и харчева въ Станиславовѣ,**

встнука отъ 10 лѣтъ, положена въ серединѣ мѣста, поббч руск. катедраль. церкви, заосметрена богато въ товары, тѣшача доврѣемъ дуже широкого круга мѣщевин и замѣщевин публики есть по причинѣ слабости властителя на продажъ. Властитель капеталу 2.000 зр. могутъ тутъ заключити дуже корыстный интересъ. Близишихъ пояонень подастъ: Administracya „Kroniki Stanislawowskiej“ въ Станиславовѣ. 1658 2—3

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 154—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковъ для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подобныхъ.

„Народна Торговля“ у Львовѣ

удержуе на складѣ и поручае:

Свѣжй воды минеральнй.

Вода Вилньска квасна „Зауеръ-Брунненъ“ фляш. по 26 кр.	26
„Хебона (Егерекъ) Францъ, Зальцъ и Визонъ“	26
„Емске жерело Кренхейтъ и Кисель“	22
„Гюгилберъ королевске Отто жерело“	22
„Глихенбергска зъ жерела Константинъ“	30
„Содова „Галлеръ“	40
„Ивоничка“	33
„Карльсбадска Миль, Шляхъ и Штрудель“	34
„Крайнахеръ“ жерело Славоты“	38
„Кисинска, жерело Ракочи“	42
„Криничка“	28
„Маренбадска „Крайцъ и Фердинандъ-Брунъ“	28
„Горка Гуняди жерело Яношъ“	28
„Ошеръ“	28
„Ариадъ“	28
„Жерело Францъ Юсепъ“	28
„Викторія“	28
„Селтерска“	26
„Селтерска камѣнка“	20
„Швабска „Стральбрунъ“	28
„Швабска „Иовсинецъ, Магдаленъ и Стефанъ“	28
„Вичи Челеетъ, градсриль“	48
„Вилдунска жерело Георгъ-Викторія“	42
„Жегетска „Зауербрунъ“	28

При высылцѣ наименше 25 фляшокъ числитса опакowanъ по 2 кр. отъ фляшки вразъ съ скринкою; при меншой высылцѣ опакowanъ дорожше.

1649 3 0 Зарядъ Народной Торговлѣ.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(24—?) купуе и продае 1524

всякий вартостный наперъ и монеты по курсъ дневномъ.

Поручена зъ провинциі выконуе отворотною почтою безъ провизіи.

Ц. к. ген. Дирекція австр. зѣдѣнницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу фѣды,

важный отъ 1 жонтия 1885.

Приходятъ до Львова:

По фѣды особовй: Зъ Стрия, Станислава, Гусатына, Дрогобыча, Борислава, Хирова и Звардоня: о год. 4 мин. 35 по полудни.

Зъ Гусатына, Станислава, Стрия, Дрогобыча, Борислава, Хирова, Нового Санча: о год. 1 мин. 25 въ noon.

Зъ Стрия, Хирова, Загбрия и Звардоня: о год. 8 мин. 25 рано.

Отходятъ до Львова:

По фѣды особовй: До Стрия: о год. 7 мин. 30 рано.

До Стрия, Станислава, Дрогобыча, Борислава, Хирова и Гусатына: о год. 11 мин. 45 передъ полуднемъ.

До Стрия, Дрогобыча, Хирова, Загбрия и Звардоня: о год. 7 мин. 30 вечеромъ.

Хто боится парализу

або вже бувъ нимъ разъ пораженъ, або страдае на конгестіи, заворотъ, отомленіе, безсонность, възгл. на хоробливый стантъ нервовъ, най собѣ спровадитъ брошюру „Ueber Schlagflus-Vorbeugung und Heilung“, 5 вид. отъ автора, бузшого баталіонного лѣкаря въ краевой оборонѣ, Kom. Weissmann-a въ Vilshofen, Баварія, безплатно и франко. 1548 11—25

ФАРБЫ ОЛѢЙНІЙ

готовы до ужитку и скоро засыхающъ.

Ф а р б ы

до малывана даховъ, тертъ въ наилучшомъ покоствѣ.

Найлучшй фарбы

тертъ въ покоствѣ минеральномъ, отповѣдаютъ рѣзнымъ цѣлямъ, надаютъ барву и лыскъ по одно-разовомъ потагненю, высыхають въ немногихъ годинахъ, и дешевшй отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасада

розпускаемъ въ ваннѣ, до кольорова будынокъ въ 36 кольорахъ. Всякий родъ лѣкеровъ краевыхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

зъ наилучше реномованныхъ фабрикъ.

Тектуры даховъ, смола по-газова и деревна, маса смолина, асфальтъ, цементъ, гипсъ.

Оливы до машинъ и сма-вило до осей зѣдѣзныхъ.

Насы шкбрный до машинъ. Насы гумовы до машинъ.

Гурты конопляны до машинъ.

Н О В И Н А !

Льняны напусканй насы до машинъ, и т. д., и т. д.

поручають

Гибнеръ и Ганке у Львовѣ.

Карты вѣдрѣвъ, цѣнники и спеціальны оферты, на жадање, gratis и franco. 1612 7—?

ИВОНИЧЪ

Закладъ жерельно-купелевый отдаленый о годину дороги отъ стациі зел. Трансверсальной „Ивоничъ“ откритый отъ 20 мая до конца вересня.

Посѣдае жерела „алькалично-солонихъ шавы содержащй йодъ и бромъ“, дѣлающй уопѣшно въ хоробахъ золотушныхъ и ихъ наслѣдкахъ, въ набрякості и рошленю железя въ запаленяхъ кѣстной оболонки, порохнаѣнно костей и ескуд-тахъ суставныхъ. Въ хоробахъ шкбрныхъ сифилитичныхъ; въ рѣзныхъ хоробахъ жѣночыхъ.

Въ трехъ будынахъ купелевыхъ выдаются кромъ водъ минеральныхъ также купель боровинной, надзвычайно богатъ въ зѣлѣзо и квасъ мурашковый, рѣвководный, шпильковъ, зѣлѣзистый и студеный въ отавѣ и скремыхъ кабинкахъ съ тушами.

Пора купелева подѣлена на три сезоны: до 20 червня, 20 серпня и до конца вересня, помещанія въ 1-омъ и 3-омъ сезонѣ о 1/2 дешевше. 1642 3—4

Закладъ зѣдѣнницъ наддѣлѣтѣльскаго „Дрогобычъ“ посѣдае: славно бѣтъ давна зъ своимъ надзвычайно лѣчебнымъ силой жерело солониковое, котре пбсая сегорѣчно анализы проф. Радзѣшевскаго належають до наилучшйшихъ, знамениту зѣлѣзову боровину, жерело сѣрчаное, намулъ сѣрчаносольный, три солонй жерела до пята содержащй соль глауберску, жерело гане мочъ зване „нафтовымъ“, жентицію и молоко, курація за помощью масажу и электрики.

Хоробы, котре радитса лѣчитъ въ Трускавци: Престарѣлый гостень, престарѣлый хоробы проводу кормевого, утробы, шкбры, костей, устрою нервного, болъ нервовый, золотуха, опашнѣсть, ескудаты, пѣсокъ нирковый, нежитъ мѣхтура и т. д.

Новй компанія купелевъ, краснй помещанія съ услугою, урядженъ выгѣдно и съ печами. Церковь и каплиця латиньска. Колька реставрацій, пукорня, чѣталня, добра музика. Положене здорое, подгѣрское, численнй тѣноты проходы и прогулки въ окрестностяхъ. Аптика и складъ минеральныхъ водъ въ мѣсяцъ. Закладъ лѣчебный выкупилъ мы въ 1881 р. зъ рукъ жидовскихъ и робимо все, що можно, щобы поднести его до давной свѣтлости. Въ першомъ и послѣднемъ сезонѣ помещанія въ домахъ закладовыхъ о 30% дешевше.

Сего року будуть ординувати въ Трускавци: Д-ръ Аврелій Пльхъ зъ Ярослава и Д-ръ І. Рознеръ, ассистентъ клиники положичной въ Краковѣ.

Убогихъ хорыхъ, котре выкажутся свѣдоуствомъ убожества, потверженымъ ц. к. старостомъ, буде уважалитса по можности лишь въ першомъ и послѣднемъ сезонѣ.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажанй отцѣ духовный уряджуютъ при церквахъ хоры, прото поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) до ученя спѣву.

Высокоповажаный п. проф. Н. Вахняинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего выробу и може дати Высокоповажанымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточнымъ инструментъ наилучшу інформацію.

Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Даетъ такожъ на раты.

1661 88—? Сѣ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органовъ и гармоніомъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

ПРИЛЮДНА ПОДЯКА

за выльчене зъ Вѣднй.

Чудесный наслѣдокъ лѣченя пива здоровья Ивана Гофа зъ екстрактъ солодового и солодовой шоколады здоровья довголѣтної дыхавицѣ и болячого отдыху тяжкого, безсонности и браку апетиту.

Проче видко зъ слѣдующаго повѣдомленія о выльченіи. Оно писане до: **ИВАНА ГОФА,** вынаходяща названыхъ пблй него лѣчебно-отживляющихъ препаратовъ зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа, п. к. совѣтника, властителя золотого хреста заслуги съ короною, рицаря высшихъ прусскихъ и нѣмецкихъ ордеровъ у Вѣднй. Фабрика: Grabenhof, N. 2, складъ фабричный: Bismarckstrasse 3. 1654 1—6

Ваша Высокоблагородность! Отъ 10 лѣтъ страдаю я на астуму сполучену часами съ болячимъ кашлемъ, лѣтами розпытувала я наилучшйшихъ лѣкарствъ, але мимо того не могла я одержати нѣякого средства, котре-бы такъ благодѣйно дѣлало якъ Ивана Гофа пиво здоровья зъ екстрактъ солодового. Була дѣй, ба тыжднѣ, коли я була змущена зъ умученя лежати въ постели, мене мучивъ кашель, болъ въ грудехъ, тяжкій отдыхъ, я не могла сыати и не мала апетиту.

Тогды вычитала я въ газетахъ про препараты зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа; я набрала надѣй, що зможу знову прійти до здоровья и купила собѣ на пробу 12 фляшокъ пива здоровья зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа и солодову шоколаду здоровья а по еи ужитку почувла я заразъ полекшене, мой тяжкій отдыхъ съ болемъ зменшився, сонъ и апетитъ вернули знову, я дужаю очевидно и отаюся знову здѣбною до работы. Що за радѣсть, що маю вже средство, котре змѣняе мою муку! Я пю пиво дальше якъ того вымагае моя застарѣла недуга и еомъ вдячна Вашой благородности за Вашъ онасительный вынаходокъ. Богъ най Васъ ще довго держитъ для блага людей, що подобно страдають якъ я, а котрымъ я съ повного переконанія и властного доовѣду якъ наилучше поручаю сильно лѣчущй солодовй препараты Ивана Гофа. Съ глубокимъ поважаньемъ **Иосифина Браннеръ,** кавоварка, Вѣдень, П. Taborstrasse, 79.

64 разѣвъ за 40 лѣтний часъ истнованія отзначенъ.

Розширенй по всѣй земли 27.000 мѣсць продажъ.

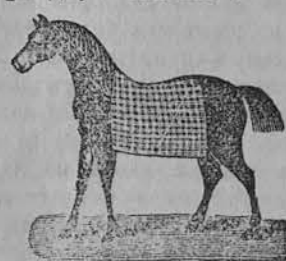
Порученй дуже многими цѣсарскими, королевскими и князьвскими лѣкарями придворными.

Що дни новй выльченя у всѣхъ газетахъ! Отъ 40 лѣтъ звышь миллионъ выльченъ.

Склады у всѣхъ антикахъ, краевыхъ дрогеріяхъ и въ Народной Торговлѣ.

Цѣны зъ Вѣднй: Пиво здоровья зъ екстрактъ солодового (съ скринкою и фляжками): 13 фляшокъ зр. 7.32, 28 фляшокъ зр. 14.60, 58 фляшокъ зр. 29.10. — Скоцентрированный екстрактъ солодовый 1 фляшокъ зр. 1.12, 1/2 флякона 70 кр. — Шоколада солодова 1/2 килло 1 зр. 2.40 II зр. 1.60, III зр. 1 — Солодовй боибонъ отъ грудей въ торбинкахъ по 60 кр. и 15 кр. — Для Вѣднй [10 Bezirk] отъ 1 фляшокъ въ гору франкована достава до дому. — Низше 2 зр. не высылае и нѣчого.

Дѣла доказуютъ, що мое дотычне оголошене для поважаной Публики опираетса лишь на ретельной правдѣ, а именно:

Я переймивъ цѣлый запасъ одной, дуже въ еи солидныхъ выробѣхъ славной фабрики дертъ и кофѣвъ, по дуже низкихъ цѣвахъ, такъ, що я въ силѣ продавати по нечувано дешовыхъ цѣвахъ

Дерги на конѣ

а именно: лѣтшій по зр. 150. найлѣтшій по зр. 175.

Тѣ дерги суть 190 см. довжй, 130 см. широкй, дуже мѣцй, грубй якъ дошка, тревалй, въ барный паки, съ барными берегами и яко-сти не до зъужитя; могутъ такожъ уживатиса яко одѣла на постѣль. По причинѣ ихъ тревалости и дешовости пошукуютъ ихъ въ цѣломъ свѣтѣ и высылае ихъ всюды, бо давѣйше два разы только коштували. Дальше продаю такожъ

Дерги фіакерскі

дуже доброй якості, зовѣмъ краснй, великй, рѣзобарвнй, въ паки и съ барными берегами по дуже дешовой цѣвѣ за штуку по зр. 250. Множество писемъ признательныхъ и замовленъ суть для П. Т. Публйки до перегляду въ моймъ бюрѣ. Высылка за посылчатую або за готѣвку. Шо кому недогѣдно, пріймаеся назадъ а грошѣ вразѣ звертаются. Адреса: 1623 3—6

Universal-Export-Bureau

S. Löw, Wien, II. Bez. Grosse Schiffgasse 3/U. NB. Остерѣгасея передъ оголашеніемъ безъ подпису имени.

Признану загально найлучшу Масу до запусканя пѣдлогъ поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1644 60—0

Перепродучимъ даемо отповѣднй рабать.

СУКНО

отъ 1 ар. за метръ и выше; прощу жалати взорѣвъ отъ фабричного складу „Zum weissen Lamm“ in Brunn.

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВНИКЪ Л. ЧИНЬСКОГО въ Ярославлѣ

уоувае волкы недуги органы травленя.

Свѣдоуство. Гигиеничнй Медовникъ Вашъ есть знаменитымъ средствомъ до управлѣннй травленя и усуненія недугъ гемороидальныхъ

Д-ръ Ед. Мадейскій, Львовѣ. Цѣна за штуку 20 кр.

Можна набути у всѣхъ антикахъ и торговляхъ. 1603 15—50

Универсальный ПЛУГИ СТАЛЕВЫ

съ подрѣзничкомъ, чересломъ и ломѣ-шомъ запаснымъ доставляють

Umrath & Co. Prag-Bubna

1645 по цѣнахъ 5—?

зр. 32 за 4—8" глубокою орнй

" 34 " 6—10" " "

" 42 " 8—14" " "

" 55 " 12—18" " "

Илюстрованй цѣнники даромъ и франко.

Выдавецъ и редакторъ Иванъ Белой.

Зъ друкарнй Тов. им. Шевченка пѣдъ зар. К. Беднарского,

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція и Администрація подъ Ч. 44. уліця Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження оголошення принимаються по цѣнѣ 6 кр. отъ одного отрокчи печатной, въ рубр. „Надбосане“ по 20 кр. а. в. Рекламаци неопечатані вольні отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Відни Naassenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Düker, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Naassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Ралли 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для России:
 на цѣлый рокъ . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . 12 рубл
 на полъ року . . 6 зр. на полъ року . . 6 рубл
 на четверть року . . 3 зр. на четверть року . . 3 рубл
 съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“:
 на цѣлый рокъ . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . 16 рубл
 на полъ року . . 8 зр. на полъ року . . 8 рубл
 на четверть року . . 4 зр. на четверть року . . 4 рубл
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . 5 рубл
 на полъ року . . 2-50 на полъ року . . 2-50 р.
 Для Византии, окрѣмъ России:
 на цѣлый рокъ . . 15 зр.
 на полъ року . . 7-50 зр.
 на четверть року . . 3-75 зр.
 съ дод. „Библиотеки“: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . 6 зр.
 Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Рекурсы громады Пронятинъ

до ц. к. намѣстничества въ дѣлѣ покривденія правъ руского языка ц. к. старостомъ въ Тернополи, — уже залагодженый. Ц. к. намѣстничество прихилилось до рекурсу и орекло, що громада має право уживати руского языка въ переписцѣхъ съ политичными властями. Ц. к. намѣстничество мудро собѣ симъ разомъ поступило, що отъ разу залагодило справу въ користь громады, — бо будь-що-будь, право було по сторонѣ громады, и коли-бъ намѣстничество не було его признало, то безъ сомнѣня були-бы его признали ще высшій инстанція.

Староста тернопольскій п. Мадуровичъ, забороняючи громадѣ Пронятинъ переписуватись съ ц. к. старостомъ по руски, покликався на министерске розпорядженіе зъ 5 червня 1869 р. А якъ-разъ то розпорядженіе говоритъ въ его некористь, бо §. 5 того розпорядженія выразно постановляе: „Истнующіе приписки що-до переписки властей, урядовъ и судовъ съ сторонами, съ властями недержавными, корпораціями и громадами, обвязуютъ на дальше, и ихъ отсе розпорядженіе не обвязує“. А само ц. к. намѣстничество львовске въ рескриптѣ выданомъ до старосты д. 11 червня 1869 р. выразно говоритъ: „Само собою розумѣется, що и на дальше въ смыслъ §. 5 розпорядженія зъ 5 червня 1869 р. сторонамъ, духовнымъ урядамъ, корпораціямъ и громадамъ вольно въ зносінахъ съ ц. к. зверхностями и урядами уживати одной зъ трехъ мовъ (русской, польской и нѣмецкой) а зъ другой стороны зостає ненарушеный обвязокъ властей въ урядовомъ залагоджуваніи ихъ справъ уживати дотычнои (отже и руской) мовы“.

Якъ бачимо, справа ажъ надто ясна — и ц. к. староста п. Мадуровичъ своимъ поступкомъ супротивъ громады Пронятинъ провинився подобно: разъ, що заборонивъ громадѣ писати по руски, а друге, що на письмо отповѣвъ по польски. Чи ц. к. намѣстничество выткнуло п. старостѣ такожъ и другу поповнену нимъ противзаконность, не знаємо, — але повинно було выткнути.

Мы съ жалею дивимся вже отъ довшого часу на то, якъ въ справахъ, дотыкающихъ руского языка, повѣтвой власти политичный выламуется зъ-подъ розпорядженія министерскихъ и рескриптовъ намѣстничихъ. Для насъ Русинѣвъ се же не повна сатисфакція, коли ц. к. намѣстничество рѣшило нынѣ по справедливости одинъ або другій рекурсъ зъ сего або того повѣта, а завтра повторяєся та сама исторія подъ третимъ, четвертымъ, десятимъ старостою въ другихъ повѣтахъ, и хочъ така справа вже кѣлька разѣвъ рѣшена, идуть новыя процесы... Знаємо, що дѣвєся н. пр. съ вытѣгами зъ метрики. Одинъ староста пріймає тіи вытѣги въ рускомъ языкѣ; другій не пріймає въ рускомъ, а домагаєся ихъ въ языкѣ польскомъ, третій въ нѣмецкомъ, четвертый въ латинскомъ... Чистый хаосъ! Бо прецѣвъ уже разъ ц. к. намѣстничество рѣшило, що старосты товмацке мусѣло пріяти вытѣги въ языкѣ рускомъ! Тому, якъ и всякимъ иншимъ неправильностямъ въ справахъ, дотыкающихъ руского языка, повинно ц. к. намѣстничество разъ на завѣгда зарадити — въ интересъ рускихъ сторонъ и поваги самыхъ властей политичныхъ — пригадавши всѣмъ подвластнымъ собѣ органамъ ихъ урядовъ обвязки супротивъ руского языка, выплывающіе зъ выразныхъ постановъ законѣвъ и розпорядженій министерскихъ. Прецѣвъ-жѣ то не лежить въ интересъ державы, щобъ рускій горожане и громады въ краю на кождомъ кроцѣ дерлися та процесувалясь съ властями политичными о права руского языка, такъ выразно признаніи имъ законами и розпорядженіями, — тымъ болѣе, що Русины регулярно выгравають справы въ высшихъ инстанціяхъ...

То само, що руского языка, дотыкає и руского письма. Вѣдѣнскій дописуватель краковскаго „Czas-u“ донѣсь оногды, що жалоба „Народной Рады“, выслана до министерства справъ внутрѣшнихъ, въ дѣлѣ калѣченія польскимъ алфавитомъ руского письма въ урядахъ и судахъ, має бути вже небавомъ зрѣферована. Дивне диво! Трибуналъ державный узнає, що урядове уживаніе польского алфавита въ рускомъ письмѣ есть нарушеніемъ конституційного права Русинѣвъ, — а суды и уряды якъ уживали такъ уживають поль-

ского алфавита въ рускихъ письмахъ! Выходитъ на то, що кождый поодинокій покривденый на конституційномъ правѣ горожанинъ муситъ, мимо рѣшенія трибуналу державного, переводити процесъ черезъ всѣ инстанціи ажъ зновъ до трибуналу державного!... Се певно не причиняєся до подержанія поваги властей и урядовъ державныхъ. По рѣшенію трибуналу державного въ користь руского письма, очевидно, було обвязкомъ выс. министерства змодификувати свои попередній розпорядженія въ той способъ, чтобы нарушеніе конституційного права Русинѣвъ, признане державнымъ трибуналомъ, усунути. Доси, по столькихъ лѣтахъ, се, на жалѣ, не наступило... Теперь министерство справъ внутрѣшнихъ має въ жалобѣ „Народной Рады“ пову нагоду — вже разъ зарадити лиху... На подставѣ рѣшенія трибуналу державного мы, галицкій Русины, маємо право — отъ выс. министерства рѣшучо того домагаться!

Чому падають у насъ декуда читальнѣ?

III.
 Заявивши въ „Дѣлѣ“ ч. 25 о. р. явно нашу гадку, за-дѣли якихъ причинъ не можемо промовляти за закладаніемъ „кулокъ“ по рускихъ селахъ, треба и то подѣлити, що удѣляна моральна помічъ изъ стороны нашихъ конвенторій черезъ именованіе делегатѣвъ до „Центрального заряду кулокъ“, якъ не поднесе упадающій у насъ декуда читальнѣ, такъ противно „зарядъ кулокъ“, опираючись на той делегаціи, буде старатися смѣлѣйшимъ якъ доси крокомъ здобувати наибольшій теренъ для своихъ „кулокъ“ по рускихъ селахъ, а то може непокоити нашъ народный инстинктъ, якъ оутѣ читальнѣ сельскій. Мы не радъ бы на то дивитися, чтобы „кулка“ съ „читальнями“ оварилась, або щобъ одинъ другій зъ села выпыхали, бо то не вилывало-бы користно на розвѣй провѣствъ народной. Не маючи гарантіи на то, що „кулка“ будетъ въ опокое и вродѣ жити съ читальнями, то тримаючися разумно латинской пословицѣ „procul a Love, procul a fulmine“, оно буде найльпше, чтобы нашъ народный читальнѣ съ „кулками“ не сходился.

Передъ нами лежать статуты „кулокъ“ и статуты нашихъ „товариствъ просвѣтнихъ“ и трудно намъ досмотрѣти, чтобы першъ були льпшѣ отъ другихъ. Якъ статуты „кулокъ“, такъ и статуты нашихъ товариствъ просвѣтнихъ мають на оцѣ одну и ту саму цѣль, с. е. провѣству народу, щобъ его морально, интеллектуально и матеріально поднеести. Межи „кулками“ а нашими товариствами просвѣтными заходить только знач-

на рѣзница що-до часу, коли они у насъ въ Галичинѣ появились. Коли инициаторы „кулокъ“ спали еще сномъ довгимъ и твердымъ, нашъ товариства просвѣтны отъ давня працювали. Инициаторы „кулокъ“ пробудившыся съ концемъ 1882 р. здавалися не мало, що нашъ товариства просвѣтны, коли они спали, при муравляной праці заснували богато читальнѣ по всѣхъ закуткахъ Галичины. Чтобы въ заснованныхъ читальняхъ було и що читати, нашъ товариства просвѣтны постарались отповѣдно потребамъ просвѣтнымъ нашего народу о популярній книжочкѣ, якій по читальняхъ розходилися и до теперь розходятся. Побавивши тую працю, инициаторы „кулокъ“ и заветывались и настраивались, що Русины на поля провѣствъ народной далеко на передъ поступили. Замѣсть помагати Русинамъ въ трудной для провѣствъ руского народу праці, инициаторы вступили на сепаратистичну дорогу и выдумали „кулка“, якими нашу Русь хотѣтъ ушасливити, не зважаючи на то, що мы, якъ сказано, маємо свои старшій отъ „кулокъ“ товариства просвѣтны, котры не сидятъ дармо.

Коли „Центральный зарядъ Кулокъ“ уконститувався, оголосивъ онъ въ своей отзовѣ такую програму: „Program Towarzystwa kolek rolniczych prosty i jasny: nauczać lud wiejski pracować skuteczniej niż dotąd na swojej roli, wpoić weń zamiłowanie do swego zawodu, a zdążając jednocześnie do podniesienia dobrobytu i umoralnienia, ochronić go od zgubnych prądów zagłady, przyczynić się do podniesienia poziomu życia ludu, a przede wszystkim do podniesienia poziomu kultury ludu“. Намъ здаєся, що до „згубныхъ прѣдѣвъ“ причислено и нашъ народный читальнѣ, бо отъ часу, коли тая програма появилась въ свѣтъ, не только зачатъ подозрѣвати нашъ читальнѣ, але знайшлися люди, котры зъ обавы имажинованыхъ „згубныхъ прѣдѣвъ“ не щадятъ ані трудѣвъ ані гроша, щобъ заснованіи по рускихъ селахъ читальнѣ по можности уеувати и „кулками“ ихъ заступити. По оголошеніи поданъ и програмы постарався „зарядъ кулокъ“ о моральну помічъ у конвенторій всѣхъ трехъ обрядѣвъ, якъ поовѣдчають дотычній писма о. е. митр. лат. конвенторія львовской зъ 24 цѣтня 1883, ч. 775, лат. конвенторія краковской зъ 9. цѣтня 1883 ч. 768, лат. конвенторія тарновской зъ 13 марта 1883, ч. 1094, орменской конвенторія зъ 26 цѣтня 1883, ч. 16. И до нашихъ рускихъ конвенторій задукавъ зарядъ кулокъ о моральну помічъ. На то пуканье ординаріатъ львовскій писмомъ въ языкѣ польскомъ зъ 21 мая 1883 ч. 3833 увѣдомивъ зарядъ кулокъ, що ординаріатъ выдѣлає д. 14 мая 1883 ч. 510 до руского архіепископа клира отзову: „żeby spierał to Towarzystwo, jak podjęmą inicjatywę w zakładaniu kolek rolniczych“ jako też wpisując się na członków wspierających tego agendy tego Towarzystwa“. Конвенторія руска Черемьонка, отповѣла „зарядови кулокъ“ писмомъ въ языкѣ

Дрегочинъ та Острѣтъ. Помершій украинскій городъ.

Замѣтки за дороги — По. Печуя.

Дрегочинъ! помершій городъ! давне езунтоске гнѣздо! варто подивитись! — говорили менѣ неразъ. Въ мѣсяцѣ юлѣ зѣбралась кумпанія, наляли мы жидѣвоку балагулу въ польскому городѣ Седльцѣ, обѣли й поѣхали.

Дрегочинъ, всего за 30 верстовъ одъ Седльця, стоять надъ захѣднымъ Бугомъ въ Гроднянскоій губерніи. Дорога недалека, а часть бувъ чудовый, юлскій. Була прегарна, ясна погода. Опѣвдя мы рушили въ дорогу, щобъ на нѣчь прибути въ Дрегочинъ. Жидѣвока мизерный конѣ ледва тпопали; ое лучше для мене: можна було цильнѣйше рѣдыватись на край.

Се було Подлясье, край ровный-ровный, якъ стены коло Чорного моря, только мокрый. Уже и въ самому Седльци е болота и мочарѣ; а за Седльцемъ почалася така мокра земля, неначе намочена губка. Заразъ за мѣстомъ по зеленой травѣ прокопаніи каналы, а зъ землѣ все таки выступає вода... Незабаромъ появилась зелена осока. Мѣжъ осокою заближала вода. Копицѣ она були окладены просто на мочарѣ въ водѣ, зовсѣмъ якъ на гроднянскому Подлясью. Мы переѣхали маленьку, ледя примѣтну рѣчку черезъ хворостяну греблю. Рѣчка одилла черезъ мочарѣ та болота мѣжъ зеленою осокою, мѣжъ кущами лѣвъ. Рѣвняна, якъ середъ гладенького степу! Кругомъ видно невеличкій основый та дубовый лѣсок. Але яка дивна зелень! Таковъ зеленѣ, якъ на Под-

лясью та Подлясью, не можна вѣдѣ побачити, окрѣмъ горскихъ планинъ та долинъ. Она ясно-зелена, блискуча, неначе наведена лакомъ. Трава свѣжа, якъ булає весною; осока переливается тонами зеленѣ, котры переходять зъ темныхъ въ жовто-зеленѣ, трохи не въ бѣлѣ, неначе лютя весною, котре только-що розвилосъ зъ бруньокъ. Кущѣ лѣвъ, вербы, невеличкій основый гай темнѣють, неначе темній пламы на жовто-зеленой матеріи. На ясному сонци зеленѣ блищать, трохи не ояє, неначе она зъ себе розсыпає свѣтъ. Вода мѣжъ осокою лиснѣть и ще болѣе додає свѣжости и свѣта зелени. Свѣтъ сонци тихій, не палкій, безъ мѣрева, неначе его хто перепустивъ черезъ окло або черезъ паръ, якій булає въ оранжеріяхъ. Далекий гай осязѣть въ легкому пару, неясно омежованъ, съ розпылчастыми краями, якъ росляны въ домѣ, коли дивящся на нихъ зъ-верху.

На сухому мѣosci, край самого болота, забѣлѣло сельце Жабокаля. Хаты въ селѣ бѣлы, зъ вѣкнами на чотыри шибки, дуже похожѣ на украинскіи хаты. Они наѣтъ въ середній побѣлѣ, якъ на Украинѣ, и образы и отѣлъ въ тому кутку, якъ въ украинскихъ хатахъ, только пѣчь виша. Въ печи топятъ зъ сѣней зъ низу, якъ у нашихъ баяхъ; въ нѣй только печуть хлѣбъ; обѣдъ варять на припѣчку. Въ хатахъ одначе нечисто. Земляныи дѣлъ чорный, якъ гравѣ. Стѣны нечистѣ, обкозупанѣ, задымляны. Польскіи селяне нечисто держатъ свои хаты, только вбираються чистенько.

Пошла дорога то маленькими основными лѣсками, то болотами, то полями, на котрыхъ

видно убогу землю: глину по половинѣ зъ дробнымъ камнемъ. На межахъ лежать купы дробного камѣня, окиданого зъ поли. На поляхъ скрѣзь поробленѣ грядки, якъ на огородахъ, а мѣжъ ними йдуть глубоки борозны, щобъ по нихъ отѣкала зайва вода. Де только западинка, тамъ уже блищать вода, тамъ уже повно жабы въ осоцѣ.

Але дальше земля почала трошки подниматись. Надъ вѣчѣр мы приѣхали въ чимале село, въ котрому хаты стояли рядами на уліцю. Коло мурованого убогого костела росли старѣ каштаны. За селомъ було видно здоровый будынокъ якогось графа, котрыхъ въ Польщи дуже багато. Кругомъ будынка розросся густой зеленый садъ.

Мы выѣхали на ледя примѣтну гѣрку. Передъ нами розстелилась широка рѣвняна, вся зелена, якъ зелена скатерть, а за нею появились высокій шиблѣ, вже за Бугомъ, и на нихъ горѣлъ, таки правдивый городъ! На высокыхъ крутыхъ шиблахъ осязѣли догвѣ, высокій мурованый будынокъ, коло нахъ два здоровы, якъ горы, мурованый нештукатуреный костелы, одинъ проти другого. Мѣжъ ними було видно бѣлѣ банѣ двохъ менчихъ церквѣвъ. Высоке будованье червѣнко цегляными стѣнами проти косяго промѣня сонци. Коло города, въ долинѣ бѣлѣвъ чудовый манастирь зъ гарнымъ готыцкимъ костеломъ зъ рядами келій. Зовѣмъ городъ, правда, невеличкій, якъ швайцарскій городъ, безъ передѣбѣты, де высокій домы выходять рядами просто въ поле або въ садки. Крутѣ горы ще выше поднимали високе будованье, неначе на показъ... Городъ нѣбы высѣвъ надъ широкими безъ мѣры подлясьими лугами.

Городъ бувъ древній, съ середнѣвковыми будынками, манастирями, стѣнами. Онъ бувъ охажѣ на старѣ нѣмецкѣй гѣроды. Менѣ здалось, що я за границею и приближаюсь до якогось нѣмецкого древнѣго города. Косе промѣня было въ шибки высокыхъ костелѣвъ; вѣкна горѣли, якъ жарѣ. Городъ здавался живымъ, правдивымъ городомъ. Але то была одна мана далечи, повнтои оизымъ туманомъ, — то бувъ помершій городъ Дрегочинъ.

Въ легесенькому, ледя примѣтному опукоеви въ селѣ мы зѣѣхали на широку зелену низину: то були луги и луки по-надъ берегомъ захѣднѣго Буга. Дорога пошла по довгому на верстовъ зо двѣ шоссе, або правдивѣйше по греблѣ, наможенѣй зъ тараєу на драгивинѣ. По обидва бѣки розстелились зеленѣ здоровѣй ояноксы та мочарѣ. Зновъ запахло Подлясьемъ, болотомъ, луговою травой, баговиньемъ. Луги лиснѣли и блищали подъ косымъ свѣтомъ сонци, неначе ихъ только что покрѣпивъ дощѣ, неначе хто насыпавъ зеленого битого скла. Дорога повилосъ по низинѣ, крутила по оухѣйшихъ мѣсяхъ, мѣжъ лозами, невысокими вербами, вѣльхами. Отъ, дорога переходить черезъ рукавець Буга. Коло гребельки маленькій старый млынѣ, весь закрытый вѣльхами та лозами. Сонце вже було зовѣмъ на захѣдѣ, якъ мы вѣѣхали въ село Дрегочинъ.

(Далше буде.)

руськомъ зъ 12 цвѣтна 1883 ч. 1139 „що приємно їй буде дізнатися, коли хто зъ підданого їй кліра добровільно вишеся въ члени „кулокъ“, але консисторія не єсть компетентною своєю клірѣ черезъ урядову куренду до висування въ члени „кулокъ“ записувати. Заразъ „кулокъ“, маючи за собою моральну помічъ духовної власті, маючи підъ рукою матеріальні средства, якъ і шляхту, котра „кулками“ прилежнує, не находячи при закладанні „кулокъ“ такихъ перешкодъ, якъ нашъ народній читальні находили, по нині находять і находити будуть. (Конецъ буде.)

Отозва „Шкільної Помочи“ въ дѣлѣ колоній вакаційнихъ.

Дорогі Земляки! Немає красшого обов'язку для християнина, якъ любити ближнього для любови Бога. Тою любовію руководилася першій учитель першої руско-народної школи взірцевої т. зв. „школи вправъ“ съ рускими викладачовими языкомъ; коли на особнихъ статутахъ засновали товариство „Шкільна Помічъ“.

Въ короткій часъ приступило до сего товариства поважне число чоловіколюбивихъ людей, підпомагаючи єго морально і матеріально, а щодра лепти Земляківъ, краєвого Союзу і іншихъ інституцій, уможливили „Шкільній Помочі“ поступово розвиватися і виповняти овою задачу, т. є. заосирювати крайню-убогу шкільну молодіжъ нашихъ народнихъ шкілъ въ одѣжъ на літо і зиму, въ книжки і інші реквізити до науки. Не маю про те чинити товариство прислугу для тихъ чиоловнихъ родичівъ, котрі хочуть дітямъ своїмъ дати вихованье і образованье і посилають їхъ до шкілъ, а самі живуть вразъ съ дітьми въ найбольшій нужді, мешкають въ найбѣдшихъ, тѣсныхъ, темнихъ і нездоровихъ кімнатахъ, і не мають ні свіжого воздуха, ні доброго та поживного траву. Не дивно про те, що діти такихъ лѣвокожихъ родичівъ виглядають нужденно, оутъ бліді, хоровиті і слабосильні, — ажъ жалъ на нихъ въ школі дивитися!

Зъ тої причини товариство „Шкільна Помічъ“, котре має статутарній обов'язокъ підпомагати і дбати о шкільну убогу молодіжъ, т. є. отаритися о єя не лишъ моральне, але і фізичне здоров'я, задумало ввести въ життє т. зв. ферійні колонії!

Цѣль ферійнихъ колоній оперта на засадѣ: въ здоров'ї тілѣ — здорова душа; они мають про-те служити до підтриманья, окріплення і розвитку фізичнихъ силъ, підбуцаючи черезъ домову нужду, зле вихованье і черезъ обтяжене науками. Въ загальній колонії мають повернути здоров'я слабосильнимъ школярамъ, отовѣжити їхъ духа і серце і такимъ опосередкомъ помогти їмъ до дальшої науки. Часть на такі колонії єсть признаний на пору, коли шкільна молодіжъ вольна отъ науки, т. є. отъ 15 липня до кінця серпня.

Дорогі Земляки! Ого велика нагода до великодушного дѣла і до положення заслугъ. Умилосердіє про-те надъ нужденною долею шкільнихъ дітей лѣвокожихъ бѣднихъ родичівъ! Переймѣте милое закладаннє ферійнихъ колоній по нашихъ селахъ. Кождий, въ чій груді бє тепле серце, коли не о своїхъ силахъ, то при помочи складокъ въ громадѣ або межі знайомихъ, — най постарася прийняти і утримати черезъ два, три тижні одного чи більше хлопчиківъ або дівчатъ лѣвокожихъ. Не жалуйте їмъ здорового селюного воздуха і ложки поживного траву, щоби по поворотѣ зъ ферійнихъ колоній они явилися въ школі не лишъ здорові тіломъ і рум'яні лицемъ, але і веселіші, охотніші та сильніші духомъ!

Підписаний Видѣль постарася о высиланнє дітей на колонії чи то по одному, чи громадками. Въ родинѣ съ двома-тремя дѣточками легко пожитися одній колонії, а цѣлої громадѣ не тяжко буде погостити і громадку школярівъ. А кождого великодушного добродѣя, що прийме колонію, запише наше товариство въ своїхъ книжкахъ. Въ тѣмъ то загальному користнѣмъ дѣлѣ чимало найбільше на наше Всєє. Духовенство і Учителство.

Въ імя Боже приступаємо до того богоугодного дѣла заразъ, і просимо въ тій справѣ всѣхъ, що охотять закладати колонії, — згодуватися чимъ оскорше до підписаного Видѣлю, котрий охотно займєся виборомъ і высиланнємъ дітей на вакаційні колонії!

Нехай не буде голою нашъ — голосомъ „вопіючого въ пустыні“!

Отъ Видѣлю тов. „Шкільна Помічъ“.
Гандуровичъ, Америкосій Польський,
секретарь, голова.

ДОПИСИ.

Зъ Тернополя.

(Посмертна записка.) Последніми роками безпощадна смерть збирає багате жниво на нашій народно-руській нивѣ. Чимало многона-дѣйнихъ молодцівъ, що мовъ весняні цвѣти украсили нашу запустѣлу ниву, авалила єи коса въ здоровий покѣст, чимало ревнихъ робітниківъ-патріотівъ въ повній силѣ вѣку повалили громовий ударъ несподівано такъ вчасно смерті. До сихъ ясно розсвѣянихъ по нашій краю могилъ, не въ бою за Татарского лихолѣтя, а въ супокѣ, въ тяжкій боротьбѣ съ нашою щербатою долею, прибула євѣжа могила мѣщанина Тернопольского, пок. Томи Кордубы, що въ повній силѣ вѣку, въ 48 роцѣ життя д. 11 л. мая с. р. перенѣся

по короткій недугѣ на вѣчний супокѣ. По-койний бувъ свѣтлимъ тутешного руского мѣщанства. Всюду, де розходилося о добро громаде, о честь нашої церкви і обряду ба-чили мы покойника ревнымъ дѣтелемъ. Отъ самого заснованнє тут. филіи „Просвѣты“ 1875 р. бувъ днѣ єи членомъ, а засмагувавши въ науцѣ, добившись правдивої свѣдомости народної, працювавъ неутомимо надъ розбудженнємъ тутешного мѣщанства. Мѣщанська читальня оснувалася і держалася головою єго заходомъ, хочъ підбукала мимо єго ревнихъ заходівъ і не зъ єго вини. Мимо молодого вѣку тѣшився тому покойникъ довѣр'ємъ всего мѣщанства, бувъ старшимъ братомъ при церк-ви Воздвиженської, раднимъ і делегатомъ і дуже ревнимъ членомъ комитету фундації ім. Константина кн. Острожского. Останній вибори до ради державної, при котрихъ на руского кандидата д-ра Александра Огоновского, професора правъ въ Львівському университетѣ, упало 215 голосівъ (не вчисляючи знищенихъ черезъ агитаторівъ), останній вибори громад-ский, при котрихъ стара магистратка клика въ III кружѣ зостала цѣлковито поражена, були вымовнимъ доказомъ тої розбудженої свѣ-домости народної нашого мѣщанства, надъ чимъ такъ ревно трудився покойникъ. Своимъ заходомъ вакційнѣмъ днѣмъ въ користь кривде-нихъ паньскими протекціями мѣщань-мельни-ківъ довголітній процесъ сервитутной о млыны на грєбляхъ съ гр. Мировою і загаль-номъ съ наженнємъ свого здоров'я, съ ма-теріальними страдами для родини, боронивъ днѣ всюду покривдженихъ своїхъ братівъ-мѣщанъ. Та смѣливість, щирість, ревний рускій патріотизмъ зведнали покойному за-гальне поважанье, а тѣмъ жє останки єго от-правляли тисячі мѣщанства руского, поль-ского і жидовского, і численної интелігенції на мѣсце вѣчного спочинку. Надъ могилою промовили трогаючими словами про заслуги покойного Вп. о. Игн. Левицкій, а оттакъ то-варись-другъ покойника, честный мѣщанинъ-патріотъ Онуфрій Ткачукъ, за що їмъ нале-житься прилюдне правнєньє.

Пок. Тома Кордуба ссиротивъ свою ро-дину, полишену въ вѣсѣмъ несправдливѣмъ от-ношеннѣхъ матеріальнихъ, наслідкомъ згада-ного процесу, осиротивъ і тутешну руску громаду мѣщанську, котрої бувъ ревнимъ проводникомъ. Однакъ дорога вже вытычена — а чей щирій речникъ заслугъ покойника і єго другъ п. О. Ткачукъ, звѣстный зъ свого правого характеру, своєї неустрашимости, утре-слєвы бєсталанной родинѣ і поведє розбудженє покойникомъ до народної свѣдомости руске мѣщанство, вытыченою дорогою і не дасть єму завидѣти і занепасти въ давну дрѣмоту.

На ємѣ мѣсці прощєє пишучий єи сло-ва покойного Тому єи щиримъ жалемъ, а не мѣгши отаровадити тѣмъ жє останки на мѣсце вѣчного спочинку, кидєє тутъ грудку землі-цѣ на єго могилу. Вѣчна єму память, нехай земля єму поромъ!

Сокаль дня 8 (20) мая 1886.

(Спростованье дописи о. Н. Роздѣльского.)

Понеже умѣщає въ дописѣ зъ Сокаля въ ч. 50 „Дѣла“ отповѣдь о. Н. Роздѣльского доты-кає бѣвсєредно мои особы, про-те чуюся спо-водованимъ просити Вп. Редакцію помѣтити въ мыслѣ §. 19 зак. зъ 17 грудня 1862 спр-остованнє слѣдуючихъ въ отповѣди тѣмъ наведе-нихъ фактівъ:

О откритію „Народ. Торговлѣ“ въ Со-калі бѣсѣдувавъ я съ о. Н. Роздѣльскимъ всего 4 разы, чого очевидно нинѣ дуже жалую, бо въ противнѣмъ разѣ злишній були-бы от-повѣдь о. Н. Роздѣльского і нинѣшнє єи спростованье. Передпоследного имено разу розходилося о то, що о. Н. Роздѣльскій, бу-дучи въ послѣднихъ тижняхъ Вєл. посту вєустанно майже занятый передвеликою сповѣдою парохіянъ, не мавъ часу зайняти запроснєньємъ людей въ околицѣ на означеній собою речинцѣ, т. є. на 6 л. мая. Чиннѣсть тую припорузивъ о. Н. Роздѣльскій менѣ, вручаючи разомъ картину съ готовымъ тек-стомъ запроснєня, котру я мавъ кѣльа развѣр-перенєсати, а котру до нинѣ у себе придер-жую. О условію, пробы запроснєньє росєєла-лось, ажъ коли настѣе отповѣдь Дирекції „Нар. Торговлѣ“, до котрого о. Н. Роздѣльскій въ своѣй отповѣди привавъ таку вагу, нѣ-коли і бѣсѣды не було въ моѣй присутности; противно, речинцѣ до зѣвѣду назначивъ о. Н. Роздѣльскій вже давнѣше бѣзусловно на день 6 л. мая, подаючи передо мною і другими по-важними людьми мотивы, дѣячого на той і менно день зѣвѣдъ назначувъ; доказомъ того єсть такожъ врученє менѣ о. Н. Роздѣльскимъ картина. Зѣвѣдъ сєй бувъ впрочѣмъ призна-чений лише до выбору комитету, котрого за-дачєю було-бы збирати пѣдписы на удѣлы „Нар. Торговлѣ“, абы пересвѣдѣтитися, чи збє-рєся въ повѣрѣ сокальскѣмъ попередно вже назначена управителємъ „Нар. Торговлѣ“ кво-та 6—8000 ар. Розговори въ тѣй справѣ от-бувалися, якъ сказано, въ присутности иншихъ поважнихъ людей, котрі на моє запытанье отповѣдали менѣ нинѣ, що рѣвно якъ я о я-кѣмъ-небудь условію отъ о. Н. Роздѣльского поставленѣмъ, нѣколи не чули. Чѣжъ впр-очѣмъ була то моя справа і чѣ я мавъ бы най-меншу раціональну причину не поступати по-сля желанья і етавленого условія такъ поважа-ного мною о. Н. Роздѣльского, — нехай кож-

дый здорово-мыслящій судить. Не перечу, що на день передъ маючимъ отбутися зѣвѣдомъ звернувъ я увагу о. Н. Роздѣльского на текстъ §. 2 закона зъ 15 падолиста 1867 р., уважавъ я то однакъ за мой обов'язокъ, і того гадаю, въ зле менѣ вѣнѣти годѣ!

Признаєсь отже, що читачи отповѣди о. Н. Роздѣльского, я въ першій хвилі не мѣгъ освѣтити єи гадкою, щоби тѣя отповѣдь, мѣстєча въ собѣ тѣлько суперечности съ прав-дою, могла бути написана рукою о. Н. Роз-дѣльского, такъ поважного і лагідного нашого душпаствєря, апостола правды і християньскої любови; щоби о. Н. Роздѣльскій, хоча бы отъ себе отвернувши чинєній єму замѣты въ пер-вѣстнѣй дописѣ зъ Сокаля, бѣжавъ заравомъ, подаючи хибно обєставини, замѣты тѣи противъ мене звернути. О єкѣло менѣ въ послѣднихъ хвиляхъ донєсєно, сталося сє по тѣй причинѣ, що о. Н. Роздѣльскій єсть гадки, яко-бы я бувъ авторомъ первѣстной дописи. Гадка тѣя, — якъ Вп. Редакції найлучше звѣстно — єсть хибна, бо я не тѣлько самъ авторомъ дописи не єсмь, але такожъ автора не знаю і нѣколи не зносєвсь съ нимъ. Коли-жъ рѣчь дѣйстви-маєся такъ, якъ менѣ донєсєно, то жалую дѣ-же, що о. Н. Роздѣльскій, котрий другимъ таку хорошу науку удѣливъ, абы першѣй-луч-шій клеветѣ не довѣрѣти і що кождый пови-нєнъ въ интересѣ правды і загального блага вєясати точныхъ даныхъ, — самъ заразъ за-бувъ о тѣй науцѣ, а прѣцѣмъ кождый въ бли-зкихъ несправдливѣхъ замѣтахъ зарѣвно тяжко мусить отчувати.

Вѣлико.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Читальня въ Старыхъ Богородчанахъ. За призво-леннємъ п. к. намѣстництва зъ дня 31 липня 1885 (ч. 46158) збѣтала въ Старыхъ Богородчанахъ дня 3 (15) мая 1886, въ памятный день знесєня панцины по торжественнѣмъ благодарствєннѣмъ богоослужєню за знесєньє панцины, отворєна чи-тальня. Громада, отякуючи той день памятный, збѣралася при мѣсцевѣй школі отъ малого до великого въ свѣтлохъ одѣжахъ дуже численно і величаво. Читальню открьвъ парохъ о. Ал. Заклинскій хорошою бѣсѣдою о потребѣ і по-житкахъ просвѣты народу. По тѣмъ выступивъ на пѣдыошенѣмъ мѣсцѣ укѣнченный школяръ Ів. Стєльмаховичъ і выголєсѣвъ дуже хорошо два-стѣхъ, а то: „И старому придасть сѣ школа“ і „Провидѣньє Боже“ (притча народна). По нѣмъ отдеклямувавъ єще молодець Пилипѣвъ стѣхъ подѣ заг. „Скарбъ“. Выголєсѣній стѣхъ принятъ ошєсками, дуже подобалися зѣбранымъ і ободрили молодіжъ до науки шкільною. Потому почавъ народъ висуєватися въ члєны читальнѣ; впис-алося заразъ 74 члєновъ і выбрали Видѣль: Пр. о. Ал. Заклинского, головою; Пр. о. Стєє. Ко-мариньского, сотрудинка, заступникомъ головою; Ал. Барабаша, начальника гром. касєромъ; Ів. Годяка і Ів. Стєльмаховича секретарями; Вєо. Стуса і Ів. Стєльмаховича бібліотекарями; Ів. Палинова і Ів. Долоткова члєнами Видѣлу. За-ступниками видѣловыхъ выбрали: Ів. Яремка, яко господаря читальнѣ і Пєтра Яцєва. — По-выборѣ Видѣлу почєстувалася старшина громадока і церковна пѣвчѣ, а молодіжъ забавлялася при музичѣ танцємъ і спѣвала пѣсєни „Мирѣ вамъ братѣ“ і инші.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорєка Монархія.

(На мытшинокъ засѣданню рады державной) отбуваєся дальше нарада надъ закономъ о zabez-печєню робѣтниківъ на случѣй кѣлѣцтва.

(О подорожєи цєсаря австрійского до Рос-сий) не знаютъ нѣчого въ компетєнтныхъ кру-гахъ такъ австрійскихъ якъ і російскихъ.

(Законъ о додатку службѣмъ для сулєн-тѣвъ) предложєный за инициѣтивою пос. Матуша комисією бюджетовою звучить: §. 1. Належєнѣ субєституційна сулєнтѣвъ, що служили бѣзъ пе-рєрвы і вдовольно черезъ 5 лѣтъ при держав-ныхъ школахъ сєреднихъ і сєминаріяхъ учитель-скихъ одержавши повнє уздѣбнєньє учительскє отъ обов'язкомъ дѣйствитєля, пѣдысѣлаєся на 200 ар. Чѣсъ службѣ, минувшій закимъ щє сєй законъ вѣйшовъ въ життє, вчислєєся такожъ. Наколи який сулєнтъ, що одну часть часу своєи службѣ перєсудживъ въ школахъ недержавныхъ, вѣступитъ до державного заведеннє наукового по-высшого рола, то той чѣсъ службѣ може єму та-кожъ вчислєтисѣ. — Въ случѣяхъ особливѣ год-нихъ узвєлєднєня дозволєєся такожъ вчислєти і той чѣсъ, котрий перєсудживъ сулєнтъ передъ перєрєвою, котра не наступила нѣ зъ єго вини аяй єго участи. — §. 2. Выкованье сєго закона, котрий вхѣдѣтъ въ життє вже єт 1886—7 ро-комъ шкѣльнымъ, поручаєся министрови просвѣты.

(Законъ о урѣдженєи намѣстництва у Львовѣ и Празѣ) звучить: §. 1. При намѣстництвѣ въ Празѣ і при намѣстництвѣ у Львовѣ призначу-єся до заступництѣва намѣстника одинъ вице-пре-зидентъ съ причислєньємъ єго до IV., а крѣмъ того одинъ совѣтникъ двору єи причислєньємъ єго до V. ранги. Вицєпрезидентъ має добѣтати рѣчно 1000 зр. додатку активального. — §. 2. Вы-кованье сєго закона поручаєся министрови дѣлъ внутрѣшнихъ. — Законъ сєй выликаєли тѣ обєставини що намѣстники Галлицы і Чєхъ выназали нагячу потребу систємизованнє тихъ посадъ задѣла збѣлєшеннє робѣтъ въ послѣднихъ рокахъ.

(Вѣсть о знесєно высиланнє клєсѣ паралє-льныхъ зъ реальныхъ гимназій) єсть о отѣлько правдива, що клєсѣ тѣ мають бути знесєні лишъ въ тѣхъ школахъ, де показалася мала фреквєн-ція бѣзъ взгляду на языкъ выкладовый.

Заграничній Державы.

Война чи миръ? Межи Грецією і Ту-рєччиною ушли вже першій выстрѣлы а по Ев-ропѣ розѣєся першій отгомѣвъ войны на бал-каньскѣмъ пѣвѣостровѣ, насуваючий мимо волѣ пытанье: Чѣ маємо вже дѣйстно вѣину, чи буде миръ удержаний, такъ, якъ собѣ того бѣжають больші державы європейскѣ? Отгєсѣвити позитивно на єѣ пытаннє, такъ або нѣ, трудно, бо вѣѣстно, що вхѣднє пытаннє сталося въ послѣд-нихъ чѣсѣхъ такъ загадочно, що нинѣ трудно предвидѣти, що завтра станєся; о большій або меншій имѣвѣрности одноабо другої євєнту-альности однакѣ судити можна, а зѣ осуду цѣлої сѣтуації выдѣе і отповѣдъ на пытаннє єсть. Уже єма змѣна кабинету въ Атилахъ вказує на то, що Греція готова оскорше згодитисѣ на миръ, якъ хопитисѣ непевной вѣины; навѣтъ змѣна въ настроє самогѣ народу зѣдѣсѣ вказу-вати на то, бо инѣше не бувъ-бы Трикуписѣ черезъ одну нѣчь выловѣвъ въ парламентѣ такъ значной большѣсти, а не бувъ-бы єи стративъ „Дєлі-ниє“, котрий такъ сильно напирѣвъ до вѣины. Трикуписѣ готовъ вже бувъ навѣтъ дѣти приказъ до частковѣи демобилизації, коли наразъ зайшовъ звѣстный фактъ на границѣ подѣ Нєзєро. Пер-шій початокъ вѣйшовъ отъ Туркѣвъ і ажъ те-перъ сѣтуація стала непевною. Въ вѣду сєго Три-куписѣ нерозпочавъ демобилизації і приказавъ войскамъ вєртаючимъ домоѣ вѣи знову на гра-ницю. Цѣла опера однакѣ оскоро выслєнілає. Порта розѣдала окрѣжнѣхъ до вѣѣхъ державъ, въ котрымъ повѣдомляє ихъ, що перша стѣчка войскъ зѣ обѣхъ сторѣнъ наступила лишъ олу-чайнѣ и черезъ неопорозумѣньє комендантѣвъ і що войска турєцкѣй достѣли приказъ держатисѣ въ якъ найточнѣйшій дѣєвнѣзѣ. Таке єма по-ясєньє давъ такожъ і Трикуписѣ въ пѣлатѣ. Оно і дѣйстно зѣдѣсѣ такъ бутѣ, бо коли-бы бу-ло прѣйшло до правильной борбѣ, то одна або друга сторона не була бы забула донєсти цѣлому євѣтови бѣдай о историчнѣмъ одѣмъ убѣтѣмъ і кѣлькохъ ранєныхъ. Доси однакѣ такій бѣлє-тинъ щє не напѣєвъ. Въ вѣду сєго однакѣ дѣвно звучить новѣйша телеграма зъ Атинь, пѣ-сѣла котрой Туркѣи мали розпочати минувшѣи недѣлѣ дальшу борбу коло Мєлюсы, Равєні і Мѣврєлі Іи въ єѣмъ случѣю мали знову Греки побѣдити і заняти турєцкѣй пѣзиції. Чи мало-бы єе бутѣ новє непорозумѣньє, чи сѣуть то на-слѣдки давного? На вѣдкій случѣй вказує-ло-бы то, що вѣйна, хочъ не офіціально, вже роз-почалася. Коли звѣжѣмо дальше, що Россія въ цѣлої єѣй справѣ займає дуже неєлєєе отаєнєвѣє; що єи кораблѣ вѣєннѣ — наколи можна повѣрити заграничнимъ газєтамъ — лишъ позорно придер-жуютисѣ общєной флѣты межѣварѣдной і не сто-ятъ навѣтъ пѣдѣ общєной комендою англійского адмирала; коли звѣжѣмо оттакъ становичє Россіи суиротивъ Болгаріи і загальнѣй настроѣи росій-ской прѣвы і народу, а на послѣдокъ і послѣдѣи єунуціѣцію царя при оупѣтѣ корабля въ Сєвѣсто-поли: то вхѣдѣло-бы дѣйстно на то, що вѣйна не даєтисѣ вже опѣнутѣи. Зѣ другої однакѣ сторѣны трєба і то розважити, що якъ-бы оно і не сталося, то въ данѣй хвилі вѣйна мусѣла-бы обєжѣтитисѣ лишъ на Турєччину і Грецію, хѣба що межѣ державами завѣжѣми бѣлокаду Греції настало-бы якє большє непорозумѣньє, по просту нєзгода. Доси однакѣ того нєма, то въ найбѣр-шѣмъ случѣю вѣйна мусѣла-бы обєжѣтити на згадѣннѣхъ двѣхъ бѣзпосєредныхъ противникѣвъ. Въ єѣмъ случѣю положєньє Греція було-бы дуже критичнє. На границѣ Тєссалии не стоить щє цѣ-ла армія грецка, а щоби тудѣ достѣтисѣ, мусѣли-бы грецкѣй полки по кѣлька недѣлѣ машєрєвати, бо коротша дорога для нихъ морємъ черезъ за-ливъ Вѣольє замкнєна тєперъ черезъ бѣлокаду. Флѣта грецка за слаба і не може тєперъ рушѣ-тисѣ черезъ бѣлокаду. Не давнѣ пробувавъ одинъ грецкѣй корабель выплынути на морє, але єдинъ выстрѣлъ зъ англійского корабля перєковѣвъ єго, що нєма що жартувати і бѣтъ мусѣвъ вєрнутисѣ. На помѣчь Россія не може Греції такожъ числє-ти, хѣба що Россія зѣрѣвала-бы зъ другими державами і выстѣнула ворожѣ противъ нихъ. Въ такѣмъ случѣю і Россія мусѣла-бы оглядати за союзникѣмъ, а єдинимъ союзникѣмъ въ тєпє-рѣшнихъ обєставинѣхъ була бы лишъ Франція. Чи на єє згодѣє-бы кн. Бисмаркъ? Чи бѣтъ, кот-рый властиво надає тонъ і напирѣвъ цѣлої сѣр-пѣи на Балканѣ, допустѣвъ бы до того, щоби тоєъ важивѣя поцєувати єму єго плѣны? Зѣважѣвши вєо-то трудно допустѣти, щоби дѣйстно выбухла вѣй-на, котра загрозѣла-бы цѣлої Европѣ а що най-большє, то можна лишъ допускати вѣину мѣжъ Турєччиною, але і того при тєпєрѣшнѣй конєтє-лѣции политичнѣй державы європейскѣ имѣвѣрно не допустѣтъ.

Россія. Царєка пара і великій князь пє-рѣѣхали вже зъ Сєвѣстопѣли до Наколєєва, де мѣвъ бутѣ спущєній другій корабель „Катєрина ІІ.“ на воду. Въ пєрєѣдѣ задержалася була царєка родинѣ въ Очѣковѣ. Въ чѣсѣ опустѣ ко-рабля въ Сєвѣстопѣли выдѣвъ царъ слѣдуючий вѣ-єннѣй приказъ до черноморєкой флѣты: „Минувѣо зѣвышъ тридцѣтъ лѣтъ отъ чѣсу, коли черномор-ска флѣта доконала богѣтєрокого дѣла і посѣвѣ-тѣласѣ для добра Россіи. Тєпєрь на радѣсть отѣ-чѣны вѣстѣє та флѣта знову. Моя воля і моя гадка направлєны на мирнѣй розвѣдъ добра на-ро-ду, але обєставини можуть утрудити основанье моихъ бѣжанъ і змусѣти мєнє до зѣройной обо-

ровы повага держави. Вы постоите зб мною съ тою преданостю и съ тымъ мужествомъ, якого доказали на вдовиву ровесникамъ вашъ предки на покинъ мого дѣда. На водахъ, що свѣдками ихъ богатырскихъ дѣлъ, повѣрю вамъ оборону чести и безпеченства Росіи". Сей дѣлывъ до до російской флоты набравъ багато шуму, до заграничныхъ газетахъ; въ первой хвилѣ многа стала доказувати, що приказъ сей натякуе легенько але рѣшучо теперѣшну пору. Въ Австрію однакъ и въ Англію де найбільше слідать за ходомъ рѣчей въ Росію, не приносять повисшимъ словамъ жадного большого значеня якъ такового, яке въ загаль має кожда промова найвысшого коменданта до своего войска.

Франція. Справа выгнаня французскихъ князѣвъ отаула знову на порядку денномъ. Причину до сего подавъ графъ Парижа, котрый въ послѣднихъ часахъ проявилъ знову кілька развѣзъ охоту до выстуления яко претендентъ до короны французской. Пѣсля вѣстей газ. „Temps“ постановило правительство само взяти въ сѣй справѣ инициативу, закамъ ще збереза парламентъ. — Нынѣ мавъ збѣратися парламентъ а рѣшнй партія приготавили вже три интерпелляціи, зъ котрыхъ дѣй а именно непокой въ Диказвилъ и справа грецка заинтересують и другя державы европейскы. Що до выгнаня князѣвъ, то має Фрейсине, бути погляду, що коли палата хоче претендентѣвъ прогнати, то най ухвалить отповѣдний до сего законъ. — Французскій посолъ въ Берлинѣ бар. Курсель має приѣхати до Парижа. О подорожжѣ сѣй ходять рѣшнй вѣсти а „Liberté“ доносить, що она має значати больше зближеня съ Нѣмеччиною до Франціи.

Англія. Дебаты въ палатѣ посолѣвъ надъ ирландскою билею административною мали розпочатися вже вчера; якъ довог однакъ дебаты тѣ, ще потребають, трудно предвидѣти. Въ загаль дебаты надъ гомуралье тягнута вже безъ кѣнця и коли нынѣ кажутъ, що Гладстонъ съ своимъ закономъ не має нѣякого выгладу, то завтра знову голосать, що побѣда Гладстона заповнена. Здаєсь, що ое маневръ Гладстона, чтобы змусити конче либералѣвъ стати по его сторонѣ.

Испанія. „Король померъ! Най жѣе король!“ можуть сказати Испане. Дня 18 о. м. породила королева испанска сына, котораго сразу по уродженю оголошено королевемъ. Минувшій суботы охрестили ново народженого и назвали ему имя Альфонса XIII. Папа мавъ по причинѣ хрестинъ прислати королевѣй золоту корону высаджувану дорогими камнями и украшену гербомъ Печихъ. Донъ Карлосъ оголосивъ манифестъ, въ котромъ заявляе, що не зрѣкаєся своего права до короны испанской.

Румынія. Румынская палата посолѣвъ ухвалила до повной и завзятой дискусиі автономичну тарифу а Когольничано выголосивъ по поводу сего бесѣду, въ котрой заохочувавъ Румынію, чтобы ставила сѣбѣ ойбръ противъ вымѣренныхъ ударѣвъ. На послѣдокъ домагався заведеня транспорту морского, урядженя приставей и моста на Дунаю. Министръ финансовъ заявивъ, що правительство буде спокійно але энергично боронити правъ Румыніи. Зъ Букарешту доносятъ, що въ всѣхъ кругахъ румынскихъ, що стоять въ певной звязи съ Австрією, проявилась теперь сильная агитация за тымъ, чтобы правительство румынское розпочало знову переговоры торговельно-мытовой съ Австрією. Агитацию сию поддерживаютъ особливо купцѣ зъ Нѣмеччины, котры свои товары посылали дои черезъ Австрію.

Греція. Бюро Райтера доносить зъ Атинъ подъ датой 23 о. м.: Ген. Саундзакисъ одержавъ приказъ отъ грецкого правительства, чтобы отблывавъ всю передую сторожу на границѣ назадъ на территорию грецкую; такой самъ приказъ одержавъ Еубъ-паша зъ Константинополя. Еубъ-паша и Саундзакисъ мали вчера зѣхатися на границѣ въ цѣли спільного установленя ередствъ, котры бы не допустили до нового конфликта. — Зъ Константинополя доносятъ, що тамъ въ виду нового неурозумѣня на границѣ отбулась въ палатѣ султанской надзвычайна нарада министровъ. — Ходить поголоска, що Кретенцъ проклимувалъ унию съ Грецією; поголоска та однакъ дои ще не подтвердилась.

НОВИНКИ.

— Фестинъ тов. „Зорт“ въ дождѣ погорѣлъ въ Бялнѣ и Грушовѣ отбувся въ недѣлю пополудни на мѣской Сирѣльницѣ. Зъ причины, що по обѣдѣ надобувалася хмара и грозила дощемъ, гостей на фестинѣ не збѣралоса стѣлько, якъ бы того можна було сподѣватися. Однакъ все таки было гостей настѣлько, що кошты устроения фестину звернулись и ще остане якась лепта для погорѣльцѣвъ. Дошу до вечера не було, и гостѣ забавлялися веселою розмовою при грѣ капелѣ войсковой и хоральнымъ опѣвъ рукахъ композиціи.

— Зъ Пѣдгаечини пишутъ: По звышъ 50 лѣтахъ загостивъ въ нашъ деканатъ владыка. Виреосъ митр. Сильвестеръ розпочавъ визитацию отъ пастырокъ стаціи Божикѣвъ, де 15 л. мая повидало его духовенство подгаечанского деканата съ численно збѣраннымъ народомъ. Д. 16 мая отбулося тамъ торжественное посвящене ново-выбудо-ваного храму при участіи всего деканального духовенства и докостныхъ селянъ. На торжествѣ были мѣжъ иными подгаечкій староста п. Попель, маршалокъ пов. рады и. Литвинскій, судія п. Рощевичъ и адьянкѣ п. Варивода. Митрополитъ отслуживъ литургію въ сослуженю крм. о. Фациевича, ректора о. Вачинского и оо. Макогоньского та Чаровского, Архіерей оглянувъ

доси вже приходы: Божикѣвъ, Тростянецъ, Рыбники, Саранчукъ, Литвинѣвъ, Завалѣвъ, Носѣвъ, Гнильчѣ и Бокѣвъ. Визитацию свою закончить д. 9 л. червня въ Мозолѣвъ, де отбудеся и деканальный соборчикъ. На Зеленой свята выѣде архіерей до Зарваницъ на торжественное богослуженье.

— Въ мѣстѣ Яворѣвъ при отбутихъ недавно выборахъ до Рады громадской Русины — якъ до вѣдуемо — выйшли вывѣст побѣдоносно. Выбрано 22 Русинѣвъ на 32 радныхъ. Мѣжъ прочими радными суть лише 2 жида, а прочіи Польки, мѣжъ тыми и мѣщане, на когрыхъ голосовали такожъ Русины и котры въ дѣлахъ громадскихъ идуть згодно съ Русинами. Въ хвилѣ, коли въ заходной Галичинѣ жидавы выпыхае христіанъ зъ радъ мѣскихъ, результатъ выборовъ въ Яворѣвъ наповняе насъ великою радостею. (Просимо тамошнихъ патріотѣвъ о близшій вѣсти въ справѣ отбутихъ выборовъ.)

— Въ справѣ церковныхъ комитетѣвъ. Тарновскій епископскій ординаріатъ отнѣся до намѣстничества съ запытаньемъ, хто має выбирати до церковного комитету члена на случай, коли патріотомъ есть жидъ. Намѣстничтво рѣшило, що на подставѣ §. 15 уступу 5 конкуренціиной устави зъ 13 септія 1866 р. выбирати парохіине въ такихъ случаяхъ 4 нестальныхъ членѣвъ комитету замѣстъ трехъ, якъ то буває звычайно.

— Вечеромъ въ честь Т. Шевченка въ Краковѣ, устроеный д. 21 л. мая въ „Академичной Читальни“, вынавъ дуже овітло. На вечерку было коло 500 ообщѣ, академикѣвъ и интеллигенціи. Вступне слово выголосивъ академикъ Яворскій, а Волод. Маслякъ мавъ выклады о житю и творакъ Шевченка. Хоръ академикѣвъ отѣивавъ подъ проводомъ п. Барабаша кілька рускихъ пѣсень, а п. Яцѣвъ декламувавъ двѣ поэзіи Шевченка. По вечерку отбувся комерсъ.

— При доповняючѣмъ выборѣ одного члена зъ сельского курія до Рады повѣтовой въ Камѣнцѣ выбрано д. 18 л. мая п. Дмитра Гринькова, господаря зъ Дѣдлово.

— Инсталляція президента мѣста Львова отбудеся д. 26 л. о. м. въ ратушевой сали о год. 12 въ полудне въ присутствіи Рады мѣста, и пр. Президентъ зложитъ въ руки намѣстника приягу.

— Интронизация епископа Лобоса отбулася въ Тарновѣ д. 23 л. мая при участіи аениска Моравского, епископѣвъ Дуневского и Солецкого, намѣстника Залеского и великого числа лат. духовенства.

— На погорѣльцѣвъ Лѣська. Митрополича консисторія розослала окружничъ до всѣхъ деканальныхъ урядѣвъ, въ котрыхъ зывае священство до збирания складокъ по церквахъ на потерѣвшихъ отъ огня жителей Лѣська и отсылая ихъ до староства въ Лѣську. При томъ подаетъ до вѣдомости, що староство въ Лѣську постаралоса у п. к. дирекціи почты, чтобы грошей пересылки для погорѣльцѣвъ, адресованъ до староства, були вольны отъ оплатъ.

— П. Володимиръ Солтиневичъ, сынъ инсектора шкѣлъ середнихъ для вѣходной Галичины, одержавъ на вѣденскѣмъ университетѣ степенъ доктора медицины.

— Дръ Рудольфъ Зуберъ, доцентъ геологіи на львовскомъ университетѣ, выѣхавъ до Америки, до Аргентинской республики, де открыто дуже богаті кональні нафты. Его тамъ заангажовано на геологичній студіи.

— Леопольдъ Ранне, одинъ зъ найзнаменитшихъ оучающихся историковъ нѣмецкихъ, умеръ д. 24 л. мая въ Берлинѣ въ 91 роцѣ житя.

— Дѣвъ русій читанни для III. и IV. мѣсяцъ шѣлъ середнихъ и семинарій учительскихъ, уложенъ дуже о вѣстно проф. Партицкимъ, краева Рада шкѣльна поручила до ужитку въ тыхъ школахъ и назначила ихъ цѣну по 1 зр. а. в.

— Зъ Бродѣвъ пишутъ до „Kurj. Lwowsk-ого“: „Мѣсто наше отъ вчера остало безъ бурмистра. Адольфъ Быкъ презигнувавъ, а его заступникъ п. I. Симонъ не може функционувати. Дялкого Быкъ презигнувавъ, не знати. Депутация, що була у него съ прошенемъ, чтобы не уступавъ, отъ отповѣвъ, що не може оути головою зовсѣмъ загнуренованого тѣла. Тымъ оспособомъ такъ якъ въ Стрыю лагодить собѣ автономію дорогу до адикація, а мѣсто не має иншого wyboru, якъ пойти подъ зарядъ урядового комиссара.“

— Именованя и перенесеня. Намѣстникъ перенѣвъ пов. комиссара Влад. Товарищикога зъ Горodka до Надвѣрной, а концениста намѣстничства Лжд. Тшасковского зъ Надвѣрной до Горodka. — Министръ справъ внутрѣшнихъ перенѣвъ старосту Ант. Андагазого зъ Снятина до намѣстничства у Львовѣ. — Дръ Меч. Лазарскій одержавъ позволене держати на львовской политехничѣ выклады въ характерѣ приватного доцента. — Секретаръ почтовый Альфонсъ Баронъ именованый старшимъ администраторомъ почты на дворци у Львовѣ.

— Въ Гусатынѣ збереза неважомъ мѣшана комисиі австрийско-російска для зарядженя репараций моста на Збручи ообщнымъ коштомъ обохъ державъ.

— Адресы до С. Вел. цѣсаря и С. Св. папы по причинѣ заснованя епископства въ Станиславѣвъ выслае такожъ и львовска архіепархіа. Адресы тѣ вже выготавлены, доповняются подписами, и будутъ пересланы на мѣсто признанія. Обѣ адресы уложенъ въ формѣ великихъ книгъ въ дуже краудной справѣ оглядали мы оногоды у переплетника п. Мих. Сембратовича. Обѣ книги, опривленъ въ окладники зъ синаго аксамитъ, маюгъ нарѣзники зъ золота и сѣрбѣла въ формѣ арабесокъ съ емалированными розетками по одной въ кождѣмъ нарѣзнику. По середній горѣшней окладники середъ арабесковыхъ обводѣвъ находятса на одной адре-

сѣ вышуклый гербъ родовый С. Вел. цѣсаря, а на другой гербъ папы. На арабесковыхъ обводкахъ на адресѣ до цѣсаря помѣщенный въ горѣ орелъ австрийскій, въ долинѣ гербъ Галичины, на лѣво гербъ цѣсарскій родовый а на право гербъ Червоной Руси: золотой левъ въ княжѣй коронѣ на синѣмъ поли опинаеся на скалу. Подобно украшеня и адреса до папы. Въ середній окладникѣ находится до 40 листѣвъ картоновыхъ съ адресами и подписами. Заголовніи листы украшеніи отповѣдно до окладникѣвъ. Обѣ адресы буде можна оглядати черезъ кілька дѣтѣвъ въ торговли п. Гавранка.

— Процесъ д-ра Дубановича противъ Гешенфа. Львовска публика була мин. тыждня розѣбавленою досытъ сензацийнымъ процесомъ мѣжъ двома погребовыми предпріемцами, котры до того оутъ мѣжъ собою дуже близкими свояками. Родинніи споры и зависть довели до того, що д-ръ Дубановичъ мусѣвъ ходити все съ революверомъ и обкладати свою хату полиціями, боячы нападу. Але разъ удалоса Гешенфону разомъ съ своимъ оыномъ оббити д-ра Дубановича такъ, що той мусѣвъ два тыжднѣ лежати въ лѣжку. Въ часѣ процесу дочка Гешенфа, п-а Бронислава, котра одержала выхованье въ клашторѣ, зложила криву присягу, за що буде обложавоною судомъ карнымъ. Гешенфа засуджено на 4 мѣсяцѣвъ арешту и на сплату коштовъ процесу, а его сына, 16-лѣтнего хлопца, на 6 недѣль арешту.

— Велику демонстрацію выправили оногоды студенты въ Будапештѣ генералови Яяскому за то, що бытъ съ офицерами зложивъ вѣнецъ на памятникъ погубшого въ 1849 р. австрийского генерала Генце. Студенты выбили ген. Яяскому окна, выправили ему котячу музичку, здерли зъ памятника вѣнецъ а обкидали его гнилыми яйцами. Въ парламентѣ угорокѣмъ заразъ внесено дѣй интерпелляціи вымѣренъ противъ ген. Яяского.

— Крадѣжъ въ Кутахъ. О той крадѣжѣ ходять рѣшнй сензацийні вѣсти. Черновецка „Gaz. Pol.“ подае, що воѣ закраденый грошѣ — майже оамъ сирѣтокѣвъ. Злодѣй, якъ на смѣхъ, уткнули въ сѣрбну табакерку 1 зр., лишили два сѣрбніи лѣхтарѣ и оденъ перстень. Крадѣжъ оновена такъ осторожно, що надкомисаръ львовской полиціи Мейдингеръ мимоволѣ сказавъ: „Nur Hausdiebe waren da“. Судія олѣдчій замкнувъ тымчасомъ вольного отъ оуду Влашскогого. Ключѣвъ резервовыхъ не можна отпытати; документы, що относятся до деиозитѣвъ, суть зовсѣмъ въ неопорядку, хибусъ кілька книгъ и деякихъ дневникѣвъ для евиденціи.

— Самоубійство. Дня 15 л. мая въ селѣ Пѣдборчѣхъ коло Львова 60-кѣлькѣлѣтняя женщина Марія Вилиньска отобрала собѣ житье черезъ повѣшенье, терпячи на „рака“ въ лицѣ. Початокъ сего нещастя бувъ такий. Передъ 15 лѣтами нещастлива мала бородавку подѣ окномъ. При чарѣ горѣлки пріятельки порадили, чтобы бородавку обвязала сильно волосанею, то она отпаде. Она такъ и зробила, бородавка отпала але лице заразъ зачало гнить, лѣкарка помѣвъ, здае ся за позва, не помогла и великіи муки опонукали еи до самоубійства. — *Судѣбѣ.*

— Новы почтовый уряды. Д. 1 л. червня буде отвореный урядъ почтовый въ Журѣвъ коло Рогатина и въ Высовѣ коло Горлицъ; той послѣдній лишь до кѣнца вересня.

— Для хорого убогого робѣтника Ковальского у Львовѣ зложили на руки Редакціи „Дѣла“: Ви. Александ. Гриневецкій зб Львова 1 зр.; о. С. Гавривичъ зъ Бѣлого Камня 3 зр.; Ви. Володимиръ и Ольга Левачикъ зъ Болехова 1 зр. 50 кр.; Ви. надюручникъ Бачанскій и поручникъ Грозивъ зъ Нового Сача по 1 зр.; проф. Ом. Партицкій зб Львова 1 зр.; о. М. Попель въ Туринскѣ 2 зр.

— Катастрофа на концертѣ въ Полоцку. Якійсь злодѣй, закрывши зъ гардеробы много цѣнныхъ рѣчей, хотѣвъ выкидати замѣшанье, чтобы тымъ легше можна затерти сѣдѣ за собою. Кинувъ отже на помѣсть горючу лямпу съ нафтою, и нафта почала горѣти. Збѣравъ гостѣ почали утѣкати такъ скоро, що деякіи подушилися въ дверяхъ, деякіи были подогнаны на остодахъ, а одного 5-лѣтнего хлопчика зовсѣмъ розтратовано.

— Выбухъ Етны что разъ сильнѣйшій. Лава выплылае кількома кратерами. Въ Палермо далися чути потрясеня землѣ.

— Огнѣ. Въ недѣлю д. 23 л. мая згорѣло въ Горбачи коло Щирца кільканадцать селянскихъ хатъ. — Въ Балигородѣ згорѣло тои жъ недѣль 17 жидѣвскихъ домовъ; шкода 25,500 зр. — Въ Щирци згорѣла тои-жъ недѣль въ полудне одна хата. — Въ Надвѣрной тои-жъ недѣль зиничивъ огонь ще 13 домовъ. — Въ Садковичахъ, пов. самбѣрского, згорѣвъ дѣлварокъ, ч. М. Серватовского, влаетели Райтаровичъ; згорѣло 26 волѣвъ и 100 овецъ. — Въ Пѣвцѣ коло Грималова выгорѣла д. 14 л. цѣбтня за повѣ годины половина села. Огонь почавъ по полудни о 3 год. а до 4 год. спонелѣло 20 хозяйствъ. Воѣ были въ поля, тожъ не было скорой помощи; два чоловіки попеклися на смерть. — Зельзниця Львѣвъ-Белзѣвъ почне неважомъ вже будуватися. Первѣотный проектъ шляху буде троха змѣненый въ той оспособѣ, що линия буде поосуена троха ближе до Кулякова.

— Дрѣбнй вѣсти. Громадѣ Велеснѣвъ, пов. буцацкого, дарувавъ цѣсаръ на докѣчене будовы церкви 100 зр. — На шляху зельзницѣ Кароля-Людвика коло Тарнова ударили на себе поѣздъ ообщовый и товаровый и кілька ообщъ зъ службы утрало жытѣ. — На шляху зельзницѣ Черновецкой коло Залоботова поѣздъ перѣхавъ селянску 3-лѣтню дитину и оттявъ ей руку и ногу. — Въ Ростейнѣ коло Оломуца згорѣло 80 домовъ, коствѣлъ и будынки парохіальны; 5 ообщъ утратило жытѣ. — Въ Жидачевѣ повѣсився зажа-

точный господарь Іосифъ Франковский, зъ жалю за помершого жѣнкою. — Громадѣ Кунашѣвъ, пов. рогатыньского дарувавъ цѣсаръ на будову церкви 100 зр. — Въ Стрыю запаливъ грѣмъ въ недѣлю д. 23 о. м. на Шумлянчинѣ двѣ хаты, котры згорѣли. — Въ Олешѣ, коло Товмача померъ администраторъ добръ Володимиръ Пшемьскій. — Янъ Добжанскій, бувшій редакторъ „Gazety Narodow-oi“, и директоръ театру, лежить небезпечно хорый. — На доходѣ руского „Народного Дому“ въ Черновцѣхъ давъ вчера т. е. 24 л. мая п. Вачинскій, пробувающій теперь въ томъ мѣстѣ, театральные представленья. — Въ Краковѣ покусавъ скаженный пѣсъ кількоро людей. — Въ Перемишлѣ померъ патго ликвидаторъ краковскаго товариства асекураціиной Людомиръ Бажанъ.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

До каноничной институціи на Городище дек. тернопольского завѣзванный о. Романъ Ландеръ.

Введенный въ завѣдательство пар. Чехи дек. олеского о. Левъ Чемеринскій.

Завѣдательство Дубя дек. бродского опорожнено черезъ смерть о. Стахова повѣрено екcurrendo о. I. Моцѣбовичу кап. въ Суходолѣ.

Митрополича консисторія вставилася до намѣстничства о удѣлене платѣвъ для приват. сотрудниковъ въ въ Старѣвщій дек. околаторского при пароху о. Яковѣ Шидловскѣмъ.

Отпущенку на 4 мѣсяцѣ одержавъ о. Константинъ Когучкій, пар. въ Кадлубискахъ.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

Введенный о. Волод. Мосевичъ яко завѣдатель пар. въ Вязѣвницѣ, дек. ярославского.

Духовный консисторскій составъ: 1) Коват. Павловскій, сотр. зъ Люблина, сотрудничество въ Боляновцѣхъ, дек. моетского; 2) Волод. Полянский завѣдательство пар. Восько, дек. ояноцкаго; 3) Пав. Гостинскій, завѣдатель пар. въ Яжѣвъ нов., самоот. сотрудничество въ Тыновѣ, дек. мокрянского; 4) Іосифъ Козакевичъ, екопозитъ зъ Тынова, перенѣся на завѣдательство пар. Конюшки королевскій, дек. комарнянского.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Справа угоды Австро-Угорщины съ Румынією выкликала широко дискусію въ австрийской прасѣ. Великіи журналы стоятъ, якъ звѣотно, по оторонѣ интересовъ великихъ вѣденскихъ фабрикантѣвъ, зовсѣмъ не оглядаючися на интересъ клясы рѣльничихъ. Звѣотно, що Румунія кладе яко условія для отновы угоды, чтобы еи збѣже було вольне отъ мыта и чтобы тѣ можна ввозити худобу до Австро Угорщины. Накладомъ поважнои фармы Wilhelma Frick-a у Вѣднѣ выдана брошура п. заг. „Die Oesterreichisch-Rumänische Zollfrage“ (von Heinrich Adler, Landwirth) розбирае дуже основно покрывающе интересъ рѣльничихъ стану Австріи черезъ дотеперѣшну угоду съ Румынією, яка насъ дои обовязувала, а ще большимъ покрывающе было-бы въ теперѣшной порѣ удѣлене румынского збѣжа отъ мыта и отворение границъ для худобы. Коли Нѣмеччина, Франція и Италия выперли австрийске збѣже зъ ообщъ торговъ черезъ наложение на него мыта, то равночасно мали-бы позваляти Румунамъ робити конкуренцію збѣжеву на нашихъ власныхъ торгахъ! А поминаючи вже взгляды чисто ветеринарскы, що черезъ отворенье на ново границѣ румынской може до насъ завѣзти зараза на худобу (по слѣднимъ часамъ окончатостовано на свиняхъ зъ Румунію заразу ратицѣ); що та зараза забрала въ самой Галичинѣ отъ 1868—1877 р. 25,000 штукъ худобы, а на Угорщинѣ 165,732 штукъ за часъ отъ 1861—1873 р.; що врештѣ отъ часу замкнена границѣ — тои заразы нема въ Австріи — поминаючи, кажемо, тѣ воѣ взгляды, отворенемъ границъ для румынской худобы занедбала бы Австрія интересы воѣхъ своихъ жителей-рѣльничихъ, оглядаючися на интересы кількохъ могучихъ вѣденскихъ фабрикантѣвъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. Б. въ Сок. Даруйте за деякіи змяченія тону.

Надѣслане.

Любимцы публички, що воеды здобувае собѣ призначе, швайцарскій пугили аптикаръ Р. Брандта, можна нынѣ побачити майже въ кождѣй родинѣ и богача и бѣднаго, бо они черезъ свосъ дуже прѣятые пѣвие и нешкѣдливе дѣланье въ хоромахъ пѣчѣни, жовчи, въ геморѣдахъ и т. д. выперли воѣ другіи ередства. Треба ждати въ аптикахъ лишь правдивыхъ швайцарскихъ пугулокъ Р. Брандта (коробка по 70 кр.) съ бѣлымъ хрестомъ въ червономъ поли и подписомъ Р. Брандта.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

порукае 1563 155—?

Зѣлье Зебургера яко певне ередство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки 20 кр. За ошакыванье и посылку почтою чиолится 10 кр.

Якъ заводити Правды на ладъ закомарской Правды?

Розказавъ Данило Тяничевичъ, духовный Закомагя. Накладомъ „Батьковщины“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Дѣбати можна черезъ редакцію „Батьковщины“.

Ц. к. уприв. галиц. анційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневному

5% Листы Гипотечный

1523 21—? якъ такожъ

5% Преміовані листы Гипотечный

Порученія зъ провинці виконує отворотною поштою безъ провизіи.

„Народна Торговля“

у Львові (Народный дімъ), Станиславів, Перемышль, Тернополи, Дрогобычи и Коломыи

поручає до высылки зъ своихъ богато и въ добрый товаръ заосмотренныхъ складовъ:

Вино въ барылкахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; такожъ дешевше по 70, 60 и 50 кр. (барылка зачислена 50 кр.). Въ флашкахъ отъ 50 кр. почавши за флашку и выше.

Мѣдъ питный славно зѣбного выробу, флашка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 флашки 45 кр.

Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6,70, 7,60, 8,50, 9,20, 9,80 и 10,40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышеной цѣны.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцетъ наивысша есенія по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру дася 30 литръ воды мягкой, чтобы достати оцетъ звычайный, пріємный и силный.)

Свѣтло звычайне просто зъ фабрики въ скринкахъ, почавши отъ 30 килло, 1-е по 94 зр. П-86 зр. за 100 киллогр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Аполло“ по 160 зр. за 100 киллогр. окрѣмъ транспорту.

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за киллограмъ.

Свѣтло съ вытисками и крашенины оздобили рѣзон величинъ, почавши отъ 3-фунтовыхъ до малыхъ штокъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта.

Горѣлки рѣзною рода. Сливки угорскіи, повилла, горѣлки володей и турекіи, мидгалы, розинки, финги, лактиль, аранцины, сардины російскіи и т. д. 1648 з-0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой володей по 36 кр.; 7/8-ручковой долей по 40 кр.; 7-ручковой володей бракованъ по 25 зр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Головна вы-
граня евент.
500.000 Мар.

Заявление Щ а с т я.

Запрошеные до участи въ
Можливости выграна
на великой грошевой лотеріи, гарантованой гамбург-
скою державою, въ которой

9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ

певно мусать бути выграні.

Выграні сєи користной лотеріи грошевою, котра пошла плину має лишь 100.000 лосѣвъ, суть слѣдуючі:

Найбѣльша выграна єсть евент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар.	26 выгр. а 10.000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар.	56 выгр. а 5.000 М.
2 выгр. а 100.000 Мар.	106 выгр. а 3.000 М.
1 выгр. а 90.000 Мар.	253 выгр. а 2.000 М.
1 выгр. а 80.000 Мар.	512 выгр. а 1.000 М.
1 выгр. а 70.000 Мар.	818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60.000 Мар.	150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50.000 Мар.	31.720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30.000 Мар.	7.990 в. а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20.000 Мар.	8.850 в. а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15.000 Мар.	всего 50.500 выгранныхъ.

и они приходять въ кѣлькахъ мѣсяцяхъ въ 7 отдѣлахъ до певного порѣшеня.

Головна выграна 1-ой класы выноситъ 50.000 М., подѣсится въ 2-ой класъ на 60.000 М., въ 3-ей на 70.000 М., въ 4-той на 80.000 М., въ 5-ой на 90.000 М., въ 6-ой на 100.000 М., въ 7-ой на 200.000 М., а съ премією на 300.000 М. евент. на 500.000 М.

На перше тягненіе выгранныхъ, котре урядово назначено на

9 червня с. р.

коштуе оригинальнѣй:
цѣлый лосъ лишь 3 зр. 60 кр. або 6 мар.
пѣвъ лосу лишь 1 зр. 80 кр. або 3 марокъ.
чверть лосу лишь 90 кр. або 1 1/2 марки.

Я розсылаю оригинальнѣй лосы гарантовані державою (а не заказані промѣсы) съ долученіемъ оригинального плянъ за франкованіемъ надослѣствиемъ вѣрности або за переканіемъ почтовыхъ навѣтъ въ пайдальшій стороны.

Кождый беручій участі, получає отъ мене заравъ по отбывшійся тягненію урядову, листу тягненія безъ завожана.

Плянъ съ гербомъ державнымъ, зъ которого видко вкладки и роздѣлъ выгранныхъ на 7 класъ посылмаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выгранныхъ грошей

выконую впрямъ до интересованныхъ точно и въ строгій тайнѣ.

Кожде замовленіе можна по просту зроби переканіемъ почтовыхъ або рекомендаціоннымъ листомъ.

Прошу даятого звертатися по причинѣ недаленого тягненія заравъ, однакомъ лишь до

9 червня с. р.

съ повнимъ доверѣнемъ до 1621 3-6

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаний отцѣ духовній уряджують при церквахъ хоры, прото поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНІЮМЪ (або ФІСТАРМОНІЮМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажанный п. проф. Н. Вахняницъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего выробу и може дати Высокоповажаннымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточномъ инструментѣ найлѣпшу інформацію.

Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Дасъ такожъ на раты.

1661 89—? Съ поважаніемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

Зъ рукодѣльнѣ выробѣвъ церковныхъ рѣчей

И. ПАКУШЕВСКОГО

Улица Орменська противъ „Народной Торговли“.

Отозва до Всечестного Духовенства.

Конкуренція, яка повстала въ нашѣмъ краю въ выробахъ рѣчей церковныхъ, а особливо що-до вымпортowanych зъ чужихъ фабрикъ недосвідченими предпріемцами, змушає мене подати цѣны выробѣвъ власныхъ, котрі купуючіи заведѣды буде мати дешевше и зъ першой руки на желаніе.

Цѣны слѣдуючі:

Кадильница жовта 10 зр. посреблена 12 зр.
Ладонья „ 2 „ 50 кр. „ 3 „ 50 кр.
Хресты блтареві 8—10—12—20—30—40 зр. и выше.
Чаша золочена въ огни гладкой работы 14 зр.
„ „ „ оздобѣншой работы 20—25—30 зр. и выше.
Дарохранительница съ короною золочена 18—25 зр. и выше.
Хрестъ ручной орѣховый 4 зр. 50 кр.
„ „ „ металевый 3 зр. и выше.
Мировникъ 1 зр. Ложечка 1 зр. Зѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоругвь жовтый 6 зр.
„ „ „ золоченый 10 зр. и выше.
Золоченіе въ огни чашъ 8—10—12 зр. и выше.
Посребленіе кадильницъ 2 зр. 50 кр.
Отновленіе окута до Євангелій: 6—8—10—12—15—18 зр. и выс.
Нове окутье „ „ 15—18—24—30 зр. и выше.
Лѣхтарѣ мосяжніи послѣ высокости.

Кромѣ того принимає всякія работы церковніи якъ новіи, такъ и до отновленія. 1596 9—12

Товариство Рускихъ Женщинъ

взяко въ розпродажъ Лосы великой Лотеріи фантавой, зъ котрыхъ чистый доходъ назначеный на основаніе воспиталища для сирѣтъ — дѣвчатъ въ Перемышль.

Если-бы хто зъ ВП. Родимичѣвъ хотѣвъ причинитися бодай маленькою лептою до довершенія такъ великого дѣла, черезъ закупленіе згаданныхъ лосѣвъ, то просимо згоспоситися до Видѣлу товариства.

Отъ Видѣлу тов. Рускихъ Женщинъ въ Станиславѣ.

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВНИКЪ

Л. ЧИНЬСКОГО

въ Ярославлі

уоуває всякія недуги органу травленія.

Свѣдѣннѣ: Медовники Вашіи суть знаменитіи; я страдаю на желудокъ, ужинаю и ужинаю поля рецетты и все надѣюсь здоровѣ. Я певный, що такъ якъ менѣ такъ такожъ и богато иншимъ помогутъ „Медовники гигиеничнѣ“. Бѣсьмъ Вамъ сердечно вдячний. — Бѣхоньскій. Краковѣ.

Цѣна за штуку 20 кр.
Можна набути у всѣхъ аптекахъ и торговляхъ. 1603 15—50

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

Найбѣльша, высокимъ правительствомъ державнымъ въ ГАМБУРГѢ дозволеная и цѣлымъ екарбомъ державнымъ гарантованая лотерія грошева має 100.000 лосѣвъ, зъ котрыхъ 50.500 певно выграють. Цѣлый капиталъ приходящій до лосована выноситъ

9, 50.450 Марокъ.

Ся грошева лотерія отзначася особливо тымъ догоднымъ урядженіемъ, що всѣ 50.500 выграні, котрі суть выписані въ побѣцъ стойкой табели, приходять до певного порѣшенія вже въ кѣлькахъ мѣсяцяхъ въ сѣмѣхъ по собѣ постепенно поступающихъ класяхъ.

Головна выграна первой класы выноситъ 50.000 марокъ; збѣльшася оттакъ въ другой класъ на 60.000, въ третій на 70.000, въ четвертій на 80.000, въ пятій на 90.000, въ шестій на 100.000 а въ сѣмѣхъ есентуально на 500.000, спеціально же на 300.000, 200.000 марокъ и т. д.

Продажъ оригинальныхъ лосѣвъ сєи грошевой лотеріи повѣрено подписаному домови торговельному а всѣ ті, що хотять зяти участі въ закупнѣ оригинальныхъ лосѣвъ, зволѣтъ съ своими замовленіями отчестися просто до оего-жѣ дому.

Поважанныхъ замовляющихъ просителъ долучити припадающій сумы въ австр. банннотахъ або маріяхъ почтовыхъ до замовленія. Можна такожъ посылати грошѣ наизмами почтовыми, на бажаніе выконуются такожъ припорученія за посылплатою.

До тягненія выграной первой класы кошуте

1 цѣлый лосъ оригинальнѣй зр. а. в. 3.50 кр.
1 половина лосу оригинальнѣй зр. а. в. 1.75 кр.
1 чверть лосу оригинальнѣй зр. а. в. 0.90 кр.

Кождый получає на руку оригинальнѣй лосъ заосмотренный гербомъ державнымъ а рѣвночасно и урядовый плянъ лосована, зъ которого видко всѣ бѣзпѣшныя. Заравъ по тягненію получає кождый беручій участі урядову листу выгранныхъ, заосмотрену гербомъ державнымъ. Выплата выгранныхъ сѣбѣ по плянъ ретельно и пѣдѣ гарантією державы. Наколи-бъ несподѣвано получитель не годился плянъ лосованъ, то мы радо готовіи недогодный лосъ передъ тягненіемъ назадъ зяти и бѣдаты получены за нихъ суму. На бажаніе высылаются урядовый плянъ лосована на передъ даромъ. Шобы мы могли всякія замовленія старанно выконати, то просимо высылати ихъ якъ найскорше, на кождый случай однакомъ передъ 1607 2-2

31. мая 1886

просто до насъ

VALENTIN & Comp.

Bankgeschäft Hamburg.

Правяну загално найлучшу

Масу до запусканя підлогъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1644 61—0

Перепрошумимъ даємо отповѣдній рабѣтъ.

Паркетны и помосты дощинковіи поручає парова фабрика столярка

БРАТѢВЪ ВЧЕЛЯКѢВЪ

у Львовѣ, ул. Лычаковска, 27.

Цѣники паркетѣвъ, дѣрей и бѣнкъ розсѣлаемо на жалданѣ. Иллюстраціи паркетѣвъ розсѣлаемо за посылплатою 1 зр. 1635 8—10

Ц. к. придворна дѣянія дзвонѣвъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручає до замовленія дзвонѣвъ и гармоничныхъ складѣвъ всякомъ величинѣ и голосу. Гарантія за певный голосъ кождого дзвона, чистый гармоничный акордъ складу и за найлѣпшій металл. Монтованіе дзвонѣвъ съ уприв. головами зъ нованого зѣлза черезъ що можна дзвонати дуже легко дзвонити. Опирає на дзвонѣвъ зъ кованого зѣлза найлѣпшій конструкции выконуются якъ пайдешевше. Припоручає выконуются якъ найскорше, точно и дуже

дешево при найвыгѣднѣйшихъ условіяхъ

Складѣ до престолѣвъ съ сильными и голосными дѣрвочками.

Зъ альпакъ: съ 4 дѣвѣвъ по 14 зр., съ 3 дѣвѣвъ по 11 зр.
Зъ мослажу: „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

Гармоничный складѣ до закритій съ 4 дѣвѣвками и съ прикрашеними рамами зъ кованого зѣлза по 25 зр. 1651 10—24

Отзначенія: Выстава вѣденська 1873, два медалѣ за постоу за складѣ дзвонѣвъ для вѣденского Votivkirche 260 сотнѣрѣвъ ваги. Выстава промышл. у Вѣдн 1880 зол. медалѣ.

Заложена 1888. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,127.700 киллогр. ваги. Зъ сего до Вѣдн для 31 церквей 83 штукъ дзвонѣвъ 86.069 киллогр. ваги разомъ и 2 дзвонѣвъ до годнианковѣвъ для нового ратуша 3345 киллогр. ваги.

Универсальный ПЛУГИ СТАЛЕВІИ

съ подѣржаніемъ, чересломъ и земѣшемъ запаснымъ доставляють

Umrath & Co.

Prag-Bubna

1645 по пѣнахъ 6—?

зр 32 за 4—8" глубокой ории
„ 34 „ 6—10 „ „
„ 42 „ 8—14 „ „
„ 55 „ 12—18 „ „

Иллюстрованіи цѣники даромъ и франко.

К. КРИШТОФОВИЧЪ

Львѣвъ, ул. Гетьманська ч. 6

поручає зъ свѣжого збору

Гербаты Kaysow, знамен. черну 1 ф. = 500 гр., зр. 2.—
„ Melange 1 „ „ „ 3.—
„ Sluchong, найцѣльнѣйшу 1 „ „ „ 3.60
„ Melange караванна 1 „ „ „ 4.—
„ Kaysow оригинальна 1 „ „ „ 4.—
„ Сансвинокъ 1 „ „ „ 3.60
„ Порогъ російскій 1 „ „ „ 4.—
„ Surfin de Printemps 530 гр. „ „ „ 5.—
„ „ „ 260 „ „ „ 2.50
„ „ „ 135 „ „ „ 1.25
Порошокъ зъ гербаты 1 ф. = 500 гр. „ 2.—

Цѣники высылмаю франко, за опакowanіе не чило нѣякомъ сумы. 1652 4—10

Складѣ комисовый въ Тернополи въ Магазиנѣ Вп. В. Стахевича.

Найдешевше руске литературне издавничко „Руско-украинська Библиотека Евгения Оленичкова“ выхѣдять у Львовѣ почавши отъ 1-го грудня р. 1884.

Доси вышло 14 выпускѣвъ, обнимающихъ слѣдуючіи литературный матеріалъ:

1. Запорожскіи, оповѣданіе Івана Неч. а-Левинскаго 10 кр.
2. Сонній мары молодого пѣтотця, оповѣданіе В. Барвинскаго 10 кр.
- 3-4. Оповѣданія Олександра Стороженка (Серія первая) первѣтнѣ 20 кр. по вышеченно економическихъ частей 10 кр.
5. Рѣгма Вега, повѣян Юліи Шнайдеръ 10 кр.
6. Оповѣданія Д. Мордовцева 10 кр.
- 7-10. Юрій Горовенко, повѣсть Красочника 40 кр.
11. Въ Карпатахъ, Изв. Печуя Левинскаго, цѣна 10 кр.
12. Галицкіи образки, Изв. Франца, серія 1, цѣна 10 кр.
13. Лихій день, Григорія Григоревича, цѣна 10 кр.
14. Поетичный творы Стефана Руданскаго 10 кр.

Предлачувати можна на бѣльш чило выпускѣвъ ларавъ, пересылаючи отповѣдану квоту (1 або 2 зр.) на руки выдавца (ул. Словацка ч. 6). Замовляти можна такожъ поодинокіи выпускѣ, додаючи за поодинокій выпускъ 2 кр., а за поодинокій 5 кр. на оплату порта.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція и администрація подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи свертаются лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. однимъ отрокомъ печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламація неопечатаній вѣдѣній отъ порта. Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администрация „Дѣла“. у Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Радля 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Росіи: за цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . ар. 5— на цѣлый рокъ . 5 рубл. на полъ року . ар. 3— на полъ року . 2—50 р. Для Заграничя, окрѣмъ Росіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на полъ року . . 7—50 ар. на чверть року . . 3—75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Адреса станиславѣвской епархіи до Св. Папы.

На самомъ початку адресы подносятся важный фактъ въ исторіи церкви Христовой т. е. уніи, черезъ котору народамъ Воходу дана возможность убиты въ связи съ римо-католическою церковью безъ нарушенія своего вѣками вытворенного народного и обрядового индивидуализма, а оттакъ говорится дальше:

„Дакуючи св. унію съ Римомъ обрядъ грецкій доовѣдає наглядно доказовъ щирої печальности изъ стороны св. римского Престола. Уже папы Левъ I, Левъ IX, Николай I. и другі приказували хоронити грецкій обрядъ та поважати его, и опѣкувались такожъ нашимъ обрядомъ славянскимъ, однообразнымъ съ грецкимъ. Отъ сполученія же Русинѣвъ съ церковью римскою тѣшимось завожди могучимъ покровомъ намістниковъ св. церкви противъ всякихъ навѣтѣвъ намъ и нашему обряду непорочныхъ элементѣвъ. Папа Климентій VIII. не лишъ затвердивъ булею „Magnus Deus et laudabilis“ обряды руской церкви и приказавъ ихъ ненарушено хоронити, але и вставляя въ посланіяхъ своихъ до короля Жигмонта III. и сенаторѣвъ польскихъ, щобы Русинамъ признано заповученіи права и свободы и отдано заграбленій макетъ церковній, а рускій епископы щобы були по оставленіи на рівни съ латинскими. Обширне описание дже прикрѣпъ относитъ гр. кат. церкви митрополитомъ Іосифомъ IV., предложене римскому престолу, звернуло не лишъ увагу папы Урбана VIII., но выликало такожъ и выданье декрету „Ad conservandam pacem“ (1624), котрымъ всѣмъ Русинамъ заказує переходъ на обрядъ латинскій. Тойже самъ папа приказавъ 1627 р. своему нунціеву завѣзвати короля Жигмонта, щобы оновивъ приреченіе дане Русинамъ на соборѣ Флорентійскомъ, и упомнуги провинціалѣвъ Савитѣвъ, щобы ихъ оновѣдники не важились перетягати уніятѣвъ на обрядъ латинскій.

Папа Урбанъ VIII розпорядивъ декретомъ въ 10 лютого 1630 р., щобы рускій епископы и овищеніи дѣлавали такихъ самыхъ правъ и почестей, якъ латинскій а крѣмъ того выдавъ ще и другі постановы, силою котрыхъ Русины були зрівняні съ латинниками.

Року 1743 розпорядивъ папа Бенедиктъ XIV, щобы Русины принявші св. хрещеніе або другі Тайны отъ латинскихъ овищеніѣвъ не уважались черезъ то латинниками, а придержувались своего гр. кат. обряду. Такожъ булею „Alatae sunt“ въ 1755 р. заказує той самъ папа все то, що грецкому обряду могло бы шкодити и забороняє всякихъ новостей въ томъ обрядѣ.

Св. Престолъ римскій старався такожъ повагу и свѣтлѣсть руской церкви подѣлшити и такъ: папа Пій VII булею „In universalis Ecclesiae regimine“ привернувъ галицку митрополию по 400 лѣтній перерѣ назадъ до житія, назначуючи Львівъ ея столицею. Папа Пій IX прекоизувавъ митрополита Левицкого кардиналомъ римской церкви. Тойже самъ папа затвердивъ д. 12 липня 1863 обѣ капиатулы, Львівску и Перемиську, черезъ що засновавъ ихъ канонично и при сѣй случайности поновивъ всѣ декреты своихъ попередниковъ, заповучаючі ненарушимѣсть обрядѣвъ и звичаївъ руской церкви. Щобы положить конецъ всякимъ непорозумѣніямъ, выдавъ папа Пій IX бреве вызываюче епископѣвъ обохъ обрядѣвъ, щобы священство свое до згоды наставляли, а скоро по томъ подтвердивъ 17 липня 1863 р. „Конкордію“, котра ще нинѣ обовязує вѣроисповѣдниківъ обохъ обрядѣвъ. На основѣ такихъ доказѣвъ печальности римского престола около гр. кат. церкви и руского народу, Русины галицкі не перестаютъ глядѣти съ повнымъ доверѣемъ до римского Престола, хочъ неприклонныи деякі элементы услужали удареніи наилучше розположене цанъ римскихъ до насъ.

Длятого то и въ нынѣшній добѣ, коли мы позбавлені нашего владыки митроп. Іосифа черезъ 3 роки въ сирѣтствѣ нашімъ сумували, уповаючи на Бога и Престолъ римскій, вѣрили твердо въ полѣпшеніе нашей незавидной долѣ. И мы не завелись! Ото бо нинѣ не только престолъ митрополитій у Львовѣ вже замѣщенный, але ще ненадѣйно оновилось горяче бажанье всеи Галицкой Руси: епископія Станиславѣвская, узнава що митроп. Ангеловичемъ въ прошеню до цѣбара австрійского въ д. 24 грудня 1806 яко спасительна, зѣстала въ сѣмъ роцѣ введена.

Въ виду сего важной подѣи, якою сѣть такъ для всѣхъ галицкихъ Русинѣвъ якъ въ оособенности для вѣрныхъ новой епархіи утвореніе епископства Станиславѣвского, мы смиренно подписаніи

глубоко вѣдучи В. Святости за то, що послѣдуючи традиційной благосклонности ап. Престола до нашего гр.-славянского обряду, Святѣсть В. стараются щоразъ новыми доказами задвити свою печальность для насъ. И такъ В. Святѣсть высшила ледво передъ чотырма роками великихъ славянскихъ ап. Кирила и Методія до ряду вселенскихъ святыхъ Божиѣхъ; тецерь же Святѣсть В., призволивши на основаніе епископства въ Станиславѣвѣ недалеко Галича, колишней столицѣ славныхъ нашихъ князѣвъ и першихъ владыкъ. Тая вѣдучность наша для В. Святости щемъ тымъ болѣе, що на першого архимастыря новой епархіи В. Святѣсть зволяла прекоизувати Всевѣтл. д. ра Юліяна Пелеша, котрый при непохитной преданности для ап. Престола дорожить греко-славянскимъ обрядомъ и любитъ рускій народъ, зъ которого крови и кости онъ походитъ.

Маючи такъ новый доказъ прихильности ап. Престола, смиренно подісаніи можуть съ повнымъ доверѣемъ глядѣти въ будущность, безпечный, що нашъ дорогой церковній и народній святоши не потерпятъ, мимо всякихъ змаганъ неприхильныхъ намъ элементѣвъ, нѣякого ущербу, и що вкѣнци оновится надѣя незабутаго папы: „Spero regnos Ruthenos Orientem convertendum“, котру и мы подѣляемо, що и нашъ братъ на Выходѣ, позѣстакучъ въ блудѣ, послѣдшатъ зачерпнути отъ общій транезы богатыхъ дарѣвъ. Щобы настала та пожелана хвиля, коли були-бы одно стадо и одинъ пастырь, а всѣ народы землѣ единыи устами и единымъ сердцемъ единого въ св. Троици славили Бога, не перестанемо умоляти Отца Небесного, Вашу же Святѣсть просимо о благословеніи для насъ смиреннѣйшихъ и нашей паствѣ вѣрныхъ вѣрныхъ.

Станиславѣвъ д. 29 грудня 1885 (10 сѣчня 1886).

Чому падають у насъ декуда читальнѣ?

(Конецъ.)

III. Коли-бъ нашѣ шляхтѣ, котра „кулками“ займаєся, бо й „кулка“ сподобалось, дѣйстно залежало на просвѣтѣ нашего руского народу, посередъ которого жѣ, то она замѣсть интересуватись „кулками“, занималась-бы нашими читальнями. Она помагала-бы по селахъ засновувати читальнѣ, висуувалась-бы въ члены читаленъ, входила-бы до выдѣлѣвъ, подтримувала морально и матеріально тѣ дуже важны и пожиточны институты въ краю, словомъ, шляхта лучилась-бы съ интеллигенцію и рускимъ клиромъ до общій працѣ въ цѣли высвобожденія руского сельского народу зъ темноты, котра провадитъ до деморализації и нужды. Наша польска шляхта висуучиса въ члены рускихъ читаленъ, замѣсть въ члены „кулокъ“, могла-бъ наочно переосвѣдчитись, чи належить нашъ народній читальнѣ причисляти „до zgubnych prądów zagrożających porządkowi publicznemu“, або нѣ! Але нашѣ шляхтѣ не ходитъ о просвѣтѣ народну, бо якъ не бачимо еи въ читальняхъ, такъ противно, она занимає до читаленъ неприяну позицію. Їй ходитъ о що иншого, о то, „що“ мы добре понимаемо...

Не дастъся заперечити, що просвѣта народна только посредствомъ матерного языка може постепенно напередъ поступати. На всякій иншій експерименты шкода часу, гроша и заходу! Якъ „кулка“ можуть въ заходній части нашей Галичины статися дже пожиточными, и мы бажаемо имъ тамъ отъ сердца наилучшого розвою, такъ у насъ на Руси, де маємо нашъ товариства просвѣтній, популярный газеты и книжочки редактованіи рускими людьми, котрі вышли зъ руского народу и знаютъ наилучше потребности того народу, „кулка“ суть для насъ злишні! Нашихъ популярныхъ, и на матерномъ языкѣ издаваемыхъ для руского народа газетъ, не заступитъ на чужѣмъ языкѣ газета „Niedziela“, такъ само, якъ не заступятъ книжочки „Macierzy“, книжочки „Просвѣты“. Коли „зарядъ кулокъ“, для якоисъ своей высшой политики, робить черезъ свои „кулка“ конкуренцію нашимъ народнымъ читальнямъ, щобы ихъ парализувати, то парализуємо себе, коли вже така наша доля до часу, поки зновъ яка высша отъ нашей политики, не опарализує насъ такъ, що не буде вже що парализувати.

Хотя не промовляємъ за закладаньемъ „кулокъ“ по рускихъ селахъ, бо якъ мы вже сказали, не доверѣямъ „кулкамъ“ то муємо то признати, що за-для доброй організації „центрального заряду кулокъ“ засновано до теперъ 330 кулокъ въ Галичинѣ. Той добрый зарядъ залежить на томъ, що центральный зарядъ, поставравъ о выдѣлѣ повѣтѣвъ, котрі надзирають надъ поодинокими „кулками“ въ своихъ реїонѣ, якъ они розвиваються и съ ними часто зносятся. Черезъ выдѣлы повѣтѣвъ має центральный зарядъ „кулокъ“ вѣрній вѣдомости чи и де „кулка“ про-

туції въ краю, словомъ, шляхта лучилась-бы съ интеллигенцію и рускимъ клиромъ до общій працѣ въ цѣли высвобожденія руского сельского народу зъ темноты, котра провадитъ до деморализації и нужды. Наша польска шляхта висуучиса въ члены рускихъ читаленъ, замѣсть въ члены „кулокъ“, могла-бъ наочно переосвѣдчитись, чи належить нашъ народній читальнѣ причисляти „до zgubnych prądów zagrożających porządkowi publicznemu“, або нѣ! Але нашѣ шляхтѣ не ходитъ о просвѣтѣ народну, бо якъ не бачимо еи въ читальняхъ, такъ противно, она занимає до читаленъ неприяну позицію. Їй ходитъ о що иншого, о то, „що“ мы добре понимаемо...

Не дастъся заперечити, что просвѣта народна только посредствомъ матерного языка може постепенно напередъ поступати. На всякій иншій експерименты шкода часу, гроша и заходу! Якъ „кулка“ могутъ въ заходній части нашей Галичины статися дже пожиточными, и мы бажаемо имъ тамъ отъ сердца наилучшого розвою, такъ у насъ на Руси, де маємо нашъ товариства просвѣтній, популярный газеты и книжочки редактованіи рускими людьми, котрі вышли зъ руского народу и знаютъ наилучше потребности того народу, „кулка“ суть для насъ злишні! Нашихъ популярныхъ, и на матерномъ языкѣ издаваемыхъ для руского народа газетъ, не заступитъ на чужѣмъ языкѣ газета „Niedziela“, такъ само, якъ не заступятъ книжочки „Macierzy“, книжочки „Просвѣты“. Коли „зарядъ кулокъ“, для якоисъ своей высшой политики, робить черезъ свои „кулка“ конкуренцію нашимъ народнымъ читальнямъ, щобы ихъ парализувати, то парализуємо себе, коли вже така наша доля до часу, поки зновъ яка высша отъ нашей политики, не опарализує насъ такъ, что не буде вже что парализувати.

Хотя не промовляємъ за закладаньемъ „кулокъ“ по рускихъ селахъ, бо якъ мы вже сказали, не доверѣямъ „кулкамъ“ то муємо то признати, что за-для доброй організації „центрального заряду кулокъ“ засновано до теперъ 330 кулокъ въ Галичинѣ. Той добрый зарядъ залежить на томъ, что центральный зарядъ, поставравъ о выдѣлѣ повѣтѣвъ, котрі надзирають надъ поодинокими „кулками“ въ своихъ реїонѣ, якъ они розвиваються и съ ними часто зносятся. Черезъ выдѣлы повѣтѣвъ має центральный зарядъ „кулокъ“ вѣрній вѣдомости чи и де „кулка“ про-

Дрегочинъ та Острѣгъ. Померші украинскіи городы.

Замѣтки за дороги — Но. Печуя.

(Далше.)

Село Дрегочинъ розкидане на лѣвому полуденному березѣ Буга проти самого города Дрегочина, котрый стоить на крутыхъ шпихахъ на правому північному березѣ. Се село примѣтне тымъ, що оно зѣсталося въ православію середъ католикѣвъ та уніятѣвъ. Якъ въ нему задержалось православіе, про те одинъ Богъ вѣдає. Ще давнѣйше, що половина села православныхъ Польскѣвъ, друга половина Украинѣвъ. Хаты розкидані на сухійшихъ мѣстахъ окрѣзь межі лозами та вѣлками. Маленька православная церква оти въ на горбику край села коло широкого оѣнокоса. Коло церкви невеличка школа. Декотрі хаты розкидані надъ берегомъ Буга. Проти села видно только высокій шпихъ, крутій, якъ сахарній головы; на нихъ одъ рѣчки не можна выйти лѣшки. Бугъ протѣкає по-пѣдъ саміи горы, и въ одному мѣстѣ, въ глинястой кручи надъ самою водою видно чорну дѣру, неначе дверѣ въ кѣвскій пещеры. Кажуть, что та пещера йде глубоко пѣдъ гору и нѣбы-то она выходитъ въ горахъ. Въ горахъ на горѣ нема воды, и може бути, що въ давній часъ скуюдо люде доставали собі воду зъ Буга въ часъ обляганія города ворогами.

На Бугѣ є перевозъ, звичайный поронъ, що ходитъ на кодоли. Коло перевоза стовѣть жидѣвскы корчмы. Мы отали пѣдъ корчмою и побѣгли купатися въ Бугъ, а тымчасомъ звѣзли жидѣвъ поставити самоваръ, щобы напиться пѣдѣи купана

чаю. Лѣвый берегъ Буга въ сѣму мѣстѣ такій крутій та стрѣмкій, що тутъ не можна було купатися. Треба було переѣхати порономъ на другій берегъ пѣсковатый та мѣлкій до самой середины рѣчки. Поки мы окупались, поки напились чаю, сонце зайшло и на дворѣ зовсѣмъ змеркло. Возвѣвъ въ горахъ бувъ такій высокій, такій вузкій въ цѣлинѣ горы, що нашъ жидъ нѣзачо не хотѣвъ везти насъ въ горахъ. Мы пошли лѣшки. Поки вышли на круту гору, на дворѣ стало зовсѣмъ темно.

Мы вошли въ горахъ, на широкий пляцъ. Кругомъ вѣдѣли были примѣтны въ смерековѣй суглинѣ два массивныи костелы-монастырѣ, та двѣ менші бѣлы церкви. Зъ одного боку темнѣли проти заходу массивныи будынки, бѣлыи отѣны кругомъ монастыря. Огонь свѣтився въ вѣнкахъ хатъ кругомъ пляцу. Мы нѣбы въ горахъ, та й годѣ. Съ тѣєю думкою мы вошли въ жидѣвску гостиницу и тамъ заночували, дуже жалкуючи, что не довелось за видна роздивитися на сѣй древній оригинальный горахъ. Съ тѣєю думкою, что мы въ горахъ, мы й поспули.

Я прокинувся раненько и цѣкавость моя подивитися на новый горахъ зновъ пробудилась въ менѣ. Заглядаю въ вѣкно, — тамъ зовсѣмъ не мѣска картина: маленький дворикъ съ повѣтками, обшатыми куляками оломы; въ дворикѣ козы и корова. Картина дуже знакома, якій траплялось менѣ бачити въ жидѣвскихъ мѣстечкахъ. Убравшись якъ найшвидше, выскакую на дворъ и монялюзій разомъ згасли, якъ политі водою. Я оталяю на ярмарковому пляцу препаскудного жидѣвского мѣстечка. Отъ тобѣ й горахъ!

Просто фасады костела стовѣть массивне будованье езуитскихъ келій. Оно высоке, довге безъ мѣры и загинається „глаголемъ“ на другу улицу. На нѣму ще лежить черепична покрѣвля але стѣны вже потрѣскались зъ верху до низу, здоровый вѣкна безъ рамъ, дверѣ зняты. Мы вошли въ дверѣ въ просторный и дуже давный коридоръ, котрый ишовъ черезъ все будованье и загинався колѣномъ. Въ коридорѣ темно й сумно. Закруглена зводомъ стѣла, высокій стѣны переносили мимоволѣ думку въ середній вѣки. Чогось здавалось, что отъ отъ почуешь крикъ и стогнѣня зъ-пѣдъ землѣ, де св. инквизиція мучила люде за вѣру... Я заглянувъ въ просторный салѣ, въ узкій, высокій, якъ церкви, келій, и на мене напавъ страшный сумъ. Згадаки про страшный, темный дѣла езуитского ордена такъ и поплыли въ думцѣ одна за другою. Якъ люде тутъ вѣстались? Якъ думки были въ ихъ головахъ? Що они задумували и якого лиха они наробили для Украины? Тутъ скончалась страшная думка — погубити Украину; тутъ систематично выдирали одъ насъ нашихъ лучшихъ и богатшихъ люде, перевертали ихъ на польску народность и робили врагами Украины...

Середъ темныхъ коридорѣвъ, середъ ряду келій, одъ котрыхъ тхнуло могилкою, стало менѣ такъ сумно, що я бѣгомъ выбѣгъ на свѣтъ, на сонце. А сонце на дворѣ такъ пышно сяло, обливало такимъ свѣтомъ далекий вѣлєній пологъ луки, що залило радѣстю и той страшный сумъ, слѣдъ которого накинуги Езуиты не только въ исторіи, але навѣтъ въ своихъ страшенно ведемъ

выкрыткою сего заговору, выдана заравь вой агенты дипломатичный въ Софіи крѣмъ росіійского гравитационный телеграммы до князя Александра по причинѣ выкрытій вымѣреного противъ него заговору. — Дня 23 о. м. відбулося въ цѣль Волгарий и Румелии выборы до собрания. Особливо цѣкавы суть результаты выборовъ въ Румелии; доси однакожь зѣбѣтны лишь выборы въ оѣмъ округѣхъ румелийскихъ, въ которыхъ вышли шѣсть кандидатовъ правительственныхъ а одинъ въ оппозиціи. Въ Филиппополи не перейшовъ анѣ одинъ кандидатъ въ оппозиціи, а яко першій посолъ вышелъ Захарій Стояновъ, одинъ въ редакторѣхъ „Независимости“. Выборы відбулися всюды спокойно лишь въ Сия-Сагра выжидали оппозиціонныи кроваву борбу, въ которой згинувъ одинъ офицеръ въ залогѣ тамошней и кѣлькохъ людей въ оппозиціи.

НОВИНКИ.

— Духовенство Калуского денаната внесло до намістника жалобу, въ которой вказуе на факты нарушувания правъ руского языка урядами та властями, и домагася усунення злого. Поданъ въ жалобѣ факты выказуютъ, що власти отповѣдають на рускій писма по нѣмецки, по польски, а коли часомъ по руски, то польскимъ абецалдомъ; що староство въ Калусіи переписуе оя съ урядами парохіальными лише по польски або по нѣмецки. Жалоба, выдана за инициативою о. Іосифа Кобылянского въ Подгорокѣхъ домагася усунення воѣхъ тыхъ надзужий, котры оскорбляютъ чувства народности Русинѣвъ, суть противныи постановамъ основныхъ законѣвъ державныхъ, а такожъ рѣшеніямъ найвысшего трибунала.

— Буковинская депутация православна у цѣсаря. Дня 24 о. м. була у цѣсаря на аудиенціи буковинская депутация православна подѣ проводомъ архіепа. Андрѣевича и окладала по причинѣ 100 роковинъ прилученія Буковины до Австріи подяку за ласки, якы православныи жителѣ черезъ сей часть дізнавали. На се заявленіе депутации отповѣтъ цѣсарь, що оны дуже радо пріймае тѣ доказы вѣрности и преданности православныхъ жителей Буковины, а оттакъ додавъ: „Якъ Моиимъ предкамъ, такъ такожъ и Менѣ лежитъ завоѣдѣти добро и розвѣй Вашей церкви на серци, якъ такожъ и племяныи институты Вашей епархіи. Заневоѣтъ воѣмъ Вашимъ одновѣрцямъ въ краю, що такъ вѣрно стоять при Менѣ и Мойй династіи, крѣмъ найблишнихъ желанъ поведѣнія, такожъ и Мои цѣсарские поздравленіе и будите переконаніи, що гр.-вождѣ на церковь може завоѣдѣти чинити на мою живу печальность и оѣнку“.

— Воч. о. Алексѣй Заклинскій въ Богородчанѣхъ зовливъ ласкаво надѣлати намъ поименный окладъ новой богородчанской Рады поѣтвовою, выбраной дня 23 л. ютого, а уководителюваной д. 4 л. мая с. р. Выбранъ до Рады: 1. Зѣ меншихъ поѣтвово: 1) Алексѣй Заклинскій, парохъ въ Старыхъ Богородчанѣхъ; 2) Кирилъ Пачовскій, парохъ и деканъ въ Богородчанѣхъ; 3) Ант. Андроховичъ, парохъ въ Лысцѣ; 4) Левъ Витошинскій, парохъ въ Радчи; 5) Іосифъ Смолянскій, парохъ въ Кричѣ; 6) Алексѣй Барабашъ, начальникъ гром. въ Ст. Богородчанѣхъ; 7) Федоръ Говера, начальникъ гром. въ Невочанѣхъ; 8) Олекса Крапакъ, начальникъ гром. въ Манастирчанѣхъ; 9) Андрей Волощукъ, мѣщанинъ въ Богородчанѣхъ; 10) Никол. Воварабъ, господаръ въ Ляховцѣхъ; 11) Сми. Лукачъ, господаръ въ Старунѣ; 12) Стефанъ Яцѣвъ, господаръ въ Ракѣвцѣхъ. — II. Зѣ мѣстѣ: 1) Кар. Калікъ, бурмистръ въ Богородчанѣхъ; 2) Кар. Красускій, почтмайстеръ въ Богородчанѣхъ; 3) Адольфъ Туминъ, лѣкарь въ Богородчанѣхъ; 4) Мойсей Бергфельдъ въ Богородчанѣхъ; 5) Мехель Ригеръ въ Богородчанѣхъ; 6) Вольфъ Клеттеръ въ Лысцѣ и 7) Самхѣ Визнеръ въ Солотвинѣ. — III. Зѣ болшой поѣтвово: 1) Іосифъ Шелыньскій, властитель добръ въ Богородчанѣхъ; 2) Тома Шветтеръ, директоръ окарбу Богородчанского; 3) Францишокъ Гессъ, директоръ окарбу Солотвинского; 4) Іоанъ Сколуба, пріоръ оо. Доминиканѣвъ въ Богородчанѣхъ; 5) Кароль Собота, ц. к. нотаръ въ Богородчанѣхъ; 6) Стан. Янишевскій, директоръ фабрики нафты въ Звинячи; 7) Винкентій Гловинскій, бурмистръ въ Солотвинѣ; — До Выдѣлу выбранъ: 1) Іосифъ Шелыньскій, предѣлатель; 2) о. Алексѣй Заклинскій, заступникъ предѣлателя; 3) о. Кирилъ Пачовскій, 4) о. Іосифъ Смолянскій, 5) Тома Шветтеръ, 6) Винк. Гловинскій, и 7) Вольфъ Клеттеръ, члены. На заступники: 1) О. Ант. Андроховичъ, 2) ко. Янъ Сколуба, 3) Ал. Барабашъ, 4) Кар. Собота и 5) Адольфъ Туминъ.

— Загальныи 36бръ членѣвъ Сокальскои филіи общества им. Мих. Качковскаго відбулося — якъ доносить намъ Выдѣлъ, — дня 10 л. червня с. р. о год. 3 по полудни въ сали магистрату мѣста Сокаля, упереджене отолуженіемъ о 9 год. рано въ церкви св. Николая божественнои о. м. литургіи съ парастасомъ за упокой бл. п. Мих. Качковскаго и усоншихъ членѣвъ нашої филіи, — на котрыи має честь подписаныи Выдѣлъ умилно просити воѣхъ П. Т. членѣвъ Сокальскои филіи, якъ и желающихъ вступити въ ея члены. Порядкомъ дневныи: 1) Открытѣ Збору и выбѣръ предѣлателя та двоухъ секретарѣвъ ad hoc. 2) Отчитаніе протоколу послѣднего Заг. Збору, въ дня 7 (19) червня 1884. 3) Справозданіе зѣ дѣяльности уступачого Выдѣлу отъ послѣднего Заг. Збору. 4) Выбѣръ комііи для розомотру рахунку прихѣдовъ и розходѣвъ дому и канцеляріи филіи отъ послѣднего Заг. Збору. 5) Внесеніе уступачого Выдѣлу. 6) Выбѣръ предѣлателя и членѣвъ Вы-

дѣлу филіи на слѣдуючий рокъ. 7) Внесеніе поодинокыхъ членѣвъ. 8) Отчитѣ о. Ваоили Чернецкого зѣ Сѣлци. — *Выдѣлъ филіи общества им. М. Качковскаго.* Въ Сокалі дня 17 мая 1886.

— Зѣ Братковѣхъ подѣ Стрыемъ одержали мы такую дописъ: Вычитавши въ 47 ч. „Дѣла“, що ц. к. намістництво за-для злая господарки розвязало Радѣ мѣсто въ Стрыю, заявляемо, що громада Братковѣхъ вручила черезъ своихъ делегатовъ Воец. ц. к. намістництву и Выдѣлови краевому въ руки маршалка д-ра Зыбликевича оной прошеніи ще передъ двома мѣсяцами о усуненніи войта въ урядѣ за-для ограніио господарки въ громадѣ, або о цѣлковатѣхъ розвязаніи Радѣ громадской. Виравдѣ общино намъ, що буде збѣлана комііи и сирвава залагодитѣ, однакъ до сегодня не зроблено въ томъ дѣлѣ нѣчого. Просимо отже може бы хто зѣ ВП. Русинѣвъ, що займають народными справами, нашу справу тамъ, де она ад аста зложена, порушивъ, — то може бы громада Братковецка удостоилася такой ласки, якон удостоилося мѣсто Стрыи, отъ Воец. ц. к. намістництва. — Федъ Паотушанъ и Иванъ Олѣйникъ, делегаты громады.

— Мры. Антоній Юзычинскій перебуває въ Перемышлѣ недужій, не опускаючи комнаты.

— П. Т. Будзинскій подѣаетъ веденого противъ нему олдѣтва уважавъ рѣчею политичною — добровольно зложити 57 зр. 50 кр. пенсію забраною по смерти учительки Каролины Остаповичевой, до касы краевой Радѣ школьной, — и тымъ способомъ въ сирывѣ оладковѣй по Остаповичевѣй по трехъ лѣтахъ вырѣзнявъ рахунки бодай съ державною каасою.

— Гр. Романъ Поточій, посолъ въ Бережаньщани до Радѣ державной, має маленький клопѣтъ. До „Kurj. Lw.-ogo“ доносить, що якѣсь добра его въ Золочѣвѣхъ поѣтъ выставленъ на лицитацию за довѣ австрійскому „Bodencreditanstalt“.

— Студентскій демонстраціи въ Пештѣ. Въ попередній чолѣ доносили мы о демонстраціи, яку выправили студенты въ Пештѣ австрійскому генералови Явскому и на памятникъ погибшого въ 1849 р. австрійского генерала Генцога. На другій день ажъ два посылы интерпелювали миністра Тиссоу въ сѣй справѣ. Посолъ Угровъ цытавои министра-президента, чи бытъ годітои на то, щобъ органы арміи робили политикѣ на овою руку и въ день памятникъ для угорского народу (заявлять Пешту угорскими войсками дня 21 лат. мая 1849 року) выправили оскорбляюще демонстрацію для того-жъ народу. На тую интерпелюцію отповѣтъ Тиссоу, що вправдѣ не було тутъ офіціальной демонстраціи, але поотупокъ бувъ неправильный и нетактовный, бо не було причинъ убирати той актъ пістѣмъ (для ген. Генцога) въ иншій формѣ, якъ се доси практиковалося. Министръ выказавъ надѣю, що такы факты болше не повторятся. Студенты будапештенскыи же не успокоилися. Въ недѣлю д. 22 л. о. м. выправили они вечеромъ велику демонстрацію разомъ съ товпами иншой мѣской молодежи, оѣбываючи по мѣстѣ иншъ Кошута и выкрикуючи „regeat Anyokij!“ На улицѣ Деака мусѣла „полиція“ розганати товпы оладковко. Арештовано чотырохъ людей. Во второкъ хотѣли студенты устроити хороовды въ честь посла Угрова, захоженъ до того телеграммами угорской молодежи зѣ иншихъ угорскихъ мѣстѣ. Ректоратъ однакъ вдавѣ въ тую справу и студенты покинули ою гадку. Говорять, що ген. Янѣй подавѣ до диміио; деакъ зновъ подають, що оны буде перенесены до Галичины. Наолѣдомъ оныхъ демонстрацій було, що цѣсарѣва, котра въ той часъ перебувала въ Пештѣ, выѣхала зѣ-оттамъ скорше, якъ первѣотно задумувала. Вже д. 24 л. о. м. пріѣхала она до Шенбруну.

— Лѣчебный закладъ. У Львовѣ заложилъ кѣлька лѣкарѣвъ закладъ для бесплатного лѣченія убогихъ, котрый буде утримованныи коштомъ завязаного въ той цѣли товариства. Товариство, о околѣко змога, буде лѣчити и давати хорымъ лѣки по зниженой цѣнѣ. До товариства приступили и общіяи отдавати овою лѣкарку помѣщъ наилучшій лѣвѣвой спеціалитѣи и удѣляють вже помѣщъ лѣкарку въ сали ординаціиоі товариства при ул. Академичаіоі ч. 1. Ординація трѣвае отъ год. 9 рано до 1 по полудни. Отдѣлъ хирургичный провадитъ д-ръ Шрамъ, отдѣлъ недужъ жѣночыхъ д-ръ Цастный Сельскій, недужъ венеричныхъ д-ръ Татарчукъ, недужъ внутрѣшнихъ д-ръ Яна, а дѣточихъ д-ръ Орадовскій. Каждый лѣкарь вѣтупае до товариства яко членъ чинный съ вкладкою 150 зр., естъ обовязанныи бесплатно лѣчити а евентуально причинитѣи до покрываня недобѣровъ. Члены спомогаючи платятъ 6 зр. рѣчно або 60 зр. на разѣ.

— Испытъ въ рѣбничій школѣ въ Ягольницѣ отбудилося дня 5 л. червня с. р. за замовый курсъ сего школьного року.

— П. Чайковский, маршалѣвъ Жидачѣвскои Радѣ поѣтвово, жертвовавъ 5.000 зр. безпроцентовой позычки на ратованье задолженыхъ селянъ въ рустикальнѣмъ банку.

— Старій пѣтдесятик. Отъ 1 л. червня с. л. не будутъ приниматися въ краевыхъ касахъ давнѣйшій державный ноты по 50 зр. отъ датѣю 25 серпня 1866 р. По 1 л. червня можна ихъ буде вымѣняти лише въ головной касѣ у Вѣднѣ и у воѣхъ годовыхъ краевыхъ и финансовыхъ касахъ и краевыхъ мытовыхъ урядкахъ.

— Ионисурсы. Въ Дублянѣхъ опорожненъ посады 2 асистентѣвъ, зоологій и ботаники, съ платнею по 600 зр. Рѣчинецъ до 30 л. червня. — Въ чортковѣхъ округѣхъ школьнымъ опорожненъ посады въ мѣстечествахъ: Чортковѣ (2 посады), Бучачѣ (поо. учительки), Бычковѣхъ, Кйдаковѣхъ, Ооовцѣхъ, Медведѣвцѣхъ, Зубрець, Давидковѣхъ, Григорѣвъ,

Порхова, Стѣнка, Сорочи, Велесѣвъ, Журавинѣхъ. Жизнѣмѣри и Зелѣна. Рѣчинецъ до 30 л. червня с. р.

— Кошты загального ополченя въ Австрій вынесутъ 10 миліонѣвъ а на Угорщѣи 7 миліонѣвъ зр. на перше урядженіе тои новой институты. Оподалѣ треба буде выдавати що року въ Австріи по-найменше 300.000 а на Угорщѣи 200.000 зр. на тую институту.

— Рѣбничѣ-промислова выставка проектуеъ на рокъ 1887 въ Краковѣ. Выставка має бути отворена 25 серпня а замкнена 30 вересня. Выставка обѣимѣ мѣжъ иншими домашный промислъ въ окремѣмъ отдѣлѣ. Протекторомъ тои чѣсто краевой выставки выбрано маршалка д-ра Зыбликевича.

— Эмиграція Мазурѣвъ до Америки беззустанно змагаеся. Найболше ихъ выхѣдѣтъ зѣ повѣта рѣшѣвского. Разомъ за Мазурами тагнутѣ до Америки и жиды.

— Податковѣй практикѣ. „Dzien. Pol.“ наводитъ зновъ одинъ дуже цѣкавыи фактъ, де претенсіи урядѣ податкового зредукувала трѣта инстанція т. е. миністерство окарбу зѣ 513 зр. 75 кр. на 63 кр. а. в. Було се такъ. Хтось тамъ вынаймивъ 6 корчѣмъ по 3.000 зр. рѣчно — а коли-бъ съ днѣмъ згаченіио контрактѣ не отдавъ корчмы въ руки властителя, обовязуеся платити денно по 25 зр. кары отъ кождо корчмы. Урядъ податковѣй кѣже платити собѣ належнѣсть отъ евентуальной кары, и то оы якъ: Денна кара була-бы 150 зр.; за рокъ она наросла-бъ на 45.625 зр., а за 3 роки до 164.250 зр. Належнѣсть отъ тои оумы естъ 513 зр. 75 кр. Рекурѣвъ противъ такои вымѣру, внесеный до краевой Дирекціи окарбу, откинѣно. Доперва миністерство финансовъ зменшилъ тую суму на 63 крейцѣрѣ а. в.

— Олѣбничій охотникѣ. Миністерство войны выготовляе проектъ основѣйшого выобразованія олѣбничныхъ охотникѣвъ, бо дотеперѣшня войкове ихъ образованье показалося послѣдними роками недостаточнымъ.

— Помочи братѣ, Христа рады! Д. 14 л. цѣбтня половина нашого села Паѣвѣи пошла съ дымомъ. За поѣвъ годаны опошѣло 20 господарствѣ. Помочи не було нѣякои, бо воѣ були въ поли. Вокода, де можна було запомогитѣ, прооили мы. И були такы, що змилувалися. Вл. п. Волод. Федоровичъ зѣ Онка давъ 10 корѣвъ гречи; гр. Козебродскій зѣ Глѣбова давъ по двѣ оски на латы и хворосту по оѣрѣ, а намъ овященникъ о. Хомицькой зѣ Зеленои спомогаеъ, чимъ мѣгъ, — за що воѣмъ имъ щиро-руске спасѣ-Бѣгъ! Намъ цѣвъ гр. призабувъ на насъ, хотѣи мы ще перѣдъ мѣлоцѣмъ просили его... Теперь наставѣ для насъ тяжкій передѣловъ, нѣде на макѣе зерно не можна заробити, нѣ запомогтѣи. Тождѣ удае-моъ до Васѣ родныхъ Братѣвъ, въ лихой годѣиъ, може Вы згадаеъте насъ, та бодай кусокъ хлѣба для дѣточѣкъ маленькихъ подаеъте, що чѣи ласка! — Паѣвка, почта Грималѣвъ. Въ имени воѣхъ громадянъ проситъ помочи: *Вѣйтѣ Паѣвки.*

— Баронъ Гиршъ, котрый вже давъ 100.000 франковъ на погорѣлѣвъ Стрыя, вылавѣвъ своего секретаря Венеціаніо до Стрыи, щобъ сей розглянувои на мѣсто и асигнувавъ на евентуальну дальшу помѣщъ ще 25.000 франковъ. Венеціаніи хоче заплѣтити передѣловѣмъ отбудоуванѣмъ стрыйской божицѣи.

— На погорѣлѣвъ села Бѣянець зложила на руки редакціи „Дѣла“: о. В. Рынявецъ 1 зр.; п. Смульскій, почтмайстеръ въ Тѣсонѣ 1 зр.; ч. громада Тѣсона 3 зр.

— Въ 100 бѣмъ роцѣ жыта померъ оими днями въ Сѣньковѣхъ подѣ Камѣнкою струмилевою Антонъ Солодкій, рожденый въ Варѣжи коло Сокаля. Солодкій олуживъ въ войкоу Варшавского княжества подѣ кн. Іос. Понятовскимъ, бувъ въ Наполеонѣвской кампаніи въ р. 1812 и бравъ участь въ битвахъ подѣ Смоленскомъ, Москвою и при переходѣхъ Березины. По войнѣ бувъ оны лѣкаремъ по панахъ, а въ р. 1830. пошовъ зновъ въ повстанѣе. Отъ 30 лѣтъ живѣ оны на ласкавѣмъ хлѣбѣ.

— Огнѣ. Въ Конюхахъ, коло Бережанъ, згорѣло 16 селянскихъ хатъ. Нѣхто не бувъ асекурованныи. Причиною огню були дѣти, котрыи пѣкли подѣ отолѣною барабѣлѣ.

— Органы. Дня 20 мая навѣстивъ орканъ въ другѣ двѣ испанскыи провинціи и знищивъ заѣвои, сады, и т. д. Дня 11 л. мая знищивъ той самѣ орканъ, що воковавъ въ захѣднѣй Европѣ и на Атлантику, американскѣе мѣсто Канзасъ. Домы магистрату, гимназіи и богато иншихъ домѣвъ повалилися. Зелѣзный мѣстѣ на рѣдѣ Миссури зѣ дротяныхъ ланѣвъ розбѣвало, а вихоръ подѣиъ кавалки моста высоко по-надъ мѣсто и кинувъ далеко за мѣстѣмъ на поле. Пятдесятеро дѣтей, вертаючыхъ зѣ школы, погинуло. Дня 24 л. мая лютіевои орканъ съ градомъ въ Карльсбадѣ. Грѣмъ ударивъ въ олану вежу ще зѣ часѣвъ Кароля IV., згрохотавъ покрѣвлю и заалѣивъ ея; огонъ однакъжѣ пригашено. Зѣ Нового Йорку доносить, що д. 20 л. мая бурѣ нарѣбили великихъ шкодъ на 10 миліонѣвъ зр. Въ мѣстѣ Коеніи завалилося 100 домѣвъ а 36 людей затопилося. Такъ само и въ 15 иншихъ мѣстахъ починали вихры великыи шкоды.

— Жертвы на Дѣмѣ филіи общества им. Михаила Качковскаго въ Сокалі зможенъ въ рокахъ 1884 и 1885. II. Опаціи зѣ Гольца 1 зр.; п. Марущакъ Теодоръ зѣ Конотѣвъ 1 зр.; ч. Братство церк. старше въ Тартаковѣхъ 5 зр.; Братство церк. молодше въ Тартаковѣхъ 3 зр.; Братство церк. въ Горьковѣхъ 5 зр.; Вир. о. Платѣвъ Паславскій зѣ Белза 2 зр.; Вир. о. Іосѣвъ Яюсъ зѣ Стѣянтына 1 зр.; Вир. о. Ант. Матюкъ зѣ Ляшокѣ 5 зр.; Вир. о. Вмѣл. Яремкевичъ зѣ Волицѣ 8 зр. 31 кр. Н. Н. 50 зр.; п. Смеречанскій зѣ Тартакова 5 зр.; о. Флоріанскій зѣ Кротинополя 2 зр.; Дхв. Институтъ Ставропигійскій 30 зр.; Братство церк.

въ Войславичахъ 5 зр.; Братство церк. въ Нивичахъ 5 зр.; Вл. п. Рожанковскій зѣ Золочева 1 зр., — разомъ 129 зр. 31 кр. — Воѣмъ великодушнымъ жертвѣвателямъ щиро дякуе и П. Т. Земляковъ о дальшу память проситъ — *Выдѣлъ филіи общества им. Михаила Качковскаго,* въ Сокалі дня 17 мая 1886.

— Дрѣбнѣи вѣсти. Погорѣлцѣмъ зѣ Стрыи позволено 6-мѣсячну проволѣку въ ошлѣчуванѣ податковѣвъ. — Понусаныхъ ошкѣженѣмъ поомѣ въ Краковѣ естъ 8 оообѣ. Одна зѣ нихъ, п-ѣ Райманъ, выѣхала вже до Пастера. — Въ околици Львова падавѣ декуда мин. недѣлѣй градъ. — Намѣстникъ п. Залеоскій повернувъ уже до Львова. — Громѣдѣ Базарицѣхъ, пов. збѣражского, дарувавѣ цѣсаръ на докѣнченіе будовы церкви 50 зр. — Для техникѣвъ членѣвъ политехничного товариства, котры отбывають подорожи на науковѣй студіи, удѣливѣ бар. Чедикъ бесплатныи карты ѣзды на державныхъ австрійскихъ зѣлѣзничныхъ. — Помѣнальнѣе богослуженѣе за упокой душѣ бл. п. Стеф. Курьловича отбудилося д. 24 л. мая въ Успенскѣй церкви при участіи родины и другѣвъ покойного. — До почтовѣи стациѣ въ Журѣвѣ будутъ належати: Григорѣвъ, Подмихайлѣвъ и двѣрскіи общары Вандолина Вишнѣвска и Воскреснѣвъ. — Матейко выготовивъ новый образъ, „Іоанпа d'Ago“, котрый буде высланныи на юбилейну выставу въ Берлинѣ. Передѣ тымъ однакъ буде черезъ 4 днѣ, отъ 27—30 о. м. выставленый въ Краковѣ.

Господарство, торговля и промыслѣ.

— О станѣ заѣвѣвъ подѣе Галицкѣ Товариство Господарѣе олѣдуючий вѣсти: Зимна и оѣнѣи въ маю зашкѣдали и озиминамъ и ярий. Теперѣшня погода потѣшила троха господарѣвъ, что вже починали за урожаѣ поѣбюватися. Шпѣнцѣи выйшли зѣ зныи ладна, але потѣмъ попоували ея посухи и зимна, особливо тамъ, де була пѣзна. Декуда порѣбили же мыши такыи шкоды, що еи переорано. Въ загальѣ естъ она въ нашімъ краю переважно оередна. Посухи и зимна пошкѣдили наиболше житови. Оно вокода рѣдѣе; и погода теперѣшня ему нѣчого не поможѣ. Декуда его богато переорали; въ Перемыскѣмъ переорали четверту часть житныхъ заѣвѣвъ. Въ загальѣ жыто вокода середне, а декуда досытъ плохе. Ячмѣнь тримаеся рѣдкій и ростѣ поволи; отъ зимна пожовкѣ, але теперъ правитѣи; въ Перемыскѣмъ роблятъ борозняки велику школу. Якій буде сего року лѣмѣи, ще не знати. Овоетъ зѣишнѣвъ ладно, ростѣ поволи, але тримаеся вокода добре. Горохъ, бѣбѣ вокода добръ. Конюшана подѣросла слабо, декуда за рѣдко, де инде зновъ мыши дуже ушкѣдали. Въ Перемыскѣмъ переорали конюшану черезъ половину. Сумѣшки починають доперва оѣяти. Бараболѣ ще садѣтъ, декуда они вже пошкѣдили; хмѣль вѣячынѣи змерѣвъ, — вже потыченый, але не ростѣ добре. Тютюну ще не садѣтъ, розѣзда змерѣла, але може еще отновитѣи. Сѣножати плохѣ. Трава ростѣ дуже тупо, деакы деликатныи травы вымерѣли, и длатого добре бы на такы сѣножати загнати товаръ, чтобы ихъ спасѣ. Сады цвѣтутъ; на черешняхъ и вишняхъ цвѣтъ померѣвъ; грушка цвѣтутъ буйнѣйше, якъ яблѣнки. Хрущѣвъ дуже много.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. П. Т. интересованныи: Съ замовленіи о „Сѣвѣникѣ“ наилучше удаватѣио просто до о. Вл. Матюка въ Львѣчи п. Нарѣль.

Подѣяка.

Дня 30 цѣбтня (12 л. мая) с. р. были мы навѣщѣи страшнымъ горѣмъ. Опустѣла насъ на вѣки наилучша жена, наилучшѣйша мати, Теофила зѣ Бѣбовичахъ въ Янкевичѣва, оставивши сиротами семерѣхъ нѣлѣтнихъ дѣточѣвъ. Въ тяжкой печали, кѣтинною ѣтрадою було намъ оочувство и пожертвованѣе, оы якимъ Вѣлг. паѣвъ Молчковска зѣ Тустаня и Кошпѣянска зѣ Галича хору нашу жену и матѣрѣ обходили и потѣшали, немѣнше дружна готовѣсть панѣства Бѣвѣскихъ зѣ Межигѣрѣвъ, съ якои они вже по сумѣио катастрофѣ овою олужбу и подѣводы отпустили до нашої розпорядимости. Въ самѣ же день похорону наповнило серца нашѣ щирою вѣячнѣею прибутою Вир. и Воч. отѣвѣвъ: декана Молчковского изѣ Тустаня, поѣщаншого и потѣшавшого насъ передѣ и по смерти бл. п. Теофила, при самыхъ-же похоронахъ головои овященнѣдѣтвувавшого оѣвѣтника мятр. Коно. Кошпѣянскаго зѣ Галича, сов. матр. Коно. Руденѣвскаго зѣ Поберева, Шефера зѣ Болшѣвѣи, Микѣея зѣ Дѣлѣва, Мотюка зѣ Маріямполя, и лат. парѣха зѣ Конколыньскѣхъ, Воч. о. Гоньоровского, — особливо же глубоко прочувствованѣе надгробнѣе олово, выказанѣе Воч. о. Дворяниномъ зѣ Дубовѣвъ. Воѣмъ тымъ выше наведенѣмъ лицѣмъ, якъ немѣнше и Воч. Братствамъ церковнымъ и ЧЧ. парѣхѣиамъ церквей Межигѣрѣвѣи и Медушанѣвѣи, Дхв. Управѣмъ школъ въ Межигѣрѣвѣхъ и Медушѣ за участѣ въ похоронахъ и зѣнѣчѣианѣе того сумѣио оубраду, рѣвно-жѣ Вѣлг. пана Баранковскѣи, властѣитѣлѣио рѣальности зѣ Ганусовѣвъ, за неутѣимѣе администрованѣе домового господарѣтва подѣ часѣ похорѣновъ, уважаемо ооимѣмъ оѣвѣтѣишымъ обовязкомъ найбѣрдѣчѣйше подѣкаувати. Спасѣи-Бѣгъ!

Наркѣизъ Янкевичъ, гр. к. прих. въ Межигѣрѣвѣхъ, мужъ; Ярославъ, Петръ, Іоанѣвъ, Иванъ, Анна, Емѣлианъ и Володимѣръ Янкевичѣ, дѣти покойного.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святыхъ о 5-ой год. по. Литер. додатокъ „Библиотекѣ найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца.

Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 уліца Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. 60 з однимъ строкчи печатной, въ рубр. „Надобслано“ по 20 кр. а. г. Рекламачи неопечатані вольні отъ порта.

Предплату и инсертат приймають: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Відні Хаасenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Kiebergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Ралли 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австрій: для Росіи:
на цѣлый рікъ . . 12 зр. на цѣлый рікъ . . 12 рубл.
на півъ року . . 6 зр. на півъ року . . 6 рубл.
на чверть року . . 3 зр. на чверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“:
на цѣлый рікъ . . 16 зр. на цѣлый рікъ . . 16 рубл.
на півъ року . . 8 зр. на півъ року . . 8 рубл.
на чверть року . . 4 зр. на чверть року . . 4 рубл.
на самѣ додатокѣ: на самѣ додатокѣ:
на цѣлый рікъ . . 5 зр. на цѣлый рікъ . . 5 рубл.
на півъ року . . 2-50 зр. на півъ року . . 2-50 р.
Для Закарпаття, окрѣмъ Росіи:
на цѣлый рікъ . . 15 зр.
на півъ року . . 7-50 зр.
на чверть року . . 3-75 зр.
съ дод. „Библиотекѣ“: на самѣ додатокѣ:
на цѣлый рікъ . . 19 зр. на цѣлый рікъ . . 6 зр.
Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Въ справѣ внесена пос. Цалингера

одержуемо посредствомъ одного друга нашего часописца слѣдующій поясненія зъ пера одного зъ русскихъ пословъ:

„Недавно напало на насъ „Дѣло“, яко пословъ „митрополитальныхъ“, по причинѣ нашего поведенія въ Радѣ державной при голосованіи надѣ уставомъ о опустѣхъ податку грунтового зъ причини шкѣдъ элементарныхъ. Я тогда не бувъ на засѣданіи, однакѣ хотя бымъ и присутствовать, то годѣ було голосувати за внесеніемъ Цалингера съ чистою совѣстью, яко искренному другу и заступнику нашего бѣднаго народу, понеже правительство рѣшучо заявило, что на случай, коли-бъ оя поправка Цалингера, хотя для нашего хлѣбороба дуже користна, удержалася, не предложити цѣлой ustawy до найвысшей санкции. Отже пытаюся зовсімъ объективно, чи лучше демонструвати, чи користнѣйше приймати на разѣ хоть менше, на що правительство соглашалася. Мнѣ видится, что тамъ, де иде о улекшеніи для хлѣборобовъ, то именно въ нынѣшнихъ тяжкихъ часахъ для рѣшительна, годѣ демонструвати противъ правительства, а треба на разѣ безъ ставленія перепонъ брати, що можна осягнути, що дають; а осягнувши тое, отаратись потѣмъ о дальшій уступствѣ, а не откидати хотя малій улекшенія за-дѣ самой оппозиции. Всечестна Редакція „Дѣла“, або еи корреспондентъ можуть не подѣляти того мѣня, але Редакція „Дѣла“ може бути перевѣдченою, что каждый въ пословѣ руского клубу у Відні має совѣсть, муситъ оглядатись и числатись съ тѣмъ, яка есть политична ситуація и что можна, безъ вреда народу на большій страты, осягнути, щобъ оттакъ власна совѣсть не дѣлала послови нѣякихъ упрековъ.“

Помѣщаючи се поясненіе въ цѣлости, мусимо замѣтити, что „Дѣло“ все-таки мало причинъ — не „напасти“, але объективной поддати критицѣ поведѣніе пословъ т. зв. „митрополитальныхъ“ (оя назва утерта вже въ цѣломъ краю для означенія тыхъ пословъ, котрыхъ поперли: правительство, комитетъ польскій и митрополитъ), бо послы тѣ не случайно, а демонстративно оттягивали отъ голосованія въ справѣ опустѣхъ податку грунтового. Годѣ припустити, чтобы въ послы руской якъ-разъ подѣ тую хвилю была не-

диспонованій явитись на засѣданіи Радѣ державной. Они ушли демонстрація супротивъ правительства, але тѣмъ самымъ продемонстрировали супротивъ своихъ выборцевъ. Котра зъ тыхъ демонстрацій була больше на мѣсці, судъ о тѣмъ лишася самымъ посламъ рускимъ. Мы вже не разъ кляли на то наискѣ, что народъ выбирае собѣ заступниковъ не на то, щобъ они соотъ что соотъ ишли съ правительствомъ и стереглись всякой оппозиции, але для обороны своихъ интересовъ, хотя-бы до такой обороны потреба було и большою демонстраціей надѣ тую, на яку отважались послы руского клубу, т. е. що завдали собѣ абстиненцію отъ голосованія.

Проекты до облегченія незавидной долѣ хлѣборобовъ суть дуже рѣдкі въ парламентѣ вѣдѣнскомъ, тожъ внесена въ справѣ опустѣхъ въ податку грунтовымъ треба було послать руского клубу поперти съ всею рѣшимостію. Рѣзница межѣ внесеніемъ пос. Цалингера а предложеніемъ, попиранымъ черезъ правительство, была та, что хотя оба внесенія стремѣли до отнесу податку грунтового на случай шкѣдъ элементарныхъ, — то пос. Цалингеръ хотѣвъ законной гарантіи для отнесу частины податку грунтового въ деякихъ поименованныхъ выпадкахъ, а правительство бажало лишити отнесу податку въ тыхъ-же выпадкахъ на волю властей администраціонныхъ, то значить, что въ многихъ случаяхъ право до отнесу податку грунтового оставало бы лишь на паперѣ. Поляки, яко представители большихъ посѣлостей, могли голосувати за предложеніемъ любымъ правительству. Большій посѣдатель знайде дорогу у властей администраціонныхъ, щобъ одержати для себе опустѣхъ податку грунтового. Селянинъ же нашъ не дастъ собѣ рады! Его муситъ боронити законъ. Послы руского могли тую обставину пояснити п. министрови и п. министру, чтобъ-бы певно оправдавъ ихъ оппозицію.

Вп. авторъ корреспонденціи каже, что руской послы лашъ на разѣ удовлетворили предложеніемъ правительства, — значитъ познѣйше будутъ домогаться дальшихъ полекшенъ. На такой случай послы руского клубу повинны были зложити отповѣдну декларацию и голосувати за проектомъ попиранымъ черезъ правительство. Тымчасомъ, что они зробили? Декларация, розумѣея, нѣякои не зложили, — але и не голосовали анѣ за внесеніемъ Цалингера, анѣ за проектомъ попира-

нымъ черезъ правительство. Мы не вѣримо въ то, але оно такъ выглядає, якъ коли-бъ послы руского клубу были противны опустѣхъ податку грунтового на случай нещастія элементарного въ загалѣ и справу тую уважали для себе такъ немилую, что при голосованіи опустили салю парламентарну. И мы перевѣдчені, что коли-бы чтось подобнаго были зробили руской послы, не вынѣшій т. зв. „митрополитальный“, то польскій газетъ были бы той попустошѣ выкористали противъ нихъ до крайности. Тожъ коли послать руского клубу ходило о икѣ нибудь хотя-бы и найменшій облекшенія для хлѣборобовъ — а мы въ то вѣримо — что чому-жъ не голосовали бодай за предложеніемъ правительственнымъ? Але мы запитаемо дальше: чому клубъ Гогенварта голосувать за внесеніемъ Цалингера? Чому онѣ не побоялся демонстрація? А клубъ Гогенварта прѣдѣвъ належитъ до правящѣ и поирае правительство. Правительство нѣчо ему за то не зробитъ, а противно, для устереженія себе отъ такихъ демонстрацій на будуче, може и подасть оему клубу икѣ концессіи. А що жъ общаю рускимъ посламъ за ихъ абвенцію? Чого бояться всякой, а въ тѣмъ разѣ зовсімъ оправданой дробной оппозиции? Чи безъ взгляда дотечерѣше попиранье всякихъ кабинетовъ съ всякими навѣтъ супречными программами нашими послами вышло на добро руского народу? Руской послы все были тѣмъ славны, что нѣколи не демонстрували, нѣколи не робили правительствамъ нѣякои оппозиции, а руской народъ вышывъ на тѣмъ — звѣстно, якъ!

Що до „политичной ситуація“, о котрой подѣ конецъ згадує Вп. авторъ дописи, мы ще разъ заявляемо, что „опозиція зъ принципу“ нынѣшнюю правительству нѣякій здорово-мыслящій Русинъ не схоче и не може выматити отъ пословъ клубу руского. Але то же не значитъ, что послы руской повинны все и всюды, безъ взгляда поспирати тѣмъ предложенія, за котрыми отовѣтъ правительство и цѣла правяща або еи частина, хотя-бы тѣмъ предложенія и противились интересамъ цѣлого руского народу, чи акой одной окладной его частины сусѣльной. Послы руского клубу муситъ все и всюды передовѣсьмъ мати на оцѣ интересы руского народу и въ оборонѣ тыхъ интересовъ та въ выборюваніи правъ належныхъ Русинамъ выступати смѣло и неустрѣшимо.

Выдѣлъ общества им. Михаила Качковского у Львовѣ

надбавъ недавно нашѣй редакціи слѣдующу дописъ:

Въ „Дѣлѣ“ отъ 19 апр. (1 мая) т. г. н-рѣ 43 напечатано было сообщеніе:

Сокальская филія общ. им. М. Качковского ухвалила удалитъ до центр. Выдѣлу того-жъ общества у Львовѣ, чтобы онѣ усунувъ зъ-помѣжѣ себе п. І. Мончаловского, бывшаго сотрудника „Слова“, а теперь редактора „Страхопуда“ и дѣтарія въ „Общій рѣльнично-кред. Заведенію“.

Въ виду того, что повѣщено сообщеніе лишено всякого основанія, а сверхъ того исполненіе такового требованія, еслибы оно даже было выдѣлу предьявлено, по статутамъ общества вовсе есть невозможнымъ, центр. выдѣлъ общ. им. М. Качковского во Львовѣ въ своемъ засѣданіи 28 апр. (10 мая) т. г., при участіи восьми членовъ состоявшемъ, рѣшилъ вышеприведенное сообщеніе „Дѣла“ опровергнути и кромѣ того г. Мончаловскому за его труды около изданія общества и яко своему секретарю, должностъ свою прилѣжно исполняющему, полную признательностъ выразити, и свое рѣшеніе въ протоколъ за-сѣданія внести.

Отъ центр. Выдѣла общ. им. М. Качковского.

Львовъ, 28 апрѣля (10 мая) 1886 г.

Предсѣдатель: Б. А. Додичій. (**)

Такъ само писемъ пославъ Выдѣлу общества им. Михаила Качковского и до редакцій другихъ газетъ, щобъ, молвая, въѣ знали, якъ то „Дѣло“ кидаетъ клеветы на персону п. Мончаловского. „Сообщеніе лишено всякого основанія“... значитъ Сокальской филіи анѣ снислося писати что-небудъ до центрального Выдѣлу о п. Мончаловскомъ и про-сити о усуненіи п. Мончаловского зъ акого Выдѣлу... Що больше, центр. Выдѣлъ ухвалює ще п. Мончаловскому „за его труды около изданія общества полную признательностъ“... Приглаголює тѣмъ справѣ близше.

На одномъ изъ засѣданъ Выдѣлу филіи об-

*) Урядовымъ языкомъ Выдѣлу общества им. Качковского есть, якъ бачимо, языкъ російскій. Для „хлопа“ выдає Выдѣлъ книжочки бодай по трехи рускимъ, „хлопокимъ“ языкомъ, а що не для хлопа, то „пань“ зъ Выдѣлу пишуть уже цѣлкомъ зъ „вашецѣ“. Не диво, и протый рекрутъ уже востыдаєся своего матерного языка, — а що жъ доперва пп. выдѣловъ общества! — Ред.

Дрегочинъ та Острѣгъ.

Помершій украинскій городъ.

Замѣтки зъ дороги — Ив. Печул.

(Конецъ.)

Мы вернулись въ городъ и пошли на высокій кручѣ, что осянута надѣ самымъ Вугомъ. Горы стоятъ надѣ водою и такой кручѣ, что на нихъ не можна востояти ногами; стоятъ якъ сахарной головы и обросли зеленою травою.

Яка дивна картина розстеляется внизу подѣ горами! Горы доходятъ до Буга клиномъ, и тѣ кручѣ шпиль, на котрыхъ мы стояли, знаходяться на самомъ высокому углу того клина. На захѣдѣ сонца горы вже низяються по-надѣ берегомъ Буга и отають незначными горбами; на схѣдѣ сонца они повертають по-надѣ зеленою рѣвиною и закручуются на пѣвнѣхъ. Внизу лавя по далекой рѣвинѣ мѣжъ лозами та галми Бугъ и простувать до самого высокого шпилью а подѣ нимъ круто загинаюся колѣномъ, повертаючи зъ пѣвдѣ на захѣдѣ до Вислы. По оданѣ боки Буга на схѣдѣ сонца розстелялося Гроднянское Полѣсье: то була рѣвинна безъ краю, безъ кѣнца, зелена-зелена, що я словами оказати трудно. Только надѣ берегомъ Буга бѣдѣла орѣбломъ полоска пѣску, а тамъ дальше отгалаво зеленъ дуки, вскрытѣ травою, за ними зеленѣли темною зеленью куцѣ вербѣ та лѣзѣ, а за ними отгалаво широко полотнище осоки. За ново-зеленымъ пасомъ идуть основны боры, якъ жмѣры, а за ними зновъ подекуда, део далеко-далеко, полоски зеленой доной осоки, неначе хто

навѣвъ пензлемъ яснѣйшій линіи на темно-зеленому фонѣ. Ще дальше зновъ сизѣли боры та боры, вскрытѣ туманомъ, а на краю неба вже чорнѣли верхи осонъ, якъ поорана земля, приоспава сухимъ пыломъ. Око бѣгло ще дальше, якъ на широкихъ степахъ надѣ Чорнымъ Моремъ, а кѣнца все таки не було видно. И море, и степъ, и Полѣсье рѣвинна мають въ собѣ чтоо одинакове. Зелене Полѣсье ще больше нагадує море, якъ голый степъ. Маса зелени, масса лѣзовъ здається зелеными хвилями моря, але хвилями живѣйшими, граціознѣйшими, мягкими якъ пухъ, якъ зелене пѣрѣ, якъ оксамитъ...

Дивлячись на ту широку картину, я нагадавъ Кіѣвъ. Яке похоже мѣсце! Неначе одинъ чоловікъ выбирає мѣсце для оихъ давныхъ городѣвъ! Безпечность высокоости гѣръ и дивна панорама! Естетичность, любовь до натуры грали велику роль при выборѣ мѣста для давныхъ городѣвъ...

Надѣ вечѣръ мы рушили до дому. Больше не было на що роздивлятиосъ. Мы переѣхали Бугъ и потяглися лугами. На высокихъ шпильяхъ зновъ гордо поднялися, середъ зеленого моря, массивны муръ, зновъ Дрегочинъ ставъ городомъ. Нѣ, вже не поддурать! Прощай, помершій городъ!

Въ Дрегочинѣ и теперь, конаючи лѣхъ, знаходить давну мостову зъ камѣня на глибинѣ двухъ и больше аршинѣвъ, а подекуды земля провалюється въ якойо подземній ходы. Дрегочинъ мавъ свою исторію. Тутъ короновався Левъ Даниловичъ, король Галицкій; Дрегочинъ колѣсь витавъ королѣвъ, — а теперь его храмы поро-

жѣ, не сѣгодня такъ завтра впадутъ и зрѣвняють-ся съ землею...

Дрегочинъ нагадывъ менѣ ще одинъ помершій историчный украинскій городъ — Острѣгъ на Волыни.

Острѣгъ дуже похожий на Дрегочинъ, якъ мѣстоццою, такъ и своими руинами. И тутъ такъ само горы выступаютъ клиномъ на широку болоту рѣвинну, и на самому высокому углу, на крутыхъ шпильяхъ стоятъ городъ и давны руины. Широкой болота облягаютъ горы одѣ оходу и одѣ полудня. Вся рѣвинна заросла осокою и только по декуды на нѣй видно розкиданіи куцѣ лѣзѣ та вербѣ. Мѣжъ осокою вытѣло невеличка рѣчечка, котрой береги неоможованъ розливаются въ болотахъ та мочарахъ мѣжъ очеретомъ та осокою.

На самому высокому шпилью, зъ самого краю величю стоятъ руины церкви, збудованой княземъ Конотантинѣмъ Острожскимъ въ XVI вѣцѣ. Церква було чудовою византийскою архитектуры; слѣды красы еи видно ще й до сѣго часу. Стѣны и пять банъ стоятъ и теперь цѣлы, только половина одніи боковой банѣ надѣ олтарями вже завалилася. Банѣ легкой и гарнѣ съ поясомъ карнизѣвъ низу и зверху, але отають вже безъ покрѣвлѣ. Церква була просторна и довольъ высокая.

Заразъ коло церкви на три або чотыри сажени одѣ захѣдныхъ дверей отають кругла башта. Она притулилась однымъ бокомъ до кручѣ горы. Башта кругла, безъ покрѣвлѣ, стоитъ якъ великій уликъ, вкопанный зверху въ самый край горы або лучше, притуленный до горы. Стѣны у ней завтовшки на сажень, а маленькі амбразуры, якъ вѣконца, певно были пороблені для гарматъ. Зъ

неи можна було обстрѣлювати полуденну болоту рѣвинну. Така сама друга кругла башта отають черезъ дорогу на другѣмъ суосѣдномъ боцѣ високого клина. Зъ сѣи башты можна було обстрѣлювати охѣдну рѣвинну. Дверѣ въ баштахъ невеличкі. Обидѣ они дуже добре достояли до нашего часу. Цегла мѣчна, якъ камѣнь, а на баштахъ не примѣтно слѣдовъ руйнующего часу та негоды.

Подѣ горами внизу отають прездореве езуитске будованье, збудоване квадратомъ, зъ двѣромъ въ серединѣ. Се будованье такъ здорове, что въ нѣму можна помѣстити всѣхъ теперѣшнихъ Острѣгскихъ жидѣвъ зъ ихъ мизерными краминками. Будѣвля додержалася дуже добре; только вставити вѣкна и дверѣ, и она буде годяща для жати. Теперь сѣй корпусъ разбирають и ставятъ зъ цеглы учительску семинарію.

На горѣ, въ кѣнци города, была ще одна руина монастыря, котору теперь графиня Блудова поправила, завела тамъ школу для духовныхъ дѣвчатъ, переробила зъ руинъ православу невелику церкву. Се была найменча руина въ Острѣгѣ.

Теперѣшний Острѣгъ — то власно только одна улица, котра иде зъ горы внизъ. Она обставлена жидѣвскими домами та краминками. Не великій кутѣкъ города, де живутъ мѣщане, розкинутый коло руинъ церкви Острожского на горбахъ. Тутъ на двухъ горбахъ отають православна городска церквѣ и католицкій костелъ, похожий на хату. И коло церкви, и коло костела нема навѣтъ дзвѣнницъ: бѣднѣ давники вносятъ на стѣпахъ. Sic transit gloria mundi! На оихъ горбахъ отають прогимназія и кѣлька красихъ окарбо-

щества им. Качковского въ Сокалі прїїшла на порядокъ дневный така справа: Одинъ священникъ, дѣяльный и ревный ширитель выданъ общества, звернувъ пачку книжокъ выданныхъ обществомъ, а именно „Календаря на годъ 1886“ и „Житіа св. Кирилла и Методія“, — котрі то обѣ книжки вышли подъ редакцію п. Мончаловского, — и заявивъ, що бѣтъ яко овященникъ и яко Русинъ тѣхъ книжокъ членамъ общества роздавати не може, бѣдає книжки тїи Выдѣлови и коли общество має такї тенденці, якъ отсі книжки, бѣтъ его пошпирати не може и зголосивъ свое выступленіе изъ общества им. Качковского разомъ съ своими парохіями. То само зробивъ другій членъ філіи, овященникъ, такожъ съ прихожанами. „Мы тому и не дауємося, — пише до нашої редакції одинъ изъ найдѣятельнѣйшихъ членовъ Выдѣлу філіи Сокальскої, — бо п. Мончаловскій, редагуючи тїи книжки по своему, а не по нашему духови, яскраво оскорблявъ рускїй найдорожшїй чувства, и каждый овященникъ, ображенный небылицами п. Мончаловского, мусѣвъ призадуматися: що то дальше буде, коли выданя общества заоспирати будуть нашъ народъ такими небылицами, котрыхъ доручати парохіямъ непорочно и на вѣтъ небезпечно. Въ наслѣдокъ того заразъ тїи два ревнї овященники патріоты съ членами-парохіями своими изъ нашего общества выступили и книжочки съ „Календаремъ“ звернули.“ — Щобъ уникнути бѣлого скандалу и ратувати честь общества им. Качковского, Выдѣлъ Сокальскій філіи удаво до центр. Выдѣлу съ основнымъ представленіемъ, щобы для добра самого общества и для добра загального усунувъ п. Мончаловского зъ Выдѣлу редакціонного общества им. Качковского. — „П. Мончаловскій — пише намъ дальше выше згаданный патріотъ, членъ Выдѣлу філіи Сокальскої, — нехай собі на здоровѣе кинѣтъ зъ дорогихъ чувствъ Руси въ овоѣмъ „Страхопудѣ“. О такї оданицѣ наша Русь австрійска не отойтъ. Она вже бѣльше переболѣла, и такї напасти поодинокихъ заблудшихъ овоихъ сыновъ переболитъ. Якъ тутъ зачуваємо, п. Мончаловского центр. Выдѣлъ усунувъ уже зъ Выдѣлу редакціонного и въ дальшихъ книжочкахъ видно вже нишу руку, — то-жъ мы позостанемо при обществѣ им. Качковского, якъ рѣвно еємо членами „Просвѣты“, — бо намъ, яко провѣтителамъ сѣльского народу не йде о партійность и политику, а о подаванѣе здороваго корму духового для словесного стада нашего. А пишу то не бѣтъ себе, анѣ бѣтъ Выдѣлу філіи общества им. Качковского, але бѣтъ имени воѣхъ патріотѣвъ-ветеранѣвъ нашої Сокальщины, котрымъ лїшь добро нашої Руси лежитъ на серци.“

По ухвалѣ Сокальскої філіи общества им. Качковского п. Мончаловскій, членъ центр. Выдѣлу, написавъ въ овоѣмъ „Страхопудѣ“ (въ ч. 8) таку апострофу до овященникѣвъ Сокальщины:

„Легионъ іезуитѣвъ и набожный Сзасъ также возмущились Календаремъ Общества им. Мих. Качковского на 1886 годъ и изданноу тѣмъ же обществомъ книж. „Житіа свв. Кирилла и Методія“. Если же и які-то не коенды, но овященники въ Сокальскомъ не могутъ спокойно спати по поводу тѣхъ изданій, то они — или домашними Бо-

ровичи, или фанатики-украинофилы, котрыхъ въ сущности дѣла ни православіе ни католичество ничего не касаются (отже атеисты! — *Ред.*) или, наконецъ, они in ripeto знанія церковной исторіи... и in ripeto народныхъ отремленій, если не предумышленнымъ игноранты, то по меньшей мѣрѣ... слабосильны... Патріотизмъ Сокальскихъ іезуитѣвъ... не здоровый патріотизмъ, а царшавый.“

Такъ апострофуе п. Мончаловскій въ овоѣмъ органѣ Сокальскихъ овященникѣвъ-патріотѣвъ, а побѣйше центральный Выдѣлъ общества им. Качковского ухвалюе ему „полную признательность“... А прещѣнь годилось центр. Выдѣлову пошпирати людей доброй волѣ въ Сокальщинѣ!...

Мы не разъ на видѣ того, що дѣся нынѣ въ центр. Выдѣлѣ общества им. Качковского и хто тамъ верховодитъ, — завдаємо собі пытанье: чи и на скѣлько пошпирати намъ се общество? Мы бѣтъ завдаємо собі такъ оамъ, якъ той Ви. патріотъ ветеранъ зъ Сокальщины. Просвѣты народу намъ потрібно, якъ спасенія; рукъ до работы намъ на тѣмъ поли нѣколи не буде за богато. Але мы нѣколи не прилесяемо тому, щобы замѣсть правдивой просвѣты ширено деморализуючу пропаганду въ народѣ и середѣ школьной молодежи... Въ кождѣмъ такѣмъ случаѣ мы рѣшучо высказуємо овоє veto.

Дотация гр.-кат. клира въ трехъ епархіяхъ галицкой Руси.

Одинъ прїятель нашої часописи, овященникъ, завдавъ собі трудъ и на подставѣ матеріалу, який доставили ему три „Шематизмы“ трехъ епархій нашихъ и „Провѣдникъ статистично топографичный“ Оржеховского (выд. по польски въ Краковѣ 1872), уложивъ статистичный оглядъ дотаций руского клира въ Галичинѣ, котрый понизше подаємо. Оглядъ сей, хочъ може и не зовѣстъ локладный, все-жъ таки бодай въ загальныхъ чертахъ подае намъ образъ матеріального стану нашої церкви и еи клира и може показати, якими бѣльше-менше силами экономичными руско духовенство розпоряджае. Зъ огляду сего показуеся, що клиръ душпаствырскій пообѣдае въ земли:

I. Въ еп. львовскій	61.892 авс. морг.
II. „ еп. перемыскій	55.907 „ „
III. „ „ станиславѣвск.	36.163 „ „
Разомъ	153.962 авс. морг.

Зъ того выпадае:		
на львовоку аен.		на станисл. еп.
орного поля	45.445	25.594
сѣножати	16.907	9.653
пасовиска	834	681
лѣса	696	235.

Въ перемыскій епархіи черезъ сумаричне поданіе чола моргѣвъ не можна подрѣбно означити родѣвъ землѣ; лѣса еоть въ оѣй епархіи надъ 1000 моргѣвъ.

I. Митрополія галицка має слѣдующї добра церковнїи (табулярнїи):

	ор. поля	сѣнож.	пасов.	лѣса
Яхторѣвъ	304	82	57	931
Крылоу	284	63	26	762
Перегаинско	145	536	3992	47530
Соколь (до Крылоса)	—	—	24	132
Унѣвъ	191	82	33	658

царскому стили. Надъ скелею понавѣшувались въ низъ куцѣ. По горѣ и въ низу зъ боку озера роете лѣсокъ. Се мѣсце чудово, поетично! Оно нагадуе таке самѣ мѣсце коло Люцерна въ Швейцаріи. Нѣ одинъ проѣзжіи и прохожіи не минае сѣго мѣсца. Мимо волѣ станешъ коло нѣго, напьешся холоднои воды, посидишь въ густѣй тѣни дерева, подъ скелею, намилиуешся озерцемъ, кѣйтками та прохолодою въ тѣни сего чудового куточка.

1879 р.

Ив. Нечуй.

„Морочимый морочила“.

Такъ имѣ и говорятъ: Судя меня, судья неправедный.“
Н. А. Острожскій.

Съ великимъ удовольствіемъ прочитавъ я въ „Дѣлѣ“ гарну статью І. Левицкого, написану въ отвѣдѣ на „найновѣйшїи“ нѣбы-то „разоблаченія“ п. Якова Головацкого въ справѣ Кулѣша и правописа въ Галичинѣ. Справа оя ще бѣтъ 1867 р на тѣлько звѣстна и на тѣлько для п. Головацкого негонорова, що бѣтъ повиненъ-бы и зовѣтъ еи не тыкати, и певно, що не бѣтъ-бы розмазувати еи вже третїй разъ передъ нашою публикою, не такъ деморализованою та нерозвиненою, якъ тая, що читае тѣ органы, до котрыхъ бѣтъ паше. Остра, а съ почувѣмъ достоинства и съ знаніемъ рѣчи написана отвѣдѣ І. Левицкого свѣдѣтитъ, що и мы уже на тѣлько выросли и дозрѣли, що не дамо собі импонувати пустыми

Залукѣвъ	280	5	33	55
Разомъ	1204+	768	+4165	+50068
= 56.205 моргѣвъ.				
II. Епископство перемыске має добра:				
Страшевичѣ	255	22	45	272
Валаява	295	27	10	45
Вальче	5	7	2	12
Вѣлюнячѣ	179	4	17	6
Разомъ	734	+ 60	+ 74	+ 335
= 1.203 моргѣвъ.				

III. Капитула перемыска має добра:				
Шехинѣ	150	30	27	615
Луцкѣвъ	71	27	51	587
Воля Мнгова	65	90	91	1226
Разомъ	206	+147	+ 169	+ 2428
= 3.030 моргѣвъ.				

IV. Василіане въ Галичинѣ мають добра:				
Нанчѣвка вел.	—	—	—	421
Зелена	390	34	4	—
Бабянка	138	17	13	79
Бесѣды	52	70	11	23
Букова	668	116	15	456
Красношуща	123	39	45	208
Лаврѣвъ	224	37	46	271
Погоня	47	13	15	111
Высоцко выж.	321	100	33	93
Журавнѣвъ	260	187	87	1067
Разомъ	2223+	613	+ 269	+ 2729
= 5834 моргѣвъ.				

V. Дотация прихода Зарванчѣвъ:				
Цвѣтова	615	+ 98	+ 1	+ 232
= 1.046 моргѣвъ.				

Всего разомъ: 67.318 моргѣвъ.
Опалъ мають:

	въ натурѣ	оплаченый
въ львовск. еп.	115 приход.	—
въ перемыскій	340 „	12 приход.
въ станислав.	52 „	23 „

	въ натурѣ	оплачене
въ львовск. еп.	17 приход.	1 приход.
„ перемыскій	18 „	— „
„ станислав.	17 „	13 „

Пасовиско опѣлае съ громадою мають 47 прих.

„ „ „ дворомъ „ 5 „

Млынъ и тартакъ має 1 приходѣ.

Пропинацію и рыболовство має 1 приходѣ.

Скѣпщина, мешне або проскурне въ збѣжу онопомъ або зерномъ еоть въ 122 приходѣхъ перемыска епархіи; въ 30 приходѣхъ еоть скѣпщина або мешне оплаченїи.

Олѣтъ або де що зъ матеріалу будѣвляного мають 21 приходѣ.

Конгреры не побирають въ львовскій еп. 18 пар., въ перемыскій 20, а въ станиславѣвскій еп. 6.

Доплачуять до конгреры:

въ львовскій еп.	38 пар.	4237 зр.	18 кр.
„ перемыскій еп.	60 „	3168 „	78 „
„ станиславѣвскій	10 „	1776 „	10 „
Разомъ	108 пар.	9172 зр.	6 кр.

Доплаты до конгреры побирають парохїи и сотрудинки:

въ львовскій еп.	238.308 зр.
„ перемыскій еп.	165.624 „

въ станиславѣвскій еп.	93.359 „
Разомъ	497.291 зр.

Въ перемыскій епархіи еоть выказанныхъ мурованныхъ церквей 172 (130 матерныхъ, 42 дочерныхъ), деревляныхъ 1.115 (580 матерныхъ и 535 дочерныхъ).

ДОПИСИ.

Зъ Ярославчины.

(Посмертна згадка.) Въ второкъ 13 (25) мая бѣдали мы послѣдну прислугу декановъ порохницкому, о. Антонію де Шимкевичъ Терлецкому, парохови въ Полнатичахъ. Село се, якъ и другїхъ сѣлъ десѣтка, лежить вже на заходныхъ окраинахъ гал. Руси. Въ деякихъ зъ нихъ: въ Горицѣхъ, Миротинѣхъ, Кречовичахъ, мѣсточку Лежайску, въ Домбровѣхъ, Тарнавѣхъ, Канчувѣхъ, Залѣско и др. рѣдко де почувѣшь рускоє слово. Вся тварь говоритъ вже покарѣченымъ языкомъ польскимъ, въ школахъ учить лїшь по польски, проповѣдь въ церкви чуе и розумѣе лїшь по польски, хотїи вѣрно придержувѣе греческого обряду и свои рускоє церкви. Другї села, якъ Дубно, Корѣвѣвка, Ожана, Крамарѣвка, Порохникъ (мѣсточко) и др. суть ще черезъ половику рускїи и вписались такими при послѣдній конскрипціи. До сихъ належать и Полнатичѣ съ кѣлькома приселками, числячимъ рускихъ душъ по 2, 12, 15, 18 ажъ до и надъ 200. Въ загальнѣ порохницкій деканатъ поѣдае 10 парохій рускихъ съ 11.000 душъ, канчуцкїй 9 парохій съ 10.000 душъ. Они роскиненїи оазами по Мазуричинѣ въ райѣвскѣмъ округѣ. Колїсь, якъ ще несе переказъ межи народамъ, вся Райѣвщина була рускою землею. Би подарїла одна кожь котра-сь зъ Мѣшкѣвъ Бѣу-итамъ и тїи погошадарили тутъ въ корїсть польскости и латиньства такъ чисто и скоро.

Само собою розумѣеся, що становїще руского овященїка въ тѣхъ сторонахъ засяньскихъ еоть дуже трудне. На него не тѣлько дивляеся всѣ яко на духового пастыря вѣрныхъ нелатиньского обряду, але наглядуютъ такожъ дуже пыльно, чи и о скѣлько бѣтъ интересуєя справою рускою и чи не псує давной колонизаціонной работы. Надъ рускимъ овященникомъ дыбають тутъ аргусѣи очї латиньского клира, панѣвъ, панѣвъ, двораковъ и старостъ. Рускїи овященникъ, киненный сюды судьбою, мусить бѣтъначатись надзвычайнымъ тактомъ, пыльностею въ повинно своихъ обовязкѣвъ, примѣрнымъ пожитіемъ и благородуемъ пастырскимъ. Инакше бѣтъ не высказъ довѣрїи и поважаня нѣ у своихъ, нѣ у чужихъ.

Въ Полнатичахъ бувъ передъ десяти роками парохомъ о. Ванчаровскій, чоловікъ старого автораменту, не перенятый ще духомъ бѣтроженя руского. Въ домѣ его процвѣтавъ ще языкъ польскїй, а за поповѣствомъ польскимъ ширився польскїй духъ и по селу. Тѣлько пок. братъ о. Ванчаровского, урядникъ финансовїи дирекціи у Львовѣ, давъ на стѣлько о рускѣтъ села, що выславъ сюды даромъ книжочки въ „Просвѣты“. При выборахъ однакожь полнатичкїй лѣде ишли засѣдѣды солидарно съ Мазурами. Дперва, коли парохомъ Полнатичѣ ставъ о. Терлецкїй, рускѣтъ сталася двигати навадъ скоренко и нынѣ по 10 рокахъ усильно хотя тихой працѣ, Полнатичѣ жїють рускимъ житіемъ, брали участь въ вѣчу рускѣмъ, голосували при послѣднихъ выборахъ до Рады державной на руского кандїдата, говорятъ дома по руски, завели такїи-же языкъ въ школахъ, бѣновили

выхъ та приватныхъ домѣвъ. Зъ широкои рѣвинны Острѣгъ має видѣ гѣрода, якъ и Дрегочинѣ, и видѣ доволѣ грѣзный, котрого надають ему двѣ круглї башты. Руины церквей красуются на краю кругого шнїаю, якъ на высокому неместахъ. Мурованїи бѣлїи домки та церквы въ садахъ придаютъ ему и теперъ видѣ городка, хочъ дуже убогого, мизерного. Все таки Острѣгъ повѣтѣе мѣсто, має крамницѣ, стоить недалеко бѣтъ залѣвонїи дороги и немає чоґо боятись — цезнутї зъ лица землѣ безъ слѣду.

А колиѣс тутъ кнїѣла жїзнѣ кругомъ богато и значного магната Константина Острожского, тутъ була напечатана перша Библия на церковно-славянскѣмъ мовѣ. Зъ вѣдомъ вышшовъ козацкїй гетьманъ Наливайко и поднявъ повстаніе проти Польщѣ...

Черезъ одну почтову стацию за Острогомъ по дорожѣ въ Дубно є чудово мѣсце край села. При кѣнци спуску въ село, подъ горою, стоить коло самои дороги скеля. Подъ тѣєю скелею въ самому низу є печера, а зъ печерѣ рїне вода невеличкою рѣчечкою. Джерело таке велике, що примѣтно, якъ быстра вода рїне зъ-подъ землѣ. Печера заставлена залѣвными кратками, а за ними поставленїи на камяной стѣнѣ образъ. Вода збираетъсѣа подъ самою скелею въ невеличкїй, чудово опорїженый отавочокъ або озерце, середѣ котрого зеленѣе острѣвѣцъ, вскрытый кѣйтками. Вода зъ озерца стѣкає рѣчечкою внизъ на рѣвинну, де протѣкає въ оосѣхъ течѣи. На самый шляхъ выгукнає гарненька будѣвля чи сторожа, въ швай-

словами и безцеремоннымъ тономъ. А вже-жъ коли хто доси старався намъ именно такими дешевыми эффектами заимпонувати, то певно п. Головацкїй. Отъ ового переѣзду въ Россію ставшишъ оракуломъ для деякихъ кружкѣвъ нашої интеллигенціи, бѣтъ що року обдаровує нашу литературу кѣлькома „научными“ фелетонами въ „Словѣ“ та „Проломѣ“ и зъ ового пїтїйского трїнога радить и судить въ нихъ все: и мїнувшѣсть и теперѣшнѣсть и будучнѣсть. И кого то бѣтъ не осуждававъ зъ того трїнога! Съ якимъ легковаженіемъ бѣтъзавога бѣтъ о такихъ працяхъ, якъ Огоновского „Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“, якъ монументальна граматика Миклошча, — той самъ п. Головацкїй котрого одинако „монументальна“ работа — „Пѣни народнїи Галицкои и Угорскои Руси“ — останеъ хїба памятникомъ того, якъ можна крайнимъ недѣальствомъ, неумѣлымъ порядкованіемъ и некрїпачностью змарувати працю цѣлого поколѣня пыльныхъ и любовію бѣданныхъ дѣлу збирателѣвъ этнографичного матеріалу! Мы тїаміи, и нѣколи того не забудемо, съ якимъ цинизмомъ п. Головацкїй по причинѣ Миклошичевого „Словара“ говоривъ о „прятающей силѣ русскаго рубля“, съ якою импертиненціею выкрикнувъ бѣтъ надъ головами такихъ тверезыхъ, такъ старанно и совѣстѣно кожде слово важучихъ ученыхъ, якъ Миклошичъ и Огоновскїй — Лессинговеє слово: „О морочимые морочили!“ Гай, гай, та чи слѣдъ же бы то п. Головацкому строити зъ себе Ната-на Мудрого, тай то ще де? — на поли изъ ко-

завѣства? Мабуть п. Головацкїй забудѣтъ уже про одинъ фактикъ зъ свои власной науковон карьеры, де его лингвистичнїи способностями проявилосѣа блискучимъ способѣмъ, — чи може спекулює на то, що мы, въ Галичинѣ сидѣчи, про него не знаємо? Ну, допоможемо-жъ або памяти, або — совѣсти п. Головацкого!

Було се въ р. 1867, якъ разъ по славнѣмъ и воехвалнѣмъ переходѣ п. Головацкого до Россїи. Власть русскаѣи не знали, що и зробити съ такимъ знаменитымъ зѣбуткомъ свои политикїи. Тогдѣшнїи министръ просвѣты, гр. Дмитрїй Толстой, оглядався на всѣ боки за бѣтъвѣдною ваканціею, на когтру можна-бы посадити новоприсоединенного брата-Галичанина. Ваканція швидко и бѣкрылась: въ Одессѣмъ университетѣ не обсаджена була катедра русскаго языка и русскаго литературы. Отъ и подумавъ гр. Толстой, що коґо-жъ краснаго и придумати на сю катедру, якъ не знаменитого „русского“ ученого зъ Галичины! Правда, въ русскаихъ университетахъ катедры тодѣ обсаджувалися зъ выбору всего сенату университетского, — ну, але въ въ кождѣмъ такѣмъ разѣ, де п. министрови захочеа щоґо мати по своему, найдутся и отежки и пождѣнники, щобы все по его и зробити. Такъ сталосѣа и оамъ разомъ. Похлопотавъ п. министръ, навѣтъ особисто ѣздивъ до Одессы ad disendum verbum, — и полуднїи сенатъ выбравъ нашего земляка на катедру русскаго языка и литературы. Отъ тутъ, бачилось, заблыснутъ его способности! Та ба, не такъ окладоєа, якъ ждалосѣа,

церковь и помалювали безъ конкуренціи, сѣвають въ церквѣ въ нѣть, слушаютъ рускои проповѣди — однимъ словомъ, суть Русинами. А вся заслуга припадае лишь пок. о. Антонію.

Антоній Терлецкій походилъ въ бѣдной шляхтоцкой родинѣ рицарѣвъ Шимковичѣвъ де Перестрѣль. Родился въ 1839 г. въ Городищи, коло Дрогобыча. Батько его бувъ дякоучитель, мати шляхтянка. Родячъ отъумерли его скоро. Въ гимназій самъ дѣлалъ про свое удержанье, але належавъ до першихъ учениковъ. Оженившись и высветившись въ 1871 г., проживавъ лише на Мазурщинѣ: въ Крамарѣвцѣ, а оттакъ въ Полнатицахъ. Тутъ тихимъ але постояннымъ трудомъ допровадивъ днѣ своихъ громадянъ до результатовъ, выше наведенныхъ. Нѣвѣй прикості — а тихъ было досить въ рѣвнѣхъ бойбѣхъ, — не були въ силѣ зломити его крѣпкою волѣй и его патриотизму. Огъ наведемо лишь одинъ фактъ. Въ приселку Челятичахъ съ 262 рускими жителями отъ давня не было цркви. Покійный намѣривъ збудувати тамъ бодай каплицю. Селяне згодились, але двѣри не вступили до конкуренціи, а старостѣ Ярославке просто зборонило будову, заставляючи сѣмъ, що се бувъ бы великій тягаръ на громаду. Властива тенденція тутъ однакожъ ясна: не буде рускои церкви, то и люде съ часомъ перейдутъ на латинскій обрядъ. Що-жъ робитъ о. Терлецкій? За свои грошѣ зводитъ цеглу, матеріалъ будовляний и смѣсь въ перепонѣ, бо знае, що люде оттакъ и безъ конкуренціи помогутъ добре-початому дѣлу. Та ба! Отгуть якъ-разъ заскочила его нежданна смерть. Въ тыждни не стало его на западене легкихъ.

Похорони отбулися свѣтло. Священники въ числѣ 25 посѣщили и въ подальшихъ еторѣвъ, отдати послѣднѣ цѣлованіе своему другу, доброму сусѣдову и ревнѣму патриоту. Въ часѣ литургіи державъ о. Вѣрецкій слово. Чи всюды такъ бувае, не знаемо, але въ Полнатицахъ черезъ цѣлу проповѣдь чути було лишь плачъ и войтъ. Вѣвъ буквально голосили, мовѣ-бы каждый въ нихъ не душастыра, а своего рѣдного батька провожавъ въ могилу. Все тиснулося до домины, чтобы бодай кѣнчиками пальцѣвъ доткнулися тѣлннхъ останковъ покійного. Вдова лишилася съ 5 дробными дѣточками и съ доброю памятею про своего чоловіка, щирого труженика въ винограді Христовѣмъ и ревного патриота Русана. Перомъ ему свѣта землиця, а намъ больше такихъ людей! Спочивай, праведнику, вѣчнымъ сномъ, а души Твоѣй нехай Всевышній подасть вѣнецъ славы!

Дѣяльність политична двохъ польскихъ писателей.

Два видны писатели, котри до Украины приналежали и о тойбѣ писали, померли сего року. Одинъ зъ нихъ, Богданъ Іосифъ Залескій, вѣлѣтній поетъ, що видѣвъ Украину и козачество лише въ выдуманихъ польскихъ свѣточахъ одежахъ, названий Мидцевичемъ въ его предѣлахъ наибольшимъ славянскимъ поетомъ. Другій Михайлъ Чайковскій, писатель и колишній патриотъ польскій, потому живъ въ Турціи, де р. 1850 принявъ послѣдъ, а въ концѣ, повернувши зновъ до вѣры христіанскои, принявъ православіе, за амнестію вернулся до Россіи и въ глухой старости умеръ сего року. Его поворотъ до Россіи бувъ причиною, чому польска праса такъ досить скептически и равнодушно обшлася съ нимъ въ некрологахъ и біографіяхъ. Вправдѣ обшцѣвъ бувъ проф. Станиславъ гр. Тарновскій

Вельможный протекторъ ошвѣстивъ и. Головацкаго о чести и похвалѣ, яку ему зроблено въ Одесѣ и радивъ ему чимъ швидше подякувати сенату, бо коли писмо напѣло до Одессы и было прочитане, воѣ профессора только руками развели. Показавши, що знаменитый ученый и «русскій лингвистъ» не знае «русской» мовы. Въ его коротенькомъ писмѣ найшлося не больше и не меньше, якъ 27, кажемо двадцать и сѣмъ школярскихъ похибокъ противъ русскаго мовы и оштакоты! Порадившиася мѣжъ собою, сенатъ рѣшивъ поощеркувати ошѣпки и. Головацкаго на его писмѣ червонимъ аттраментомъ и выслати се писмо въ вѣлѣной руки министру гр. Толстѣму, съ смиреннымъ запытаньемъ: «Що Ваше Превосходительство прикажете зрѣбати съ такимъ профессоромъ, котрого бы ще треба отдати на пару лѣтъ до школы грамотности, закамѣт пускати его на катедру?» Що подумавъ собі гр. Толстой, прочитавши се запытанье, — не знати. То только знаемо, що о подорожи п. Головацкаго до Одессы на катедру университетску не было вже больше й мовы, тымъ менше, що швидко за тымъ откылася для него нова ваканція въ Вильнѣ, при котрій ишло не такъ о грамотности, якъ о иншій способности, котрыхъ у и. Головацкаго находится троха больше. Ну, та про се колико иншимъ разомъ.

Иванъ Живовъ.

держати про него отчитъ у Львовѣ въ цвѣтнѣ о. р., однакъ до того не прийшло.

М. Чайковскій бувъ по 1831 г. въ Царгородѣ агентомъ политичнымъ князьвъ Чарторыйскихъ въ Парижѣ, котрыхъ мешканье „Hotel Lambert“ бувъ центромъ дипломатичной и политичной акціи польской, котра цѣла лише на эмиграціи концентрувалася за-для осторожности правительства австрійскаго, русскаго и прусскаго. Заразомъ „Hotel Lambert“ бувъ центромъ добре зорганизованной партіи консервативной на эмиграціи, бо друга часть численной эмиграціи въ Парижѣ и Франціи цѣлою належала до радикально-демократичной партіи и брала активну часть въ революціяхъ и войнахъ въ цѣлоі Европѣ р. 1846, 48, 49, именно въ Сициліи противъ Бурбоновъ, въ самой Италиі противъ Австрій, въ Вѣнѣ. Вадекошѣ, Познаньцѣхъ, Галичанъ и Угорчанъ. Консервативна партія кн. Чарторыйскихъ значно менше брала участь въ тыхъ борбахъ, а планомъ еи була такожъ реставрація Польщѣ, и то монархично, eventualmente подѣ династію кн. Чарторыйскихъ, оборона католицизму (для того на эмиграціи повстають Змартвухвстанці, що остаетъ все въ интимныхъ зносинахъ съ кн. Чарторыйскими), и въ той цѣли выдавала рѣзны публікаціи и часосны значны дѣла, к. пр. „Wiadomości Polskie“ (1857—1860) подѣ редакцію Валеріяна Калинки и Юліана Клячка, критика польского, черезъ якийсь часъ, за гр. Байста, гофрата въ министерствѣ справъ вѣнскихъ и пошла до Сойму галицкаго. Кромѣ того королю довали кн. Чарторыйскі, яко начальники партіи, съ рѣзными людьми на чужинѣ и у отчизнѣ, и удерживали политичныхъ агентѣвъ въ найважѣйшихъ мѣстахъ, якъ въ Лондонѣ, Римѣ и Царгородѣ, де бувъ агентомъ Чайковскій, котрого впливъ доходивъ до Болгаріи, Сербіи, Волочины а навѣтъ и до Россіи черезъ старообрядцѣвъ, котрымъ выстаравъ о епископа, якого они не мали и не могли добтати, хочъ у Вѣднѣ по доволѣтнхъ королевахъ позволено было на основанье блокерничнаго епископства и хочъ сильна прийшла помощь матеріална отъ русскаго старообрядцѣвъ. Безъ успѣху шукала деушация блокерничка по Востоку за епископомъ, ажъ Чайковскій наравѣвъ и въ справѣ Амвросія, бывш. митрополита въ Серавѣ, котрый прогнанъ Турками, не мавъ вѣнскихъ средствъ до жити и бувъ отъ 1846 г. первымъ ихъ епископомъ. Якъ 1849 г. покоренъ були Мадары, то много Поляковъ, Мадарѣвъ и Италіанцѣвъ перенесло до Турціи и приняло вѣру магомеданскую, а съ ними и Чайковскій, и отъ того часу переставъ бути агентомъ ошціалнымъ, хотиъ есть фактичнымъ дальше. Хочъ Россія и Австрія старались русскаго дипломатично вымогти на Турціи выдѣлене вѣхъ эмигрантовъ, однакъ турецкій министръ опр. вѣнѣ. Рѣшиль-паша, прихильникъ кн. Чарторыйскихъ, до того не допустивъ. Подчасъ войны вѣхѣхъ (кримеи) бувъ Чайковскій яко Садикъ-паша вождѣмъ полку козаковъ султанскихъ, котрый р. 1853 на одѣставъ ферману султанского зректувавъ въ Поляковъ, Турковъ, Арабовъ, Ариавѣвъ, Албанцѣвъ и прч. Ровночасно повстае до войны противъ Россіи въ Турціи дивизія полска козаковъ султанскихъ при помощи Англіи подѣ начальствомъ Вл. гр. Замойского, высланого черезъ кн. Чарторыйского; однакъ та дивизія була по войнѣ знесена. Вправдѣ хотѣли тогдѣ деякі Поляки выступити такожъ противъ Австрій, однакъ Англія, Франція и Сардинія на то не пристали, бо неутральна и загадочна въ поствѣхъ супротивъ Россіи Австрія застерегла собі то въ конвенціи лондонской. Незадовго по той войнѣ зачато вводити унію церковну въ Болгаріи, де Римъ дотеперъ уживавъ Змартвухвстанцѣвъ, воспоминаючи-ся взаимно съ партією польскою консервативною, и в епископа для болгарскихъ уніятѣвъ посвящено Іосифа Сокульского; той однакъ вынѣлся небажомъ до Россіи и за его примѣромъ пошывше впливовый Садикъ-паша, котрый провокувавъ реставрацію Польщѣ при помощи Турковъ въ повѣсти „Węgryhoga“.

Его товаришъ по перу, Богданъ І. Залескій не отговаривъ важной ролѣ политичной, хочъ належавъ до важѣйшихъ осібъ на эмиграціи. Нанисавъ бнѣ вправдѣ памятного 1848 г. листъ политичный до Палакиного и Ригера подѣзъ зѣзду славянского въ Празѣ, де насъ репрезентували Ив. Борискевичъ, А. Закалинскій и бл. п. крылдъ Гвнелевичъ, однакъ сей листъ писанный въ другѣ екслюзивно польскимъ не могъ нѣкого потягнути за собою.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ рады державной.) Подаючи онѣмъ коротенько резиме зъ засѣдана рады державной д. 25 с. м. згадали мы о отгѣвѣ гр. Таффе на интерпреляцію пос. Гайльберга, не подаючи однакъ докладно зѣмѣту ош интерпреляціи. Для того доповняемо еи нинѣ. Дня 20 с. м. поставивъ пос. Гайльберга слѣдуючу интерпреляцію. Контрельна комісія для дову державного высказала въ своемъ послѣднемъ справозданнѣ поглядъ, „що затяганье зворотныхъ догѣвъ въ псодиночнхъ ресурсахъ министерства не подѣноситъ нѣякъ интересу здороваго поступованья финансового и не показуеъ корыстнымъ для окарбу державного“. Якъ ошотатовано на послѣднемъ засѣданнѣ сѣи комісії, принято сей поглядъ своего часу одолушно и для того треба было его выказати въ справозданнѣ. Правительство отгѣвило на то акцію, котра на томъ-же послѣднемъ засѣданнѣ

дала причину до дуже энергичныхъ интересовъ и ошопукала двохъ членѣвъ до выступления, ба, стала причиной, що предѣдатель комісія мавъ чи має ще выступити. Правительство именно розпорядило чи вымусило откликанье настоятеля бюро контрольной комісії для дову державного и такимъ дѣломъ вышасало насильно въ самостоянье, свободне и независиме дѣланье сѣи комісії, черезъ що нарушило еи дѣйство дуже тяжко. Подписаны пытають отже правительство а особливо п. президента министровъ: якъ може правительство оправдати таке поступованье, котрымъ наружуеъ самостоянье и свободна дѣяльність комісії контрольной и робитъ невозможно свободне и повне выконуванье законно вложенныхъ на ню обовязковъ. Отгѣвъ на сю интерпреляцію вже зѣбѣсна. — При дебѣхъ надъ закономъ о забезпеченнѣ робѣтничѣвъ дѣя 25 с. м. промовлявъ насампередъ генеральный бѣсѣдникъ пос. Екснеръ противъ проекту закона. Онъ разбиравъ сей проектъ зъ двохъ точокъ: 1) що до объема закона и 2) що до власти правительства, яку сей законъ допускае. Онъ выказуеъ отже насампередъ, якъ выключена отъ сего закона порѣбка большѣи комісії промысловой и якъ она звужала кругъ тыхъ, для котрыхъ властиво законъ назначенъ. Онъ каже: „Большѣ характеристичнымъ якъ своего рода поступованье супротивъ селянъ показуеъ поступованье комісії супротивъ правительства. Закону сего, такъ якъ онъ лежитъ передъ нами, не можна иначе зѣдѣлювати, якъ что то есть одно велике повномочіе выставлене правительству. Бѣсѣдникъ каже, що онъ въ законодательствѣ забезпечуеъ не може отбѣзжити калѣтѣва случайного отъ хорошихъ, бо и яка-жъ есть рѣзница межъ ними? Хаба лишь тѣ, що калѣтѣво настаетъ въ одной хвилѣ, а на хоробу складується рѣзны отбѣзныи черезъ довший часъ. Забезпеченье на случай калѣтѣва вышло лишь зъ отѣи, що въ невныхъ кругахъ мають велику анітію до машинъ. Коли отже звѣжимо §§. 1 и 2 сего закона то покажеся, що большѣи комісія мала якусь ошособившу приклонность для робѣтничѣвъ при машинахъ промысловыхъ зъ одной стороны и зъ другой знову вытупила дуже остро противъ властителей такихъ машинъ. Противно дѣлаеъ съ робѣтниками господами; тыхъ менше уважляеъ, хочъ они могутъ такожъ робити при машинахъ господами, а властителямъ машинъ господами признано всяку польгу. Екснеръ доказуеъ опѣсѣла потребу науки фабричной гигіены и заводженіи такихъ машинъ, въ котрыхъ вже при самой ихъконструкціи было-бы уважляеъ безпечность; на послѣдокъ промовлявъ за заведеньемъ палатъ робѣтничихъ. Пос. Бѣлиньскій зазначивъ сей законъ головно зъ становища гуманитарного и доказуеъ, что лишь при помощи такихъ законовъ можна буде побороти ошціалну демократію. На само поступованье при забезпеченнѣ задѣляеъ отъ тѣхъ, что каже, чтобы и робѣтники причалялись вкладками до фонду, бо въ противнѣмъ случаю лишь фабриканты мусѣли-бы творити товариства а робѣтничѣвъ треба-бы уважати за машину.

(Зъ комісій и клубѣвъ парламентарныхъ.) Подкомісія, зложена въ комісії для службъ вои прагматика, котра по зѣбѣтнѣмъ заявленню гр. Таффе, что палата посѣловъ не есть компетентна до предкладанья закона, має цѣлу справу предложити палатѣ до порѣшеня, уконотмѣшувалася вже и выбрала своимъ предѣдательствомъ пос. Гнѣвоша а пос. Шаршмидови поручила выготворенье справозданья. — Клубъ нѣмецко-австрійскій постановивъ сѣи дѣлами зянтися выготвореньемъ проекту закона о заложеннѣ палатъ робѣтничихъ (не торговельныхъ, якъ хибно доносить „Gaz. Lwowska“), а выготвореньемъ сего проекту мають зянтися послѣ Екснеръ, Пленеръ и Врабѣцъ. — Справозданье о внесеннѣ пос. Менгера, котрый домогаеъ знесення закона о отпѣчнику недѣльнѣмъ выготворивъ вже гр. Белькреді. Справозданье домогаеъ отгѣнненя волихъ предкладаныхъ зѣмѣхъ.

(Конѣцъ засѣданъ рады державной.) Дня 26 с. м. розойшлася була въ кругахъ парламентарныхъ поголовка, що парламентъ зберѣеъ ще на колѣка засѣданъ по Зеленихъ свѣтахъ, чтобы завести пезну згоду межъ обома законодавчими тѣлами въ вѣхъ точкахъ тарифы мытовѣи. Задля великого звученя вѣбѣ оя выкликала въ кругахъ посольскихъ замѣтну неохоту; послѣ бо думаютъ, что тарифа мытова може бути ще до Зеленихъ свѣтъ выготворена, а оттакъ могли бы дальшѣ переговоры межъ обома половинами державъ залагодити навѣтъ въ дорожѣ телеграфичной, по чѣмъ палата могла-бы остаточнѣ залагодити цѣлу справу и розойтиса.

(Дальшѣ фазы борбы мытово-торговельной.) „Presse“ доносить, що правительство австрійское мало предложити дѣя 27 с. м. проектъ закона, цѣлою котрого має бути дозволенъ на одинъ рѣбъ кѣльнѣй отъ всякого мыта, привѣзъ кукурузы и проза зъ Сербіи и Болгаріи. Кукуруза и проза грають важну ролю въ экономіи Румуніи, бо она становлятъ не только найважѣйшій продуктъ консумційный для самой Румуніи, але такожъ яко артикулъ вывозовый до Буковины, Сѣмиграду и полудневой Угорчины мають они велике значенье. Зѣвольненье сербской и болгарской кукурузы и проза отъ мыта значило-бы зѣ одной стороны зверненье довозу зъ сѣихъ краѣвъ въ Россію, а оттакъ и зменшенье довозу сѣихъ продуктовъ до Румуніи.

(Именованье министра торговли.) має вже въ скорѣй наступити а може вже и наступило, бо онѣмъ розойшлася була въ кругахъ парламентарныхъ поголовка, що вже наступило именованье, лишь ще его не оголошено. До сѣи одна-

кожѣ хвилѣ вѣсть оя ще не потвердилася. Вѣдѣнскій газеты припускають, що министромъ торговли буде именованъ маркизъ Вакегеми (Вакегеми). По причинѣ именованья нового министра войны насунулись були правительству дѣя важій справы, именно утворенье окремого министерства дорогъ и коммуникацій и отдѣленье отъ министерства торговель палатъ торговельныхъ и промысловыхъ, а прилученье ихъ до министерства рѣльничства. Обѣ тѣ безперечно важій справы захишено, а именно першу для того, що министръ финансовъ опротивляеъ тому, бо новое министерство вымагаеъ-бы новыхъ выдатковъ, на котры теперъ не отати; другу справу залишено знову для того, чтобы неотяжати тепершнього министра финансовъ гр. Фалькенгайна. Министерство торговель поѣбѣтане отже такъ якъ было до теперъ, однакъ поному министрови буде поручено розѣбѣдѣ сѣи розѣбѣ министровъ торговли и предложити отгѣвѣдній внесень.

(Луковинскій президентъ краевой) бар. Алесани має бути — якъ ходитъ поголовка — перенесенъ до Олавы яко президентъ Шлезіи а на его мѣсто мавъ-бы прійти бар. Пино. Що перенесенье президента Луковины до Олавы есть возможно, выходило-бы зъ того, що шлезійскій президентъ краевой маркизъ Вакегеми має бути именованъ министромъ торговель, отже было-бы опорожнене мѣсто президента, котре другимъ президентомъ замѣстити дуже отгѣвѣдно, але чтобы бар. Пино, недавній министръ бувъ именованъ президентомъ Буковины, выдаеъ дуже неимѣвнымъ.

Заграничній Державы.

Россія. Загалну увагу майже всеи прасы европейской звернула теперъ на себе прѣвѣтній промовы митрополита Іоаникіи и городского головы московского выголѣшенъ подѣзъ побуту царя въ Москвѣ. Промовы тѣ оутъ якъ-бы отголѣсы на отзову царя выдану въ Севастополѣ до войска и уважуются загално неошціалнымъ заявленьемъ бажанъ ошціальной Россіи. Замѣтну промову мавъ митрополитъ Іоаникій, коли царѣка нара прѣхавши до Москвы, вѣтупила, якъ звычайно, до вознесенскаго собора. Митрополитъ промовивъ больше-менше тыми оловѣми: Въ отгѣвѣдній печальности о добро и правѣе повѣреного твоему промовѣи народу, выбрався ты зѣ побѣны ажъ по саме найдальше полудне твоеи великой державы. Не для розрывки, не для прѣятности предпринявъ ты такъ далеку подорожъ. То вже знала Москва, котра завѣдѣдѣ мыслею и сердцемъ слѣдила твои кроки предпринятъ для блага Россіи и шчаслива, что може нинѣ видѣти дѣйствне ошновенье твоихъ и цѣлоу русскаго народу зѣвѣтнхъ бажанъ. (Новѣйшій телеграмъ доносѣтъ, что митрополитъ не оказавъ зѣвѣтнхъ, якъ то нѣмецкій газеты перевели testamentarische Wünsche. Red.) Чорноморска флѣта, колишъ наибольша слава Россіи, ошля знову твоею владѣтельскою волею. Янажъ радѣтъ напоеные сердца давнихъ свѣдѣвъ и участниковъ военной славы тогдѣшнѣи флѣты! Вѣсѣда кѣнчится оттакъ высказаньемъ радости зѣ прѣбѣду царя до Москвы. Ще характеристичнѣйшою есть промова городского головы. Подаючи царевъ въ Кремлі хлѣбъ и обѣдъ вѣнѣ сказавъ: Представитѣль первой столицѣ державы просить тебе найпокорѣйше приняти ласкаво хлѣбъ и обѣдъ, нашу любовь и вѣру на нашу радѣсть зъ твоего прѣбѣду. Приходишь до насъ съ благословенного шудудня, де новымъ житиемъ натхнуеъ еси Чорне море. Наша надѣя роете, роете наша вѣра въ будущность, бо мы переконаны, что хрестъ Христовый засѣе на банѣ ои. Соѣи. Такъ думаетъ и о то просить тебе Москва. — Промова московского городского головы до царя отбѣлася голосно и въ Петербургѣ, а праса петербурга доказуеъ, что народы на вѣходѣ не отстрѣили ще надѣвъ на историчну мисію Россіи и що увѣренъ, что прѣиде колѣсны дѣи, коли на мошѣи еи. Соѣи забыли знамя христіанское. „Нов. Врем.“ констатуетъ, что теперъ нема вже вражды и рѣзницѣ мѣжъ поодинокими ошанами въ Россіи, а о отгѣловѣ царя на промовы каже, что царъ такъ само думаетъ якъ и народъ. По причинѣ отгѣднѣи царемъ московского университета каже Катковъ, что то новый статутъ университетскій доказавъ того, что поступованье молодежи такъ зѣ грунту зѣмѣняеъ. Катковъ предкладаетъ, чтобы такъ внутрѣшній якъ заграничній политичъ Россіи надѣти напрямѣ національный, бо лишь такимъ ошособомъ зможе Россія отрястиса зѣ зависимости отъ заграничъ.

Италія. Выборы въ Италіи майже вже укончилися, бо не дѣбѣеъ ще лишь 10 мандатѣвъ; доси выбраеъ отже 498 посѣловъ. Новѣ выборы выпали для кабинету Депретиса дуже добре, бо бнѣ позысковъ 295 голосѣвъ, отже значну большѣсть. Характеристичнымъ есть, что зѣ оппозиціи перейшли лишь прѣводирѣ, а прочіи перейшли до табору Депретиса.

Румунія. Парламентъ румунскій ухваливъ вже автономичну тарифу мытову, накладуючи на австрійскі товары значне мыто. Такъ и. пр. наложено на оуку зѣ волны овечей, зъ котрого метеръ квадратный не важитъ больше якъ 500 грамъ. 250 франковъ за сотнажъ метричній, на драхлѣхъ 100 фр., бѣле полотно 150 фр., дамагѣ 250 фр., хустки батистовѣ до носа 1000 фр., тѣль и мережи (коронки) 1400 фр.; на готову одѣжъ зѣ бѣловны и льняного полотна и шовку наложено 3000 фр. (= 1200 зр.) за 100 килограмѣвъ и т. д. — Въ Румуніи роблятъ теперъ великі приготавляны на принятые кн. Алесандра болгарского, котрый має оими дѣями прѣхѣти до Букарешту, а оттакъ отгѣдати короля на замку Синай. Говорятъ загално, что Румуны хотѣтъ князевъ зрѣбати велику овацію зѣ взгляду на

его війну з Сербією а може бути, що та оціна буде мати якусь зв'язь і з демонстрацією против Австрії. З іншої сторони можна припускати, чи не прийняв болгарського князя не буде стояти також в якійсь певній зв'язі з недавньою місією румунського міністра війни Ангелеску до Ливадії.

НОВИНИ.

— З п'ятнадцяти пишуть: В день перенесення мощей св. о. Николая прибув Виреос. митрополит до Завалова, в котрий той день обходив тамаша церков храм св. отпустом. Неослими множество народу повитало там свого владыку. Виреосищеный отлучив в Завалов латурію сівану на жертвеннику, устроивши під старими лицами, с всею величавостю нашего обряду. Завалова виїхав Виреос. до Гнильча, Друщца и Горожанки, де (д. 25 л. мая) заночував.

— Загальні Збори „Руского Товариства Педагогичного“ по причині пожежі в Стрию відложено на осіннє сего року і відбулися у Львові дня 19 (31) жовтня с. р.

— Посвячене угольного наменя під будову дому фундації н. Острожского в Тернополі для убогих руских мѣщан, відбулося д. 25. л. мая дуже торжественно, при участі руского духовенства, бурмістра д-ра Козьмийського, комисаря п. Глинецького, доживаючих членів комітету фундаційного і дуже багатьох мѣщан. Величавий одноповерхний дім має стати при Макулинецькій улиці ще сего року і буде коштувати кількадесять тисячєв.

— Конфіскація. Австрійські власті конфіскували на коморі надбавану до Галичини паку брошур писаних по російській і по польській п. заг. „Снагителная пища для воіхъ благо мыслящихъ христіанъ“. Она виїхала в Варшаву з печаті убогого округа, а обчислена на понижені уніа а пропаганду православія. Як доносить офіційний дописователь Сзас-у з Львова, галицька власті політична наконфіскавала і понижила цілі стоси пак надобнихъ з Росії до Галичини з агітаційними книжками і брошурами.

— В справі великого крадіжника депозитів в Мутах пишуть до червоноцка „Gaz. Pol.“ дня 24 л. мая: „Дося чого не вийшло...“, бо і як-же можна ще вийти, коли ключі скрині нетакані, штурвал замки неукладені, навіть порох на скрині неостертий, і т. д., словом, коли все в порядку. Найборше ще може бути так, що депозити поросли в іррє, дістали ноги і виїхали з-під ключів та замків. Судя оцілці увязив бувъ возного Блашкєвского, але за-для нестачі доказівъ випустивъ. Д. 23 л. мая знайшовъ судія антикароку важку (де? — Ред.) і тепер переводують антикари. Що вийдуть, не знає.

— В Звенигороді під Львовом відкрито 11 (23) мая читальню старань Вир. о. Савчинського, Боровича і кількохъ господарів. На відкритіє прибуло доколичне духовенство, свѣтликъ Ільницький і проф. Тишковий з бібліотекою, хоръ академіківъ, проф. Н. Вахнянина, Заклявський і др. До читальні вписалося до 29 членів. „Проглоса“, тов. ім. Качковського і проф. Вахнянина надіслали читальню своїми видавництвами. Щастя Боже до дальшого успіху!

— Надворний квартирмейстер цѣсаря, Вукович де Вуко et Бранко бувъ оми днями в Любні і оглядавъ локальності до буди помѣщенихъ цѣсарскій двір і его свята в часі великихъ маневрівъ. Локальності ті признано відповідними. В Любні буде цѣсарь приймати депутації.

— О. Винтер Матіонъ, видавця „Руского сѣванника“, проносить всѣхъ Ви. Предлатниківъ „Сѣванника“, як і тихъ, що послѣдними часами его замовили, о терпеливості, бо з невідомихъ причинъ высылка цѣлого накладу „Сѣванника“ з Липска до сего часу не дійшла ще рукъ адресата.

— Міністерство рѣшництва Фальнгейнъ, як доносить „N. Fr. Presse“, виїрає заразъ по закриттю Ради державно до Галичини для докладного пізнання тутешнихъ відносинъ господарських.

— Для погорблєвъ Боянця і Грушови приславъ на наші руки князь Романъ Чарторийскій з Яблонова 50 зр., а то: 16 зр. 79 зр. зборані о. Голітнатимъ в громадѣ Коцюбинцяхъ, а 33 зр. 21 зр. зборані в громадѣ Яблонів. Для погорблєвъ самого Боянця приславъ о. А. Туркевичъ отъ себе і отъ ч. громади Орбєвцѣ 6 зр.

— Чистого доходу з фестину устроєного товариствомъ рускихъ ремѣсниківъ „Зоря“ в огородѣ Стрѣльницѣ дня 23 л. о. м. було 17 зр. Та гроші роздѣлено і переслано погорблєвцѣмъ в Боянці 10 зр. і в Грушовѣ 7 зр. Три той оподібності мусимо зложити прилюдно подяку ш. сѣванкамъ, що своїмъ сѣвомъ причинили до украшения фестину і розвеселєня публики (а особливо п. Гривекому за диригентури), і воістимъ П. Т. гостямъ, що мимо несповної погоди прибули і тимъ причинили бодай в часті до датку нещастнимъ погорблєвцѣмъ. У Львовѣ дня 28 л. мая 1886. В. Навроцький, голова „Зорѣ“; Е. Грєцький, голова комітету.

— В справі будови селянськихъ хат і другихъ будиноківъ приїхало намъ Політехнічне товариство у Львові отозву, котору подаємо в скороченю: „Товариство хоче виготовити взірцеві плани селянськихъ будиноківъ, уважляючи всѣ традиції мѣщанськихъ потребъ, догіднобѣ, безпечності отъ огня і ужитковій матеріалю для будовлѣ. Щобъ товариство могло ою задачу докладно сповнити, треба і обізнатъ людей живучихъ

близько з селянами, і для того оно звертає до воіхъ прїятелївъ народу, щобъ они зволіли до заряду того товариства (Львовѣ, ул. Ляндого ч. 9 П. поверху) надіслати шкци хат і будиноківъ господарськихъ, ихъ описъ, мѣщань особливості, котрі треба-бы взяти підъ увагу при виготовленю планівъ: що-до конструкції, розкладу частей дому і уживаного матеріалу. Належало-бы такожъ подавати нинѣшній нестачѣ в будовѣ і розкладѣ хат і другихъ будовелѣ. Нинѣшній станъ будовництва по селахъ стоїть такъ низько і єсть такъ невідомий, що загальн повиненъ тоу справою якъ найкраще занятися“.

— Ліцитацію добір гр. Романа Поточного, посла зъ Бережанщини, — о котрій мы попередно доносили, — оголосивъ золочѣвскій судъ окружний на день 28 л. червня. Добра тії доставъ сѣнь буюшого намістника по смерті своєї першої жінки. Суть то мѣщанстві: Поморяни, Жабинь, Рогатинь, Кальне, Розагдѣв і Бобичани. Екзекуцію провадитъ „Priv. Allg. Oesterr. Bodencredit-Anstalt“ за довги на суму 307.369 франківъ і 88 сантимівъ разомъ зъ коштами, а добра тії оціняє на 323.000 зр. а. в. Судъ визначивъ тую суму якъ виключну ціну, заляючи при томъ, що понизше 180.000 зр. не продасть. „Kijer-ova Lw.“ доносить зъ Вѣдья, що гр. Романъ навѣр на засѣдані „Коза“ польского вѣдья майже не приходивъ, до чого бнъ якъ Польскъ обовязаний. Що-жъ доперва говорити о пильнованю нимъ селянськихъ інтересівъ в Радѣ державної...

— Угольний камінь під нову каменницю „Народного Дому“, котра ще сего року має вбудоватися на мѣще недавно розобраної, положено д. 27 л. мая по полудни. Чинъ благословєня основаня дому совершили крыл. оо. Малиновскій і Павличковъ.

— Жена о. Івана Гушалевица, катихита рускою гимназії, упокоїлася сьогодні рано на ударъ сердца по 2 днівній недугѣ.

— Зъ Хирова доносить: Єзунтскій интернатъ будують дуже скоро. Дося вбудовано вже половину дому, де будуть мѣститися мешканця для конвикторієвъ, викаладівъ салѣ і музеїв. Устроєные огородовъ і палатѣ поступая такожъ скоро. Сѣ д. 1 вересня почнеся школа для учениківъ I, II і III класъ гимназійальної і курсу приготівляючого. Интернатъ буде подѣлений на двѣ віддѣли: вѣ однімъ будуть мѣститися ученики за 250 зр., а вѣ другімъ за 500 зр. рѣчно. Училищъ будуть оба віддѣли спільно. Наука французского мовы і гимнастики буде обовязковою, а музыка і мова англійска будуть надъобовязковими предметами. Ті, що платять больше, будуть мати большій выгидъ вѣ їдѣ і мешканю. Вѣ интернатѣ може замітити умѣщенє 800 учениківъ. Самъ интернатъ єсть дуже добре і здорово устроєний, сѣ аквакутками і иншими выгодами.

— Краєдворску рукописи, противъ автентичности котрой выступили теперъ два профессора чешского университета, побѣла газетныхъ вѣстей, признано правдивою. Якъ звѣстно, тую рукописъ знайшовъ бувъ учений чешскій Вячеславъ Ганка р. 1816 на вежі костела, однакъ декотрі критики уважали єе фальсификатомъ Ганки, або вѣ загальнъ высказалися противъ єе автентичности і отъ довгого часу ведєся вѣ той справѣ борба наукова. Оборонцями автентичности рукописи суть особливо брати Іосифъ і Герменегильдъ Иречки. (Першій зъ нихъ бувъ вѣ р. 1859 приїсланий зъ манастирства просвѣты на засѣданє львѣвской рукописной комісії азбучной за Голуховского, а потому за Гогенварта бувъ минустромъ). Противъ автентичности рукописи выступили мѣжъ иншими бл. п. Шембєра, учитель чешского языка на вѣдєвськомъ университетѣ, і нашъ учений крыл. Петрушевичъ. Хочъ тутъ ходитъ выключно о kwestію вышшу наукову, то однакъ чешскій часосионый выступили приотрастно вѣ оборонѣ автентичности той старинной рукописи. Проф. Михомашъ вѣколі вѣ той справѣ не забравъ голосу. Вѣ томъ дѣлѣ схиляна була комісія знатоківъ чешской исторіи, литературы та языка і хемиківъ, и побѣла новѣйшихъ вѣстей, признала рукописъ правдивою.

— Университетъ вѣ Липску, давѣйше найславнѣйшій вѣ Нѣмеччинѣ, має катедру славянської филології. Профессоромъ той-жъ єсть д-р Августъ Лескинъ (Leskien); вѣ лѣтнімъ курорѣ викаладає порівнювачу науку о формахъ вѣ языкахъ славянскихъ, грамматику литовского языка, і держитъ вѣ т. зв. семинари виравы вѣ читаню старо-славянскихъ текстовъ. Крімъ него доцентъ д-р Вольеръ викаладає исторію російской литературы вѣ XVIII ст., а другій доцентъ д-р Шольвинъ викаладає грамматику чешку і поясняє лектуру російской хрестоматіи Николаича і Шафаранова. Специально русичкою займаєся вѣ томъ курорѣ на богословськомъ факультетѣ профессоръ Делъцъ (Delitzsch), д-р богословъ і философіи, котрий вѣ т. зв. семинари (institutum judaicum) поясняє „Hebräische Documente der südrußischen Christenthums-Bewegung“. Якъ звѣстно, факультетъ богословскій на липськомъ университетѣ єсть євангелицкій.

— Словєнське товариство св. Гермагора вѣ Цейлци (Милгенфуртѣ) выдало Справозданьє, зъ которого показуєся велика і спосібна дѣяльність его для Словєнцѣвъ на поли просвѣты і розбудженя національного посередѣ напору германизаційного і италійского. Онувавъ се товариство єн. Сломъшєкъ, звѣстний якъ поетъ і патріотъ. На 1,200.000 Словєнцѣвъ, роздѣлєныхъ вѣ 7 провинціяхъ, числять се товариство 29.500 членівъ зъ рѣчною вкладкою 1 зр. а. в. і выдає повѣсти, біографіи, подорожя і розправы зъ гігієны, правъ, исторіи, господарства і науки природныхъ. Доходу мало товариство вѣ мин. роцѣ 30.600, а розходу 30.400 зр. а. в.

— Церковь вѣ Пляву, повѣта стрійского, згорѣла оми днями зовѣмъ. Шкода выносивъ до 6.000 зр. — причина огня не звана.

— Хоръ академіківъ вѣ Іраковѣ устроєне д. 3 л. червни концертъ і отспѣває мѣжъ иншими дѣя рускій композиціи: Воробкевича „надъ Прутомъ“ і Вахнянина „По морю“. Доходъ зъ концерту, котрий отбудєся вѣ краковськомъ парку, назначенъ вѣ користь братной помочи академічной молодежи.

— Банкъ парцеляційный. Товариство взаимного кредиту вѣ Бѣчу выслоло мин. р. петицію до Сейму, щобъ осунувати краєвий парцеляційный Банкъ. Сеймъ передавъ тую справу краєвому Выдѣлову, а сей запросивъ д. 25 л. о. м. на раду анкету зложєну зъ д-ра Згурокого, директора краєвого Банку, д-ра Мархвицкого, директора кредитового Банку і членівъ совѣта управляючого краєвымъ Банкомъ.

— Вправы краєвой обороны. Министерствомъ краєвой обороны зарядило, що до маневрівъ корпусовыхъ вѣходнои Галичини будуть покликаны баталіоны: ярославскій, самборскій, рѣшѣвскій, перемишльскій і кольбушовскій. До Станиславова будуть покликаны баталіоны: станиславѣвскій, стрійскій і бучачскій.

— Бурмістромъ мѣста Бродѣвъ выбрано провизорично на 3 мѣсяцѣ на мѣще уступившого Адольфа Быка, п. Ант. Витославского, тамошного нотаря. Характеристичнымъ єсть, що при нагодѣ того выбору обывалєи дѣля радий за тымъ, щобъ зарядъ мѣста обявѣ правительственный комисарь.

— Гремїємъ христіанскихъ купцѣвъ у Львовѣ выдало торговельно-промысловый провідникъ для Галичини, а при концѣ подає справу зъ своєю дѣяльности отъ часу завязаня вѣ 1882 р. до концѣ марта 1886 р.

— Карты на листы (Kartenbriefe). Отъ 1 л. червня с. р. будутъ почтовой уряды выдавати новѣ т. зв. карты на листы по 3 кр. для мѣщановъ а по 5 кр. для позамѣщановъ почты. Тѣ карты можна буде замкати такъ, якъ листы. Ихъ внутрѣшная сторона єсть для мѣщановъ корреспонденціи ясно-зеленою, для замѣщановъ сѣрой барвы. На вѣншній сторонѣ стоїть надписъ по нѣмечки (Kartenbrief) і вѣ мовахъ краєвыхъ. На правѣмъ розѣ находится почтова марка, а на лѣвомъ напечатана коротка инструкция, якъ має єе адресъ отвирати. Карты тѣ можна буде і рекомендадувати.

— Выстава селянського товару отбудєся д. 23. л. червня с. р. вѣ Станиславоѣ вѣ часѣ ярмарку. Выстава буде трєвати два днѣ а при концѣ другого дня будутъ роздані преміи.

— Огнѣ. Вѣ Ворахидцяхъ, пов. бобрєцкого, погорѣло 7 господарѣвъ. — Вѣ Рокитницѣ, пов. ярославского, згорѣло 5 селянскихъ хатъ. Шкоды не убєзпеченъ. — Вѣ Болеховѣ згорѣла дня 25. л. мая гончарня, псевдо-фабрика, заложєна жидками, для конкуренціи зъ христіанскими гончарями. Причина огня не звѣстна, і здаєся не такъ легко удасться єе выслѣдити. — Село Тшчана на Мазурахъ, стоїть цѣлѣ вѣ огни. Вчера до год. 5. попол. згорѣло 50 селянскихъ хатъ.

— О посольскій мандатъ до Рады державнои по пок. Ап. Гопненѣ зъ куріи большой посблѣости вѣ Стрийськомъ, хоче старатися мѣжъ иншими д-р Юліанъ Черкавскій. Его поспрають станьчики.

— Портретъ Смольки. Міністеръ Гавчъ выславъ до президента державнои Рады єго портретъ, выгтовленый зъ поручєня цѣсаря артистомъ Кановымъ, сѣ прошенємъ, щобъ его помѣщено вѣ сали парламентаря.

— Для товариства „Школьна Помѣч“ у Львовѣ приїхали вѣ мѣс. мартѣ, цѣтніи і маю 1886. П. Т. о. Іерон. Островерха зъ Бучача 3 зр.; о. Шанковскій зъ Нижбѣрка 1 зр.; о. Паславскій зъ Туря 2 зр.; Станиславскій Іуститутъ давъ проценту зъ фонду Коосака 64 зр. 15 кр.; о. Ант. Бобикевичъ зъ Студѣнки 5 зр.; о. Орєсть Києлєвскій зъ Незвиць 50 кр.; о. Ганкевичъ зъ Вѣвча 1 зр.; п. Грѣг. Вѣликъ, учитель зъ Дубна 50 кр.; п. Тома Гнида, управитель школы вѣ Выбранѣвѣ 50 кр.; о. д-р Іосѣфъ Мельницкій, виперекторъ 1 зр.; о. Амброзій Полянскій прѣфектъ 50 кр.; п. Захарій Садовскій, учитель вѣ Самолусахъ 50 кр.; п. Ник. Колцунякъ, учитель вѣ Яворовѣ козовськомъ 50 кр.; п. Вао. Яворскій, ц. к. комисарь вѣ Санчи 2 зр.; п. Ив. Вахнянскій надпоручникъ вѣ Санчи 2 зр.; п. Грозикъ, поручникъ вѣ Санчи 2 зр.; о. Юх. Мацѣльнскій зъ Угринковѣ 50 кр.; о. Макоши. Мильковичъ зъ Полянцѣв 1 зр.; о. Іос. Краєвскій зъ Дернова 2 зр.; п. Ив. Дмуховскій, ц. к. адвокатъ суд. зъ Комарна 1 зр.; п. Долинскій зъ Березова 50 кр.; о. П. Пилинскій, игуменъ монастыря золочѣвского 1 зр.; о. Тарнавскій зъ Ямны долѣшно 50 кр. — Отъ Выдѣлу, „Школь-

ной Помѣч“ о. Ам. Полянскій, прѣдсѣдатель. Михаилъ Ландуровичъ секретарь.

— Дрѣбнѣ вѣсти. На будову єзунтского интернату вѣ Хировѣ дарувавъ цѣсарь 3000 зр. — Громадѣ Дубляны коло Львова дарувавъ цѣсарь на будову школы 100 зр. — Д-ръ Алоїсій Рыбачій якъ заступникъ члена Выдѣлу краєвого обявѣ тамъ департаментъ громадскій. — На фѣлварку Недоміцѣ коло Тарнова породила корова вѣ 12 годинахъ 4 телѣтъ; жило лѣшь одно і то дуже коротко. — Д-ръ Мако. Брейтшєдль, лѣкаръ вѣ Перемишлѣ, померъ вѣ 59 роцѣ житя. — Маршалокъ д-ръ Зыблєкєвичъ выїхавъ вѣ четверѣ с. т. до Вѣдья на засѣданя палаты панѣв. — Славный нѣмечскій историкъ Юрій Вайцъ, найславнѣйшій ученикъ Ранкого, померъ вѣ Берлинѣ вѣ 73 роцѣ житя. — У Львовѣ померъ Францъ Гостковскій, старшій инженеръ зѣлѣтницѣ Кароля-Людвика. — П. Янъ Добжанскій передавъ зарядъ польского театру у Львовѣ отблѣ зложєній зъ панни Цєлины Добжаньской (єго дочка) і п. Невѣдомского. — Вулканъ Егна, выкидаючи безъустанно лѣву, що доплѣла вѣже до монастыря вѣ Николоѣвѣ і покрыла уже много винницѣ, починає загрожувати вѣже мѣсточкови Николоєвѣ; мешканцѣ зъ-оттамъ утѣкають. — Австро угорска амбасада вѣ Лондонѣ надѣслала 178 ф. штерлинговъ (1780 зр.) окладокъ, зобра-ныхъ вѣ Англіи для погорблєвъ Стрия. — На погорблєвѣ Львѣска зборано дося надъ 20.000 зр.

— Звертаємо симъ увагу нашон П. Т. Публики на анонсъ Л. Шторха помѣщенный вѣ нинѣшномъ числѣ „Дѣла“.

НАУКА, ШТУКА І ЛІТЕРАТУРА.

— Малоруско-нѣмечского словаря Е. Жолєховского вышѣ вѣже 24-тый выпускъ (арк. 63б—65б стор. 1001—1040: У вѣдѣ мѣ не—Х лѣ ю щ и к ѣ) і коштує 50 кр. а. в. Вѣс вышѣв (отъ 1—24) коштують 13 зр. а. в., побѣла чого зовѣлять Ви. предлатники, котрі вѣсѣ предплати не зложили, недостаючи рѣшту доплатити. — Вѣ Станиславоѣ 28. л. мая 1886. С. Недѣльскій.

— „Право супружеское або основное наставленіє взглядомъ поступованя вѣ справахъ супружескихъ побѣла теперъ обовязуючихъ законѣвъ і приписѣвъ, яко полезный душпаствырамъ подручникъ. Сочинилъ Іосифъ Жуковскій, бывшій охолостикъ і т. д. Цѣна 70 кр. Накладомъ Галицко-Руской Матицѣ у Львовѣ.

— „Не ходи Грицю на вечерницѣ“, оригинальный кредитный рисунокъ Лефлера, єсть на продажѣ вѣ торговли Бодеа у Львовѣ, ул. Орменьска ч. 18. Для тѣхъ, що хотѣть оглянути єе образъ, вступѣ вѣольный.

— Кодексъ цивильный для Черногоры уложивъ профессоръ одесского университета, Богиничъ на подѣставѣ звичаєвого права южно-славянського та черногорского. Кодексъ одержавъ санкцію князя. Проф. Балтазаръ Богиничъ родомъ зъ Дубровника (Рагузы) вѣ Далматіи.

— Проф. В. Ягичъ выдавъ цѣнну і цѣкаву корреспонденцію, яку вѣли межѣ собою патріархи славянскіи, Чехъ Добровскій і молодшій отъ него Словєнєцъ Копитаръ, п. заг. „Briefwechsel zwischen Dobrovsky und Kopitar (1808—1828)“.

Переписка Редакції и Администрации.

Вп. д-рѣ И. Б. вѣ Стрию Заплачено до 31 сєрpnя с. р. — Воч. И. Д. вѣ Лежахѣ. 40 кр. передали мы заразъ на книжочка „Товар. Педагогичному“ і маємо поквитованьє. Чому не выслово до теперъ, не знаємо.

НАДОСЛАНИЕ.

Мое средство домова. Шлядмнѣ вѣ Стирїи. В. Благороднѣ! За присланє Вашихъ правдивыхъ пугилокъ швайцарскихъ антикари Р. Брандта складаю Вамъ симъ мою щирю подяку. Вѣ моѣмъ глѣбокомъ вѣдѣ могу дѣйствию мое житїє удержати лишь черезъ уживаньє сего знаменитого средства. Я заживаю що вечера по двѣ пугилки, котрі показуются дуже добры на запѣр, гостєцѣ і зѣпсованый черезъ їду і напѣтокъ жѣлоудокъ. Дяючи вамъ радо на сє євѣдѣство пишуся сѣ глѣбокимъ поважєнємъ Вашихъ прихильнымъ Флоріанъ Вахєръ, купецъ і некаръ. Познавъ вѣ Австрії суть рѣжнїи подробки швайцарскихъ пугилокъ антикари Р. Брандта, то треба добре уважати, щобъ кожда коробка мада за етикету бѣльн хрєстѣ на червономъ поли і підписѣ Р. Брандта.

Якъ заводити Правды на ладъ законарскои Правды?

Розказавъ Данило Танячєвичъ, духовный Законоар. Накладомъ „Батьківщини“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Достати можна черезъ редакцію „Батьківщини“.

Курсъ збѣжа зъ дня 28 л. мая 1886.

За 100 кильо нетто на мѣсцѣ	Львовѣ отъ до зр.	Тернопѣль отъ до зр.	Подѣло-числа отъ до зр.	Черновѣцъ 21 мая отъ до зр.	Ярославъ отъ до зр.
Пшеница	8.— 8.90	8.— 9.—	7.80 8.65	7.80 8.60	8.— 9.10
Жито	5.80 6.50	5.65 6.85	5.50 5.80	5.50 6.90	6.— 6.60
Ячмѣнь	5.50 7.—	5.— 6.—	5.— 5.50	6.— 6.50	5.80 7.—
Овесъ	6.40 6.80	6.50 6.80	6.— 6.50	5.25 5.50	6.50 7.—
Горѣхъ	7.— 10.50	6.— 10.—	6.— 9.50	6.— 10.—	7.— 11.—
Коноп.-сѣмя	— —	— —	— —	5.10 5.20	— —
Фаолия	— —	— —	— —	— —	— —
Выка	7.— 8.—	— —	— —	— —	— —
Линика	— —	— —	— —	— —	— —
Грєчка	— —	— —	— —	— —	— —
Кукурудза	— —	— —	— —	5.— 5.70	— —
Рѣпакъ	— —	— —	— —	— —	— —
Колюшина червоная	30.— 40.—	30.— 40.—	30.— 40.—	— —	35.— 40.—
бѣла	35.— 55.—	32.— 40.—	— —	— —	— —
шведска	35.— 55.—	30.— 40.—	— —	— —	— —
Тимошка	— —	— —	— —	— —	— —
Хмѣль за 56 кильо	5.— 10.—	— —	— —	— —	— —

Оковита за 10.000 литр. проц. 22.50—23 зр.

ЦУКОРНЯ

К. КРУШИНСКОГО И Д. КНАПЛА при ул. Ягайлоньской у Львовѣ

поручає що день овѣжї цукры і тѣста, мороженє, кандизованїи овоцѣ. Торты и пирамиды на вѣобѣлї и имѣяныи, выслѣає на жадаєє до кождой мѣщанствѣ старанно — опакованїи по дуже 1664 низькихъ цѣнахъ. 1—4

Аптика РУКЕРА во Львові
порукає 1563 157-2
препарати з гуми и виробы кавчукові
для потреби хірургичних и инших подобиных.

Ц. к. уприв. галиц. акційний
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
(25-й) купує и продає 1534
всѣхъ вартостный наперы и монеты
на курсѣ дневномъ.
Порученя зъ провинціи выконує от-
воротною почтою безъ провизіи.

„Народна Торговля“ у Львові
удержує на складѣ и поручає:
Свѣжі воды минеральні.

Вода Билиньска, квасна „Зауер-Брунент“ фляш. по 26 кр.	
„Хебека (Егерска) Франц, Зальц и Визен“	26 „
„Емске жерело Кренхем и Кисель“	26 „
„Гисигльберт королевске Отто жерело“	22 „
„Гляйхенберга зъ жерела Константина“	30 „
„Содова „Галлерт“	40 „
„ивоника“	33 „
„Карльсбадска Милл, Шильоф и Штрудель“	34 „
„Крайнахер“ жерело Бансаветы	38 „
„Ансенска, жерело Ракоши“	42 „
„Криница“	28 „
„Маріенбадска „Крайц и Фердинандо-брунт“	28 „
„Горка Гунди жерело Янош“	28 „
„Озер“	28 „
„жерело Франц-Йосиф“	28 „
„Викторія“	28 „
„Сельтерска“	26 „
„Сельтерска каміка“	20 „
„Швальбадска „Отральбрунт“	28 „
„Щавицка Йозефинент, Магдаленент и Стефан“	28 „
„Вичи Честот, градегрин“	48 „
„Билдунска жерело Георг-Викторія“	42 „
„Жегестовска „Зауербрунт“	28 „

При высылцѣ найменше 25 фляшокъ чи-
слится опакowanъ по 2 кр. отъ фляшки вразъ
съ скринкою; при меншій высылцѣ опакowanъ
дорожше.
1649 4-0 Зарядъ Народной Торговлі.

Головна ви-
грана еwent.
500.000 Мар.

**Заявление
Щ а с т я.**

Выграні
гарантує
держава

Запрошеніе до участи въ
Можливости выграна
на великой грошевой лотеріи, гарантованій гамбур-
скою державою, въ котрой

9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ
певно мусать бути выграні.

Выграні сєи користной лотеріи грошевои,
котра побєла плану має лишє 100.000 лосѣвъ,
суть слѣдуючі:

Найбольша выграна єсть еwent. 500.000 Марокъ.
Премія 300.000 Мар. 26 выгр. а 10.000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар. 56 выгр. а 5.000 М.
2 выгр. а 100.000 Мар. 106 выгр. а 3.000 М.
1 выгр. а 90.000 Мар. 253 выгр. а 2.000 М.
1 выгр. а 80.000 Мар. 512 выгр. а 1.000 М.
2 выгр. а 70.000 Мар. 818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60.000 Мар. 150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50.000 Мар. 31.720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30.000 Мар. 7.990 в. а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20.000 Мар. 8.850 в. а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15.000 Мар. всего 50.500 выгранныхъ.
и они приходять въ кѣлькохъ мѣсяцяхъ въ 7
отдѣлахъ до певного порѣшенія.

Головна выграна 1-ой класи выноситъ
50.000 М., подноситъ въ 2-ой класъ на 60.000
М., въ 3-ой на 70.000 М., въ 4-той на 80.000 М.,
въ 5-ой на 90.000 М., въ 6-ой на 100.000 М., въ
7-ой на 200.000 М., а съ премією на 300.000 М.
еwent. на 500.000 М.
На перше тягненіе выгранныхъ, котре
урядово назначено на

9 червня с. р.
коштує оригинальнѣй:
цѣлый лосъ лишє 3 зр. 60 кр. або 6 мар.
пѣвъ лосу лишє 1 зр. 80 кр. або 3 марокъ.
чверть лосу лишє 90 кр. або 1 1/2 марки.

Я розсылаю оригинальнѣй лосы гарантовані
державою (а не заказані промысы) съ долуче-
нѣмъ оригинального плану за франкованымъ
надбавленіемъ вартости або за переказомъ поч-
товымъ напѣвъ въ найдалшій сторони.
Кождый, беручій участъ, получає отъ мене
заразъ по отбувшомъ тягненію урядову листу
тягненія безъ завожанія.

Планъ съ гербомъ державнымъ, зъ которого
видко вкладки и роздѣлы выгранныхъ на 7
класъ посылаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выгранныхъ грошей
выконую впрямъ до интересованныхъ точно и
въ строгій тайнѣ.

Кожде замовленіе можна по просту зрѣ-
бѣ переказомъ почтовымъ або рекоман-
дованымъ листомъ.

Прому далого звертатися по причинѣ неда-
лекого тягненія заразъ, однакомъ лишє до

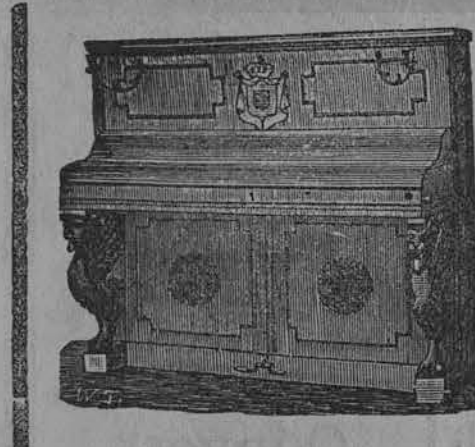
9 червня с. р.
съ полнымъ довѣремъ до 1621 4-6
Samuel Heckscher senr.,
Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокопозажаній отцѣ духовній
уряджують при церквахъ хоры, протѣ поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОННОМЪ (або ФИСТАРМОННОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокопозажаній п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до
русской гимназіи у Львові инструмента мого výroby и мо-
же дати Высокопозажанымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ
дуже пожиточнѣмъ инструментѣ найтѣпшу інформацію.
Цѣна тыхъ инструментѣвъ отъ 70 зр. а. в. и выше.
Давъ такожь на раты.

1661 91-2 Съ поважаніємъ
ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-
моніумъ у Львові, ул. Хоружина ч. 9.

Хемична лабораторія
аптекаря и хемика судового
А. МУССИЯ
у Львові
при улиці Кароля Людвика ч. 7
порукає власній výroby
Воду колыбиску, лѣпшу отъ загра-
ничнои по 50 и 30 кр. за фляконъ.
Перфумы въ рѣжнихъ можливыхъ за-
паххъ отъ 15 кр. до 2 зр.
Мыло зъ дегтю противъ весныхъ о-
парѣвъ нашкобныхъ 30 кр.
Ефедлину, специальное средство на
весняки плямы на лица 70 кр.
Пудры до лица и чисто мужку рижеву
корѣбка по 15, 25, 50 кр. и 1 зр.
Мыла глицериновой и туалетовой по-
чавши отъ 10 кр. — далше:
Воду до устъ, порошокъ до зу-
бѣвъ, воду атиную до володы,
кадило комнатове, церковне и
всѣхъ иншихъ власній výroby мѣ-
стачной въ цѣннику, котрый на
жаданіе франко высылаетъ.
Замовленія въ провинціи выко-
нуютья отворотною почтою.
1663 1-10

„БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬ“
образокъ зъ галицкого житя,
написавъ Василь Варѣнокъ,
стор. 356 въ 16-у. Цѣна 80
кр., съ пересылкою 90 кр.
Дѣстати можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Ставропигійской.

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ
ТРУСКАВЕЦЬ
(Стация почтова и телеграфична.)
1631 9-10

Отвореніе поры купелевой днѣ 26 мая, замкненіе 15 вересня.
Близько стации залѣзничѣй наддѣстрийской „Дрогобыч“ посѣдає: сла-
вне отъ давна зъ своєю надзвичайно лѣчебной силой жерело соланкове, котре
пѣсла сегорѣчнои анализъ проф. Радзѣшевского належить до найислѣднѣй-
шихъ, знамениту зельзаву бороуину, жерело сѣрчане, намуль сѣрчане-
солоний, три солоні жерела до пяти сѣдєржаєхъ соль главерку, жерело го-
нѣче мочъ звачне „нафтовымъ“, жентіцію и молоко, курація за помочєю
масажу и електрики.
Хорѣбы, котры радитъ лѣчити въ Трускавці: Престарѣлый гостєвъ,
престарѣлы хорѣбы проводу кормового, утробы, шкѣры, коестей, устрою нерво-
вого, бѣлы нервовой, золотуха, опашнѣсть, ескудаты, пѣсокъ нирковий, нежить
мѣхура и т. д.
Нові комнати купелєвъ, красій помешканіє съ услугою, урядженій вы-
гѣдно и съ печами. Церковь и каліица латинска. Кѣлька рєстаурацій, цукорни,
читальня, добра музика. Положеніе здѣловѣ, подѣброє, численній тѣнотъ про-
ходы и прогулки въ окрестности. Аптека и складъ минеральныхъ водъ въ
мѣстѣ. Закладъ лѣчебный выкупили мы въ 1881 р. въ рукѣ жидѣвскихъ и ро-
бимо все, что можно, щобы поднести его до давной свѣдѣлости. Въ першѣмъ
и послѣднѣмъ сезонѣ помешканія въ домахъ закладовыхъ о 30% дешєвше.
Сего року будуть ординувати въ Трускавці: Д-ръ Аврелій Плєхѣвъ зъ
Ярослава и д-ръ І. Рознеръ, ассистентъ клиники положничной въ Краковѣ.
Убогихъ хорыхъ, котры выкажуть свѣдѣствомъ убожєства, подтвержде-
нымъ ц. к. старѣствомъ, буде уважалитися по можности лишє въ поршѣмъ
и послѣднѣмъ сезонѣ.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.
Презнану загально найлучшу
Масу до запусканя пѣдлогѣ
порукають
Гибнеръ и Ганке
у Львові. 1644 63-0
Перепродуючимъ даємо отновѣдний рабѣтъ.

К. КРИШТОФОВИЧЪ
Львові, ул. Гетьманьска ч. 6
порукає зъ свѣжого збору
Гербаты Kaysow, знамен. черну 1 ф. = 500 гр., зр. 2.—
„ Melange 1 „ „ „ 3.—
„ Souchong, вайчѣлнѣйшу 1 „ „ „ 3.60
„ Melange каравана 1 „ „ „ 4.—
„ Kaysow оригинальна 1 „ „ „ 4.—
„ Сансинуку 1 „ „ „ 3.60
„ Пововъ російскій 1 „ „ „ 4.—
„ Surfin de Printemps 530 гр. „ „ „ 5.—
„ „ „ 260 „ „ „ 2.50
„ „ „ 135 „ „ „ 1.25
Порошокъ зъ гербаты 1 ф. = 500 гр. „ „ „ 2.—
Цѣнники высылаетъ франко, за опакowanъ не чи-
слю нѣяконъ сумы. 1652 5-10
Складъ комисовый въ Тернополи въ Магазиנѣ
Вп. В. Стахєвича.

О П О В Ѣ Щ Е Н І Е .
Дуже важне для кождой родины!

Я переймѣвъ отъ одной дуже рекоманованой и солидной фабрики сѣбѣ-
ныхъ товаровъ Фениксъ величезный складъ за дуже низьку цѣну
такъ, что лишє я въ силѣ продавати дуже добрый и патентованій

Сервисы зъ сѣбѣла Фениксъ
зъ найлѣпшого сѣбѣла Фениксъ по слѣдующихъ дуже низькихъ цѣнахъ
а именю въ поодинокихъ штукахъ:

6 штукъ ножѣвъ стол. съ винтованными остриями стал.	зр. 2 —
6 шт. масивн. ложкохъ до стравы зъ пат. сѣбѣ. Фен. съ кор.	1.50
6 шт. масивн. вилокъ зъ пат. сѣбѣла Фениксъ съ корон	1.50
6 шт. масивн. ложкохъ до кавы зъ пат. сѣбѣ. Фениксъ съ кор.	65
6 штукъ красныхъ ложкохъ до яєць	45
6 штукъ пышныхъ чарокъ на яйцѣ	80
1 масивне знамените ситко до гербаты съ ручкою	50
1 масивный знаменитый полонникъ до молока	75
1 масивный знаменитый полонникъ до супы	1.—
1 масивна знаменита подставка подъ ножѣ	1.25
2 эффектный свѣчники столовы	1.—
1 эффектный маслина таца до подаванія	1.50
1 красна порошокъ на цукоръ и передъ	40

Такой комплектный сервисъ зъ 49 штукъ коштує купленій
разомъ лишє 10 зр. Сей патентованій Фениксъ займає межѣ
всѣмъ имитациями сѣбѣла найперше мѣсце; бѣвъ позбѣгає завѣсѣды
бѣлый якъ правдиве сѣбѣло и противно до всѣхъ металѣвъ
не переймає гришпану, черезъ что єсть добрый для здоровья
и для того раджу его кождой родинѣ, а такожь и задля єго
тревалой якості властителямъ гостиницъ и кавярєвъ. Кождый
достанє свои грошѣ назадъ, кому мой товаръ не сподобѣсь.
Для того може кождый безъ риска замовляти. Высылка за по-
сылатого або за готовку. Численній письма признательный и за-
мовленія суть для П. Т. Публики до перегиаду въ моѣмъ бюрѣ.

Адреса:
**Universal-Export-Bureau S. Löw, Wien, II. Grosse
Schiffgasse 3/U.**
N. В. Остерѣгасєя передъ оголошеніями безъ подпису якъ такожь
и передъ сѣбѣломъ Britannia, котре робитъ лишє зъ блахи єъ цинною
пѣбѣлкою; на доказъ того, дамъ 61 штукъ сѣбѣла Britannia лишє за
зр. 7 50 сѣбѣ% опустомъ. 1624 3-6

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

Найновѣйша, высокимъ правительствомъ
державнымъ въ ГАМБУРГѢ дозволенѣ и цѣлымъ
скарбомъ державнымъ гарантована лотерія гро-
шева має **100000 лосѣвъ**, зъ котрыхъ 50.500
певно выграють. Цѣлый капиталъ приходяцій до
лосѣванія выноситъ

9,550.450 Марокъ.

Ся грошева лотерія отзачасєя осо-
бливо тымъ догоднымъ урядженіємъ, що
вѣсь 50.500 выграній, котры суть выписані
въ побѣчу стѣной таблицѣ, приходять до
певного порѣшенія вже въ кѣлькохъ мѣся-
цяхъ въ сѣбѣмохъ по сѣбѣ постепенно посту-
пающихъ класяхъ.

Головна выграна першой класи выноситъ
50.000 марокъ; збѣльшєсь оттакъ въ другой класѣ
на 60.000, въ третей на 70.000, въ четвертой
на 80.000, въ пятой на 90.000, въ шестой на
100.000 а въ сѣмой сѣнтуально на 500.000, еспе-
циально же на 300.000, 200.000 марокъ и т. д.

Продажъ оригинальнѣйхъ лосѣвъ сєи гроше-
вой лотеріи повѣрено подписаному домови
торговельному а вѣсь тѣ, що хотѣтъ вѣзати у-
частъ въ закупнѣй оригинальнѣхъ лосѣвъ, зво-
лять сѣ оными замовленіями отнєстися просто до
сєго-жє дому.

Поважаныхъ замовляющихъ проситєся до-
лучити припадающій сумы въ аєстр. банкнотѣхъ
або марнахъ почтовыхъ до замовленія. Можна
такожъ посылати грошѣ наказными почтовыми, на
бажаніе выконуютъ такожь припорученія за по-
сылатого.

До тягненія выграной першой класи ко-
штує
1 цѣлый лосъ оригинальнѣй зр. а. в. 3.50 кр.
1 половина лосу оригинальн. зр. а. в. 1.75 кр.
1 чверть лосу оригинальнѣй зр. а. в. 0.90 кр.

Кождый получитъ на руку оригинальнѣй лосъ заєсмотрєный гер-
бомъ державнымъ а рѣвночасно и урядовый планъ лосѣванія, зъ которого
видко вѣсь близій поєнєви. Заразъ по тягненію получить кождый беру-
чій участъ урядову листу выгранныхъ, заєсмотрєну гербомъ держав-
нымъ. Выплата выгранныхъ слѣдуетъ поєла плану рєтєльно и подѣ гаран-
тією державы. Наколѣ-бъ неєжидано получателєви по годивѣе планъ
лосѣванія, то мы радо готови недогодій лосѣвъ передъ тягненіємъ назадъ
вѣзати и отдати получуву за нихъ суму. На бажаніе высылаетъ уря-
довъ планъ лосѣванія на передъ даромъ. Щобы мы могли вѣсѣй замо-
вляєя старанно выконати, то просимо высылати ихъ якъ найскорше,
на кождый слудай однакомъ передъ 1607 1-2

9. червня 1886 (котрого днѣ отбудєсь тягненіе першой класи)
просто до насъ
VALENTIN & Comp.
Bankgeschäft Hamburg.

Змѣна Львокалю.
Въ низу подписаный має чєсть
повѣдомити П. Т. Публику, що
Складъ масла, яєць и тор-
говлю корѣнну
подѣ фирмою
Іосифъ Варухъ Бухштабъ
подѣ „Двома золотыми голубами“
мѣстачной до теперѣ при ул.
Краковской ч. 25 съ нынѣшнымъ
днемъ перенєсєй до Рынку ч.
43 (пѣбѣжъ торговлѣ п. Ст. Мар-
ковца.)
Дякуючи Поважаній П. Т.
Публикѣ за дотєпершій выгладъ
порукаєсѣ и далше ласкавой
памяти. 1635 2-10

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДѢВНИКЪ
Л. ЧИНЬСКОГО
въ Ярославлі
уоуває вѣсѣхъ недуги органу
травленія.
Свѣдѣцтво: Посѣдчаю п.
Чиньскому, що єго Медѣвникъ
Гигиєничный мали въ моѣмъ домѣ
якъ найтѣпшій наєтѣлки. Гузниц-
ска. Книгница зъ Любомир-
скихъ Ізабєля Сангуш-
кова.
Цѣна за штуку 20 кр.
Можна набути у євѣхъ анти-
кахъ и торговляхъ. 1603 16-50

! На продажъ!
Торговля корѣнна и харчева
въ Станиславѣвъ,

истнуєча отъ 10 лѣтъ, положєна
въ сєреднѣй мѣста

побѣчу руск. катѣдраль. церкви,
заєсмотрєна богато въ товары,
тѣмъчасѣя довѣремъ дуже широ-
кого круга мѣстоєвой и замѣстоє-
вой публики єсть по причинѣ
лабѣстї властителя на продажъ.
— Властитель капиталу 2.000 зр.
можуть тутъ заключити дуже ко-
ристный интересъ. Близькихъ по-
ронєнь поладєть: Administracya
„Kroniki Stanisławowskiej“ въ
Станиславѣвъ. 1658 3-3

Универсальный
ПЛУГИ СТАЛЕВІ

сѣ подрѣзникомъ, чересломъ и лѣмѣ-
шємъ запаснымъ доставляють

Umrath & Co.
Prag-Bubna

1645 по цѣнахъ 7-2
зр. 32 за 4-8 „глубокой орки
„ 34 „ 6-10 „ „
„ 42 „ 8-14 „ „
„ 55 „ 12-18 „ „
Илюстрованій цѣнники даромъ и франко

ПАРКЕТЫ И ПОМОСТЫ ДОШКОВЫ
порукає парова фабрика столѣтка
БРАТѢВЪ ВЪЕЛЖКѢВЪ
у Львові, ул. Лычаковска, 27.
Цѣнники паркетѣвъ, дєрєвъ и бѣконъ розсылаємо на жа-
даніе. Илюстраціи паркетѣвъ розсылаємо за послѣднѣ-
тую 1 зр. 1635 9-10

Пѣвецъ церковный

пѣсѣдающій свѣдѣцтво зѣбности
и прочі свѣдѣцтва зъ справованія
чина пѣвца церковного дуже
добры, могутъ удѣляти науку
сѣбѣ хорального, жєлає обняти
пѣсѣду. Може такожь обняти по-
сѣду дѣко-учителя. О ласкавій зго-
лошенія проситєся подѣ адресою:
Василь Клишъ, въ Улѣчу
п. поч. Мриголодъ. 1668 1-2

64 раз
за сороклетний час
испознава отначеный.

Майже всьма
цесарскими, король-
скими и князьскими
лѣкарями прибочными
порученый.

Осторожність при закупнѣ.

Extractum malti Johanni Hoffii можна достати у всѣхъ
аптекахъ и большыхъ торговляхъ; треба лишь вы-
разно жадати его съ оригинальною маркою охоро-
ною (стоячий овалъ съ погрудьемъ и подписомъ вы-
находя Ивана Гофа)

По цѣлой земли роз-
ширенный 27 000 мѣсь
продажи.

Що день новй удо-
роченый, у всѣхъ га-
зетахъ! Отъ 40 лѣтъ
надъ 1 миллионъ наслѣд-
ковъ удороченый.

Повѣдомленье о выздоровленіи и прилюдна подяка рѣдкого
рода въ користь подобно страдающихъ вынаходцевъ лѣчущихъ
и ѳтживляющихъ средствъ здоровья зъ екстрактъ солодового.

Повѣдомленье о чудномъ выздоровленіи пана Григорія Носа, учителя въ Бартковѣ,
почта Красне, зъ дня 1 цвѣтня 1886. Оно писане до

ПАНА ИВ. ГОФА

вынаходя посла его имени названыхъ препаратѣвъ лѣчебно-ѳтжи-
вляющихъ зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа, ц. к. совѣтника,
власителя золотого креста заслуги съ короною, ридаря высокыхъ
прускихъ и нѣмецкихъ ордерѣвъ у Вѣдн, Фабрика: Grabenhof,
Bräunerstrasse 8.

Бартковѣ, 1. цвѣтня 1886.

Съ нѣколи невыгасаючою вдячносною спѣшу зложити Вашѣй Высочайшей милости слѣдуюче
повѣдомленье. Отъ шести лѣтъ страдалъ я на тяжкій ѳдыкъ, неустойчивъ кашель, при котрѣмъ иногда
проявлялся кровь и неустававъ болѣ грудей а мой болѣ буть часами такъ сильныи, що я зъ умучена
не могъ выстояти и мусѣвъ лягати на постѣль. Я всего пробовавъ, але завсѣгда безуспѣшно. Противно,
фабрикаты Вашои Высочайшей милости, пиво здоровья зъ екстрактъ солодового Ив. Гофа и солодова
шоколада здоровья усунули въ протягу шести недѣль мою згадану недугу, такъ що я теперь вже завсѣгда
здоровъ. Складаючи симъ Вашѣй Благородности найбѣйшу подяку, прошу Бога, чтобы Васъ завсѣгда
удержавъ при силѣмъ здоровья и ѳдаю Вашѣй Благородности се мое повѣдомленье до помѣщеня въ
газетахъ для добра подобно страдающихъ людей. Съ найбѣйшимъ поважаемъ и дожизненною вдяч-
носною

Григорій Носъ, учитель.

Лѣчебно-поживный материнъ вынайденыи мною ѳтживляющихъ препаратѣвъ зъ
солоду, котрѣй вернули назадъ соткамъ тысячѣвъ людей утрачене здоровье,
находятся въ слѣдующихъ сполученяхъ пріятныхъ до поживаня:

1. Въ видѣ смачного діететичного пива здоровья зъ екстрактъ солодового на застарѣлыи недуги,
наилѣпше средство до улегшеня и удержаня жита для сухотниковъ, хорыхъ на груди,
знаматочныхъ на легкы и для реконвалесцентѣвъ по тяжкихъ хворобахъ: Недостатке,
не перевышене и не до наслѣдованя средство въ хворобахъ жѣночныхъ и на золотуху, на
болѣ жолудка, бракъ крови, слабе травленье;
2. въ доброй солодѣвъ здоровья зъ екстрактъ солодового на бракъ крови и выхудѣсть,
ослабленье, нервовѣсть, бессонность, бракъ апетиту;
3. въ болбонахъ на груди зъ екстрактъ солодового, въ синѣмъ наперѣ, звончающъ и розпу-
скающъ слизъ въ кашли, при хрипѣ и недугахъ органѣвъ ѳдыховыхъ;
4. въ сконцентрированѣмъ екстрактѣ солодовѣмъ на недуги легкыхъ, астму, кашель и золотуху;
для особѣ, що не люблять або не зносять пива, одинокѣ для дѣтей;
5. въ муцѣ солодовой для живленя дѣтей, яко заступство и лѣпша помѣчь для матерного
молока для дѣтей золотушныхъ и въ наймолодшѣмъ вѣцѣ;
6. въ гомеопатичной кавѣ солодовой въ рознервованю, въ злѣгахъ и для матерей плека-
ющихъ.

Ивана Гофа лѣчебно-поживный препаратъ здоровья зъ екстрактъ солодового ѳтаченъ 64 разы
цѣсарями, королями, князьями и княгинями, великими князьями, 400 заведенъ лѣчебныхъ и
тысячѣ лѣкарѣвъ зъ всѣхъ краѣвъ записуютъ отъ 40 лѣтъ солодова фабрика Ив. Гофа и
за сей часъ выдѣчно звышъ миллионъ хорыхъ. Ся препаратъ здоровья, признанъ веимъ, розши-
ряются теперь 27000 складами въ цѣлой Европѣ, котрѣ все ще збѣднѣются

Можна достати у всѣхъ аптекахъ, другеріяхъ, Народной Торговли и великихъ торгов-
ляхъ. Треба жадати Original-Extractum malti Johanni Hoffii съ маркою охоронною.

Перша, правдива лѣчуща, скрѣпляюча тѣло шоколада зъ екстрактъ солодового Ив. Гофа (для
малокровныхъ, блѣдыхъ, сухотниковъ и на безсонность) 64 разы за 40 лѣтъ испознава ѳтачена Фран-
цускыи, англійскыи и всѣ прочыи шоколады не мали тыхъ наслѣдѣвъ для удержаня и приверненя здоровья
якъ Ив. Гофа солодова шоколада здоровья; Ив. Гофа солодовой шоколада здоровья не повинна для того
недоставати въ нѣчѣмъ домѣ

1653 2-6

ФАРБЫ ОЛѢЙНЫ

готовы до ужитку и скоро за-
сыхающыи.

Ф а р б ы

до малюваня даховъ, тертѣ въ
наилѣпшѣмъ покоѣстѣ.

Наилучшѣ фарбы

тертѣ въ покоѣстѣ минеральномъ,
ѳтпѣвдають рѣзнымъ цѣлямъ,
надають барву и лыскъ по одно-
разовѣмъ потягненю, высухають
въ немногихъ годинахъ, а де-
шевѣй отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасады

розпускаемъ въ вапшѣ, до кольоро-
ваня будынкѣвъ въ 36 кольорахъ.

Всякыи роды ланкерѣвъ крає-
выхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛѢ

зъ наилучше реномываныхъ фа-
брикѣ.

Тектуры даховъ, смола по-
газова и деревна, маса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.

Оливы до машинъ и сма-
вило до осей зельзныхъ.

Пасы шкурѣвъ до машинъ.
Пасы гумѣвъ до машинъ.

Гурты конопляныи до ма-
шинъ.

Н О В И Н А !

Лѣняныи напуканыи пасы до
машинъ, и т. д., и т. д.

поручають

Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ.

Карты взѣрѣвъ, цѣнники и
спеціальныи ѳферты, на жаданье,
gratis и franco. 1612 8-?

„Д Ы М Ъ“,

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., съ пересыл-
кою 1 зр. 70 кр.

Достати можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Старопринцибѣвъ.

ЛІАРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ КАЛУШИ, почта и станція желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына
Серафима“ „Ліарню дзвонѣвъ“ въ Калуши, ѳтачену сребрныи
медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаемъ на
выставѣ тов. имъ Качковского въ Коломы (якъ о томъ своего
часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готовыи
дзвоны, выконую скоро замовленя и пріймаю старыи або ушко-
дженныи дзвоны до перебиваня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи воимъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за
все дотеперѣшныи замовленя въ давнѣйшѣй собѣльнѣ а теперь
моѣй власной ліарни дзвонѣвъ прошу о ласкавъ замовленя такъ
на подиной новыи дзвоны якъ и на цѣлы группы. За трѣва-
лѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу
и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

1672 7-24

Съ глубокимъ поважаемъ

Антоній Серафимъ.

Медицинскій мыла MAX FANTA

Einhorn - Apotheke
P R A G.

Выпробованъ и порученъ лѣкарями.

Фанты мыла ихтиолове, противъ червонности лица, носа,
бургундского (Rosacea Asene), свербящихъ лишайѣвъ; цѣна 75 кр. —
Фанты неаполитанскѣ мыла (мыло ртутное) противъ сифилису
и пасожитѣвъ 1/2 штука 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло
гѣтцеве и ревматичное выпрѣбованъ и скорои силы. Цѣна 1 зр.
— Мыло въ мази противъ коросты, луски, потѣйничихъ и др.
и т. д. 35 кр. — Мыло мазово-гиперинное, лекше, для дамъ и дѣ-
тей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекціонне, 35 кр. — Мыло
сѣркове противъ угрѣвъ, веснянокъ и нашкодныхъ высыпкѣвъ,
35 кр. — Мыло жѣтцове противъ лусокъ на головѣ и на подѣ-
шенье насѣрокъ, 35 кр. — Мыло жѣтцове на волосѣ, 35 кр. —
Мыло зъ ѳвля оживляющее системыи нервныи, 35 кр. — Мыло
гиперинное, найлѣпше мыло туалетное 25 кр. — Мыло бензо-
на посѣданье шкурѣ 40 кр. — Мыло вазелиново цѣна 40 кр. прі-
ятно до щѣденного ужитку — Мыло мазово-сѣркове противъ у-
пирныхъ недугѣ шкурѣ, цѣна 40 кр. — Мыло бораксове противъ
нечистоты насѣрокъ, веснянокъ, остудѣвъ, цѣна 35 кр. — Мыло
камфорове на ѳтморженье, посѣданье рукъ и т. д., цѣна 35
кр. — Мыло нафтолове противъ всякого рода недугѣ шкурѣ, цѣ-
на 50 кр.

Можна достати въ всѣхъ аптекахъ у Львовѣ: въ аптецѣ д-ра
Кароля Миколая и ант. Зигм. Рукера; въ Борщевѣ: ант. М. Пшем-
чиского; въ Долини: ант. І. М. Фрауфельдера; въ Ясѣль: ант.
Ромульда Палыха; въ Краковѣ: ант. Е. Штокмара, Е. Радлера, Ф.
Гралецкого, Іос. Францишского и въ ант. Конет. Вишневского; въ
Краковѣ: ант. А. Сѣлещкого; въ Рязанѣ: ант. А. Карпинского;
въ Солотвинѣ: ант. І. Гоколи; въ Старѣмъ Санцѣ: ант. А. Кар-
пинского; въ Тарновѣ: ант. І. Рейда; въ Войничу: ант. Кароля
Нодзиньского; въ 36 аражи: ант. І. Круга. 1582 14-52

Л. ШТОРХЪ ВЪ БЕРНѢ,

Морава, улица Доминиканьска 41

высылае за послѣплатою, якъ довго выстае запасъ, поданй понизше товары богато дешевше ѳтъ цѣны вырѣбовом.

ВЕЛИКА

партія останковъ сукна!

3 1/4 метрѣвъ довгѣ, въ найкраснѣхъ взорахъ

на новне мужеске одѣнье

1 останокъ зр. 3-75

Каждый негодный останокъ пріймаея назадъ.

Одѣяла до подорожи
зъ тяжкого, чорного або бру-
натного плішу, дуже великѣ
(давнѣйше зр. 8)
теперь лишь зр. 4.—

Краватки
для мужчинъ
элегантно выгѣтовленѣ
4 штукъ зр. 1.—

Сѣнники
(готовыи ушитѣ зъ полотна джу-
тового (Jute), въ рѣжнѣ паски
повной величины
1 штука 90 кр.

1 Останокъ коца
на помѣсть
10—12 метрѣвъ довгѣ
въ всякихъ барвахъ, дуже
трѣвалый зр. 3 50.

Обрусы зъ Джуты
найновѣйшого взору
повной величины, доокола ѳъ
френзлями
1 штука 90 кр.

Полотно домове
1 локоть широке
1 повна штука 29 лѣктѣвъ
зр. 4-20.

Сорочки дамскѣ
зъ доброго бавовняного по-
лотна ѳъ мережаню обѣшкѣю
6 штукъ зр. 3-25.

Дерги на конѣ
драпованѣ и сѣры
ѳъ барвными берегами 190 см.
довгѣ а 130 см. широкѣ
1 штука зр. 1-50.

Обрусы
всякой барвы
3 штуки 3/4 великѣ зр. 1.—
3 штуки 1/4 великѣ зр. 2.—

Ручники
кухонныи,
небѣленѣ, повной довжины
6 штукъ 70 кр.

СЕРВЕТЫ
бѣлыи, льняныи 1/4 въ квадратѣ
6 штукъ зр. 1-20
Серветки до навѣ
льняныи рѣжнобарвныи,
6 штукъ 30 кр.

Сорочки
для робѣтничѣвъ
зъ доброго оксфорду,
повной довжины,
3 штуки зр. 2.

Запаски
до господарства
зъ мѣдного синього полотна,
ѳъ выбитыми найновѣйшими
взорами,
6 штукъ зр. 1-50.

ХУСТКИ ДО НОСА
зарубленѣ, ѳъ барвно тканымъ бе-
регомъ, элегантно вырѣбовленѣ.
1 тузинъ мужескихъ зр. 1.—
1 „ дамскихъ зр. —80
1 „ для дѣтей зр. —60

Заслоны мережковѣ,
1 метеръ широкѣ,
въ найнѣпшѣхъ взорахъ,
1 метеръ 25 кр.

Гарнитуръ рисовый
въ найновѣйшихъ барвахъ,
складающійся зъ двѣохъ одѣ-
ялъ и обруса доокола ѳъ шнур-
ками и кутасами зр. 4-50

Льняныи
РУЧНИКИ
бѣлыи ѳъ червонными краями
6 штукъ зр. 1-20

КОРСЕТЫ
ѳтъличнои якостѣ
ѳъ бляншетои ложковымъ
1 штука 70 кр.

Гарнитуръ джутовый
складающійся зъ 1 обруса и
2 одѣялъ
красно выгѣтовленѣ, повной
величины зр. 3-50

Заслоны зъ джуты
2 части по 3 1/4 метра довгѣ,
ѳъ драперією и френзлями
красно выгѣтовленѣ
зр. 2-30

Джутовый диваники
передъ ложко
1 1/2 метра довгѣ доокола ѳъ
френзлями въ найнов. взорахъ
1 пара зр. 1-30

ОДѢЯЛА
зъ червонного кретону, элеган-
тно стѣбованѣ, повной ве-
личины
1 штука зр. 3.—

Повзляныи
Хустки до носа
для мужчинъ и дамъ, пышно вы-
гѣтовленѣ
1 тузинъ зр. 1-80.

Англійскѣ
Плѣды до подорожи
зъ чистогъ вовны, 3 1/2 м. довгѣ,
1 60 м. широкѣ
1 штука зр. 4-50.
Ремень до плѣду 75 кр.

РУЧНИКИ
до натирания
дуже элегантныи, ѳъ ясно чер-
вонными краями и френзлями
6 штукъ зр. 1-50.

ШТЕРНБЕРГСКА
ПОСТѢЛЬ
1 локоть широка въ рѣжно-
барвныи паски, за правдиву
барву гарантуеся.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 6.—

ОКСФОРДЪ
30 лѣктѣвъ,
правдиво забарвленѣ
зр. 4.—

Градель дамастовый
на покрывала на постѣль
1 локоть широкѣ, знаменитогъ
якостѣ.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 5-50

Стирки до пороку
небѣленѣ ѳъ червон. берегами.
6 штукъ 60 кр.
Стирки до скла
бѣлыи ѳъ червонными берегами.
6 штукъ зр. 1.—

ШИФОНЪ
дуже доброй якостѣ, дуже до-
гѣдныи на бѣлые для мужчинъ,
дамъ и дѣтей 90 см. широкѣ.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 5.—

Накрытье на стѣлъ
складающееся зъ 1 обруса и
6 серветѣвъ зъ льняного дамасту.
1 гарнитуръ зр. 2-30.

Простирала
(безъ шву)
2 м. довгѣ, 1 1/2 широка, зъ
наилѣпшѣмъ полотна.
1 штука зр. 1-40.

Готовѣ
КАЛЬСОНЫ
зъ доброго шевіоту, дуже до-
гѣдно выгѣтовленѣ.
1 пара зр. 1-35.

Негодный товаръ пріймаея назадъ и звертаются грошѣ.

Переписка на всѣхъ австрійскихъ мовахъ

Щобы у П. Т. Замовляющихъ усунути всяке недовѣрье, высылаются замовленя для Всѣхъ клиру, П. Т. начальникамъ громадъ, властителямъ посѣлостей, директорамъ посѣлостей
и фабрикъ, професорамъ, урядникамъ державнымъ и краевымъ на выразне желанье такожъ и безъ послѣплаты.

1630 3-25

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотекѣ наизнам. повѣстей“ выходить по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 улицѣ Галицка. Рукописи звертаються лишь на попереднє застереженнє. Уголошеннє принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламации неопечатаній вѣдѣть отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Кризис кабинету гр. Таффого.

Не только въ цѣлѣмъ Вѣднѣ, але и въ цѣлѣмъ Австріи стало называтъ „чути нафту“, — якъ то дотепно говорятъ вѣднѣйскіе часописи. Сопухъ той нафтовой выплывуе такъ роветроуючо на нынѣшній ѣтноснны партій австрійского парламенту мѣжъ собою и до кабинету гр. Таффого, що въ справѣ мыта бѣть заграничной нафты правннцѣ показавалась готовою ити рука объ руку съ лѣвицею, попираючи вѣдѣтне внесеннє проф. Зиса.

Справа мыта бѣть заграничной нафты мае велике значеннє и для Галичины и для державы. Иде о то, щобъ загранична нафта, особливо російская, не робила конкуренціи нафтѣ австрійской, с. в. галицкой. Конкуренція таа однакжъ есть на руку Уграмъ — и ось въ томъ той гордійскій уволь, котрого годѣ ровивнати.

До Угорщины приходитъ въ заграничѣ нафта въ видѣ сырѣвца, и ажь тутъ въ границѣхъ Угорщины, рафинують си въ заложенихъ въ той цѣли фабрикахъ. Мыто на границѣ бѣть сырѣвца платится дуже мале, а мыто се йде на спѣлнѣй потребности австро-угорской державы. Тымчасомъ податокъ бѣть выговоряваннѣ рафинированной нафты въ фабрикахъ угорскихъ платится великій и иде до скарбу лишь угорской половины монархіи. Зъ того порядку выходить така аномалія, що Угорщина, не маючи копалень нафты, а рафинуючи у себе дешевѣйшимъ коштомъ спровадженнѣ въ заграничѣ сырѣвца, — мае два разы стѣлько скарбового доходу въ продукціи (sic!) нафты, що Австрія, въ котрой границѣхъ, именнѣ въ Галичинѣ, знаходяться богатѣ копальнѣ нафты.

Такой станъ Угорщинѣ, очевидно, дуже на руку, — тожъ при теперѣшнихъ переговорахъ о ѣтновленнѣ угоды австро-угорской, Мадяры не дали собѣ нафтѣ говорить о подвышеннѣ мыта бѣть заграничного сырѣвца нафты Австрійскій министръ скарбу, д-ръ Дунавскій, уважавъ конечнымъ уступити Уграмъ, и пѣсла проекту угоды мыто бѣть нафтового сырѣвца въ заграничѣ мало остати бѣльшє-менше таке саме, якъ доси. Коли-жъ переговоры скѣдчилися, министръ Дунавскій заручивъ цѣсаревѣ, котрому на ѣтновленнѣ угоды дуже залежить, що проектъ угоды переведе

черезъ австрійскій парламентъ. Тымчасомъ не такъ склалось, якъ гадалось.

Першѣ Поляки, яко найблизше интересованѣ, станули въ оппозиціи — хочъ и съ бодемъ сердца — супротивъ своего „godaka“, мин. Дунавского. Змѣркувала то лѣвица и вѣдѣтнымъ внесеннѣмъ геолога проф. Зиса такъ хитро-зручно заманеврувала, що сейчасъ вѣдѣтнѣ Поляковъ на свою удочку. Поляки ухвалили попирати проектъ Зиса, яко найраціональнѣйшій, забезпечуючій и продукцію галицкой нафты бѣть упадку и спѣлнѣй доходы монархіи. Другѣ клубы правннцѣ постановили такожъ попирати внесеннѣ Зиса и Поляковъ. Впрочѣмъ и бѣть ихъ подпоры то внесеннѣ мамо-бѣ бѣльшѣсть въ палатѣ послѣдѣ, коли-бъ за нимъ голосували лѣвица и Поляки.

Въ виду того въ першѣй линіи захиталось становище министра финансовъ д-ра Дунавского, котрый обѣщавъ коронѣ перевести ухвалу угоды. На ново навязувати переговоры съ Мадярами, — шкода й заходу! Мадяры въ томъ дѣлѣ не уступлять. Такъ отже ситуація напружена и zagrożена. Якій же зъ того выхѣдъ?

Пѣсля вѣстей зъ Вѣднѣ говорятъ тамъ о двохъ евентуальностяхъ. Одна, — менше имѣйна, — що цѣсаръ ровивнѣе нынѣшню палату послѣдѣ Радѣ державной, а друга, що теперѣшнѣ министерство попроситъ о димисію. Таа друга евентуальность есть зовѣмъ можлива и леда день спѣдѣвана. Пѣсля нашихъ информаций зъ Вѣднѣ, змѣйна кабинету на всякій спѣдѣбъ не потягне за собою змѣны нынѣшней системы правннцѣ ственной у внутрѣшнѣй по итицѣ Передлитавіи — и длитого, рѣчь дуже имѣйна, вложеннѣ нового министерства цѣсаръ поручитъ вновь гр. Таффому.

Дуже цѣкаву вѣсть приносить нынѣ зъ Вѣднѣ „Kurier Lw.“. Дописователь его доведѣетъ, якъ авѣрѣе, въ наилучшихъ жерелѣ, що „въ теперѣшнѣй заостренѣй кризѣ кабинетовой не есть справа нафтова рѣшающимъ моментомъ. Тутъ головнѣ иде о пѣчинѣ на велику скалю акціи противъ Мадяровъ, котрой заповѣдею була бесѣда Белькредіого въ палатѣ панѣвъ, вымѣрена противъ Мадяровъ.“

Будь-що-будь, не есть се рѣчь невозможна. По мадярскихъ демонстраціяхъ въ Будапештѣ противъ генерала Янского, а вѣдѣдно противъ

династично-австрійского патриотизму въ арміи; по вызывающихъ ѣтзывахъ мадярской прасѣ о тоастѣ архикнязя Альбрехта, выголоженнѣмъ въ Серавѣ въ честь арміи и чорно-жовтой хоругви; по тыхъ пристрастныхъ нападахъ навѣтъ умѣренныхъ органѣвъ угорскихъ на гр. Белькредіого и на австрійскую палату панѣвъ, — можна справдѣ догадуватись, що новый кабинетъ австрійскій мусѣвъ-бѣ супротивъ Мадяровъ заняти якесь бѣльшє рѣшуче становище. Рѣчь певна, що все горѣ наведенѣ факты дуже немало вразили австрійскіе круги австрійскіе. На династично-австрійскій дѣлъ арміи класѣе въ тыхъ кругахъ велику вагу и все подѣснѣе его съ притискомъ, — а тымчасомъ навѣтъ урядовый органъ угорского правительства ѣтзывался до Белькредіого зовѣмъ недвѣвночно: „Армія конституційной Австро-Угорщины не есть уже тымъ, чимъ була армія въ добы абсолютизму“. Сказаннѣ се — многозначущѣ. Не входимо въ се, на скѣлько Мадяры въ принципѣ мають подѣставу до такого высказу, але мусимо звернути увагу на то, що Мадяры, — котрі такъ демонстративно переводятъ подѣвалъ арміи на австрійску и угорску, въ самѣй угорскѣй арміи не чинятъ рѣзниці народностныхъ, якъ и въ загалѣ въ цѣлѣмъ своѣмъ поступованнѣ съ не-мадярскими народностями, а особливо съ Славянами, въ томъ числѣ и съ нашими закарпатскими братами, поступають зовѣмъ наперекоры тымъ засадамъ, за якими горляють и демонструють. На словахъ, супротивъ чужины они лицарѣ свободы, а на дѣлѣ, у себе дома они, Господи, якъ страшно неволятъ Славянъ!

Мадяры своєю буюю вывыскають бѣть давна уступчивѣсть австрійскихъ правннцѣвъ у всѣхъ напрѣмахъ, очевидно съ шкодою для коронныхъ краѣвъ Передлитавіи. Але часъ бы вже державнымъ мужамъ Передлитавіи стати супротивъ Мадяровъ енергичнѣйше и съ оглядомъ на интересы краѣвъ передлитавскихъ!

Примусова асекурація.

Справа примусовой асекураціи всѣхъ була вже на порядку денномъ въ Сѣмѣ краѣвомъ въ лѣтахъ 1868 и 1882. Инициативу до сего подали петиціи деякихъ Радѣ повѣтовыхъ, а въ чѣсти и асекураціи Товариство въ Краковѣ. Зъ разу думано лише о примусовой асекураціи бу-

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
въ цѣлѣй рокѣ . . . 12 зр. на цѣлѣй рокѣ . . . 12 рубл
на пѣвъ рокѣ . . . 6 зр. на пѣвъ рокѣ . . . 6 рубл
на чверть рокѣ . . . 3 зр. на чверть рокѣ . . . 3 рубл
съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“:
на цѣлѣй рокѣ . . . 16 зр. на цѣлѣй рокѣ . . . 16 рубл
на пѣвъ рокѣ . . . 8 зр. на пѣвъ рокѣ . . . 8 рубл
на чверть рокѣ . . . 4 зр. на чверть рокѣ . . . 4 рубл
на самѣ додатохъ: на самѣ додатохъ:
на цѣлѣй рокѣ . . . 5 зр. на цѣлѣй рокѣ . . . 5 рубл
на пѣвъ рокѣ . . . 2-50 зр. на пѣвъ рокѣ . . . 2-50 р.
Для Заграничѣ, окрѣмъ Россіи:
на цѣлѣй рокѣ . . . 15 зр.
на пѣвъ рокѣ . . . 7-50 зр.
на чверть рокѣ . . . 3-75 зр.
съ дод. „Библиотекѣ“: на самѣ додатохъ:
на цѣлѣй рокѣ . . . 19 зр. на цѣлѣй рокѣ . . . 6 зр.
Поодинокѣ число коштовъ 12 кр. а. в.

дннѣвъ селянскихъ, и то въ Товариствѣ краковскомъ. Въ виду однакжъ того, що законъ краевый не мѣгъ-бѣ выимати мѣстѣ, мѣсточокъ и двѣрѣвъ зъ подѣ загалного правила, якъ и длитого, що трудно було притѣтати на монополизацію убѣзпечѣнъ безъ конкуренціи, проектъ сей не устоялся. Оттакъ думано о асекураціи державной, оплачуванѣй додатохъ до податковъ. Сему однакжъ стала въ дорозѣ таа обставина, що асекурація таа не могла-бѣ обмежитись лишь на Галичину, бо цѣла держава не могла-бѣ дати гарантіи одному коронному краевѣ, а мусѣла-бѣ розширити примусъ на всѣ австрійскіе землѣ. Ухваленнѣ же такого закона належало-бѣ до компетенціи Радѣ державной.

Въ 1882 р. осягнуто лишь частковий результатъ. Именнѣ ухвалено примусову асекурацію церковѣй и будынокѣвъ шкѣльныхъ. Законъ о асекураціи будынокѣвъ шкѣльныхъ одержавъ уже сего року найвысшу санкцію.

Чинѣй Выдѣль краевый подѣйтъ всю справу на ново и розпочавъ певнѣй договоры съ Товариствомъ асекураційнымъ въ Краковѣ. Точки договорѣ, хотѣй ще не ратификованого, були-бѣ слѣдующѣ: 1) Асекурація есть для всѣхъ мешканцѣвъ Галичины примусова. 2) Властителямъ лишаеся до волѣ выбѣръ асекураційного товариства. 3) Контролю, чи кожый убѣзпечитъ свои будынки бѣть огню, обѣймають окремѣй контролѣры, по одному въ кожѣмъ пѣдѣлѣ. 4) По мѣстахъ и мѣстоткахъ вести-муть таку контролю магистраты. 5) Контролѣры подѣляги-бѣ безпосередно кр. Выдѣлови. 6) Передѣ введеннѣ закона въ жнтьє власти политичнѣй записали-бѣ всѣ будынки на обшарахъ громадскихъ, двѣрскихъ и мѣскихъ. 7) Оттакъ слѣдувала-бѣ громадна асекурація въ означѣнѣмъ часѣ. 8) Кожда громада удержувала-бѣ у себе выказъ, коли асекурація якого будынку кончнтся. 9) Накопи-бѣ властитель бѣтѣгнува зовѣмъ бѣть асекураціи, то контролѣръ заасекурувавъ-бѣ его примусово въ Тов. краковскомъ. 9) Накопи-бѣ затававъ одинъ або бѣльшє будынокѣвъ, то контролѣръ заасекурувавъ-бѣ его зъ томъ товариствѣ, въ котрѣмъ убѣзпечѣнѣй и прочѣй будынки. 10) Кошта контролѣй покрывались бы процентами, якѣ нынѣ даютъ товариства асекураційнѣ своимъ приватнымъ агентамъ бѣть преміи. Чѣлоячи для каждого контролѣра по 700 зр. рѣчной платы, оума коштовъ въ 173 округахъ выносила бѣть рѣчно 121.100 зр. Рѣмунѣрація для магистратѣвъ за надѣръ коштовала-бѣ 10.000 зр., удержаннѣ центральной управы 2.000 зр. Преміи асекураційнѣй выносили-бѣ рѣчно до 4 миллиѣвъ зр. Починаючи 4% зъ того для контролѣровъ (нынѣ берутъ агенты 8—15%), збѣралась-бѣ оума 160.000 зр., достаточна на покритѣе всѣхъ выдатковъ.

Михайло Максимовичъ.

(Биографична замѣтка.)

Покѣйный Михайло Максимовичъ, профессоръ и ректоръ кѣвского университета, не займае надѣто видного становища въ нашѣмъ письменствѣ; руско-украинскою мовою бѣть написавъ вѣдѣмъ мало. Але для насъ бѣть мае вагу и значеннѣ яко етнографъ и историкъ. Крѣмъ того для галицкой Русѣй дорогѣ его поглядѣи на наше самостѣйное становлѣннѣ въ письменствѣ славянскихъ народѣвъ, на нашу руско-украинскую мову; для насъ велику цѣну мають тѣ порады сего вченого мужа, котрыми бѣть надѣлявъ нашихъ галицкихъ письменниковъ. Зъ сего боку мы и поглянемо на Максимовича, подавши короткѣй вѣсти зъ его жнтьє. Кажемо: „короткѣй“, бо доси навѣтъ въ Россіи нема докладной жѣтѣйиснѣи Максимовича, а у насъ въ Галичинѣ про него цѣлкомъ мало вѣдомо.

Рѣдъ Максимовичѣвъ — стародавнѣй руско-украинскій, ковацкѣй рѣдъ. Зъ сего роду вышло чимало вѣдомыхъ людей и въ духовенствѣ и въ шляхтѣ, и въ вѣ войсковѣй украинской старшинѣ, и въ письменствѣ. Особливо-жъ уваги гѣдѣтъ Иванъ Максимовичъ. Онъ одержавши освѣту въ кѣвской академіи, пѣйшовъ у чернѣцъ и вѣслався яко проповѣдникъ. Въ 1697 роцѣ его высвѣчено на черниговского архіерея и зъ-ѣтон бѣть пустивъ першѣй промѣнъ освѣты по провинціальныхъ мѣстахъ, першѣй вразокъ семинаріи. До того часу одна лишь академія въ Кѣвѣ

була жереломъ освѣты на всю Украину; на провинціяхъ иотнували самѣй лишѣе элементарнѣй школы, а въ Великой Россіи, такъ и шкѣлы ще не було нѣякихъ. Иванъ Максимовичъ завѣвъ въ Черниговѣ коллегіумъ и вѣславивъ себе письменными творами, котрі надрукованѣ въ 9 книжкахъ въ Черниговѣ. На лихо, царь Петро настановивъ его митрополитомъ въ Тобольску (въ Сибири). Максимовичъ не вынѣвъ отращенихъ сибирскихъ холодѣвъ и вмеръ въ 1715 роцѣ.

Отецъ Михайла Максимовича, Алексѣй, бѣвъ жонатымъ зъ Глакѣрією Тимковскою. Рѣдъ Тимковскихъ такъ само вѣславився письменниками и вченими. Такъ про Михайла Максимовича можна казати, що „ему на рѣлу написано“ бути письменникомъ и вченимъ. Вже то не марно народъ нашъ говорить: „яке дерево, такой клинъ“, — аній батько, такой сынъ.

Михайло Максимовичъ родився въ сѣлѣ Тимковщинѣ 3 (15) жовтня 1804 року. Незабавомъ родичѣ отдали его въ науку до чернѣцъ въ дѣвѣчѣмъ монастырѣ въ Золотоношѣ (повѣтовѣмъ мѣстѣ въ Полтавинѣ). Въ сѣмъ монастырѣ зъ давна була школа, въ котрой учили чернѣцки. Давно вже сей монастырь оксавано, обернено на приходскую церкву, и на превеликій жалѣ, знищено школу. Якій впливъ школа чернѣцкѣ мала на Максимовича, видко зъ его власныхъ споминѣвъ.

„Дѣтъ 30 не бувъ я — пише Максимовичъ — въ Благовѣщенскомъ дворѣ (де була школа монастирска), а нѣколи не забуду того впливу, який зробивъ на мене дворѣ, коли я завернувъ

до него. Все знаемо менѣ зъ дѣтнннхъ лѣтъ зновъ ожно въ памяти моѣй, але богато дѣчего не було вже передъ моими очима. Зеленѣли старѣй клены и липы, стояла ще надѣ колодаземъ величезна верба, але бѣть старыхъ шовковицъ лишнѣло самѣй нѣвъ, а зъ чернѣцкихъ кѣлѣй только печѣща. Лишѣе по нихъ я вгадѣвъ тѣ мѣсце, де стояла школа, въ котрой я одержавъ першу науку — граматикѣ, часословѣ и псалтирѣ. Учитѣлка моя, хочъ була жива ще, але въ другѣмъ уже монастырѣ. Въ спустѣшенѣмъ монастырѣ зъ прежнихъ чернѣцѣвъ пробувала только одна стара послушница Евдокія: она выпросила у священника, щобъ дозволитъ ѣй доживати вѣку въ одѣй незручновѣйщѣй кѣлѣи и въ ночи стерегти церквы. За три двѣры бѣть церкви знайшовъ я ще одну прежню чернѣчку, и люблю менѣ було подѣвѣтись на отѣю 90-лѣтню бабусю, у котрой вѣляеся читати моя мати и еи братѣ, вѣдомѣй въ ученѣмъ свѣтѣ своєю подорожено до Ханѣ. Коли скасували монастырь, она бабуса виросила въ двѣрѣ до козака, примостала до его ѣтѣей три стѣны своѣи кѣлѣи и тутъ працювала надѣ освѣчуваннѣмъ дѣтей. Я заставъ ея зъ веретѣномъ въ рукахъ, а коло неи сидѣвъ козацкѣй хлопчикъ и вчився. За науку бабуса брала, „що хто дасть“ За довгѣй свѣй вѣкъ она збѣрала своєю працею 90 рублѣвъ, и радѣла, що „буде чимъ поховати ея“, але якійсь злодюга выкравъ у неи сѣй замозолованѣй грошѣй. Умерла она бабуса въ 1848 роцѣ, проживши 100 лѣтъ.“

Зъ чернѣцкой школы Максимовичъ вступивъ

до гимназіи въ Новгородѣ-Сѣверскомъ, маючи 8 лѣтъ бѣть роду. Гимназію окнѣчѣвъ бѣтъ молодымъ 15-лѣтнимъ паробкомъ, и заразъ же въ 1819 роцѣ подався въ Москву до университета, де профессорувѣе его дядько по матери Романъ Тимковский. Университетскую освѣту бѣтъ окнѣчѣвъ въ 1823 по физико-математическому факультѣтѣ, и почавъ бувъ слухати лекцій медицинѣ, але взявши и поѣду на службу, залишивъ медицинѣ. Зъ наукъ природныхъ Максимовичѣва душа найбільше прилягала до ботаники, и вже въ 1827 р. бѣтъ почавъ читати лекціи зъ ботаники на московскомъ университетѣ, а бѣтъ 1833 р. ставъ звичайнымъ профессоромъ на сѣй кафедрѣ.

Луна ѣтрожденнѣ руско-украинского письменства, пущѣна опершу музою Котляревского, дальше заснованымъ въ Харьковѣ „Украинскимъ Вѣстникомъ“ (1819 р.), музою Гулака-Артимовского и Кѣйтчанскими оповѣданнѣми, не могла не ѣтлунати и въ украинскомъ сердѣи молодого Михайла Максимовича. Она ѣтлунала и накликала его до працѣ. Въ 1827 роцѣ бѣтъ выдавъ въ Петербургѣ невеличку збѣрку украинскихъ пѣсѣнь народныхъ, изъ оловарѣемъ до нихъ. Працюючи надѣ профессорствомъ, жываѣй Максимовичъ не покидавъ и етнографіи своѣи родины. Въ 1834 р. бѣтъ выдавъ збѣрку украинскихъ думъ народныхъ, а трохи згодѣ голосѣи до украинскихъ пѣсѣнь. Але ще бѣльшє працювавъ бѣтъ у московскихъ

*) „Сочиненіи Максимовича“, т. II, ст. 373—374.

ЯНЬ ДОБЖАНЬСКИЙ.

(Посмертна згадка.)

Нині о год. 5 надъ вечеръ отпировадъ Львовяне на Лычаковъ Яна Добжанського, зѣстоного редактора „Gazety Narodow-on“. По довгѣмъ недугуваню умеръ вінъ въ неділю рано.

Добжанський бувъ синомъ львівського і родився 1819 р. въ селі Чачові коло Нового Санча. До школи ходивъ въ Перемишль і первісно поспівавъ бувъ стави духовному. Пізнійше однакж, т. е. 1841 р. вступивъ до редакції „Gazety Lwowsk-on“, де писавъ театральні рецензії. Оженившись съ дочкою актора Смоховського, прийнявъ посаду приватного учителя у кн. Леона Сапїги і учивъ его сына, кн. Адама. Скоро по тѣмъ однакж покинувъ і ое становище і вступивъ яко опѣвробітникъ до „Dziennik-a Mód“ а незадовго обійнявъ і его редакцію. Въ 1848 р. розвинувъ бувъ Добжанський велику діяльність агитатору і стави майже диктаторомъ у Львові, котрого воі Поляки слухали въ ольпій послухности. Его бесѣду, держану дня 28 марта 1848 р. у Львові на плацу Маріацькомъ, згадують старші Львовяне ще і дои, і оъ сего часу пішло, що Добжанського стали називати „Krol Jan IV“. Въ ольмъ часѣ організувавъ вінъ „гвардію народову“ і видававъ еи органъ „Rada Narodowa“. По збомбардованню Львова взяли Добжанського до войска і вислали на Мораву. Вернувши по кількохъ рокахъ назадъ до Львова, отавъ вінъ видавати „Nowiny“, оттакъ „Dziennik Literacki“, а въ 1861 р. перейнявъ отъ Іполита Ступницького „Gazety Narodow-y“, заложениу Лешкомъ Вишевськимъ. Въ его рукахъ стала була „Gazeta Narodowa“ мірдаційно не тільки у Львові, але і въ цѣломъ краю, а Добжанський стави особю популярною і впливовою. Заслугамъ і инициативѣ Добжанського приписують польскі газети: поднесенне польского театру, котрого вінъ въ послѣднихъ часахъ бувъ директоромъ; заложенне гимнастичного товариства „Sokol“, котрого бувъ предсѣдателемъ; основанне Товариства Педагогичного польского, касія мѣщанського, і т. д. Въ послѣднихъ часахъ давъ инициативу до заложення т. зв. „Zakon-u Staszica“, товариства, котре має задачу ширити оцѣднѣсть і розумну господарку въ родинѣ і оуобщности.

У Русинѣвъ ии пск. Яна Добжанського було отъ 1848 року ажъ до послѣдній хвилі его жити синонимомъ — ренегатства. Такъ! Янъ Добжанський бувъ типомъ ренегата, перевертня зъ Русина въ Поляка. Русинѣв, що отояли за самоотійнимъ розвиткомъ Руся, онъ ненавидѣвъ цѣло душою; онъ бажавъ видѣти Русинѣвъ такими, якими онъ самъ бувъ. „Gazeta Narodowa“ подъ его редакцію не знала рускихъ патріотѣв, а знала тільки „wieszczyciel“, „moskali“ і т. п., — і ему треба приписати то баламутство, глибоко закорінене въ души галицького Поляка, що діяльний і при оловѣмъ твердо стоячий патріотъ рускій — то вже „moskali“... Тимчасомъ же, коли у насъ були і еть люди, до котрыхъ можна бы приложити сей епитетъ, — то она плѣдъ имено работы пок. Яна Добжанського... По нашѣй гадцѣ, покойный не прислужився тымъ добре і самымъ Полякамъ. Оно все такъ буває: хто ое вѣтеръ, збирає бурю...

Янъ Добжанський не поспѣвавъ широкимъ вѣдомостей, не бувъ въ нѣякомъ напрямѣ ученимъ, — дѣляго то і нѣколи не бачено его тамъ, де треба вѣдомостей, — мимѣ оеи популярности середъ Поляковъ не доставъ нѣколи нѣякого мандату на посла, а разъ поставлений, навѣтъ упавъ бувъ, — але поспѣвавъ добрымъ нухъ та незвичайний опрытъ до агитації і до використання оботавинъ... Зъ того взгляду стававъ онъ для польской справы неразъ дуже пожиточнымъ. Въ оредствахъ онъ не перебиравъ.

вѣстникахъ того часу, пишучи по ноторіи роо-оіского письменства. Въ нашъ часъ тін праці не мають великої ваги, але тогдѣ они звернули на себе таку увагу, що ради ихъ Макошиновича поспѣвъ урядъ професорувати на кафедрѣ рооіского письменства въ кївськомъ университетѣ, заведенѣмъ въ 1834 роцѣ. Коли Макошиновичъ прибувъ до Кїва, ему велено було правити за ректора і подъ его проводомъ въ-перше отчинилиа двері кївського университету. Видима річъ, що професорство на новѣй кафедрѣ і ректорство въ новѣмъ университетѣ, хочъ де будъ, брали-бъ у чоловіка багату часу, праці і здоровля, а въ кївськомъ университетѣ тымъ більше, ради тыхъ оботавинъ, при якихъ заводився сей университетъ.

Треба оказати, що кївський университетъ, котрого давно вже вимагали оботавини і умови мѣщанского громадо-руского житя, виробъ на руинахъ вильневського университету і кременецкого лиця. Задачу кївського университету постановлена була не сама тільки выща совѣта і наука, але ще і политика. Университетъ мусѣвъ мовъ замарити, утихомирити мїжъ Поляками политичай „отрасти“, і шляхомъ цивилизації зѣднати Поляковъ отъ Рускими. Ради того велено було приймати въ университетъ і Поляковъ, а щобъ академики-Поляки не нарікали, такъ і більшѣсть професорѣвъ була першого часу зъ Поляковъ. Видима річъ, що дѣло не можливе, прямучи до „новихъ“ политикъ, не дати Полякамъ прямувати до оеи, до отбурованя Польщѣ тамъ,

Чи треба було тероризму, чи зтогидженя сего або того чоловіка, — Добжанський оейчасъ бувъ готовий. Хвилево вінъ осягавъ для себе результати, і удержувався на высотѣ, але-жъ рівночасно засиравъ мїжъ Поляками зерно деморализації, котре потому буйно оходило.

Особливо-жъ деморализуючо впливавъ пок. Янъ Добжанський на Поляковъ въ отношеняхъ ихъ до Русинѣв. Не одна кривда руска вышла въ его причини... не одно дѣло було-бы нинѣ може инакше стояло, коли бъ не Янъ Добжанський... Нехай ему вже Богъ прощае!

ДОПИСИ.

Зъ Тернополя.

(Фундація кн. Острожского. — Гуска Бурса.)

Дня 13 (25) мая с. р. отбулося заходомъ комитету, по торжественной службѣ Божій, въ присутности д-ра Ковальского, начальника мѣста, Вп. Глинецкого ц. к. комисаря старосты, членѣвъ комитету і рѣзныхъ оебѣвъ, посвященне угольного камня подъ закладъ фундації кн. Острожского. Будовля йде скоро, а дасть Богъ, ще сего року буде воевѣмъ укѣчена, хотій комитетъ справедливо носится съ гадкою, доперва на другій роцъ закладъ отворити до ужитку.

Бурса наша стоить, о скільки то въ нѣшнихъ скудныхъ часахъ можливо, не але: питомцѣ здорові, ведуть і учатся воевѣмъ отповѣдно, мають мешканя, харчъ і „добръ добрый, бо передовѣмъ-тѣ. професоры, належачі до Выдѣлу, ведуть все въ найлѣпшѣмъ порядку. Отъ довшого часу отдаются питомцѣ науцѣ спѣву церковного, а що недѣлѣ і свята можна съ принастою чути подчасъ школярской службѣ Божой красныи спѣвъ нашихъ бурасѣвъ. Вклады і подмоги вливаются вправдѣ не дуже обильно, але-жъ не дивота, бо тяжкій роцъ дався кождому чути. Мы однакж перевѣдены, що коли оботавини змѣнятся на лѣпше, наші патріоты і прихильники не оставятъ і дальше безъ опѣки, одного въ найдавнѣйшихъ нашихъ закладѣвъ.

О правдѣ всего вышше сказаного о Бурѣ можна легко переконатися, тому-жъ то немало зѣумѣла насъ допись въ одномъ въ послѣднихъ числахъ „Н. Пролома“, подписана о. Гр. Чубатымъ, котрый, будучи самъ выдѣловымъ Бурѣ, докорюе і голоситъ прилюдно, що Бурса спить, ба може і упаде! Чи така допись причиняется до розвою закладу, чи спонукуе людей доброй волѣ подпомагати его і попирати, въ концѣ чи заохоче выдѣловыхъ до дальшой ревности і праці, — нехай зволитъ самъ о. Чубатый совѣстно осудити! Впрочемъ о. Чубатый поносилъ бы — коли-бъ дѣйстно Бурса заснѣчувалася, — по части въ томъ провину, бо яко выдѣловый, має онъ право і обовязокъ опѣкуватися закладомъ і старатися о его розвоі і спѣшно съ прочими усевати о спостереженіи похибки, а на кождый случай, коли-бы было щось неправильного, выпадало бы залагоджувати справу дома, на засѣданю, котрого скликаня кождый выдѣловый може домогаться, — замѣтъ обжаловувати другихъ і себе прилюдно о недбалѣсти, і тымъ шкodikти закладу! Здається, що не досытъ намъ негодования изъ стороны нашихъ неприхильниковъ, коли мусять имъ ще самі Русины помагати!

Зъ Сокаля.

(Отъ Впр. о. Роздѣльского) одержали мы спростованне фактовъ, умѣщеньхъ въ дописи п. Бѣлика въ ч. 53 „Дѣла“. Впр. о. Роздѣльскій пише намъ: „Отпираю закладъ п. Бѣлика

ка, будто-бы я, хотячи отъ себе отвернути замѣты, учиненіи менѣ въ первѣстайй кореспонденціи отъ Сокаля, бажавъ хибнымъ поданьемъ оботавинъ замѣты тѣ звернути противъ п. Бѣлика. Рѣвно-жъ миняеи п. Бѣликъ съ правдою утверждаючи, что я въ его присутности нѣколи не агадувавъ о моѣмъ условію, чтобы высылку запросить зробити зависимою отъ отповѣди „Народной Торговли“. Розговоры мои съ п. Бѣликомъ не отбывались нѣколи въ присутности другихъ поважныхъ людей. Форму запросинъ і розыску картъ кореспонденційныхъ обговаривали мы съ п. Бѣликомъ въ моѣмъ домѣ лише въ присутности одного члена мои родины. Я не припущаю такжъ п. Бѣликови заняти съ запрошеннемъ докостныхъ патріотѣвъ на зѣбраннѣ, бо тымъ заняеи п. Бѣликъ самъ по своѣй волѣ, за що ему най буде добре заслужена честь. Нѣхто такжъ не вручавъ п. Бѣликови картины съ готовымъ текстомъ, бо текстъ уложенъ при участіи п. Бѣлика, а картина, остаючи въ рукахъ п. Бѣлика, етъ писана власною его рукою. Я позволивъ лише п. Бѣликови подписати на кореспонденцахъ мое имя, але лише условно і въ присутности одного члена мои родины. Мѣгъ вправдѣ п. Бѣликъ до сего не привязувати великой ваги, але повиненъ памятати, что кромѣ насъ интересованыхъ при той бесѣдѣ не будъ нѣ двоухъ поважныхъ людей, на котрыхъ свѣдѣство онъ теперь покликуеться. Я не за горячо трантувавъ дѣло, на котре давъ свое имя, і допускаю навѣтъ, что „Нар. Торговля“ не отповѣтъ горячому бажаню повѣтовыхъ патріотѣвъ. Згаданого условія я нѣколи выразно не откликавъ і бувъ-бы се условіе повторивъ п. Бѣликови, наколи-бы бувъ загоствивъ въ мою хату по тыхъ селянъ, котрыхъ по моему мнѣню выпадало бы просити до участіи въ цѣломъ дѣлѣ. П. Бѣликъ обѣщавъ мене отвѣдати, але не додержавъ слова і я прото не могъ вже змѣнити речинця на зѣборы. Негативна отповѣдь въ „Нар. Торговль“ насѣла вже за пѣзаво, въ самъ день зѣбраня, а патріоты наші потрудились про-то дармо. Тымъ однакжъ не хочу я еказати, что я не знавъ о высылцѣ кореспонденційныхъ картъ і о речинцѣ зѣбраня.

Що въ моѣмъ першѣмъ спростованю, умѣщеньомъ въ ч. 50 „Дѣла“, представивъ я п. Бѣлика чоловікомъ, наилучше познакомленнымъ съ цѣлымъ дѣломъ, — тымъ хотѣвъ я доказати, якъ бевѣдѣстивъ були посужденія автора першой дописи „отъ Сокаля“, котрый навѣтъ не давъвъ собѣ трудъ, поинформуватися о вѣсѣмъ у свѣдомого дѣла чоловіка. Имя автора той дописи менѣ рѣвнодушно. П. Бѣлика не посуждувавъ я о авторствѣ нѣ въ моѣмъ спростованю, нѣ въ приватномъ разговорѣ. Але коли-бъ навѣтъ я бувъ такой гадки, що п. Бѣликъ писавъ згадану кореспонденцію, то за то докоряти менѣ вѣхто ще не має права. Гадка, не то само, что слово або допись. Наколи-бъ впротѣмъ я хотѣвъ знати, чи п. Бѣликъ етъ авторомъ кореспонденціи, то я мѣвъ бы і смѣлѣсть спытати его о то лично. Вѣдѣи примѣчаю, что лише въ любви християнской не подпошу имени дѣйствію въ той справѣ провинившого лица, котре рѣшнъ безыосновнъ і злобнй вѣсти етъ межи тѣтешнымъ мѣщанствомъ і селянами въ справѣ „Нар. Торговль“.

(Прим. Ред.) Дальшихъ репликъ въ той справѣ помѣщати не будемъ.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ рады оержавной.) Минувшого четверга розпочалися спеціальні дебати надъ закономъ о забезпеченю робѣтниківъ на случай калѣцтва. Дои передикотувано доперва 6 параграфѣвъ і осправедливо подносятъ газеты оппозицій, що якъ дебати і дальше такъ піде, то законъ сей ледве чи ще оеи оеи буде ухваленый... Пос. Праде поставивъ до §. 1 поправку, чтобы законъ сей обнимавъ такжъ воѣхъ робѣтниківъ при зѣлѣзницяхъ, при плавѣхъ і водахъ оередземныхъ, оттакъ робѣтниківъ въ фабрикахъ і гутахъ, въ козальняхъ і т. д. Пос. Бѣлинскій отставивъ до другого уступу §. 1 слѣдуючу поправку: „При будовѣ приземныхъ помешканъ і будынокѣвъ господарскихъ на селѣ якъ такжъ і при другихъ господарскихъ будовляхъ обовязокъ забезпеченя не має мѣоци, скоро при томъ занятій етъ лише властители самъ, его челядь або другі жителѣ села, котрі не выконуютъ такыхъ будовель вже зъ ремѣла.“ Пос. Фогль отставивъ зновъ до другого уступу по реченю: оі постанови не отбавляея до такихъ робѣтъ, при котрыхъ лише часами уживаеи машины не призначеной до спеціального руху,“ додати ще: до котрыхъ зачисляются оособливо молотильнѣ і оѣчкарнѣ, котрыхъ селяне уживають лише на короткій часъ а котрі порушаються звѣртами. Такжъ уживанне малыхъ рѣльничихъ і лѣвовыхъ машинъ якъ: млыновѣ, пилъ і т. д., при котрыхъ заняті оуть наибѣльше два робѣтники, не подпадають установамъ сего закона. При голосованю принято §. 1 побла внесеня комасіи і поправку пос. Бѣлинского, воі прочі поправки уняли. — §. 2 говорить о забезпеченю робѣтниківъ при зѣлѣзницяхъ і на корабляхъ. Параграфъ сей принято такжъ побла внесеня комасіи а такжъ і слѣдуючу резолюцію пос. Руся: „Вываеио правитель-ство, чтобы оно забезпеченне робѣтниківъ на оу-

чай калѣцтва розширило і на робѣтниківъ при зѣлѣзницяхъ, при плавѣхъ на озеряхъ і водахъ оередземныхъ і предложило такъ розширеннй законъ якъ найкорше палатѣ посѣвъ.“ Мотивуючи ою свою резолюцію доказувавъ Русъ, що мы маемо 3000 кильометровъ линій корабельныхъ, на котрыхъ працюе 40 до 50,000 людей і тѣ воі не мають нѣякого забезпеченя. — §. 3 звучить: „Министеръ дѣлъ внутрѣшнихъ має право поспѣдний предпріємства, котрі побла §. 1 оуть обовязані до забезпечуваня, увольняти отъ обовязку забезпечуваня, коли тѣ предпріємства не оуть небезпечнѣ для занятыхъ въ нихъ оебѣвъ. Такъ само має министръ дѣлъ внутрѣшнихъ право всякій иншій предпріємства не вычислений въ §. 1 поддати обовязку забезпечуваня, коли они грозять якимъ калѣцтвомъ а оособливо, коли въ нихъ грозить небезпечнѣсть огню. Рѣпорядженя въ оеихъ напрямкахъ треба що року предлагати радѣ державной“. Пос. Бѣлинскій вносить, чтобы до сего закона додати ще: „Министеръ дѣлъ внутрѣшнихъ має такжъ право выдати отповѣднй приписъ, якій механичній приряды треба розумѣти подъ машинами для руху, вычислеными въ §. 1. — Пос. Мадейскій отставивъ зновъ поправку, чтобы воюды, де въ §. 3 говорится о правѣ министра, було додано: „по-розумѣвшися съ дотычнымъ выдѣломъ „равнымъ“. Протавъ оеи поправки Мадейского выступили послы Найвѣртъ і Менгеръ. При голосованю принято побла §. 3 побла внесеня комасіи і съ поправкою Бѣлинского. Поправка Мадейского уняла 84 голосами противъ 82. За сего поправкою голосували лише Поляки і Чехи; противъ поправки: лѣвниці, клубѣ Короняного, Гогенварта і клубѣ Лихтенштайна. §§. 4 і 5 принято безъ дебатовъ. Позаякъ богато посѣбѣ вышло зъ салѣ і здекомплетовали палату, треба було засѣданне перервати і слѣдуюче засѣданне отложити на понедѣлокъ сего тиждня.

(Зъ палаты панѣвъ.) На засѣданю палаты панѣвъ дня 28 мая с. р. предложивъ бр. Кенигвартеръ писмо, въ котромъ заявляе, що по причинѣ глубокой рѣзняцѣ поглядѣвъ, якій проявился въ контрольной комасіи для дову державного, онъ яко членъ еи выступае зъ нею. Министеръ рѣльничства, гр. Фалькенгайтъ, предложивъ установленне комасіи мытовой зъ 15 членѣвъ, выбѣръ котрой мавъ-бы отбуться на одномъ въ слѣдующихъ засѣданъ. Оттакъ приступлено въ порядку дневного до справозданя о законѣ і загалѣмъ ополченю. Законъ принято безъ всякихъ змѣнъ, а дебати, якъ велико теперь надъ оимъ закономъ не мали-бы майже жадного большого значеня, якъ-бы не промова гр. Велькредого, котрый очевидно лише дѣляго промовлявъ, чтобы до промови оеи навязати оеи оеи оеи на зѣлѣзничу демонстрацію въ Угоріанѣ, котру выкликавъ ген. Янокій, украшаючи могилу Генціого вѣнцемъ отъ арміи. Въ промовѣ оеи говоривъ гр. Велькредо о тягарахъ, якій накладе законъ о ополченю оособливо за-ооидѣрѣвъ „австрійскіи“ еи оттакъ словами: „Окрасою сѣи палаты, окрасою кождого австрійского патріота етъ поважати высокою армію, тую крѣпость противъ вышнихъ ворогѣвъ і интатугію, котра плекае живе почутѣ державнѣ. Не треба нѣколи забувати, що духъ, якій оживляе цѣлу армію, духъ ообщной чести, ообщной вѣрности для цѣсаря, духъ, котрый цѣлѣй оіи крѣпости надае оеи животворной силы, — що духъ сей етъ, котрый найчистѣйше проявляе въ ширѣй і ревнѣй памяти на тыхъ богатырѣвъ, що лягли жертвою въ борбѣ. То суть звязи, котрі сполучають цѣлу ту могучу будову, а злочинствомъ була-бы та похибка нарушати оі звязи!“ Словами оими порушивъ гр. Велькредо досытъ яно згадану аферу въ Будапештѣ, але кромѣ сего зробивъ онъ такжъ досытъ выразный притякъ Тисѣвъ, котрый побла его поглядъ досытъ нетактовно постунавъ оебѣ въ цѣлѣй оіи справѣ. Такъ отжила знову афера, що вже трохи була притихла, бо слова гр. Велькредого не позбавляють певно безъ певного отголосу зъ Угорщины.

(Криза въ министерствѣ.) Въ парламентѣ повѣло нафтою, а въ наслѣдокъ сего выродилося криза въ министерствѣ. Ледве можна тому повѣрити, чтобы нафта стала причиной кризы кабинету, а однакжъ такъ сталося і отъ кількохъ даѣвъ такъ у Вѣднѣ якъ і въ цѣлѣй державѣ о нѣчѣмъ больше не говорятъ, якъ о кризѣ министерства. Чи дѣйстно такъ етъ, чи нѣ, трудно отгадати; газеты оппозицій не хотять тому вѣрити і кажутъ, что поголоока о кризѣ розпущена лише дѣляго, чтобы налякати Поляковъ, котрі наразъ отаули въ оппозиціи до министерства. Цѣла річъ сѣи кризы такъ представляеся: Коло польске вже отъ давна займалося справою галицкихъ продуцентѣвъ нафтовыхъ пенну охорону отъ впродажуваного зъ Россіи сирѣвца а властивою подѣстляту черезъ отповѣдне мыто. Часть кола хотѣла заразъ зъ початку выступити рѣшучо оупротивъ правительства, але Грохольскій сего не доустувъ, вказуючи, что въ цѣлѣй справѣ розводити лише о невелике чсло продуцентѣвъ. Тымъ часомъ розпочалися дня 26 мая наряды комасіи мытовой отъ министромъ финансовъ. Скликанно знатокѣвъ для оѣчки, осправажуваного зъ Россіи сирѣвца а межи сими і проф. Зноа. Раджено, чи заводити якій приряды, котрыма можна-бы розпознати, якого рода етъ сирѣвецъ. Проф. Зисъ поставивъ отже внесенне, чтобы не заводити жадныхъ прирядѣвъ, а натомиѣтъ наложити мыто на нафту на подѣставѣ податку коноумційного і такъ: Нафта догѣдна до освѣтлюваня безъ попередного рафинования і бензина платится по 10 зр.; нафта, требуюча ще рафинования, платится 9 зр.; ольй минеральный темнй 3 зр.; жовтй і мѣшанй 5 зр. Коло польске згодилося на се внесенне Зноа, але

(Конецъ буде.)

тымъ часомъ розбѣшлась була вѣсть, що минстеръ Дунаевскій подається до димісії, скоро коло не отступитъ отъ своихъ жаданъ, котрѣ выманили-бы новыя переговоры отъ Угорщины. Мин. Дунаевскій мавъ сказати, що оны и такъ мусѣвъ вести велику борбу съ Угорщиною о подышенье мыта отъ нафты о 3 кр. въ користи Галичины и только черезъ вставленье-ся самого цѣсара удалось ему то узюкати. Ходить поголоска, що отъ поглядами министра финансовъ оладаризуеся такожъ и цѣле правительство.

(Справа именованна министра торговли) „Sonn- und Montags-Ztg.“ доносятъ, що именованне Бакгема министромъ торговли есть уже доконаннымъ фактомъ, который уже незадолго будетъ ogłosенъ. При сѣй нагодѣ мусимо справити похибку, котра викалася въ послѣднѣмъ часѣ нашої часописи. Не въ причины именованна министра войны, якъ ое уважный читатель мѣгъ вже самъ доглядати, але въ причины именованна министра торговли мавъ-бы наступити роздѣлъ сего ресорту и утворенье министерства дорогъ. Такъ само ошибочно достався министрови рѣшничтва гр. Фалькенгайнови титулъ министра финансовъ.

(Генералъ Янскій), который оставилъ причиною звѣстныя демонстраціи въ Будапештѣ и только шуму набравъ въ цѣлѣй державѣ, мавъ выѣхати до Львова. Говорятъ, що выѣздъ его наступитъ такъ скоро, що оны мѣгъ забрати съ собою лишь найпотрѣбнѣйшія рѣчи до подорожжя. Съ чѣго приказу ген. Янскій выѣхавъ въ Будапешт, не звѣстно; то однакъъ здаеся бути певнымъ, що власти войсковой его не перенесли и хибѣ лишь вышій политичный взгляды отапливъ причиною его такъ скорого выѣзду въ Угорщину. О приѣздѣ Янского въ кругахъ войсковыхъ у Львовѣ нѣчого доси не звѣстно.

Заграничній Державы.

Россія. Нѣмецкія газеты констатируютъ, что отповѣди царя на звѣстныя привѣтныя промовы въ Москвѣ были дуже холодны и что царь зовѣмъ не звертавъ уваги на панславистичну елюкубрацію московского городского головы. Россійскій офиціальныя газеты стараются зновъ доказувати, что царь въ овоѣй отовѣдѣ до войска не мавъ нишю цѣли якъ лишь подышене духа патриотичного. — Мин. Гирсъ мае незадолго выѣхати на кушѣлѣ до Франкфурта и при сѣй случайности мае звѣхатися съ гр. Бисмаркомъ, чтобы съ нимъ порозумѣтися що до деанкихъ справъ на балканьскѣмъ пѣвостровѣ. Съ другой стороны знову кажутъ, что проектированный звѣздъ п. Гирса съ кн. Бисмаркомъ не буде мати жадного большого значення политичного, бо межи Россією и Нѣмечиною нема жадныхъ непорозумѣнъ, а что до трицѣбарского союза, то оны мавъ навѣтъ теперъ ще троха болѣе окрѣптити, бо Россія дада въ грейдѣй справѣ ясныи доказъ, что готова съ другими державами солидарно поступати, хочъ въ русій тайто дуже прикро праходило.

Франція. Въ французской палатѣ пословъ выбрано комисию съ 11 членѣвъ, котра мае въ званіи уложеніемъ закона о выгнаннѣ князѣвъ претендентѣвъ. Шесть членѣвъ суть за выгнаніемъ князѣвъ и хотѣли-бы ще далѣе поѣти якъ предложенье правительства; пять прочихъ членѣвъ, въ котрыхъ три суть радикалы, суть зовѣмъ протавны такому поступованю. Ухваленіе закона сего не можна отже уважати ще за певне. Але якъ-бы и не було, гр. Парижа, видѣтъ теперъ, что выкликавъ овоимъ вызывающимъ поступованіемъ. Выдаючи свою донку за португальского наследника престола, оны поступавъ якъ-бы лѣй суверенъ и запрашивъ до себе на весѣлѣ цѣле тѣло дипломатичное. Правда, що запрошены тѣ приняли лишь посылы португальскій, испанскій и даньскій, то однакъъ не ослабило его вызывающего поступованя. Ба, оны запрашивъ бувъ навѣтъ и богато вышнихъ офицерѣвъ, але на картахъ запрошенія дописавъ власноручно: „Не раджу Вамъ приходити“. Не можна отже дивуватися, коли правительство республиканское хоче отъ такихъ претендентѣвъ ажъ закономъ забезпечитися.

Греція. Демобилизація грецкой арміи поступае безъ перерыв. Въ половинѣ сего мѣсяца мае король грецкій выѣхати за границу, якъ кажутъ, до Петербурга, а на часъ его неприємности обявѣ-бы регентію Трикуписъ. — Теперъ дочерва доносятъ, что на границѣ Тессалии ще до конца тамтого тыждня ведало мѣжъ Турками и Греками борба, въ котрой Турки отратили 180 людей а 300 Грековъ дѣталоса до турецкой неволѣ.

НОВИНКИ.

— Съ причины припадающего въ четверть свята „Вознесения Христова“ слѣдующе число „Дѣла“ выйде въ суботу. — На ныѣшнихъ карткахъ адресовыхъ назначено, доки кождый въ нихъ П. Т. Предплатникѣвъ мае заплачену пренумерату. Нехай ое послужитъ въ одной стороны за контролю, чи годѣтся нашъ взаимный записки, а въ другой стороны за пригадку П. Т. Предплатникѣвъ, щобъ поопѣшали отъ присылкою предплаты и валеглоостей. — Впроев. еп. Юліанъ Пелешъ повернутъ мин. тыждня въ Вѣдню до Станислава. Именованье крылошанъ отаиславовской капитулы наступитъ, здаеся, ще передъ Зелеными святами.

— Тов. русинскій ремоникъ „Зорѣ“ у Львовѣ устроже двѣ прогульки въ лѣсъ „на Паюкахъ“, коло Львова. Перша отбудеся д. 6 л. червня о. р., друге д. 4 л. липня. Обѣ прогульки будутъ обнимати богату програму.

— Изъ Манастирисъ пишутъ намъ: Дня 29 л. мая переѣхали Ихъ Виреовицъ архіерей, митр. Сильвестеръ въ дорожѣ изъ Марковы до Шивкова черезъ Манастириса. Патронъ и коляторъ мѣсцевый п. Іосифъ гр. Молодецкій. въ доказъ высококого поважання ерархѣвъ католической церкви, поставивъ двѣ триумфальныя брамы при церкви на филіи и въ мѣстѣ, и вставѣ Виреовицѣнаго на границѣхъ Манастириса. По молебни въ мѣсцевѣй каплицѣ вступили Ихъ Виреовицѣнаго въ дѣмъ гостинного графа и зложили на церковь мѣсцеву, котра тутъ уже 60 лѣтъ будучи, жертву въ квѣтъ 50 зр.

— Митрополиа консисторія розбѣсала настоятелямъ деканатѣвъ формуляръ до вынесаня клира кондеканального такъ, якъ который въ душпастырствѣ займать посаду до дня 1 мая 1886. Формулярѣ тѣ маютъ бути найдалѣше до 10 червня предложены на мѣстѣништвѣ а оттакъ отпущены до министерства, котре поѣла нѣхъ роздѣлитъ запомогу, признану надычайнымъ кредитомъ.

— На послушаніе у цѣсара нашої депутаціи подѣл проводомъ Виреов. еп. Ю. Пелеша сказавъ Г. Вел. цѣсарь до о. Костецкого: „Ваші вѣжливѣ уніяті хвилево не маютъ достаточного члена церкви на Буковинѣ. Мому дѣлому правительству певно удастся вашѣ потребности въ томъ дѣлѣ заспокоити“.

— Отъ Турки доносятъ, что на будинку тамошней Рады поѣвтовой появилася вже и руска вѣвка; далѣе доносятъ, что гр. Августъ Лосъ нарештѣ заплачивъ купчени Кучиньскому кошты трактamentу для селянъ въ часѣ выборовъ.

— Доповняющій выборъ одного члена до поѣвтовой Рады въ Косовѣ зъ куріи сельской отбудеся д. 1 л. липня о. р.

— О. В. Матюкъ издавецъ „Русского Сѣванника“ и „Малого катехиза музыки“ повѣдомляе черезъ нашу Редакцію, что повысывавъ вже тѣ книжочки такъ Вп. предплатникѣвъ якъ и воѣмъ, что тѣ книжочки замовили.

— Бѣда отъ дикѣвъ. До „Батьківщини“ пишутъ зъ Долинского: „Нарѣдъ подѣрскій якъ зъ одной стороны радъ бы двинути, такъ зновъ терпѣть не повинны, не знати за що. Не досытъ, что черезъ день тяжко наробити въ поли, ще й ночи не мае вольной, бо вже отъ вынѣ, отъ першихъ дѣлѣвъ веоны, мусѣтъ ити сторожати коло булыбѣ, котроу наиболѣе прокурмае себе и свои дробнѣй дѣти. Послѣдними ночами дикѣ, що безпечно гуляють та кохаються въ скарбовыхъ лѣсахъ, наробили богато шкоды въ Явѣнѣ и другихъ селахъ; однакъъ газда посадивъ 5 корѣвъ булыбѣ, дикѣ мали лишь на одну вечеру. Вѣдѣи люде, замѣтъ, якъ вся тварь Божѣ, по трудахъ отпочити, мусѣтъ ити зъ дому на цѣлу ночь та галакати и дзвенити деѣмъ тѣмъ подѣлѣмъ въ колыбѣ. Такъ лишь подумати, только безсонныхъ ночей отъ першю веону до пѣвной осени! И то повтаряеся тутъ що року, а тамъ у Львовѣ въ Соимѣ панамъ яко не кваню, въ який способъ забезпечити бѣдныхъ людей передъ лѣсною звѣриною; дарма что посолъ п. Романчукъ горячо промовлявъ позаторѣвъ въ Соимѣ, що народомъ тутешному звѣрина робить великѣй шкоды. Кобы тѣ великѣ паны зъ Соиму бодай сюды подѣ ночь потрудялись та переѣхались по-подѣ горы, кобы побачили тѣ огники по горахъ, что то при нихъ окрѣвъ люде сидѣтъ, часомъ безъ доброй обгортки, голодны, та стережуть свои краватицѣ передъ лютымъ звѣрѣмъ, часомъ съ наразеніемъ власной жити, бо й рушничѣ не вольно човѣчкови тримати, чтобы деколи дичину пошудити! Ой бѣда въ нашихъ горахъ, а якося нѣхто не стараеся сему зарадити!“

— До Кауша на ревизію громадской касы и на ликвидацию маеку выслать краевый Выдѣлъ на комисию п. Пирожанского и то на жаданѣ тамошней мѣской рады. Уже колыка мѣсцевѣвъ тому назадъ доносяли мы, что тамошній „вице-бурмистръ“ Мойше Маеръ утѣкъ и лишивъ въ каѣ громадскій красній порядки!

— Зъ Перемышля доносятъ, что тамъ мимо отрогого наказу дирекціи почтъ нема по трафикахъ русинскихъ друкарѣвъ. Такожъ доносятъ, что самъ урядъ почтовый выдае на рускѣ письма польскій репейсы. Quousque tandem?

— Наиболѣшимъ добродѣемъ бѣднѣи молодежи руской гимназіи естъ о. Левинскій, рускій приходникъ зъ Рунгурѣ. Отъ початку сего школьного року присылася воеч. отецъ по 10 зр. кождого мѣсяца... Отъ и нынѣ, саме теперъ, коли наша каса зовѣмъ выпорожнилася ажъ до недобору, одержуемо отъ него мѣсячній той датокъ, — за що прикладно складаемо ему щирю подяку! — Отъ ц. к. руской гимназіи. — Василь Пилипчикъ.

— Брутальность румынска. „Буковина“ подае въ ч. 10 ося яку звѣстку: „Въ недѣлю д. 27 л. цвѣтня с. р. позволивъ собѣ канторъ п. Чернауцанъ двоухъ учениковъ свѣтлоочной школы, Русинѣвъ, въ митрополичей церкви бити по лицѣ, торгати за уха и волосе, такъ что одинъ зъ нихъ на голоѣ розликался. Въ недѣлю-же д. 11 л. мая румынскій цитмѣдъ дух. семинаріи выкинули дотеперѣшного управителя хору, Русина, въ хорѣвъ архикатедральной церкви, чтобы не свѣдалоса навѣтъ „Господи помилуй“ або „Подѣй Господи“ по руски. Що-жъ то дѣеся въ свѣтлоѣй школѣ духовной семинаріи отъ бѣдными Русинами, коли такъ насильства безкарно въ церкви свѣбѣ отбыватися?“

— Пом. Янови Добжаньскому готовятъ Поляки торжественный похоронѣ. О 5 год. пополудни при выноѣ тѣла зъ дому буде свѣтати хоръ тов. „Лютя“. Въ походѣ похоронныхъ будутъ поступати: сторожа охотничѣ, „Соколы“, капеля „Гармония“, корпораціи съ хоругвами, депутація товариствъ и институтѣвъ о вѣнчаніи, мѣжъ ин-

шими „Гвѣзда“, „Скала“, молодѣжъ торговельна, академичка, эмигранты зъ Пруцѣ, „Коло Литеративное“ львовске и краковске, польске Педагогичное Товариство, театр львовскій и краковскій, дневникарство, депутація зъ Кракова, рада мѣста Львова, духовенство, домовина, родина и публика. Депутаціи уставляеся о год. 4½ коло польского театру. Похоронѣ буде ити улицами: Скарбѣвской, Театральной, черезъ плѣцъ Маріинскій, Галицкій, Бернардинскій и т. д. Надѣ домовиню будутъ выголошенъ боѣды отъ горожанъ мѣстѣ Львова а оттакъ Кракова, отъ дневникарства, отъ „Kola literacko-го“, отъ польской оцены, отъ „Сокола“ и отъ польского Педагогичного Товариства. Цѣлый похоронѣ отбудеся коштомъ мѣста; на улицѣхъ, куды будутъ провадити тѣло, заплачатъ лампы, а оклены будутъ позамыканы. На похоронѣ запрошено духовенство всѣхъ трехъ обрѣдѣвъ. Еп. Пузына заявивъ въ имени аеп. Моравского, что коли на похоронѣ будутъ промовы людей свѣтскихъ, то духовенство не зможе бути при тыхъ промовахъ.

— Письменный извѣстурый испиты для учителей гимназіи и школѣ реальныхъ розпѣчутоса д. 18 л. червня, а уютіи д. 21 л. червня о. р.

— Августъ гр. Старженскій, посолъ до Рады державной зъ большон поѣлости округа Тернополь-Збараж-Скала-Теребовля, померъ д. 31 л. мая у Вѣднѣ.

— Старій сѣбій монеты въ котелку откопано въ земли въ Озернахъ коло Боршева. Монеты походятъ наиболѣе зъ часѣвъ Жигмонта III. Грошѣ розкопали робѣтники и жиды.

— За ширень фалишыхъ вѣстей, котрѣ занепокоили Мазурѣвъ въ часѣ Великоднѣхъ святѣ, заудивъ рѣшѣвскій судовой трибуналъ Ивана Драпау зъ Кольбушовы на три мѣсяцѣ строгого арешту.

— Огнѣ. Въ селѣ Кудерявцѣ, коло Золочева згорѣло 19 селянскихъ хатъ. Гр. Г. Лончинскій давъ для погорѣлцѣвъ 50 зр. и збирае складки для нещастливыхъ.

— Дробнѣй вѣсти. Намѣстникъ Залескій выѣздивъ въ суботу мин. тыждня до Стрыя въ товариствѣ сов. Мандычевого. — Въ Гладкахъ, пов. тернопольского притримано велику 6-лѣтню кобылу вартости 150 зр., съ ремѣнною уздечкою и ланцухомъ на головѣ. Властитель може собѣ еи отбрати въ тамошнѣмъ громадѣмъ урядѣ. — При нагодѣ 100-лѣтнего ювилею истованя вѣдѣвского цивильного пенсіонату дарувавъ цѣсаръ 50.000 зр. на утворенье фундаціи имени Фр.-Иосифа и Елисаветы для нещастливѣ до працѣ учителей выхovanýchъ въ томъ пенсіонатѣ. — За упокой душѣ бл. п. Якова Шведзичского отолужено сими днями заходомъ львовского деканата номинальное богослуженье въ Борщевцахъ. — Управляющій совѣтъ „Народного Дому“ у Львовѣ надалъ стипендію имени Францъ-Иосифа на 200 зр. рѣчно п. Теодорови Давидчакови, студенту III року правъ на львовскѣмъ университетѣ. Одноразовъ запомоги роздавъ: Ив. Глубоцкому, ригорозантови (25 зр.); Стеф. Федотову, философи (20 зр.) и Александрѣ Трещаконской (15 зр.). — Нашѣ земляки п. М. Бѣлявскій одержавъ отъ намѣстничества позволеніе заниматься воляками справами будѣвничими у Львовѣ. П. М. Бѣлявскій мешкае при ул. театральной ч. 6. — Прокураторія державна сконфискувала брошюру: Die nahe Zukunft Oesterreichs und die damit verbundene Zukunft Polens. — Въ Валявѣвцахъ коло Збаража 17-лѣтній паробчакъ, коханокъ жѣнки господаря Антона Будзыны, замордувавъ за еи намовою того-жъ господаря. Будзына лишивъ трое дѣтей. — Доходъ зъ продажѣ творѣвъ шутокъ въ вѣдѣнскѣмъ „Künstlerhaus-ѣ“ выносятъ 7113 зр. а доходъ зъ буфету 1026 зр. Доходъ сей назначенъ для погорѣлцѣвъ Стрыя и Лѣка.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

На конкурсъ розписана ухвалою въ 21 мая о. р. до ч. 3200 капелянія Дубъ е дек. бродского надана прив. ое рѣчицею до 15 липня 1886.

Введеній яко капеляній въ Потѣцѣ, дек. бережаньского, о. Іоанъ Величковский, а увольненій зъ завѣдательства Потока о. Игнатій Мулякъ.

Позволеніе до испиты конкурсового одержавъ о. Іосифъ Сохацкій зъ Ланѣвъ.

Отпущку одержали оо.: Димитрій Рубчакъ, кап. Ожова на 1 мѣсяцъ; Іоанъ Юзычинскій пар. въ Борничкахъ на 2 мѣсяцѣ, Іос. Чемеринскій пар. Яблонова на 2 мѣсяцѣ; Александръ Ганкевичъ пар. Гривалова на 6 недѣль.

Митроп. консисторія вставилася до намѣстничества о плату для приват. сотруд. въ Озерницѣ при пар. о. Іоанъ Заричкомъ.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

Канон. институтію получивъ о. Петръ Лодынский въ Цариньского на пар. Дверникъ, дек. затварницкого.

Душпастырскій посады дѣстали: 1) Іоанъ Подляшецкій зъ Чорнорѣкъ сотрудничтво въ пар. Орава, дек. драгобыцкого; 2) Ілія Маковой, завѣдатель Дверника, завѣдательство въ Цариньскѣмъ, дек. затварницкого.

Введеній въ завѣдательство кап. Теглѣвъ, дек. угновского о. Дан. Лепкій.

Въ дѣлѣ пресектерскій для рукополаганя въ ерѣй принятъ Ів. Радецкій и Ант. Ковальскій.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

— О. Платонъ Денищакъ, парохъ въ Ваневичахъ б. деканъ судово-вишненскій, отзаченый крылошаньскою одежою, школьный надзиратель, щирый патріотъ рускій, човѣкъ дуже ученый и свѣтлый много потрудившійся для церкви и народу, упоко-

ився вчера по довгѣй недужѣ въ 66 роцѣ жита а въ 43 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

— О. Антоній Терлецкій, парохъ въ Полнатичахъ, деканъ порохицкій. (Ширша звѣстка про покійного була въ допишѣ зъ Ярослава въ 55 ч. „Дѣла“.)

— Игнатій Волосъ, выслуженный ц. к. совѣтникъ красоваго суду, упоковоса д. 29 л. мая въ Подбѣрцахъ коло Львова въ 88 роцѣ жита. Похороны отбулися вчера; мощѣ покійного похоронены на Лычаковскѣмъ кладовищѣ. Вѣчна ему память!

— Павлина зъ Кисѣлевскихъ Гушловичъ, жена катихита руской гимназіи у Львовѣ, о. Ивана Гушловича, упоковалася д. 29 л. мая въ 56 р. жита. Похороны отбулися вчера. Вѣчна ѣй память!

— Параскевія зъ Стахурскихъ Сохочна, жена пароха въ Ланахъ великихъ коло Вѣрки, упоковалася недавно въ 74 роцѣ своего жита. Вѣчна ѣй память!

Подяка.

Воѣмъ Впр. участникамъ похоронѣвъ моего дорогого човѣка Антонія, именно: Впр. о. крыл. и декану Нероновичу зъ Розбора, Пр. оо. Куцыловскому зъ Хирички, Вѣрецкому зъ Журавичѣ, Борисевичу зъ Кривчѣ, Лытиньскому зъ Скопова, Федоровичу зъ Бахова, Левиньскому зъ Кречовичѣ, Зубрицкому зъ Мшанца, Хотынцѣмъ, Карановичу и Пелеху зъ Ярослава, Доричу зъ Вѣляны, Подольнскому зъ Лазѣвъ, Гайдковичевъ зъ Крамарѣвки, Добрянскому зъ Лежахова, Нероновичу зъ Райтаровичѣ, Тунѣ зъ Замѣхова; лат. священникамъ: Ковалюкомъ, Маркевичу и Захарьскому — дякую самъ зъ щирою душѣ. Най Воевышній вынагородитъ Вамъ воѣ труды!

Каролина зъ Валявничѣвъ Терлецка, вдова въ имени овоѣмъ, дѣтей и родины.

Курсъ львовскій зъ дня 31 л. мая 1886.

		ПЛАТИТЬ ЖАДАЮТЪ	
		австр. валютою	р. кр.
1. Акции за штуку.	Желѣзн. Кар. Лѣв. по 200 р.	197 —	200 60
	„ льв.-черн.-я. по 200 р.	226 50	230 —
	Банку гип. галиц. по 200 р.	285 50	290 50
2. Листы заст. за 100 р.	Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	100 80	101 80
	„ „ „ по 4% ав.	94 50	95 50
	„ „ „ по 5% ав. период.	100 80	101 80
	Банку гип. галиц. 6% ав.	102 70	103 70
3. Листы дов. гал. банку 3% въ лѣтѣ.	Листы дов. гал. банку 3% въ лѣтѣ.	—	54 —
	„ „ „	—	—
4. Облиги за 100 р.	Идеминизаціи галиц. 5% м. к.	104 70	105 70
	Облиги коммуналь банку кра.	99 25	100 25
5. Лѣсны мѣста Кракова.	Пожачки кр. въ р. 1873 по 6%.	103 50	105 —
	„ „ „	17 —	19 —
6. Монеты.	„ „ „	26 —	28 —
	Дукатъ голландскій	5 85	6 95
100 „марокъ“ нѣмецкихъ	„цѣсарскій“	5 87	5 97
	„наполеондоръ“	9 98	10 08
Срѣбло	Пѣвмимпериалъ	10 30	10 40
	Рубель русскій орѣвный	1 54	1 64
	„паперовый“	1 22½	1 24½
	100 „марокъ“ нѣмецкихъ	61 70	62 40
	Срѣбло	—	—
	„ „ „	—	—

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 158—2

препараты зъ гумы и выробы кавчуковъ для потребѣ хирургичныхъ и иныхъ подобныхъ.

НАЙЛУЧШІЙ ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

есть правдивый

LE NOUVELON

1460 французскій фабрикалъ 19—36

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробкою остерегася!

Сей папѣръ поручаютъ якъ наилучше пп. д-ръ І. І. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Лидманъ, профессоры хеміи при вѣдѣнскѣмъ университетѣ а то для его знаменитой якости, его абсолютной чистоты и для того, что до него не домышавъ жадній шкѣдливый здоровю матеріи.

Руской Историчной Библиотеки

выйшло доси:

Т. І. Исторія Руси Ст. Качалы цѣна зр. 1-50
„ П. Историчній Монографіи М. Костомарова І. т. ц. 2 зр.

„ III. Книжній періодъ Украины-Руси до смерти В. Мономаха, Д. Иловайского т. І. ц. зр. 1-60
Въ другій половинѣ червня выйде т. IV. „Книжній періодъ Украины-Руси до Данила Галицкого“ Д. Иловайского (т. II.) значно большого обему отъ попереднихъ.

Новоприступающій предплатники могутъ дѣстати ще въ сѣмъ мѣсяцѣ воѣ томы по цѣнѣ предплатной по 1 зр. 25 кр. съ пересылкою франко.

Предплату наилучше посылати переказомъ на адресу: Олександръ Барвинскій въ Тернополи.

ДОЛ

Предпята на „Дѣло“ для Австріи:	для Россіи:
на цѣлый рѣзъ . . . 12 ар.	на цѣлый рѣзъ . . . 12 рубл
на пѣвъ року . . . 6 ар.	на пѣвъ року . . . 6 рубл
на четверъ року . . . 3 ар.	на четверъ року . . . 3 рубл
съ дод. „Библиотеки“:	съ дод. „Библиотеки“:
на цѣлый рѣзъ . . . 16 ар.	на цѣлый рѣзъ . . . 16 рубл
на пѣвъ року . . . 8 ар.	на пѣвъ року . . . 8 рубл
на четверъ року . . . 4 ар.	на четверъ року . . . 4 рубл
на самы додатоѣкъ:	на самы додатоѣкъ:
на цѣлый рѣзъ . . . 5 ар.	на цѣлый рѣзъ . . . 5 рубл.
на пѣвъ року . . . 2-50	на пѣвъ року . . . 2-60 р.
Для Варшавы, окрѣже Россіи:	
на цѣлый рѣзъ	15 ар.
на пѣвъ року	7-50 ар.
на четверъ року	3-75 ар.
съ дод. „Библиотеки“:	на самы додатоѣкъ:
на цѣлый рѣзъ . . . 19 ар.	на цѣлый рѣзъ . . . 6 ар.
Продиноѣе чысло коштуе 12 ар. а. в.	

бвчарство. Сумы выданій на такі цѣли певно не були-бъ „zmartwychwstań-скими“ сумами...

А тымъ часомъ и мы Русины мусимо самі про себе дбати, якъ можемо. Организуємо повѣтвой торговлѣ и крамницѣ, — воскресѣмъ же и наше Товариство господарске, котрого истнованье вѣсть рѣчею незвычайно для насъ важною. Поновѣмъ такожъ наше бажанье, щобъ „Народный Дѣмъ“ ѡткрывъ въ Бѣлѣдѣ селяньску рѣмничу школу. Чотыри вже роки тому назадъ домагався п. Ничай, б. редакторъ „Господаря и Промышленника“, щобы зарядъ „Нар. Дому“ отворивъ школу рѣмничу. И правительство и Соймъ не ѡтмовилибы пѣдмоги тѣй школѣ, якъ давали и дають иншимъ такимъ школамъ.

Теперѣшна хвиля вѣтъ для насъ незвычайно важною. Не занедбуймо-жь робити того, що лише дасться зробити, щобы потому не було за пѣвно жалувати за пропущеньемъ догѣдной поры для парализована впливу жидѡвъ и для пѣднесена добробыту селяньства нашого.

Быдѣль отъ четырехъ лѣтъ, а на двѣхъ до нынѣ нѣ одного. Була въ Городку на управы льну, — померла, дякуючи тому Товариству господарскому. Нема у спеціальныхъ, чисто практичныхъ школъ, которыхъ могли-бы користати селяне, а въ заложеномъ въ остальныхъ часахъ на управы хмелю въ Середибѣльцахъ. Бѣльше ще на поли поступу въ деякихъ вѣяхъ господарства вробивъ проф. д-ръ Т. ельскій, — и то удалось ему при свѣдѣннѣ многихъ двѣльныхъ Русинѣвъ. А моего амаганя підтримують матеріально якъ-бы то належалось? Зъ школы отпочио у Львовѣ селянинъ не може корити. Таки школы треба бы закладати по провінці, коли хочемо, щобъ они мали впливъ на однесенє сѣдѣвництва въ краю. Такожъ мось-бы конче заложити курсы молочной одарки въ якъ наибѣльше мѣсцевостяхъ, а курсы тои дуже важной въ господарствѣ рибиноровити до потребъ селянъ. Такожъ мось-бы закладати чисто практичній школо господарскій въ нашихъ горахъ, де панує совѣзмѣ инши отноєсны господарскій и латинчній, а вымагають спеціальныхъ силовъ господарки, отъ хочъ-бы въ огляду на

73.369 98 зр. Въ дискусіи забирали голосъ о. Яцѣвъ зъ Волчухъ, о. Сьонало зъ Дрогобыча, п. Тындюкъ зъ Вережанъ, п. Бѣлоусъ зъ Коломый, о. Грабѣньскій зъ Куткора и предсѣдатель д-ръ Добрѣньскій. По дискусіи, котра, якъ пише „Миръ“, не мала задатковъ ширшого интересу, дано теперѣшній дирекція абсолютнорію. Оттакъ приутоцнено до дальшой точки дневного порядку, именно змѣны деякихъ §§-овъ статуту „Заведенія“. Референтомъ бувъ другій директоръ, п. Коспѣрскій. Проектованій змѣны принято безъ дискусіи. Въ конці слѣдували выборы одного члена до совѣту управляючого и ревидентовъ. Членомъ управляючого совѣта выбрано одноголосно о. Грабиньского, котрый функціонувавъ на Збраню яко заступникъ интересовъ львовско-станиславского вдовичо-сирѣтского фонду. Ревидентами стали пп. Юл. Кияковичъ, Дим. Глинскій и Шелестакъ. Збраніе закрыто о 6 год. вечеромъ.

Дуже лаконичне і нічого не значуще справозданье се о Загальномъ Зібранню делегатівъ „Заведенія“ подаємо на підставі короткихъ замѣтокъ „Мира“ и „Слова“, а причина лежить въ тѣмъ, що теперѣшня дирекція „Заведенія“ не почитла нашої редакції запросинами на Зібрання. Деняде, а навѣть и въ нашій Галичині, водиться правильно звичай, що фінансові інституції, орудуючі публичнимъ грошемъ, або оперуючі въ краю на підставі свого статута, Загальні Зібрання ставляють самі підъ контролю публичну. Контроля така, переведена звичайно дневникарствомъ поєредствомъ репортерівъ, лежить завжди въ інтересі саможі інституції. Публична контроля и можливість прилюдної обговорки дѣл інституції виробляє довѣріє у інтересованихъ и впливає користою на розвій інституції. Рѣчай справозданя въ бѣльше або менше удачнихъ фінансовыхъ операцій суть немовъ явною оповідею кожного заведеня и ихъ домагаюся публичністю навѣть ѳ такихъ банківъ, котрыхъ кредитъ ніколи не заколебався, котрі розвиваються о власныхъ силахъ и фондахъ и тѣшаються повнымъ довѣріємъ въ свѣті фінансовѣмъ. До такихъ інституцій „Заведеніє“ наше зачислити годѣ. Прстивно, „Заведеніє“ єсть такъ вєсторонньо скомпромитованє и исторія єго кѣльканадцяти-лѣтнього существованя такъ дуже скандальною, що, наколи оно хоче устерегчись скорого и цѣлковитого падєня, повинно

Ще ранѣйше доѣхали до Максимовича деякі книжки зъ Галичины, „Русалка Днѣстровѣ“ и ин-

Огъ въ якою порадою выступивъ знамени-

Спокойные життя в селі и чистый сельский воздух подправили здоровье нашего вченого о столько, що він в 1843 р. зновъ вернувся до унив-рситету и два роки зновъ читавъ лекцій. В 1845 р. зновъ залишивъ ихъ и взявся до літературной праці. Особливо жъ в 1847—48 р.

взявся він до рідної київської старовини, української етнографії і історії, і крім інших праць, писаних російською мовою, видає в Київ в 1848 році збірку українських народних пісень.

Незабавомъ праца надъ рѣдною старовиною примусила его поѣхати до Москвы и подивитися въ московскій архивы. Въ Москвѣ онъ спознався съ русскими писменниками - славнофилами, Погодинымъ, Аксаковымъ и инчими, але не змыливъ своимъ украинскимъ гадкамъ. Въ 1850 р. онъ выдавъ у Москвѣ третью книжку „Кіевлянина“ и тогдѣ-жъ, разомъ зъ Гоголемъ, удався въ рѣдний край.

На сей раз сельская самотность зробила на него не добрый влияние: на него напала нудга, онъ залишивъ письменный работы, „нудивъ съѣ-
томъ“, ажъ доки въ 1853 г. не одружился.

Съ початкомъ царюваня Александра II Россія нѣбы зъ мертвыхъ встала, скинувши зъ себе тяжке вѣко зельзной домовины, котре душило еи большъ тридцати лѣтъ! Люде людске слово почувли, щось таке, нѣбы то похоже на волю, и немов голоднй до отравы, кинулися до работы. Въ Москвѣ въ 1856 р. zaloжили панслависты мѣсячный журналъ „Русская Бесѣда“ и покликали Максимовича працювати въ нѣмъ. Онъ прибувъ туды въ 1857 році.

Того жъ часу блынуувъ промѣнь и надъ украинюкиимъ словомъ. Украинюкы письменники Костомаровъ, Кулѣшь и нѣчй, а трохи згода и Шевченко, засудженъ передъ десяти лѣтами и позакиданъ на засланье — хто въ киргизюкы отечы, хто на повнѣчнѣ мотары. — одержали амеа-

въ власнѣмъ интересѣ дѣланье свое зробити дуже явнымъ. Часописи нашѣ не одержали навіть печатного биліону „Заведенія“ за 1885 р. Тимъ отобразила имъ дирекція можливість на основѣ чиселъ обговорити финансовыя операціи институцій, въ котрой по нынѣшній день зложеной єсть грѣш такъ приватный якъ и публичный другияхъ институцій рускихъ. Тимъ и стало, що делегаты, наспѣвши зъ провинція а не овѣдомъ дѣлѣ, посидѣли двѣ годины, выслушали майже въ мовчаню многіхъ поясненя одного директора, забавляючы змѣною кѣльокъхъ параграфѣвъ статута и — розсѣхались. А чей же орудованье публичнымъ грошевымъ повинно підконтролю. Намъ лучилося отрубнути одного зъ делегатѣвъ, котрого капиталъ єсть грубо заангажованный въ „Заведенію“, однакомъ бѣтъ не знавъ здати собі нѣякон справы зъ того, що на Зѣбраню говорило и дѣлало. Передъ такими делегатами приходило дирекція дуже легко давати поясненя и такі делегаты могли теперѣшній дирекція удѣлѣти абсолюторію. Съ близшими поясненями будемо олужити нашимъ читателямъ заразе, якъ только зможемо роздерти занавѣоу, за котрою дѣлавье дирекція укрыває хотѣло...

Руска школа мѣска.

Въ справѣ перемѣны рускихъ паралельныхъ класѣвъ при школѣ им. Пирамовича на етапову самостѣйну школу руску рѣшила V. (школьна) секція репрезентаціи мѣска на засѣданю д. 31 мая одноголосно, приступити до заснованя IV-класовой школы, мимо того, що референтъ, д-ръ Пентакъ опираєсь зъ-раву при преектѣ давнѣйшомъ, т. е. заснувати лишь II-класовую школу съ слѣдующимъ рокомъ, а откритые дальшихъ класѣвъ зработи зависимымъ отъ числа вписанныхъ дѣтей. Въ довгихъ и дуже несмачныхъ розправахъ брали въ оборонѣ IV-класовой школы участь въ рускихъ радныхъ д-ръ О. Огоновскій, сов. Ильницкій якъ члены V. секціи и проф. Вахнянинъ зъ II. (финансовою) секціи. Имовѣрно, накопи знову не зайдуть якѣсь несподѣванный перешкоды, справа та прійде на порядокъ двенный повной Рады на слѣдующій тыждень. Кошты заснованя IV-класовой школы будутъ выносити рѣчно 3.240 зр., т. е. о 1000 зр. болѣе надъ теперѣшній выдатки. Два учителя были-бы старшіи, два молодшіи, одинъ изъ старшихъ варовомъ бувъ-бы директоромъ школы. Съ прѣтностею приходять намъ при томъ сконстатувати, що радніи мѣщане промысловцѣ и часть интеллигенціи попирають заснванье лишь IV-класовой школы рускою.

При нагодѣ вгадаемо ще про одинъ немилый фактъ въ теперѣшнюю паралельную школу рускою. Ото учитель п. Квятковскій такъ занедбавъ I-шу класу, що дѣти, хто знали бы будущіи могли перейти до II-гои класѣвъ и черезъ то чи не потеряетъ дѣла мѣска школа руска. Въ той справѣ мы вѣбрали точный материалъ и, за-для недостатѣвъ мѣсца, оповѣстимо его въ слѣдующѣмъ числѣ „Дѣла“.

отію. Сповивачъ, въ котрый було оновите украинське слово, розлѣтѣвся въ пшатики! Въ 1856 р. Кузѣмъ выдавъ першій томъ „Записокъ о южной Руси“. Громовиано понеслося рѣдне слово на Украину и розжевило навіть старого Максимовича (въ той часъ ему було 52 роки) и бѣтъ надрукувавъ у Кіевѣ въ 1857 р. овѣй перекладъ на украинську мову „Слова о полку Игоревѣ“.

Тымчасомъ вернувся зъ тяжкой неволѣ, зъ-підъ кормиго салдаткою великій руско-украинськой народный геній, нашъ вѣщій кобзарь — Тарасъ Шевченко и подорожуючи въ 1859 р. по Украинѣ, оубнався съ Максимовичемъ, котрый того-жъ року выдавъ альманахъ „Украинецъ“, де були надруковані гарні его переклады кѣльокъхъ Давидовыхъ поэмѣвъ.

Коли розпочалася „Основа“, Максимовичъ друкувавъ тамъ свои историчный працѣ, працювавъ и въ панславистичномъ „Дни“ Аксакова, а въ 1864 р. выдавъ ще одну книжку „Кіевлянина“, де умѣстивъ овѣй двѣ поэмѣ, написаніи украинскою мовою.

Въ 1871 р. Максимовичъ святкувавъ у Кіевѣ 50-лѣтній юбилей овѣи литературной работы. Въ святкованю бравъ участь кіевскій университетъ и численна публика, а царъ подарувавъ ему 3.000 рублѣвъ. Пѣсля того Максимовичъ не довго пробувавъ въ овѣй Михайловѣ Горѣ: 10 (22) лютопада 1873 р. бѣтъ померъ.

За выданье его творѣвъ взялося було кіевске Географичне товариство и выдало першій томъ въ 1876 р., ажъ незабавомъ російскій урядъ розвѣзавъ се товариство, и выданье и дооси окінчилилося: третій томъ выдавъ уже универ-

Отозва до Впр. и Всч. Отцѣвъ духовныхъ, до Всч. Братствъ церковныхъ и Братей Землякѣвъ!

Збудована въ XVII столѣтію церковь деревня въ Козовѣ, котра ще 1822 року грозила падѣньемъ, а 1844 року була запечатана, — нынѣ ще отонѣтъ, але въ такъ оплаканѣмъ станѣ, що дальше отправление богослуженя въ нѣй сталоо неможливымъ.

Веденіи конечностею розпочали мы за Божою помощью ще р. 1883 будову новой святыни, отповѣдно на мѣсто Козову и до мѣсцевыхъ богатинъ, котрой кошты обчиолени на 15.000 зр.

Не въ нашихъ силахъ однакъ допродати до конца розпочате дѣло! Парохіиане бо Козѣвскій выданыи зъ грунтѣвъ батькѣвокихъ, якъ то по большѣй части всюда по меншихъ мѣстахъ нашихъ дѣло, въ наслѣдокъ кѣлькѣхъ неурожайѣвъ и градобѣтъ такъ зъубожили, що помимо всякихъ средотѣвъ примуоовыхъ, навіть половины повной оумы въ дорогѣ конкуренціи зложити не можуть.

Церковь вправдѣ уже подъ дахомъ, але тягнѣтъ на нѣвъ величезный долгъ до 4.000 зр. а. в. а до укѣнченя будовы потреба намъ ще 1200 до 1500 зр. а. в.

Высока Президія ц. к. Намѣстничества, увагляючи нужденіе положеніе тутѣшнихъ жителей въ позволеніи збирати жертвы въ воходныхъ повѣтахъ краю. Его Величество Найясн. Монархъ благоволивъ жертвувати на тую цѣль 200 зр. а. в. зъ власныхъ фондѣвъ, Выс. Выдѣлъ краевый 200 зр., Св. Рада Бѣрожанска пов. 300 зр. а. в.

Помимо однакъ такъ щедрыхъ даткѣвъ не єсьмо въ станѣ такъ значного долгу сплатити — а тымъ менше потребу суму на докѣнченье будовы збратити.

Въ прикрѣмъ положенію нашѣмъ, въ некудой потребѣ оомѣляемою поднести голосъ нашъ до щедрилюбивыхъ сердець землякѣвъ нашихъ, предовѣмъ Впр. Отцѣвъ духовныхъ и Всч. Братствъ церковныхъ. Земляки! допоможѣтъ намъ до укѣнченя того богоугодного дѣла въ хвалу Бога, въ честь нашего обряду и руского имени! Послѣдѣтъ скоро съ Вашими лептами, — бо по треба наглыча!

Всякіи датки просимо присылати на руки Предсѣдателя комитету парохіального въ Козовѣ.

Отъ гр. к. комитету парохіального. Козова днѣ 10 цѣтня 1886.

Павелъ Сеистунъ, парохъ и предсѣдатель комитету; Георгій Пуста и Николай Лисевичъ, члены комитету.

ДОПИСИ.

Зъ Бѣлого камня.

(Огонь.) Бѣ Бѣлымъ Камени зничивъ огонь днѣ 28 л. мая 25 господарствъ въ вартохъ надъ 20.000 зр., зъ чого однакъ може ¹⁾ часть убѣсечена. Огонь выбухъ зъ полудня и то въ соломѣ на вѣвъ у такого господаря, котрого маленький сынокъ вже має знати за папѣросы!...

Часть огнѣвъ въ Бѣлымъ Камени, та въ вагалѣ по нашихъ мѣстахъ та мѣстечкахъ кажутъ намъ застановити надъ причинами того нещастя, та можливо охороною передъ нимъ на будуче. Причины менше болѣе всюды однаковы. И такъ:

1) Начальники по нашихъ мѣстечкахъ, хотѣвъ не всюду жида, то однакъ въ переважнѣй части маленький отбѣтки стрѣйскихъ Фрухтманѣвъ, котрымъ не дуже въ головѣ захованье приписѣвъ уставы будѣланои; въ

наслѣдокъ того выдають довѣльный консенсы на великанскій будовы (деревяныи и соломою покритыи) на такъ сорозмѣрно малѣмъ мѣсци. що въ часѣ пожара о ратунку и бесѣды бути не може.

2) Та самыи начальники ще менше дають про якій небудь полиційный уставы. На пр. въ Бѣлымъ Камени майже въ середмѣтѣю гончарѣ высылалютъ горшки, заколеніи безроги господарѣ смалѣтъ на улицы подъ плотомъ, а не только „кавалеры“ але и 10-лѣтній хлопцѣвъ парадуютъ по рынку съ папѣросами въ губѣ! Та папѣросы порозходились вже и по селахъ, нищѣтъ людску працю и здоровье молодежи. Тожъ не дивно, що екарѣвъ зъ тютюну стѣлько выказує приходу, але и не дивно, що комисіи ассентрункой жалуются на бракъ здоровыхъ хлопцѣвъ при поборѣ рекрутѣвъ.

Така то культура по нашихъ мѣстахъ, де господаруютъ гладкіи та товѣтъ начальники (высѣчайно съ можною ватагаю жидѣвскою). Они только въ часѣ выборѣи кампаніи потѣятъ въ причины форсеоныхъ маршѣвъ та звѣстныхъ трудѣвъ, а въ „спокою“ — спѣо живають выгѣдно тѣжко зарѣбленый (бо часто съ утратою совѣсти и чести) кавалокъ хлѣба! Де такимъ людямъ, що ихъ подѣ броду гладытъ высокіи комисарѣ, дѣбати про долю бѣдныхъ гончарѣвъ, шевцѣвъ та зарѣбниковѣвъ, котріи передъ чогырма роками вже разъ попалилися, та постаратисъ о добру сторожу огнѣву, приборы ратунковыи, о стрѣгий заказъ курити папѣросы и т. д., та забезпечити сотки людей отъ голоду та жебранины?! Але мовлявъ: кобы менѣ добре було, а рѣшта „най“ буде, якъ бывало!

Коли чѣя ласка та змѣтъ, якъ-небудъ за-помогти тѣмъ бѣдакомъ всякой вѣры та народности, — най прише свою лепту на руки мѣсцевого душпаствѣря, а „даю“ що му рука не оскудѣтъ! — каже письмо святе.

Зъ Кѣцманецкого повѣта.

(Слово до учителей народныхъ.) Богато въ нашихъ учительѣвъ не хоче арозумѣти своего высокого аваня учительского, не хоче познати, что они побѣтъ церкви суть бѣдвалинами прѣсѣтъ и добрыбути народу, не тѣмѣтъ, що въ руки ихъ вложена доля молодшихъ поколѣнь. Богато въ нихъ, добиваєсь становича профессора народного, дѣлає просто на шкѣду и въ некористѣ тѣхъ, що его и его родичу удержаютъ своимъ кернавымъ грошемъ. Дѣякій знову стались слѣпыми орудіемъ ворожихъ намъ элементѣвъ и тѣхъ-же скрытыхъ махинацій, а вся ихъ работа справлена головно на то, чтобы безидѣстными а закулисовыми клеветами и доносами шкѣдати своѣй братіи, стягати на ню слѣдства дисциплинарныи, позбавляти неповинныхъ хлѣба, а ихъ случайно матеріально лучший посады забирати для себе. Маємо въ рукахъ доказы, що посредствомъ интригъ такихъ нечестивѣвъ старшіи и заслуженіи учителя потратили мѣсца. А рѣчь представляєсь тымъ сумѣйшою, що контингенсъ интригантѣвъ рекрутуєсь головно зъ веретѣвъ молодшихъ учительѣвъ, вышповшихъ въ семинаріи учительскихъ, отъ котрыхъ належало-бы надѣятисъ не только основнѣйшого и ширшого образованя, але и честнѣйшого характера. Не подѣсномо тѣхъ замѣтѣвъ противъ вагалу молодшого учительства, а маємо лишь на примѣтъ поодинокѣ личности, що облудою, ложою и интригою воюють противъ своихъ старшихъ товаришѣвъ. Доля учительѣвъ народныхъ єсть незавидна, удержанье ихъ дуже скудно, поважанье у еусѣльности

бо въ томъ роцѣ тутъ вже бувъ надрукованный „Часословъ“.

По исторіи Украины и Кіева Максимовичъ написавъ богато. Въ нашъ часъ болѣшѣе написаного нимъ має цѣну лишь матеріалѣвъ. Только працѣ его про полки и сотні, якій истинували на Украинѣ отъ часу Богдана Хмѣльницкого до зниченя украинскою автономіи нѣколи не загублять свои ваги и цѣны.

Зъ творѣвъ Максимовича, писанныхъ украинскою мовою, деякіи ще и дооси не были друкованыи.

Кіевскій профессоръ Петровъ въ своѣй книжцѣ „Очерки исторіи украинской литературы“ въ поетичныхъ украинскихъ творахъ Максимовича вѣчає — „недостатокъ поетическаго вдохновенія и дѣлѣности“. Очевидно, Максимовича яко поета не можна рѣвнѣти до Шевченка, але ще болѣше не можна поклатисъ на оудѣ Петрова. Книжка его, крѣмъ маосъ фактичныхъ помылокъ, прописана зъ початку до конца ненавистею Москаля до всего, що має самоотѣйный украинскій характеръ, — а до того свѣдѣтъ, что авторъ ея свои оуды кратчай пише оправдѣ безъ жадной основы и пересѣдченя, а просто „по вдохновенію“; въ якій часъ и чого „начальство“ wymagaє, — то бѣтъ и дає... Тому то я кажу: ооудѣ нашихъ письменнякѣвъ такими московскими „критиками“, якъ Петровъ, не вартѣ намъ и мѣдного шелога.

Кость Одоєвъ.

ще не выроблене, а якъ ще самыи учителя интригою и ложою станутъ воювати противъ себе, то положенье учительства буде ще менше бѣдѣ. По соймахъ, въ радѣ державной и часописяхъ богато говорѣтисъ и пишѣсь о школахъ, о ровою та поднесено прѣсѣтъ въ народнои; много жертвъ понесѣтъ громады и край на удержанье школѣ народныхъ; выдѣются также законы и розпорядженя, беручи въ оборону личну повагу и авторитѣтъ учительѣвъ, а мимо того трудно якѣсь учителямъ народнои школы здобути приналежне становиско и мѣсца посередѣ интеллигентныхъ веретѣвъ еусѣльности. Шѣ-жъ станѣсь, коли учитель самыи въ зависти до себе національной або въ иншихъ низкихъ мотивахъ станутъ подкѣпувати то свое становиско? Кто буде ихъ отѣтъ поважати? Надѣ тымъ повинни интересувати глубше застановитисъ, уважати себе однимъ организминымъ тѣломъ, котре своего добра и славы спѣльными силами боронити хоче и зашипити все, что не годитисъ съ достоинствомъ и вѣнѣмъ прѣсѣтъ въ народу. На разѣ едержуємѣ отъ поименованя тѣхъ личностей, що мовѣ червъ подгрызають значенье стану учительского, а слова тѣи пишѣмо яко братию пересторогу.

Старый учитель и правдолюбъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ рады державной.) На поведѣлкомъ за-обѣданю палаты посѣлъ велася дальша дебата надъ закономъ о забезпеченю робѣтничковъ. §. 6 о розмѣрѣ и обчисленю отшкодованя прѣнято безъ змѣны. — §. 7 сего закона означує ренту для законныхъ дѣтей, сирѣтъ по одѣмъ родичу 15% рѣчного зарѣбку ажъ до 15 року а 20% для сирѣтъ по обохъ родичахъ; для незаконныхъ дѣтей по 10% рѣчного зарѣбку ажъ до 15 року. Поо. Лигеръ жадавъ, чтобы не роблено рѣзницѣ между законными а незаконными дѣтьми. Саму опрѣтивъ Менгеръ. Параграфъ оей прѣнято безъ змѣны. Такъ само безъ змѣны прѣнято и §. 8 — При §. 9 утвореню територіальныхъ заведенъ обезпечуючихъ вывѣзалася ширша дебата. Мѣшѣтъ коміиіи предложѣла була внесенье о утвореню заведенъ обезпечуючихъ при спѣлкахъ робѣтничкихъ. За обезпеченіемъ при спѣлкахъ промовлявъ поо. Патай. Послы Адамекъ и Мадѣйскій промовляли за територіальными заведенями обезпеченъ а послѣдній жадавъ ще, чтобы въ §. 9 було сказано въ другѣмъ уступѣ: „Передъ кождымъ такимъ розпорядженіемъ треба оспитати мнѣня дѣтѣчныхъ выдѣлу краевыхъ“, а на концѣ третьего уступу, чтобы было сказано: „якъ также засягнути мнѣня дѣтѣчныхъ выдѣловъ краевыхъ“. Поо. Найвартъ поставивъ знову поправку до послѣднего уступу: „до замѣщеня або уоуеня управляющаго урядника, техника для обезпеченъ и бухгалтеря потреба позволеня державы“. Въ поправки прѣнято. §§. 10 и 11 прѣнято безъ дебѣты. — §. 12 звучитъ: „Выдѣлъ, маючихъ побѣла §. 9 заснованіи заведенъ обезпечуючихъ, котрый має вести всякій дѣла заведеня и его заступати, треба зторганизувати яко колегію въ той оспособѣ, чтобы онѣ складався зъ числа членѣвъ подѣльного черезъ три. Одна третина має складатисъ зъ предпріемцѣвъ работы, друга третина зъ предсѣдѣтельѣвъ обезпеченыхъ, а третѣ третина зъ ообщѣ обзаконныхъ добре въ окурѣтъ съ относнами господами, котрыхъ покликує министрѣ дѣлъ внутрѣшнихъ. Выдѣлъ выбѣрає зъ-помѣжъ себе голову и его заступника. Министрѣ дѣлъ внутрѣшнихъ має право розвѣзати выдѣлъ и поручити веденье дѣла одному управителю. Однакомъ повиненъ министрѣ до 4 недѣлъ по розвѣзаню выдѣлу розпорядити новый выборѣ“. Поо. Мадѣйскій вносѣтъ поправку, чтобы по оловахъ: „покликує министрѣ дѣлъ внутрѣшнихъ“ додати: „на предложенье выдѣлу краевыхъ“, а по оѣмъ ще: „Коли заведенье для обезпеченя обѣймає кѣлька краѣвъ, то треба въ дорогѣ розпорядженя означити, въ якій оспособѣ мають выдѣлы краѣвъ свои предложѣния вносити.“ На вторѣковѣмъ заѣданю палаты посѣлъ откѣнено поправки Мадѣйского 136 голосами противъ 106, а прѣнято 129 голосами противъ 120 поправку Рапа: „по выслуханю выдѣлу краевыхъ.“ — Въ сѣреду прѣнято цѣлый законъ въ другѣмъ читаню. Внесенье меншости упало 122 голосами противъ 133. За внесеніемъ меншости голоуєвавъ также и поо. Ковальскій; противъ внесеня чотыри другіи рускіи послы.

(Криза въ министерствѣ), котра неопѣдѣвано такъ була заострилася и отѣлою набрѣла шуму, прѣтихла теперь и обѣ стороны, т. е. правительство и правѣца, взглядою коло польске, стараются зблизитисъ до себе. Щобы арозумѣти, яке становисче заняло було зъ-гѣразу правительство, наводимо тутъ дословно заявленье министра финанѣвъ, отчитане днѣ 1 с. м. въ комисіи мытѣвой въ имени цѣлого кабинету: „Маю честь — читавъ ман. Дунаевскій — заявити въ имени цѣлого кабинету, що слѣдує: „Накоди бы предложѣть правительство, что єсть теперь предметомъ нарадѣ, було откѣнено, то правительство, не могучи анѣ розпочинати новыхъ переговоровъ, анѣ отгнѣчати осправы, не зашипити зѣтисю сейчасъ за тѣ наслѣдки конституціи, взглядно предложѣти Е. В. цѣсаревѣ таке внесенье, яке здаєсь ему отповѣднымъ, чтобы перевести въ той мѣрѣ розпочату умову съ королевско-угорскимъ правительствомъ“. Отчитавши ою промову ман. Дунаевскій вышѣвъ зъ салѣ. Такъ отже настала криза грозяча розвѣзаніемъ палаты и зѣдѣ-

валося, що дійсно так станеться. Тимчасом же на другий день розпочалося міністерство переговорів з екзекутивним комітетом правителів і заявлено, що вони готові розпочати з Угорщини нові переговори, але під певними умовами. Рівночасно розійшлася погослока, що угорський президент міністрів Таса, має приїхати до Відня. Позаяк коло польське було причиною, що ціла правителів згодилася на внесення Зиса, то окликало проводирів кола польського і зажадало від них, щоб кола предложило інше внесення. Правительство заявило, що це згодилося-би на таке внесення, котре передбачало-би підвищення мита з 1.42 зр. на 2 зр. Вечером же окликав Грохольський засідання кола і сказав: „Позаяк міністерство фінансів заявило мені, яке передбачалося кола, в присутності гр. Тафогго і гр. Гогенварта, що нові переговори з Угорщиною були-би можливі, але на іншій підставі як внесення Зиса, то ставлю внесення, щоб кола взяло назад ухвалу, на підставі котрої члени кола, входили до комісії митової, мали голосувати за внесенням Зиса“. Заразом поставив Грохольський одлудуче позитивне внесення: „Члени комісії митової, належачи до кола, мають стремити до того, щоб мито від сирівця насьогодні і всіх фальсифікованих сирівців підвищено на 2 зр.“ В четверть отже перед полуднем зібралася кола знову і прийняла внесення Грохольського 30 голосами против 15. Такі стоять тепер справа — і криза на разі усунена. Польські газети доносять, що коли-би справа наставала не залагодилася до Зелених святих, то ціла устава митова буде відложена аж на осінь.

Заграниці Держави.

Росія. Дворц царській вернувся дня 31 мал до Гатчини коло Петербурга. — Отголоси о промислах в Москві починають поводити притихати. „Nat. Ztg.“ доносить, що всі заграничні представителі Росії одержали від свого правительства приказ, щоб вони старалися оскільки можна ослабити шовинистичне представлення московських промов, а брукоєльський „Nord“ старається в довшій артикулів виказати неосновність такого шовинистичного представлення речі, доказуючи, що вже підчас коронації царя було достатньо зазначено мирне уособлення царя Александра III. — Характеристично однією московської промови „Kreuzzeitung“; она каже: „Властивий оповиджик війни з 1877/78, гр. Ігнатієв, дїлає ще і тепер по-за кулісами і не треба думати, що він не має за собою величезного числа прихильників. Хто тому не вірить, нехай пригляне до мїродійним газетам в Росії. Вони ведуть боєду, обчислену зручно на те, щоб розбудити національній прихильності, а мимо того не дають безпосередній причини до міжнародних жалоб. Вони не відкидаються безпосередно до сил, не жадають війни, але роздразнюють уми і стараються всіма орєдствами запалити легко займачуюся запалію Славян. З сего взгляду треба промову московського городского головы уважати майстерським дїлом. Цар держався — і то треба піднести — оскільки тільки можна було, з боку від такої демонстрації. Монарху однак, що окупила в собі в очах народу тисячлїтній перекази, не може відноситися холодно до національного напору; він робить, що може, коли повздержує від всяких натяків, як то було в Москві. Офіційна Росія отже не зробила дошнїякого кроку, котрий-би кинув на нїю підозріння і звідси не робить і на будуче. Мимо того однак не можемо не виказати недовіри, котрим насі наповняє довші минушості, бо той учить нас, що найкраща воля до мира не завжди досить сильна, щоб оперти так одиноким напором, як єсть одиноким ідеєю (розумій: російкою. *Red.*), ополучена сї православному фанатизмом.“ — О подорожі мін. Гирса за границю і о его звіддї з кн. Бюмарком ходять найрізномордїшїї вїсти. Під час коли з одної сторони зовсім заперечують тому, будь-то-би Гирс намїряв звїхатися з кн. Бюмарком, то зї Лавенбургом доносять до „Kieler Ztg.“, що Гирс вже 31 мая приїхав до Фридрихсруге і був у кн. Бюмарка. З другої сторони знову доносять, що всі поголоски основуються лише на тому, що Гирс постановив звїхатися на кушєл до Франценбаду. — О напружених відносинах між Росією а Хінами доносить „Обсер. телегр. Агентство“, що вони суть лише простою вигадкою, основаною хїба лише на тому, що Хіны для забезпечення своїх кошелів золота розкладають вздовж границь цукетні, котрі однак всі разом не виносять дошнї більше як 1000 людей. „Pol. Corr.“ доказує знову, що напруження єсть дійсно, а викликало его то, що Росія хоче заключити з Кореєю угоду що до торговлі сухою дорогою. Хіны тому дуже противні і стараються длятого непокоїти Росію на границі. Ген. Корф зажадав тому воєнної допомоги і ему маса видала 6000 людей. Вь кругах воєнних однак уважають сїю силу за недостаточну.

Франція. Так вь кругах парламентарних як і вь самім кабинеті французьким запанувала вже тепер рїшучо незгода вь справі вигнання князів-претендентів. Щоб можна знову порозумїтись і розпочати наради на нїво, відложено розправу до нїнї. Міністри Локроа, Буланже і Гране домагаються, щоб проект закону був острїйшїй. Фрейліне хоче знову, щоб закон був лагіднїйшїй, бо сего вимагають взгляды дипломатичні. Причиною сего мотивована єсть мабуть справа іменована нового посла французького вь Петербург, котрою Фрейліне вже давнїше займався. Онї переговорюва-

вть сїй справі особисто з Вел. кн. Володимиром і дїло було бы залагоджене, як-би не справа вигнання князів. Тепер же проект закону о вигнанні князів вразив дуже неміло найвишїй сфери вь Петербург, а коли-б дійсно закон ухвалено, вийшли-б з сего великі труднощі дипломатичні з Росією. Що Росія такому закону противна, се рїч зовсім природна, бо республіка не може бути щирим союзником абсолютизму. Чи однак дружба абсолютистичної держави нахилне французьких мужїв стану до усунення сего закону, можна сумнїватися. Ходить, звідси, о щось іншого а именно о усуненні теперїшнього кабінету; вь сїм дїлї має Феррі грати несподївну ролю.

Нїмеччина. Цїсар Вільгельм має вь половинї сего мїсяця вїїхати до Емса на купелї. — Познанський архієпископ Диндер був дїя 2 с. м. на аудїєнції у нїмецкого цїсаря а потім запрошено его на обїд двірковий. — Предложено о податку від горївки чекати така сама судьба як і монопол горївки; оні по війні мовнїрності перепадає вь парламенті а консервативній заповідї вже вь палаті, що будуть голосувати против податку консуїційного.

Англія. Гладстоун не ведеся, его билі о самоуправї Ирландїї майже напевно упаде. Такі бої показуєть же обчислені голосові, котрі дошнї більше або менше рїшучо висказалися за або против били. Що по тому наступить, чи розв'язане парламенту чи уступлене Гладстоуну тепер ще не звїстно. — Тимчасом лагодиться вь Ирландїї недобре дїло, бо домова війна. „Pall Mall Gazette“ доносить, що орґанізасты зорґанізували вь півночній Ирландїї дуже поважну армію, котра обїмає 37.900 людей вь службі чинної, отже була-би готова на першїй огонь, 28.101 резерви і 7.560 людей без сталой служби. Цїла армія виносилася від 73.561 людей. Згадана газета додає, що число се не єсть ще зовсім певне, бо орґан армії походить ще з мїсяця цївтя і відноситься лише до півночної Ирландїї, коли тимчасом твориться армія мїсцевій як вь Лондонї, Глєсгові, Ливерпулі і других більших мїстатах Англії.

Італія. Вибори вь Італії вже зовсім скінчилися; якї однак виді прибере парламент, дошнї ще не знає. Можна лише припускати, що правительство буде мати за собою 260 голосов, а опозиція 208 враз зь екстремною лївою; до сего приходить ще 38 десидентів. — Теперїшня партія правительствена буде мати багато клопоту сь опозицією, котра наїмрє дуже остро виступає вь справі союзу Італії зь Австрією і Нїмеччиною. Чого можна буде сподїватися від опозиції вь парламенті, най буді примїром вьголосена підчас виборів вь Палермо боєда Крісїого, котрий сам ще недавно боронив сїй союз. Онї сказав між инїми: „Ми стали союзниками, щоб виконувати волю наших панів, а не яко рівний зь рівним, і посвятили сему дивоглядному орґану великі принципи революції; ми муємо стати не прїятелями народу, не заштитниками національності, але жандармами нового святого союзу!“ Такі отже говорять голова опозиції. Яке становище займе Дешретіє супротив новий палати, дошнї ще не звїстно.

Болгарія. Вибори вь Вохідній Румелії вже скінчилися. Вибрано всего 89 послов. Вь єднїм окрузї треба буді ще вибрати двоох послов, бо опозиційности викликали були страшний розрив і не допустили вибору. Загальний результат виборів закончився поразеньем опозиції, зь котрої через нечувану агітацію і всякого рода махінації вийшло лише десять послов. Партія правительствена зыкала 59 мандатів; 20 послов єсть невыразной барви. Сь якою завязатостю виступали опозиційности, можна вже зь сего добачити, що вь Гаджїні убито одного кандидата зь партії правительственої священника Чолякова. Вь инїх округах старались опозиційности перейти підкушотом і обманством. — „Pol Corr.“ доносить зь Софії вь півнурядовій кореспонденції, що вїсть, будь-то-би зібранє хотїло оголосити Болгарію независимым королевством, єсть по просту вигадкою. Хоч-би навїть і було таке стремленє, то князь ужив бы цїлого свого впливу, щоб не допустили зібранє до такого кроку. — О заговорї на житє князя подає тепер „Köln. Ztg.“ близшї вїсти; зь них показуєть, якого то рода ошї люди, що хотїли бы наїрїд болгарок до крихти зруйнувати. Идеалом тих людей єсть ненаситна захланність а Богом грошї. Набоков єсть російським каїтаном штабовим і був давнїше вь румелїйскій службі, познїйше проживав вь Бургасї нїби за відпусткою а агітував вь цїлій окрестности. Его товариш, чорногорскій священник, був до вересня минушого року мїсцевим приходником вь Бургасї, але ексарх мусїв его зь рїзної провини виключити зь церкви. Онї сї пори жїє онї без всякого занятя, а мимо того дуже вигідно і виставно. Третій спільник був давнїй російскій фельчер (класа людей, що рекрутують вь Росії по найбільшїй часті зь прилуги шпитальної). До сїх прилучився був давнїй бурмистр зь Бургаса, Баркалов, чоловік маючий і дуже амбітний; злїсть і охота мести за усунення его зь посади спонукали его до того. Тї отже люди висукули собі помічника вь особї Михайлова, бувшого підполковника жандармерії, підозрїного о убїстві побережника. Михайлов має отже виконати засуд на князя. Онї зрадїв однак цїлій планї старостї повїтовому, а вь олдї за тим же арешто-

вано всіх заговорів. Болгарських підданих замкнено зараз до вїзницї а Набокова і чорногорского священника стереже відїл войска вь домї першого і має приказ ужити навїть оружїя, коли-би котрий зь ув'язнених вивівся утїкати. Люде зь партії опозиційної, коли — як каже „Köln. Ztg.“ — можна так назвати сїю голоту, побирають значай суми зь заграничї через банк отоманскій вь Константинополї (нїби другї Бляхредер вь Берлінї) а сими днями знов одержали 8.000 лїр турецьких.

НОВИНКИ.

— Дирекція „Народной Торговлі“ подає до вїдомости одлудуче заявлєнє: На запитанїя Вп. членів „Народной Торговлі“ дотично замкнення рахунків за 1885 рік, маємо честь заявити, що зї уваги на зміну статута, предприняту Загальним Збором членів зь 25 марта 1885 р. розпочнута инвентура складів нашого Товариства а тим самим і замкнення рахунків сь днєм 30 червня. Загальні Збори членів за 1885 р. відбудуться вь мїсяці жовтня 1886. — Львів дїя 5 червня 1886. *Дирекція.*

— Товариство ремїсників руских „Зоря“ відложило прогулку на Пасїки на першїй день Зелених Свят, т. е. 1 (13) червня с. р.

— За упокій бл. п. Корниїа Сущевича відбулося сегоднї рано вь Успенскій церкві поминальне богослужєнє, на котрє явились родина і почитателї много заслуженого патріота, бл. п. Корниїа.

— Зь многострадальної громади Жабя прибула знов депутатія до Львова сь всякими жалобами. Вь депутатїї прибули ш. господарї: Антоній Сїнятович, Дмитро Германюк і Іван Корпєнюк. О кривдї, якї ще нїнї терплять громадяне Жабя розкажемо небагато ширше.

— Вь громадскій господарствї села Брустури коло Пїсотиї панують неорядки. Громадяне уладили до Видїлу краєвого сь жалобою на начальника громади. Недавно вїїздила там комісія автономїчна, а якї зробила там порядок, того поки що не знаємо.

— Рада шкільна краєва удїлила о. Купчиньскому, пароху Оглядова похвальне признание за науку религїї.

— Вь справі сїдства против п. Тита Будзыновского. Факти, наведенї вь представленю „Народной Рады“ до п. министра просвїты, показались вїд до одного вїрними. Нїнї нема вже і найменшого сумнїв, що руска вїдрєдка школа вправ вь Львовї одержат иншого управителя сїй новий роком шкільним. Як далеко успїв плян дотеперїшнього управителя сїй школи, щоб тую школу розвити, свїдчить факт, що нїнї число молодежи там досягає лиш 106 учеників і учениць, а бували часи, що доходило до 360. Допустїть, що 150 учеників хлопцїв перейшло до руской школи мїської, то таки надї 100 дїтей руских розбрелось по школах польських, а лиш зь причини звїстного, нечуваного вь шкільництвї поступованя п. Будзыновского. Вь слїдуючї суботу вся справа вїїде вже на порядок засїданя краєвої Рады шкільної. Референтом єї єсть д-р Геротман, а не инспектор краєвий, п. Мандыбурь.

— Зь Сокальського пишуть нам: „Спростованє Видїлу общества ім. Мих. Качковского вь справі п. Мончаловского дуже неміло вразило тутешних патріотів. Центральний Видїл, ухвалючи повну признательность п. Мончаловскому за его труды „около изданій общества“, — тим самим оскорбїл Видїл фїлії Сокальської, котра тїлько зь патріотичного обовязку і ведена щирим желаньем добра общества, виступила против п. Мончаловского. П. Мончаловскій вь своєм „Страхонуд“ попрозивав патріотів-священників вь Сокальській „домашними Бобровичами“, людьми, котрых нї православїє, нї католичество „ниче не касает“, „паршавими патріотами“ і т. д. — а Видїл ухвалив ему же повну признательность і тим посередно нїби згодився на то, що п. Мончаловскій пописав на Сокальських священників патріотів. На всякій особі се був крок дуже не на мїсто, і ми дивуємось, що предсїдатель Видїлу, п. Богдан Дїдїчїй, котрий лично знає боїх майже Сокальських священників патріотів, допустив до такого ухвали і оновїтив єї сь своїм підїомом вь часописях. Нам здаєся, що центральному Видїлу общества більше повинно залежати на цїлій дуже дїятельной фїлії вь Сокальській, як на амбіції одного молоденького члена Видїлу. Аж тепер ми познаємо правду Вашу, що нїнї поважних патріотів зь провинції тероризує тая львівська клика, котру Ви недавно так вїрно скарактеризували.“

— Школа гончарна вь Коломиї переходить під заряд краєвого Видїлу. Тимчасовий заряд школи поручено профєсорю гимназїи п. Крицїньскому, а майстром школи назначено гончаря п. Словицкого. Тепер єсть вь тїй школї 6 хлопцїв на практицї.

— Нова прантїна. Вь Тернопільскій радї громадскій ухвалено, щоб замїсть соломою пошивати дахи на передїстатах, побивати їх гонтами. Декотрі мїщане, котрым затїкало, написали свои дахи онїками. Аж тут нараз зявилася „фаерманы“ і нуж почали гаками воюды здарити соломиї дахи. Мїщане учинили бунт, прогнали огневу сторожу, а самї занесли жалобу до старосты против магистрату. Власть политична приобїздала дати сатисфакцію пошкодованим мїщанам.

— Еміграція хлопсїа до Америки. Зь околиць Щурович, пов. бродського, пишуть до „Dzienn.

Polsk-ogo“: „Найбільша покуса для нашого людю вь західній Галичїї знайшла вже і вь наших сторонах послух. Передь трема тижнями був тут „ливерант“ — так названо агента людского товару, — і ему удалося намовити кількох мїщан изь Щурович і зь Лешнева до вїїзду вь лїсний край. Онї поучив їх, що на подорож потребують лише до Гамбурга, бо зї оттам перевезуться на кораблі до Америки даром. Передь кількома днями онї дійсно выбрались вь дорогу. Мїж ними були 4 жиди зь Щурович і 2 христїане ремїсники, а також кількоро людєй зь Лешнева. Доношу сам факт, бо не потребу додавати, що еміграція зь так слабо залюдненого краю, як вїсхідна Галичина, де недостаток робїтників і ремїсників не позавляє на раціональну господарку вь краю, даєсь дуже учути. А що у нас єсть багато аматорів еміграції і що дня їх прибуває більше, длятого звертаю звачасу на се увагу властей краєвих.“

— 15-тий полк пїхоты руской, що рекрутуєся зь округу тернопільского, обїдає вь Львовї мін. суботы ювїей по причинї скінченя 40 лїт, якї его властителем єсть Адольф, кн. Насавський, мешкаючий тепер вь Віднї, бо княжество его зняли Прусакі. Той день обїдали жовнїри полку, за стараньем полковника Пїлята і корпуса офицерского сего полку, дуже урочисто вь огородї Яблоновских, де наш Подольскій при музїцї воєкової бавилися до пізна, гуляли коломийки, сїївали рускі пїсні, як: „Мирь вамь братя“, „Якї нїч ми покоре“, і т. д. Крім того були там ще цїкаві і ориґинальнї забави, як н. пр. комичне представленє ухваленого дошнї ополченя загального, і т. д. Все то було причиною, що на тїм небувалїм феотнї явився не тїлько корпус офицерскій і генералїя львівского гарнизону, але о много більше цивильних зрїтелїв обох полів рїзного вїку, стану і конфесїї. Князь Насав памятаючи о овоїм полку приєднав на угощєнє жовнїрів і на рїзні добродїї цїлі для полку 800 зр., зь чого перелало четверту часть для четвертого баталїону вь Тернополї. Полк сїй відзначився хорошо вь армії австрїйскій вь самих важних вївїях, именно 1809, 1848 і 1866 р. Коли вь памятникї побїдою надь Французами битвї під Асперн 1809 р., австрїйскій воєво не могли устояти против сильного напору наполеоновой армії, австрїйскій вождь арх. Кароль вїзвїи вь критичнїй хвилї хоругвь XV-ого полку повїв полк і армію своєю до побїды надь Французами і для того на памятку передь „бургом“ цїсарским вь Віднї представлений єсть арх. Кароль сь хоругвою. Коли полк вь 1882—84 отовїв знов вь Віднї, то роковнї сї великої битви обїдає вь Асперн, і тогдї для полку у Віднї і Тернополї приєднав був князь-властитель значну суму. Вь 1848 р. був 15 полк ужатий через generalissimus а кн. Виндїсгреца до усмирєня зрєвольтованих Вїденцїв по тих критичних хвилях, коли дворц цїсарскій звїхав зь Віднї, правительство тратило власть, котру загорнув комитет горожанскій і парламент, а властиво его президент Смолька, коли навїть зрєвольтованї полки нїмецкі не хотїли йти зь Віднї на війну против Мадїрбї, до чого комендеруючий генерал гр. Аверперг примуовив їх, уживши 15-го полку. По тих важних часах перемїщено полк до півночної Угорщини, по вїїнї прускїй до Праги, а потім до Іоансфова (Joesefstadt), де мав полк рускою капелїана о. Острожнїйского. Вь р. 1866 полагло много вь вїїнї прускїй і памяті полягших товаришїв поставлено вь Тернополї памятник, де єсть выписан імена полягших. Посол молодежи до рады державной, Самець, котрий як генерал-майор по окупаци боснійскій сїсноунавас, був передь 12 лїтами комендантом сего полку. Як звїстно, нагдї слабость умовола перервала патріотичну дїяльність сего мужа на полі парламентарїї.

— Архієпископ ормєнскій Ісакіевич мав д. 15 л. мал аудїєнцію у папи. Вь кілька днїв по тїм папа іменував его асистентом папского престола, а каждочасного препозита капитулы ормєнскої (єсть нїм тепер кн. Кастань Каганович) інфулатом, а каноників Юл. Аксентовича і Яна Шимоновича надчисельними тайними підкоморїями.

— Похороны бл. п. Яна Добжаньского відбулися вь второк. Анї руске, анї ормєнське духовенство, хочь були запрошенї комитетом, не взяли участі. Вь фелонях було всего 5 тат. священників. Зь аристократї польскої також нїкого не було видко. Передь домовиною несено дошнї вїнцї, але зь цїлого того походу вїяло якось холодом. Надь могалою промовляло кількох свїтских людєй, мїж ними gente Rutheni, patrone Poloni, журналісты Платонь Коотєцкїй і Тадей Романович зь Кракова.

— Пенсії воєннїє сь тепер о много вышї, як цивильнї той самої ранги, так що пословицї о „свїтчїй нуждї“ і „задовоженїй як офицер штабовий“, сь тепер неумїстнї. Сего року побирають вже офицери і кадєты новий додаток до пенсїї, т. зв. субсонтєнційний. Министер вїїни не предложив вправдї нового закона о пенсїях, бо таке предложєнє муємо вїти дорогою конститутційною через тїла законодавчї, але вставив до бюджету видатки на додаток субсонтєнційний, і делегация опїлнїй прийняла сїй бюджет. Капітан II кл., поручник і підпоручник (лейтант) і вь рїзній рангї зь ними сточай авдатори, лїкарї і рахунковї офицери побирають 120 зр. рїчно субсонтєнційного додатку. Треба також і на то уважати, що вь воєво нема бесплатных прати-

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокопоставлені отці духовні уряджують при церквах хоры, протого поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФІСГАРМОНІОМЪ) до ученя спѣву.

Высокопоставленіи п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до рускои гимназіи у Львовѣ инструментъ моего выроби и може дати Высокопоставленымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточномъ инструментѣ найліпшу інформацію.

Цѣна тыхъ инструментѣвъ 70 зр. а. в. и выше! Дае такожъ на раты.

1861 93—?

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніомъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

УМРАТЬ и СПѢЛКА

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ
въ ПРАЗЬ-БУБНА.

(Заложена въ 1872 р., zatrudняе 500 робѣтниківъ.)

Подаємо симъ до прихильной вѣдомости поважанныхъ господарствъ, що мы въ власномъ домѣ при улицѣ Городецкой ч. 61 подѣл нашою власною фирмою

УМРАТЬ и СПѢЛКА у ЛЬВОВѢ

открыли нашъ голов. складъ для Галичины и Буковины.

Мы бажаемо симъ не только нашѣ въ Галичинѣ и Буковинѣ улюбленіи машины болѣе якъ доси укрупити, але хочемо такожъ посредствомъ нашего головного склада у Львовѣ наратѣ въ дешевый способъ нашихъ якъ найліпше выравныхъ монтерѣвъ.

Иллюстрированный каталогъ въ языкахъ рускомъ, польскомъ и немецкомъ даромъ и франко.

Львовъ, дня 1 Червня 1886.

Умратъ и Спѣлка у Львовѣ

улицѣ Городецка ч. 61.

1870 2—3

Умратъ и Спѣлка въ Бернѣ
головный складъ для Моравіи и Шлезіи.

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ
ТРУСКАВЕЦЬ

(Станція почтова и телеграфична.)

1631 10-1

Отворенье поры купелевой днѣ 26 мая, замкненье 15 вересня.

Близко станціи залѣзничей наддѣлѣтрянской „Дрогобычъ“ посѣдас: славно отъ давна зъ своимъ надзвичайно лѣчебномъ силѣмъ жерело соланное, которе пѣла сегодѣшномъ анализѣ проф. Радѣшевского належить до найсильнѣйшихъ, знамениту залѣзову боровину, жерело стѣчане, намулъ стѣчаносольный, три солоніи жерела до пита содержащій соль главерсону, жерело гониче мочѣ зване „нафовымъ“, жентицію и молоко, курація за помочю масажу и елентрини.

Хоробы, котры радятся лѣчити въ Трускавцѣ: Престарѣлый гостецъ, престарѣлы хоробы проводу кормового, утробы, шкѣры костей устрою нервного, болѣ нервовый, золотуха, опашнѣсть, ескудаты, пѣсокъ нирковый, нежить мѣхура и т. д.

Новы комнаты купелей, красны помешканя съ услугою, урядженъ выгодно и съ печами. Церковь и каплиця латинская. Кѣлька реставрацій, пукорня, читальня, добра музика. Положеніе здорове, подѣборке, численны тѣноты проходы и прогулки въ окрестностяхъ. Аптека и складъ минеральныхъ водъ въ мѣсто. Закладъ лѣчебный выкупилъ мы въ 1881 р. въ рукѣ жидовскихъ и робимо все, що можемо, чтобы поднести его до давной свѣтлости. Въ першомъ и посѣдѣмъ сезонѣ помешканя въ домахъ закладовыхъ о 30% дешевше.

Сего року будутъ ординувати въ Трускавцѣ: Д-ръ Аврелій Пляхъ зъ Ярославля и Д-ръ І. Рознеръ, ассистентъ клиники положничной въ Краковѣ.

Убогихъ хорыхъ, котры выкажутъ свѣдѣнствомъ убожества, подтвержденнымъ ч. к. старостомъ, буде уважаться по возможности лишь въ першомъ и посѣдѣмъ сезонѣ.

Зарядъ лѣчебный Трускавецкій.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. газниц.

Акцій. Банку Гипотечного

1598 22—?

купюе и продае

всѣ эффекты и монеты
подѣ найприсутнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и
3% Листы Гип. преміованый,

котры посли закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышномъ постановѣ зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фондowych, пунилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіи

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до выловованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи выконуются безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

ИВОНИЧЬ

Закладъ жерельно-купелевый отдаленный о годину
дороги отъ станціи зал. Трансверсальной „Ивоничъ“
открытый отъ 20 мая до кѣнца вересня.

Посѣдас жерела „алькалично-солонни шавы содержащій йодъ и бромъ“, дѣлающіи усѣбно въ хоробахъ золотушныхъ и ихъ наслѣдкахъ, въ набрякостіи и ропленю железу въ запаленыхъ кѣстномъ оболонѣ, порохавѣнню костей и ескудатыхъ суставныхъ. Въ хоробахъ шкѣрныхъ свѣдѣнчатыхъ; въ рѣзныхъ хоробахъ жѣночыхъ.

Въ трехъ будынкахъ купелевыхъ выдаются кромѣ водъ минеральныхъ такожъ купелѣ боровинной, надзвичайно богатѣ въ залѣзо и квасъ мурашковый, рѣдководный, шпильковъ, залѣзистый и студеский въ отавѣ и окрестныхъ кабинахъ съ тушами.

Пора купелева подѣлена на три сезоны: до 20 червня, 20 серпня и до кѣнца вересня, помешканя въ 1-омъ и 3-омъ сезонѣ о 1/2 дешевше. 1642 4—4

Закладъ зѣ взгляду на его положеніе въ чудесной подкарпатской околини Ладася дуже особливо до кураціи климатичной, для того то заведено въ нѣмъ побѣще спеціальной такожъ кураціи жентично-молочау и всякій иншій можливый добротности и упріятности побиту.

Ряды лѣкарскои удѣляютъ д-ръ Климъ Дембицкій и д-ръ Зигмундъ Ригеръ ч. к. свѣтлнцъ санитарный. Воды ивоничскыи и ихъ переробы якъ соль жерельна и знаменитый лугъ якъ такожъ намулъ на обклады посѣдають всѣ головныя склады водъ минеральныхъ и апткы въ краю и заграничю. — Замовленя помешканя пріімае и розсылае ДИРЕКЦІЯ.

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медѣвниковъ и сухариковъ, выходящя „медѣвника гігієничного“ въ Ярославѣ.

Партію гігієничныхъ медѣвниковъ выроби Вашои фабрики я одержавъ; и пробовавъ сей медѣвникъ въ шпиталѣ раненыхъ жовѣрѣвъ сербскихъ, котрыхъ въ моѣмъ шпиталѣ мавъ я якъ разъ 425, а всѣ тяжко ранены. Головно симъ роздѣлювано тѣ медѣвники и то тогда, коли сѣи тяжко ранены не могли травити найлѣкшихъ и найліпшихъ стравъ, роздѣлюваныхъ въ шпиталѣ — по короткомъ часѣ доставали здоровый апетитъ и охоту до вды, жолудокъ и найтяжше хорыхъ раненыхъ, оперованныхъ пріімавъ сей медѣвникъ, ранены приходили до силъ, доброго и здорового выгляданя, а що такожъ я спостерѣвъ, що въ наслѣдокъ сего медѣвника функція жолудково-кишковой зовсѣмъ регулювалася.

Ранены и оперованъ называли Вашъ медѣвникъ „полескимъ хлѣбомъ“ и скоро я войшовъ до салѣ раненыхъ, клѣкаю зѣ всѣхъ сторѣвъ, чи нема вже болѣше того польского хлѣба, що намъ додае силъ и житя.

То спонукую мене просити о безпроволочную высылку новои партіи зѣ 600 штукъ. За першу послѣдку дякую Вамъ — дуже богато хорыхъ вымарившихъ, умизерованныхъ въ наслѣдокъ ранъ, операций и хоробъ жолудковыхъ завдячу сему средству, котрому мушу приписати свойства лѣчебны, поверненіе до своихъ силъ — бо коли тяжко ранены и оперованъ не могли пріімати нишою поживы, или сей медѣвникъ, бытъ бовѣ ихъ одинокую поживою, поправлявъ процѣсъ травленія и приводивъ жолудокъ до того стану, що могли оттакъ жити и другими стравами.

Дѣйстно повиненъ-бы каждый болѣйшій шпиталь именно хирургичный уживати сего медѣвника яко поправляюща-лѣчебного средства. Д-ръ Ромуальдъ Даллямаръ в. р. Шефъ шпиталю войсковому въ Нишу (Сербія.)

Нинѣ 14 Цѣтня 1886.

1602 6—0

Медѣвникъ гігієничный Л. Чиньского въ Ярославѣ можна достати у всѣхъ торговлахъ и аптекахъ по 20 кр. за штуку

ФАРБЫ ОЛѢЙНЫ

готовы до ужитку и скоро за-
сыхающы.

Ф а р б ы

до малюваня даховъ, тертъ въ
найліпшомъ покоотѣ.

Найлучшій фарбы

тертъ въ покоотѣ минеральномъ,
отпѣвдають рѣзнымъ цѣлямъ,
надають барву и лѣсъ по одно-
разовѣмъ потягненю, выыхають
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевшій отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасада

розпускаемы въ вапнѣ, до колѣро-
ваня будынкѣвъ въ 36 колѣорахъ.
Всякій роды лѣкерѣвъ крас-
ныхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

зѣ найлучше реномованныхъ фа-
брикѣ.

Тектуры даховы, смола по-
газова и деревна, маса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.

Оливы до машинъ и сма-
вило до осей залѣзныхъ.

Пасы инѣрняны до машинъ.
Пасы гумовы до машинъ.

Гурты конопляны до ма-
шинъ.

П О В И Н А !

Лѣняны напусканы пасы до
машинъ, и т. д., и т. д.

п о р у ч а ю т ъ

Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ.

Карты взѣрѣвъ, цѣнники и
спеціалныя оферты, на жаданье,
gratis et franco. 1612 9—?

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ

во Львовѣ, при ул. Сикотукой ч. 16

І. поверхъ

мае честь поручити Вч. ПТ. Пу-
блицѣ и Вч. Духовенству свою

РОБОТНЮ

МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

пѣла найновѣйшомъ модѣ, зѣ найлуч-
шихъ товарѣвъ и по цѣнахъ якъ Ру-
оникъ о ласкавъ взгляды Вч. П. Т.
Публики и Вч. Духовенства, пору-
чаея ласкавому покровительству.

На пору весняну и лѣтну надѣвши
уже великій выборъ наймодѣйшихъ
товарѣвъ.

Всѣ ласкавы замовленя
выконуются въ найко-
1595 ротшомъ часѣ. (4—10)

ЦУКОРНЯ

К. КРУШИНЬСКОГО и Д. КНАППА

при ул. Ягайлоньской

у Львовѣ

поручае що день свѣжы цукры
и тѣста, морожене, кандизованъ
овочѣ. Торты и пирамиды на ве-
сѣля и имянны, выслѣае на
жаданье до кождомъ мѣщевости
отаранно — опакованъ по дуже
1664 низкихъ цѣнахъ. 2—4

„Д Ы М Ъ“,

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., съ пересыл-
кою 1 зр. 70 кр.

Дѣстати можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Ставропигійской.

Змѣна Льокалю.

Въ нинѣ подѣлюваній мае честь
повѣдомити П. Т. Публику, що
Складъ масла, яецъ и тор-
говлю корѣну
подѣ фирмою

Іосифъ Варухъ Бухштабъ
подѣ „Двома золотыми голубами“
мѣстѣаея до теперъ при ул.
Кракѣвской ч. 25 съ нынѣшнымъ
днемъ переселенъ до Ринку ч.
43 (побѣще торговлѣ п. Ст. Мар-
кевича.)

Дякуючи Поважаній П. Т.
Публикѣ за дотеперѣшній взглядъ
поручаея и дальше ласкавъ
памяти. 1665 4—10

ПРИЛЮДНА ПОДЯКА

за вылѣченье зѣ Вѣдня.

Чудесный наслѣдокъ лѣченя пива здоровья Ивана Гофа зѣ экстракту
солодового и солодовой шоколады здоровья доволѣтнѣи дѣхавицѣ и
болячого отдыху тяжкого, безсонности и браку апетиту.

Проче видко зѣ слѣдующаго повѣдомленя о вылѣченю. Оно писано до:

ИВАНА ГОФА, выходящя названыхъ посли него лѣчебно-отживляющихъ препаратѣвъ зѣ эк-
страктъ солодового Ивана Гофа, ч. к. свѣтлнцъ, властителя золотого хреста
заслуги съ короною, рипаря высокихъ прускихъ и немецкихъ ордерѣвъ у Вѣднѣ. Фабрика: Grabenhof, N. 2, складъ
фабричный: Bräunerstrasse 3.
1654 2—6

Вѣдѣнь. 9. цѣтня 1886.

Ваша Высокоблагородность! Отъ 10 лѣтъ страдаю я на астму сполучену часами
съ болячимъ кашлемъ, лѣтами розпытувала я найспособнѣйшихъ лѣкарѣвъ, але
мимо того не могла я одержати нѣякого средства, котре-бы такъ благодѣльно дѣ-
дало якъ Ивана Гофа пиво здоровья зѣ экстракту солодового. Була днѣ, ба тыжнѣ,
коли я була змушена зѣ умученя лежати въ постели, мене мучивъ кашель, болѣ въ грудехъ
тяжкій отдыхъ, я не могла спати и не мала апетиту.

Тогда вычитала я въ газетахъ про препараты зѣ экстракту солодового Ивана Гофа; я
набрала надѣѣ, що зможу завою прійти до здоровья и купила собѣ на пробу 12 флашѣвъ
пива здоровья зѣ экстракту солодового Ивана Гофа и солодову шоколаду здоро-
вля а по си ужитку почувла я заразъ полекненіе, мой тяжкій отдыхъ съ болѣмъ змен-
шився, сонъ и апетитъ вернули знову, я дужо очевидно и стаю знову здѣбною до работы.
Що за радѣсть, що маю вже средство, котре зменшае мою муку! Я шо пиво дальше якъ того
вымагае моя застарѣла недуга я емъ влѣчна Вашой благородности за Вашъ опасительный вы-
находокъ. Богъ най Васъ ще довго держитъ для блага людей, що подобно отрадають якъ я, а
котрымъ я съ повного перекованя и власного досвѣду якъ найліпше поручаю сильно лѣчущій
солодовы препараты Ивана Гофа. Съ глубокимъ поважаньемъ Іосифина Бравнеръ, кавоварка,
Вѣдѣнь, П. Taborstrasse, 79.

64 разѣвъ за 40 лѣтний часъ нетинованъ
отзначенъ.

Порученъ дуже многими лѣсарскими, коро-
левскими и князьевскими лѣкарями придвор-
ными.

Розширенъ по всѣй земли 27.000 мѣщѣ
продажѣ.

Що дня новы вылѣченя у всѣхъ газетахъ!
Отъ 40 лѣтъ звышъ мѣлѣтъ вылѣченъ.

Склады у всѣхъ аптекахъ, красныхъ дрогеріяхъ и въ Народноі Торговлѣ.

Цѣны зѣ Вѣднѣ: Пиво здоровья зѣ экстракту солодового (съ скринкою и флашѣками): 13 флашѣвъ
зр. 7.32, 28 флашѣвъ зр. 14.60, 58 флашѣвъ зр. 29.10. — Сконцентрированный экстрактъ солодовый 1 флашѣвъ
зр. 112, 1/2 флашѣвъ 70 кр. — Шоколада солодова 1/2 кильо 1 зр. 2.40 П зр. 1.60, III зр. 1 — Солодовы
бонбонны отъ грудей въ торбинкахъ по 60 кр. и 15 кр. — Для Вѣднѣ [10 Bezirk] отъ 13 флашѣвъ въ гору
франкована доставка до дому. — Нинѣ 2 зр. не выслѣаея нѣякого.

ПЕРША КРАСВА ФАБРИКА СТОРѢВЪ и ЖАЛЮЗІЙ

І. Бргенса

1672 1—6

у Львовѣ при улицѣ Собѣснои ч. 4

отзначена на красныхъ и всеосвѣтлнцъхъ выставахъ медалемъ заслуги
поручае свои выроби

Сторѣвъ патычковыхъ и жалюзій дощинковыхъ

въ надрѣсорѣдѣйшихъ барвахъ, съ 10-лѣтнюю гварантію
такожъ Сторы дриховы и полотняны малюваны.

Хто боится парализу

або вже бувъ нимъ разъ пораже-
ный, або страдае на конгестіи, за-
воротѣ, отомленіе, безсонность,
взгл. на хоробливый станъ нервовъ,
най собѣ спровадитъ брошюру „Ueber Schlagflus-Vorbeugung und Heilung“,

б вид. отъ автора, буюшого бата-
лоногого лѣкаря въ красвой обо-
ронѣ, Kom. Weissmann-a въ Vilsho-
fen, Баварія, бесплатно и франко.

1548 12—25

ДѢЛО

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святъ о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека наизам. повѣстей“ выходить по 2 печат. аркуша каждого 15-го и послѣднего дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Обложка принимается по цѣнѣ 6 кр. бѣг. однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Република неопечатаный вольный бѣг. порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Вѣдн. Haazenstein & Vogler, Wall-fischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haazenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рого-ва Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замы въ Одессѣ Дер-басовская ул., д. Радли 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 зр. на полъ року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 зр. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 зр. на полъ року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 зр. на четверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на полъ року . . 2-50 зр. на полъ року . . 2-50 р. Для Заграничн. окрѣп. Россіи: на цѣлый рокъ . . 16 зр. на полъ року . . 7-50 зр. на четверть року . . 3-75 зр. съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . 6 зр. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Анѣ гонорово, анѣ здорово!

„Коло“ польске у Вѣдн, котре въ ин-тересѣ краевой продукціи нафты показало „ау-бы“ правительству, ухваливши голосувати въ комисіи за разумнымъ и убѣдительною про-дукцію нафты внесенемъ пос. Зиса, въ колька дѣлѣвъ пѣзвѣйше, коли мин. Дунаев-скій заивить, про въ такѣмъ выпадку кабинетъ предложитъ коронѣ свои внесеня (очевидно и евертуальне розвиванье палаты послѣвъ), — „коло“ польске перепудилось свои аухвалости и сейчасъ значною бѣльшестею голосѣвъ ска-сувало свою попередну ухвалу. П. Давидъ Абрагамовичъ сказавъ при томъ, що справа нафтова має не лише экономиче, але и „по-литичне“ значеніе для Поляковъ, а другій членъ „кола“ схарактеризувавъ то ще досад-нѣйше, кажучи: „Choć nie honogowo, ale zdrowo!“

Що „коло“ польске поступило собѣ тутъ негонорово, ну, то рѣчь ясна, якъ сонце, то цѣлый свѣтъ видѣти и ровумѣе, — але чи „zdrowo“, то можна поровумѣти доперва тогдѣ, коли знаєшъ, въ акѣмъ значеніи польске „коло“ бере то „здоровье“. Коли въ „колѣ“ бѣльшѣсть голосѣвъ знайшлася за внесенемъ Зиса, заразъ польске „staję rozagna“ въ краю ударила на гвалтъ, що, мовлявъ, „ojczuza w niebezpieczeń-ctwie!“ Краковскій „Czas“ написавъ: „Чи вѣ-на кабинету, чи ровнѣзанье палаты послѣвъ, — для насъ, Поляковъ (с. е. для „гіерархіи спо-лечной“) нѣ одно, нѣ друге не выйде на здо-ровье. При вѣднѣ кабинету польске „коло“ — хто знає чи мало-бы таку повагу, що нынѣ, а зновъ по ровнѣзаню палаты послѣвъ — хто знає, чи при новыхъ выборахъ не выйшли-бы на нау недуги нашої суспѣльности.“ Сказано чей-же ажъ надто ясно!

Особливо для насъ цѣкавыи высказъ томъ бояни передъ „недугами суспѣльности“ при евертуальныхъ новыхъ выборахъ. Органъ сметанки „гіерархіи сполечной“ добре почув-ває, що драбина, по котрій „ерархіи сполечна“ лѣве въ послы, потребує въ ниву крѣпкой підпоры органѣвъ правительства, а нехай, хо-рони Боже, тіа органы только трога попу-стать, такъ нараєвъ все валитъ комѣтъ голо-вою! И то не только у вѣднѣ Галичинѣ, де до переведеня выбору гр. Стадницкого въ Золочевѣ, гр. Потодкого въ Рогатынѣ, гр. Лоса въ Самборѣ, о. Сѣвгалева въ Долинѣ и т. д. — потрібно було атлетичныхъ пле-чей, але й на Мазурчинѣ, де мѣжъ иншими Тарновщина дала прикладъ выборамъ кс. Ко-пыцкиского, и де заворуженя Мазурѣвъ на-гнали боя въ паты неодного „гіерарха“... Бѣтъ же чого й бояться!

Взяли то добре на розумъ и сердце панове въ польского „кола“ — и кинули въ кутъ „interes kraju“, а навѣтъ, можна сказати, ин-тересъ своихъ вѣднѣвшихъ прѣятѣвъ па-нонѣ „нафтарѣвъ“. Не помогло нѣчо знамените експозе въ „колѣ“ п. Едварда Гнѣвоша, — бѣльшѣсть „кола“ сказала: „Choć nie honogowo, ale zdrowo!“

И нынѣ выходитъ такъ диво, що польске „коло“ голосує противъ интересѣвъ своего вла-стного промыслу, коли тымчасомъ централизи-Нѣмцѣ стаютъ въ оборонѣ самыхъ польскихъ нафтовыхъ промысловѣвъ...

Очевидна рѣчь, що для польской „ерар-хіи сполечной“ то — анѣ гонорово, анѣ здорово!

Загальнѣ Зборы делегатѣвъ „Заведенія“.

Доповняючи оправданье наше о Загаль-ныхъ Зборахъ делегатѣвъ „Заведенія“, подаємо зъ рѣчи директора Павенцкого головнѣйшія точки, котрі дуже досадно иллюструють финансове по-ложенье „Заведенія“ въ минувшихъ лѣтахъ.

Дир. Павенцкій, поясняя „балансъ“ за 1885 р., констатуетъ передъ воѣмъ, що билинѣ, представлений дирекцією Загальнымъ Зборамъ

въ 1884 р. не подавъ вѣрного образу по-ложенья „Заведенія“ (бувъ отже фінгова-ный). Инакше — каже директоръ — и бути не могло. Жизнь нашу въ 1884 р. не можна навѣтъ назвати жизнью. Мы, до крайности розореніи и розбиты, подавали на потонающій корабель, котрый лишь Провидѣніе спасти могло. Провидѣніемъ тымъ явилася помощь российскихъ капиталистѣвъ въ Петербургѣ, выхлостана о. Ив. Наумовичемъ. Помощь та наспѣла ажъ-разъ въ надолѣстѣ 1884 р., коли послѣдній нашъ жизненный силы були до крыхты вычерпаны. Помощь тая выкинула нашъ корабель на сухой берегъ, мы зобрали непото-нувший остатокъ въ яку таку цѣлѣсть и пред-ставили въ формѣ „балансу“ на минувшій 1884 рокъ.

Дальшимъ стараніямъ о. Ив. Наумовича у-далось въ 1885 р. выхлопотати и дальшу помощь, дакуюта „безиримѣрному великодушію Синди-ката“. И доперва тогдѣ (т. е. по одержаню 950.000 рублей) змогли мы вглянути у все подрѣбно и на скорости зобрае розсмотрѣти. Все 1885 р. зѣйшовъ намъ на томъ трудѣ, а трудъ сей бувъ такъ великій, що ледви упорались съ нимъ въ послѣдній минуть. Щобъ усторонити зло, мы му-сѣли взятись за дуже рѣшучіи мѣры. Мы бѣго-упили именно отъ всякихъ (давнѣйше практикова-ныхъ) рискованныхъ операций, зменшили розходы на администрацію, звинули 10 филій, а задержали лишь 4. Черезъ то можемо удержати лучшу контролю. Хтось-бы могъ сказати, що и те-перѣшнѣ выдатки на администрацію суть за великѣ (55.928 зр. 72 кр.) и що они не отвѣдѣ-ють нынѣшнимъ дѣйственнымъ доходамъ „Заведенія“. Въ принципѣ сего не перечемо, але дальше обмеженье оны и выдаткѣвъ впынуло-бы съ шкодою на нашъ дѣла. Та аномальность щезне, якъ дѣло наше стане постепенно розвиватись.

Директоръ Павенцкій констатуетъ оттакъ, що доперва бухгалтеръ Волжко Камского торговель-ного Банку, Николай Д. Нертвовскій, котрый три разы прѣзидѣвъ въ Кіевѣ, управлѣннѣвъ рахунки „Заведенія“ по чотыромѣсячнѣмъ трудѣ, за що выражає ему „искреннюю благодарность“.

Потѣмъ принялась дирекція за другій вели-кій трудъ, за упорядкованье отношенъ „Заведенія“ до своихъ довжнѣвъ. Довжники не оплачивали своихъ довгѣвъ, а головными довжниками были селяне. Давнѣйше думано, що національная инсти-туція не повинна противъ довжнѣвъ селянъ браться за строгіи мѣры. О сколько въ такой думцѣ мѣстятся патриотизмъ, о отѣлько въ фи-нансовѣмъ взглядѣ шкодитъ она „Заведенію“ и самимъ довжникамъ. Сума тыхъ довгѣвъ есть дуже значна (въ 1884 р. выносили 966.289-37 зр., въ 1885 р. 681.460.20 зр.), а отогки про-волоки по день 1 сѣчня 1886 р. выносили 258.480-31 зр. Дирекція принялась про то за воѣ мѣры, щобъ претенсіи свои якъ найскорше зре-ализувати. По части удалось їй то дѣло, але въ богато случаяхъ воѣ тіа мѣры были-бъ безу-спѣшны и тому рѣшила дирекція, одержавши такъ значну грошеву помощь съ Россіи, воѣ отогки проволоки безусловно отпсати, (то само зробивъ „Банкъ рустыкальный“), щобъ довжнѣ-кѣвъ спонукати до силаты взятыхъ капиталѣвъ съ процентами.

Съ бѣльшою ще энергією выступили мы противъ другого рода довжнѣвъ (здаєся: довж-нѣвъ веколѣвыхъ и т. зв. допозоватѣльнѣвъ). По-слѣднимъ же дѣломъ дирекція була строга оцѣнка активѣвъ „Заведенія“ и отдѣленье „сомнитель-ныхъ“ або зовсѣмъ „неблагонадежныхъ“ отъ „не-сомнительныхъ“ а благонадежныхъ. При оцѣнцѣ поступали мы съ всею строгостею и объективно-стею и при воѣхъ активѣхъ приняла найнизшу ихъ вѣрбѣтъ. Въ наслѣдокъ того половина активѣвъ нашихъ отпала.

Дир. Павенцкій не умѣе найти отповѣди на пытанье, що було-бы стало, накопи-бъ не на-спѣла помощь Синдикату российскихъ капита-листѣвъ. Въ нашѣмъ положеніи, каже онъ, позычка, хотя-бъ навѣтъ безпроцентова и на довшій рѣч-нець, була-бъ не богато помогла нашоу дѣлу.

Мы, въ нашѣмъ положеніи и въ нашѣмъ орозо-мѣрно не великомъ дѣлѣ, ледви й могли-бы были взяти на себе задачу поправити дѣло. Але Син-дикатъ, розсмотрѣвши наше крайню оумне по-ложенье, розтѣвъ гордіюскій узелъ тымъ, що весь свой вложеный капиталъ въ сумѣ 1,180,457 зр. 59 кр. (т. е. 950.000 рублей) подарувавъ „Заве-денію“ безусловно. И только послѣ того змогли мы отпсати воѣ „сомнительныи“ активы и при-вернути равновѣгу въ нашѣмъ „балансѣ“.

Дир. Павенцкій не може оттакъ найти словъ для „благодаренія“ за такую „необыкновенную“ жертву и має надѣю, що и воѣ съ „Заведеніемъ“ звязанъ люде зумѣють оцѣнити то „громадное благодѣяніе“ и будутъ проникнуты „чувствомъ неизгладимой благодарности“ отъ рода въ родъ, а имя о. Ив. Наумовича буде на „нашѣмъ зна-мени“ записано золотыми буквами.

Въ 1885 р. однакожъ — каже дальше ди-ректоръ — показався въ „балансѣ“ дефицитъ отъ операций въ сумѣ 73.399 зр. 98 кр. Дефицитъ сей повстаєтъ зъ того, що мы въ минувшѣмъ роцѣ не предпринимали и не могли предпринимати нѣ-якихъ „существенныхъ“ активныхъ о-пераций, котрыми можна бы было покрыти роз-ходы. Оборѣтъ вкладѣвъ доказує найлучше, що вся сума, подарена Синдикатомъ, и въ загалѣ весь приплывъ грошевыи бувъ ужитый на выплату вкладѣвъ. Въ ми-нувшѣмъ роцѣ выплатили мы вкладнѣхъ и conto корентныхъ вкладѣвъ на суму 1,070.660 зр. 70 кр., не вчисляючи въ то припадающихъ процентѣвъ, а 23.696 зр. за выльсованій дов-жнѣй ласты, не вчисляючи купонѣвъ. Прѣ-то вѣльного оборѣтового капитала у насъ не було!

Въ цифру дефициту входитъ такожъ сума 10.634 зр. 25 кр., котру залачено яко залѣгѣсть податку доходного за минувшій лѣтъ (коли-жъ въ минувшихъ рокахъ не було нѣякого дохода?), и друга сума 18.852 зр. 47 кр., отъ зрѣкѣнѣко-ныхъ, т. е. давнѣйше неправильно веденыхъ ра-хункѣвъ. Такожъ и кошты подорожей до Россіи были значны (5.922 зр. 16 кр.). Але весь той де-фицитъ приняла на себе члены управлѣющаго со-вѣта актомъ (чи нотаріальнымъ?), подписаннымъ дня 1 (13) мая 1886 р., щобъ лишень не „пре-кращати“ дѣла. Подписана сума выноситъ 80.868 зр. 63 кр. и складаетъ зъ капиталѣвъ (?) членѣвъ совѣта, умѣщѣныхъ въ „Заведенію“.

Дир. Павенцкій поставивъ оттакъ „вопросъ, весьма серьезный“, що дѣлати дальше? По зрѣ-дой розвазѣ уважає онъ дѣло на стѣлько ооли-днѣмъ и упорядкованымъ, що можна его дальше продолжать „съ большою пользою“ для народу, и думає, що минувшѣсть буде для дирекціи найлуч-шимъ проводникомъ и учителемъ, якъ на будуче поступати. Дальше директоръ вѣрѣтъ, що кре-дитъ, такъ сильно подорванный, съ часомъ верне-ся и скрѣпится, накопи только публика переосвѣ-дится, що дѣло ведеться правильно и совѣстно.

Натенеръ дирекція обмежитъ свои операціи лишь на выдаванье задаткѣвъ на гипотеку, фан-ты и цѣпнѣй паперы. До того обнизила она про-центы отъ вкладѣвъ давнѣйшихъ на 5%, а отъ новыхъ даєтъ лишь 4, 4½, а для условныхъ довго-рѣчинцевыхъ 5%. Отъ гипотечныхъ позы-чокъ будесь брати 8%, а отъ заставѣвъ 10%.

Вкѣнци дир. Павенцкій апелює до патри-отизму 3-миліонного „галицко-руского населенія“, думаючи, що на случай „прекращенія“ дѣлѣ „За-веденія“ не такъ легко далась-бы засновати дру-га финансовая институція.

По томъ слѣдувало поясненье поодинокѣхъ позицій „балансу“.

Надъ оправданьемъ дирекція забирало го-лосъ бѣльшихъ делегатѣвъ, не входячи однакожъ въ мериторичну сторону поодинокѣхъ позицій. Се не дивнаца, бо наспѣвшіи делегаты не были въ силѣ познакомитись навѣтъ хочъ-бы поверхово съ билансомъ, розданнымъ имъ доперва на мѣсци у Львовѣ. Рѣвно-жъ звѣстно, що выбираніи делегаты суть дуже мало свѣдомѣ „балансовыхъ“ дѣлѣ, яко не факховѣ. Коли прѣто по короткой диалоги

поднесено внесенье, щобъ дирекція за 1885 р. дати абсолюторію, руки воѣхъ поднялись дуже скоро. Одинъ лише делегатъ, о. Яцѣвъ, маючи въ щадничихъ книжочкахъ и на conto-корренто 32.000 зр. въ „Заведенію“, а чуючи, що мимо „по-собій“ Синдикату дефицитъ „Заведенія“ въ оѣмъ роцѣ представляєтъ въ поважнѣй сумѣ 73.399 зр. 98 кр., забравъ голосъ, щобъ оконстатувати, що онъ възъ своей стороны не має нѣ найменшого довѣрія и до теперѣшной дирекціи. О. Яцѣвъ примѣтивъ такожъ, що анѣ въ дирекціи, анѣ въ управлѣющѣмъ совѣтѣ, анѣ межѣ делегатами не бачитъ нынѣ такихъ людей, якъ оо. крѣл. Шаш-кевича, Юзычынського, д-ра Делькевича и др., котрыми онъ ового часу весь свой мастокъ довѣ-ривъ. Зобраи же делегаты не суть навѣтъ хочъ-бы малыи сумами заангажованѣ въ „Заведенію“, и они удѣляють дирекціи абсолюторію. Бесѣд-никъ розгорячився при томъ такъ, що ужавъ ажъ непарламентарного выразу на охарактеризованье тыхъ делегатѣвъ, непосѣдающихъ капиталѣвъ...

Чи о. Грабинскій, яко делегатъ вдовичо-сирѣтского фонду архіепископа Львовской вывѣ-зався изъ своей задачѣ, порученои ему комисією фонду, не знаємо, бо дирекція „Заведенія“ оимъ разомъ редакція „Дѣла“ не повѣдомила о Загаль-ныхъ Зборахъ. Знаємо лише, що о. Грабинскій мавъ порученье упоминуть о зворотѣ 75.000 зр., даныхъ „Заведенію“ яко основный капиталъ, а въ найбѣршѣмъ разѣ спонукати дирекцію, щобъ ско суму перемѣнено на вкладку щадничу. О томъ здаєся, дознаємося пѣзвѣйше. Нынѣ лишь то звѣстно, що о. Грабинского выбрано до со-вѣта управлѣющаго.

Такъжъ, здаєся, нѣкому зъ делегатѣвъ не пришлося порушити справу покрѣвденя рус-кой учащѣ-ся молодежи черезъ то, що „Заведеніе“ цѣлый десятокъ лѣтъ не выпускає изъ свои-хъ клѣтѣвъ и не звертає „Народному Домови“ капиталѣвъ призначеныхъ на стипендіи для бѣд-ныхъ русскихъ студентѣвъ. Такъ и. пр. зъ фун-даціи въ сумѣ 10.000 зр., учиненои бл. п. о. Пе-тромъ Целевечемъ, доси „Народный Домъ“ не удѣляєтъ анѣ отѣбѣнкой стипендіи, мимо того, що-посля воѣхъ фундатора — по его смерти, т. е. отъ 1876 року, повиненъ бувъ що року розда-вати по 5 стипендіи кожду на 100 зр. а. в.!

Поодинокѣй цѣкавейшій позиціи подамо Вд. читателямъ нашимъ пѣзвѣйше.

Чому упадають у насъ декуда читальнѣ?

IV.

Суть у насъ читальнѣ, котрі думаютъ, що послѣ перекованя статутѣвъ читальнѣ въ безпеч-номъ мѣсци, вся работа выдѣлѣвъ читальнѣ убѣ-чилась, и не потрібно имъ вже анѣ паперу, анѣ атраменту. Якъ воѣ товариства въ свѣтѣ мають для своего дѣловѣдства потрібнѣй книги, такъ само и товариства нашихъ народныхъ читальнѣ не по-винны обходиться безъ книгъ, бо того вымагають не только порядкѣ але и статуты. Кожда добре зьорганізована читальня повинна мати, а коли не має, то постаратися, щобъ мала три потрібнѣй книги, о. е. 1) Книгу евиденційну приходѣвъ и выдаткѣвъ зъ членскихъ вкладѣвъ, 2) Книгу до-винованя книжочокъ просвѣтнѣхъ, котрі стано-вляютъ бібліотеку читальнѣ, 3) Книгу до вишо-ваня звычайныхъ и почетныхъ членѣвъ читальнѣ, а въ той книжѣ можуть мѣститися и протоколар-нѣ записки въ Загальныхъ Зборахъ съ запавшими ухвалями.

Оно може кому выдасться, що поднесимо тутъ маловажнѣй рѣчи, о якихъ кождый знає. Коли-бъ дѣйство такъ було, мы не згадували-бъ о томъ, але що такъ не есть, то и поднесо-мъ тую справу, знаючи въ досвѣду, що за-для лихо-го дѣловѣдства декихъ выдѣлѣвъ читальнѣ про-недостачу потрібныхъ книгъ вянуть у насъ де-куда читальнѣ.

До 1. Въ книгу приходѣвъ и выдаткѣвъ ма-ють съ поданьемъ дня и мѣсяца вписуватися воѣ членскѣй вкладки и добровѣльно складаннѣ грошевыи датки; такъ само мають вписуватися и выдатки, — а при концѣ року укладаєся рѣчний билансъ. Маючи таку книгу подѣ рукою выдѣлѣвъ читальнѣ має докладну евиденцію, якій есть отагъ касы, хто вложилъ членскѣй вкладки, а хто нѣ, до якого часу уплачено зааренуемый для читальнѣ га-зеты, коли предикаты належать отнѣзати, и т. д.

Непорядокъ въ предплатѣ газетъ, якъ въ одною сторону есть всякимъ лихомъ для нашихъ бѣдныхъ редакцій, такъ въ другой стороны не есть добрымъ и для читателей, коли въ причины занедбанности въ оной частъ предплатъ, газеты перестаютъ до сельскаго читальнаго доходить. Часто и ц. к. прокураторія окарбу заштыуе читальнѣ, чи не мають що до факціонованія. Де порядно провадити книга приходивъ и выдѣлѣвъ, тамъ выдѣлѣ читальнѣ не есть въ клопотѣ, що має на пытанье ц. к. прокураторіи окарбу отповѣсти. Тымчасомъ намъ знаиъ два села, котрі у себе читальнѣ зъ той причини закрыли, що задля недостатку книгъ не знали, що мають ц. к. прокураторіи окарбу що до факціонованія отповѣсти. Того клопоту збулися они легкимъ способомъ, написавши до досточного старосты, що зносятъ у себе читальнѣ. Боть то фактъ сумный, але правдивый.

До 2. Въ другой книгу выносятся просвѣтныя книжочки, котры отаовляють при читальнѣ библиотеку сельску. Библиотека по читальнѣхъ не закладаются на нынѣ-завтра, просвѣтныя книжочки не на то печатаются и купуются, щобъ якъ марновано або зъ браку паперу у селянъ уживано на кушечкѣ. Зъ просвѣтныхъ книжочекъ, котры рѣдко-рѣдко купуются и до купчихи складаются, мають користи не только теперѣшныя члены читальнѣ — зъ тыхъ книжочекъ мають колысь користи и тѣ сельскі дѣти, котры щочино на табличкахъ учатся а, б, в, г, познати. Коли тѣ дѣти вырастутъ, — они доставлять богатый контингентъ писемныхъ членовъ для читальнѣ, а въ заоснованыхъ библиотекахъ они находятъ годовой матеріалъ до своей дальнейшей просвѣты. Каждая про-то-просвѣтна книжочка, чи она дарована, чи куплена, повинна шануватися, порядочнымъ чиномъ олоами: „Зъ библиотеки читальнѣ села Х.“ значається и до книги выносиватися. До библиотекъ читальнѣ сельскихъ треба только такі книжочки приймають, котры написаны для просвѣты народа и мають тую просвѣту на цѣли. Всякі инші книжочки, котры той цѣли не отповѣдають, повинны выдѣлѣ нашихъ народныхъ читальнѣ „зъ думомъ розагровъ“ уоувати. Не одна читальня дознала не мало клопоту за-для неотповѣднои книжочки, яка вкралася до еи библиотеки. На що то придаются, стѣгати на читальнѣ зъ власной вини несприятности, підозрѣня, ревизіи, протоколярній слѣдства, и т. д., коли безъ того обойтись можна, и коли оно не причиняется до розвою народной просвѣты. Коли черезъ читальнѣ хочемо нашъ народъ просвѣтити, то заосновано библиотеки читальнѣ здоровымъ просвѣтнымъ кормомъ, а що нездорове, уоувати на бѣдѣ. Се такъ ясно, що не треба больше надъ тымъ застановлять.

До 3. Отповѣдно до розпоряджень выс. ц. к. министерства справъ внутрѣшнихъ, мають щороку выдѣлѣ читальнѣ предлажати дотычнымъ ц. к. старостамъ выказы вычитальныхъ и почетныхъ членовъ пося формуляра: „Vereins Nachweisung für das Jahr“. Укладъ тыхъ выказовъ не есть тамъ трудный, де ведеся: „Книга опису членовъ“. Выдѣлѣ читальнѣ, котры тыхъ выказовъ въ означеніи реченицъ не предлажало, наражають ося на посянцѣвъ карныхъ, а за-для тыхъ посянцѣвъ карныхъ несприятный читальнѣ элементъ розсѣвають вѣсти, що громада платитъ за-для заоснованой читальнѣ въ селѣ грошей кары. А що и наименьша грошева кара не есть для селянъ заохотою, чтобы выисувался въ члены читальнѣ, про-то на тѣ выказы треба памятали. Въ „Книгѣ опису членовъ“ могутъ мѣститься и протоколярній записки зъ загалныхъ зборовъ съ запавшими ухвалями, въ які ц. к. власты часто вглядяють. На томъ кончимо нашъ уваги що-до книгъ.

Надъ нашими народными читальнями, котры мають богато противниковъ и не знаютъ въ початкахъ добре зорганизуватися, бувъ-бы потрібный такой надзоръ, якъ надзирае польскій „центральный выдѣлъ кулоковъ“ свои заосновані кулка. Для нашихъ центральныхъ выдѣловъ просвѣтныхъ не досыть трудиться надъ выдаваніемъ просвѣтныхъ книжочекъ для добра сельскаго народу, — имъ треба бы и про то дбати, чтобы тѣ книжочки розходились межъ народомъ, чтобы было кому ихъ читати, чтобы наклады просвѣтныхъ книжочекъ зъ року на рокъ побиблишались и чтобы напечатанъ не лежали въ магазинахъ дармо. Трудно wymagać, чтобы тою справою могли заниматься лише самі центральны выдѣлы. Въ помѣчь мають имъ прийти филіи на провинціи. Дѣяльнѣ филіи — якъ то мы вже впередъ показали, — не повинны кончатися на описуваніи протоколовъ изъ заоснѣнъ, на збирани членскихъ вкладокъ и роздаваніи книжочекъ. Наші просвѣтны филіи на провинціи повинны-бы такъ дѣяльнѣ розвинути, яку повѣтовъ выдѣлы „кулоковъ“ розвивають; тому то й не дивно, що „кулка“ ширится на рукахъ теренѣ.

Мусимо ще и то поднести, що нашъ центр. просвѣтны выдѣлы повинны просвѣтны книжочки выдавати только въ присутствіи, зрозумѣлымъ, чистымъ народнымъ языкомъ, а маючи просвѣту народу на цѣли, не повинны охотити на поле политики. Трудно намъ приплести дарунокъ „Хриотоматіи Карпичникова по сельскихъ читальнѣхъ, бо такі дарунки не приносять для читальнѣ нѣякого пожитку, а натомишь богато клопотѣвъ и шкоды. Кто думаетъ, что такими дарунками приолужуется просвѣтѣ народнѣ, той має шароку фантазію, яко мы на провинціи не маємо. Центр. выдѣлы общества им. Качковского признають намъ, що его филія Сокальска займае въ обществѣ им. Качковского одно зъ першихъ мѣсть. Филія Сокальска побачивши, що центр. выдѣлы охотять зъ властивой дороги на поле политики, зробила ему

представленіе, чтобы п. Мончаловского зъ выдѣлу редакційного уоувати и кимъ другимъ застѣпати. Филія Сокальска не зробила сего авѣ зъ злости, авѣ зъ „паршивого“ патриотизму, але зъ любви для народу, о котрого просвѣту трудится. Представленіе Сокальска филіи, котра лише знае потребности народу сельскаго, якъ не одинъ членъ зъ центр. выдѣлу общества, повиненъ бувъ центр. выдѣлу уважати яко „Signum“, якъ книжочки має на далѣе укладати для народу. Не розумѣемо, на якій подставѣ п. Мончаловскій называвъ труды людей, заоснѣвающихъ въ выдѣлѣ филіи Сокальска, „паршивымъ патриотизмомъ“. П. Мончаловскій певно не знае о томъ, що старѣ, въ выдѣлѣ филіи Сокальска заоснѣвающі люди, вже тогда трудилися для добра нашего сельскаго народу и положили немалы заслуги, коли молодой редакторъ „Сграхопуда“ гравъ въ патентованій гузика або въ кичку!...

В. зб Сокальщины.

ДОПИСИ.

Зъ Чортковскихъ сторѣнь.

(Чи есть въ нашей Чортковщинѣ надѣла на красну будущность?) Здавалось-бы, что она есть... Дѣйствительно такъ, въ Чортковщинѣ, хотѣй воевать не густо, однакожь можна вже подыбати мѣщевости, якъ н. пр. великій-людный селъ: Бѣла, Косовъ, Кобыловолки, и ще другихъ кѣлька, де народъ съ полною свѣдомостію свои правды, съ гѣдною подівою отвагою, обстае при своихъ, подноситъ въ гору и держитъ крѣпко свое народное знамя, заводитъ у себе добрый-пожиточный порядки и слухаетъ охоту зазыву и порадѣ своихъ проводниковъ. Коли въ иншихъ селѣхъ Чортковского Подѣла, а такъихъ на нещастіе есть переважно больше, дѣвѣся инакше, — то найголовнѣйшою виною того есть крайня темнота тутешного селянина, и ще важнѣйшою друга, с. в. апатична неохота тутешныхъ интеллигентныхъ Русинѣвъ аблягитися по людски до селянина, его порадиити и поучити, а въ потребѣ и станути щиро та отважно на чолѣ селянства, якъ то личить природнымъ его проводникамъ.

Нечисленне мѣщанство въ Чортковщинѣ представляется безъ сумнѣву гѣрше отъ селянства. Мѣщанъ вдеморализували жида и подѣнники, длатого они и матеріально бѣднѣйши отъ селянъ и духово стоятъ отъ нихъ низше. Праця освѣченного Русина около подвижничья мѣщанства, есть въ десѣтеро тяжша отъ такой-жъ праці на селѣ, и найчагѣйше заводитъ въ своихъ успѣхахъ.

Руска интеллигенція Чортковщины складается переважно изъ духовенства; есть ще кѣльканадцѣтъ урядниковъ, троха больше народныхъ учителей и кѣлькохъ людей независимого становиска.

Наибольшее патриотичное заавляе себе чортковское духовенство, але той патриотизмъ его у декого треваетъ коротку хвили, въ часѣ выборовъ, у другихъ есть надто своеобразный и бѣсцѣльнымъ у иншихъ, и то переважно, только въ словахъ, а дуже рѣдко на дѣлѣ; лишь мале число духовныхъ есть разумно, праведно и дѣятельно патриотично.

Длѣчего-жъ то такъ сумно мається справа съ патриотизмомъ духовенства подѣлскаго? Причина, здавѣсь, есть тая, что тутешное духовенство есть подѣлене на три деканаты и на три повѣты, именно на деканаты: чортковскій, скальскій и тербовельскій. Той властятный роудѣвъ не дае возможности чортковскому духовенству добре сплѣняться, порозумѣваться въ важнѣйшихъ справахъ, впливати хосенно одинъ на другого. Зъ-отси пошло, что тутешное духовенство есть подѣлене на численны кружки, отѣмнѣно забарелѣны.

Сумно представляется духъ рускій межъ чортковскимъ духовенствомъ въ сторонѣ коло Бучача. За руску справу борется тамъ о. Сѣменовичъ, бѣдолашный капеланъ, и такъ само бѣдный сотрудникъ о. Засѣвскій. За то заможнѣйшій парохъ тамошнихъ сторѣнь зоволять ласково только часами и на окаянѣхъ великихъ отпустѣвъ заполитивувати про то, якимъ высоко-знатнымъ есть п. посолъ зъ Медведовѣ, або якъ мудро-политичнымъ есть п. староста, або якъ высоко-честнымъ есть кс. каноникъ зъ Бучача... Щобы старатися зѣстѣти выборцами въ своихъ громадахъ, научити селянъ-выборцевъ, на кого мають дати свѣдѣ голосѣ, — сего зрѣбати духовнѣ отцѣ коло Бучача не уважають своимъ обовязкомъ. Тому то такъ сумно и выпадають всѣкѣ выборы.

Яснѣйше троха свѣтитъ соненко руске въ сторонѣ отъ Бучача до Явѣдвѣ. Въ Трибуховцѣхъ бувъ колысь великий патриотичный бл. п. о. Коповскій, — дасть Богъ ласкавый, что и наслѣдникъ его буде такой самый. Почащѣ по-за Явѣдвѣ ажъ по самѣмъ гостинецѣмъ чортковскій, потѣмъ, съ маленькою перервою, поминувши обѣ Ягольницѣ и Шульганьку, цѣлу сторону коло Улашковецъ, т. в. рейонъ ягольницкій, залягающій рускій небожелемъ грубѣйшій хмары народнаго индиферентизму, а мѣсцами и народнои зрады. Съ вся прекрасна чисто-руска сторона стогне въ ярмѣ и неволи Гиршѣвъ, Мацьковѣ и имъ подобныхъ упирѣвъ, а наші рускѣ духовнѣ, зляжачи въ долинѣ и радѣють, якъ той чин вѣный надыратель, что жолудки ихъ травлять здорово запомогу, а инші спокійно дождають св. Антоніево, чтобы могли, выпростувавшись, достойно явитися на салѣнахъ ягольницкаго пралата... Виднѣйше стае коло Бѣлобожницѣ до Чорт-

кова, коло Угрии и Шманьковецѣ, доломъ по Серетѣ въ гору, якъ Бѣла, Скородинцѣ, на боки, якъ Ромашѣвка, Косовѣ, Бычѣвцѣ, Звинѣчѣ, Ласковцѣ, Вербовцѣ, М. гильница ажъ по-за Будзѣвѣмъ. Найкрасше яснѣе тутъ закутокъ тербовельскій, а цѣлѣмъ рускаго жита есть село Кобыловолки.

Въ темнѣйшомъ свѣтлѣ отъ патриотизму интеллигенціи духовной показуется патриотизмъ Русинѣвъ свѣтлѣхъ. Такъ праведно патриотичныхъ людей, якъ Вп. пл. Кульчицкій и Заячѣковскій, ледви чи есть больше. Богато зъ освѣченныхъ Русинѣвъ свѣтлѣхъ въ Чортковщинѣ навѣтъ не признають до рускости! Була велика надѣя на п. Г., але показуется, что той панъ боится своихъ тѣни, есть выражено шаралупникомъ. За то есть на Подѣлу чортковскѣмъ двоухъ-троухъ интеллигентныхъ Русинѣвъ, котры повабули на свое поважне становиско и на честне свои руске назвище, понявили себе за юдинъ грѣшъ, бо въ часѣ соймѣвыхъ выборовъ, запродавшись, приймають и ведутъ головну агентуру за польскими кандидатами!

Учительство въ Чортковщинѣ, хотѣ и якъ притиснене, представляется въ загалѣ въ справахъ рускихъ досыть надѣвно, а поодинокѣ личности навѣтъ патриотично.

Вп. Читатель, обзвѣняный съ сторонами Чортковщины, навѣрно признаеть, что повыше поданный образъ рускаго жита въ Чортковщинѣ, хотѣй може не полный, бо лишь маленько нашкидывающій, есть вповнѣ правдивый. Сумный онъ, правда, — але се лежитъ въ возможности нашѣй, чтобы онъ ставъ отрадный-шимъ, крашимъ... Про то кичу: вже насѣвъ крайний часъ, чтобы руска интеллигенція, якъ духовна такъ свѣтска, котра прожила на Подѣлу чортковскѣмъ, опамталася! Нехай встаетъ въ гнилою просону, нехай почуваетъ свою силу и набираетъ отваги до жита рускаго, нехай забирается до работы и сердечный свой народъ заправляетъ до свѣтлого дѣла!

Каждый въ насѣ, а особливо священникъ, повиненъ уважати свою повинностю постаратися, чтобы бувъ выбраный до Рады громадской, а каждого разу въ часѣ выборовъ чи то до Рады повѣтовъ чи до Союму, має старатися, абы громада выбрала его на выборца. Освѣченный Русинъ повиненъ уважати догѣмъ свои чести, чтобы въ мѣщевости, въ котрой жиѣ, была заоснована руска читальня, бѣвъ огляду на то, что хосѣ тамъ буде дивитися на читальню вочимъ окомъ. Було-бы добре и дуже хосенно, чтобы чортковскій Русины частѣйше подыбувались съ собою, заохотуваля себе посолу до дѣла, радились разомъ въ важнѣйшихъ справахъ, стрѣсывали такыхъ, котры занедбуются, а отступниковъ народнаго дѣла, якъ належить, публично пятиунали. Богато красного можна-бы скавати на той темѣ, та кобы лишень давъ такъ милосердный Господь, чтобы все отутѣ высказывало трафилло до пересвѣдченя тыхъ, для котрыхъ е съ написавъ.

Н. О.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ Рады державной.) На засѣданіи палаты пословъ дня 5 о. м. предложило министерство просвѣты законъ о додатковѣмъ кредитѣ до бюджета за 1886 р. на провизориче утвореніе посадъ учительскихъ и удѣленіе додатку службѣвого. Въ проектѣ сѣмъ жадаеся 10.000 ар. на утвореніе провизоричныхъ посадъ учителей въ школахъ сѣреднихъ и семинаріяхъ учительскихъ зъ причины именования стальныхъ учителей инспекторами окружными; 9000 ар. на додатокъ службѣвой для оуплентѣвъ въ школахъ сѣреднихъ и 1200 ар. на додатокъ службѣвой для оуплентѣвъ при семинаріяхъ учительскихъ. То оамъ министерство предложило также законъ, оилою котрого больно зъ ухваленемъ 1885 р. першю раты 40.000 ар. на хирургичну клинику въ Краковѣ ужити 24.000 ар. на закупку грунту подъ будову клиники. — Зъ причины розрѣдовъ въ Люблявѣ вноса по. Менгеръ и товаришѣ слѣдуючу интѣрпелляцію до министерства дѣлъ внутрѣшнихъ: „Якихъ оредѣвъ думаетъ министръ дѣлъ внутрѣшнихъ, чтобы заоснѣвати ображене чувство австрійскихъ Нѣмцевъ поступованіемъ Сло венцевъ и які мѣры заведе оно, чтобы въ Люблявѣ удержати опокѣй и порядокъ zagrożеный поступованіемъ теперѣшной люблянской рады громадской?“ — Зъ порядку дневного принято въ третій читаніи законъ о забезпеченіи робѣтничковъ. — Постановлено змѣну закона о зарѣзѣ рогатой худобы и принято внесеніе по. Авоніца, оилою котрого власта повѣтовъ мають якъ найскорше залагоджувати справы дотыкающѣ зарѣзы на худобѣ, навѣтъ телеграфично на кошты властителя. — По. Гаскѣ здававъ справу о законѣ противъ социалѣстовъ. Въ дебатѣ забиравъ голось по. Грегъ промовлявъ дуже остро противъ закона и домагався загалного головоуваня.

(Нова криза министерска.) Ледве что притихла одна криза, котру все таки не можна съ уважати за зовѣмъ и рѣшуче залагоджену, якъ вже розбѣйшася вѣсть о другой, хочъ сѣмъ разомъ въ Угорщинѣ. Кто-бы бувъ приушаскѣвъ, что такое невѣрие дѣло, якъ зложенье вѣнцы на могилѣ борца погыбшаго въ службѣ державы, може выкликати такой конелѣкты и статьи ажъ причиною кризы въ кабинетѣ?! А однакожь такъ огаоо! Мадары дражливѣ дуже на точѣ своей

самостѣйности народнои, хочъ супротивъ другихъ народѣвъ въ Угорщинѣ зовѣмъ инакше пооступаютъ. Причиною кризы угорскаго кабинету ставѣло знову ген. Яноскій. По австрійскѣмъ аферѣ въ Будзѣвѣ розбѣйшася була поголовка, что ген. Яноскій буде перенесенный въ Угорщину; говорено навѣтъ що до Галичины. Тымчасомъ сталося инакше; онъ одержавъ лишь — якъ сказано, на власное жаданіе — отпустку и выѣхавъ на купелѣ до Бадену коло Вѣдны. Скоро по томъ цѣлылася въ „Fremdenblatt“ зѣтовка, что ген. Яноскій не буде увѣльненый въ войска, але оломе назавѣдъ службу въ Будзѣвѣ. Такое повоеніе має также одержати и Тиса въ министерствѣ войны подѣчасъ своего побыву у Вѣдны. Нарѣзъ появлялся дня 4 с. м. въ пештовскихъ газетахъ зѣтовка, что Яноскій приѣхавъ до Пятицерквей (Фансирхенъ) и обявѣлъ тамъ предѣдѣтельство въ комисіи суперинтѣрпелляцій, бувъ тамъ на обѣдѣ у епископа Дулянского разомъ съ архіепископомъ а опѣлоа бувъ и у самого архіепископа. Зъ разу не хотѣвъ нѣхто тому вѣривъ; коли однакожь надѣйши побѣйше дешѣвъ зъ Пятицерквей отъ бараньского надзупана и бурмистра въ Пятицерквей и зѣтовка, что появляеся Яноского выкликало тамъ демонстрацію, на-стало въ угорскѣмъ кабинетѣ загалне негодованіе. Въодъ добычували въ томъ выступленіи Яноского якіохъ знакъ для министерства. Тиса скликавъ отже своихъ товаришѣвъ на нараду, а тѣ заявляи, что годотѣя съ нимъ зовѣмъ. Коли отже показалося-бы, что ген. Яноскій приѣхавъ на чѣлоъ иншіи приказѣ, якъ на приказѣ министѣрства войнѣ, то цѣлы кабинетъ має податися до димісіи. — О сѣй новѣй аферѣ доноситъ правительственный „Nemzet“ лишь коротко такъ: „Констатуюмо слѣдуючій фактъ: Ген. Яноскій зажадавъ бувъ зарѣзъ безпосередно по заоснѣданіи палаты пословъ дня 25 мая своего сѣнѣсѣнованія, але сего ему отказано. Опѣлоа подавао онъ о отпустку, одержавъ еи и выѣхавъ зъ Пешту. Часѣ отпустки о околѣко намъ зѣвѣтно бувъ вызначеный на три мѣсѣцѣ, а вѣдѣньске министерство войны думало, что Яноскій въ томъ часѣ не буде нѣгдѣ вытунати въ активнѣй службѣ. Що за обставины змѣнили се розпорядженіе и оіонукали Яноского до обявѣти на ново службѣвого урядованя, котрѣ выкликало демонстрацію въ Пятицерквей, дѣи намъ же зовѣмъ неизвѣстно. — Воемъ, что Яноскій етъ въ Пятицерквейхъ выкликало въ Пештѣ велике оубреніе, а коли ще розбѣйшася поголовка, что Яноскій має приѣхати до Пешту, почали оудѣтны лагодитися до великой демонстраціи. Скикано нараду, пороздѣлювано кокарды, котры демонстранты мали поприпинати собі на дѣрци и постановлено „повитати“ Яноского. Частѣ отудѣнѣвъ удачаюа ще передѣ редакцію „Pester Lloyd“ а, чтобы тамъ зрѣбати котачу музику. Полиція вѣдѣлаося о томъ завчасу и порѣшила всякѣ приготѣваня, чтобы не допустити демонстраціи; авѣдувалося также въ войсковѣй комендѣ о правѣдѣ Яноского, але тамъ не знали йи нѣякого скавати. Вечеромъ дня 5 с. м. зѣйшлася студенцѣя зновѣ и тогда вже принесли вѣсть, что кабинетъ хоче податися до димісіи. Около 9 год. того-жъ дня выправляи студентѣ велику демонстрацію. Переходячи улицами кричали: Прочь съ Яноскимъ! Прочь съ Тисоомъ! Теперѣ выступила полиція верхомъ и розѣгнала демонстрантовъ. — Въ зѣвѣзѣ отъ аферѣ Яноского отонѣтъ также и отповѣдъ редактора „Pester Lloyd“ а, д-ра Фалька, на его напады на архіепископа Альбрехта, за промову держану въ Серетѣ. Д-ръ Фалькъ гравъ въ Пештѣ неослѣдну ролю. Онъ стоитъ не только въ дружнѣхъ отѣнонѣнахъ до многихъ высшыхъ достѣйныхѣвъ угорскаго державы, а особливо до Тисоа, але бувъ навѣтъ кѣлька разѣвъ референтомъ въ дѣлахъ полигички заграничнои. Фалькъ отже откликавъ свои напады на архіепископа Альбрехта доказуячи, что его отзѣвъ о промовѣ архіепископа предѣставлено лишь тенденціино. За сѣй отже откликъ ятъ и за то, что онъ настоупивъ на жаданѣ Тисоа, озлобияло Мадары и на Фалька и на сего президента министѣровъ. Околѣко впрѣчѣмъ есть правды въ цѣлои сѣй аферѣ, трудно ще нынѣ оконстатувати; здаеся, что якіохъ позакудилои махинаціи грають тутъ неослѣдну ролю. Говорятъ н. пр. о якіохъ подѣшетахъ у Вѣдны а „Fremdenblatt“ называе приѣздъ Яноского до Пятицерквей просто выдуманнымъ.

(Въ справѣ нафтовѣй) не настала ще доосрѣшчуа змѣна. Комисія мытова скѣнчила въ оубѣту свои работы а управитель министерства, бар. Пуовальдъ заявлявъ, что не може оказати, коли тарифа мытова буде могла вѣйти въ жите. Коло польске постановило зажадати, чтобы тарифа була ухвалена ще сѣи сѣсїи. Клюбъ Гогенварта годитѣся на то, але Чехи оуть тому противны. Въ прочѣмъ Чехи хотѣтъ выкористити ситуацію для себе и кажуть, что будутъ Полякамъ помагаи въ справѣ нафтовѣй, коли они будутъ знову имъ помагаи въ справѣ мыта отъ цукру. О цѣлои справѣ нафтовѣй можна теперѣ лишь то сказати, что поступованіе Поляковъ выкликало загалне недоволеніе такъ въ кругахъ парламентныхъ якъ и въ працѣ, навѣтъ и въ польскѣй, вынявши хѣба „Ozas“ и „Przeglad“. Въ загалѣ ситуація есть теперѣ така, что коли справа мыта прїїде передѣ повну палату, то не знати, чи знайдеся для неѣ достаточна большѣсть. Чехи хотѣтъ лишь ооловно голосувати съ Поляками, клюбъ Ляхтенштайна есть нецѣпный, а клюбъ Короняигого готовъ навѣтъ иги съ лѣвицею.

Заграничній Державы.

На Балканѣхъ зачинаеся поволѣя заводити опокѣй и порядокъ. Справа грецка уотунае вже зъ порядку дневного. Доносятъ именно урядоо

въ Атинѣ, что блокада вже занесена, а турецкій комендантъ выдалъ вже полонниковъ, которыхъ въ зѣбной отыщѣ на границѣ Тессаліи була въ неволію забрали. Князь болгарскій выхавъ дня 2 о. м. до Варны, въ отки выхавъ въ отбѣднѣ до короля румынскаго. На часъ его нецисутности обявъ регентію Каравеловъ. Собраніе скликано на день 14 о. м. — Цѣкаву вѣсть подае „Pol. Corr.“ въ Филиппополя. Поля неи мавъ константинопольскій ексархъ зауспендувати болгарскаго митрополита Гервасія за то, что онъ забороновѣ братъ духовенства участъ въ выборахъ. Наколи бы се лѣботно было правдою, то маже бы вносити на якусь нову интригу политичну.

НОВИНКИ.

— О архіерейскій визитациі Впреосв. митрополита въ деканатѣ подгаецкомъ доносятъ намъ: Дня 26 мая бувъ Впреосв. митрополитъ на визитациі въ Горожанцѣ, зѣбтки переѣхавъ оттакъ до Товстооба. Побавивши тутъ бѣдну церковцю жертвувавъ Впреосв. митрополитъ 20 ар. яко закладочный капиталъ на будову новои церкви. Зѣ отон переѣхавъ митрополитъ до Марковъ и черезъ Манастерию до Шыкова. Тутъ повитала его дуже торжественно громада съ своимъ овященіемъ, а дѣти школьнѣ отпѣвали передъ домоу, де Впреосв. митрополитъ остановивъ, кѣлька пѣсень. Впреосв. вступивъ тутъ такожъ и до школы. Дня 31 мая приѣхавъ митрополитъ до Подгаецъ. Заразъ на вступѣ при тріумфальной брамѣ повитавъ его мѣщевый душпастирь руской по довшій промовѣ хлѣбомъ и солюю, оттакъ бурмистръ а на послѣдокъ и лат. овященникъ, который запрошивъ архіерея до костела. Въ Подгаецкѣ задержавъ Впреосв. митрополитъ два дни. Дня 1 о. м. отолуживъ литургію и проповѣдувавъ. Народу въ Подгаецкѣ було подчасъ побыту Впреосв. митрополита дуже богато. Зѣ Подгаецъ переѣхавъ архіерей до Новоосілокъ, а зѣ отон дня 3 о. м. до Тяжого и въ другіи стороны подгаецкого деканата.

— Въ справѣ конгресу подае митрополита консисторія до вѣдомости духовенства розпорядженіе министерства вѣроповѣданъ и просвѣты, побѣла которого подана о доповненіи конгресу съ доучеными фасіями якъ и самѣ фасіи вразъ съ доучеными суть вѣднѣ отъ отемцѣ. То само доучити и новыхъ фасій якъ такожъ и маючихъ предкаднатіи змѣнъ въ майнѣ приходскѣмъ.

— Загалный 36бѣр членѣвъ Сокальскои филіи общ. им. Качковскаго отбудеся въ Сокалі 10 л. червня.

— Народна читальня у Львовѣ. Заходомъ тов. им. Качковскаго завязалася у Львовѣ въ оередмѣсто руска читальня а торжественно еи откритѣ отбудеся въ недѣлю о 6 годнѣй вечеромъ. По откритію выбрано выдѣлѣ, который заразъ уководителю выбравши головою читальнѣ п. Урыцкаго, а его заступникомъ п. Мартинюка. По закрытію збору освятитъ люкаль читальнѣ о. Ярымовичъ. Читальня мѣстѣтся при брменской улицѣ въ домѣ „Общ. рѣльн. кред. Заведенія“.

— Выдѣлѣ Читальнѣ въ Парыци складае сѣмъ прикладну подяку Ва. тов. „Провѣста“ за даръ 81 книжочкѣ рѣзнои мѣстѣ и тов. им. Качковскаго за даръ 31 книжочкѣ. — *Юзефъ Кучинскій*, предкаднатѣ Читальнѣ; *Дмитро Дядков* секретарѣ.

— Великий фестивъ устроитъ руске товариство ремѣльничѣвъ „Зоря“ дня 4 л. липня въ огородѣ Кисельки (надъ отавомъ). До того фестиву роблятеся вже теперь отараннѣ подготавленѣ.

— Школа народна въ Микулинцѣ. Якими повинни бути нашѣ школы народнѣ, чтобы могли приносити окорый и реальный пожатокъ оспособноости, най намъ послужитъ за примѣръ школа народна въ Микулинцѣ. Школа та зробила въ нашомъ краю першій крокъ до науки зручноости на оподѣ шведокѣ. Уже отъ кѣлькохъ лѣтъ займаеся управителѣ той школы, п. Антонъ Рыбачикъ, наукою рѣзныхъ работъ въ той школѣ а выробы школярскѣ въ дерева и опоки, выконуванѣ проотыми ножиками, дѣлавали на выставкахъ загалнаго признанія. Се спонукало п. Рыбачика, что днѣ удалася до Выдѣлу краевому о запомогу. Выдѣлѣ краевѣй уваглявѣвъ просьбу и удѣлавъ ему 100 ар. запомоги, за котрѣ закуплено заразъ токарню, варятѣ стоголарскѣ и бодарокѣ съ вѣялками начиняи и клубу олюсароку съ пильниками. Хлопцѣ берутъ теперь радо до работъ: гилбюють, рѣжутъ, тешутъ, отружуютъ, пилуютъ, точатъ и шлифуютъ подъ управою оного майстра и самогѣ управителя школы. При томъ не занедбуютъ оны и работы въ огородѣ школьнѣмъ, ходятъ коло цѣбѣлѣ и гимнастикуютъ. Ось что значить добра воля одного чоловіка и правдиве эрозумѣнѣ ового становища! Заслуга п. Рыбачика околѣ просвѣты и морального та матеріальнаго поднесенія народу велика; се признають кождѣй, хто знае кѣлькохъ рѣзнодорожныхъ товариствъ истнуе въ Микулинцѣ по наибольшій частѣ въ иниціативѣ п. Рыбачика. Заснованѣе практичнои школы есть однимъ доказомъ больше его заслуги. Школа микулинцѣ оцѣкуе сего мѣсяца визитациі делегата Выдѣлу краевому и нишчихъ.

— Якъ те Славяне знаютъ? Въ чолѣ III (зѣ 15 л. мая) хорватского загребского дневника „Obzor“ находити подѣ много-значущимъ заголовокъ: „Знакъ вгемѣла“ такъ для редакціи „Obzora“ оиваційну, а на дѣлѣ монотруальну зѣвотку: „Kad znak vtemela zabilježi nam je, da su u gornjoj Ugarskoj prigodom manevra pitali svakoga regruta, da li umije ruski, te su svakoga takvoga zabilježili. Imade naime u gornjoj Ugarskoj na stotine ljudi, koji umiju ruski čitat i pisati!“ —

(По нашому: „Яко знакъ часу треба намъ занотувати, что въ горѣшній Угорщинѣ при нагодѣ маневровъ пытали кождого рекрута, чи умѣе по руски, а кождого такого занотували. Въ горѣшній Угорщинѣ есть именѣ на сотки людей, котрѣ умѣють по руски читати и писати!“) — Прочитавши такую рѣчь въ поважномъ органѣ хорватскомъ, ажъ оумно стае, якъ то Славяне знаютъ! Политики хорватскѣ не мають понятія о томъ, что въ Угорщинѣ на пѣвочни жие до 1/2 миліона Русинѣвъ! А прецѣмъ Хорваты и тѣ Русины жиютъ въ одной и той самой державѣ! Зѣ сего незнаи выйшла и та оивація, зѣ отки мѣжъ войскомъ въ пѣвочной Угорщинѣ знаишлява отки войковѣ, что умѣють читати и писати по руски? „Obzor“ очевидно слово „ruski“ бере въ значеніи „російскій“, отже и комбинуе, что родовой Мадары-войки отками кинулось до науки російского языка, — а то чей-же „знакъ вгемѣла“, леда день буде война! Оно смѣше, але и сумне, бо свѣдчитъ, якъ мало себе знаютъ братья Славяне.

— Редакция „Мира“ окомпилювала собѣ въ нашего донесенія о ходѣ дебатъ въ V-тѣй секціи львовской Рады мѣской въ справѣ руской школы у Львовѣ окрему вѣстуну статью, долавши лишь кѣлька стереотипныхъ своихъ фразъ, якъ: „prost multa discrimina regum“, „зеленый листокъ въ гербаріи рады мѣской“ и т. д. И чтобы показати себе завязтымъ поборникамъ справы руской, ударилъ брутально на референта V. секціи, проф. д-ра Пентака, называющаго его выводы „рабулическими“, „офиотическими“ и т. д. Мы, поинформованъ въ томъ предметѣ у наочныхъ свѣдѣковъ всен дебаты въ V. секціи Рады мѣской, муимо отвердити, что аргументація д-ра Пентака була оперта лишь на хибномъ суботратѣ референта магистрату, але называти аргументацію д-ра Пентака „рабулическою“ и т. д., зовѣмъ нема подставы. Редакция „Мира“ анѣ не зрѣбать сѣмъ проволуги справѣ цѣбой, анѣ не додате чѣсти тѣмъ, котрѣ уважають „Миръ“ своимъ органомъ... Же то о. Онуферъ Ленкій умѣе вести политичку! Коли треба якусь важну справу руску понерти, тамъ найчастѣше мовитѣ, мовѣ закланъ. И то, правду оказати, для Руси ще наилучше, бо, якъ коли попре яку справу въ томъ вещацѣмъ „Мирѣ“, то попре еи такъ, якъ той, что розмахомъ кулака убивае муху на носѣ...

— Похоронъ бл. п. о. Тов. Пилипского, директора гимназіяльного въ Перемышлѣ, отбудеся въ субботу рано. Сумный сей обрядъ оголошилъ руско-польскій пликаты отъ родины, польскій пликаты отъ „громады руской“ и отъ мѣста Перемышля. О оомѣ годнѣ рано по отпратѣ дома латиньскимъ священникомъ отолуживъ нахажу Преосв. еп. Іоанъ съ капитулоу и семинаристами. Покѣбника вынесено оттакъ въ металевѣй домовнѣй на коритарѣ (зѣ причины ольного дощу), и тутъ мавъ проповѣдъ катихитъ гимназ. о. Желеховскій. По проповѣди шоухавъ еп. Іоанъ до дому, а тѣмъ повесели до церкви. Тутъ отпратѣ похоронну утрению, а о побѣла отолужили литургію оо.: Латинскій, Лукашевичъ и Гладиловичъ. О 12 год. оскѣчилася служба Божѣ. При концѣ ослужѣ Божѣй приѣхавъ знову еп. Іоанъ, а оттакъ и латинскій еп. Солецкій, который отолуживъ такожъ церемоніалъ похоронный побѣла своего обряду. Въ церкви мавъ ще проповѣдъ о. ректоръ Подольскій. Похоронъ провадивъ еп. Ступницкій ажъ до могилы. Надъ могилу промовали: латинскій каноникъ ко. Глязеръ, нотаръ п. Франковский по польско и проф. Антоновичъ по руски. Народу на похоронѣ було доомѣтъ; чужихъ овященникѣвъ въ фелонахъ не було. Вѣнцѣвъ зложено на могилѣ звышъ двадцать; майже половина зѣ нихъ була отъ учениковъ, а прочѣ отъ рѣзныхъ репрезентацій. Похоронъ оскѣчилось о 3 год. по полудни.

— Цензура російска забороняла польскимъ газетамъ подавати ширшу житѣнию пок. Яна Добжаньского.

— „Стражница Польска“, оголосивши передъ тремя тыжднями, что буде выхадити что тыждня, наразъ, бодай до якогѣ часу, перетала выхадити. Сталося се досытъ оригинальнымъ оспособомъ. П. Антоній Созанскій, властитель Кобля въ Самборщинѣ, самъ писемно предложивъ редактору „Стражницы“ п. Гитѣшови, что зложитъ за его двотыждневнѣ кавцію, чтобы могъ выхадити что тыждня. Коли редакторъ на то згодиловъ, онъ приѣхавъ до Львова и подавъ до наѣстничества декларацію, что окладаетъ кавцію 3.000 ар. за „Стражницу“ на 1 рокъ съ просьбой, чтобы наѣстничество поручило головной касѣ приняти кавцію. Редакторъ почавъ отже чинити приготавленія до выдѣлава часописи что тыждня, оголосивъ се, чѣло выдрукувавъ уже на остромъ плаваниѣ паперѣ и доставъ заведомо оѣ наѣстничества, что кавція може бути зложена. Тогда п. Созанскій кавція не оложивъ, а редактору „Стражницы“ анѣ въ кутъ, анѣ въ дѣрѣ, мусѣвъ издавничество перервати, и не остане ему ничѣ другого, якъ оудово доходити своен страгѣ, тѣмъ больше, что на оудѣ полюбовный п. Созанскій не хотѣвъ згодити.

— Убийство. Зѣ Копичинцѣ доносятъ намъ, что межи Хороштовомъ а Копичинцами убито жидѣ, что возивъ оѣ до Хороштова и вертавъ зѣ отки съ грѣшми. Убитого обдерто и забрано у него 140 ар. а надъ трупомъ поставлено розпростерту парасолю. Зѣ Тернополя доносятъ намъ знову въ той самой справѣ, что жандармерія арештувала тамъ троухъ уральщикѣвъ подозрѣныхъ о убійствѣ. Арештованѣй оутѣ всѣ три зѣ Нажбѣрка и ниши тѣмъ самымъ шляхомъ, что и жидѣ до Тернополя на войсковѣй выравы. У одного зѣ нихъ достережено слѣды крови на одежи. Всѣ три не признаются до вини и позостають въ слѣдствѣ въ гарнизонномъ арештѣ.

— Огонь. Въ Копичинцѣхъ згорѣли въ ночи дня 5 с. м. два жидѣвскѣй дома въ самомъ оередмѣсто; одинъ зѣ домоу бувъ убезпеченный. Причина огню доси невѣстна.

— Урядники державнѣ у Львовѣ, котрѣ недавно высылали депутацію до цѣсаря съ просьбою о подвышеніи додатку активальнаго, одержали вже черезъ львовске наѣстничество заведомоленѣ, что цѣсаръ поручивъ гр. Таффеу залагодити просьбу отмовно.

Вѣсти зѣ Епархіи Львовской.

Испытъ конкурсовый отбудеся въ дняхъ 29 и 30 червня о. р. а интересованѣ мають згодиствѣ до канцеляріи митроп. консисторіи дня 29 о 8 год. рано и выказати призоволенѣмъ до испыту.

Введенный яко сотрудникъ въ Звенигородѣ дек. бобрѣцкого о. Софронъ Сосенко.

Позволенѣ до испыту конкурсового присту- пѣти одержавъ о. Г. Куницкій, сотруд. въ Лубянахъ.

Удѣленѣ отъ испыту конкурсового одержали оо.: Савинъ Устияновичъ, пар. въ Головецкѣ дек. окольского и Амвросій Крушельницкій, пар. въ Бѣлой дек. тернопольского.

Митрополита консисторія вставила оу черѣзъ наѣстничество до цѣсаря о даръ зѣ лааси зѣ фонда религіяного для вдовнѣй по пок. крѣл. о. Шведзичкомъ, п-ѣ Леопольдѣ Шведзичкоу; до наѣстничества о запомогу зѣ фонда религіяного для о. Іоана Филиповскаго, сотруд. при церкви св. Параскевіи.

До семинаріи принятъ на III рокъ п. Сим. Чичковичъ зѣ ен. перемыской.

Вѣсти зѣ Епархіи Перемыской.

Завѣдательство капеляніи въ Порѣчу за- двѣрнѣмъ дек. горожанского одержавъ о. Ла- нѣцкій Діонисій, кап. Воробличана, дек. любачѣвского.

Введенный яко завѣдатель парохіи Бооско, дек. овицкаго, о. Володим. Полянскій.

Отпущку одержали оо.: 1) Турчмановичъ Теофілъ, деканъ жуковскій и парохъ въ Ры- пѣнѣ на 2 мѣсяцѣ, а дѣловодство деканальнаго уряду передано о. Корн. Яворскому, пароху въ Лѣмбѣ; 2) Савицкій Андрей, парохъ зѣ Коро- пѣ, на 10 недѣль; 3) Коровецъ Іоанъ, капе- лявъ зѣ Мервицѣ на 6 недѣль.

Консисторія вставила оу до наѣстничества о каноничну институцію для о. Иларіона Туна, капеляна въ Замѣховѣ, дек. порохницкаго, на парохѣ въ Лашкахъ мурованыхъ, дек. старо- ольскаго.

Вѣсти зѣ епархіи Станиславовской.

Настоятелемъ залпыцкаго деканата поручено благооолити всѣ церковнѣй сосуды въ деканатѣ и предложати ихъ выказъ съ концемъ 1887 р.; позволено такожъ благооолити въ Устечку ризницю на каплицю на часъ будовы новои церкви.

ПОСМЕРТНѢЙ ВѢСТИ.

† О. Юліанъ Ясеницкій, парохъ въ Высоцку выживѣмъ, довголѣтній деканъ высочанскій, поч. крѣшаннѣ перемыскій, упокоився дня 3 л. червня въ 74 роцѣ житѣ, а 50 овященства. Вѣчна ему память!

† Антонъ Стадинченко, учитель народный въ Ключевѣ великомъ, упокоився дня 22 лат. мая о. р. въ 37 роцѣ житѣ а 16 роцѣ ревнѣи и дуже хоосенной службы учительскоу — на ономѣ и томъ оомѣмъ мѣсто — ливши вдову и двоѣ малыхъ дѣточокъ, зѣ которыхъ именѣ старша 10-лѣтна донечка есть нещасливоу калѣкою, бо есть она не только глухо-нѣмоу, але и слѣпоу, — а калѣцтво то наступило по зацѣпленю бѣны. Шаръ слѣзы дуже численно збранныхъ дѣтей школьныхъ и громадянъ, украсенѣе домовныи двома вѣнцами и приотутовѣе около 20 сусѣднихъ учителей — по наибольшій части съ родинами на похоронѣ, который отбудеся дня 24 мая, сѣтъ наилучшимъ доказомъ, что покѣбный тѣшвился за жѣти привязанѣмъ молодежи, поважавѣмъ громадянъ и любовью товарищѣвъ! Кромѣ мѣщевыхъ священникѣвъ, Впр. о. парохѣ Дебельского и сотрудинѣ-катихита о. Цѣека, звелѣчли оумне торжество ще и сусѣднѣ священники, именѣ: тит. сов. кониот. и парохъ въ Печенѣжнѣ, Впр. о. Шмериковскій, сотрудинѣ и катихитъ коломыйскій о. Добровольскій и сотрудинѣ и катихитъ зѣ Печенѣжна о. Лакута. Воймъ тѣмъ Впр. и Веч. оо. Добровѣмъ окладѣю на сѣмъ мѣсто именѣмъ оосирѣтѣи родины и учительства наилучшу подяку. Надъ гробомъ промовивъ насампередъ Впр. о. Дебельскій а о побѣла учитель зѣ Коломый п. Кавалецъ и оба бесѣдники до слезъ тронули всѣхъ присутныхъ. Причиной передачоной смерти бл. п. Антона була его надѣрна праця. Выс. ц. к. краева Рада шк. вже передъ 9 лѣтами узнала була потребу устанѣвати при школѣ въ Ключевѣ великомъ другу оилу учительскоу, то одакожъ и до теперь не наступило. — А. Кульчицкій, управитель школы въ Печенѣжнѣ.

† Іосѣфа Хромовска жена о. Іоана Хромовскаго, парохѣ въ Оташнѣнцѣхъ упокоилася сѣми днями въ 74 роцѣ житѣ. Вѣчна ѣй память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Читанка для молодежи, книжочка П. библиотекѣ Руского Товариства Педагогичного выйшла сѣми днями зѣ печати и мѣстѣтъ въ оѣбѣ оновѣданя о зѣвѣртахъ школьныхъ для чоловіка.

— Библиотекѣ для молодежи“ выдана „Руской Вѣстѣй“ въ Чернівцѣхъ, рѣчникъ П., выйшла

уже пята книжочка и мѣстѣтъ въ оѣбѣ: До цѣбѣ- ки, птички та сонца! (Пѣснѣ.) — Чародѣйна скрипка. (Казка, написавъ Ст. Ковалѣвъ.) — Воросукъ. (Сѣ иллюстраціею; приладивъ В. Лукѣч.) — Воробѣцъ хрупѣи жаба. — Пасоковичѣ. (Зѣбрала Евгенія Ярошинска.) — Отгадки загадокъ изъ 4 книжочки. — И оя книжочка такъ якъ воу попереднѣй сего издавничѣ выпала дуже хорошо а вока захвала и рекомендація була бы не наѣмѣсто для дѣла, что само себе хвалитъ. Хто хоче переконаствѣ о правдѣ нашихъ оловъ най запремуе оѣбѣ або купитъ хочѣ одну зѣ сихъ книжочекъ, най ен прочтаетъ, а тогда самъ най- лѣпше побачитъ.

Послѣдній вѣсти.

Будакештѣ 8 л. червня. Въ второкъ въ ночи прѣйшло тутъ знову до великихъ демонстрацій. Войско и полиція выступили съ оружіемъ. Много оѣбѣ войско покатѣчло багнетами; такъ само полиція. Оного робѣтника полиціянты закололи на смерть. Студенты верхъ ведутъ въ демонстраціи. Въ полиціи вытовчено шибѣ. Нынѣ демонстративный похоронъ убитого робѣтника. Посолъ Ираній заинтерелювавъ Тиссу въ справѣ нападѣ полиціи на безоружныхъ нарѣдѣ. Тисса отповѣвъ, что наказано строго слѣдствѣ противъ полиціи. У Вѣднѣ нынѣ родѣшлася вѣсть, что цѣле министерство Тиссы подалося о димисіею.

Ц. к. ген. Дирекціи австр. зѣдѣннѣ державныхъ.

Выписъ зѣ розкладу бѣды,

важный отъ 1 червня 1886.

Приходять до Львова:

По бѣды оособѣй: о год. 8.12 передъ полуд. зѣ Звардонѣ, Хирова, Стрыя. — О год. 4.15 зѣ Звардонѣ, Хирова, Стрыя. Гусатына, Станиславова. — О год. 2.6 въ ночи зѣ Гусатына, Станиславова, Хирова и Стрыя.

Отходятъ зѣ Львова:

По бѣды оособѣй: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова и Гусатына. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Звардонѣ. — О год. 12.01 въ ночи мѣшанный поѣздъ до Стрыя, Хирова, Станиславова и Гусатына.

Приходятъ до Станиславова:

По бѣды оособѣй: о год. 8.35 передъ полуд. зѣ Гусатына. — О год. 9.02 передъ полуд. зѣ Звардонѣ, Стрыя. — О год. 5.37 по полуд. зѣ Гусатына. — О год. 5.51 по полуд. зѣ Звардонѣ, Львова и Стрыя.

Отходятъ зѣ Станиславова:

По бѣды оособѣй: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрыя, Львова, Звардонѣ. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусатына. — О год. 6.28 вечер. до Стрыя, Львова, Звардонѣ. — О год. 6.54 вечер. до Гусатына.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продае по курсѣ дневномъ

5% Листы Гипотечный

1523 23—? якъ такожъ

5% Преміованнѣ листы Гипотечный

Поручена зѣ провинціи выконувѣ отворотноу почтоу безѣ провизіи.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручаетъ 1563 160—?

препараты зѣ гумы и выробы кавчуковѣ для потребъ хирургичныхъ и нишихъ подобныхъ.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополи, Дрогобычи и Коломыи

поручаетъ до высылки зѣ своихъ богато и въ добрый товаръ заосмотренныхъ окладѣвъ:

Вино въ барылахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; такожъ дешевѣе по 70, 60 и 50 кр. (барыла зачисляеся 50 кр.). Въ флашкахъ отъ 50 кр. почавши за флашку и выше.

Мѣдѣ питийный славно зѣвѣтного выробу, флашка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.; 1/2 флашки 45 кр. Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-клевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 ар.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пактахъ „Народной Торговлѣ“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повѣшонѣ цѣны. Чай-высѣйшѣй за 1 фунтѣ 120, 140 и 165 кр.

Оцѣтъ найвысѣе есеніи по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру даеся 30 литрѣвъ воды мягкои, чтобы достати оцѣтъ звычайный, прѣмный и силный.)

Свѣтло звычайне просто зѣ фабрики въ скринкахъ почавши отъ 30 кильо, 1 фунтѣ по 94 ар. Пѣ 86 ар. за 100 кильо, окрѣмъ транспорту. За свѣтло зѣ фабрики „Apollo“ по 100 ар. за 100 кильо, окрѣмъ транспорту. Вѣскѣ чистый по 1 ар. 60 кр. за кильограмъ.

Свѣтло съ вытисканіемъ и крашеніемъ оздобами рѣзныи величинами, почавши отъ 3-фунтовыхъ до малыхъ шѣтокъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта.

Горѣвкѣ рѣзного рода. Сливки угорскѣ, повила, горѣвкѣ волоскѣй и турецкѣй, миндалѣ, розинки, финги, дактиль, араніины, сардинны російскѣй и т. д.

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волоскѣй по 36 кр.; 7 1/2 ручковой довшій по 40 кр.; 7-ручковой волоскѣй бракованъ по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговлѣ“.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святыхъ о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца. Редакция „Администрація“ подѣл. 44. улица Галицка. Рукописи звертаются лишь на попереднее застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. одною строчкою печатной, въ рубр. „Надбѣслане“ по 20 кр. а. в. Речамъ и неопечатанымъ вѣдѣмъ бѣт. порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Kiemergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Moese; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевской Старинки“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Разли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: въ цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл. на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл. на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл. на самыя додатокъ: на самыя додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на полъ року . . . 2 ар. 50 на полъ року . . . 2 ар. 50 р. Для Византии, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 ар. на полъ року . . . 7 ар. 50 на четверть року . . . 3 ар. 75 съ дод. „Библиотеки“: на самыя додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ предплатою и залеглостями.

173 контролорѣвъ!

Въ ч. 56 „Дѣла“ подали мы въ статьи „Примусова асекурація“ точку договору Выдѣлу кравого съ Краковскимъ товариствомъ асекураціи въ справѣ примусовой асекураціи всѣхъ будынкѣвъ въ Галичинѣ. Договоръ той въ сущности такий:

Хто не заасекурованъ добровольно въ якомъ-небудь товариствѣ асекураціи, буде рагъ форсе заасекурованый въ товариствѣ Краковскѣмъ. Контролю по мѣстахъ мають вести магистраты за ремунерацию 10.000 ар. рѣчно а що-до контролѣ по селахъ край має бути подѣлений въ 173 округи съ 173 контролорами! Евиденцію асекураціи будынкѣвъ по селахъ будуть вести уряды громадскіе, розумѣясь, за дармо, а тѣмъ 173 контролоры, зависимы отъ Выдѣлу кравого, мають мати лише такую роботу, що представлявши до села, сконстатують въ веденой евиденціи, чи кождый будынокъ заасекурованый, а коли не заасекурованый, заасекуруютъ его. За то кождый контролоръ має дѣстати 700 ар. пенсіи рѣчно, т. е. въ загалѣ 121.000 ар.!

Що кождому попередъ всего впаде въ око, то тыхъ — 173 контролорѣвъ! По що ихъ, и ще ажъ стѣлько? Що за роботу они будутъ мати? Чи не вможуть то, що они мали-бы робити, зробити самі уряды громадскіе съ Выдѣлами повѣстовыми? Предѣль-же конскрипція всѣхъ будынкѣвъ въ цѣлѣмъ краю буде переведена, а списъ и евиденцію будынкѣвъ въ кождой порѣ можуть вести якъ громады, такъ Выдѣлы повѣстовы, и може бути повесчасно дуже добра контролі! По що отже открывати 173 посады, въ котрыхъ вѣскою користи для краю не выйде? — по що рокъ-въ-рокъ выкидати 121.000 ар. на цѣлѣ непродуктивну? Въ Швайцаріи есть примусова асекурація, а нема тамъ анѣ одного контролора!

Мы пересвѣдѣны, что тѣмъ новы контролоры автономны, воевѣмъ не принесли-бы хѣсна крави, — а противно рѣчь дуже имовѣрна, что мѣжъ ними знайшлись-бы такі люди, що вывыскавали-бы сельскій народъ, переслѣдували его, убѣщевали на выскѣ сумы, отъ того треба-бы было хѣба выкупляватись. Розумѣясь тѣми контролорами були-бы всѣкого рода „zawzięci sprawie parodowej“, — тожъ на тоkonto позволяли-бы собѣ богато — и трудно было-бы съ ними кѣнцѣ дѣйти, бо свою хосенну дѣяльність для „sprawy parodowej“ они документували бы при всякой случайности.

Коли Выдѣлъ краевой при примусовой асекураціи ролоряджавъ-бы сумою 121.000 ар. рѣчно, нынѣ прелиминаваномъ на тыхъ 173 контролорѣвъ, то повиненъ ви ужити не на якусь институцію цѣлою ватаги „окомандѣвъ“ надъ селами, але на цѣли продуктивны, — на вапомогу для формованія по селахъ сторожей пожарныхъ, на заосмотрюванье селъ въ сиванки и въ загалѣ въ приборы до гашеня огню; на фабрики тыхъ приборѣвъ; на фабрики безпечныхъ отъ огню матеріалѣвъ на крышѣ (и пр. дахвокъ); на субвенціонованье цеголень, щобъ разъ у насъ зачато помалу вводити, якъ то въ Чехахъ дѣся, по селахъ мурованый домы и господарскіе будынки, и т. д.

Товсе тысячь развѣвъ болѣше продуктивне, якъ тыхъ ажъ 173 контролорѣвъ! А прецѣль то характеристичне, что въ проектѣ Выдѣлу кравого о вѣсѣмъ тѣмъ нема анѣ вѣадки, и на такі цѣли въ цѣлыхъ 160.000 ар. не прелиминаваномъ анѣ вломаного шельюга!...

Загалный Зборы делегатѣвъ „Заведенія“.

II.

Въ додатку до нашего оправозданя въ Загалныхъ Зборѣвъ делегатѣвъ „Заведенія“ подаемо нынѣ „балансъ“ въ 31 грудня 1885 р., представлений теперѣшною дирекцію членамъ Загалныхъ Зборѣвъ на дни 1 (13 червня сего року.

Активы

	ар.	кр.
Готѣвка въ касѣ центральнои . . .	14.784	99
„ „ касѣхъ повѣстовыхъ . . .	2.345	35
„ „ касѣхъ заставѣвъ . . .	—	—
Фонды куплений на свѣй рахунокъ . . .	30.830	16
Ипотечный позычки . . .	104.752	24
Ануитеты (позычки на раты) . . .	433.195	58
Залеглостъ ипотечныхъ позычокъ . . .	—	—
Ипотечный задатки . . .	143.512	38
Залеглостъ задатковъ . . .	—	—
Заставы . . .	61.567	25
Залеглостъ заставѣвъ . . .	33.539	17
Векслѣ речинцевъ . . .	19.218	11
„ „ заданенъ . . .	16.143	—
Дѣмъ при улицѣ Орменской . . .	90.000	—
„ „ на Замаротинѣвъ . . .	30.000	—
Досудова фабрики въ Клепарѣвъ . . .	12.375	86
Куплений реальности (сельской) . . .	14.329	56
Мобилии . . .	7.771	—
Текучъ розходы . . .	1.851	45
Поляци асекураціи . . .	1.094	95
Дописователѣ . . .	179.808	39
Переходячъ сумы по дебѣту . . .	40	20
	1,157.159	64

Пассивы

	ар.	кр.
Основной фондъ . . .	150.000	—
Удѣлы членѣвъ . . .	36.730	—
Довжнъ лѣсты невылосованъ . . .	142.900	—
„ „ вылосованъ . . .	31.644	—
Купоны лѣсты довшныхъ . . .	4.689	—
Условный вклады (Синдикаты и моратористы) . . .	327.943	10
Вклады наkonto корренте . . .	89.585	81
„ „ въ щадницѣ . . .	286.517	11
Довгъ для „Славія“ въ Празѣ . . .	38.769	63
„ „ на дѣмъ на Орм. улицѣ . . .	22.607	28
„ „ „ на Замаротинѣвъ . . .	8.557	78
Кредиторы (вѣрители) . . .	64.005	09
2% налогъ и стемплѣ при ипотечныхъ позычкахъ и задаткахъ . . .	1.816	12
Проценты отъ основн. фонду . . .	3.656	97
Невыплаченъ % отъ удѣловъ . . .	853	62
Заставленъ эффекты . . .	2.100	—
Переходячъ сумы по кредиту . . .	6.160	46
Надвышка лицитаціи . . .	1.660	78
Фондъ пенсійный урядникоу . . .	5.757	01
Фондъ на покрьтѣ отратъ отъ ануитетѣвъ . . .	4.605	86
	1,230.559	62

Пассива перевышили про-то въ 1885 р. о 73.399 ар. 98 кр.

Здаєсь, что теперь, по оголошенію „балансу“ „Заведенія“ за 1885 р., нѣхто зъ интересованыхъ и неинтересованыхъ Русинѣвъ не посмѣе сказать, что причиною паденя оеи институціи були якъ то „подпольны“ интриги людей посторонныхъ або якогто оторонництва, якъ ое въ послѣднихъ двохъ рокахъ сопъ аме, але недобросовѣстно, голосили urbi et orbi звѣстай предоставителей псевдо-рукою праомъ.

Зъ выводовъ дир. Павенцкаго, выголошеныхъ на Загалныхъ Зборахъ делегатѣвъ „Заведенія“ дни 1 (13) червня о. р., а поданныхъ нами въ попереднѣмъ числѣ „Дѣла“, кождый объективный и навѣтъ и упередженный чловѣкъ мусѣвъ ажъ надто прійти до того рѣшучого пересвѣдѣнця, что причина паденя „Заведенія“ опочивала въ ключахъ въ веденію дѣла его функционерами и въ тѣмъ вѣсѣмъ, что вышло на яву при послѣднѣмъ процесѣ прокураторіи державной противъ Михалка et comp. Дир. Павенцкій, оправдуючы восторонно нынѣшнее крайню сумне положеніе сѣи для Русинѣвъ колюсь такъ многонадѣйно институціи, выказавъ ажъ надто досадно, что причиною паденя еи було „въ корени вое ое зло“ для устороненя котрого теперѣшна дирекція мусѣла предприняти „оамыи рѣшительныи мѣры“.

Sapienti sat. Хто лишь трохи догадливый а при тѣмъ безоторонный оудѣ, той врозумѣе вое

мысль оныхъ оловѣ, врозумѣе, что се зло, глубоко закоренене, не могло выхити отъ людей, стоявшихъ отъ „Заведенія“ воевѣмъ далеко, а зближенныхъ лишь на отѣлю, что люди тѣ повѣрили оѣи институціи свѣй кроваво заробленый грѣшь. Зло то лежало про-то въ самѣмъ „Заведенію“ и то не въ статутѣ его, не въ организаціи навѣтъ, але въ рукахъ громадки функционерѣвъ самон-жѣ институціи, котра, звязавшись сильнымъ обручемъ съ собою, окрыливъ грубою опоною тайны и по-за сѣю опоною безъ найменшой контролѣ такъ орудували грошемъ частныхъ людей и институцій рускихъ, що, якъ каже самъ дир. Павенцкій майже половина, а по нашему численю безъ присланныхъ зъ Россіи грошей 1,157.159 ар. 64 кр. пошло въ безвѣсть. Дир. Павенцкій заявилъ бо воевѣмъ ясно, что по точнѣмъ оцѣненю активѣвъ, т. е. вынѣшного майна „Заведенія“, по отгрученю такъ званныхъ „неблагонадежныхъ“ позыцій и зрѣктификованю рахунковыхъ книгъ — майже половина активѣвъ пропала безповоротно и теперѣшна дирекція не знала другого выходу, якъ лишь отписати ихъ.

Мы радѣ, что остаточно вже разъ сконстатовано фактъ, и что черезъ то деякимъ органамъ, стоявшимъ дуже близько до „Заведенія“, вытручено разъ на все мерзке оружье въ руки, котрымъ они такъ радо поковали, безчестили людей-патріотѣвъ, сторонницъ руски и въ загалѣ кождого, что коли-небудь авернувъ увагу публики рускою на то, что въ „Заведенію“ не иде такъ, якъ треба, что тамъ панують крайня недбалѣсть, несовѣстность, малъверзаци, а навѣтъ и крадежи. Здаєсь, что нынѣ кождый честный чловѣкъ и кожда честна часописъ, врозумѣвши пережиту „Заведеніемъ“ траги-исторію, не вытупитъ съ пустыми инвизуаціями противъ нѣкого, якъ лишь противъ тыхъ дуже видкихъ вже личностей, что надѣжжались довѣри загалу руского, что оутъ и будутъ заедно одинокими виновниками зла и окандалу, и что такъ значну суму руского гроша безповоротно промарнували.

Однакожь на тѣмъ дѣло ще не окінчене. „Заведенію“ стоить ще, и, якъ каже оправозданье дирекціи, — что и билансъ подтверждаетъ, — житѣ его опираєсь нынѣ не на готѣвцѣ, не на цѣнныхъ эффектахъ, не на вѣрительностяхъ у промышлен-цѣвъ, купцѣвъ и т. д., а головню на ипотечныхъ позычкахъ и задаткахъ, удѣльныхъ нашихъ селянамъ. Сума тыхъ позычокъ и задатковъ выносила въ 1884 роцѣ 966.289 ар., въ 1885 р. — дивнымъ оспособомъ — 537.947 ар. Мы вѣримо послѣдній цифрѣ. Але всякій признаєтъ, что она естъ заотрашаюча. Суму тую винно „Заведенію“ 2.892 селянъ и она обезпечена на 26.028 моргахъ 126 ояжняхъ землѣ, не вчиляючи будынкѣвъ господарскихъ. Кождый моргъ довжника носить на собѣ тягаръ около 20 ар.

Що-жъ станесе съ сими довжниками? На то пытанье дала вже дирекція отповѣдь въ овоѣмъ найновѣйшѣмъ оправозданію, кажучи, что она не буде уносити съ патріотизмомъ, а просто приступитъ до строгого езекуціи своихъ вѣрительностей. Що такъ и станесе, доказує самъ фактъ, что вже нынѣ дирекція лицитує селянскій грунты. Она въ 1885 р. стянула въ дорожѣ добровольныхъ и примусовыхъ сплатъ 82.821 ар. 73 кр., а 22 реальности селянскій, по неможности злацитованя, закупила для себе. Колько жиды або другі люди закупили, не вѣстимо. Якъ колюсь зъ Банку русикального, такъ нынѣ зъ „Заведенія“ сыплются еднаты лицитаціи, умѣщенъ въ „Gazet-ѣ Lwowsk-ѣ“. Селянинъ нашъ має нынѣ „Заведенію“ доставити фондѣвъ на дальше жатѣ, або радше — вегетованье.

Справы оеи мы може-бы не подносили и не вѣмляли „Заведенію“ въ провину, что оно съ болѣшкою актъ доси енергією стараєся отагати свои правый вѣрительности. Але заходить фактъ, что давнымъ оспособомъ теперѣшна дирекція „Заведенія“ не знайшла другихъ фондѣвъ и вѣрительностей для ового дальшого существованя, а лишь ипотечный довгъ нашихъ селянъ. Дѣло ое поныи-жо цифрами.

Въ бюджетѣ за 1884 р. находимо слѣдуючы позыціи въ активахъ „Заведенія“: веколѣ на суму 390.515 ар.; дописователѣ (дебиторы або довжники) на суму 853.155 ар., разомъ на суму: 1,243.675 ар. Суму тую мало отже „Заведенію“ пошукати на оныхъ довжникахъ зъ класы не селянскои: на жидакъ, купцахъ, Киндлерѣ, Михалку и другихъ функционерѣвъ оныхъ, котрыхъ имена намъ добре звѣстны.

Однакожь надмиліонова тая сума зменшилась дивнымъ оспособомъ въ бюджетѣ за 1885 р. до цифры 25.361 ар. на веколахъ, и 179.808 ар. 39 кр. на дописователѣхъ, разомъ до цифры минимальной 195.169 ар. Отпало про-то звышъ миліонъ бо 1,048.505 ар. Якъ се сталоє и статися могло, — мы догадуємось, бо намъ звѣстно, что въ минувшихъ рокахъ дирекція брала веколѣ просто зъ улицѣ, безъ всякой вартости и давала на нихъ дуже значны сумы, а оттакъ дуже значна часть оныхъ веколѣвъ пропала зъ портфелю веколого давнѣйше и навѣтъ не дуже давно, а лишій веколѣвъ показались навѣтъ фальсификатами. Дописователѣ зновъ поватавали въ „Заведенію“ въ той оспособѣ, что дирекція всякій убутокъ, малъверзаций и недонесеній сумы и т. д. вписувала просто въkonto поодинокихъ личностей, что отоили до „Заведенія“ въ дуже близькихъ отношеняхъ, або навѣтъ своихъ функционерѣвъ. Рубрикою „дописователѣ“ покрывалось позорно всякій дефицитъ въ билансѣ и то отъ самого майже початку оуществованя „Заведенія“ по 1884 роцѣ. За навѣтъ ще и въ 1885 подыбуемо въ билансѣ тую саму рубрику дописователѣвъ, хотѣи съ змѣненою назвою: „дебиторы розличныи“.

Само собою розумѣясь, что якъ теперѣшна дирекція сказала „Schwamm drüber“ на миліонну суму своихъ вѣрительностей въ рубрикахъ векслѣвъ и дописователѣвъ и тую суму узнала за пропащу, то не лишнися ѣи другій выхѣдъ, якъ оцертись на ипотечныхъ позычкахъ селянъ и тѣ позычки езекувати съ всею строгостею безъ взглядовъ патріотичныхъ.

Подумаймо теперь, что майже весь грѣшь присланный зъ Россіи розбѣшовся вже; что въ касѣ „Заведенія“ съ днѣмъ 1 очня 1886 р. находилось готѣвкою лишь 17.130 ар.; что каменницѣ (задовжнѣи) сего року принесли 763 ар. 88 кр.; что прочіи вѣрительности готовы по роцѣ зновъ показатись „неблагонадежными“; что „Заведенію“ винно ще моратористамъ, синдикатовъ, до щадницѣ и наkonto корренте 704.346 ар., а другимъ кредиторамъ 64.005 ар., и т. д.; что кошту администратіи теперь ще выноєтъ 45.395 ар., что навѣтъ заставничій отдѣлъ въ 1885 р. давъ дефициту на 874 ар. 76 кр., и что оотаточно ликвидация довгѣвъ селянскихъ потребає на найменше 10 лѣтъ, — то нынѣ годилоєсь-бы на серію застановиць надъ будучностею, коли вже не „Заведенія“, то тыхъ 2.892 селянъ, что тамъ задовжнили.

Мы пересвѣдѣны, что „Заведенію“, не розпоряджачи значною готѣвкою, буде мусѣло зрѣзигнути на зыковный финансовый операціи, а зъ сумою конечности обмежити, якъ и въ 1885 роцѣ на т. зв. пассивный операціи, и что въ 1886 р. члены совѣта будутъ приневолени до такого кроку, який зроблено 1 мая сего року будѣто на покрьтѣ 73.399 ар. 98 кр., а котрого значенье естъ — кажемо позитивно — нилкзоричне.

Мы рѣвно-жѣ не окрываемо собѣ того, что „Заведенію“ нынѣ вже ликвидиє. Того дирекція теперѣшна лишь не сказала явно, але хто розумѣєсь на билансахъ, хто чувъ изъ устъ даректора Павенцкаго, что сего року важѣйшихъ агендъ финансовыхъ вже не було, что „Заведенію“ поволи звиває филіи, усуває урядникоу, и т. д., — той набере пересвѣдѣнця, что ликвидация почалася на добре.

Россія, якъ то кажутъ, самъ банковитѣ, болѣше гроша не дастъ. И мы не давуємось тому. Тамошній люди не оутъ на отѣлю навѣнъ, чтобы въ дѣраву бочку лали воду, тымъ болѣше, что коли зъ початку оправдѣ повѣрили були мистификаціи, что банкъ захитали

„народовці“, щоб скомпрометувати фракцію русофільську, і повірили були, що тут іде не о ратованні Михалків, Киндлерів е tutti quanti але о спасенні задовжених селян, — то побіжніше, по процесі Михалка вони пересвідчилися що і в одній і в другій вигляд були змістовні. Тому то і не диво, що по процесі Михалка урядовий „Варшавський Дневник“ назвав урядовий „Заведені“ просто з моста — „ворами“ і „мошенниками“... „Чувства благодарності“, підношені на Загальних Зборах широкими устами, нічо вже не допоможуть. Се позитивна річ, а в виді всего того спочиває на членах „Заведенія“ святий обов'язок, взяти ініціативу до Загальних Зборів всіх інтересованих, і уоунувши коштовну адміністрацію прийняти за правильну і як найдешевшу ліквідацію.

Голос наш не має інших мотивів, як лише добро загалу, а именно селян-довжників, вдовичо-сиротської фонд львівської архієпархії, фонди стипендій „Народного Дому“, мораторію, і т. д. Дальше ведення діла, — допустім через 10 років, коштувало-би нас поважну суму 453.950 зр., т. е. десять разів тільки, що коштує нинішня адміністрація, о котрій дир. Павенцій сказав, що єи годі вже далше обмежити. Майже повмиліовну суму викинути на вегетацію „Заведенія“ — се проста божовільність! Ліквідація буде дешевша в четвертину, а наколи буде зручною, то загрозених селян-довжників можна буде переписати до других кредитових інституцій, і навіть на низій процент. Наколи був у нас час і охота зняти долею довжників Банку рустикального, то і до сего діла возмуться люди фахові з охотою. А чи при тмь не дадось-би що пошукати зь описаного теперішню дирекцію мільона на винувників, — се річ не киче ще „неблагонадежна“....

ДОПИСИ.

Зь села.

(Вз справ „Общого рблн.-кредитового Заведенія“.) Давно мені, сь якимсь чолом ще нинішній „проломленій голови“ сміють баламутити тих неведучих людей, котрі ніколи сь „Заведенієм“ не мали діла, мовби то Русини, „народовці“ винні були крахови „Заведенія“, — баламутити, кажу, людей вже і по розв'язанню цілої справи процесом Михалка і товаришів. Я ровкажу, як я мав сь „Заведенієм“ діла.

В „Заведені“ умістив і сиротський гроші. Навближався крах „Заведенія“. Хоч і як прикро було мені, уооному чоловікові, потерпіти шкоду, я, прихвачи до Львова і розв'язавши о стані „Заведенія“, — ршився в патріотизму полішити такі свої гроші в „Заведені“, думаючи собі: зачнуть все витягати, банк мусить крахувати... може днть ясь підтримується... а як і приїде потерпіти, то не мені одному... І я оставив тії сиротські гроші аж до часу, як „Заведені“ затигнуло зв'язну повязку. Тоді, маючи пересвідчене, що банк через мене вже не упаде, я постановив для безпечности гроші отобразити. Не була то надто велика сума, однак, щоб мати певність, що виплати нічо не стане на перешкоді, я споводував офікуна сирот о. Л., щоб засягнув інформації, чи гроші будуть могли бути виплачені. П. Ів. Добрянський переслав отповідь, що по уплаті місяця по виповіді буде можна отобразити гроші без ніякої перепони. Не могучи бути сам у Львові, я уприсив одного зь моїх приятелів, щоб зволів занятися отобразенням часті тих грошей, всего лише 100 зр. Виповідь наступила по всій формі і коли уполнував місяць, мій ласкавий приятель предложив книжочку до ліквідації. На то кажуть ему: „Не можемо виплатити, бо днть часу виповіді минув місяць і день“. Мусите на ново виповісти на місяць.“ Пришло сь отже знов ждати місяць — на тих мизерних 100 зр. Але на тмь не кінець. Решту грошей мала отобразити моя жена. Прихвачи до Львова, удалась лично до „Заведенія“ і предложила книжочки до занотованя виповіді, книжочки на єи імя записана. Урядуючий, один зь директорів бере днть нем книжочки, оглядає на всь сторони, а нарешті каже: „Тії книжочки не можуть бути виплачені, бо власне перед кількома днями оголошено, щоб їх не виплачувати“. На питання, хто мдг сь зголосити, бо щось подібного зовсім неможливе, отказано, що того виявити не можна, і додано ще: „Може вы утклі днть свого мужа!“ На се не було вже иншої ради, як удатися на поліцію. Дперва коли вмішлася поліція, сказали, що „се була лише помилка“, розумієся перепросили, прийняли виповідь, а потому вже гроші виплатили... Се одна ілюстрація поступованя „Заведенія“ вже по повзчч, по санації! То, що в давнм разі втрата сь оскорбляють на честь, що виходять (по санації!) всякі „перешкоди“, — се невно також справа „народовців“! Знаю одну паню, нещасливу вдо-

ву по священнику, котра изь сторони Турки зь п'ять разів була у Львові за своїми грбшми, і все даремно. — а також уже по санації... Я не писав-би о тмь, але коли наасти на „народовців“ повторюється сь та кою безчельністю, — то нехай і се буде відомо. А хто мені тепер скаже, що „русский банк“ заселує на вигляди зь самого патріотизму, — я нині вже на такі понятя стисну плечима.

Н. Н.

Рух в наших читальнях.

Читальня в Звиничі коло Чорткова. На основі потверджених статутів отворилася в Звиничі, в пам'ятний день наданої свободи, д. 3 мая о. р., руска читальня. На торжество се явилися лакаво гості: Ви. со. Чемеринський зь Косова, Тачаковський зь Бербівця, Лукашевич зь Бичковця, Чемеринський зь Будзанава і Чубатий зь Чорткова; и. судія Кульчицький зь Будзанава, пані зь Будзанава і Вербовета, п.и. учитель, славетий чч. мбцан зь Чорткова, чч. господарі зь Косова і хор зь сівваків зь-оттам, також чч. селяне изь оусідних сел. По соборнім богослуженню розпочали перш Загальні Збори. Народу було кілька соть голів. По отчитанню і пононенню статутів, вислалося до читальні зь самих місцевих селян 53 членів. Сиділи прехорошій продукції хор сівваків зь оусідного села Косова, підь знаменитим проведомь кошового дая, диригенса хору, и. Вацьняського. Хор сівваків 8—10 пбонь, межі ними: „Ще не вмерла України“, „Я шастний руску матір маю“, „Щасті намъ Боже“ і др. Межі поодинокі пбони вилізувано декламації, отчитали і промови. Паробокъ Никола Сирота добре декламував Н. Устїановича „Третій май“, а 16-літня дівчина Текиа Доскобь отдекламувала дуже добре стихъ „Зівала цвітка“. Михайло Лихий, господар і дая зь Вербівця, горячий патріот, выголосив удачно стихъ „Родна мова“. Також вызначилия красою патріотичній промови і отчиги, именно-же отчиги п. Вільняського, мбцевого учителя, и. Ковальського, учителя зь Окомороща, дальше промови і декламації п. Горюдицького, учителя зь Бичковця, і сердечна-патріотична мова о. Чемеринського зь Будзанава. Вдй були одушевлені. Головою читальні выбрано мбцевого душпаствря о. Ник. Галуциньського.

Читальня в Кристиніополі. Дня 30 л. мая о. р. отбурова о 7 годінй вечерокъ в читальні в Кристиніополі вь окрузі Сокальській, на котрімь зобразили мбцане зь женами і деякі люди зь близкого оусідства. Мбцаньско читальня в Кристиніополі заснована передь 1½ рокомъ не могла до тепер наукового вечерку у себе устроити, а то по причині закулисових натригъ людей, котрі не раді тому, щоб овітло науки ширілося межі нашимь мбцаньствомъ. Вечерокъ отбурова вь красній і обширній сали монастиря оо. Василіанъ, яку Воч. о. И. Кучинський, игуменъ мбцевої, радо отступив для наукового збору. Коли зобразили заняли свои мбци вь сали украшеній портретомъ Гго Вел. цсаря, де мботится і портретъ славного воеводи Салезія Потоцького, фундатора монастиря оо. Василіанъ вь Кристиніополі і звбтного зь голосного процесу о родиною гр. Коморовскахъ про смерть ихъ дочкы Христини, открийв вечерокъ о. В. Чернецкій вступнимъ словомъ взываючи мбцанъ, щоб горнулись до просвіты і численно виповувалися вь члени читальні. По отспіванню цсареви многогдотства, выголосив першу лекцію, отповівдо до уложеної програми, о. К. Селецький зь Жузеля (звбстний патріот і редакторъ народного писма „Кирилъ і Методій“) на тематъ „Боже допоможи, а ты чоловіче не лежи“. Лекція о. Селецького була отарвано оброблена, приложена до життя народу і приступнимъ способомъ выголошена, прото дуже подобалася зображенимъ і була нагороджена оплесками. Другу лекцію мав о. В. Чернецкій зь физики при експериментахъ физикальних, котрымъ мбцане придивлялися зь цікавостю. Межі лекціями сіввав хор зь нотъ підь проводомъ учителя оіву п. Полотнюка, дуже гармонійно кілька народнихъ пбонь. По вычерпаню програмы вечерка і по промові голвы читальні, Василіанна о. Л. Осмбловського, вислалося до 18 мбцанъ вь члени читальні, а послб того завязалося межі зображеними весела розмова при дуже скромній закуці при пиві і хлбб, о яку постарався выдбл читальні. Зббраній подлакувавши преглетентамъ за ихъ труды, о. игумену за отступлену для наукової ділі монастирско сали, о. Осмбловському, Павлу Горбачуку і выдблови читальні за устроєний для науки вечерокъ, розбйшлися о побній годані до мбв. Зь інтелигенції кристиніопольської, мимо листовного запрошеня нхто на вечерку не появився, тому мбцане розмовляли помбж обою, що безбдникъ у вступній мові така правду оказав, що „у інтелигенції кристиніопольської цілий патріотизмъ вь народнихъ шайкахъ і высокихъ чоботахъ, а днть спільно праці для проовіты народної она ухилилася“. — Д.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зь ради державної.) Закимъ приступимо до опрацювання понедількового засіданя палаты полбв, мусимо же хоч коротенько навести змбтъ бесбды поо. Грегра, выголошеної вь суботу по причині закона противъ соціалістбв. П. Грегръ

сказав: „Законъ, який предложило правительство есть лишь средствомъ паліативнымъ. Треба бути стблнимъ, щоб не видбти, яке небезпеченство грозить цілому овітню днть анархистбв. Подбв вь Франції, Бельгії і Америці мусбл каждому чоловікові отворити очі. Найббльше однакож мусбл тї подбв засмугити каждого правдивого чоловікалюбія, що чуті і розумб неодолю низнжихъ верствъ оуоблности, а котрий щиро бажає, щоб та неодоля вже разъ оббччалася. Я єсмь прихильникомъ соціальної реформи і бажаю щиро, щоб оуоблність людска була такъ зьорганизована, якъ сего вимагає вроджене право каждого человека, якъ вимагають моральні понятя рівности і братерства вббхъ людей, якъ вимагає інтересъ загалу. Такий соціалізмъ знаходить чимъ разъ ббльше прихильників, але збблшаючийся зь дня на день анархизмъ робить лшъ ворогбмъ соціалістичнимъ змаганямъ. Мы вбъ переконані, що теперішній устрбй нашої оуоблности не єсть найліпший, не вже щось найвысшого, що може досягнути духъ людскій, і каждый мбгъ не одно зло доглянути, через котре терпять теперішня оуоблність, а хто не доглянув, нехай той зббде до низншихъ верствъ населеня, а душу его перейме страхъ і ббль; бо хто видбвъ людей уганяючихъ підь тягаромъ важкої праці, що за-для недостатчї достаточной і отповбдній поживы не можуть поповнити зьжитой силы; хто видбвъ, якъ люди цбле овоє життя отдали тяжкой оублбжї для оуоблности, а на старбсть ишли безсильні на жерты, щоб прошенемъ хлббмъ докоротати свого вбку; хто видбвъ — а я видбвъ — якъ занедужавшій гануля зь голоду на гною вь стайняхъ лшъ для того, що не мали силъ, щоб ходити хата отъ хаты; хто видбвъ — а я видбвъ — якъ малі дбти выпорпували зь смбты по великихъ мб-откахъ кости, щоб ихъ обгрозити; хто то видбвъ, а ще каже, що теперішній устрбй оуоблний єсть добрий: той не має людского серця вь овоій груди анб вь овоій голові людского розуму. Хто видбвъ і признає розладъ нашої оуоблной організації; хто прійшовъ до переконаня, що отанъ теперішній треба і мусить направити: той єсть вже вь певній мбрї соціалістбмъ, а такими соціалістами — мусу сказати, на честь людскости — єсмь и мы вбъ, і нашимъ обовязкомъ єсть уоунити той розладъ вь оуоблности і не давати до рукъ оублбжї людска, що якъ той Самсонъ бурить цблу будову і самъ вь ній смерть находить, щоб лшъ збмститися на своихъ ворогахъ. Вь тмь видку отже першу задачу мужбвъ стану нашихъ парламентбв, щоб они такъ вели переставку оуоблности, щоб она не розлетблася вь дробній куєт; щоб такъ вели отрую соціального руху і такий надавали їй напрямъ, щоб не перервала тамы і не зруйнувала двотысячної культуры. И що-жъ роблять мужбъ станы і правительства? Погляньмо на Европу. Цблій свбтъ готовится до вбйны; що лшъ трохи має силы, мусить двигати оублбжї; войска чоляются на мільоны; загальне ополчене дає зброю вь руки соціалізму. Що-жъ роблять парламенти, що робимо мы? Ставимо законы, котрі зь другої сторони парализують то, що зь одної доброго зробилося; такъ и. пр. доказъ узббнення, заведеня цехбв вь ремеслахъ, дорожня поживы через мыта і акцизу, великий і малй фидекомисы. На послбдокъ выдумали мы 1) законъ о соціалістахъ і 2) законъ о знесеню оублбжї приояжнихъ оуочтивъ анархистбв. То не оригинальна гадка, а взята зь Нбмечины. Даймо людямъ хлбба, а то ббльше поможе, якъ поліція, анархизмъ щезне окорше, якъ коли-бы за каждымъ обывателемъ отояв оторожъ безпечности. Реформа киче потрібна і розходится лшъ о то, чи починати єи зь горы чи зь долины? Я думаю, що одно і друге небезпечно. Одно лишь єсть, що може по части зарадити злему, то єсть загальне право голосованя; най буде правдиве предствительство народа. — Вь дальшій дебатъ вь понедблбкъ забирали голосъ послы Тиркь, Герббтъ, Кровавтеръ, Хотковский і Гаекъ. Поо. Кровавтеръ каже: Отъ 1789 р. єсть засадою вь вббхъ цивилизованныхъ державахъ, що права вббхъ обывателбв мусать бути рівні. Выемковй закны войскового рода мають лшъ певне стремлене на цблї а держава культурна не повинна того робити. Вь дальшій бесбдї переходить днть на знесенє оублбжї приояжнихъ а оттакъ стараєся выказати, що вь многихъ случаяхъ подбавляла поліція агентовъ, котрі самы намагалися до руху анархистичного, щоб дотычні урядники поліцій мали чимъ выказатися і могли авансувати. (Голосы зь лбвиці: Справедливо. Чи Франкль?) На послбдокъ называє бесбдникъ цілий законъ юридичнымъ монотрумъ и каже, що буде противъ него голосувати. — Поо. Хотковский полемизувавъ зь Грегромъ и называвъ право загального голосованя средствомъ дуже несимпатичнымъ. Для ббднихъ — каже польскій поолъ — не треба голосованя, бо они політикою не займаются; христіанскій соціалізмъ має лбшій средотва. По що, кличе поо. Грегръ: „Дайте хлбба народові!“ Най обб самъ народъ хлбба шукає; дайте ему роботу. — По промові опрацювання Гаека черевано дебату а вб второкъ приступлено до оспціальної дебаты надъ § 1 сего закона. Палата ухвалила уживати вбска замбтъ „рухи соціалія“ „рухи анархистичній“ и що законъ має обовязувати не на пять але на три роки. Внесєне Либакера, щоб цілий проєктъ отослати до комисіи, котра має нарядитися надъ поправками, прійнято 145 голосами противъ 139. — Здаєся, що цілий законъ о соціалістахъ буде ухвалений палатою; до ухвалы потреба двь третй голосовб.

(Афера Янкого.) Fremdenblatt признає тепер, що ген. Янкій бувъ дійсно вь Пятицерквахъ, але додає, що того не можна було ему прець забороити, бо днть бувъ на урлопѣ а не вь оублбжї, отже и не потребувавъ нікому оновбдитися куды їде. Presse доводитъ знову, що Янкій выхавъ бувъ до Пятицерквей вь оублбжї а то для того, бо вже давнйше бувъ заповбв тамъ инспекцію, а коли подаєся о урлопѣ, выхавъ туды не одержавши ще урлопу. Теперъ перебравъ Янкій вже рбшучо до Вадену и вже ббльше не поверне до Будапешту. Вь понедблбкъ и вторникъ бувъ Будапештъ дуже занепокоєний. Роббтникъ, котрого вь понедблбкъ убито, называєся Юрій Прахтеръ і бувъ по званю танцеромъ. Тогожъ дня опалено також на пляцу Бакачъ портретъ одного високого достбйника. Розруха вб второкъ прабрили були такожъ грбзну поставу. Товца, зложена переважно зь роббтникбв, демонструвала насампередъ передъ помешканьемъ Угрона (окрайна лбвица), а оттакъ рушила передъ поліцію, выкрикуючи по дорожї и выбиваючи бкна. Полицію кобну обидано камбнемъ. Дперва коли выршило войско, почала товца розходитися. Арештовано багато ообб. Войска биває на уликахъ. Подббній непокої и демонстрації противъ Янкого и оублбной арміи потворилия такожъ и вь Яворній (Рабъ) надъ Дунаємъ.

(Непокой вь Люблянѣ), що выбухли були ще 3 о. м. по причині откритя споминковой таблїцї поета Анастасія Грина (гр. Авт. Авверга), притихли ледя минавшого понедблка. До бббшой ббйны не прійшло однакожъ. Закончилось лшъ тмь, що Словенцъ высовтали Нбмцбв, а декотрыхъ трошки потурбували. Саму таблїцу замаотили словенскій студенти, обидавши єи каламарями отъ чорнилотъ и лбциями. Нбмецкихъ гостей отпровождало войско о побночи на дворцѣ велбзницѣ, взявши ихъ вь середину вь утвореній якъ на вбйній карѣ. Арештовано 90 ообб, вь котрыхъ однакожъ 50 вже выпущено.

Заграничній Державы.

Россія. До „N. fr. Presse“ доносять вь Петербурга, що тамъ сподбваюся, що пытанє болгарске стане знову на порядку денномъ. Російска праса выказує надбю, що Россія вь обмь олучаю буде самостббно дблать. — Промовы вь Москвѣ и мовчливѣ отановице царя не перестали все ще непокоїти заграницю; оимъ разомъ єсть берлинска праса, котра накликає правительство нбмцке, щоб оно завчасу притговилось на небезпеченство, яке грозить отъ стороны Росіи. Погранична російско-англійска комисія вь Афганістанѣ розпочала вже свои работы. Межі обома сторонами панує якъ найббблша згода. Дня 10 мая ст. ст. запросили були англійскій офицеры російскую комисію на парадъ устроєну по причині именинъ англійской королевы, а російскій офицеры подносили тосты вь честь королевы Викторіи. Вбсти отже, що будтб вь Афганістанѣ мбжъ Россією а Англією настало знову непорозумбне, оутъ неправдаив. — Кїївскій ген.-губернаторъ Дрентеленъ выхавъ зь Кїєва за двобббчною отпусткою.

Англія. Жіємо очевидно вь порѣ кризъ кабинетовыхъ и парламентарныхъ. Теперъ прійшла черга на Англію. Дня 8 о. м. отбурова голосованє надъ другимъ читаньемъ ирляндской блбл — и сталося, що билъ откинено бббшшостєю 30 голосовб. Такъ отже кабинетъ Гладстона побитый. Пораженє кабинету наступило головно через то, що противъ билъ голосували радикалы. Англійска праса прїняла вбстѣ о откинєно билъ отъ великого радостю. Якъ теперъ поступитъ ообъ правительство, на певно ще не звбстно; одно зь двохъ однакожъ мусить наступити: або кабинетъ Гладстона уступитъ, або парламентъ буде розвязаний. Вь кругахъ парламентарныхъ суть переконані, що не заносится на розвязанє парламенту, але що радше буде мусувъ кабинетъ уступити. Зь другої сторони доносять знову, що кабинетъ дораджує королеві розвязанє парламенту, бо коли бь кабинетъ уступивъ, то справы ирляндской не можна-бы вже нбкы залагодити. Пбсла найновйшихъ вбстей мала рада министерства постановити розвязанє парламенту. Тымъ часомъ вь Ирляндї настала дуже напружена ситуація. Оражжыты (протестанты) и католики выстунають дуже ворожо противъ себе а вь кількохъ мбцахъ мало вже навбт прїйти и до кровавой ббйны.

Нбмечина. И Нбмечина має кризу, але кризу свого рода. Звбстно, що финансы короля баварского дуже розотроилися и що самъ король, бодай чи зовбмъ здоровъ на умѣ. Послбдній проявъ вь его поступованю и оспособѣ житя кажутъ противно догадуватися. Дня 7 о. м. отбурова у кн. Лютипольда нарада вббхъ министровъ и тревала цблу годину. Зь сего вносатъ нбмцкй газеты, що криза вже напевно наступила и що ледя день кн. Лютипольдъ буде оголошений баварскимъ регентомъ. — Вь Познані отбурова дня 8 о. м. интронизація новостановленого авеніскопа Диндера, подбасъ котрой интронизація промовлявъ до зббраного народу по польскы. „Germania“ звинає аеп. Диндера за то и каже, що авенікопъ не може зь повнрєнимъ ему народомъ такъ поступити, щоб днть отративъ любовь и пражильнбсть сего народу. — Вь Берлинѣ ходять вбсти, що російскій министръ Гарєвъ їдучи до Франценбаду, має збхатися вь Фридрихсбурге зь кн. Бисмаркомъ.

НОВИНКИ.

— Загальний збір мѣщанского товариства „Порука“ въ Поморняхъ відбувся дня 1 (13) червня с. р. о 3 год. пополуни. Выдѣлѣ запроше рукажхъ патриотѣвъ зъ околищъ взяти участь въ зборѣ и вступити въ члены товариства. — *Чисюда.*

— Русий театр народный переѣздитъ зъ Чорткова до Густына, де дасть кілька представлень. Перше представленье відбулося въ суботу дня 12 с. м.; представленье буде „Панѣ молодѣ зъ Босни“, комична опера И. Воробкевича. Дальшій представленье будуть слѣдующі: въ недѣлю дня 13 с. м. „Вѣдѣ Марта“, народна мелодрама И. Воробкевича; въ понедѣлокъ „Косятина зъ надъ Полтвы“, комедія съ оцѣнками Ф. Кайзера; во второкъ дня 15 с. м. „Зеленый остров“, комична опера Лекко; въ четвертъ дня 17 с. м. „Черный Матей“, народный образъ въ 6 актахъ; въ суботу дня 19 с. м. „Галка“, мелодрама съ музыкою Монюшки, а въ недѣлю „Новый Дворникъ“, народна опера И. Воробкевича. Звертаємо передовѣмъ до нашего патриотичного овященства, щоби зволило ласкаво гостити частѣйше на представленье нашего народного театру и заохочувало такожъ и селянъ до того, особливо на представленье шукъ народныхъ.

— Пресв. еп. станиславскій, д-ръ Пелешъ, має выѣхати дня 8 (20) червня, въ недѣлю Всѣхъ Святыхъ, съ торжественнымъ богослуженьемъ до Манастыриокъ.

— Комитетъ въ Баналюцѣ въ Босни, зложеный зъ президента суда п. Мартехиніо, старосты п. Вѣнера и адъюкта судового д-ра Чайковского надѣславъ на руки Редакціи „Дѣла“ 92 зр. 75 кр., збраний въ Баналюцѣ для погорѣльцѣвъ въ Галичинѣ, съ припорушеньемъ, щоби Редакція „Дѣла“ роздѣлила тую оуму: для погорѣльцѣвъ въ Волицѣ 60 зр., въ Грушовѣ 13 зр., въ Стрыю 12 зр. и въ Лѣску 7 зр. 75 кр. — кромѣ того рѣвно часно пришло на нашѣ руки 5 зр. отъ п. Вломентали въ Баналюцѣ для товариства рукажхъ ремѣсничѣвъ у Львовѣ „Зоря“ и 5 зр. 25 кр. узбранихъ д-ромъ Чайковскимъ (на взорецъ черновѣцкихъ „мурашкѣвъ“) на „Народный Дѣмъ“ въ Черновѣцяхъ. Разомъ 103 зр. а. в. — За воѣтѣи щедрихъ жертвъ поки-що Редакція „Дѣла“ складає Вл. Комитетови и воѣмъ Дателямъ щире оаши Бѣгъ!

— Для погорѣльцѣвъ Волицѣ пришло: о. К. Вѣлѣвичъ зъ Утѣшкова 1 зр.; о. А. Туркевичъ отъ себе и отъ громады Орѣшкѣвъ 6 зр. 33 кр.; о. І. Барвѣнскій отъ себе и громады Постохова 5 зр.

— Для погорѣльцѣвъ Стрыю пришло: о. Т. Мурдакъ въ Швейковѣ 264 зр. (именно зъ акафисту 60 кр., зъ складки въ церкви матерной 104 зр., въ церкви Добровольской 1 зр.); о. Р. Фациловичъ зъ акафисту въ Заставцяхъ 140 зр.; о. А. Туркевичъ отъ себе и громады Орѣшкѣвъ 9 зр.

— Для погорѣльцѣвъ Грушовой и Павки пришло: о. А. Туркевичъ отъ себе и громады Орѣшкѣвъ 18 зр. (до рѣвного подѣлу мѣжъ обѣ потерѣвшіи громады).

— Впр. о. Стефанъ Качала зъ Шельпанъ надѣславъ на руки Редакціи „Дѣла“: для убогахъ учениковъ руской гимназіи у Львовѣ 5 зр.; для товариства „Школьна Помѣчъ“ у Львовѣ 5 зр.; для погорѣлого „Руского Касина“ въ Стрыю 3 зр.; для погорѣльцѣвъ Волицѣ 3 зр.; для погорѣльцѣвъ Грушовой 2 зр.; для погорѣльцѣвъ Чуквы 2 зр.; для хорого зарѣбника Ковальского 1 зр.

— Для „Школьного Помѣчъ“ о. Зах. Подлящекій въ Манастыриокѣхъ 1 зр.

— Ц. к. намѣстництво отмовило просьбѣ комитету помощи для погорѣльцѣвъ вѣдѣ Галичинѣ у Львовѣ, щоби могло збирати жертвы въ цѣломъ краю на запомогу погорѣльцѣвъ въ Волицѣ и другихъ селѣхъ. Отгову свою, переслану на руки кр. о. Павлякова, мотивує ц. к. намѣстництво головню тымъ, що шкоды зъ тыхъ огнѣвъ не такі великі (?), щоби потребували публичного добродѣйства цѣлого краю або значной его части, тымъ болѣе, що публичне добродѣйство дуже вычерпалося на запомогу безъ порѣвнаня тажше дѣтнихъ Стрыи и Лѣска. — Съ выказанымъ тутъ поглядомъ ц. к. намѣстництва мы згодитись не можемо. Хотя въ Стрыю и Лѣску згорѣло по кількостѣ домѣвъ, а в. пр. въ Волицѣ 50, то за то Стрыи и Лѣску мѣста, числять тысячѣ домѣвъ, а село Волицѣ сотку, або мало що болѣе. Пропорціи отраты и нещастя рѣвна. Ба, кобы рѣвна! — але она же и нерѣвно болѣе, бо коли въ Стрыю и Лѣску всѣ дома були асекурованы, то въ Волицѣ, Чуквѣ, Павцѣ, Грушовѣ, Демянѣвъ и т. д. були неасекурованы! На Стрыи и Лѣску, де погорѣли найбільше жида, посылались тысячѣ зъ цѣлого свѣта, а на рускѣ села, де потерѣли нашѣ селяне, плывуть лише дробій лентѣ отъ бѣдныхъ Русинѣвъ. Отмова ц. к. намѣстництва повинна бути показомъ для Русинѣвъ, въ яку сторону мають звернути овою добровѣдну жертволюбивѣсть...

— Персональ филіи „Народномъ Торговлѣ“ въ Коломыи отзавачивъ при тамошнѣмъ пожарѣ. Дѣмъ, де мѣстится „Нар. Торговля“ бувъ zagrożений зъ двохъ боковъ, и въ великій части энергичному ратуковни персоналу „Торговлѣ“ треба завдячити, що огонь зъякализавано.

— „Контролеры прокураторѣвъ“, т. е. жандармы, почали — якъ доноситъ „Нов. Проломъ“ — въ Равѣкомъ повѣстѣ конфискувати выдана общества им. М. Качковского зъ послѣднихъ мѣсяцѣвъ минушого и зъ початку сего року. Бѣтъ то очевидно надъжыть, бо книжки, переуценной ц. к. прокураторією нѣхто не може нѣкому конфискувати. Але въ другой стороны мы звертаємо ува-

гу на золоту науку горячого и дѣяльного патриота п. В. въ Сокальщинѣ, даву Выдѣлови обществу М. Качковского въ статьѣ въ „Дѣлѣ“: „Чому упадають у насъ декуда читальнѣ?“ — Товариство для проовѣтъ народу повинно мати на цѣля єдино проовѣту, а не сходити на поле тои агитаціи политичной, противъ котрой сокальска филія общества им. Качковского мусѣла заложити овоѣй протестъ. Такъ „Календаръ“ на рѣкѣ 1886 зъ-подъ редакціи п. Мончаловского, розсылає читальнымъ русоїюкымъ „Христоматій“ — все то лише безъ потреби стѣгає на общество и на его членѣвъ клопоты — и справа загальна, справа проовѣтъ народу на томъ певно сто разѣвъ болѣе терпѣть, якъ зыкує единица, беручись выкористувати проовѣту для своихъ политичныхъ забатанокъ. Дялито sayeant consules!

— Цѣнаве спростованье. Читателѣ нашѣ пригадують собі, зъ якою заѣлоостою напали були деякѣ польскѣ газеты по пожарѣ Стрыи на доокочныхъ селянъ, що мовъ то они зѣйшлися по огни до Стрыи лише для того, щоби грабити погорѣльцѣвъ. Кореспонденты тыхъ газетъ доказували навѣтъ, що видѣли на власнѣ очѣ, якъ селяне, а навѣтъ и жовнѣры „розкрадали“ тютюнь зъ трафики. Войковѣа команда отже, вступачючисъ за честено выковѣвъ перевела слѣдство и на подѣставъ сего пришло „Gaz. Narodow ой“ слѣдующе спростованье клеветы, помѣщеной въ 90 ч. той-жъ газетѣ: „Судовымъ зѣнаньемъ властителя трафики Мойсея Вегнера стверджено, що запасѣвъ тютюню подѣставъ огню не розкрадено, але они згорѣли и доперва другого або третѣго дня по огни вытѣгали селяне остатки тютюню, котрѣ не мали нѣякой вартости“. Розпасуючисъ зъ такою ненавистю о рукажхъ селянахъ подѣ титуломъ „Chorstwo“, кореспонденты польскихъ газетъ забули на пословицю: „кто pod kim dolki kopie“... Ихъ „гласъ вопіющій“ почувли и Англичане, не знаячѣи отнѣсѣтъ народныхъ въ Галичинѣ, и гейже зъ воєи силы на польского хлопа! Оружіе звернулось отже противъ тыхъ самыхъ, що его на другихъ были вымѣрили.

— Смерть отъ грома. Зъ Чернелева руского пишущѣ намъ: Дня 5 л. червня с. р. около 1 годины зъ полудня ударивъ, по одногодинѣи сильной зливѣ въ Чернелевѣ рускомѣ, грѣмъ въ хату господара Ивана Шеленки. Коминьомъ пѣшовъ по-при отовѣвъ межѣ двѣрима а припѣчкомъ, вываливъ при отовѣвъ трѣшки глины и забавъ 19-лѣтню молодяцю Текию, господарску дочку. — Грѣмъ ударивъ еи въ самѣ вершокъ головы, спаливъ чепецъ и волосѣ подѣ нимъ, поїшовъ хребтомъ и правую ногу, выпаливъ дѣру въ оорѣчѣ при колѣнѣи и пѣшовъ отгакъ въ землю. Въ хатѣ було 4 людей, нѣкому болѣе нѣчого не сталося. Молодица, що лѣшь прѣйшла була зъ хуотами отъ воды, и сѣвши на примурокъ коло порога, брала собі ѣсти зъ припѣчка. Была комина на крышѣ отало дымитись, але кількохъ оубѣдѣвъ чимъ борше оканули кілька снѣпковѣвъ, а решту дощѣ заливъ. Оѣмъ лѣтъ тому ударивъ тажже грѣмъ 6 сериѣи о кільканадцѣи кровѣвъ отъ сего мѣсяца въ хлѣвъ. Сѣ оба мѣсяца положенѣи найниже въ Чернелевѣ, а болѣе половина села лежитъ на горѣ. Люде не памятають, щоби въ другой, вышѣи части села бувъ коли громовый ударъ.

— „Новый пророкъ“. Пишущѣ намъ зъ Товотова коло Грималова: Дня 1 л. червня попрашавъ съ оимъ свѣтомъ молодецкѣи рабинѣ. Передъ смертію выкочивъ онъ въ пророка и такъ вѣщувавъ: На жидѣвъ зайдѣе небавомъ бѣшка за то, що не придержуются крѣпко своєи вѣры, а онъ самъ иде теперь до неба робити угоду межѣ трома пророками, котрѣ посварилися: одинъ называє Бога, щоби овѣтъ перевѣрнуть; другій радить, щоби воѣхъ иновѣрцѣвъ побивъ; третій, найотаршій благає Бога, щоби воѣхъ жидѣвъ поклѣкавъ до себе. Пророцтво се дуже вразило воѣхъ околочныхъ жидѣвъ...

— Змѣна въ войску. Галицкѣи и чешкѣ баталіоны краєвой обороны (яндѣверы) будутъ перемѣненѣи на баталіоны стрѣльчѣи и въ наслѣдокъ того одержать новѣи мундурѣи.

— Староста зъ Перемышлянъ п. Іосифъ Соневицкѣи перенесеный на старосту до Сянытина.

— Бурса у Львовѣ. Дирекція товариства науковои помощи у Львовѣ оголошує конкурсъ на рѣкѣ школьный 1886/7, а именно: на 3 мѣсяца безплатнѣи евентуально платѣи за малою доплатою и на 10 мѣсяцѣ платныхъ отъ 10 до 15 зр. мѣсячно зъ горы. Тѣ, що хотѣтъ примѣстити своихъ сыновѣвъ, учащаючихъ до школы єереднихъ у Львовѣ, мають внести подана найдѣльше до 1 липня с. р. до дирекціи товариства помощи науковои у Львовѣ, ул. Скарбѣовска ч. 39, и долучити: метрику уроженѣи, свѣдѣцтво здоровья и щещеной ошѣи, свѣдѣцтво школьнѣи зъ першого курсу и посвѣдченье дирекціи школьной зъ другого курсу, свѣдѣцтво убожества, зѣобовязанье: кѣлько и въ якій оспособѣ хотѣтъ платити. Сыны учителей мають першенство до принѣтия. Подана внесенѣи позѣйше — не будутъ уважливѣи.

— Въ оружнѣмъ судѣ въ Самборѣ отбулѣи сего мѣсяца дѣвъ розправы, де яко обжалованѣи выступили особы зъ околици Дрогобыча. Въ одной зъ тыхъ розправъ передъ судѣиѣи присяжными мали боронитись три селяне, одинъ зъ Волѣ Якубовоѣи, а два зъ Добровѣлячъ, отъ закиду „анархизму“, оскорбѣи маєтатѣи, и т. п. Приножній признаѣи ихъ вину а трибуналъ засудивъ ихъ на 1½ и 2 роки взынѣцѣи. Про хѣдъ сѣи розправы нѣгде нема ширшой звѣстки. „Czas“ при той нагодѣ нападеа на читальнѣи рускѣ дялито толькѣи, що засудженѣи рускѣ селяне были письменнѣи! Друга розправа велася противъ богатого жида Либѣрмана, властителя копанѣи въ Борыславѣ, за публично насильство, ошеченѣе черезъ подмову

другихъ жидѣвъ, щоби оббили немалою ему конкурента Нѣмца Кумеркера, агента зъ Вѣдѣи. Трибуналъ засудивъ Либѣрмана на 5 мѣсяцѣвъ; жидѣвъ, (що были Кумеркера) Бравнера. Вехсельберга, Гольдѣшера, Вирцберга, Вильфа и Лихтенштайна по 6 тыждѣвъ; а кѣлькохъ жидѣвъ за фальшиву присягу по 4 мѣсяцѣ.

— Антипаръ въ Яворѣвъ, п. Володиславъ Ляховичъ, доставъ отъ механика Шнайдерѣи, антѣомита зъ Вѣдѣи, петицію о святкованѣи недѣлѣ, вымѣрену противъ петиціи жидѣвъ за неосвяткованѣемъ недѣлѣ, съ просьбою о зѣбранѣи подписѣвъ подѣ петицію а пересланѣи еи до Радѣи державной. П. Ляховичъ звернувъ петицію Шнайдерѣи и ще полаявъ его за то, що въ петиціи знаходѣются выхѣлки противъ польскои грамматики. Шнайдеръ отписавъ на то п. Ляховичевѣи, що „Apothekerlein“ не може судити о языкѣи, и подписавъ: „Mit der einem J u d e n gebührenden Achtung — Schneider“. П. Ляховичъ обжалувавъ Шнайдерѣи а образу чести за слова „Apothekerlein“ и „Jude“. Судѣи у Вѣдѣи выдѣвъ вырокъ увѣнчавшій п. Шнайдерѣи, не добавивши оскорбѣи нѣ въ одинѣмъ, нѣ въ другѣмъ словѣ.

— Дробѣи вѣсти. Цѣсаръ дарувавъ зъ приватныхъ фондѣвъ 100 зр. запомоги на будову церкви въ Єзуполи, а громадѣ Свидици 50 зр. на будову школы. — Головно-командуючѣи въ Галичинѣ кн. Виртембергъ вернувъ вже до Львова зъ подорожи по Выходѣ. — Ректорѣмъ политехники у Львовѣ выбранѣи на рѣкѣ 1886/7 проф. Богданъ Маринякъ. — Вице-президентъ дирекціи окарбовоѣи бар. Іоркашъ Кохъ выѣхавъ до Карльсбаду. — Іоганъ Ф. Конрадъ, коваль зъ Москалькѣи, коло Косова перейшовъ зъ протестантизму на гр. кат. обрядѣ.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Презенту одержали оо.: 1) Николай Стрѣльбицкѣи зъ Яоникѣи, на пар. Янѣвъ, дек. городѣского; 2) Ант. Нижанковскѣи, пар. Яцова, на Ясниска, дек. львовского загородского, 3) Ярославъ Бачинскѣи, сотруд. въ Могильницѣи, дек. теревельского, на Григорѣвъ, дек. бучачкого, еп. станиславского.

Позволенье до испыту конкурсового въ дѣнѣхъ 29 и 30 червня с. р. одержали оо.: Ант. Желеховскѣи, кап. въ Бережницѣи и Павло Фалиповскѣи, кап. въ Новонивѣи. На мѣсяцъ жовтѣи одержавъ позволенье о. Петро Шанковскѣи, сотр. въ Голуботѣвъ.

Додатокъ особистый на 100 зр. удѣлило намѣстництво до кѣнца 1887 р. о. Данилу Крупцѣи, кап. въ Подбѣрцахъ.

Отпустку одержали оо.: Мих. Шведзицкѣи, пар. въ Мшанѣи, на 6 недѣлѣ; Емилій Целевичъ, кап. въ Кабарѣвъцахъ, на 8 недѣлѣ.

Делегатомъ ординаріатскимъ на испытъ въ мужескомъ карнѣмъ домѣ въ дѣнѣхъ 15 и 16 с. м. назначенъ кр. І. Величко.

Вѣсти зъ епархіи Станиславской.

Введенъ оо.: Іоганъ Заклинскѣи яко сотруд. прив. въ Жабю-Ильцѣ; Вао. Кархутъ яко завѣд. въ Пиличу.

Заевдѣтельство въ Падякахъ одержавъ о. Стеф. Чолганъ, прив. сотрудникъ тамъ же.

Сотрудничство въ Ромашѣвъ, дек. чортковского, одержавъ новопоставленѣи пресвитеръ о. Ник. Бачинскѣи.

Отпустку одержали оо.: Вао. Крыницкѣи, Левъ Мацѣлинскѣи и Мих. Гулла зъ Борщевѣи на 8 недѣлѣ, Ник. Дебельскѣи зъ Ключевѣи на 6 недѣлѣ.

Консисторіѣи вставилася до президіи намѣстництва: 1) о позволенье на канон. институтію о. Романа Латвиничѣи зъ Далешевѣи на Лѣски, дек. жуковского, 2) о системизованье сотрудничества въ Городку; 3) отнесласъ до митроп. консисторіи о завѣзванье о. Ярослава Бачинского зъ Могильницѣи до кан. институтіи на Григорѣвъ, дек. бучачкого.

Испытъ конкурсовый о бенефиции назначенъ на дѣи 1 и 2 липня с. р.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Выдачѣи „Библиотѣи музыкальной“ звѣщаютъ П. Т. интересованыхъ, що тѣми дѣиѣи выйдутъ „Quodlibet“, цутпурѣи зъ руско-украиньскихъ пѣсень М. Лисенка, яко семей вышукѣи, и solely баритоновѣи проф. Н. Вахнянина „Помарѣла наша доля“, яко осьмый выпускъ „Библиотѣи музыкальной“. Выданье „Quodlibet-a“ опѣзничѣи за-дѣи значного объема (12 картокъ). Щоби отже надолжити теперь то опѣзненье, выйдутъ наразѣи два выпуски. „Quodlibet“ (съ партитурою и каждый голосъ на окремѣи картцѣи) буде коштувати 30 кр., а „Помарѣла наша доля“ (партитурѣи съ фортепиано и голосъ на окремѣи картцѣи) 10 кр. Выдавѣи „Библиотѣи музыкальной“, улѣи Скарбѣовска ч. 2, І. поверхѣи.

— „Вѣстникъ Станиславской епархіи“. Подѣи таковыи заголовкомъ має выхѣдити въ Станиславѣи нова руска газета два або три разы на мѣсяцѣи. Зѣбѣтъ сѣи часошныи має бути чисто церковный. Кошты сего издавничества будутъ покрыватись въ той оспособѣ, що каждый самоотѣиный овященникъ буде обовязанѣи вложити въ канцеляріѣи еп. Консисторіѣи 2 зр. Прочѣи выдатки будутъ покрыватись зъ тыхъ самыхъ средствъ, зъ якихъ покрывалися досѣи куренды.

— Рука Читаниѣи для III клѣасы шѣлѣ єереднихъ (и семинаріи учительскихъ) уложивъ Омелянъ Партицкѣи. Львовѣ, 1886. Накладомъ краєвого фонду. Зъ друкарнѣи тов. им. Шевченка. Цѣна 1 зр. Сторѣвъ 320 + IV бѣжки. Читанка мѣститъ въ

собѣ 125 номерѣвъ, прозою и стихомъ, зъ повѣсти исторіи, этнографіи, географіи и наукъ прирѣдничихъ. Статьѣи съ подписѣи авторѣвъ зъ Украины, Галичинѣи и Буковинѣи и по болѣшой части акцентованѣи.

— Рука Читаниѣи для IV клѣасы шѣлѣ єередныхъ (и семинаріи учительскихъ), уложивъ Омелянъ Партицкѣи. Львовѣ, 1886. Накладомъ краєвого фонду. Зъ друкарнѣи тов. им. Шевченка. Цѣна 1 зр. Сторѣвъ 336 + IV бѣжки. Читанка мѣститъ въ собѣ 107 номерѣвъ рѣзнодорожного предмету, съ подписѣи авторѣвъ (въ томъ числѣи и цѣлый перекладъ „Слова о полку Игоревѣ“ съ поясненіѣи). Отъ стор. 301 до 336 умѣщенный „Додатокъ“, трактуючѣи коротенькѣи про исторію нашої литературы. Назовѣмъ дѣтничѣи статьѣи: 1) Литература староруска; 2) Правда Рука; 3) Слово о полку Игоревѣ; 4) Образѣи староруского книжного языка; 5) Образѣи староруского народного языка; 6) Руокѣи школы въ XVI и XVII вѣкахъ; 7) Пѣсни народны; 8) Народно-руска литература на Украинѣи; 9) Важѣишій писателѣи украиньскѣи; 10) Народно-руска литература въ Галичинѣи; 11) Писателѣи галицкѣи и буковиньскѣи. Тутъ поданѣи коротенькѣи житѣишѣи и характеристики зъ писателѣи украиньскихъ: Ивана Котляревского, Григоріѣи Кѣйтки, Николая Костомарова, Амвросіѣи Метлинского, Тараса Шевченка, Олексѣи Сторѣженка, Марка Вовчка, Олександра Кониского, Пантелеймона Кулѣшѣи и Ивана Нечуѣи-Левицкѣи, а зъ галицкихъ и буковиньскихъ: Маркіѣиана Шашкевича, Николаѣи Устѣиновичѣи, Антона Могильницкѣи, Юріѣи Федьковичѣи, Василя Ильницкѣи и Данила Млаки.

— „Обрушѣицѣи“. Повѣсть въ двохъ частѣи зъ оуобщного житѣи полѣскои краины, П. Ланской. Зъ великоруского переклада * *. У Львовѣ, 1886. І-шѣи томъ обнимає 170, а II-гѣи 169 сторѣвъ 16-ки. Змѣстъ и тенденціѣи повѣсти выказанѣи въ „Передѣмъ Словѣ“ до переклада. „Отѣи въ перекладѣ образъ — оаказано тамъ, — представляющѣи долю народу бѣлоруского подѣи панованѣемъ русоїюкымъ, урядованье тамошнихъ институтѣи громадскихъ, мировыхъ судѣивъ и властей политичныхъ, называныхъ тамъ загальнѣи „обрушѣицѣи“ т. е. людей, котрѣ хотѣли-бы змоосковити а прѣтомъ оббрати зѣ всего воѣи не-русскѣи народѣи въ Россіи. Образъ се правдивѣи, а воѣмъ не охѣднѣи отъ декламаціи русоїюкыхъ олавнофильскихъ комитѣи въ ихъ прихильникѣи. Хто не слѣпнѣи, а хоче бачити, нехай порѣвнає той образъ съ тымъ, що еи и може бути въ Галичинѣи, а промѣи свѣтла, що мѣститѣи въ кождѣи правдѣи, отверне може кого отъ наирѣику по дорожѣи, на котру вѣтупасѣи бездумно або подѣи впливомъ отрати и безъ свѣдомости, що дорожа та веде до згубѣи власного народу.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Выстава въ Черновѣцяхъ. Отѣи 5 вересня ажъ до 5 жовгня с. р. буде въ Черновѣцяхъ отбуватѣи выставка предметѣи зъ господарства рѣльного и лѣоового, ремѣсничихъ и машинъ. Выстава продуктѣи рѣльничѣи и лѣсницѣи, звѣратѣи и вырѣбѣи промыслу домашнего естѣи лише выставою краєвою и обмежаєтъ на такіи предметѣи лишь зъ Буковинѣи; выставка же ремѣсничѣи и машинъ естѣи межинародна а надѣсланѣи на ню вырѣбѣи ремѣсничихъ и промысловыхъ, а отгакъ и машинъ зъ захѣднѣи провинціи державѣи и зъ Угорщинѣи, каже оспѣдѣнатѣи, що она выпаде добре. И зъ Галичинѣи насѣли вже многѣи зголошенѣи на выставу ремѣсничѣи, а живѣи учаотѣи галицкихъ ремѣсничѣи и промысловѣи була-бы дуже пожадана. Въ выставѣи возмѣтъ участѣи ц. к. музей для штуки и промыслу, технологичный музей у Вѣдѣи, кѣлько фаховыхъ и другихъ школѣи промысловыхъ за позволенѣемъ правительства, котрѣ обѣяло такожѣи нагородѣи державнѣи побѣдѣи тыхъ, котрѣ буде роздѣляти комисіѣи выставова. Зѣдѣиця львовско-черновѣцко-лѣска удѣлила для предметѣи выставовыхъ для выставѣи, особѣи оупровѣдѣиющихъ и для гостей значне улѣкшенье, взглядыи зменшенье цѣны ѣзды и перевозѣи.

— Субвенціи на цѣли рѣльничѣи. Мѣнистеръ рѣльничѣи асигнувавъ або зарезервувавъ для зарѣи ц. к. Товариства господарского у Львовѣ 1,500 зр. для выставки околужной въ Белзѣи; 1000 зр. на куино и продажѣи зо зниженѣи цѣнѣи насѣи лѣну и на поширанье огорожѣицѣи; 300 зр. на закупно и розпродажѣи зо зниженѣи цѣнѣи насѣи росланѣи пашныхъ; 15,000 зр. на подѣсѣи хѣи товарѣи; 500 зр. на подѣсѣи хѣи овинѣи и овецѣи, а 150 зр. на субвенціи для пасѣицтва.

Послѣдній вѣсти.

Будапѣицѣи дня 9 червня. Нынѣи вечерѣи розрухи вновь повториляся. Величѣица маса народу зѣбралася на пляцу передъ музеѣи, выѣмѣиѣи полиціѣи. Озацѣиры полиціи три разы завѣдѣвали товпу, щоби розѣишлася, коли однакѣи она не уступалася, закомендовано „штурмѣи“ и полиціѣи кинулася съ багнетѣи на масу. Богато людей ранено. Около 10 год. вечеромъ уступила полиціѣи, а на еи мѣстѣи выступило войско, и теперь розпочалася правдивѣи вѣиѣи. Войско рубало безъ пощады. Богато особѣи, а межѣи тѣми такожѣи и женщѣи, поранено. Одного вечерѣи Петрака проковѣи войскѣи багнетѣи на смерть, а яко-мусъ урядниковѣи гузарѣи розрубѣи шѣблѣи

голову. На улице Андрашого нароби́въ на-
рѣдъ богато школы. Доцера около пѣвнчи
наставъ спокій. Кажуть, що Янскій мав вы-
звати Тису на поединокъ. — Цѣсаръ заво-
вавъ до себе на аудіенцію головн-командую-
чого въ Будапештѣ ген. Едельгеймъ-Дюля
до Вѣднѣ и онъ бувъ вже тамъ въ среду въ
полудне. — Цѣле мѣсто выглядає мовъ одно
велике побоище.

Переписка Редакціи и Администрации.

А-р С. А. Д. въ Жовки. Повѣсть „Набобъ“
скончатся саме съ концемъ червня; маєте отже
донлатити ще 2 зр. — Вл. К. Н. въ Мостарѣ. За-
плачено до 31 марта, въ своѣмъ часѣ пригадайте
ще на змѣну адресы. — Вл. В. Т. въ Княдворѣ.
Заплачено до 31 марта послѣ руского членова.
Дня 2 мая мы не достали отъ Васъ 1 зр., а
высылки „Дѣла не задерживали. — Воч. А. Б. въ
Товстовабахъ. Ваша предлата скончалася ще 31
грудня 1885. — Воч. Ал. Зак. въ Бог. Вчера мы
выслали листъ.

Подяка.

Дня 16 червня с. р. попрощався съ симъ
свѣтомъ возлюбленый нашъ отецъ Стефанъ
Бѣгунъ въ Снятинѣ. Чуюмоа обовязаный
зложити прилюдну подяку Воч. Антонію Сабату,
пароху въ Залуча надъ Черешомемъ, Воч. о.
Омельяну Ганкевичеву, пароху въ Снятинѣ, и
Воч. оо. Сѣчынскому и Матковскому, сотру-
дникамъ въ Снятинѣ, за торжественну отпаву
службы Божой при похоронахъ. Воч. оо. Ганке-
вичеву и Сѣчынскому за отпаву парастаювъ
въ домѣ помершого, якъ такожъ Воч. о. Сѣчын-
скому за выгослошене красной и чувствительной
проповѣди надъ гробомъ. За сѣ воѣ священодѣ-
ства, выконанъ безъ найменшой вынагороды,
оключаемо найцѣннѣшу вдячнѣсть, котра зѣстане у
насъ до гробу.

Не менше дякуемо Вл. пп. Савкевичеву,
Равилюку, Цѣховскому и воѣмъ Чч. мѣщанамъ,
котрі для браку пѣвца церковного занялись
краснымъ свѣтомъ церковнымъ, а навѣтъ на пе-
ремѣну несли на отдалене кладовище домовину
на раменахъ. Такожъ оключаемо вдячнѣсть Ч.
Братотвамъ церковнымъ Снятинскому и Кула-
чынскому за труды при украшеніи оумного обра-
ду, якъ такожъ воѣмъ Чч. жителямъ Снятина,
що зѣбралися такъ членовно огдати Отцю нашо-
му послѣдну прислугу!

Снятинъ дня 24 мая 1886.
О. Бѣгунъ, учитель; І. Бѣгунъ, учитель, — сыны
Марія Гарновска; Юлія Ясьмьска; Катерина
Костиневичъ, — дѣтки.

Надѣслане.

Треба бути завчасу осторожнимъ. Воѣ, що ма-
ють густу кровъ и въ наслѣдокъ того страждають на опары,
набѣръ крови до головы и груди, геморойды и т. д., не
повинны залишити удержувати свое тѣло свѣжымъ и здо-
ровымъ черезъ очищану кровяну курацию, котра коштує
лишь колька крейцарѣвъ дешево. Найлѣпшимъ средствомъ
до того суть швейцарскіе пилулки антикара Р. Брандта,
котрі можна достати въ аптекахъ по 70 кр.; треба лишь
добре уважати на подписъ Р. Брандта.

Лѣчебница Львѣвска

плянц Академичкій ч. 1.
Щоденна ординація безплатна для
убогихъ хорыхъ.

Салл	Отдѣлъ	Роди- ны	Лѣкаръ
I	жѣночнхъ	9—10	Д-ръ Сельскій
	хирургичн.	10—11	Д-ръ Шрамъ
	очнхъ	12—1	„
II	внутрѣшн.	9—10	Д-ръ Ст. Яна
	дѣтей	11—12	Д-ръ Страдскій
	венерич. и напѣкорныхъ	12—1	Д-ръ Татар- чукъ

Дирекція Заведенія.

„ДЫМЪ“

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., съ пересы-
кою 1 зр. 70 кр.
Достати можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Станиславской.

Звертаемо увагу на оголошене Л. Чиньского въ
Ярославѣ о его знаменитомъ „Медовнику гігіеничному“,
первѣмъ средствомъ узуваючѣмъ всякій хоробы и ведуги ор-
ганѣвъ травленіи. Вырѣбъ сей можемо каждому найсовет-
нѣйшо поручити и треба бажати, чтобы знаходився въ кож-
домъ домѣ.

Въ Кобыловолокахъ

почта Янівъ коло Теребовлѣ отвѣраєся съ днемъ
1-го липня сего року

Школа для учителей нотного-хорального свѣву

пѣдъ проводомъ пана Панталеймона Семизроума,
фахового музика и свѣвака, що укрѣпляетъ курсы
науки въ консерваторіи музичной и школѣ
свѣву.

Курсъ триває отъ 4—6 мѣсяцѣвъ.
Наука свѣву буде удѣлятися разомъ съ
грою на фисгармоніи. Условія за науку сутьъ
якъ найпростѣйшіи. Влаше о нихъ, кождей,
що охоче поспити въ сѣ школу, зволить лас-
каво porozumѣтись писемно съ п. П. Семиро-
зумомъ.

Харчъ и помещане знайдѣсь у поодинокихъ
господарѣвъ за отвітною вынагородою.

Убѣгателѣ зволить якъ найскорше зголо-
шуватися. 1—3

Антика РУКЕРА во Львѣвѣ

поручає 1563 161—?

препараты зъ гумы и вырѣбы кавчуковъ
для потребъ хирургичныхъ и иныхъ подобныхъ.

„Народна Торговля“ у Львѣвѣ

удержує на складѣ и поручає:

Свѣжій воды минеральн.

Вода Биливска квасна „Зауеръ-Брунентъ“ елиш. по 26 кр.	
„Хебека (Егерска) Францъ, Зальцъ и Визенъ“	26
„Емске жерело Кренхенъ и Кисель“	26
„Гисенблеръ королевске Отто жерело“	22
„Глайхенбергска зъ жерела Константинъ“	30
„Содова „Галлеръ“	40
„Ивонинка“	33
„Карльсбадска Миль, Шляхъ и Штрудель“	34
„Крайцбахеръ“ жерело Бансавеги	38
„Киссингска, жерело Ракочи“	42
„Криница“	28
„Маріенбадска „Крайцъ и Фердинандс- брунъ“	28
„Гѣрка Гувиди жерело Яношъ“	28
„Осенеръ“	28
„жерело Францъ-Иосифъ“	28
„Викторія“	28
„Сельтерска“	26
„Сельтерска камѣнка“	20
„Швальбахска „Стральбрунъ“	28
„Цавиница Іозефиненъ, Магдалененъ и Стефанъ“	28
„Вичи Честет. градегринъ“	48
„Вильдушска жерело Георгъ-Викторія“	42
„Жегестѣвска „Зауербрунъ“	28

При высылцѣ найменше 25 флашѣвъ чи-
слится опакованье по 2 кр. отъ флашки вразъ
съ скринкою; при меншій высылцѣ опакованье
дорожше.

1649 6 0 Зарядъ Народной Торговлѣ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1598 23—?
купе и продає
всѣ эффекты и монеты
пѣдъ найпріступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованій,

котрі послѣ закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвышней постановы зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталѣвъ фон-
довыхъ, пуциларныхъ, кавцій суиружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадія

можно въ сѣй Конторѣ получить.
(до вылосованя съ 10% премію т. е. по 110 за 100)
Всѣ порученія зъ провинціи выконуются безъ
проволати по курсѣ дневнымъ, не числячи нѣякои провизіи.

Оповѣщене.

Понеже знаю, що Высокоповажаній отцѣ духовній
уряджуютъ при церквахъ хоры, прото поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОНИИ (або ФИСГАРМОНИИ) ДО УЧЕНІЯ СЛѢВУ.

Высокоповажаный п. прѣс. Н. Вахнянинъ купивъ до
русской гимназіи у Львѣвъ инструментъ моего вырѣбу и мо-
же дати Высокоповажанымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ
дуже пожиточный инструментъ найлѣпшу инормацию.
Цѣна тыхъ инструментѣвъ отъ 70 зр. а. в. и выше.
Дає такожъ на раты.

1661 95—? Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВНЬСКИЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-
моніи у Львѣвъ, ул. Хоружина ч. 9.

Масу до запуска пѣдлогъ

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львѣвъ. 1681 67—0

Переислудочимъ даємо отпѣвданный рабать.

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медовниковъ и сухариковъ, вынаходця „медовника гігіеничного“ въ Ярославѣ.

Партію гігіеничныхъ медовниковъ вырѣбу Вашою фабрики я о-
державъ; я пробовавъ сей медовникъ въ шпиталѣ раненыхъ жовнѣ-
рѣвъ сербскихъ, котрыхъ въ моѣмъ шпиталѣ мавъ я якъ разъ 425, а
всѣ тяжко раненіи. Головно симъ роздѣляюмо тѣ медовники и то
тогда, коли сѣ тяжко раненіи не могли травити найлѣк-
шихъ и найлѣпшихъ стравъ, роздѣляюмыхъ въ шпиталѣ — по
короткомъ часѣ доставали здоровый аппетитъ и охоту до їды, желу-
докъ и найтяжше хорыхъ раненыхъ, оперованныхъ пріймавъ сей ме-
довникъ, раненій приходили до силъ, до бѣлого и здорового
выгляданя, а що такожъ я спостерѣвъ, що въ наслѣдокъ сего ме-
довника функціи желудково-кишкѣвъ зовѣмъ регулювалися.

Раненій и оперованій называли Вашъ медовникъ „польскимъ хлѣ-
бомъ“ и скоро я войшовъ до салъ раненыхъ, кликано зѣ всѣхъ сто-
рѣвъ, „чи нема вже больше того польского хлѣба, що намъ додає
силъ и житія“.

То спонукое мене просити о безпроводочну высылку новой пар-
тіи зъ 600 штукъ. За першу послыку дякую Вамъ — дуже богато хо-
рыхъ вымарѣвѣвъ, умизерованыхъ въ наслѣдокъ ранъ, операций и
хорѣвъ желудковыхъ завдану сему средству, котрому мушу припи-
сати свойства лѣчебны, поверненіе до своихъ силъ — бо коли
тяжко раненій и оперованій не могли пріймати нишою поживою, поправлявъ про-
цѣсъ травленія и приводивъ желудокъ до того стану, що могли
оттакъ жи витися и другими стравами.

Дѣйстви повиненъ-бы кождей болѣйшій шпиталь именно хирур-
гичный уживати сего медовника яко поправляюще-лѣчебного средства.
(Печать)

Д-ръ Ромуальдъ Далльмаеръ в. р.

Щефъ шпиталю войскового въ Нишу (Сербія.)

Нинѣ 14. Цѣтня 1886.

1602 7—0

Медовникъ гігіеничный Л. Чиньского въ Ярославѣ можна достати у
всѣхъ торговлѣхъ корѣвнихъ и антикахъ по 20 кр. за штуку.

5 килевѣ

БОЧѢВКИ ВИНА

поручає

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1545 (19—54) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочѣвка Гегеляйского столового . 2 зр. 10 кр
1 „ Гегеляйского столового луч-
шого якості 2 зр. 30 кр. и 2 „ 50 „
1 „ Гегеля, отол. ароматичного 2-70 и 3 зр.
1 „ Самородного вытравного . 4 зр. 30 кр.
1 „ Ермелеки-Бакаторъ отол. 2 „ —
Червоныя вина: 1 бочѣвка Vizsontai 2 „ 50 зр.
1 бочѣвка Vizsontai старе . 3 „ —

Повыше наведеній цѣны розумѣются вразъ
съ бочѣвкою окованною желѣзными обручами и о-
плаченныи портѣмъ почтовымъ, такъ що благо-
склонный отбиратель жадныхъ больше коштуєтъ
не поносивъ. Купуючи
вина особито толькѣ у
продуцентѣвъ ручнѣ за
здоровѣ добрѣ, натураль-
ный и лучший вина якъ въ
Вершецѣ, и проситъ о ла-
окавий замовленія.

NEUE (13.) UMGARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.

Brockhaus' Conversations-Lexikon.

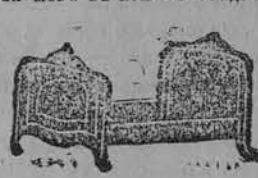
Mit Abbildungen und Karten.

Preis a Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBFRAZ FL. 5.70. O.W.

Величезній страты, якъ потерѣла велика лондоньска фабрика мебѣвъ
въ зѣлзѣ Goddette Brothers and Comp. при неодавнѣмъ паденіи глосбѣвского
банку, захитали нею такъ, що она постановила закрыти фабрику и выпродати
всѣмъ масами нагромадженъ въ запасѣ знаменитъ мебѣвъ зѣ зѣлзѣ, преміо-
ваній на всѣхъ выставкахъ золотыми медалями, за четверту часть цѣны фабричной.
Я предлагаю отже передай менѣ въ комисъ згаданнымъ домоу чудно краснѣ

400 штукъ зѣлз-
ныхъ ложѣвъ для
дорослыхъ
Лѣжка въ приби-
женію подобный до
рисууну.

дѣйстви пышна работа
и вѣрѣванна прикраса
каждого помещанія и
каждой комнаты за
скаочну цѣну, яко ще
не було за штуку 8 зр.
(давнѣйша цѣна 32 зр.)

50 кр.). Писемный замовленія выконую также поодинокѣ якъ довго выстає
запасъ, въ заведѣдъ знаменитыхъ примѣрникахъ заравъ за попереднимъ
приславемъ грошей.

Eisenmübel-Lager in Wien Landstrasse. Kriegerstrasse Nr. 11.

Зѣлзѣй лѣжка перевышуютъ особито всякій деревляній въ якомъ не-
бухъ станѣ для того, що забезпечуютъ отъ всякой нужды и нечистоты, мають
невишнущу тревалѣсть и даются складати. 1659 4—15

Змѣна Лѣонялю.

Въ виду подпосаный мавъ честь
повѣдомити П. Т. Публику, що
Славаъ масла, яєцъ и тор-
говню порѣвну
пѣдъ фирмоу
Іосифъ Барухъ Вухштабъ
пѣдъ „Двома золотыми голубами“
мѣсячій до теперъ при ул.
Кракѣвской ч. 25 съ вышнѣйшимъ
днемъ перенесенъ до Рынку ч.
43 (побѣхъ торговлѣ п. Ст. Мар-
кевича).
Дякуючи Поважаній П. Т.
Публикѣ за дотеперѣшій вѣсѣды
поручаєся и дальше ласкавой
памяти. 1665 6—10

ЦУКОРНЯ

К. КРУШИНСКОГО и Д. КНАППА
при ул. Ягайлонской
у Львѣвъ

поручає що день свѣжій цукры
и тѣста, морожене, кандизованъ
овочѣ. Торты и пирамиды на ве-
сѣли и иманіны, выслѣає на
жаданіе до кождоу мѣсцевости
старанно — омакованъ по дужѣ
1664 низкихъ цѣнахъ. 3—4

Универсальный

ПЛУГИ СТАЛЕВІИ
сѣ подрѣзникомъ, чересломъ и ломѣ-
шемъ запаснымъ доставляють

Umrath & Co.
Prag-Bubna

1645 по цѣнахъ 9—?
зр. 32 за 4—8“ глубокой орки
„ 34 „ 6—10“ „ „
„ 42 „ 8—14“ „ „
„ 55 „ 12—18“ „ „

Иллюстриранъ цѣники даромъ и франко

Замѣна Прихода.

Приходъ Залѣвцѣ новѣ
єсть до замѣны за другѣ при-
ходы — коли возможно, одна
церковъ и невеликое господар-
ство. Желаячи замѣнитися зво-
лить зголоситися до подписаного
2—3 Александръ Петровичъ
приходникъ въ Залѣвцѣхъ.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ
конкурентѣвъ не въ силѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такожъ
1666 Веч. Духовенству. 2—?
Замовленія въ мѣсяцъ и въ провиніи
выконуются точно и ретельно. На жа-
даніе выслѣаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

Отъ Руского товариства Педагогичного

можно набути слѣдуючій выдавъ:
Хемія, Роккое, 40 кр.
Гостиница для чемныхъ дѣтей 8 кр.
Малый зѣтриницѣ, 8 кр.
Забави дѣтей, 8 кр. 1535 2—?
Менажеріа, 8 кр.
Вязанна желаній, 10 кр.
Зѣврата домовѣ 1 20 кр.
Зѣврата домовѣ II. 20 кр.
Читанка для молодежи 10 кр.

Іосифъ Турковский

фризьеръ мужескій и дамскій
зѣвѣтна фирма отъ тринадцатъ
лѣтъ при улицѣ Кракѣвской ч. 8,
поручає Поважаній Публикѣ свой
салонъ до голѣня, отстриженія и
фризирования волосѣвъ, такожъ въ аба-
наментѣ. Принимаетъ замовленія на
косы дамскіи и выконує якъ най-
точнѣйше и надретельнѣйше. (24

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 3 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редація „Администрація“ подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженіе. Угласенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надоблѣне“ по 20 кр. а. в. Рекламы и неопечатаній вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ У Вѣдн Хаасenstein & Vögler, Wall-fischgasse 10; M. Duker, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vögler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редація „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Ралли 9.

Просимо поспѣшити съ предплатою и залеглостями.

Въ чѣмъ зло и що намъ робити?

Отъ одного дуже поважного патріота, горячого труженника на поли нашего національного отродженія и участника воіхъ нашихъ подвигівъ, одержуемо письмо, въ котрѣмъ сей поважный мужъ илюструе намъ дуже вѣрно апатію, яка починає оборотати досить широкий кругъ нашої интеллигенціи на видъ всего того, що нинѣ у насъ робиться. Зъ письма сего, дуже обективно держаного и падающего горячою любовію до нашої народнои справы, подаемо замѣтливѣйшій уступъ:

Не повѣрите, — пише намъ сей патріотъ рускій, — съ якими великими надѣями певитали мы 1848 рокъ, а ще съ болѣшими конституційну еру съ початкомъ 1860-тыхъ роківъ. Въ 1848-омъ році мали мы свою „Руску Раду“ съ національною програмою, були участниками збѣду рускихъ ученыхъ, заснували „Народный Дѣмъ“, „Матицѣ“, позѣйше „Всѣду Руску“, театръ народный, почали двигати „Ставропигію“ зъ давной закованости, оборонили въ 1859 р. наше тысячлѣтне письмо передъ напастю гр. Голуховского, выслали 48 представителей рускихъ на Соймъ краевый, вступили и на ширше поле розвою нашої литературы и дневничарства, дождались въ 1868 р. завязанія „Просвѣты“, оттакъ „Общества им. Качковского“, оснужали оттакъ свой „Банкъ рускій“, другу руску друкарню у Львовѣ и т. д. У насъ притухнуло до отверзения народу, заложено множество читальне, касъ позычковыхъ, де не де сошпы збѣжѣвъ, „Торговлю Народну“ съ фаміями, богато крамницѣ; наша молодѣжь могла-бы згорнувшись зъ руской гимназіи у Львовѣ дуже часоленно, на провѣнціи поддерживать еи матеріально рускі бурсы, на университетѣ подаються їи рѣзніи предметы такожъ въ рѣднѣмъ языкѣ, а матеріально помагае она собі въ своихъ товариствахъ; на сторожи политичныхъ правъ стоятъ два товариства, учительство згромадилося въ Товариствѣ Педагогичномъ, дяки ради-бы такожъ перевести межи собою организацію, мѣсцями поводятъ хоры селянскій и мѣщанскій, будять житѣ и причинаются до поднесенія нашего обряду; интеллигентныи дома рускі могутъ вже богатѣи матеріалъ до лектуры въ библиотецѣ „Дѣла“, въ „Зорѣ“ и другихъ издавничествахъ, — коротко кажучи — мы поступили далеко въ передѣ, вступили на рѣзородній поля жити національного, политичного и экономичного, рухаємось, — а мимо того певныи доосыть широкий кругъ нашої интеллигенціи обгорнула великая апатія и безнадѣйность на будущее. Не знаю, якъ деінде, але въ нашихъ сторонахъ сидятъ богато интеллигентныхъ людей съ заложеными руками, не вѣратъ въ свои силы, чи не хоче вѣрити и чекае спасенія, чи смерти, — годѣ отгадати!

Я не разъ шукавъ за причинами сего прояви, доосыть дивной и аномальной. Коли мы поступили, розжились ширше, заснували такъ богато товариствъ рѣзородныхъ, коли и народъ приходить чимъ разъ болѣше до національной свѣдомости, позакладавъ охотно школы въ себе, горнею до чаталенъ, до науки, разумѣе вже болѣше и свои права политичныи и т. д., то дякого знаходатся у насъ люди, що отдаются безнадѣйности, якобы рѣзородности для народнаго дѣла, а навѣть формальной апатіи?

Приглянувшись болѣше, я зрозумѣвъ властиву причину сего прояви, але доперва тогды, якъ приглянувся болѣше и самымъ здеперованнымъ личностямъ. Кто-жъ они? — Русины и нѣчого болѣше, старшій або молодшій вѣкомъ люди, декотріи зъ нихъ колишъ и боролись за права Руси, трудились и у себе дома въ громадѣ и въ публичномъ жити, декотріи молодшій будили навѣть великі надѣи... Отъ чего-жъ взялася у нихъ така апатія? Рѣчь проста.

Вже заравъ по 1848 році почалась межи Русинами виробляти партія, що не тільки стану-

ла зовсімъ на боцѣ отъ національного малоруского руху и скептически дивилась на все, що робилося, але навѣть вже тогды отажа оциняти національный нашъ розвѣй тымъ, що незлюбилиши свою національность, ругаза тымъ воімъ, котріи съ жаромъ приналясь еи двигати. Окликномъ ихъ было тогды переходити або въ польскій або въ т. зв. общерускій таборъ. Личности тѣ суть вамъ звѣстны. Але — правду сказавши — чюло оихъ людей было досыть невеличкое, а зменшилося ще болѣше, якъ Русины подъ проводомъ своего митрополита Григорія, крмъ Куземского и другихъ патріотѣвъ свѣтскихъ мимо всякихъ перепонъ изъ стороны табору польского, дойшли до певныхъ значныхъ результатовъ въ своемъ розвою. Въ 1860-тыхъ рокахъ, съ початкомъ ери конституційной, Русины двигнувшись наразъ такъ сильно, такъ одушевились своею русичиною, що у насъ заневоилося на дуже хорошу будущиность. Та жалъ оказати, въ 1866 р. повѣло нынѣмъ, дуже холоднымъ вѣтромъ, а отъ сего часу безперестанно дѣлалось у насъ такъ, що одиіи трудились далѣше на поли народномъ, другиіи отагнули зновъ зъ боку и просто ругали всему трудови, поставивши програму, що въ XIX вѣцѣ не потребно вытворизати малорусской литературы, а брати готове, коли вже не зъ Польщѣ то зъ Россіи. Горстка тыхъ людей ошерлася оттакъ о наислабѣйшѣй руссѣйскій и поставила програму: нѣчого не робити, що оциняло бы розвѣй „объединенія“, чи зъ заложеными руками чаяти „пришествія“. Отъ и одна, и то найголовнѣйша причина, чому въ насъ поодинокіи одиницѣ, давнѣйшій горячіи патріоты, попали въ апатію. Апатія та ополучена однакомъ съ овѣдомостю цѣли. Коли не стане на нашѣмъ, то най не буде и на вашѣмъ! Институтціи, находячы-ся случайно въ рукахъ оихъ одиницъ, окружились нынѣ дѣйствителънымъ китайскимъ муромъ, не пріймають нѣкого до себе, хто не есть „свой“, а систему екслюзивности, нетолеранціи, антагонизму и простонъ немилости розвели дуже широко. Органы, що имѣю служать и тую осистему берутъ въ оборону, воюють зновъ инсинуаціями всякого рода, оіють „роздорѣ“, и довели нынѣ до того хорошого результату, що рѣдніи браты, сыны и батько отаюють противъ себе ворожо и формально парализуютъ взаимно свое дѣланье. Успѣхъ институтци не зъ ихъ табору не будитъ благородной емуляціи, а выкладке низку ненависти. Наиболѣйшій заслуги на поли національнѣмъ, смѣла оборона правъ малорусчины, позитивная праця на томъ поли, не находятъ у нихъ признанія. Отъ и друга причина апатіи у той категоріи людей, шо бридятся такою роботою и дятого отагнули зъ далека отъ всего.

Ще иншіи далися увлечи апатіи зъ той причины, бо отратили вѣру у всякій успѣхъ доброй справы. Подумаймо, якъ великій надѣй покладано у насъ на такую институтцію, якою мавъ отагаться „Народный Дѣмъ“! Се мавъ бути розсадникъ своего національного свѣтла духового съ библиотечкою, музеями всякого рода, съ товариствомъ писателѣвъ рускихъ, съ театромъ, зѣрцевою бурсою и т. д. Се мало бути перве забороло, перва защита малорусчины, центръ и иниціаторъ всякого національного движенія! А чимъ-жъ есть нынѣ? Ареною бездѣльности горстки людей, безъ участя въ національномъ руху галицкихъ Русинѣвъ.

Де подѣлалась наша „Матицѣ“? — Считъ ономъ блаженныхъ. А на ню покладала Русь такій великій надѣй!

А вже наиболѣшого заводу дѣлали мы изъ стороны „Общого рольн.-кредит. Заведенія“. Надѣ два миліоны гульденѣвъ зѣбѣтъ рускій народъ на жертвенникъ, чтобы помогти селянамъ-хлѣборобамъ, а нынѣ, де той грѣшъ дѣловъ? Кому мае нынѣ селянскій и интеллигентный Русинъ повѣрити свои капиталы, коли першій мужъ въ Руси, колишій посылъ, политикъ, величаний воімъ, „страшили доверіе, бо надѣжили его!

Якъ низько въ своемъ значеніи политичномъ упала „Русская Рада“ въ нашѣмъ краю?

Вѣсь знаютъ, що послѣдній два выборы не могла она веревести своими силами. А звѣстно, що до такой безсилности дѣйшла такожъ крайною екслюзивностью. Отъ и зновъ причина до апатіи.

Що болѣше! Въ найновѣйшихъ часахъ удалось противникамъ нашимъ яку-такую солидарность Русинѣвъ на поли политичномъ въ часѣ послѣднихъ выборовъ розбиты при помощи горстки „мировичѣвъ“ и Русь одержала болѣшу часть репрезентантовъ въ Радѣ державной не зъ волѣ народу, а зъ выбору „приватмана“ и польского центр. комитету выборного. Се звело не одного на думку: затожу руки, бо въ томъ хаосѣ годѣ зторизуватисъ.

Неясна и нерѣшуча политика нашихъ райхсратовичѣвъ такожъ не скрѣпитъ въ Руси галицкой доверіи до своихъ силъ. Безпрограмова „мирна“ и сто разѣвъ только „мирна“, политика та не може принести нѣкихъ результатовъ и зновъ потягае за собою горстку людей и велитъ имъ закладати руки.

Брархія наша высылае нынѣ своихъ делегатовъ до „дулохъ рольничихъ“, рускій просвѣтній товариства лишне на боцѣ, а тычасомъ въ натернатѣ Зияртыхъ встанциѣвъ въ Добромилѣ и т. д. — куются далеко сягаючи иланы...

Толкѣмъ все то насъ не повинно страшити! Такъ видко мусѣло бути. Се продуктъ обставинъ, въ котрыхъ живѣ и жѣе народъ рускій въ Галичинѣ, се наслѣдки довговѣкового гнету, на то зложились и посторонній выливы, такую хоробу перебувають воіи народы, шо двигаются отъ мертвыхъ.

Дѣло руске мусѣтъ мимо всего усѣивати. А програма коротка и ясна: Кто любитъ свой народъ, хто хоче щиро его розвою и добра, той най иде съ нами дорогою труда! На индееерентныхъ годѣ оглядаться. Добрый примѣръ неодного зъ нихъ потягне ще до праці.

Инакше справа съ людьми злои волѣ! Съ тыми загаль рускій мусѣтъ засѣдо и дуже чюлится, врозумлюваньемъ склонити ихъ до себе, — а коли се не помагае — ити противъ нихъ прогрессивно. Щобы шеница була чюта, треба еи похоти...

Свои гадки до сего письма высказею слѣдующимъ разомъ.

Политика касты и еи наслѣдки.

Доперва позволи выходятъ на явъ воілякого рода махинаціи, якими руководилосъ коло польске, чтобы удержатисъ на томъ доминуючѣмъ становищѣ, яке досѣ занимало, и чтобы за всякую цѣну безъ взгляду на найжизненнѣйшій интересы краю и ихъ жителѣвъ протегувати лишь интересы касты, котру оно засугнае. Принимаючи первѣстно внесенные Зиса въ справѣ нафтовѣй, коло польске перерасовалосъ; оно не сподѣвалося, шо найде сильный опѣръ правительствѣ и думало, шо легкимъ коштомъ буде могло звернувшись до краю и оказати: ось дѣлѣтся, якъ мы боронимо однокое нашего промыслу нафтового, якъ мы всеосторонно о нашъ край дѣбаемо! Тымъ часомъ сталося инакше. Правительство ошерлось, а коло польске побачивши, що при дальшѣмъ своемъ упорѣ потерѣлѣбы може верховодяча нынѣ въ краю каста, сталося податнымъ для правительства орудіемъ. Кажуть, шо коло польске, лишь для того уступило правительству, чтобы чимъ скорше закончити справу нафтову съ Угорщинаю и приотпущити оттакъ до залагодженія мыта отъ збѣжа, котре есть далеко важѣйше для Галичинѣ, якъ промыслъ нафтовѣй. Не хочемо входить въ то, о околѣко на томъ есть правды, але то есть певна рѣчь, шо въ цѣлой справѣ нафтовѣй не огляданося на добро краю на его жизненный интересы а радше на интересы кастовѣ, котерійни ба навѣть „фаміліяна“. „Kur. Lwowski“ подае въ нынѣшномъ чюслѣ въ артикулѣ „Do wyborów“ цѣкавыи примѣръ такой котерійной чи фаміліяной махинаціи

Предплатѣ на „Дѣла“ для Австріи: для Россіи:
въ цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
на самѣ додатоки: на самѣ додатоки:
на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 3 ар. на полъ року . . . 3 рубл.
на чверть року . . . 1 ар. на чверть року . . . 1 рубл.
Для Закарпатск. окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар.
на полъ року . . . 7-50 ар.
на чверть року . . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатоки:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
Поодинокое чюсло коштуе 12 кр. а. в.

кола польского. Онъ доноситъ: „Досыть оказати, шо до захитанія первѣстныхъ постановленъ кола шо до голосованія за внесеньемъ Зиса, ужито писѣма зъ краю одного высокого достойника, спорѣдженного съ декотрыми матадорами кола. Рѣчь постунала отже дорогою котерійною а навѣть фаміліяною“. Такими то дорогами постунае „ерархія ополечена“, котра зъ другой стороны пятнуе всякій честнѣйшій и совѣстнѣйшій обѣявъ найпоганѣйшими способами. Не менше цѣкавыи есть такожъ, якъ постунала собѣ та „избранна ерархія“ въ колѣ польскомъ съ депутаціею галицкихъ нафтарѣвъ. Дня 8 с. м. приѣхала була до Вѣдн депутація галицкихъ нафтарѣвъ въ числѣ 17 членѣвъ и представиласъ Грохольскому и колѣкомъ другимъ членамъ кола польского, шо подчасъ засѣданія палаты послѣвъ. Вечеромъ того дня окликано засѣданье кола, на котрѣмъ мала явитися такожъ и депутація и предложити свои бажанія. Депутація отавилася на часѣ, але въ колѣ розпознались вже бузо засѣданье, и колѣкомъ послѣвъ высказалось за не допущеніемъ депутаціи на засѣданье. Се имъ виправдѣ не удалосъ, але они все таки переперли, шо коло ухвалило 14 голосами противъ 13 допустити на засѣданье лишь 3 членѣвъ депутаціи. Коли тѣ три пачове зъ депутаціи явились въ сали, запанувала въ колѣ гробова тишина; нѣхто не хотѣвъ промовляти. На порядку дневномъ була „генеральная дебата надъ тарифомъ мытовымъ“. Мимо колѣкаразаового завѣванія Грохольского нехотѣвъ нѣхто забирати голосу. На послѣдокъ такъ дебатовано и ухвалено, шо при нарадѣ въ повной палатѣ бесѣдники кола не смѣють анѣ однимъ словомъ згадати про справу нафтову а шо. Абрагамовичеи наказано, чтобы не полемизувать съ Хлумецкимъ. До залагодженія порядку дневного мала прійти черга на бажанія депутаціи галицкихъ нафтарѣвъ. Наразѣ предѣдатель закрывъ засѣданье, 14 послѣвъ вынеслося заравъ зъ салѣ а оталося лишь 18; коло було отже здекомплетоване и не могло зробити дальшого кроку. Розумѣеся, шо такѣ потуступованье кола польского отбрѣкло депутацію до крайности. Такъ то отже умѣе поступати собѣ „ерархія“ и терроризувати воіхъ и вся. Шо еи обходитъ добро краю; добро власне, личный интересъ у ней на найпершѣмъ планѣ, а все инше най їи лишь служить до осягненія своихъ личныхъ цѣлей! Нѣчо отже дивного, шо при такѣмъ потуступованіи однокійи промисълъ нашего краю, промисълъ нафтовѣй, вже и такъ дуже подупавшій, мусѣтъ зовсімъ упасти. Першій наслѣдки такой политики кастовой видимо вже нынѣ. Коломыйска рафинерія п. Шраера переносится вже до Угорщины до Чачѣ. П. Шраеръ перечувачи, шо промисълъ нафтовѣй при такой оіцѣй якъ „ерархія ополечена“ и еи делегаціи у Вѣдн, не мае въ Галичинѣ раціи быту, удавои дня 20 мая с. р. до угорского правительства о концесію на заложенье рафинеріи въ Угорщиѣ и зголосивои до секретаря отану Маткевича. Той выслушавши его о що рѣчь иде, принявъ его дуже радо и на другой день повѣвъ до министра финанѣвъ Сапарого. Министеръ принявъ его такожъ дуже радо, казавъ ему внести писѣмненне поданье и обѣявъ, шо зменшитъ ему фрахтъ на воіхъ зѣлѣзничныхъ угорскихъ и зменшитъ мыто отъ машинъ опроваджуванихъ зъ заграницѣ, коли такъ въ Угорщиѣ не найдутся. На замѣтку Шраера, шо ѣмъ мѣгъ-бы мати трудности на граници австрійской, обѣявъ ему Сапари, шо откоре для него окрему експозитуру мытову въ мѣсци. На послѣдокъ обѣявъ ще ему увольненіе отъ податку ажъ до 1895 р. и въ загаль всякій улещенія отъ стороны властей угорскихъ. Шраеръ подавъ отже писѣмненне прошенье и вже 28 мая одержавъ рѣшенье министерства отъ воіма наведенными улещеніями. За примѣромъ Шраера подутъ певно и други нафтарѣ, а галицкій Выдѣлъ краевый най и дальше высылае по двоихъ геологовъ, чтобы шукали въ нашѣмъ краю нафты для Мадарѣвъ.

Зъ судової салѣ.

(О засудѣ селянъ въ Самборѣ) маємо теперъ близій вѣсти.

На донесеніе гр. к. епископской канцеляріи въ Перемишля розпочалося розглядъ старосты слѣдство противъ селянъ: Григорія Римаря, Григорія Бергуляка и Ивана Ступака въ Доброблянахъ и Атанасія Мельника и Прукокого въ Якубови Волѣ. Старосты розглядъ передало ту справу судови окружному въ Самборѣ, а ое знову поручило веденіе слѣдства адъютантовъ п. Хиланскому. На податвѣ переведенного слѣдства, котре мало выказати, що обжаловані выспѣвали религію, побдбурювали противъ певныхъ класъ оуобщности и т. д., вытчено селянамъ процесъ и розправа отбулася тайно минушого тыждня. За-для оей причины хдѣ розправы ближе незвѣстный.

На податвѣ вердикту судіівъ присяжныхъ засуджено: 1) Григорія Римаря, выслуженного вахмайстра дѣт жандармеріи и писаря громадского въ Доброблянахъ на 2 роки тяжкой вѣзницѣ, заостреной одноразовымъ постомъ и однимъ днемъ темницѣ въ мѣсяцъ; 2) Григорія Бергуляка, пѣвца церковного въ Доброблянахъ на повтора року тяжкой вѣзницѣ, заостреной постомъ и темницею разъ въ мѣсяцъ; 3) Ивана Ступака на два мѣсяцѣ вѣзницѣ; 4) Атанасія Мельника, б. пѣвца церковного, за преступленіе закона правового на 6 днѣвъ арешту. Прукокого увдѣлено отъ обжалованія.

ДОПИСИ.

Зъ Равцины.

(Овація для о. дек. Н. Гавришкевича.) Дня 15 (27) мая с. р. духовенство цѣлаго потелничного деканата на соборчику вручило своему много-заслуженному и улюбленому деканови Впр. о. Ивану Гавришкевичу по причинѣ недавного заименованія его почетнымъ крылошаниномъ — его власный хорошо выгатовленный портретъ въ прекрасныхъ волоченыхъ рамкахъ, складаючи сей даръ спому настоятелю въ знакъ признанія и любви, якими днѣ тѣшится не лишь у содеканального духовенства, але и далеко та широко въ окрестности.

Впр. о. Иванъ посѣдає всѣ ті свойства ума и сердца, котрі передовсѣмъ отначаютъ чоловѣка образованого и благородного характеру. Умный, лагодный, учинный, въ мовѣ и поведеніи невычайно симпатичный, побдбиає днѣ собѣ мимовольно всякого, хто коли-небудь мавъ нагоду чи то звернутись до него съ просьбою о порадѣ, чи то случайно найтись въ его товариствѣ. Дятого не диво, що цѣла окрестность безъ рѣницѣ втры и народностей окружає Впр. о. Ивана наибольшимъ поважаемъ, а доврѣе, яке днѣ собѣ адобувъ своимъ чистымъ характеромъ, складало въ его руки неразъ много публичнй достоянства. И такъ сейчасъ съ заведеніемъ порядковъ автономичныхъ выбравъ его повѣтъ равскій до евои автономичной репрезентации, и выбирає по нынѣ. Двѣ каденціи бувъ вице-маршалкомъ, ба навѣтъ бувъ выбранный маршалкомъ, але не принявъ того достоянства. Такъ само отъ довшого часу єсть председателемъ мѣсцевой рады школьной, а велика его ревндѣсть на томъ поли принесла мѣсцевой школѣ много, значній користи. А що вже говорити про заслуги и честноты о. Ивана ако душпаствыра, настоятеля и дѣяльного патріота! Не помылиось, коли скажемо, що о. Иванъ стоить высокоимъ, прекраснымъ вѣдрцемъ руского душпаствыра, що глубоко понимає свою душпаствырку задачу, ревно выповняє обовязки духовной, а при томъ своимъ высоко-моральнымъ жытьемъ другимъ жывыи и поучаючій дає примѣръ. А вже жъ и отъ 1869 р., отъ коли о. Иванъ Гавришкевичъ повнитъ деканскій урядъ, мавъ въ нѣмъ наше духовенство не наставника, а печального отця, що въ каждой справѣ въ каждой потребѣ готовъ всякому подати помѣчь и порадѣ. Не менша прихильность о. Ивана и до народу, середъ которого днѣ сѣ зерна науки и просвѣты; въ которого днѣ пыльно вицѣляє патріотизмъ и любовь до всего рѣдного; которого хоронитъ передъ кривдою и експлоатациою, вѣдѣлаа ему любовь мѣжъ простолудьемъ и имя правдивого патріота народолюбца. А виднѣ ті плоды его шире-демократичной працѣ въ той еднотѣ и солидарности, яка въ цѣлой Равщинѣ панує мѣжъ священниками и народомъ, а котра вже стѣлько радѣвъ такъ славно заманифестувалася при выборахъ. Въ признаніе великихъ заслугъ и честнотъ именовано Впр. о. Ивана Гавришкевича ще въ 1884 р. почетнымъ крылошаниномъ, при чѣмъ Преосв. еп. Ступницкій жертвувавъ ему навѣтъ достоянство греміального крылошанина, але днѣ подякувавъ, не хотячи опускати своего деканату, до которого прилягъ сердцемъ. Перенате вѣдѣнностю для своего на-мѣстника, деканальное духовенство д. 27 л. мая торжественно заявило ему свою любовь, складаючи на памятку отъ себе его власный портретъ, выгатовленный по майстерски нашимъ артистомъ п. Копытинскимъ. По отправѣ въ мѣсцевой церкви двохъ службъ Божихъ и соборного парастасу вгромадилосѣ все духовен-

ство въ домѣ достоянного соленизанта и подчаєсь коли два священники, оо. Лазоръ въ Любичѣ и Плешкевичъ въ Верхратѣ держали откритый портретъ, забравъ голоє Впр. о. Гавриль Паславскій, велими поважаемый парохъ въ Равнѣ, найстаршій священникъ цѣлаго деканату, що рѣвночасно съ о. Иваномъ вѣставъ отначенный достоянствомъ почетного крылошанина. Теплымъ и краснорѣчивымъ словомъ вычеливъ днѣ всякія заслуги и честноты о. Ивана и отъ имени всего деканального клира явивъ ему глубоко подяку за труды и пожертвованье. Глубоко сего промовою тронутый, отповѣвъ о. Иванъ, що не сподѣвався такои, на стѣлько незаслуженой почести, однакъ якъ доси, такъ и дальше буде трудитись въ користи и пожитокъ загалного добра, а особливо деканату, до которого днѣ прилягъ цѣлаго душею. Промовляи такожъ другіи священники, а всѣмъ имъ горячо дякувавъ Впр. соленизанта за ихъ щирѣ, сердечный слова. При отбѣдѣ внесено насампередъ тоастъ въ здоровье улюбленого еп. Ивана, оттакъ достоянного господаря, который въ отѣдаку поднѣсь тоастъ въ честь всего збраного духовенства потелничного деканата. По отбѣдѣ на властвивомъ соборчику розвирано подѣ проведомъ о. декана богословскій квестіи, а потѣмъ побшла оживлена бесѣда про всякія жизненныя пытаны стороны, на котрі нѣколи не закрыває очей наше патріотичне духовенство.

Одинъ изъ присутныхъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Конєць рады державной.) Польскіи газеты доносятъ — якъ кажутъ — зъ добре информированныхъ круговъ, что палата пословъ закончатъ овою работу въ протягу 14 днѣвъ. Подчаєсь спеціальной дискусіи въ палатѣ пословъ буде мытова комісія палаты лановъ розбирати поодинокой позіціи, ухваленіи вже палатою пословъ, а повна палата лановъ буде вже могла приотпутати до мѣриторичныхъ нарядѣ надъ реформою мытовою разъ по засѣданіяхъ палаты пословъ. Формальне закрытыя рады державной наступило-бы отже съ конєцѣмъ сего мѣсяца.

(Правдѣ и Поляки а ихъ дѣяльність въ парламентѣ.) Двѣ дуже важныя справы розбиралы въ послѣднихъ днѣхъ въ палатѣ пословъ а именно справа мыта отъ нафты и законъ противъ социалістѣвъ. Перша справа дотыкає выключно лишь Галичины и ея продуцентѣвъ нафтовыхъ; друга не только нашъ край, але и цѣлу державу. Обѣ ой справы оутъ такъ великой ваги, що обовязкомъ каждого доброосвѣтленого чоловѣка а тымъ болѣе пошла повинно бы бути старатись воими силами, чтобы черезъ одинъ або другій законъ не потеряло нѣ добро краю, нѣ державы. Правдѣ и Поляки, котры нынѣ верховодятъ въ державѣ, повинны были о то наиболѣе старатись, чтобы дѣйстно доказати, что имъ належится проведѣть. Тымъ часомъ сталося иначе. Тѣ, що повинны были боронати край и державу забули на то, а за обороу взылає оппозиція. Мы не энтузіазмуємося для оппозиціи, але все таки мусимо признати, що тѣй удахоє бойды по части при законѣ о социалістѣхъ отвернути то, що въ оныхъ на-слѣдкахъ могло бы було статись дуже небезпечнымъ. Праглымъ насампередъ, якъ бороныи Поляки такъ важного интересу, якъ єсть промышлѣ нафтовый въ Галичинѣ. Оппозиція перша выступила въ оборонѣ сего промышлу черезъ внесеніе пос. Заса. Внесеніе ое трафало и Полякамъ до переконанія о оны — якъ то кажутъ — „показали зубы“ правительству. Коли однакъ „министеръ редак“ загрозивъ розвязаніемъ парламенту, Поляки знову притихли и обмежи-лись на внесеніе Грохольского, стараючись край оной переконати, что ое внесеніе єсть єдино опасительне и можливе. Край дѣйстно бувъ трохи оуспокоився. Наразъ приносятъ польскіи газеты вѣсть, що коло польске покинуло вже и внесеніе Грохольского и згодилося на предложеніе правительства, побла которого мыто отъ нафты мавъ выносити 1-42 вр. за ото килбо. Коло рѣшилось голосовать за оимъ предложеніемъ, чтобы лишь дати правительству мож-ность заключати угоду съ Угорщиною. Такъ то отже боронятъ польскіи послы найжизненнѣйшихъ интересовъ краю! А для чего? Дятого, чтобы удержалося и дальше верховодила клика, що подѣ по-крывою консерватизму выкористує воюку ситуацію лишь для своихъ кастовыхъ цѣлей. Наслѣдки сего поступованія вже зачинають проявлятись, бо якъ теперь доносятъ польскіи газеты, одинъ зъ галицкихъ нафтарѣвъ переноситъ вже до Угор-щины и закладає тамъ рафинерію, одержавши отъ тамошного правительства всякіи можливы улекше-ня. Ото єсть дѣло отъ про добро краю! Ото политика станычкова и подолковъ!

Другою справою, въ котрой повинна була взяти инициативу цѣла правдѣ єсть законъ о социалістѣхъ. Проектъ сего закона предложенъ правительствомъ бувъ того рода, що коли-бы бувъ перейшовъ безъ всякихъ поправокъ, бувъ бы ставосъ въ своихъ наслѣдкахъ дуже небез-печнымъ для цѣлой державы даючи властямъ выконующимъ якъ найширше поле до самостоя-тельного поступованія. И законъ оей бувъ-бы знову такъ перейшовъ, якъ того бажало правительство, якъ бы не була выступила лѣвица съ отповѣд-ными поправками. Посолъ Герботъ выѣсь и-менно поправки: 1) чтобы въ §. 1 сего закона было всодемъ сказано замѣтъ „социалістичный“

слово „анархистичный“, чтобы судія не обана-комленный отъ литературою не оудивъ хибно-якого факту; 2) чтобы на обжалованіе прокура-тора бувъ вѣданный откликъ, бо и судія выемо-вому треба лишати право до передачи певного-случаю судамъ присяжныхъ, коли бытъ уважає себе некомпетентнымъ; 3) чтобы законъ сей не обя-зываетъ довше якъ два роки. Правительство не-означило было зовѣмъ часу якъ довго мавъ єсть законъ обовязувати; могъ бы бувъ отже обовязу-вати и на вѣки вѣчны. Члены правдѣ не ува-жали за отповѣдне звернути на то уваги. Пос. Коцъ выѣсь знову слѣдуючу поправку: Наколи трибуналъ на нарядѣ по розправѣ прійде до пе-реконанія, що лѣвоє карыдостойный чинъ не от-бувався на подѣ насильного перевороту дер-жавного и оуобщного порядку, то бытъ выска-зує свою некомпетентность и отсылаетъ дѣло до дальшого поступованія побла §. 261 зак. карного. На внесеніе Ланбахера принято воѣ ті поправки 149 голосами противъ 139 и отослано до комііи.

(Розрухи въ Будапештѣ) розширились вже на велику оакою и прибрала видѣ социаль-ре-волюційный. Ба, не только въ Будапештѣ але и въ провинціи проявились розрухи, а по театрахъ акторы спѣвають побдбуржуючи куплеты. Въ Будапештѣ збралася була вечеромъ дня 10 о. м. знову величезна товпа переважно зъ робѣт-никовъ и розныхъ людей зъ найнизои класы. Полиція була вже на вое пригатована и постано-вила рѣшучо выступити. Преф. пол. Худый за-волавъ товпу три разы, чтобы розойшлася, але коли то не наступило, приказавъ полиціи атаку-вати. Теперь розойшлася була мала часть людей але богато зновъ повернуло и стали страшно кри-чати и овиетати. Зареквировано компанію войска, а та добравшись до середины тов-пы выкликала сразу великій перестрахъ. Пѣв-нѣеє однакожь збралася знову. Теперь вдарило войско на товпу съ наложеными багнетами и стало безъ пардону людей розбивати. Покалѣчено дуже богато ообщѣ. Пѣвнѣеє трохи выступили гузары и стали знову коньми розганяти товпу а при томъ рубали и шаблями доскола. На одной улици приперло войско кѣлькатисячу товпу и вылучивши зъ неи жѣнки и рѣвнодушныхъ зрѣ-тельцѣвъ арештовало около 2000 людей, котрыхъ отведено по части на полицію, по части же до рѣжныхъ касаренъ. У дуже богато арештованныхъ найдено камѣнь въ кишняхъ и кухонный ножѣ. Побла рапорту полиційного ранено лишь три о-собы тяжко а именно зецера Кароля Петрака, челядника кравецкого Концека и зецера Франкера. Около 11 год. вечеромъ наставъ вже бувъ спокій, але патруль войска ходила по мѣстѣ ще черезъ цѣлу ночь.

Заграничній Державы.

Нѣмечина. Криза въ Баваріи скорше закончилась якъ сего мѣсяца было осподѣваться. Ки. Лю и по лѣдъ обнявъ дня 10 с. м. реген-тію зъ причины хоробы короля. Кор. Людвикъ II. хорый вже отъ довшого часу. Хороба его проявляєся особливо тымъ, що бытъ утѣкає отъ людей и що разъ то якийсь новыи мавъ фантастичный забавы. Въ послѣднихъ лѣтахъ, отъ вже зовѣмъ не займаєся справами державными, не зносився съ овыми министрами а просто отъ нихъ утѣ-кає и крываетъ по лѣсахъ. Дня 9 с. м. явилася передъ нимъ депутация министровъ зложена зъ им. Кремсгайма, придворного конюшого Гольн-гайма и маршалка Мальзена, чтобы предло-жили ему до подпису документъ, конче по-требный до предпринятія важной акціи державной. Депутация мусила предѣ-тымъ довго шукати за королевемъ, который передѣ-нею мовъ бы утѣкає, закимъ знайшла его въ какомъ замочку середѣ лѣсной глуши, де не было навѣтъ доброй отежи. Король мусѣвъ очевидно подписати документъ, коли вже установлена ре-гентія. Тогожь дня выѣхала до королевского дво-ру и комііи лѣкарка. „Münch. Allg. Ztg.“ до-носитъ, что комііи орекла, что король єсть тяжко хорый и для того не може дальше державою управляти. На подѣставѣ сего оренча отже обя-зываетъ, что оимъ баварокій мавъ бути окликанный на день 16 с. м. Сими днами мавъ бути такожъ выоланныи манифестъ до воѣхъ державъ европе-йскихъ съ нотификаціою о обняту регентіи. До тыждня мавъ ки. Люнтгольдъ замѣнувати нове правительство. — Правительство пруює розвя-зати воѣ товариства академичны на университет-тахъ прусскихъ. Академикамъ Полякамъ доручено вже дотичне розпрядѣнь. Таке саме розпо-рядѣньє выдано такожъ и для университету въ Липоку. — „Дз. Розп.“ доносятъ, что законъ о колонизаціи мавъ вже незадовго войти въ жытѣ. Министерство пруює приняло вже инструкцію для безпосередной комііи, ухвалено радою дер-жавною. Председателемъ сєи комііи мавъ бути Штутъ зъ Королевца.

Англія. Королева мала вже згодитись на розвязаніе парламенту. Скоро лишь наступятъ официальные оголошеніе порѣшенія королевы, мавъ Гладстонъ оголошити манифестъ, за котрымъ от-такъ наступитъ дня 25 або 26 с. м. розвязаніе палаты. Въ Ирландіи настало зъ причины не-ухваленія билѣ велике замѣшаніе: зъ одной ото-роны радѣтъ а зъ другой омутокъ. Протестанты въ провинціи Ульстеръ позациювали зъ радости огнѣ по горахъ, а въ мѣстахъ переходили музи-ки по улицяхъ а товпы протестантѣвъ грѣмко манифестували свою радѣтъ. Въ Вельзатѣ прій-шло межа протестантами и католиками до чинной борбы такъ, что ажъ полиція мусила вышлатися. Католики мали тутъ однакожь перевагу. Они на-пали на полицію а та мусила охватиться до ка-

сарнѣ и почала зъ отой стрѣляти. Убито пять ообщѣ а богато поранено.

Болгарія. Ки. Александеръ вернувъ вже зъ Румуніи до Софії. Подчаєсь его побыту въ Ру-шуку зложили булѣ ему визиту всѣ консулѣ дер-жавъ заграничныхъ кромѣ австрійского, который подѣ той часъ бувъ недужій. Россійскій консулъ зложивъ визиту окремо. Мѣшана комііи для вы-значенія границъ Выходной Румелии залагодила справу що до округа Кирджали (сєла помѣаки) въ той ообщѣ, що прилучила 24 сєлѣ, важныхъ для Выходной Румелии зѣ взглядовъ экономич-ныхъ, до оей провинціи; Туреччина задержала для себе лишь позіціи важныи зѣ взглядовъ стра-тегичныхъ. — Дня 14 с. м. мавъ зобротися въ Софії собрание, на котрымъ першій разъ являю-тася такожъ и депутаты Выходной Румелии. — Бол-гарскіи газеты подаютъ теперѣ цѣкавы доповненія до послѣднихъ выборовъ въ Выходной Румелии, въ котрыхъ важную ролю грали впливы руссійскіи. Шобы насъ нѣхто не поудуживать о тен-денціи, мы наведемо одну такую на-отрацію до оныхъ выборовъ побла болгарской газеты „Независимостъ“, котру навѣтъ такъ ор-ганы якъ вѣдѣнскій „Parlamentär“ и львовскій „Слово“ и „Проломъ“ называютъ органомъ, що „обстаниваетъ олавянскую идею“. „Независимостъ“ отже розказує про выборы въ Новой Загорѣ (Ени-Сагра) и про убійство ояцера Сербозова черезъ партію т. зв. славянофильскою або якъ еи са га-зета называетъ „ложестединиотическа“. „И що ое случаетъ? — пытаетъ ся газета — при сихъ вы-борахъ: оѣ то, что „днѣеъ за личныи интересы, подкупени и побдбурени отъ русскитѣ агенты, биятъ ое на избиратѣ и убивать овойтѣ брати, овойтѣ сынове, за руока интересы, за русскоо влияніе!“. Ча тоя оскандалѣ, това позорно дѣло е бихо нарочно пригатовено отъ русскитѣ шпионы и агенты, за да нанесє єдно пятно на българското име, — не ще вече никакѣ омытїи. Ние (мы) имаме вече точныи свѣдѣніе, че планѣтъ за уби-ваніе то на офицера Сербозова е билъ хитро охренѣтъ и предвѣдительно омысленъ, за да ое произведе омушчєніе“. Газета розказує дальше, якъ якийсь Камбуровъ подѣйшовъ несподѣвано до Сербозова на 10 кроковъ и стрѣлявъ до него зъ револьвера. Сербозовъ смертельно раненый, по-гибъ въ поѣтъ години, але плѣтъ мнимыхъ „о-лавянофильцѣвъ“ таки не удавоє, бо войско, хочъ отратило своего коменданта, зробило само порядокъ а виновниковъ оттакъ выслѣджено и уязвлено.

Греція. Демобилизація въ Греціи посту-паетъ скоро напередъ и въ короткомъ вже часѣ цѣла армія грецка стане на отой мирной. Вѣлю-када вже занесена а флѣта державъ европейскихъ отплыла на кретійскій воды, чтобы зѣ-отти спо-койно пригладѣтисѣ дальшому ходови рѣчей и на олучай можливой же якаи потреби бути варазъ подѣ рукою. Туреччина выдала вже воѣхъ полон-никовъ и подякувала европейскимъ державамъ за ихъ успѣшную помѣчь въ грецкѣи клопотѣ. Ка-бинетъ Трикупиоа буде отже могъ добувати собѣ олавы на мирномъ поли парламентаризму. И дѣй-стєно, першій крокъ на оймѣ поли зробивъ вже Трикупио; а треба признати, что днѣ береоє аручно до своего дѣла, по европейски. Оты запри-мѣтивъ именно, что дотечеръ выходили зѣ выбо-ровъ дуже вузкоглядныи послы, съ котрыми въ парламентѣ не можна было оѣбѣ дати рады. Ма-бутъ они не хотѣли того ухвалювати, чего ба-жало собѣ правительствѣ, а правительство оче-видно не хотѣло годятисѣ на ухвалы оныхъ по-словъ; зѣ того выходила завѣдѣтъ лишь колізіи. Сему отже постановивъ Трикупио зарадати и предложивъ палатѣ проектъ закона о оменшеніи чысла пословъ. Доиы выбирали Греки 246 пословъ, зѣ котрыхъ одинъ принадлеавъ на 10.000 жи-тельцѣвъ; отъ теперъ мають выбиратисѣ лишь 150, отже одинъ на 15.000 жителей. Доиы выбирала каждая епархія (шовѣтъ) одного посла, теперъ мавъ выбирати лишь каждый номосъ (округъ). Тымъ способомъ оменшитосѣ кругъ выборовъ, але за то розширитосѣ кругъ поглядѣвъ пословъ, что будутъ выбиратисѣ. Законъ сєи правдѣла палата въ пер-шомъ чтаніи. Славныи внуки олавныхъ борѣвъ зѣ подѣ Саламины и Термопильтѣвъ самѣ себе пѣ-тентуютъ. Се єсть отже перша парламентарна побѣда кабинету Трикупиоа. За оимъ закономъ мають бути внесены еще и другіи подобного рода.

НОВИНКИ.

— Зѣ поводу святѣ Сош. св. Духа въ слѣдуючѣмъ тыждни появлятосѣ „Дѣло“ въ среду и въ суботу въ зѣбольшѣмъ ообщѣ.

— На VII-мѣмъ засѣданіи Выдѣлу тов. „Просвѣта“ дня 5 л. червня ухвалено мѣжъ нимимъ печатати яко книжочку „Просвѣты“, надбѣлану товариству дуже гарає написану Ботанику популярну и въ той цѣли опровергати отъ Темжского погрѣбій клипш на иллюстраціи. Дальше рѣшено, въ мыслѣ ухвалы Загалныхъ Зборѣвъ, выдати портретъ Шевченка въ 1000 прѣбрѣнкахъ. Въ члены „Просвѣты“ принято пп. 1) Ив. Франчука, слух. правъ у Львовѣ, 2) Андрѣя Яцева въ Подгѣр-цахъ, 3) Ив. Сѣкуро въ Бернанахъ, 4) Олену Чичиловичъ въ Войтковѣи, 5) о. Дам. Бордуна въ Хлѣвчанахъ, 6) Чатальню въ Роговѣи, 7) Ча-тальню въ Звенигородѣ, 8) Ив. Хаджалъ въ Гри-маловѣ, 9) Стеф. Чубатого въ Тернополи, 10) Зичовія Попєла въ Суцѣи, 11) Миколу Бекео-вича въ Тернополи, 12) Матѣя Осташку въ Тернополи, 13) Володим. Чубатого въ Тернополи, 14) Чатальню въ Грималовѣ, 15) Чатальню въ Стегнѣицахъ, 16) Стеф. Безкоровайного въ Су-цѣи, 17) Луку Чубатого въ Гаяхъ-Ходоровѣи, 18) Ив. Крайника въ Уютю епископскѣи. — За дарованій книжки до библиотекы товариства оа-ка-

64 разы
за сороклетний часъ
истнована означенный.

Майже всьма
цесарскими, корольв-
скими и князьвскими
лѣкарями приобщены
поручены.

Осторожность при закупкѣ.

Ext. actum malti Johann Hoffii можна достати у всѣхъ
антикахъ и большыхъ торговляхъ; треба лишь вы-
разно жадати его съ оригинальною маркою охоро-
ною (стоячий овалъ съ погрудьемъ и подписомъ вы-
находя Ивана Гофа)

По цѣлой земли роз-
ширенный 27 000 мѣсь
продажи.

Що день ной удзо-
ровленъ, у всѣхъ та-
зетахъ! Отъ 40 лѣтъ
надъ 1 миллионъ наслѣд-
ковъ удзоровленъ.

Повѣдомленіе о выздоровленіи и прилюдна подяка рѣдкого
рода въ користь подобно страдающихъ вынаходцевъ лѣчущихъ
и ѳтживляющихъ средствъ здоровья зъ екстрактъ солодового.

Повѣдомленіе о чудномъ выздоровленіи пана Григорія Носа, учителя въ Бартковѣ,
почта Красне, зъ дня 1 цвѣтня 1886. Оно писане до

ПАНА ИВ. ГОФА

вынаходя послѣ его имени названныхъ препаратъ лѣчебно-ѳтжи-
вляющихъ зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа, ц. к. совѣтника,
власителя золотого хреста заслуги съ короною, рицари высокыхъ
прускихъ и нѣмецкихъ ордеръ у Вѣдн, Фабрика: Gtadenhof,
Bräunerstrasse 8

Бартковѣ, 1. цвѣтня 1886.

Съ нѣколи невыгасающею вдячностею спѣшу зложити Вашой Высочайшійности слѣдуюче
повѣдомленіе. Отъ шести лѣтъ страдаю я на тяжкій ѳтдыхъ, неустойчивъ кашель, при котромъ ниогдѣ
проявлялся кровь и неуставалъ болѣ грудей а мой болѣ бувъ часами такъ сильный, що я зъ умучени
не могъ выстояти и мусѣвъ лягати на постѣль Я всего пробовавъ, але завсѣгды безуспѣшно. Противно,
Фабриката Вашой Высочайшійности, пиво здоровья зъ екстрактъ солодового Ив. Гофа и солодова
шоколада здоровья усунули въ протягу шести недѣль мою зтадану недугу, такъ що я теперь вже зовсѣмъ
здоровъ. Складаючи симъ Вашой Высочайшійности найцѣннѣшу подяку, прошу Бога, щобы Васъ завсѣгды
удержавъ при сильномъ здоровіи и ѳдаю Вашой Высочайшійности се мое повѣдомленіе до помѣщеня въ
газетахъ для добра подобно страдающихъ людей. Съ найглубшимъ поважаньемъ и доживленію вдяч-
ностею

Лѣчебно-поживный материнъ выпайденныхъ мною ѳтживляющихъ препаратъ зъ
солоду, котрый вернули назадъ соткамъ тысячѣвъ людей утрачене здоровье,
находятся въ слѣдующихъ сполученыхъ пріятныхъ до поживаня:

1. Въ видѣ смачного діететичного пива здоровья зъ екстрактъ солодового на застарѣлй недуги
найтѣнше средство до улекшеня и удержаня жита для сухотниковъ, хорыхъ на груди,
знаматючихъ на легкй и для реконвалесцентъ по тяжкихъ хворобахъ: Недостижиме,
не перевышене и не до наслѣдованя средство въ хворобахъ жѣночыхъ и на золотуху, на
болѣ жолудка, бракъ крови, слабе травленіе;
2. въ доброй шоколадѣ здоровья зъ екстрактъ солодового на бракъ крови и выхудѣлѣ
ослабленіе, нервовѣтъ, безсоннѣтъ, бракъ апетиту;
3. въ бонбонахъ на груди зъ екстрактъ солодового, въ синѣмъ панери, звозчаючий и розну-
скаючий слизъ въ кашли, при хрипѣ и недугахъ органѣвъ ѳтдыховыхъ;
4. въ сконцентрованомъ екстрактѣ солодовомъ на недуги легкыхъ, астму, кашель и золотуху;
для осбѣ, що не люблятъ або не зносятъ пива, одиноке для дѣтей;
5. въ муцѣ солодовой для живленя дѣтей, яко заступство и лѣша помѣчь для матерного
молока для дѣтей золотушныхъ и въ наймолодшомъ вѣцѣ;
6. въ гомеопатичной кавѣ солодовой въ рознервованю, въ злогохъ и для матерей плака-
ющихъ.

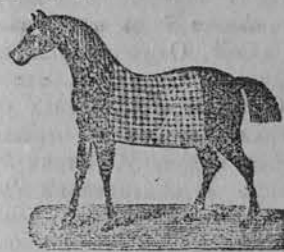
Ивана Гофа лѣчебно-поживный препаратъ здоровья зъ екстрактъ солодового означенъ 64 разы
цесарями, королями, князями и княгинями, великими князьями. 400 заведенъ лѣчебныхъ и
тысячѣ лѣкарѣвъ зъ всѣхъ краѣвъ записують ѳтъ 40 лѣтъ солодовъ фабрикасы Ив. Гофа и
за сей часъ выльчено звышъ миллионъ хорыхъ. Сй препаратъ здоровья, признанъ всѣми, розши-
раются теперь 27000 складами въ цѣлой Европѣ, котры все ще збольшаються

Можна достати у всѣхъ антикахъ, другеріяхъ, Народной Торговли и великихъ торгов-
ляхъ. Треба жадати Original-Extractum malti Johann Hoffii съ маркою охороною.

Перша правдива лѣчуца, скрѣпляюча тѣло шоколада зъ екстрактъ солодового Ив. Гофа (для
малокровныхъ, блѣдыхъ, сухотниковъ и на безсоннѣтъ) 64 разы за 40 лѣтъ истнована означена Фран-
цускй, англійскй и всѣ прочй шоколады не мали тыхъ наслѣдковъ для удержаня и приверненя здоровья
якъ Ив. Гофа солодова шоколада здоровья; Ив. Гофа солодовой шоколада здоровья не повинна для того
недоставати въ нѣчѣмъ домѣ.

1653 3-6

Дѣла доказуютъ, що мое дѣтнче оголошеніе для
поважанон Публики опираєсь лишь на ретельной
правдѣ, а именно:

Я переимѣнъ цѣлый запасъ оловн,
дуже зъ ан солднхъ выработѣ сла-
нон фабрики дергъ и коновъ, по
дуже низкихъ цѣнахъ, такъ, що я въ
силѣ продавати по нечувано дешевыхъ
цѣнахъ

Дерги на конѣ

а именно:

лѣпшій по зр. 1-50
найлѣпшій по зр. 1-75.

Тѣ дерга суть 190 см. довгй, 130 см. широкй, дуже мѣншй, гру-
бй якъ дошка, тревалй въ барвнй паскѣ, съ барвными берегами и яко-
сти не до зжужити; можуть такожъ уживатися яко одѣяла на постѣль.
По причинѣ ихъ тревалости и дешевости пошукують ихъ въ цѣломъ
свѣтѣ и высылкаютъ ихъ всюды, бо давѣйше два разы только кошту-
вали. Дальше продаю такожъ

Дерги фіакерскі

дуже доброй якості, зовсѣмъ краснй, великй, рознобарвнй, въ паски и
съ барвными берегами по дуже дешевѣй цѣнѣ за штуку по зр. 2-50.
Множество писемъ признательныхъ и замовленъ сугъ для П. Т. Пу-
блики до перегаду въ моѣмъ бюрѣ. Высылка за послѣплатою або за
голдѣку. Шо кому недѣгодно, пріймаєся назадъ а грошѣ заразъ зверта-
югел. Адреса:

1623 4-6

Universal-Export-Bureau

S. Löw, Wien, II. Bez. Grosse Schiffgasse 3/U.
NB. Остерѣ, брася передъ огол шенями бѣтъ подпису имени.

СУКНО

1616 6-0

правдивый бернѣвскій материнъ въ останкахъ, такожъ ѳткрывай ѳтъ
штуки, ѳтъ зр. 1. — за метеръ въ гору, въ великомъ выборѣ; можна
для того замовляти по дешевыхъ цѣнахъ въ довольной мѣрѣ за послѣ-
платою а недѣгодный составки вымѣняються — Взоры до огляду высы-
лаются франко, Ціна въ краѣвъ, котры жѣлають книжокъ зъ богато
усортюваными взорами, одержують ихъ неспрашаючи.

Tuch-Fabriks-Niederlage „Zum weissen Lamm“ in Brünn.

Призвану загально найлучшу
Масу до запусканя підлогъ

порукають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1681 68-0

Перепроудуцимъ даємо ѳтповѣдний рабѣтъ.

ФАРБЫ ОЛѢЙНІЙ

готовы до ужатку и скоро за-
сыхающъ.

Ф а р б ы

до маляованя дахѣтъ, тертъ въ
найтѣншомъ покровѣ.

Наилучшй фарбы

тертъ въ покровѣ минеральномъ,
ѳтповѣдають рѣзнымъ цѣлямъ,
надають барву и лыскъ по одно-
разовомъ потягненю, высыхають
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевѣйшй ѳтъ олійныхъ.

Фарбы до фасадовъ

розпускаемъ въ вапнѣ, до кольоро-
ваня будынокѣвъ въ 36 кольорахъ.
Всякй роды лйкерѣвъ крає-
выхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

зъ наилучше рекомованныхъ фа-
брикѣ.

Тектуры даховй, смола по-
газова и деревна, маса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.

Оливы до машинъ и сма-
вило до осей зельзныыхъ.

Пасы шкѣрянй до машинъ.
Пасы гумѣй до машинъ.

Гургы коноплянй до ма-
шинъ.

П О В И Н А !

Лѣпшій напуканый пасы до
машинъ, а т. д., а т. д.

порукають

Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ.

Карты взѣрѣвъ, цѣнникы и
спеціальны ѳфергты, изъ жадающе,
gratis и franco. 1619 10-2

„Д Ы М Ъ“,

повѣсть Ив. Турсенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., съ пересыл-
кою 1 зр. 70 кр.

Дѣстати можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Ставропигіѣвской.

Л. ШТОРХЪ ВЪ БЕРНѢ,

Морава, улица Доминиканьска 41

высылає за послѣплатою, якъ довго выстає запасъ, поданй понизше товары богато дешевше ѳтъ цѣны вырѣбовоной.

ВЕЛИКА

партія останковъ сукна!

3 1/4 метрѣвъ довгй, въ найкраснѣйхъ взорахъ

на повне мужеске одѣнье

1 останокъ зр. 3-75

Каждый недѣгодный останокъ пріймаєся назадъ.

1 Останокъ коца

на помѣсть

10—12 метрѣвъ довгй
въ всякихъ барвахъ, дуже
тревалый зр. 3-50.

Обрусъ зъ Джуты

найновѣйшого взору

повной величины, доокола съ
френзлями
1 штука 90 кр.

Полотно домовое

1 локоть широкѣ

1 повна штука 29 лѣктѣвъ
зр. 4-20.

Сорочки дамскі

зъ доброго бавовняного по-
лотна ѳтъ мережаню обѣшовко
6 штукъ зр. 3-25.

Дерги на конѣ

драпованй и сѣрй
съ барвными берегами 190 см.
довгй а 130 см. широкй
1 штука зр. 1-50.

Обрусы

всякой барвы

3 штуки 6/4 великй зр. 1.—
3 штуки 1 1/2 великй зр. 2.—

Ручники

кухонны,
небѣлѣй, повной довжины
6 штукъ 70 кр.

СЕРВЕТЫ

бѣлй, льнянй 1/4 въ квадратъ
6 штукъ зр. 1-20
Серветки до кавы
льнянй рѣзнобарвнй,
6 штукъ 30 кр.

Сорочки

для робѣтничковъ
зъ доброго оксфорду,
повной довжины,
3 штуки зр. 2.

Запаски

до господарства
зъ мѣншого оняного полотна,
съ выбитыми найновѣйшими
взорами,
6 штукъ зр. 1-50.

ХУСТКИ ДО НОСА

зарубленй, ѳтъ барвно тканымъ бе-
регомъ, елегантно вырѣбленй.
1 тузиль мужескихъ зр. 1.—
1 „ дамскихъ зр. —80
1 „ для дѣтей зр. —60

Заслоны мережковй,

1 метеръ широкй,
въ найвышѣйшихъ взорахъ.
1 метеръ 25 кр.

Гарнитуръ рипсовый

въ найновѣйшихъ барвахъ,
складаючися зъ двохъ одѣ-
ялъ и обруса доокола съ шну-
рами и кутасами зр. 4-50

Линий РУЧНИКИ

бѣлй ѳтъ червоными краями
6 штукъ зр. 1-20

КОРСЕТЫ

ѳтличнои якості
ѳтъ блянштомъ ложковымъ
1 штука 70 кр.

Гарнитуръ джутовый

охлаждаючися зъ 1 обруса и
2 одѣялъ
красно выгѣтовленй, повной
величины зр. 3-50

Заслоны зъ джуты

2 части по 3 1/4 метра довгй,
ѳтъ драперією и френзлями
красно выгѣтовленй
зр. 2-30

Джутовый диваники

передъ ложко
1 1/2 метра довгй доокола ѳтъ
френзлями въ найнов. взорахъ
1 пара зр. 1-30

ОДѢЯЛА

зъ червоного кретону, елеган-
тно стѣбованй, повной ве-
личины
1 штука зр. 3.—.

Повльнянй

Хустки до носа
для мужчинъ и дамъ, пышно вы-
гѣтовленй
1 тузиль зр. 1-80

Англійскй

Пледы до подорожи
зъ чистон вѣвны, 3 1/2 м. довгй,
1 60 м. широкй
1 штука зр. 4-50.
Ремень до пледу 75 кр.

РУЧНИКИ

до натирания
дуже елегантй, съ ясно чер-
воными краями и френзлями
6 штукъ зр. 1-50.

ШТЕРНБЕРГСКА

ПОСТѢЛЬ
1 локоть широка въ рѣзно-
барвнй паскѣ, за правдиву
барву гарантуеоя.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 6.—

ОКСФОРДЪ

30 лѣктѣвъ,
правдиво забарвленй
зр. 4.—

Градель дамастовый

на покрывала на постѣль
1 локоть широкй, знаменитон
якості.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 5-50

Стирки до пороху

небѣлѣй ѳтъ червон. берегами.
6 штукъ 60 кр.
Стирки до скла
бѣлй ѳтъ червоными берегами.
6 штукъ зр. 1.—.

ШИФОНЪ

дуже доброй якості, дуже до-
гѣдный на бѣлѣ для мужчинъ,
дамъ и дѣтей 90 см. широкй.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 5.—

Накрытѣ на столъ

складаючися зъ 1 обруса и
6 серветъ зъ льняного дамасту.
1 гарнитуръ зр. 2-30.

Простирала

(безъ шву)
2 м. довгй, 1 1/2 широкй, зъ
найтѣншого полотна.
1 штука зр. 1-40.

Готовй

КАЛЬСОНЫ
зъ доброго шевіоту, дуже до-
гѣдно выгѣтовленй.
1 пара зр. 1-35.

Недѣгодный товаръ пріймаєся назадъ и звертаются грошѣ.

Перепишка на вѣсѣхъ австрійскихъ мовахъ

Щобы у П. Т. Замовляющихъ усунути всяке недовѣрье, высылаются замовленя для Всеч. клиру, П. Т. начальникамъ громадъ, властителямъ посѣлоостей, директорамъ посѣлоостей
и фабрикамъ, профессорамъ, урядникамъ державнымъ и краєвымъ на выразне желаніе такожъ и безъ послѣплаты.

1680 4-25

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ по Вторнику, Четвергу и Суботу кромѣ русскихъ святъ о 5-ой год. по. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 3 печат. аркушъ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи вѣрнутся лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Репликаціи неопечатаній вольны бѣт. порта. Предплату и инвераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Moase; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замы въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Предплату на „Дѣла“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 ар. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 ар. на четверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на полъ року . . 2-50 ар. на полъ року . . 2-50 р. Для Заграничн. окрѣже Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на полъ року . . 7-50 ар. на четверть року . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ предплатою и залеглостями.

До ситуаціи.

Дня 11 л. червня покінчено въ Радѣ державній генеральну дебатъ надъ тарифомъ мытовою, а нынѣ въ среду стоить на порядку дневній дебатъ спеціална, по чѣмъ наступитъ голосованье въ трехъ читаньяхъ. Вся справа вѣстна достаточно нашимъ читателямъ, въ котрой импортовое мыто бѣт. фальсификаціи нафтовихъ въ Баку до Угорщины отгравае першу ролю. Мы вже давнѣйше обговорили мериторично предложеніе правительственна и внесене пос. Зиса, попиране зъ-разу въ комисіи мытовій послами польскими, але опдіся по грѣбѣ министра финансовъ ними опущене; у насъ була вже бесѣда и о внесеняхъ послѣдъ Абрагамовича и Грохольского на незначне пдвышеніе оплаты мытовой. Нынѣ займае насъ пытанье, яке становище при голосованіи надъ сею справою займуть рускія послы?

Дивнымъ способомъ склалися у насъ рѣчи такъ, що коли въ 1867 р. заключено угоду съ Угорщиною а въ 1877 р. ви отновлявано, послы рускія могли мати бѣльшій впливъ на хѣдъ того дѣла. Въ 1867 р. одинъ въ рускіхъ послѣдъ засѣдавъ въ угодовій комисіи, а по десяти рокахъ, при отновленіи угоды мали мы въ Радѣ державній ажъ 16 своихъ представителѣвъ. Именно послѣднимъ разомъ голоса нашихъ послѣдъ рѣшали справу, т. е. голоса ихъ були тымъ тягаркомъ, що киненый на одну або другу важку, рѣшавъ о судѣбѣ тогдѣшнього кабинету. Само собою ровумѣся, що обовязкомъ послѣдъ, поставленыхъ въ такъ коритне положеніе, було передовѣсть подбати о то, чтобы передъ голосованьемъ за цѣну голосѣвъ — екажѣмъ просто — выторговати у кабинету можливо наибѣльшій концесіи для своего народа. Се дѣло звѣстѣмъ легальне и практиковане у вѣсѣхъ конституціонныхъ державахъ. Послы не можуть вводитися сентиментальностею для поодинокихъ кабинетѣвъ, а обовязкомъ ихъ вѣстѣ мати ввѣдно интересъ своего народа на одѣ, державчесь правила: do, ut des.

Зъ нашей хаты.

Пережывавши въ ходѣ майже двохъ лѣтъ велику часть нашего краю, а при томъ задержуючы по нѣлькѣ мѣсяцѣвъ въ декотрыхъ сторонахъ, опбзнавъ и потроха нашъ простый людъ съ его горемъ, щастьемъ, долею та злиднѣямъ, и нынѣ бодай въ коротцѣ намѣряю описати тѣ вражени, котры до нынѣ не застарѣлися та задержалися менѣ въ памяти. Воеду у насъ — правду сказавши — навѣтъ по наибѣльшихъ селахъ давал чути недостача освѣты. Не тѣлько старіи селяне, але навѣтъ то молоде поколѣнне, котре теперь починае жити, дае мѣжъ себе маленькій процентъ людей, що умѣють читати. Въ такихъ повѣтахъ, якъ Дрогобычскій, Самбѣрскій, Перемишльскій, Ярославскій, Цѣшанѣвскій, Равскій, Жовковскій и др., дуже рѣдко подыбаеся селянинъ, котрый бы въ громадѣ мѣгъ бути правдивымъ проводникомъ, котрый-бы мѣгъ громаду заступати воеду та боронити еи передъ рѣзными надзужитями зъ рѣзныхъ сторонѣвъ. Я бы мѣгъ на сѣмъ мѣсто бѣльше якъ десять примѣровъ далеко отъ себе отдаленныхъ сторонѣвъ навести, де ц. к. уряды податковій секвестрували нашихъ вѣйтѣвъ за податки побираний отъ громадянъ, а не зложенъ до ц. к. каомъ. Вѣйты по наибѣльшой части нѣчього невинны; она не рушала того крейцара на просто отнятиа жертвою темноты або спекуляціи якогось писаря, котрому завѣрили та на котрого спускали у вѣсѣхъ и во вѣсѣхъ. Много подыбувавъ и такихъ селъ, а передовѣмъ въ горахъ коло Славко, Ядла, Лупкова, Косонова та Скольного, де въ громадѣ не подыбуваеся одного чоловѣка, чтобы

Чи послы нашъ выкористали свое щасливѣе положеніе въ двохъ тыхъ хвляхъ, имено жъ въ 1877 р., ровпоряджаючи 16 голосами, о томъ не хочемо вже говорити, бо се минулося и всякій рекриминаціи не поправлять дѣла. Але нынѣ мусимо замѣтити, що подобна щаслива хвиля чи не лучаеся якъ-равъ теперь. Не вся принципа ентузіазму е нынѣ предложеніемъ правительственнымъ о мытѣ нафтовѣмъ. Пѣсля гаетныхъ вѣстѣтокъ, до 10 послѣдъ польскихъ радѣ отсунутись отъ голосованія. Рѣвно-жъ и кѣльканадцять молодотчѣхѣвъ мае зрѣбити то само. Кляобы Гогенварта, Лихтенштайна и Корониніого не пристушлять до голосованія съ вѣсно солидарностею а вся лѣвица солидарно и рѣшучо стане по сторонѣ внесенія пос. Зиса. Ситуація отже дуже непервна и досыть небезпечна для нынѣшнього кабинету. Зъ того могли-бы скористати рускія послы.

Вѣденскій оппозиціонный дневникъ нотуютъ выразно, що правила не вѣстѣ зовѣмъ певна свои и бѣды; що межы правительствомъ а поодинокими фракціями правилѣвъ ввѣдно ведутся переговоры, т. е. що кабинетъ просто торгуе голоса для себе. Заявляе вправдѣ „Politik“, що ситуація съ каждымъ днемъ получаеся, але полученіе ее зависить отъ обѣщанокъ и концесій, робленыхъ правительствомъ поодинокимъ кляобамъ. Справа нафтова черевъ та набрала характеру справы политичной. Ходятъ слухи, що Тридентіицѣвъ за своихъ кѣлькѣ голосѣвъ выбрали собѣ значній уступства отъ нынѣшнього кабинету; що Чехи выбрали собѣ на Полякахъ приреченне солидарно посту-ати, коли въ Радѣ державній прійде на порядокъ дневный срава банка и цукрова. А хто знае, чи и польске „коло“ а теперьшнее попиранье кабинету не сторгувало для себе якъ новій концесіи, и чи оппозиція одной части кляобу польского въ справѣ нафтовѣй не буде рѣвнозначна маневрови, обчисленому на якѣсь концесіи...

Пѣсля деякихъ обчисленъ справа мыта отъ нафты мае для себе запоручену бѣльшѣсть ледви 6 голосѣвъ. Послы кляобу руского — якъ донесено намъ въ Вѣднѣ, — не будутъ въ томъ дѣлѣ чинити оппозиціи правительству и будь-що-будъ не отдадутъ своихъ голосѣвъ

за внесеніемъ проф. Зиса. Съ тымъ фактомъ мы мусимо числитися. Въ такѣмъ случаю, — коли-бъ вѣсѣ рускія послы мали станути солидарно, — 5 рускіхъ голосѣвъ були-бъ якъ-равъ вгаданнымъ выше тягаркомъ, що перехлявѣ-бы важку. Въ виду того политичный ровумъ наказывавъ бы рускимъ посламъ бути въ теперьшній хвилѣ дуже обережными. „Politik“ зазначае вправдѣ, що отношенія правительства до правилѣвъ етается съ каждымъ днемъ зновъ сердечнѣйшими, але мы добре ровумѣємо, на чѣмъ основане обновленіе той сердечности. И оно нынѣ инакше бути не може. Сказано: do, ut des — и на подѣставѣ того правила Поляки, Чехи и Словѣнцѣвъ здобули отъ правительства не одну концесію для обезпеченія правъ и духового та матеріального роввоу своего народности. Всесторонній интересы народу повинны ввѣдно занимати мысли и ровководити совѣстѣю послѣдъ — и они повинны ровумно выкористати кожду пригожу и щасливую хвилю, коли можна бы выскати що-небудь для своего народа. По нашѣй гадцѣ, — на скѣлько насъ могутъ поинформувати вѣсти въ Вѣднѣ, — теперь имено лучаеся для рускіхъ послѣдъ така наручна хвиля. Тѣмъ повинны еи по вмогѣ выкористати въ хосентъ свои народности. Подчасъ теперьшней каденціи Радѣ державной рѣшалася вже не одна справа, дуже важна чи то для нынѣшнього режиму, чи для державы, а накладыаючъ новій тягаръ на австрійскій народъ, отже и на народъ рускій, — а послы кляобу руского, яко „правительственны“ нѣколи не отмовили свои подѣтры. Пригадаемо лише завѣсь с варагальномъ ополченію. Рускія послы голосовали за нимъ безъ всякого застереженія, хочъ, по нашѣй гадцѣ, могли вложити заявленіе, що народъ рускій, пріймаючи новій обовязковій тягаръ для добра державы, мае право домагаться отъ правительства бѣльшого обезпеченія своихъ правъ конституціонныхъ и примѣненія до Русинѣвъ галицкихъ и буковинскихъ основнои програмы гр. Таффего — рѣвноуправленія съ другими краевыми народностями!

При рѣшаніи закона мытового рускія послы — якъ сказано — будутъ мати далеко ще лучшу нагоду выступити съ домаганнями рус-

кого народу, и справдѣ було-бы то дуже сумно, коли-бъ рускія послы не скористали въ ней и коли-бъ теперь мала повторитися въ нашѣмъ парламентарномъ житіи давнѣйша прикра помылка...

„Тифусъ плямистый“.

Заголовокъ страшный! — не правда? Ты ласкавый читателю, заразъ спытаеся: „Де той страшный ворогъ?“ Але успокойся, и слухай, а мы зачнемъ розказувати, якъ то кажутъ, „зъ кѣнца“.

Честный мѣщане рускій и ихъ душаастырь въ Бѣлѣмъ Камени задумали праведне дѣло: подчасъ Зеленыхъ святъ устроить мисію духовну. Зъ цѣлю околищъ, изъ двохъ деканатѣвъ, олеоского и золочѣвского запросили руске духовенство до ласкавой участи. Можна було оподѣбати-ся що-найменше 40 процесій въ Бѣлѣмъ камени, бо авѣ одинъ овященикъ не отмовивъ. Мисію мала тревати два днѣ, отъ вечерѣвъ въ недѣлю до вечерѣвъ во вторникъ. Впр. митрополичій Ординаріятъ на десять днѣвъ напередъ удѣливъ призволенія и благословенія. Съ призволеніемъ митрополичіймъ удалися мѣщане до ц. к. староства въ Золочевѣ. Комисаръ староства п. Словицкій на дотычнѣ запытанье мѣщанъ, чи староство не мае что замѣтити, не оказавъ нѣчього, чтобы могло-було мѣщанъ навести на гадку, що мисію може изъ стороны староства бути поставлена яка-небудь перешкода. Дѣлялось то во второкъ минувшого тыждня, отже до суботы мѣщане порались коло приспособленія воего потрібного до мисіи, звагали престолъ на дворѣ, проповѣдницю, фигуру, а то ихъ коштувало звышъ 150 ар. Помынаемо вже то, що мѣщане лагодились дома на пріятіе побожныхъ гостей, священникѣвъ и господа рѣвъ зъ околищъ, запрошеного хору свѣвковѣвъ зъ нотъ, и т. д.

Ажъ тутъ наразѣ доперва въ субботу въ полудне приноситъ побланецъ изъ староства въ Золочевѣ писмо: „Мисію въ Бѣлѣмъ Камени зборяеся зъ той причины, що въ томъ мѣстечку пануе тѣлесъ плямистый.“ Се писмо впадо на мѣщанъ Бѣлого Камени якъ грѣмъ зъ ясного неба, тымъ бѣльше, що — тутъ, ласкавый читателю, и ты знайдѣшь свое успокоеніе, — тымъ бѣльше, що въ Бѣлѣмъ Камени, хвала Господеву

подъ Шегединѣ, Темешварѣ, або ажъ до Банату и тамъ шукать собѣ куника хлѣба. Уже въ зимѣ приходять агенты зъ Угорѣ до пограничныхъ селъ, вербуютъ нашего гѣрняка до жнивь та робить съ нимъ умову на четвертый або пятый сѣбѣ. Деколи до такихъ жнивь зъ одного села выходять 30% або и бѣльше; заробокъ добрый, кобы тѣлько нашъ гѣрнякъ мѣгъ нимъ ровумно розпорядитися, та чтобы бувъ троха бѣльше освѣченый. А въ томъ лѣхъ наибѣльше. У гѣрнякахъ селахъ зачинае недостача ѣсти своего зерна уже по Рѣздѣ. Газда бере бесаги або чуганю та мѣшокъ, тай гайда до жидѣ брати на кредит. Жидъ дае четвертку, другу, третью, а може и десату, та все до жнивь. Приходитъ жнива, Лемко або Бойко за горами, а жидъ подавъ окаргу до суда, але яку окаргу! — замѣтъ 5 ар. за четвертку якого зерна, якъ згодився съ гѣрнякомъ въ осени, онъ почисливъ собѣ зъ 8 або и 10 ар. Приноситъ возный възванье, давъ жѣнцѣ, — она бѣгала по селѣ, чтобы хто перчитавъ, та не звайшовши такои души, вернула до дому, заткнула възванье за образъ або покла-ла въ окрину, тай и забула про все. Минувъ день термину а по нѣмъ минуло може и зо два мѣсяцѣ, гѣрнякъ та на Угратѣ, а жидъ злицитувавъ все, що мѣгъ. Такихъ примѣровѣвъ, тай то сумныхъ примѣровѣвъ бачивъ я множество и неразъ ажъ на плачъ збиралося менѣ, выдачи тую кривду бѣдного робѣтника отъ его родиноу.

Коли зачавъ я писати про долю нашихъ гѣрняковъ, такъ згадаю децо бодай троха и про робѣтниковъ нашихъ, що выходять до Америки. — Манія чи окорше охота выѣзджати на зарѣ-

бокъ до Америки завадрувала до насъ зъ тамтои стороны Карпаты, о скѣлько менѣ вѣдомо. На Угорскій Руси жѣ ще той чоловѣкъ, священникъ, съ котрымъ я мавъ случай разъ видѣтиса, що то онъ першій, научивши кѣлькохъ своихъ парохіянъ читати та писати потроха, вылавъ ихъ до тамтои части землѣ. Люде ой за якійсь часъ вернули зъ Америки та привезли съ собою якійсь грѣшь и то влаене заохотило другихъ цускати ся такъ далеко за зарѣбкомъ. Лемко выѣзджаючи зъ села бере съ собою на дорогу до другой части свѣта 100 ар., дорога иде ему ще яко-такъ, але тамъ! — страхъ яку нужду терпѣть бѣднѣ люде! Каждый майже на тамтѣй землѣ муситъ отхорувати двѣ недѣлѣ — такъ бодай до мене писавъ одинъ добрый мой знакомый зъ Америки — хорый не мае въ чужинѣ нѣ захисту нѣ опѣки и по наибѣльшой части перележуе своєю слабѣсть або дѣсь подѣ плотомъ або у якѣй кучи. Засобы давно скончилися, а робѣтникъ прійшовши до здоровья, не маючи знакомыхъ, иде по жѣбра-нію, а при томъ пыгае работы. Наибѣльше нашихъ людей до Америки выганяе нужда, а ще може бѣльше всякій позычки у банковѣ та жидѣвъ зъ котрыхъ они такъ легко отрастиса не могутъ. Менѣ говоривъ ооъ що одѣтъ селянинъ про Америку: „Шѣтъ негодѣ я сидѣвъ подѣ землею, копавъ чаганомъ угѣль, и я не знавъ коли день, а коли нѣчь, а Богъ-ме, я вже гадавъ, що нѣколи не побачу свѣтлого сонця. Правда, заробокъ добрый, але бодай и поу тамка не бути! Я заробивъ тѣлько, що-мѣ банкъ (позычку) отдавъ, — бѣльше не пойду!“ (Дальше буде.)

милосердному, ніякого тифусу плямистого нема! Передь двома ще місяцями було заохало двоє людей на тифус, — не плямистий але звичайний, а, як-би на глуху окройованому ц. к. старостом тифусови плямистому мешканцям Вільного Камня, в цілості містечку оть трех тижнів не було ані одного припадку не то смерті але і хороби, як межи христіанами, так і межи жидами. Очевидно, о „плямистоті тифусу“ розповів п. комисареві Євоніку вийти в Вільного Камня, Павло Чернецький, — чоловік, що оть чау послідних виборів сам тяжко занепає на „плямистий тифус“ — але, хвала Богу, ходити з ним і в очах панів виглядає, мов зовсім здоровий чоловік...

В неділю Зелених свят п'ять жандармів в повній зброї оть раненька ходили вже по улицах містечка, щоб не допустити людей чужоземних на місію до Вільного Камня, а підчас богослуження були коло церкви. То само діялося в поведінку, оть тим же хабом додатком, що підчас проповіді о. Карпа Винтоняка з Бужана чотири жандарми, побіля припису в капелюхах на голові і з карабинами, знайшлися в церкві між побожними слухачами краснорічя проповідника.

Тимчасом в тую-ж неділю, коли мала зачатися місія руского духовенства, рано вирушила з навщеного „тифусом“ плямистим Вільного Камня велика процесія з костела на отпуст до коо. Капудинів в Олеську. В оть рок же, мимо „плямистого тифусу“ отьбува в Вільному Камні величезний ярмарок без ніякої заборони. Нам здаєся, що коли в Вільному Камні панує „плямистий тифус“, то для ц. к. старост в Золиць все одно, чи чужі люди придуть до Вільного Камня по той тифус на руску місію, чи б'єло-каменецькі Поляки занесуть его до чужих сел і до містечка Олеська з овоєю процесією. Також здаєся нам, що „плямистий тифус“ так само небезпечний, коли люди в отьх оторонь стикаються на ярмарку, як на місії.

Той самої гадки суть і рускі мішане з Вільного Камня, котрих поважна депутація нині прибула до Львова з жалобою і була на послухану у Є. Екц. п. намісника і в палаті руского Впр. митрополита.

Депутація і нам розказала ціле діло, а ми ділимося ним з нашими читателями.

В ділі рускої школи у Львові

ршила V. секція Ради міської по довшій дискусії с новим школьним роком заснувати чотири-класову школу етатову, в котрій два учителі були-б старші, а два молодші. Не обійшлося однак без клявзлів, именно, що іменування двоох молодших учителів послідую тогди, наколи чило учеників III. и IV. класу буде достаточне. Секція має отже то пересвідчене, що I. и II. класу будуть послідати достаточне чило учеників, III. и IV. класу нб. З отьки така супозиція? Після дати виходити як-разь противно: III. и IV. класу будуть мати достаточне чило учеників, бо сего року II. и III. класу мали 36 и 40 записаних дітей. То само можна допустити і що-до II. класу, бо в I-ій сего року було 37 учеників. Натомість єсть хіба непевною річю, чи до I. класу запишуться діти.

Проф. д-р Пентак зрїко реферату перед повною Радою, бо его внесенє секції V. не прийняла. Референтом на повній Раді буде проф. Солецкий.

З історії нашого фискалізму.

Львівський дописувач „Сзас-у“ переказав недавно той-же газеті допис, в котрій зовсім фальшиво представив справу акцизу оть безрогь, рїзаних нашими селянами в опілку для власного ужитку, и оностатував, що Буцацкий Виділь повітовий и один руский посол в Збаражчині (о. Михайл Сичинський) радили селянам, щоб акцизу не платили, и через то нбї наразили селян на отрату. В отьм предметі одержуємо оть посла о. М. Сичинського таке Заявлєнє:

Поділяючи вповнї погляд комісії адміністративної Союму в пытанку, чи належить акцизу оть безрогь, рїзаних нашими селянами на опілкний навтї рахунок, але на власну консумцію, толкувати а неразь свїтлїшим селянам, що в мислї тексту закона з 16 червня 1877 р. (уступ 2. § 3) не належить акцизу оть тых, що рїжуть безрогь опілко на власну консумцію и нічого, навтї солонини в оирьмі отанї не продають.

В р. 1883 в комісії „послов хлопчик“ боролив а того погляду, але надармо, бо пани були справу мовчанєм, вислухавши побожно

„zadania“ Ексселенції екот-намісника п. Потопкого, котрий заявив, що то справа запутана и маловажна. В 1885 р. а боролив сего погляду на заохало нової Збаражкою Раді повітовий и наш Виділь поперз петицію Буцацкой Раді повітовий. На послідній сесії Союму прийшла петиція до Союму и комісія заохала еи по совісти: виказуючи гадку, що арендарі акцизу неправо отягають акцизу оть наших селян, напитувала в умотивовану резолюцію до садними словами ті нелегальні практики, до котрих и органи власти окарбової прикладають руку. Ухваля Союму не дотыкала зміны закона, — як то „Сзас“ баламутно удержує — бо о належить до компетенції Раді державної, а домагалося тільки порученя властям окарбовим, щоб строго держалися уступу 2. § 3 закона з 16 червня 1877 р., після котрого, без найменшого сумніву, акцизу оть безрогь, рїзаних на опілку але на власну консумцію, не належить ои. Щоб в практиці наступила польга для найбідніших мешканців краю, треба було выжидати отповідного розпорядженя п. міністра „тодака“, котре усунуло-б дотепершню практику. Тільки ж за великими справами п. міністер забув на тую „дрбницю“ (як „Сзас“ називає справу акцизу), а оть п. міністром була и делегація, котра — як говорено на рїчницї „wiesci“ — „тримає руку на пульсі живота и кишені краю“... Она уважає дурницею — журитися тими харлаками, що навтї не мають за що раз в рік перед Великоднем поставити на отділ цілу печену свинку... то ж забула, и ніяк було їй пригадати, а треба було конче пригадати, а властью вывести справу на ширше поле и допроводити до того, щоб міністерство, а ементально трибунал, выказали свою гадку. Но ясна річ, що той, хто заплатить, при звїтном фискалізмі справу не выграє, а той знов, оть кого упоминаются, не може рекурсувати.

На частіє лучилося таке, що 4 мои громадяне ще перед Рїздом зарїзали безрогь в опілку и акцизу не згохосили. Их на весні вїзано зложити протокол, и коли комисар оторонь окарбової радить їм, щоб погодилися з арендарем акцизу и заплатили ему 10 зр., они не хотїли заплатити, бо не мали чим, и приїшли до мене на пораду. Я їм оказав, що акцизу оть них не належить, нехай жадають ореченя на заплату и вносят рекурт. Крім тых 4-ох єсть ще кількох в мойї громаді и в найблизшій сусїдстві, що перед Великоднем не заплатили акцизу и ожидають ореченя, щоб могли рекурсувати. Мног мои громадяне платили и побіля мои рады, жадали поквитованя на зложену суму. Арендар зразу давав поквитованє, а побішше перестав ходити по хатах, кажучи, що „поде ще порадитися п. старості“. Не вернувшись больше до села, а подав окаргу до старосты. В ц. к. старості зразу узнали, що се „бунт“, але побішше, довідавшись, що той „бунт“ почався в комісії оймової, усомнилася о том, щоб тут „we drujacu rubel“ жог грати ролю, бо треба-б хіба и презеса чортковской Раді повітовой, п. Гюниньского, посла паньского, посудити о „рубельяльство“. Сказано, правда, багато панеру на протоколи, але то не дивниця, бо-ж прецьн вїдома річ, що у нас по малых містечках вышї урядник старосты, по окінченї асентрунку, коли не мають поручення чинностей окружної Раді школьної, нудатся в бюрах, а щоб тую годянку, дві, не дрїмати, пишуть... Скінчилися на том, що розбодано до всіх Звержностей громади „Okólnik“, толкуючи о том, що „акцизу належить, а річи, непокликані збаламутили людот фальшивими толками и тым занепокоили повтє... звываючи в кінці, щоб вийти оголошити се в громадї и пильнували хто людей баламутить“. О том писемь отаросты п. Кавцкого написане одіоло ширше разом з вїткою про ині цікаві справы.

Так отже ті селяне, що не заплатили акцизу, будуть рекурсувати, и я маю надію, що выграють собі и мені на радості, а всім интересованим на пожиток. Наколи-ж бы и прогнали, то и тогді навтї, маю надію, кары не заплатити, а бодай не из овои кишені. Справа на всякій случай выяснится, а се выйде конче от пожитком и для контрибуентів и для тых, що заступають их интересы. Я того тільки бажаю и дїну вже бажаю цілі.

Порядно було бы, щоб вї Виділь повітовий поучили контрибуентів, що против наказу заплати акцизу належить рекурсувати и нехай и ті, що вже заплатили, домагаюся в легальній дорозі звороту неправо побраної оплати. Для Виділь повітових голоє и погляд комісії оймовой повинн мати повагу. Се не „бунт“, а оборона найбужошї людности оть неправого тугару. Инч річ дораджувати, щоб контрибуент не платив вымаганого податку, а инш річ дораджувати, щоб той, оть котрого неправо заплати жадають, рекурсував. Коли належить, то належить не пропаде, а коли не належить, то грїх було-б бїдному, шукаючому поради, радити заплатити „оть напасті“ и о овоє не упоминаючи. Мой повтї платити річно акцизу оть „опілкників“ 700—800 зр! Порахуйте, пане дописувачу „Сзас-у“, кілько се чинити річно на цілий край, а певно не окажете больше, що се „дрбна справа“!

Мушу звернути увагу на то, що тут річ не їде о передчасне опубликованє неправосильно ухвалы оймовой, але о то, щоб усунути неправу ексмпликацію обовязуючого закона, котру нині терпится на користь арендарів акцизу а на велику кравду найбужошїх людей.

В кінці отываюся до посла п. Хамца, котрий так красно и основно справу тую, яко референт трактував в оймовой комісії, чи не був-б ласкавий тепер, при торзі о мыто оть нафты, поторгувати о акцизу долги-воті харлацку.

М. Сичинський,
посол Гусатыньскій и член пов. Виділь Збаражского.

Судьба короля баварского.

Дивна и несподівана судьба постигла баварского короля Людвика II. Монахійскій телеграф розісь дня 13 с. м. вечером по цілї Геролі олядуючу сензаційну вїсть: Король, проходжуючи в парк на замку Берг над озером в товаристві лїкаря приборного д-ра Габбена, скочив нараз до озера а за ним и д-р Габбен, що хотїв его ратувати. Оба потопились.

Так трагично закончив житє великий „романтик“ нашого часу, як загально называно короля баварского, и романтизм ової закоумен тував навтї овою смертею, бо заишов еи в воді, до котрой его дивна якась пристрасть потягла. Мабуť потягнула его русалка, котрой бив шукав по цілїм овоїм краю и для котрой ставив по озерях и неприступных вертепах зачаровані замки. Яне було его житє, такий и конец. А дивне то було житє. Людвик II любив пристрастно все, що красно, що фантастично. Его палата була переповнена рїзномірными творами штуки, украшена найбуйнішими рослинами похудия и представляла собою якийсь другій свїт зачарований. Музыка мала на короля дуже великий вплив. Он слухав еи цілыми годинами, ба ночами, коли в послідних роках отрадав на безсонність. Тож и страшно богато выдавав на оперу. Славный композитор „музики будучности“ Вагнер, був его найбільшим приятелем. На него и его творы выложив король немало, а опера в Байрейт була ділом короля Людвика. Король дуже часто вступав в ролю якогось героя з Вагнерової оперы. Так и пр. приказав оть раз устроити в овоїм замку в Монахїю маленьке озеро, прибавь его фантастичными рослинами а воду, щоб оніла, казав закрити витріелем мїди. Сам перебранный за Люген-Грина, виплывув в золотій зброї на маленьком човені на воду, а човен тягнули запряжені лебеді. Королеви забавлюсь тур, забавлюсь побачити подїмаючї-сь филі на штучном озері, и треба було придумати воїяких способів, щоб вдоволити волю короля. Вже тогди — а було то около року 1865 — побачив в кругах придворных, що оть королев щось недоброго діє и отарался короля усунути з-под виллы Вагнера и его „музики будучности“. Король покинув тепер на якийсь час музику а ввязав ставити замки, на котрі також выдавав величезні сумы. Замки и палаты в Гогеншвангау, Ландергоф и недокінчені замки на озері Хіемскі походят в сего часу пристрасти короля до будівництва. Замок на озері Хіемскі був копією Верзаль, а король їздив умысно иноканто до Верзаль, щоб там приглянуто будовам. Нині той замок стоить недокінчений, як-би неогдана загадка загадкою діяльности ового строителя. Побішше знову займала короля дуже штука драматична. Он казав собі представляти одну штуку и по кілько разів того-ж самого вечера. Ему забавалося и пр. вагнеровского „Зигфрида“, артисты мусят зараз представляти. Король сидит в ложі и дрїмає, нбї приглядає. Штука закончилась а король посылла приборного жандарма и приказує знову грати ту саму штуку. Дарма выпрошукот артисты, що они вже помучені; нїчо не помає, и они грають знову, а коли нб, то король роздразнений виходить — утїкає деє на якийсь замок, бо в отоліи его не слухають. Або ось така фантазія короля: Перед кількома роками перебував Людвик II в зимі на одній замку в горах баварских. Ночи довгі, король не може спати. Запрягають отже коні до сарей, зверху дуже красных а в середині огрїваних и так зроблених, що король може в них вїдгдно лежати, як в постели. Король кладеє до сарей и выїзжає серед темной ночи в лїс; куды їде, нїхто не знає, а їде так довго, доки аж не дасть нового приказу. Перед саями и по-за саями в певній отагности їде по двоох закутаних їздців верхом оть запаленими омолосками. Цїлий похід выглядає, як коли-б як опирі гналися лїсом по арах и вертепах. Вїдний акї подорожний, що случайно опізнався в дорозі серед глухого лїса, подумав-б, що то самі чорты выскочили з некла и уганяются по лїс неспиротными дорогами та налякаво-б на смерть. Нб, то король баварскій придумав собі нїчний суицид в мягенно выстелених и теплых саянах! В послідних часах король не займав вже зовсім справами державы, не терїв навтї людей з высшего свїта а окружав лиш своими простыми слугами. Его фризєр Гоппе був министром и найвїрїшим дорадником. Кз гостях у себе прїймав король первого лїпшого з своих швоїжерів, перебарова в их честь в швоїжерскій мундур, саджав за отділ, вносив тоаты в их здоровље и отпуская богато обдарованными. Таке поступованє короля мушот отже перекопати его найблизшу родину, що днє заслаб на умі и длатого подумано рїшучо о установе регенті. Правно повинн-б був обняти регентію молодшій брат короля Отто, але той збожеволив вже перед

кількома лїтами. Так отже отахоя, що регентію обняв кн. Людвиг. Кн. Людвиг єсть третим сыном баварского короля Людвика I (1825—48) и родився в марті 1821 в Вирцбург; має отже тепер 66 лїт. Он єженвоя був оть австрійского принцесою Августою з Тосканы, єсть вдовоє и має троох сынов Людвика, Леопольда и Арнульфа. Найстаршій з них Людвик збтанє нмвїрно королев, бо законный наслїдник, брат погбшого короля, Отто, що вже оть 15 лїт слабій на умі, нїколя вже не подужає. Людвиг був в баварском войску генеральным инспектором и фельдшмайотром и брав участь в войнах в 1866 и 1870 р. Помимо овои старости має бнє бути ще дуже здоровий и енергичный, але при том лагідний и вїжливый, так що має загально симпатію в народі. Он єсть католик, але — як кажуть — не єсть зовсім клерикалом и в парламенті выступав часто против клерикалїт.

Усунєнє короля оть престола приготувалося вже оть давна, але тихцем и доперва в послідних днях було звітним. Безооередну причину до такого кроку дали приказы короля, выдавані оному министрови фризєрови. Коли именно правдний министр не хотїл для короля нїгде роздобути 20 милїонів франків, то король поручив оному фризєрови зложити новый кабинет. Ишим разом мав єму приказати поубавити всіх министров и т. д. Дня 7 с. м. отбулася у кн. Людвика конференція министров, а вже 10 с. м. обняв оть регентію. Днє перед тым мав оть о том повїдомити цїсаря нїмецкого и австрійского и вїзх панауючих в державі нїмецкой. Перед тым однак отьбувал ще епизод, котрий не то що в історію Баварії буде мати немале значєнє, але вже и тепер дасть велику роботу так парламенту як и судам, а матеріал до такой работы має бути величезный. Кілько на вїм том правды, трудно знати; але з обовязку журналистичного мусямо занотувати все то, що тепер може лиш в форі поголоос розбїшло по цілїм свїті. Як звїстно, ще 9 с. м. выбралося була урядова депутація до короля, котрий перебував на замку в Гогеншвангау и мала насамперед еконотувати слабій стані здоровья короля, а отак отараточе одержати оть него підпис на акт, котрым будто добровольно передає регентію кн. Людвигу. Через незручність — як кажуть з одной стороны — чи може через якийсь загвор — як доказують з другой — король довїдався о вїм и мав ще доот часу, заким перервано телеграфичну комунікацію, зателеграфувати до одного з близких своих кривных, мабуť до кн. Людвика (але не сына кн. Людвика) и сїей хотїв его вывезти до Тиролю. Инш знову розказують так: Коли комісія приїхала на замок Гогеншвангау, почав конюшій Гольштайн выкрикувати на службу и доказувати їй занато енергично, що она вже тепер не має слухати короля, лиш князя Людвика; казав, що вою службу усуне и приказав лагодити вїз для короля, бо має его з-отї отвести. Один з слуг вїз отже до короля, впав на колїна, розказав, яка єму грозит небезпечность и отарался наклонити короля, щоб он опасався бїгством. Король прикинав жадаючїм и наказав нїкого до себе не впускати а инших послав знову до села, щоб там людей залягувати. Ще инш розказують — и в отьм здаєся бути дійсно трохи правды — що гр. Диркгайт, альтиант короля, підбунтував службу и народ в цілїй околици, щоб короля не выдали. Жандармерія дворока увязнила отже комісію и увільнила єи аж на телеграфичный приказ з Монахїю. Она достала тогди до короля и оть, хоч не приняв предложенного акту, то однак услухав рады лїкарів и постановив лїчати. Ему оставлено до wyboru замку, на котрім хоче перебувати. Здаєся однак, що мимо того оть жандармами и швоїжерами двороками справа не конче була легка. Жандармы выравд зараз подіалися, але швоїжеры не хотїли и инь дано длатого приказ, щоб зараз отавилися до своих полків. Також и гр. Диркгайт мушот в цілїй оїй справі грати непослїду ролю, бо министрство приказало его увязнити за неправє вїжшуванєсь до справ урядовых. В цілїй окрестности, де перебував король, запазувало було так велике роздразненє народу, що підчас Зелених свят побожвалися навтї революції. О оскільки доси єсть телеграмів можна було побачити, то здаєся, що короля перевезено насамперед до Найшванштайн, а з-отї до Ландергоф; доперва побішше перевезено его на замок Берг над озером Вурм коло міста Штарнберга, де случилася подана новыше катастрофа.

Король Людвик II був сыном Максимилиана II, короля баварского (1848—64) а внуком Людвика I. Он родився 1845 и обняв був в 18 роцї житя правительство краю баварского. Була то натура вже в роду заучива и склонна до романтичного ексцентризму. Вже за молодоту став оть дуже интересувати музыкою и штукою драматичною, але утїкав оть людей и прислухувався або привидувався представлямь вычяйно деє укритий, щоб его нїхто не побачив. Его хотїли були ожєнїти с княг. Софією баварскою, тепершнюю княгїнею д'Аленсон и бнє був вже заручився, але ірвав в послідній хвилі. От сего часу став он бнє зовсім отглюдком, хоч де коли їзжав у важні справы, як и пр. именоває короля пруского цїсарем нїмецким з его илїцітнвы, або его выступленє в обороні ового

учителя крыл. Делангера, въ борбѣ съ папою о догматѣ непогрѣшимости. Король Людовикъ бѣзъ ослѣпо збудованый и высокаго росту. Въ послѣднихъ рокахъ бѣзъ такъ оговѣруеть, що мусѣвъ безъустанно носити мѣхуръ съ ледомъ на груди. Причина его душевной хоробы мала бути — якъ оконоставада комісія — розмякшенье мозку, хочъ другі лікарѣ знову доказувать, що король бѣзъ зовѣмъ здоровъ. Король не мавъ до нѣкого зъ близшой родины привязанія, лишъ до австрійской цѣсаревны и архика. Гизелѣ.

Зъ судової салѣ.

Въ Коломыйскій судъ окружнѣмъ отбулася въ пятницю и въ суботу минушого тыждня двѣ цѣкавы розправы передъ судіями присяжными.

Въ пятницю подѣ проводомъ ооз. Подліашецкого велая розправа противъ Гаврила Толокового зъ Городницѣ, обжалованого о окрытоубійствѣ. Фактъ самъ собою дуже цѣкавы. Третього дня Рѣдзѣ 1876 р. подчасъ балю у Яцка Толокового (батька Гавриловича) убито 9-лѣтняго сына и 5-лѣтню дочечку Евдокію Коломыйчукон, полизенькихъ самыхъ въ домѣ Евдокіи, котру дуже гощено и затримувано на балю. Подозрѣнье упало отъ разу на родину Толоковыхъ, бо Яцко Толоковий, шуриѣ помершого мужа Евдокіи Коломыйчукон, и два его сыны хотѣли забрати газдѣство Коломыйчуконъ — и дѣйстно забрали — а поубивані дѣти стояли нмѣ въ дорогѣ. Выточене олдѣство передъ 10-лѣтнями застановлено за дѣла недостаткы доказовъ и ажъ сего року поновлено его. Розправа выказала, що Яцко Толоковий, караний кѣлька разѣвъ за крадѣжъ, остатнимъ разомъ 4-лѣтнюю взынцѣю, подышовъ ядову Евдокію Коломыйчукон и выманявъ отъ неѣ записъ, котрою она цѣле газдѣство по мужу повѣстала отступила Гавриловичу Толоковому (на той часъ 20-лѣтнему легиневу). Але газдѣство ое припадало дѣтямъ и мати не мала права его позовувати. Тому-то на родинѣ радѣ Яцко Толоковий отъ сынами Лесомъ и Гавриломъ поставили справити въ свѣта балѣ, Евдокію запростити и угощувати, а тымчасомъ Лесъ и Гаврило мали пойти до еѣ хаты и подушити спящій дѣти. Такъ и сталося. Коли Евдокію, гощено и задержувана Яцкомъ, вернула до дому, застала дѣти на печи подушені. Свѣдками доказано, що подчасъ балю сыны Яцка выйшли зъ хаты, ишли дорогою дѣ хаты Евдокіи, передъ хатою стояли а потому вертали до дому, а жена Лесъ, нмѣ уже помершого, выразно оказала, що бѣла при тѣмъ, якъ они змовлялися „подчасъ балю дѣти душити“, и то вывѣдала дошверва теперъ, по смерти Лесъ и Яцка, бо они загрозили бѣла ѣи смертю. По переведеной розправѣ судіи присяжніи заперечили пытанье о окрытоубійствѣ, а трибуналъ засудивъ Гаврила Толокового (котрый въ часѣ чину мавъ лишъ 21 лѣтъ) на кару 5-лѣтнюю взынцѣю.

Въ суботу такожъ подѣ проводомъ ооз. Подліашецкого отбулася розправа противъ Роберта Войцѣкевича, громадокого писаря зъ Жабѣ, о опронежѣренье. Справа тѣла була наослѣдомъ жалобы громадацѣи зъ Жабѣ. Трудно подавати докладный образъ цѣлои справы, що опиралася на самыѣ цифрахъ, — дѣлятого коротко лише ожемо, що шконтръ каомъ, переведенный совѣтникомъ Выдѣлу краевского, п. Михальчевскимъ, выказавъ децидѣтъ звышъ 2.000 ар. Писарь Войцѣкевичъ признавалъ навѣтъ, що часть грошей податковѣхъ забравъ для себе, якъ казавъ, титуломъ своѣи платѣи по 500 ар. рѣчно. Шконтръ выказавъ великій непорядокъ въ господацѣи громадокой, формальный хаосъ — и то подаю причину до олдѣства. Хотѣи ходу цѣлои розправы не подаемо, то таки не поминемо цѣкавого уступу збаваня бѣвшого войта Поцѣчука. Ото, актъ казавъ, п. секретарь Выдѣлу поцѣтowego зъ Коосова переводивъ що року шконтръ каомъ и все знаходивъ въ порядку, а до него (войта) неразъ говорилъ: „Вашъ писаръ — то золото, — у него все чисто“, — а такожъ оправдыва до Выдѣлу краевского ишли въ тѣмъ самѣмъ душѣ. Але о диво, делегатъ Выдѣлу краевского того золота не знайшовъ, а въ дѣйстности знайшовъ лише въ каомъ „чисто“, бо грошей не було. Мы чули при розправѣ зъ устъ того же войта, що тамъ въ Жабѣ есть партія „поцѣчука“, котра при выборахъ хотѣла избирати выборцами „паламарѣвъ“, тѣя то партія выкакала цѣлый процесъ. Отъ не знати, чи тѣя партія, до котрой войтъ не належавъ, такожъ казала Робертову Войцѣкевичу манипулювати чужимъ грошемъ? Мы чули при розправѣ отъ бѣвшого каюера, честного газды, котрый яко знающій руске пшѣмъ, кождый грѣшъ зарѣзъ записувавъ и въ порядку вѣвъ каю, що ему каю отобравъ войта и отдавалъ „золотому пану“ Робертову. Розправа оскѣнчила, а присяжніи вой 11 поставленыхъ нмѣ пытанъ заперечили. П. Робертъ отже нмѣвъ свободный и може служити ще неоиди громадѣ. Прѣдѣвъ же п. секретарь коосового Выдѣлу поцѣтowego бѣвъ того пересвѣдченя, що днѣ „золото“ и що у него все „чисто“...

ДОПИСИ.

Зъ Стры.

(Велике недовольство въ кругу рускиѣхъ) выкаказъ тутъ слѣдующій фактъ. Стрыскій комитетъ церковный заасекуровывъ бѣвъ ще въ 1872 р. будынкы приходскы въ Краковѣ, скымъ товариствѣ асекуровывъ на 3000 ар. и плативъ якъ найточнѣйше что року преміи.

Зъ причины, що дѣмъ приходскій вже отъ довшого часу не бѣвъ до замѣшканя, заасекуровано его сего року лишень на 500 ар. и улачено отъ сѣи кваты припадающа премія. Съ весною роздѣлено рудеры а матеріалъ ядровый зложено за вѣдомостею заступника бурмистра п. Стояловскаго побѣдъ будынкѣмъ магистратскы. Матеріалъ сѣи, стѣиности якыѣхъ 300 ар., погорѣвъ подчасъ пожару мѣста. Комитетъ отнѣсся до Краковскаго товариства съ просьбою о выплату сѣи кваты, получивъ однакожъ отмовне рѣшенье мотивоване тымъ, що комитетъ церковный не мѣе права до отшкодованя, бо въ часѣ не повѣдомивъ, що будынокъ роздѣлено. Такі сѣи приписы.

Мы знаемо такожъ, що сѣи приписы, що кто хто залагавъ съ премію, тратитъ право на отшкодованье. Въ положенно такѣмъ были Гершъ Розмаринъ, Копель Земанъ, та ще де котры погорѣвшіи вѣстители жиды въ Стры, а помимо того въ сѣи днѣхъ Краковскѣе товариство выплатило нмѣ заасекурованій сумы, съ поминеньемъ приписовъ, за инстанцію п. Затварняцкаго, делегата мѣсцевого. Тымъ бѣльше не повинно було Краковскѣе товариство, уважлявнычи жидѣвъ, не уважлявнычи христіанъ, та ще дому приходского. Зъ того видно, що навѣтъ въ такихъ справахъ протекція отгравъ не малу ролю, та что Русинови и зѣ-отси вѣвъ вѣтеръ въ очи.

Зъ Кракова.

(Гостима Львовлякъ въ Краковѣ. Краковскій Поляки. Русины въ Краковѣ.) Въ Зелѣнѣ свѣта отбули львовскіи купцѣи и гимнастичне товариство „Соколъ“ прогулку до Кракова. Зъ нагоды сѣи скористала и львовска „Лютня“, чтобы съ пѣснемъ на устахъ повитати краковскѣе академичне товариство спѣваковъ.

Въ Краковѣ дѣются теперъ чудны рѣчи. Станьчики „Сзас-у“ и „не-станьчики“, агромажѣи коло „N. Reforty“, станули противъ себе сторчакомъ. Першій контингентъ складаея бѣльше-менше въ родовѣи аристократіи, части клира, банковичѣвъ, девотокъ, профессорѣвъ университету въ факультетѣвъ философичного та правнаго подѣ проводомъ гр. (Стаса) Тарновскаго и п. Поля, и въ такъ званныхъ „филаретѣвъ“, т. е. молодежи о слабиѣхъ дарованыхъ духовныхъ а дуже швидкою до якъ наискоршій карьеры. Другій таборъ, зложеный переважно въ элементу демократичного, мѣщанъ, купцѣвъ, урядничѣвъ, профессорѣвъ медицинскаго факультету и молодежи мыслящѣи, патриотичной въ душѣ польскѣи. Два тѣ таборы вызначились докладно въ часѣ послѣднихъ выборовъ до рады державной, при кандидатурѣ редактора „N. Reforty“, пос. Романовича противъ адв. Махальскаго. Зъ табору демократичного краковскаго выйшовъ и цѣлый импульсъ до зѣвду купцѣвъ христіанскихъ и „Соколѣвъ“ въ Краковѣ. Зѣвду купцѣвъ мавъ характеръ чисто экономичный, хотѣи на теперъ не порѣшивъ нѣчого повѣствованного, чимъ бы помогти купцамъ-христіанамъ. „Соколы“ зѣвхалися въ чисто національно-политичныѣ цѣляхъ и на збѣраняхъ своихъ и бенкетѣхъ подносили справы и тоасти бѣльше основы политичной. Не диво про то, що побожному „Сзас-у“, органы такъ званомъ „сторожи“ до гашеня всякихъ патриотичныхъ порывѣвъ у Поляковъ, зѣвѣдъ сѣи не бѣвъ зовѣмъ на руку и днѣ изъ власти — черевъ весь часъ мовчавъ. „Сзас“ не любить нѣякого руху межи Поляками, а сѣи не бѣвъ ему на руку разъ тому, що яко крыты антисемитскій днѣ дразнили чувства „Alliance Israélite“ и родину Ротшильдѣвъ, що посѣдаѣ кандидатуру у всякихъ предпріемствахъ банковыхъ, выдѣднихъ для табору станьчичѣвъ, а оттакъ и дѣлятого, що „Соколы“ — се нетерпѣливѣ патриоты польскіи. Нѣмецкій часописъ зрѣзумѣи добре значенье зѣвду и на перекоры станьчичкамъ розтрубили по свѣтѣ, що зѣвѣдъ сѣи вымѣреный на то, чтобы die Stanczyken-Negtschaft in Galizien lahm zu legen. Для характеристики всего мусимо ще и то додати, що станьчики про справу руску въ Галичинѣ навѣтъ и чути не хотѣтъ, коли противно, партія демократична польска въ Краковѣ бодай отъ часу до часу справою рускою интересуея.

Само собою разумѣея, що краковска молодежь польска въ такихъ обставинахъ есть такожъ подѣлена на два таборы: патриотѣвъ и „филаретѣвъ“. Патриоты агромажѣи нынѣ въ академичномъ товариствѣ „Zdrowie“, а „филареты“ въ передпокояхъ аристократіи. До „Zdrowie“ належать переважно слушатели медицинскы; „филареты“ рекрутуются головно зъ другихъ факультетѣвъ, бо цѣлу свою будущность опирають на протекцію. Не диво про то, що львовску „Лютню“ повитали лише товаришѣ „Zdrowie“ якъ на перонѣ такъ и потому въ своихъ льокалы. Принятые було шире и сердечне. Рѣчи посыпалися на тематъ потребности просвѣты народной и зближеня интеллигентныхъ верствъ до народу, хотѣи сѣи въ очѣхъ „сторожѣи пожарной“ есть ołtimen laezae majestatis. При „Zdrowie“ есть и свѣдъ хоръ, управланный профессоромъ музыки, п. Барабашемъ, сыномъ урядника Русина, загнанного вѣстною судьбою на Мауры. Въ недѣлю спѣвавъ сѣи хоръ вразъ съ „Лютнею“ на прогульцѣи на „Паняньскихъ Скалахъ“ подѣ Бѣлянами. Руска пѣснь переважала и гомонѣла широко. Въ загалѣ жадна продукція, иниціована „Zdrowiem“, не обходится бѣвъ рускои пѣсней, коли противно „Towarzystwo muzyczne“

станьчичѣвъ не бере нѣколи рускиѣхъ пѣсень въ програму своихъ концертѣвъ.

Молодѣжь руска есть въ Краковѣ досѣтъ численно заступлена, именно на факультетѣ медицинскѣи. Она держится купкою и стыкаея лише съ товарищами „Zdrowie“. Она спѣвае такожъ по недѣлямъ въ руской церковкѣи и на ви запросины отпѣвала „Лютня“ службу Богу въ понедѣлокъ Зелѣныхъ свѣтъ. Людей въ церковѣ было надъ сподѣванье богато. Теперѣшній парохъ, о. Борукъ, дѣав о своихъ вѣрныхъ и о церковѣ бѣльше, якъ давнѣйшій докторъ богословія. Поставивъ днѣи и першій крокъ до того, чтобы въ церковѣ бѣвъ иконостасъ. Просьба о субвенцію находится въ Выдѣлѣ краковѣ, нашѣи ординаріаты могли бы рѣвно-жъ завѣзвати вѣрныхъ до складокъ на отновленье церковѣи въ Краковѣ. У внутрѣи еѣ нема нѣ одной гѣдной иконы. Два намѣстніи образы, причепленіи до балюстрада, и кѣлька кальварійскихъ образовъ съ латинскими и нѣмецкими написаніи по стѣнахъ бѣвъ ладу ровѣшенихъ, — отъ и все богатство, ажъ жалъ бере! Мы не конче добре презентуемъ супротивъ Поляковъ краковскихъ.

Въ понедѣлокъ вечеромъ запрошено „Лютню“ на комѣрщъ до „Zdrowie“, а головѣи выбрано проф. Н. Вахнянина, котрый въ свойшъ короткѣи рѣчи минушого дня, похваляючи въ загалѣ стремленя молодежи академичной въ Краковѣ збѣраной въ „Zdrowie“, зазначивъ, що першою задачею интеллигенціи есть ити въ народъ съ свѣтломъ науки. „Идѣтъ въ народъ“ вѣвъ польскій подѣ соломиной стрѣхи, а не до Länderbau-дѣвъ“ — сказавъ профессоръ и слова его принято френетичными оплесками. Въ збѣранахъ „Соколѣвъ“ не брала „Лютня“ нѣякою участи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Мыта зѣмъ нафты.) Нынѣ розпочалася въ палатѣ посѣдовъ спеціална дебата надъ тарифою мытовою и здѣея, що въ протягу тыждня буде вже цѣла опера заагаджѣна. Що до мыта отъ нафты, то опера оѣ есть ще дуже непевна. „Narod. Listy“ доносятъ, що 12 посѣдовъ чехскихъ (имѣврно молодѣ-Чехи) постановили лишь тогда голоуовати за внесенемъ правительства, коли правительство заручитъ нмѣ, що ихъ бажаня въ справѣ банковѣи и цукровѣи будутъ заагаджѣны. Пѣлоя найновѣйшихъ общиленъ одержатъ внесенне правительства, що наибѣльше 6—8 голоуовѣвъ въ бѣлшости. Урядовѣ газеты доносятъ: Бѣтъ загалѣе мнѣнье, що при дебатѣ надъ тарифою мытовою лишь справа нафтова выкине живѣйшу дискусію; то однакожъ не перешкодитъ, чтобы цѣла тарифа не могла бути заагаджѣна ще сего тыждня.

(Конецъ рады державной.) „Presse“ доноситъ, що конецъ рады державной на всякій случай наступитъ ще передъ Божиимъ Тѣломъ и засѣдѣна будутъ отложенъ ажъ на осѣнь.

(Зъ Венгрии.) Парламентъ угорскій залагивъ вже тарифу мытову въ третѣи читаню и проектъ закона о вѣльнѣи отъ мыта довозѣ кукурудзы и проза зъ Сербіи и Болгаріи. Парламентъ отрочено до дня 19 с. м. — Розрухи въ Будапѣштѣ притихли отъ днѣи 11 с. м. зовѣмъ. Теперъ показалось, що розрухи тѣ прибрала були дѣйстно характеръ социалитичный и были аранжованіи агитаторами въ зовѣмъ нишихъ цѣляхъ якъ въ національныхъ. Дошверва арештованье цѣлыхъ маотъ усомокома низшѣи вероты житейѣвъ въ Будапѣштѣ. Арештовано всего 710 оосѣвъ. Зъ тыхъ выпущено зарѣзъ на другій дѣнь 232 оосѣвъ, переважно дѣти недоростки и оосѣи, що лишь зѣ цѣкавости замѣшались въ товну; 154 оосѣвъ укарано въ дорогѣ административной карою отъ 24 год. до 8 днѣвъ арешту. Богато оосѣвъ отставлено шунаомъ до ихъ мѣщѣи принадлежности а 324 оосѣвъ отдано судовѣ карному.

Заграничній Державы.

Россія. Россійскіи газеты займаются отъ якогось часу дуже пыльно австрійскими операми, олдѣтъ за воймъ, разбираютъ всякіи дробниці и стараются въ загалѣ выказувати, що зъ одной стороны Австрія рознадаея въ ошѣмъ внутрѣи а зъ другой знову, що лагодится до войны и что еѣи стремленя въ ошѣмъ взглядѣ вымѣренъи головно на балканскій пѣвостровъ. До сего послѣднего заключѣния подала руссійскимъ газетамъ та нагода, що цѣсаръ австрійскій вылавъ писмо съ подякою до архика. Альбрехта за добре и взорѣе упорядкованье военной силы въ Босніи и Герцеговинѣ. Россійскіи газеты кажутъ отже, що сѣи писмо не значить нѣякого иного, якъ лишь оконостванье факту, що Австрія готова вже зовѣмъ до борбы на балканскѣи пѣвостровѣ. Якъ хибный сѣи ошѣмъ взглядъ руссійскихъ и то выловныхъ навѣтъ газетъ не потреба чѣйже и доказувати.

Нѣмечина. Въ виду справы баварской притихли майже все другіи справы въ Нѣмечинѣ, а на порядку днѣвномъ стануло теперъ пытанье, яке становище займе держава, займутъ Прусы супротивъ Баваріи, що оже на то все князь Висмаркъ? Посереду отповѣдъ на то, отповѣдъ официозну, дае „Nordd. Allg. Zig.“, котра стараея доказати, що цѣла криза баварска може лишь черезъ Баварію оаму и въ Баваріи бути заагаджѣна або иншими словами: кн. Висмаркъ поставивъ до сѣи справы не мѣшатся. Одного, чого лишь въ Нѣмечинѣ побожуютъ, т. е. скрѣпленя

элементу клерикального, але и той — якъ доказуе вѣльноконсервативна „Post“ — не буде вже нынѣ такъ небезпечный якъ-бы то могло ще бути передъ кѣлкома мѣсяцами. Згода съ курією римскою настала якъ разъ въ пору и Нѣмечина може бути ошѣкѣна отъ клерикаловъ. Що до самого наслѣдства въ Баваріи, то оно перейшло теперъ на брата кор. Людовика II, Оттона, а кн. Лютпольдъ приказавъ воймъ властямъ и урядамъ зложити присягу новому королеви и въ его имени выдавати всякіи заосуды. Коли бѣ однакожъ и Оттонъ померъ, то наслѣдство належалося бы правно найблизшому ошѣковѣи кн. Лютпольдовѣ. Коли бы днѣи переймивъ корону, то величезный фидѣкомѣи Оттона перейшовъ бы на ншу лнню, а того, здѣея, не бажавъ бы кн. Лютпольдъ. Коли бы однакожъ его ошѣи Людовикъ засѣвъ на баварскѣи престолѣ, то маестатъ Оттона перейшовъ бы тогда на кн. Леопольда, мужа австр. архика. Гизелѣ и удержавъ бы такъ при лнни лютпольдовѣи.

Франція. Дня 10 и 11 с. м. велася въ французскѣи палатѣ посѣдовъ дуже важна дебата надъ закономъ о прогнаніи князѣвъ, що колико панували въ Франціи и мають же теперъ претенсіи до французской короны. Зъ разу поставлено було внесенье, чтобы прогнати вой князѣвскіи родины бѣвъ выемки, але ое внесенье упало и поставлено лишь внесенне Брюсса, на котрѣи згодилося такожъ и правительство, а котрѣи особливо попиравъ Фрейлине. Внесенне се звучитъ: 1) Область республики французской сѣи и позѣстѣе замкненою для головъ домѣвъ панувавшихъ въ Франціи и для ихъ найблизшихъ наслѣдниковъ. 2) Правительство мѣе право выгнати декретомъ и другихъ членѣвъ родины. 3) Кто переступитъ сѣи законъ, а его подѣбѣея въ Альжирѣ або въ колоніяхъ, той буде каранныи взынцѣю отъ двѣхъ до пяти лѣтъ; по отсѣдженю кары буде отставленый за границу. 4) Члены князѣвскихъ родинъ, котрымъ буде позволено на якійо часъ проживати въ Франціи, сѣи выключѣи отъ всякого публичного уряду. Хѣдъ дебаты надъ сѣи внесенемъ подамо пѣзѣйше; тутъ лишь зазначимъ, що палата приняла се внесенье бѣлшостою 80 голоуовѣвъ.

Болгарія. Дня 14 с. м. открьвъ князь Александръ болгарске собраніе въ Софіи довшою промовою. Въ бесѣдѣ престолоной подѣиотъ князь, що неприятеи побитый мусѣвъ шукати защиты у могучихъ сусѣдовъ, чтобы такъ ратовать отъ неминуемой заагады; оконоствувѣвъ, що уніа обохъ Болгарій переѣдѣна и що наслѣдкѣи войны отвѣрають для Болгаріи свѣтлу будущность. Война ослабила лишь финансы оныи краю и для того предложитъ правительство отповѣдній оредѣтвъ, чтобы оому злѣму зарадити. Собраніе повѣтало князя дуже симпатично. — Ходѣтъ вѣтъи, що князь мѣе знову незадовго выѣхати до Ромуни зѣ отки оттакъ поѣде дальше по дворахъ европейскихъ, чтобы подѣкувати нмѣ за опѣку надъ Болгарією.

НОВИНКИ.

— Въ першій дѣнь Зелѣныхъ свѣтъ отбулася заповѣдѣна товариствомъ нашихъ ремѣоникѣвъ „Зоря“ прогулка въ лѣску „на Пасѣкахъ“. Помимо того, що весь майже небоосклѣи покрывѣа хмарами, гостей збѣралось досѣтъ поважне число и щастѣемъ якося обѣишлоя бѣвъ дошу. Бѣлшу часть участниковъ становили родины ремѣоничный, и то не только рускіи, але и польскіи; зѣ интеллигенціи запримѣтили мы мало кого. Молодѣжь ошѣо забавлялася танцами при грѣи войсковой музыки, а отаршіи любувалися въ антрактахъ гарно виконанными продукціями хоральными дѣякихъ трудѣишихъ навѣтъ композицій, подѣ у правѣи п. К. О ошѣколы намѣ вѣдомо, велика розѣды урядженя зовѣмъ покрывали, а надѣи вплинуло де що до касы товариства; малу оно вправѣи становитъ рубрику, а все-жъ таки доказуе, що и на будуче можна уряджувати подобій прогулки. Подѣ конецъ забавы присутный о. Бажанскій подѣиотъ тоасть въ честь збѣраной „праці“, дакуючи зарѣзомъ комитетовѣи, що устроивъ такъ гарну прогулку. Мы изъ своихъ сторонѣи долучаемо подѣку для людей такъ желѣзной воли, якими оказалися дотеперъ пш. Вѣрѣцкій и Щерба, яко члены комитету, въ побороно всякихъ перепонъ при устроюваню фестивѣи и прогулокъ товариства, и зарѣзомъ выражаемо наше бажанье, чтобы на будуче ограничено вѣтупъ только „на запрошеня“, бо се по нашѣи гадѣи было бы причиной, що такъ мало явилося нашѣи интеллигенціи на фестивѣи.

Заступничѣио директора гимназіи въ Перемышли. Въ дѣнь смерти о. Полянскаго, директора перемыской гимназіи, переѣвалъ инспекторъ Гикель урядовѣио дирекцію гимназіи проф. Н. Антоновича, котрому ще покойный о. Полянскій еѣи переѣвалъ. Въ кѣлька дѣвъ пѣзѣйше отобѣрала Рада шкѣльна дорогою телеграфично веденье дирекціи проф. Антоновича а повѣрила еѣи проф. Ив. Левицкому, тому ошѣому, котрый ошѣо часу выступивъ бѣвъ въ перемыскій радѣ повѣтѣиотъ и не допустивъ до того, чтобы ухвадено заложенье въ Перемышли ошѣиою рускои гимназіи. Конкурсы на ошѣаженье посады директора въ Перемышли розписано на 10 дѣня а не якъ попередѣио було подано до 20 дѣня.

— Сзунгѣио гимназіи въ Бѣжковичахъ коло Хирова. Министерство просвѣты позволяло — якъ доноситъ „Pol. Corr.“ а за нею и урядова львовска газета — открьти Сзунтамъ ошѣи найблизшимъ шкѣльнымъ рокомъ приватно-наукове заведенье въ Бѣжковичахъ коло Хирова. Заведенье ое буде

мати характеръ приватной гимназіи, отже буде обіймати цілий об'ємъ наукъ гимназіальнихъ. Въ програмі науковій поставлено велику вагу на науку німецького языка и для того крімъ викладу самого языка німецького, буде ще викладатися и другіи предмети въ німецькомъ языкѣ.

— За упокій душъ бл. п. митр. Григорія Яхимовича відслужено 10 л. о. м. въ духовній семінаріі у Львові пахадую. Слѣдуючого дня відслужено въ тій семінаріі пахадую за упокій душъ бл. п. о. Томы Полянського, б. директора гимназіи черемиского.

— Проф. Омелян Партицій зложивъ на руки редакції „Дѣла“ 3 зр. на погорѣльцѣвъ Паѣвки, а 2 зр. на погорѣльцѣвъ въ Демянновѣ. Рівночасно заявивъ Вп. професоръ, що на погорѣльцѣвъ Боянця жертвує зброшуровані комікети редакційно нимъ літературною часописомъ „Зоря“ зъ роківъ 1882 и 1883 по 1 зр. 50 кр. цілий одинъ рѣчникъ. (Въ дорожій предплати коштувавъ рѣчникъ „Зоря“ 5 зр.)

— Урядники Радъ повѣтовихъ. Видѣлъ краевий констатувъ, що часто на виоланй важній рекриптити до Радъ повѣтовихъ не одержувать нѣякои отповѣди. Слѣдивъ отже за причинами сего незвичайнои прояви и пересвѣдчався, що сему винний самі урядники Радъ, котрі навѣтъ не вписували дотычнихъ рекриптитъ до протоколу и не предкладали презеамъ до реферования. Видѣлъ краевий звертає увагу Радъ повѣтовихъ на тій аномаліи и пересылає имъ отповѣди приписи, котрі мають зло усунути. — Чи не гарний образецъ автономичной геополарки?

— Будова залѣзничъ зъ Коломы до Слободы рунгур-ской поступає скоро, ая будуть рівночасно въ кількохъ мѣсяцяхъ. Отъ границъ села Вербѣжъ положено вже на повѣтвой дорожій шини. На гостиницѣ отъ Прута до Коломы копають підвалины, кладуть шини, мурують мости, а будова поступає такъ скоро, що за мѣсяць будуть вже могли йти поѣзды зъ Коломы до Прута.

— Рада мѣста Жовни рѣшила закупити отъ п. Гагогокого на власнотѣ мѣста замокъ польского короля Яна Собеского и затыгнути на тую цѣль позычку въ сумѣ 110.000 зр. До сего однаковъ треба призволена Союму.

— Образи зъ житя волякого. Въ Ланцутѣ утѣкъ одному уланови конѣ. За то побивъ его вахмайстеръ такъ сильно, що на мѣсці сконавъ. Передъ кількома днями повѣсився въ тѣмъ мѣстѣ одинъ уланъ зъ 4 ескадроны. Д. 13 о. м. розпочалася въ однімъ шинку на Вѣзѣцѣ у Львовѣ бойка мѣжъ войками и одного капрала зъ 9 полку покарѣнено багнетами на смерть, а два інфатерны дужа небезпечно ранені. — Въ Ландау застрѣли одинъ артилеристъ выстрѣломъ зъ арматы. Арматна куля рознесла тѣло на дробній кувы.

— Жовнівская Рада повѣтова приняла проектъ Видѣлу той же Радѣ, чтобы устроити фантову лотерію въ користи нещаоливыхъ погорѣльцѣвъ Боянця, Гребенця и Волѣ Высоцкой. Для укладу плану той лотеріи завязався подъ проводомъ маршалка Радѣ, п. Мечислава Митѣшка, окремый комитетъ. Недавно объѣздивъ п. маршалокъ Радѣ села въ Куликѣвскѣмъ и Мостенскѣмъ и заохочувать громады, чтобы посцравляли собѣ приборы до гашена огню.

— Жидѣвскій театр. Въ Тернополи гостить теперь жидѣвско-національный театръ подъ проводомъ актора Ювиляера. Зъ цѣкавості увидѣвши въ салю театральны въ шабасъ д. 12 л. червня побачили мы повѣсько жидѣвъ въ капелюхахъ, въ „штрамляхъ“ (шабасовыхъ шапкахъ), — одинъ грызе горѣхъ, другій зернята, третій омакує собѣ въ прецѣлахъ, четвертый зновъ заѣдає зъ дому взятіи шабасовый ласощѣ, въ загалѣ хрупанье та цмьяканье, — задуха чесноково-цибуляна, гармидеръ, галасъ та штурканье; декотрі гостѣ нишкомъ и курили. Коли тільки куртану поднесено въ гору, заразъ всѣ вставали изъ мѣсць оныхъ; то дуже омѣшило, бо стоячи не могли нѣчого видѣти на оцѣнѣ черезъ капелюхи, свиотали та все дармо кричали: „Nieder!“, „Setz ach!“ По окінченю представлѣня „Der verkaupte Schluff“ (Проданный сонъ) акторы и акторки въ числѣ 10 подѣлилися по рѣвнѣи частіи чистымъ доходомъ.

— Станція для ачѣня дѣтей организуєся въ Рымановѣ. На початокъ будутъ до той станції принимати лише такі дѣти, котрі потребуютъ йодовыхъ купельхъ (окрофулици) отъ 8 до 12 року житя. Зголошено треба адресувати до п. В. Зон-тана у Львовѣ въ музей имени Дѣдушанскихъ.

— Церковь въ Гринѣвѣ, коло Стрыи, покыла громада цинковою бляхою. Тенерь довершено прикрашеня ея у внутрѣ подъ проводомъ артист-малыри п. Корн. Романового и при помощи пп. Юл. Залудного, Андр. Кравчевского, Юрія Роз-нера и Ив. Новаковского.

— Мадьяризация Славянъ. Побѣла оправозданя угорского министерства просвѣты перемѣнено отъ 1879 до 1884 р. 485 славянскихъ народныхъ школѣ на мадярскі! Разумѣся, мѣжъ тими школами есть значне чило бившихъ школѣ русскихъ. Система мадыризация проводится на Угорщинѣ безцеремонно.

— Черновецкое староство наложило на чудотворцѣвъ-рабинѣвъ въ Садагорѣ, — а есть ихъ тамъ ажъ два — заробковый податокъ въ сумѣ по 100 зр., зачисляючи ихъ до категоріи посередниковъ въ „гешетяхъ“.

— Въ Рѣцѣ, коло Коссова обкрадено громадоку касу. Шкода выноситъ кількохъ зр. Уже то цаоливий тій коосовскій стороны!...

— Володиславъ Чаплицій, польскій писатель, авторъ книгъ: „Czarna księga“ и „Rzeź w Hogo-

lanie“, померъ въ шпитали у Львовѣ въ 56 році житя.

— Alliance Israélite мала дня 3 л. червня овио Зборы, де адавано справу зъ дѣальности товариства за 12-тый рѣкъ его истнования. Товариство члалитъ теперь 2.907 членѣвъ и выдало на цѣли товариства 219.669 зр. Въ першій линіи — сказано въ оправозданю — старалося оно о поднесене просвѣты и организацию школѣ мѣжъ жидами въ Галичинѣ. Товариство позаказало школы у Львовѣ, Бродяхъ и въ Станиславовѣ, потворило стипендіи на науку рѣльництва и зъорганизувало рѣльничій колоніи. Небавомъ мае товариство отворити жидѣвску школу ремѣсничу у Львовѣ.

— Засудъ лихваря. Въ Станиславовѣ засуджено на подѣлатѣ вердикту судій приояжныхъ лихваря Мехля Гайфермана зъ Чорного Потока коло Де-лятына, обжалованого о 13 обманѣвъ и о 30 переступленъ противъ закона о лихвѣ, на 4 мѣсяцѣ арешту, на 300 зр. кары и на зворотъ коштѣвъ процесу. Розправа тягнулася черезъ дѣѣ недѣль.

— Политика „Нола польского“ починає вже выкликати въ краю демонстративный обьявы недово-леня. Громада мѣста Станиславова завѣзвала, на подѣлатѣ ухвалы мѣсцои Радѣ, телеграфично своего посла проф. д-ра Бѣланского (котрый переканувос на станѣчка), чтобы отъ боронявъ переканавъ своихъ выборѣвъ и чтобы въ зѣвѣт-ной справѣ наотвой делегаціи пошпирала интересы краю и нафтового промыслу, жадаючи, коли вже не можна буде поперти внесенне Зиса, бодѣй подѣвышеня мыта на 2 и на 1.68 зр. отъ тяжкого и легкого олѣю минерального.

— Конкурсы. Зверхнѣсть мѣсточка Мостѣвъ великихъ розписала конкурсы на посаду лѣкаря мѣсцои зъ рѣчною платнею 150 зр., за оглядныи мошей 25 зр. и належнѣсть за оглядныи товару побѣла уставы. Рѣчинець до 15 линія с. р.

— Конкурсы. Въ Дрогобычи опорожнена посада контролѣра мѣсцои касы зъ платнею 840 зр. и двома квинквеніями по 100 зр. Рѣчинець до 15 л. линія.

— Въ Стрыишкѣмъ окрузѣ выборѣмъ болышомъ постѣлости выстулає новый кандидатъ изъ посла до Радѣ державной — п. Станиславъ Щепановскій, властитель копаленъ нафты въ Слободѣ рунгур-ской.

— Зъ Городенни доносѣтъ до польскихъ газетъ, що бѣдѣйшии погорѣльцѣвъ мали домагатися, чтобы самѣмъ вѣдѣство занялося роздѣломъ запомогои при-сланой бар. Гиршомъ (10.000 зр.), а мотивуютъ свое жадање тымъ, що не мають довѣрія до уряду громадского, котрый дотеперѣшній окладки роздѣлявъ мѣжъ протегованыхъ.

— Холера. Сконотавано, що случаѣ холеры, котры проявились въ Триестѣ, оутъ холерою азі-ятскою. Дося померло на холеру трое людей.

— Дробній вѣсти. Громадѣ Злоцке, пов. ново-сандецкого, дарувавъ цѣсаръ на будову школы 100 зр. — Громадѣ Сташовка, повѣта горлицкого дарувавъ цѣсаръ на будову школы такожъ 100 зр. — Мѣжъ Выжницю а Кутами забрала вода на Черемоши мѣбѣ. — Въ Суцаѣвъ розбивъ грѣмъ копулу отъ вежѣ браны, котрою вѣзѣди-лося до колишньої метрополіи. — Громадамъ Блаховѣи и Середне село дарувавъ цѣсаръ на будову школы 200 зр.

Вѣсти зъ Епархіи Львовской.

До каноничной институціи завѣзанный о. Ярославъ Бачанскій на Григорѣвъ, еп. стани-славской.

Позволеніе до истыту конкурсового присту-пати одержали оо.: Павло Чмола, завѣд. въ Пле-теничахъ; Анатолий Долинскій, сотруд. въ Пере-гичиньку и Стефанъ Леонюк, сотруд. въ Вѣлѣмъ Камени.

Отпущку одержала оо.: Володим. Рожеев-скій, пар. въ Новосѣлахъ загалѣ, на два мѣсяцѣ и Николай Базилевичъ въ Половичной на 6 недѣль.

Грамоту на сотрудника въ Могильницѣ, дек. теребовельского, одержавъ о. Геронъ Кмици-кевичъ.

Делегатамъ ординаріятскимъ до опыту зъ агрономіи при львовской духовной семинаріи въ дняхъ 24, 25, 26 и 28 червня назначеный крыл. о. Іоанъ Величко.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

Испытываю конкурсовому въ дняхъ 8, 9 и 10 л. червня о. р. подѣзавали оо.: Белкотъ Кароль, Вархольскій Анатолий, Войновскій Северинъ, Во-ляновскій Левъ, Добрянскій Северинъ, Жарскій Іоанъ, Желеховскій Леонцій, Ивановскій Нико-лай, Козѣвъ Стефанъ, Карановичъ Іоанъ, Кобрынь Іоанъ, Кордашевскій Викторъ, Леонтовичъ Іоанъ, Махничъ Георгій, Мудракъ Михаилъ, Олексинъ Ілія, Паславскій Антоній, Пелехъ Іосифъ, Секе-ла Григорій, Яремкевичъ Василій, Ясеницкій Ни-колай, Чернецкій Андрей.

Еп. консисторія воставилася до президиі ц. к. намѣстничества о каноначну интитуцію оо. Ант. Венгриновича, капелляна зъ Борынѣ, дек. высо-чаньского, заперезентованого jure devolutive на пар. Тернава выжна, дек. затварняцкого.

Завѣзанный до канон. интитуціи на пар. Ляшки мурованъ, дек. старо-сѣльского, о. Ілірій Туна, кап. въ Замѣхова, дек. порохницкого.

Отпущку до купелей для поратования здо-ровля получили оо.: Левъ Кмицикевичъ, парохъ въ Малиновской Воли на 5 недѣль; Николай Кол-тунюк, сотрудникъ въ Стенятынѣ, дек. сокаль-ского, на 2 мѣсяцѣ.

Удѣленіе отъ истыту конкурсового полу-чили оо.: Мих. Венгриновичъ, парохъ въ Улазовѣ, дек. олесницкого; Іоанъ Прилопокій, парохъ въ Брунарахъ, дек. мушиньского.

Введеніи оо.: Козакевичъ Іосифъ, яко завѣдѣ-тель пар. въ Конюшкѣхъ королевскихъ, дек. ко-марнянского и Ілія Маковой яко завѣдѣтель пар. въ Цариньку, дек. затварняцкого.

Вѣсти зъ Епархіи Станиславской.

На конкурс розписанъ: до ч. 1862 парохія Прѣбжиа, дек. гусятиньского, наданя приватного и до ч. 1863 парохія Пядики, дек. коломыйского, наданя приватного. Рѣчинець назначеный до дня 2 серпня 1886.

Презенту одержали оо.: Евгений Кисѣлевскій на Хлѣбичинѣ полный, дек. коломыйского; Але-ксандеръ Левицкій на Скалу и на Увислу, зъ кот-рой зрезигнувавъ.

Завѣдѣтельство въ Барашѣ, дек. бучацкого, одержавъ о. Исидоръ Лукашевичъ зъ Григорова; въ Увислѣ о. Алексій Кисѣлевскій зъ Скалы.

Сотрудничство приватне одержавъ о. Ем. Ковальскій въ Надорожнѣ, дек. томмацкого.

Капелляномъ войсковымъ ІІІ класы въ резер-вѣ именованый о. Северинъ Матковский.

Позволеніе до истыту конкурсового одержали оо.: Вас. Калитовскій зъ Топорова, Титъ Чуба-тый зъ Иванкова, Іліаріонъ Алексевичъ зъ Ба-биньцѣ.

Удѣленіи отъ опыту конкурсового о. Ю-ліанъ Копыстанскій зъ Галича.

Отпущку одержавъ о. Томковичъ зъ Вѣлон.

Консисторія отнеслася до намѣстничества о. канонич. интитуцію для о. Евг. Кисѣлевского на Хлѣбичинѣ полный и о удѣленіе додатку о-собистого для о. Сильв. Дрогомирецкого зъ Вер-бѣвца.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Теодоръ Тиминскій, парохъ зъ Пелкинь, упокойова у Львовѣ въ 58 році житя. Вѣчна ему память!

† Тенія зъ Калужницкихъ Пелыска, жена пароха въ Высоцку нежѣмъ, упокойлася д. 27 л. май въ 66 р. житя. Вѣчна ѣй память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Биографія Тараса Шевченка появилась по ан-глийскіи въ лондонскомъ журналѣ Macmillan Mag. Авторъ цѣнитъ высоко талантъ Шевченка и по-дає въ перекладѣ деякіи его творы.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. 3. П. въ М. Паперы передано „Нар. Радѣ“. — Вп. П. Ленъ въ Бережкахъ. Вашъ грошѣ (40 зр.) передали мы ще 21 сѣчня п. Подляше-скому, котрый по розвязаню комитету ратункового самъ веде дальшій справу банку рутиняльного. Пишѣтъ до него, адресуючи: Володимаръ П. въ „Народнѣмъ Домѣ“.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали:

На Зеркало: Воч. А. В. въ Вихторовѣ 1 зр.; В. Ф. въ Окиѣ 2-50 зр.; Р. 3. въ Ярославѣ 1 зр.; І. М. въ Краковѣ 4 зр.; Воч. О. К. въ Незвискахъ 1-25 зр.

На квартеты „Кобзарь“: Вп. О. П. въ Ко-ломни 1-05 зр.

Для погорѣльцѣвъ Стрыи: Зъ выгранныхъ въ круглѣ въ Высоко (Боона) 10 зр.; Вп. Дейницкій въ Бучачу 1-50 зр.; о. Т. Мурдакъ въ Швей-ковѣ зъ акафисту 60 кр.; изъ окладки въ церкви матерной 1-04 зр.; изъ склади въ церкви добро-водской 1 зр.; о. Р. Фячальовичъ зъ акафисту въ Заоставцахъ 1-40 зр.; о. А. Туркевичъ и громада Орѣшківцѣвъ 9 зр.; І. Долинка изъ окладки въ Бродкахъ 2 зр.

На инвентаръ „Руского Насина“ въ Стрыи: о. Ст. Качала въ Шельпкахъ 3 зр.

Для погорѣльцѣвъ Боянця: Воч. І. Рынявецъ отъ себе 1 зр., отъ п. Омукельского въ Тѣснѣй 1 зр., отъ громады Тѣсна 3 зр.; кн. Романъ Чарторый-скій изъ окладки въ Коцубинцахъ и Яблоновѣ 25 зр.; Вп. Дейницкій въ Бучачу 1-50 зр.; о. о. К. Бѣлевичъ въ Утѣшковѣ 1 зр.; о. А. Тур-кевичъ и громада Орѣшківцѣвъ 6-33 зр.; о. І. Бар-вѣнскій отъ себе и громады Постолювка 5 зр.; о. С. Качала въ Шельпкахъ 3 зр.; о. І. Черевко въ Корчминѣ зъ акафисту 3 зр.

Для погорѣльцѣвъ Грушова: Кн. Романъ Чарто-рыйскій изъ окладки 25 зр.; Дейницкій въ Бу-чачу 1-50 зр.; о. А. Туркевичъ и громада Орѣш-ківцѣвъ 9 зр.; о. С. Качала въ Шельпкахъ 2 зр.

Для погорѣльцѣвъ Аѣсы: Вп. Дейницкій въ Бу-чачу 1-50 зр.

Для погорѣльцѣвъ Паѣвки: Вп. Дейницкій въ Бу-чачу 1-50 зр.; о. А. Туркевичъ и громада Орѣш-ківцѣвъ 9 зр.

Для погорѣльцѣвъ Чувки: о. С. Качала въ Шель-пкахъ 2 зр.

Для погорѣльцѣвъ Чернасъ: Вп. І. Долинка изъ окладки въ Бродкахъ 4 зр.

Для погорѣльцѣвъ Боянця, Грушова, Аѣсы и Стрыи (черезъ д-ра К. Чайковского въ Баялюцѣ): У-рядники катастральный 10 зр.; урядники табулярный 7 зр.; сов. Кедачичъ 1 зр.; адвокатъ д-ръ Красоса 5 зр.; адв. д-ръ Чалоговичъ 1 зр.; адв. А. Кльо-футаръ 1 зр.; адв. д-ръ Тарталя 50 кр.; авок. Грабянскій 1-50 зр.; Вѣчны 1 зр.; д-ръ Унгортъ 1 зр.; адв. д-ръ Лѣвчикъ 3 зр.; д-ръ К. Чай-ковский 1-50 зр.; лѣкарь д-ръ Вайсъ 2 зр.; ста-рооста Вѣнеръ 10 зр.; адв. д-ръ Медвецкій 2 зр.; Румерокрѣнъ 2 зр.; Теодоровичъ 2 зр.; Зоречъ 1 зр.; Омеръ Вагдавичъ 3 зр.; практ. конц. Шравъ 50 кр.; канцеляръ Цю-ричъ 2 зр.; контр. Шварцъ 1 зр.; касиеръ Гуеръ 1 зр.; официалы: Кляичъ 50 кр.; Муфачъ 50 кр.;

Н. Н. 25 кр.; купцѣ: Бляменталь 5 зр.; Брук-неръ 3 зр.; Милеръ 2 зр.; Вукеличъ 1 зр.; Беню Каотель 2 зр.; Волѣвъ 1 зр.; Мершъ 3 зр.; Рудовичъ 2 зр.; Бооснякъ 2 зр.; Глинекъ 1 зр.; Найманъ 2 зр.; М. Каотль 2 зр.; Юнгъ 2 зр.; Мучай 1 зр.; А. Вунетеръ 2 зр.; апткаръ Брамеръ 3 зр.

Для товар. рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“: п. Бля-менталь зъ Баялюцѣ 5 зр.

На „Народный Аѣмъ“ въ Чернівцахъ збравъ д-ръ К. Чайковский въ Баялюцѣ дробными дат-ками 5-25 зр.

Для часописи „Зорѣ“: И. Л. въ Рожновѣ 1 зр.; о. С. К. въ Богородчаняхъ стар. 1 зр.; о. А. К. въ Токарни 1-25 зр.; о. І. М. въ Юнашкѣвъ 1-25 зр.; А. Ч. въ Тернополи 1-50 зр.; о. І. Ф. въ Стрыи 1-25 зр.

На „Словарѣ“ Желеховского: о. Е. Л. въ Тар-таковѣ 5 зр.; І. М. въ Сокалі 2 зр.

Для тов. „Просвѣты“: о. Е. Л. въ Тартаковѣ 2 зр.; читальня въ Тартаковѣ 1 зр.; читальня въ Горьковѣ 1 зр.; о. И. В. въ Шеневдо (въ Америкѣ) 20 зр.; о. З. П. въ Манаотырикахъ 9 зр.; І. Б. въ Манаотырикахъ 1 зр.; Г. Г. въ Слободѣ 1 зр.; о. І. Т. въ Жуковѣ 2 зр.

Для „Батьовщины“: Читальня въ Струсовѣ 1 зр.; о. І. Б. въ Утѣшковѣ 2 зр.; Братство церковне въ Серикахъ долѣш. 2 зр.; о. В. Ч. въ Пищатинцахъ 1-80 зр.

Для Академ. Братства: І. Л. въ Ярославѣ 3 зр.

Для хорого зарѣбника Новальского: А. Г. у Льво-вѣ 1 зр.; о. С. Г. въ Вѣлѣмъ Камени 3 зр.; В. и О. Л. въ Стрыи 1-50 зр.; И. В. и Гр. въ Санчи по 1 зр.; О. П. у Львовѣ 1 зр.; о. М. П. въ Туриньскѣ 2 зр.; о. А. К. въ Токарни 75 кр.; о. С. Т. въ Сивевдѣку 1 зр.; О. Д. въ Бучачу 1-50 зр.; И. П. въ Лютовискахъ 40 кр.; посте-рунокъ жандармеріи въ Лютовискахъ 2 зр.; о. С. К. въ Шельпкахъ 1 зр.

На Руско-украиньску Библиотеку Олесницкого: Вп. В. Ф. въ Окиѣ 1-50 зр.

Для бѣдѣныхъ учениковъ рускомъ гимназіи: Вп. О. Д. въ Бучачу 2 зр.; о. С. К. въ Шельпкахъ 5 зр.

Для руского товариства Педагогичного: І. М. въ Краковѣ 1 зр.; Д. Т. въ Заболотцахъ 50 кр.

Для „Народной Радѣ“: Н. Н. въ К. 1 зр.; о. І. Т. въ Жуковѣ 1 зр.

На „Историчну Библиотеку“ Барвиньского: Вп. Д. Г. у Львовѣ 1 зр.

Для „Школьного Помоч“: о. С. Качала въ Шельпкахъ 5 зр.; о. З. Подляшецкій въ Ма-наотырикахъ 1 зр.; о. Кисѣлевскій въ Незвио-кахъ 50 кр.

НАДОСЛАНИЕ.

Венды помѣчь. Фрайштатъ, Австрія. Ваша Высокоблагородность! Я зѣбовязаный Вамъ подякувати сердечню за присылане Вашихъ знаменитыхъ швайцарскихъ пугулокъ антикара Р. Брандта. Они мене спасли отъ болы жолудка и на певно сподѣваюсь, що они мене по довшѣмъ уважаню зовѣмъ выздоровлятъ. Съ глубокимъ поважаньемъ Вашъ покорный Петро Михалъ. Позаякъ въ Австрій есть богато пѣдѣрбокъ швайцарскихъ пугулокъ антикара Р. Брандта, то треба добре уважати, щ бы кожда коробка мала за этикету бѣлый хрѣстъ на червономъ поли и под-писъ Р. Брандта.

Звертаємо увагу на оголошеніе Л. Чиньского въ Ярославѣ о его знаменитѣмъ „Медовнику гигіеничѣмъ“, певномъ средствѣ усуваючѣмъ всякіи хоробы и недуги орга-низма травленя. Вырѣбъ сей можемо каждому найсвѣтѣйше поручити и треба бажати, чтобы знаходився въ каж-домъ домѣ.

Курсъ львовскій зъ дня 13 л. червня 1886.

	платитъ жадають	
	анотр. валютноу	р. кр. р. кр.
1. Акція за штуку.		
Желѣзн. Кар. Люд. по 200 р.	199 —	202 —
Львѣв.-Черн.-Яс. по 200 р.	227 —	230 —
Банку гп. галиц. по 200 р.	236 —	291 —
2. Листы заст. за 100 р.		
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	100 90	101 90
„ „ „ по 4% ав.	94 50	95 50
„ „ „ по 5% ав. период.	100 90	101 90
Банку гп. галиц. 6% ав.	102 70	103 70
Листы дов. гал. банку 3% въ линѣ.	—	54 —
3. Листы довѣжій за 100 р.		
Общ. роль. кред. Завед. для Гал.	—	—
и Букв. 6% львов. въ 15 лѣтъ	—	—
4. Облиги за 100 р.		
Инденизация галиц. 5% м. к.	104 70	105 70
Облиги комунальній банку кра-евого 5%	99 25	100 25
Пожички кр. въ р. 1873 по 6%	103 50	105 —
5. Лѣсы мѣста Кракова . .	17 —	19 —
„ „ „ Станиславова . .	26 —	28 —
6. Монеты.		
Дукаты голландскіи	5 82	5 92
„ „ „ цѣсарскіи	5 84	5 94
Наполеондоръ	9 95	10 05
Цѣвнимеріалъ	10 28	10 38
Рубель русскій сѣбѣмъ . . .	1 54	1 64
„ „ „ паперовый	1 22	1 24
100 марокъ нѣмецкихъ . . .	61 50	62 20
Срѣбло	—	—

Аптика РУКЕРА во Львовѣ
порукає 1563 163-?
препараты зъ гумы и выробы кавчуковѣ
для потребѣ хирургичныхъ и иншихъ подобныхъ.

Картки на пробы писѣма (Probeschritten)
на красномъ паперы отъ хорошими синими обвод-ками, оотка по 65 кр., безъ обводокъ оотка по 45 кр. поручає

Леонъ Бодекъ
у Львовѣ ул. Орменьска ч. 18 напротивъ кате-дры орменьской.

За 100 кильо нетто на мѣсяцъ	Львовъ отъ до зр.	Тернополь отъ до зр.	Подволочиска отъ до зр.	Черновицъ отъ до зр.	Ярославъ отъ до зр.
Пшеница	7.— 8.60	7.80 8.80	7.60 8.55	7.60 8.60	8.— 8.90
Жито	5.90 6.40	5.40 5.85	5.05 5.80	5.50 6.05	5.95 6.60
Ячмень	5.25 7.—	5.25 6.—	5.05 5.90	5.25 6.—	5.50 7.—
Овесъ	6.35 6.75	6.25 6.50	6.— 6.50	5.30 5.65	6.50 6.80
Горохъ	7.— 11.—	6.— 9.75	6.— 9.50	6.— 9.50	7.— 11.—
Конюшья сѣмя	— —	— —	— —	5.10 5.20	— —
Фасоль	— —	— —	— —	— —	— —
Вика	6.50 8.—	7.— 7.—	— —	— —	— —
Линка	11.— 14.—	11.— 13.—	11.— 11.—	10.— 11.—	— —
Гречка	8.— 9.—	— —	— —	— —	— —
Кукуруза	5.— 7.—	— —	— —	— —	— —
Рѣпакъ	9.— 9.50	— —	— —	9.— 9.50	— —
Конюшина червона	30.— 41.—	30.— 40.—	30.— 40.—	30.— 40.—	30.— 42.—
— бѣла	30.— 55.—	— —	— —	— —	— —
— шведска	30.— 55.—	— —	— —	— —	— —
Тимотка	— —	— —	— —	— —	— —
Хмѣль за 56 кильо	30.— 70.—	— —	— —	— —	— —

Оковита за 10.000 литр. проц. 23—23.50 зр.

„Малый катехизъ музыки“ и „Рускій Слѣвникъ“.

Часть теоретична и практична, подручники спѣву для учителей и учениковъ можна до-
стать у о. В. Матюка въ Ль-
вѣ и почта Народъ по цѣнѣ 65.
кр., съ пересылкою почтовою
Тамъ-же можна ще такожъ до-
стать квартеты „Боянъ“ въ
цѣнѣ 1.50 зр., съ пересылкою
почтовою 1.60 зр. 2—?

VIEA HUNDERT TAFELN.
Brockhaus'
Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
NEUE (13.) UMGEBEARTE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBFRAZ FL. 5.70, O.W.

К. КРИШТОФОВИЧЪ

Львовъ, ул. Гетьманська ч. 6
поручае зъ свѣжого збору

Гербаты Kaysow, знамен. чорну 1 ф. = 500 гр. зр. 2.—	
„ Melange 1 „ „ „ 3.—	
„ Souchong, найчѣльнѣйшу 1 „ „ „ 3.60	
„ Melange караванна 1 „ „ „ 4.—	
„ Kaysow оригинальна 1 „ „ „ 4.—	
„ Сансанюку 1 „ „ „ 3.60	
„ Поговъ росойску 1 „ „ „ 4.—	
„ Surfin de Printemps 530 гр. „ „ „ 5.—	
„ „ „ 260 „ „ „ 2.50	
„ „ „ 135 „ „ „ 1.25	
Порошокъ зъ гербаты 1 ф. = 500 гр. „ „ „ 2.—	

Цѣнинки выкупаю франко, за опакowanie не чи-
сло нѣкою сумы. 1652 9—10
Складъ комисовый въ Тернополи въ Магази́нъ
Вп. В. Стахевича.

Ц. к. уприв. галиц. анціный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсъ дневномъ

5% Листы Гипотечный
1678 24—? якъ такожъ

5% Преміовані листы Гипотечный

Поручена зъ провинції выконує от-
воротню почтою безъ провизіи.

Въ Кобыловолокахъ

почта Яновъ коло Тереволѣ отираеся съ днемъ
1-го липня сего року

Школа для обученія нѣмкого-хорального спѣву
подо проводомъ пана Панталеймона Семироума,
фахового музика и спѣвака, що укнѣчаєт курсы
науки въ консерваторіи музичномъ и школѣ
спѣву.

Курсъ триває отъ 4—6 мѣсяцѣвъ.

Наука спѣву буде удѣлятися разомъ съ
грою на фисгармоніи. Уловія за науку оутъ
якъ найпристунѣйшій. Ближе о нихъ, каждый,
що охоче поступити въ сию школу, зволить ла-
каво porozumѣтися письменно съ п. П. Семиро-
умомъ.

Харчъ и помешкане знайдеться у поодинокихъ
господарѣвъ за отвѣтною вынагородою.

Убѣгателѣ зволить якъ найкорше зголо-
шуватися. 2—3

Ц. к. уприв. желѣзница Львовско-Черновецко-Яска
ч. 1175/V.

На часъ отъ 1 липня 1886 до 30 червня 1887 розписуєся за офертами

Доставка нафты и олѣю рѣпакового.

въ слѣдующихъ скѣлкахъ: 1682 1—1

55000 кг. нафты, 17000 кг. олѣю рѣпакового до свѣ-
ченя а 38000 кг. до мащеня для шляховъ австрій-
скихъ и 23000 кг. нафты, 7000 кг. рѣпакового до
свѣченя и 18000 кг. до мащеня для шляховъ румунъ-
скихъ.

Оферты належно опечатаи, остемплевани и заосмотреніи написею „Оферта
на олѣ“, треба внести окремо для наведенихъ шляховъ а именно: для
австрійскихъ до заряду головного у Вѣдн (I Elisabethstrasse 9) або до дирек-
ції руху у Львовѣ, для румунскихъ же до комитету управляющого въ Бука-
рештѣ (Strada Glorie 7) або до дирекції руху въ Ясакъ найдальше до 21
червня с. р. год. 11 передъ полуднемъ; а рѣвночасно сложити въ касѣ одного
зъ наведенихъ горѣ мѣсьць вадіюмъ въ высотѣ 5% вартости оферованои доставки.

Условія доставки, котрыхъ звѣстность треба въ офертѣ подтвердить, можна
переглянути въ бюрахъ управы матеріалами у Вѣдн, Львовѣ, въ Букарештѣ и
Ясакъ, або можуть такожъ прислати за оплатою почтовою на назначене мѣсце.
Вѣдн 29 мая 1886.

Рада управляюча.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ

поважаной П. Т. Публіки на нашъ богатъ заосмотрен-
ный складъ практичныхъ и люксовыхыхъ товаровъ
галицетерійныхъ. Услуга скоро при низкихъ але ста-
лыхъ цѣнахъ. Замовленія зъ провинції выконуются
отворотню почтою. Закупленіи у насъ товары вымѣ-
няемо съ наибольшою охотою. 2—5

Késmarky & Illés

Magasin au bon Marché.
Львовъ, ул. Театральна ч. 1—2.

НАЙЛУЧШИЙ

ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

есть правдивый

LE NOUVEAU

1460 французскій фабрикатъ 20—36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробкою остерегася!

Сей папѣръ поручаютъ якъ наилучша пи. д-ръ
I. I. Моль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Димантъ,
профессоры хеміи при вѣдѣнскомъ университетѣ
а то для его знаменитой лѣноты, его абсолютной
чистоты и для того, що до него не домѣшанъ
жадный шкѣдливый здоровью матеріи.

500 MILLIMETRES
Cawley & Henry
17, rue Bichat, PARIS

Руской Историчной Библиотеки

вышло доси:

Т. I. Исторія Руси Ст. Качалы цѣна зр. 1.50
„ II. Историчный Монографіи М. Костомарова I.
т. ц. 2 зр.
„ III. Книжній періодъ Украины-Руси до смерти
В. Мономаха, Д. Иловайского т. I. ц. зр. 1.60
Въ другій половинѣ червня выде т. IV.
„ Книжній періодъ Украины-Руси до Даниила Га-
лицкого“ Д. Иловайского (т. II.) значно большого
обѣму отъ попереднихъ.

Новоприступающіи предлѣтники можуть
дѣстать ще въ сѣмъ мѣсяцѣ вой томы по цѣнѣ
предлѣтній по 1 зр. 25 кр. съ пересылкою
franco.

Передлѣтату наилучше посылати переказомъ
на адресу: Олександръ Барвинскій въ Терно-
поли.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближающихъ ся попыткахъ въ школахъ народ-
ныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радѣ школъ-
ныхъ, Вѣч. священниковъ, катехитовъ,
учителейъ и родичѣвъ, що книжки накла-
ду товариства, призволеніи Кр. Радю Школъ. на
преміи для учениковъ, красно оправленіи,
можно набути въ канцелірии товариства при
ул. Скарбковской ч. 2 по слѣдующой цѣнѣ:

Ластѣвка	20 кр.
Добре роби, добре буде	17 „
Розказы про силы природы	20 „
Оповѣданія о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	25 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
У пропасть дорога ховзка	28 „
Зоря	22 „
Исторія Руси Ч. II	23 „
Исторія Руси Ч. III	28 „
Звѣрята шкѣдлив и пожиточный	42 „
Паша, душа въ господарствѣ	35 „
О користномъ ужитю неужитковъ	22 „
Де що про здоровѣ	20 „
Житѣ св. Кирила и Методія	22 „
Ленъ и конопля	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живопись и лѣсы	20 „
Кривописья	22 „
Веніаминъ Франклінъ	16 „
Молитвенникъ народный (въ звичайной оправѣ)	20 „
въ лучшей опрѣвѣ:	
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 кр.
б) цѣла оправа полотняна, береги зо- лоченый и золоченый хрестъ зъ пе- реду	35 кр.
„Зоря, безплатна учителька“ въ хоро- шомъ переплетѣ	35 „
а въ звичайномъ	20 „
Кобзарь Т. Шевченка оправленый въ полотно и съ вызолоченымъ заго- ловкомъ	40 „

Всякіи замовленія выповняють ся скоро и
точно.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаний отцѣ духовный
уряджуютъ при церквахъ хоры, протго поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажанный п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до
русской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего вырѣбу и мо-
же дати Высокоповажаннымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ
дуже пожиточномъ инструментѣ найлучшу інформацію.
Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше.
Даетъ также на раты.

1661 97—? Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-
моніюмъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславовѣ, Пе-
ремышляхъ, Тернополи, Дрогобычи и Коломыи

поручає до вымысли зъ своихъ богато и въ до-
брый товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино въ барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр
за литру; такожъ дешевше по 70, 60 и 50 кр. (барыла
зачисляеся 50 кр.). Въ фляшкахъ отъ 50 кр. почавши за
фляшку и выше.

Мѣдъ питный славно звѣстного вырѣбу, фляшка
по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.; 1/2 фляшки 45 кр.
Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣ-
шочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80
и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ
пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90,
100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышон цѣны.
Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Опетъ найвысша есенцій по 120 кр. за 1 литру.
(На одну литру даєся 30 литровъ воды мягон, чтобы
дѣстать опетъ звичайный, пріємный и сильный).

Свѣтло звичайне просто зъ фабрики въ скринкахъ
почавши отъ 30 кильо, 1-е по 44 зр. 2-е 86 зр. за 100 кильо.
Кавъ въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣ-
шочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80
и 10.40 зр.

Горѣлки розного рода. Сливки угорскія, пови-
ла, горѣлки волоскія и турецкіи, мигдалы, розинки,
фиги, дактиль, аранцины, сардины російскія
и т. д. 1648 6—0

Косы и серпы.
Косы 7-ручковой волоскіи по 36 кр.; 7 1/2-ручковой
дешѣй по 40 кр.; 7-ручковой волоскіи бракованіи по 25 кр.
за штуку.
Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Накладомъ Редакціи „Дѣла“ выйшли доси:

- Въ оборонѣ чести зъ нѣмецкого Г. Рай-
мунда, 3 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2 зр.
50 кр. (съ пересыл. 2.70)
- Дымъ, зъ російского И. Тургенева. Цѣ-
на 1.50 зр. (съ перес. 1.70)
- Стефанъ Лаврентій, зъ англійского Ед-
вардса. 2 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2
зр. 70 кр. (съ пересыл. 2.90)
- Любовь Убогого Молодца, зъ францу-
ского Октава Фейлетта. Цѣна 1 зр. 20
кр. (съ пересыл. 1.30)
- Новорожний Дзвонъ, зъ англійского К.
Дикенса. Цѣна 60 кр. (съ пер. 70 кр.)
- Грошъ а праця, зъ шведского Дядька
Адама. 3 томы въ одной книжцѣ. Цѣна
3 зр. 20 кр. (съ пер. 3.40)
- Мѣщанское племя, зъ нѣмецкого Г. Рай-
мунда. Цѣна 1 зр. 20 кр. (съ пересыл-
кою 1.35)
- Зъ великого свѣта, зъ французского О-
ктава Фейлетта. Цѣна 80 кр. (съ пер-
ес. 90)
- Фромонтъ молодшій и Ріслеръ стар-
шій, зъ французского Додета. 2 томы
въ 1 книжцѣ. Цѣна 1 зр. 80 кр. (съ
перес. 2 зр.)
- Золотый Чоловѣкъ, зъ угорского М.
Лояла. Цѣна 1 зр. 80 кр. (съ пересыл-
кою 2 зр.)
- Два мѣста, зъ англійского К. Дикенса.
Цѣна 2 зр. (съ пересыл. 2.20)
- Мертвъ душъ, зъ російского М. Гого-
ля (съ портретомъ автора). Цѣна 1.80
(съ перес. 2 зр.)
- Батько Горію, Балъзакъ. Цѣна 2 зр. (съ
перес. 2 зр. 20 кр.)
- Князь Серебряный, А. К. Толстой. Цѣ-
на 2 зр. (съ перес. 2 зр. 20 кр.)
- Зъ чужихъ зѣльниковъ. Цѣна 1 зр.
40 кр. (съ перес. 1 зр. 60 кр.)

Хто купує найменше за 10 зр., дѣстає 20% рабату.

Кромѣ того можна черезъ Администрацію „Дѣла“ дѣстать:

Безталанне Сватанье, образъ зъ галицкого
житя, написавъ Василь Барвинскій (В.
Барвинскій). Цѣна 80 кр. (съ перес. 90
кр.) Весь доходъ назначенный на фондъ
стѣпенійный имени Вол. Барвинского.

Кобзарь Т. Шевченка ч. I., оправленый въ
полотно и съ вызолоченымъ заголовкомъ,
съ портретомъ и короткою житѣписною
поета. Цѣна 40 кр. (съ перес. 45 кр.)

Украинскій Гетьманы Выговскій и Юрій
Хмельницкій, Ив. Левицкого (Нечуя). Цѣ-
на 20 кр. (съ пересыл. 25 кр.)

Переводы Ос. Шухевича. Цѣна 80 кр. (съ
перес. 90 кр.)

Всѣ повышші книжки суть найбѣтѣйшій на подарунки.

Львоблиця Львівська

п'ляц Академічній ч. 1.
Щоденна ординація безплатна для
убогих хорих.

Салі	Отдѣль	Годи-	Лѣкаръ
I	жіночий	9—10	Д-ръ Сельскій
	хирургич.	10—11	Д-ръ Шрамъ
	очнихъ	12—1	
II	внутрішн.	9—10	Д-ръ Ст. Яна
	дѣтей	11—12	Д-ръ Сірадскій
	венерич. и	12—1	Д-ръ Татар-чухъ
	напихорнихъ		

Дирекція Заведення.

СУКНО

бѣль 1 ар. за метръ
и вище; прощу жа-
лати взорѣвъ бѣль
фабричного складу
„Zum weissen Lamm“ in Brünn.

ЦУКОРНА

Н. Крушинського и Д. Кнаппа
при ул. Ягайлонської
у Львовѣ

поручає що день овѣжй цукру
и тѣста, морожене, кандизовані
овочѣ. Торты и пирамиды на ве-
сѣля и именины, высилає на
жаданьє до кожод мѣсцевости
отаранно — опакований по дуже
1664 низькихъ цѣнахъ. 4—4

Найдешевше руске литератур-
не видавництво „Руско-укра-
їнська Библиотека Евгения О-
ленинського“ виходить у Льво-
вѣ почавши бѣль 1-го грудня р.
1884.

Доси вийшло 14 випускѣвъ, об-
нимающихъ сѣбѣдуючій литературний ма-
теріалъ:

1. Запорожцѣ, оповѣданье Ивана Не-
ч, л-Левинского 10 кр.
2. Сонній мары молодого питомця,
оповѣданье В. Барвильского 10 кр.
- 3—4. Оповѣданья Олексія Сторожен-
ка (Серія перша) першесте 20 кр.
по випуску економическо-науч-
наго 10 кр.
5. Prima Vega, поезія Юлія Шна-
лара 10 кр.
6. Оповѣданья Д. Мордовцева 10 кр.
- 7—10. Юрій Горовенко, повѣсть Кра-
соченка 40 кр.
11. Въ Карпатахъ, Изв. Нечуя Левиц-
кого, цѣна 10 кр.
12. Галицкій образки, Изв. Франка,
серія I, цѣна 10 кр.
13. Лихій день, Григорія Григоріє-
вича, цѣна 10 кр.
14. Поетичній творы Стефана Ру-
дзівского 10 кр.

Предплачувати можна на бѣльше
цѣно випускѣвъ паразъ, пересылаючи
бѣльшину цѣну (1 або 2 ар.) на руки
выдава (ул. Словацкаго ч. 6). Замов-
ляти можна такожъ поодинокі випуски,
додаючи за поодинокій випускъ 2 кр.,
а за поодинокій 5 кр. на оплату порта.

Хемична лабораторія

антикаря и хемика судового
А. МУССИЛЯ
у Львовѣ

при улиці Кароля Людвика ч. 7
поручає власній выробы

Воду колѣнскую, лѣшну бѣль загра-
ничною по 50 и 30 кр. за флаконъ.
Перфумы въ рѣжнихъ можливихъ за-
пахъ бѣль 15 кр. до 2 ар.
Мыло въ дѣтню противъ всякихъ о-
парѣвъ нашкобныхъ 30 кр.
Ефелидину, спеціальне средство на
весняники плямы на лиці 70 кр.
Пудры до лица и чисто мучку рижеву
корѣбка по 15, 25, 50 кр. и 1 ар.
Мыла глицеринові и тоалетові по-
чавши бѣль 10 кр. — далѣше:
Воду до устѣ, порошокъ до зубѣвъ,
каділо комнатное, церковне и
всякій иншій власній выробы мѣ-
стачіє въ цѣннику, котрый на
жаданьє франко высилає.
Замовленія зъ провинцій выко-
нуються отвѣротною почтою.
1663 3—10

Сто уліївъ

розмѣрѣвъ улія славянського
суть на продажъ въ Радчи, ко-
ло Станиславова, въ домѣ па-
роха о. М. Колянковского.
1611—3—2

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медовниковъ и сухариковъ, выходяця „медовника гигиеничного“ въ Ярославѣ.

Партію гигиеничныхъ медовниковъ выробу Вашою фабрикою я о-
державъ: я пробовавъ сей медовникъ въ шпиталі раненыхъ жовнѣ-
рѣвъ сѣрбскихъ, котрыхъ въ моѣмъ шпиталі мавъ я якъ разъ 426, а
всѣ тяжко раненіи. Головно сѣмъ роздѣлювано тѣ медовники и то
тогда, коли сѣмъ тяжко раненіи не могли травити найлек-
шихъ и найлѣпшихъ стравъ, роздѣлюваныхъ въ шпиталі — по
короткомъ часѣ доставали здоровый апетитъ и охоту до ѣды, жолу-
докъ и найтѣжше хорыхъ раненыхъ, оперованыхъ приймавъ сей ме-
довникъ, раненіи приходили до силъ, доброго и здорового
выгляданія, а що такожъ я спостерѣвъ, що въ наслідокъ сего ме-
довника функція жолудково-кишковой зовсѣмъ регулювалися.

Раненіи и оперованіи называли Вашъ медовникъ „польскимъ хлѣ-
бомъ“ и скоро я войшовъ до салъ раненыхъ, кликаю зѣ всѣхъ сто-
ронѣвъ, „чи нема вже бѣльше того польского хлѣба, що намъ додає
силъ и житія“.

То спонукую мене просити о безплатночн высылку новои пар-
тіи зъ 600 штукъ. За першу высылку дякую Вамъ — дуже багато хо-
рыхъ вымарѣнь, умизерованыхъ въ наслідокъ ранъ, операций и
хорошъ жолудковыхъ завдачу сѣму средству, котрому мушу припи-
сати свойства лѣчебніи, поверненіє до своихъ силъ — бо коли
такъ раненіи и оперованіи не могли приймаи иншою поживою, тѣмъ сей
медовникъ, бѣль бувъ ихъ одинокою поживою, поправлявъ про-
цѣсъ травленія и приводивъ жолудокъ до того стану, що могли
оттѣжъ жити и другими стравами.

Дѣйствію повиненъ-бы кождей больший шпиталь именно хирур-
гичный уживати сего медовника яко поправляющо-лѣчебного средства.
(Печать.)

Д-ръ Ромуальдъ Дальмаеръ в. р.

Шестъ шпиталю войсковому въ Нишу (Сербія.)

Нинѣ 14. Цѣтня 1886.

1602 8—0

Медовникъ гигиеничный Л. Чиньского въ Ярославѣ можна дѣстати у
всѣхъ торговлѣхъ корѣннихъ и аптекахъ по 20 кр. за штуку.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. газиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1598 24—?

купую и продаю

всѣ эффекты и монеты
пѣль найприступѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованій,

котры пѣльза закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвысшюю постановою зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталѣвъ фон-
довыхъ, пупиллярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадіи

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до выловованія сѣ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученія зъ провинцій выконуються безъ
проволатки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

Медицинскій мыла

MAX FANTA

Einhorn - Apotheke
PRAG.

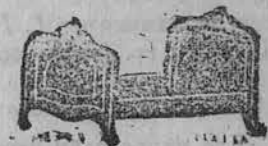
Выпробованіи и порученіи лѣкарями.

Фанты мыла ихтиолове, противъ чирвоности лица, носа
бургундского (Rosacea Acne), свербчихъ лишайѣвъ; цѣна 75 кр. —
Фанты неаполитанское мыло (мыло ртутеве) противъ сифилису
и насолитѣвъ, 1 штука 25 кр., 1 штука 30 кр. — Фанты мыло
гостѣве и ревматичне выпробованно и скорои силы. Цѣна 1 ар.
— Мыло зъ мазіи противъ коросты, луски, потѣбныхъ нѣвъ и
т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицеринове, лекше, для дамъ и дѣ-
тѣ, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекційне 35 кр. — Мыло
сѣркове противъ угрѣвъ, веснянокъ и нашкобныхъ высыпокъ,
35 кр. — Мыло жовтѣе противъ лусокъ на головѣ и на подѣ-
шеніє нашкоба, 35 кр. — Мыло жовтѣе на волосѣ, 35 кр. —
Мыло зъ вѣлы оживляюще системъ нервныхъ, 35 кр. — Мыло
глицеринове, найлѣпше мыло тоалетное 25 кр. — Мыло бензо-
е на посѣданіє шкѣры 40 кр. — Мыло мазево-сѣркове противъ у-
порныхъ недугъ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло боракоеве противъ
нечистоты нашкоба, веснянокъ, осугѣвъ, цѣна 35 кр. — Мыло
камфорове на отмороженіє, посѣданіє рукъ и т. д., цѣна 35
кр. — Мыло нафтолове противъ всякого рода недугъ шкѣры, цѣ-
на 50 кр.

Можна дѣстати въ всѣхъ антикахъ у Львовѣ: въ антикѣ д-ра
Кароля Миколыча и ант. Зигм. Рукера; въ Боршевѣ: ант. М. Нѣм-
чиновского; въ Долинѣ: ант. І. М. Фрауенфельдера; въ Ясѣ: ант.
Ромуальда Пальха; въ Краковѣ: ант. Е. Штокмара, Е. Радлера, Ф.
Градевского, Іос. Францишского и въ ант. Ковет. Вишневецкого; въ
Краковѣ: ант. А. Сѣлещского; въ Рашевѣ: ант. А. Карпильского;
въ Солотвинѣ: ант. І. Годольи; въ Старѣмъ Самчи: ант. А. Кар-
пильского; въ Тарновѣ: ант. І. Рейда; въ Войничу: ант. Кароля
Нодзиньского; въ Зѣваражн: ант. І. Круга. 1582 16—52

Величезній страты, якъ потерпѣла велика лондонська фабрика мебѣль-
въ зѣльва Goddridge Brothers and Comp. при недавній падѣнню гласѣвского
банку, захитали нею такъ, що она постановила закрѣти фабрику и выпродати
зѣльва масами нагромадженъ въ запасъ знаменитъ мебѣль зъ зѣльва, преміо-
ванъ на всѣхъ выставкахъ золотыми медалями, за четверту часть цѣны фабричной.
Я предлагаю отже передай мѣвъ въ комитѣ згадавшимъ домоу чудно красній

400 штукъ зѣль-
ныхъ лѣжокъ для
дорослыхъ
лѣжка въ прибли-
женно подобній до
рисууну.

дѣйствію пышна работа
и невѣрвана краса
каждого помещанія и
каждоу комнаты) за
оказочну цѣну, яко ше
не було за штуку 8 ар.
(давѣйша цѣна 32 ар.
50 кр.). Писемный замовленія выконую такожъ поодинокі якъ довго выстає
запасъ, въ заведѣдѣ знаменитыхъ примѣрникахъ заравъ за попереднимъ
прислѣвѣмъ грошей.

Eisenmöbel-Lager in Wien Landstrasse. Krieglerrasse Nr. 11.

Зѣльзній лѣжка перевысшають особливо всякій деревляній въ лѣжмъ не-
будъ ставъ для того, що забезпечують бѣль всякою нуждою и нечистоты, мають
вѣсннику трѣвалѣсть и даются складами. 1659 5—15

Привану загально наилучшу Масу до запусканя пѣдлогъ

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1681 69—0

Перепродукчимъ даемо отвѣдній рабѣтъ.

5 килевѣ

БОЧѠВКИ ВИНА

поручає

Торговля Гегеляйско-токайскихъ винъ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1545 (20—54) въ ТЕРНОПОЛІ

1 бочѠвка	Гегеляйского столового	2 ар. 10 кр
1 "	Гегеляйского столового луч-	2 " 50 "
1 "	шой якості 2 ар. 30 кр. и 2 "	3 ар.
1 "	Гегел. стол. ароматичного	2 " 70 и 3 ар.
1 "	Самородного вытравного	4 ар. 30 кр.
1 "	Ермелеки-Бакаторъ отол.	2 " —
Червонй вина:	1 бочѠвка Vizontai	2 " 50 ар.
1 бочѠвка	Vizontai старе	3 " —

Повысше наведеніи цѣны розумѣются вразѣ
отъ бочѠвкою окованую желѣзными обручами и о-
плаченныи портмѣ почтовымъ, такъ що благо-
оклонный отбѣратѣль жадныхъ бѣльше коштовъ
не поноситъ. Купуючи
вина особисто тѣлько у
продуктѣвъ ручать за
здоровй добрай, натураль-
ный и лучший вина якъ въ
Вершѣ, и проситъ о ла-
окаві замовленія.

ОДИНОКО ВЫКЛЮЧНЫЙ ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ТАПЕТЪ

поручає звѣстна фирма

І. БРГЕНСА

у Львовѣ пѣль числомъ 4 улиці Сѣбского

великій выбѣръ найновѣйшихъ тапетъ зъ перворядныхъ фабрикъ
французскихъ, английскихъ, американскихъ и чешскихъ въ цѣнахъ
дуже умѣренныхъ.

Пробки оббѣймающъ бѣльше якъ 3000 взорѣвъ тапетъ нахо-
дятся на складѣ сѣ означеніємъ ихъ цѣны, высилає на кож-
де заводчаньє. 1673 2—6

Зъ рукодѣльнѣ выробѣвъ церковныхъ рѣчей

И. ПАКУШЕВСКОГО

Улиці Орменська противъ „Народной Торговлѣ“.

Отозва до Всечестного Духовенства.

Конкуренція, яка повстала въ нашѣмъ краю въ выробѣхъ
рѣчей церковныхъ, а особливо що-до импортованыхъ зъ чужихъ
фабрикъ недосѣдченными предпріємціи, змушає мене подати
цѣны выробѣвъ власныхъ, котры купуючій заведѣдѣ будѣ мати
дешевше и зъ першоу руки на жапаньє.

Цѣны слѣдуючъ:

Кадильница жовта	10 ар.	поорѣблена	12 ар.
Ладѣница	2 " 50 кр.	3 " 50 кр.	
Хресты бѣтареві	8—10—12—20—30—40 ар. и выше.		
Чаща золочена въ огни гладкою работы	14 ар.		
" " оздобѣйшоу работы	20—25—30 ар. и выше.		
Дарохранительница отъ короною золочена	18—25 ар. и выше.		
Хрестъ ручный орѣховый	4 ар. 50 кр.		
" " металевый	3 ар. и выше.		
Мировникъ 1 ар. Ложечка 1 ар. Зѣвзда 1 ар.			
Хрестъ на хоруговѣ жовтый	6 ар.		
" " золоченый	10 ар. и выше.		
Золоченіє въ огни чашѣ 8—10—12 ар. и выше.			
Поорѣбленіє кадильницъ	2 ар. 50 кр.		
Отновленіє окуті до Гвангелій:	6—8—10—12—15—18 ар. и выше.		
Нове окутѣ	15—18—24—30 ар. и выше.		
Лѣхтарѣ мосяжній пѣльза высокооти.			

Крѣмъ того принимає всякій работы церковній якъ новій, такъ
и до отновленія. 1595 11—12

Маю честь повѣдомити сѣмъ Поважану П. Т. Публику, що
въ моѣмъ

РЕСТАВРАЦІИ

при ул. Кароля Людвика ч. 31

ВИЛЬГЕЛЬМА ТАВЕНБАУМА

находятся вина уторскіи и австрійскіи по рѣзнихъ цѣнахъ, а и-
менно: 1 бутылка Зеленьяку бѣль 50 кр. и выше; 1 бутылка Са-
мородна бѣль 50 кр. и выше; зворѣтъ за бутылку 7 кр. То
само вино на литры бѣль 50 кр. и выше. Приймаєся такожъ мѣ-
сячний абонаментъ. 1677 2—5

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“

Комедія на 4 сѣрты.

Написавъ Олександръ Н. Коннскій.

Цѣна 30 кр. а. в. 25

Въ м. VIII-цѣ, сторѣвъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію
„Дѣла“. Сѣ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадевъ зъ моихъ
конкуренцѣвъ не въ силѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
зъ хлопѣвъ зъ матеріи красныхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю моѣй богатый складъ такожъ
1656 Веч. Духовенству. 3—?

Замовленія въ мѣсяцъ и въ провинціи
выконуются точно и ретельно. На жа-
даньє высилаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескоу одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 8.
Заложений 1848.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подає до вѣдомости, що выдало и має на складѣ слѣдуючій
Формуляръ для насъ почитаемыхъ

- „Законарской Правды“:
1) Книга казѣвъ, одна лѣбра	40 кр.
2) Книга мѣстку зѣдѣного, одна лѣбра	40 кр.
3) Книга мѣстку поборного, одна лѣбра	40 кр.
4) Скриптъ, 100 примѣрникѣвъ	55 кр.
5) Протоколъ, одна лѣбра	40 кр.
6) Книга довшиникѣвъ, одна лѣбра	45 кр.

Іосифъ Турковскій

фризирѣвъ мужескій и дамскій

звѣстна фирма бѣль тринадцатѣ
лѣтъ при улиці Краковской ч. 8,
поручає Поважаной Публикѣ овѣд
одежѣ до голѣня, стриженія и
фризованія волосѣвъ, такожъ въ або-
наментѣ. Принимає замовленія на
коосы дамскіи и выконує якъ най-
точѣйше и надретельнѣше. (3-4)

Зѣльва Лѣоналю.

Въ линѣ подписаній мае честь
повѣдомити П. Т. Публику, що
Складъ масла, яєвъ и тор-
говлю корѣину
пѣль фирмоу

Іосифъ Варухъ Вухштабъ
пѣль „Двома золотыми голубами“
мѣстачіє до теперъ при ул.
Краковской ч. 25 отъ вышнихъ
дѣмъ перемесѣи до Ринку ч.
43 (пѣльшѣ торговлѣ п. Ст. Мар-
кевича).

Дѣкуючи Поважаной П. Т.
Публикѣ за дотеперѣшій выгладъ
поручаєся и далѣше заскавай
памяти. 1665 7—10

Замѣна Прихода.

Приходъ Залѣзцѣвъ новій
есть до замѣны въ другій при-
ходъ — коли возможно, одна
церковь и невеликае господар-
ство. Желаютъ замѣнитися зво-
латѣ зголовиетися до подписаного
3—3 **Александеръ Петровичъ**
приходникъ въ Залѣзцѣхъ.

Товариство Рускихъ Женщинъ

взяло въ розпродажъ Лосы
великой Лотеріи фантовою, зъ
котрыхъ чистый доходъ призна-
ченный на основаніє воспита-
лища для сирѣтъ — двѣцѣтъ
въ Перемышлѣ.

Бѣли-бы хто зъ ВП. Ро-
димѣвъ хотѣвъ причинитися
бодай маленькою лептою до
довершенія такъ великого дѣла,
черезъ закупленіє згаданыхъ
лосѣвъ, то просимо зголоо-
итися до Выдѣлу товариства.

Отъ Выдѣлу тов. Рускихъ
Женщинъ въ Станиславѣвъ.

Выходить во Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы
кромя русскихъ святыхъ о 5-6-й год. пош. Литер. додатокъ
«Библиотека найзнам. повѣстей» выходить по 2 негаты аркушъ
каждого 15-го и последняго дня каждого мѣсяца.
Редакція «Администрація» подъ Ч. 44 улицы Галицка.
Рукописи вѣрнутся лишь на попередне застереженіе
Оголошенія принимаются по пятн 6 кр. въ одно
строчку печатномъ, въ рубр. «Надослано» по 20 кр. а в
«Рекалліаціи» неопечатаніи вѣдннхъ отъ порта.
Предплату и новаторы принимаютъ: у Львовъ Адми-
нистрація «Дѣла» у Вѣдан Хаазенштейнъ & Vogler, Wall-
fischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Хаазенштейнъ & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Росіи
Редакція «Кіевскомъ Старинн» въ Ревѣ, почтовой
улицы в «Газетное Бюро» В. Ф. Замы въ Одессѣ Дери-
боавская ул. д. Радли 9.

ДЪЛО

Предплатя на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
на цѣлый рѣзъ . . . 12 ар. на цѣлый рѣзъ . . . 12 рубл
на пѳвъ року . . . 6 ар. на пѳвъ року . . . 6 рубл
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл
съ дод., „Виблютеки“: съ дод., „Виблютеки“:
на цѣлый рѣзъ . . . 16 ар. на цѣлый рѣзъ . . . 16 рубл
на пѳвъ року . . . 8 ар. на пѳвъ року . . . 8 рубл
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл
на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рѣзъ . . . 5— ар. на цѣлый рѣзъ . . . 5 рубл.
на пѳвъ року . . . 2-60 ар. на пѳвъ року . . . 2-60 р.
Для Закарпатск. окрѣги Россіи:
на цѣлый рѣзъ 15 ар.
на пѳвъ року 7-50 ар.
на чверть року 3-75 ар.
съ дод., „Виблютеки“: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рѣзъ . . . 19 ар. на цѣлый рѣзъ . . . 6 ар.
Пособникоу чиндо коштуе 12 р. а. в.

✍ Просимо поспъшките съ пред-
платою и залеглостями.

Процесъ селянъ зъ Дрогобыцкаго

о богохульство и социалистичный агитации певно заслугу на то, чтобы мы пригласились ему ближе, тымъ ближе, що завистий и ворожий духовому равновесию русского народу люде стараются сей сумный, але будь-що-будь одиночный, фактъ вывескати для своихъ цѣлей, вкавучи злобно, мовѣ бы то просвѣта народу, що въ нынѣшномъ десятку лѣтъ поплыла такимъ широкимъ русломъ мѣжь народъ русский, доводила до такихъ результатовъ, який выказавъ процессъ пяти селянъ въ Дрогобычского, изъ селъ Волѣ Якубовой и Добровольнѣ.

Въ томъ именно дусѣ проговоривъ львовскій дописователь до краковскаго езуитско-станьчикѣвскаго „Сзас-у“, а за нимъ любовный нашъ „Нов. Проломъ“. Оба тѣи органы скорости стали въ сей нагоды, щобы кинути на читальнѣ рускѣи, несправедливо и злобно идентификуючи обжалованныхъ селянъ съ читальнями, якѣ отъ довшога часу истнукутъ въ Воли Якубовой и въ Добровлянахъ. „Сзасъ“ мотивуе тымъ фактомъ потребу епинювати въ загальнѣ ерѣстѣ рускиихъ читальнѣ, а „Нов. Проломъ“ вновь потребу, щобы на читальнѣ въ краю вplyвала тѣлько фракція руссофильска, т. е. щобы вабагнула цѣлу просаѣту народу, авела то велике дѣло патріотичной интеллигенціи рускои, свѣтскои и духовнои, до абсурду, якъ вводила и вводитъ ad nihil кожду хочъ-бы и якъ спасенну для ровною рускои народности справу.

Розумієся, що інтелігенція руска і самъ освѣщенный простолюдинъ рускій рѣшучо ва протестують якъ противъ злобныхъ инсинуацій „Сказ-у“ такъ и противъ вухвалыхъ претенсій „Нов. Пролома“. Бѣть то неоспоримый фактъ, що вагалъ читалень рускихъ спочиває на основѣ релігійно-моральной и законной. Про се дбає вся руска интелігенція и самъ нашъ релігійно-моральный и шануючий законы селянинъ и мѣщанинъ.

Депутація „Народної Ради“, коли була
недавно съ жалобою въ справѣ читалень у

намістника п. Залеского, почула в' уст' его самого признанье, що наші читальні не гровать ані інтересамъ державы и краю, ані порядкамъ суспільнымъ, и що намістництво не має интенцій ставити перешкоды ровновни читальни. Що шовинистамъ польскимъ иде о нащени: читальни, — мы то дуже добре розум'ємо; на них м'єси мають станути „*kółka rolnicze*“ або и н'єчо, щобы рускій селянинъ або бувъ баламучений, або остававъ в' тьм' кром'їшній, съ чимъ декому було-бы такъ само выг'дно, якъ за „добрыхъ давныхъ час'овъ“... Але дарма праця, панове! Ані патріотична интелігенція руска, ані самъ селянинъ та м'їшанинъ нашъ не дадутся вбаламутити и стерилизувати!

„Нов. Проломъ“, подаючи руку „Съзавоу“ въ напасти на читальнѣ, — звѣстно, екстремы стрѣчаются! — побачивъ въ ненавистныхъ своимъ протекторамъ народовидцѣхъ — „ватѣйшиковѣ“ добровольянско-волянскаго процесу, бо читальнѣ тыхъ селѣ не предплачували „Нов. Пролома“ и „Науки“ а предплачували „Дѣло“ и „Батьковщину“. А „Нов. Проломъ“ и „Наука“ (сказавши мимоходомъ, нынѣ куренцями заборонена всеими трема рускими ординаріятами) — то, послѣ выводовъ редакціи „Нов. Пролома“, етъ единою рѣдпетою на все аномальнѣ объявы въ нашомъ народѣ. Они можуть замастити все равны, можуть внести все хочъ-бы и якъ глупыя причины недоволення въ народѣ, отъ вѣковъ приглушенѣмъ и експлоатованѣмъ. Только-жъ, на нещастье, „Нового Пролома“ читальнѣ не хотять предплачувати а се чей-же мусить болѣти редактора, тымъ болѣше, коли видить, що они предплачуютъ и читають „Дѣло“! А що хто предплачуе „Дѣло“, отъ того чути вже атеизмъ и соціализмъ, — се для редакціи „Нов. Пролома“ рѣчь такъ асно и певна, якъ асно и певно то, що предплату на „Дѣло“ львовскіи листоносы несутъ на улицу Галицку, а не на Бляхарску... Якъ наваати газету, котра такъ пристрасно изъ такой моральной низины глядитъ на въявиза жия? Де тая „спектральна анализа критики“ якъ то „Проломъ“ зволить дуже быстроумно, а на вдивовижу всеихъ астрономѣхъ, назвати своя тонке пониманье фактовъ? — де въ зага-

Лѣ честь журналиста, который повиненъ, обог-
воряючи якийсь важный проявъ середъ суспѣль-
ности, заглублятися въ тайники жита, слѣди-
ти совѣстно за правдивыми причинами про-
яву, а не кидати пустыми инсинуаціями? Не-
ма нічого сумнѣйшого и бѣльше мерзкого,
якъ робота такихъ людей, кто не борются въ
имя высокихъ, святыхъ идеалѣвъ, и у которыхъ
ніщо не пошануєся, нѣ наука, нѣ правда, нѣ
чиста праця людей ѣданныхъ душею рѣдному
народови. Они умысно затемняютъ всѣ повѣтя,
не дають розвинути здоровій критицѣ, —
и здавалось-бы, що треба усомнитися о хосен-
ности цѣлои нашої довогѣлѣтної борбѣ за
права народнѣй, коли-бъ не вызначувались
свѣтло и спасенно результаты тои борбѣ:
розширенє и скрѣпленє идеѣ народнои, ко-
тра, яко жива, не дасться придушати нѣякими
интригами и клеветами, не дасться зацѣпкати
софизмами московскихъ „объединителѣвъ“...
Що разъ бѣльше отворяются очи нашої, до-
вогѣ баламученои и терроризованои интеллигенціи
— а и простолюдинъ приходячи до просвѣты, що-
разъ бѣльше розданає, хто ему щирый пріятель.
И интеллигентный Русинъ патриѣтъ и освѣче-
ный простолюдинъ нашъ добре бачуть, що не-
гацієво всего, що народне-руске, „Проломы“
не подвигнуть Руси, а противно, могли-бъ
завести єи въ невылазне багно. И глянувши
нынѣ на тую нечувано запеклу агитацію
„Пролома“ противъ единой русской гимназії
у Львовѣ, противъ патриѣтѣвъ-народовцѣвъ,
противъ часописей народно-рускихъ, — каждый
честный Русинъ мимохѣтъ въ набѣлѣлого сер-
дца пле тѣба проклѣнѣть тымъ, що поддер-
жує у насъ такий розсадникъ деморализаціи.
Тому-жъ то и не диво, що розумный и честный
Русины цѣлого краю, маючи выбѣръ мѣжъ
прасѣю патриѣтично-народною и совѣстною, а
запроданою чужимъ спекулянтамъ политич-
нымъ и несовѣстною, выбираютъ прасу пер-
шого рода...

Мы изъ свои стороны старались якъ
найосновнѣйше поинформуватись о сумнѣй
справѣ добровлянско-волянскѣй. Въ томъ
дѣлѣ мнѣ дописъ отъ дуже поважаной ду-
ховной особы въ тыхъ сторѣнь, а до того ле-
житъ передъ нами ще и статья польско-рус-
кой „Газеты Надднѣстрянскѣй“, котрой ре-

д-кторъ знае докладно цѣлу справу и высту-
павъ яко свѣдокъ въ процесѣ. Широко раз-
бирати се дѣло не можна, бо разъ розправа
була тайна, отже навѣтъ самихъ фактовъ
наводити не можемо, а по друге, справа має
въ собі стільки драстичного матеріалу, що
дня и не надався на предметъ оговору въ на-
шій часописи, котрої редакція все держалася
засады: о скільки лише можна, вилывати на
утвердження згоды и гармоніи мѣжъ веѣми
верстами нашої суспільности, бо въ тѣмъ
запорука нашої силы.

Попередъ всего сконстатуемо фактъ (который певно васмутить пп. редакторѣвъ „Съаз-у“ и „Нов. Пролома“), що въ читальныхъ судіахъ слѣдчіи п. Хилинскихъ изъ Самбора не знайшовъ нѣякихъ книжокъ анъ брошуръ противъ-законныхъ. А коли щось такого знайшовъ (поименно, намъ не звѣстно), то у поодинокихъ лицъ, повнѣйше увязаныхъ и судженыхъ, а що вовсѣмъ певне, то у одного, Мельника въ Волѣ Якубовой, бо его за читанье прилюдне заборонено книжки трибуналъ засудивъ на 30 зр. кары, ввглядно 6 днѣвъ арешту.

Дальше сконстатируем другой фактъ, что бытъ закиду агитаціи соціалистичной трибуналь удѣлививъ обжалованныхъ, бо присяжнѣи дотыч не пытанье заперечили. Натомѣсть трибуналь заеудивъ 3 обжалованныхъ, всѣхъ 3 въ Добровлянѣ, о богохульство, бо присяжнѣи пытанье дотыкающе сего предмету подтвердили. Въ того выходить, что брошюры соціалистичнѣи, котрѣ чіася злощастна рука подавала на певно до Волѣ Якубовой, а може и до Добровлянѣ, на выкликали въ такій мѣрѣ небевечного wpły для порядку еуспѣльного, якъ богохульство. И не диво. До вровумѣннѣи всякого пытаня соціалнаго, трактованого наукою, потреба бѣльшой интеллигенціи, аныжъ мають селяне.

Здѣ всѣхъ фактовъ, якій маємо передъ очима, виходить, що изъ двохъ лихъ, одно — соціализмъ, було до села импортоване, а друге — богохульство, втворюлось у внутрѣ самого села, очевидно при якихъ сприяючихъ тому обставинахъ, на скільки не увалянитися и чужого впливу на нашѣ села въ околицяхъ Дрогобыча и Борыслава, мѣсьце сказати-бъ фабричныхъ, повныхъ уже найрѣзномроднѣйшого елементу.

Зъ нашої хаты.

(Дальше.)

Гѣрняки нашѣ — велимѣ способный люде. Дуже богато мѣжь ними єсть такихъ, що одною простою сокирою потрафлять зрѣбити дуже кра- сонѣ рѣчи. Я самъ маю у себе колыка паръ гар- ныхъ рамокъ до образѣтъ, котрѣ зрѣбивъ про- стымъ циганикомъ невеличкій хлопчикъ-гѣрнякъ. Мѣжь гѣрнякомъ народомъ находится дуже добрі теолѣ, ковалѣ, отолѣрѣ, стельмахи и ткачѣ, само- уни. Однакожь таланты тѣхъ за-дѣя недостаѣи про- воду та доброй директивы марѣють та запропа- щуются. Вѣ декотрыхъ сторонахъ школы промы- словѣй або школы народнѣй, вѣ котрыхъ удѣлювано- бы початковѣ деякого ремесла, могли-бы велимѣ приноужатися нашому народови. Однакожь, на нещастѣ, мало хто зъ видѣйшихъ людей звер- нувъ увагу свою на той предметъ.

Хаты мешканцѣвъ горѣ, почавши 6тъ Стрыя ажъ до Санча, вносятъ на собѣ той тинѣ мало-рукій, властавый хатамъ б6льшого числа нашихъ селянѣ. Т6лько въ поодинокихъ сторонахъ р6знято они 6тъ другихъ делями малыми др6бни-цами. Декуды по горахъ въ Дрогобыцк6мъ, Сам-б6р6к6мъ, Турчанск6мъ та Лѣськ6мъ можна по-дыбати нужденый мешканя люд6ка, курнѣ, чорнѣ якѣ н6чѣ, маленькѣ та такѣ убогѣ, що на першѣй поглядѣ навѣтъ не знати, що то, чи то хаты, чи буды. А все таки своєю опрятностею и харно-стею стоить они далеко выше 6тъ хатъ мазу-рскихъ. Коло Заб6ря, Сянока та Ясла можна по-дыбати по селлахъ хаты а властиво будынки дов-гѣ, просторѣ; п6дъ одною стрѣхою по найб6льшій

части бுவаете отодолла (боиколла), комора, хата протолла, курна, та отайня. Дивне и то. На доллахъ воюды, де я бувъ мѣжь нашими народомъ, подыбавъ я велику охоту до окремѣшнаго житя. Оженитоя сынъ и заразы отавитъ собѣ хату тай отдѣляеся отъ родины. Въ Сянцѣхъ же зауважавъ я, що дуже часто въ одной хатѣ мешкали деколи и три родины; роблятъ они въ сибѣку; найстаршій братъ або отецъ бுவаете головою, а найстарша вѣкомъ женщина газдынею; кожда родина мае свое широкое въ дощокъ збите лѣшко, повне соломы, закрытоя якою чорною плахтою. Така родина, що робить въ сибѣку, маея по найбольшой части добре, тѣлько иѣколи не обидеся безъ сварнѣ. Отъ Коросна вже можна подыбати хаты, подѣлены на двѣ стороны: комнату (издебка, свѣтлиця) чистѣйше удержану, и кухню, а чимъ дальше мѣжь Лемковъ, тымъ больша зустрінеся опрятность.

Потребы горьвяка вельми малѣ: чуга (чуганя) зъ домашнего сукна-гунны, за котру въ мѣ-
стѣ треба дати наибольше 8 до 9 зр., кожушокъ
за якихъ 5 зр. та крищѣ (ходаки) — отъ и цѣ-
ла одѣжъ! Воѣ майже мешканцѣ горѣ показуютъ
на долы наче по на якій благословенный край и
вдыхають до него. По маленькихъ мѣсточкахъ
що тыждня ѡтбываются великѣ ярмарки. Нашѣ
селяне порываються дуже часто до торговлѣ рога-
тою худобою, декотры выпасаютъ волю, але въ
теперѣшнихъ часахъ я дуже мало зустрінувъ
заможныхъ господарствъ, — воѣ они ледви дыха-
ють, а дуже піднятые ихъ горьвяка.

Дрѣбнѣи паникѣ дѣдичѣ у горахъ — се королѣи; декотрѣ такъ добре умѣють тримати того

бідного гóрняка вь рукахъ, що декуды за то дурне ластя зь деревъ у лѣсѣ, котрого гóрняки уживають на постѣль пòдъ добытокъ (худобу), оброблять даремнѣсенько поле. Однакъ помимо того ледащѣють и двory. Паровѣ тартакы, котрѣ позакладано по горахъ у не доступныхъ ярахъ та дѣбрахъ не приносять великoi користи за для утяжливой кумунакацѣи та лихихъ гóрськихъ дорòгъ, поле не поплачуе, иншого-же жерела доходѣвъ нема, — длятого двory залазять вь довгi и стрѣмголовъ летять у пропасть. На ихъ мѣсце съ кождымъ днемъ втиокаеся до краю чужѣй елементъ, приходять Прусаки, Голендры та Нѣмцѣ зь-за границѣ зò своими людьми та розпочинають спекуляцѣю.

Що-до нашихъ гôрокихъ священникôвъ мôгъ-бы я може де-що и ширше сказать, але зôста-вляю то кому ничому. Велика ихъ часть оутъ людьями дуже честными, ôдаными тѣломъ и ду-шею нашôй церкви и народови. Друга часть, осо-бливо молодыхъ священникôвъ оъ родинами, борясь по гôрскихъ мизерѣвкахъ та голодôвкахъ съ най-бôльшою нуждою, оъ недостаткомъ та горемъ такъ, що не мають часу навѣтъ подумати про потреби народнй та парохiальнй; буває и такъ, що для одной ôбднои запомогн учинится то, чо-го потому жадуеся черезъ цѣле житье. Третья часть „горная мудрствуе“, въ далекихъ горахъ бавит-ся высокою политикою, котрой мы грѣшнй и по-нати не можемъ, братаяся оъ шляхтою, ôтзначае-ся „шикомъ“, элеганцiею, модою та аристокра-тичными тономъ. Тыхъ однакожь у насъ не мно-го. Въ концѣ послѣднй такъ мôчно занятй „су-етою земою“, що не мають часу думати про

наро́дъ и церковь; для той „суеты земокои“ от-
рѣкаются всего, деколи забываютъ и про найсвя-
тѣйшій обязанности.

Въ загалѣ нашъ народъ въ горахъ велими опущеный, однакожь тѣломъ и душою привязуеся оны до своей родины та до того кусника землі, на котрѣмъ стоять его хата. Бойко або Лемко не йде на заробокъ такъ якъ Мазуръ, щобы для себе заробити на кусникъ бѣлого хлѣба; оны годусь неразъ подчасъ тяжкою працѣ, жалуеть собі на лѣпшій харчъ, складае крейцаръ до крейцаря, щобъ тѣлько не вернути до рѣднои хаты съ порожними руками. По горахъ для нашего народу на поля просвѣты та для поднесения его матеріяльного быту дуже маленько зроблено. Читальнѣ та просвѣтнѣ товариства рѣдко де можна подыбати, а зъ того по найбѣльшой части хѣбнують жида. Непросвѣченный гѣрнякъ зважуеся на все! — а коли тутъ згадуу про его чорну сторону, то тѣлько на доказъ, якъ зъ него умѣють користати люде проворнѣй та подѣступнѣ. На угорскѣй границѣ дуже часто въ осени та въ зимѣ перекрадаются нашѣ гѣрняки ночею до Угоръ. Лѣсами заганаються они ажъ на далеке полудне, тамъ у селянъ угорокыхъ, котрі садять тютюнъ, купують за жидѣвскі гроші бакунъ и переносять его на сей бѣкъ. Въ коршмѣ у жидѣ отъ давна ждуть кюрбою Мазуры отъ Сандомира та Кракова на ватагу перемытникѣвъ и отъ нихъ за подѣбну цѣну купують перемычненый бакунъ та ночею лѣсами таскають его далше. Вой гѣрняки дѣляться зыскомъ на-пѣвъ изъ жидомъ, — и такъ Мошко неразъ за одну нѣчь, нѣ зъ сего нѣ въ того, возьме собі зо 150 ар. Коли перемытникѣ-

Хто втыкавъ соціалистичный брошюры въ руки селянь, — то выслѣдити належить до полиціи и до суда, и они мають способы потягнути того до отвѣчальности передъ §§-ами закона карного. Мы же съ всею рѣшучестью выступаемъ противъ такой агитаціи въ обываку патріотично-народного. Одною брошюркою, киненою въ село, одинъ шибайголова може при даныхъ обставинахъ звести на нѣнащотажку и довгу працю щирыхъ народолюбцѣвъ и накидати имъ передъ ноги такихъ колодь, що и не знати, якъ черевъ нихъ перебратися напередѣ... И ввычайно такъ бувае, що шибайголова, сповнивши свое „велике“ дѣло, т. е. уткнувши брошюрку селяннинові, губителя „нѣчого не знае, не вѣдає“, и коли селяне тяженько отвѣчаютъ передъ краткими судовыми, днѣ — якъ досадно каже „Газета Наддністрянська“ — „сидить собі безпечно за печею“. Ба, коли-бъ навѣтъ и ему прийшлося стати передъ судомъ, то его за дарункомъ забороненой брошюры засудять на кілька днѣвъ арешту, а селянь, що то нѣбы „до ґрунту вровумѣли“ брошюру и на основѣ того „аровумѣня“ почали розправляти, якъ то на свѣтѣ „повинно бути“, — селянь тыхъ, господарѣвъ, батьківъ родинъ, неповинныхъ грѣха, мусять судити після закона судити бодай на мѣсяцѣ ввизидѣ...

Мы все були и вѣдомо непримиримыи во-
рогами всякихъ незаконныхъ агитацій середѣ
нашей сусѣбности. Агитаціи такіи приносятъ
только необчислену шкоду справѣ народній.
Докавъ того маемо ось и теперь на крикахъ
Polizei! Polizei! противъ всѣхъ и вся на стов-
пахъ „Czas-y“ и „Пролома“. Роботы для наро-
ду въ дѣтальный способъ — у насъ только,
що рукъ робочихъ нѣколи не буде за богато,
и така только работа приносить и принесетъ
Руси правдивый пожитокъ. На щастье, неза-
коннѣи агитаціи въ направленно соціалистичномъ
проявляются у насъ дуже рѣдко, далеко рѣд-
ше, якъ въ кождомъ иншомъ народѣ, — а
всѣмъ людямъ доброй волѣ треба запобѣгати,
щобъ и вовесть не проявлялися, не губили
марно нашихъ дорогихъ силъ и не руйну-
вали добутку нашихъ кровавыхъ трудовъ.

О другомъ родѣ агитаціи, т. е. противъ религіи, якою она показалася въ процесѣ самоборекомъ, и якъ ей успѣшно заперевгати, — слѣдующимъ разомъ. *(Конецъ буде.)*

Де-що про дописователъвъ „Заведенія“
и теперъшне его положенье.

„Дописователь“! Технический сей терминъ не
звѣстный въ финансовомъ свѣтѣ Европы и мы
пересвѣдчѣны, що якъ-бы не „Заведеніе“, выра-
жени сего не було-бы по нынѣшныи день. Допи-
сователь не має нічого особнаго нѣ съ перомъ
нѣ съ черниломъ, а означае просто довжняка
„Заведенія“. Чоловѣкъ, що має щастя въ якій-
небудь способъ прійти въ посѣданіе якогось гро-
шевого квоты яко власности „Заведенія“, безъ

но́въ заско́чатъ ревизоры, — они тогда по на́й-
бо́льшой части кидаютъ свои плахты съ бакуномъ
а самы въ ноги. Тогда жидъ такожь тратить
на-по́въ.

Різниця національна між нашим народамъ а населенъмъ польскимъ починае уже надобре проявлятися въ повѣткахъ Ярославокмъ, Цѣшановокмъ, Сянѳцкмъ а потроха въ Перемыскмъ. Въ Стрыйскмъ, въ Дрогобыцкмъ, коло Ромарна, Щирца а по части коло Горodka простыя народъ мале мае конятые о Полянкахъ и звичайно въ овоѣй щоденной бесѣдѣ называе тымъ именемъ пана-дѣдича въ двора, каждого того, хто ношить ѳтмѣне ѳтъ него одѣные чорне, а въ кѳнци, хто не задержуе приписавыхъ церквою постѳвъ. То власне повинно-бы бути найлѣпшимъ овѣдоцтвомъ для нашихъ загорѣлыхъ геґемонѳвъ-патріотникѳвъ польскихъ, якъ марно у насъ видѣе ихъ довголѣтня праца та яку невдячну, неблѣдну ниву обѳбрали они собѣ на розсадникъ овоѣй польской культуры. Сильнѣйша національна рѳзниця мѣжъ нашимъ а польскимъ населенъмъ дасться добачити доперва въ Сянѳцкмъ. Тамъ польскій хлоуѣ называе нашихъ „Rusiny“, а нашъ селянинъ прозивае Поляка „Ляхъ“, а Польку „Ляхавка“. По дробныхъ невеличкихъ мѣсточкахъ выступае такожъ та рѳзниця сильнѣйша, однакѳжъ нашъ рускій елементъ дуже переважае елементъ наплывовый. Рускій мѣщане у такихъ дробныхъ мѣстахъ групуются по найбѳльшой частѳ коло церкви, вписуються въ братство, а коли въ такѳмъ мѣсточку знайдѳся добрый овищенникъ, то сей на користъ народнои просвѣты та двиґнення нашої національности може зробити богатѳ.

выставлена веколю або другою якою ипотеки, а
 оттакъ, коли сеп квоты отдати не хотѣвъ або и
 не бувъ въ силѣ, остався по неволи дописова-
 телемъ. Ему на той часъ открывала дирекція
 „Заведенія“ контову книгу и тамъ записувала его
 дописователемъ, то значить, що бнъ колись, якъ
 приде до грошей, зверне тую квоту, котрою его
 обтяжено.

Нынѣ годѣ вже промовчувати яркі факты, якѣ довершались въ „Заведенію“ ѳтѣ найдавніѣйшихъ часѣвъ по день, зѣ котрѣмъ обнявъ дирекцію п. Коснѣрскій. Люде, стоявші тамъ при кермѣ за дуже надѣжили довѣрія, яке въ нихъ положила вся галицка Русь, несучи своѣй грѣшь до первой руской финансової институтціи въ надѣѣ, що нимъ приѣде въ помѣчь бѣдному селянству, рускимъ промысловцямъ и купцамъ, що стане ратувати загаль ѳтѣ лихвы. Люде тѣ орудували рускимъ грошемъ за надто необережно, щобъ дѣлячи ихъ всесторонно не поаянити, щобъ не вказати на нихъ пальцемъ и не сказати: Стережіться, бо сей або той управлявъ дѣлами „Заведенія“ и надѣжиши довѣрія до крайности, есть причину нынѣшнихъ руины сей институтціи.

До поясненъ такого рода спонукую насъ именно та обстановка, що нинѣшня дирекція „Заведенія“ принялася съ всею енергією за стягання своїхъ вѣрительностей ипотекowanychъ на господахъ селянскихъ, и господарства тѣ безпощадно лицитуе. Въ „Gazet-ѣ Lwowsk-ой“ можна вже дуже часто читати едикты нашихъ судѣвъ и обвѣщенія лицитаційнѣхъ грунтовъ рускихъ селянъ. Готь то чиста иронія того, що обѣщано намъ при заснованню „Заведенія“, иронія дуже гѣрка и болестна. 2.900 господарѣвъ нашихъ висить нывѣ на неласцѣ „Заведенія“ съ поважною сумою 537 947 зр., а добру половину ихъ постигне вмовѣрно та сумна доля, що пойдуть тынятись съ торбами. Якій контрастъ! Тутъ о. Ружицкій збирає лепты на выкупно грунтовъ зъ чужихъ рукъ въ користь народу руского, а зъ другой стороны „Заведеніе“ переае рускіі грунты въ посторонній руки посредствомъ строгихъ лицитацій.

Пояснивши мотивы, приступимъ теперь до
рѣчи и запытаймо, чи дѣйствіе „Заведеніе“ ес
тиннѣ въ конечности лицитувати оелявскій грун
ты? Скажемо: нѣ! — и то длатого нѣ, бо оно
посѣдае и другіа грошевіа жерела, зъ котрыхъ не
лишь потребы администраціи заспокоювати, але
и готовый грѣшь на своій дохѣдъ стягати могло
бы и повинно. Симъ жереломъ суть до
писователѣ и довжники веколевѣ. Приглянемо
ближе цѣлой справѣ.

Въ билансѣ „Заведенія“ за 1884 г. стояло чорно на бѣломѣ, що такъ звані „дописователи“ винні „Заведенію“ не бѣльше не менче, якъ 853.155 зр. Сума дуже поважна. А ніхто не заперечить, що стягнути єї лежало-бы дуже въ интересѣ не самого „Заведенія“, не лише бѣдныхъ моратористівъ, фонду вдовця сирѣтского и другихъ институцій рускихъ, але головню въ интересѣ лицитованихъ селянъ и членівъ „Заведенія“, котрі своїми майномъ ручать за воѣ не-

Нашъ мало-мѣщане не вѣдуы отъзначаются великимъ привязаньемъ до бубальщины; де котрѣ убираются у прадѣднѣй свиты та опанчѣ и не мало величаются передъ другими тою спадщиною. Воѣ они занимаются управою рѣлѣ, мало ремесломъ, декотрѣ — де нема ще зельзницѣ — фурманкоу, а декотрѣ торговѣ безрогами. На такі мѣсточка повиннѣ нашѣ просвѣтнѣй товариства звернуту болѣшу увагу: старатися о заложенъ въ кождѣмъ мѣсточку читальнѣ и крамницѣ, — але при закладаню читальнѣ передовсѣмъ конче треба узвгляднати жерело зарѣбку чи може радше удержаня нашего мѣщанина. Я бодай переконався, що заснована читальня на основѣ зъ горы давно выдрукованыхъ статутѣвъ, въ котрыхъ не узвгляднемо ані потреби народу тои стороны, ані его типового характеру, не приносить належной користи. При заснованю нашихъ читалень треба конче узвгляднати потреби та ѣтносны гонопарокъ, торговельнѣй та промисловѣй нашего народу, выстудіювати напередъ добре потреби якомъ стороны и ажъ тогды братися до работы. Читальня повинна бути не тольکو мѣщань, де нашѣ селянинѣ мѣгъ-бъ знати покрѣпленъе своєю душѣ, але такожь, щобъ ѣтъ мѣгъ въ нѣй знати найлекшѣй провѣдъ до заспокоєня своихъ потребъ, директиву въ розкладѣ працѣ, учителя въ своѣмъ занятю. Тутъ треба узвгляднати экономичнѣй ѣтносны нашего народу. Въ томъ взглядѣ дуже особѣ мудро поступавъ нашъ звѣстный патріѣтъ и труженикъ на народнѣй навѣѣ о. Сѣлецкѣй зъ Жужеля. Заложени нашѣ товариства носятъ на особѣ власне тѣ признаки, тольکو, на несчастъе, не були они довго поѣе его мудроу та совѣтностю.

доборы. Грѣшъ, взятый дописователями, есть чей же майномъ опѣльнымъ всѣхъ интересованныхъ.

А сыйтаймо теперь, що зробила нинішня дирекція съ соєю сумою 853.155 зр.? Она обмежила ся ad minimum, и въ базисахъ зъ 1885 р. читаемо wyraзно, що вѣрительности „Заведенія“ на дописователяхъ выносятъ лише 179.808 зр. Де-жъ поділось 673.347 зр., отже жъ сума значно виша бѣтъ вѣдхъ догвѣтъ селянскихъ? Дирекція ѡтповѣсть намъ ценою, що тѣ вѣрительности на дописователяхъ були не до зреаализована, т. е., що на дописователяхъ не було що пошукати, отже треба було сихъ 673.000 зр. просто ѡтписати, значитъ положити на нихъ хрестакъ. Такъ имовѣрно скаже намъ теперѣшна дирекція, и додати, що она за давнѣйшій убытки не ѡтповѣдає. Съ симъ мнѣнемъ однакжъ трудно згодитися. Дирекція не мала права тую суму ѡтписувати, яко пронащу, бо хтось остаточнѣ завинився, що сума таа пропадала, а именно та дирекція и той совѣтъ управляючій, котрі на тую суму дописователямъ ѡткрылиkonto. Прото яона рѣчь, що ѡбязанкомъ теперѣшної дирекціи було потягнути до ѡтвѣчальности давнѣйшихъ функціонерѡвъ „Заведенія“. Контовіи книги ачей же не пропали зъ „Заведенія“, суть ѡзначені сторонами, а на ихъ сторонахъ стоить wyraзно не лишъ имя дописователя, але и рѡкъ и день, въ котрѡмъ та або друга дирекція ового довжника якоюс сумою ѡбтяжила. Каждая дирекція знала до того, на яку ипотеку ѡткрыває дописователевиkonto въ своихъ книгахъ и она ручаласъ за солидарность дописователя. Инакше було-бъ се чистымъ ѡбманствомъ. Теперѣшної дирекціи не приолугувало право выпускати поодинокихъ дописователѣвъ зъ ѡблги, а наколи се зробила, то повинна була ѡ пронащій сумы убѣднугити у тыхъ директорѡвъ „Заведенія“, котрі згадавшимъ дописователямъ ѡткрывалиkonto. Се рѣчь чей же дуже яона. Коли жъ теперѣшна дирекція и сего не зробила, то вся ѡтвѣчальность паде просто на ню и члены и моратористы „Заведенія“ будутъ могли на случай конкурсу „Заведенія“ нинѣшню дирекцію потягнути до ѡтвѣчальности, тымъ болѣше, коли зважити, якъ теперѣшна дирекція поступила въ часѣ карнаго процесу противъ Михалка и Киндиера.

Знаючи, що „Заведеніє“ нині de facto вже ліквідує і пересвідчений, що така ліквідація йому при певних умовах стане рідко навіть ледви чи удасться і чи не буде мусіло прийти до конкурсу — ми звертаємо увагу нинішньої дирекції на то прикре положення, в котрому вона готова знайтися. Тоді бо члени „Заведенія“, пильнуючи свого власного інтересу, не будуть могли мазати позицій в кінтових книгах в користь дописувачів, як се тепер сталося, але з кожної позиції возьмуть дуже строгий рахунок від всіх, що коли-небудь орудували ділами „Заведенія“.

До того звісно намъ, що деякі допозовате-
лї суть въ силѣ заплатаги свои позорный конта.
Для примѣру вкажемо лише на деякихъ, замов-
чуючи на разѣ ихъ имена, и пытаемо дирекцію,
чи и они випущенї зъ облиги, чи и имъ пода-

управу, бо онъ ихъ закладавъ, будучи завѣд-
телемъ приходѣвъ, въ которыхъ пробувавъ дуже
коротко, и по его отъѣздѣ переходили тіа това-
риства пѣдъ менше дѣлау управу, сходяиия на
нѣнащо, або приносятъ до нынѣ ще хосенъ, але
начимъ людямъ, тѣлько не намъ. Слова тѣ я пи-
шу по довгѣмъ доходженю и по довгѣмъ намы-
сли, бо я нѣколи не ѣтавався-бъ щось подѣ-
ного сказати безъосновно супротивъ всякого зна-
гавя нашихъ виднѣйшихъ людей. Въ нынѣшнихъ
часахъ мы починаемо вже ентузіазмуватиоа, жи-
тє народне починає бухати ширшою хвилею,
тожъ треба уважати пильно, щобъ тая хвиля за-
кѣлка лѣтъ не знайшла въ овоій дорозѣ якон
економічнои тамъ. Нѣ банки рукои, нѣ муръ
рускіи не заспокоютъ народныхъ потребъ и не
попровадять народу на передъ дорогою правди-
вои культуры. Дуже хорошо розвиваєся товари-
ство господароа въ Вѣлді коло Ряшева. Захо-
живъ его о. Иванъ Негребецкій, рускій приходи-
никъ въ Залѣю на Мазурахъ; має оно на цѣли
пѣднести управу рѣлі міжъ нашимъ народомъ,
розповсюдити добре насьианъ, въ загалѣ завести
раціональнѣйшу господарку. О скѣлько я чувъ,
має то товариство приносиати велику приодугу
тамошнимъ господарямъ, розвиваєся дуже гарно
и має за собою будучиость. У насъ такі това-
риства господарскіи знайшли бы такожъ для себе
добру почву, а заснованіи на народнѣмъ поли съ
уважлядненьємъ потребъ поодинокихъ сторѣнъ,
ихъ ѣтносаніи и жита мешканцѣвъ, приносили-бы
не малый хосенъ нашому хлѣборобови.

(Дальше буде.)

рею досыть значай оумы, котрыми були обтяжен
вже навѣтъ по уступленю Михалка зъ дирекціи?
А дописователѣ тѣ умішенія на слѣдующихъ фо-
ліахъ: fol. prima nota 141 на оуму 1470 зр.; fol.
pr. n. 87 на оуму 400 и 700 зр.; fol. k. 89 на
45 зр.; артикулъ 7021 на оуму 3.800 зр.; pr. not.
112 на оуму 2.533 03 зр.; pr. not. 118 на оуму
778 42 зр.; pr. not. 122 на оуму 2.933-39 зр.;
pr. not. 112 на оуму 4.400 зр.; pr. not. 146 л
и 158 на оуму 31.066-83 зр.; fol. 23 до артик.
2532 и 3651; fol. 129 до арт. 2174, 2532, 3666,
2175 и 3677 на оуму 5.972-49 зр., и т. д. и т. д.
Въ интересѣ самой жъ дирекціи лежало-бъ на-
вѣтъ повѣдомити ширшу публику, котрѣ то допи-
сователѣ удостоилися сего ласки, що имъ подаро-
вано 673.000 зр., а оттакъ розвязати сей гордія-
кій узелъ, якимъ овітомъ „Заведенію“ не потер-
пѣло нѣякои шкоды, хотѣя самымъ дописовате-
лямъ подарило 673.000 зр.?

Як-бы дирекція сего зробити не хотіла, то члени и моратористи „Заведенія“ готові їй устроити Загальні Збори и тамъ будуть пытати о кожду дрібницю. Бо 673.000 дарувати, а ватоміть за 537.000 зр. лицитовати съ всею запо-вѣдженою енергією селянъ рускихъ, — се трохи за смѣлый „шахъ“ изъ стороны дирекціи. До то-го належить ще додати, що много селянъ дов-жниківъ закупила „Славія“, часть ихъ знову про-дано сибицѣ жидівській зъ Дрогобыча підъ про-водомъ Фрида.

Але на тѣмъ ще не конецъ. Теперѣшна дирекція отписала такожъ дуже значні суми я своїмъ довжникамъ векселевымъ. Про се дознаємося такожъ зъ „балановъ“ за два минувші лѣта. И такъ коли въ 1884 р. вексели вѣрительности „Заведенія“ выносили 390.515 зр., то въ 1885 р. выносятъ они лише 25.300 зр., т. е. и въ тѣй рубрицѣ отписано купцѣмъ жидѣмъ и Богъ знае кому — тѣлько не селянамъ — суму: 365.215 зр.! Скажете, се рѣчь неимовѣрна, а — оумно оказати — правдива! Такъ есть, теперѣшна дирекція подаровала 365.000 зр. довговъ векселевыхъ а 673.000 зр. дописователямъ, разомъ: 1,038.000 зр., т. е. надъ миліонъ гульденѣвъ, а хлопѣвъ за пѣвъ миліона латцитуе. Es geht ein wenig ins Graue, — призвастъ кождый навѣтъ найбільшій обожатель функціонерѣвъ „Заведенія“.

Зъ ътки-жъ сей страшный убытокъ въ порт-
фелью векслевѣмъ? Чи датуюся двѣ въ давнѣйшихъ
часовъ, за режиму Михалка, чи може походитъ
уже зъ пѣвнѣйшихъ часовъ? Чи возможна рѣчь,
щобы на 365,000 вр. було векслѣвъ безъ всяког
вартости? Дирекція бо не выказала, якѣй векслевѣ
сумы удалося йти етагнути въ послѣднѣмъ 1885
р. Чи були се векслѣ зъ улицъ, чи фальсифициратъ?
Чи може хто забравъ ихъ тихцемъ зъ портфелью
въ сумѣ 49,389 вр. 74 кр., а сторонамъ ѡтпро-
давъ ихъ на боцѣ? Чи може за уплаченїя векслѣ
не йшли грошѣ просто до касы? Може не пере-
водилися черезъ книги? Се самы цѣкавы, або
скажѣмъ навѣтъ „любопытнѣй“ рѣчи! И чи оста-
точно мала теперѣшна дарекція право тыхъ
365,000 вр. ѡтписати? Хто жъ взявъ ѡтвѣчаль-
нѣсть за тую шкоду?

Мы бачимо про то, що и съ веками одинаково поступлено якъ съ доцисователями, та що и на сю справу треба дивитись одинаковимъ окомъ, т. е., що дѣланье теперѣшної дирекціи есть во всемъ некоректне. И мы зновъ не бачимо другой рады, якъ що належало бы сликати Загальній Зборъ всіхъ вѣрительнъ „Заведенія“ и vybrати комісію, котра-бы ликвидацию переняла въ свои руки. Инакше селяне нашъ потерпятъ страшно, нынѣшня администрація (рѣчно 45.000 зр.) поѣтъ всякі доходы, львовскій вдовичо-сирѣтскій фондъ стратитъ своихъ 75.000, перемышкій 26 000, инаституціи поѣтъ рубликомъ: „ишіи кредиторы“ 64.000 зр., фонды стипендіи, моратористы пойдуть съ голыми руками, а члены „Заведенія“, т. е. зновъ селяне и другі патриоты будутъ мусѣти въ кѣнци покрыти все своею неограниченою порукою. Такий а не ияшій оборотъ муситъ взяти цѣле дѣло и мы подносимо свой голосъ не съ другихъ мотивовъ, а лише съ того одного, що передвижаемо такий сумный конецъ...

На дняхъ продано навѣтъ вже одинъ активъ „Заведенія“, каменяцю на Замарстановской улиці одному вѣрителю за 30.000 зр. лишь ддя того, що въ касѣ пустка, а администрація коштує. И сему вѣрителю показано выразно брати каменяцю, бо пѣвнѣйше и того готовъ не дѣстати, хотяб каменяця була вартя лишь 26.000 зр. При томъ дѣзнався сей вѣритель, що въ Росіи „благодѣтели“ прійшли до пересвѣдченя, що „галичціє“ братя просто „надули“ ихъ, представляючи, що имъ потрібно грошей на ратованнє селянъ рускихъ, — и що про дальшій „пособіє“ анѣ думати, и т. д.

Берлинский „Tageblatt“ поместив вновь якусь отозву пок. короля, котору бнъ мавъ выдати въ послѣдній майже хвилѣ, завываючи въ нѣй овой народѣ, а особливо вѣрне войскоу на помѣчъ противъ тыхъ, що змовились на него, щобъ ему отобрати корону. Отозва поклякуе цѣлу нѣмецку державу и цѣсаря нѣмецкого на помѣчъ, вказуючи на то, що король баварскій бувъ першій, котрый причинивъ до здвигненя сполученого нѣмецкого цѣсарства. Що се за отозва, чи то яка злоба, чи апокрифъ, чи дѣйстно автентична отозва, трудно нынѣ осудити; ея пришло до Берлина въ богато друкованыхъ примѣрникахъ безъ подпису. — Гр. Диркгейма, котрый, якъ мы вже давшише доносили, отгрававъ въ оѣй справѣ якусь тайну ролю, выпущено поки-що на волю. Розбѣжалося була такожъ вѣсть, що старшій ко-нюшій, гр. Гольнштайнъ, хотѣвъ ообѣ отобрати житѣ; вѣсть ся показалося неправдивою, а гр. Гольнштайнъ занедужавъ лише на корчѣ сердца.

ДОПИСИ.

Зъ Комарна.

(Каса задаткова. Выборъ войта. Мѣсцеве Рада шкѣльна.) Дня 30 л. мая отбувся въ Комарнѣ Загальный Збѣръ товариства Касы задатковой. Якъ вѣстно, передъ двома роками, коли въ тѣй Касѣ верховодили п. Вѣржибицкій, показалися были неприятели, а всѣ члены ще передъ сѣдѣствомъ судовымъ стратили были доверіе до Касы и старалися выцѣпати свои удѣлы. „Дѣло“ въ ономъ часѣ перше звернуло увагу на лиху господарку въ комарнянскій Касѣ задатковій, тожъ и нынѣ удаемоя до Хв. редакціи „Дѣла“ съ просьбою — нехай теперь вновь перше звѣститъ ширшій свѣтъ о радикальнѣйшій змѣнѣ на лучше въ тѣй-же Касѣ задатковій. На Збѣрѣ 30 л. мая станъ Касы показався въ якъ наилучшѣмъ порядку, а то есть васлугоу нынѣшного варяду, въ складѣ которого входятъ: п. Иполитъ Вонсовскій, яко директоръ, о. Ант. Бачинскій въ Кѣлѣцка, яко контролѣрь, и мѣщанинъ п. Михайло Огриско, яко касиѣрь. Каса має въ оборѣтъ надъ 70.000 зр., на 13.000 удѣлѣвъ, 3000 зр. коренного фонду, 50.000 зр. оцѣноостей. Зъ доходу Касы Збѣръ удѣлявъ руской Читальни въ Комарнѣ 25 зр. запомоги, такъ що Читальня має теперь въ Касѣ 40 зр. До надворчой Рады Касы Збѣръ выбравъ на мѣсце выѣхавшого въ Комарна о. Колотнюка, мѣщанина п. Олексіея Пеленьского. Той-же на Збѣрѣ заинтерпелювавъ дирекцію Касы, чому она оповѣщення про Загальный Збѣръ не посѣлала до рускихъ часописей? Дирекція отповѣла, що оповѣщення було умѣщено въ „Gazetę Lwowską-ой“. На то п. Пеленьскій заявивъ, що мѣжъ 1300 членами Касы есть може ледви 30, котры информируются въ польскіе газеты, а прочіе читають рускыя газеты. Директоръ, чоловікъ дуже честный, заявивъ, що на будуще станесе посѣла бажана интерпеллянта и Збору.

Въ „Дѣла“ была вже згадка про выборы до Рады громадской въ Комарнѣ. Противъ выборовъ, въ которыхъ выйшла болышѣсть честныхъ мѣщанъ, кѣлька недовольныхъ внесли протестъ и перевели его ажъ черезъ трибуналы державный, але безуспѣшно. Нова Рада могла отже приступити до выбору войта. Честный мѣщанинъ рускій, честна часть мѣщанъ-латинскихъ и навѣтъ поряднѣйшій жида хотѣли мати войтомъ праведного и свѣтлого мѣщанина п. Михайла Коса, въ користь которого другій можливый кандидат-мѣщанинъ п. Михайло Прухницкій отступивъ и свои голоса. Друга партія т. зв. „дворска“, которую руководить управитель дѣлѣвъ п. Ноель, а которого поддиряють лат. парохъ кс. Окминскій, судія п. Жукотыньскій, несвѣдома своего власного добра часть латинскихъ и зависима частина жидавъ, — тая партія старався всѣми силами перекорсувати выборъ п. Коваржика, почтаи-стра. Можна однакжъ на певно сказати, що то їй не удастся. П. Косъ має запевнену болышѣсть голосѣвъ въ Радѣ. Два разы вже были засѣдана для выбору войта и оба разы не было комплету; на третѣй засѣданю (въ пятницу с. т.) выборъ вже повиненъ бути переведеный. О результатѣ доносемо.

Передъ двома ще роками выбрано въ Комарнѣ до мѣсцевой Рады шкѣльной 5 мѣщанъ. Противники выслали икѣйсь протестъ противъ того выбору — и до нынѣ ажъ слыху анѣ дыху! Нѣхто не увѣривъ-бы, якъ то може бути, чтобы два роки отъ выбору новой Рады шкѣльной нѣчого не было знати, чи икѣйсь тамъ протестъ увзгляднено, чи нѣ, — и чтобы стара Рада шкѣльна подъ проводомъ п. Коваржика урядувала до нынѣшного дня!!!

Отъ Бѣрчи.

(Згадка про занепокоенье тѣмъ людмъ.) Занепокоенье мѣжъ народомъ мавурекимъ, которе много наробили шуму, а ще болыше нагнало страху польскимъ панамъ, аще утихло. Правительство выслало было своего делегата въ мавурекій стороны, чтобы высѣдѣти причину непокоѣвъ, але то не допрывало до нѣякого результату. Увѣянено лишнее поодинокіе селянѣ, на которыхъ тяжила провиня розсѣвнани непокоѣвъ вѣстей. Теперь стараются ц. к. суды при переводженю роправъ съ увѣяеными дѣйити, на скѣлько дастся, жерела занепокоена людю.

Непокоѣ ровширилися были такожъ мѣжъ рускій народъ по селлахъ, сусѣдующихъ съ Ма-

урами. И не диво. Нашіе людѣ, видячи своихъ сусѣдѣвъ въ якомъ горячкѣмъ станѣ и чуячи перестрашаючи вѣсти, сами налякалися и почали нараджуватися, якъ-бы отвернути отъ себе лихо, которе нѣбы мало имъ грозило отъ панѣвъ. Такой выпадокъ зайшовъ и въ селѣ Улючи, которе сусѣдѣвъ съ селами по-части съ чисто-польскою, по-части съ мѣшанкою людностею. Однакжъ пробѣ тамъ мало прійти до якихъ роуврѣдѣвъ, о которыхъ плели польскіе газеты (мовѣ-то селяне увѣроувѣ въ косы, сокиры, вила, цѣпы, и т. п. обступили были доокола двѣрь, а 18 жандармѣвъ наравъ прабудуло зѣ всѣхъ сторѣнь и половину села закували и отгровали до суду въ Бѣрчи), того вѣсмытъ тутъ не было. Прійхавъ варадѣвъ на чѣйсъ доносѣ ц. к. комисаръ старства въ Добромила съ 8 жандармами, але не знайшовъ нѣчого „страшного“, якъ-бы въ доносу выхотило; перепроваджено съ поодинокими селянами сѣдѣство и лишь одного, котрый не мѣгъ выказатися, отъ когдо чувъ непокоѣвъ вѣсти, отдану до суду. Опоѣла народъ успокоился и все иде вновь по старому.

Причину непокоѣвъ годѣ отгадати, однакжъ, що и поведенѣе околннхъ панѣвъ въ великой части подало подставу до непокоѣчихъ вѣстей, то болыше якъ певно. Свидѣцѣта Беревѣска шляхта же яко тако тримався и не дався ввати подъ ноги спекулянтамъ-жидамъ. Тая то шляхта має и въ тыхъ сторѣнахъ свои забавки, котрыми майже безъ выимку сама забавляеся, якъ: „Rady powiatowe“, „Towarzystwa zaliczkowe“, „Towarzystwa gospodarsze“ и т. д., на засѣданахъ которыхъ — а тѣ засѣдана досыть часто отбываються — майже жадного пана не захибуе. Засѣдана тѣмъ отбываються звичайно въ днѣ торговый, въ котры и нашѣ селянѣ бѣдакъ съ кѣлькома яйцами або съ одною куркою не зашипятъ прибути до мѣста. Кромѣ того мають нашѣ панове и другіе нагоды до громаднхъ звѣдѣвъ, якъ именины, хрестины, уродины, и т. д., на котры майже всѣ „hucznie i bańszownicze“ звѣдѣдаються. Все то не подобалося нашому селянину и днѣ дивився на то косымъ окомъ. Ему ще дуже ясно стоятъ передъ очима роки передъ польскими революціями, коли то бували подобні звѣдѣвы та наряды, и не розумѣючи теперьшного стану рѣчей, добавивъ въ тѣмъ вѣсмытъ щось надъвычайного, а небезпечного для себе. Найлѣпшій доказомъ на то есть тая обстановка, що въ мѣстотку Заршанѣ, народѣ видячи, что ихъ панъ итѣде не выѣдѣжае на першій день Великоднхъ святъ, цѣлкомъ успокоився, говорячи: „Коли нашъ панъ сидѣть тихо, то чого мы маемо боятися?“

Комичный эпизодъ случился въ тѣмъ мѣстотку подчасъ Великоднхъ святъ. Мѣжъ иншими перестрашающими вѣстями, рознуцеными межи народѣ, розбѣжалося была поголовка, мовѣ бы то дѣвъ вежѣ въ парохіальнѣмъ костелѣ заршанскѣмъ мали завалилися подчасъ богослуженя въ першій день Великоднхъ святъ. Потѣшно а разомъ и сумно выглядало, якъ народѣ, зѣбранный на богослуженя, замѣтъ уйдти въ костелъ и слухати богослуженя, розбѣжалося доокола костела и съ разтвореными устами, перенятый лякомъ, споглядавъ, коли тѣ дѣвъ вежѣ будутъ валитися. Однакжъ, видячи, что все сильно стоитъ, успокоився и войшовъ въ костелъ.

Якъ есть, такъ есть, однакжъ нашъ народъ въ тыхъ сторонахъ спочивае ще въ „блаженномъ успеніи“, и выглядае той хвилѣ, коли то и въ его доконце засвѣтитъ народною просвѣты сонце...

III.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Читальня въ Наквашѣ коло Бродѣвъ обходила д. 9 мая с. р. рѣчицу своего заложения. Для достойного звѣдѣчяна той памятки постановивъ Выдѣлъ читальнѣ дати театральныя представленя народномю опереткѣ: „Подгѣряне“, въ котрой вой роля мали отограти самі „читальники“. Въ день праздника, мимо непогоды, прабудуло до Наквашѣ кромѣ околннхъ священниковъ съ родинами и деякихъ ообѣвъ зъ свѣткою интеллигенціи, множество народу зъ доокрестныхъ сѣлъ, зъ Подкарпатя, Поповѣць, Немеча, Бучини, Гайвѣ, Черницѣ и др., радъ побачити, якъ поступы ученила просвѣта мѣжъ ихъ братами. Представленя мало отбываються въ огородѣ на красно устроеной сценѣ, оздобленой велики гарными народными килимками и зеленею, верху которой находився транспарентъ зъ отповѣднѣмъ привѣтомъ прибывшимъ гостямъ. Змеркомъ розпочалося представленя. Вой гостѣ и овиа громада выслухали его съ наиболышою увагоу а разомъ и съ одушевленіемъ. Цѣле представленя выпало такъ хорошо и удачно, что мы были просто очарованы; не хотѣлось очамъ вѣрити, бо намъ здавалося, что маемо передъ собою рутинованныхъ акторѣвъ, а не селянъ-хлѣборѣбѣвъ. Межи актами отѣивавъ хоръ, зложеный изъ самыхъ селянъ, кѣлька лѣсѣвъ, котры ровню якъ и хоръ косарѣвъ въ I актѣ „Подгѣряне“ выпали дуже хорошо. Якъ подобалося гра артистовъ, досыть сказати, что подносилося богато голообѣвъ, чтобы то представленя повторити ще разъ въ Бродяхъ на дохѣдъ исгорѣлцѣвъ Стрыкокихъ. По представленю запрошено гостей селянъ въ оубѣднѣхъ селѣ до читальнѣ, котра мѣститяся тымчасомъ въ дуже просторѣйшій команѣтъ ч. гош. Іосифа Гетьмана, и тутъ ихъ угощено, чимъ Богъ давъ, хочъ убого, але щиро. По вечерѣ пошла мѣжъ старшими панами бесѣда про провѣдѣти ролю читальнѣ, и т. п., а молодій мѣжъ тымъ забавля-

лися въ танцѣ при ладной музыцѣ. Въ перестанкахъ декламowano и спѣвано всякіе пѣснѣ — и такъ не очулиось мы, якъ ранокъ вновь покликавъ воѣхъ до занятя. Такъ забавляющихся та повеселившихся, розбѣжалося мы одушевленъ тою гадкою, що съ зростомъ просвѣты въ народѣ и доля наша буде ще-разъ веселѣйша, и нѣка оила не потрапятъ насъ зломати. — Одинъ зъ присутныхъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ ради державной.) На засѣданю рады державной въ среду дня 16 с. м. ухвалено въ третѣй читаню законъ о регуляціи рѣки Адиги и будову хирургичной клиники въ Краковѣ а по тѣмъ приступлено до оспеціальныхъ дебатовъ надъ тарифоу мытовою. §. 1 сѣи тарифы полишено ажъ на послѣдокъ а заравъ приступлено до §. 2 ч. 1 „Цукоръ“. Поо. Кайцѣль старався выказати, якъ некористне мыто назначено въ предложено правительствѣнѣмъ на меліосу; давшише выносило мыто 6 зр. а теперь назначено лишь 25 кр. Въ коміоіи вправдѣ подвышено ою оуму на 1 зр., але то все ще за мало; вносиотъ для того, чтобы подвышати мыто на 1 зр. 50 кр. Внесенѣе принято. — кл. V „Тютюнъ“, доказувавъ поо. Пайферъ якъ Мадяры все выкористують и що на кождѣмъ поли, чи то на финансовѣмъ чи экономичнѣмъ чи политичнѣмъ мають перевагу надъ краями австрійской короны. Завывавъ отже правительство, чтобы оно боролось болыше, интересѣвъ Долатавіи и чтобы знеоло монополъ тютюну. При класѣ VI „Збѣже“ записалося много посѣбѣвъ до голоосу а зъ Галичаны лишь поо. Абрагамовичъ, котрый однакжъ не прійшовъ до голоосу. Ухвалено опѣла мыто отъ збѣжа: за кукурудзу, просо, гречку 50 кр.; за ячмѣнь и овесъ 75 кр.; за пшеницу, оркышъ, жито 1 зр. 50 кр. За зерно стручковыхъ: горохъ, lupini, бѣбѣ, сочевицу, вику 1 зр.; за муку и продуктъ меленый 3 зр. 75 кр. — До Дальматіи и островѣвъ кварнерскихъ може правительство порозумѣвшись съ Угорщиною визити кукурудзу ажъ до 80.000 сотн. метр. рѣчно а 20.000 сотн. метр. пшеницѣ и проса. Для привозу збѣжа зъ Сербіи въ пограничній стороны позѣбате мыто зъ 1882 р. То оамо дотыкае такожъ збѣжа привоженого зъ краѣвъ пограничныхъ до мынѣвъ и цекаренъ не далыше якъ на 10 калкомъ отъ границѣ отдаленныхъ. При класѣ XI „Товѣць“ на засѣданю въ четверть жадавъ поо. Гайльбергеръ, чтобы товѣць не поименованы близше платити 12 зр. а транъ 1 зр. Поо. Гавзнеръ жадавъ, абы мыто отъ чищено и не чищено и паравины выносило 6 зр., чтобы такимъ оспособомъ забезпечати продукцію воску земного въ Галичинѣ, де працюе въ сѣмъ промислѣ около 7000 работниківъ, отъ конкуренціи заграничной. При голоосованю принято позиціи посѣла внесеня правительства отъ додатковымъ внесеныемъ Гавзнера. На послѣдокъ принято позицію дерево посѣла внесеня правительства. На пополудневѣмъ засѣданю въ четверть предложено правительству проектъ закона о призовленю безпроцентовой позички на отбудованѣе мѣста Стрыя. Поо. Менгеръ поставивъ интерпелляцію въ справѣ непокоѣвъ въ Люблянѣ. Въ далышѣй дебатѣ надъ тарифоу класы: мытовѣ минералы, фарбы и гуми принято безъ дискусіи. Палата приступила опѣла до дебатовъ надъ мытомъ отъ наты. До голоосу записалося 24 бесѣдникѣвъ противъ, а 3 за внесеніи комисіи. Поо. Мечникъ мотивувавъ внесеніе комисіи.

(Конечъ справы нафтовоі.) Вчера на засѣданю вечернѣмъ закончилася справа нафтова по бѣдоу правительства, взглядно внесенія Грохольского при болышости лишь 6 голообѣвъ. Хѣдъ дебатовъ вчерашномъ бувъ коротко слѣдующій. Поо. Леонъ промовлявъ за внесеніемъ Зиса и подавалъ орѣдѣта противъ перенацкованя чужого оворѣня. Опѣла промовлявъ Грохольскій мимо того — якъ казавъ — що ему лѣкарѣ заборонили говорити. Онъ признавалъ, что черезъ границу перенацковують чужій сыровецъ, але натуральный сыровецъ а фальшованный не можна розбѣжати. Внесеніе Зиса — казавъ Грохольскій — есть геніальное, але въ виду заявленя и. министра финансовъ мы муоимо отъ него отступити. Коли-бы правительство було за сѣмъ внеоеніемъ, то и мы бы были за нимъ. Напоосѣдокъ поставивъ внесеніе, чтобы назначити мыто отъ сыровѣца на 2 зр. 40 кр., а отъ легкихъ олѣвъ на 1 зр. 10 кр. Поо. Штайвендеръ выступивъ дуже остро противъ мян. Дунаевского, котрый — каже бесѣдникъ — попирае межианродныхъ чакарѣвъ противъ красныхъ продуцентѣвъ. Сему министрови, каже бесѣдникъ, маемо подякувати за лендербанкъ и за отновленіе привилегіи пограничноу зѣлннцѣвъ, черезъ что держава тратитъ рѣчно кѣлька миліонѣвъ. Гр. Таффе мѣгъ быти и иншого министра замѣсто Дунаевского, котрый-бы такожъ симпатизувавъ съ чакарями. Противъ такого нападу боронився п. Дунаевскій доказуючи справедливѣсть своего постунованя и заявивъ, что полемизувати отъ Штайвендеромъ было бы низше его чести. Поо. Хаменцъ промовлявъ опѣла за внесеніемъ Грохольского а Либихеръ за внесеніемъ Зиса. На вечернѣмъ засѣданю промовлялъ поо. Абрагамовичъ „за“ а Гербертъ „противъ“ и на послѣдокъ принято внесеніе Грохольского 160 противъ 154. Такъ отже закончилася справа нафтова побѣдоу правительства польскихъ станѣчнѣвъ. Передъ голоосованіемъ выйшли были

зъ сѣлѣ слѣдующій галицкій послы: Чарторыйскій, Чайковскій Альфонсъ, Давонковскій, Гйвошь, Гавзнеръ, Львоваковскій, Мохнацкій, Онашкевичъ, Потоцкій, Раппапортъ, Ромашканъ, Скаженскій, Смажевскій, Стажнѣйскій и Высоцкій.

(Конфликтъ съ полицією въ Празѣ.) Въ понедѣлокъ сего тыждня прійшло було до небезпечного конфликта межи Чехами а полицією, котрый мѣгъ-бы быть отатною дуже сумнымъ въ овиыхъ насѣдкахъ, якъ-бы не то, что людѣ заатакованій полицією, були майже выключно лишь зъ кругѣвъ интеллигентныхъ. Для того прійхали были Чехи въ Нѣмечяны въ гостину до чешского театру въ Празѣ и съ ними прійхало такожъ кѣлькохъ Лужичанъ и Поляковѣвъ. На повитанѣе гостей зѣбралося було около 3000 людѣй на дѣрци зѣлннцѣвъ и выршили оубѣла до мѣста, опѣвючи патриотичный чешскій пѣснѣ, якъ: „Hej Slovane ještě naša slovanška řeč žije“ и „Kde domov můj“. Наравъ явився комисаръ полиціи Пошешанскій и въ нѣмецкой промовѣ заказавъ сѣвнати народный имни. Бесѣды его не выходы було чути и дѣятого спѣвано далыше. То розсердило комисаря и онъ вхопивъ якогось молодого чоловіка и хотѣвъ его арештувати. Натопивъ бувъ дуже великій и арештованого не можна було окорѣ отвести. То ще болыше розсердило комисаря; онъ почавъ крутитися на вѣй боки, опиткинувся на свою шаблю и упавъ на землю. Наставъ загальнѣй смѣхъ и дотѣшы, якъ звичайно при такой нагодѣ. То такъ розсердило Пошешанского, что онъ охопившись зъ земли, приказавъ полиціянѣмъ добути шаблѣ и атакувати людѣй, котры стали теперь боронитися лѣками и парасолами. Показѣчено богато ообѣвъ а межи тыми и женщынѣ. Комисаръ побѣжавъ, що заносился на щѣсь недоброго, приказавъ полиціи вертати, арештующи ще по дорожѣ кѣлька ообѣвъ. Характеристичнымъ есть, что Пошешанскій есть Полякомъ и родомъ зъ Перемышля. — Чешскіе послы постановили виеотѣ въ сѣй справѣ интерпелляцію въ Радѣ державной и нараджувалися вже надъ тымъ въ чешскѣмъ класѣ, але цѣла нарада держится поки що въ тайнѣ.

(„Deutscher Schulverein“ и гр. Туна въ Зальцбургѣ.) Нѣмецкій „Schulverein“, заснованный головно дѣятого, чтобы черезъ закладанѣе нѣмецкихъ шкѣлъ парализовати всякій розвоѣ олавянского духа, а котрый головню розвивувъ овою дѣяльнѣсть противъ Чехѣвъ, зѣбралося бувъ передъ кѣлькома дѣями въ Зальцбургѣ на загальный збѣръ. На повитанѣе сего товариства поспѣшивъ навѣтъ намѣстника Зальцбурга, гр. Туна, котрый перебувавъ на купеляхъ, а зазначуячи въ овой промовѣ „симпатію“, якою се нѣмецке товариство тѣшитися, подносиовъ его заслугу „для державы и цивилизаціи“. Се оостентативне выступленіе намѣстника Зальцбурга выкликало дуже велике огорченіе межи Чехами и Словенцами, противъ котрыхъ, якъ оказано „Schulverein“ вымѣривъ вою свою дѣяльнѣсть. Се показуеся найлѣпше зъ того, что въ Чехахъ заложило се товариство 22 шкѣлъ и 27 огородѣвъ фребѣловскихъ въ мѣсцевостяхъ майже чисто чешскихъ а 17 шкѣлъ и 24 огородѣвъ припадае на другихъ Славянъ, головню Словенцѣвъ. Неменьше характеристичнымъ есть и то, что товариство се пропагуе отверто чисто прусофильску идею и було вже кѣлька разѣвъ въ конфликтѣ съ правительствомъ, а мимо того оооба правительствѣна выстулае на збѣрѣ и заявляе отверто ту оампатію. „Freundenblatt“, органъ пѣвѣофициальный, старався навѣтъ доказувати, что товариство се заслугуе зовѣмъ на ласку правительства, бо оно покинувши (?) теперь политичну тенденцію, ширитъ лишь просвѣту и культуру. Въ поступованю гр. Туна не можна отже добавувати нѣчого дразливого. Праоса чешка выступила дуже остро противъ такого поступованя правительства а нѣмецкій централстичный газеты тріюмфуютъ, доказуючи, что правительство постановило змѣнити свое дотеперѣшное поступованіе.

(Конечъ ради державной) наступитъ имѣвно вже на слѣдующій тыждень. Зъ Вѣдѣя доносѣтъ именно, что въ кругахъ парламентарныхъ кружатъ вѣсть, что палата посѣбѣвъ буде вже слѣдующого вѣтрка закрыта ажъ до осени.

Заграничній Державы.

Россія. Престольна бесѣда кн. Александра выголошена въ собранію въ Соѣн выликала въ Россіи досыть значне негодованіе. „Journal de St. Pét.“, органъ гоударств. канцеляріи, выступивъ въ причынѣ сѣи бесѣды дуже остро противъ князя и робить ему закиды, что онъ предѣлавъ въ собранію справу уніи болгарской въ якъ наикористѣйшѣмъ свѣтлѣ, а однакжъ розвивуе въ тѣмъ съ правдоу, подносиючи выходы лишь овою особу и представляючи рѣчи такъ, якъ-бы онъ того ообѣ бажавъ. Органъ сѣй ганѣбитъ князя за его выступленіе въ бесѣдѣ противъ Сербіи и каже, что онъ не повиненъ бувъ еи дразнити, хочъ бы вже дѣятого, чтобы удержати добры отноосны отъ оубѣдомъ. — Сей самъ органъ запрещеуе такожъ вѣсть, будьто-бы російскій посолъ въ Парижѣ гр. Моренгаймъ мавъ бути откликанный для того, что за надѣто оимпатизуе отъ князямъ дому орлеанского. — Неохота Россіи для Болгаріи все ще не зменшила, а доказомъ того есть фактъ, что офицеры варшавского гарнизону, котры передъ поѣвъ рокомъ обходили торжественно побѣду Болгаръ надъ Сербами и зъ сѣи причины выказали поздоровительну телеграму до кн. Александра, одержали теперь по переводженю слѣдства отрогу нагану.

Англія. Кампанія выборча въ Англіи вже розпочалося а Гладстонъ выдѣвъ манифѣстъ до овиыхъ выборовъ въ котрѣмъ доказуе, что для Англіи осталися лишь двѣ дороги: або оила, або автономична управа Ирландіи. Онъ доказуе, що

ториса хибно думаютъ, коли гадають, що автономія Ирландіи розб'є унію єї з Англією. Проектъ єго не отримить до ослабленія держави а єї сконсолідовані. — Митингъ либералівъ въ Миддлсѣнѣ (Middlethian) прийнявъ отже 52 голосами противъ 14 резолюцію похваляючи ирландську політику Гладстона. — Въ Ирландіи ведеся тимъ часомъ завзята боротьба, котра чимъ разъ більше прибрала характеръ релігійний. — Зъ Афганістану наспіла до Лондону вѣсть, що бадакарскій племена вали въ неволю англійського полковника Локарда и єго товаришівъ, котрі шли на границю до міжнародної комісії.

НОВИНКИ.

— Товариство рускихъ ремісниківъ „Зоря“ устроює въ неділю д. 22 червня (4 л. липня) о. р. въ красно устроєний огородъ Кисельки (надъ ставомъ) Великій Феотія въ користь заповогового фонда того-жъ товариства. Повна музика войкова 9-го полку бар. Пакені підъ проводомъ капельмайстра Фалія отогравъ воляк найновіший утвори музичні, межи котрими будуть такожъ и рускі. Сильно зорганізований хоръ співаківъ рускихъ підъ проводомъ упрощеного п. проф. Анат. Вахнянина буде співати рускі пісні. Наромъ въ тій цілі сиропаджений хоръ селскій отспіває народно селскій пісню и отганцює селскій танецъ. Стріляють зъ фобертівъ. Оденъ отстрілъ 3 кр. Въ урядженій рондъ охочі забавлятьсѣ будуть танцями, другі-жъ товарискими забавами и грами. Убрані моряки возити будуть охотниківъ на човнахъ по ставі. Вечеромъ пущені будуть огні штучні, якъ: освітленіе безгалюкми огнемъ цілого ставу, звѣзды різнобарвні, стріляють бомби, млынокъ, ракети, вулканы, викидають лаву и бухають огнемъ! Вкѣнці світло електричне освітять на ставі оба хори, котрі отспівають збравой публиці „Многалітѣ“. Цілий огородъ, а особливо ставъ въ околі освітлений буде різнобарвними лампіонами. На мѣсцѣ буде добора реставрація, пивниця и цукорня. Вогупъ отъ особи 20 кр., билетъ фамілійный на 4 особъ 60 кр., не ограничує надатковъ. Початокъ о годні 4 по полудні. Програму музики, хору и цілого вечера, якъ и ціны отравъ и наповнъ роздаватимъ будуть при касі даромъ. — Львівъ 7 (19) червня 1886. *Еміль Баретцкій*, заст. предсѣд. товар. и предс. комитету.

— До Рудня вибратимъ завтра зъ Львова рускій родини. Поїздъ отходить о 3 годні по полудні. Въ Рудні буде співати хоръ и продукуватимъ войкова музика, и въ загаль вѣсела забава запевнена.

— Впр. митр. Сильвестеръ повернувъ вчера до Львова зъ вѣзятіа деканата підгаєцького. Въ сѣмъ мѣсці має виїхати Преосвященний на свѣжій воздухъ, здаєсь, до Підлютого.

— Преосв. митроп. Сильвестеръ Сембратовичъ, переїзжаючи зъ вѣзятіа деканата підгаєцького черезъ Бережани для 15 червня 1886 вступивъ такожъ до Руской Бурси и подарувавъ їй 40 зр. За той великій даръ складає підписаний Видѣль именовъ руской бѣдної молодежи Єго Высокопреосвященіству щиро-руську подяку. — Бережани для 16 червня 1886 — *Мих. Сомовичъ* предсѣдатель. — *Др. Д. Савчакъ*, секретарь.

— Видѣль Руской Касни въ Стрию запрошує нинішнімъ Вп. Родамцѣвъ на надзвичайний загальний Зборъ товариства, котрий отбудеся 24 л. червня (въ сѣд. четверть) въ провизоричнонь лѣкалі (дѣмъ буровий) точно о год. 3 по полудні. Позаякъ на порядку дневнімъ стоять справы тѣсно звязані зъ питаннямъ про дальше потнованіе товариства, тому сподѣваєся Видѣль, що кождий зъ Вп. членівъ, котрому лежить на серці розвѣй сєи інституції, возьме участь въ нарадахъ. При сѣй нагоді почуваетсѣ Видѣль до милого обовязку зложити сердечну подяку ВПр. о. Ст. Качалѣ и Вп. о. Ружицкому за щирій обявъ сампатіи черезъ надбавленіе датку грошевого на цілі товариства, Дхв. Редакціямъ рускихъ часописівъ за безинтересное надсыланіе газетъ, а Дхв. Редакціи „Дѣла“ за великодушній даръ воіхъ томівъ „Библиотеки найзнам. повѣстей“ въ бібліотеку товариства. — *Отг Видѣль Рус. Касни въ Стрию*.

— Испитъ въ дѣвчѣмъ институтѣ Василянцѣ у Львовѣ отбудеся для 29 л. червня.

— Посломъ до Рады державной зъ бѣльшихъ посѣлостей въ Стрию, на мѣсцѣ пок. Ап. Гопсена, вибрано д. 18 л. червня п. Стан. Шепановского 36 голосами противъ 28, котрі одержавъ д-ръ Юліанъ Черкавокій. Выбѣръ п. Шепановского, котрий єсть однимъ зъ найбѣльшихъ двигателівъ нагтового промыслу въ нашій краю (Слобода рунгурска), єсть знову посереднімъ чинъ недоверія для нагтовой політики польского „коля“, котрой найбѣльшимъ противникомъ єсть владне выбраний посолъ.

— Хрестолюбіє. Въ Березовицѣ великій въ Тернопільщинѣ приняла недавно тому дочка тамошного арендаря св. хрестъ після грецького обряду и повѣнчаласѣ зъ варѣбникомъ. Що жидъ-батько анъ крейдари вѣна не хотѣвъ дочкѣ дати, а новодженцѣ грошей такожъ не поодавъ, то громада, а вглядно жѣнки и молодіцѣ, подавали выхрещеній до шлюбу коралѣ, то намисто, то стяжки, и т. п. Згадаги годно, якъ нова хрестіянка училасѣ прати, жати и нинішихъ гошодарскихъ рѣчей по ночахъ у оубѣдовѣ. Єи молодша сестра має такожъ выхреститисѣ оими днями. — Въ Тернополіи для 13 л. червня въ Зелену надѣлу выхрестивасѣ волякъ зъ 15 полку, Гершъ Таркель, родомъ зъ Лошневѣ. За кумівъ були штабові офіцери и диотинговані пані.

— Въ Турѣ великій коло Стрия для 6 сего мѣсяця покушавъ оажений пестъ трое людей, учителя, селянина и жидѣ, и 18 штукъ худоби. Поа убили ажь на третѣмъ селѣ. По дорогѣ рѣвно-жъ мали деякі унасти жертвою єго скажености. Ц. к. староство не зарядило до теперъ нѣякихъ мѣръ, щобы покушанымъ людямъ и худобѣ подати яку помѣчь. Потерпѣвши выжидаютъ въ найбѣльшій розпуцѣ своєи страшнои долѣ. Якъ зауваємо учитель задумує утаисѣ до проф. Пастера въ Парижі.

— Фондъ для бѣдныхъ учениківъ руской гимназіи заповѣсть оими днями щедрымъ даткомъ 12 зр. отъ Спасова и Пирятына, посолъ на соймъ краєвий о. Титъ Ковальскій, за що єму сѣмъ въ имени учащоїся бѣдної молодежи руской прилюдну складаємо подяку. — *Вас. Пилипчикъ*, директоръ руской гимназіи.

— Окружну Раду шкільну въ Залѣщанахъ отѣмо заштити, коли она намірѣє зробити ладъ въ звѣстній їй школі? До школы ходять кількоро дѣтей, а учитель дуже рѣдкій гѣсть въ школі; якъ кудаєсь поїде, то неразъ и двѣ недѣлѣ немаєго въ селѣ. Мѣсцова Рада шкільна вже два рази подавала жалобу до Рады окружной, але безуспѣшно. Коли буде залагоджена сѣ справа?!

— Александръ Н. Островскій, найбѣльшій драматичный писатель великорускій, умеръ 2 (14) червня въ Москвѣ, родинѣмъ своімъ мѣстѣ, въ 64 роцѣ житѣ. Покійный Ал. Н. Островскій звернувъ на себе першій разъ увагу комедією „Свои люди соштемся“, котра появиласѣ въ 1850 р. Отъ того часу Островскій єсть появленіємъ кождого нового твору зростаєвъ въ повагу писателя, а ще коли творы єго, до котрыхъ бувъ браный живий предметъ, особливо зъ московского житѣ мѣщанского, розбравъ олавный критикъ Добролюбовъ въ голосній статьи „Темное Царство“, Островскій станувъ дуже високо въ оцѣнѣ руской публіки. Островскій написавъ багато комедій, драмъ, историчныхъ хроникъ и бувъ предсѣдателемъ товариства драматичныхъ писателівъ. Одну єго драму „Гроза“ грає и нашъ театр (въ перекладѣ названу „Буря“). Великоруска литература драматична потерпѣла черезъ смерть А. Н. Островского ненадождимую отрату. Перомъ же землѣ чоловікови заслуженому въ литературѣ суѣдного намъ олавинского народу!

— Именованіи. Мнистеръ справедливости именуєвъ судій повітовихъ: Жигм. Лянга зъ Збаража и Кириля Коцовского зъ Лопатина, дальше адьюнкта судового зъ Львова Івана Вортника — секретарями рады при судѣ краєвомъ у Львовѣ, а адьюнктовъ суд.: Каетана Хилинского зъ Самбора и Франц. гр. Дѣдушицкого зъ Львова — заступниками прокураторівъ, першого для Золочева, другого для Перемышля.

— Подвышеніє шкільной оплаты. Мнистерство просвѣты подвышало розпорядженіємъ зъ дня 12 с. м. оплату шкільну въ державныхъ школахъ середнихъ въ такий способъ: Сѣмъ початкомъ шкѣльного року 1886/7 выноєтъ оплата шкѣльна за одинъ курсъ у Вѣдн 25 зр.: у воіхъ мѣстахъ, що мають больше якъ 25.000 мешканцівъ 20 зр., а у воіхъ иншихъ мѣстахъ 15 зр. Оплата має складатисѣ зъ горы въ протягу 6 недѣль, и на ню будуть заведѣнъ марки. Рѣвночасно выдало мнистерство подрѣбный приписы, після котрыхъ має отбуватися убульненіє отъ оплаты шкѣльной. Подвышеніє оплаты шкѣльной має на цілі опинити наплывъ молодежи до гимназій, але дѣткѣ, очевидно, лише родичѣвъ найубожшихъ. Зъ той причини подвышеніє оплаты шкѣльной мы не можемо узнати для насъ Русинѣвъ користивимъ.

— Депутация руска підъ проводомъ Преосв. еп. Пелеша зъ представителями духовенства, шляхты и селянъ галицкой Руси, була підчасъ єи побиту у Вѣдн знята фотографомъ Англеромъ. Фотографіи удаліи дуже красно и представляютъ въ однімъ поглядѣ ad oculos репрезентацию нашої суобности въ способѣ поважний. Фотографіи тѣ въ меншѣмъ форматѣ коштують 2 зр., а въ большѣмъ 5 зр. а. в. Достати ихъ буде можна въ книгарни Ставропигійской.

— Самоубійство. Анна Целевичѣвна, дочка ц. к. судии въ Тернополіи, застрѣлиласѣ для 12 л. червня въ ночи въ 17 роцѣ житѣ. Причиною була нещаслива любовь. Похоронъ отбуєся при великій участіи народу безъ священника. Єсть то случай, якій въ Тернополіи отъ многихъ лѣтъ не приключався.

— Самоубійство радного мѣста Львова. Підчасъ заїздѣна Рады мѣста Львова радный Фран. Мотылевскій, майстеръ рѣзничій, сердечно попрацає сѣ зъ кількома радными, вышовъ зъ салѣ заїздѣнѣ и выйшовши на 3 тій поверхъ, кинувоєся внизъ. Збѣгли лѣкарѣ-рады, заразъ пустили єму кровь, але ратунокъ бувъ неможливый. Передъ вечеромъ написавъ въ одній кавіярній листѣ до президента мѣста и той листъ окинувъ зъ 3-ого поверху на хвилю передъ, закимъ самъ кинувоєся. Въ листѣ томъ просивъ президента, щобы взявъ въ опѣку єго родину и залагодивъ деякі справы грошеві. Пок. Мотылевскій бувъ раднымъ черезъ 20 лѣтъ, и поважаннымъ за честный характеръ.

— По грачу въ лотерію, помершій недавно въ Чернівцѣхъ А. Яв., знаєдено 2½ килограмма карточокъ зъ дробной лотеріи, въ котру небажчикъ гравъ пристрастно. Наслѣдники завдали сѣбѣ роботы обчиляти кілько небажчикъ выдає на тѣ картки, — и вышлѣа сума 20.000 зр.! А треба знати, що неможливый небажчикъ кромѣ кількохъ амбъ, нѣколи большої квоты не выгравъ. Отъ вамъ лотерія! А въ Чернівцѣхъ урядъ заводитъ уже пату колектуру лотерійну, ко чотыри не можуть уже обслужити грачѣвъ...

— Розбійничій нападъ. Яковъ Яковичъ зъ

Угриньковцѣ, пов. залѣщанского, налоговоє злодѣй, выйшовши въ мартѣ с. р. зъ вѣзничѣ, задумавъ бувъ въ опѣцѣ сѣ зъ кількома другими селянами угриньковецкими напасти на дѣмъ жидѣ-дѣдѣ Шмула Гиммельмана, поубити цілу родину и ерабувати. Яковичъ выстаравъ о маєки и въ умовлену ночь на 12 л. червня отъ и Любо Павловичъ прибули замаскованіи на мѣстѣ коло двора; першій мавъ рѣзакъ отъ ошкарѣвъ, а другій оскіру. На мѣстѣ они чекали на знакъ дворака Петра Яремчука, а прочіи товаришѣ стояли по бокахъ въ резервѣ. На данный знакъ Яковичъ приблизивъ до двѣа комнаты, де опавъ жидѣ сѣ родиню, ножемъ вынявъ двѣ шибѣ, Павловичъ выжавивъ ціле окно и оба влѣзли до хаты. Але підъ самымъ окномъ стоявъ стѣль, и коли Яковичъ станувъ на него, одна нѣжка зломиласѣ. Стѣль упавъ сѣ грохотомъ и побудивъ сплячихъ. Жидѣ и жѣнка єго сѣ дитиною утекли на подворѣ и почали кричати, а тимчасомъ розбійники лишилися самі въ хатѣ. Выскочили въ городъ, а коли двѣркой вѣзничѣ Юзко Колцунъ пустился за ними, они єго покарѣчили. Яковичъ переночувавъ на воцѣ у одного господаря въ селѣ, рано удаєся до Залѣщикъ а зъ-оттамъ сѣ любовницею утѣкъ на Буковину. Въ селѣ Коєстѣє злала єго и приставили до оуду въ Залѣщанахъ. Узвѣнено такожъ воіхъ єго спѣль нѣковѣ.

— Оббѣража жидѣ. Въ ночи на 8 л. червня укрѣдено Павловичъ Мандельбавмови въ осадѣ Корча полява, пов. калуцкого, 6 натоєвъ перелѣ, золотіи ковки сѣ діамантами, золотыи медаліонѣ сѣ діамантами, три дамскіи золотіи перстенѣ, 2 векоєвъ на 1500 зр., годинникъ и другіи рѣчи въ вартѣи кількѣ тысячъ зр. Підозрѣного о тую крадѣжъ Андриѣ Залѣщукѣ зъ Вѣстовъ и незнаного товарища єго, якоєго Нѣмца, теперъ глѣдають.

— Фальшивіа монетѣ. Саламона Жолкевера, жида горальника, зловлено въ Сокальскѣмъ и отдано суду въ Сокалі. Знаєдено при нѣмъ подрѣбленіи 2 гульденѣ орѣбай и 9 штукъ 20 крейцѣрѣвѣкѣ.

— На почтѣ въ Піднамени коло Бродѣвъ все ще годѣ допроситисѣ пана почтмайстра, щобы на рускій письма выдаєвъ рускій реценасы и рускимъ письмомъ. А треба знати, що сѣи п. почтмайстеръ, бувшій учитель, єсть Русинъ зъ роду!...

— Въ Тернополіи выѣздивъ оими днями майстеръ шевскій, О. Вацкѣ, при Костельній улицѣ шнѣль на котрѣмъ, побѣчь польскою помѣститъ и таку написъ руску: „Руководилъ челоѣчского обушѣ икобичского“. Можна було, пане майстеръ, попросити кого, щобы бувъ Вамъ уложивъ руску написъ якоє по людски!

— Бѣса. Въ Сасовѣ коло Золочева панує бѣса и забирає багато жертвъ за собою. Нехай буде то пересторогою для родичѣвъ, щобы давали щѣпити завчасу своі дѣти въ теплыхъ мѣсяцахъ, абы бѣи не дати ширитисѣ. Яку вагу кладуть на щепеніє въ загаль, доказує досвѣдъ, що при войку, почавши отъ 1 жовтѣи о. р., будутъ воі рекруты щепеніи, а тѣи, що мають довше якъ три роки въ войку служити, будутъ щѣ пять лѣтъ щепеніи на коштѣ окарбу.

— П. Кароль Кульничій, почтмайстеръ въ Схѣднѣи, четный Русинъ, одержавъ отъ суверенного князя Шварцбургъ Зондербургенъ ордеръ IV. класѣи.

— Дирекція зѣльницѣ державныхъ подає до вѣдомости, що не ручитъ за частъ доставки фрахтовѣ до Румуніи и приймає ихъ лишѣ підъ тымъ уловіємъ, що надаючий зречесѣ додержанія речизина. Причина сего єсть та, що румунскіи зѣльницѣ повѣдомили, що задля натову товарѣвъ и недоєтѣвъ возѣвъ устала отъ дня 25 мая с. р. на довѣишъ частъ правильна доставка на воіхъ линіяхъ румунскихъ.

— Дрѣбній вѣсти. Президентъ намѣстництва п. Германъ Лѣль вернувъ до Львова. — Директоръ почтѣ п. Шинеръ выѣхавъ зъ Львова въ дѣлахъ урядовыхъ на провинцію и до Вѣдн. — Цѣсаръ даруєвъ громадѣ Закревцѣвъ, въ пов. тоамачѣмъ, на будову церкви 100 зр.

Вѣсти зъ Епархіи Львовской.

Презенту на Глиняны Заставѣ, дек. уѣвского, одержавъ о. Павло Бачинскій, кап. зъ Красного.

Введеніи оо.: Теодоръ Прачукъ яко завѣдатель въ Коронцѣ, дек. золѣвского; Єронимъ Кипчикевичъ яко сотруд. въ Могильницѣ, дек. теревольского.

Убульнений о. Ярославъ Бачинскій отъ отрудництва въ Могильницѣ.

Декретъ убульнений отъ испиту конкурсового одержавъ о. Рожанскій, пар. въ Довгѣи.

Зрезизнуєвъ о. Константинъ Спродній, завѣдатель Рудникъ зъ наданомъ єму презентѣ на Корчинѣ, дек. скѣловского.

Додатокъ особыиотый удѣлило намѣстництво зъ фонда релігійного о. Иполиту Веселовскому, пар. въ Негѣвцѣхъ, въ сумѣ 100 зр.

Декретъ стѣну дефицента надала митроп. консисторія о. Оресту Кичурѣ и вставиласѣ до намѣстництва о выаєигованіє для него платѣи дефицента.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

Презенту regiae collationis на пар. Боєхѣвъцѣ, дек. дрогѣвского, дѣтаєвъ (3-тій въ тернѣ) о. Антоній Ясеницкій зъ Урожа.

ПОСМЕРТНІИ ВѢСТИ.

— Антонина зъ Луцкихъ Гошовска, жена о. Николая Гошовского, тат. освѣтника консисторского, мѣсто-декана галицкого и пароха въ Блуднякахъ, упокоиласѣ для 16 л. червня въ 46 роцѣ

житѣ, мо довгѣи, томѣи недужѣ. Смерть покійной мусѣла выкликати въ цілой окрестности Блудникѣ и въ загаль у тыхъ, що покійну знали, великій жалъ сердечный за примѣрною, незвычайно праведною, свѣтлою и трудолюбивою женщиною, патриоткою рускою и щире сочувство для высокоповажаного о. Николая и цілой ихъ родинѣи. И мы, пишучи єю сумну згадку, дѣлаємо той жалъ и то сочувство — и клячемо покійной праведной вѣрцевѣи женщицѣ руской: Вѣчная память! — *И. Б.*

— Іоанна зъ Винницкихъ Москаликѣ, жена катихиза гимназіи въ Сяноцѣ, о. Іосифа Москалика, упокоиласѣ тамъ-же по довгѣи и тяжкой недужѣ д. 1 (13) червня въ 28 роцѣ житѣ, оставляючи въ сирѣтѣхъ 4 дробныхъ дѣтей. Въ похоронѣ дня 3 (15) червня взяло участь членѣи духовенства и народъ зъ цілого мѣста, отдаючи покійной послѣдну прислугу. Вѣчна їй память!

Ц. н. уприв. галиц. анціиный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(27-7)

купѣ и продаѣ

1679

всѣи вартѣиный наперѣи и монеты

пѣ курсѣ дневномъ.

Порученѣи зъ провинціи выконує отворотною почтою безъ провизіи.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ

поважаной П. Т. Публики на нашъ богато заосмотренный складъ практичныхъ и люксовыхъ товарѣвъ галицѣиныхъ. Услуга єкѣра при низкихъ адеєтѣхъ цѣнахъ. Замовленѣи зъ провинціи выконуюєся отворотною почтою. Закупленіи у насъ товары вымѣтѣиємо сѣ найбѣльшою охотою. 3-5

Kesmarky & Illés

Magasin au bon Marché.

Львовѣ, ул. Театральна ч. 1-2.

Ц. п. ген. Дирекція австр. зѣльницѣ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу вѣзды, важный отъ 1 червня 1886.

Приходить до Львова:

По вѣзды оособѣи: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардонѣи, Хирова, Стрия. — О год. 4.15 зъ Звардонѣи, Хирова, Стрия. Гусѣтына, Станиславова. — О год. 2.6 въ ночи зъ Гусѣтына, Станиславова, Хирова и Стрия.

Отходятъ зъ Львова:

По вѣзды оособѣи: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрия, Хирова, Станиславова и Гусѣтына. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрия, Хирова, Звардонѣи. — О год. 12.01 въ ночи мѣшаний поѣздъ до Стрия, Хирова, Станиславова и Гусѣтына.

Приходить до Станиславова:

По вѣзды оособѣи: о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусѣтына. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардонѣи, Стрия. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусѣтына. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардонѣи, Львова и Стрия.

Отходятъ зъ Станиславова:

По вѣзды оособѣи: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрия, Львова, Звардонѣи. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусѣтына. — О год. 6.28 вечер. до Стрия, Львова, Звардонѣи. — О год. 6.54 вечер. до Гусѣтына.

„Народна Торговля“ у Львовѣ

удержує на складѣи и поручає:

Свѣжій воды минеральніи.

Вода Билиньска квасна „Зауєръ-Бруннеъ“ фляш. по 26 кр.	
„Хебска (Егерска) Францъ, Зальцъ и Виєнѣъ“	26 „
„Емоєкѣ жерело Кренхѣи и Кисель“	26 „
„Гисгилберъ королевскѣ Отто жерело „камѣнка“	22 „
„Гляйхенбергѣа зъ жерела Константинѣъ“	30 „
„Содова „Галлеръ“	40 „
„Ивоничка“	33 „
„Карльсбадѣа Миль, Шляосъ и Штрудель“	34 „
„Крайнахѣръ“ жерело Блисаветѣи“	38 „
„Киссинска, жерело Ракочи“	42 „
„Криницка“	28 „
„Марієнбадѣа „Крайцъ и Фердинандъ-Брунъ“	28 „
„Гѣрка“ Гуниядѣи жерело Яношѣъ“	28 „
„Оєнеръ“ „Ариадѣъ“	28 „
„Жерело Францъ-Йосѣфъ“	28 „
„Викторія“	28 „
„Сельтерска“	26 „
„Сельтерска камѣнка“	20 „
„Швальбахѣа „Стрѣльбрунъ“	28 „
„Шваинска Іосѣфинѣи, Магдаленѣи и Стефанъ“	28 „
„Вичи Чѣлест. градегриль“	48 „
„Вильдуєска жерело Георгъ-Викторія“	42 „
„Жегѣовска „Зауєрбрунъ“	28 „

При высылцѣ наименше 25 фляшокъ числитсѣ опакѣванѣе по 2 кр. отъ фляшки вразѣ сѣ скринкою; при меншѣи высылцѣ опакѣванѣе дорожше.

1649 7 0 Зарядъ Народной Торговлѣи.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає

1563 163-2

Спеціальности и универсальніи средства, французскіи и иншіи, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншіи фирмы оповѣщуваніи.

ФАРБЫ ОЛВІЙНІ
готові до ужитку и скоро за-
сыхають.

Ф а р б ы
до малюваня дахів, терті в
найліпшом покрітї.

Найлучшій фарбы
терті в покрітї минеральнїх,
отпівдають рбаним цїлям,
надають барву и лиск по одно-
разовом потягненю, высыхають
в неможлих годинах, и де-
шевшї оть олвїйних.

Фарбы до фасадъ
розпукаемї в вапнї, до кольоро-
ваня будинокъ в 36 кольорахъ.
**Всякі роды локеротъ кра-
вых и заграничныхъ.**

ПЕНЗЛЪ
в найлучше реномованыхъ фа-
брикъ.

**Тектуры даховї, смола по-
газова и деревна, маса
смолина, асфальт, це-
ментъ, гипсъ.**

**Оливы до машинъ и сма-
вило до осей зєлїзнихъ.**

**Пасы шкїрїанї до машинъ.
Пасы гумовї до машинъ.
Гурты конопїанї до ма-
шинъ.**

Н О В І Н А !
Лїній напуканї пасы до
машинъ, и т. д., и т. д.
поручають
Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ.

Карты вїзїрїв, цїнники и
спеціальні оферты, на жаданьє,
gratis и franco. 1612 11—?

Закладаюся
за всяку цїну, що жадєть зь монхъ
конкурентѣв не в силї продавати
готову або робити одїж для мужнїхъ
и хлопцїв зь матерїй краєвихъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мїй богатїй окладъ такожъ
1656 Вс. Духовенству. 4—?

Замовленя в мїсци и в провинцїхъ
выконують точно и ретельно На жа-
даньє высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужескої одїж гуртомъ и
подрїбно.
Львѣв, ул. Галицїа ч. 8.
Заложенїй 1848.

Хто боїтся парализу
або вже бувъ нимъ разъ пораже-
ний, або страдає на конгестїи, за-
воротъ, отомленїє, безсоннїсть,
взгл. на хоробливий станъ нервѣв,
най собї спровадити брошурку „Ue-
ber Schlagfluss-Vorbeugung und Heilung“,
б вид. оть автора, бувшого бата-
ліонного лїкаря в краєвїй обо-
ронї, Rom. Weissmann-a в Vilsho-
fen, Баварїя, бесплатно и франко.
1548 13—25

Іосифъ Турковский
фрізїєр мужескїй и дамскїй
звїстна фирма оть тринадцяти
лїт при улиці Краковскїй ч. 8,
поручає Поважанїй Публикї свїй
оалонъ до голєня, отріженя и
фрізованя волося, такожъ в аба-
наментї. Принїмає замовленя на
коос дамскїй и выконує якъ най-
точнїйше и найрєтєльнїйше. (4-4)

„ДЫМЪ“,
повїсть Ів. Тургєнева. Цї-
на 1 зр. 50 кр., сь пересыл-
кою 1 зр. 70 кр.
Дѣстати можна в адми-
нистрацїи „Дїла“ або в
книгарни Ставропільскїй.

Змїна Льокалю.
В низу підписанїй має честь
повїдомити П. Т. Публику, що
Складъ масла, яєць и тор-
говлю корїну
підъ фирмою
Іосифъ Варухъ Бухштабъ
підъ „Двома золотими голубами“
мїсгачїєся до теперї при ул.
Краковскїй ч. 25 сь нїшїмъ
днемъ перенесенїй до Ринку ч.
43 (поблїч торговлї п. Ст. Мар-
ковича.)
Дякуючи Поважанїю П. Т.
Публикї за дотеперїшїй виглядъ
поручєня и дальше ласкавїй
памятї. 1665 8—10

Курсъ збѣжа зь дня 13 л. червня 1886.

За 100 кильо нетто на мѣсци	Львѣв отъ до зр.	Тернопіль отъ до зр.	Подволочиска отъ до зр.	Чернівцї отъ до зр.	Ярославъ отъ до зр.
Пшеница	7.50 8.50	7.50 8.50	7.50 8.25	7.50 8.50	8.50 8.60
Жито	5.75 6.40	5.50 6.50	5.25 5.75	5.50 6.25	6.95 6.55
Ячмїнь	5.25 7.50	5.50 6.50	5.50 5.35	5.25 5.80	5.50 7.50
Овесъ	6.40 6.75	6.50 6.50	6.50 6.50	5.25 5.50	6.50 6.75
Горохъ	7.50 10.50	6.50 9.50	6.50 8.50	6.50 9.50	7.50 10.50
Коноп.-сїмя	—	—	—	5.10 5.20	—
Фасоля	—	—	—	—	—
Выка	—	—	—	—	—
Лїанка	—	—	—	—	—
Гречка	8.50 9.50	—	—	—	—
Кукуруза	—	—	—	—	—
Рїпакъ	—	—	—	—	—
Конюшина червона	—	—	—	30.50	—
бїла	—	—	—	—	—
шведска	—	—	—	35.50	—
Тимотка	—	—	—	—	—
Хмїль за 56 кильо	—	—	—	—	—

Оковита за 10.000 литр. проц. 25—25.25 зр.

Складъ по сєлахъ
всюды, де вывѣ-
шенї дотїчнїхъ
платкы.

Складъ по сєлахъ
всюды, де вывѣ-
шенї дотїчнїхъ
платкы.

І. АНДЕЛЯ
ново откритый
Порошокъ заморскїй,
убиває: блошицѣ, блохи, швабы, тарганы, мозгалѣ, мухи,
мурашки, стоноги, молѣ, вь загалѣ всякіхъ комахъ майже
сѣ надзвычайно скоростю и певностю такъ, що зь истну-
ючого поколїня комахъ антї слїду не зѣстане.

Правдивый и по дешевѣй цїнѣ
вь дрогерїи **І. Анделя**
13, Zum „Schwarzen Hund“ Hussgasse 13,
13, Dominikanergasse 13, 11 Kettengasse 11, вь Празѣ.
У Львовѣ у Зиг Рукера вь ант. пѣдъ Сріб. Орломъ, І. Бай-
зера ант.; Петра Миколая ант.; ип. Гибера и Гавко складъ мате-
ріалѣв; Яни: Ф. Вайс; Ирумоса: Ушеръ Зандъ; Ясїа: Р. Паль-
ца ант.; Перемышлї: А. Фалишевскїй; Рїшѣв: Р. Вонтобскїй;
Закопанє: В. Ригельгауцъ; Золочїв: Іос Гедл. Вь Крако-
вѣ: І. Трауцнскїй ант.; А. Гаволка, купцъ; Е. Радлер ант.; Шток-
маръ ант.; В. Редикъ ант. Тернопіль: Ф. Ямрогевич ант.; Бро-
дї: Макоъ Редеръ ант.; Ходорѣв: Ст. Дашкевич ант.; Фриш-
такъ: Іоанъ Заневскїй ант.; Куты: Алекс Загаевскїй ант.; Ко-
росїо: Іоанъ Лазарович торговля корїв, деликатесѣв и винѣ;
Коломыя: І. Сидорович ант и Е. Штенцель ант.; Сокаль: Евг
Высочавскїй ант.; Тернопіль: Е. Франц; Немїровъ: К. Пред-
римскїй ант.

ПЕРША КРАСВА ФАБРИКА СТОРѢВ и ЖАЛЮЗІЙ
І. Ёргєнса 1672 2—6
у Львовѣ при улиці Собїтскѣй ч. 4
отзначена на красвїхъ и весєлїтнїхъ выставкѣхъ медалємъ заслуги
поручає свои вырѣбы
Сторѣвъ патычковыхъ и жалюзїй дощїнковыхъ
вь наїрєзороднїйшїхъ барвахъ, сь 10-лїтнєю гварантїєю
такъжъ Сторы дрїлїховї и полотїанїй мальованїй.

СУКНО 1616 7—0
отъ зр. 1 — за метєр вь гору, взоры до огляду вь богато уложєнїй
зѣбрї розсылають франко, для посєрєднїкѣв не франковано.
Tuch-Fabriks-Niederlage „Zum weissen Lamm“ in Brünn.

К. КРИШТОФОВИЧЪ
Львѣв, ул. Гетьманьска ч. 6
поручає зь сѣвжого збору

Гербату Kaysow, знамен. чорну 1 ф. = 500 гр. зр. 2.—	
„ Melange 1 „ „ „ 3.—	
„ Souchong, найчїльнїйшу 1 „ „ „ 3.60	
„ Melange караванна 1 „ „ „ 4.—	
„ Kaysow оригинальна 1 „ „ „ 4.—	
„ Сансїноку 1 „ „ „ 3.60	
„ Поговь россїйску 1 „ „ „ 4.—	
„ Surfin de Printemps 530 гр. „ „ „ 5.—	
„ „ „ 260 „ „ „ 2.50	
„ „ „ 135 „ „ „ 1.25	
Порошокъ зь гербаты 1 ф. = 500 гр. „ „ „ 2.—	

Цїнники высылаю франко, за опакованьє не чи-
слю нїякои сумы. 1652 10—10

Складъ комисовый вь Тернополи вь Магазинѣ
Вп. В. Стахєвича.
„ПОРВАЛАСЬ НИТКА!“
Комедїя на 4 сїяктї.
Написавъ **Олександръ Я. Конїсьскїй.**
Цїна 30 кр. а. в. 21
Вь м. VIII-цї, сторѣв 73. — Набути можна черезъ Редакцїю
„Дїла“. Сь высылкою по-за Львѣвъ 32 кр. за примїрникъ.

Маю честь повїдомити сїмъ Поважану П. Т. Публику, що
вь мѣй
РЕСТАВРАЦІИ
при ул. Кароля Людвїа ч. 31
ВИЛЬГЕЛЬМА ТАЕНЕНБАУМА
находяться вина угорскїй и австрїйскїй по рѣзньхъ цїнахъ, а и-
менно: 1 бутылка Зелєняку оть 50 кр. и выше; 1 бутылка Са-
мороднера оть 50 кр. и выше; зворотъ за бутылку 7 кр. То-
само вино на литры оть 50 кр. и выше. Прїймаєся такожъ мѣ-
сячний абонаментъ. 1677 3—6

Зброю ловецку
выпробовану, одинокѣ нагородженѣ медалємъ державнымъ и
дипломомъ почетнымъ, поручає
А. В. Мольнаръ (давнїйше І. Висїневскїй)
рушникаръ у Львовѣ, готель Жоржа.
Лїнкастрѣвки вь цїнѣ оть 25 зр. до 200 зр.
Пистолѣ до меты оть 25 зр. до 100 зр.
Штуды експресовї оть 80 зр. до 200 зр.
Трїлюфки оть 100 зр. до 200 зр.
Направу выконую отворотною почтою. Переробляю Лєзу-
шївки на Лїнкастерки оть 12 зр. до 20 зр.
Набуѣ всякихъ системѣв по цїнахъ фабричныхъ. 2—26

Прїзану загално найлучшу
Масу до запусканя пѣдлогъ
поручають
Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ. 1681 70—0
Перепродучимъ даємо отпѣвднїй рабать.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.
Понеже знаю, що Высокоповажанїй отцѣ духовнїй
уряджують при церквахъ хоры, прѣто поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОНІѢВ (або ФІСГАРМОНІѢВ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.
Высокоповажанїй п. прѣф. Н. Вахнянїнъ купивъ до
русскої гимназїи у Львовѣ инструментъ мого вырѣбу и мо-
же дати Высокоповажанымъ Отцїмъ Духовнымъ о томъ
дуже позитивнїмъ инструментѣ найлїпшу інформацію.
Цїна тїхъ инструментѣв оть 70 зр. а. в. и выше.
Давъ такожъ на раты.
1661 98—? Сь поважаньємъ
ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
властїтель первої вь Галичинѣ фабрики органѣв и гар-
монїєв у Львовѣ, ул. Хорупїна ч. 9.

ПРИЛЮДНА ПОДЯКА
за вылѣченє зь Вѣдня.
Чудесный наслѣдокъ лѣченя пива здоровья Ивана Гофа зь екстракту
солодового и солодовой шоколады здоровья довголїтнѣй дїхавицѣ и
болячогѣ отдыху тяжкого, безсонности и браку апетиту.

Проче видко зь слѣдующого повѣдомленя о вылѣченю. Оно писанє до:
ИВАНА ГОФА, вынаходя названыхъ послѣ него лѣчебно-отгївляющихъ препаратѣв зь ек-
стракту солодового Ивана Гофа, п. к. совѣтника, властїтеля золотого хрєста
заслуги сь короною, рїцаря высѣкихъ прусскихъ и нїмєцкихъ ордерѣв у Вїднї. Фабрика: Grabenhof, N. 2, складъ
фабричный: Bräunerstrasse 8. 1654 3—6
Вїдєнь, 9. цѣтїня 1886.
Ваша Высокоблагороднїсть! Отъ 10 лїтъ страдаю я на астму сполучєну часами
сѣ болячимъ кашлемъ, лїтами розпытувала я найсѣбїстїйшїхъ лїкарѣв, але
мїмо того не могла я одержати нїякого средства, котрє-бы такъ благодїйно дѣ-
лало якъ Ивана Гофа пиво здоровья зь екстракту солодового. Були дїѣ, ба тыжднї,
коли я була змущєна зь умучєня лежати вь постєлї, мене мучивъ кашель, болѣ вь грудєхъ,
тяжкїй отдыхъ, я не могла сїати и не мала апетиту.
Тоглы вычитала я вь газетахъ про препаратъ зь екстракту солодового Ивана Гофа; я
набрала надѣѣ, що зможу знову прїйти до здоровья и купила собї на пробу 12 фляшокъ
пива здоровья зь екстракту солодового Ивана Гофа и солодову шоколаду здоро-
вля а по сїи ужитку почула я заразъ полєкшенїє, мѣй тяжкїй отдыхъ сѣ болємъ змєн-
шився, сонъ и апетитъ вернули знову, я дужаю очевидно и стаю знову здѣбною до работы.
Що за радѣсть, що маю вже средство, котрє змєншає мою муку! Я цю пиво дальше якъ того
вымагає моя застарѣла недуга и єсмь вѣчна Вашѣй благородности за Вашъ спасительнїй вы-
находѣтъ. Богъ най Васѣ ще довго держати для блага людєй, що подобно отрадають якъ я, а
котрымъ я сѣ повного переконаня и власного досвѣду якъ найлїпше поручаю сильно лїчущї
солодовїй препаратъ Ивана Гофа. Сь глубокимъ поважаньємъ **Іосифина Браннеръ,** кавоварка,
Вїдєнь, П. Taborstrasse, 79.

64 разѣв за 40 лїтнїй часъ истнованя
отзначєнїй.
Розширєнїй по всѣй землї 27.000 мѣсцѣ
продажѣ.
Поручєнїй дужє многими цѣсарскими, коро-
левскими и князѣвскими лїкарями придвор-
ными.
Що дня новї вылѣченя у всѣхъ газетахъ!
Отъ 40 лїтъ звышъ мїліонъ вылѣченъ.

Склады у всѣхъ антикахъ, красвїхъ дрогерїяхъ и вь Народної Торговлї.
Цїны вь Вїднї: Пиво здоровья зь екстракту солодового (сѣ скрїпкою и фляжками): 13 фляшокъ
зр. 7 32, 28 фляшокъ зр. 14 60, 58 фляшокъ зр. 29 10. — Сконцентрованнїй екстрактъ солодовїй 1 фляшокъ
зр. 1 12, 1/2 фляк-на 70 кр. — Шоколада солодова 1/2 кильо 1 зр. 2 40 П зр. 1 60. П зр. 1 — Солодовїй
бонбонъ оть грудєй вь торбїнахъ по 60 кр. и 15 кр. — Для Вїднї [10 Bezirk] оть 13 фляшокъ зь гору
франкована достава до дому. — Нїзше 2 зр. не высылаєся нїчого.

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркуші кожного 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція и Администрація подѣ 44 улицы Галицка. Рукописи вѣрстаються лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть однимъ строчкою печатной, въ рубр. „Надбавлене“ по 20 кр. а. в. Рекламациі неопечатаній вольны бѣть порта. Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администрація „Дѣла“. у Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Реселѣ Редакція „Кіевскомъ Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
въ цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл
на пѣть року . . 6 ар. на пѣть року . . 6 рубл
на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл
на пѣть року . . 8 ар. на пѣть року . . 8 рубл
на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл
на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . ар. 5— на цѣлый рокъ . 5 рубл
на пѣть року . ар. 2-50 на пѣть року . 2-50 р.
Для Заграничя, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на пѣть року . . 7-50 ар.
на чверть року . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар.
Поодиножѣ чимѣ коштівѣ 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ предплатою и залеглостями.

Наука подорожѣла!

Дуже неграду для нашего школьництва вѣсть принесли намъ сими днями вѣдѣнскій часопис. П. министеръ вѣроисповѣданъ и просвѣты выдавъ подѣ д. 12 червня розпорядженіе, котрымъ у всѣхъ середнихъ школахъ, удерживаемыхъ фондами державными, подѣвѣсь дужѣ значно оплату школьну, т. в. „лидандрумъ“. Розпорядженіе се буде обов'язувати бѣть 1886/7 року и має выносити на курѣ у Вѣднѣ 25 ар., въ мѣстахъ числячихъ надѣ 25.000 жителѣвъ 20 ар., въ прочихъ 15 ар. Кромѣ того выдано приписъ, що оплаты тѣ мають бути складані въ першихъ шести тыждняхъ кожного пѣворуку, а остаточно сѣть заповѣджені и подрѣбні, а вѣдѣсь труднѣйшій якъ доси условіи, подѣ котрыми ученикъ зможе одержати увѣльненіе бѣть згаданомъ оплатѣ.

Наколи якій край, то певно Галичина, а въ нѣй именно руска молодѣжь бѣть дужѣ болюсно новѣ розпорядженіе п. министра. Ученики кѣльканадцяти гимназій и реальныхъ школъ у Львовѣ, Краковѣ и Тернополѣ будуть мусѣти съ новымъ школьнымъ рокомъ бѣть науки свѣси платити 40 ар.; у всѣхъ прочихъ гимназійхъ 30 р. рѣчно, або по недостатку фондѣвъ залишити дальше образованіе.

Якѣ мотивы руководили п. министромъ при выдані сего розпорядженія, не трудно бѣгадати. На першѣмъ мѣсцѣ станули певно чистѣ финансовѣ выгоды. Въ виду бо, що удерживаніе середнихъ школъ коштує державу богато гроша, п. министеръ хотѣвъ для рубрики своихъ доходѣвъ открити новѣ жерело. Але не дасться заперечити, що на се розпорядженіе вплинувъ рѣшучо и такъ званий духъ часу, заповѣданий вѣже торкѣть попередникомъ п. министра, бар. Конрадомъ, котрый вѣвѣсьмъ широко заявивъ, що бѣть що-бѣть належало-бы спинити гиперпродукцію интеллигенціи, яко элементу, даючого дужѣ часто импульс до непокоѣвъ въ державѣ по причинѣ, що не чуєся задовѣленъ своимъ матеріальнымъ положеніемъ. Бар. Конрадъ додавъ до того, що хотѣвъ-бы школьну молодѣжь бачити въ бѣльшѣмъ числѣ въ школахъ промыш-

ловыхъ, торговельныхъ, господарскихъ и др., а менше въ гимназійхъ и школахъ реальныхъ, въ котрыхъ бѣть выходять люде, маючі претенсіи бути удерживаемыми державою.

О скѣлькомъ поглядѣ бар. Конрада дадутся оправдати, мы вѣть не вѣхотѣмо, але коли-бѣ они и въ цѣлости далися оправдати въ девятихъ коронныхъ краяхъ Австріи съ нѣмецкимъ або чеськимъ населеніемъ, то до Галичины не можна ихъ подѣ нѣякимъ условіемъ примѣнити. У насъ бо нема анѣ гиперпродукціи интеллигенціи, анѣ сѣществуюча интеллигенція не грозить державѣ нѣякими розрухами соціальными, релігійными нѣ анархичными, а остаточно, Галичина наша хочѣ-бы и хотѣла молодѣжь свою образовати въ школахъ фаховыхъ, то сѣхъ школъ у насъ, просто сказавши, нема, а наколи тутъ и тамъ яка мизерна вегетувѣ, то ученики, выйшовши зъ неѣ, не знаходять бѣть нѣякого хлѣба для себе.

Що у насъ нема гиперпродукціи интеллигенціи, се выказала дужѣ ясно послѣднѣ конскрипція. Въ Галичинѣ на 100 людеѣ припадає лѣдѣ 13¹/₂ грамотныхъ, коли, примѣромъ сказавши, въ Чѣхахъ лишь 1¹/₂, а въ обохъ Австріяхъ 2¹/₂—5¹/₂ неграмотныхъ. Якимъ свѣтомъ про-то можна въ насъ обавлятися надѣмѣрного помноженія интеллигенціи, коли у насъ грамотныхъ людеѣ такъ якъ-бы не було? Въ селахъ нашихъ находимо 3.370 писарѣвъ громадскихъ, але въ тыхъ пѣсля выкавѣвъ статистичного бюро Выдѣлу краєвого лѣдѣ 1245 єсть способныхъ вѣсти яку-такъ переписку єть урядами. На 5.914 вѣйдѣтъ єсть всего на всего 788 (т. в. 13¹/₂%) грамотныхъ; на 11.717 приєяжныхъ — 939 (8¹/₂%). А и тыхъ значна часть рекрутуєся вѣже въ потреби зъ интеллигентныхъ верствъ. На 5.914 громадъ маємо доси лишь надѣ 2000 школъ. Чи и тутъ може виробитися гиперпродукція интеллигенціи? Вѣправдѣ даются въ насъ бѣть часу до часу чути голоса, що молодѣжь по скѣдченыхъ студіяхъ университетскихъ не має хлѣба, але де лежить дѣйствѣ причина сѣи аномаліи? Певно не въ гиперпродукціи интеллигенціи, але въ тыхъ сумныхъ обєставинахъ, що велику часть системизованныхъ посадѣ въ рѣвнѣхъ урядахъ и магистратурахъ, котрыхъ и такъ въ Галичинѣ вѣ порѣвнаню єть другими краями коронными єсть за мало, займають всякого рода чужинцѣ и ємигранты.

А всякій майже предпріємства будовы вѣлѣзницѣ, дорѣгъ и др. бѣдаются звѣчайно не Галичанамъ, и персоналъ на вѣлѣзничѣхъ дорогахъ складаєся въ бѣльшѣй половинѣ такожѣ не зъ Галичанъ а зъ гиперпродукованныхъ Нѣмцѣвъ, то голоса, мовѣ-бы то и въ насъ вѣже тѣсно єсть для интеллигенціи краєвой, не мають нѣякой реальної подєставы.

Въ нашѣмъ краю єсть школъ промышловыхъ дужѣ мало, на пальцѣхъ почисливъ-бы. Тожѣ пытаємо, чи тудѣ молодѣжь наша має справляти свои кроки? А потреба, кудасѣ бѣйти, єсть въ нашего селянина и мѣщанина дужѣ велика и бѣзъусловно конечна. На грунтѣ 2—8 морговѣмъ селяниновѣ нашому сѣ численною родиною выжити трудно. Се кождѣй зрозумѣе и знає. Дитина мусѣть шукати деінде хлѣба для себе. Кудѣ-жѣ звернеся? До сѣхъ 10—12 школъ промышловыхъ, 10 до 20 миль далеко, до великого мѣста? О чѣмъ, о якѣмъ хлѣбѣ? Та и якѣ тамъ выгоды для неѣ, коли промышлѣ краєвой не оплачуєся въ виду напѣвѣвъ фабрикатѣвъ зъ другихъ коронныхъ краѣвъ австрійскихъ? Зъ того и вѣходить дужѣ ясно, що селянська, а вѣ части и мѣщанська дитина, покинувши батьківську хату, мусѣть „пхатися“ до школъ середнихъ и тамъ о голодѣ и холодѣ старатися, щобѣ выйти въ „люде“, т. в. стати священникомъ або урядникомъ.

Розпорядженіе п. министра просвѣты, накладоучѣ таку високу оплату школьну на галицкихъ дѣтей, именно зъ двохъ найнижшихъ станѣвъ, замыкає дѣтямъ тѣмъ дорѣгу до хлѣба. Ажѣ теперѣ може виробитися по нашихъ селахъ и мѣстечкахъ цѣла маса пролетаріату темного и при тѣмъ бѣахлѣбого, котрый для державы може статися дѣйствѣно небезпечнымъ. Ясныѣ доказѣ дали теперѣ Мазуры, у котрыхъ и тѣсно и темно.

Але подумаймо, яка диспропорція! Вѣдѣнь сѣ миллионнымъ населеніемъ, мѣсто фабричне, торговельне, свѣтѣве, бѣде оплачувати 25 ар. за пѣворѣчну науку, а Тернопѣль, що нынѣ числѣть лѣдѣ 25.800 жителѣвъ — 20 ар., другі мѣста по 15 ар.! Дальше! Возьмѣмъ станѣ матеріальныѣ кождѣго Вѣдѣнчука и порѣвнаймо єго сѣ матеріальнымъ положеніемъ горожанѣ Львова, Кракова, а вѣ кѣнци такого Санча або погорѣлого Стрыя. Чи се не иронія? Наколи Вѣдѣнь має платити 25 ар., то

для нашихъ мѣсть провинціальныхъ выпа-ло-бы певно чи не 1 ар. платити.

Але скаже кто, що маючимъ верствамъ, сынамъ шляхты и священникѣвъ сѣ полѣпшеною дотѣцією, останєсь вольна дорога образу-ватися въ середнихъ школахъ. Намъ вѣдѣсь однакѣ, що якъ-бы прійшло до доброго порѣхунку майна якъ однихъ такъ другихъ, то ажѣ тогды показало-бы дужѣ докладно, що кромѣ магнатскихъ родичѣ всѣ прочі — то банкроты, котрыхъ дѣти выживлюются въ школахъ за кѣльканадцѣть а буває и за кѣлька гульдѣнѣвъ мѣсячно. Наші краєві отнѣшеніа матеріальні не дадутся про-то поставити въ нѣяку паралелю сѣ добробытомъ другихъ коронныхъ краѣвъ Австріи, и длитого найновѣйше розпорядженіе п. министра єсть для Галичины просто шкѣдне. Мы навѣтъ не вѣ-римо вѣ то, чи оно оєяне свою посередну цѣль, т. в. чтобы лишь дѣтямъ бѣльшихъ вла-стителей землѣ дати можнѣсть образоватися, але вѣримо вѣ то, що одна пѣютократія — у насъ жида — будутъ могли користати изъ сего розпорядженія дужѣ широко и зможуть сѣ часомъ ваяти зъ конечности перші мѣсѣца въ єрархіи урядничѣй въ нашѣмъ краю, — а то певно не лежить въ интенціи п. министра — або що у насъ небавомъ не стане своихъ Галичанѣ на становищахъ державной службѣ, а за то зъ конечности прійдуть до насъ урядники von draussen, якъ се бывало передѣ 1860 р., коли вѣдѣль недостатку народныхъ школъ вѣгалъ народу бѣвъ выключеный бѣть науки. Статистика середнихъ школъ въ нашѣмъ краю выкавѣе 70—80% дѣтей бѣднѣйшихъ верствъ. Сѣ тою обєставиною годилося було п. министровѣ добре почислитися, закимъ своимъ розпорядженіемъ обѣявъ и Галичину.

Въ виду всего того повинѣнь весь край нашѣ выступити сѣ всесторонно мотивованнымъ представлѣньемъ и домаганіемъ, щобѣ та велика благодѣть не сплынула на — насъ. Свѣтѣло науки, понєсєне въ найширші кружки, не погубило ще нѣякою державою, тожѣ спинити єго, якъ бар. Конрадъ загадувавъ, дѣло вѣвѣсьмъ не раціональне.

Зъ нашей хаты.

(Дальше.)

По нашихъ селахъ жѣе такожѣ богато „ходячковой шляхты“. Найбѣльше сѣ нею аустрѣчаємося коло Самбора, Рудокъ а почасті и коло Перемышля. Люде сѣ рѣзняться бѣть нашего селянина разѣ уже самою зверхною одежою, довгою чорною сукняною капотою, а бѣднѣйшій полотняною шитѣю до стану сѣ фалдами, а по тѣмъ и овыми поглядами. Они держаться окремо бѣть „хлопѣвъ“, уважуютъ себе „паньствомъ“, говорятъ дужѣ часто лихою кѣльченою мовою польскою, клячутъ себе „панѣ“, „панѣ“, „панѣчи“ и „панна“. Шляхта тѣя такожѣ дужѣ упадає, задовѣжуєся, а найкрашій господарства неразѣ переходѣть по шляхотныхъ селахъ въ руки жидѣвъ. Мѣжѣ тѣмъ населеніемъ мало-що зрѣблено на поли свѣты.

Мимо всего однакѣ нашѣ оправы народній, въ порѣвнаню зѣ оправѣми люду польского, не стоятъ такъ лихо. Мазурѣ о кѣлькадесятѣ може крокѣвъ отонѣть по-заду нашего селянина що-до ововѣ свѣты; бѣть опущеный не то дворѣмъ, але и овымъ овѣщенникомъ, а навѣтъ учителемъ, и летитъ стрѣмголовѣ у пропасть. Крайна нужда, котра выгавѣе Мазура неразѣ сѣ цѣлою родиною глядати кусника бѣлого хлѣба за границю краю а дужѣ часто и за далекимъ моремъ, нехарибѣть, що перейшла єго на окрѣвъ, пѣдѣнство подѣдержує сѣ наибѣльшою силою жидѣми-хуонтами, — оє небухучій братѣ Мазура.

Буває, що польскі кєсєдзы голосять зѣ проповѣдницѣ тверезѣсть, але ихъ слова, не подѣдержувані ихъ власнымъ примѣромъ, каменѣють таки на ихъ устахъ. Найбѣльше до пѣяньства и рознусты люду на Мазурщинѣ причиняются вѣобѣла. Въ сторонахъ Рѣшева, а передѣвѣсьмъ въ селахъ положеныхъ надѣ горѣшнымъ русломъ Вислока, коло мѣстечка Тычина та Стрыжова, якъ вѣ Барячѣ, Поломѣи, Малѣвѣчѣ, Яворнику, Гѣвѣнцѣи, Любинѣи, и другихъ, вѣсѣля не бѣтравляють такъ якъ у насъ въ хатѣ молодого и молодѣи, — вѣсѣля справляє Мошко у коршмѣ, де простѣй мазурскій людъ цѣе до зачѣну а потѣмъ розбиває особѣ головы. Тѣя вѣсѣля дужѣ рѣзняются своими обрядѣми та звѣчаями бѣть нашихъ рускихъ людѣвыхъ вѣсѣль. А зѣ всего наибѣльше здивуєло мене то, що молодѣму не дружить парѣбѣвъ, але чѣловѣкъ жѣнатый, по-найбѣльше заможный господарѣ, котрый за свѣй пѣятый грѣшь мусѣть оправити другѣ вѣсѣльє въ овѣй хатѣ, с. в. „спросины“. Спросины бѣтравуєются оє якъ. Старій дружба берѣ музики, по-найбѣльше трѣхъ, окрѣшки, кѣлѣрнѣтъ и басѣ (деколи до неѣо прилучаєся и молодой, але дужѣ дужѣ часто сѣй зѣ-остає дома) и иде по хатахъ овѣяковѣ та знакомыхъ. Дружба не проситъ такъ, якъ то у насъ буває, о благоословенство, а лишь на першѣй стрѣчи сѣ господаремъ або сѣ господинѣю, до котрой мають вѣти, пытаєся: „Сзу rozwolę odegnać?“ — и капєля зачинає грати.

До великого деморализація мазурского хлопа причиняєся величєзнѣ число ярмаркѣвъ та тор-

говѣвъ; кожда „дѣра“, нѣбы-то мѣсто, має свѣй власный торгъ та ярмарокъ въ тыждни, а на кождѣй тыгнѣ Мазурѣ кѣлька миль, не щѣбы що продати, але щѣбы напѣтисѣ. Я самѣ знаю, на простѣрѣ двѣхъ миль, єсть пять мѣстечокѣ, а вѣи они въ тыждни мають ярмарки, — отже почавши бѣть понедѣлка, а скѣднѣвши на пѣтницѣ, декотрый Мазурѣ волочитѣся по нихъ. На такихъ ярмаркахъ жидѣ розваляєся помѣжѣ людеѣ, начѣтѣ муравѣй, коли розбитѣ ихну велику кушину. Однѣ продають старѣ войсковѣ кабаты, плащѣ та синѣ панталѣоны, другі торгуютъ конѣми, а наибѣльше продають горѣвку або по пѣдѣ тыны у великихъ бляшаныхъ самѣварѣхъ варѣть воду на чай для тыхъ, що на сзѣнтокихъ мѣоѣяхъ прирѣкѣхъ тверезѣють. Жидѣва въ тыхъ сторонахъ такъ сильно запустила свои кѣгтѣ въ жѣтьє-бу-тѣе народу мазурского, що нынѣ и не знати якъ того поляна бѣтравѣть або вѣнѣтити не шкѣднымъ для организма народного. Цѣкава Лютча, що вѣвѣла то славнѣ ритуальнымъ процесѣмъ гнѣздо Раттерѣвъ, прѣтѣяла мене до себе и навѣчила, що треба величєзной силы моральной, щобѣ розбитѣ тѣю стѣсненѣу фѣлангу, котрой „хайремъ“ тяготѣть ще сильнѣйше бѣть середнѣвѣчной церковной клятѣвы на чѣловѣцѣ.

Декуды въ сторонахъ вѣхѣдѣномъ Галичины даются чути голоса недовѣленѣи на загалѣ нашихъ овѣщенникѣвъ. Правда, не походятъ они бѣть самого народу, котрого истѣрѣя а може и доля мѣдно зѣвязала сѣ овѣщенѣствомъ, а родѣются по наибѣльше при агѣтациѣхъ передѣвыборчихъ, на

котрыхъ противники нашѣ, старѣающиеся непростѣченыхъ правѣыборцѣвъ бѣтравѣть бѣть патрѣотичного овѣщенѣства, воюють противъ неѣо обѣмова-ми та клеветѣми. О латинскѣмъ овѣщенѣствѣ, розумѣєся, нѣчого не говорятъ. Будучи на Мазурахъ досѣть довгѣй часѣ, мавѣ я нагоду дужѣ добре приглянутисѣ тѣй клясѣ и звѣчаємъ въ рѣзныхъ парѣхѣяхъ.

Вѣь однѣмъ мѣстечку мазурскомъ Д. померѣ недавно старѣнѣйшій латинскѣй парѣхѣ. Вѣи знали, що у неѣо були великі грошѣ, котрі пѣсля завѣщѣанѣя покѣйного мали достѣтѣна єго господѣни та єи дѣтямъ. Але якъ дужѣ здивуєвало прѣятѣлѣ покѣйного, урядникѣ, коли на горѣици зѣайдѣно по покѣйномъ щѣосѣ 5 чи 6 кѣрцѣвъ непазєнено сырой кѣвы. Хтѣосѣ мѣгъ-бы може дѣувѣтитѣся тому або назвати покѣйника дѣвакомъ, котрый тѣлько кѣвы накупѣвъ за свѣй грѣшь. Ба нѣ, бѣвъ єв не купувѣвъ, а вѣе то поупрѣночили Мазуры. А набираєся того оособливо при шѣлюбахъ, бѣодай въ тыхъ сторонахъ, котрѣ я знаю. Молодѣй довѣгѣ мусѣть находѣтѣся до парѣха, закимъ одѣржѣтъ бѣть неѣо прѣзѣволенѣе прѣступити до прѣстола. На самый передѣ бѣтравляє ихъ священникъ за то, що не умѣють молитѣвы, а радше помѣяляють або перекручуєть слова. На другѣмъ рѣчинѣи пытає ихъ про вѣи чудеса Иѣуса Христа и зновѣ бѣтравляє. Такъ водѣтся молодѣта до овѣщенѣка три, чѣтыри а навѣтъ и я самѣ бѣвъ овѣдѣкомъ, де молодѣа ходѣла до овѣщенѣка 6 недѣль на молитѣву. За кождѣмъ разомъ не прѣйде анѣ молодѣа анѣ молодой сѣ порѣжnymi руками, а вѣе прѣ-

Процес селян з Дрогобыцького

(Докончання.)

В попередньому числі ми подали свій суд о соціалістичній агітації, о яку Самборська прокуратура обвиняла селян з Дрогобича і Воли Якубовою, а від котрої трибуналь, на підставі унівального вердикту судій присяжних, всіх їх увільнив. Нині маємо висказати наш суд о другій агітації, против релігії, за котру тріх обжалованих громадян з Дрогобича трибуналь засудив на досить велику кару. Тому родові асудити, як ми вже поперед замітили, допомогли розвинути сприяючі місцеві обставини.

Як вже сказано, селям коло Дрогобича і Борислава, мусить що так сказемо фабричних, мусить черв'яку стянудеть уділятися все то, що ввичайно виворюється в місцях фабричних, де маси робітничі складаються з найбідніших елементів, рідних народностей, рідного зв'язу і рідної релігії, — в Бориславі н. пр. християн і жидів. О тій мусить пам'ятати ті, котрим поручено стоїти на сторожі моральності в народі і тим же ревнніше та совітніше сповняти свої всесторонні обов'язки для народу. Вони мусять цільм поступованьм своїм являтися народові правдивими, щирими приятелями і опікунами, так щоб супротив них всі псевдо-приятелі та псевдо-опікуни народу поєрамілися в очіх самого простолудина. Вони мусять стати серед громадян до всего доброго, до всего высшего, за чим банув і пнеся розбужений ровум простолудина.

Суть у нас ще інтелектуальні люди, котрі дуже не радо глядять на ровдїй просвіт серед народу, а виходять з рідних найфальшивіших, часто дуже навіть наивних або і вє понятих самолюбних поглядів. Грїх творять они вже тогдї, коли супротив благородних змагань народу до просвітї остаються рївнодушними і апатичними а ще бїльшого, скажемо, непростимого грїха допускаються тогдї, коли приймають на себе небагатородну роль „гасителїв духа и свїтла“. Розбуженого духа и свїтла просвітї имь угасити не удасться, — хїба позмакано-бы на колодки школи народнї и коло кождої хатини поставлено жандарма, щоб видирати з рук селянина книжочку просвітну, — а натомість стратити довїріє и повагу у просвітченої частї громади, вь коньчости мусить шукати опори вь темнїйшїй частинї, — и починає вїйна, сумна, прикра для обох сторін. А вь вїйні, як то у вїйні: пристрасти людєка бере верх надь серцем и ровумом, одна и друга сторона дуже легко може переступити границї... А конєц вїйни — якїй-же бнє сумний буває!

Не бїть кождої душпаствї руського можна вимагати такої ревности для ширени

просвітї мїжь народом, яку обьявляє н. пр. о. В. Чернецький, котрий самь заложивь кольканадцять читальн по селах та мїстечках. и одної вїльної хвилї не прогайнув, а вє, не пытаючи, чи близько чи далеко, сь наукою мїжь селян, — але все таки бїть кождо душпаствї руського мусить вимагати, щоб при сприяючих обставинах заложивь вь селї читальню, а ще бїльше, щоб не противився заснованю читальнї и заснованю пїддержувань. Жаль сказати, вь Воли Якубовїй душпаствї був вь засади противнїй читальнї, що „читальники“ творили и партїю розумнїйшу и свїдому руського патріотизму вь громадї, то душпаствї вь коньчости знайшовся по сторонї темних сил вь громадї. И пїшла слїпа вїйна, котрої першїй акт, а дай Боже щоб и послїднїй, отогрався вь Самборї. Обжалованї оба дяки, що кїнчили курси дяковскї вь Перемишлї, зь поданого на них вь села доносу, и по колькамїсечнїй вїзницї слїдчїй вернули вь село. И що-ж теперь буде, коли вь селї не змїняється обставини? Чи вїйна не готова продовжитися дальше, може ще слїпїйше, як вьпередь?

Намь здаєся, що тут не можна держатися принципу „най буде, якь бувало“... А, по нашдїй гадцї, тут великій обовязок спочиває на мїсцевом душпаствї, а вглядно на властїх духовних. Не єсть те нїчо героїчного анї великого — зробити донесєньє до властїх политичних, чи до прокуратурї державної, що вь селї Х. шириться агітація против духовенства, против обрядів церковних, против релігії, — бо що-ж? — людїх повязувати, повасуджувати, нещасливї родини по нихь остануть вь громадї, а не виключена можливїсть, що громадяне можуть и симпатизувати зь засуджєними, философуючи по своему, що, мовляв, „анї не убивь нїкого, анї не пїдуалив, анї коней зь гумна не вивїв, оть, лихїй его спокусивь говорити пустицю“, а вороги нашого духовенства будуть ще юдїти: „кїсїондїх вєдали до кримїналу“... Не хочемо тыкати дальших конєквенцїй. На наш погляд, лихови треба вєсьмї способами запобїгати, на скїлько лише дається, inter muros, дома. Розумїєся, першїй обовязок тут єсть бїяти, щоб навїть симптоми лиха не проявились вь селї, а коли проявятся, сїчасє вїзнятєся за лїченьє, и то раціональнє, щирє, теплым словомь Христової науки, переконуваня и батьковскимь представлєньм вєсьхь можливихь наслїдків. Де-ж не досить поваги одного почителя, тамь трїба попросити о бїльше мужїв краснорїчивихь, свїтлїх и поважнихь вь народї. Вь той спїлїсь предївнє викоренилось-бы зло и могло-бы обїйтися безь жертв...

Перемиська єпископська Консисторїя, одержавши бїть священника зь Дрогобича донесєньє, що тамь шириться агітація против релігії, зробила зь того такїй ужиток, що до-

несєньє переслала властїм. Остаточнє, не хочемо казати, що она не повинна була того зробити; вї святий обовязок — бїяти про релігїйност вь народї. Але мимохїтє насуваєся питання, чи не могла-бы була Консисторїя впердї спробувати примїнити до Дрогобича того сьредства, якє мы повисєше намїтили. Як вь Воли Якубовїй, так и тамь, дїєвими лицями явились побїч писаря два дяки (на вєсьхь п'ять обжалованих вь процесї були чотирї дяки), отже чи не порадо було вєлати вь тую сторону якус духовну комїсію, котрїй може и удалось-бы було привести до того, що провинники були-бы сокрушились и запанувать-бы бувь спокїй и лад вь громадї... Що Консисторїя сєго не зробила, то може бути дїятого, що донесєньє душпаствї виключало добрий успїхь якої-небудь ингеренції изь сторони властї духовної.

Намь однаковь не здаєся, щобь аж до того стєпеня було небезпечно вь Дрогобичах. Якь довїдуємось изь вгаданого вь попереднїм числї письма священника-патріота зь сусїдства Дрогобича, громада дрогобичанська послїднїми часами дала навїть докази свого стараня о хвалу Божу. Передь колькама лїтами ще пїд конєц житя свого довголїтного любимого пароха бл. п. о. Чапельського, вїдїгнула она безь конкуренції церковь за 8.000 зр., а при будовї тої церкви найбїльшїй заслуги положивь поважнїй гвзд Берегуляк, котрого сын, тогдї дяк и права рука о. Чапельського, теперь вїстав вь засуджєний. И писарь Римарь, чоловік дужє гуманнїй и любленїй вь селї и вь околицї, такожь трудився коло церкви и старався о заведєньє братства тверезости. Аж пїзнїйше, по смертї о. Чапельського, нестало гармонїи и любви мїжь приходствомь и громадою, пїшла слїпа вїйна и проявилася кпинами зь тыхь свїтлїх рїчей, якї голосить священник, — але чи за такїй короткїй час недуга такь скрїпла и закоренилася, щобь вже була невїлчима, — о тїмь лїкарї духовнї могли були спробувати видати свій судь.

Процєс Самборскїй мимохїтє насуває багато мыслей, а що безперечно вь першїй линїи кождому впаде на гадку, то є, що той процес вказує на необхідну потребу живои а сєрдєчної звязи священника зь громадою. Де тая звяз єсть, де священниковь духовнє и матерїальнє добро громади лежить на сєрцї, де священникь подає здорову лектуру охочимь читати, заглядає до читальнї, тамь певно можемо бути спокїйними о релігїйност вь громадї, а де, буває, єї нема, тамь лєди чи що допоможуть и вїзницї. Мы зь цїлого сєрця бажаємо, щобь процес Самборскїй бувь останнїмь у нась того рода процесомь!

Загальний Збїр членів Філії общ. им. Качковского вь Сокалі.

[Оть участника Загального Збору.]

Дня 10 л. червня о. р. відбувся, після поминань, богослужєня вь церкві, Загальний Збїр членів Філії общєства им. Качковского вь общїрнїй сали уряду громадського вь Сокалі. На Збїр явився п. І. Дїдичий, предбїдатель общєства, зь Львова а и мїсцевє ц. к. староство вєдало свого дєлегата. Збїран на збїр члєны выбрали на чась нарадї предбїдательмь крїл. о. Роздїльскїй, а на секретарїмь о. Миколаєвич и п. Шимановскїй, пенсіонованого ц. к. поручника.

Вь заступствї недужного секретаря Філії, отчитав о. Леонтовичь протокол зь послїдного Загального Збору Філії Сокальскої и предложивь рахунки приходів и видатків дому и канцелїї Філії. Зь предложєнихь рахунків мы довїдалися, що Філія Сокальська, закупивши домь на власност зь 2.600 зр., має ще значнїй довгь оплатити. Надь питаннямь, якимь-бы то способомь можна сєй довгь вь найкоротшїмь часї вьровнати, вєлає довшє дискусїя, а залавши вь тїй справї ухвалу поручено новому Видїлю. Изь оправданя голови Філії, дїятельного о. Левичко зь Тартакова о дїловодствї уступачного Видїлу Філії мы довїдалися, що вь новїйшихь часахь число членів Філії зменшилось. О. Левичкий побївє такожь звїстну справу о. п. Мончаловскимь и удїлену єму похвалу изь сторони центрального Видїлу общєства. Вь тїй справї зачала ухвала, щобь новий Видїл Філії зажадав повної сатиофакції за оскорбу чєстї у центр. Видїлу общєства им. Качковского, а реферат тої неспїятної справї поручено одному зь членів ново-выбраного Видїлу Філії. Изь новихь вєнесен, якї прїйшли на порядокь дневнїй, нотуємо два важнїйшї о. е. 1) щобь при Видїлї Філії зложити комїтет, котрий старався-бы о то, щобь вь Сокалі открито Філію „Народного Торговлї“, а той комїтет має займатися и засновуваньм крамниць по селах; 2) щобь при Видїлї Філії зложити другїй комїтет, котрий бдав-бы про читальнї и аранжувавь популарнїй для просвітї народу прєлекції. Коли два

члєны-сєляне пїднесли пытаньє, що о Філії Сокальскої багато пишєся по газетах, забравь го-лоє о. Вас. Чернецький и старався вь довшїй промовї пояснити, якїй програмы має трамїтїон центр. Видїл общєства им. Качковского при вєдаваню просвітнихь книжочках, щобь члєны не мали причинь виступати зь общєства. Бєсїдникь зєвертав увагу на то, щобь вь книжочках для просвітї народу не занималося анї теологичними, анї обрядовими пытаньями, а тїмь менше политикю, бо мєжє просвітю народу а политикю єсть велика рїзниця. Хто любить политикю и хоче нею заниматися, має политичнї товариства и газєты. Товариства просвітнї и ихь Філії на провинції, мають мати на цїлї тїлько просвітю народу и зь тої дороги не повиннї сходити, анї сьваритися, бо сьваря не пїдєсьє просвітї народу. Центр. Видїламь повинно на тїмь залежати, щобь члєны побїльшалися, а не зменшались, бо оскоро не остане члєнбїт, не остане и центр. Видїлу...

По тїй промовї збїран прїступили до вєбору нового Видїлу, до котрого удїлилися: крїл. о. Роздїльскїй, о. Левичкий, о. Чернецький, д-р мед. Якує, п. Курпакь, ємеритованнїй и декорованнїй учитель, и пїсьменнїй сєляне. Члєны Видїлу выбрали зновь о. Левичкого головою Філії. По вичєрпаню порядку дневного мавь о. Чернецький для збїранихь сєлян популярну лекцію, а по лекції зачали члєны розходитися до домів, бїтїлїавши пїсарєви „многая лїта“.

Р. С. По написаню повногомь справозданя пошло намь вь руки ч. 34 „Нового Промєха“. Перечитавши статью „Отпорь лжи и клеветы“, пїдписану 12 сєлянами-члєнами Філії Сокальскої оь апологїю п. Мончаловского, мы прїйшли до того перєсвїдченя, що сєлянамь предложивь до пїдпису лїхїй ихь прїятель, найправдоподобнїйше у Львовї написану корєспондєнцію, а они пїдїнали єї, не розумїючи, що они пїдписують. Корєспондєнція вь „Н. Промєх“, сєлянами лїбь уложена, стоїть вь суперечї зь рїшеннями Видїлу Філії Сокальскої и оскорбляє члєнбїт Видїлу Філії. Правда — мимо „отпору лжи и клеветы“ — остане по сторонї „Дїла“.

К— ій.

Конференція учительська вь Тернополї.

Вь дняхь 10, 11 и 12 л. червня о. р. відбулася окружна конференція учительська вь Тернополї. Збїран учитель застановлювалося надь двома министротвомь поручєними темами: 1) чого повиннї учєники начитисє зь географїи и исторїи вь школї народнїй? 2) чого повиннї учєники начитисє зь наукь природничихь (зоологїи, ботаники, минєралогїи и физики) вь школї народнїй и якь-бы належало роздїляти тї предметы на поодинокї класи отповїдно до категорїи школи, вь котрїй учитель займає посаду. Кождї зь учительїв тут. округа обьявнїи бувь одинь темать виробити и до кїнця мая окружнїй Радї школьнїй прєслати. Инсєкторь окружнїй, п. Михаловскїй, на пїдставї рескрипту министрського скликав вь мартї о. р. анкету, до котрої запросивь профєсорів п. Ол. Барвїньского и Ст. Журавковського — а они прєдбїдали двомь секціямь анкєты, зложєнимь зь учительїв семїнаріи учительскої, тернопільскої школи, и колькахь зь околиць. Секція тї збїралася по колька разівь кожда особїно, а три рази на опїлнїй заїданя. Праца була сама собою досить трудна, але секція вивязалася зь неї дуже добре; за то удостоїлася признаня.

Кромї перевєдєнихь дискусїй надь тими працями були ще и иншї. П. Ол. Барвїньскїй вєкладав о важностї стоваришєня ц. к. уряднїків австрїйскихь, котрє обертає мїліонowymi капиталами, а тысячї роздає на пїдмогою своимь члєнамь, потребующим єї. Вєкладав сєй, якє дуже на часї, не досить прїняти лише до вїдомости, але учитель повиннї покорїнатисє нимь, бо то одно оредєтво бїльше до самопомочи. П. Влад. Сатке вєкладав о науцї зь погляду, на пїдставї надбїланихь чотирохь таблиць E. Hölzla зь Вїднїя, прєдставляючихь чотирї пори року. Самь вєкладав бувь добрий, але таблицї для нашихь школ цїлкомь небулї годнї; вже якь бы не що инше, то самь отрїб и групованьє особб на тыхь образахь суть не нашї. Для нась треба свого краєвого, щобь дїтина сама опїзнала, що образь прєдставляє. — Окрїмь тыхь вєкладав була ще отчитї, а то паннї Дїєвокоє, учительки зь Грымазова, зь географїи и п. Свежля, учителя семїнаріи, о скєпїх колонїальнымь. Сєй отчить бувь зробленїй якє проба устуну, що мавь бы ужитисєся вь новихь чытанкахь.

Такожь були поставлєнї пїдчась зобїдань чотирї вєнесенї: 1) Щобь мужєскїй семїнарія учительскїй розширити на чотирї роки. 2) Щобь ємерїтамь учителямь виплачувати пенсію зь горь, якь урядникамь. 3) Щобь окружна Рада зьорганизувала кружки учительскїй, якє секція будучихь конференцій окружнихь, безь вєгляду на кружки педагогичнїй. 4) Щобь зь причын, що теперь вб будинки школьнї мусьт бути асєкурованї, асєкурувати ихь вь тїмь товариствї, котрє дасть найвышїй процєнт для ємерїтального фонду учительїв. Зь тыхь вєнесенє конференція не прїняла лише третєго.

Изь перевєдєнихь на єбї окружнїй конференції праць мусїмо одну важну пїд вєглядомь педагогично-дидактичнїмь зробити увагу, а имено, що на тїй конференції цїлкомь и омиєно не языкь рускїй, языкь переважачучий народности. Сє тїмь бїльше несправедливо и нерозумно, бо школы вь Тернопільщинї суть переважно зь языкомь рускимь, якє вєкладавсьмь вь тїмь отже языкь учительство повинно вива-

несє або кїльє кавы, цукру, або индикя, гуску, во 2 фунты масла, прїсного меду, та Богь знає чого.

Латинскїй священник, чучючись матерїально забезпечєнимь, не бїають о ласку сєльскихь дворів. Они знають, що они и такь не остануть безь впливу на дворы черезь побожнїй матроны польскїй, котрї зновь впливають на своихь мужїв. Костєлы на Мазурахь богато та гарно вєпоажєнї; вь нихь знайдуться дорогї, богато працї коштуючї ковры, подушки, занавїски, фотєлї, свїтло, обїчаникы та другї рїчи. Менї оповїдала одна невїста, що вь мазурскїмь мїстечку Н. знаходиться дивань, дарунок тамошної дїдички-графїнї, надь котрымь она два роки зь п'ятьма своимь покоївками працювала. (Мїжь тими покоївками, робїтницями ковра була и оповїдаюча.) Дїятого не дивнїця, що на латиньскихь священникахь на Мазурахь дуже часто побачитєся гарнї, рукою гвєтованї комжї, зь дорогими бнїдами, на котрї декуды учительки або учитель народнїй кажуть вь школї складатисє малымь школярямь, а вь ихь салюнахь та комнатахь пїдбїєся бїльше жївчої роботи, анїж у нашого бїлого священствя. Все то дарунки побожныхь невїст. Часомь вєє опїрє мєжє дворомь и священникомь, а тогдї священникь старєєся впливати на простїй людь на свою сторону. Вь однїмь мїстечку дїйшло до того, що людь ухопивь дїдича разомь зь возомь, коли бнє повертав до дому, и хотїв єго топяти вь рїцї, але ц. к. жандарм прєшкочили.

Найнещасливїйшими може людями вь цїлїй Галичинї видатисє менї мазурскїй учитель. Пї-

оля оповїданя одного Русина-учителя, оыва священника нашого изь Стрыкокахь сторін, учитель не тїлько стоїть пїд надзоромь двора, але и пїд доглядомь плебанїи. Нєразь коли обї тї „гїєрархїи“ вь селї поєсварятєся, то учитель, олужачи двомь противникамь, подбїєся мїжь коваломь а молотомь, а дуже часто коли инсєкторь вь часї сьварї тыхь двохь протывнїків зїїде до села на обзорнїи школы, запитаєся перше священника а потому двора, „czy zadowolony z nauczyciela?“ — то все то скропїтєся на учителю...

Мєнє дуже давує, що до сєго часу не знайшлася бодай гороточка здорово-мысляючїй интелїгенції мїжь польскою сусїбноостєю, котра-бы зєвернула свою увагу на тую пусту, необроблену ниву, та старалася бодай трєха о просвітє свого народу. Тїи грошї, що у нась безхосєсно вєдають на интернаты псевдо-рускїй, на „Масїєгъ“ та „Kółka rolnicze“, могли-бы отатисє великимь добродїєствомь для людє мазурского, а бнє не то, що не має найменшого погляду та понятї про овое автономичнє становїще вь державї, але ще горше обрабляє свою землю, якь наш сєлянин. А що вєрта тая оусоблїност, котрої головна основа, т. є. простїй людь, тая робуча многьзначуща оила, не єсть нїчимь инчимь, якь тїлько мертвымь инвєнтаремь? Надь тїмь годїлось-бы застановити глїбше тїмь бодай здорово-мыслячимь Полакымь, котрї бажають якоїсь лїпшої долї своему людюви, своїй отчинї, та котрї не для личного хїсна та интєресу олужать справї свого народу.

—К—

влятися через виробы тематів і через ведення дискусій під час зборів. А учасники в Тернопільщині крім кількох десятків, поміж знайомих почитовців в язику руского не владіють німь добре, а одержують посади. Коли-б так уміли язики польскій, як уміють рускій, то скорше тут ушло-б. Міністер не поручив, щоб наведений вище праць були виготовлені доконче в язиці польском, ніби „urzędowym“, але щоб тільки виготовити іллі до сенсук. Поширення в нинішній добі так жива, аніж справи може відбитися не тільки на „języku urzędowym“, але на обох язиках руских. Учительство Тернопільщини бачить ту хибу дуже добре, але сиди під пресією і надаром, не може отозватися... Що-б сказав „język urzędowy“, коли-б міністер наказав тї або и инші темати виробляти в язиці німецьком?!

Б.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ Радъ державной.) На засіданні Радъ державной минулої п'ятниці закінчили розпочаті дебати надъ тарифомъ митовою давъ гр. Тафеє відповіди на інтерпеляцію пос. Менгера в справі люблянських непокоїв і заявив передъ цілою палатою, що починати до всього дали Нїмці. Рада мѣста дозволила була умовити на німецькомъ домѣ згадую табличку поета Анастасія Грина, дозволила на воєке горжество, лиш хотѣла, щобъ звъзгляду на порядокъ и спокій скорочено повернутъ зъ торжества до огорожу передъ казино. Нїмці взяли се за образъ и провокацію зъ сторони Словенцівъ, збож часисни німцї стали захоувати Нїмцівъ и вызивати Словенцівъ и зъ сего пошла звѣтний розруж. Гр. Тафеє казавъ далше, що не думає, щобъ німецькій народъ дійсно оскорбленъ палатомъ, ученикомъ, германаторомъ и уличной голоты, а коли хто домагався сатисфакції то має вѣже вѣ томъ, що поліція укарала виноватихъ. Вѣ дальшомъ урядованю теперішньої Радъ громадской вѣ Люблянѣ не видати гр. Тафеє ніякої небезпечности нї на тепер нї на будуще. — По сій відповіді графа Тафеєго розпочали дебати надъ тарифомъ митовою, котрихъ конецъ вже звѣтний читателямъ. Тутъ мусимо ще додати, що за внесенемъ Заса голосувала ціла лѣвица, клубъ Корининого, демократи и антисемити. Зъ рускихъ посольствъ голосували за внесенемъ Заса лиш пос. Ковальскій; прочі чотири рускі послы голосували за внесенемъ Грохоловского. Зъ польскихъ посольствъ 17 отлучились відъ голосування; зъ чехихъ здержавої відъ голосування лиш пос. Вахатий и два другі не були зовсімъ присутні на дебатѣ. Противъ Либавера, котрий голосувавъ зъ лѣвицею, мало запановати велике розъярення и большість парламентарна доказує ему, що він не повиненъ вѣ большѣ належати до правихъ.

(Безпротестова позичка для Стри.) На вечірнімъ засіданні Радъ державной дня 17 о. м. внесло правительство предложение о безпроцентовой позичці для мѣста Стри. Правительство постановило дати 350.000 зр. властителямъ реальною, що потребують помочи на отбудоуванне погорѣвшихъ домѣвъ и 50.000 зр. для громады мѣста Стри на видати потрібній для регуляції мѣста. Разомъ отже предлагає правительство 400.000 зр. Сума та має, почавши отъ 1 сѣчня 1891 р., сплатити ся по найбільшій вѣ десяти рѣвнихъ ратахъ рѣчнихъ. Запомога та має платити ся або за цивильною порукою або за порукою громады, а залагаючи рату мѣсту стягати ся вѣ дорож административной. Вѣ комісії бюджетовой реферувавъ оу справу пос. Сѣнгаевичъ. — Вѣ мотивахъ до сего предложена сказано, що на подставѣ урядового сконстатована згорѣло вѣ Стри дня 17 сѣчня с. р. 390 домѣвъ до мешканя и 450 иншихъ будинковъ а около 900 родинъ не могли нічого большѣ уратувати якъ само лиш житє. Шкода отъ пожари важитоя межі однимъ до два миліони. Та несправедливо шкоди походитъ зъ отси, що дійстия шкоди не можна ушукати сконстатувати. Після справозданъ намістника мѣста Стри не естъ ніякъ вѣ силѣ само собі помогти и для того потребує помочи правительства. Пос. Гавнеръ домагався вѣ комісії 500.000 зр. запомоги, зъ котрой 50.000 мали-бъ бути призначені на безвзвротній запомоги.

Заграничній Державы.

Нѣмеччина. Справа наслідства баварского престола займає теперъ вѣ высочайшій степені цілу Нѣмеччину. Розходится головню о то якъ залагодити теперъ ціле дѣло наслідства, чи узнати божественного брата покойного короля, Оттона, королемъ и установити вѣ его имени регентію, чи змѣнити дотеперішній законъ конституційный и выбрати иншого короля а вѣ сѣмъ случаю кого? Чи князя Лейпцигска, чи его сына, чи кого иншого? До всего того копошту причинилося ще и дуже велике негодованье вѣ народѣ, викликане трагичною смертю кор. Людвика II, що надзвичайно утруднило становище министерства. Говорять, що министерство дуже хибно поступило собі в справѣ усунення короля и ледве чи устоитоя. Зъ другой стороны знову даються чути голосы такъ вѣ самій Баваріи якъ и вѣ загаль вѣ Нѣмеччинѣ, а особливо вѣ Берлинѣ, що теперъ пора рѣшати, хто має краємъ управляти. Рѣшуче залагодженье баварского наслідства наступити може вже и вѣ недалекій

часѣ, але поки що, треба було конче установити регентію и длитю то, ще дня 15 о. м. збиралася була вѣ сѣмъ цѣли баварска палата панѣвъ на нараду. На засіданні збиралося того дня 49 членѣвъ, а мѣжъ тими сѣмъ князівъ зъ родини королевской, всѣ министри и два епископы; намістникъ Альзація и Лотарингій, кн. Рогенльогер, гр. Гольнштайн и крыл. Делигеръ. Вѣ палатѣ наотала велика сензація, коли явився гр. Гольнштайн, о котромъ всѣ теперъ говорять, що він овиимъ поступованемъ довѣвъ короля до розпущки. Бѣло то чоловікъ високого росту, зъ рудавимъ волосемъ и досить грубыми чертами лица. Коли вже всѣ позасѣдали, промовивъ президентъ палаты, гр. Франкенштайнъ и згадуючи коротко про пок. короля сказавъ: „Нашою задачою естъ теперъ поспрати воїми силами регента вѣ выконуваню его тяжкихъ обовязковъ“. Про короля Оттона не згадувавъ ані сломовъ. Оттакъ отчатавъ министр Люцъ писмо регента, закликаючи палату панѣвъ, щобъ она ухвалила и затвердила регентію. Франкенштайнъ поставивъ опѣлю внесенє, щобъ выбрати окрему комісію для справы регентіи. На нарадахъ тої комісії могли-бъ бути всѣ члени палаты, але они мусѣли-бъ зъобовязатися держати все вѣ тайні. Палата згодилася на то и выбрано комісію зъ 12 членѣвъ и двоухъ заступникѣвъ. Министръ Люцъ обѣцявъ дати вѣ комісії волю поновленю, а коли-бъ палата хотѣла, щобъ тѣ поновленя були подані на повнѣмъ засіданню, то могло-бъ то лиш тогды наступити, коли-бъ се засіданье було тайне. Палата згодилася приймати поновленя вѣ комісії.

Черногора. Коли на цѣломъ балканскомъ півостровѣ кипить и шумить якъ вѣ кратерѣ якого вулкану, одна Черногора держитоя спокійно и зъ далека отъ всякой племенной и національной борби. Она коротає разумно зъ мира, заводить у себе нові порядки и организує у внутрі, щобъ, коли приде отпочивна хвиля, виступити отъ тымъ большю рѣшимостю. Отъ часу до часу лишъ высюває она свои шуцала, щобъ провѣрити якъ стоять справы вѣ си оубѣдѣвъ. Недавно тому перебувавъ вѣ Константинополѣ князь черногорского, кн. Караджорджевичъ и бувъ тамъ на аудієнціи у султана, а потому и одержавъ великій ордеръ междіе. Сему побытови кн. Караджорджевича вѣ Константинополѣ не приносуєтъ вправдѣ жадного значеня политичного, однакѣ трудно допустити, щобъ князь предпринимавъ подорожъ лишъ чисто етикетальну и одержавъ за то ордеръ. Може бути, що та подорожъ князя, коли вже не отояла вѣ жадній звязи зъ великою политикою, то може зъ тымъ непорозумѣнемъ, яке проявилось було недавно мѣжъ Портою, а Черногорію зъ причини спорѣвъ пограничныхъ. „Pol. Corr.“ доносить имено, що непорозумѣнье вышло зъ того, що Черногора обсаджуючи область Колшаръ мала допустити на жителей магометанского вѣроисповѣданя великой оторогости. Сему однакѣ заперечило заравъ черногорское посольство вѣ Константинополѣ а и самъ князь рѣшучо заперечивъ такой ложній вѣсти. Отъ сего часу непорозумѣнье мало устати. Може одже бути, що вѣ звязи зъ сѣю справою отояла и подорожъ кн. Караджорджевича до Константинополя. — Для внутрішнихъ обставинъ Черногоры суть велика вага переговоры, які ведуться теперъ отъ курією римскою вѣ справѣ заключеня конкордату отъ Римо. Секретарь князя Сундечичъ и монсиніоръ Фондини выготвили вже проектъ, котрый має упразднити уразу католической церкви вѣ Черногорі; имено має бути антиварка епархія отдѣлена отъ скодарской и вынесена до самостоятельного архієпископства, котре буде удержувати Черногора. Конкордатъ має забезпечити католикамъ повну свободу вѣ князѣвствѣ. Дотычний актъ предложено вже вѣ Цетини и вінъ має вже — якъ доносить „N. fr. Presse“ — бути незадовго подписаній.

Болгарія. Болгарское собрание конституционованіе приступило до ухвалы адресы до князя. — Отъ довшого вже часу удержуєся криза вѣ болгарскомъ министерствѣ вышшовша зъ якогось непорозумѣнья межі министромъ правосудія, Радославомъ, а шефомъ кабинету Каравеловомъ. Русской газетѣ посвящаютъ се непорозумѣнье вѣ той способѣ: Якъ звѣстно узвизали були болгарскій власти русской офицера Набокова за заговоръ зроблений вѣ Бургасѣ на життя князя болгарского. Русской посольство отнесло отже до болгарского правительства отъ завѣзанья, щобъ они Набокова удержали. Президентъ кабинету, Каравеловъ, не порозумѣвшій впередъ отъ министромъ правосудія, Радославомъ, приказавъ Набокова удержати и зъ сего вышшовъ споръ межі обома министрами о компетенціи а Радославъ подався бувъ до димісії. Князь однакѣ и доси ще не прийнявъ его димісії. Зъ сѣмъ доносить до нѣмеческихъ газетъ, що на случай дѣйстия кризы болгарского кабинету не наступити мимо того змѣна дотеперішней политики. Що естъ властиво причиною згаданой кризы трудно отгадати; здаєся, що вѣ сѣмъ справѣ муонитъ ще и якась инша рѣчь отгравати ролю, якъ саме непорозумѣнье межі Каравеловомъ а Радославомъ, бо побѣла відомостей газетъ за граничныхъ болгарскій послы старались погодити обоухъ министровъ и — якъ „Politik“ доносить, се имъ зовсімъ удалося, а криза мимо того тревала. Рѣвно же не знати якъ стоять справа Набокова, бо болгарскій газетѣ выходячій вѣ Бургасѣ розказують, що сѣлство ведене вѣ справѣ заговору выкрыло важній моменты обягаючи Набокова. Говорять такожъ, що Радославъ жадає змѣни цілого кабинету, але щобъ зѣбавъ лишъ Каравеловъ. Ходять такожъ вѣсти, що князь має покликати до кабинету Стоянова и д-ра Страноного. — Яко доповненье до исторіи выборовъ вѣ

восточной Румелии подаютъ болгарскій газетѣ обширній звѣстки про убійство священника Чолакова панковистами або т. зв. партією русской вѣ мѣстоности Хаджи Елеетъ. Для оконотатованя правды историчной не можемо тутъ проминути коротко поданіе вѣсти о сѣмъ фактѣ черезъ „Новый Проломъ“. Партія болгарскій чей-же не отоять вѣ ніякій звязи отъ справы галицкихъ Русинѣвъ и нема вже зовсімъ ніякой подставы перекручувати факты историчній, котрі можуть лишъ выродити фальшиве понятье справы вѣ читачѣй публици. Таке перекручуванье историчной правды дастся хіба поновити якогось намъ непонятною злобою або дѣланемъ якогось сѣлного орудія вѣ користь когось третого. „Нов. Проломъ“ доносить о сѣмъ фактѣ вѣ ч. 342 зъ дня 7 (19) о. м. такъ: „Привѣстительная партія вѣ Хаджи Елеетъ вѣ Румелии, опасался выбора популярного священника оппозиціониста Чолакова вѣ народное собрание, убила его вѣ день выборовъ и огломила своего кандидата послѣмъ безъ всякихъ формальностей, а даже безъ голосованія.“

Послухаймо-жъ що о томъ самѣмъ фактѣ говорить болгарска газетѣ „Независимостъ“, котре „Нов. Проломъ“ вѣ ч. 337 захвалює якъ одну зъ тыхъ, що „отстаиваютъ славянскую идею“. Газетѣ ся не естъ правительственной, але выдають ей люди зъ теперішней партіи, т. зв. правительственной, котрі держатоя крѣпко своего народа. Подючи отже некрологъ Чолакова вѣ черныхъ обводкахъ газетѣ пытає: „Защо пошъ Ангелъ (Чолаковъ) да падне днесъ?“ и отповѣдає: „Пятайте русската дипломатию, чуйте что говорятъ рускі агенты, прочитаете разнітѣ вѣзванія и оставления на продаденіи реакціонеры, нарѣчени Цанковисти и лѣжливы отъединити! А далше каже: „Водитель на това ѣзаклятие (заговоръ противъ Чолакова) е былъ нѣкой си Никола Гатевъ, личность тьма и нищожна; другаръ на русскіи шпионинъ Тодорова — убийца на дѣда Райча“. Газетѣ кончатъ некрологъ Ангела Чолакова слѣдующими словами: „Вѣчна ти память народній мученик! Легка ти прысь! Поклонъ на дѣда Райча“. Кажі му: „и азъ падаю отъ русскіи рубля!“ Подобный горячій некрологъ поєвчає Чолакову и урядова „Търновска Конституція“. Чи такъ отъзывалось-бъ органы правительственной партіи о „оппозиціонистѣ“ най самі читателѣ осудятъ.

НОВИНКИ.

— Загальний збѣръ членѣвъ товариства Бурсы св. Іоана Хрестъ. вѣ Дрогобычи отбудеся дня 29 л. червня с. р. о год. 3 по полудни вѣ сали Радъ мѣской, на котрый вѣйхъ П. Т. членѣвъ и до товариства выдучити намірнучихъ запрошуєся. Порядокъ дѣвний: 1) Отчитанье протоколу зъ послѣднего збору; 2) Справозданье о станѣ товариства; 3) справозданье касіера и провѣренне рахункѣвъ; 4) внесеня членѣвъ; 5) выбѣръ предѣдателя и Выдѣлу; 6) принятые вклады и новыхъ членѣвъ. — Отъ Выдѣлу вѣ Дрогобычи д. 16 червня 1886. А. Торонскій.

— Вѣ справѣ утравизму вѣ школахъ середныхъ надбѣлала вже краковска Академія наукъ Выдѣлови краковому свой поглядъ на рѣчь и высказалась рѣшучо противъ утравизму. Краковска академія мотивує се тымъ, що утравизмъ вѣ школахъ середныхъ не перейшовъ вѣ жадній край пробу доовѣду. Завоужено лишъ вѣ Нѣмеччинѣ школы утравквотачній, щобъ тамъ нѣмцята Поляковъ, а вѣ Россіи, щобъ ихъ знову русифицирати. Проф. Малецкій же не має на цѣли ручити вѣ Галичинѣ школы польскій. Ототачній результатъ науки вѣ школахъ утравквотачныхъ мусѣвъ бы обнизитися, а оба языки краєвъ такъ-бъ пошѣшались, що молодѣжъ жаднымъ не говорила-бъ добре. Зъ сѣмъ отже взглядовъ Академія наукъ не допускає заведеня утравизму вѣ школахъ середныхъ.

— Отыртыє читальнѣ вѣ сѣлѣ Носовѣ, пов. Чортковскому, отбудеся дня 28 л. червня о год. 3 по полудни. На се торжество запрошуютъ основателѣ всѣхъ народоловѣвъ. — А. Череминскій.

— Повѣтовъ „Народній Торговль“ организують ся вѣ трѣхъ повѣтахъ. Вѣ Сяноку буде вже „Нар. Торговль“ откритъ дня 15 л. липня с. р. Дня 17 л. с. м. отбулося тутъ зборы рускихъ патріотѣвъ Сяночского, на котрыхъ выбрано Советъ управляючій. Головою Советъ выбрано о. крыл. Череминка, его заступникомъ д-ра Искрицкого, а директоромъ выбрано п. Стефана Лабаша, демісіонованого чиновника „Общего рѣлья. кред. Заведенія“. Щобъ приокорити загадане дѣло, закуплено у одного зъ тамошнихъ кушѣвъ цѣлый склепъ зъ урядженемъ. Такожъ вѣ Бережанѣхъ и Сокаляхъ организуютъ такій повѣтовъ Торговль. Витачи радо тѣ проявы житя нашихъ патріотѣвъ на провинціи, засылаємо имъ отъ себе зъ широго сердца покланіе: „Щастѣ Боже“!

— П. Иванъ Илюменю, адвокатскій конципientъ вѣ Станиславѣ, одержавъ д. 7 о. м. вѣ краковскомъ университетѣ степень доктора правъ.

— Маршалками Радъ повѣтовыхъ затвердивъ пѣсаръ пп.: Тадея Желеховского вѣ Равѣ руской и Іосифа Шелинского вѣ Богородчанѣхъ. О. Алексѣй Заклянский затверджений якъ заступникъ маршала повѣтового вѣ Богородчанѣхъ.

— Перенесеніе. Министръ правосудія перенѣсъ нотаря п. Айталю Лукашевича зъ Солотвины до Гвѣзда.

— Жидѣвска школа промыслова имени М. Бернштайна у Львовѣ числитъ 239 учениковъ. Вѣ школѣ той училися сего року 24 краєвѣвъ, 24 маларѣвъ выѣсокъ, 16 шевцѣвъ, 24 золотникѣвъ, 11 маларѣвъ поковыхъ, 5 ланерникѣвъ, 12 олюарѣвъ, 12 бляхарѣвъ, 11 рымарѣвъ 11 отоя-

рѣвъ и 9 годинникѣвъ. Мы бы дуже були радѣ подати справозданіе зъ стану христіанскихъ школъ промысловыхъ — але отъ тымъ годѣ якоє подыбатися. Якъ поде такъ далше, то будемо мати ремѣониками самыхъ жидѣвъ.

— Причина отгнѣвъ вѣ Жидачевѣ одного тыждня ажъ 7 разѣвъ огнѣ. Воѣ подѣрѣвали, що огонь мусѣвъ хтоє подклади. Щобъ выкрыти фактичный станъ рѣчей, выѣхавъ агентъ львовской полиціи, п. Тайхманъ, до Жидачева перебравшійся за пекаря и выслѣдивъ тымъ способомъ, що подпалачами були жиды Давидъ Шенкеръ и Егелъ Ратнеръ. Шенкеръ отзначився бувъ при гашеню первого огню такъ, що ему удѣлено ремунерацию именовано его провизоричнымъ начальникомъ огневой сторожи. Се его такъ заохотило, що вінъ постановивъ добитися овиими заслугами до того, щобъ его именовано ще начальникомъ тої сторожи. Щобъ отже мѣгъ ще лѣпше отзначитися вѣ гашеню, взявоя на хитрый способъ и подпалювавъ дома. Цѣкавою естъ біографія его опѣльника Ратнера. Сей жидокъ переначувувавъ первѣбно горѣнку до мѣста, доки ажъ пропинаторъ не зробивъ его овиимъ сторожемъ. Тогды то чередъ 18 роками убивъ вінъ одного селянина за то, що вінъ переносивъ горѣнку до мѣста. Убійство се выкрылось доперва теперъ. Обоухъ жидѣвъ узвизено.

— Парализъ карку. Вѣ Кьостернайбургу коло Вѣдны, де отаціує львовской полкъ (бар. Рингельштаймъ ч. 30), проявилася межі тамошними воиками мало знава доси епидемія, звѣстна лѣкарямъ подъ назвою Meningitis cerebri spinalis або парализъ карку. Слабѣотъ та проявляєся запаленемъ мозкового болонки и отрижнія хребтового зъ тифовидною горячкою. Епидемія та проявилася ще зъ початкомъ сего мѣсяца и прибрала вже такъ великій розмѣры, що доси занеуждало вже 188 людей. Що естъ причиною сѣи епидеміи трудно знати. Лѣкарѣ думали зъ разу, що причиною естъ нездоровя вода зъ керницѣ вѣ тамошній касарни. По хемичномъ розборѣ тої воды, показалося однакѣ, що вода зъ керницѣ естъ зовсімъ здорова, а скорше може бути причиною нечистота воды вѣ охабахъ подъ мѣстомъ, котрі не мають доброго бытливу. Епидемія переносилась вже и на людей цивильныхъ и проявилась навѣтъ вже и у Вѣдні, куда перевезено хорыхъ воикѣвъ. Отъ 9 до 12 червня померло тамъ 12 ообѣвъ а зъ тыхъ 10 дѣтей и двѣ старшій особы. Воики занеуждали на парализъ карку, жалуются вѣ першихъ початкахъ на великій болѣ головы, достають оттакъ сильну горячку и напоследѣкъ парализъ вѣ карку. Минулої п'ятниці отдано до шпиталю знову 25 воикѣвъ, занеуждавшихъ на парализъ карку.

— Зливы. Дня 15 о. м. прибула вѣ рѣцѣ Свѣчи вода такъ сильно, що позвалила поля вѣ Вѣдѣжи, Пацыковѣ, забрала попу и стайню вѣ Кушлявчыхъ, збрала мѣстокъ на границѣ Выгоды и Пацыкова и урвала 140 метрѣвъ цѣсарского гоациціи мѣжъ Выгодѣю а Мизуземъ. Крѣмъ того залила рѣка Свѣча кѣльканайцѣй домѣвъ, паровый тартакъ вѣ Выголѣ и забрала 6000 штукъ трамвѣвъ. Такожъ рѣка Быстриця вылила була д. 15 л. с. м. дуже сильно и наробила много шкоды, позрывала мосты и гати, а вѣ Пневѣ и Фитковѣ забрала 5000 шт. трамвѣвъ.

— Подвышеніє цѣны вѣзды на звѣзничныхъ. Зѣлѣзница Кароля Людвика подвысѣшила вже цѣны вѣзды и транспорту, а то само, здаєся, хоче зробити и звѣзничія транспортальна. Она вже заповѣла отъ 1 л. липня с. р. подвысѣшеніє цѣны билетѣвъ абонаментовыхъ и билетѣвъ 1 ои класѣ.

— Пання Ольга Гладковичѣвна, студентка учительской семинаріи, жертвовала изъ своихъ стипендіи до фонду на бѣдныхъ учениковъ руской гимназіи 1 зр. Приймаємо отъ подякою сей ширій даръ. — В. II.

— Конкурсы. Выдѣлъ краєвій оголошує конкурсы на три стипендіи по 1000 зр. для тыхъ, що укончили студиі вѣ университетѣ, политехницѣ або вѣ академіи штукъ красныхъ вѣ Галичинѣ и хотять отдати ся спеціалнымъ студиамъ за границѣю. Речинець для подавъ до 2 л. сѣрпня. — Статропигійскій институтъ оголошує конкурсы на стипендію им. б. п. Каролины Глинецкой на 105 зр. рѣчно для правникѣвъ. Речинець до 5 л. липня с. р. — Вѣ Радѣ повѣтовѣй вѣ Снятынѣ опорожнена посада секретаря отъ платнею 700 зр. и вѣольнымъ помешканьемъ. Поданіе вносити треба до 15 л. липня.

— Стипендіій запомоги по 25 зр. зъ фонда „Третього мая“ надавъ управляючій Советъ „Народного Дому“ Лазарю Бодраруковѣ, уч. VI класѣ руской гимназіи и Григорію Гриниковѣ, уч. IV кл. гимн. вѣ Перемышлѣ.

— Дрѣбній вѣсти. Громадѣ Сковятинѣ, пов. борѣвского и громадѣ Криница дарувавъ цѣсаръ зъ приватныхъ фондѣвъ по 100 зр. на будову школы а громадѣ Глѣбѣвъ, пов. скалатского, 100 зр. на будову церкви. — Послѣдними днями упали вѣ Татрахъ коло Закопаного огнѣ. — Вѣ британской Колумбіи выгорѣло д. 14 о. м. до тла цѣле мѣстечко Ванкуверъ. Около 1.000 ообѣвъ бѣвъ даху и хлѣба; шкода выноситъ около 10 миліонѣвъ зр. — П. А. Лисевичъ, адвокатскій кандидатъ, родомъ зъ Садова, одержавъ на львовскомъ университетѣ степень доктора правъ.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Позволеніє до пошты конкурсового одержали оо.: Теофилъ Лавровскій, сотруд. вѣ Тернополи; Іосид. Глинскій, сотруд. вѣ Илавѣ; Петро Богачевскій, завѣд. вѣ Гарбузовѣ; Петро Шанковскій, сотруд. вѣ Голобутовѣ; Евг. Павлусевичъ, завѣд. вѣ Бурасѣ; Корн. Со-

ловский, пар. в Перемишлянах; Сильв. Богачевский, зав. в Манасов; Ернст Кмицкий, оотруд. в Могильниця.

Увольнение от конкурса. Испытание одержав о. Лука Пытаник, кан. в Стремилчу.

Отпустку для поратования здоровья одержали оо.: Авт. Вобикович, пар. в Студенці, на мѣсяц, и Дан. Крушка, пар. в Подборцах на 6 недѣль.

Вѣсти зъ Епархіи Перемишской.

Канон. институту на пар. Лашки мурован, дек. старо-обльского, одержав о. Иларіонъ Туна въ Замѣхова, а завѣдатель Лашокъ мур., о. Северинъ Коростеньский, переѣханный на завѣдательство до Замѣхова, дек. порохишского.

Отпустку для поратования здоровья одержали оо.: Іоанъ Венгриновичъ зъ Далекого на 5 недѣль; Вакт. Киверовичъ зъ Жапалова на мѣсяц; Іосифъ Гладимовичъ зъ Дрогомышля на 6 недѣль.

Вѣсти зъ Епархіи Станиславѣвской.

Канон. институту на Григоріевъ, дек. буцацкого, одержав о. Ярошавъ Бачинский.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

Антонина зъ Блонскихъ Головацка, жена на чальника повѣтового суда въ Нижанковичахъ, упокоила оя д. 9 л. червня с. р. Вѣчна їй память.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

„Ириль и Методій“, писмо мѣсячне для народа. Письма сего вышли уже 4 и 5 число за дѣтень и май и мѣсяць въ ообѣ: Житѣ св. Кирила и Методія, III. — Палестина III. — Господи Боже помози, а ты небоже не лежи. — О олуханю Слова Божого. — Мудрїя реченя Франклини. — Мисіонеры. — Демостенесъ. — Огвага и притоміють. — Пренумерата сего мѣсячного письма коштуе рѣчно 2 зр., повѣрчно 1 зр. Пренумерату приймае Администрація въ Ярославль ч. 23.

„Quodlibet“ хоръ мужескій изъ народныхъ украинскихъ пѣсень складъ Никола Лисенко. Подъ такимъ заголовкомъ выйшовъ VII выпускъ „Библиотеки музыкальной“ и коштуе 30 кр.

НАДОСЛАНИЕ.

За кілька крейцаровъ шо день можна основно прочитати своє тѣло и запастись тѣмъ способомъ цѣлому рядови хоробъ, котрі выкликуе розстрой органѣвъ отживающихъ (запоръ, недуги желудка, печѣнки и жовчи, геморойды, напоръ крови, бракъ апетиту и т. д.). Мы думаемо уживанье швайцарскихъ пугулокъ антикари Р. Брандта, можна достати въ коробкахъ по 75 кр. въ аптекахъ. Треба лишь добре уважати, чтобы каждая коробка мала за етикету білий хрестъ на червономъ поді и подіицѣ Р. Брандта.

РОДИЧЪ

желаючи мати на часъ ваканцій учителя для дѣтей школъ людовихъ, можуть одержати его зъ помѣжъ учениковъ семинаріи учительской у Львовѣ. Удаватися въ оїй справѣ можна до о. Стефановича, катихита (улиця Рука ч. 3), най-далше до конца червня, подаючи заравномъ обвязку того учителя и выскѣсть его платы, и приносячи пару гульденѣвъ на дорогу. 1-3

Ц. н. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневному

5% Листы Гипотечный

1678 24—? якъ такожъ

5% Преміованіи листы Гипотечный

Порученія зъ провинціи выконуе отворотною почтою безъ провизіи.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручает 1563 164—?

Спеціальности и универсальныя средства, французскіи и иншіи, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншіи фирмы оповѣщуваніи.

ЗВЕРТАЕМО УВАГУ

поважаною П. Т. Публики на нашъ богато заосмотренный складъ практичныхъ и люксовыхъ товаровъ галантерейныхъ. Услуга скоро при низкихъ але ставныхъ цѣнахъ. Заоволенія зъ провинціи выконуются отворотною почтою. Закупленіи у насъ товары вымѣняемо съ наибольшею охотою. 4-5

Késmarky & Illés

Magasin au bon Marché.

Львовъ, ул. Театральна ч. 1-2.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславѣвъ, Перемишля, Тернополи, Дрогобычи и Коломыи

поручает до высылки зъ своихъ богато и въ добрый товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино въ барылкахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; также дешевѣе по 70, 60 и 50 кр (барылка зачислѣна 50 кр.). Въ фляжкахъ отъ 50 кр. почавши за фляжку и выше.

Мѣлъ пшеничный славно зѣтеного выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.; 1/2 фляшки 45 кр.

Капа въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышѣнной цѣны.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Осетъ найвысша сесенія по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру дается 30 литрѣвъ воды мягкой, чтобы достати осетъ звычайный, прѣсмыи и сильныи.)

Свѣтло звычайное просто зъ фабрики въ скринкахъ почавши отъ 30 кильо, 1-е по 44 зр. 2-е по 44 зр. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Apollo“ по 100 зр. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту.

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за кильограмъ.

Свѣтло съ вытисненными и крашенными озадами рѣзномъ величинами, почавши отъ 3-сугоновыхъ до малыхъ шестѣвъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта

Горѣлки рѣзного рода. Сливки угорскіи, повилы, горѣлки волоскіи и турецкіи, миндалы, розинки, финги, дактиль, аранцины, сардины росейскіи и т. д. 1648 7-0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волоскіи по 36 кр.; 7 1/2 ручковой дошпй по 40 кр.; 7-ручковой волоскіи бракованіи по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при облизжающихъ оя попыткахъ въ школахъ народныхъ подает до вѣдомости Свѣта. Радъ школьныхъ, Вѣч. священниковъ, катехитѣвъ, учителей въ родичѣвъ, шо книжки наклады товариства, призволеніи Кр. Радѣю Школьнымъ на преміи для учениковъ, красно оправленіи, можна набути въ канцеляріи товариства при ул. Скарбѣвской ч. 2 по слѣдующей цѣнѣ:

Ластѣвка	20 кр.
Добре роби, добре буде	17 "
Розказы про силы природы	20 "
Оповѣданія о житіи св. Бориса и Глѣба	20 "
Повѣстки для дѣтей	25 "
Сестра	15 "
Байки	22 "
У пропастъ дорога ховзка	28 "
Зоря	22 "
Исторія Руси Ч. II	23 "
Исторія Руси Ч. III	28 "
Звѣрята шкѣдны и пожиточны	42 "
Паша, душа въ господарствѣ	35 "
О користѣмъ ужитку неужитковъ	22 "
Де шо про здоровье	20 "
Житѣ св. Кирила и Методія	22 "
Ленъ и конопль	24 "
Рогата худоба	45 "
Про живошлоты и лѣсы	20 "
Кривошисага	22 "
Веніаминъ Франклинъ	16 "
Молитвенникъ народный (въ звычайной оправѣ)	20 "

въ лучшей оправѣ:

а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду 25 кр.

Всякїи заоволенія выповняють ся скоро и точно.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, шо Высокоповажанный отцѣ духовный уряджуютъ при церквахъ хоры, прото поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНИЮМЪ (або ФИСГАРМОНИЮМЪ) ДО УЧЕНА СПѢВУ.

Высокоповажанный п. прѣс. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего выробу и може дати Высокоповажаннымъ отцѣмъ духовнымъ о томъ дже пожиточный инструментъ найлѣпшу информацию. Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Даетъ также на раты.

1661 99—?

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКИЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

Медицинскій мыла MAX FANTA

Einhorn - Apotheke P R A G.

Выпробованіи и порученіи лѣкарями.

Фанты мыла ихтиолове, противъ червоности лица, нося бургундского (Rosaes Aene), свербячихъ лишавъ; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанскіе мыла (мыло рутево) противъ сифилису и насѣжитѣвъ 1/4, штуки 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гостѣве и ревматичне выпробованіи и скорой силы. Цѣна 1 зр. — Мыло зъ мазн противъ коросты, луски, потѣвлючихъ ногъ и т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицериново, лекше, для дамъ и дѣтей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекціи 35 кр. — Мыло сѣрковѣ противъ угрѣвъ, веснянокъ и нашкодныхъ высыпокъ, 35 кр. — Мыло жовтѣе противъ лусокъ на головѣ и на подлѣшенѣ нашкобка, 35 кр. — Мыло жовтѣе на волосѣ, 35 кр. — Мыло зъ зѣла озживляюще системѣ нервовъ, 35 кр. — Мыло глицериново, найлѣпше мыло туалетовѣ 25 кр. — Мыло бензое на посѣданье шкѣры 40 кр. — Мыло вазелиново цѣна 40 кр. пріятне до щоденного ужитку. — Мыло мазево-сѣрковѣ противъ упорныхъ недугъ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксовѣ противъ нечистоты нашкобка, веснянокъ, остудѣвъ, цѣна 35 кр. — Мыло камфоровѣ на отморозженѣ, посѣданье рукъ и т. д. цѣна 35 кр. — Мыло нафтолеве противъ всякого рода недугъ шкѣры, цѣна 50 кр.

Можна достати въ всѣхъ аптекахъ у Львовѣ: въ антицѣ д-ра Кароля Миколая и ант. Зигм. Рукера; въ Борщевѣ: ант. М. Немеческого; въ Долинѣ: ант. І. М. Фрауеншлѣра; въ Ясѣ: ант. Ромуальда Палла; въ Краковѣ: ант. Е. Штокмара, Е. Радлера, Ф. Градевского, Іос. Францишского и въ ант. Ковет. Вишневекого; въ Краковѣ: ант. А. Сѣлецкого; въ Рашевѣ: ант. А. Карпинского; въ Солотвинѣ: ант. І. Гоголи; въ Старѣмъ Сачинѣ: ант. А. Карпинского; въ Тарнобѣ: ант. І. Рейда; въ Войничу: ант. Кароля Нодекого зини; въ Збаражѣ: ант. І. Круга. 1582 17-62

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медѣвниковъ и сухариковъ, выходящя „медѣвника гигиеничного“ въ Ярославѣ.

Партію гигиеничныхъ медѣвниковъ выробу Вашою фабрикою одержавъ, я пробовавъ сей медѣвникъ въ шпиталѣ раненыхъ жовнѣрѣвъ сербскихъ, котрыхъ въ моѣмъ шпиталѣ мавъ я якъ разъ 425, а въ тяжко раненіи. Головно сымъ роздѣловано тѣ медѣвники и то тогда, коли сѣ тяжко раненіи не могли травити найлѣкшихъ и найлѣпшихъ стравъ, роздѣлованныхъ въ шпиталѣ — по короткѣмъ часѣмъ доставали здоровый апетитъ и охоту до їды, жолудокъ и найлѣпше хорыхъ раненыхъ, оперованныхъ пріймавъ сей медѣвникъ, раненіи приходили до силъ, доброго и здорового выгладѣна, а шо также я спостерѣвъ, шо въ насѣдокъ сего медѣвника функція жолудково-кишкѣвъ зовѣмъ регулювалися.

Раненіи и оперованіи называли Вашъ медѣвникъ польскимъ хлѣбомъ и скоро я войшовъ до салъ раненыхъ, кликано зѣ всѣхъ сторонъ, чи нема вже больше того польского хлѣба, шо намъ додае силъ и житя.

То спонуква мене просити о безплатночн высылку новою партіи зѣ 600 штукъ. За першу посылку дякую Вамъ — дже богато хорыхъ вымарившихъ, умизерованныхъ въ насѣдокъ ранѣ, операніи и хорѣвъ жолудковыхъ завдячу сему средству, котрому мушу приписати свойства лѣвѣе, повереніе до своихъ силъ — бо коли тяжко раненіи и оперованіи не могли пріимати нишою поживы, ѣли сей медѣвникъ, бѣвъ бѣвъ ихъ одинокою поживою, поправлявъ процѣсъ травленія и приводивъ жолудокъ до того стану, шо могли оттакъ жити и другими стравами.

Дѣйстви повинѣтъ-бы каждый болѣшій шпиталѣ именно хирургичный уживати сего медѣвника яко поправляюще-лѣвѣе средство. (Печать.)

Д-ръ Ромуальдъ Далльмаеръ в. р.

Шесть шпиталю войскового въ Нишу (Сербія).

Нимъ 14. Цѣтня 1886.

Медѣвникъ гигиеничный Л. Чиньского въ Ярославѣ можна достати у всѣхъ торговыхъ корѣвнихъ и антикахъ по 20 кр. за штуку.

Два медалѣ и дипломъ гоноровый на выставкахъ красивыхъ.

І. Н. СПОЖАРСКИЙ

рукавичникъ и бандажистъ

у Львовѣ, при улицѣ Галицкой подъ ч. 20.

Рукавички ручной работы власного выробу, зъ добрыхъ шкѣрокъ гласовъ, дунѣвскихъ, сериевыхъ, козловыхъ, оленевыхъ, пошдиомъ шитъ и сѣбенованъ.	Суспензоріи. Пачохи эластичныи на корчѣвъ жилы.
Гарнитуры оленѣвъ противъ ревматизму.	Подушки гуми-эластичныи рѣзныхъ фасѣвъ.
Панталоны оленѣвъ до коншонъ їды.	Обойчики для священниковъ.
Простирала досевѣ и оленѣвъ.	Краватки и шалики мужескїи, найновѣйшіи.
Подушки саяновѣ и архѣвъ.	Шапки поковѣи и подорожнїи.
Торбы подорожнїи.	Шейки гуми-эластичныи и матеріальныи въ великомъ выборѣ, найновѣйшіи.
Бандажъ ругтуровый и цуиковый.	Корсеты парискїи въ великомъ выборѣ.
Полсы на жолудокъ и огрѣвачѣ.	Раматка на выпуклѣ лопатки.

Рукавички выроблю на замовленіе найпарѣдѣйшій посѣлъ новѣшихъ парискихъ взрѣзѣвъ, якъ такожъ оправаляю подушки газетованїи гладко або въ бѣзѣ, посѣлъ найновѣйшого густу. 1637 1-6

Поручаю П. Т. Публицѣ артикулы въ родахъ добѣрныхъ, по низкихъ цѣнахъ.

Замовленія высылаются отворотною почтою.

ОДИНОКО ВЫКЛЮЧНЫЙ ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ТАПЕТЪ

поручает зѣтняя фирма

І. ЭРГЕНСА

у Львовѣ подъ числомъ 4 улицѣ Собѣского

великий выборъ найновѣйшихъ тапетъ зъ перворядныхъ фабрикъ французскихъ, англійскихъ, американскихъ и чеськихъ въ цѣнахъ дже узнѣреныхъ.

Пробки обймаючи больше якъ 3000 взорѣвъ тапетъ находячихся на складѣ съ означеньемъ ихъ цѣны, высылается на каждое завѣзванье. 1673 3-6

Признану загально найлучшу

Масу до запусканя подлогъ

поручаютъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1681 71-0

Перепродучимъ даемо отповѣднѣи ратѣвъ.

Лѣчебница Льѣвска

илицѣ Академичкїи ч. 1.

Щоденна ординація безплатна для убогихъ хорыхъ.

Сани	Отдѣлъ хорѣвъ	Годи-ны	Лѣкарѣ
I	жѣвчихъ	9-10	Д-ръ Сельскій
	хирургичн. очныхъ	10-11	Д-ръ Шрамъ
		12-1	
II	внутрѣшн. дѣтей	9-10	Д-ръ Ст. Яна
	венерич. и нашкодныхъ	11-12	Д-ръ Серафимъ
		12-1	Д-ръ Татарчукъ

1676 Дирекція Заведенія.

Хемична лабораторія

антикари и хемикна судового

А. МУССИЯ у Львовѣ

при улицѣ Кароля Людовика ч. 7

поручает власнѣи выробы

Воду колыбѣску, лѣшну отъ загра-ничной по 50 и 30 кр. за фляковъ.

Перфуны въ рѣвнихъ можливыхъ запачкахъ отъ 15 кр. до 2 зр.

Мыло въ дѣтѣю противъ всякихъ о-парѣвъ нашкодныхъ 30 кр.

Ефелдину, специальное средство на всякия плямы на лицѣ 70 кр.

Пудры до лица и чисту мучку рижеву корѣвка по 15, 25, 50 кр. и 1 зр.

Мыла глицериновѣи и туалетовѣ почавши отъ 10 кр. — далше:

Воду до устѣ, порошокъ до зубѣвъ, воду атиньку до волосѣвъ, кавію коинатѣе, церковне и всякїи иншіи власнѣи выробы мѣ-отачіи въ цѣннику, котрый на жаданье франко высылаетъ.

Замовленія зъ провинціи выконуются отворотною почтою. 1663 4-10

Змѣна Лѣвскаю.

Въ вину подіишаный має честь повѣдомити П. Т. Публику, шо

Складъ масла, лѣвъ и торговлю корѣвну подѣ фирмою

Іосифъ Варухъ Бухштабъ подѣ „Двѣма золотыми голубами“ мѣстачіи до теперѣ при ул. Краковской ч. 25 съ вышѣшнымъ днемъ перенесенъ до Ринку ч. 43 (побѣжъ торговлѣи п. Ст. Марквичѣ).

Дякуючи Поважаною П. Т. Публицѣ за дотеперѣшнѣи взгляды поручася и далше ласкавои памяти. 1665 9-10

Закладаюся

за всяку цѣну, шо жадеи зъ моихъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи красивыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ также 1666 Вѣч. Духовенствѣу. 5-2

Замовленія въ мѣсци и зъ провинціи выконуются точно и ретельно. На жаданье высылаетъ взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одежи гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенъ 1848.

БРАТА ЯНГНЕРЪ

Львовѣ, ул. Галицка ч. 16

поручает дже дешево:

Всякїи выробы рукавичныи

Бѣлье мужеске

Краватки, спинки, шлейки, палицѣ, парасолѣ, калѣшѣи и т. д.

Куфры, торбы

и всякїи приборы до подорожи.

Товары галантерейныи, потреби тоалетовѣи,

СКЛАДЪ БРИТОВЪ

правдивыхъ швайцарскихъ и ан-1688 глїйскихъ. 1-10

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святыхъ) о 5-й год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека нациямъ повѣстей“ выходитъ по 3 печат. арш. въ каждомъ 15-го и послѣднего дня каждого мѣсяца. Редакция и администрация подѣл. 44. ул. Галицка. Рукописи звертаются лишь напередѣ застереженіе. Обложка принимается по цѣнѣ 6 кр. отъ одного строчки печатной, въ рубр. „Надослане“ по 20 кр. а. в. Рекламации неопечатаній вѣдѣны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Вѣдѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukas, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевскомъ Старины“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дербасовская ул., д. Ралли 9.

Просимо поспѣшити съ предплатою и залеглостями.

По замкненію Рады державной.

Наши послы вертаются уже въ Раду державной, котору отрочено 22 червня, мабуть ажъ до осени. Теперѣшня Рада розпочала свои заведенія 22 вересня 1885 р., обрадовала до 24 жовтня, збѣралась знову 28 сѣчня 1886 р., отрочилась 16 цѣтня, а остаточно, збѣравшись 5 мая, радила до позавчера. Въ періодѣ томъ майже шестимѣсячнѣмъ полагодила въ 74 правительственныхъ предложеній 51, въ 62 предложеній, иниціованныхъ самими-жъ послами, лишь 5, а на 53 интерпеляцій отповѣло министерство лишь на 18. Зъ предложеній правительственныхъ дотыкала 6 справъ рѣшительныхъ, 9 справъ администраційныхъ, 26 финансовыхъ, прочіи справы дотыкали вѣдѣнницъ, правосудія, арміи, шкѣлъ, вѣроисповѣданій и т. д., але и въ тыхъ не полагоджено всѣхъ. Не полагоджено такожъ справы языка державного, внесенной Шаршмидомъ.

Галицкіи послы въ загалѣ не брали инициативы до нѣякихъ предложеній, а интерпеляція вышла лишь одна зъ кола польского въ справѣ Поляковъ повнаньскихъ.

Галичину дотыкали головно: справа дотации духовенства, законъ о наслѣдствѣ двѣднѣйшихъ рѣшительныхъ господарствъ, внесенные пос. Тирка на внесенные податку грунтового и вѣдѣнныя его на податокъ доходовой, отписъ податку грунтового на случай элементарныхъ шкѣлъ, справа нафтова и обезпеченіе робѣтничковъ. Ихъ полагоджено не конче отповѣдно до потребъ краевыхъ, а справу нафтову таки противъ интересовъ продуцентѣвъ галицкихъ.

Русскіи послы равнѣлись на два сторонництва. Пос. Ковальскій ишовъ заодно солідарно съ лѣвицею, послы митрополитальніи съ правѣцею безусловно. Ровдоръ сей, знаменующій великій нетактъ политичный, виявився уже при дебѣтѣ надъ адресою до короны. Въ дебѣтѣ загалѣвѣй русскіи послы не прійшли до голосу, въ спеціальной забиравъ пос. Ковальскій голосъ противъ адресы большинства, пос. Оваркевичъ говоривъ за адресою, въ котрѣй рѣвноуправленіе народѣвъ австрійскихъ було лишь дуже слабо зазначене и лишене доброй воли правительства. При верификаціи выборовъ выступили противъ себе дуже ярко послы Охримовичъ и Ковальскій.

Въ часѣ дебѣты надъ бюджетомъ державнымъ забирали русскіи послы голосъ, именно пос. Оваркевичъ, домагаючисъ справедливѣйшой ровдачи запомѣгъ для руского духовенства, підвишена дотации клирови, крылошанамъ и епископови Станиславѣвскому и бившого сполученія школы съ церквою. Пос. Ковальскій говоривъ о польонизаціи шкѣлъ народныхъ, о недостаточнѣмъ надзорѣ сѣхъ шкѣлъ инспекторами, несвѣдомыми руского языка; противъ утравивану, въ основаніи руского гимназіи въ Галичинѣ и въ справѣ надъужитій при выборахъ, що заперечивъ пос. Охримовичъ. Пос. Мандычевскій вѣдѣлъ уваженіе долѣ авскультантѣвъ и попиравъ справы, поднесеніи вже пос. Оваркевичемъ. Зъ бесѣдъ сѣхъ не дождалась Галицка Русь доси нѣякихъ позитивныхъ результатѣвъ, хѣба, що хочемо вѣрѣти, що матеріальне положеніе духовенства дѣйстно въ наслѣдокъ нового закона о дотации поправилося. По ровправахъ бюджетовыхъ въ цѣтнѣ с. р. ажъ до замкненія Рады державной русскіи послы не брали вѣякомъ участіи въ дебѣтахъ и въ загалѣ не забирали голосу при такихъ важныхъ, Галичину безпосередно дотыкающихъ, справахъ, якъ: законъ о наслѣдствѣ селянскихъ господарствъ, обезпеченіе робѣтничковъ при рѣшительныхъ господарствѣ, загалѣне ополченіе, внесеніе Цалингера и охоронне мыто для нафты. Економічний справы, видко, не дуже ихъ обходили. Пос. Сѣн-

галевичъ мовчавъ черезъ весь часъ тревана Рады державной и доперва въ послѣднихъ дняхъ реферувавъ запомѣгу для погорѣльцѣвъ Стрыи въ комисіи бюджетовѣй.

Клюбъ митрополитальныхъ послѣвъ не выступивъ до того при жадной справѣ самоотѣйно, а держався заодно нерѣшимо и попиравъ нынѣшний кабинетъ безусловно. Попираваніе се виявилось имѣнно при внесеніи пос. Цалингера и при справѣ нафтовѣй. Не голосуючи за внесеніемъ посла Цалингера, котрый домагався отпису податку грунтового на случай всякихъ элементарныхъ шкѣлъ въ дорожѣ законодавчѣй, послы митрополитальніи пошли навѣтъ просто противъ интересу своихъ выборѣвъ, рускихъ селянъ. На шѣсть внесеніе Цалингера перейшло въ Радѣ державной. При справѣ нафтовѣй ситуація для послѣвъ митрополитальныхъ була такъ користна, якъ колись въ 1876 для шѣстьнадцѣтки рускихъ послѣвъ. На ситуацію ту укавали мы въ ч. 61 „Дѣла“. Мимо того клюбъ рускій голосувавъ за предложеніемъ правительства и своими чотырма голосами удержавъ нынѣшний кабинетъ г. р. Тафого при кермѣ державной. Внесеніе пос. Зиса упало лишь болѣею шестью голосѣвъ, т. е. 160 противъ 154.

Нынѣ не хочемо вже судити того политичного кроку клюбу руского въ надѣи, що клюбъ закимъ рѣшився голосувати за предложеніемъ правительства, и тымъ самымъ выратувавъ нынѣшний кабинетъ, а именно п. министра финансовъ съ прикрого положенія, вѣнесъ съ правительствомъ, предложивъ ему потреби руского народу и за цѣну своихъ голосѣвъ зумѣвъ „выторговати“ принайменше деякіи концесіи. До осужденія буде ще часъ, коли послы наши вернутъ и або выборѣмъ своимъ здадутъ справу въ всего своего шѣстьмѣсячного дѣланія, або посредствомъ руской прасы подадутъ до вѣдомости успѣхи въ своихъ парламентарныхъ заходѣвъ и трудѣвъ. Будемо про-то терпеливы...

Polityka szpilowania

Подъ такимъ заголовкомъ помѣстивъ „Kurjer Lwowski“ въ ч. 172 въ 23 червня с. р. передову статью, въ котрѣй жалуется на руску прасу въ Галичинѣ за то, що она, говорячи о Полякахъ, выражаея про нихъ, наколи не байдужно, то съ певною неохотою, влостою, а часто навѣтъ и ненавистею. Байдушность має полагати въ томъ, що письма рускѣ не подаютъ вѣстей про позитивны успѣхи Поляковъ на поляхъ ихъ національной и экономичной працѣ, а вѣдѣтъ и н навѣтъ выявляються тогда, якъ лишь якому-небудь громадскому писареву похованіе нога, або якъ котрому въ мѣщанъ вырвѣсь якесь необачне слово. „Kurjer Lwowski“ прощае грѣхъ сѣи политики „szpilowania“ часописамъ „москале-фильскимъ“, хвалить навѣтъ тактовный некрологъ, написанный „Проломомъ“, пок. Янови Добжаньскому, але докоряе прасѣ народнорускѣй, що она непріязно выступае противъ Поляковъ. Дальше каже „Kur. Lw.“, що рускѣ инкриминаціи опираются головно на давно пережитѣй бувалицѣи, а непорозумѣня теперѣшній поволи полагодятея посредствомъ доброй воли и взаимного довѣрія, о скѣлько полагодженіе ихъ лежить въ рукахъ Поляковъ а не правительства. Остаточно звертае „Kur. Lw.“ увагу свою на то, що така политика „szpilowania“ выходитъ лишь въ користъ всякого роду реакціонерамъ, котріи нѣчого такъ дуже не боятся, якъ сконсолидованой демократіи польской съ демократією рускою, репрезентованую народовцами.

Замѣты тѣ не можемо лишити безъ отповѣди, и то для того, бо подѣльсь ихъ дневникъ, котрого редакция отъ довшого часу до

справы руской относитя досѣть симпатично. Але заравъ на ветупѣ мусимо съ жалемъ заявити, що якъ въ одной стороны симпатія та насѣ дѣйстно тѣшитъ, такъ въ другой стороны загалъ польскій мало собѣ бере еи до сердца и не объявляе еи дѣлами. Симпатія та лишавѣсь майже выключно въ теоріи, а въ практицѣ дуже спорадично находить для себе примѣненіе. При всякихъ автономичныхъ выборахъ, до всякихъ репрезентацій мы не були доси такъ щасливы, чтобы болѣе якъ два выборѣвъ Поляки голосували на нашего кандидата, якъ се сталося при послѣднихъ выборахъ до Рады державной въ Долинскѣмъ. Школу народну руску мусѣли Русины м. Львова процесувати повныхъ 8 лѣтъ, хотя въ радѣ мѣскѣй заведѣло богато мѣщанъ-демократѣвъ польскихъ. Люде, що занимались у насъ дуже ревно закладаніемъ читальнѣ по селахъ, дознавали неравъ великой оскорбы отъ корреспондентѣвъ самого-жъ „Kur. Lwowski-ого“. Центральныи комитетъ польскій кинувъ при выборахъ до сойму окликъ: ani jednego Rusina nie dopuścić i вся демократія польска въ краю золидаризувалась съ нимъ, а тымъ и отнято Русинамъ всю могоду подбати о права свои въ дорожѣ конституційной. „Gazeta Narodowa“, „Dziennik Polski“ и др. часописи польскіи не посѣдаютъ дописоватѣльствъ въ провинціи въ кружкахъ аристократіи, а кѣлько тамъ жовчи львѣея противъ народовѣвъ на темѣтъ социалисты, анархисты, Гонты и Залѣянныи? Зъ того всего и выходитъ, що медоточныи слова о braciaхъ Rusinach, równi z równymi, Kochajmy się, въ практицѣ выглядуютъ не вже якъ „szpilki“, а просто якъ „szaszi“. На той темѣтъ могли-бы мы дуже довго и голосно спѣвати, и якъ въ всего видко, не безъ позитивной основы и не на вѣтерѣ. Мы радѣ-бъ дуже, чтобы прикрѣй межнародныи наши отнѣшенія амѣнились вже разъ на лучше, але чи не пробували мы такои амѣны за житя пок. Юл. Лавровского и въ найновѣйшихъ часахъ устами пос. Романчука. А де-жъ дѣлалась тогда и теперѣ демократія польска? Чому-жъ не зажадала она категорично ровняки сего гордѣйского ула, хоти кѣлькома голосами? Facta loquuntur и поки тѣ факты будутъ, годѣ намъ мовчати и вести „мирну“ политику. Якъ-бы дѣйстно одинъ або другій писарина спинавъ насъ въ роввою нашѣмъ національнѣмъ, мы могли-бъ не только мовчати, але и смѣяться зъ того. Але тыхъ писарѣвъ естъ на нашѣй Руси за богато. Згадайте лишь Пронятинъ, де мѣщаньска дитина съ всею завзятостею кинулась на руского селянина. Передъ выборами до Рады державной кликали мы на демократію польску, але отклику не було. Мы розумѣемо, що для ретроградѣвъ въ Подѣліи и Кракова сполученіе демократичныхъ элементѣвъ въ краю було-бъ смертоноснымъ ударомъ, але де шукати за демократією польскою, де еи програма? Для того выбачить намъ шан. редакция симпатичного намъ „Kurjera Lwowski-ого“, що, поки що, мы всякіи факты покривджени національного заодно лѣдностати будемо не для яреня, а для самообороны.

Въ справѣ „Заведенія“.

Въ ч. 62 „Дѣла“ поставили мы теперѣшній дирекціи „Заведенія“ два кардинальныи пытанія, именно: 1) на якѣй подѣставѣ такъ званымъ „дописователямъ“ отписано (подаровано) поважну суму 673.347 ар. 8 кр., и 2) де подѣльсь вѣрительностии векселей въ сумѣ 365.154 ар. 80 кр., т. е. чи и ихъ такожъ отписано должникамъ векселевымъ? При томъ были мы такъ нечестныи ввернути увагу дирекціи на то, чи не дались-бы бодай деякіи вѣрительности, записаны на певныхъ фоліяхъ въ книгахъ „Заведенія“ зреализувати?

На два першіи головныи пытанія не одержали мы доси отповѣди; на третє насѣло до

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
въ цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
на самѣ додатохъ: на самѣ додатохъ:
на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на пѣвъ року . . . 2 ар. 50 на пѣвъ року . . . 2 ар. 50 р.
Далъ Заграбницѣ, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
на пѣвъ року . . . 7 ар. 50 р.
на чверть року . . . 3 ар. 75 р.
съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатохъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
Подинокѣ чѣсло коштуе 12 кр. а. в.

насъ вчера слѣдующе письмо зъ дирекціи, подѣписане обома директорами, пп. Косинскимъ и д-ромъ Л. Павенцкимъ, съ датою 21 червня послѣ Григоріаньского календаря съ прошеніемъ о помѣщеніи, що дуже радо робимо. Письмо се гласить дословно:

„На такъ категоричный вопросъ дирекціи „Общего рольнично-кредитного Заведенія“ не медлитъ съ отвѣтомъ. И такъ:

1. Позиція fol. prima nota 141 ex 1884 на сумму 1470 ар. находится въ самомъ дѣлѣ въ книгахъ Заведенія и походить изъ противоположной позиціи счета „Славия“. Позиція та фигуировала яко активъ на счетъ директора д-ра Павенцкого такъ долго, пока выровнаныи взаимными счеты ошибочного контованія не выкавали.

2. Позиція fol. pr. nota 87 на суммы 400 и 700 ар. находится тоже въ книгахъ Заведенія. Тѣми суммами обтяженъ одинъ изъ бывшихъ чиновниковъ Заведенія. Дотеперѣшныи изслѣдованія что до правильности той дебѣтовой записи, по поводу, что оной нѣсколько другихъ позицій въ кредитѣ отвѣчаютъ, не привели до сѣхъ поръ къ положительному результату, и для того дирекція пока-что, тѣхъ позицій яко несомнительный активъ въ балансѣ за 1885 г. приняти не могла.

3. Позиція fol. кассы 89 на суммы 45 ар. происходитъ отъ долга векселевого редактора „Dziennika dla wszystkich“, который то долгъ остана повдѣйше выровнанныи помѣщеніемъ инсератовъ Заведенія въ названной газетѣ.

4. Позиція арт. кассы 7021 ex 1884 на суму 3.800 ар. происходитъ отъ переданныхъ Заведенію въ крайней порѣ 1884 г. д-ромъ И. Добрянскимъ ефектовъ для заломбардованія въ конторѣ Сокаля и Лилиана. При выровнаніи счетовъ Заведенія съ названною конторою и тотъ г-на д-ра Добрянского, а вглядно Заведенія остана совершенно выровнанныи.

5. Позиція pr. nota 112 ex 1884 на 2.533 ар. 3 кр. Тою позицію „кредитовано“ контору Сокаля и Лилиана за выкупъ цѣнныхъ бумагъ изъ галицкого кредитного банка, прежде не переведенныхъ. Позиція та означаея затѣмъ долгъ Заведенія, а не долгъ до Заведенія; о списаніи которого то „долга“ не можетъ быти и рѣчи.

6. Позиція pr. nota 118 ex 1884 на сумму 778 ар. 42 кр. вовсе не находится на счетѣ „дописователей“, а только на контѣ ефектовъ, купленныхъ за свой счетъ. Позиція та совершенно не списуется, ни не обнижаетъ актива, а напротивъ дебѣтуеъ или, выравнѣйше, подноситъ счетъ ефектовъ въ пользу Заведенія о тую сумму и такъ перешла тоже въ балансъ.

7. Позиція pr. nota 146 и 158 ex 1884 на сумму 31.066 ар. 83 кр. не находится вовсе на „дописователяхъ“, а только яко „дебѣтъ“ въ счетѣ стрѣтъ и высковъ. Тою суммою кредитовано счетъ ипотечныхъ позичекъ начисленными процентами проволоки въ 1883 г. Понже проценты проволоки должникамъ-селянамъ востали списаны, якъ то современно было опубликованнымъ, дирекція справедливо тую позицію въ балансѣ за 1885 г. совершенно списала.

Позицій fol. 23 до арт. 2532 и 3651, fol. 129 до арт. 2174, 2532, 3666, 2175 и 3677 на сумму 5972 ар. 49 кр. нѣтъ въ книгахъ Заведенія ни то по кассѣ, ни то по prima nota, ни тоже не могли мы досмотрѣти другихъ позицій, или то на счетѣ „дописователей“ или на другихъ счетахъ, котрыи бы сумму 5972 ар. 49 кр., а по крайней мѣрѣ приблизительную составляли, тому и ближихъ поясненій относительно „тѣхъ позицій“ не можемъ удѣлѣти.

На замѣты въ справѣ отписанныхъ вѣрительностей векселевыхъ въ сумѣ 365.154 ар. 80 кр., дирекція „Заведенія“ не отповѣдае впросто, лишь полемикуе съ пытаніями, поставленными нами до дирекціи; именно: Чи убу-

токъ векевий датуре въ давнѣйшихъ часовъ, за режиму Михалка, чи може походитъ вже въ пѣнѣйшихъ часовъ? Чи можлива рѣчь, щоби на 365.154 зр. 80 кр. було вексѣвъ безъ всякой вартости? Чи були се вексѣл въ улицѣ, чи фальсификаты? Чи може хто забравъ ихъ тихцемъ въ портфелю въ сумѣ 49.389 зр. 74 кр., а сторонамъ отпродавъ на боцѣ? Чи може за улаченъ вексѣл не ишли грошѣ просто до касы, не переводились черезъ книги?... Понеже полеміку ту не уважаемо и не можемо уважати спростованьемъ фактѣвъ, то и не чуюмо на собѣ обовязку, подавати си на сѣмъ мѣсци. Одно лишъ радо хотуемо, що дирекція не для недостатку грошей въ касѣ продае домъ на замарстинѣвской улиці, але для того, бо „отъ первой хвилѣ приобрѣтенія сего дома старалась его продати, что только по тому поводу не послѣдовало, что не подавано отвітной суммы“.

На другій день, т. е. 22 червня насѣло до насъ ще одно поясненіе въ дирекцію „Заведенія“. Позиція р.г. nota 112 ex 1884 на суму 4400 зр. найшла, и есть такого самого роду якъ позиція подѣ ч. 4, „которою дебетовано счетъ о. кр. Гр. Шашкевича за возвращеніи ему цѣнныхъ бумаги, немъ въ самую критическую минуту въ 1884 г. Заведенію пожиченны и нами заложены“.

Руска школа у Львовѣ.

Вчера, въ среду, стояло на порядку дневныхъ засѣданій рады мѣской заонованіе руской школы у Львовѣ, однакожъ за-для натовшу на-глыхъ справъ не подіало подѣ обрады. Внесеніе секція V звучитъ: 1) Съ рокомъ школьнымъ 1886/7 заоновуеся для Русинѣвъ мѣста Львова чотырокласова мѣшана школа съ рускимъ языкомъ выкладовымъ им. Маркіана Шашкевича. 2) Имеются два отаршіи учителя, въ которыхъ одинъ буде заравомъ директоромъ школы. 3) III и IV класъ откываються навѣтъ тогда, наколи-бъ въ оныхъ класѣхъ не було больше якъ по 25 учениковъ, и для оныхъ класѣхъ именуется два молодшіи учителя. 4) Другіи два отаршіи учителя будутъ именованы, коли чоло дѣтей въ школѣ отповѣтъ вымогамъ арт. 4 уставу краевой зъ дня 2 мая 1873 р., т. е., наколи поднесены надѣ 140, взглядъ надѣ 210. 5) Плата вохъ учителей буде та оама, що и другіихъ учителей школъ народныхъ у Львовѣ. 6) Нова школа буде на разѣ уміщена въ забудованю дотеперѣшнихъ.

Съ примѣстою констатуемо при томъ, що усповоболеніе вохъ радныхъ мѣста Львова есть для оей школы якъ найкраще, такъ, що внесеніе секція V переиде имовѣрно безъ всякой дикуючи. Зъ самого жъ внесенія видко знову, що репрезентація мѣска пошла дальше, якъ було оказано въ послѣднѣмъ розпорядженіи п. министра просвѣты, и поагодила довголѣтній опѣръ съ воакимъ достоинствомъ.

Справа суплентѣвъ.

Рада державна ухвалила слѣдуючій проектъ закона въ справѣ суплентѣвъ:

§. 1. Плата суботатуційна суплентѣвъ, котрі по узмоканию цѣлковитой учительской квалифікаціи оповняли черезъ 5 лѣтъ безъ перервы и въ способѣ вдоволюющей службу учительскую въ державныхъ школахъ оереднихъ и въ мужескихъ або женскихъ семинаріяхъ, буде подвышена о 200 зр. Лѣта службы передъ оголошеніемъ сего закона будутъ такожъ численны. Лѣта службы могутъ бути почислены суплентамъ такожъ въ такихъ случаяхъ, коли они служили попередно въ недержавныхъ заведеніяхъ а оабола покліканіи ихъ до школъ державныхъ. — Въ деякихъ случаяхъ можна буде такожъ дочислѣти до лѣтъ службы той часъ, котрый отслуживъ учитель передъ перервою своєю службы, котра наступила безъ его внаи.

§. 2. Выконаніе того закона, котрый має вѣйти въ житіе съ початкомъ школьного року 1886/7 поручаю министрови вѣроповѣданъ и просвѣты.

Доси побирали супленты у Вѣднѣ 720 зр. а во вохъ другихъ мѣстахъ по 600 зр. рѣчно, безъ взгляду на лѣта службы. На подѣтавъ ухваленого закона достали бы супленты по 5 лѣтахъ службы у Вѣднѣ по 920 зр. а по иншихъ мѣстахъ по 800 зр.

Вызначеніе другого додатку службового не принято для того, бо правительство не хотѣло робити зъ суплентѣвъ стаюлю класу учителей, противно оно хотѣло ихъ дѣлѣть въ томъ характерѣ обмежити до якъ найкоротшого часу. Для того ухвалила палата слѣдуючу резолюцію: „Вываеся п. к. правительство, щоби оно, при обсадживаніи вохъ системизованныхъ посаде у учителей, уважлядиовало особливо отаршихъ опытованныхъ суплентѣвъ.“

Львовка газета урядова додае до сего закона слѣдуючіи свои замѣты: „Коли додамо, що министр д-ръ Гаучъ въ бюджетовой комисіи выразно запевняетъ, что ще въ охъ роцѣ обсадитъ около 100 посаде учителей, что дальше общіи управлявнати якъ найкорше трагованіе суплентѣвъ въ дорожѣ административного розпорядженія, и по зббраніи на подѣтавъ того розпорядженія доовѣдъ внесе правительственне пред-

ложеніе що до остаточного правного управлѣнія службовыхъ отношенъ суплентѣвъ — то переконаемо, що зроблено на початокъ все, що лише було можна зробити въ користи суплентѣвъ. Ухваленіи въ палатѣ законъ и приобцѣданіи п. министромъ просвѣты змѣны заповѣдають на кожній способъ лучше долю матеріальну суплентѣвъ и поднесать ихъ социальне становико на вѣтъ, що назначивъ вже самъ министр въ безобѣдѣ, выказавъ въ палатѣ л. 11 о. м.“

Зъ нашей стороны мусимо замѣтити, що помѣчъ, дана суплентамъ гимназіальнымъ въ видѣ одного пятилѣтнего додатку, есть досыть илюзорична. Суплентѣвъ съ претенсією до сего додатку буде дуже мало. Наколи-бъ однакожъ найшлося ихъ больше, то бувъ-бы се оумный доказъ на тую правду, що доля ихъ есть дуже незавидна.

ДОПИСИ.

Зъ Збараццины.

Користаючи зъ свободного часу, выбрався Вашъ дописуватель въ полудневой Тернопольщины въ Збараццину, а що тутъ чувъ и бачивъ, съ тымъ дѣлится и съ Вами. Перше, що въ профандѣ по Збараццину впадае въ очи, то есть, що мурована дорога въ Тернополь до Збаража есть далеко лѣпша якъ въ полудневой Тернопольщинѣ, бо їдеса по нѣй гладенько якъ по столѣ, только бракъ великій того стремленія до окрасы сего дороги, т. е. не побачаешь тамъ ще коло дороги анѣ одной засажденной деревинки, якъ то есть въ Тернопольщинѣ. Вѣдхавши въ Збаражъ вражѣе помимо красныхъ его околищъ, дуже немилу той неладѣ жидѣвскихъ нашихъ мѣстоцѣхъ, де ще все смѣтѣе и помыѣта на улицю выносятся, котре то нечистоту только силы непугуний очищають, а тѣ якъ-разъ въ Зеленой свята досыть часто появлялися. Друге, что также даеся немилу почути, есть тутъ недостатка оаки въ цѣлѣмъ того слова значеніи, що тутъ проживають такожъ и Русины; мы нѣгде не стрѣчали хотѣ одного напиеу руского, а все только „w języku przegłowu“, якъ-бы бѣтъ того заложало щастіе и сила цѣлѣи монархіи. По переїздѣ сего славного колесъ города прибули мы до села Ровношинецѣ, котре подѣ кождымъ взглядомъ повинно бути вѣдрѣмъ для другіихъ. Громада розношинецѣ бѣтъ кольканайцѣи лѣтъ жѣе дуже красно въ тверезости и то въ такѣхъ, що зъ двоухъ арендарѣвъ, анѣ одинъ въ селѣ нелишися, а обѣ корчмы панъ обсадивъ паробками, котріи однакъ шанку не провадять жадного. — Бѣтъ тутъ и читальня, котра подѣ опѣкою Вл. о. Бохиньского для добра народу добре розвиваеся. До Читальнѣ сходятся кромѣ членѣвъ, такожъ и тѣ въ молодѣжи, что учатся нотного свѣу подѣ управительствомъ пана Кальбы, матуриста, котрый въ досыть короткомъ часѣ задавъ собѣ дуже много труда, щоби довести хоръ до такой вправы, съ якою выконано свѣу при службѣ Божѣй въ недѣлю въ церквѣ розношинецѣй. Честъ такому безинтересному труженнику на нѣтъ народной, такъ само честъ и опѣкунови свѣу Веч. о. Бохиньскому. Громада, хочъ есть досыть маленька, має такожъ и шпихлѣръ, заложеныя за стараніемъ своего трудолюбивого начальника; має такожъ школу въ досыть добрымъ станѣ и лишь о стѣлкою негодѣну, що она положена занадто въ долину.

Трохи иначе вже въ громадѣ Красносельныхъ, положенныхъ близько коло Ровношинецѣ а належнѣхъ до одной парохіи. Тутъ же суть ажъ двѣ корчмы, гнѣзда деморализаціи. Громадяне тутешніи дивляться зъ-коса на читальню, якъ-бы на своего врага и тримаються сильно давныхъ полянскихъ звычаѣвъ. Мы запримѣтили лишь то одно въ томъ селѣ, что хата одного доброго господаря, мѣсцевого коваля, есть въ цѣломъ мурована и бляхою покрита. Коваль сей выробляе дуже добрыи плуги велѣзны, котріи розходяться навѣтъ въ далекой стороны. — Дворы доокрестныи замовляють у него по кольканайцѣи плугѣвъ для своихъ фѣлварковѣвъ. Выроблюе днѣ такожъ и иншіи знаряды рѣльничіи зъ самого велѣзѣа и добре оковане возы и иншіи рѣвѣи; есть то однимъ словомъ зѣдѣбный ремѣсникъ и поступовый господарь.

Р.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Читальня въ Корневѣ. Дня 1 (13) о. м. въ першій день Зеленохъ святъ, буди мы свѣдками великой урочистости въ селѣ Корневѣ. Того дня отбулося посвященіе дому на читальню та отвореніе читальнѣ и крамницѣ. До такого порядку припривадили село тамошній родичи, начальники громады Вл. Пернаровскій, човѣкъ освѣченный и щарый патриѣтъ. На тую урочистость запросилъ п. Пернаровскій патриѣтъ зъ околищъ, и мы межѣ иншихъ бачили о. дек. Кобыньского зъ Ракѣвца, о. Бурачиньского зъ Олѣвы, учителей зъ Чернелицѣ, Ракѣвца, Олѣвы и Городенки, почтмайстра зъ Чернелицѣ и 26 членѣвъ читальнѣ зъ Городенки. По посвященіи будинку, п. Пернаровскій отдавъ его громадѣ на вѣдѣніе, въ домѣ мѣстѣи читальня, крамница и канцелярія громадѣа.

Головою читальнѣ выбрано одноголосно п. Пернаровского. По выборѣ Выдѣлу забравъ голову п. Зыблякевича, почтмайстеръ зъ Чернелицѣ, и дуже гарно читавъ о потребѣ просвѣты у насъ. По отчитѣ декламывавъ вповнѣ удачно членъ городенской читальнѣ, п. И. Лавришю,

двѣ поезіи Ант. Могильницкого: „Рѣдна мѣва“ и „Згадка“. Дальше п. Мако. Крушельницкій, учитель зъ Городенки, читавъ „О родинѣ“. По томъ отчитѣ забравъ голову п. Пернаровскій и подѣковавши Най. цѣсаревѣ за надалу свободу и щомы можемо въ нашѣмъ языкѣ просвѣтитися, вѣнѣтъ въ сего честь многолѣтство. Хоръ отспѣвавъ „многая лѣта“.

Въ концѣ п. Пернаровскій запросилъ вохъ гостей безъ рѣзницѣ на перекуску, а потому всѣ забавлялися бесѣдами и спѣвомъ, и ажъ познымъ вечеромъ розѣхались домѣвъ. Щаслива та громада, що має такого начальника, а такому начальнику, что такъ дбае о добро своей громады, честь и слава! Громада корѣвѣа носить съ гадкою купити село отъ гр. Дѣдушицѣа, а п. Пернаровскій завершилъ громаду и гостей, что тую справу доведе до концѣ. Дай Боже, щоби якъ найкорше гадка замѣнилася въ дѣло! — Гѣсть.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархіа.

(Конце рады державной.) Палата послѣвъ залагодила въ второкъ колька ще помѣншихъ справъ и приняла въ третѣмъ читаню тарифу мытову. Съ охъмъ заобязаніемъ закончилася теперѣшня сесія и раду державу закрыто на неизаченный часъ. Сесія оабына буде — якъ доносятъ вѣдѣнскій газеты, сликана въ половинѣ вересня и потребае шѣтъ недѣль. Подѣля „Presse“ займаеся Рада державна выключно справѣи угодовѣи. Съ концѣмъ падолиста будутъ сликаны до Будапешту опѣлній делегація а по ихъ закрытѣ зберутся на рады соймы краевѣи.

(Въ справѣ именованія министра торговли.) ходятъ найрѣзнодорожѣи вѣсти. Недавно, ще голошено, что именованіе министра торговли есть вже певне, что навѣтъ выбранныи вже до того президѣнтъ Шлезіи и що лѣда хвиля буде вже его именованіе оголошено. Теперъ знову доносятъ вѣдѣнскій газеты, что именованіе министра торговли має наступити заравъ по закрытѣ рады державной. Зъ другой стороны знову доносятъ, что именованіе се не есть ще зовѣшмъ такъ певне и мабутъ чи президентъ Шлезіи, маркизъ Вакегеми, самъ не проволѣае того именованія не могучи рѣшити до обнѣи теки.

(Угорщина въ справѣ нафтовѣй.) Справа нафтова хочъ вже и прѣшана въ радѣ державной не есть ще зовѣшмъ залагоджена, бо теперъ прѣшла черга на Угорщину. Треба отже ще чекати, що скажутъ Мадяры на порѣшеніе вѣдѣнского парламенту. О оаколько вже теперъ можна предвидѣти, то Мадяре зовѣшмъ не думаютъ одушевлятися для промыслу галицѣа и не хотѣтъ нѣчто чути о подвышеніи мыта отъ нафты, хочъ-бы и на 2 зр. Одно, задовъ, може бути лишь можливе. Мадяры згодятся на якѣсь маленьке подвышеніе тогды, коли австрійское правительство зрѣбитъ имъ якѣсь уотупотѣа въ мытѣ отъ выробѣвъ ткацкихъ. Мадяры выкористають отже ситуацію знову по своему.

(Дебаты надъ мытомъ отъ нафты.) Хочъ справа нафтова вже залагоджена и навѣтъ рада державна вже закрыта, то однакожъ мусимо ще разъ вернути до сего справѣи, котра такъ есть важна и только шуму наробила такъ въ краю якъ и въ державѣ, а навѣтъ и за границею и все ще голооснымъ отголосомъ отбываеся въ газетахъ. За для недостатка мѣсца въ попередныхъ числахъ нашей чаопной не могли мы подѣти зѣбѣгу хочъ важѣйшихъ бесѣдъ подчасъ дебѣты надъ мытомъ нафтовымъ, тожъ подаемо ихъ теперъ нашимъ читателямъ. Зъ бесѣды пос. Грохольского мы вже давнѣше зазначили найважѣйшу точку зъ неи; все проче, что посолъ той говоривъ, було лишь прикрасою и маскованіемъ неотповѣдного поступованія кола польского въ такъ важной для краю справѣ. Далеко важѣйшими были бесѣды послѣвъ зъ оппозиціи, бо тѣ невзвѣзѣи нѣчимъ выступилии впрѣтъ противъ правительствѣа не укываючи и не прѣправляючи нѣчто. Такъ говоривъ пос. Штайнвендеръ: „Въ наслѣдокъ подвышенія мыта въ 1882 р. унала цѣна красного сыровѣа зъ 8 зр. на 4 зр., а то загрозило цѣлому истокнованю краевой продукціи. Множество малыхъ предпріемцѣвъ и властителейъ грунтовъ суть загроженѣи а цѣле населеніе робѣтничѣвъ въ оилѣ около 50.000 душъ готове позѣбѣтѣа безъ кавала хлѣба. Подвышеніе мыта, котрого суть въ томъ лежить, щоби зруйновати краеву продукцію и зменшити доходъ зъ мыта, есть щѣо такъ нечуваного, що вынайдѣне того треба лишь оригинальности теперѣшного министерства принасти. Тымъ часомъ доведъ сырого олѣю подѣноса при тяжкихъ въ 59-теро а при легкихъ америкѣнскихъ олѣяхъ въ десѣтеро. Причина сего лежить очевидно въ за низкомъ назначеніи мыта на 1 зр. 40 кр. А якъ поединчю була причина, такъ такожъ есть ие внесеніе. Рафинеры зыкали 3 до 4 зр. преміи за сотнаръ метричній. Очевидно, что тутъ не можна мати взгляды на удержаніе зыскѣвъ для рафинерѣвъ. Они не только выкористали люку въ законѣи мытовѣмъ але навѣтъ розшарили еа въ способѣ обманной осправляючи штучный олѣй замѣтъ сыровѣа. Але великимъ дефравдантамъ звычаіа не отаеся нѣчто. Такъ було съ п. Офенгаймомъ, Корнгайзеромъ, Зингеромъ, Гутманомъ, Нашаверомъ, Фрайндомъ и Ротшильдомъ. (Голосы въ правѣль: Самъ же!) Я думаю, что та обстановка, что тутъ грѣе родю великой домъ свѣтѣа и что тутъ знову выступае имя Офенгайма, не може насъ оопукувати, щоби мы противъ сѣихъ дефравдантѣвъ инанше выступили, якъ въ

загалѣ противъ дефравдантѣвъ выступати налѣжѣти, и щоби вже разъ зрѣбѣти конецъ охъ мерѣкой робѣтъ. Угорщина дала своимъ рафинерамъ таке улекшеніе, что ревизія его на много роки не буде потрібна. Що Угорщина не хоче зрѣчию користей зъ поспарѣа пакарѣвѣа, се есть вправѣ егоизмъ дикій але здоровый, але что нашъ министръ финансовъ выступае въ оборѣнѣи межинародныхъ пакарѣвъ на некѣрѣи краевыхъ продуцентѣвъ, то вже трохи больше якъ — якъ скажѣмъ — любовь ближнего. Коли бы мы въ такихъ справѣхъ выступали згѣдно, то министръ финансовъ съ такими предложеніи бувъ-бы въ загалѣ невозможенъ. Тогды бы принято и внесеніе Зиса, котре отповѣдае нашимъ интересамъ и нашимъ правамъ. Але той здоровый егоизмъ, котрый має на оѣдѣ добро державы переходить въ егоизмъ фракціи и для того есть певною рѣчею, что коли Угорщина охоче згодити на якусь зѣмѣну, то зажадае якогѣс компенсаціи. Зѣ взгляду на то, что внесеніе Зиса не переиде, ставлю отже внесеніе, щоби „зъ цѣлого доходу мытового и податку консуційного за минеральнѣи олѣи принадала на кожду половину монархіи така оума, яку выказавъ обрахунокъ зъ 1885 р. а надвыжка, щоби вильнула до оаольного казы мытовѣа“. Наколи же се внесеніе не буде принято, то оутъ тогды тутъ и тамъ взгляды на угорскихъ рафинерѣвъ. Я бы думавъ что теперъ шалка рафинерѣвъ повинна пойти въ гору якъ перѣ; ба, але хочъ-бы бувъ съ нами и министръ финансовъ, то все ще ишло-бы дуже трудно противъ миллионного капитала сконцентрованого въ одной рѣчѣ. А то знаемо ще, что Подѣвѣну зѣлѣвѣицю не переймѣла держава лишь черезъ министра финансовъ; зъ тымъ министромъ финансовъ маемо отже и теперъ дѣло. Дѣйстно президѣнтъ министрѣвъ мѣгъ-бы вѣести дѣла державы и съ иншимъ министромъ финансовъ такой барвы и такой рѣвнодушности и неохоты до реформы податковѣа. (Голосы зъ львицѣ: и такой моральности.) Въ прочѣмъ Нѣмцѣ не боѣа, нема нѣного такъ небезпечного.

Заграницѣи Державы.

Россія. Министръ дѣлъ внутрѣшнихъ, гр. Толстой, одержавъ для поратованія здоровья дошну отпустку и выѣде сѣмѣи дѣями зъ Петербурга, загалный напѣръ политики внутрѣшней буде однакожъ и подчасъ отпустки оочивати въ рукахъ гр. Толстого. — Въ дипломатіи руссѣйской має теперъ зѣйти певна зѣмѣна. Ген. консулъ въ Мароніи п. Кумани буде именованныи посломъ въ Пекинѣ, а агентъ дипломатичній въ Каирѣ, Хитрово, буде именованныи посломъ въ Букарѣштѣ на мѣсто кн. Урусова, котрого перенесено до Бруксѣлѣ. Бувшій агентъ дипломатичній въ Софіи, Колядеръ, має бути перенесенный до Каиру, а секретаръ посольства въ Вашингтонѣ, Исвольскій, буде перенесенный до Софіи въ характерѣ агента дипломатичного. Зѣмѣны дипломатѣвъ въ Букарѣштѣ и Софіи оутъ безперечно великой ваги и мають далекоооляющее значеніе политичное, особливо же въ Софіи, де — можна оказати — не такъ агѣнтѣвъ дипломатичныхъ може чи не най больше причинѣа до того непорозумѣія и тои вражды, яка теперъ настала мѣжѣи Болгарією а Россією. Именованіе Хитрова посломъ въ Букарѣштѣ а кн. Урусова въ Бруксѣли потверждаеся вже официально. — До полѣокихъ газетъ доносятъ зъ Петербурга, что царъ прѣиде подчасъ оабыныхъ маневрѣвъ на Литѣ въ колька днѣвъ до Варшавы, а позаякъ въ той порѣ будутъ такожъ отбыватися и маневры въ Галичинѣ, на котрѣ прѣиде цѣсаръ австрійскій, то думаютъ въ Россіи загално, что въ ту пору наступитъ зѣбѣдъ царя съ цѣсарѣмъ австрійскимъ. — Мин. Гирѣвъ має 6 липня прѣйхати на купѣлѣ до Францевободу.

Нѣмеччина. Цѣсаръ нѣмецкій выѣхавъ вже на купѣлѣ до Емса, зъ отки має вѣдола прѣйхати до Ишлѣ, де имовѣрно повѣтае его цѣсаръ австрійскій. — Кн. Биомаркъ має такожъ съ концѣмъ сего мѣсяця выѣхати на купѣлѣ до Киссингенѣ. — Познанскихъ Полакѣвъ якъ и Полякѣвъ въ загалѣ вразно дуже немилу найновѣйше вытупленіе познанского аепископа Диндера. Аепископъ выдаеъ до своихъ діецѣзіанъ архипастырское посланіе и въ Познани отчитано его дня 21 с. м. въ францисканской церквѣ въ языкѣи нѣмецкомъ. Того-жъ дня въ той самой церквѣ навѣ аеп. Диндеръ зъ причины припадающего того дня отпусту проповѣдѣ въ языкѣи нѣмецкомъ и подѣиъ на проповѣдѣ, що уважае своимъ обовязкомъ промовѣти до своихъ нѣмецкихъ діецѣзіанъ въ языкѣи нѣмецкомъ. Полякоа прѣса поднеситъ сѣй фактъ съ неугаеваемъ гнѣвомъ. — Въ Монахѣмъ збѣрѣлася дня 21 с. м. палата панѣвъ знову на раду въ справѣ установленія регентіи, а референтъ комисіи выбранныи ще 15 с. м., д-ръ Наймаеръ, отчитавъ справозданіе. Оѣтъ доказуваеъ, что комисіа розбирала основно воѣ обставины, задля котрыхъ король Людвикъ не мѣгъ дальше управляти державою, якъ такожъ и тѣ обставины, котріи отнесѣа до короля Оттона. Въ концѣ прѣйшла комисіа до того переконавѣа, что парламентъ муситъ конче признать регентѣвъ и министерствѣу право сликнувати оймѣ, бо въ конститутіи баварской нема въ томъ дѣлѣ нѣякихъ ясныхъ постановѣвъ. Дальше отчитано акты зъ того матеріалу, котрый має служить доказомъ, что короля треба конче заступити регентомъ. Отчитано отже наоампередъ справозданіе лѣкарсѣа комисіи о станѣ здоровья короля Людвика, а оттакъ цѣлый рядъ тыхъ документовъ, котріи служили за подѣставу конечиности лѣкарокихъ оглядѣи. Въ актахъ сѣихъ зѣнаходѣася заприсяженѣи зѣзнанія королевскихъ секретарѣвъ, Циглера и Мильера; слугѣ короля, Гесел-

шверта, Маера, Велькера, коюшого Горна и богато других особь. Съ възнанъ охъ выказуеся, що король оставя бувъ въ послѣднихъ часахъ майже нецрпугуный. Слуги мусили коло него ходити одинъ на пальцахъ, другій згорблений, третій мусилъ подкакувати и т. д. За найменш провинны назначувать король страшнй кары, засуджувавъ н. пр. на смерть або на тяжку вязницю. Приказы ти не выконувалися и вмовлявано лишь въ короля, що сталося поволя его воли. Въ вязниці н. пр. була выставлена лялька за кратами великості чоловіка, щобы король думавъ, що то слуга, которого быт засудивъ. Одинъ слуга мусилъ цѣлый рѣкъ являтися передъ королемъ въ чорній маоцъ, а другому казавъ знову король прибѣти чорну пачку въ воску на чолѣ и тѣшився зъ того, що у слуги мозокъ запечатаный. Найважѣйшою есть грошева справа короля съ французскими агентами. Мѣжъ актами найдено именнѣ лѣйс документъ, доказуючій, що король хотѣвъ затыгнути въ Франціи якусь позачку. Справа оя есть дуже неясна. Говорятъ, що якѣсь французскіе агенты самі нахилилися королеви съ позичкою въ сѣчню сего року и жадали, щобы Баварія за то заховувалась нейтрально въ войнѣ съ Пруссіею. Говорятъ навѣтъ, що въ ою справу бувъ такожъ вмѣшанный гр. Парижа. По окончѣннй дебатѣ приняла палата одноголосно внесенне коммюіи. Президентъ палаты заповѣвъ на послѣдокъ змѣну конотатіуціи.

НОВИНКИ.

— Русна депутація отъ львовской апархіи була въ понедѣлокъ д. 22 с. м. на авдіенціи у цѣсаря и зложила ему адресу подіки за основанне станиці-славобского епископства. Въ окладѣ депутаціи входили о. криз. Сѣнгалевиць, о. І. Озаркевичъ, другіе рускіе послы до Рады державной и д-ръ о. Теофіл Сембратовичъ. На промову проводника депутаціи о. криз. Сѣнгалевица оказавъ цѣсарь: „Доручену менѣ адресу принимаю съ такимъ оамымъ вдовольствіемъ, якимъ мене переняли вы-казаній тутъ власне чувства привязанія и благодарности. На тѣхъ львовскій чувства отповѣдаю радо и запервню, що такъ якъ завождѣ звертаю увагу на доброты и на успѣшны въ кождѣмъ напрямѣ розвѣй вашого краю, такъ само окружаю ново заложене епископство моею опѣкою и наилучшими желаніями, щобы оно осповнило вповнѣ свое призванне. Перешліть вамъ мандатъ мое цѣсарске поздравленне“.

— Съ Перемышля пишутъ намъ: Въ день овященія Соборной церкви въ Перемышлѣ, т. е. дня 6 н. с. липня устроюся тутъ музыкально декламаторскій вечеръ въ честь Е. Преосв. еп. Іоана — Комитетъ має надѣю, що П. Т. Родимцъ въ той день якъ найчисленнѣйше зберутся, щобы повѣдати и почтати нашего Епископа Іоана — а при тѣхъ случайности потрудятся такожъ и на гору замкову, де въ багатовѣчній салѣ отбудуся концерты. Чистый дохѣдъ зъ вечера признауеся на дѣвоче воспыталіще въ Перемышлѣ. Вступъ на салу лишь 1 зр., а билеты можна достати лишь въ руской Бесѣдѣ або отъ членѣвъ комитету. — Програма: 1) Левицкій: „Многая лѣта“. 2) Mozart: „Фіалки“, оольо при фортепьян п-въ С... 3) В. Матюкъ: „До рускою плѣва“, хоръ мужескій. 4) Вербицкій: Зъ Подгѣрлянь „Кѣнчитося денъ“, октетъ, мѣшанный хоръ, въ супроводѣ оркестры 5) Деклямація п-въ М... 6) Mendelsohn: „Одѣйна плѣва“, дуэтъ. 7) Вербицкій: „Самфонія Г. В.“ выкупае оркестра. 8) Auger, зъ оперы „die Stumme v. Portici“ „Хоръ рыбаковъ“ — мѣшанный хоръ въ супроводѣ оркестры. — Комитетъ.

— Выдѣлъ рускомъ Бурсы въ Тернополѣ має честь запросити ВП. Членѣвъ той-же Бурсы, на загальній Зборѣ, который отбудуся дня 17 (29 л.) червня с. р. о 3 год. по полудни, въ комнатахъ „Бесѣды“ въ Тернополѣ. — За Выдѣлъ: Др. В. Дукачовскій.

— Съ Шенендо въ Америцѣ. Отъ о. Волянського одержали мы писмо, въ котрѣмъ доносятъ намъ, що руска печатня въ Шенендо буде вже незадолго открыта, скоро лишь надѣеся машина до печатанія, котру записавъ въ Meriden City. Такожъ незадолго буде вже открыта и руска школа а о. Волянскій замовивъ собѣ черезъ нашу редакцію вновь велике число школьных книжокъ а такожъ и портреты вѣсѣхъ трохъ нахашъ владыкъ и декотрыхъ писателей и патриѣтовъ рускихъ. О школахъ американскихъ пише о. Волянскій такъ: „Що до тугешныхъ школъ, то доношу вамъ на теперъ лишь только: Въ Шенендо маемо лишь школы для загального образованія, вѣсѣхъ разомъ пять; 4 низші — а 1 має такожъ и вышій класъ (High School). До спеціальныхъ школъ (College) н. пр. лѣкаровъ, правничихъ, купецкихъ и т. д. нема приписаного подготовленія, а навѣтъ можна работи испыты безъ всякихъ школъ, що однаковъ тяжко. Одно, що менѣ тутъ не дуже подобаеся, то есть то, що тутъ (не знаю чи вѣсѣхъ, але бодай въ Пенсильваніи) сущі школы публичны вольны лишь для тѣхъ, котры въ дотычній громадѣ платятъ податокъ на школы. (Податки платятъ тутъ: 1) отъ особы кождого повнолѣтнего здороваго робѣтника — простій платятъ менше, купцѣ и ремѣсники трохи больше; 2) отъ реальностей; 3) отъ капиталѣвъ на процентахъ; 4) отъ декотрыхъ вѣтхъ рѣчей, н. пр. отъ коней, повозѣвъ, годинниковъ надъ 20 долларѣвъ (около 40 зр.) вартости, мебели въ по-надъ 300 долларѣвъ вартости и т. д. Два послѣдній роды податку заведено минувшого року). Хто посылаетъ дѣти до чужого мѣста, муситъ платити за нихъ окрему оплату отъ 1 до 2 долларѣвъ мѣсячно. Подѣйшише доносимъ вамъ о

тутешныхъ школахъ дещо больше, а тымчасомъ заислаю мое сердечне поздравленне всѣхъ братіи нашої... —

— Съ Сянона пишутъ намъ: Доношу, що дня 17 с. м. завязалася въ Сяноцѣ самостѣйна, повѣтова „Народна Торговля“ съ ограниченою поручкою. Статутъ, уложеный Вп. дромъ Искрицкимъ, подписали вѣсѣ присутній въ притомности нотаря. Додати треба, що вѣсѣ присутній патриѣты одушевлены были, а заснованне той послѣдовало по зрѣлѣй розвазѣ и дискусіи, зъ чего надѣяеся, що и будущѣсть еи буде свѣтлою. Товары будутъ сироваджувати черезъ львовску „Народну Торговлю“, що есть безусловно потрібнымъ, бо только тогда рука торговля въ Галичинѣ процвѣтати може, коли вѣсѣ рускій торговлѣ въ одной связи побозтануть. Въ правдѣ оказавъ п. Стефанъ Лабашъ, которого выбрано патеферъ на директора съ отповѣдною нагородою, що Торговля въ Сяноцѣ може и сама зъ першихъ рукъ товары сироваджувати, если тое користѣйшимъ-бы было, но намъ здаеся, що той все користѣйше опровадитъ, котрый на тысячѣхъ бере, якъ той, що только на оотки. Выбрано и дирекцію а на предѣдателя В. Пр. крылошанина В. Чемянича, пареха въ Сяноцѣ. Зложено развѣзъ кѣльмадесять удѣловъ, кождый выноситъ 10 зр. А теперъ счастье Боже, „Народной Торговлѣ“ въ Сяноцѣ, а рускимъ патриѣтамъ внишихъ мѣстъ заохоты, щобы по примѣру Сяночанъ и у себе „Народной Торговлѣ“ самостѣйна заклали, а вѣсѣ „Народну Торговлю“ у Львовѣ яко ового гросанта узнавали. — Наша редакція изъ овои стороны засылае патриѣтичнымъ Сяночанамъ отъ цѣлого сердца щире „Щастѣ Боже“ въ розпочатѣмъ дѣлѣ.

— Съ Бережанъ пишутъ намъ: Отъ 15 до 21 лат. червня с. р. отбудуся въ гимназійи бережанской испыты зрѣлости подѣ проводомъ инспектора шкѣлъ середнихъ, сов. Едварда Гикля. До испыты зголоуилися 38 абитуриѣнтовъ, мѣжъ тими 14 Русинѣвъ. Съ Русинѣвъ зложили испыты съ добрымъ успѣхомъ: 1. Стрѣцкій Анто́нъ; 2. Крыжановскій Иванъ; 3. Янковичъ Юліанъ; 4. Вербицкій Иванъ; 5. Ватошанскій Володимиръ; 6. Руцкичъ Евгений; 7. Турянский Казимиръ; 8. Явѣцкій Константинъ; 9. Кырловичъ Зеновъ; 10. Дудровичъ Евстахій и 11. Понель Михаилъ. Дальше позволено 6 абитуриѣнтамъ поправляти оданъ предметъ по вакаціяхъ, а одного репробованого на рѣкъ. Т.

— Матуру въ Ясѣ зложили зъ помѣжъ Русинѣвъ пп.: Иеронимъ Полянскій, отлично; Михайлъ Людкевичъ, и Иванъ Демянчакъ съ добрымъ успѣхомъ. Одинъ кандидатъ отступивъ отъ испыты. При испытѣхъ бувъ инспекторъ гимназій, дир. Гикель, зѣ Львова.

— Съ Любачева доносятъ намъ: Дня 22 л. с. м. згорѣло у насъ на передѣстѣи званымъ „Перекопомъ“ 10 селянскихъ хатъ. Огонь выбухнувъ о 6 год. рано, здаеся въ неосторожности. Стодолы, хотѣвъ теперъ порожній, остали цѣлыми, для того, що ихъ будующъ подальше отъ другихъ будинокѣвъ. Хаты были лишь въ части асекурованы. Шкода доси не обчислена.

— Въ Комарнѣ выбрано бурмистромъ п. Михайла Коса, велими поважаемого вѣсѣи мѣщанина, довѣрлнго члена Рады мѣской, Рады повѣтовой и члена комарнянской касы задатковой.

— Сегоднѣшній осенній маневры въ Галичинѣ, на котры прибуде цѣсарь а имѣево и архика. Рудольфъ, будутъ тревати дѣвѣ 18 вѣночелы вже и дѣи маршу. Войско буде сконцентрировано подѣ Самборомъ, де абидутъ противъ себе въ боевѣмъ порядку два корпусы въ силѣ по 16 000 людей. Дня 2 вересня выхыдѣтъ войско съ Кракова и стане по триднѣвнѣи марши въ Новѣмъ Санчѣ, а д. 7 вересня поѣде зѣльницю до Самбора. Рѣвночасно приѣде войско зѣ Львова и Перемышля, а по одностѣвнѣи отпочинку розпочнѣтъ подѣ проводомъ цѣсаря и его свиты д. 9 т. м. маневры и будутъ тревати 5 днѣвъ. Д. 14 л. вересня поверне все войско до своихъ отацій. Цѣсарь приѣде д. 8 вересня зъ Угорцины черезъ Новыи Санчѣ до Самбора. Деякіе подають вѣсть, що цѣсарь огляне при тѣхъ нагодѣ опалене мѣсто Стрый.

— Ректоромъ львовского университета выбрано на слѣдующій 1886/7 рокъ проф. д. ра Тадея Пилата.

— Въ справѣ продаванія книжокъ учителями. По поводу численныхъ жалобъ, що народній учителя, продаючи школьнй книжки, дѣлають книгарнямъ и антикваріямъ конкуренцію и вытѣвляють ихъ на шкоды, и зъ взгляду, що черезъ такий побѣднй занята, тратятъ учительскій станъ на повазѣ, котру слѣдуе конечно перестѣргати въ интересъ школы, выдало ц. к. министерство просвѣты розпорядженне, котрымъ забороняе безусловно вѣсѣмъ учителямъ народныхъ и выдѣловыхъ школъ, заниматься продажою якихъ небудь школьныхъ книжокъ.

— Слѣвъ церковный въ Лишнѣ, коло Дрогобыча розвивуея дуже красно. Заходомъ о. Іоана Скобельского зложено хоры мужескій и женскій, въ котрыхъ хорахъ бере участь около 100 особь.

— П. Стефана Волошка, будущего воспитанника Ставропигійской бурсы, сына господара зъ жовѣковсого, заажажуеся натендантура вѣдѣнскои придворной оперы на чотыри руки подѣ досытъ корыстными условиями.

— Жидѣвская школа въ Станиславѣ. Дня 1 л. червня отворено 4-класову жидѣвску народну школу. До школы заислаеся 212 хлѣщѣвъ. Школа мѣститъя провизорично въ домѣ Авраама Гальперна, который отступивъ безплатно три комнаты на еи умѣщене такъ довго, поки не ареставрують школьного дому. На чолѣ школьного комитету стоитъ голова тамашной филіи „Alliance israelite“.

— Процѣвъ п. Сигурда Висниовского зѣ Коломыѣ про-

тивъ редактора черновецкой „Gazety Polskiej“ отбываю въ Черновѣцахъ въ днѣхъ 21 и 22 л. червня и закончився тымъ, що п. Висниовскій програвъ процесъ и має заплатити кошты процесу, котры дохыдѣтъ до 1000 зр. Причиною процесу була мѣжъ иншими вѣсть подана „Gaz. Polskiej“ що п. В. побивъ якогось жидѣ такъ небезпечно, що ему грозитъ смерть. Въ процесѣ гравъ такожъ не послѣдну ролю выборъ Бляхох до Рады державной, а подчасъ самого процесу отнѣсясь бувъ Бляхох до овоихъ прихильниковъ въ Черновѣцахъ, щобы они бороили сираву п. Висниовского.

— Дирекція желѣзницъ державныхъ подае до вѣдомости, що загальныи тарифы особовои, важной отъ 1 септѣня 1885, выдано съ днѣмъ 1 липня с. р. додатокъ II. Самъ додаткомъ подвысѣно незначно цѣну бѣды I класу при поѣздахъ поспѣшныхъ, особовыхъ и мѣшанныхъ, и постановлено иншу цѣну билетѣвъ абонаментныхъ для вѣсѣхъ класѣвъ; — важность той тарифы особовои, обявляющей на желѣзницяхъ державныхъ, дотычѣтъ такожъ линіи Прага-Дукѣвъ и Дукѣвъ-Боденбахъ. Отъ того самого дня побиратся буде на линіи Зальцбургъ-Вергль при поспѣшныхъ поѣздахъ Ч. 1, 2, 3 и 4 цѣну бѣды для поѣздѣвъ поспѣшныхъ, замѣсть дотѣперѣшной належащости для поѣздѣвъ особовыхъ.

На линіяхъ Штернбергъ-Грулихъ-Вахштадъ-Ляхтенау-и Гогенштадтъ-Центау, побываеся при вѣсѣхъ поѣздахъ отъ особъ, належащѣсть для поѣздѣвъ особовыхъ.

Для тѣхъ въ кѣнціи поименованныхъ линій, де большій рухъ поѣздѣвъ отбываеся, обнимае додатокъ II звыженне цѣны бѣды для билетѣвъ поворотныхъ о 25%.

— Фальшивки грошей. Передъ черновецкимъ оудѣмъ присяжныхъ розпочалася д. 16 с. м. розправа противъ Маера Берля, Пейсаха Гримингера, Шмуля Гольдбергера и Сруля Гримингера обжалованныхъ о фальшование грошей. Въ послѣднихъ лѣтахъ пустилися они въ Галичинѣ и Буковинѣ дуже много фальшивыхъ 20-крейцѣрѣвѣвъ. Монеты тѣи были зъ бронзы а зъ верха поорѣбѣлованы. Властивымъ фабрикантомъ тѣхъ грошей бувъ Берль; рѣшѣта сѣльничковъ пукала поорѣбѣлованъ грошѣ въ куры. Трибуналь засудивъ Пейсаха Гримингера на 4 а Берля на 2 рокы тяжкой вязницѣ. Двохъ другихъ жидѣвъ пушено на волю.

— Банкротство зѣ шпенуляціи. Сими днями увязнено въ Станиславѣ на донозѣ одного вѣдѣнского купца, годинникаря Морица Бергмана. Онъ закупивъ бувъ недавно значне число золотыхъ годинниковъ и оголосивъ оидѣла криду, хотѣвъ ему добре повелосъ. Его пасива дохыдѣтъ ажъ до сумы 20.000 зр. — Замѣтнымъ есть то, що на кѣлька дѣвѣвъ передъ оголошеніемъ крыды на мѣсто золотыхъ годинниковъ на выставѣ у Бергмана появилося самъ старій, купленій здаеся на лицѣтѣи.

— Холера въ Италиі зачинае знову чимъ разѣ большій прибирати розмѣры. Въ мѣстѣ Удине въ Венеціи были д. 21 с. м. два случаѣ холеры и оденъ зъ заслабшихъ померъ. Въ провинціи Феррара и въ мѣстѣ Бриндизи ширитѣ холера дуже сильно. Въ дѣвѣкихъ мѣстахъ поотвѣрано на ново холеричній шпиталь. Въ мѣстѣ Тревизо было д. 20 с. м. 20 случаѣвъ холеры. Австрійске правительство зарядило стрѣгой острѣдства оосторожности противъ холеры на границѣ державы.

— Всѣхъ часописей въ свѣтѣ есть 35.000. Наибольшее есть ихъ въ Европѣ, бо ажъ 20.000. Въ Нѣмеччинѣ есть ихъ 5.500, мѣжъ тими 800 дневныхъ; въ Англіи 4.000; въ Франціи 4.074 (въ Парижі 1.568); въ Италиі 1.400; въ Австрійи 1.200; въ Испаніи 850; въ Россіи 800; въ Швейцаріи 430. Въ цѣлой Азій выхыдѣтъ 3.000 часописей. Въ Синопленыхъ державахъ выхыдѣтъ 12.500 часописей. Мурны редагуютъ 120 часописей.

— Дрѣбнй вѣсти. Громадѣ Сороцко, пов. скалатского, дарувавъ цѣсарь на внутрѣшнѣе украшенне церкви 100 зр. — До львовской лѣвѣнницѣ зголоуилися въ протягу одного мѣсяца 483 хорыхъ и удѣлено 1.136 ординацій. — Въ Товмачѣ зашкнула полиція д. 5 с. м. плыного зарѣбника Антона Загорского въ громадѣмъ арештѣ. На другій день найдено его обѣшенного и неживого. — Въ Заднѣшнѣвѣ, пов. скалатского переѣхала докомитива робѣтника при зѣльницѣ, Ивана Паска. — Рѣка Прутъ вытупила сильно коло Коломыи и Черновецъ зѣ береговъ; вода позаливала огороды и набрѣла дуже великій шкоды. — Въ Каменоломѣ коло Щирѣи убила отворана скала робѣтника Василя Мыцка зѣ Ланѣвъ. — Въ Турцѣ, коло Коломыи маеся неавомѣтъ заложити фабрика квасу сѣркового. — Въ Коломыи закладае Пилипъ Ник. Чернишевъ, редакторъ „Старообрядца“, фабрику поливаныхъ и неполивныхъ дахѣвѣвъ для покрываня домовъ поболя французской системы. — Въ польской гимназійи имени Фр. Іосѣфа зложило испыты зрѣлости 6 Русинѣвъ — мѣжъ тими оданъ съ отличіемъ. — Славный композиторъ Листъ занедажуеся небезпечно въ Ваймарѣ.

ПОСМЕРТНЫЙ ВѢСТИ.

— Титъ Добрянскій, офицѣръ 41 полку пѣхоты, упокоився д. 17 с. м. въ Черновѣцахъ въ 53 р. житія. Покойный любивъ горячо овой народъ а мѣжъ овоими товарищами тѣшився дуже великою симпатією. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Школьные часописы ч. 11 мѣстятъ въ особъ: Учитель яко лѣкарь. — Верхна форма писемныхъ робѣтъ. — Чи потрібнѣи для насъ школы

працѣ и чи дабылои они у насъ завесты. — Новинки. — Новій книжки. — Школьный вѣсти. — Поосмертна згадка. — Розговоры науковій II. (фейлетонъ).

Господарство, торговля и промыслѣ.

— Про станъ уромѣявъ въ Галичинѣ вѣсѣднѣи подаетъ Гал. Товариство господарѣвъ слѣдующій вѣсти: По довѣи посусѣв почали послѣдними часами падати дощѣ и отѣвѣжили по троха ярѣ заѣвѣвъ а по троха поправили и озимую пшеницу, але анѣ жита анѣ рѣбанку не змогли вже посправити. Разомъ съ дощами падае въ рѣзныхъ сторонахъ майже шо дня градъ. Дня 31 мая упавъ градъ въ околикахъ Бѣла; д. 1 л. червня въ окол. Дубецка, Козовы и Голенкова; д. 2 с. м. опавъ градъ въ Тадаи, Поколю, Снаѣ, Половѣмъ, Желеховѣмъ, Коломѣмъ и коло Камѣнѣи Струмилювои; д. 4 опавъ въ околикахъ Букѣвска, въ Павлоосѣвъ а д. 9 зничивъ особливо жита коло Мостиокѣ. Дня 17 вытовѣвъ поля и огороды въ Сяноцѣмъ. Дня 18 зваривъ въ Сяноцѣмъ сильный приморозокъ по городахъ фаосѣвъ, горохѣ, лент, конопцѣ и кукурудзу. Поменшій але частіе грады повторилися въ Ярославѣмъ, на правѣмъ березѣ Сану, коло Скалата и т. д. Градъ ушкодивъ особливо оильно жита, котры въ той часѣ цвѣли. Пшениця поправилися троха отъ послѣднихъ дощѣвъ, особливо проста. Але багатка вѣсѣда за рѣдка, тожъ жниво не буде богате. Въ околикахъ Подгаецъ, Озерявъ и т. д. появилося на пшениціи головня. Житови пошкодила дуже посуха; оно воюды дуже рѣдке а теперѣшній дощѣ ему вже нѣчого не помогли. Ще зъ весны многіе попереорювали жита, бо не мали на него нѣякой надѣи. Ячмѣнь поправился отъ дощѣвъ, але посуха таки ему пошкодила. Загаломъ беручи, есть ячмѣнь воюды середній. Коло Радехова ушкодили его дуже медведюхи. Въ загалѣ розмножилися въ многыхъ сторонахъ медведюхи такъ сильно, що роблятъ въ поля и огородахъ дуже великій шкоды: такъ н. пр. въ Войничѣмъ, Золотѣмъ и коло Вродѣвъ. О вѣсѣхъ воюды красной. Горохъ и бѣбѣ майже воюды добры. Въ часѣ посухи оходили они рѣдко, але теперъ ростутъ скоро. Грѣчка походила красно. Коли буде тепло и перепадаѣтъ будутъ дощѣ, она може удатѣи дуже красно. Выка воюды середна. Кукурудза, де вже оброблена, росте красно. Конюшина вже въ повнѣмъ цвѣтѣ, еи вже косятъ. Але она воюды рѣдка. Въ зимѣ вымерзла, еи вынычили мыши, а вѣноци и пошкодила ѣи посуха. Сумѣшки посяяно сего року больше якъ лѣтъ минувшихъ, — по дощи она поправилася значно. Ленъ и конопцѣ воюды добры. Бульбу подгортають декуда вже по разѣ другій; декуда прокидаеся вже на лиотѣ зараза. Бураки и капушту вынычила дуже мушка. Хмѣль рѣстѣ до теперъ задыя посухи дуже тупо. Сѣно жати утерѣли дуже отъ посухи. Лишь на вѣсѣхъ ставкокахъ добра трава. Грушки и яблѣнки мало зародили; за те олівки зродили такъ буйно, якъ вже давно не бывало.

— Меліорациі. Намѣстництво заявило готовѣсть причинитѣся до коштѣвъ охоронныхъ будѣвелъ на рѣцѣ Черемоши подѣ Залуцѣмъ. На кошты водныхъ будѣвелъ на рѣцѣ Выотраці подѣ Богородчанами старыми даи Намѣстництво и Выдѣлъ краевый по 500 зр.

— Торгъ волами у Вѣднѣ. Д. 21 л. червня пригнано на торгъ 1765 волѣвъ зѣ Галичины и Буковины, 954 зѣ Угорцины а 850 зѣ нѣмеческихъ провинцій. За тугенъ галицкій вола плачею 50 до 54 а навѣтъ за наилучшій по 55 до 57 и 58 зр.; за вола худій по 43 до 45 зр. за 100 к. мертвой ваги. (100 к. ваги живого дае 50—65 к. ваги мертвой).

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. Н. Р. у Вѣднѣ. 7 цѣвѣтня прислали Вы 150 зр., ще належитѣся 150 зр. — Вл. М. В. въ Чистыловѣ. Грошѣ до кѣнціи року мы одержали; рекламѣванъ число выслалъ вѣднѣ. — Всѣхъ В. И. въ С. Гитѣветѣся, що пригадуеся оъ нашою претенсією; Вы буваея часто у Львовѣ, зайдѣтъ коли лѣкаево до нашої администраціи, а коли побачите, якій грошѣ залягають, а якій майже и пропали у нашихъ посылѣтѣнѣвъ, то певно перестанете гнѣватѣся. Увѣгляднемо войкѣ оставины и знаемо дуже добре, що часомъ при наилучшій воли не можна на часѣ прислати грошей, але бо и намъ нѣ печатня не выпечѣтае за дармо, нѣ почта не розшлѣе. — Вл. И. В. въ Устю сууицѣмъ. На „Словарѣ Желеховского“ передали мы отъ Васѣ зновѣ 2 зр. и припорутили высылку вѣсѣхъ аркушѣвъ отъ початку. Чи достали Вы вже?

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали:

На Словарѣ Желеховского зложивъ о. І. Гостыньскій 2 зр. (за опроданій фотографіи композиторѣвъ рускихъ).

Для бѣдныхъ учениковъ рускомъ гимназійи приславъ о. Д. Котысь въ Лупковѣ 1 зр.

Панны Сидора, Маріи и Цеціи въ Краворѣвнѣ прислали на будѣву руского театру 3 зр.

Черновъ и громада въ Верхѣмъ прислали для погорѣлѣвъ Стры 1 зр., Лѣоска 1 зр., Волиця 2 зр. и Бѣлого каменя 2 зр.

Якъ заводици Правды на ладѣ закомарской Правды?

Розказавъ Данило Таячкѣвичъ, духовный Закомаря. Нахладомъ „Батьківщини“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Достати можна черезъ редакцію „Батьківщини“.

Курсы львівський з дня 23 ж. червня 1886.

Ц. н. ген. Дирекція австр. асигнацій державних.

платити	жадати	платити	жадати
австр. валютою	австр. валютою	п. кр.	р. кр.
1. Акції за штуку.		185	190
Желізн. Кар. Людв. по 200 р.		227 50	231
" Львів.-Черн.-Льв. по 200 р.		287 50	293
Банку гал. гал. по 200 р.			
2. Листи заст. за 100 р.			
Общ. кредит. гал. по 5% ав.	101 10	102 10	
" " " по 4% ав.	94 75	95 75	
" " " по 5% ав. період.	101 10	102 10	
Банку гал. гал. по 6% ав.	102 70	103 70	
Листов. дов. гал. банку 8% вт. лив.		54	
3. Листи довгий за 100 р.			
Общ. кред. Завед. для Гал.			
" Буков. 6% львов. вт. 15 лт			
4. Облиги за 100 р.			
Индустриал. гал. 5% м. к.	104 70	105 70	
Облиги комунальн. банку кра-			
свого 5%	99 25	100 25	
Пожички кр. з р. 1873 по 6%	103 50	105	
5. Львоські Кракова . . .	17	19	
" Станиславова . . .	26	28	
6. Монети.			
Дукат голландський . . .	5 83	5 93	
" цесарський	5 86	5 96	
Наполеондор	9 94	10 06	
Півнімперіал	10 28	10 38	
Рубель російський срібний .	1 54	1 64	
" паперовий	1 21 1/2	1 23 1/4	
100 марок німецьких . . .	61 55	62 25	
Срібло			

Руско-Историчної Бібліотеки

вийшло доси:

- Т. І. Історія Руси Ст. Качалы ціна зр. 1-50
 " П. Історичний Монографіи М. Коостомарова І. т. ц. 2 зр.
 " Ш. Книжний період України-Руси до смерті В. Мономаха, Д. Іловайського т. І. ц. зр. 1-60
 В другій половині червня вийде т. IV. "Княжий період України-Руси до Данила Галицького" Д. Іловайського (т. II.) значно більшого обсягу ніж попередніх.
 Передати найкраще посылати переказом на адресу: Олександр Барвінський в Тернополі.

ПІЛІПОВИЧ МЕДОВНИК
Д. ЧИНСЬКОГО
 в Ярославі
 уоуває всякі недуги органу травлення.
 Свідчення: Дуже радо при-
 ходить мене посприяти, що
 Ваш "Медовник" гістичний"
 уживався з добрим успі-
 хом, як і середство побудови
 травлення і загальне викорис-
 тання в особі страждальця на за-
 стій в організм, збільшення
 Горлиць. Д-р Кароль Бель-
 чинь.
Ціна за штуку 20 кр.
 Можна набути у всіх апте-
 ках і торговельн. 1603 21—50

РОДИЧЬ 1689

желаючи мати на час вакацій учителя для ді-
 тей шкіл львівських, можуть одержати його з
 поміж учеників семінарії учительської у
 Львові. Увадатися в офі справ можна до о.
 Стефановича, катихета (улиця Рука ч. 3), най-
 дальше до кінця червня, подаючи разом обо-
 вязки того учителя і високобство его плати, і
 присилаючи шару гультенів на дорогу. 2-3

БРАТА ЛЯНГНЕРЬ

Львів, ул. Галицька ч. 16

поручає дуже дешево:

Всялякі виробы рукавичний
 Більше мужеске

Краватки, спинки, шлей-
 ки, палиці, парасолі,
 кальш і т. д.

Куфры, торбы

и всялякі прибори до подорожи.

Товари галантерейний,

потребы тоалетові,

СКЛАДЪ БРИТОВЪ

правдивих швейцарських и ан-

1688 гійських. 2-10

Замовлення залагоджують

обвототною почтою.

Закладаюся

за всяку ціну, що жаден з моїх
 конкурентів не в силі продавати
 готову або робити одяг для мужчин
 і хлопців з матерій красивих і за-
 граничних так дешево, як я. По-
 рукаю мій багатий склад також
 1686 Веч. Духовенству. 6-7

Замовлення в мѣсяці і в провинції
 виконують точно і ретельно На жа-
 дання высылаю звороти даром і франко.

Давид Шварцвальд,

магазин мужескої одягу гуртом і

подробице.

Львів, ул. Галицька ч. 8.

Заложений 1848.

Выдавец и редакторъ Кирило Кахникевичъ.

Выписъ зъ розкладу їзды,

важний бѣтъ 1 червня 1886. 1557

Приходять до Львова:
 Поїзды особові: о год. 8.12 передъ полуд.
 зъ Звардона, Хирова, Стрия. — О год. 4.15 зъ Звар-
 доня, Хирова, Стрия. Гусятина, Станиславова —
 О год. 2.6 вѣ ночи зъ Гусятина, Станиславова, Хиро-
 ва и Стрия.

Отходять зъ Львова:
 Поїзды особові: о год. 11.27 передъ полуд.
 до Стрия, Хирова, Станиславова и Гусятина. — О
 год. 7.10 вечеромъ до Стрия, Хирова, Звардона. —
 О год. 12.01 вѣ ночи мѣняний поїздъ до Стрия, Хи-
 рова, Станиславова и Гусятина.

Приходять до Станиславова:
 Поїзды особові: о год. 8.35 передъ полуд.
 зъ Гусятина. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звар-
 доня, Стрия. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусятина.
 — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардона, Львова и Стрия.

Отходять зъ Станиславова:
 Поїзды особові: о год. 9.45 передъ полуд.
 до Стрия, Львова, Звардона — О год. 9.58 передъ
 полуд. до Гусятина. — О год. 6.28 вечер до Стрия,
 Львова, Звардона. — О год. 6.54 вечер. до Гусятина.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1563 165-7

препараты зъ гумы и виробы кавчуковѣ

для потребъ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ

поважаний П. Т. Публики на нашъ багато заосмотрен-
 ний складъ практичныхъ и люксевыхъ товаровъ
 галантерейныхъ. Услуга скоро при низкихъ але ста-
 лыхъ цѣнахъ. Замовлення зъ провинції виконують
 обвототною почтою. Закуплені у насъ товары вымѣ-
 няемо съ наибольшою охотою. 5-5

Кёsmarky & Mès

Magasin au bon Marché.

Львів, ул. Театральна ч. 1-2.

Въ Кобыловолкахъ

почта Янівъ коло Теревовъ отираєся зъ днемъ

1-го липня сего року

Школа для обучителѣвъ нотного-хорального спѣву

підъ проводомъ пана Панталеймона Семирозума,
 фахового музика и спѣвака, що укѣнчивъ курсъ
 науки въ консерваторіумъ музичномъ и школѣ
 оіѣву.

Курсъ триває зъ 4-6 мѣсяцѣвъ.

Наука оіѣву буде удѣлятися разомъ зъ
 грою на фисгармоніи. Условія за науку суть
 якъ найприступнѣйші. Близше о нихъ, кождый,
 що охоче поступити въ ою школу, зволить ла-
 каво porozумѣтисъ письменно съ п. П. Семиро-
 зумомъ.

Харчъ и помещанье знайдеться у поодинокихъ

господарѣвъ за отвѣтною вынагородою.

Убѣгатель зволить якъ найскорше зголо-
 шуватися. 3-3

СУКНО 1616 8-0

правдиві бернський матерій вѣ останкахъ, такожъ открывай бѣтъ
 штуки, бѣтъ зр. І. — за метрѣвъ въ горѣ, въ великомъ выборѣ; можна
 для того замовляти по дешевихъ цѣнахъ вѣ довільній мѣрѣ за послѣ-
 платою а недобрий останки вымѣняються — Взоры до огляду высы-
 лаються франко, Панове краці, котрі жадать книжокъ зъ багато
 усортованими зворами, одержують ихъ нееранковано.

Tuch-Fabriks-Niederlage „Zum weissen Lamm“ in Brünn.

Друкарня Товариства имени Шевченка

пошукує 1-3

2-3 учениківъ до науки.

Вымагаєся 14. рѣкъ и 2. класа гимназіальна або реальна.

Про близшія условія звѣдаться можна въ Товариствѣ

им. Шевченка або у завѣдателя друкарнѣ (ул. Академична 8).

Величезній страти, які потерпѣла велика лондонська фабрика мебѣвъ

зъ зельза Godderidge Brothene and Comp. при недавнімъ паденні глосбівського
 банку, захитали нею такъ, що она постановила заарыти фабрику и выпродати
 зовсімъ масами нагромаджені въ запасѣ знамениті мебѣ въ зельза, премію-
 вані на всѣхъ выставахъ золотими медалями, за четверту часть цѣны фабричной.
 Я предкладаю отже передати менѣ въ комісъ згаданымъ домоу чудно красиві

400 штукъ зельз-
 ныхъ ложокъ для
 дорослыхъ.

Ложка въ прибли-
 женно подобній до
 рисунку.

50 кр.). Письменні замовлення виконують такожъ поодинокі якъ довго выстає
 запасъ, вѣ завітій згаданихъ примѣркахъ заручъ за попереднімъ
 присланемъ грошей.

Eisenmöbel-Lager in Wien Landstrasse. Krieglerrasse Nr. II.

Зелений ложка перевозяться особливо всякі деревляні въ якомъ не-
 будъ стає для того, що забезпечують бѣтъ всякої нужды и нечистоты, мають
 незначиміу тривалість и даються складами. 1659 6-15

Признано загально найлучшу

Масу до запусканя підлогъ

поручаєт

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1681 72-0

Переиздующимъ даемо отвѣднны рабать.

5 килові

БОЧОВКИ ВИНА

поручає

Торговля ГЕГЕЛІЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1545 (21-54) ВЪ ТЕРНОПОЛІ

1 бочѣвка Гегелійского столового . 2 зр. 10 кр

1 " Гегелійского столового луч-
 шей якості 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "

1 " Гегел. стол. ароматичного 2-70 и 3 зр.

1 " Самородного вытравного . 4 зр. 30 кр.

1 " Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 " — "

Червоні вина: 1 бочѣвка Vizontai 2 " 50 зр.

1 бочѣвка Vizontai старе 3 " — "

Повыше наведені цѣны розумѣются вразѣ
 зъ бочѣвкою окановано желѣзными обручами и о-
 плаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благо-
 склонный отбратель жадныхъ больше коштовъ
 не поновить. Куцуюча
 вина особно только у
 продуцентѣвъ ручитъ за
 здорові добрі, натураль-
 ный и лучший вина якъ зъ
 Вершечъ, и просятъ о ла-
 скаві замовлення.

Мая честь повѣдомити симъ Поважану П. Т. Публику, що

въ мой

РЕСТАВРАЦІИ

при ул. Кароля Людвигъ ч. 31

ВИЛЬГЕЛЬМА ТАМЕНБАУМА

находяться вина угорскі и австрійскі по різнихъ цѣнахъ, а и-
 менно: 1 бутылка Зеленику зъ 50 кр. и выше; 1 бутылка Са-
 мородна зъ 50 кр. и выше; зворотъ за бутылку 7 кр То
 само вино на литры зъ 50 кр. и выше. Пріймаєся такожъ мѣ-
 сячний абонаментъ. 1677 4-5

Мая честь повѣдомити симъ Поважану П. Т. Публику, що

въ мой

РЕСТАВРАЦІИ

при ул. Кароля Людвигъ ч. 31

ВИЛЬГЕЛЬМА ТАМЕНБАУМА

находяться вина угорскі и австрійскі по різнихъ цѣнахъ, а и-
 менно: 1 бутылка Зеленику зъ 50 кр. и выше; 1 бутылка Са-
 мородна зъ 50 кр. и выше; зворотъ за бутылку 7 кр То
 само вино на литры зъ 50 кр. и выше. Пріймаєся такожъ мѣ-
 сячний абонаментъ. 1677 4-5

Мая честь повѣдомити симъ Поважану П. Т. Публику, що

въ мой

РЕСТАВРАЦІИ

при ул. Кароля Людвигъ ч. 31

ВИЛЬГЕЛЬМА ТАМЕНБАУМА

находяться вина угорскі и австрійскі по різнихъ цѣнахъ, а и-
 менно: 1 бутылка Зеленику зъ 50 кр. и выше; 1 бутылка Са-
 мородна зъ 50 кр. и выше; зворотъ за бутылку 7 кр То
 само вино на литры зъ 50 кр. и выше. Пріймаєся такожъ мѣ-
 сячний абонаментъ. 1677 4-5

Мая честь повѣдомити симъ Поважану П. Т. Публику, що

въ мой

РЕСТАВРАЦІИ

при ул. Кароля Людвигъ ч. 31

ВИЛЬГЕЛЬМА ТАМЕНБАУМА

находяться вина угорскі и австрійскі по різнихъ цѣнахъ, а и-
 менно: 1 бутылка Зеленику зъ 50 кр. и выше; 1 бутылка Са-
 мородна зъ 50 кр. и выше; зворотъ за бутылку 7 кр То
 само вино на литры зъ 50 кр. и выше. Пріймаєся такожъ мѣ-
 сячний абонаментъ. 1677 4-5

Мая честь повѣдомити симъ Поважану П. Т. Публику, що

въ мой

РЕСТАВРАЦІИ

при ул. Кароля Людвигъ ч. 31

ВИЛЬГЕЛЬМА ТАМЕНБАУМА

находяться вина угорскі и австрійскі по різнихъ цѣнахъ, а и-
 менно: 1 бутылка Зеленику зъ 50 кр. и выше; 1 бутылка Са-
 мородна зъ 50 кр. и выше; зворотъ за бутылку 7 кр То
 само вино на литры зъ 50 кр. и выше. Пріймаєся такожъ мѣ-
 сячний абонаментъ. 1677 4-5

Мая честь повѣдомити симъ Поважану П. Т. Публику, що

въ мой

РЕСТАВРАЦІИ

при ул. Кароля Людвигъ ч. 31

ВИЛЬГЕЛЬМА ТАМЕНБАУМА

находяться вина угорскі и австрійскі по різнихъ цѣнахъ, а и-
 менно: 1 бутылка Зеленику зъ 50 кр. и выше; 1 бутылка Са-
 мородна зъ 50 кр. и выше; зворотъ за бутылку 7 кр То
 само вино на литры зъ 50 кр. и выше. Пріймаєся такожъ мѣ-
 сячний абонаментъ. 1677 4-5

Мая честь повѣдомити симъ Поважану П. Т. Публику, що

въ мой

РЕСТАВРАЦІИ

при ул. Кароля Людвигъ ч. 31

ВИЛЬГЕЛЬМА ТАМЕНБАУМА

Змѣна Львокалю.

Въ низу подписанный має честь
 повѣдомити П. Т. Публику, що
 Складъ масла, яєщ и тор-
 говлю корѣнну
 підъ фирмою
 Іосифъ Барухъ Бухштабъ
 підъ "Двома золотими голубами"
 мѣсячяся до теперъ при ул.
 Краковской ч. 25 зъ нынѣшнимъ
 двомъ перенесені до Ринку ч.
 43 (побѣхъ торговлѣ п. Ст. Мар-
 ковича).
 Дякуючи Поважану П. Т.
 Публику за дотепершій вѣдъ
 поручаєся и дальше лвокалю
 памяти. 1665 10-10

VIERHUNDERT TAFELN.
 NEUE (13.) UMGARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
 Mit Abbildungen und Karten.
 Preis a Hef 30 kr.
 240 HEFTE ODER 16 BÄNDE.
 JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBBAND FL. 5.70 O.W.

"Малый катехизисъ музыки"

и "Рускій Спѣваникъ".

Часть теоретична и практична,
 подручники спѣву для учите-
 лѣвъ и учениковъ можна до-
 стати у о. В. Матіюка въ Львѣ
 чи почта Народъ по цѣнѣ 65.
 кр., съ пересылкою почтовою
 Тамъ-же можна ще такожъ до-
 стати квартеты "Воятъ" въ
 цѣнѣ 1-50 зр., съ пересылкою
 почтовою 1-60 зр. 3-?

Накладомъ Редакціи „Дѣла“ вышли доси:

- Въ оборонѣ чести зъ нѣмецкого Г. Рай-
 мунда, 3 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2 зр.
 50 кр. (съ пересыл. 2-70)
- Дымъ, зъ російского П. Тургенева. Цѣ-
 на 1-50 зр. (съ пересыл. 1-70)
- Стефанъ Лаврентій, зъ англійского Ед-
 вардса. 2 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2
 зр. 70 кр. (съ пересыл. 2-90)
- Любовь Убогого Молодца, зъ францу-
 ского Октава Фейлетта. Цѣна 1 зр. 20
 кр. (съ пересыл. 1-30)
- Новорождені Дзвоны, зъ англійского К.
 Дикенса. Цѣна 60 кр. (съ пер. 70 кр.)
- Грошъ а праця, зъ шведского Дядька
 Адама. 3 томы въ одной книжцѣ. Цѣна
 3 зр. 20 кр. (съ пер. 3-40)
- Мѣщанские племя, зъ нѣмецкого Г. Рай-
 мунда. Цѣна 1 зр. 20 кр. (съ пересыл-
 кою 1-35)
- Зъ великого свѣта, зъ французского О-
 ктава Фейлетта.

ДЪЛО

Предпята на „Дѣло“ для Астроіи:		для Россіи:
на цѣлый рѣкъ . . . 12 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл	
на пѣвъ року . . . 6 ар.	на пѣвъ року . . . 6 рубл	
на четверть року . . . 3 ар.	на четверть року . . . 3 рубл	
съ дод. „Виблютеки“:		съ дод. „Виблютеки“:
на цѣлый рѣкъ . . . 16 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл	
на пѣвъ року . . . 8 ар.	на пѣвъ року . . . 8 рубл	
на четверть року . . . 4 ар.	на четверть року . . . 4 рубл	
на самѣ додатоки:		на самѣ додатоки:
на цѣлый рѣкъ . ар. 5—	на цѣлый рѣкъ . 5 рубл.	
на пѣвъ року . ар. 2:50	на пѣвъ року . . . 2:50 р.	
Для Вазрашил, окрѣме Россіи:		
на цѣлый рѣкъ	. . . 15 ар.	
на пѣвъ року	. . . 7:50 ар.	
на четверть року	. . . 3:75 ар.	
съ дод. „Виблютеки“:		на самѣ додатоки:
на цѣлый рѣкъ . . . 19 ар.	на цѣлый рѣкъ . 6 ар.	
Поодиноко чиню кошту 12 ар. а. в.		

За згодою Мѣстныхъ палатъ Рады державной постановляю, що сѣдѣше:

§. 1. Загальное ополченіе есть интегральное частое военной силы и яко таке позбѣтае подѣлю право междунагольного.

§. 2. До загальнаго ополченія обавязані оутѣвоі здѣбні до оружія обыватель державы, котрі не належать анѣ до ц. к. арміи, маринарки военной або резервы доповняющихъ, анѣ до ц. к. краевой обороны, а то чинячи бѣгъ початку року, въ котрѣмъ кончатъ 19 рѣкъ своего житя, ажь до ушлыву року, въ котрѣмъ скончили 42 рѣкъ житя.

Що дотыкае тѣхъ, котрі въ силу §. 20 уставы войсковой вступили добровольно передъ розпочатємъ обавязку загальнаго ополченія до службы презенційной ц. к. арміи, розтагася обавязокъ загальнаго ополченія по оповіненіи нами наказаною уставою дванадцатилѣтню службу вой-

сковою ще на слідуючих безпосередно по собі десятих літ.

В міру узагодження військового підпорядкування обов'язкам загального ополчення а именно аж до скінченого 60 року життя вої особу, перенесений з категорії стану офіцерського або військово-урядничого в стан ополчення або в відношення позаслужбовий війська (маринарки) і краєвої оборони, оскільки не будуть ужиті в наведених частях сили воєнної.

Обов'язок загального ополчення розтягається й так — не порушаючи давніше вже в загальній унормованій особистих зобов'язань — на військовій корпоративній, що має характер воєнний, а взагалі уживаючих ознак воєнних.

Персональ жандармерії, охорони окарбованої і любові державних, оскільки того будуть вимагати відносини воєнної і оскільки дозволять на то вважати службові.

Обов'язок до загального ополчення, котрий суто необхідний до виконання служби публічної або інтересу публічного, можуть бути увільнені від служби в загальному ополченні.

Особу, що зголошується добровільно до служби в загальному ополченні, а котрі стоять поза кругом обов'язку виконання служби в війську, краєвій обороні і загальному ополченню, можуть бути прийняті до загального ополчення в міру їх здібностей.

§ 3. Обов'язок до загального ополчення, будуть поділений на два покликаних.

До першого покликаних належать вої в мисль § 2 обов'язок до загального ополчення обов'язків держави від початку року, в котрому починає 19 років свого життя аж до кінця року, в котрому скінчили 37 років життя, враз з тим, що в мисль § 17 уставу воєнних зобов'язань увільнений на якийсь час або в мисль § 40 той же уставу ще перед часом, як також і ті, що по укінченні обов'язку служби воєнної зобов'язані увільнені з армії (маринарки воєнної, резерви доповнюючої) і краєвої оборони.

Друге покликаних обіймає такій же самі особу, починаючи від дня 1 січня того року, в котрому починає 38 років свого життя, аж до дня 31 грудня того року, в котрому скінчили 42 років життя, взагалі аж до укінчення обов'язку загального ополчення.

§ 4. Загальне ополчення може бути окликуване до виконання служби лише на випадок і на час воєнної небезпечності або виходу війни. Покликаних загального ополчення обидва на приказ цесаря, по виходу ради міністрів, посередством міністерства краєвої оборони і в такій обставині, як сего вимагають інтереси оборони краю.

Покликаних до озброєння загального ополчення буде ужити комендантом воєнним, котрого цесарь іменує, чи то в міру потреби і в крузі установлений монархою організація.

Розпущення загального ополчення розпоряджує цесарь.

§ 5. Для наказаного обставинами вименованого ужити загального ополчення поза комплексом королівств і країв заступлених в Раді державній, потреба уповноважена від сторони уставу державної.

Лише в випадку, коли-б провокація грозила небезпечністю, може цесарь сам розпорядити такого роду ужити загального ополчення під відповідальністю правительств і за подальшими пропозиціями такого розпорядження до затвердження відомості Ради державної.

В часі війни в випадках надзвичайної потреби, наколи-б резерва заступаюча, визначена для удержання сталого війська (маринарки воєнної) на приписаній установі оточі воєнної показалася невисвільною, або для есентуальної конечного поставлення краєвої оборони на законній оточі воєнній, можна в міру і на час необхідності потреби воєнної потягнути з першого покликаних загального ополчення відповідний контингент для доповнення поодиноких частей збройної сили.

§ 6. Особи, покликаних до виконання служби в загальному ополченні піддаються від дня окликання аж до дня відпустки або розпущення загального ополчення карним і дисциплінарним приписам воєнним.

Через відпустку обов'язаних до загального ополчення воєнний відносини відпусткових уставують на час їх відпустки.

§ 7. Відносини загального ополчення і їх офіцери будуть носити через час їх ужиття ополченні і здалека видні ознаки, а крім того офіцери і підполковники воєнний відзнаки до оточення, після котрих можна-б їх розрізнити.

З'ясування вже в часі миру за найвищою приводемою мільйонів обywatelskiej і коршуми стрілецькі мають право задержати також в службі загального ополчення своє статутами означене умоводворення і узброєння а з застереженням затвердження цесарського також оних комендантів і офіцерів.

§ 8. Що до нагород і відзначень, права до транспорту, поміщення, заосмотрення грошевого і в натурі, злежання в випадку поранення і хвороби, як також заосмотрення жовнірів і родив позбавлених по жовнірах загального ополчення, мають обов'язувати ті самі приписи, котрі суто для війська, а взагалі для краєвої оборони.

§ 9. Листы (Sturmrollen), на котрих будуть описані особи обов'язані до загального ополчення відповідно до класів військ найбільшій в долину, мають бути виконані і удержуватися в евіденції через начальників громад при участі тих, що ведуть метрики.

Коли загальне ополчення не є покликаним до служби (§ 4), особи, обов'язані до загального ополчення, не можуть підпадати жадної контролю або обов'язку вправ військових.

§ 10. Кошти покликаних загального ополчення будуть покриватися з спільного бюджету міністерства війни.

§ 11. Закон сей зносить всякі суперечливі з ним постанови закона воєнного.

§ 12. Закон сей входить в життя безпримовочно по його оголошенню, а виконання його поручаю Моему міністрові краєвої оборони.

ДОПИСИ.

З Стрийського.

(Ще один з оглядів з виборів — в суді в Самборі.) Дня 15 червня с. р. відбулася судово розправа перед трибуналом в Самборі проти Івана Городыньського, головного агітатора за послом Охримовичем в Стрию. Річ малася так: Іван Городыньський, м'яшанин-боднар в Дрогобича, викрикував під час виборів до Ради державної в Стрию на публічному місці перед зібраним народом і жидами на весь голос слідуючі священство велими образуючі слова: «священники розбійники, бунтівники; священники заковані до бригадок возили, — хотіли трон найсвітлейшого монарха перевернути, заплотити Росію; мітрополита вислали на вигону, — а наш найсвітлейший монарх най живі в могові літа!» — Тоді повторив Городыньський в певних відстанях таку як «катеринка» через 2 до 3 годин на ціле горло в присутності жандармів, котрі на то устемхалися. Коли уражений до живого священника завідали жандармів, щоб по вислову панови розказали втихомиритися, то дістали відповідь, що жандармерія має чого іншого пильнувати, а до того їм нічого. Аж коли о. В. Давидяк в Тухлі сказав одному «фреру» від жандармерії, що его на суді, при есентуальній розправі судовий заважав, то тоді відступився пан «фрер» трохи далі і сказав: «Ja nie wie i nie słysze». Жиди роззавалили таким поступком почали навіть чинно ображати священників. Порядній газди, увидівши то, зробили коло на околиці священників і впустили до чинно внаслідок. По виборах зробив о. Давидяк донос до прокуратури в Самборі а по переведенні слідства в Г. в дрогобичський суд і по пересланню свідків: о. Василя Давидяка в Тухлі, о. Савина Устияновича в Головецьку, о. Савина Теодоровича і господаря Федора Барана в Синеводську нижнього в скільськом суді, відбулася розправа карна перед трибуналом в Самборі проти Івана Городыньського на підставі § 302 за підбурювання проти священства. В складі трибуналу входили: президент суду, Шенк, як передсідатель; сов. Раппе провадив розправу, пп. Мадейскій і Вайдович як вогант і прокуратор пан Кайвер; оборону мав адвокат Конт. По пересланню обжалованого і свідків о. С. Устияновича, о. С. Теодоровича і п. Федора Барана і по перечитанні звідання о. В. Давидяка і п. Бгра, нахмайстра жандармерії, (на котрого Городыньський покликуючися) трибунал, уважляючи всякі можливі обставини лагодячі, вважляючи Івана Городыньського на 6 недінь строгого арешту і на закладення коштів до процесу. — Цікаве було свідчення моральності, виставлене магістратом дрогобичським Городыньському, в котрому сказано, що Іван Городыньський терпить на «лагіто-манію» і завжди при агітаціях доводить до бурди. Не менше характеристична єсть і та обставина, що коли в суді скільськом під час слідства прийшло до конфронтації Івана Городыньського з свідками, привів Іван Городыньський билет від о. О. до скільського п. нотаря, щоб той-же вгадувано Городыньському дав всяку правну поміч «проти священства». По пані нотарі відмовив. См

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Австрійсько-Угорська Монархія.

(Речинець нової сесії Ради державної.) «Politik» довідує, що реченець нової сесії Ради державної буде назначений на день 18 вересня. (В справі жита втрати) довідує, що сама газета з жерела польського, що Угорщина пристане на всякий випадок на згоду на підставі внесення Грохольського. «Presse» довідує, о той самій справі, що так в угорських кругах правительств австрійського, бажаною єсть дуже, щоб переговори над зм'яною в Раді державній тарифу митового розпочалися оскільки можна скоро і закінчилися ще перед початком ферій парламентських. Правительству угорське чекає лише на ноту правительств австрійського, в котрій будуть офіційно подані пороблені зм'яни, а оттак зараз порішити в якій опосіб ціла справа має бути залагоджена. Міністер Тисса має бути готов розпочати переговори, але що не єсть порішено, чи наради будуть відбуватися в дорозі митово-торговельної конференції, чи в дорозі вимедіативної, т. є. в безпосередній відносині з обоими самими цесарями. На слідуючий тиждень

має мин. Тисса приїхати до Відня, де буде цесареві давати справу з теперішньої діяльності правительств. Тарифа митова не буде однакою — як доносить «N. fr. Presse» — під час его поїзду у Відні порушена.

(З Буківини.) Після вїстої черновецьких і віденьських газет мають в короткім часі настати на Буківині дозвіл значай зм'яни. Черновецька «Gaz. Polska» доносить іменно — як каже — з доброго жерела, що Буківинський президент краєвий, бр. Алесана, уступити дійсно з теперішньої посади і буде перенесений до Опави. На его місце має бути именован президентом краю бр. Вадені, делегат намісництва в Кракові. В Опаві займив би отже бр. Алесани місце маркіза Бакегема, котрий має зостати міністром торговлі. Також має настати зм'яна в черновецькій гімназії. Гімназія та, в котрій м'ястотія тепер окола 800 учеників, буде розділена на дві окремі і самостійні часті. Кіцапанський Русини очевидно не мають вже чого надіятися щоб одержали коли гімназію в своїм місті.

(В справі петиції громади Зелена), котрої ґрунти знаходяться на російській території і на котрих ґрунтах тяжить обов'язок відболовня панщини, ухвалила петицію комісії Ради державної слідуючу резолюцію і пропозити єй повний палаті послів: «Визнаєся ц. к. правительством, щоб зайнято основним розбором тої справи і на сій підставі зарядило через міністерство для заграничних відповідей м'яри, щоб австрійські жителі громади Зелена і в загальній пограничній жителі були забезпечені що до свободного і ненарушеного права поїздки і уживання ґрунтів, положених на російській території».

(Горжество «Божого тіла» в Граці.) Минулого року постановила Рада міста Граці не брати участі в торжествах «Божого тіла». Ту постанову однако ж знесло було намісництвом, але трибунал державний признає єй право-сильність. Щоб отже і сего року щось подібного не проявилася, то консисторія єпископа не запросила Ради громадою до участі в сій торжествах.

Заграничний Держави.

Франція. Судба французьких претендентів вже порішена. Дня 23 о. м. оголошено закон о прогнанні претендентів і вже в 24 години мубили гр. Парижа і князь Жером і Виктор Наполеон вїхати з Франції. Правительством не повбдило о том князів офіційно, лише вислало комісарів поліції до князів Жерома і Виктор Наполеона, щоб їм оказав повбфациально, що коли-б они хотіли ще приготуватися до подорожі, то правительством готове продовжити їм ще реченець їх поїзду, але поді ухвалили, що они не виключать жадної маніфестації. В такій самій мисі вислано також одного комісара до гр. Парижа в замок Е (Chateau d'Eu). Кн. Виктор Наполеон признає ще день перед тим багато гостей у себе а в полудне дня 23 були салони перешовнені гостями. Князь держав до них промову, вважляючи їх до уміровання і сказав: «Я не вїхав з Франції, щоб не допустити аки демонстрації. Не вижидайте від мене протестів проти сїх м'яри. Празительством прокрібувало мене, бо оно неадбне управляти народом і для того вийшло на заточення. Я позбавлю таким представителем цесарства як були Наполеон I, Наполеон III і кн. Людвиг Наполеон. Я єсьм з сильним авторитетом, за рівностю всіх обywatelskiej, за свободою совісти, і не зарішу того, що мое ім'я винно для демократії». Ог'їзд кн. Виктор Наполеона був зовсім смірненький. Окола 5 год. по полудні дня 23 о. м. явився сильний відділ поліції на дворці зелізниці, щоб не допустити аки демонстрації. Наспіла також маленька громадка бонапартистів, але всіх людей не було однако ж більше як окола 500. В годину поїзду надїхали вози. Бонапартисти побачивши кн. Виктор стали кричати: Най жє Наполеон! Най жє цесарство! Зібравши-ся знову з цікавості републикане кричали: Най жє република! а декотрі почали свистати. Коли князь вїхав до почестальної салі, прийшло між бонапартистами і републиканами до головної сварки. Хтось крикнув: Най жє република! Проч о Наполеон! Другий знову крикнув: Вы нам републики не зрунуете! Вол та сварка не трвала однако ж більше як п'ять минут. Кн. Виктор Наполеон вїхав оттак до поїзду і відїхав до Брукселя а з ним і 15 бонапартистів, між котрими маркіз Лявалет, Львер і Гавомань. — Ог'їзд кн. Жерома до Женевы відбувся ще спокійнішим як его сына, але б'є сам отараво не виключувати демонстрації. Під час его відїзду викрикувано також: «Най жє цесарі! і «Най жє република!» але б'є заховувалося на всі ті оклики рівнодушно. Розповідують о нїм, що мав сказати: «Певно, що мені дуже неміло покидати Францію; але м'яри тих ганити не могу. Як бы я був послом, то і я бы підписав вигнання». — Шумніший відбувся відїзд гр. Парижа. В Е (Eu) зібралася була величезна маса гостей; поприїздили навіть посли з своїми родинами. На замок вїхавши оповіщення, що гр. Парижа відїждє з замку дня 24 о. м. о 1 годині до портового міста Трепорт над каналом ля Манш. В Е зібралася була на кілька днів перед відїздом воя князів і княгинь з дому Орлеанів. Гр. Парижа одержував що годины телеграми з Парижа о ході дебатів в парламенті. Во второк о 9 год. зібралася була всі князі в бібліотеці князя і чекали на остаточне порішення. Окола 1/10

год. наспіла телеграма з вїстою о результаті голосування в сенаті. Гр. Парижа отчитав дрожащим голосом телеграму і сказав: «Сталося; я відїжджаю в четвер». В середу рано приїздили поїзди з поїздами монархисти з Парижа і дозвіл буде для характеристикі оказати, що прийшло між ними не менше як 120 послів і 50 сенаторів. В четвер рано розпочалися приїзди на замок. Гр. Парижа попрацював насамперед з своїми слугами, оттак вийшов до служби Богу, признає ополі ролястичну депутацию з полудневої Франції і депутацию з Альзії і Лотарингії, депутацию робітників, а на послідок послів і сенаторів і вїхав оттак до Трепорт. Тут роблено єму подіач воядана на корабель великі овані, а моряки хотіли навіть на знак жалобі винути до половини вїтрила, що однако ж преект м'яста заважав. До Трепорт вийшло було правительством 500 вояків для недопущення демонстрації; все однако ж відбулося зовсім спокійно. Гр. Парижа вїхав до Лондону, а з ним також і кн. Шартр. Так отже закінчилася судба французьких претендентів.

Італія. В північній Італії вбухла небезпечна розруха і змова селян, котрі в теперішню пору наймаються найбільше на роботу. В Милані увизнено проводирів т. зв. партії робітничої, котрі мали підмовляти людей до революції і збурення та знищення дотеперішнього ладу і порядку. Межи увизненими єсть також соціалістичні кандидати з послідних виборів. Партія робітничка була дуже сильно зорганізована і складалася в північній Італії з 159 товариств.

Болгарія. От коли обрані болгаре збралося в Софії, справа болгарка стала знову голоснішою і почала знову в більшій степені інтересувати Європу. Почали знову ходити вїсти, що Болгарія хоче оголошитися королевством і що знову заноситься на якусь бурю на балканському півострові. В Константинополі стали дуже недовірливо глядіти на дїла в Софії і побоюватися якихось нових клопотів. І дійсно не дається заперечити, що в Болгарії тепер більше як перед тим проявилася недовдоволеність що до угоди з Туреччиною. «Pol. Corr.» доносить іменно, що обрані в Софії не лише єсть прихильні до угоди з Туреччиною. В кругах посполських проявляється чим раз більша опозиція проти угоди а особливо против першого єй артикулу, котрий в силу берлявської угоди именує кн. Александра ген.-губернатором Восточної Румелії. До занепокоєння Порты причинилося також немало і преотолона бездія кн. Александра. Порту вразило іменно дуже неміло то, що князь в своїй бездії не говорив о «Болгарії» і «Восточної Румелії», а просто лише о «болгаро-маї народ по обох сторонах балкану», як також і то, що унію назвав фактом доконаним. Ще в більшій може м'яри занепокоєнню Туреччині то, що румелійські посли присягали так само як і болгарські на конституції болгароку. До сїх справ чисто натури політичної приходять ще і справа будови залізниці з Ямболи до Вурга, на котру правительством болгарске постановило зажадати від обранія уповажнення. В сїм факті добачує знову Туреччина отремєння Болгарії до того, щоб отанути в певній незалежності торговельній від Туреччини. До «N. fr. Presse» доносять навіть з Константинополя, що Порта вислала до болгарского правительств ноту, в котрій високазує своє недоволення з престольної бездія князя. Рівночасно однако ж доносять, що князь дав зараз Порті відповідь на сю ноту і обіцяв, що буде респектувати турецько-болгарську угоду. Як то непорозуміння залагодилося, досі ще не знає; але мабуть Туреччина успокоїлася по такій категоричній відповіді князя. — Погранична справа в окрузі Карджали, де проживають Болгаре магометанського віроисповідання (Помаци), вже залагоджена. Часть сел того округа признала Туреччину Болгарії. — Опозиція болгарка знаходиться в Румелії очевидно не в кінці приїзду положено, коли опозиційний посол з Тартар-Базарджика Філем — як доносить «Pol. Corr.» — мусів аж зажадати жандармів для свого безпечення вїбраючи до Софії на обраніє. Успокоєння селян в Румелії против опозиції має бути дуже вороже.

НОВИНКИ.

— В справі колоній ваканційних. От товариства «Школьна Поміч» одержали ми до поміщення слідуюче завідомлення: В додаток до нашої отови що до ваканційних колоній, завідомляємо, що кошти подорожі колоністів і колоністок там і назад покрити Виділ товариства «Школьна Поміч».

— На VIII і IX засіданні центрального Виділу тов. «Промат» у Львові дня 10 і 19 червня ухвалено: 1) печатати як о V. книжку «Календарь на 1887 рік», VI. «О Маркіяні Шашкевичу», а I. на рік 1887 «Географію Закляньського»; 2) Одобрено мапу Галичини, Буквини і угорської Русі, предложено п. Закляньським до географії Русі; 3) Одобрено програму предложено п. Глодзьянським до часті господарської, що має поміститися у календарі на 1887 р. 4) Звернено авторів поезії «Солов'ї Марчак»; 5) Удїлено даром п. Иондорови Пасічницькому по одному примірникови видан товариства; 6) Приїнято предложење аскураційного банку «Славія», щоб товариство поручало членів до аскурації в «Славії»; 7) прийнято в члену: 1) о. Івана Волянського з Америки на члена основателя з

64 разы
за сороклѣтний часъ
истинно извѣщенный.

Майже вѣйма
цѣсарскими, король-
скими и князьскими
лѣкарями приобщены
поручены.

Осторожнѣе при закупѣ.

Extractum malti Johanni Hoffii можна достати у всѣхъ
антикахъ и бѣльшихъ торговляхъ; треба лишь вы-
разно жадати его съ оригинального маркою охоро-
ною (стоячий овалъ съ погрудьемъ и подписомъ вы-
находяща Ивана Гофа)

По цѣлой землѣ роз-
ширенный 27.000 мѣсь
продажи.

Що день новій уздо-
рвленія у всѣхъ га-
зетахъ! Отъ 40 лѣтъ
надъ 1 миллионъ наслѣд-
ковъ уздоровленія.

Повѣдомленіе о выздоровленіи и прилюдна подяка рѣдкого
рода въ користь подобно страдающихъ вынаходцевъ лѣчущихъ
и ѳтживляющихъ средствъ здоровья зъ екстрактъ солодового.

Повѣдомленіе о чудномъ выздоровленіи пана Григорія Носа, учителя въ Бартковѣ,
почта Краене, зъ дня 1 цѣтня 1886. Оно писане до

ПАНА ИВ. ГОФА

вынаходца пѣсла его имени названыхъ препаратѣвъ лѣчебно-ѳтжи-
вляющихъ зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа, ц. к. совѣтника,
власителя золотого хреста заслуги съ короною, рицаря высочайшихъ
прусскихъ и нѣмецкихъ ордерѣвъ у Вѣдн, Фабрика: Grabenhof,
Bräunerstrasse 8.

Бартковъ, 1 цѣтня 1886.

Съ нѣколи невыгасающею вѣчною спѣшу зложити Вашѣй Высочайшей милости слѣдуюче
повѣдомленіе. Отъ шести лѣтъ страдаю я на тяжкій ѳтдыхъ, неустойчивый кашель, при котрѣмъ иногда
проявлялася кровь и неустававъ болю грудей а мой болю бывъ часами такъ сильныи, що я зъ умучена
не могъ выстояти и мусѣвъ лягати на постѣль. Я всего пробовавъ, але завсѣгда безуспѣшно. Противно,
фабрикаты Вашои Высочайшей милости, пиво здоровья зъ екстрактъ солодового Ив. Гофа и солодова
шоколада здоровья усунули въ протягу шести недѣль мою загадану недугу, такъ що я теперь вже зовсѣмъ
здоровъ. Складаючи симъ Вашѣй Благородности нѣйширшу подяку, прошу Бога, щоби Васъ завсѣгда
удержавъ при сильномъ здоровіи и ѳтдаю Вашѣй Благородности се мое повѣдомленіе до помѣщенія въ
газетахъ для добра подобно страдающихъ людей. Съ найглубишимъ поважаемъ и доживленію вѣчною
здоровію

Григорій Носъ, учитель.

Лѣчебно-поживный матеріи вынайдены мною ѳтживляющихъ препаратѣвъ зъ
солоду, котріи вернули назадъ соткамъ тысячѣвъ людей утраченне здоровье,
находятся въ слѣдующихъ сполученяхъ пріятныхъ до поживанія:

1. Въ видѣ смачного діететичного пива здоровья зъ екстрактъ солодового на застарѣлы недуги,
найтѣе средство до улекшенія и удержанія житія для сухотливыхъ, хорыхъ на груди,
знамающихся на легкіи и для реконвалесцентѣвъ по тяжкихъ хворобахъ: Недостатке,
не перевышеніе и не до насѣдованія средство въ хворобахъ жѣлчныхъ и на золотуху, на
болю жолудка, бракъ крови, слабе травленіе;
2. въ добрый шоколадъ здоровья зъ екстрактъ солодового на бракъ крови и выхудѣте,
ослабленіе, нервовѣте, безсоннѣте, бракъ апетиту;
3. въ бонбонахъ на груди зъ екстрактъ солодового, въ синѣмъ паперіи, здохчячій и розпу-
скачій слизъ въ кашліи, при хрипцѣ и недугахъ органѣвъ ѳтдыховыхъ;
4. въ сконцентрированѣмъ екстрактѣ солодовѣмъ на недуги легкыхъ, астму, кашель и золотуху;
для обѣвъ, що не люблять або не зносять пива, одинокѣ для дѣтей;
5. въ муцѣ солодовой для живленія дѣтей, яко заступство и лѣшна помѣчь для матеріи
молока для дѣтей золотушныхъ и въ наймолодшѣмъ вѣцѣ;
6. въ гомеопатичнѣй кавѣ солодовой въ рознервованіи, въ злѣгахъ и для матерей плека-
ющихъ.

Ивана Гофа лѣчебно-поживный препараты здоровья зъ екстрактъ солодового ѳтзначенъ 64 разы
цѣсарями, королями, князьями и княгинями, великими князьями, 400 заведенъ лѣчебныхъ и
тысячъ лѣкарѣвъ зъ всѣхъ краѣвъ записуютъ ѳтъ 40 лѣтъ солодовой фабрики Ив. Гофа и
за сей часъ выдѣлено звышъ миллионъ хорыхъ. Сіи препараты здоровья, признанъ всѣми, розши-
ряются теперь 27000 складами въ цѣлой Европѣ, котріи все ще збѣльшаются

Можна достати у всѣхъ антикахъ, другеріяхъ, Народній Торговліи и великихъ торгов-
ляхъ. Треба жадати Original-Extractum malti Johanni Hoffii съ маркою охороною.

Перша правдива лѣчуша, скрѣпляюча тѣло шоколада зъ екстрактъ солодового Ив. Гофа (для
малокровныхъ, блѣдыхъ, сухотливыхъ и на безсоннѣте) 64 разы за 40 лѣтъ истинно извѣщена Фран-
цускѣи, англійскѣи и всѣ прочіи шоколады не мали тѣхъ насѣдковъ для удержанія и приверненія здоровья
якъ Ив. Гофа солодова шоколада здоровья; Ив. Гофа солодовой шоколада здоровья не повинна для того
недоставати въ нѣвѣмъ домѣ 1653 4—6

ФАРБЫ ОЛѢЙНЫ

готовы до ужитку и скоро за-
сыхающіи.

Ф а р б ы

до мальованія дахѣвъ, тертѣ въ
наилѣпшѣмъ покоемъ.

Наилучшіе фарбы

тертѣ въ покоемъ минеральномъ
ѳтпѣвдуютъ рѣзнымъ цѣлямъ,
надають барву и лѣсъ по одно-
разовѣмъ потягненію, высыхають
въ немогихъ годинахъ, и де-
шевѣи ѳтъ ѳлѣйныхъ.

Фарбы до фасада
розпускаемъ въ ваннѣ, до кольоро-
ванія будынкѣвъ въ 36 кольорахъ.

Всѣи роды лаковѣвъ кра-
выхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛѢ

зъ наилучше реномованыхъ фа-
брикѣ.

Тектуры даховѣ, смола по-
газова и деревна, маса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.

Оливы до машинѣ и сма-
вило до осей зѣлѣзныхъ.

Пасы нѣбрѣны до машинѣ.

Пасы гумовѣ до машинѣ.

Гурты конопляны до ма-
шинѣ.

Н О В И Н А !

Лѣняны напусканіи пасы до
машинѣ, и т. д., и т. д.

п о р у ч а ю т ь

Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ.

Карты вѣрѣвъ, цѣняны и
спеціальны ѳферты, на жаданіе,
gratis и franco. 1680 12—2

„Д Ы М Ъ“,

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ
на 1 зр. 50 кр., съ пересыл-
кою 1 зр. 70 кр.

Дѣстати можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Ставропигійскѣи.

Зброю ловецку

выпробовану, одинокѣ нагороджену медалемъ державнымъ и
дипломомъ почетнымъ, поручае

А. В. Мольнаръ (давнѣйше І. Висньовецкій)

рушникарь у Львовѣ, готель Жоржа.

Лянкастрѣвки въ цѣнѣ ѳтъ 25 зр. до 200 зр. 1675

Пистолѣ до меты ѳтъ 25 зр. до 100 зр.

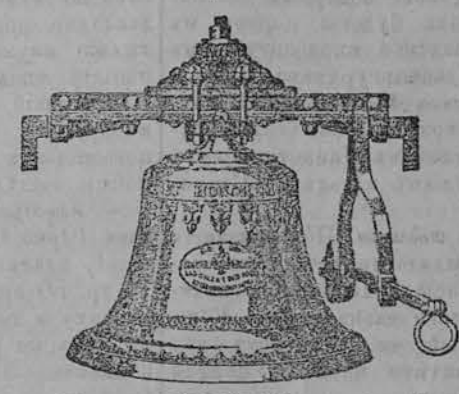
Штупы експресовѣ ѳтъ 80 зр. до 200 зр.

Трилюфки ѳтъ 100 зр. до 200 зр.

Направу выконую ѳвторотною почтою. Переробляю Льефу-
шѣвки на Лянкастерки ѳтъ 12 зр. до 20 зр.

Набоѣ всякихъ системѣвъ по цѣнахъ фабричныхъ. 3—26

Ц. к. придворна лїярня дзвонѣвъ
П. ГИЛЬЦЕРА въ Винерѣ-Найштадѣ

поручаея до замовленія
дзвонѣвъ и гармоничныхъ
складѣвъ всякой величини
и голосу. Гарантія за
певный голосъ каждого
дзвона, чистый гармонич-
ный акордъ складу и за
наилѣпшій металл. Мосто-
ваніе дзвонѣвъ съ упріи-
головами зъ кованого зѣлѣ-
за черезъ що можна дзвона-
ми дуже легко дзвонити. О-
пирала на дзвонѣвъ зъ ко-
ваного зѣлѣза найлучшею
конструкціи выконуются
якъ найдешевше. Припо-
ручанія выконуются якъ
наокоршо, точно и дуже

дешево при найвыгоднѣйшихъ условіяхъ заплааты. Гармоничны
склады до престолѣвъ съ сильными и голосными дзвонѣвами.

Зъ альпакі: зъ 4 дзвѣвъ по 14 зр., зъ 3 дзвѣвъ по 11 зр.

Зъ мосяжу: „4“ „10“ „3“ „8“

Гармоничны склады до закрытія зъ 4 дзвѣвами и зъ прикраше-
ными рамами зъ кованого зѣлѣза по 25 зр. 1551 12—24

ѳтзначенія: Выстава вѣденська 1873, два медалѣ за по-
ступъ за складѣ дзвонѣвъ для вѣденской Votivkirche 260

сотнарѣвъ ваги. Выстава промысл. у Вѣдн 1880 зол. медалѣ.

Заложена 1838. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,127.700 кильотр. ваги.

Зъ сего до Вѣдн для 31 церквей 83 штукъ дзвонѣвъ 86,069 кильотр.
ваги разомъ и 2 дзвонѣвъ до годинникѣвъ для нового ратушѣ 3345 клр. ваги.

Презнану загально найлучшу

Масу до запусканія пѣдлогѣ

п о р у ч а ю т ь

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1681 73—0

Перепродуючи даемо ѳтпѣвдныи рабать.

Л. ШТОРХЪ ВЪ БЕРНѢ,

Морава, улица Доминиканьска 41

высылае за послѣплатою, якъ довго выстае запасъ, поданіи понизше товары богато дешевле ѳтъ цѣны вырѣбовои.

ВЕЛИКА

партія останковѣвъ сукна!

3 1/4 метрѣвъ довгѣ, въ найкрасѣйшихъ взорахъ

на повне мужеске одѣнье

1 останокъ зр. 3-75

Каждый недогѣдныи останокъ прїймаея назадъ.

1 Останокъ коца
на помѣсть

10—12 метрѣвъ довгѣ
въ всякихъ барвахъ, дуже
травалый зр. 3-50.

Обрусь зъ Джуты
найновѣйшого взору

повной величины, доокола съ
френзлями
1 штука 90 кр.

Полотно домовое
1 локоть широке

1 повна штука 29 лѣктѣвъ
зр. 4-20.

Одѣяла до подорожи
зъ тяжкого, черного або бру-
натного плину, дуже великѣ
(давнѣйше зр. 8)

теперь лишь зр. 4.—

Краватки
для мужинѣ

элегантно выгѣтовленѣ
4 штукъ зр. 1.—

Сѣнники
(готовѣи ушатѣ зъ полотна джу-
тового (Jute), въ рѣжнѣ паски

повной величинѣ
1 штука 90 кр.

Ручники
кухонныи,

небѣленѣи, повной довжины
6 штукъ 70 кр.

СЕРВЕТЫ
бѣлы, лѣняны 1/4 въ квадратѣ

6 штукъ зр. 1-20
Серветки до кавы
лѣняны рѣжнобарвныи,
6 штукъ 30 кр.

Сорочки
для робѣтничѣвъ

зъ доброго оксфорду,
повной довжины,
3 штуки зр. 2.

Запаски
до господарства

зъ мѣднѣного сѣного полотна,
съ выбитыми найновѣйшими
взорами,
6 штукъ зр. 1-50.

Хустки до носа
зѣрѣбленѣи, съ барвно тканымъ бе-
регомъ, элегантно вырѣбленѣи.

1 тузиль мужескихъ зр. 1.—
1 „ дамскихъ зр. —80
1 „ для дѣтей зр. —60

Заслѣны мережковѣи,
1 метеръ широкии,

въ найпынѣйшихъ взорахъ.
1 метеръ 25 кр.

Гарнитурѣ рипсовый
въ найновѣйшихъ барвахъ,
складающійся зъ двѣхъ одѣ-
ялъ и обруса доокола съ шнур-
ками и кутасами зр. 4-50

Лѣняны
РУЧНИКИ

бѣлы съ червоными краями
6 штукъ зр. 1-20

КОРСЕТЫ
ѳтличнои якѣсти

съ бляншетои ложковымъ
1 штука 70 кр.

Гарнитурѣ джутовый
складающійся зъ 1 обруса и
2 одѣялъ

красно выгѣтовленѣи, повной
величины зр. 3-50

Заслѣны зъ Джуты
2 части по 3 1/4 метра довгѣ,
съ драперіеи и френзлями
красно выгѣтовленѣи

зр. 2-30

Джутовый диваники
передъ лѣжко

1 1/2 метра довгѣ доокола съ
френзлями въ найновѣйшихъ взорахъ
1 пара зр. 1-30

ОДѢЯЛА
зъ чѣрвоного кретону, элеган-
тно стебнованѣи, повной ве-
личины

1 штука зр. 3.—

Пѣльняныи
Хустки до носа

для мужинѣ и дамъ, пышно вы-
гѣтовленѣи

1 тузиль зр. 1-80.

Англійскѣи
Плѣды до подорожи

зъ чистѣи вѣвны, 3 1/2 м. довгѣ,
1-60 м. ширѣи
1 штука зр. 4-50.
Ремень до плѣду 75 кр.

РУЧНИКИ
до натирания

дуже элегантныи, съ ясно чер-
воными краями и френзлями
6 штукъ зр. 1-50.

ШТЕРНБЕРГСКА
ПОСТѢЛЬ

1 локоть широка въ рѣжно-
барвныи паски, за правдиву
барву гарантуея.

1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 6.—

ОКСФОРДЪ
30 лѣктѣвъ,

правдиво забарвлѣныи
зр. 4.—

Градель дамастовый
на покрывала на постѣль

1 локоть широкии, знаменитѣи
якѣсти.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 5-50

Стирки до пороху
небѣленѣи съ червоными берегами.

6 штукъ 60 кр.
Стирки до скла
бѣлы съ червоными берегами.
6 штукъ зр. 1.—

ШИФОНЪ
дуже доброй якѣсти, дуже до-
гѣдныи на бѣлье для мужинѣ,
дамъ и дѣтей 90 см. ширѣи.

1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 5.—

Накрытѣе на стѣлъ
складающійся зъ 1 обруса и
6 серветѣвъ зъ лѣняного дамасту.

1 гарнитуръ зр. 2-30.

Простирала
(безъ шву)

2 м. довгѣ, 1 1/2 широка, зъ
наилѣпшѣи полотна.
1 штука зр. 1-40.

Готовѣи
КАЛЬСОНЫ

зъ доброго шевіоту, дуже до-
гѣдно выгѣтовленѣи.
1 пара зр. 1-35.

Недогѣдныи товаръ прїймаея назадъ и звертаются грошѣ.

Переписка на всѣхъ австрійскихъ мовахъ

Щѣбы у П. Т. Замовляющихъ усунути всяке недовѣрье, высылаются замовленія для Всѣхъ клиру, П. Т. начальникамъ громадъ, властителѣмъ поѣслоестей, директорамъ поѣслоестей
и фабрикъ, професорамъ, урядникамъ державнымъ и краснымъ на выразне желаніе такожъ и безъ послѣплаты. 1680 5—26

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ“ выходитъ по 2 печат. аркуша каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція и администрація подъ Ч. 44 улича Галицка. Рукописи вѣрствуются лишь на попереднѣе застереженіе. Уголосенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣть однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надбослане“ по 20 кр. а. в. Режамацимъ неопечатаній вольны бѣть порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Просимо поспѣшити съ предплатою и залеглостями.

Съ числомъ 65 „Дѣла“ розслано Вп. Предплатникамъ „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ конецъ повѣсти „Набобъ“ Додата (26 и 27 ар. и окладинку). Печатаея И. Тургеневъ „Батьки и сыны“.

Хто виноватый?

Рада державна закрыта до осени, а послы галицкіи вернули домѣвъ съ такъ порожними руками, що вся польска праса, навѣтъ крѣвъ окуляры, не може добачити якогось позитивного результату въ ихъ шестимѣсячного — попиранія кабинету гр. Тафого. Одинъ лишь побожный „Сзас“ не выйшовъ въ своего оптимизму и старается вмотивъ въ свѣтъ, що все иде „promyslnie“. „Сзас“ славословитъ успѣхи дотеперѣшної политики „кола“, обертаного, якъ звѣстно, слабою рукою п. Грохольского після програмы краковскихъ станьчикѣвъ, тѣшитъ тымъ, що Рада державна не есть ще такъ червоною, якъ французскій парламентъ, нѣ такъ закнеблѣваною, якъ нѣмецкій Reichstag, а плаче лишь надъ тымъ, що подѣ конецъ сесіи слаба меншѣтъ „кола“ зробила сецесію in montem saecum въ справѣ нафтовій, що отже „katnosc“, славословлена навѣтъ гр. Войтѣхомъ, утратила свою „dziwiznosć“.

Мнѣнне польской прасы о безуспѣшности дѣланія делегаціи въ Радѣ державной подѣляемо въ цѣлости. Полагоджено тамъ вправдѣ кѣлька державныхъ справъ, якъ уставу о вагальнѣмъ ополченю, де-що въ новою угоду съ Угорщиною, уставу противъ анархистѣвъ, законъ о убѣзпеченю работничѣвъ, о спадщинѣхъ поменшихъ земельныхъ власностей и т. д., але для Галичины не тѣлько не зроблено нѣчого, але ще нарушено сильно и такъ неутраднѣ относны экономичны. Въ бюджетѣ Галичина окроена страшно, на продуктивнѣй цѣль не дано майже нѣчого, справа довгу индѣмниваціиного не полагоджена, регуляція рѣкъ дождае лучшихъ часѣвъ и новыхъ повеней, реформу тяжкой процедуры цивильной не внесено навѣтъ до Рады, болшихъ заповѣдженыхъ кодификацій карного законодавства не ровпочато. Додаймо до того, що податокъ грунтовый въ Галичинѣ вѣдгс до небувалою высокости, що министерство финансовъ не ввело доси инициативы, открыты для себе инші жерела доходѣвъ державныхъ чи то въ оподаткованія биржи, чи въ люксовыхъ артикулѣвъ, чи въ монополю горѣлки; що для фабрикантѣвъ австрійскихъ не лишь не найдено торгѣвъ до бубуванія, але що Румунія замкнула навѣтъ для нихъ свои границы; що продукцію вѣбжа галицкого не убѣзпечено передъ заграничною конкуренціею; що продукцію нафты, одинокой галузи промыслу кравого, подорвано; що на двигнѣнне промыслу нашего не дано нѣчого, а на промысловій школы кинено невзначну сумку 56.000 ар.; що навѣтъ и науку въ школахъ середныхъ выше оподатковано; що селянинъ нашъ на всѣ стороны задолженый, а болша посѣлѣсть въ 1/3 частяхъ; що господарске Товариство одержало сильного конкурента въ Alliance israelite и що сыны Израиля при миллионѣвъ помощи загорнутъ небаваю и землю и дробный промыселъ въ свои руки — то одержимо вѣрный образъ, куды мы яко край зайшли и куды ще зайдемо?

Черезъ цѣлыхъ шѣсть мѣсяцѣвъ тревожна Рада державной, въ „кола“ польского не выйшла нѣ одна инициатива до якогось-небудь закону, котрый мавъ-бы на цѣль принести яку-небудь пѣльгу Галичинѣ, коли противно въ лѣвѣйшѣй выйшовъ проектъ Тарка на змѣну податку грунтового на податокъ доходовой, бѣть пос. Цалингера важна поправка до устава о бѣншихъ податку грунтового на случай элементарныхъ шкѣдъ и внесеніе Зиса для охороны продукціи нафтовой въ Галичинѣ. Централы, хочъ-бы лишь позорно, а таки все

болше дбали о интересы хлѣборобства въ вагалѣ, отже и Галичины яко хлѣборобного краю, чимъ хлѣборобна делегація галицка, котра отзначалась страшною пасивноостію. Здаея, що не помылимысь, коли скажемо, що въ делегаціи галицкѣй, не вынимаючи репрезентантѣвъ „мирныхъ“ политики, нема людей, котры мали-бы яке-такое понятіе о экономичнѣмъ положеню нашего краю и съ певною програмою ишли до дѣла. Политика нѣвъ — богато, болше може якъ треба, але знатокѣвъ власного краю и людей, що смѣло становили-бы въ оборонѣ интересѣвъ его — сихъ нема! Досыть навѣсти, що въ справѣ нафтовій не рѣшали реальнѣ, а чисто партійнѣ, а навѣтъ фракційнѣ взгляды.

Рѣвно-жъ не удалось Радѣ державной причинити чимъ-небудь до усмиренія національного антагонизму въ державѣ. Програма гр. Тафого о примиреню народностей и слова Монарха, высказанѣ въ троновѣй рѣчи на той самый тематъ, не знайшли доси нѣякого примѣненія. Противно, въ дебатѣ въ Радѣ державной, а ще нагляднѣйше въ того, що дѣялось сего року въ Чехавѣ на два заводы и въ Краинѣ при открытіи памятковой табличкѣ для Анастасіи Грина, каждый объективно судячій мѣгъ пересвѣдчатися, що національный антагонизмъ роворѣся навѣтъ ширше, якъ коли-небудь. Якъ давнѣйше централы съ своею германизаціиною системою, заведно выкликували недоволеніе, такъ теперь въ великихъ болахъ породжена правия не була въ свѣтъ ввѣстие до идеи рѣвноуправленія всѣхъ народовъ австрійскихъ. Бѣ такожъ завагалось гегемоніи національной, ровширени автономіи краѣвъ, але не автономіи народѣвъ. До того належить ще додати, що при деякихъ нагодахъ нынѣшня правия не була вольна бѣть замѣтѣвъ, на котрѣ треба було въ конечности сказати: Schwamm drüber!

Поставмо теперь пытаніе: хто сему всему виноватый? А вжежъ кермующа болыбѣтъ, а що до Галичины, то болыбѣтъ „кола“ польского. На ню паде нынѣ вся отвѣчальность за весь гараздъ, якій повными жменями несутъ намъ вертающіи делегаты. Болыбѣтъ тую „кола“ польского, а въ деякихъ справахъ цѣле „кола“, повинна Галичина стрѣнути нынѣ лишь съ голосомъ повного недовѣрія. Мы не рефлектуемо вже на справу руску, бо тая систематично промовчуея въ „колѣ“ польскѣмъ на подставѣ договору, заключеного на письмѣ межъ нашими „подоляками“ а станьчиками, а „митрополитальнѣ“ послы не посѣдали наказу въ горы въ подносити; але за недѣбанье справъ краевыхъ, дотыкающихъ успѣльно оба народы нашего краю — то за недѣбанье есть достаточною причиною до вотумъ недовѣрія. Галичина повинна дѣйствию жалувати, що не прійшло до ровязанія Рады державной, бо — нѣгдѣ правды дѣти — керманѣвъ нашъ краѣвъ, такъ подоляки якъ и станьчики, пережились такъ всесторонно, що можна-бы имъ съ легкою совѣстею дати добре заслужену отпустку. Подолякѣвъ ще менше можна-бы виновати, яко элементъ стоячій лишь на услугахъ старшой братіи въ Краковѣ, але на станьчикахъ тяжить безперечно вся вага провинны.

Подумаймо лишь, яка ихъ програма? Коротка! Передъ всѣмъ безпрограмовѣтъ, а оттакъ тенденція удержатися при власти, щобъ тую власть выкористати для партійныхъ и личныхъ цѣлей, для наживы, почестей и т. д. Сяву свою бачать они въ „зауфаніи“ въ „горѣ“, не въ довѣрїю у краю, и тому „горѣ“ подлягають безвзглядно, а интересъ краю стоитъ на десятѣмъ плавнѣ. Наколи мають яку позитивну програму, то она полягае въ томъ, щобъ ширити темноту, кіемъ смирити „голоду“ (дзиви Dziennik Polski, Kronika Lema въ мая), терроризовати смѣлѣйшихъ, деморализувати честнѣйшихъ, надѣ бѣдными панувати, а шанхту га-

лицку держати въ „katnoscі“. Кого не досягне ихъ сила, того досягне ихъ болото. Хто не иде съ ними, той анархистъ, соціалистъ и т. д. або того окличуть они дурнымъ. Въ ихъ рукахъ находятъя всѣ впливовѣ становиска, а въ тыхъ ровходитъя робота дальше. Въ справахъ национальныхъ держатся аксіому: ubi bene ibi pos. Въ Австрійѣ выписали девизу: Przy Tobie, Ranie! але и въ Россіи служатъ той самой девизѣ, лишь съ додаткомъ: sarze! При томъ накинулись народѣвъ польскому яко пожарна сторожа и кричатъ: lasciate ogni speranza! Саміи однаковы не жиють безъ надѣй.

Що-до Русинѣвъ, то станьчики давнѣйше кокетували съ пок. Юл. Лавровскимъ, але на пок. Кшечуновича и пос. Камѣянского насѣли вже за поднесеніе проекту о modus vivendi. Въ найновѣйшихъ же часахъ ввели они внесеніе пос. Романчука утравкизмомъ ad absurdum. Станьчики виноватѣ просто и за все, що сталося нынѣ въ Радѣ державной и за все, що дѣялось въ нашѣмъ соймѣ краевѣмъ. Се чистый рахунокъ, въ котрого нѣ народъ польскій нѣ рускій доси не мавъ нѣякой користи. Чи часть ступити загалови галицкому на иншу дорогу, най подумаютъ тѣ, котрымъ личный интересъ не закрывъ интересъ краю и обохъ народѣвъ.

Переглядъ часописей.

(Рахунокъ п. Поляновского въ „Przegląd“ п. — „Дневникъ Варшавскій“ о колонизаціи галицкой Руси.) Въ своемъ частѣ (въ ч. 41 „Дѣла“) подали мы були за „Przegląd-омъ“ рахунокъ, що автономичне житѣ Галичины за двадцать лѣтъ своего существованія стояло насъ пересѣчну суму до 100,000.000 марокъ, т. е., якъ развѣ тѣлько, скѣлько призначивъ кн. Бисмаркъ на колонизацію Познанщины Нѣмцами. Саміи 74 рады повѣтѣвъ коптували насъ — каждая по 6.000 ар. — 450.000 ар. рѣчно, отже за 20 лѣтъ 9,000.000 ар. По двохъ мѣсяцахъ спромѣся предѣдатель Рады повѣтѣвой сокальской, п. Поляновскій, на отвѣдѣ на сей рахунокъ, оперту будѣто на числахъ. П. Поляновскій обяслюе кошта репрезентации повѣтѣвой сокальской ко 4.400 ар. рѣчно, отже за 20 лѣтъ на 88.000 ар. За то, каже днь, автономія наша: закупила на власнѣтъ хату съ огородемъ за 7.500 ар.; камяницю на шпиталь за 16.500 ар., адаптовала сю камяницю за 5.162 ар., а на пристановище для калѣкъ дала 5.243 ар. — разомъ 34.406 ар. Якъ-бы ту суму оттягнути бѣть коштовъ удержанія Рады повѣтѣвой сокальской, то лишився-бы ще дефицитъ на 53.594 ар. Але п. Поляновскій, зручный въ укладаню билансу. Дефицитъ сей, дуже наглядный, покрывае днь ще трема позиціями, именно: 1) що Рада повѣтѣва посередничала громадамъ Сокальщины при сплатѣ довгѣвъ въ русикальнѣмъ Банку на 16.720 ар., 2) що спонукала громады до заснованія 48 касъ позычковыхъ съ фондомъ 105.144 ар. и 3) ссыпѣвъ вбожѣвыхъ съ вѣбжемъ вартости 103.464 ар. Послѣдній три позиціи счисливъ оттакъ п. Поляновскій на суму 225.328 ар., оттягнувъ отъ ней загаданный, дѣйственный дефицитъ въ квѣтѣ 53.594 ар. и одержавъ остаточную яко чистый выскъ, принесенный Сокальщинѣ, суму 171.734 ар. Si non e vero, e bene trovato!

„Дневникъ Варшавскій“ въ 23 червня с. р. подае корреспонденцію въ Львова, въ котрѣй, порушивши сервитутѣвъ справы въ 60-ыхъ рокахъ, загалъне убожество селянъ и шляхты въ Галичинѣ, эмиграцію Мазурѣвъ до Америки, и загадавши навѣтъ про петиціи Ленки и Кобыляны до царя, приходить до заключенія, що теперь якъ-разъ добра пора рушатися капиталистамъ росіейскимъ и закуповати селянскій рускій землѣ въ нашѣмъ краю. Проектъ сей покрывае корреспондентъ тымъ, що будѣто „Alliance israelite“ готова выкупити всю землю, тожъ було-бъ лучше, наколи-бъ замѣсть жи-

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи: въ цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл на пѣвъ року . . 6 ар. на пѣвъ року . . 6 рубл на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл на пѣвъ року . . 8 ар. на пѣвъ року . . 8 рубл на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл на самѣ додатоки: на самѣ додатоки: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл на пѣвъ року . . 2-50 ар. на пѣвъ року . . 2-50 р. Для Заграничя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на пѣвъ року . . 7-50 ар. на чверть року . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотеки“: на самѣ додатоки: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

дѣвъ „спасли насъ православныи братія“. Отъ и его слова:

„Мы Галичане бевелильнѣ. А свята Русь (значить: Россія)? Она пише ученѣ книжки, числитъ, скѣлько нещасне славянство утратило землѣ до Нѣмцѣвъ, Италианцѣвъ, Мадяровъ и др. Она пише и пише, а „Alliance israelite“ навѣтъ не звертае уваги на те писанье, сама мало пише, а болше дѣлае. Коли потребовано грошей на вѣйну, то славянскій благотворительный комитетъ доставили богато миллионѣвъ на помѣчь гонимыхъ и потребуемыхъ. Але тутъ заносится на грѣшнѣйшу вѣйну, що готова розрушити всю „Червонную Русь“, завадати ѣй землю, внищити еи народѣтъ, отняти еи „православную“ вѣру и въ кождѣмъ селѣ выбудувати жидѣвску божницю на руинахъ христіанскихъ церквей. Чи не належало-бы про-то, щобъ „благотворительнѣ“ товариства и „русскіи“ богатыи люди“ выкупили землю? „Русскіи“ богатыи не стратили-бъ на томъ нѣякого, закупуючи руску землю, хорошу, плодородну, а наколи-бъ саміи не хотѣли заниматься господарствомъ, то могли-бы еи отдавати въ аренду, ровумѣся, своимъ людямъ. Чи може 100-миліонный славянскій, „русскій“, христіанскій, православный народъ дивитися рѣвнодушно, що „Alliance israelite“ выдала вѣйну „русскому“, христіанскому, православному народѣвъ и вже иде на него, убрѣжена въ миллионы. У насъ горитъ — кончатъ корреспондентъ — и мы бѣемъ въ „набатъ“: спасайте православныи, спасайте братѣвъ!“

Галицка Русь посѣдае вже найрѣзнодорожнѣйшій колоніи, якъ: мазурскѣй, нѣмецкѣй, жидѣвскѣй и найрѣзнодорожнѣйшихъ експлоататорѣвъ своихъ лѣсѣвъ, нафты и другихъ богатѣвъ въ Прускахъ, Англичанахъ, Италианцахъ и Французахъ. Корреспондентѣвъ львовскому до „Днев. Варшавского“, всего того, видимо, за мало и днь замѣсть шукати въ самѣмъ народѣвъ противоположнюю силу до усуненія ала, хоче нашъ край збогатити ще новыми колонистами въ бѣлокаменной Москвѣ. Признаеямося, що за богато благодати.

Новѣ розпорядженіе министерства просвѣты.

Яко доповненіе до закона ухваленого Радою державной, котрый нормуе платню сулѣтѣвъ шкѣлъ середныхъ и семинарій учительскихъ выдавъ теперь министр просвѣты розпорядженіе, котре мае знову управити замѣщеніе и отноины служѣвъ сѣи категоріи учительѣвъ. Розпорядженіе се звучитъ:

1. Тѣ кандидаты, що одержали уздобненіе до одной группы предметѣвъ, означеной въ припискахъ испытѣвыхъ до шкѣлъ середныхъ, отбулю правильно одинъ рокъ практики и старатѣю о мѣсто учителя при якѣй шкѣлѣ державной, мусятъ внести добре удокументоване поданіе до краевой власти шкѣльной съ прошеніемъ, чтобы ихъ пренотовано до припята въ шкѣльную службу державну дотычного краю. При томъ треба подати категорію тыхъ заведенъ науковыхъ, до котрыхъ хочея на службу вступити. Коли отъ окѣнченія практики минуло болше якъ рокъ, то старайщійся о службу мае дати достаточный доказы о своимъ поведеню черезъ той часть. О такѣ пренотованіе можна рѣвночасно старатися и въ кѣлькихъ краевыхъ властяхъ шкѣльных. Прошенія тѣ рѣшае краева власть шкѣльная въ ономъ кружѣ дѣланія и дае кандидатуви пиомѣнну отвѣдѣ.

2. Кандидаты допущеніи до пренотованія укладываются въ списѣвъ пося категоріи, языка выкладового, группъ фаховыхъ и въ томъ порядку, въ якѣмъ зголошувалися. Тѣ списы будутъ предкладатися що року въ першѣй половинѣ мѣсяца сернія директорамъ дотычныхъ заведенъ науковыхъ въ краю, чтобы они внесли свои предложения що до замѣщенія сулѣтѣвъ, котрыхъ требуютъ. Въ тыхъ предложенияхъ, о скѣлько въ якихъ особливыхъ причинъ не треба буде зробити выемки, треба придерживатися порядку въ пренотацияхъ. Коли не буде отвѣдного кандидата до розпорядимости, то треба тому зарадити черезъ розпознае конкурсу.

3. Коли кандидатъ признаенный до якогѣ

заведения наукового не прийме посади, то значить се тільки, як що він зрікається претендованя. Вишук з сего може школьна власть краєва допустити лише в якихось важких причинах. Коли власть школьна краєва уважає якогось кандидата за невідповідного до виконуваних державних служб учительської, то вона вычеркує его сама із списку; о томъ має однаковъ вычеркненого повдомити. Противъ такого вычеркнення допускається рекурс до министерства вѣроповѣданъ и просвѣты.

4. Замѣщеніе суплента есть правильно важнымъ на одинъ курсъ. Допускаючи, що якийсь учительський на часъ 4 недѣль. Воакѣ дальше уважливѣе заведувати суплентомъ може наступити ажъ за призвономъ министерства вѣроповѣданъ и просвѣты.

5. На случай заведувати суплента заступать его въ годинахъ науковыхъ члены тѣла учительского на часъ 4 недѣль. Воакѣ дальше уважливѣе заведувати суплентомъ може наступити ажъ за призвономъ министерства вѣроповѣданъ и просвѣты.

6. Супленты, котрі теперъ суть въ службѣ при державныхъ школахъ середнихъ або при мужеюкихъ и женюкихъ семинаріяхъ учительскихъ, мають бути урядово вписані до списку. Кандидаты учительскі, котрі вже можуть старатися о посаду, але теперъ ще не мають нѣякой посади, повинні зголоситися до випуску въ пренотацию ще передъ концемъ школьного року 1885/6. Порядкомъ пренотованя згаданихъ выше суплентомъ и кандидатомъ має відбуватися въ мѣру ухваленого часу отъ пори, коли одержали законне уздобеніе учительское. Часть, котрі суплентъ переселивъ при якійсь середній школі съ правомъ публичности, має въ обохъ случаяхъ при уставлюваню порядку въ списѣ числитися подвійно, весь прочій часъ лишь пододинокъ.

ДОПИСИ.

(Зъ Комарна).

(Выборъ бурмистра.) Дня 22 с. м. відбувся у насъ выборъ бурмистра, а въ выбору сего выйшовъ бурмистромъ одинъ зъ найважнѣйшихъ нашихъ мѣщанъ, п. Михайло Коса, догослѣдній членъ Рады громадской, Рады повѣтової и членъ комарнянской касы задатковъ. Выборъ сей не відбувся однаковъ отъ першого разу, лишь наступила немала проволака. Два разы приѣжджавъ комисаръ зъ Рудокъ надармо и ажъ за третимъ разомъ выбѣръ переведено. Причиною такъ довгого проволаки була двѣрско-пропинаторска партія або — якъ ей „Dziennik Polski“ невідповідно называе, — партія „narodowo-polska“, котра конче хотѣла перевести выборъ своего кандидата, п. Коважика, мѣщанского почмайстра. Ще передъ выборами, котрі мали відбутися во вторникъ 15 л. червня, вгодились були всѣ Русины, Жиды и наватъ и Поляки, чтобы голосовати на одного зъ найважнѣйшихъ нашихъ мѣщанъ, п. Михайла Коса. Коли однаковъ прийшло до голосованя, збродились двѣ партіи. Русины съ 5 независимыми Жидами постановили голосовати на М. Коса, а Поляки и прочі Жиды, прихильники п. Пося, на почмайстра п. Коважика. Коли однаковъ Поляки побачили, що не поставлять на своего, бо самыхъ рускихъ радныхъ есть 14 а до того 5 Жидовъ, отже постановили выборы отложити на повѣдѣйше. Тому не поприходили польскій радні до голосованя и выбѣръ не мѣгъ отбутися; отложено его отже въ вторникъ на пятницю. Тымъ часомъ старалася згадана партія тыхъ Жидовъ, що попирали руску сторону, повыскати для себе; але коли фй и то не удалося, не явилася вновь по разъ другій до голосованя. Теперъ наложено кару грошеву на каждого радного, котрый бы не прийшовъ на означенный день, т. е. на вторникъ 22 л. червня. Чи настрашеній тымъ, чи може тому, що видѣли, що даремні ихъ заходы, прийшли на означенный день, але жаждѣть панокъ зъ сѣи партіи не бравъ участя въ голосованю. Мала лише часть голосовала на нотаря п. Лушиньского, а деякі наватъ самі на себе. Польскій свещеникъ, кс. Окминецкій, тѣшився тымъ дуже та все казавъ: „Dobrze ma, bo i on chce być burmistrem“. Самъ, чтобы лишь не дати голосу на п. Коса, голосувавъ на п. Лушиньского, котрый такожъ попиравъ руску сторону. Коли выбрано вновь 9 радныхъ, зъ котрыхъ одося мали выбрати заступника, то кс. Окминецкій давъ голосъ на придурковатого жидка Шойлу, котрому анѣ сниться о радѣ. За его прикладомъ пойдшли и ще деякі, але нѣчто тымъ не зробили, хибя выставились на смѣхъ. Конечъ-концѣмъ Русины выиграли. Выбрано помимо всякихъ перешкодъ 19 голосами п. Михайла Коса, а заступникомъ п. Михайла Прухницкого. Партія двѣрско-пропинаторска вернула тымъ чиномъ съ квиткомъ зъ выбора въ домъ.

Слава комарнянскимъ Русинамъ, що такъ крѣпко держались, а новому бурмистрови дасть Боже до дальшого труда! К-мб.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Министромъ торговли) именованъ президентъ краевый Шлезія, Оливье маркизъ де Бакегемъ (Olivier Marquis de Bacquehem), а именованъ его оголошено вже въ урядовыхъ газетахъ. Новый министръ торговли походить зъ французской родины шляхотской, котра зайшла до Австрій, и родився 1847 въ Опаві. Будучи сыномъ высшего офицера образованъ зъ разу въ академіи тересіанской, а скончивши студіи правничіи вступивъ до судовой практики и бувъ оттакъ покликаный до министерства Потоцкого. Коли се министерство упало и Штремаеръ усунулся а на его мѣсто прийшовъ Тречекъ, занимавъ мин. Бакегемъ въ министерствѣ лишь подрядне становище. Ажъ коли кабинетъ Гогенварта упавъ и Штремаеръ вновь вступивъ до кабинету, зоставъ мин. Бакегемъ шефомъ отдѣлу президентской и бувъ именованъ вице-секретаремъ министерства. О марк. Бакегемѣ говорено, що онъ бувъ однимъ зъ найдѣбнѣйшихъ президентствъ, якъ коли мало министерство просвѣты. Пѣзнійше звернувшись онъ бувъ на поле политичной управы и бувъ при старостѣ въ Новѣмъ Тинѣ, въ Будѣвѣ, а на послѣдокъ зоставъ старостою повѣтовымъ въ Течинѣ въ Чехяхъ. Зъ отси бувъ онъ перенесенъ до Сераева яко совѣтникъ наместничества и се сталося причиною его карьеры, бо звернувъ тутъ увагу на себе. Въ 1882 именованъ его краевымъ президентомъ въ Шлезіи. Именованъ марк. Бакегема министромъ торговли треба уважати фактомъ великой ваги. Передъ нами обдураеся многозначный фактъ переобразования кабинету гр. Таффего на министерство урядничковъ. Министровъ просвѣты д-р Гаучъ и марк. Бакегемъ могутъ смѣло подати свои руки. Оба суть тересіанцы, оба дослужились карьеры въ урядѣ, оба стоятъ понадъ партіями, оба не мають нѣякой мандату и не належатъ нѣ до правихъ нѣ до лѣвицъ, хочъ, судячи зъ объявленъ центристичной прасы, стоятъ своими симпатіями больше по сторонѣ лѣвицъ. Въ прочіихъ и судячи обохъ ихъ попередниковъ муотъ имъ въ певной мѣрѣ служили за директиву въ ихъ новѣмъ урядованю. Министры Конрадъ и Пано стались жертвою оппозиціи а коли ихъ наслѣдники не хотѣтъ пойти тою самою дорогою, то муотъ шукати трохи опору и на лѣвицѣ. Симъ и поясняеся тая радѣсть, съ якою витае „N. fr. Presse“ именованъ марк. Бакегема. Она пытае: „Яку политичну цѣль має на оцѣ именованъ марк. Бакегема? Се пытанье насунулось вже въ часѣ именованя мин. Гауча, котрого дотеперѣшнее житье має много подобности до житя министра торговли. Була-бы то афектація, коли-бы мы казали, что то есть зовѣмъ равнодушно, что кабинетъ не доповняеся фанатиками правихъ, а людьми, котрі бодей въ тыхъ случаяхъ, де могутъ дѣлати независимо, певно не причинитися до осповненя національныхъ идеаловъ Чеховъ и Поляковъ. Але становяще правительства не зависить отъ его симпатій, лишь отъ конечности, яка вышываеся зъ парламентарной ситуаціи. Гр. Таффе самъ переходивъ такъ метаморфозы; онъ самъ богато признавъ, что передъ тымъ не похваляеъ и муотъ то выконувати, коли хотѣвъ удержатися. Якъ довго большѣсть Рады державной не змѣнитъ, такъ довго не може и внутрѣшній напредъ дознати рѣшучою змѣны, а коли бѣ нынѣ нѣмцѣ были покликані управляти при помощи правихъ, то ихъ политика муотъ-бы бути славыньскою и клерикальна. Министерство не есть парламентарное, але оно має потребности, котрыхъ безъ помощи не може заспокоити и треба найдѣбнѣйшій напредъ заложити въ хвилі, коли можна успѣхи осягнути лишь уступствами. Чи гр. Таффе старався о змѣну закона школьного? Чи реформа выбора вышла зъ его инициативы? Чи онъ може бажати, чтобы миллионы Русинѣвъ заступали лишь одинъ посолъ“ (неправительственный и неиметрополитальный Ред.). Радѣсть „N. fr. Presse“ — лежитъ однаковъ лишь въ томъ, что „збрка гр. Таффего починае блѣднѣти“, и для того каже она на послѣдокъ такъ: „Може бути, что гр. Таффе старався въ министерствѣ узмыскати то, чего не мѣгъ доси осягнути въ парламентѣ. Поволи выробляеся въ министерствѣ „партія середна“ черезъ присутствіе людей, що суть чужі для правихъ и глядѣтъ на ню равнодушно. То нове угрупованье въ радѣ министровъ не може однаковъ довести до змѣны въ конституціи политичной, бо гр. Таффе не може отъ большѣости отдѣлитися... Выборъ краевского президента Шлезія може бути доказомъ якогось непереносимости и похитливости, але онъ не есть початкомъ змѣны политичныхъ. Гр. Таффе и большѣсть парламентарна суть стовпами системы, все инше лишь прикраса, котра подѣла пѣтребы прибрався або откидаеся.“ — Марк. Бакегемъ маъ вже вчера обняти теку министерства торговли.

(Въ министерствѣ просвѣты) відбуеся въ липно анкета, котра на подѣтѣ доведъ зъ послѣднихъ 10 лѣтъ займеся ревизією статута организационного для семинаріи учительскихъ зъ 1874 р., оттакъ приписано испытывае для учителявъ школъ народныхъ и переведенымъ §. 42 державного закона о школахъ народныхъ, котрый дотыкае закладанье школъ выдѣловыхъ.

(Въ новѣйшихъ справѣхъ Галицкихъ) стануло министерство — якъ доносятъ до „Kur. Lw.“ зъ Вѣднѣ — по сторонѣ лѣвицъ; о регуляціи рѣкъ въ Галичѣ и о индѣмнизациі нема вже и бесѣды.

(Справы особистыя.) Вѣсть о зѣздѣ цѣсаря австрійского съ царемъ запѣречуютъ „Fremden-

blatt“ и другіе газеты вѣденскіе категорично. — Князь Николай Черногорскій прѣѣхавъ дня 24 с. м. на кѣлька днѣвъ до Вѣднѣ и бувъ на визитѣ у цѣсаря. Зъ Вѣднѣ выѣздае кн. Николай на купелѣ до Баденъ подѣ Вѣднемъ. — Гр. Таффе выѣхавъ за отпусткою на короткий часъ до своихъ дѣбѣръ до Елшау. — Мин. Гаучъ выѣде дня 1 липна на инспекцію школъ въ Чехахъ. Сямъ разомъ оглане мин. просвѣты лишь одну группу школъ чешскихъ а инспекцію другою группю розпочне доперва въ жовтні.

(Сѣмъ угорскій) закрыто рескриптомъ цѣсарскимъ минушій суботы а равночасно окликаю охѣдуючу сесію на день 18 вересня с. р. Зъ сего можна вносити, что и австрійска Рада державна буде больше-менше о той порѣ складана.

Заграничній Державы.

Россия. Праса російска, якъ справедливо каже „Presse“, стала въ послѣднихъ часахъ дуже нервовою и добавче воюды и въ войхъ лишь вогорѣвъ Россіи и небезопасность войны, хочъ въ цѣлѣй Европѣ пануе миръ и нѣкто о войнѣ не думае. Особливо характеристичными суть безустанный напады официальной газ. „Journal de St. Petbg.“ на Болгарію и сензационный вѣсти „Новостей“ о недалекѣй, новѣй войнѣ. Ся послѣдняя газета именно не перестаетъ доказувати, что Туреччина збродится въ Европѣ и въ Азій и что то зброенне вымѣрене естъ головною противъ Россіи. Въ послѣднихъ днѣхъ подали „Новости“ вѣсть, что Туреччина съ великимъ поспѣхомъ укрѣпляетъ мѣсто Эрзерумъ въ Арменіи. „Новости“ стараются отже доказувати, что таке постоупованье Туреччины змуше и Россію, чтобы она готовилась до войны або повинна въ найкоротѣйшій часѣ завѣзвати Туреччину до розброеня. „Одѣс. Вѣстникъ“ доносить, что звѣстный фабрикантъ пушокъ, Крупъ, въ Ессентъ въ Нѣмеччинѣ, хоче заложити въ Николаевѣ надъ Чорнымъ моремъ велику лѣярню и что туды прѣѣхали вже агенты Крупа, чтобы предприняти вѣстуніи работы. — Министровъ дѣлъ внутрѣшнихъ, гр. Толстой, выѣхавъ вже за отпусткою зъ Петербурга до своихъ дѣбѣръ подѣ Москвою и перебуде тамъ цѣле лѣто. Незадовго маъ такожъ одержати отпустку и російскій министръ доменъ. — Противъ жидѣвъ заведено вновь одинъ новый способъ, чтобы ослабити ихъ вилывъ въ Россію. Министровъ правосудія выдаеъ именно розпорядженье, чтобы войхъ писемоводитѣльв-жидѣвъ и тыхъ жидѣвъ, що мають уже занятые при судіяхъ слѣдчихъ, усунути якъ найскорше зъ дотеперѣшной ихъ посады найдалше до двохъ мѣсяцѣвъ и чтобы на будущее такихъ посадъ жидѣвъ не давати. Розпорядженье се выкликати члененій надбужити черезъ писемоводитѣльв жидѣвъ и другихъ урядничковъ жидѣвского походженя въ часѣ слѣдства.

Нѣмеччина. Комисіи отомиліонного фонду на цѣли колонизационны въ польскихъ провинціяхъ прусского королевства вже зложена, а официальный титулъ ей звучитъ: „Комисіи для озеленя въ Воходныхъ Прусахъ и Познани“. Въ складъ сѣи комисіи входятъ: по одному комисарю зъ рукъ президента министровъ и министровъ рѣльничства, доменъ и лѣбѣвъ, дѣлъ внутрѣшнихъ, министерства вѣроповѣданъ и просвѣты и для дѣлъ лѣ карокихъ. Предсѣдателя и его заступника буде именовувати цѣсарь. Якъ вже зъ сего складу комисіи видимо, забрались Нѣмцѣ на добре до колонизациі; на кождѣмъ кроку постановили они ставити Полякамъ перешкоды, чтобы чимъ скорше лишь ихъ зѣмчати. Дѣйствно сожалѣтъ треба надъ судьбою польского народу, яка его стрѣтила подѣ заборомъ нѣмечкимъ. — Въ Монахіумѣ розпочалися дня 26 с. м. наряды надъ справою регентіи въ повній палатѣ посѣловъ. Въ палатѣ збродились были вой министры, майже вой послы и знатокѣ-лѣкарѣ Губрихъ, Моллеръ, Кершенштайнеръ и Грашей. Галерія була переповненій публикою. Справоздаецъ Бонъ оказавъ, что комисіи палаты ровслѣдивши цѣлу справу, постановила ухвалити регентію, бо прийшла до того переконанъ, что такъ само якъ у пок. короля Людвига такъ такожъ и у кор. Оттона суть важніи причины, котрі не дозволяютъ ему обняти правительство. Дальше отчитавъ референтъ вой доказъ, якъ комисіи збрала въ той справѣ, а зъ котрыхъ найновѣйшій суть слѣдуючі: Король Людвикъ вже отъ своего уродженя маъ наклѣвъ до хоборы умовою; зъ разу показувавъ лишь якусь неохоту до ообщъ королевскихъ, оттакъ въ загалѣ до людей, а на послѣдокъ таки зовѣмъ людей зненавидѣвъ; ѣздивъ поребранный въ костюмѣ Людвига XIV въ коронѣ и съ булавою въ руцѣ; пѣзнійше сходяеся лишь съ молодыми паробками стѣнными. Конюшій Горнигъ оповѣдаеъ, что король дуже часто устроювавъ пѣръ для своихъ паробковъ въ горахъ. Въ замку сидѣли неразъ паробки въ турецкой комнатѣ на способъ турецкій, курили чибукъ и заѣдали сорбетъ; въ лѣбѣ розкладалась съ королемъ на шкѣрахъ на старый способъ нѣмечкій и пили мѣдъ зъ рогами и т. д. Зъ дальшого справозданя показуеся, что музыка Вагнера мала дуже злыи вилывъ на короля и не мало причинялося до его хоборы. По сконченю справозданя предложивъ референтъ внесенные комисіи, а вся палата (151 посѣловъ) ухвалила въ поименномъ голосованю затвердити регентію. Въ понедѣлокъ зложивъ кн. Лютпольдъ торжественно присягу на конституцію въ присутствіи войхъ министровъ, членѣвъ сѣмю, тѣла дипломатичного и многихъ свѣтскихъ и церковныхъ достоянничковъ.

Англія. Сесія парламенту англійского вже закрыта, чи властиво королева розвязала его и высказала се въ престолийнѣй бесѣдѣ, мотивуючи то постоупованье тымъ, что хоче доведѣтиса, якъ глядѣтъ цѣла Англія на заснованье законодательского тѣла въ Ирландіи для справъ чьотго прѣлѣдничкѣ.

Въ дальшѣй бесѣдѣ заявила королева, что отношениы Англіи до другихъ державъ суть якъ найдружнѣйшіи. Переходачи на справы балканского повѣстоства, высказала королева свое вдоволѣнье зъ того, что дякуючи мудрымъ радѣмъ державъ континентальныхъ и податливости султана, устала война межъ Сербією и Болгарією и что Греція послухала такожъ рады сѣихъ державъ и розброилася, черезъ что не допустила до нового залоту на балканскомъ повѣстоствѣ, котрой мѣгъ бы бувъ статися небезопаснымъ для цѣлой Европы. Отношениы въ Грѣтѣ поправились и дозволяютъ теперъ, чтобы зредукувати военныи силы англійскіи и перенести ихъ до властивого Грѣтѣ. Дальше высказуе королева надѣю, что угода торговельна съ Испанією, наколи ей лишь короткыи затвердѣтъ, дасть заохоту до ввоженя товаровъ колоніальныхъ, — а на послѣдокъ высказуе надѣю, что новый парламентъ поведе чѣи справы державы такъ, что вдоволитъ народъ и забезпечитъ державѣ едѣнѣсть и силу. Впрочіихъ бесѣдахъ престолийна не предоставляе нѣчого займающего, а наватъ та часть ей, де говориться о рѣдукціи войска въ Грѣтѣ есть доосѣтъ изюзоричною; зѣвѣстно бо, кѣлько то вже развѣвъ обѣщывала Англія и старалась наватъ рѣдукувати свое войско въ Грѣтѣ и все муотъла на ново его до Судану посылати. Найновѣйшій вѣсти зъ Судану доносятъ, что ворохобники напѣраютъ чимъ разъ больше зъ полудня и дѣйшли вже майже до самой границѣ Грѣтѣ. Англія отже хочъ не хочъ буде муотъла забирати свое войско зъ Судану.

НОВИНКИ.

— П. Осипъ Федьковичъ, славнозвѣстный нашъ писатель зъ Буковины, обходѣтъ сего року ювилей свои 25 лѣтній литературной дѣяльности. Зъ сѣи причины устроено черновѣцке литературное товариство „Руока Бесѣда“ дня 24 р. червня (6 л. липня) торжество съ слѣдуючою программою: О 3 год. по пол. называющийся головной збѣръ членѣвъ „Рускою Бесѣды“ въ цѣли именованіи ювилѣя почетнымъ членомъ; о 7 год. вечер. откопѣе образъ ювилѣя и литературно-вокальный вечерокъ; о 9 год. вечер. сѣбѣйна вечера. „Руска Бесѣда“ запроше на се торжество войхъ патриѣвъ и почитатѣльв славного нашего писателя. Панове жаждючи взяти участъ въ сѣбѣйной вечерѣ, зволѣтъ на то надболоати найдалше до 4 л. липня с. р. на руки „Рускою Бесѣды“ въ Черновѣцахъ 2 зр. 50 кр.

— П. Ив. Белей, редакторъ „Дѣла“, выѣхавъ минушного тыждня на кѣлька недѣль зѣ Львова; на часѣ его неприсутствія обнявъ редакцію п. К. Кахнякевичъ.

— Обѣдъ руского „Божого тѣла“ відбувся въ недѣлю зовѣмъ не съ тымъ торжествомъ, якъ у латиничковъ въ минушій четверъ, хотя самъ Випреосъ. митрополитъ въ товариствѣ крышомѣвъ, духовенства львовского, хорошего хору литомѣвъ и при участіи члененныхъ процесіи зъ войхъ рускихъ церквей зволѣвъ правити Богослуженье въ церкви Успенія Пресв. Богородицѣ. Его Превоох. п. наместникъ бувъ заступлений лишь совѣтниками Карсизьскимъ, Децикевичемъ, Мандычевскимъ и мѣщанскимъ старостою, п. Кошинскимъ. Зъ финансовою дирекцію бувъ одинъ совѣтникъ, зъ почты — двоухъ, зъ полиціи самъ директоръ. Зъ прокураторіи скарбу не явились нѣхто. Такожъ не бачили мы президента мѣста, лишь радныхъ Русинѣвъ д-ра Огоновского, проф. Вахнянина и п. Сембратовича. Выдѣлъ краевый репрезентувавъ самъ маршалокъ, д-р Н. Зиблицевичъ, университетъ вой деканы факультѣтѣвъ. Зъ войска выстутивъ одинъ баталіонъ 80 полку съ музыкою подѣ комендою лишь двоухъ конныхъ капитанѣвъ. Публичнѣсть згромадилася дуже численна.

— Торжество Божого Тѣла въ Станиславѣвъ відбулося дуже торжественно. Целебрувавъ Випр. о. еп. Юліанъ Пелешъ въ сослуженю духовенства войхъ трехъ обрядѣвъ. Целебрующего провадила пп. Шидловскій и Маевскій. Въ торжествѣ брали участъ репрезентанты войхъ властей, урядѣвъ и войска, а такожъ одна компанія 58 полку пѣхоты подѣ комендою капитана Патернай-Липовского.

— За упокой душъ бл. п. цѣсаря Фердинанда отправлено въ понедѣлокъ торжественно поминальне богослуженье въ войхъ рускихъ церквахъ. Въ архипрестолийнѣй храмѣ торжествувавъ самъ Випреосъ. митрополитъ. Молодѣжъ рускою гимназіи съ зборомъ учительскимъ поминала память пок. монарха въ церкви усупенской. Въ латинскихъ костелахъ богослуженье отпраивтиса доперва 4 липня.

— Въ память бл. п. о. Т. Полянського, директора перемыской гимназіи, постановили бывшій его ученики збирати окладки и оснѣвати стѣпендію фундаменту его имени. Въ сѣй цѣли выбрано комитѣтъ зъ 7 членѣвъ, до котрого войшли: кс. Глязеръ, сов. оуду Пшибыльскій, сов. скарбу Крайновскій, адвокатъ д-р Чайковскій, д-р мед. Литинскій, проф. Голинскій и инженеръ Ингарденъ.

— Делегатами до испытѣвъ богословскихъ на выдѣлѣ богословскѣй назначенъ: 1) для права каноничного о. крм. Андрѣй Вѣлѣцкій; 2) для богосл. пастырского о. д-р Г. Крижановскій; 3) для моральной о. д-р Іоанъ Мильничій; 4) для догматики спеціальной о. крм. Іоанъ Величко; 5) для отудій біблій стар. зав. и 6) для исторіи церковной о. крм. Вао. Фацевичъ; 7) для студій біблій нов. зав. о. крм. Мих. Сѣнгадевичъ; 8) для догматики фундаментальной о. ректоръ А. Ващинскій.

— Зъ Добрѣмилля доносятъ до „Now-on Reform“ что „songteg. de propaganda fide“ въ Римѣ, переовѣдчивши о недостаточности доходѣвъ добро-

милішого монастиря на удержанье теперішнього численного василіанського новіціату, приєднала через еп. суфраг. Пузину на руки тамошного ректора 3000 франків. До той-ж газети доносять, що в Добромилі появилися передь кількома днями два бородаті монахи, мабуть з Вестфалу, котрі кажуть, що сучасні католиками збирають жертви на церкву в Вестфалі. Монахи ті говорять дуже добре по російськи, грецьки і халдейськи а як видно з документів, перейшли они цілу Сербію і угороку Славянщину.

— Єзуїтська місія. В Заболотіві закінчилася вже єзуїтська місія, котра тривала через 14 днів. До „Kurj. Lwowski-go“ доносять, що коломийські мещани вислали до Єзуїтів депутацію з проханням, щоби они осіли стало в Коломиї і побудували там костел а за то мещане обов'язуються давати їм волюку матеріальну і моральну поміч. — Ну, чейже вже достатньо маємо воюди і духовних і цивільних єзуїтів!

— В низькій школі рільничій в Городенці, котру відкрито в жовтню минулого року, відбувся д. 19 с. м. перший іспит. До школи сен вписалося було первісно 17 учеників, 4 Русинів і 13 Поляків. З тих учеників були: 1 син графа, 6 синів офіціалів дворянських, 6 синів ремісників, 1 син учителя і 3 сини хліборобів. Дванадцять з тих учеників давали удержання Виділу краєвий а п'ять мушкетерів. Урядова „Gaz. Lwowska“ подаючи справданье з сего іспиту каже: Учеників було первісно значнійше число, по виключенню однаков „nieudolnych“ осталося дванадцять. Іспити випадав впродовж після згаданого газети вдовольною. Виключені ученики, розуміється не були класифіковані, а само виключення мусило настати ще в часі курсу. Цікава лаша рбч якого то рода була „nieudolność“, чи то були діти і чи они мали удержання з дому, чи давали їм Виділ краєвий. Може се зовсім не так, як поглянути. Виключити зі школи, що ледве лиш заснована, і що дає так значні користи як удержання, вже в першій році з поміж 17 — кажемо одинадцять учеників — аж 5, то чейже трохи за багато, хіба що не було досить оглядності при виборі.

— Шкільні порядки в Жовківщині. „Głos Naucz.“ а за ним і „Samogad“ подають цікаву інформацію до шкільних порядків в Жовківщині. Післядні конференції учительська відбулася там же в 1881 р. і від того часу не було досі ніякої конференції; справа стабілізації учительів тяглася нераз і 7 літ; деякі учителі одержали ще передь 6 роками презенту, а мимо того не можуть дочекатися номінаційного декрету. Учителі в Вільках Мазовецьких померли в 5 літ по одержанні презенту, але не одержавши декрету і лишивши вдовцю з 6 дітьми без ніякого одержання! Жінка покійного ледве добула акти свого мужа з бюро Рад шк. округової, що свідчить, що акти отороню по тих бюрох роками залагають. А предць законь ви значує дуже ясно речинець, в протягу котрого повинна наступити номінація!

— За д-ром Яцивським оголосив львівський суд д. 27 с. м. гончі літ. Передь виїздом з Львова виїс д-р Яц-ій поданье до суду, в котрім назначує своїм оборонцем д-ра Скедеса. Минулого четверга відбулася в домі д-ра Яц-ого судова ревізія в присутності судії Бенчовського, двоох комисарів поліції і двоох детективів. Шукано за д-ром Яц-ім, але розуміється безуспішно.

— Оббудованье погорівших міст Стрия і Мисня починає поволі поступати на передь. В Стрию стоить вже під дахом около 100 погорівших домів, а з тих лише в самім ринку 18; инші власників чекають, поки не настане правительствена позичка. Стараньем п. Бубера з Львова заложено в Стрию людську кухню, котра розділяє до 300 порцій денно, всім без різниці вбросповідання. З поміж заведених промислових найкраще буде оновлена фабрика залізних отливів п. Бенчера, котра давала роботу 30 робітникам і була знаною як фабрика совбсна. В Львову видано до 15 с. м. 60 позвонень на оббудованье і направи погорівших домів: на 10 поверхових а 50 партерових домів. З тих буде 23 крытих огнетривало а 37 гонтами, 45 домів буде мурованих а 15 деревляних.

— На оновленье иконостаю в церкви Снявської призначив Сойм краєвий ще в 1883 р. 500 зр. Гроші ті вивозилося на руки краєвого консерватора. Понеже однаков досі не розпочато оновлення агаданого иконостаю, а комітет церковний удався до нас з проханням, щоби ми розвідали справу, то пытаємо нинішнім Вп. консерватора, коли церкві Снявській ті 500 зр. будуть доручені?

— Зміни в львівській поліції. Комисарь поліції, п. Залчківський, делегований до Стрия, вертає назад до Львова і обійме функції прокуратора при делегованій суді, на місце п. Новотного. На місце п. Залчківського буде виводний до Стрия п. Котовський, котрий до тепер обіймав праосвій реверс в львівській поліції, его місце займе п. Завалкевич.

— Пелла на Буковині. В полудневій часті Буковини проявляється слабкість, зветися в Далматію і в північній Італії під назвою пеллагри. Слабкість та виявляється тим, що на тілі прокидаються з разу чиряки, особливо на руках і ногах, оттак м'ясами зсідася шкіра а напоєднок наступає розклад крові. Причиною сего слабости має бути то, що люде на Буковині їдять багато як в північній Італії живляться май

же виключно стравами з кукурудзяної муки, дуже часто стухлої і нездорової. Пеллагра проявляється дуже недавно в Румунії а тепер переносилася вже і на Буковину. Лкарі не знають ліку на ту слабкість, але охоронитися від неї можна лише здоровим, посылним кормом. Для докладного наукового розяснення причин і об'являть пеллагри вишло австрійське правительство д-ра Бамбергера з Відня над берега Адриатичного моря, де тепер також панує пеллагра.

— Ціна для наміників. „Слово“ в ч. 64 пише слідуюче: „Также доведилося, що наші українці заходять коло іезуїтів, щоби при їх допомозі відкрити „українську“ фінансову інституцію“. До сего донесення „Слова“ не маємо що додати, як лиш, що згадані єзуїти сучасні самі, котрі в зм'ї, по донесенню „Нов. Прохима“ ходили до сеніора Ставропігії, щоби „Слову“ „вихлопотати“ дальшій кредит в печатні Ставропігійській.

— Підвищення платні. Краєва Рада школьна підвищила народним учителям в Станиславові плату по 100 зр. річно. Рівночасно виготовляє она новий статут організаційний.

— Стипендія промисловій з фундації „краєвою“ вистави з р. 1877“ по 300 зр. річно постановлено роздати сего року двоим ученикам ремісничим, одному оліосареві і одному ковалеві, котрі вивчилися в краю хотіли-бы дальше образоватися в заграничних варстатах. Стипендія ті роздає Виділ краєвий.

— Жовківське староство обмежило число ярмарків в Жовків на 7, в Куликові на 6, а в Мостах великих на 4 рази до року. В Жовківі було досі аж 12 ярмарків до року!

— Слідуючим урядам поштовим дозволено міністерство торговлі звертати виклади від 1 до 20 зр. на книжочки щадяць поштових без попереднього виводження в віденьком уряді щадяць поштових: а) в Галичині: Велз, Болшовець, Язовець, Озеряни, Королівка, Козова, Кристинів, Лисець, Мельниця, Обертинь, Огіння, Пенчівщина, Рожнів, Рудки, Старемісто, Товоте, Варяж, Вигода, Замаротинь і Криниця; б) на Буковині: Дорна, Кандрени, Йонаш коло Вижиць і Треблеште.

— Нове жерело нафти, відкрите недавно в Слободі ругуроків, видає денно около 150 метричних сотнарів рощ. Шиб той належить до опілки „Щенанової-Вольфарт-Поструцької“.

— Убийство. Дня 25 с. м. о годінні 1 по полудні убив в Коломиї бувшій комендант жандармерії Іосиф Школярський свою любовницю Анну Васильчук, пхнувши єй ножом в само серце. Причиною убийства була задрбність. Вбивця уязнено.

— Поним! Триєстінська фірма Михлера виславши свої цінники виворувалася з шематизмів і приєднала один цінник до Галичини під слідуючою адресою: „Wohllöblicher k. k. Bezirksvorsteher Herrn Posada nieobszadzone w Kulikowie — Galizien“. Щось подібного трафалося парискій газеті „Gil Blas“. Прочитавши в відділі „найновішій вѣсти“ якоїсь німецької газети, що пок. баварський король Людвиг II. має перенести на проживання до одного з своїх замків, доносить та газета поважно: „аж до дальшого розпорядження буде проживати король Людвиг на замку в Neueste Neuigkeiten в Тироли“.

Вѣсти зъ Аепархіи Львівской.

До каноничної інституції на Крушельницю, дек. скільського, завданний о. Андрій Яворський.

Позволенье до испиту конкурсового одержали оо.: Александр Темницький, Даниль Заричкий, Филип Пелех, Андрій Обзков, Андрій Орышквич і Іосиф Павлушевич.

Декретъ увольненія від испиту конкурсового одержали оо.: Александр Радзкевич, пар. в Шоломи і Адольф Василевский, пар. при церкві св. Петра і Павла у Львові.

Отпустку одержали оо.: Гр. Гойванович з Милатина на 6 неділей; Валерій Ганкевич з Вількова на 1 місяць; Іосиф Козак з Калуша на 2 місяці; Порфирій Баханський, пар. в Сороках на 5 неділей; Даміан Бачинський, пар. в Мишківцях, на 6 неділей; Александр Чермеринський, пар. в Золочеві на 4 неділей.

Митроп. консисторія вставляла до намісництва о згоду на каноничну інституцію для за-презентованих овачеників в дорозі замби: о. Ник. Стрільбицького з Яониско па Янів і о. Ант. Нижанковського з Янова на Яониско; приняла і удобріла заявленье о. Алеко. Петровича з Залозців, що бнє дальше на той парохію остаєся; — поручила декану скільському, щоби на підставі резинації за-презентованого о. Константина Строцкого на Корчинь поручав ко-лятору парохіи Корчинь одного з двоох кандидатів, убѣгаючи-ся ще о Корчинь.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

На конкурс до ч. 2610 розписані ухвалою зъ дня 11 червня: а) Парохіи: Конюшки, дек. комарницького; Гребенів, дек. потелицького; Скопів, дек. порохницького; Поляныч, дек. порохницького; Высоцко, ниж., дек. высочанського; Ваневич, дек. самборського; вб надана приватного. Капеланія: Теллів, дек. угнівського; Яворник, дек. яловського; Беньова і Пролом, дек. высочанського; Гироа і Розстайне, дек. дукляньського; Хміль, дек. затварницького; Мильков, дек. олешицького; Крамарівка, дек. порохницького; Волошинова, дек. старосольск; Крыве і Рабе дек. балег; Долини, дек. бѣцкого; Дієстрих дуб., дек. жуковського; Ясель, дек. яловського; Чорнорік,

дек. короснянського; Полкин, дек. ярославського; Заміхоб, дек. порохницького; вб надана приватного. Ваниця, Каміня і Войкова, капеланія дек. мушинського, вб надана цѣсарського.

Вицѣсканомъ для деканата яворовського именований о. Іосиф Гладышовский, парох в Дрогомишлі.

Завдателемъ деканата высочанського именований Михайл Прухницький, пар. в Турці.

Отпустку для поратования здоровья одержали оо.: Полянський Алоїзій, парох Тысовиць, на 4 неділей; Пелех Іосиф, сотруд. в Ярославлі, на 6 неділей; Дуркотъ Титъ, дек. дукляньский, на 4 неділей. Дѣловодство такъ деканальне якъ і парохіальне передано на часъ неприсутности о. Іоану Мышковскому, пароху в Перегринцѣ.

Увольненіе від испиту конкурсового одержали оо.: Полошиневич Юліанъ, пар. в Середній, дек. лѣского, Менциньский Ем., пар. в Новосѣляхъ і Хомицкий Петро, пар. Гуаскова, дек. мостковського; Березинський Антоній, пар. Кульчице, дек. самборського.

Новопосталелі пресвитеры одержали слідуючі посади: Ковальский Антоній Айталь, сотрудництво парохіи в Куликові і Радецький Іосиф завѣдательство капеланія Лѣвника мала, дек. отаросамборського.

Вѣсти зъ Епархіи Станиславовской.

На конкурс розписані: 1) Барыш, парохія дек. буцацького; речинець назначений до 12 серпня с. р. 2) Пилипче, парохія дек. кудрынського; речинець до 14 серпня с. р. 3) Дубѣ, капеланія дек. бродського (львівської аепархіи); речинець до 15 серпня 1886.

Каноничну інституцію на капеланію в Марківцях одержав тамошний завѣдатель о. Мих. Вальницький.

Введені оо.: Стефан Чолганъ яко завѣдатель в Падикахъ; Іосиф Сербинський яко завѣдатель в Довгополи.

Позволеніе до испиту конкурсового одержали оо.: Мих. Яцкевич з Креховецъ; Антоні Носковський з Заболотова, Петро Шанковський з Копичинець, Іосиф Порайко з Станиславова, Іосиф Бобикевич з Викторова, Онуфрій Мелетъ з Лѣоск, Антоні Подлѣоский з Подбережа і Павло Гарасимович з Лѣоского.

Увольненіи від испиту конкурсового о. Мелетій Лотоцкий з Якубівки.

Отпустку одержали оо.: Іосиф Лукашевич з Тучанъ на 2 місяці; Іполит Брыльницький з Бурдяковец на місяць, Іосиф Дымушевий з Кіданец і Левъ Витошинський з Радча по 6 неділей.

Консисторія епископа вставляла до намісництва о удѣленіе для о. І. Сосенка з Корлівки додатку особистого і до правительства буковинського о вназначеніи ремунерації для о. І. Шиха за завѣдательство ех сурендо в Довгополи, — отнесла до краєвого суду у Львові зъ запитаємъ: хто єсть табулярнимъ властителемъ Олешова, Молоткова і Глинокъ.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† Аригідъ Ластовський, слухатель св. богословія і питомець гр. вост. духовної семінарії, упокоився д. 25 с. м. в Чернівцях в 21 р. життя. Похоронъ відбувся д. 27 с. м. Покойний отначувався неперочнимъ характеромъ і горячимъ патріотизмомъ, чимъ зискавъ бувъ особъ велику любов і поважанье мѣжъ всіми своїми товаришами. Вѣчна єму пам'ять!

† Петро Гетманчук, справляючий через 37 літ урядъ завѣдателя дому гр. к. семінарії, помер д. 25 л. червня в 68 році життя. Вѣчна єму пам'ять!

НАУКА, ШТУКА І ЛІТЕРАТУРА.

— Зорь ч. 12 мѣстять в собѣ: „Якъ стара Янова вѣдала зѣлѣзницею з Коломиї до Бурштина“, оповѣданье Наталіи Кобрыньской. — „Нові опѣвовки“, поезія Ст. Руданьского. — „Либорадок“, семейна хроника А. П. Свидницького. — „Отгѣдъ зъ Паржа“. — „Коротка історія літератури рускої“, проф. д-ра О. Огоновского. — Вибліографічний показчикъ за р. 1885, зладивъ Іронимъ Калитовский. — Дробні вѣсти зъ літератури і науки.

— Альбумъ археологичнои выставки зъ 1885 р. у Львові вийде небавомъ і буде мѣстяти около 40 фото друкованыхъ таблицъ і обширний текстъ вѣзъчъ рускомъ, полькомъ і німецькомъ. Вданьемъ того альбума займаєся п. Вербицкий, директоръ зѣлѣзниць державнои.

Господарство, торговля і промисль.

— Вистава селяньского товару в Станиславові відбулася минашого тижня і закінчилася преміюваннямъ найкращихъ штукъ. За бугайки роздано 4 премій по 15 зр. а то 4 селянамъ зъ Каміньного, одному зъ Скопівки а одному зъ Тысьменичанъ. За корови роздано 11 премій по 10 зр.: 4 селянамъ зъ Каміньного, одному зъ Скопівки, одному зъ Голоскова, двоимъ мѣщанамъ зъ Тысьмениць, одному зъ Станиславова і двоимъ селянамъ зъ Ляцкого. За воли роздано по 10 зр. одному селянинові зъ Скопівки а одному зъ Каміньного. Яловскі преміовано 12 по 10 зр.: зъ Каміньного 8 штукъ, зъ Ляцкого, Станиславова, Скопівки і Тысьмениць по одній штуці. За телята роздано 8 премій по 5 зр. вб зъ Каміньного. Вб преміовані штуки були расы Бергъ Сименталь чѣвъ крови. Одинъ селянинъ мавъ товаръ чистои расы Швиць; штуки ті походили переважно відъ суквенціонованихъ бугаїв, котрихъ єсть в отаросамборськомъ окрузі десятъ.

— Ген. дирекція зѣлѣзниць державнихъ подає до вѣдомости, що купони відъ акцій зѣлѣзниць архики. Альбрехта будуть відъ дня 26 с. м. виплачуватися по 2 зр. орбломъ за штуку. Виплата буде відбуватися у Відні в Allg. österr. Boden-Credit Anstalt, в Берліні в Deutsche Bank, в Франкфурті в Н. М. в Deutsche Vereinsbank і у Ерлянгера і сінбѣ, і в Монахіомъ в Bayerische Vereinsbank в маркахъ поля переобчнного курсу. Відъ 15 липня будуть ті купони виплачуватися лишъ у Відні в Allg. österr. Boden-Credit Anstalt.

Переписка Редакції і Администрації.

Всч. А. Г. в Петранці. Вамъ посылася „Дѣла“ відъ 1 обѣня; отже маєте заплачено до 30 цѣвтія. Всч. І. Б. в Постоловцѣ. 3 зр. за „Дѣло“ за 3 кварталъ, 2 зр. для „Провѣтъ“ і 1 зр. для общества им. Качковского одержали. Всч. Н. Г. в Блюдиницахъ. За „Подяку“ приїде 1 зр. Пч. Читаля в Парици. Вамъ посылано „Дѣло“ відъ 1 цѣвтія, отже маєте заплачено до 31 липня. Замовленя Ваші передано „Провѣтъ“. Всч. И. Д. в Бережанахъ. За „Дѣло“ заплачено до 30 червня, а ще належитися за „Вибліотеку найзн. Повѣстей“. Всч. О. П. в Жумичахъ. Просимо прислати намъ зворотною почтою 23 зр. яко залегбѣ зъ 1882 і 1883 року.

НА ДОСЛАНЕ.

Найновішій спосібъ лѣченя отовѣстности дѣся такъ, що отнимася всякій субстанціи, що творять товѣ (хлѣбъ, страви зъ муки, бараболъ і т. д.), оттакъ підчасъ ѣденія не треба нічого, або дуже мало пити, а пива зовсімъ ні. Найважнѣйшимъ для вѣсѣ, що мають надѣятъ до отовѣстности, щоби они для лѣчя старались достаточно дворувати, а до того поручають лѣкаръ якъ найліпше швейцарскій пугулки апткарія Р. Брандта (въ коробкахъ по 70 зр.), бо они дѣлають; певно і притно. Треба лишъ уважати на бѣлий хрестъ в червономъ полі зъ підписомъ Р. Брандта.

ПОДЯКА.

Сподобалося Всевишньому навѣстити мене і родину мою великимъ горемъ, завзяваючи передь часомъ, бо в 46 році життя, дорогу мені подругу життя а много печальну і трудячу матірв дѣтей моихъ. — Уважаю своїмъ обовязкомъ подякувати двадцять і кількомъ Всеч. братамъ мені по чину, котрі помімо лихой дороги приослѣли, щоби взяти участь в оумнѣмъ обрядѣ похоронѣмъ, особливо дякую Вч. Р. Мошу за предводительство і слова потѣхи, — дякую вбмъ пріятелямъ і знакомимъ, що на одержану вѣсть о моємъ нещастю поспѣшили чиненно, щоби віддати поспѣдну прислугу доброй своїй оусѣдѣ і оказати соучаство для оспротѣлои родини. Неменше дякую Чч. прихожанамъ моимъ за численну участь в похоронѣ і соучаство оказане оному опечаленому душастырю.

Ник. Гошовский,
приходникъ в Блюдиницахъ.

Аптика РУКЕРА во Львові

поручає 1563 167—?

Спеціальности і универсальні средства, французскі і инші, якъ черезъ ню такъ і черезъ инші фірми оповѣщувані.

Ц. к. уприв. галиц. анційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсѣ дневномъ

5% Листы Гипотечный

1678 25—? якъ такожъ

5% Преміовані листы Гипотечный

Порученя зъ провинції виконусь отворотною почтою безъ провизіи.

Ц. к. ген. дирекція австр. зѣлѣзниць державныхъ.

Выписъ зъ розкладу вѣзды,

важный відъ 1 червня 1886. 1567

Приходять до Львова:

Поѣзды особові: о год. 8.12 передь полуд. зъ Звардона, Хирова, Стрия. — О год. 4.15 зъ Звардона, Хирова, Стрия, Гусятина, Станиславова. — О год. 2.6 вѣ ночи зъ Гусятина, Станиславова, Хирова і Стрия.

Отходятъ до Львова:

Поѣзды особові: о год. 11.27 передь полуд. до Стрия, Хирова, Станиславова і Гусятина. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрия, Хирова, Звардона. — О год. 12.01 вѣ ночи мѣшаний поѣздъ до Стрия, Хирова, Станиславова і Гусятина.

Приходять до Станиславова:

Поѣзды особові: о год. 8.35 передь полуд. зъ Гусятина. — О год. 9.02 передь полуд. зъ Звардона, Стрия. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусятина. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардона, Львова і Стрия.

Отходятъ зъ Станиславова:

Поѣзды особові: о год. 9.45 передь полуд. до Стрия, Львова, Звардона. — О год. 9.58 передь полуд. до Гусятина. — О год. 6.28 вечер. до Стрия, Львова, Звардона. — О год. 6.54 вечер. до Гусятина.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаний отць духовній урядують при церквах хоры, протѣ поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНІОНЪ (або ФІСГАРМОНІОНЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажанный п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ мого výroby и може дати Высокоповажаннымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дже пожиточнымъ инструментъ найлучшу інформацію. Цѣна тыхъ инструментѣвъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Давъ такожъ на раты.

1661 102—? Сь поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніонѣвъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

Маю честь повѣдомити симъ Поважану П. Т. Публику, що въ мойй

РЕСТАВРАЦІИ

при ул. Кароля Людвика ч. 31

ВИЛЬГЕЛЬМА ТАНЕНБАУМА

находятся вина угорскій и австрійскій по рѣзнымъ цѣнахъ, а имено: 1 бутылка Зеленаку отъ 50 кр. и выше; 1 бутылка Самороднера отъ 50 кр. и выше; зворотъ за бутылку 7 кр. То само вино на литры отъ 50 кр. и выше. Пріймаея такожъ мѣсячный абонаментъ. 1677 6—6

ОДИНОКО ВЫКЛЮЧНЫЙ ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ТАПЕТЪ

поручае зѣбства фирма

І. БРГЕНСА

у Львовѣ подъ числомъ 4 уліцця Собѣского

великій выборъ найновѣйшихъ тапетѣвъ зъ перворядныхъ фабрикъ французскихъ, англійскихъ, американскихъ и чешскихъ въ цѣнахъ дже умѣренныхъ.

Пробки обіймають болѣе якъ 3000 взорѣвъ тапетѣвъ находящихся на складѣ съ означенемъ ихъ цѣны, высылаея на кождѣ завѣзанье. 1673 4—6

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына Серафима“ „Лярню дзвонѣвъ“ въ Калуші, означену орѣбнымъ медалемъ за оцѣну, лютѣмъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о томъ своего часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готовѣй дзвонѣвъ, выконую оскоро замовленія и пріймаю старѣй або ушкоджѣн дзвонѣвъ до переизаванія за дже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшні замовленія въ давнѣйшій сублябий а теперь мойй власнѣй лярни дзвонѣвъ прошу о ласкавѣй замовленія такъ на поодинокій новѣй дзвонѣвъ якъ и на цѣлій групѣ. За требовабѣль матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣлюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ. 1672 9—24

Сь глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафимъ.

Зъ рукодѣльнѣй výroboвъ церковныхъ рѣчей

И. ПАКУШЕВСКОГО

Улиця Орменська противъ „Народной Торговлѣ“.

Отозвѣ до Всечестного Духовенства.

Конкуренція, яка повстала въ нашѣмъ краю въ výrobaхъ рѣчей церковныхъ, а особливо що-до импортованныхъ зъ чужихъ фабрикъ недосвѣдченными предприемцями, змушае мене подати цѣны výroboвъ власныхъ, котры купуючій завождѣ будѣ матѣ дешевше и зъ першой руки на желанье.

Цѣны слѣдующі: Кадильница жовта 10 зр. поерѣблена 12 зр. Ладоница „ 2 „ 50 кр. „ 3 „ 50 кр. Хресты оцтаревѣ 8—10—12—20—30—40 зр. и выше. Чаша золочена въ огни гладкой работы 14 зр. „ „ оцдѣбѣншій работы 20—25—30 зр. и выше. Дарохранительница съ короной золочена 18—25 зр. и выше. Хрестъ ручный орѣховый 4 зр. 50 кр. „ „ металевый 3 зр. и выше. Мирвникъ 1 зр. Ложечка 1 зр. Зѣзда 1 зр. Хрестъ на хоругвѣ жовтый 6 зр. „ „ золоченый 10 зр. и выше. Золоченье въ огни чашѣ 8—10—12 зр. и выше. Поерѣблене кадильницѣ 2 зр. 50 кр. Огнювенье окуты до Евангелій: 6—8—10—12—15—18 зр. и выс. Новѣ окутѣ „ 15—18—24—30 зр. и выше. Лѣхтарѣ мосяжні поелѣ высокооти.

Крѣмъ того пріймаея всякій работы церковной якъ новѣй, такъ и до обновленія. 1596 12—12

Два медалѣ и дипломъ гоноровый на выставѣхъ красевыхъ.

І. Н. СПОЖАРСКІЙ

рукавичникъ и бандажистъ

у Львовѣ, при улицѣ Галицкой подъ ч. 20.

Рукавички ручной работы власного výroby, зъ добрыхъ шкуръ, лѣсокъ, дуаконыхъ, серпѣвыхъ, козловыхъ, оленевыхъ, поелѣчно шитѣ и стебнованѣ. Гарнитуры оленевѣ протѣвъ ревматизму. Панталоны оленевѣ до конной ѣзды. Простирала лѣсокъ и оленевѣ. Подушки саяновѣ и арховѣ. Торбы подорожній. Бандажѣ руптуровѣй и пупковѣ. Носятъ на животѣхъ и огрѣвачѣ.

Рукавички výrobiaю на замовленье найпарадѣйшій поелѣ новѣйшихъ парискихъ взорѣвъ, якъ такожъ оцраваляю подушки газетованѣ гладко або въ бузы, поелѣ найновѣйшого густу. 1687 2—6

Поручаю П. Т. Публицѣ артикулы въ родахъ добрыхъ, по низькихъ цѣнахъ.

Замовленія высылаются отвѣротною почтою.

Хемична лабораторія

антинари и хемика оудового

А. МУССІЯ

у Львовѣ

при улицѣ Кароля Людвика ч. 7

поручае власнѣй výroby

Воду козьоньску, лѣшну отъ заграничной по 50 и 30 кр. за флякѣвъ. Перфумы въ рѣзныхъ можливыхъ запахахъ отъ 15 кр. до 2 зр. Мыло зъ дегтю протѣвъ всякихъ опарѣвъ нашкобныхъ 30 кр. Ефелидину, специальное средство на веснянки пламы на лицѣ 70 кр. Пудры до лицѣ и чистоту мужку рижеву коробка по 15, 25, 50 кр. и 1 зр. Мыла глицериновѣй и тоалетовѣй поавши отъ 10 кр. — дальше:

Воду до устѣ, порошокъ до зубѣвъ, воду атаньску до волосѣвъ, кавило комятовѣ, церковнѣе и всякій иншій власнѣй výroby мѣотачѣвъ въ цѣнахъ, котры на жадавье франко высылаю.

Замовленія зъ провинцій выконуются отвѣротною почтою. 1663 5—10

БРАТЯ ЯНГНЕРЪ

Львовѣ, ул. Галицка ч. 16

поручае дже дешево:

Всякій výroby рукавичный

Бѣлье мужеске

Краватки, спинки, шлейки, палицѣ, парасолѣ, калѣшѣ и т. д.

Куфры, торбы

и всякій приборы до подорожѣ.

Товары галантерейный,

потребы тоалетовѣй,

СКЛАДЪ БРИТОВѢ

правдивыхъ швейцарскихъ и англійскихъ. 1688 3—10

Замовленія залагоджуются отвѣротною почтою.

Робѣтня

мужеской и дамской обуви

1692 и для дѣтей 1—4

подъ Яномъ Килинскимъ ул. Хоружина, рѣбъ Академичной ч. 6

побѣвъ торѣвъ и Ст. Войцѣховского поручае власнѣй výroby зъ доброго матеріалу краевого и заграничного въ рѣзномъ смаку и фасонѣ по цѣнахъ низькихъ.

Всякій замовленія якъ такожъ и совѣстна направа выконуея въ найкорѣтѣмъ часѣ.

Сь глубокимъ поважаньемъ М. Опида.

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДѢВНИКЪ

Л. ЧИНЬСКОГО

въ Ярославлѣ

услувае всякій недуги органу травленія.

Свѣдѣнство. Сь вѣдчаностею посвѣдчаю, що Вашѣ „Мѣдѣвникъ гигиеничный“ показався въ моихъ недугахъ геморoidalныхъ и въ недугахъ жолудковыхъ моихъ родины средствомъ дже поелѣдуючимъ и добрымъ въ насѣдѣнахъ, за що складаю Вамъ сердечне Спаси-Богъ!

Вѣдѣнь, П. Александрѣ, Директорѣ Тов. Акробатичного. Цѣна за штуку 20 кр.

Можна набути у всѣхъ антикахъ и торговляхъ. 1603 23—50

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадаея зъ моихъ конкурентѣвъ не въ силѣ провадѣти готову або робити одѣжѣ для мужчинѣй и хлопцѣвъ зъ матеріалъ красевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ такожъ 1656 Всѣмъ Духовенству. 7—2

Замовленія въ мѣсто и въ провинціи выконуются точно и ретельно. На жадавье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ, магазинъ мужеской одѣжѣ гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8. Заложены 1848.

Медицинскій мыла

MAX FANTA

Einhorn - Apotheke P R A G.

Выпробованіи и порученіи лѣкарями.

Фанты мыла ихтиолове, протѣвъ червонѣсти лица, носа бургундского (Rosacea Asene), свербячихъ лишайѣвъ; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанскѣе мыло (мыло ртутевѣ) протѣвъ сифилису и пасажитѣвъ 1/4, штуки 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гѣстцевѣе и ревматичнѣе выпрѣванѣи и скорѣи силы. Цѣна 1 зр. — Мыло зъ мази протѣвъ коростѣ, дуски, потѣвѣющихъ ногѣ и т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицериновѣе, лекше, для дамѣ и дѣтей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекційне 35 кр. — Мыло сѣрковѣе протѣвъ угрѣвъ, веснянокъ и нашкобныхъ высѣпокъ, 35 кр. — Мыло жѣтковѣе протѣвъ лусокъ на головѣ и на полѣвѣшенѣе нашкобка, 35 кр. — Мыло жѣтковѣе на волосѣе, 35 кр. — Мыло зъ вѣлы оживляюще системѣ нервовѣй, 35 кр. — Мыло глицериновѣе, найлучше мыло тоалетовѣе 25 кр. — Мыло бензое на посѣданье шкурѣ 40 кр. — Мыло вазелиновѣе цѣна 40 кр. пріятне до поеденного ужитку. — Мыло мазево-сѣрковѣе протѣвъ у-порныхъ недугѣ шкурѣ, цѣна 40 кр. — Мыло бѣракеовѣе протѣвъ нечистотѣ нашкобка, веснянокъ, оцудѣвъ, цѣна 35 кр. — Мыло камфоровѣе на оцмороженье, посѣданье рукѣ и т. д. цѣна 35 кр. — Мыло ихтиолове протѣвъ всякого рода недугѣ шкурѣ, цѣна 50 кр.

Можна достати въ всѣхъ антикахъ у Львовѣ: въ антицѣ „д-ра Кароля Миколаша и ант. Зигм. Рукера; въ Борщевѣ: ант. М. Пшемчневского; въ Долинѣ: ант. І. М. Фрауфельнера; въ Яелѣ: ант. Ромуальда Пальха; въ Краковѣ: ант. Е. Штокмара, Е. Радлера, Ф. Гралевского, Іос. Францишского и въ ант. Конст. Вишневского; въ Краковѣ: ант. А. Сѣдлецкого; въ Ряшевѣ: ант. А. Карпиньского; въ Солотвинѣ: ант. І. Годольи; въ Старѣмъ Санчѣ: ант. А. Карпиньского; въ Тарновѣ: ант. І. Рейда; въ Войничу: ант. Кароля Нодекосовинъ; въ Збаражѣ: ант. І. Круга. 1582 18—52

Привану загально найлучшу Масу до запусканія подлогѣ

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1681 74—0

Перепродучимъ даемо отвѣднѣй работѣ.

СУЖНО

1615 9—0

отъ зр. 1 — за метеръ въ гору, взоры до огляду въ богато уложѣнѣй взорѣвъ росылаются франко, для посередничѣвъ нефранкованѣе.

Tuch-Fabriks-Niederlage „Zum weissen Lamm“ in Brunn.

НАЙЛУЧШІЙ ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

естъ правдивый

LE NOUVEAU

1460 французскій фабрикачѣ 21—36

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подрѣбною остерегаеся!

Сей папѣръ поручають якъ наилучше пп. д-ръ І. І. Ноэль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Диманъ, прѣсѣоры хеміи при вѣдѣнскомъ университетѣ а то для его знаменитѣйшій, его абсолютнѣйшій чистотѣ и для того, що до него не домѣшанѣй жаднѣй шкодливѣй здоровѣй матеріи.

РОДИЧЪ

1689

желаній нати на часъ вакацій учителя для дѣтей шкѣлъ людѣвскихъ, могутъ одержати его зъ помѣжѣ учениковѣ семинаріи учительской у Львовѣ. Удаватися въ сѣй справѣ можна до о. Стефановича, катихиза (улицѣ Руска ч. 3), найдалше до концѣ червня, подаючи заравомъ обовязки того учителя и высокобѣе его платы, и приосмѣляючи пару гульденѣвъ на дорогу. 3—3

На продажѣ.

Въ Верѣвѣ сѣтъ на продажѣ 41 морговѣ поля вразѣ зъ будынками господарскими за дже дешеву цѣну. Зголошуватѣся до и. Адольфа Котлярекого въ Подгайцахъ, почта въ мѣсто. 1691 1—4

„ДЫМЪ“

повѣсть Ів. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр.

Достати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигіицкой.

Найдешевше руске литературне издавничество „Руско-украинска Библиотека Евгения Оленинкова“ выводитъ у Львовѣ почавши отъ 1-го грудня р. 1884.

Доси вышло 14 выпускѣвъ, обіймающихъ слѣдующій литературный материалъ:

1. Запорожцѣ, оповѣданье Івана Неч-а-Левичского 10 кр.
2. Соннѣи мары молодого питомца, оповѣданье В. Барвиньского 10 кр.
- 3—4. Оповѣданья Олѣксы Стороженка (Серія перша) первѣство 20 кр. по выпущенію скончанованныхъ частей 10 кр.
5. Prima Vega, повѣсть Юліи Шнайдеръ 10 кр.
6. Оповѣданья Д. Мордовцева 10 кр.
- 7—10. Юрій Горюхенко, повѣсть Кра-соченка 40 кр.
11. Въ Карпатахъ, Ів. Нечуя Левичского, цѣна 10 кр.
12. Галицкіи образки, Ів. Франка, серія І., цѣна 10 кр.
13. Лѣхій день, Григорія Григоріевича, цѣна 10 кр.
14. Поетичный творы Стефана Руданьского 10 кр.

Предпачувати можна на болѣе число выпускѣвъ наразѣ, пересылаючи отпѣвѣну квоту (1 або 2 зр.) на руки выдѣвля (ул. Словацкой ч. 6). Замовляти можна такожъ поодинокій выпускѣ, додаючи за поодинокій выпускѣ 2 кр., а за поодѣбный 5 кр. на оплату порта.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный дѣмъ), Станиславѣвъ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломыи

поручае до высылаки зъ своихъ богатѣи и въ добрый товаръ заосмотрѣнныхъ складѣвъ:

Вино въ барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр. за литру; такожъ дешевше по 70, 60 и 50 кр. (барылака зачисляея 50 кр.). Въ фляжкахъ отъ 50 кр. почавши за фляжку и выше.

Мѣдѣй питный славно зѣбствѣного výroby, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.; 1/2 фляжки 45 кр. Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ паккахъ „Народной Торговлѣ“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышонѣи цѣны. Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр. Оцѣтъ найвысѣе есенція по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру даея 30 литрѣвъ воды мягкон, щобы достати оцѣтъ звѣвичайнѣй, пріемнѣй и салынѣй).

Свѣтло звѣвичайне прѣсто зъ фабрики въ скринкахъ почавши отъ 30 кр., 1 зр. по 84 зр. Пз 86 зр. за 100 кр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Аполло“ по 100 зр. за 100 кр. окрѣмъ транспорту.

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за килограммъ. Свѣтло съ вытисканьями и красными оздобами ровѣи величинѣ, почавши отъ 3-фунтовыхъ до малыхъ шѣстоукъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта.

Горѣвки ровѣи рода. Сливки угорскѣй, повиза, горѣвки волоскѣй и турскѣй, миндалѣ, розинки, финги, дактилы, аранцины, сардинѣи російскѣй и т. д. 1648 8—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волоскѣй по 36 кр.; 7 1/2 ручковой довшѣй по 40 кр.; 7-ручковой волоскѣй бракованѣй по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговлѣ“.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ въ Вторникъ, Четвергъ и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. по. Липер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 3 печат. аркуша каждого 16-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.

Редакция и администрація подѣ Ч. 44. улицы Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Уголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одного строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламація неопечатаній вольны отъ порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ У Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wall-fischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
 на півъ року . . 6 зр. на півъ року . . 6 рубл.
 на чверть року . . 3 зр. на чверть року . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
 на цѣлый рокъ . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
 на півъ року . . 8 зр. на півъ року . . 8 рубл.
 на чверть року . . 4 зр. на чверть року . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
 на півъ року . . 2-50 зр. на півъ року . . 2-50 р.
 Для Заграничн. окрѣд. Россіи:
 на цѣлый рокъ . . 15 зр.
 на півъ року . . 7-50 зр.
 на чверть року . . 3-75 зр.
 съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . 6 зр.
 Поодинокое число коштує 12 зр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) липня починається III. чверть року сегорічного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитшихъ повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою залоговостей и дальшом предплатѣ, щоби въ експедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступаючі Вп. предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ одстанутъ даромъ початокъ зачатой повѣсти И. Тургенева „Батьки и сыны“.

Непевна ситуація.

До именованія президента Шлеска, м. Бакегема, министромъ торговлѣ въ кабинетѣ гр. Таффеого навязують деякі органы вѣденської праси конъектуры, не конче зовсімъ безвідставні, на зміну дотепершньої внутрешньої політики въ Долитавщинѣ. Конъектуры ті суть заравомъ виявленіємъ задушевнихъ гадокъ поодинокихъ сторонництвъ долитавського парламенту, стремлячихъ до власти, и ддятого нотуємо ихъ, хотай не подѣляемо ихъ поглядѣвъ.

Централы чистои воды, въ табору Гербста, звѣстий въ свои расови ненависти до Славянъ австрійскихъ, ворожать именно, будето кабинетъ гр. Таффеого, не находячи достаточной підпоры въ ровбитой справою нафтовою правниці, намѣряе переключитись, наколи вже не на ихъ сторону спеціально, то въ загаль на сторону лѣвиці. За тымъ переключеніємъ слѣдувавъ-бы поворотъ до гегемоніи нѣмецкого элементу въ Австріи, отже и рѣшуче вѣрваніе съ дотепершнюю системою, въ котрій Австрія представлялася заступницею интересовъ Славянъ австрійскихъ, а въ части и покровителькою такихъ-же интересовъ полудневыхъ Славянъ на півостровѣ балканськомъ.

Партія такъ аваныхъ націоналѣвъ нѣмецкихъ, вытворена ще въ 1870 р. Рехбаверомъ и ведена Пикертомъ, стремляча бодай въ виду до мирного поладженія межинародныхъ отношеній въ Австріи, підносить такожъ свою програму, полягаючу въ томъ, щоби Галичинѣ дано окремішнє автономичне становище въ Долитавщинѣ. Прочі краѣ австрійскі мали-бъ становити цѣлѣсть, яко належачі до давнѣйшого „буду“ нѣмецкого и тутъ проводъ вия-

ли-бъ на ново австрійскі Нѣмцѣ въ некористъ Чехѣвъ и Словенцѣвъ.

Ще инші органы вѣденської праси домагаются рѣшучого вѣрванія съ всякою тѣсною системою федераціиною и обстають за скрѣпленіємъ такъ званою державною идеи — розумѣенія такожъ въ дусѣ и въ користъ элементу нѣмецкого.

Зъ всего того бачимо, що вѣ тѣ сторонництва желали-бъ собѣ певной кризисъ въ нынѣшній системѣ, выходячій въ користъ клерикально-шляхетской реакціи, але и въ користъ славянскихъ народѣвъ въ Австріи. Що станеться? — годѣ предсказати, але объективному зрѣтелювы нынѣшня ситуація не представляется ще такою, щоби интенція вгаданныхъ таборѣвъ мали вже сповнитись. До такого заключенія не достаетъ ще певныхъ премій, а передовѣсімъ не було-бъ се маловажною рѣчею, наколи-бъ Австрія дѣйстно ехотѣла скинути въ себе задачу подѣ двоголовымъ орломъ дбати о интересы своихъ Славянъ и зыскувати симпатію и довѣрія Славянъ полудневыхъ. На дорогу ту вступила Австрія отъ колькохъ лѣтъ съ певною далекоглядною програмою. Збѣйти въ сей дороги значило-бъ одно, що статися сателитомъ нѣмецкого цѣсарства, а Россіи дати вольну руку въ полудневій Славянщинѣ.

По вашой думцѣ на таку кризу въ Австріи поки-що не заносится. Кризу таку мусѣли-бъ випередити не только радикальнѣйшіи вѣмнѣ въ складѣ теперѣшнього кабинету, але навѣтъ уступленіе гр. Таффеого, до чого нынѣ нема ще реальныхъ підставъ.

Одно лишь есть вже нынѣ фактомъ довершеннымъ, именно, що кабинетъ гр. Таффеого не хоче на кождѣмъ кроцѣ зависѣти отъ правниці, грубо скомпромитованой делегацію польскою, и що днѣ стремитъ поволи до политики „вольнѣйшихъ руки“. Доказомъ сего есть именованіе п. Гавча министромъ просвѣты и М. Бакегема министромъ торговлѣ якъ-равъ въ часѣ, коли рада державна була и есть на фєріяхъ; именованіе двоухъ мужѣвъ, не стоячихъ въ близшѣмъ отношеніи до правниці, але не звязанихъ нѣчимъ съ сторонництвами лѣвиці. Кабинетъ гр. Таффеого набравъ черезъ то лишь признаку министерства болѣе урядничого якъ парламентарного. Есть се signum temporis, але не значить ще, що гр. Таффео вѣрвавъ рѣшучо съ правницею, тымъ менше, що днѣ намѣривъ-

опертись выключно на лѣвици. Хотя престо 29 червня насѣли до Львова телеграфичнѣ вѣсти, будето кабинетъ переключился рѣшучо на сторону лѣвиці, мы тымъ вѣстамъ вѣры дати не можемо.

Не дається однакѣ при вѣсѣмъ томъ заперечити, що певнѣй рѣчи варятся въ горѣ. Болѣшѣе делегаціи польскои дѣйстно скомпромитована такъ послѣдною бесѣдою своего прєвєса Грохольского, якъ и предвчасною грѣбною министра-родака о розвязаніи парламенту на случай, коли „коло“ польске выступило-бъ противъ предложенія правительственного въ справѣ нафтовои. Опирайтесь дальше на такъ скрипучѣмъ „колѣ“ трудно и досыть небезпечно. До того „коло“ се не вышло въ вольныхъ выборѣвъ населєня Галичины, отже и не має вѣ польского вѣ руского народу за собою. Нѣхто въ здорово мыслячихъ Галичанъ не бачить въ нѣмъ заступника интересовъ краєвыхъ, именно экономичныхъ, а Русины протого ненавидятъ накинєныхъ собѣ представитѣль фракціи, котра похвалитись може лишь грубою нетолеранцією всего, що рускимъ духомъ пахне, а на оцѣ має лишь матеріальнѣйшій вѣстовъ выгоды. Панованіе станчицѣвъ надѣло въ Галичинѣ кождому бѣвъ выимки. Намъ до того вѣвѣстно, що и въ самѣмъ „колѣ“ въ послѣднихъ тыждняхъ запанувала дуже тяжка атмосфера, нерѣшимѣсть и апатія. Гр. Таффео отъ шести недѣль не шукавъ вже ва контактомъ съ прєвєсомъ „кола“, а члены его политикували на ослѣвъ и въ концѣ ровдрилились на частинки. Не только отже въ дѣлу запанувало невѣрїє, але и въ горѣ страшило „коло“ свое значеніе. Грѣхъ Каина метится!

Голосъ зъ села

о нашихъ экономичныхъ потребахъ.

Дуже много въ нашихъ людѣ, що трудятся щиро надъ просвѣтою та уморальненіємъ нашего люду, нарѣкають на недостачу капиталу въ нашихъ рукахъ, — що по найбільшій части злупинє экономичне подвигненіе нашего селянства, маломѣщанства, ремѣнничѣвъ та руской торговлѣ. Въ нынѣшнѣмъ часѣ, въ котрѣмъ бѣвъ сумнѣву надъ вѣсѣмъ забравъ верхъ капиталъ та звѣнка монета, — тяжко правда бѣвъ него жити, не только цѣ-

лому народови але навѣтъ маленькѣй родинѣ; — а тымъ тяжше середъ убожества двигатися народови въ своего духового просєня, добиватися въ голодѣ та холодѣ зъ порожними руками своихъ правъ народныхъ та провадити тяжку боротьбу о свое истнованіе не только въ своимъ лютыми сусѣдами, але навѣтъ и съ тыми, що цураються свои рѣднои землѣ-батьківщинѣ, съ дѣтьми тои самои матери, що отрѣкнєлися питомыхъ святощѣвъ народныхъ, шукають спасєнія у чужихъ богѣвъ. Правда, кожда война wymagaє жертвъ, а тымъ болѣе боротьба о свою національнѣсть та о экономичне отродженіе нашего народа. Однакѣ и мы не вѣсѣмо такъ бѣднѣй якъ говорится, — у насъ суть капиталы, хотай дробнѣй, однакѣ ихъ есть досыть много; только щожъ, — зарядъ ними буває часомъ дуже не добрый такъ, що они жадного або дуже маленькѣй хосєвъ приносятъ нашому народови. По нашихъ часописяхъ богато говорится про задовженіе селянъ; про ихъ матеріальну руїну, широко розвиваєся про се, якимъ-бы способомъ правительство могло зарадити тѣй вѣдѣльшачѣйсѣй нуждѣ та подати руку помощи, — але вѣлыми рѣдко отовѣсєя хто, вызваючи нашъ народъ до самопомочи въ своѣй бѣдѣ. У насъ на селѣ, о скѣлько я переконавєся, дуже давєся чути недостача дешевого кредиту; бо прѣцѣ кождѣй банкѣ, нехай-бы днѣ и на малый процентъ селянамъ вызывавъ грошѣ, все буває институцію обчисленою на спекуляцію якъ не колькохъ людей то акосєе касты, котрѣй днѣ приносить не малый хосєвъ. А нашъ селянинъ при такъ тяжкихъ обставинахъ и при такихъ лихихъ экономичныхъ отношеняхъ, акѣ суть нынѣ, нѣколи не може обѣйтися, щоби въ протягу колькохъ лѣтъ не задовжитися. Его продукты задала надѣрною довою заграницного вѣбжа навѣтъ на торгахъ въ маленькихъ мѣсточкахъ не знаходять купця, а при томъ селянинъ нашъ не продає своего вѣбжа тогды, коли оно найдорожше, але тогды, коли тиєне его до того потреба. По другихъ краяхъ подумано про те и люде постарались зарадити тому, — у насъ однакѣ нѣкому щєсь подобного мабути и на думку не прийшло. Потребы домовѣй селянськомъ родинѣ растутъ съ кождымъ рокомъ все болѣе та болѣе, податки обтяжили надѣрною землю, а коли господарєви нашому до року

Клопоты мѣста Львова

съ кагаломъ жидѣвскимъ въ половинѣ XVII вѣку и погромъ жидѣвъ у Львовѣ 1664 року.

(Написавъ Андрейчукъ.)

Нема може въ свѣтѣ ані одного мѣста, котре бы чимомъ не величалось, чимомъ такимъ, що ему надає славы, въ чѣмъ первышєе инші свои оеотриці. Часомъ чужі отагнутъ его величати, а часомъ и само рознесє свою славу, держучи правила: „хвали мене роте!“ Одно величаєся краснымъ положєніємъ своимъ або гарною окрєстностєю; друге торговлею або промысломъ, часомъ лише якимъсь однимъ фабрикатомъ; третєе якоесь школою, що набрала широкого розголосу по свѣтѣ; инше, хотъ може дробнє и невѣднє, тѣшатол, що его ния знає кождѣй ученикъ назшой гимназіи задала якоесь славнои историчнои подѣй; а имена деякихъ стали голоосными навѣтъ черезъ страшнѣй катастрофы. Кієвъ, примѣромъ, величаєся, що єсть „матерею русскихъ городовъ“, що оієвъ колись лѣпотою и дивувавъ навѣтъ Грековъ своимъ золотыми верхами; нашъ Мосты звѣстий зъ „бѣды мостєнськой“; Вѣдєнь чванитєся, що лишь днѣ на весь свѣтъ одною столицєю, „Kaiserstadt“; Венеція и Флорєнція оспорятъ за вѣзато, котра зъ нихъ „красна“ (la bella); Неаполь зновъ называє себе и своєю околицю куоинкомъ неба, зведеннымъ на землю; Генуя пышаєся навѣтъ своєю пышностію (la superba), не конечно великій Медиоланъ великостію (la grande), а Краковъ зове себе радо „другимъ Римомъ“. Зъ дру-

гой стороны не гнѣваюся Парижанє зовѣмъ, если докому подобаєся ихъ весєле мѣсто называти „новымъ Вавилономъ“, такъ якъ мешканцѣ маленького Ваймару безперечно не взяли Гетому за зло его переадачу апоострому до ихъ мѣста:

„O Weimar, dir fiel ein besonder Loos

Wie Bethlehem in Juda, klein und gross“.

А наша галицка столица Львовъ? Якось бѣтъ обходится безъ всякого epitheton ornans; до теперъ бачитол, не зявєнѣвъ передъ свѣтомъ нѣчимъ. Хибя-бы то хотѣвъ хто піднести, що черезъ двадцать и колько лѣтъ т. е. якъ довго було Подѣле въ рукахъ турецкихъ, величалось днѣ, а бодай мавъ величати, що бувъ „antemurale“ християньского свѣта, але коли Подѣле вернуло назадъ до Польщѣ, отавъ пограничною крѣпостєю противъ бисурманъ назадъ Каменецъ подѣльскій якъ впередъ, а Львовъ отравивъ и той провизорично ему наданій додатокъ. Коли бы треба було конечно вынайти для Львова яке приданє имя, то мы называли-бы его мѣстомъ „завѣдѣмъ юдофильскимъ“, такъ якъ Вѣдєнько Нове-мѣсто (Wiener-Neustad) называли „завѣдѣмъ вѣрнымъ“ (allzeit getreue Stadt). Мы скажемо чому. Почавши отъ часѣвъ Казимира Вєл. ажъ до занятія Галичины черезъ Австрію перестерѣгала старшина мѣска совѣтно и коносєвєтнє, щоби нѣколи и нѣхто не потерпѣвъ за для своєи вѣры якон пакости; о однихъ православныхъ Руоинахъ треба тутъ забути, бо инакше готовѣ бы мы прийти до цѣлкомъ противного заключєня. Львовъ не змагавол нѣколи яновѣрцѣвъ переводити насильно на

вѣру католицку, бравъ ихъ въ оборону противъ всякихъ замахѣвъ на ихъ вѣру и не дававъ имъ нѣколи почувти, що жиютъ въ державѣ, въ котрѣй вѣра католицка єсть пануючою. Орменамъ, Сарацинамъ, а особливо Жидамъ жилось у Львовѣ якъ въ раю. Наша столица не иншла въ слѣды тыхъ мѣстѣ, що кидались на Жидѣвъ съ огнемъ и мечемъ, ані навѣтъ не прогнала ихъ зъ посередъ своихъ мурѣвъ, якъ се и. пр. зробила въ р. 1496 угорска Тирнава, котра одного дня вѣсѣхъ своихъ Жидѣвъ зъ шумомъ выгнала зъ посередъ своихъ мурѣвъ съ острымъ заказомъ, щоби нѣколи болѣе не смѣли вертати, а потѣмъ замуровала ту оу брѣму, котрою Жиды оуступили мѣсто. Коли Хмельницкій въ часѣ першої облоги Львова домагався, щоби мѣсто выдало ему Жидѣвъ, отмовило оно тому жадаю, на що гетманъ, побѣла рєляціи купця Андрѣя Чеховича, родомъ Поляка, отповѣвъ мѣскаимъ посламъ, котрѣ прийшли були до его табору въ Лионичахъ: „Ole jeszcze i Żydów, zaszarganych, tych pl...ów, zostawuje przy was i nie namagam się ich, tylko aby się do tey summy (т. е. до окупы) znaczenie przyłożyli, iako oi którzy znaczenie skarby z Kozaków po Ukrainie zebrawli.“ Зъ тымъ згаждаєся зовѣмъ и друга рєляція, Мартина Гросваєра, бурмистра львѣвского. И той пише, що гетманъ жадавъ: „abyśmy Żydy wszystkie wydali, iako tych, którzy tey wojny na przyczynę, dając przeciwko wojsku zaproszkiemu na zaciąg pieniędże.“ Пѣсля тои рєляціи отповѣло мѣсто, що жидѣвъ выдати не може зъ двоухъ причинъ; разъ, що не суть подданными мѣста, але

подданными короля и державы, а по друге, що ровно съ мѣщанами поносятъ кошты и труды и суть готовѣ съ ними и для нихъ умирати. Якъ звѣстно, вдовольсєя Хмельницкій грѣшнє, бо потребувавъ, щоби выплатити Татарамъ умовлену оуму.

Пѣсля тои облоги зъ р. 1648 забралосєя мѣсто до направлюванія укрѣплєнєй, до вычищуванія давнихъ фосѣ и ровѣвъ, якъ и до копаня новыхъ, а при тѣй работѣ, званои „grabańko“, мусѣвъ кождѣй мешканєць взяти якусѣ участь. Однѣ лише Жиды, хотъ имъ повинно було на томъ найбільше залежати, оттигнули отъ войнои работы и коштѣвъ и охвалили подѣ можний покровъ всеовѣи Стан. Ланцкороньского. Нѣхто не подивуєся, що Жиды такъ погано собѣ поотупили, а дивно лише то, якъ могъ купецъ львѣвскій и регєнтъ мѣста, Иванъ Студинцкій, бути на отѣлько пассивнымъ и уважати до рѣчею уваги гѣднои, що „ci szargani, kiedy idzie także o zdrowie i o dobro ich pracy i unkosztów nie mieli tożyb.“ Гнѣвало то мѣщанъ чи мало, але вже до живого обурило ихъ поотупованіе старшины жидѣвской на ратуши 29 жовтня 1653 р. при якомъ нагодѣ, котра выкикала межи Жидами а християнами опѣръ о права мѣска. О що ходило, не знаємо докладно, — бачитєся о якомъ сафїяны. Такожъ не знаємо, по чїєй сторонѣ була правда; то лишь цѣкаве, що Жиды середъ оварѣй, якъ кажє одинъ радный въ своѣй протєстаціи, „wielkim nas osceptem... nakarmili, a to ukazując nam figę, palce złożowszy i złożowsząc oħarkotliwemi gębskami“

притрафитися одинъ похоронъ, всебіе або хрестини, то хотий-бы днъ бувъ и найбогатшій въ селѣ, довгий часъ днъ тое почуе. А прецъ нашего народа по селахъ жаднымъ способомъ не можна отвести отъ того, щоби днъ такъ родинний свята не обходивъ свато, бо днъ такъ звився съ тими звичаями, що нѣколи ихъ покинути не може. Коли-жъ бѣдному або середньому господареви притрафитися, то днъ врунувся на всегда. Онъ, не маючи готового гроша, иде до жиди, а той рѣвными способами старається бѣдного хлопа выискати. Притиснений неравъ селянинъ спровадъ въ селѣ въ осени по вборахъ за пѣвъ дармо вбже, за котре въ передновокъ отъ того самого „добродѣя свого“ платитъ подвойно. Суть такі спекулянтъ арендарѣ, котрі отъ осени до весны то за горѣвку, то за маленкій грошъ отъ селянина, притисненого якимъ нещастемъ, вберуть въ своѣмъ шпихлѣри деколи 100 або бѣльше корѣвъ рѣвного вбжа, котре на передновку по страшно высокій цѣнѣ на гарцѣ а навѣтъ на кварталъ вголоднѣлому людю продають. И за свою вчасну правду, котру продавъ селянинъ за-пѣвъ дармо, а котра только перележала кѣлька мѣсяцѣвъ въ жидѣвскій коморѣ, муситъ деколи три або и чотыри разы бѣльше выплатити. То страшна лихва! надмѣрно высокій процентъ! А все то слѣдуе въ того, що селянинъ варазъ въ першій хвили въ своѣмъ селѣ не внаходитъ кредиту у бѣльше нѣкого, якъ только у того, котрый есть его найтяжшій ворогомъ. Однакжъ прецѣвъ у насъ при доброй воли можна нашому селянину, притисненому якимъ нещастемъ, въ першій хвили подати руку помощи бѣвъ выискування его нещастя. По нашихъ церквахъ деколи лежать грошѣ даремнѣсеню. Священники деколи бояться селянину вывизати церковныхъ грошей въ двоихъ причинъ: разъ — говорятъ — отъ селянина годѣ грѣшъ церковный отобрати, а по друге, коли прійде дорогою права упомнутися о церковне добро, то повѣтвой суды такъ крутатъ священникомъ, що годѣ дѣйти до кѣнца. Въ одной церкви добрый манѣтѣй, громадскій писарь, повичивъ бувъ 60 ар., котрі вѣзбавився отдати въ протягу року. Однакжъ минувъ рокъ, минувъ другій, а панъ писарь не отдае анѣ малого проценту (4 1/2 %) анѣ капиталу. Священникъ поывае до суду; судъ за кѣлька недѣль отповѣдае, що священникъ некомпетентный поывати доджника, але сама ц. к. прокураторія. Подано все до ц. к. прокураторіи до Львова, а та вновь отповѣдае, що то не есть капиталъ велѣнный, протое самъ священникъ дѣло може перевести. Було ще при томъ дуже много короводу, а дѣло цѣле ще до нынѣ не скѣчене. Для того то нашъ церкви бояться вывизати свѣй грѣшъ тымъ, котрі его добровольно до скарбони вложили и котрі до него мають першѣ права: а каждый навѣтъ найбѣднѣйшій въ селѣ вложивъ рѣчно до церкви найменше 50 кр. И такъ нашѣ грошѣ мандрують до польскихъ институцій, до тыхъ институцій, котрі такъ ворожо относятся до нашего національности та до всего того, що руске; котрі своими датками спомагають всякій подвиги та замѣры предприняті на загладу

нашихъ малорускихъ святошѣвъ; они може колись своими жертвами та датками спомагуть ще и жидѣвску колонизацію на нашій землі. Въ другомъ вновь стороны и незнаю якого розуму потреба-бы, щоби вадля схибленого твердого патриотизму отдавати свои церковный грошѣ до а la „Заведенія“, де такі люди якъ Михалки, Киндлеры и др. такъ поганю надужили довѣрія цѣлого руского населенія въ Галичинѣ, такъ несовѣстно господавали рускимъ, кровавымъ майномъ та повывали пова своими плечима мачати руки у чуже майно. Не будемо тутъ розводитися надъ хибнымъ доси способомъ нашей экономичной господарки а скажемо лишь коротко: намъ иде о того, щоби нашъ грѣшъ ишовъ въ хосенъ нашому такъ рускому чоловікови, щоби его не вывизати въ села, щоби нимъ не спомагати нашихъ неприхильниковъ. Однакжъ до того потреба лѣпшой якъ нынѣ организаціи, лѣпшой контролѣ особливо надъ церковнымъ майномъ. Скарбона церковна могла-бы и повинна въ першій линіи стати въ помощи нашому селянину. Чи кѣнче въ потребѣ муситъ днъ отдаватися подъ олѣвку своего врага жиди, котрый въ нуждѣ селянина умѣе въ него втягнути послѣдну сорочку? Въ томъ напрямку у насъ по селахъ дуже мало зроблено и тое по найбѣднѣйшій части сталося причиною упадку нашего селянства та переходу въ чужі руки селянскихъ грунтовъ. Щоби не знати на який низкій процентъ дававъ якийсь банкъ позичку нашому селянину, то такі та повичка его буде стояти дорого наколи почислимо то, що за всеку потребу до того писанину муситъ селянинъ заплатити, а частъ загавный на жиду до мѣста чи-жъ не платится? Въ нынѣшнихъ часахъ, де на экономичне житие основы нашей сусѣльности, на нашего селянина вмовилася „hierarchia spoleczna“ разомъ съ жидами, и перша черевъ колонизацію нашей землѣ Мазурами, друга жидами хоче убить той здоровый пенъ нашъ, що вѣрѣтъ середъ влидѣвъ нашу національность, на нашій интеллигенціи лежить святой обовязокъ въ тяжкой нынѣшній хвили боронити той народъ и поставити его на такой бодай высотѣ, щоби днъ змогъ выдержати конкуренцію наплывового элемента. Научити нашего селянина рациональнѣйшой господарки, дати ему помѣчь въ потребѣ, лѣпше верно до вѣсѣву, красшу худобу, удѣлнити отъ несовѣстного здретства покутныхъ писарѣвъ, жидѣвъ та иншихъ спекулянтѣвъ,—отъ задача нашей интеллигенціи. На першомъ однакжъ мѣсці стоить закладанье по селахъ самостоятельныхъ касъ повичковыхъ подѣ доглядомъ центрального комитета у Львовѣ. Уважаймо на то, щоби мы не станули колись на такѣмъ становищи, надъ такою пропастью, надъ якою нынѣ стоятъ Поляки. Бѣтъ драгнѣва интеллигенція, котра за почеси, за свѣй власный хосенъ сародасть жизненны интересы своего краю, якъ сталося нынѣ съ нафтовымъ промысломъ, однакжъ де-жъ той народъ, де та основа, той пенъ сусѣльности? Пѣйшла иншою противною дорогою якъ еи проводирѣ. У насъ може статися иншій процесъ и мы можемо черезъ то позбутися на-

рода, що завчасу не поратували его. У насъ нынѣ есть всюды охота до працѣ, всюду рупаються люди, роблятъ щосъ, але та работа мало приноситъ хѣсна, бо въ нѣй нема директивъ, нема проводу, нема однообразности и цѣлостности. Мы все разомъ повинны консолидироваться у стиснену фалангу, завчасу вхопити коруговъ проводу у свою велѣзну правую, поклавати всякій работѣ въ нашомъ краю свою цѣль и край нашихъ бажанъ та такъ повести кожде дѣло, щоби передъ нами не только тѣ, що нынѣ хотять насъ знищити, дрожали, але щоби мы и въ державѣ нашой могли мати бѣльшу вагу якъ нынѣ.

Сава Слишчъ.

Рѣчный испытъ въ пансіонѣ Василянковъ

Львовскихъ отбывовъ 29 х. червня въ присутствіи Виреосъ митрополита и досыть численныхъ гостей мѣщевыхъ. Ученицъ было въ сѣмъ роцѣ въ пансіонѣ лишь 21. Мимо того наука развивалась правильно въ пятихъ класахъ, т. е. отъ III до VII. Въ двоихъ низшихъ класахъ вели науку съ дуже хорошими успѣхомъ испытыванъ учительки, панни Лѣтинска и Поховока. Обѣ отзачаются хорошою рутяною и великимъ педагогическимъ тактомъ. Въ трехъ вышнихъ класахъ кромѣ панни Лѣтинска, котра удѣляла науки исторіи натуральной, учили безплатно профессоры среднихъ школъ львовскихъ: Юлианъ Костецкій (русской литературы), Салло (языка нѣмецкого), о. Костецкій (физики), д. р. Савицкій (математики), Винтонякъ (географіи и исторіи всемирной), Вахнянинъ (географіи и исторіи Руси). Религію удѣлялъ катихизъ о. Чанельскій, работѣ ручныхъ и конверсаціи нѣмецкой панъ Ковальска, свѣду хорального проф. Брецюна, а науки игры на фортепьянъ панъ Виняцка, панъ Чернякъ и п. Бродовскій.

Рано отбывавъ Виреосъ митрополитъ службу Божу благодарственну при хоромъ хоральномъ свѣдѣ ученицъ подѣ проводомъ п. Брецюна, испытъ устный почався о 3 годній по полудни. Для вѣрнѣйшого представленья успѣху въ наукахъ подаемо бодай въ короткости испытываный предметъ. И такъ въ назвѣмъ курѣ наукъ отповѣдали ученицъ въ руского языка деякі чытаны въ роцѣ матеріалъ съ рѣчевымъ поясненемъ, именю историческимъ. Ученицъ умѣла розказати исторію рѣдного краю за чобѣвъ княжихъ съ всякими подробностями. Левицка Ольга декламировала съ дуже хорошимъ и живымъ выголосенемъ „Пещену дитану“ Устѣновича. Другі ориентувались дуже добре на мацѣ Галичинѣ; знали розказати про Карпаты та ихъ подѣль, рѣки, населенье, климатъ, продукты краю, про основанье Львова, и т. д. Панна Лѣтинска испытывала въ нѣмецкого языка дѣй декламаций, тожко анѣ въ руского языка на нѣмецкій отъ всякихъ грамматическихъ поясненями и оповѣданъ прозую. Подобный предметъ испытывано и въ языка польского, при чѣмъ подѣбалае хороша декламация Елены Туркеничѣвны.

Въ вышомъ курѣ умѣли все ученицъ розказати дуже подробно біографіи Маркіяна Шашкевича, Шевченка, Вагилевича, Могильницкого и Нак. Устѣновича, подаючи при томъ важнѣйшіе ихъ творы и тыхъ творѣвъ содержание. Проф. Юл. Костецкій задавъ собѣ видимо дуже богато працѣ въ томъ предметѣ. Проф. Салло пыталъ нѣмецкій языкъ. Ученицъ въ оповѣданъхъ прозую заявили хорошій успѣхъ и знали поодинокой звороты бесѣды пояснити грамматично. Въ физики испытывавъ о. Костецкій о свойствахъ тѣлъ, термометрѣ, температурѣ, о воздухѣ и водѣ яко проводникахъ теплоты, о родахъ тѣлъ цѣпкихъ и

пльннхъ, о звуку, будовѣ уха, о оскалѣ и отголосѣ. Въ математики переробляли ученицъ задачи арифметичны дробами азычальными и десятичными и рахунокъ процентовой. Въ полкомъ языкѣ выражалась зовѣмъ поправно, оповѣдали въ курѣ читану прозу и декламировали съ чувствомъ. Проф. Винтонякъ перепыталъ въ короткости цѣлу исторію Греціи. Оповѣдали были выходы певны и точны. Въ исторіи Руси умѣли ученицъ дати поглядъ отъ заоснованья державы руской по розбѣрѣ Польщѣ. Такъ само хорошо отповѣдали они на пытаня въ исторіи натуральной. Въ останкахъ продуковавшихся ученицъ хоральнымъ свѣдомъ, при чѣмъ замѣтили мы деякі хорошенкы и свѣжѣ голоса.

По устанѣмъ испытъ, котрый на всѣхъ присутныхъ зробивъ дуже мило враженье и давъ повный доказъ правильной развою сѣи школы, старанности учительки и учительѣвъ и хороша пильности ученицъ, отбывави продукция музыкальной. Жаль только, что для спѣзеной поры не вычерпано воен программы, котра мѣстала 10 нумеровъ. Выконано лишь три. Грала именню п-на Марія Кордасевичѣва Six Morsaux élégants, Ольга Михалевичѣва третю шумку Завидокого и п. на Кат. Левицка другу реласію Листа — воѣ зовѣмъ чисто и съ удовольчивымъ разумнѣнемъ, замѣтимо лишь, что подѣбав продукция могла-бы отбыватися на будуще въ сали „Дому Народного“, перепытанъ свѣдомъ и декламациями.

На столѣ лежали зшиты каллиграфичны, рисункѣвъ геометрическихъ та вольноручныхъ и всякі задачѣ. Въ прибоной комнатѣ выставлено все работѣ ручны въ шати бѣлого, гачкованъ, вышиванъ на канѣ волѣкою и пацѣорками и работѣ дрововыхъ мережковыхъ. Тутъ бачили мы богато ковровъ, килимковъ, обрудовъ, серветъ, подушковъ, шапочекъ, подѣставокъ, выстуживъ, (пантофлѣвъ), запасокъ, ручникѣвъ и т. д. Двадцать ученицъ пошло и вымережило собѣ народный рускі костюмы съ великимъ омакомъ и съ всею старанностью. Замѣтнѣйшій работѣ были панянокъ: Кат. Левицкой, Ольги Михалевичѣвны, Рихликовъ, Евг. Хойнацкой (серветы), Вѣльнянкой (килимковъ), Мороникъ, Куцаковѣвны, Левицкой, Мартиневъ, Нат. Михалевичѣвны, Хиликовѣвны, Долинской, Говны Богачевской, Ольги Левицкой, Туркеничѣвны, Тимовницкой, Коштыянської, Кордасевичѣвны и др.

Результатъ класификаціи бувъ слѣдующій: дуже добрый успѣхъ зробили ученицъ: Хиликъ Софія и Емили Рихлинка (въ 3 класѣ); Евг. Куцакъ, Ольга Левицка, Иванна Скоробогата, Евг. Мороникъ и Елена Туркеничъ (въ 4 класѣ); Евг. Хойнацка, Евг. Левицка и Марія Мартиневъ (въ 5 класѣ); Евг. Вѣльнянка, Нат. и Ольга Михалевичъ (въ 6 класѣ); Марія Кордасевичъ и Евг. Коштыянської (въ 7 класѣ). Съ добрымъ успѣхомъ окѣчили ученицъ: Волянекъ и Долинска (3 класѣ); Текля Богачевска и Анна Тышовницка (4 класѣ); Говна Богачевска и Катер. Левицка (6 класѣ). При отчитаніи класификаціи роздавъ Виреосъ митрополитъ хороше оправанъ нагородѣ въ книжкахъ товариства „Просвѣтъ“, отбывавъ въ каллиграфіи молебѣвъ и слѣдующими словами поправавъ ученицъ и профессоровъ: Вашимъ трудомъ наложили мы нынѣ вѣнецъ. Труды тѣ были значны, але ихъ не пожалуйте въ овоѣмъ житю.

Наука, се вашъ окарѣ, бѣльшій отъ всякого майна и красы. Вы уподобляете образы, якимъ хотѣвъ Воевышній мати чоловіка. За одержану науку поблагодаритъ Бога, се заведенье, въ котрѣмъ дано вамъ нагоду въ рѣднѣмъ языкѣ образоватися и тыхъ учительѣвъ вашихъ, котрі безъ всякой вынагородѣ, освобѣдѣ отъ тяжкихъ занятій овоихъ хвилъ вамъ пожертвовали. Въ вашомъ имени и я дякую имъ за все цѣлорѣчный трудъ. Однакжъ при томъ памятайте, что наука ваша ще не покѣнчилась. Идѣтъ веселѣ на родину въ рамена вашихъ родичѣвъ отъ моимъ благопожеланемъ, а покѣрившасѣ тамъ на силахъ, вертайте здоровѣ назадъ. На рѣчь ту отповѣли ученицъ многодѣтотѣмъ для Высокопреосвященного и учительства.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Именованье марк. Бакгема) министромъ торговѣ сталося предметѣмъ широкой дискусіи. — Ческа „Politik“ такъ отзывается о сѣмъ именованью: „Именованье краевого президента марк. Бакгема министромъ торговѣ не выкидало такого зачудованья, якъ ового часу именованье мин. просвѣты, бо отъ коли уступивъ бар. Пино, то говорено лишь о марк. Бакгеми якъ его наслѣднику. Судачи такожъ въ того, что прасѣ вже отъ давна широко обговоровала се именованье, не можна такожъ припутити, щоби правительство о именованю сѣмъ не порозумѣлося передъ тымъ съ проводарями бѣльшости парламентарной. Противъ особы министра торговѣ не можемо на разѣ въ нашей стороны нѣчого мати; днъ есть, подобно якъ и недавно именованый министръ просвѣты, чоловікомъ молодымъ безъ политичной минушности, котрый мае доперва показати, чи онъ бѣльше хилатся на оторону старой теоріи централистичной, чи уважае за рѣчь кожену помирити и погодити народы Австрій. Пока же, треба припускати, що гр. Таффе не выберѣтъ-бы его особъ за свѣзробѣтника, коли-бы онъ бувъ противный згодѣ народѣвъ. Довѣдъ, який гр. Таффе мавъ съ Кремеромъ, однимъ зъ трехъ попередниковъ нового министра торговѣ не проминулъ чайже безъ слѣду. Але вже то лихѣ, коли-жъ треба такъ

awemi... aleś było znośnieysza, tanta pati od tych sm... ohów, ieno że to na ratuszu... w izbie sądownej...“

Прійшовъ р. 1655, въ котромъ Польша була на якийсь часъ зникла зъ карты Европы, бо цѣла була въ рукахъ неприятѣлѣвъ. Рѣкъ той принѣвъ и для Львова велике нещастье: другу облогу черевъ войска козацка и московскій подѣ проводомъ Хмельницкого. Мѣсто розпочало и теперъ якъ въ р. 1648 съ гетманомъ мирий переговоры, на котрі гетманъ радо згодився, бо зъ рѣвныхъ политичныхъ причинъ не могъ бажати, щоби поддалося, а противно, потребувавъ дуже грошей. Зажадавъ отже 400.000 золотыхъ поль. окупу, а въ додатку казавъ собѣ выдати всеѣхъ Жидѣвъ до послѣднего, якъ доноситъ регентъ мѣста въ томъ роцѣ, Станиславъ Добѣшевскій*), съ чѣмъ згоджуеся и друга ще докладнѣйша релация незвѣстного намъ але сучасного автора.**). Тутъ читаемо, що Хмельницкій, кромѣ самого окупу въ квѣтѣ 400.000 золотыхъ и кромѣ много нашихъ условій, поставивъ 13 жовтня т. р. и такъ: „Żydów iż są pierzyciele Chrystusowi i wszystkim chrześcianom, żeby ze wszystkimi majątkami i z dziećmi i z żonami wydani byli.“ Що до всеѣхъ точокъ розпочало мѣсто торгѣ, старающийся гетмана наклонити до коротнѣйшихъ условій; що однакжъ до-

тычатъ выдана Жидѣвъ, отповѣло слѣдующого дня, вдуци за голосомъ совѣсти и маючи взглядъ на гуманность, що на тую точку нѣякъ не згодился. Гетманъ не оботававъ остаточню такъ, дуже при той точцѣ; переговоры доведено за посередництвомъ львовского православного владыки Арсенія Желиборского до пожаданого кѣнца и все окѣнилось на окупѣ.

Складки и податокъ на зобранье окупу робили теперъ велику трудность. При першій обдѣлѣ треба було зобрати величезну суму 365.000 зол. п., въ котрыхъ 84.000 припало на Жидѣвъ. На разѣ брано де далосъ, щоби лише прійти до грошей и чѣмъ скорше збутися неприятѣля зъ подѣ мурѣвъ мѣста и такъ сталося, что деякимъ забрано все, что мали, мѣжъ тымъ, коли другі поховали заздалегѣдъ свои дороговѣщности и лѣдье дробными датками причинились до складкѣ, а тѣ, что еще въ часѣ передъ облогою потѣкали, — а були то якъ разъ люди найбогатшій, — не дали зовѣмъ нѣчого. Ажъ по отходѣ неприятѣля заявляе отаршина мѣска розмѣрнымъ розкладомъ цѣлого тягару межъ всеѣхъ мешканцѣвъ, такъ что каждый мусѣвъ чѣмъсъ причаитися до цѣлой сумы отповѣдно до овоихъ засобѣвъ и достатку. Жиды ратувались, якъ могли, и такъ примѣромъ чинили собѣ вартѣсть правдыву всеѣхъ заставѣвъ, котрі вывели въ таборѣ козацкій, а не тую суму, яку дали на тѣ заставы, або такі поховали заставленъ у себе

рѣчи, а казали опѣсла, что тѣ заставы забрали въ окупѣ козаки. Впрочемъ позволило имъ мѣсто сплачувати за р. 1648 суму 84.000 въ кѣлькахъ рѣчныхъ ратахъ, а скѣнчилась тая опера такъ, что дѣйствено сплатили лише 64.000, а за послѣдну рату, т. е. за 20.000 зол. п. мусѣло ихъ мѣсто позывати ажъ до суду придворного. Мѣсто выгало вправдѣ процесъ разъ въ р. 1663, а другій разъ въ р. 1666 и Жидамъ наказано, щоби выплачивали тую рату, але они постарались за посередництвомъ канцлера о то, що тѣ рѣшена внесено и розпоряджено, щоби нова комисиѣ ще разъ слѣдила, кѣлько мѣсту належится отъ Жидѣвъ. Сума тая пропала опѣсла разъ на все, подобно якъ Жиды не заплачали и тыхъ 8.000 зол. п., котрі на нихъ наложено при розкладѣ дачки на окупѣ въ часѣ другог облоги 1655 р.

Такъ самолюбие а при томъ вызывающе поступованье Жидѣвъ мусѣло выкликати конечно у християнъ обуренье, за тымъ поѣшли ущипливы докоры, прозвания, дальше лайки и бѣйки, а въ кѣнци наступила катастрофа, великій погромъ жидѣвскій въ р. 1664.

Львовъ страдивъ на якийсь часъ славу юдофильства.

(Конецъ буде.)

*) Kronika m. Lwowa przez D. Zubrzyckiego, ст. 342. **) Ibidem, ст. 366.

штанга порушувати. Було-бы то зовсім неможливе, коли-бы гр. Таффе був би вибрав н-во міністра з посередів круга більшості. Через те були-бы відносини між правительством і правницею значно поліпшилися, а що такого поліпшення конче потреба, чейже у Відні видать і знають дуже добре. Новий міністер торговлі буде отже мусів назаперед старатися позискати собі більшість парламентарну, а сь лівішею буде мусів так само вести боротьбу, як Дунаєвський і Пражак. Таж сама газета на шість мбсці, в кореспонденції з Відня, так знову каже: „Дивно досить, що се іменоване вже перед кількома днями сигналізувала лівниця і доперва оть тої пори удержувалося оно на порядку деннім. Нині появилася тільки коментарь, що не даю, що і лівниця хоче собі якийсь користи висновати з сего именованя. Гр. Таффе хоче очевидно отожитися молодими, здобилими силами, елементами, котрий оть нимъ особисто годиться, оть хоче мати в парламенті добрихъ безбідників, щоби кожний членъ кабинету добре заступав свій ресортъ. Новий міністеръ оть такожъ прихильникомъ гр. Таффего и се одно могло-бы вже деякі оумайби розв'язати. Але припускаючи се радо, то все таки лежить якъ на долоні, що більшість парламентарна чуєся немало доткнена именованьемъ нового міністра торговлі. Се именованье оть якъ разъ новимъ огнивомъ в ряді тихъ проявів, які розбурхали в по-літичній сфері рокахъ і котрі все показували та аномалію, що більшість парламентарна поспирає кабинетъ в кожній напругі а сама оть в ній лиш дуже слабо заступлена а міністерство визначувало себе вже кілька разів, але оточає поза парламентомъ або що найменше понад партіями... Але держимо лиш даніхъ фактів. Марк. Бакегеми именованій міністромъ і р'чч скінченая; розходиться лиш о то, яке становище займе правниця супротивъ сего зміни, котра такожъ не вступила в користи правниці. О міністері торговлі говорять, що оть оть прихильникъ рівноправності и на оновімъ послідній становищі згодивъ оть собі прихильників а Чехи на Шлезію мали завсідги для него симпатію. То одно треба однакові мати завсідги передъ очима: Гр. Таффе оть головнимъ представителемъ теперішньої системи, котра оть нимъ ототъ і сь нимъ упаде. Напряжъ цього кабинету в великихъ і дуже важкихъ справахъ муситъ отже и на даліше бути м'рдоючимъ для правниці. Що-же до становиска чеськихъ пословъ до правительства спеціально, то дасть на то недвозначну отповідь обидва сесія парламентарна. Коли кабинетъ не буде отпорно витупати противъ зв'язанимъ правовимъ бажаннямъ, то може оть в своїй цілости, отже і міністеръ торговлі часити и на даліше льодяне поприроче чеськихъ пословъ, коли нї — то певно, що ситуація змінилася... Многі ознаки кажуть заключати, що і правительство добре то чує и шукає якімъ отповіднимъ способомъ. Ну, такъ тимъ лівіше.“ — Зъ польськихъ газетъ „Reforga“ каже, що се именованье подобно якъ і именованье міністра просвітъ оть якъ разъ доказомъ того, що кабинетъ гр. Таффего не оть парламентарний. Покидання людей, що ототъ зъ далека оть партій національнихъ, каже догадуватися, що теперішнє правительство хоче при помочи снхъ людей поставити собі мість до переходу до партії Корониніого взгляду, евентуально же до ум'ркованого лівніцї.

(Отставка бар. Пуовальда.) Рівночасно зъ именованьемъ міністра торговлі одержавъ такожъ в бар. Пуовальдъ, шефъ секції в міністерстві и дотеперішній заступникъ, отставку зъ всякимъ призначенемъ многолітньої и вірної служби а вь нагороду доставъ такожъ великій хрестъ ордену Франца-Йосифа.

(Зплідъ цисаря австрійського зъ цисаремъ Вильгельмомъ.) До „Рейгелд-у“ доносять зъ Відня, що зплідъ цисаря австрійського зъ цисаремъ німецькимъ наступити по всякій імовірності вь Гастайні и то около 20 липня с. р.

Заграничній Держави.

Россія. Бюро Райтера доносять, що кабинетъ російскій мавъ вислати до Порту досить енергичну ноту, щоби она більшу увагу звертала на то, що дїєся вь Болгаріи и Воходній Румеліи. Вь ноті сїй має бути сказано, що Порту повинна одсвоєно на дві тижні, щоби Болгарія реокуптувала міжнародній угоди вь цілїмъ ихъ об'ємї; рівно-жъ маєса доараджувати Портъ вь сїй ноті, щоби она яка оуверенна власть запротестувала противъ поступованя кн. Александра. „Journ. de St. P'bg.“ каже, що не знає, чи вислано дїйствно таку ноту, але на всякій случай кн. Александръ допустився замаху на органічний статутъ и заатакувавъ саму Порту. Дувлячєсь на то, якъ собі поступає Порту супротивъ Болгаріи, каже загадка газета, можна дїйствно припускати, що між княземъ а Портою стала якась тайна угода. — Вь послідніхъ часахъ розпочалися роботи око укріплення Молдавіи. Говорять, що на ланіи холмско-варшавскій має отавити укріплений табір.

Франція. Гр. Паріжа, виїжджаючи зъ Франції, оголосивъ манифестъ, котрий отавотъ теперъ предметомъ живої дискусії вь цілїй Франції. Всь оть того переказано, що теперъ доперва розпочнуть орлеанські правдиву війну. Доки кн. Паріжа проживавъ вь Франції, бувъ для ового оторонництва лиш перешкодою, бо оно зъ взглядовъ на него не могло рішучо витупати. Ум'ркований республіканецъ лівого центрумъ доказує, що республіка може теперъ бути приготавлена на безпечній агітації. — Кн. Мирата и его ош-

вдв'є виключено яко членівъ панувавшої колись родиної зъ армії, а кн. Немуръ, котрий дооси бувъ президентомъ товариства помочи для раненихъ, подався до дамісії.

Болгарія. Болгарське собрание народне вручило онотди князеві адресу, вь котрій выказує переконанье, що бнз и его правительство доложати войннихъ силъ, щоби повнїчна и полуднева Болгарія творили на завсідги одну цілїсть политичну; даліше сказано вь адресі, що Болгарія спускаєсь вь повнїмъ довїрї на гуманитарність и великодушність могучихъ державъ а особливо на Росцію, котра для неї такъ багато добра зробила. — Всьотъ, будь-то-бы князя болгарского виключено такожъ и зъ армії німецької оть побла доносенихъ газетъ заграничнихъ лиш злобно выдумкою.

Румунія. Сегоднїшня сесія румунського парламенту зотавала закрыта дня 28 мн. мбсця. — Вь Букарешті ходять поголоски, що пороблено вже кроки для завязаня вь осени новихъ отношеній торговельно-политичнихъ між Австрією а Румунією, и що зъ сего причини австрійскій посолъ мавъ отложити свій виїздъ ажъ до кінця липня. — Румунська урядова газета оголосила провизоричну угоду торговельну зъ Францією, котра вже оть нинїшнімъ днемъ починає обов'язувати и законъ о організації флоту и на Дунаю и на Чорнімъ морі.

НОВИНКИ.

— Поминальне богослуженье за упокій душъ бл. п. митроп. Гр. Яхимовича отбулося вь второкъ рано вь Успенської церкві при участі крылошанъ оо. Петрушевича, Фадєевича, Вілєцкокого, д. ра Дельєвича и досить численого народа. О. Вілєцковичъ зъ Заєсїи выголосивъ проповідь а до парастаю отавили такожъ крїл. о. Павликівъ, о. Михалєвичъ и дек. Пачовскій зъ Борщєвичъ.

— Д-р'є Емилій Калужняцій, професоръ славянської филології на черновецькїмъ университеті, вибраний деканомъ филозофичного факультету на сїлдуцій школьній р'чч.

— П. Евзєбій Нестайно, асистентъ при школі ветеринаріи у Львові, зложивъ державній испитъ на лїкара ветеринаріи.

— Еп. ординарію вь Станиславіві звернуло правительство пропозицію що до именованя крылошанъ, а то для того, що вь пропозиції було поставлене жаданье, щоби о. Литвинючу выначено таку саму платню яко крылошанинови, яку бнзъ дотбає нинї якъ катехитъ. Правительство не хоче на то пристати и зажадало для того зміни пропозиції.

— На посвященє маторального храма вь Перемішлї має такожъ виїхати и Преосв. д-р'є Юліанъ Пелешь.

— Феріальні курси промыслов. При львівскій школі для артистичного промыслу буде утроений оть дня 18 липня до 28 серпня с. р. курсъ для учительвъ рисуємъ при доповняючихъ школахъ промысловихъ. До участі вь сїмъ курсі будуть допущені учитель школъ народнихъ и выдїловихъ, котрі выкажуть знаньемъ рисуємъ, а що найменше знаньемъ контурованя орнаментики плоскої и знаньемъ промыслу вь оновій мїстоцевості школьній. По укінчені курсу будуть выставлені учасниками отвідотца, на підставі котрихъ будуть могли одержати посади при новозасновуванихъ доповняючихъ школахъ промысловихъ. Подана вносити треба до дирекції школи артистичного промыслу у Львові найдаліше до 12 липня. На отлучай недостаточнихъ отвідотцвъ може дирекція прийняти кандидата такожъ и на підставі вступного испиту.

— При тернопільській филіи общ. ім. М. Качковського завязався читальняний комитетъ. Коли-бы отже котра читальня хотїла у себе мати кого зъ членівъ того комитету, нехай звернеся або до о. Григорія Чубатого вь Ступкахъ, або до о. Иги. Левяцкокого, або до о. Василія Коштычака вь Тернополі.

— Повісь. Зъ Станиславівського доносять намъ: Дня 16 и 17 червня выїхали обї Быстриці, Лука и Луквиця такъ сильно, що поробили значній шкоди вь громадахъ, надъ тими рїчками положенихъ. Вода позаливала переважно прибережній дуги и пасовища и поурывала вь деякихъ мбсцяхъ значній куєні поля. Найбільшу шкоду мали громады Баранівка, Побережє, Угрімівцї и Вовчанець. Триадцять дві родини отурили все до бутотъ, а отрата тымъ більше доймаюча, що то они була якъ-разъ найбїднійшій люде.

— Ис. пралаць Стояловскій, котрого засудивъ куляковскій судъ за выкиненє памятки табличі покійного Соботы зъ куляковського коостла на одномбїлчаній арештї або на заплату 600 зр., виїзъ противъ того засуду рекурсу до апелляційного суду у Львові. При апелляційній розправі знижено кару до половини. Але ко. пралаць тымъ невдоволеній и хоче ще даліше рекурсувати. — Исторія сего цїкавого процесу оть сїлдуєча: Три сини бл. п. Матїя Соботы, вь котрихъ одинъ бувшій капітанъ а теперъ директоръ полиціи вь Подволочискахъ а два другі поручники австрійської армії, зробили фундацію для лат. коостла вь Кулякові, щоби тамъ що року отпиралася поминальне богослуженье за ихъ покійного батька, а крїмъ того умїстили вь коостлї за дозволемъ прокураторії табличку, привячану памяті ихъ батька. Недавно отворено вь Кулякові новий цвинтаръ и сини хотїли торжественно перенести тїло пок. Матїя Соботы на новий цвинтаръ. Власть дозволила на се и братъ умовившись ко. Ст. що до дня перенесеня. Капітанъ Собота приїхавъ зъ Подволочиск до Львова и дозв'язавъ оть ового брата, що ко. Стояловскій жа-

давъ вже а оспот перемонїи 20 зр. Поїхавъ отже до Кулякова, щоби якъ найкорше залагодити фінансовою сторону релігійного обряду. Тутъ заставъ ко. Стояловского ще вь постелі. П. Собота звернувъ увагу ко. пралаца, що погода недобра и просивъ его, щоби отложивъ обрядъ якъ оть найменшою проволочкою. На то ко. пралаць отвернувся до стїни и накрився зъ головою. О далішніхъ переговорахъ не було отже и бесїды. Капітанъ удався тогди до рукокого парохя, о. Децкевича, а той отложивъ разомъ зъ другими рускими священниками релігійній обрядъ вь присутності урядової комісії. Се такъ розложило ко. Стояловского, що бнзъ запротестувавъ противъ нарушеня его власти. Протестъ однакже не помогъ нічого а ко. Стояловскій приказавъ зъ злости выкинути зъ коостла памятку табличку пок. Соботы. Коли олуги не оскоро бралися до дїла, приложивъ руки самъ ко. Стояловскій и выкинувъ табличку, бо казавъ: „Kiedy go po śmierci zrobili Rusinem, to niech idzie do cerkwi“. За се поступованье дозвася отже ко. пралацови повисий засудъ.

— Археологична находка. На ґрунтахъ села Гликовичи вь Россії, повїтї прилуцькїмъ, вь давнїмъ переделавскімъ князівстві, розкопавъ мнущого мбсця п. Себантієвъ 8 курганівъ, вь котрихъ знайшовъ шкелети зверней чашками на повнїчний західъ и багато орбїннихъ окрєст, особливо ковокотъ. Товариство Нестора вь Києві отосиловъ выкопані рїчи до Х столїтя по Христї.

— Жидівскій осадъ рільничї. Жиди колонизують не лишє нашу Галичину — они забиратотъ поволи и до землї вь Царстві польськїмъ. Вь наслідокъ того, що російське правительство забороило жидамъ займатися господарствомъ рільничимъ вь західнополудневнихъ губерніяхъ, жиди переносотся вь варшавську губернію и купують тамъ землї.

— Емиграція до Америки. Емиграція жидів зъ Румунії до Америки зматася що-разъ більше. Сими днями виїхало зъ Ясї 135 жидівськихъ родинъ до Бременя, щоби оттамъ виїхати до Америки, а крїмъ того виїраєся ще другихъ 100 родинъ. Такожъ німецькі колонисти зъ Буковини виїраєся до Америки. Жителі німецької колонії Іллішєстє высолаї були до Америки делегата, щоби розсїлдити, о скілько було-бы користнимъ туди переїстися. Делегатъ той повернувъ вже и представивъ американскій отношенію дуже користо, а то оталося причиною, що кільканадцять родинъ зъ тої колонії виїраєся до Америки.

— Стань мастику дївочого воспиталища вь Перемішлї по день 1 липня 1886. Отъ 1 сїчня 1886 выїхнуло: Жертвы: о. Стефанъ Петрикъ збраний жертвы на всєлю: п. Емиліяна Венграновича сь п. Діаховичъ 15 зр.; о. Стефанъ Труханъ изъ Смерекова на руки п. Юл. Косїтського 5 зр.; о. Андрей Матковскій, парохъ вь Яричеві, отъ прихожанъ 8 зр. 76 кр. и отъ себе 2 зр.; Редакция Дїла приотаві йй жертвы 9 зр. 90 кр.; Новоженцї 2 зр.; — всего 42 зр. 66 кр. Членскї вькладки: о. Іларій Туна и п. нї Марія Дерєнєвскій за р. 1885 и 1886 по 6 зр.; о. Іоанъ Лазуркевичъ и п. нї Викторія Лазуркевичъ, д-р'є Левъ Косакъ, п. Іоанъ Лукиничій и о. Олимпъ Полянскій за р. 1886 по 3 зр., всего 27 зр. — Наросты: Обчислений наростъ отъ книжокъ шад. до 1 сїчня 1886 выносять 1124 зр. 23 кр. За купони платніи 30 червня 1886 р. 105 зр. Всье маестко воспиталища выносьть: 1) на книжкахъ шадичахъ 14.268 зр. 65 кр. 2) вь цїннихъ паперахъ 6.250 зр. Всье 20.518 зр. 65 кр. в. а. Выдїлъ воспиталища управляє Вп. П. Т. Членівъ оть отновленє членськихъ вькладокъ за р. 1886. Отъ Выдїлу дївочого воспиталища. Д-р'є Антоновичъ, предсїдатель; Дим. Кучерибъ, касїєр.

— Найбільшій дворець зєлїницї на свїтї буде незадовго докінчений вь Франкфуртї надъ Меномъ. Отъ 6 лїтъ робитъ коло него по 600 робітниківъ денно а цїлїй будинокъ буде коштувати 30 мїліонівъ марокт.

— Жидівська хитрїсть. Якїсь жидъ їхавъ сими днями зєлїницєю черезъ Золочівъ до Тернополя по зєлїнєй цїні и мавъ на то півтора билету. Вїїзъ отже до одного купе, розложивъ тамъ на лавцї ової рїчи, а далїй розтягнувся и самъ на лавцї. До того самого купе воїдає вь Золочеві одиць сєлїнинъ зъ Тернопільщини сь жїнкою, що їздивъ до ового сына. Они не мають до себї, бо друга лавка вже була занята, и кажуть жидови, щоби уступився. Жидъ не хоче; а коли сєлїнинъ на него напирася, витягася жидъ півтора билета и показе сєлїнинови три картки та каже: Я купивъ собі три билети, то и зя три їду; купи собі такожъ три и для твоєї жїнки такожъ три и будешъ мати шбєт, то будешъ такожъ лежачи їхати. Добродушний сєлїнинъ мусїв отже отстоячи їхати до найбїльшої стациі, де воїзъ новий пасажєръ и доперва черезъ его помічъ и интєрвенцію кондуктора жидъ зробивъ мїсце сєлїнинамъ.

— На купелї до Ивонича зїїхалося на першій сезонъ сего року багато гостей не лишє зъ Галичини и Буковини, але такожъ зъ Угорщини, а навїть и зъ Россії. Вь мбсця червня було тамъ 153 родинъ а 349 осібъ.

— Дрбнїй вїстї. Громадамъ Лань коло Шарця и Рївникъ, пов. горлицкого, дарувавъ цїсаръ на будову школи по 100 зр. — Зєлїтня фірма Лєхичкокого и Коостеркевича вь Стрию, оголосила криду. У Львові оголосила такожъ криду купцї Константинъ Іскєрскій и Аронъ Іосєфъ Бардахъ. — Коло Ясї арештувала румунська полиція якогось православного монаха за то, що бнзъ отъ довшого вже часу подроблювавъ грошї. —

Вь Давїнїчї коло Богородчанъ удвоєно вь шибї при копаню земного воку робітниківъ Матвій Гладшїхъ. Противъ виноватимъ вєдєся карне слїдство. — Воздушна труба збравала д. 26 червня коло стациі Новосукраїнка вь Россії тигаровій поїздъ зъ шинъ вь мбсці, де бувъ насипъ. На слїдкомъ того посточувалися воми и поломалися на куєні а одинъ чоловікъ забився.

ПОСМЕРТНІЙ ВІСТІ.

† О. Евгений Горничій, завїдатель Корытникъ, дек. вижанківського упокоився дня 29 с. м. вь 27 роцї житя. Вічна ему память!

† Фердинандъ Ирчєнъ, директоръ господарської школи вь Чернівцяхъ, мужъ велими учений, чєскїй патріотъ, добрий Славянинъ, знатокъ бїльше славянськихъ мовъ, мїжъ тими и рускою мовою и писмою, упокоився д. 21 червня с. р. вь 47 роцї житя. Покійний братъ зб оторони тамошнихъ Чєховъ найживїйшу участі вь торжєстві ов. Мєтодїєвськїмъ торжєстві буквиньскїхъ Славянъ. Вічна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Рускїй орнаментъ на выставі вьдєнськїй. Панїй Єронїмъ Озаркевичівної, донцї Вп. о. Озаркевича, посла до Ради державной, належитотъ за службу, що ширшїй свїтї дозвася про галицько-руськїй орнаментъ, здивувавсь его красою, величиєю его и вь поднїв отовмъ не знає що навїть яке ему мїсце назначити вь шугцї промысловій. П. на Озаркевичівна зббрала дуже богатїй матеріалъ жїночихъ вышиванъ и герданівъ, переважно зъ окрєстностей Коломыж, Снятина, Выжницї и Коцманя, упорядкувала его и умїстила оттакъ на выставі вь ц. к. австр. музею для штуки и промыслу у Відні. Тутъ то орнаментъ сєй звернувъ на себе увагу знатоківъ и послушаймо що они о нїмъ говорять. П. нї Емилія Бахъ вь справозданїю зъ выговы такъ каже о рускїмъ орнаменті: „Дуже цїнний Зббрницькїй ориґинальнихъ взорівъ вышивокъ и національнихъ виробівъ пацѣрковихъ (герданівъ) завдячєе вытатє невтомимой пильности интелігентной молодой дамы, що живучи вь Бохєхові вь Галичині, звернула увагу на роботы рускихъ жїнокъ и почала збстєвлювати на полотні та виправною рукою на карткованомъ пацєри (carta rigata) змалюувати ихъ ще вь ту пору, коли у насъ загалоомъ подобнимъ виробамъ нїхто ще не признававъ нїякою отбїности... Панна Єронїма Озаркевичівна, дочка посла до Ради державной, дуже прилужилася выставі прислужкою ового богатого зббрника, бо зъ тихъ вышивокъ, тканинъ и робѣтъ пацѣрковихъ мы бачимо, що рускїй жїнки выконують свои роботы бордюровъ зъ правдивимъ артизмомъ. Именно же да вь нїйшїй роботы того рода, котрихъ досєтї безъ стараня п. нї Озаркевичъ теперъ вже певно були-бы забути, свідчать зєлївно о добрімъ смаку, якъ и о великій зручності и належать до найкрасїшихъ виробівъ того рода. Техника вышиваня оть дуже рїзно-родна и богата вь перемїни, хочъ переважно небулчна оть тканюи нитки; черезъ то и взоры выходять выключно геометричній, прототипній, а навїть богаты мотивы родниий являють строго стилизованїй и розложєнїй на простї лінії, такъ що основну форму лєдо и сїлзнати можна. Та все таки почутєе формы у галицькихъ жїнокъ такъ розвите, що завсїдги умїють отнайти ту форму, котра лежить вь основі взору. Ихъ звичайній взорцї до вышиваня мають кождей своєю назєву по части взятї зъ роєтїи, якъ „дубовє листє“, „виноградъ“, „хмїль“, „яґоди“, а по части зъ иншихъ предметівъ, якъ „звїзда“, „оокїрка“ и т. д. Виробы зъ рїзнобарвнихъ пацѣрковъ проявляють такожъ густовий взорцї и глибокомуну стародавну технику. Чи маємо підносити, що гердани зъ повїтївъ коцманьского и выжницького, выконанїй зъ досєтї великихъ круглястихъ пацѣрковъ, выходять подобієсєнскїй до тихъ вь парискїмъ Люврї перехованихъ виробівъ пацѣрковихъ, котрими старї Єгїптяне украшували свои мумїї? Хтє зможе розв'язати загадку сєй схожостї и дивної подобности мїжъ техникою стародавню штуку одного зъ найдавнїйшихъ народівъ культурнихъ а сучасними виробами домашнього промыслу рускихъ дївчатъ-сєлїнокъ. Гердани зъ повїтївъ святиньского зрєбленїй зъ далеко дрбнїйшихъ пацѣрковъ, узоры вь нихъ богатїй и красєе выконанїй якъ вь попереднихъ.“ О томъ самїмъ орнаменті, порівнюючи его зъ моравокимъ, каже спеціалїстъ вь томъ роді промыслу, п. Іоанъ Фальке, такъ: „Вь моравокїхъ вышивкахъ переважують рисуєнки цѣтѣвъ, у Русинівъ геометричній фігуры и прототипній взоры. Можна майже оканати, що маємо тутъ передъ собою одиць однієсєнскїй взоръ зъ прототипъ ліній вь рїжнихъ отрутахъ кутахъ зъ собою ополученихъ, якъ сєзвѣтє и уживанє будо ще вь сєреднихъ вїкахъ, — але сєй взоръ являєсь намъ вь такїй многїтї перемїнї, що справедливо мусїть збуждувати подив“. — За починань п. нї Озаркевичівнои наша народна орнаментика зачинає собі вже и вь Чєхахъ здобувати чимъ разъ ширше поле.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Преміюванє конєй. Сегоднїшїй сєлїний нагородъ за хованє конєй будуть роздаватотъ вь Стрию д. 25 л. и вь Сокалі д. 28 л. серпня а именю за хованїй вь краю (безъ вгляду на расу) кобылы пяти-лїтній и старшїє зъ лошаками, дволїтній и рїчячки. Нагороды будуть сїлдуєчі: одна на 35 зр. або орбїний медаль, одна на 25 зр. або бронзовий медаль; и одна на 20 зр. або похвальна грамота.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святъ) о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходять по 3 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 гр. бѣзъ одного строчки печатнои, въ рубр. „Надбелане“ по 20 гр. а. в. Рекламціи неопечатаній вольны отъ порта. Предплату и инсераты приймають: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевская Старина“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Державинская ул., д. Радли 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: за цѣлый рікъ . . . 12 гр. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл. на півъ року . . . 6 гр. на півъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 гр. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рікъ . . . 16 гр. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл. на півъ року . . . 8 гр. на півъ року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 гр. на чверть року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рікъ . . . 5 гр. на цѣлый рікъ . . . 5 рубл. на півъ року . . . 2-50 на півъ року . . . 2-50 р. Для Заграниччя, окрімъ Россіи: на цѣлый рікъ . . . 15 гр. на півъ року . . . 7-50 гр. на чверть року . . . 3-75 гр. съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ: на цѣлый рікъ . . . 19 гр. на цѣлый рікъ . . . 6 рубл. Поодинокое чило коштує 12 гр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) липня починається III. чверть року сегорбного видавництва „Дѣла“ и „Библиотека найзнам. повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою заглосей и дальшой предплаты, чтобы въ экспедиції не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступають Вп. предплатники „Библиотека найзнам. повѣстей“ обстанутъ даромъ початокъ зачатой повѣсти Н. Тургенева „Батьки и сыны“.

До вѣдомости кому належить.

Сумно та невесело стало теперь въ нашихъ горахъ, а вже найсумнѣйше въ той закутинѣ нашої Гуцульщинѣ, де розкинулось славное колись на цѣлый край село Жабье. Богатѣ колись жабьвскій гуцулы звеліся нынѣ на ибнацо, а радше сказавши, зруйнувавъ ихъ равного рода елементъ, зайшовшій въ цѣлого свѣта въ нашъ горы. Господарѣ, що давнѣйшими часами выпасали на своихъ полонинахъ величезнй стада овецъ и мали всего подостаткомъ, стали нынѣ послѣдними жебраками бѣзъ землѣ и хаты, а щасливѣ же тѣ, котрымъ остались здоровѣ рука до працѣ, бо они, хочъ съ великою тугою, покидають рѣднѣ стороны и рождать по краю на заробѣтки. На домѣвахъ колишнихъ богачѣвъ жабьвскихъ повстали нынѣ корчмы, шинки, крамницѣ жидѣвскі, и всякого рода гнѣзда розпусы и деморализація. Свѣтло правды и науки не добылось ще въ темнѣ жабьвскій горы, тожъ и не дивниця, що всяка деморализація знаходиться тамъ якъ найкористивѣйшій для себе терентъ.

Отъ якогось часу стали въ газетахъ такъ русскихъ якъ и польскихъ проявлятися частѣйшій звѣстки про Жабье, про неприятели въ тамошній громадѣ, про депутацію жабьвскихъ гуцуловъ до п. намѣтника и маршалка краевого, а навѣтъ и до Г. Вел. Цѣсаря; доношено, що до Жабья вѣзхала комисиі и выкрыла дефравдацію въ касѣ громадскій, що усунуено войта и писаря и т. д. Мы бы про все то не вгадували, якъ бы намъ не доручено сими днями приватного листу, въ которого дословно и въ оригиналѣ подаемо слѣдующій важнѣйшій уступы: „W sobotę (26 червня) w południe przyaresztowała

żandarmerya Antoniego Sieniatowicza, pełnomocnika gminy Żabiego a w kilka chwil później aresztowano jego brata Józefa, wieczorem zaś paczelnika gminy Juryczuka (которого громада выбрала по усунуено давнѣйшого по переведеніи слѣдствѣ урядовѣмъ Ред.) i radnego Szpyluka. Na drugi dzień rano aresztowano żonę Józefa Sieniatowicza i jego brata Teofila. Antoni Sieniatowicz posiada własną realność, Józef Sieniatowicz również, a Teofil jako uznany spadkobierca gospodarzy na realności matki Sieniatowiczów. Realność matki od realności Antoniego jest oddalona półtora ćwierci mili a realność Józefa od realności Antoniego pół mili. U Antoniego, który jest wdowcem, zostało dwoje drobnych dzieci od lat 3 do 5, u Józefa jeden chłopiec pięcioletni a w realności Teofila starszka matka. Tak tedy wszystkie dzieci i wszystkie realności i całe mienie uwieczonych pozostaje na opatrności boskiej. Za co ich uwieczono, Bóg raczy wiedzieć, domyślać się można a raczej jest pewnem, że na denuncyację osoby, w gminie znanej z kąd inąd z aktów sądowych... Zamilowanie pewnych osób w plotkach i intrigach szukających socjalistów tam gdzie ich nie ma nie było, doprowadza do tego, że całe ro dziny padają ofiarą... Jedynym środkiem postawienia raz na zawsze tamy wiohzeniom wyzyskiwaczy byłoby zaprowadzenie w Żabin urzędowego paczelnika gminy i uporządkowanie majątku gminnego“.

Мы бы не подносили того факту, якъ бы не то що дѣйстно вѣчно голосится будто бы въ Жабью якѣсь „соціалисты“ робили неладъ въ громадѣ и для того кличемо repeat mundus, fiat iusticia! Або въ Жабью суть соціалисты, або ихъ нема. Коли суть, то власти повинні ихъ були вже давно высѣлдити, бо неладъ и недоволенье не отъ нынѣ въ той громадѣ датуреся а тягнечеся вже лѣтами и болѣе якъ отъ року голосится въ газетахъ; досить отже було часу для сконстатованя и укараня тыхъ, що на то заслужили. Коли же ихъ нема, то повинні власти, до котрыхъ се належить, съ цѣлою энергією росѣлдити дѣло и упорядкувати справы громады такъ, чтобы въ нѣй наставъ разъ спокой и люде доброи волѣ не були нараженѣ на неприятели. Не хочемо перебивати справы, але все таки не можемо повадержатисъ отъ запытаня: чи вже такъ далеко зайшли мы съ нашою автономією, що ажъ

села вже выдыхаютъ за правительственнымъ начальникомъ?!

Еще въ справѣ „Заведенія“.

Доси не отповѣла дирекція „Заведенія“ на поставленій ѣй головній пытаня: куды дѣлось 673.000 гр. вѣрительностей на дописователяхъ и 365.215 гр. вѣрительностей векселевыхъ? Такожъ нема ще поясненъ позицій, поданныхъ нами въ чч. 62 и 65 „Дѣла“.

За то вѣстный органъ „Заведенія“ и щирый покровитель и заступникъ партіи Михалка ет сомп. зволювъ написати въ ч. 345 въ хроникѣ на успокоенье нервовъ своихъ „парафія“, що „Дѣло“ устроює вже „архиномичную рейтвараду, а даже лѣстить дирекції банка.“ Бѣтъ се звичайна, хоть дуже невручна, тактика всѣхъ людей, що не любятъ правдѣ глянути въ очи, а не будучи въ силѣ отповѣсти впростѣ фактами, крутятъ дѣломъ якъ шведъ шкдрою. При такъ серіозній рѣчи, якъ справа „Заведенія“, годѣ однакжъ на такій школярскій кручки класти яку-небудь вагу. Впротѣмъ „Проломъ“ вѣстный намъ въ статей, въ котрыхъ редакція божилась майже, що дѣла „Заведенія“ стоять якъ наилучше, коли тымъ часомъ дефицитъ его выносилъ до миліона. Хо то такъ полюбить правду, тому вольно воювати и школярскими кручками, накопилишь „парафія“ его дасть вѣры.

Нынѣ хочемо поставити теперѣшній дирекції одно кардинальное пытанье, именно, чи „Заведеніе“ въ часѣ директорованя Михалка потерпѣло яку-небудь шкоду? Пытанье такъ поставивъ вже въ часѣ процесу Михалка и товарищѣвъ предѣлѣ суду до дирекції „Заведенія“, але дирекція замѣтъ отповѣсти впростѣ „такъ“ або „нѣ“, стала дуже довго розбирати квестію, на скѣлько може добачати щось влого въ поступованю обжалованого, а заявила, що годѣ ѣй на разѣ приступити до карного поступованя противъ Михалка, бо Михалко „формально“ покрывъ шкоду, т. е., що дѣтъ ставъ дописователемъ „Заведенія“.

Наколи жъ тогда вже дирекція говорила выразно о шкодѣ, то пытаемъсь теперь, чи дирекція предприняла якій мѣры, щобъ тую шкоду, нанесену „Заведенію“, а „формально“ нѣбы-то покрыву, Михалко звернувъ „Заведенію“, чи може ему шкоду тую отписано, т. е.

подаровано? Се була-бъ дуже цѣкава рѣчь для моратористѣвъ и членѣвъ „Заведенія“, бо одинъ и другій могли-бъ або пова дирекцію потягнути Михалка до отвѣчальности и выступити противъ него съ формальнымъ обжалованьемъ, або накопи-жъ бы такъ мало бути, що теперѣшная дирекція выпустила Михалка въ облигъ, то могли-бы одинъ и другій потянуты до отвѣчальности саму-жъ дирекцію.

Мы пригадаемо теперѣшній дирекції при томъ и тѣ факты: щоkonto Михалка яко дописователя въ часѣ процесу выносило вже 146.000 гр.; що тогда вже дирекція заявила, що сеkonto имовѣрно зросте до значно въешо и сумы, якъ лишь дирекція розглянеся лучше въ книгахъ „Заведенія“; що дирекція предприняла въ своѣмъ часѣ обрахунокъ портфелю векселевого; що въ 1884 р. списано тѣ векслѣ и що показався недобѣръ векселевый на 49.389 гр. 34 кр., що есть занотовано въ протоколѣ подъ ч. 3639 и въ дописи бухгалтера до ч. 5376. Пригадаемо дальше дирекції и тую обставину, що вже въ часѣ процесу сконстатовано существованье фальшивыхъ векслѣвъ на имя Левицкого и Ковалевского; що тогда ще вправдѣ якѣсь не можна було знати, чи Михалкови откритоkonto въ часѣ директорованя, чи доперва тогда, якъ дѣтъ усунулся въ „Заведенія“? але що адався теперь дирекції вже тую справу точно росѣлдила.

Члены и моратористы повинні нынѣ точно знати суму довгу Михалка до „Заведенія“, о скѣлько сума та знайшла покрывъ на фабрицѣ церавины, и якъ высокоу шкоду понеситъ „Заведеніе“ въ того формального покрыва, о котрымъ вгадувано въ часѣ процесу? Въ билансѣ бо въ 1885 р. въ активѣхъ не могли мы нѣгде стрѣнутисъ съ сумою 50.000 гр., ипотекуювано на фабрицѣ, якъ рѣвно-жъ не бачила дирекція найменшой потребы, сказати зобраннымъ делегатамъ, що Михалко довженъ „Заведенію“ такую а такую суму. На цѣлу тую справу положено якѣсь таинственне Schwamm drüber, не означено высокости шкоды, нанесеной „Заведенію“ долговѣльнымъ его управителемъ, а въ другой стороны не чувати, чтобы дирекція предприняла якій-небудь мѣры до стигненя своихъ правныхъ претенсій.

Такъ само пытаемо теперѣшную дирекцію, чи и Киндлеръ нанѣсъ „Заведенію“ якушко-

Клопоты мѣста Львова

съ каталомъ жидѣвскимъ въ половинѣ XVII вѣку и погромъ жидѣвъ у Львовѣ 1664 року.

(Написавъ Андрийчукъ.)

(Конєць.)

Вже подъ конецъ р. 1663 повторилися оварнѣ межъ студентами а Жидами, котрѣ, о скѣлько мешкали середъ мурѣвъ, жилиши на оборону зъ стороны рады мѣстои, мѣжъ тымъ коли тѣ, що сидѣли на передмѣстяхъ, були певнѣ охоронѣ зъ стороны старосты Яна Мнишка и воеводы, но належали якъ всюды въ цѣломъ краю, такъ и тутъ, до юрисдикції воеводѣвъ. Лучалосъ часто, що студенты повыбывали жидамъ бѣна, обкладали ихъ кулаками а часомъ и самѣ выходили зъ бѣйки съ набитыми гузами. Въ томъ рознесило по мѣстѣ вѣсти, що въ Краковѣ бувъ нападъ на Жидѣвъ, и що ихъ тамъ бито и мордовано. Зъ обавы, що бы и тутъ не наступило щось подобного, чи може, чтобы помѣтити краковскихъ братѣвъ, почали львовскій Жиды збротися, „острили“ — якъ каже сучасный лат. каноникъ, Юзефовичъ*) — о бооѣный великій сокиры, набивали топоры на довгѣ жердки, лагодили косы, палашѣ и стрѣльбы, бѣгали часто пийнѣ ночами по улицахъ, стрѣляли, отправляли варты, кричали „Вердо!“ и поспунулаь до тои смѣливости, що важалися въ хри-

стіанъ глузувати и грозити имъ смертею, накликаючи до нихъ „що помы будутъ кровь христіаньску лизати, що одинъ Жидъ буде гнати передъ собою 60 студентѣвъ и що Жиды будутъ бродити въ крови христіаньской.“ Пришовъ день 3 го мая, у латинникѣвъ свято знаѣденя ч. Хреста, у Русинѣвъ торжество св. Юра, отже празникъ въ церкви престольной*). Студенты отпраляли подѣ проводомъ ового духовенства процесією, на котру згромадилось було кѣлька тысячѣвъ людей, а на передмѣстѣю городецкомъ зойшлося було зъ околничныхъ селѣ чимало селянъ на празникъ святоюркой и на пытанье нововыбраного владыки Атаназія Желиборского. Побожисъ нападъ выпросили собѣ Жиды у старосты кѣлкадесѣть людей пѣхоты зъ мушкетами а самѣ зыралися въ трехъ мѣсяцахъ, коло мына подѣ проводомъ якогось Лайзора, коло ятокъ „подѣ Кучкою“ и межѣ домами „подѣ Туркомъ“. Тѣ три гурмы злучилися, выйшли на отвертый майданъ противъ валѣвъ и мурѣвъ мѣстои, стали въ рядѣ и пробували орѣлѣвы. Таке явище, особливо така смѣливость у Жидѣвъ стягнула на мурѣ много цѣкавыхъ, наиболѣе студентѣвъ и дѣтей, котрѣ просто зъ процесією побѣгали сюды дивитисъ. Одинъ смѣлиаъ зъ узброєныхъ жидѣвъ, другій лаяли ихъ за тоє, що христіанъ выывали, деякі гукали а невазовго посылались камѣнцѣ. Жиды, почувачисъ въ

силѣ, кинулись на нихъ, били, калѣчили и скоро зѣгнали зъ мѣста. Повторялося то кѣлька разѣвъ; утѣкающихъ христіанъ уратовали сторожѣ мѣстои, что позамыкали брамы въ мурѣхъ. Обуреніи студенты узброилия такожъ, за ними пойшли хлопцѣ отъ варагѣвъ, челядѣ, пахолки паньскі, однакжъ поблажали Жидамъ ще якійсь часъ; коли-жъ якѣсь три смѣлѣйшій и зухвалѣ жидки выскочили напередъ и засѣли на смерть двоѣчными сокирами одного христіанина кухаря, кинула молодѣжъ христіаньска въ наиболѣйшій люто-сти на нихъ и зачалася завѣята кровава борба. Христіанамъ надбѣгли въ помѣчь селяне, „lud wiejski“, якъ каже Юзефовичъ, „nie w żelazo lecz w drąg i kiję uzbrojony“. Жиды побачивши, що противникъ не вѣткає, „już się bać, już drzeć, już się wzajemnie do męstwa zachęcać zaczęli“, невазовго заверещали, помѣшались и въ наиболѣйшій тревозѣ бѣзъ всякого ладу вѣтали до божницѣ. Але и тутъ впала за ними молодѣжъ христіаньска, вытягала ихъ зъ оттамъ и зъ домѣвъ и забивала; были однакжъ и такі олучаѣ, що ихъ самѣ христіане въ своихъ домахъ ховали и ратували отъ смерти благачныхъ о милосердіе. Замѣтити еще належитъ, що жовнѣры, данѣ Жидамъ до обороны, злучилися были съ христіанами и помагали Жидѣвъ бити и рабувати по ихъ домахъ и кѣлканадцѣть слугѣ мѣстои, выоланыхъ до повздержаня розъяренныхъ студентѣвъ, не то что не вѣдали нічого, але вернули и самѣ показачей до мѣста назадъ.

Жиды спровадилися въ обавѣ передъ повто-

реньемъ погрому до середины мѣста, де невазомъ надѣшли двѣ компаніи кѣнноты, пѣсоланѣ для ихъ обороны короннымъ гетманомъ Станиславомъ Потоцкимъ, одна волооска, а друга драгоньска. Гнетъ, якій мѣсто почуло черезъ квартирунокъ, выкликавъ у христіанъ же болѣе обуренье; студенты почали отгрожуваѣтисъ на ново и було чути майже въ воздухѣ, що буде новый погромъ. Зближалосъ лат. свято Божого Тѣла, котре въ томъ роцѣ припадало на день 12 червня. Вже 11 червня мѣркували раднѣ, що заносится на нову бурю и окликали тому сотникѣвъ и цехмистѣвъ, та наказали имъ, чтобы до вѣсноты явилися зъ оружіемъ самѣ, а не выосыли овоєи челяды, а коли-бы зачалася рухавка, чтобы были готовѣ на приказъ рады причинитисъ до усмиреня савовѣль. Самѣ бурмистръ Варт. Зиморовичъ, поймавъ до Бзуитѣвъ съ просьбою, чтобы повздержали ономѣмъ вильнымъ студентѣвъ и усмирили ихъ охоту до бѣйки. Другого дня въ часѣ богослуженя, коли воѣ студенты были згромадженѣ въ костелѣ Доминиканѣвъ, выславъ бурмистръ мѣску полицію и сторожѣвъ на улицѣ жидѣвскѣ, але вже не добрый бувъ знакъ, що деякі зъ нихъ ити не хотѣли и вольѣ пойдѣтисъ карѣ.

Заразъ по богослуженю напали студенты вразѣ съ челядею мешкающихъ у Львовѣ панѣвъ на жидѣвскую улицу и зновъ почалися убійства и рабунокъ. Зиморовичъ казавъ замкнути брамы мѣста и вдарити въ бубны, а рѣвночасно выславъ депутацію до лат. архиепископа Яна Тарновского и до Бзуитѣвъ, чтобы овоєю повагою помогли

*) Kronika m. Lwowa przez X. J. Tomasza Józefowicza, przełożona przez M. Piwockiego, we Lwowie 1864.

*) Въ 17 вѣку выносила рѣзница обохъ календарѣвъ лишь 10 днѣвъ, такъ что день св. Юра припадавъ на 3 мая (нынѣ вже 5 т. м.).

ду и якъ высоко. Въ часѣ процессу заявила бо дирекція, що она въ томъ дѣлѣ предприняла такожъ дуже основний свѣдѣння, що їй на разѣ все ще дуже неясно представляється, але що єсть надія на вивѣдѣння славного суковного підприємства. Мы про-то радѣ-бъ знати, до якихъ результатѣвъ дійшла вже нинѣшнѣ дирекція, т. е. якъ высоко єсть знову конто Киндлера, чи шкоды, якѣ вийшли зъ Киндлеровскихъ операцій суть такожъ „формально“ покриті и чи до стягнення претенсій своїхъ до Киндлера „Заведеніє“ підприємцяло якѣ-небудь мѣры?

При томъ єсьмо ще такъ нечестиві спитати дирекцію, чи пояснено вже позицію, занотовану въ протоколѣ до чиселъ 2174 и 3638, де стояло, що одинъ зъ функціонерѣвъ не зложивъ 2.800 вр. за вексель до ч. 699?

Оплата школьна въ Радѣ мѣста Львова.

На четверговѣмъ засѣданні Радѣ мѣской поставивъ проф. Н. Вахнянинъ нагале внесенє свѣдѣннє содержания:

„Зъ уваги, що розпорядженіє министерства просвѣты и вѣроисповѣданъ въ дня 12 червня с. р. поднесло дуже значно оплату школьну въ середнихъ школахъ въ Долитавщинѣ и що підвищеніє тов впадне дуже некористно на розвѣдъ просвѣщеня въ нашѣмъ краю въ загаль;“

въ уваги, що у насъ чужа великій недостатокъ людей письменныхъ, що въ бѣднотѣ третина нинѣшньої молодежи школьною мусѣла-бъ покинути середні школи, що край нашъ не поспѣває майже нѣвнѣшнѣ школъ фаховыхъ, де молодѣжь та могла-бъ примѣститися;

въ уваги, що въ насъ не можна обавлятися гиперпродукціи интеллигенціи;

въ уваги, що межи оплатою школьною, наведеною для молодежи школъ середнихъ у Вѣднѣ въ сумѣ 50 вр. рѣчно, а такою-жъ оплатою въ сумѣ 40 и 30 вр. рѣчно, наведеною для молодежи школъ середнихъ въ Галичинѣ, заходить велика диспропорція;

въ уваги остаточно, що матеріальні інтереси мѣстѣ въ нашѣмъ краю потерпѣли-бъ великій ущербъ: свѣтла репрезентація вышле до министерства вѣроисповѣданъ и просвѣты представлено єсть просьбою о отповѣдѣ змодификовање згаданого розпорядженя въ дня 12 червня.“

Внесеніє своє мотивувавъ проф. Н. Вахнянинъ богатимъ матеріаломъ статистичнымъ, въ котрого подаємо бодай деякі дані. И такъ Галичина поспѣває въ Долитавщинѣ майже найбільше число анафѣабетѣвъ, именно на 6 миллионовъ жителей 4 835.283 неграмотныхъ (въ Чехахъ на 5,560.000 жит. лишь 1.255.000); школъ народныхъ 2.939 (въ Чехахъ 4.584), учителей 7.600 (въ Чехахъ 16.600), дѣтей обовязанныхъ до науки школьною 709.000 (въ Чехахъ 926.000), посѣдающихъ школы народнѣ лишь 380.000 (въ Чехахъ 890.000), среднихъ школъ 30 съ 12.000 учениками, т. е. що въ насъ одна середна школа припадає на 205 тысячъ людей (въ Чехахъ на 75.000). Зъ всего того выпровадивъ проф. Вахнянинъ заключеніє, що просвѣта стоить у насъ ще на дуже нивѣжнѣмъ степені розвою и що про-то не належало-бъ єи спиняти вышшими оплатами.

ушмирить молодѣжь. Уже почалоє було трохи успокоювати, коли ротмистръ драгонѣвъ вѣхавъ до мѣста, але не якою фѣртою, лишь брамою, котру казавъ собі на силу отворити. За драгонами втионулоя цѣлѣ гурмы передмѣской убогой людности, жадной такожъ крови зненавидѣнныхъ Жидѣвъ, ополучилиє съ товною мѣскою и погане, нехристіанське дѣло розпочалоє на ново оъ ще большаємъ завѣзѣмъ. Магнотратѣ казавъ просто улицѣ жидѣвской поставити гармату, звѣзано бунтѣвникѣвъ, чтобы роздѣлилиє, а коли то не помогло, приложивъ якійсь цекаръ лѣнтѣ и давъ огня въ густу товпу народа. Упало колькохъ людей. Заверушеніє змоглоє ще больше, коли ротмистръ драгонѣвъ, посварившись на чѣмъсь зъ магнотратѣмъ, напавъ съ мечемъ на узброєныхъ мѣщанѣвъ, покарѣвѣвъ деякихъ и роздѣгнавъ зъ ряду на вѣй боки. Кровавий той танецъ трѣвавъ до пѣзного вечера а отъновивєсѣ бувъ въ ночи ще разъ при уязненіи трѣхъ студентѣвъ шляхтичѣвъ, котрыхъ потому суды заюдили на кару. Въ ночи забито ще колькохъ Жидѣвъ, котрі зъ перестрахи волочилиє по улицахъ незнаючи що робятъ. Христіанѣвъ полягло всего 4 або 5, межи ними орменской священникъ Шимоновичъ и великі поважаемый въ мѣстѣ обыватель Стоптель, котрого въ ночи убито случайно съ стрѣльбы, коли спѣшивъ ушмирить розливъ крови. Жидѣвъ згинуло 129, а школу обчислено кромѣ поруйнованныхъ домѣвъ и зрабованныхъ заставѣвъ на 700.000 зол. п. Вправдѣ зловлено и уязнено ще въ часѣ погрому колькохъ проводникѣвъ нападу, межи тими Манастирського, Микулицкого, Гаювского, Хваловича и Шариньского, але они

Молодѣжь наша єсть такъ бѣдна, що и теперѣшню оплату школьну приходится їй съ великимъ трудомъ и то лишь ратами сплѣчувати. Третина молодежи мусѣла-бъ покинути гимназіи а по недостатку школъ фаховыхъ, бо такихъ єсть ледви 10 и то дуже недостаточно зьорганізованныхъ — вытворила-бъ недоученый пролетаріятъ. На розвѣдъ промыслу въ нашѣмъ краю бюджетъ державный не выначивъ сего року нѣчого, а на згаданѣ школы промысловѣ дано всего лишь 56.000 вр. Куды-жъ дѣнеє 4.000 школярѣвъ, котрі мусѣли-бъ покинути гимназіи и якимъ свѣтомъ зможуть они примѣститися въ тыхъ 10 школахъ фаховыхъ? Въ другихъ краяхъ се може статися и тамъ можуть вразлиуватися интенціи министерства, высказанѣ въ торжѣнній рѣчи троновѣй, щобъ молодѣжь больше горнулася до школъ фаховыхъ. Тамъ и число молодежи середнихъ школъ єсть значно больше, пр. въ Чехахъ: 21.000, въ Австріи горѣшнѣй 11.000. Въ Галичинѣ на 6.000 вѣйтѣвъ єсть лишь 13% слабо грамотныхъ. Въ урядѣхъ нема рѣвно-жъ гиперпродукціи урядникѣвъ, а наколи єсть тѣсно, то дѣлатого, що Галичина не поспѣває потребного числа судѣвъ, урядѣвъ администраціиныхъ и т. д. Наколи число молодежи въ школахъ середнихъ зменшится, то готово бракнути и силъ урядничихъ, а тогды гиперпродуктована интеллигенція зъ Австріи и Чехъ наливє на нашъ край. Мѣсто Львѣвъ поспѣває 2.900 учениковъ середнихъ школъ, т. е. на 39 жителей припадає одинъ ученикъ. Ученики тѣ дають богато бѣднымъ родинамъ львовскимъ способѣ до житя.

Выводы тѣ приняла Рада съ оплесками и рѣшила одногласно внести згадане представленіє до министерства. За примѣромъ Львова пойдуть имовѣрно и другі мѣста, всякій тѣла автономичный и товариства педагогичный

Совѣстность „Н. Пролома“ а Руск. Ист. Библиотека.

Рус. Ист. Библиотека, издавана въ Тернополи подѣ моею редакціею стала деякимъ „гошподоинамъ“ соєво въ оцѣ и тому, якъ всякому почитови реальнои, щироизданной работы на нивѣ народнѣй, такъ и тутъ стараются они подѣставляти ноги и звести все до улюбленого ними nihil. И-бъ и не отъзвѣсѣаю зовѣмъ на нахастѣ противъ моего издавництва, бо, маючи свѣдомѣсть хоєственности такой работы, зрѣло обдуманой и вытыченѣ оъ порокою компетентныхъ ученыхъ, придерживуюсь засады: ити та йти своєю дорогою, не зважаючи на нѣякі перепоны. Коли однакъ вынѣ отъзвѣсѣаю, то роблю се толькѣ въ той цѣли, щобъ навести же однакъ доказъ больше, якѣхъ способѣвъ уживають деякі гошподоине, если розходится въ найкрашѣмъ замѣрѣ розночату роботу эдиокритизувати.

Ва читателѣ „Дѣла“ пригадають собі (о чѣмъ була своєю часу вѣстка), що ледєя появилаєсь оповѣстка про издавництво „Р. Ист. Библиотеки“, а вже ч. М. зъ Львова выслаєвъ въ Петербургъ до г. Дурново, предѣлѣтеля Славянского благотворительного комитета и помѣчника шефа жандармѣвъ доносъ, що коштѣ на издаєніє Р. Ист. Библиотеки давъ кн. Сапѣга и що она мѣстити буде статьи революціиный противъ Росіи! Се бувъ очевидно лише на добру заплату обчислений маневрѣвъ, щобъ, бороня Боже, Р. И. Библиотека не достала дебиту до Росіи. Показалоє, що „Руска Исторична Библиотека“ доєи подала переклады самыхъ творѣвъ, одобреныхъ росіиою цензурою!

уопѣли варту, одному сторожеви заткали губы и звязали его а самѣ повѣтали насампередъ до маэстры Доминиканѣвъ, а зъ оттамъ спустилися зъ мурѣвъ мѣста и цезли зъ очей оудѣвъ на вѣчній часы.

Мѣсто окрылоє встыдомъ не лише въ очахъ опѣвѣбывателѣвъ своихъ, але передъ цѣлымъ свѣтомъ, бо не чути було въ краяхъ короны польской подобной ганьбы, нѣгде не було подобной рѣзні, такого чину нечеловѣкого. Магнаты и епископы понадоылали до мѣщанъ листы зъ тяжкими докорами, въ Римѣ выражалиє о томъ кардиналы зъ наибольшимъ обурѣнѣмъ.

Прійшовъ обрахунокъ. Жиды иошукали своєго права и обвинили въ судѣ надворномъ магнотратѣ львовскій, за то, що днѣ повинности своєи не оповинѣвъ и не обдумавъ средствъ до обороны Жидѣвъ. Замѣтъ обжалувати выннѣхъ, тыхъ котрі рабували и убивали, або ротмистра драгонѣвъ, котрый не лише що не здержувавъ тумультантѣвъ, але ще и роздѣгнавъ силу збройну, яку мѣсто було выставило, вчепилиє Жиды Радѣ мѣской, бо тутъ сподѣвалиєсь дѣстати бынагородженіє або якійсь цѣнный уступства на будуче. Король Янъ Казимиръ именувавъ декретомъ зъ дня 30 червня и 13 серпня до вымѣдженя виновникѣвъ комисію, зложєну зъ двоухъ сенаторѣвъ, двоухъ каноникѣвъ, двоухъ заступникѣвъ стану рицарьского и своего секретаря. Комисія тая, замѣтъ взяти до своего окладу радныхъ мѣста, чтобы тѣ яко ознакомленѣ съ мѣщевыми отношеніями, помогли їй переводити слѣдство, чого прочѣмъ и рескриптъ королевскій домагає, розпочала власне слѣдство противъ мѣ-

Печатаніє своєю часу „запросины до передплатѣ“ на Р. И. Библиотеку розбѣлає редакціи не толькѣ Вп. Родинамъ але и до вѣсѣхъ редакціи въ той думцѣ, що они вже зъ обовязку дневникарского зареєструють вѣсѣтъ про таке издавництво въ Галичинѣ. И оправдѣ вѣсѣт рускѣ чаописѣ повитали щиро наше издавництво замѣщаючи цѣлымъ проспектомъ, толькѣ „Слово“ промовчало и промовчєе передъ своєю публикою о томъ, хочъ такъ оквалливо реєструє печатный новостѣ зъ Петербурга и Москвы, а „Н. Проломъ“, умѣстивъ вправдѣ коротеньку згадку, однакѣ оъ властивымъ собі коментаремъ, що се издавництво тенденціиное, бо выключаетъ историчный творы Д. Зубрицкого и А. Петрушевича. Списѣ историкѣвъ, названныхъ въ проспектѣ редакціи, не бувъ зовѣмъ обмежений, а по при нихъ було додано „и иныхъ“. Отже зъ самого проспекту совѣстна редакція не могла бы робити закладу тенденціиности; однакъ редакція „Н. Пролома“ здаєсь кромѣ перестарѣлого вже и тенденціиного Д. Зубрицкого го не знає творѣвъ такихъ историкѣвъ, котрі трактували нашу исторію отповѣдно теперѣшнимъ вымогамъ исторіографіи и певно не мало зачудувалоє, коли їй „случайно“ попалъ въ руки III т. Р. Ист. Библиотеки, що мѣститъ въ собі исторію Украины-Руси коренного таки „русского“ ученого Д. Иловайского, розказану на основѣ найновѣйшихъ доєлѣдѣвъ!

Однакъ редакція „Н. Пролома“ очевидно не розходится о те, щобъ выдати судъ основный, объективный, а хѣба толькѣ щобъ служати засадѣ „audacter calumniare!“ Найновѣйшій бо отъзвѣвъ „Н. Пролома“ про Р. Ист. Библиотеку, умѣщенный въ ч. 345 п. з. „Подѣльщики Н. Костомарова“, показує се наглядно. Тамъ послугуєся „Н. Проломъ“, котрый недавно прохивавъ слезы за Янѣмъ Добжаньскимъ, зужитымъ уже оружіемъ и называє „Р. Ист. Библиотеку“ и єи методу результатомъ работы Я. Добжаньского и просто закидає фальшоване творѣвъ Костомарова, (не розваживши, якій се важкій — а безосновный закидъ!) а се тому, що нѣбы то перекладчикъ монографіи „Дѣлѣ рускѣ народности“ въпустивъ нелюбѣй собі и декому иншому мѣсца и т. д., а именно стор. 77, рядокъ 6 зъ горы и стор. 79, ряд. 10 зъ долу (Основа, III. 1861 р.) Мѣжъ тымъ „Н. Прол.“ и въ томъ случаю загнавъ ся, бо коли бѣ бувъ порѣвнѣвъ перекладъ Р. Ист. Библиотеки съ текстомъ напечатанымъ въ „Историческѣй Монографіи и Извѣдѣваніи Н. Костомарова, издавнѣе вторѣе, С. Петербургъ 1872“ (редакція мусѣла взяти за основу найновѣйше издавнѣе), то бувъ-бы наглядно переконаєся, що тамъ ой урывки, за котрыми „Н. Проломъ“ крушить копѣ на стор. 106 и 108 пропущенѣ, але не якимъ „подѣльщикомъ“ — а издавнѣемъ Д. Е. Кожанчикѣвымъ у издавнѣе за житя и зъ вѣдомѣстоєю самого автора. Ось яка се совѣстность певной части галицко-русской журналистики, котра все, що їй не въ ладъ называє — тенденціинымъ! Читачи такі отъзвы мимохѣтъ нагадаєшь байку Глѣбова „Прохожѣ та собака“ и по думаєшь — на се й не годится звертати бачноє, бо тутъ не почувєшь щирои рады, объективного осуду, то й треба йти та йти своєю дорогою!

Ол. Бараньскій.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Читальня въ Коєвѣ на Подѣлю. Дня 28 л. червня отбулоє въ Коєвѣ отаранѣмъ мѣщевоего приходника Вп. о. А. Чемериньского и громадианъ открытѣ читальня, на котре прибуло много гостей, а именно: Вп. о. деканъ Михалевичъ зъ Вѣлобожницѣ, оо.: Галуцаньскій зъ Звѣнѣча, Танча-

скихъ властей, а не противъ виновникѣвъ бунту. Переслухала она свѣдѣкѣвъ, поданныхъ Жидами и отослала вѣконцѣ вѣсѣ протоколы до королевского надворного суду.

Мѣсто робило ще рѣзні предѣставленя и змагалоє по можности отвернути отъ себе клопѣтъ, котрый ему грозивъ, але работа не повелася. Дня 24 липня 1668 р. запавъ засуудъ, дуже некористный для мѣста и магнотрату: 1. Обжалованѣй (г. е. магнотратѣ) мають заплатити своѣкамъ забытыхъ „поголовне“, а раненымъ т. зв. „Wife“; 2. до скарбу королевского мають они заплатити кару грошеву, выначену статутѣмъ князя Болеслава Калиского зъ р. 1264; 3. чотырохъ радныхъ, чотырохъ лавникѣвъ и чотырохъ зъ колегіи сорокъ мужѣвъ, котрыхъ Жиды выберутъ, мають отъидѣти въ вязаниці рѣкѣ и шѣбѣтъ тѣмъжѣмъ; 4. вѣсѣ шкоды, нанесеннѣ черезъ погромъ и коштѣы процесу мають пѣзванѣй выплатити Жидамъ до двоухъ недѣль, наколи Жиды зложѣтъ приєлгу на правдивѣсть поданѣи оумы, що єще того самого року наотгупило; 5. чтобы Жиды пробовали на будуче въ опокѣйномъ поєданіи своихъ божницѣ, домѣвъ и всего майна и занималосѣ свободно торговлею, выроблюванѣмъ и шинкованѣмъ горѣлки, меду и пива, держанѣмъ ятокѣ, складѣмъ и продажею товарѣвъ и чтобы имъ вѣльно было вынайзати у христіанѣвъ хаты и мешкати въ нихъ.

Тѣ, що дѣйстно допустилиєсь буи рабунку и убійства, не були навѣтъ потяганы до отвѣчальности и выйшли зъ цѣлой справы безкарно.

Львѣвъ зѣставъ отъ теперѣ вновь мѣстѣмъ юдофильскимъ.

ковский зъ Верѣбѣвца, Бачиньскій зъ Ромашѣвки, Чемериньскій зъ Золочева, Чемериньскій зъ Ворѣбѣвки, Чемериньскій зъ Будзанова, Вп. п. Кульчицкий, ц. к. оудѣя зъ Будзанова и много иныхъ гостей вразѣ зъ родинами и дооколичнѣй селѣне. — По отбулѣному молебнѣ зображєсь вѣсѣтѣмъ и Коєвѣнѣ въ обширнѣй отодолѣ мѣщевоего пароха, украшенѣй отаранѣмъ мѣщевоего учителя ц. Е. Крижановского. Зѣбрѣвъ мѣщевѣй отецъ духовный, а потомъ о. Галуцаньскій зъ Звѣнѣча отчитавши и поєлѣивши отатуты, своєю краснѣрчивою промовою заохочувѣвъ присутныхъ до численного приотупленя въ члены читальнѣ, выказуючи потребу науки и поєлѣивши становичєе руского народа, яко самостоятельного, и загравѣвъ присутныхъ до любви своєи родной землѣ. Мѣщевѣй учитель мѣвъ красну промову въ имени начальника громады. Потомъ промовляли селяне, именно ч. Мих. Лихій зъ Верѣбѣвца о потребѣ працѣ духовной и ч. Григорій Мельникъ. Хлопѣ и дѣвчѣта отдеклямували колько красныхъ отѣхѣвъ дуже удачно (въ чѣмъ заслуга мѣщевоего учителя), а хоръ мѣщевѣй подѣ проводомъ п. Ол. Бачиньского, пѣвѣца церковного, отѣсѣвавъ дуже хорошо кольконадесятѣ пѣсѣнь, именно: „Имя народный“, „Хто за нами“, „Щастѣ намъ Боже“, „Ще не вмерла Украина“, Хоръ косарѣвъ“, „Ой нависли“ и т. д. Членѣвъ вписалоєся 91. Ухвалєно вписати читальню въ члены „Просвѣты“ и „Об. им. М. Качковского“, запремуєрвати „Батьковщину“ и другі часописи. Зѣборы закінчєвъ Вп. о. Чемериньскій зъ Будзанова, дякуючи въ имени мѣщевоего пароха вѣсѣмъ присутнымъ за такѣ численное зѣбраніє и вѣсѣмъ многотѣмъ Г. Вел. цѣсарєви и вѣсѣмъ гостямъ, а хоръ отѣсѣвавъ зовѣмъ поправно „Многога лѣта“, по чѣмъ вѣсѣ одушевлєній роздѣлиєсь домѣвъ.

Село Коєвѣвъ занимає одно зъ найпершихъ мѣсцѣвъ въ Чортѣковщинѣ. Отъ давна заведено тутъ тверезѣтъ и каєу позичкову. Косовѣнѣ купили 300 моргѣвъ поля зъ чужаєй селѣ, а теперѣ намѣряють отворити громадоку крамницю. И. К.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНѢЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Ще о новѣмъ министрѣ торговлѣ.) Зъ далеку можна часами справу лѣпше оудити якъ зъ близька, а чимъ менше то интересованѣй тымъ и оудити объективнѣйше. То само дѣєє часто и въ политикѣ, и газеты заграничнѣ оудятъ не разъ ситуацию далеко лѣпше якѣ газеты краєвѣ. Газеты заграничнѣ мають часами ще и той привилей, що они зъ декотрыхъ справъ суть точнѣйше поинформованѣй якѣ краєвѣ, що тымъ же поясняєсь, що они не такъ скоро можуть справу яку розмазувати. Для того послушаймо, що каже „Münch. Allg. Ztg.“ о именованіи нового министра; очевидно опѣциозный его коментаръ до сего именованя звучитъ: „Марк. де Бакегемъ вѣтує до кабинету безъ оумѣвѣу оъ тою самою програмою якъ и дръ Гаучъ, именно оъ намѣренѣмъ держатноя отрого своего ресорту и занѣяти становичєе понадѣ партіями. Можна отже сподѣватисѣ, що его покаиканѣ до кабинету отдѣлає такожѣ користоно на становичєе кабинету оупротивъ партій, наколи онѣ лишь не дасть такъ само якъ мѣня. Гаучъ верховодити надѣ обою одной або другої партіи, а вѣсѣ будуть его такъ само попитати якѣ министра проєсѣты. Гр. Тафеоумъ розходится якъ разъ о те, чтобы справы фаховѣ рѣшались разъ зѣ взгляду лишь на самѣ интересѣ и безъ якого небудѣ впады партіиного. До сєи цѣли мало прійтѣно вже близше, особливо-жъ, коли правѣцѣ, якъ се доказала послѣднѣя сєєия парламентарна, не можна уважати яко одностану партію и она навѣтъ сама не може мати претенціи выстѣпати яко мѣродайна. Лѣвѣца знову, хочъ и значно велика єсть єи меншѣсть, не може такожѣ отатисѣ мѣродайна, бо все таки позѣстѣвъ въ меншѣсти. Коли отже маєєя управлѣти въ парламентарный способѣ, то треба конче, чтобы зъ тыхъ рознородныхъ элементѣвъ умѣркованныхъ выробиласѣ нова партія, котра бы бодай въ справѣхъ фаховыхъ забезпечила правительству большѣсть, на котру оно могло-бы опуститисѣ. Що правительствѣ, о околькѣ се завѣситѣ отъ него, отримѣтъ до того, выказано ясно именованѣмъ марк. Бакегема и єго попередника мѣня. Гауча.“ Сѣй отъзвѣвъ монахійской газетѣ чейже доно вже выказує отремленіє австрійского правительства.

(Настѣнникъ марк. Бакегема.) Въ Чернѣвцахъ удержуєсь поголоєка, що бр. Алєсѣй позѣстане и дальше на свойѣ посадѣ, а президентѣмъ краю въ Шлєзѣи на мѣсце марк. Бакегема має бути именованѣй гѣратъ Кильмансѣгъ зъ Цєловаца. О гр. Ваденинѣ зъ Кракова нема вже и бѣсѣды; була то лишь пуста поголоєка газетарєка.

Заграничнѣй Державы.

Россія. Балканьскій пѣвѣострѣвъ и австрѣо угорска держава, ото двѣ точки въ Европѣ, на котры Россія звернула нинѣ цѣлу свою увагу и не давѣница, бо обѣ ой точки отогѣтъ въ бєшѣо-середнѣй отичности оъ нею и дѣтыкають наибольше єи интересѣвъ. Зовѣмъ отже правдоно, що Россія слѣдитъ пѣвѣно за всякимъ рухомъ на онѣхъ двоухъ точкахъ, але то лишь цѣкаво, що войскій рухъ тутъ хочъ бы и якъ незначный выкликує въ Росіи пѣвѣу горячкову обаву. Теперѣ и пр. прїѣздъ князя чернѣгородского до Вѣднѣ закін-

поконивъ бувъ въ разѣ дуже воѣ круги политичнѣ въ Петербургѣ, хочъ прецѣ звѣстно, що жадна зъ балканскихъ державъ не стоить такъ сильно по сторонѣ Россіи якъ Черногора. Правда, що Россія поучена Сербією, а ще лѣше Болгарією має зовсімъ право побояватися, чи и сей найвѣрнѣйшій союзникъ не опроневерится їй и не поѣе дорогого, котрої бы она собі найменше ждала. Въ Цетини однакъжъ отаралися скоро розвѣяти обаву петербургскихъ круговъ. Зъ добре поинформованыхъ бо жерель доносять, — якъ каже „N. fr. Presse“ — що на балканскомъ півостровѣ приготують рѣчи великого ваги, а звѣткою того має бути наведена масія Сулеймана-пашѣ, котрый приймѣ князеві черногорскому ордеръ отъ султана. Дальше звертають такожъ увагу на себе военнй приготуваня Черногоры, котра стоить въ певній звязи зъ высказаными недавно княземъ черногорскимъ оловами до сербского политика Беляновича. Князь мавъ ему сказати: „Черногора не буде нѣкого просяти о милостиню, лишъ жадаєе того, чого може добыти власными силами“. Стремленя Черногоры, кажуть въ Цетини, суть певнѣ и ясовѣ, бо безъ узысканя дальшого розширення територіальной, она не може нѣякъ осуществити. — Зъ другої стороны знову Россія не перестаетъ и дальше зааниматися Болгарією, хочъ розумѣе не въ користь Болгаріи. Нота, котру правительство російское предложило Туреччинѣ, а о котрой „Jour. de St. Pbg.“ нѣбы сумнѣває, выкликала въ Константинополі не мале здивованье, а заравомъ и обаву, але не осягнула — якъ доносять „Pol. Corr.“ — нѣякого позитивного результату, бо Порты не хоче теперъ нѣякъ змѣняти своє поступованье по до Болгаріи. Бѣтъ отже певною рѣчю, що Россія высладе до Порты ноту, котру мы въ послѣднѣмъ числѣ подали, а высладе ей для того, бо, якъ кажуть, п. Гирсови не удалося черезъ Нѣмеччину настронити державы европейскій неприхильно до князя богдарского.

НОВИНКИ.

— Въ день именинъ першого владыки Станислава вѣсского, Преосв. еп. д-ра Юліяна, складаемо ему на сѣмѣ мѣсци нашъ найщирѣйшій желаня, а переконаній, що сповняемо лишъ волю цілої Галиции и Буковинской Руси, кичемо ему: Жій намъ на многіи лѣта Владыко для добра нашої церкви и нашого руского народу!

— Съ причини свята Рождества св. Іоана Хрестителя выйде „Дѣло“ на слѣдуючій тыждень въ среду и субботу.

— Въ дѣлѣ колоній ваканційныхъ. Недавно помѣстили мы були отовзу товариства „Школьна Помощь“ въ дѣлѣ колоній ваканційныхъ для дѣтей руской школы народнои. Мы оповѣдали, що голово той найде широкій отгомѣвъ въ нашій жертволюбивой публици; на жалъ однакъжъ зголошалося доси лишъ двѣ родины, котры готовы приняти до себе лѣвовскихъ дѣтей на овѣжій воздухъ. Зъ той причини отже отбываемося ще разъ въ имени „Школьной Помощи“ зъ прошенемъ до нашої П. Т. публики, чтобы зволюла поощити въ помощь бѣднѣй школьной молодежи и маємо надѣю, що до дня 15 с. м. зголошотъ до Выдѣлу „Школьной Помощи“ ще багато нашихъ патриотѣвъ и патриотокъ, котры радо охотѣтъ примѣити до себе дѣтей лѣвовскихъ, потребующихъ такъ дуже окрѣпленя своихъ силъ на овѣжѣмъ сельскомъ воздухѣ.

— Пригадуемо нашій П. Т. лѣвовской публици, що завтра отбудеся великій фестивъ, устроюваный товариствомъ русскихъ ремѣшниковъ „Зора“ поѣсла программы поданои нами вже давнѣйше. Фестивъ отбудеся въ огородѣ Києвски. Вступъ отъ особы 20 кр.; билеты семейный на 4 особы 60 кр. Початокъ о 4 год. по полудни.

— По с. сов. Василь Навальскій приѣде дня 19 с. м. до Галичины и буде здавати справу зъ ованъ дѣльности посольской передъ выборцами въ Сокаль, Равѣ, Жовквѣ и Куликовѣ.

— Резервисты. Магистратъ лѣвовскій подае до вѣдомости, що резервисты и отало урлошовані члены арміи можуть бути увольнені отъ войсковыхъ вправъ, коли выкажутъ родинными отшошениями, котры заслужуютъ на уваженіе и коли ихъ политична власть до уваженія предоставитъ. Подаватию треба однакъжъ на 2 недѣлѣ передъ реченіемъ покланя до чинной службы.

— Именована. Лѣвовскій высшій судъ краевый именуванъ провизоричного авскултанта въ Воєн. Бротей Стеблецкого и практиканта судового Володимира Габлу авскултантами судовыми.

— Гр. Романовъ Поточному, звѣткою пошлени зъ Бережанщины, котрый оженился съ кн. Радзивилловою уродився недавно сынъ а передъ кѣлькома днями отбулился хрестинъ и новонароджене дитя одержало три имена Альфредъ, Антонъ, Вильгельмъ: перше имя по дѣдові зъ стороны батька, друге по дѣдові зъ стороны матери а третєе есть имя — цѣсаря нѣмецкого Вильгельма I, котрый такожъ бувъ першимъ кумомъ. Цѣсаря нѣмецкого репрезентувавъ тесть гр. Романа. Характеристичнымъ есть, що цѣсарь нѣмпейскій посылаетъ якъ разъ въ ту пору градуляційну телеграму верховодичѣй родинѣ польской, коли у себе заказавъ цѣлому польскому народову надати якъ небудь телеграммы въ языцѣ польскомъ! Нашъ братъ сказавъ бы: „Панъ съ паномъ знаеся“.

— Дешевымъ коштомъ бо лишъ за 65 кр. хотѣло кѣлько коцманецкихъ жидѣвъ усунути теперѣшного бурмистра и выбрать иного, котрый-бы для нихъ бувъ догодѣйшій. Они хотѣли перекупити 7 радныхъ и роздали мѣжъ нихъ оуму 65 ар. Перекупленіи нѣбы радніи зложили однакъжъ передъ выборомъ бурмистра въ громадскѣмъ ура-

дѣ „лапове“ а зъ отон отослано тѣ грошѣ черезъ староство до прокураторіи. Справа та причинилася до того, що давного бурмистра, п. Сиятинчука, выбрано на ново одноголосно.

— Новы посады для ветеринаровъ. Рѣшенемъ зъ дня 17 червня с. р. дозволивъ С. Вел. цѣсарь на системизованье 14 новыхъ посадъ повѣтовыхъ ветеринаровъ въ Галичинѣ.

— Въ мѣсцѣй кастъ въ Станиславѣ здѣсравдувавъ мѣсцѣй рахмистръ значну суму, а коли дефракція выйшла на верхъ, онъ цѣзъ деесъ безъ охѣду.

— Буковинская выставка. На пляцу выставки въ Черновцахъ розпочалися вже работы коло будовы отаенъ, помѣщеня для машинъ и павильонѣвъ. Окремый павильонъ будутъ мати: Дирекція добѣгр. воо. религійного фонда; Товариство експлоатации дерева на Буковинѣ; фабрика зелѣзныхъ вырѣбѣвъ въ Отинѣ; павильонъ для домашнегого промыслу; дѣмъ мѣшанина и хата буковинского селянина. Наука и штука промыслова а такожъ жѣночѣ ручнѣй работы будутъ здаесъ помѣщенъ въ дѣмъ школы промысловой. Фирма Гиліера зъ Вѣльска освѣтитъ выставу электричними освѣтломъ. При сѣй случайности позволимъ собѣ звернути увагу нашихъ Вн. П. Т. патриотѣвъ русскихъ, особливо зъ околищъ оубѣднѣхъ съ Буковиною, чтобы они зволюли на выставу надослати особливо всѣлякого рода вышиваня въ народныхъ взорахъ и показати тымъ ширшому свѣтови красу нашого домашнегого промыслу.

— На зборѣ сѣдани угорскихъ рафинировъ нафты въ Будапештѣ ухвалено дня 1 с. м. 12 зр. дивиденды и принято до вѣдомости, — розумѣеся съ великимъ вдовольненемъ, — що довѣзъ штучного рафинату есть на будуче зъ стороны властей зовсімъ забезпеченый.

— Львовская школа промыслова. До львовской промыслово-торговельной школы ходило сего року до клясы першой 192 учениковъ (3 отдѣлы), а до клясы другої 123 учениковъ (2 отдѣлы). На курсахъ спеціальныхъ було 82 учениковъ, а то 22 въ отдѣлѣ будовництва, 42 въ отдѣлѣ механики, 18 на отдѣлѣ хеміи. Въ першій клясѣ отдѣлу торговельного було 60, въ другій клясѣ 31; разомъ було отже въ цѣлѣй школѣ промысловой 488 учениковъ. Мѣжъ тими учениками було слясарѣвъ 99, столярѣвъ 62, друкарѣвъ 36, кушчѣвъ 36, переплетникѣвъ 25, механиковъ 22, мулярѣвъ 16, крашчѣвъ 14, бляхарѣвъ 11 и т. д. Въ школѣ сѣй було сего року заступленыхъ 46 факѣвъ.

— Адвокатъ д-ръ Яковскій повѣдомивъ президію львовского суда карного, що выѣхавъ по-за границѣ монархіи и проситъ о переведеніе розыгры въ его неприсутности, а на заступника своего назначе д-ра Екелеса. Судъ карный доручивъ вправѣ актъ обжажованя д-рова Екелесови, але отмовивъ жаданю що до переведеня розыгры въ неприсутности д-ра Яковского. Д-ръ Екелесъ откликався въ той справѣ до апелляции.

— Холе́ра зачинае чимъ разъ болѣйшъ прибирати розмѣры и не только вже въ Италіи забирае сотками людей але переступае навѣтъ и до Австрій а именно до Триесту. Дня 1 с. м. занедужало було въ Италіи 218 людей а зъ тыхъ померло ще того самого дня 64 особъ. Въ Италіи настаетъ великій переполохъ а въ наслідокъ грозячого небезпеченства отложено заповѣдженъ вже великій маневры до осени. Холе́ра якъ сказано занеслася вже и до Триесту, де 29 мин. м. померло кѣлька особъ. Секція лѣкарока выказала вправѣ, що то були лишъ случаи опорадичной холеры, але то не успокоило жителей тымъ болѣе, що заразъ на другій день було зновъ кѣлька случаевъ занедужаня. Власти мѣсцевей заведи въ Триестѣ строгі мѣры осторожности. Такъ заказано на цѣлѣй области мѣста и его окрестности отпусты и великій зборы людей. Кладовище, на котромъ похоронено умершихъ на холеру, замкнено на кѣлька днѣвъ и заборонено приступу до него. Дня 29 померъ якийсь 80-лѣтній старикъ, именемъ Вялѣтъ, а цѣлѣй его родинѣ заборонено черезъ кѣлька днѣвъ выхадити на улицу. Поместь хоть ще такъ дуже незначна зачинае вже отбиватися и на торговля австрійской. Въ воѣхъ портахъ хочъ такъ отдаленіи Яноніи наложено на воѣ кораблѣ австрійскій 7-дневъ карантану.

— Парализъ нарку въ Клоостернайбургу. Въ послѣднихъ дняхъ проявились знову въ Клоостернайбургу чотыри случая парализу нарку и знову мѣжъ людьми, що остались въ касарни нѣонерской. Цѣла проца залога вымашеровала до Вруку надъ Литавою и стоить тамъ окремимъ таборомъ. Доси було всего 13 случаевъ смерти на парализъ. Число хорыхъ на сѣю эпидемію зменшилося въ шпиталяхъ знатно. Доси рознущено за отлученію болѣе якъ 30 реконвалесцентѣвъ. — Зъ Черно-вѣць доносять, що тамъ приѣхала зъ Клоостернайбурга жена якогось предпріемця зелѣзницѣй и занедужала такожъ на парализъ нарку.

— Спритна крадѣжъ. На филия уряду почтового ч. П. у Львовѣ выкрыто онгоды досыть спритну крадѣжъ. Лѣвовскій купецъ, що высылалъ почтовою овою товары на провинцію, одержувалъ часто отъ своихъ отбирательѣвъ вѣсти, що пакки не мѣстили въ собѣ поданого имъ писемомъ числа товаровъ и що вага ихъ була звичайно менша якъ було означено на адресѣ. Купецъ не могилъ довго довѣдатися якымъ способомъ и де товары пропадаютъ; думали що певно део въ дорожѣ. Въ четверъ случайно выкрыто крадѣжъ. Въ згаданѣй филии бувъ вознякъ якийсь Хлинь, котрый давнѣйше служивъ при жандармеріи, а теперъ вже отъ 13 лѣтъ бувъ вознякъ при почтѣ. Онъ мешкавъ вразѣ съ жѣнокою заразъ побѣчь урядъ и мавъ такожъ пильнувати канцеляріи. Коли онгоды вознякъ вышовъ зъ канцеляріи де отогали пакки, вбѣгла туды жѣнка Хлиня, вхопила одну пакку, розпоролла скоро и выймила зъ неѣ

двѣ пары оподенъ, потѣмъ зашла ен скоро, запечатала и выкинула назадъ до воза фрахтового. Въ той хвили якъ разъ надѣйшовъ вознякъ, а побачивши, що Хлинова выкинула пакку, давъ о томъ знати урядники. Сей перечисливъ пакки, выдѣвъ, що жадна не бракуе и отѣйшовъ. Крадѣжъ була-бы утаилася, якъ-бы не иншій случай. Купецъ, котрымъ пропадали новы рѣчи, порозумѣлиосъ зъ ганделесами и казали собѣ спродавати воѣ новы рѣчи, котры они купать отъ постороннихъ людей. Того же самого дня, трохи познѣйше по ревизіи урядника, явився на почтѣ купецъ Зомеръ съ двома ганделесами, котрымъ Хлинова передъ хвилею продала двѣ пары оподенъ зъ пакки наданой Зомеромъ за 1 зр. 30 кр. Такимъ способомъ открыто крадѣжъ. Въ помешканіи у Хлиня зроблено заразъ ревизію и найдено множество рѣчей походящихъ зъ такои крадѣжи, межъ иншими: 6 паръ гатованыхъ сорочокъ, полотна, капы, сурдугъ, оподнѣ и т. д. Крадѣжъ та отбувалася вже отъ довшого часу и мусѣла дуже спритно робитися, коли зважити, кѣлько то треба часу, чтобы пакку розпороти а оттакъ знову незначно зашити, опечатати и положить на часъ на мѣсто. Хлиня и его жѣнку узвезено.

— Мѣстъ Цезаря на Ренѣ. Подчасъ очищуваня дна на рѣцѣ Ренѣ натрафлено межъ мѣстами Кобленцъ и Андернахъ на останки мосту зъ чабѣвъ римскихъ. Мае то бути другій мѣстъ, котрый выставивъ Цезарь на Ренѣ въ часѣ своенвойны съ Галлами. Останки тѣ лежали подѣ грубою верткою рѣны. Дерево зъ стовпѣвъ давного мосту було чорне якъ гѣбанъ и мягке, на воздухѣ однакъжъ зтвердло. На томъ самѣмъ мѣсци, але на правѣмъ березѣ рѣки открыто трохи давнѣйше слѣды окопѣвъ зъ чабѣвъ римскихъ, а въ ихъ насыпахъ богато штукъ римскихъ грошей, черепѣвъ зъ римскихъ посуданъ якъ амфоръ и т. д.

— Судьба пачнаря. Въ лѣсѣ сулимовѣмъ въ повѣтѣ сокальскомъ найшовъ жандармъ Кашикъ зъ Варяжа при помочи войта и селянъ зъ Сулимова убитого човѣка съ розстрѣленою чашкою. Бувъ то подданный російской Павло Бубичъ, котрый переначковувалъ горѣвку зъ Галичины до Россіи, а котрого очевидно мусѣла застрѣлти російска сторожа погранична. Коли Бубичъ довго не вертавъ до дому, дахъ люди зъ Россіи знати на сѣю сторону и на ихъ донесеніе перешукано лѣсѣ, де найдено Бубича убитого.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

На конкурсѣ ухвалою зъ дня 25 червня с. р. розписанъ: до ч. 3742 капеллѣи Ну ще съ доч. Кругѣвъ, дек. зборѣвского, наданя приватного; до ч. 3811 кап. Вѣчѣвъ съ доч. Подубольна, дек. наравьского, над. прив. Речанецъ для обохъ назначеный до дня 25 серпня 1886.

Въ пропозицію на Довжанку дек. тернопольского приняты оо.: 1) Гойвановичъ Григорій зъ Милатина; 2) Лукасевичъ Кириль зъ Мшаницы; 3) Вачинскій Михаилъ зъ Григорова; въ описѣ: 4) Терешкевичъ Іосифъ зъ Любши; 5) Іоанъ Чирковский зъ Довжанки; 6) Петро Вѣльнянскій зъ Неостровецъ; 7) Іоанъ Дудыньскій зъ Ходачкова; 8) Гриневецкій Аполінарій зъ Мелничка; 9) Левицкій Іларій зъ Плячкѣ.

Писатъ конкурсовый зробили на дняхъ 29 и 30 червня с. р. оо.: Глянскій Іосифъ и Долинскій Анатолъ съ отзначенемъ; Темицкій Александръ, Зарицкій Даниль, Леосюкъ Стефанъ Богачевскій Сильвестеръ, Богачевскій Петро, Лозинскій Іоанъ, Лавровскій Теофилъ, Кицикевичъ Іеронъ, Куницкій Георгій, Чмола Павло, Сохочкій Іосифъ, Целехъ Филиць и Шанковскій Петро, — воѣ съ добрымъ успѣхомъ.

Додатокъ особистый зъ фонда религійного по 100 зр. рѣвно до конця 1887 р. одержали оо.: Дембицкій Модестъ, пар. въ Побужаньхъ и Григорій Вацыкъ, пар. въ Подгайчаньхъ.

Вѣсти зъ Епархіи Станиславовской.

На конкурсѣ ухвалою дня 25 червня с. р. розписанъ: до ч. 1862 парохіи Пробѣжна съ дочерными Пробѣжна отара и Гриньковѣцъ дек. гусятиньского над. приватного; до ч. 1863 парохіи Падяки съ доч. Добровѣдка и Годи дек. коломысского наданя приватного.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† Іоанъ Гузаръ, олукатель III року богословія на лѣвовѣмъ университетѣ, упокоился д. 29 червня с. р. въ Станиславѣ въ 22 р. жити. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТРАТУРА.

— Рускомъ Ист. Библиотекѣ Т. IV вышывъ зъ друку. Розсылака брошюваныхъ и оправныхъ примѣриковъ Вн. предплатникамъ розіочнеса съ днѣмъ 7 л. липня.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вн. В. Т. въ Книжворѣ. „Дѣло“ высладеся Вамъ правильно — теперъ вышлалъ вдруге. Чому не рекламуете кожде число заразъ? Маєте заплачено до 31 мая. — Пчт. Чит. въ Косовѣ п. Джуримъ. Грошѣй передали, куды слѣдуе, а зъ польскихъ газетъ вышлоси „Gazet-y Naddniestrzajsk-y“, до котрой впрости просимо переслати грошѣ. Пчт. Читальня въ Лопушнѣ. Просимо приослати. — Веч. Отца духовного, заявившого охоту взяти до себе на ваканці одного ученика зъ львовской рускомъ школы народнои, просимо подати намъ ласкаво свою адресу, бо первѣстною не можемо отшукати.

Надослане.

Звертаемо увагу на оголошенье Л. Чиньского въ „Арславѣ“ о сѣмъ знаменитѣмъ „Мѣдѣннику гигиеничнѣмъ“, певномъ средствѣ усунуванюмъ всякѣ хоробы и недуги отганѣтъ травленія. Вырѣбъ сѣй можемо кождому найсвѣтѣйше поручити и треба бажати, чтобы знаходился въ кождѣмъ домѣ.

Ц. н. уприв. галиц. анціиный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(29-7)

купус и продае

1679

всякѣ вартостный паперы и монеты

по курсѣ дневномъ.

Порученя зъ провинціи выконуе отворотною почтою безъ провизіи.

ЗАВЕДЕНЬЕ РИТНИЧЕ

открыто

при улицѣ Валовѣй ч. 6.

Пріймаются замовленя на: Штампили каучуковѣй и металевѣй, печатки до ляку, марки печатковѣй, гербы, штампилли съ притискомъ, Прасы на сухій друкъ, рѣзныи Монограммы и т. д. выконуеся якъ найтутѣйшѣе, дешевше якъ вѣсуды и въ найкоротѣмъ означенѣмъ речини.

Съ поважаньемъ

СЕМЕНЬ ЛЕТИЦЬ,

ритникъ.

1693 1-6

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручает

1563 169-2

препараты зъ гумы и вырѣбы кавчуковѣй для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подобныхъ.

„Народна Торговля“ у Львовѣ

удержуе на складѣ и поручает:

Свѣжѣй воды минеральны.

Вода Билинска квасна „Зауеръ-Бруннъ“ фляш. по 26 кр.	
„Хебска (Егерска) Францъ, Зальцъ и Визенъ“	26 „
„Емске жерело Кренхенъ и Кисель“	26 „
„Гисигиблеръ королевске Отто жерело“	22 „
„Глайхенбергска зъ жерела Константинъ“	30 „
„Сохова „Галлеръ“	40 „
„Ивоничка“	33 „
„Карльсбадска Миль, Шляосъ и Штрудель“	34 „
„Крайнахеръ“ жерело Силасветы	38 „
„Кисониска, жерело Ракони“	42 „
„Кришица“	28 „
„Маріенбадска „Крайцъ и Фердинандо-Бруннъ“	28 „
„Горка Гувианди жерело Яновъ“	28 „
„Оверъ“	28 „
„Арпадъ“	28 „
„Жерело Францъ-Іосифъ“	28 „
„Викторія“	28 „
„Сельтерска“	26 „
„Сельтерска камѣнка“	20 „
„Швальбахска „Стральбрунъ“	28 „
„Шваинска Іозефиненъ, Магдалоненъ и Степанъ“	28 „
„Вичи Челест. градогриль“	48 „
„Вильдунска жерело Георгъ-Викторія“	42 „
„Жегестѣвска „Зауербрунъ“	28 „

При высылцѣ наименше 25 фляшокъ числится опакованье по 2 кр. отъ фляшки вразѣ съ скринкою; при меншѣй высылцѣ опакованье дорожше.

1649 9 0 Зарядъ Народной Торговлѣ.

Ц. н. ген. Дирекція австр. зѣдѣлницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу фзды,

важный отъ 1 червня 1886.

1557

Приходять до Львова:

По фзды особовой: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардона, Хирова, Стрыя. — О год. 4.15 зъ Звардона, Хирова, Стрыя, Гусятина, Станислава. — О год. 2.6 въ ночи зъ Гусятина, Станислава, Хирова и Стрыя.

Отходять зъ Львова:

По фзды особовой: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станислава и Гусятина. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Звардона. — О год. 12.01 въ ночи мѣшанный поѣздъ до Стрыя, Хирова, Станислава и Гусятина.

Приходять до Станислава:

По фзды особовой: о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусятина. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардона, Стрыя. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусятина. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардона, Львова и Стрыя.

Отходять зъ Станислава:

По фзды особовой: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрыя, Львова, Звардона. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусятина. — О год. 6.28 вечер. до Стрыя, Львова, Звардона. — О год. 6.54 вечер. до Гусятина.

Якъ заводити Правды на ладъ закомарской Правды?

Розказавъ Данило Тянчикевичъ, духовный Законома. Накладомъ „Батьковщины“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Дѣстати можна черезъ редакцію „Батьковщины“.

Курсъ збѣжа зъ дня 1 л. липня 1886.

За 100 килло нетто на мѣсцѣ	Львовъ отъ до зр.	Тернополь отъ до зр.	Подольск отъ до зр.	Черновѣцъ отъ до зр.	Ярославъ отъ до зр.
Пшеница	7.80 8.50	7.80 8.85	7.70 8.10	7.40 8.10	8.10 8.50
Жито	6.40 6.40	5.50 6.10	5.30 5.95	5.40 6.10	6.10 6.60
Ячмень	5.50 7.10	5.25 6.10	5.10 5.50	5.50 5.60	5.50 6.10
Овесъ	6.85 6.60	6.50 6.80	6.50 6.65	5.20 5.50	6.50 6.10
Горохъ	6.10 9.10	6.10 9.10	5.50 7.10	6.10 8.50	6.10 6.10
Ковоп.-сѣмя	—	5.50	—	5.10 5.20	—
Фасоль	—	—	—	—	—
Вика	7.50 7.75	6.10 7.10	—	—	—
Льнянка	11.10 14.10	—	—	—	—
Гречка	8.50 9.10	—	—	5.20 5.70	—
Кукуруза	5.10 7.10	—	—	—	9.25 9.35
Рѣпакъ	9.10 9.10	—	—	—	30.10 40.10
Ковопшная червона	30.10 40.10	30.10 40.10	30.10 40.10	30.10 40.10	—
бѣла	35.10 35.10	—	—	35.10 55.10	—
шведска	35.10 35.10	—	—	—	—
Тимотка	—	—	—	—	—
Хмѣль за 56 килло	—	—	—	—	—

Оковита за 10.000 литр. проц. 25—25.80 зр.

ФАРБЫ ОЛѢЙНИЙ

готовы до ужитку и скоро высыхающ.

Ф а р б ы

до малюваня даховъ, тертъ въ нальшшомъ покоотѣ.

Найлучшій фарбы

тертъ въ покоотѣ минеральномъ, отповѣдають рѣзнымъ цѣлямъ, надаютъ барву и лыскъ по одностороннѣмъ потягненью, высыхають въ немногихъ годинахъ, и дешевѣе отъ ольейныхъ.

Фарбы до фасады

розпускаемъ въ вапнѣ, до колѣровоаня будынкѣвъ въ 36 колѣрохъ.

Всякы роды лякерѣвъ краевыхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

зъ наилучше реноменованыхъ фабрикъ.

Тектуры даховъ, смола погазова и деревна, маса смолина, асфальтъ, цементъ, гипсъ.

Оливы до машинъ и смазвло до осей зельзныхъ.

Пасы шкѣрянъ до машинъ.

Пасы гумовъ до машинъ.

Гурты коноплянъ до машинъ.

Н О В И Н А !

Льняны напусканъ пасы до машинъ, и т. д., и т. д.

п о р у ч а ю т

Гибнеръ и Ганке у Львовѣ.

Карты вѣбрѣвъ, цѣпники и спеціальныя оферты, на жаданье, gratis и franco. 1680 13—?

УМРАТЪ и Спѣлка.

Фабрика рѣльнич. машинъ.

1685 Прага-Бубна 3—?

доставляе по дешевыхъ цѣнахъ: знамениты и выпробованы молотилки ручныя керативы и паровы, всякого рода кераты, дальше локомотивы о силѣ 3 до 8 коней, конныя грабли и перевертальники до сѣна, якъ такожь всякыя рѣльнич. машины, выгтовленныя знаменито и солидно. Илюстрованый каталогъ даромъ и франко. Головный складъ для Галичины Львовѣ, ул. Городеца ч. 61.

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЪ

Львовѣ, ул. Галицка ч. 16

п о р у ч а е д у ж е д е ш е в о :

Всякыя выробы рукавичны

Бѣлье мужеске

Краватки, спинки, шлейки, палицы, парасолы, калышѣ и т. д.

Куфры, торбы

и всякыя приборы до подорожи.

Товары галантерейныя,

потребы тоалетовъ,

СКЛАДЪ БРИТОВЪ

правильныхъ швейцарскихъ и англійскихъ.

Замовленя залагоджуются отворотною почтою.

Отъ Руского товариства Педагогического

можно набути ольдуючъ выданы:

Хемія, Руское, 40 кр.
Гостиница для чинныхъ дѣтей 8 кр.
Малый звѣринецъ, 8 кр.
Забавны дѣтей, 8 кр. 1585 2—?
Менажерія, 8 кр.
Вязанна желаній, 10 кр.
Звѣрята домовыя 1 20 кр.
Звѣрята домовыя II. 20 кр.
Читанна для молодежи 10 кр.

ПРИЛЮДНА ПОДЯКА

за выльчене зъ Вѣдня.

Чудесный наслѣдокъ лѣченя пива здоровья Ивана Гофа зъ екстрактъ солодового и солодовой шоколады здоровья довголѣтної дыхавицы и болячого отдыху тяжкого, безсонности и браку апетиту.

Проче видко зъ слѣдующаго повѣдомленя о выльченю. Оно писане до:

ИВАНА ГОФА,

вынаходя названыхъ пѣсля него лѣчебно-отживляющихъ препаратѣвъ зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа, п. к. совѣтника, властителя золотого креста заслуги съ короною, ричаря высокыхъ прускихъ и нѣмецкихъ ордерѣвъ у Вѣдня. Фабрика: Grabenhof, N. 2, складъ фабричный: Bräunerstrasse 3.

1654 4—6

Вѣдень, 9. цѣтня 1886.

Ваша Высокоблагородность! Отъ 10 лѣтъ страдаю я на астму сполучену часами съ болячимъ кашлемъ, лѣтами розпытувала я найспособнѣйшихъ лѣкарѣвъ, але мимо того не могла я одержати нѣякого средства, котре-бы такъ благодѣйно дѣлало якъ Ивана Гофа пиво здоровья зъ екстрактъ солодового. Була дѣй, ба тыждѣй, коли я була змушена зъ умученя лежати въ постели, мене мучивъ кашель, боль въ грудехъ, тяжкій отдыхъ, я не могла спати и не мала апетиту.

Тогда вычитала я въ газетахъ про препараты зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа; я набрала надѣй, що зможу знову прійти до здоровья и купила собі на пробу 12 флашокъ пива здоровья зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа и солодову шоколаду здоровья а по еи ужитку почувла я заразы полекшене, мой тяжкій отдыхъ съ болемъ зменшився, сонъ и апетитъ вернули знову, я дужаю очевидно и стаю знову здѣбною до работы. Що за радѣсть, що маю вже средство, котре зменшае мою муку! Я пью пиво дальше якъ того вымагае моя застарѣла недуга и емъ вдячна Вашѣй благородности за Вашъ опасительный вынаходокъ. Богъ най Васъ ще довго держитъ для блага людей, що подобно страдають якъ я, а котрымъ и съ повного переконаня и власного доовѣду якъ найлѣпше поручаю сильно лѣчущъ солодовыя препараты Ивана Гофа. Съ глубокимъ поважаньемъ Иосифина Бравнеръ, кавоварка, Вѣдень, П. Taborstrasse, 79.

64 разѣвъ за 40 лѣтний часъ истнованя отзначенъ.

Розширенъ по всѣй землѣ 27.000 мѣсць продажъ.

Порученъ дуже многими цѣсарскими, королевскими и князьвскими лѣкарями придворными.

Що дни новы выльченя у всѣхъ газетахъ! Отъ 40 лѣтъ звышъ миллионъ выльченъ.

Склады у всѣхъ антикахъ, краевыхъ дрогеріяхъ и въ Народноі Торговлѣ.

Цѣны зъ Вѣдня: Пиво здоровья зъ екстрактъ солодового (съ скринкою и флашками): 13 флашокъ зр. 7.32, 25 флашокъ зр. 14.60, 58 флашокъ зр. 29.10. — Сконцентрированный екстрактъ солодовый 1 флашокъ зр. 1.12, 1/2 флакона 70 кр. — Шоколада солодова 1/2 килло 1 зр. 2.40 II зр. 1.60, III зр. 1. — Солодовыя бѣбонны отъ грудей въ торбичкахъ по 60 кр. и 15 кр. — Для Вѣдня [10 Bezirk] отъ 13 флашокъ въ гору франкована доставка до дому. — Низше 2 зр. не выслается нѣчого.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаны отцѣ духовныя уряджуютъ при церквахъ хоры, протѣ поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНІОВЪ (або ФИСГАРМОНІОВЪ) до ученыя СПѢВУ.

Высокоповажанный п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего выпробу и може дати Высокоповажаннымъ Отцѣмъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточный инструментъ найлѣпшу информацию. Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Даетъ такожь на раты.

1661 104—?

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніовъ у Львовѣ, ул. Хорунчина ч. 9.

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медѣвниковъ и сухарикѣвъ, вынаходяця „медѣвника гигиеничного“ въ Ярославѣ.

Партію гигиеничныхъ медѣвниковъ выробу Вашою фабрикою я одержавъ; я пробовавъ сей медѣвникъ въ шпиталѣ раненыхъ жовнѣрѣвъ сербскихъ, котрыхъ въ моемъ шпиталѣ мавъ я якъ разъ 425, а въ тяжко раненъ. Головною симъ роздѣляю тѣ медѣвники и то тогда, коли сѣ тяжко раненъ не могли травити найлѣкшихъ и найлѣпшихъ естравъ, роздѣляюныхъ въ шпиталѣ — по короткомъ часѣ доставали здоровый апетитъ и охоту до ѣды, жолудокъ и найлѣпше хорыхъ раненыхъ, оперованыхъ пріймавъ сей медѣвникъ, раненый приходилъ до силъ, доброго и здорового выгладаня, а що такожь я спостерѣвъ, що въ наслѣдокъ сего медѣвника функція жолудково-кишковой зовсѣмъ регулировалася.

Раненый и оперованый называли Вашъ медѣвникъ „польскимъ хлѣбомъ“ и скоро я войшовъ до салѣ раненыхъ, кликано зѣ всѣхъ сторѣвъ, „чи нема вже больше того польского хлѣба, що намъ додае силъ и житя“.

То спонукъ мене просити о безпроводочну высылку новои партіи зъ 600 штукъ. За першу высылку дякую Вамъ — дуже богато хорыхъ вымаривѣлыхъ, умизерованыхъ въ наслѣдокъ ранъ, операций и хоробъ жолудковыхъ завдѣчу сему средству, котрому мушу приписати свойства лѣчебныя, поверненне до своихъ силъ — бо коли тяжко раненый и оперованый не могли пріймати нишою поживы, ѣли сей медѣвникъ, онъ бувъ ихъ однокую поживою, поправлявъ процѣсъ травленя и приводивъ жолудокъ до того стану, що могли оттакъ живитися и другими естрадами.

Дѣйстно повиненъ-бы каждый больший шпиталѣ именно хирургический уживати сего медѣвника яко поправляюща-лѣчебного средства. Д-ръ Ромуальдъ Дальмаеръ в. р.

Швейцарскій шпиталѣ войскового въ Нишу (Сербія).

Нинѣ 14. Цѣтня 1886.

1602 11—0

Медѣвникъ гигиеничный Л. Чиньского въ Ярославѣ можна достати у всѣхъ торговыхъ корѣвныхъ и антикахъ по 20 кр. за штуку.

Признану загално найлучшу МАСУ до запусканя ПОДЛОГЪ

п о р у ч а ю т

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1681 76—0

Перепродующимъ даемо отповѣдныя рабаты.

Ц. к. придворна лѣярня дзвонѣвъ П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

п о р у ч а е т с я д о з а м о в л е н ѣ д з в о н ѣ в ѣ и г а р м о н и ч н ы хъ с к л а д ѣ в ѣ в с ѣ ю к и м ѣ и г о л о с у . Г а р а н т і я з а п о в н ы й г о л о с ѣ к о ж д о г о д а в о н а , ч и с т ы й г а р м о н и ч н ы й а к о р д ѣ с к л а д у и з а н а й л ѣ п ш ы й м е т а л ѣ . М о н т о в а н ѣ д з в о н ѣ в ѣ с ѣ у п р и в ѣ г о л о в а м и з ѣ н о в а н о г о з е л ѣ з а ч е р е з ѣ ш о м о ж н а д а в о н а м и д у ж е л е г к о д а в о н и т ы . О п и р а л а н а д з в о н ы з ѣ к о в а н о г о з е л ѣ з а н а й л ѣ п ш ы й к о н с т р у к ц і я в ы к о н у ю т с я я к ѣ н а й д е ш е в ѣ . П р и п о р у ч а н а в ы к о н у ю т ѣ я к ѣ н а й к о р ѣ ш е , т о ч н о и д у ж е д е ш е в ѣ . Г а р м о н и ч н ы й с к л а д ѣ д о п р е с т о л ѣ в ѣ с ѣ с и л ь н ы м и и г о л о с н ы м и д а в о н ч и к а м и . З ѣ а л ь п а к и : з ѣ 4 д а в о н ѣ . п о 14 зр . з ѣ 8 д а в ѣ . п о 11 зр . З ѣ м о с ѣ л ь : „ 4 “ „ 10 “ „ 3 “ „ 8 “ Г а р м о н и ч н ы й с к л а д ѣ д о з а к р и т і я з ѣ 4 д а в ѣ ч и к а м и и з ѣ п р и к р а ш е н ы м и р а м а м и з ѣ к о в а н о г о з е л ѣ з а п о 25 зр . 1561 13—24

Отзначеня: Выстава вѣденска 1873, два медалѣ за пошту за складъ дзвонѣвъ для вѣденской Votivkirche 260 оотнарѣвъ ваги. Выстава промысл. у Вѣдня 1880 зол. медалѣ.

Заложена 1888. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,127,700 киллогр. ваги. Зъ сего до Вѣдня для 31 церкви 83 штукъ дзвонѣвъ 36,069 киллогр. ваги разомъ и 2 дзвонѣ до годишникѣвъ для нового ратуша 3345 киллогр. ваги.

ПЕРША КРАСВА ФАБРИКА СТОРѢВЪ и ЖАЛЮЗІЙ І. Бргенса

1672 4—6

у Львовѣ при улицѣ Собѣного ч. 4

отзначена на краевыхъ и всеосѣтнѣхъ выставкахъ медалемъ заслуги

п о р у ч а е с в о й в ы р о б ѣ

Сторѣвъ патычковыхъ и жалюзій дощинковыхъ

въ найбѣкорѣдѣйшихъ баракахъ, зъ 10-лѣтнюю гварантѣю

такъжѣ Сторы драпировкы и полотняныя мальованыя.

Выдавецъ и редакторъ Кирило Кахникевичъ.

Зъ друкарнѣ Тов. ии. Шевченка подѣ зар. К. Ведиарского.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ въ Вторникъ, Четвергъ и Суботу кромѣ русскихъ святыхъ) о 5-ой год. по. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ 44. 44. улицы Галицка. Рукописи вѣрнутся лишь на передне застереженіе. Угласиена принимаются по дѣнѣ 6 кр. бѣть одною строчкою печатной, въ рубр. „Надобраніе“ по 20 кр. а. в. Редіамаціи неопечатаній вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kienberggasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевское Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . ар. 5— на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на полъ року . . ар. 2-50 на полъ року . . 2-50 р. Для Заграничн. окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на полъ року . . 7-50 ар. на чверть року . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотеки“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Поодинокое число жштуе 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) липня починається III. чверть року сегоднѣшного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою заглосей и дальшю предплату, щоби въ експедиції не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступаючій Вп. предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ одстанутъ даромъ початокъ зачатой повѣсти Н. Тургенева „Бѣтхи и сыны“.

Територіальний подѣлъ Долитавщины.

Въ попереднѣмъ числѣ „Дѣла“ згадали мы коротко про всякія конъектуры, що повстають съ кождимъ днемъ въ поодинокихъ парламентарныхъ клябахъ по причинѣ фактичного розстрою лѣвиць. Конъектуры тѣ снують заодно ще въ прасѣ австрійской въ видѣ загадочныхъ маръ по темной основѣ, котрой нитки помотались въ дѣйствителъный хаосъ. Яснои справы нѣхто не въ силѣ здати собі нѣ въ того, що єсть, нѣ въ того, що ще послѣдує. Въ однімъ лишь поглядѣ годятся всѣ, имено, що дотеперѣшня парламентарна бѣльшѣсть, въ котрій побѣда Чеховъ, клерикаловъ, и шляхты, польска делегація отгравала не мало-важну роль, просто пережила съ.

Ще чѣска праса въ прикрѣмъ тѣмъ положеніи умѣе якось удѣржитися въ рѣвновазѣ и бодай на око не тратить гумору, але за то въ дневникарствѣ польскѣмъ, съ выемкою оптимистичного „Сказ у“, побѣда крайного усумнѣня и апатіи даєся достерегти явне стремленіе до радикальной амѣны такъ званою красвою политикѣ. Сервилістичне подляганье командѣ въ горы не вдовольно нѣкого, противно, развѣрило здоровомыслящихъ до крайности. Чимъ бѣльшою якій дневникъ тѣшится независимостею отъ кружковъ аристократичныхъ, тымъ подѣ острѣйшу критику поддає отъ мамелюцтва скомпромитованои бѣльшѣсти „кола“ польского, тымъ бѣльшій плямы вышукує на померклѣмъ щитѣ делегаціиного сонца. Въ бракуе при тѣмъ и ѣдкою сарказму. Въ очакѣ деякихъ представителѣвъ прилюдной опиніи делегація польска представляєсь оркестрою, котрой розстроєній инструменти выдѣють самѣ диссонансы. Нѣ тамъ якои-небудь проводной здоровой гадки, нѣ системы,

нѣ программы, а справы краєвъ такъ національнѣ, якъ и экономичнѣ пущено на быстру воду, на провѣдѣние слѣпной судьбы. Отъ, до чого доборолась Галичина, въ котрій керму переняла егоистична фракція зъ „Рожаной у-лицѣ“!

Въ хаосѣ такѣмъ кождый хочѣ-бы блудный огникъ выдаєся про-то дуже яснымъ свѣтиломъ, ведучимъ до спасенія. То-жѣ и не диво, що деякія органы польской прасы, почувши про програму націоналовъ нѣмецкихъ, котрі радѣ-бы Галичину отлучити отъ прочихъ коронныхъ краєвъ Долитавщины, повитали єи съ неимѣвримъ одушевленіемъ яко корабль Ноя посередѣ пучины, вытворенои справою нафтовою. Отлученіе Галичины отъ „нѣмецкого бунду“ и надѣленіе єи становискомъ бѣльше независимымъ, съ ширшою самоуправою, представилоєся дуже ласымъ куснемъ исповѣдникамъ колишней соймової революціи. Ударено про-то въ великій дѣвѣтъ и сказано собѣ: нема другого спасенія для насъ, якъ тѣсный союзъ съ націоналами нѣмецкими.

До того въ додатокъ націоналы тѣ умѣли здесперованымъ Полякамъ заспѣвати голосочкомъ сирены! „Не панованія хочєся намъ!“ — сказано въ того табору — „але мирного розграниченія нѣмецкихъ и польскихъ впливовъ въ Австріи. Доси було такъ, що польска делегація повеле школьною нанесла нѣмецкимъ школамъ тяжкій ударъ, але за то прійшовъ день — dies irae, dies illa — коли Поляки власною рукою мусѣли выштити одинокій промыселъ своего краю въ зародѣ. Були се самѣ кривды, що выйшли зъ нѣдра парламентарной бѣльшѣсти. Нынѣ треба зъ дороги сєи завернути. Мы не Гербетовцѣвъ, не заваятѣ централь, намъ не хочєся панованія нѣмецкого въ Долитавщинѣ, мы націоналы, мы шануємо кожду національнѣсть, мы отлучимо Галичину отъ прочихъ краєвъ, а навѣтъ и Чехію територіально подѣлимо на чєскій и нѣмецкій край, тѣмъ ко нѣ одной пяди краєвъ колишней нѣмецкой „бунду“ не отступимо сляванстєву!“

Именно одной части демократичного еторонництва польского подобався проектъ націоналовъ нѣмецкихъ и они называютъ его голосомъ „projedpania“. Демократы польскіе готовѣ навѣтъ перти до зреализованія сего проекту, т.

е. стремѣтѣ до розрыву съ Чехами и еторонництвомъ Гогенварта за цѣну ширшой автономіи. Тѣмъко на нещастіе свое, демократы тѣ вабули, що въ цѣлѣй справѣ не менше важный голосъ прислуге галицкой Руси. Бєвъ неи робити рахунокъ съ націоналами нѣмецкими не можна, тымъ менше, що ширша автономія, дана Галичинѣ въ користь польского народу, приноситъ съ собою централизмъ краєвой, котрый, судячи по дотеперѣшнихъ тяжкихъ досѣдѣдахъ, выводитъ-бы лишь на користь Поляковъ, а на шкоду Русинѣвъ. Хибѣ що и до Галичины примѣнено-бы такій територіальный подѣлъ на руску и польску часть, якій націоналы нѣмецкіе провѣтуютъ для Чехіи. На то охотно годимось, але бєвъ того програма націоналовъ въ нѣчѣмъ не рѣшилась-бы отъ дотеперѣшней системы, кермованої рукою станьчикѣвъ, противно лишила-бы насъ Русинѣвъ на ласку-неласку неприклонной намъ бѣльшѣсти соймової.

По тѣй причинѣ на проектъ націоналовъ нѣмецкихъ Русины галицкіе могли-бы лишь условно пристати, т. е. загварантувавши собі въ автономичной Галичинѣ повну автономію національну, оперту або на територіальномъ подѣлѣ Галичины, або на куріальномъ устрою краєвой сойму. Тогды дѣйствѣно бодай въ нашѣмъ заукту запанувавъ-бы бѣльшій супокѣй, ладѣ, а навѣтъ добробытъ, бо по радикальнѣмъ знищенію гегемоничныхъ забаганѣвъ можна-бы силы обохъ народѣвъ сполучити до мирного экономичного труда. Однакѣжъ мимо всеї принадности такого переобразования Австріи и Галичины, зреализованіе сего проекту лежить по нашѣй думцѣ ще въ дуже далекѣмъ поли. Съ системою divide et impera не такъ легко розстатисѣ, якъ не легко и нашимъ Полякамъ арєчися забаганѣвъ гегемоничныхъ надъ народѣмъ рускимъ.

Въ справѣ руской взорцовой школы.

Якѣ мы вже доносили, бѣде п. Титѣ Будзюновскій за свои широкіе заслуги коло розвитія руской взорцовой школы въ „Народномъ Домѣ“ съ новымъ школьнымъ рокомъ перенесенный яко учитель до такои-жѣ польской школы при мужеской семинаріи учительской у Львовѣ. Наколи се не авансѣ, то певно не кара, хотя комисія противъ п. Т.

Будзюновского мала подѣ рукою такій навѣтъ матеріалъ, на основѣ котрого можна було п. Будзюновского воевѣмъ смѣло и разѣ на все усунути отъ всякой школы въ цѣлѣй державѣ. Матеріалу сего однакѣжъ не втягено до протоколу и п. министеръ просвѣты бѣде мусѣвъ о нѣмъ дѣзнаватисѣ въ коротшѣй дорѣвъ зъ меморандумѣ, котре приготавливає Выдѣлъ „Народной Радѣ“. А посѣдає Выдѣлъ „Нар. Радѣ“ щѣ и другіе важныя причины удатисѣ съ новымъ представленіемъ до п. министра, бо у Львовѣ удѣржуєсь вѣсѣтъ, що въ часѣ фєрій за процесѣ п. Будзюновского мають потерпѣти два члєны збору учительского въ руской школѣ и бути перенесенъ на провинцію, а оттакѣ и дѣятого, бо певніи людє управу руской школы хотѣтъ передати въ рускіе члѣовѣка, котрый не то до управы, але навѣтъ до ведєнія клясы въ руской школѣ воевѣмъ не квалификуєся. На управителя руской взорцовой школы має бути придѣлений п. Держипольскій. Бєтъ сє учитель низшій при мужеской семинаріи у Львовѣ, котрый передѣ своими колегами вложивъ щасливо испытъ выдѣловый вѣ математикѣ и физикѣ. Доси учивъ отъ въ семинаріи въ паралельной клясѣ кандидатѣвъ учительскихъ. Въ народной школѣ не учивъ нѣколи. Коли-жѣ теперъ п. министеръ просвѣты звѣдѣтъ звинувити у Львовѣ двѣ паралельныя клясы при семинаріи учительской, то для п. Держипольского не стало мѣсца и дѣятого зродилась гадка, ушасливити нимъ руску школу. Руского языка п. Держипольскій знає на стѣлько щѣ, прифромѣ сказавши, п. Татомирѣ, старшій учитель въ тѣй-жѣ семинаріи, т. е. говоритъ такъ красно, що кандидаты учительскіе Русины просто смѣются въ пытанѣ, ставляныхъ нимъ въ тѣмъ языкѣ. А щѣ не можна ручити, чи у п. Держипольского знанье руского языка вырѣвнєе знанью языка руского п. Татомира. Испытъ въ языка руского п. Держипольскій робивъ вправдѣ, але лишь для формы, т. е. отъ годенъ читати рускій букварѣ, де слова суть выразно акцентованѣ, але не умѣи анѣ говорить, анѣ писати по руски. И таку то силу проекту певна горетка людєй назначити до руской взорцовой школы! Того добра было-бы трохи за богато и дѣятого подносимо нынѣ прилюдно нашѣ на фактахъ опертый голосъ съ просьбою до Ёго Екєц. п. намѣстника, щѣбѣ

Въ XV-тѣ роковины литературной дѣяльности буковиньского кобзаря

Осипа Федьковича.

Въ шѣдєсѣти рокахъ повѣяло теннымъ, животворящимъ духомъ по цѣлѣй Галичинѣ и Буковинѣ. Нарѣдъ рукой, що лєдєе лишь пробудивъ до нового житя, починаєвъ вколѣхуваний таки оновими недорѣдками знову звыспляти, коли наразѣ вступила въ него нова сила: отъ охотивъ скоро и поглянувъ докола себе, одѣнавѣтъ кто єсть, почувъ овою потребу и зѣтркувавѣтъ, котрому дороговъ єму поступати потреба. Теперъ почалась сильна работа народного отродѣня. Головною задачею тои поры показалоєсь, звязати о скѣлько можна найтѣснѣйше повѣрѣный доси и занедбанный та непростѣвѣний людѣ отѣлюкій съ интеллигенцією и положить тымъ мѣтцу основу до дальшого розвою народного. Задачѣ сєи подѣнялась була головою молодѣжѣ университетска и школьна, подѣняра въ своѣмъ дѣлѣ людѣми старшими, щирими патріотами и бѣлавыми про добро народу. Дарма, що тѣи дѣставалиєсь докоры и бѣтъ чужихъ и таки отъ оновѣхъ негетамуцкихъ людєй, котрыхъ очѣи пѣрѣдѣа закрыла; дарма, що єи прозивано въ одѣлѣ и пѣсѣмъ въ одной стороны „простонародіємъ“, а зѣ другой „шѣторѣшавѣми“; молодѣжѣ не знавала на то все и робила дальше свое дѣло. Якѣ разѣ подѣ ту пору заявивъ на буковиньскомъ не-божковѣи новый гєній, що могучимъ оновимъ духомъ

додавъ новыхъ силъ до дальшой народной работы. Бувъ то Осипъ Федьковичъ, олавно звѣтний нынѣ кобзарѣ буковиньской, котрого XV-тѣ роковины литературной дѣяльности якѣ разѣ вчера обходили нашѣ родимцѣ на Буковинѣ. Давнымъ дивомъ судилоєсь ввести молодого поэта на ширшій свѣтъ члѣовѣкови, що опѣлоа выдумавши теорію „одного языка“ ставъ цѣлою силою перечити то, до чого щѣ недавно вздыхавъ, що хвалитъ и чамъ любувавъ. Богданъ Дѣдицкій, авторѣ Буй Тура и першій выдаєвъ поєвій Федьковича, жалѣвъ щѣ тогды надѣ тымъ, що межи австрійскою Русею а Украину нема тѣснѣйшой звязи, отъ видѣвъ щѣ добре, — якѣ самѣ каже въ переднѣмъ словѣ до першого выдѣна згаданныхъ поєвій — що Россія и Польша, то два „опорчѣи съ собою претендєнты до Малороссіи“, а появивъсьеь такого гєнія якѣ Федьковичъ запановио его радостєю; отъ чувъ, що цѣла Русѣ бѣде колиє могла повѣдѣчатисѣ кобзарємъ Гуцульщины. Могуча иѣснѣ Федьковича рознеслась отже скоро по цѣлѣй Галичинѣ и Буковинѣ и запановиола радостєю єсерце кождого Русина. Отъ сего часу олавѣ Федьковича ставала чимъ разѣ бѣльшою и нынѣ отъ звѣтний не тѣмъко на всю Русѣ-Украину, але его музу опѣ знали такожѣ и другіе Славяне побратимы якѣ Поляки и Сербы а навѣтъ и другіе народы. Мимо того про житѣе поэта и его литературну дѣяльнѣсть мало кому дѣщо звѣстно. Выдѣна, въ котрыхъ бодай дробѣа зѣ его житя мѣстилась, отѣдѣ нынѣ рѣдкѣ, тожѣ позволимо собі тутѣ дѣщо про его житѣе нагадати.

Осипъ Федьковичъ родивъся 1834 р. на Буковинѣ въ сѣльцѣи Сторонцѣи надѣ рѣкою Путѣльскою въ т. зв. руско-кимполонгскомѣ окрѣлѣ. Ёго мати була первѣстѣно за овѣщенникомъ Д., а повѣдѣвши выйшла за его батька, зайшлого зѣ Галичинѣ. Федьковичъ маєвъ щѣ брата Ивана, котрый своего часу бувъ депутатѣмъ, и три сестры, зѣ котрыхъ оєредуєща выйшла була за овѣщенника Т., але и скоро померла. Въ наслѣдокъ якогѣо нещастія въ родинѣ, дѣти сироты розбѣрились по свѣтѣ. Въ тѣмъ часѣ побѣшовъ бувъ Федьковичъ на Молдаву и тутѣ познакомивъсь съ нѣмецкимъ малярѣмъ Р., котрый его не тѣмъко выучивъ нѣмецкой бесѣды але и познакомивъсь съ нѣмецкою поєзією. Вплывъ сего малярѣа и его жены, про котрыхъ такѣ горячо згадує нашѣ поєтъ въ своѣмъ пѣсѣмъ до Б. Дѣдицкого, бувъ рѣшучій на дальшу его судьбу, але первѣстѣну силу поєзии зродила въ нѣмъ его старша сестричка своими невчисленными казками и народными пѣсѣнями. Поєтичну натуру поэта постигла однакѣжѣ скоро дуже прозачна судьба; его взяли 1852 до войска, зѣ отки не вернувъ ажѣ въ 1859 р. вже офицерѣмъ. Въ свѣмъ роцѣ познакомивъся Федьковичъ съ профессорѣмъ Найбаверѣмъ. Найбаверѣ, тогды профессоръ исторіи и нѣмецкого языка при черновецкой гимназіи, поєтъ, члѣовѣкъ вѣлыми образованный, дуже вѣвѣжливый и симпатичный, маєвъ того рода дарѣ, що не тѣмъко скоро знаєвъ розпѣзнати и оцѣнити правдивый талантѣ, але умѣвъ щѣ его и поддержати. Не диво отже, що мѣжѣ обома поєтами завязалась скоро тѣсна друж-

ба. Въ домѣ Найбаверѣа подѣзнаєвъ Федьковичъ съ П. Кобылянскимъ и сѣи намовивъ его писати свои поєзии на рѣднѣй мовѣ. Для него написавъ нашѣ поєтъ тогды кѣлька думѣвъ до его „Слова на Слово“ и при сѣи нагодѣ перевѣвъ имѣвъ австрійской на народный языкѣ, а додавши щѣ до него кѣлька опѣванѣвъ, казавъ все друковати и роздавъ рускимъ войкамъ. Въ 1861 р. видимо Федьковича знову у войску въ Ардалѣ въ Семиградѣи зѣ отѣи отъ переносѣєсь зѣ Б. Дѣдицкимъ. Занедужавши силно на очѣи вернувъ Федьковичъ увѣльнѣмъ зѣ войска 1863 р. до дому а одержавши малу пенсію, осѣвъ отъ въ рѣднѣмъ сѣлѣ. Въ 1864 р. по смерти его матери выбрали Федьковича гуцульскій громады своимъ заступникомъ въ комисіи сервитутѣвой, въ 1866 р. зрѣбила его громада Сторонєцка своимъ войтѣмъ а въ 1867 р. именовано его окружнымъ инспекторомъ школьныхъ. На свѣмъ новѣмъ становищи давѣвъ Федьковичъ дуже про школы, старавъсь о заведєніи въ нихъ языка руского яко выкладѣвого, и въ тѣй цѣли [выславѣвъ бувъ навѣтъ меморандумъ до тогдѣшнего министерѣтва просвѣты. Въ наслѣдокъ рѣжныхъ интригъ Федьковичъ подакувавъ за инспекторство и всякій почеоти и перенѣсѣвъ въ 1872 р. до Львова, де-якѣ самѣ каже — проживъ 14 чорныхъ мѣсѣцѣвъ а оттакѣ розчарованный вернувъ подѣ рѣдну стрѣху. Свѣобѣдна и поєтична душа буковиньского кобзарѣа не могла навъикнути до бюрократичного — що такѣ скажемо — житя львѣвскихъ Русинѣвъ; при тѣмъ Федьковичъ не любивъ вязатисѣа нѣякими конвєн-

лично зволить вглянути в ту справу і не позволив незванним шовіністам гратись з чувствами народу руского. Ми ідемо о закладі, що п. Держипольскій не годен написати диктату руского без похибок, не то учити, і надіємся, що прошене наше не буде голосом вопіючого в пустині.

Перегляд часописей.

(„Варшавскій Дневник“ о примиренні з Поляками. — Як живе Русинам в Росії?) Гр. Замойскій в своїй брошурі „Russie-Pologne“ і варшавська „Chwila“ піднесли були в останніх часах гадку примирення Поляків з народом російським, опираючи потребу такого примирення на інтерес обох народів. Обом народам мала-бъ гровити страшна кровава боротьба з заходом з боку Нїмеччини і для того належало-бъ чим скорше сполучити сили Славянщини до спільної оборони, як се колись було під Гринвальдом. Гр. Замойскій ставить однакже за умови примирення широкі концесії для народу польского, приміромъ такі, на якихъ существовало колишнє королівство польске передъ 1831 р. зъ всіми атрибутами, зъ окремимъ соймомъ, министерствами, армією і т. д. „Chwila“ обмежує желанье Поляків на гарантію суцїхъ правъ польского народу, заперуку языка і вѣри, і на рівноуправленє державне.

На оба предложєня отповѣдає урядовий „Варш. Дневник“ слѣдуюче: Ідея сполучити сили славянского свѣта противъ Европы не нова. Імператоръ Александръ І зробивъ се в рѣшучій борбѣ зъ Наполеономъ І. Однакже дѣло Александра І розвѣтлось в прахъ при вступленію Наполеона на територію російську. Нынѣ Поляки підносять на ново идею Александра І, але вдавєсь бѣльше для забезпечення власного народу передъ небезпеченствомъ германизації. „Варшавскій Дневник“ доказує Полякамъ, що въ предложенію мало щирости. Безпеченства вѣ стороны нїмецкою, каже „Днев. Варш.“, Росія боїтись не потребує. Наполеонъ І. напровадивъ на ню півмільйону армію, але народъ російскій найшовъ въ собі достаточну силу, щобъ армію ту отперти. До того небезпеченства з боку стороны Германіи єсть нынѣ фикція, розмалюваною чорними красками лишъ прасою польскою. Польща на случай примирення зъ вѣдчаности хоче стати для Росії „непреодолимою стѣною“ противъ Нїмеччини, але по думцѣ „Варш. Дневника“ стѣна така єсть дуже проблематичною стѣиною, плодомъ фантазії. Стѣна тая не устоялась противъ Наполеона І, отже і нынѣ в силу єи вѣрити годѣ. Нїмеччина в 1870 р. выступила противъ Франції зъ мільйонною армією, противъ Росії та сила далеко ще недостаточна. Поляки, коли хотять забезпечитись з боку германизації, каже „Варш. Днев.“, повинні шукати помочи в Росії а не ждати з боку Росії, щоби она в виду якогось небезпеченства шукала помочи у Поляків і старалася помириться зъ ними. В 1812 р.

помиреньє Росії зъ Поляками далось ще подумати але нынѣ вже нїякъ. На тій основѣ откидає „Варш. Дневник“ всяке примиреньє зъ російськими Поляками. — Якъ та стаття свѣдчить о великомъ самоувѣренію правительства російского в свои державні сили, такъ, по нашій гадцѣ, враджує она і систему російского правительства супротивъ тыхъ народів, котрі входять в єуставъ імперіи. На всякій случай славянского духа і такої жь любови в тій статті не добачаємо нї трохи. Любовъ та голоситься лишъ устами славянофиловъ, але в практицѣ не находять примѣненя.

Цѣкаву звѣстку подає „Русскій Курьеръ“ про житє Русинів хлѣборобів на Украинѣ. Що року, кождої весни і лѣта — пише згадана газета в 28 червня с. р. — замѣтна в полудневій Росії характеристична проява, що народъ украинскій зъ губерній Чернигівскої і Полтавскої цѣлыми масами кидає свою землю і иде на чорноморське побережє „на заробітки“. На ихъ мѣсце тигнєся знову цѣла маса дробныхъ промысловцїв і „майстрівъ“ всякого роду зъ глубокої Росії. Підъ сеї проява та повторяєся, але в противнѣмъ направленію, т. є. вѣ вертають в своєся. Русини вертають зъ Херсонщини, зъ Бессарабіи, зъ Дону, зъ Кубаньскихъ степів і витискають домів прихельцїв в лѣсної півночі. Єсть то родъ дѣйствного переселеня народів. Що такъ Украина якъ і Московщина черезъ то багато тратять, розумѣєся само собою. Заробітки на Чорномор'ї малі і зъ нихъ мало хто принесе домів заощаджену копійку, а буває і такъ, що такі „бурлаки“ промарнують і своє майно і здоров'є. Російскій переселенець витворюють знову на Украинѣ найбільше буйний елементъ. Они то були виновниками всѣхъ „жидотрепаній“ на Украинѣ, они і деморалізують мѣсцеве населенє. Де шукати за причиною сєи прояви? пытає „Русск. Кур.“ і отповѣдає на то: „Причиною єсть цѣлковита недостатка образования загального а спеціально недостатка образования професіонального посередь малорусского народу. На тѣмъ поли не зроблено в насъ доси нїчого; мы не приступили навѣть до азбуки для того, бо в насъ і шкѣлъ народныхъ нема, не то шкѣлъ промысловыхъ, а коли де-не-де дуже спорадично і суть школы, то в нихъ не кладєся нїяка вага на господарське або промысловое образование молодежи. Народъ малорусскій тратить на тѣмъ дуже багато, бѣгъ остаєся чимъ разъ бѣльше безъ заробітків а економична сила єго слабнє зъ кождимъ рокомъ чимъ разъ бѣльше; села чимъ разъ бѣльше бѣднѣють і в нихъ вкрадаєся розладъ і руїна“. Дѣйствно сумний образъ малорусского народу в богатої будтѣ-бы російскій державѣ! За то руска дитина тратить роки надъ вученємъ російского языка, зъ которого опѣся нїякого хѣсна не має.

Зъ судової салѣ.

(Дѣя меценасовъ передъ судомъ.) Жени двохъ бережаньскихъ адвокатів н-ѣ Марія Мадейко і Софія Готлибова выложили були ще в м. лютомъ с. р. до президента краевого суду у Львовѣ, бр. Шенка, приватный листъ зъ жалобою на адвоката Шеця, будтѣ-бы днѣ будучи своєюжъ жєны президентъ бережаньского суду, п. Рамского, уживає волхвхъ оспособів для позисканя собі якъ найбільше клієнтівъ і то такихъ оспособів, котрі підкопують повагу самого президента п. Рамского. В листѣ тѣмъ жалувалися они мѣжъ иншими на то, що судові воззай, канцелярїи а навѣть вишій персоналъ судовий дораджувать сторонамъ удаватися лишъ до д-ра Шеця, „бо кривиякъ п. президента все зробить“, що самъ президентъ Рамскій протегує д-ра Шеця, і що деякі урядники жалуються на моральну колізію, в яку неразъ попадають при вымѣрванію справедливости в случаяхъ, коли підкоудимыхъ боронять д-р Шеця, і т. д. Листъ той отголосавъ бар. Шенкъ президентови Рамскому до полковеня. В реляції п. Рамского було оказано, що весь сєй доносъ єсть лишъ чистимъ ошарствомъ, і то потвердили такожъ вѣ совѣтники бережаньского суду. На подставѣ тої реляції приказавъ вишій судъ краєвий прокураторія державной выточити противъ згаданимъ двоимъ панямъ карне ошѣдство за злочинство ошарства, доконане на особахъ президента Рамского і д-ра Шеця. Прокураторія не прихилила однакже до того и выточила лишъ ошѣдство за образу чести. Вышій судъ краєвий делегувавъ до переведеня сєи справы судъ золочѣвскій і днѣ 5 с. м. отбулася підъ проводомъ ад'юнкта Занька послѣднє розправа. Обжаловані меценасовѣ не явилися особисто лишъ ихъ заступникъ д-р Ретингеръ, адвокатъ зъ Кракова. Д-р Шеця боронивъ свою справу лично. Бережаньскому прокураторію заступавъ адвокатъ п. Янишевскій.

Першій свѣдокъ д-р Готлибъ (мужъ обжалованої, незаприоженный) збѣнавъ, що д-р Шеця державъ собі факторів, що забравъ заразъ по приїзді до Бережанъ вѣ карно-судовій розправѣ вѣ шести каденціяхъ. Свѣдокъ і єго товаришъ одержали лишъ по одній оборонѣ; все проче забравъ д-р Шеця. Клієнты опускали д-ра Готлиба а переходили до Шеця, бо ихъ до того намовлявано вѣ судѣ. Судові урядники експедиювали скорше справы ведені д-ромъ Ш. якъ кимъ другимъ.

Свѣд. д-р Л. Мадейскій збѣнавъ, що писарѣ п. Шеця головолапъ ко мѣбѣ, що бѣ якъ ошаркъ президента годенъ все зробити, що воззай вербували клієнтівъ до „фамиліянъ“ президента і що воззай навѣть за то плачено. Говорено в мѣбѣ такожъ о факторахъ, котрыхъ тримавъ д-р Ш. і що урядники зъ страху передъ п. Рамскимъ робили не одно для д-ра Ш., що не годилося зъ ихъ совѣстою.

Свѣдокъ Скабиньскій, дієтарій вѣ експедиції судовій вѣ Бережаняхъ збѣнавъ, що д-р Давидъ, практикантъ судовий, бувъ зарозумъ конципентомъ у д-ра Шеця і забравъ судові акты зъ експедиції до дому. Пасарѣ д-ра Готлиба, Ешштайнъ, збѣнавъ такожъ, що факторы жадѣ посылали селянъ до д-ра Шеця і казали имъ: „Иди до Шеця, у него ад'юнктъ єсть писарѣмъ“. Подѣбно збѣнавали і другі свѣдѣ селяне. Мимо того трибуналъ признавъ переведенє доказу правды недостаточнымъ і засудивъ обѣ н-ѣ меценасовѣ: п-ю Готлибову за образу президента Рамского на 3 недѣли арешту або 250 зр. кары, а п-ю Мадейкову на 4 недѣли арешту або на 300 зр. кары. Оборонецъ д-р Ретингеръ вибѣ жалобу неважнѣости і має зажадати до тої справы делегованя иншого суду поза округомъ львовского вышого суду.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЬИ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Президентомъ Шлезіи) именованый гр. Францъ Мервальдъ, дотепершій совѣтникъ двору при наѣботничствѣ вѣ Грацѣ, а єго наслѣдникомъ именованый гр. Хориньскій, совѣтникъ при краєвомъ правительствѣ вѣ Люблянѣ.

(Нова криза вѣ министерствѣ.) „Nowa Reforma“ нутє вѣстѣ, що вѣ министерствѣ вѣдѣнськомъ заносится на нову кризу і що снѣмъ разомъ прійшла-бы вѣ черга на мин. финансовъ и. Дунаевского. Вѣстѣ ту мотивує згадана газета тымъ, що справа угоды зъ Угорщиною провѣлкаєся чимъ разъ довше, якъ бы лишъ для того, що правительство не хоче теперь сєи справы залагати (очевидно вѣ надѣѣ, що другому министрови се лєкше удасться), а потому и тымъ, що противъ п. Дунаевского повстало теперь вѣя родовъ шляхты а хотѣла бы єго усунути за то, що бѣ вѣ занадто допѣвъ вѣ часѣ, коли у него явилася була депутатія чєскихъ цукроварѣв. Упавъ мин. Дунаевскій, каже „Nowa Reforma“ не потягнувѣ-бы теперь за собою кризу цѣлого кабинету, бо з боку до кабинету вѣшли пп. Гаучъ и Вакегеми, министерство гр. Тафого стало сильнѣйше якъ було передъ рокомъ.

Заграничній Державы.

Нѣмеччина. Парламентъ нѣмецкій не розпочавъ своихъ ваканцій такъ спокѣйно, якъ котрий небудь иншій вѣ той порѣ вѣ Европѣ, бо заразъ по єго закрытію наступивъ фактъ, котрый богато шуму наробивъ по вѣсѣхъ державахъ европейскихъ и справедливо звернувъ увагу вѣсѣхъ на себе. Фактъ сєй єсть прогнанє соціально демократичного посла Зингера зъ Берлина. Причиною сєго була слѣдуюча справа. Підчасъ послѣдней сєсїи парламентарной выступивъ Зингеръ дуже рѣшучо, хочъ зовѣмъ вѣ оспособѣ парламентарній, противъ поступованя полиціи, а головнѣо противъ т. зв. агентѣвъ вызывающихъ (agents provocateurs), котрыхъ полиція высылала умисно межѣ робѣтниківъ, щоби они намовляли ихъ до анархизму, а оттакъ на подставѣ доносєв тыхъ агентѣвъ арештує робѣтниківъ и робить имъ процесы. Коли Зингеръ підѣбѣ ою справу вѣ парламентѣ, выкликало то велику сензацію и зъ разу майже нѣхто не хотѣвъ тому вѣрати, а тымъ менше хотѣло признається до того правительство. Зингеръ однакже не предложивъ лишъ голословну поголовку, а подавъ дѣйствный фактъ, назвавъ агента по имени и на доказъ правды покликавъ двоухъ свѣдѣв: отояря Бернда и приватного учителя Христензена. Рѣчь малася такъ, що агентъ Ирингъ, прибравши фальшивє имя Мальовъ, вѣмшався межѣ робѣтниківъ, заохочувавъ ихъ до робленя бомбъ и выступленя зъ революверами и динамитомъ противъ правительства, а переходячи разъ зъ кѣлькама робѣтниками по при палату цѣсарску, мавъ допустити образы цѣсаря, вѣ чѣмъ такожъ и єго товаришъ робѣтники словами єго пошпирали. Ошѣся на доносєвє Иринга увязнено тыхъ робѣтниківъ за анархизмъ и образы маєстату, зроблено имъ процесъ и засуджено на вѣзницю. Коли отже Зингеръ підѣбѣ сєй фактъ и подавъ навѣть имена агента и свѣдѣв, выкликало се вѣ парламентѣ велику сензацію и не могло вже инакше обѣчати, якъ тымъ, що правительство передало цѣлу справу судову. Судъ однакже оправдавъ агента, мотивуючи єго поступованє тымъ, що то все, що бѣ говоривъ, було „бѣльше жартомъ“ оказано, а о образѣ маєстату сказано, „що то зовѣмъ не вѣмовѣрно, щоби бѣ крутивѣя перебраный за робѣтника коло цѣсарской палаты, де бы єго мѣгъ бувъ познати

ціональними звичаями, не зважає на велике мѣсто а хотѣвъ жити, якъ вѣ свободныхъ горахъ; робота при товариствѣ „Провѣта“ вызначувана и обмежувана — якъ и не могло инакше бути — звичайно якъ на замовленє, вязала єго духа; все то разомъ сталося причиною, що поєтъ чувѣ чужимъ середъ людей, що єго найбільше любила и поважала. Найбѣльшимъ мабуть щастємъ єго у Львовѣ було, коли мѣгъ на самотѣ сидѣти цѣлыми годинами та грати на лирѣ и до неї спѣвати. Онъ забавувавъ за рѣдкими сторонами а повернувши до нихъ ошѣвъ вѣ Путиловѣ. Отъ сєго часу рѣдко лишъ коли отзѣвався Федьковичъ а єго муза усмѣхнулася знову веселѣйше, ажъ коли ошѣвъ вѣ Чернівцяхъ и обнявъ редакцію „Буковини“. Зъ сєго часу появилася кѣлька єго поезій и повѣстей „Днѣстровъ кручѣ“.

Зъ давнѣйшихъ творѣвъ Федьковича, вышловшихъ окремими книжками оуть: „Поезія Іосифа Федьковича“. Частъ перва. Львовъ 1862, сѣ переднимъ словомъ Б. Дѣдицкого и автобіографією поета. Выданє єе мѣстить вѣ собі думи, сѣбѣванки, балады и оповѣданя. Єсть то первоцѣвѣтъ буквиньского кобзаря, призибранный по дорозѣ, яку бѣ вѣ сѣй порѣ переходивъ. Найбѣльше вражають вѣ єго творахъ зъ сєи поры пѣснѣ вояцкѣ. Вѣ нихъ проявився Федьковичъ нашимъ Кернеромъ, тѣлькѣмъ що єго пѣснѣ злагаѣ глубокий смутѣкъ, а то для того, бо якъ самъ каже не чувѣя вѣ своємъ станѣ щасливимъ. Що однакже найбільше характеристичнє, то єсть та резигнація, що вѣє зъ сѣхъ пѣсєв, а сѣ

якою лишъ правдивый гуцулъ — воякъ покидає рѣднѣи горы и видячи що судьба не дасть сѣ змѣнати шукає скрѣпленя вѣ рѣднѣй пѣснѣ. Онъ плаче зъ туги але сѣбѣває и покрѣпляєся пѣсєю та машєрує дальше на поле батымъ, бо така єго судьба, такий єго обовязѣкъ. На чужинѣ вѣ далекомъ краю бѣгъ нѣчкою роздумує про свои стороны, про рѣдну нєньку, про сєстру и брата, про товаришѣвъ и любовю и плаче гѣркими слєзами, бо вѣ день нема для него на то часу; бѣгъ вѣ день воякъ и вѣтѣдно гуцулови плакати та тужити якъ жѣвѣ; сѣ лишъ можна нишкомъ на вартѣ, вѣ шпигали при хорѣмъ, або вѣ ноцѣ на побѣвищѣ. Такими то являются поезіи якъ „Маршъ на Италию“, „Нѣбѣлгѣ“ (перша поезія Федьковича), „Пѣдъ Кастенадѣлевъ“, „У Веронѣ“, „Товаришѣ“, „Сонний маръ“ и другі. Не диво отже, що за такі пѣснѣ любила Федьковича вѣє єго товаришѣ; бѣгъ ихъ ними розважавъ, бѣгъ ихъ скрѣплявъ и додававъ волякою сили и ѣтваги.

Вѣ сѣй порѣ познакомлювавсѣ такожъ нашъ поєтъ близше зъ поєтами нѣмецкими Уляндомъ и Швалеромъ, а наслѣдкомъ того були переводы декотрыхъ баладъ сѣхъ поєтовъ, якъ и оригинальнѣи взятѣ до зѣ житѣ рѣдного народу, то зѣ житѣ Болгарѣ и Сербѣвъ.

Пѣзѣйше богато єго творѣвъ помѣщалося вѣ газетахъ „Вечерницѣ“, „Пива“, „Мета“ и „Правда“. Вѣ Вечерницяхъ зъ 1863 р. находѣся такожъ частина недрукованої нѣгдѣ поємы „Новобранчикъ“. Вѣ сѣхъ часописяхъ розкиненѣ такожъ и єго першѣ повѣсти и оповѣданя. Поля-

вийшій пѣзѣйше лиричній поєтъ Федьковича, а именно вѣ выданію коломыйскомъ зъ 1867 р. мають вѣже трошки слѣды музы украинской. И вѣ поезіи драматичной пробѣвавъ Федьковичъ своихъ силъ а именно написавъ бѣгъ оригинальну трагедію Довбушъ вѣ пяти дѣяхъ (вѣ трехъ рѣзныхъ выданяхъ), котру вѣ 1877 року позволено було львовѣке наѣботничцѣю представити на сценѣ але сѣ тою змѣною, що вѣ цѣломъ текствѣ буде поставлено замѣсть „Езуитъ“ — „дворскій секретарѣ“, а замѣсть „Ляхъ“ — „панъ“, а крѣмъ того повичеркувало ще деякі діалоги. Дальше звѣботный єсть вѣольный переводъ зъ Шекопира „Якъ козамъ роги приправляютъ“ и нѣгдѣ недрукованный переводъ Гамлета. Рукописи сєи послѣднѣи драмы находѣются вѣ архивѣ товариства „Провѣта“.

До найкраснѣйшихъ творѣвъ музы Федьковича належать безперечно єго повѣсти и оповѣданя а побѣчъ оповѣданъ Марка Вовчка становлять они двѣ найкраснѣйшѣ перлы вѣ нашѣй литературѣ. Вѣ повѣстяхъ и оповѣданяхъ своихъ малює Федьковичъ житѣ гуцульське сѣ вѣйма єго подробностями такъ ясно и вѣрно, що ошѣбы дѣлаючи мовъ живий виходѣтъ на явъ передъ читателемъ. Цѣлый єго артизмъ лежить однакже вѣ тѣмъ, що коротенькими чертами, однимъ запытанємъ, однимъ словомъ выливаетъ передъ читателя цѣлу душу гуцула. Щобъ правдивѣо оцѣнити великій артизмъ Федьковича треба жити ажъ межѣ гуцулами и треба ихъ такъ опѣзнати на окрѣзѣ зъ ихъ лєнными и темными сторонами якъ ихъ знає самъ

Федьковичъ. До найкраснѣйшихъ оповѣданъ належать „Люба-згуба“ и „Бєвталанє закоханє“. Сѣ послѣднє було такожъ переведєно на сербѣску мову. Декотрі зъ оповѣданъ Федьковича були такожъ помѣщенѣ вѣ польськомъ переводѣ вѣ „Kurjerъ Lwowski-мъ“ и вѣ варшавскихъ польскихъ газетахъ. Збѣрку єго оповѣданъ зъ обширными переднимъ словомъ выдавъ М. Драгомановъ вѣ Кієвѣ 1876 р.

Займаючи при „Провѣтѣ“ выдавъ Федьковичъ шѣсть книжѣчекъ, зъ котрыхъ „Фармазоны“ написанѣ сѣ незрѣвными артизмомъ. „Дванадцѣ пѣсєв до сѣ. Николи“ характеристичній тымъ, що авторъ старався вѣ нихъ сѣ пѣсєю церковною сполучити такожъ и науку.

Федьковичъ належить до нашихъ найповѣдѣтшихъ писателѣвъ и жалѣ лишъ, що самъ авторъ много своихъ творѣвъ понавѣвъ. Богато, здаєся, попропадало такожъ єго творѣвъ вѣ рукахъ чужихъ; звѣстно лишъ, що вѣ рукописахъ у людей чужихъ находѣются поємы „Новобранчикъ“ и „Дукіянь Кобилицѣ“. Богато однакже творѣвъ находѣются ще и вѣ тецѣ автора якъ мелѣдраматы „Мазєпа“, „Керманичъ“, и другі. Може бути, що и сѣ твѣры выйдутъ незадовго на свѣтъ бѣжій а поки що, жєлаємо славному и заслуженому ювилѣтовѣ, щоби ще довгѣ лѣта мѣгъ и дальше якъ доси трудитиєся для добра сѣго народу.

кождый инший агент и поздравляючи его мѣ- бы буйе здрати его передь робѣтниками. Иринга выпущено отже на волю а противъ обохъ свѣдѣвъ выточено слѣдство за фальшиву присягу и держать ихъ ще до теперъ въ арештѣ. Ся справа сталае отже причиною выгнана Зингера. Доки отже радивъ парламентъ, не можна було ужити закона о социалистахъ противъ Зингера, бо его хоронили ненарушимою посольскою и потреба его присутности въ Берлинѣ; сего сред- ства ужито ажъ по закрытѣ парламенту. Дня 1 о. м. завозвано отже Зингера до полици и тутъ оказано ему, що онъ на подѣставѣ закона о соці- алистахъ має вынестися въ проталу 48 годинъ. Зингеръ выпросивъ собі ледве часъ до ми- нувшой суботы, щобы упорядкувати свои ин- тересы. Онъ есть богатѣмъ купецъ-промыслов- цемъ и має складъ свой въ Берлинѣ. По своимъ переконаніямъ политичнымъ належавъ онъ до пар- тіи социалъ-демократовъ, не бравъ однакожъ жад- ной участи въ якихъ небудь агитаціяхъ а про- тивно, всяке лихо и всяке недовольство межъ робѣтниками старався лагодити въ законній до- розѣ. Онъ бувъ однимъ зъ першихъ, що Zalo- жили приближище для бездомнихъ въ Берлинѣ и оспомавъ часто матеріально робѣтниківъ, черезъ що мавъ у нихъ великій впливъ и значенье.

НОВИНКИ.

— Фестивъ товариства рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“ не відбува въ недѣлю зъ причини уливного до- щу въ полудне. Пѣдъ вечеръ однакожъ вышого- дилося и мимо пошудневого дощу збѣралося на- ша патріотична публіка на мѣсто фестивину въ до- шить поважнѣмъ числѣ. Щобы прибывшимъ на мѣсто не зрѣбати заводу, уряджено импровизован- ный забавы. Музика войскова 9. полку выполняла дуже добре кілька обширныхъ продукцій. Незви- чайно однакъ подобався свѣтъ хору селяньского въ Романова и хору львовского. Хоть для браку часу хору виконали тільки деякі точки програ- мы — то не можемо повѣржати, щобы не выдати о томъ власного осуду. Справдѣ гарно и старанно виконавъ селяньскій хоръ свои продукціи. Кілька разѣвъ роспочинавъ онъ свѣтати, въ цѣ- лый просторъ веранды ставало тихо, каждый жа- дно ловивъ звуки гарной мелодіи, выдубавуючо- ся зъ груди селянъ, покрытыхъ полотнянкою. Описекать не було кѣмъ и мѣры, а хоръ деякі пѣсни змуженый бувъ повторяти по кілька ра- зѣвъ. Оттутъ наглядно можъ було побачити, оскільки сырого матеріалу по селахъ та якъ гар- но можна его обробити. Мало въ насъ такихъ громадъ, котры-бы змогли повелѣчати такимъ хоромъ якъ Романовцѣ. Честъ отже управителю хору п. Бурбелю за его свѣтлоу працю, честъ и самимъ свѣтлѣмъ за ихъ невтомимый трудъ! Дай Боже, щобы хоръ розвивався ще краше, а его свѣдомъ ступали и другі хоры по селахъ! Продукціи львовского хору вышала оимъ разомъ о много лѣше, якъ коли небудъ; пѣдъ вправною управою п. О. Нижанковского тѣшити онъ го- рячою симпатією въ львовскихъ кружкахъ, та и оимъ разомъ не завелися мы въ надѣжы. Грѣм- ными описками нагороджала збѣрана публіка пре- цюзне виконанье трудныхъ продукцій хораль- ныхъ. Проча часть программы не відбулася; самъ фестивъ о невѣдомѣно програмою відбувся въ слѣдуючу недѣлю, всякій, хто радъ послухати и налюбоватися чудесною рускою пѣсню нашихъ селянъ и львовского хору а при томъ забави- ться въ оимъ кружѣ, най не злышитъ прити.

— Въ справѣ кѣмъаньской гимназіи, за котрою и нашъ посолъ, сов. Ковалевскій, такъ горячо до- поминавъ на послѣдній сесіи Рады державной, внесли селяне зъ пѣвнѣчною Буковины петицію до министра просвѣты. Петиція та, подана 53 громадами, выказуе конечно потребу заснованя нѣзшой гимназіи въ Кѣмъани.

— Руско-польска читальня завязалася въ Кѣмъани д. 1 о. м. До выдѣлу выбранъ п. Кирилъ Оку- новскій, яко голова, Рожанковскій, Маликевичъ, Гординовскій и Данчукъ. Доси выписало 37 чле- новъ. Зарядъ читальни намѣрае крѣмъ пренуме- раты часописей и заложены библиотекы устроюва- ти такожъ чтити, вечерки и товаришскы забавы.

— Красивый примѣръ. П. Алоизій Тележинскій, инженеръ и вѣститель Хѣвчанъ коло Самбора, даючи о добро своихъ селянъ заложивъ въ ослѣ- дѣ для выгоды и потребности селянъ „оѣлку гостин- ницу“ и отдавъ си пѣдъ зарядъ селянина осу- нувши передъ тымъ жидѣ въ коршмы. На хатѣ, де мѣбѣтася гостиница, выставлено вывозку съ написею рускою и польскою. Всякій потрібный то- вары не оѣме гостиница и въ оѣтѣ инде для себе побирати якъ лишь зъ „Народной Торговлѣ“. П. Тележинскій носится такожъ съ гадкою за- ложити въ Хѣвчанѣхъ приватну школу народну. Хѣвчанскій селяне оутѣ одушевляни симъ посту- пованьемъ нового вѣстителя и въ громадѣ на- стала теперь рѣшуча змѣна до лѣпшого. Такъ то повинны поступати и другі вѣстители болѣшихъ поослѣстей по селахъ, а тогды певно наставъ- бы добробыть и згода въ „краю. П. Тележинскій не лававъ значныхъ навѣтъ отратъ на разѣ че- резъ знесеные коршмы, бо знае, що даючи про- добро селянъ, дѣе и про свое вѣдѣе, а то що нынѣ отративъ вернеся ему въ десятеро.

— До жовнѣской повѣтовой Рады выбрано при допозначныхъ выборахъ зъ оѣльской куріи д-ра Сильвестра Дримака.

— Академичный сенатъ у Львовѣ уконстатувался на рѣкъ шк. 1886/7 слѣдующимъ оспособомъ: Рек- торъ д-ръ Пилипъ, его заступникомъ д-ръ Жмурко. Деканами поединныхъ факультетѣвъ выбранъ: д-ръ Бѣлинскій (правничого ф.), его заступни- комъ д-ръ Ол. Огоновскій; д-ръ Дыбовскій (фи-

лоз. г.), его заст. д-ръ Цѣселскій; д-ръ о. Па- ливода (теолог. ф.) его заступникомъ д-ръ о. Ма- зуркевичъ. Делегатами коллегіи д-ръ Радзисевскій (философ.); д-ръ Пьентакъ (правн.); д-ръ о. Фи- ларскій (теолог.). Секретаремъ университета буде д-ръ Шаховскій.

— Автономичный порядки. Зъ припоручена Выдѣлу повѣтового відбулся недавно шконтръ мѣконой ка- сы въ Скалатѣ, а шконтрующій нотаръ д-ръ Бѣ- линскій выдѣлавъ тапосъ на 1500 зр. Наслѣд- комъ того оупендовано бурмистра Челюсиньско- го и завозвано его, щобы звернувъ до касы 1000 зр. П. Челюсинскій не звернувъ однакожъ оихъ грошей мимо того, що загрожено ему кар- нымъ процесомъ. Въ Скалатѣ ставъ всемогущимъ володаремъ Конель Пикольцъ, а про порядки въ томъ мѣстѣ свѣдѣчати може слѣдующій фактъ. Де- яній раднъ заарендували консулційный додатокъ на одинъ рѣкъ. Оѣдѣла оупенено имъ чиншъ до половины и затверждено такой чиншъ на 8 лѣтъ! Друга иллюстрація зъ заходной Галичины: „Tug. Kzeszowski“ доноситъ, що въ Рясѣвъ ведутся те- перъ ажъ 3 розправы передъ судовымъ трибуна- ломъ противъ вѣйтѣвъ, обжалованныхъ о спроне- вѣренъе. Незадогомъ розпочинае же и четверта та- ка сама розправа противъ вѣйта. — Словомъ роз- ладъ и дефракціи на всѣ стороны але най- лѣше хто зъ громадъ отважиться поднести голося- противъ того, такъ заравъ робѣтъ его социалъ- отомъ и дозволяють ему хѣба въ арештѣ оправ- дувати. Добрый выдумали оспособъ!

— Испыты на богословскій выдѣлъ львовского у- ниверситету розпочалися д. 3 с. м.; д. 5 відбулся попытъ зъ права морального и церковного; дальшій испыты відбуются слѣдующимъ поряд- комъ: 9, 12, 13 и 14 с. м. зъ спеціальной до- матики; д. 16 и 17 с. м. зъ пастырского бого- словія; д. 15, 16 и 17 зъ науки библ. старого а 24, 26 и 27 с. м. зъ нового завѣта; д. 21, 22 и 23 зъ исторіи церковной, а д. 28, 29 и 30 с. м. зъ догматики фундаментальной.

— Испыты зрѣлости въ гимназіи коломийской пѣдъ проводомъ заступника инспектора, сов. о. В. Иль- ничного, оѣкнчивося д. 3 с. м. До попыту зголо- нилося 40 абитуриентѣвъ а мѣжъ тымъ 12 Русинѣвъ. Зъ Русинѣвъ зложивъ матуру съ отъзначе- ньемъ Щасный Пѣсцовскій; съ добрымъ успѣ- хомъ зложили: Илія Григорчукъ, Володимиръ Крушельницкій, Стефанъ Крушельницкій, Н. За- рицкій, Александръ Русинъ, Савчинскій и Ро- манъ Шмигельскій. Двома абитуриентамъ позво- лено поправити одинъ предметъ по ваканціяхъ; одного рѣпробовано на часъ неопаченый а одинъ зрѣбавши письменну матуру не зголоосивъ до утѣно.

— Дирекція зѣлѣзницъ державныхъ повѣдомляе, що съ днемъ 1 липня о. р. постановляеся додатокъ П до загалной тарифы особовой отъ дня 1 септя 1885 р. Въ силу того подвысшаеся цѣна бѣды I класы для поѣздѣвъ поосѣльных, особовыхъ и мѣ- шанныхъ въ той оспособѣ, що въ мѣсе до теперѣш- ния первѣстной цѣны 5 вглядно 4 и 3 кр. поби- ратися буде по 5.75, вглядно 4.75 и 3.84 кр. отъ километра. За билеты абонаментовъ въ па- чкахъ по 20, вглядно по 10 штукъ зрѣнуеся цѣ- на съ належностю за отпѣвдну оѣлѣкѣтъ би- летѣвъ поворотныхъ въ дѣтчной реляціи. Важ- нѣсть загалной тарифы розширяея симъ додѣт- комъ такожъ и на линіи Прага-Молдава, Оберни- Дукѣ-Комогау-Боденбахъ и Оссегг-Дукѣ-Лянтцѣ.

— Подяка. Звѣстий нашъ патріоты и литераты зѣ Львова Ви. пп. Омелянъ Партицкій, профе- соръ учительской семинаріи, и Евгений Олени- цкій, издавецъ руско-украинской библиотекы, дару- вали менѣ 200 книжонокъ просвѣтныхъ до роз- поряджѣния. Роздѣлишы одержанъ просвѣтнй кни- жочки межъ 18 народныхъ читаленъ въ львов- скомъ, жовковскомъ и сокальскомъ округахъ, окладая въ имени выдѣловъ тыхъ читаленъ за дарункъ лавкавымъ дѣтѣлямъ подяку. — Свѣдѣ- бѣзкій дѣя 5 липня 1886. — В. Чернецкій.

— Першу фабрику шугного масла въ Галичинѣ заложили въ Краковѣ жиды Френкель и Шмеле- кеет. Официальная назва того продукту есть „мар- гарина“. Робится онъ зъ волового лою и зъ ро- слинойной оѣлкѣ, звѣстного пѣдъ назвою „олеома- гарина“. Фабрикантъ розголоосил, що овой про- дуктъ будутъ высылати на заходъ. Де якъ де, але въ Галичинѣ така фабрика есть зовѣмъ злышнюю; она може лѣше хѣба до крихты побор- вати и такъ же нашими жидками эдиокредито- вану доброту нашего натурального масла на за- граничныхъ торгахъ.

— Археологична находна. Судовый адъюнктъ п. Козубъ выкопавъ на грунтахъ въ Сатувмаріи на Буковинѣ стрѣлу зъ поры бронзовою.

— Новинѣтъ Урушанскѣ въ Чернѣвцѣхъ, котры намѣрявъ вынестися зъ Черновець и оголоосивъ на- вѣтъ овой дѣмъ на продажъ, остаеся въ Чернѣв- цѣхъ на дальше.

— Холера ширится въ Триѣстѣ чимъ разѣ болѣ- ше. Дня 4 с. м. померъ тамъ робѣтникъ отъ зѣ- лѣзничъ а лѣкаръ оонстатували, що онъ померъ на холеру азиатскую. Родина его держатъ теперъ въ дѣмѣ контумационномъ. Д. 5 заслабъ нагло л- кийсѣ селянинъ, а перенесеный до холеричного шпиталю померъ въ кілька годинъ. Такожъ и въ Ріецѣ (Fiume) проявилося три случая холеры, зъ котрыхъ одинъ закончався смертю. Въ мѣсцевѣ- сти Сузакъ коло Ріеки бувъ такожъ одинъ слу- чай холеры. Угорске министерство справъ вну- трѣшнихъ зарядило мѣжъ иншимъ, щобы всѣ по- дорожнй, котры приѣзжать до Ріеки зъ Триесту были подданъ 3-дневной лѣкарской обсервации а рѣчи ихъ, щобы были дезинфекціонированы. Такожъ австрійское правительство робитъ що може, щобы недопустити дальшого розширеня епидеміи. Льво- вскій магистратъ наказавъ вже дезинфекцію кана-

ловъ, чистоту и порядокъ на подвѣрѣ, въ каме- нияхъ, щоденне выпрятуванье смѣта зъ каме- ния и т. д. а выконаня сего мають доглядати окремо установленъ комисіи. Въ Италіи холера забирае дуже много жертвъ. Въ мѣсцевости Ля- тино, що має 3000 жителей, западае що дня по 100 до 115 оосѣвъ на холеру. Италійске прави- тельство выслало туда ажъ 25 лѣкарѣвъ и 100 санитарныхъ живиѣрѣвъ.

— Дрѣбнѣ вѣсти. На докѣченъе церкви въ гро- мадѣ Бовшѣвъ, пов. рогатиньского, дарувавъ цѣ- саръ 100 зр., а громадѣ Козина, пов. станисла- вѣского, на рѣставацію школы 50 зр. — Про- винциалъ Бзуитѣвъ, ко. Яцковскій, бувъ д. 1 с. м. на аудіенціи у цѣсари. — Черезъ Львовъ вы- ѣхало до Америки м. м. 312 руссѣйскихъ а 299 ру- мунскихъ жидѣвъ. — У Вѣднѣ вдаривъ грѣмъ въ вежу св. Стефана и перервавъ телеграфичну комунікацію съ сигналовою стацією не ушкодивъ- ши однакожъ самой вежѣ. — Адвокатъ и заступ- никъ маршалка Рады повѣтовой въ Тернополи, д-ръ Генр. Максъ, перѣвѣся до Львова, а оубо- ститутъ прокураторіи, д-ръ М. Стефко, въ Золо- чевѣ перѣвѣся до Самбора на посаду совѣтника кр. окружного. — Вдовца по Шульце-Деличу померла страшною смертю; она згорѣла въ огни, займившѣмъ онъ отъ лампы, котру забула згасити. — Дирекція почтъ перенеола почтового контро- лѣра, Генрика Глязаревича, зъ Кракова до Льво- ва. — Въ Тернополи здезертували три драгоны: Федѣръ Мандюкъ разомъ съ своимъ конемъ, Кри- венскій и Гаврилюкъ. — Е. Вияжѣ, властитель друкѣрнй у Львовѣ, выгравъ на лѣсъ вѣдѣньской комунальной позички 200.000 зр. — Въ часѣ про- поведѣи въ костелѣ св. Духа въ Празѣ ударивъ д. 4 с. м. грѣмъ, окруживъ проповѣдающаго свяще- ника половежемъ блискавицѣ, але не ушкодивъ его зовѣмъ; здеръ лишь образъ зъ престола и стопивъ два орѣбнй лѣхтарѣ. Дѣвъ жѣнны зѣмѣли зѣ отраху.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† Юстинъ Винницкій, оѣфициалъ высшого краевого суду у Львовѣ, упокоився д. 4 с. м. въ 62 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

† Іоанъ Даниловичъ, народный учитель въ Бѣлѣцѣ шляхотской, упокоився д. 12 л. червня с. р. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Въ „Przeglądъ archeologiczny-Ńmъ“ помѣщенъ двѣ цѣкавы статьи: одна проф. д-ра Из. Шараневича пѣдъ заголовкомъ: „O rezultatachъ poszukiwań archeologicznychъ w okolicy Halicza w r. 1884 i 1885, а друга д-ра Войтѣха Лѣдушанского п. заг. „O ikonostasie w bohorodeczńskiej cerkwi“ (зѣ Скѣта манявского).

Господарство, торговля и промыслъ.

— Межнародна збѣжева торговля. Въ цѣлой май- же Европѣ выпадутъ жыва незовѣмъ користою. Сѣоты въ мѣсци червню погѣршали значно станъ засѣвѣвъ въ цѣлой австрійской монархіи, а на- слѣдкомъ олотъ дорѣднѣтъ зерна буде муошѣа конче погѣршити. Жыво пшеницѣ выпаде се- редне, а жита о много слабше. Ячмѣнь заповѣдае дуже слабе жыво, такъ що до выдатку якъ и до дорѣднѣости зерна. Овесъ въ цѣлой австр. дер- жавѣ заповѣдае богате жыво, а то оамо и куку- рудза. На Угорщинѣ розпочалися вже минушого тыждня жыва озимины. Въ Франціи и Англіи жыво буде значно слабше якъ року минушого. То само и въ Нѣмеччинѣ. Лише въ полудневой Нѣмеччинѣ рѣлнники сѣуть зъ урождаю зовѣмъ довольн. Въ Россіи олодѣвае мѣрного жыва, а на Украинѣ пшеница удалася слабо. Въ Аме- ричѣ выпало жыво средне, але все таки лучше якъ минушого року. Урядовъ выказы Сполуче- ныхъ Державъ оѣпнѣють сегорѣчне жыво на 425 миліонѣвъ бушлѣвъ пшеницѣ, коли минушо- го року збѣрано лише 325 миліонѣвъ, а въ 1884 р. 513 миліонѣвъ бушлѣвъ пшеницѣ. Въ виду отже досытъ доброго жыва въ Америцѣ, въ виду дальше, що доведъ пшеницѣ зъ Индіи до Англіи послѣдними часами значно збѣлѣшався, мы евро- пейскій рѣлнники будемъ муошѣи и оего року, такъ якъ за послѣднй два роки, дешево продавати, а на- дѣто ще мало зберемо. Цѣны збѣжа вже нынѣ опадають. Дальше обнижее курсъ збѣжа буде для австрійскихъ господарѣвъ тымъ страшнѣйше, що и такъ не зовѣмъ певнй выклады на урождай зможутъ черезъ дошу олоту ще болѣше погѣр- шити.

— Плугъ до осушуваня мокрыхъ сѣножатей. П. Д. Лукасевичъ, економъ въ Шапинцѣхъ коло Лу- жанъ, зладивъ плугъ, котры коиле на 1/2 оаянны глубокой ровы и откидае землю на оба бока. До него треба 4 пары волѣвъ. На той плугъ ста- раеся п. Д. дѣстѣти привилей.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. о. И. К. въ Гозѣвъ, Пчт. Чит. въ Яблоновѣ, о. И. К. въ Ромашѣвъ, о. Г. Громадѣ въ Копчанахъ, о. С. В. въ Козальцѣ: Прошмо о надѣоланье за- дѣлѣстей за „Дѣло“ за рѣкъ 1883. — Всч. В. Я. въ Лѣбѣвъ. За „Дѣло“ заплачено до 31 липня, за „Библ. Пов.“ до 30 вересня. — Вп. В. Стр. въ Вісоко. Дѣтокъ 10 зр. для погорѣлѣвъ Стрыя зъ выграного въ круглѣ, бувъ выказаный въ ч. 61 „Дѣла“. Нынѣ одержали мы отъ Васъ 13.50 зр. „Библ. Повѣстей“ просямо дальше, бо мы до- стала отъ Васъ 23 лютого с. р. надплату знач- ну. — О. С. И. С. Теребовля. Альбумъ зъ торѣчюи вандрѣвки не выданный доси задля браку фондѣвъ и буде выданный иновѣрно по сегорѣчѣй ван- дрѣвъ, коли призбираются фонды.

Надѣслане.

Лишь судъ лѣкарѣвъ есть мѣтродайнымъ, чи якое средство въ певныхъ случаяхъ недуги есть отпѣвдѣе чи нѣ и для того вказуемо и. пр. на выказы великого числа профессорѣвъ университетскихъ о вѣшнѣшихъ такъ загално въ уживанье швайцарскихъ пилулакъ антикари Р. Бранд- та. Они зыкали оѣбъ загалну похвалу лѣкарѣвъ и имъ завѣдачу сей препаратъ бесперечно свое вѣдѣчене розши- ренье, яке найшовъ яко пріятне, певне и нешкодливѣе сред- ство прочищающе. Дѣстѣти можна въ коробкахъ по 70 кр. въ антикахъ.

Подяка.

Сербско-православна громада въ Баналюцѣ въ Боснѣ, складас оимъ Ви. о. Щасному Саха- мону въ Комаринкахъ за безкористне выпозиче- ные моделю церковного щиросердечну подяку. *Спасоля Бабичъ, предѣдатель.*

Курсъ львовскій зъ дня 6 л. липня 1886.

	платить жадають	
	австр. валютою	безъ купу
1. Акціи за штуку.	р. кр.	р. кр.
Желѣзн. Кар. Лѣвъ. по 200 р.	188 —	191 —
„ Львов.-черв.-ло. по 200 р.	226 —	229 —
Банку тип. галиц. по 200 р.	278 —	283 —
2. Листы заст. за 100 р.		
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	101 30	102 20
„ „ „ по 4% ав.	95 50	96 75
„ „ „ по 5% ав. период.	101 30	102 30
Банку тип. галиц. 6% ав.	102 75	103 75
Листы дов. гал. банку 3% въ лѣвъ.	— —	54 —
3. Листы довѣжнй за 100 р.		
Общ. роль. кред. Заевд. для Гал.	— —	— —
и Буков. 6% львовск. въ 15 лѣтъ	— —	— —
4. Облиги за 100 р.		
Индѣмнізаціи галиц. 5% м. к.	104 70	105 70
Облиги комунальной банку кра- савого 5%	99 25	100 25
Пожички кр. зъ р. 1873 по 6%.	103 50	105 —
5. Лѣсны мѣста Кракова . .	17 —	19 —
„ „ „ Станиславова . .	26 —	28 —
6. Монеты.		
Дукатъ голландскій	5 84	5 94
цѣсарскій	5 87	5 97
Наполеондоръ	9 95	10 05
Павимперіалъ	10 28	10 38
Рубель руссѣйскій ерѣбный .	1 54	1 64
„ „ „ паперовый	1 21 1/2	1 23 1/2
100 „ марокъ нѣмецкихъ . . .	61 55	62 25
Срѣбло	— —	— —

Антика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 170—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакowanie и посылку почтою чинитися 10 кр.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближающихъ ся испытахъ въ школахъ народ- ныхъ подае до вѣдомости Свѣтл. Радѣ шкѣль- ныхъ, Вѣч. священиковѣвъ, катехитѣвъ, учителей и родичѣвъ, що книжки накла- ду товариства, призволенъ Кр. Радю Шкѣльн. на преміи для учениковъ, красно оправленъ, можна набути въ канцеларіи товариства при ул. Скарѣдовской ч. 2 по слѣдующей цѣнѣ:

Ластѣвка	20 „
Добре робѣ, добре буде	17 „
Розказы про оны природы . . .	20 „
Оповѣданя о житю св. Борноа и Глѣба .	20 „
Повѣстки для дѣтей	25 „
Сестра	15 „
Вайки	22 „
У пропастъ дорога ховзка	28 „
Зоря	22 „
Исторія Руси Ч. II	23 „
Исторія Руси Ч. III	28 „
Звѣрата шкѣднй и пожиточнй . . .	42 „
Паша, душа въ господарствѣ . . .	35 „
О користнѣмъ ужитю неужитковъ .	22 „
Де-що про здоровье	20 „
Житѣе св. Кирила и Методія . . .	22 „
Лѣнъ и конопѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Кривоприсяга	22 „
Веніаминъ Франклинъ	16 „
Молитвенникъ народный (въ звычайной оуправѣ)	20 „

въ лучшей оправѣ:

а) хребетъ полотняный и золоченый хрѣтъ зъ переду 25 кр.

б) цѣла оправа полотняна, береги зо- лоченй и золоченый хрѣтъ зъ пе- реду 35 кр.

„Зоря, безплатна учителька“ въ хоро- шѣмъ перелѣтѣ 35 „

а въ звычайномъ 20 „

Кобзаръ Т. Шевченка оправленый въ полотно и съ вызолоченымъ заго- ловкомъ 40 „

Всякій замовленя выповняють ся скоро и точно.

Якъ заводити Правды на ладъ закомар-ской Правды?

Розказавъ Данило Тянйкевичъ, духовный Зако- маря. Накладомъ „Вѣтъковщины“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Дѣстѣти можна черезъ редакцію „Вѣтъковщины“.

Ц. к. уприв. галиц. акційний

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продае по курсъ дневному

5% Листы Гипотечный
1678 26—? якъ такожъ

5% Преміовані листы Гипотечный

Поручена зъ провинціи выконує отворотною почтою безъ провизіи.

Ц. к. ген. Дирекція австр. земельнихъ державнихъ.

Выписъ зъ розкладу іхъ,
важний отъ 1 червня 1886. 1557

Приходитъ до Львова:

Поѣзды особові: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардоня, Хирова, Стрия. — О год. 4.15 зъ Звардоня, Хирова, Стрия. Гусятина, Станислава. — О год. 2.6 вь нощи зъ Гусятина, Станислава, Хирова и Стрия.

Отходить до Львова:

Поѣзды особові: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрия, Хирова, Станислава и Гусятина. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрия, Хирова, Звардоня. — О год. 12.01 вь нощи мѣняный поѣздъ до Стрия, Хирова, Станислава и Гусятина.

Приходитъ до Станислава:

Поѣзды особові: о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусятина. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардоня, Стрия. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусятина. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардоня, Львова и Стрия.

Отходить зъ Станислава:

Поѣзды особові: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрия, Львова, Звардоня. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусятина. — О год. 6.28 вечер. до Стрия, Львова, Звардоня. — О год. 6.54 вечер. до Гусятина.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТОВЪ КАВЫ
въ Раковницѣ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣчъ браны Фльориньской въ власномъ домѣ.

Выробляє рѣзніи роды цикоріи зъ матеріалу сырого красоваго власной пилатипи. Матеріалъ сырой красовой або корѣвъ цикоріи управляютъ на нашой рѣли має хемичной анализы въ лабораторіи академіи промышленно-технической въ Краковѣ далеко болѣе частей позитивныхъ и горѣхъ, властныхъ цикоріи, якъ такий самъ корѣвъ заграничный. Матеріалъ сырой доброй лѣтѣ, цикоріи мѣи ривалюзе побѣдононо съ всякими выробами заграничными того рода и має ще ту перевагу, що єсть красва и дешевѣе.

Фабрика поручає слѣдуючі роды (назвы):
Цикорію краковскую, горку, пачка округла 1/4, 1/2, 1/3 кильо.
Кава протопана французска даюча вываръ кларовый.
Кава краковская въ скринкахъ, видѣ Кракова (не Прусь)
Цикорію въ скринкахъ (конкуренційна).
Кава фигова.

Маю надѣю, що Поважаний Панъ и господинъ оцѣняючи доброту моихъ выробѣвъ, ихъ вышу вартѣсть отъ шумно рекламированныхъ фабрикѣ чужихъ, будутъ поспирати змагания подѣлать на рациональной основѣ згѣдно съ интересомъ власнымъ и красоваго промыслу.

Выробы мои можна достати въ центральной „Народной Торговли“ и си филиалъ, въ „Народныхъ Торговляхъ новѣтвыхъ“ и въ всѣхъ значительныхъ торговляхъ. (1—?)

РОБОТНИА БРОНЗОВНИЧА

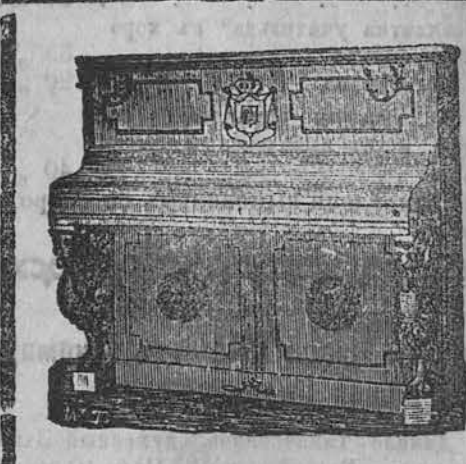
ИВАНА ВЫПАСКА

при ул. Краковской ч. 5 у Львовѣ.

Зъ причины, що некомпетентный робѣтѣ и склады подѣлываютъ позолочуванъ и покрѣблявалъ церковныхъ рѣчей, черезъ що позолочуванъ переходить черезъ другіи або и третій руки, въ нѣшу подѣланный по учасъ Веч. Духовенству свою робѣтѣю и подає до вѣдомости, що выконує всякіи направи бронзовничи, бѣтѣжуванъ, золоченъ и покрѣбляванъ поѣла жадана въ огни або гальванично и то тревало, чисто и дешево, особливо же чаѣ, що часто уживаются. Ручу за довѣрѣтѣу тревалѣсть.

Позолочуванъ чаѣ и дисковѣ коштує отъ 8 зр. до 20 зр., — позолоченъ монетраный отъ 15 зр. до 50 зр., — покрѣбленъ кадильный и лодочѣ отъ 3 зр. 50 кр. до 6 зр. 50 кр. и т. д. Робѣтѣи мои має зарѣкомъ готовый выробы церковный або также выроблює поѣла поданого взрѣди, высылаетъ на жаданъе взоры и выроблює поѣла нѣхъ докладно. Дѣкуючи за ласкавый доверѣтѣиный выгладъ поручаюся и на далѣе ласкавой памяти Веч. Духовенства, котре мене-удостоитъ своєю увагою. 1—3

Съ глубокимъ поважаньемъ **Иванъ Выпаскъ**

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Высокопоставленый отцѣ духовный уряджують при церквахъ хоры, прѣто поручаю мою **ФАБРИКУ ГАРМОННОМЪ (або ФИСТАМОННОМЪ)** до учения слѣву.

Высокопоставленный п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего выробу и може дати Высокопоставленнымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дѣже пожиточнымъ инструментѣмъ найбѣше инѣрмация.

Цѣна тѣхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Даетъ также на раты.

1661 105—? Съ поважаньемъ **ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,**
властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніумъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

ЗАВЕДЕНЬЕ РИТНИЧЕ

открыто
при улицѣ Валовѣй ч. 6.

Пріймаются замовленія на: Штампыли каучуковой и металевы, печатки до ляку, марки печатковъ, гербы, штампыли съ притискомъ, Прасы на сухій друкъ, рѣзніи Монограммы и т. д. выконуєся якъ найгустѣйше, дешевѣе якъ всюди и въ найкоротѣйшѣмъ означенѣмъ речинци.

Съ поважаньемъ **Сементъ Летцъ,** ритникъ

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломыи

поручає до высылки зъ своихъ богато и въ добрый товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино въ барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр. за литру; также дешевѣе по 70, 80 и 50 кр. (барылака зачисляется 50 кр.). Въ фляскахъ отъ 50 кр. почавши за фляшку и выше.

Мѣдъ питный славно вѣтѣного выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 фляшки 45 кр.

Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышени цѣны.

Чай-выѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Одеждъ найбѣше есенія по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру даєтъ 30 литрѣвъ воды мягкой, чтобы достати одеждъ вычайный, прѣмный и сильныи).

Свѣтло звычайное просто зъ фабрики въ скринкахъ почавши отъ 30 кильо, 1-я по 44 зр. 2-я 86 зр. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Ароло“ по 100 зр. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту.

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за кильограмъ.

Свѣтло съ вытисками и красными оздобами рѣзной величавы, почавши отъ 3-фунтовыхъ до малыхъ шѣтокъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта.

Горѣвки рѣзной рода. Сливки угорскіи, повилла, горѣхъ волокой и турекіи, миндалы, розинки, финги, дактиль, аранжины, сардини русскіи и т. д.

Косы и серпы.
Косы 7-ручковой волокой по 36 кр.; 7 1/2 ручковой довшіи по 40 кр.; 7-ручковой волокой бравованіи по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

На продажѣ.

Въ Вербовѣ єсть на продажѣ 41 морговѣ поля вразѣ отъ будынками господарскими за дѣже дешевѣе цѣну. Зголосуватися до п. Адольфа Котлярекого въ Подгайцахъ, почта въ мѣсто. 1691 3—4

Найдешевѣе руске литературне издаваннѣе „Руско-украинска Библиотека Евгения Оленичкова“ выхѣдитъ у Льво въ почавши отъ 1-го грудня р. 1884.

Доєи выѣшли 14 выпусковъ, обнимающихъ слѣдующій литературный матеріалъ:

1. Запорожскіи, оповѣданье Ивана Ноча, Лавинскаго 10 кр.
2. Соний мары молодого питомца, оповѣданье В. Барвильскаго 10 кр.
- 3—4. Оповѣданья Олексія Стороженка (Серія перша) первѣство 20 кр. по вышеченію економическихъ частей 10 кр.
5. Prima Vega, поэзия Юліи Шнайдеръ 10 кр.
6. Оповѣданья Д. Мордовцева 10 кр.
- 7—10. Юрій Горовенко, повѣсть Красюченка 40 кр.
11. Въ Карпатахъ, Ив. Нечуя Левицкого, цѣна 10 кр.
12. Галичскіи образки, Ив. Франка, серия 1, цѣна 10 кр.
13. Лихій день, Григорія Григоріевича, цѣна 10 кр.
14. Поетичный творы Стефана Руданьскаго 10 кр.

Предлачуванати можна на болѣе число вышеченныхъ наразѣ, пересылкою отпѣдѣтѣи кюто (1 або 2 зр.) на руки выдѣлѣи (ул. Словацкого ч. 6). Замовляти можна также поодинокій выпускъ, додаючи за поодинокій выпускъ 2 кр., а за поодѣланный 5 кр. на оплату порта.

Медицинскій мыла

MAX FANTA

Einhorn - Apotheke
P R A G.

Выпробованіи и порученіи дѣкарями.

Фанты мыла ихтиолове, противъ червоности лица, носа, бургундского (Rosacea Asne), свербячѣи лишаѣвъ; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанскѣе мыло (мыло рутевѣе) противъ сифилису и пасожитѣвъ 1/4, штуки 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гѣстченѣе и ревматичнѣе выпробованіи и скорой силы. Цѣна 1 зр. — Мыло зъ мази противъ коросты, луски, потѣющихъ ногѣи и т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицериново, лекше, для дамѣи и дѣтей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекційне 35 кр. — Мыло сѣркове противъ угрѣвъ, веснянокъ и нашкодныхъ высыпокъ, 35 кр. — Мыло жѣтѣе противъ лусокъ на головахъ и на подѣишенѣе нашкобка, 35 кр. — Мыло жѣтѣе на волосѣе, 35 кр. — Мыло въ вѣлѣи ожигляюще системѣи нервной, 35 кр. — Мыло глицериново, найбѣше мыло туалетное 25 кр. — Мыло бензовѣе на посѣданье шкѣры 40 кр. — Мыло вазелиново цѣна 40 кр. прѣятне до щоденного ужитку. — Мыло мазево-сѣркове противъ упорныхъ недугѣи шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксовѣе противъ нечистоты нашкобка, веснянокъ, остудѣи, цѣна 35 кр. — Мыло камфоровѣе на отмороженѣе, посѣданьеи рукѣи и т. д., цѣна 35 кр. — Мыло нафтолеве противъ всякого рода недугѣи шкѣры, цѣна 50 кр. 1582 19—52

Можна достати въ всѣхъ аптекахъ у Львовѣ: въ аптеки „д-ра Кароля Миколиша и ант. Зигм. Рукера; въ Борщевѣ: ант. М. Нѣмеческого; въ Долинѣ: ант. І. М. Фрауенфельдера; въ Ясѣ: ант. Ромуальда Пальха; въ Краковѣ: ант. Е. Штокмара, Е. Радлера, Ф. Гралевского, Іос. Франчицкого и въ ант. Конст. Вишневекого; въ Краковѣ: ант. А. Сѣленского; въ Рѣшевѣ: ант. А. Карпичьского; въ Солотвинѣ: ант. І. Годоли; въ Старѣмъ Савчи: ант. А. Карпичьского; въ Тарновѣ: ант. І. Рѣда; въ Войничѣ: ант. Кароля Нодокосини; въ Збѣражи: ант. І. Круга; Броды: ант. М. Редеръ.

Два медалѣи и дипломъ гоноровый на выставѣхъ красовыхъ.

І. Н. СПОЖАРСКІЙ

рукавичникъ и бандажистъ
у Львовѣ, при улицѣ Галичской подѣ ч. 20.

Рукавички ручной работы власного выробу зъ добрыхъ шкѣрокъ glasses, дуахъ-хитъ, сервѣвыхъ, козловыхъ, оленевыхъ, поодинокій шити и сѣбноваый. Гарантируєи оленевыи противъ ревматизму. Наматаны оленевыи до кѣиной бѣды. Простирала досовыи и оленевыи. Подушки сѣяновыи и арховыи. Торбы подорожний. Бандажѣи ругатуровыи и пушковыхъ. Полясы на животѣи и оспѣвачѣи.

Сусепзоріи.
Панчоки эластичный на корчѣи жилы.
Подушки гуми-эластичный рѣзныхъ фасонѣи.
Обойчики для свѣщенниковъ.
Краватки и шалики мужескыи, найновѣйшійи.
Шляпки поковѣи и подорожний.
Шлейки гуми-эластичный и матеріалъный въ великомъ выборѣ, найновѣйшійи.
Корсеты парнокыи въ великомъ выборѣ.
Рематка на выпуклыи лопатки.

Рукавички выроблюєи на замовленѣе найпарѣдѣйшійи поѣла новѣйшихъ парискыхъ взрѣдѣи, якъ также опираваюи подушки гѣстованый гладко або въ бѣзѣи, поѣла найновѣйшого гуту. 1687 4—6

Поручаю П. Т. Публицѣи артикулы въ родахъ добрыхъ, по нынѣшнихъ цѣнахъ.

Замовленія высылаются отворотною почтою.

ЛЯРНІА ДЗВОНОВЪ

АНТОНІА СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и станція желѣзницѣи тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фармѣ „Ивана и сына Серафина“ „Лярию дзвонѣвъ“ въ Калуши, отзачену сѣбѣинымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и призначенъмъ на выставѣи тов. им. Качковскаго въ Коломыи (якъ о томъ своего чаю газетѣи доносила, — маю и теперь на складѣи готовый дзвонѣи, выконую скоро замовленія и пріймаю отарѣи або ушкоджѣи дзвонѣи до переливанѣи за дѣже умѣрковану цѣну.

Дѣкуючи воимѣи Вп. приходлянкамъ и фундаторамъ за воѣ дотеперѣшній замовленія въ давнѣйшійи спѣлнѣи а теперь моѣи власной дзвонѣи прѣшу е ласкавый замовленія такъ на поодинокій новыи дзвонѣи якъ и на цѣлѣи группы. За тревалѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣи ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣи. 1572 10—24

Съ глубокимъ поважаньемъ **Антоній Серафинъ.**

ОДИНОКО ВЫКЛЮЧНЫЙ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ТАПЕТЪ

поручає зѣвѣстна фирма

І. ЭРГЕНСА

у Львовѣ подѣи ч. 4 улицѣи Собѣского

великій выборъ найновѣйшихъ тапетѣи зъ перворядныхъ фабрикѣи французскихъ, английскихъ, американскихъ и чѣскихъ въ цѣнахъ дѣже умѣрѣиныхъ.

Прѣбки обймающыи болѣе якъ 3000 взорѣвъ тапетѣи находячися на складѣи съ означенъмъ ихъ цѣны, высылаетъ на жѣдѣе завѣзванѣе. 1673 5—6

Признану загально найлучшу

Масу до запускаи поѣдлотѣи

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1681 77—0

Перепродующимъ даємо отпѣдѣиный рабѣтѣи.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадѣи зъ моихъ конкурѣнтѣи не въ силѣи продавати готову або робѣтѣи одѣжѣи для мужчицѣи и хлопцѣи зъ матеріи красовыхъ и заграничныхъ такъ дешевѣе, якъ я. Поручаю моѣи богатый складъ также 1656 Веч. Духовенству. 9—?

Замовленія въ мѣстои и въ провинціи выконуютоя точно и рѣтельно. На жаданѣе высылаетъ взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжѣи гуртомъ и поодѣи.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВНИКЪ

Л. ЧИНЬСКОГО

въ Ярославлѣ

уеуаєе всякій недуги органу травленѣи.

Свѣдоутоѣ: Дѣже радо прихѣдитѣи мѣи посвѣдѣи, що Вашѣи „Медовникъ гигиеничный“ уживаюся зъ добрымъ успѣхомъ, яко средство побуждающе травленѣе и лагодне въпорѣжѣиенѣе у особѣи страдающихъ на застой въ органахъ живѣотныхъ. Горничѣи д-ръ Кароль Бѣльчикъ.

Цѣна за штуку 20 кр.

Можна набѣуги у всѣхъ аптекахъ и торговляхъ. 1603 21—50

Хемична лабораторія

антикаря и хеміи судового

А. МУССІЯ

у Львовѣ

при улицѣ Кароля Людвика ч. 7

поручає власный выробы

Воду кольонѣску, лѣшну отъ загравиной по 50 и 30 кр. за флякѣи.

Перфумы въ рѣзныхъ возможныхъ запахахъ отъ 15 кр. до 2 зр.

Мыло зъ дѣгтои противъ всякихъ опарѣвъ нашкодныхъ 30 кр.

Ефелидину, специальное средство на веснянки плямы на лицѣи 70 кр.

Нудры до линѣи и чисту мучку рижѣву корѣица по 15, 25, 50 кр. и 1 зр.

Мыла глицериновыи и туалетовыи почавши отъ 10 кр. — далѣе:

Воду до устѣи, порошокъ до зубѣи, воду ативѣску до волосѣи, кадило комнатное, церковное и всякій выѣи власной выробыи мѣотѣиной въ цѣнахъ, котрыи на жаданѣе франко высылаетъ.

Замовленія въ провинціи выконуются отворотною почтою. 1663 6—10

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЪ

Львовѣ, ул. Галицка ч. 16

поручає дѣже дешевѣе:

Всѣякий выробыи рукавичный

Бѣльѣе мужескѣе

Краватки, спѣинки, шлейки, палицѣи, парасолѣи, кальшѣи и т. д.

Куфры, торбы

и всѣякий приборѣи до подорожи.

Товары галантерейный,
потребыи туалетовыи,
СКЛАДЪ БРИТОВЪ

правдивыхъ швейцарскихъ и англійскихъ. 6—10

Замовленія залагоджуютоя отворотною почтою.

„Малый катехизъ музыки“ и „Рускій Спѣваникъ“.

Чаѣи теоретична и практична, поѣдручничныи сѣбѣу для учителя и учениковъ можна достати у о. В. Матюка въ Львѣи почта Нарѣль по цѣнѣи 65 кр., съ пересылкою почтовою. Тамъ-же можна ще также достати квартеты „Воинѣи“ въ цѣнѣи 1.50 зр., съ пересылкою почтовою 1.60 зр. 4—?

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ въ Вторникъ, Четвергъ и Суботы кромѣ русскихъ святыхъ о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Объявленія принимаются по цѣнѣ 6 кр. въ одно оторочки печатной, въ рубр. „Надбѣла“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатанной вольны отъ порта. Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Адм. администрація „Дѣла“. У Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевско-Старина“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замка въ Одессѣ Дерибасовская уд. д. Радла 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: въ цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на полъ року . . 2-50 ар. на полъ року . . 2-50 р. Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на полъ року . . 7-50 ар. на чверть року . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) липня починається III. чверть року сегоднѣшного видавництва „Дѣла“ и „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Просимо поспорити съ присылкою залегностей и дальшою предплатою, щоби въ експедиціи не потребовало послѣдовати перерва!

Ново приступаючій Вп. предплатники „Библиотека найзнам. повѣстей“ одстанутъ даромъ початокъ зачатой повѣсти П. Тургенева „Батьки и сыны“.

Мале Memento.

Въ кількохъ числахъ „Дѣла“ высказали мы мнѣнне, що въ нашій Долитавщинѣ підготовляються поволи певні зміни въ системѣ внутрешньої управы. Именованье новыхъ двоихъ министровъ въ поз. парламентарного круга, вѣсти о димисіи министра финансовъ, обсаженье президентуръ краевыхъ Нѣмцями, — все то есть дуже явнымъ прогностикомъ, що кабинетъ гр. Тафогго высвободжує рѣшучо въ подѣ впливѣ дотепершньої болѣшности Рады державной, а въ недалекой будущности може и захоче рѣшучо перехилитись на иншу сторону. Якъ колись безвзглядный централизмъ въ користи элементу нѣмецкого, такъ нынѣ заинавгурована федерація коронныхъ краѣвъ, однакъ съ форитованьемъ лишь деякихъ славянскихъ народѣвъ — обѣ системы показались средствами не ведучими до головної цѣли, т. е. скрѣпленія идеи державной австрійской съ уваженьемъ духовыхъ и экономичныхъ потребъ не только краѣвъ коронныхъ, але и всѣхъ народѣвъ австрійскихъ.

Нынѣшня болѣшность парламентарна въ Радѣ державной не доживе мабуть сѣшної сесіи. Она показала дуже мертвою и безъ всякой инициативы нѣ то до „помирена“ поодинокихъ австрійскихъ народностей нѣ до поправки экономичного быту державы. На сѣхъ двоихъ поляхъ нѣхто не годенъ дослѣдити нѣ найменшихъ, найдрѣбнѣйшихъ успѣховъ. Все лишилось, якъ бувало, именно у насъ, а въ Чехіи съ тою рѣвничею, що элементъ славянскій виває крыху переваги, але меншости нѣмецкой не вдоволивъ.

Що идея державна не скрѣпилася, вина спочиває въ укритыхъ стремленяхъ верховодящихъ сторонницѣхъ національных до певного рода сепаратизму. Каждому хочеш наслѣдувати автономичный устрѣй короны св. Стефана. Чехи стремять до повного узаванья своихъ историчныхъ правъ, галицкій германичѣйшій добавчутокъ спасеня для себе въ отлученно Галичинѣ отъ Долитавщины. Побѣдъ того выринає тилево вѣстна Ягайлоньска идея, мутна, якъ мутнѣ головы, що еи выгрѣли. А каждому въ сѣхъ національныхъ верховодящихъ сторонницѣхъ забагаєся гегемоніи у себе дома, черезъ що знову спинаєся радикально ереализованье вывѣшеной программы: помиренье народѣвъ. Национальный сепаратизмъ и такой-же егоизмъ суть отже побѣдѣ мертвоты духовой головными причинами, що дотепершняя болѣшность парламентарна тратить землю подѣ ногами.

На той тематѣ и пише монахійска „Allg. Ztg.“ въ 7 липня. „О Австріи и въ самѣй Австріи говорится всюды дуже богато — пише сѣй звичайно добре поинформованный органъ — але мало хто знає основно отношеня сѣя старон державы. Национальный проводирѣй сто разѣвъ мають на устахъ свою народность, а про Австрію вгадуютъ лишь отъ нехоти. Мають они случайно болѣшность и суть они при власти, то завлаляются австрійцами лишь до половины; суть они въ меншости, то ворогуютъ противъ Австріи. Мадире не хотять и слухати про якусь монархію австрійскую а делегаціи не нараджаютъ навѣтъ спѣшно, а мимо того на ихъ нещастье висѣитъ надъ ними марою такі „державы“ и не дає имъ довер-

шити свои центрифугальныи наміреня. Австрія похожа на шестѣрню. Отъ часу до часу пробуетъ острѣйшій конь скочити въ бѣкъ, але такъ якъ не у всѣхъ есть одно национальное стремленье, то прочіи конѣ въ шестѣрнѣ не идуть за нимъ, вдержують его, утомлять, ажъ поки ослабленный не верне назадъ до дышли. Австрія посѣдає въ собѣ спинающую силу для всякого сепаратизму. Наколи однакъ жадна складова еи часть не може достигти своего идеалу, то всюды пануетъ недоволенье“.

Звѣлюстровавши сими короткими словами дуже вѣрно внутрѣшній отношеня нашою державы, переходить авторъ статьи до иллюстраціи еи досыть сумныхъ экономичныхъ обставинъ. По его думцѣ, Австрія мало выкористала для себе двадцать-лѣтний миръ, а нынѣшня еи финансовая система не дає поруки на экономичный успѣхъ. Угорщина именно впливає дуже некористно на экономичный справы Долитавщины. Система высокаго оподаткованья не конче отповѣдає продуктивнымъ силамъ и т. д. Всѣхъ чорныхъ красокъ сѣи иллюстраціи годѣ намъ навѣтъ вѣрно репродукувати.

Въ концѣ статьи звертаєся авторъ до оцѣненя фактовъ, довершенихъ въ послѣдній сесіи Рады державной и каже: „Въ Австріи рѣшаютъ все Мадире съ шкодою для Долитавщины, хотя ледви третину державныхъ выдатковъ самѣ покрываютъ. До того при що десять-лѣтнихъ „угодахъ“ умѣють они спѣшно политику торговельну и законы о безвоссредныхъ податкахъ для себе якъ наиболѣе выкористувати. Въ Долитавщинѣ отгравають знову ту саму роль Поляки, т. е. они рѣшаютъ о законахъ, котрі ихъ самыхъ лишь мало дотыкають. А рѣшеня такі, якъ примѣромъ екаванши въ справѣ нафтовой, западають неравъ въ чисто партійныхъ мотивѣхъ безъ взгляду навѣтъ на ихъ власну господарку краеву. Дѣйстно управляютъ нынѣ Австрію двѣ меншости: мадарекіи и польскіи политикѣвъ, котрі выйшли переважно въ болѣшихъ послѣдствіяхъ. И хотя бы имъ хто признавалъ вручнѣсть въ тактицѣ политичной, то въ господарекіи и финансовыхъ справахъ сѣго признали имъ не можна. Въ Австріи маємо теперь Радѣ державну, соймъ угорекій, двѣ делегаціи, множество соймѣвъ краевыхъ, множество радѣ повѣтовыхъ и громадскихъ, отже повно конституціонализму. Бѣсмы до того такъ щасливый, що посѣдаємо 2500 послѣвъ безъ тайныхъ совѣтчиковъ, але наиболѣе оподаткованныи жители, Нѣмцѣ, котрі матеріальну машину державы удержують въ руху, суть нынѣ безъ рѣшучого влѣянна на законодательство“.

Зъ статьи сѣи видко, що она писана именно въ интересѣ Нѣмцѣвъ австрійскихъ, але поминувши се, дає она не лишь досыть вѣрный образъ фактичного угрупованья нашихъ отношенъ внутреннихъ, але повинна заразомъ послужити вывѣшнымъ кермующимъ болѣшностямъ парламентарнымъ, такъ державнымъ якъ и краевымъ, именно галицкимъ вamentо, що въ дотепершнюю хибную дорогу належить чимъ-скорше вѣйти. Инакше — роль ихъ скѣнчится скорше, якъ самѣ може думаютъ. Нѣ край не высказъ нѣчого подѣ взглядомъ экономичнымъ — наколи что грубо не страиває — нѣ Русины, а навѣтъ нѣ народъ польскій не суть задоволенъ въ роботѣ делегаціи, котра була зовсѣмъ безпродуктивна. Наколи-бъ оттакъ керма сорава державныхъ мала по тѣмъ всѣмъ перейти въ руки нѣмцѣвъ австрійскихъ а почалась реакція централистично-нѣмецка, то вся вина буде спочивати на делегаціяхъ польскій и чешскій. Чи выгода для сѣихъ двоихъ делегаціи констеляція верне колись, або чи скоро верне, можна дуже сумнѣватись въ виду тыхъ системъ державныхъ, якѣ практикуются въ двоихъ сущестующихъ монархіяхъ. Австрія есть на дорожѣхъ помощи своимъ народамъ славянскимъ, але самѣ Славяне безъ вины Русинѣвъ, стараются,

може и безъ самовѣжия а въ партійной слѣпотѣ, вести еи въ сѣго трупъ. Мы Русины мало при тѣмъ стратимо, бо и при тепершней системѣ нѣчого не высказали, але стоячи на славянскѣмъ становищи и намъ було-бъ жаль, що близші до насъ загребались власными руками.

Станъ выимковый.

„Es ist etwas faul im Staate Dänemark“ — щось посповалося въ нашій, Богомъ забытой Галичинѣ а що и де не трудно отгадати, коли розглянемося ближе и зберемо до купы поодинокіи факты, якѣ въ послѣднихъ часахъ чимъ разѣ частѣйше стали проявлять.

Поминаємо тутъ вже загальну экономичну руину нашего краю, еи знає и чувъ каждый дуже добре, бо нема у насъ нѣякой версты въ сусѣльности, котра-бы не стогнала тяжко подѣ тягаромъ всѣлякого рода бѣды та нужды; на око адавалось-бы навѣтъ, що край вѣбравъ всѣ силы, що сполучаются всѣ чинники до спѣльного дѣланья, щоби рагувати край отъ остаточной руины. Но еи якъ кажемо адвѣсь лишь на око, въ дѣйственности же запанувавъ лишь одинъ величезный хаосъ, настало замѣшанье, середѣ которого, якъ звичайно въ часахъ загальнои экономичной руины, добуваются на верхъ найпоганѣйшіи элементы, выходятъ на явъ найнебезпечнѣйшіи пристрастия, користають люде двоячнаго характера и своимъ поступованьемъ доводятъ сусѣльность до крайности и выкалываютъ оттакъ дуже сумный катастрофы.

Ще сумнѣйше представляєся рѣчь тогды, коли такой загальный роветрѣй запанує середѣ тыхъ, котрыхъ обовязкомъ есть стеречь сусѣльность отъ всякого лиха, въ котрыхъ руки вложена власть розсѣлдити причину злого, усунути еи и въ такой способъ завадегдѣ отклонити то зло, що закоренившисъ разѣ ширится якъ та заразлива хвороба чимъ разѣ дальше и точаьтъ здоровый организмъ сусѣльности. Що и въ сѣихъ лише що наведеныхъ сферахъ запанувавъ такожъ такой загальный роветрѣй и неладѣ, можуть послужити хочъ-бы тѣ численныи дефракціи гроша публичного та господарка въ нашихъ громадахъ, яка примѣромъ показавася знову недавно въ Калуши, Скалатѣ и въ другихъ мѣстѣхъ; загадкове щезненье публичного гроша въ Кутахъ, котре ще и доси не выслѣжено и ледве чи коли вже выйде на явъ; подобный прояви и въ захѣдной Галичинѣ н. пр. въ Рышевѣ ажъ три разѣвъ процессы войтѣвъ о сиропенѣренъ и т. д. А кѣлько то есть такихъ фактовъ, котрыхъ тяжко вытягнути на верхъ, бо тѣ, котрыхъ належало-бъ потягнути до отвѣчалности, держатся крѣпко за руки и уживають всякого терроризму, щоби лишь удержатись на верху и ловити дальше рыбу въ водѣ, котру таки самѣ каламутять! Ярке свѣтло кикуєтъ на нашѣ отношеня такожъ и недавно отбувшійся въ Золочевѣ процессъ адвокатскій, Покравскій газеты, а особливо „Pester Lloyd“, подхопили его съ великою радостею, бо мають случайность показати свѣтови: отъ дивѣтсѣя, що дѣсѣ въ Галичинѣ; дивѣтсѣя, якѣ тамъ порядки. Польска праса еи обуреньемъ кинулась на таке выступленье покравскихъ газетъ и закидає имъ тенденційну злобу, але сама и не востановилася надъ тѣмъ, чи то дѣйстно не яке signum temporis, що люде, котрі прецѣ потратили бы заступати свою справу и не выгали-бы рѣчей, котрыхъ фактично нема, жадають ажъ делегованя суду пова округомъ высшего суду львовского. А для чего то все? Для того, бо рѣчь иде о якомъ-то тамъ „фамиліантѣ“ высокого достойника. Привата зачинає отже чимъ разѣ болѣшу отгравати роль въ житіи публичномъ. А сѣи и другій примѣръ: у Львовѣ есть прилюдно тайною, що въ вѣстной аферѣ д-ра Яцковского попри иншу

рѣчь грає непослѣдну роль такожъ „фамиліантѣ“ якомъ-то достойника. Куды отже не поглянемо, всюды особистый интересъ и „фамилія“ берутъ верхъ надъ справами публичными. Въ делегаціи до Рады державной „фамилія“, въ Соймѣ „фамилія“, въ Выдѣлѣ краевѣмъ „кузины“, въ урядахъ помѣщичихъ и автономичныхъ такъ само и т. д. Не було-бы то впрѣчѣмъ нѣчого злого и дивного, але якъ бы передовсѣмъ пильнувалося справы публичной, якъ бы не посвящалось загальнои интересу интересамъ приватнымъ, якъ бы на оцѣ малося справу а не особу. До той приваты долучаєся у насъ ще шовинистичный патриотизмъ. Придугътѣ якѣ небудь выборы чи то до рады громадской, чи повѣтовой, чи до Союму або Рады державной, то „интересъ особистый“, „фамилія“ и „шовинизмъ“ подають собѣ руку и въ того выходятъ оттакъ, що фарисей и лицемеры, люде дуже непевного характера а часто навѣтъ и подѣрволю кондуиты выходятъ на верхъ, займають виднѣ становиска, выкористують ихъ въ своихъ цѣляхъ и роумѣсь протегуютъ тыхъ, що имъ помагали въ ихъ стремленяхъ. Теперь ровпочинаєся подѣ покровомъ могучихъ робота тиха, робота тайна, а щоби борони Боже не вышло что небудь на явъ, починає дѣйствовать цѣлый аппаратъ повакулисовыхъ интригъ и махинацій.

Таки то отношеня зродили у насъ фактичный станъ выимковый. Ревизіи и арештованя станули у насъ на сѣрядку дневномъ, бо на лихо, котре зовсѣмъ въ чѣмъ иншѣмъ лежить, есть у насъ лишь одинъ лѣкъ: полиція, жандармы, арешты. Свобода дискусіи надъ справами загальными, хочъ заваженена законами, нынѣ фактично устает. Досыть, щоби хтось порушивъ лишь яку небудь справу публичну, чи то громадску, чи повѣтову, чи яку небудь иншу, а почувъ о тѣмъ другій, що въ нечистого дѣла хоче заразъ зворѣити капиталъ, такъ и заразъ поспѣлается заважанья, протоколы, ревизіи, арештованя и всякіи роды мѣръ, якѣ навѣтъ деінде рѣдко хочъбы и тогды практикуются, коли заведено станъ выимковый. Най вѣдѣея двоихъ сусѣдѣвъ и читають собѣ газету, що перейшла цензуру, дивись — вже небезпеченство чи хто не зворѣитъ доносъ и чи оттакъ не станутъ людеи тягати на всѣ стороны. Ба ще болѣше; нынѣ у насъ навѣтъ почтова корреспонденція не конче есть безпечна а декотріи уряды почтовѣ перемѣнялись мовъ-бы въ експозитуры полиційныи, хотя сѣ певно не сталося за вѣдомостею тыхъ, до котрыхъ сѣ властиво належало-бы. Не давно бувъ такой фактъ, таки недалеко Львова: одинъ учитель записує собѣ книжку и высылаетъ письмо на почту. За кѣлька днѣвъ дѣстаетъ заважанье до суду, де въ его оцахъ отвирають листъ (добре что хочъ ще только выгладѣвъ), въ листѣ не знаходять, ровумѣсь, нѣчого небезпечного, але мимо того вѣдѣитъ ревизіи до него до дому и его тягають по кѣлька разѣвъ до суду. Якимъ чиномъ могло сѣ статися, пытали мы того учителя? Отповѣдь була: „Хтось мѣнѣ прислужився.“ Якъ бы у насъ була бодай независима праса, котра-бы такѣ яркіи факты прилюдно подносила и патувала людеи, що кинулись до такъ поганого ремѣсла, то бодай въ той способъ можна-бы влому хочъ трохи зарадити. Але що жъ? Въ найлѣпшѣмъ случаю праса краєва промовчуетъ такѣ факты, або таки попросту выкористує ихъ въ своихъ цѣляхъ партійныхъ, якъ н. пр. недавну справу Добровольцку.

Недавно подали мы вѣстку про арештованя въ Жабѣю и навели причину сѣихъ арештованъ посядѣ удрѣною корреспонденціи. Вѣстѣю занотувавъ лишь „Kur. Lwowski“ яко щось звичайного, нѣбы яку бурду уличну, а „Dziennik Polski“ повторивъ еи и накрутивъ по своему. Нѣ „Дѣло“ не казало, что передѣ тѣмъ не було въ Жабѣю „podziętych socialistycznych“ —

въ чого випливало бы, що тепер суть. Мы кажемо нынѣ рѣшучо: въ Жабѣю не було и нема соціалістѣвъ та анархістѣвъ; темный гуцульскій народъ навѣтъ не въ силѣ ихъ собѣ выобразити, а дѣются тамъ рѣчи вовсѣмъ иншою натуры, на котрій вышшй власти краєвъ и политичнй повиннй бы вже були давно вернути свою увагу. Соціалісты не вѣдали-бы въ депутаціи по всѣхъ инстанціяхъ, не шукали-бы съ повнымъ довѣремъ помочи въ судѣ окружномъ, у маршалка краєвого, у намѣстника и не важились бы стѣвати ажъ передъ престоломъ Его Вел. Цѣсаря! А треба знати, що три депутаты жабѣвскіе мусѣли перекрадатись, каждый зъ особна, маювцями ажъ до найближшой стаціи желѣзницѣ, бо имъ грожено арештами не на жарти. Коли остаточно выкрыто въ Жабѣю дефравдацію, признано депутатамъ урядово (актъ сей мы навѣтъ читали) право вступництва громады. Але що-жъ, громада має до своихъ депутатѣвъ и вступниківъ повне довѣріе, але его не має певна клика въ Косовѣцкѣмъ, котрій нѣякъ не може помѣститись въ голову, якъ смѣе темный Гуцуль выступати въ своѣй оборонѣ и голосити факты, що вдемаскували-бы еи махинаціи. Посыпались внову арештованія и мы переконані, що они суть лишь наслѣдками певного рода махинацій. Мы знаємо, що для Жабѣи голошено такі васады: Настрати ихъ! Накричати! Поставити жандарма! Загровити арештомъ! Щобъ однакожь сямъ мѣрамъ надати ще бѣльше ваги и значенія, голоситесь прилюдно, що ось то въ Жабѣю загнѣздились якісь соціалісты та непокоять цѣлу Косовщину. Покажіть ихъ свѣтови! Подайте факты — а може повѣримо!

Часть вже, щобъ вышшй власти, до котрыхъ се належитъ, розглянулись лѣпше въ цѣлѣй справѣ и не доваляли на мѣры нѣчимъ неоправдані; правдива причина злого выкрѣсь певно де инде. Въ прочѣмъ подѣ тымъ лихомъ не терпѣти лишь само Жабѣе але и цѣла Косовщина. Бѣтъ то закутна забита дошками отъ цѣлого свѣта, въ котрій дѣются рѣчи, що и вѣрити имъ нехочется, а однакожь они фактично дѣются. Станъ вымковый не повиненъ панувати въ краю бѣвъ потреби и неправно!

Руска народна школа у Львовѣ.

По 8-лѣтній тяжкій борбѣ дождались Русины мѣста Львова чотыро-классовой народной школы съ рускимъ языкомъ выкладовымъ. Кто бувъ той борбѣ головнымъ выновникомъ, на се кидаемо нынѣ грубу опону непамяти, пересвѣдченій, що прикрій згадки не родять нѣколи нѣчого позитивного. Було але, але сталося добре — жиймо бѣльше теперѣшностю и стараймось про лучшу будущность.

Репрезентація мѣста Львова порѣшила на своѣмъ засѣданніи дня 8 л. липня с. р. засновати окрему на родну школу руску чотыро-классову для дѣтей обо-его пола съ початкомъ року шкѣльного 1886/7. Внесенне на заснованье вышло въ V секціи рады мѣской, а референтомъ его, по абдикаціи д-ра Пентака, бувъ проф. Селескій. Короткими але ядреными словами представивъ п. референтъ конечность заснованья такой школы, не оглядаючись на розпорядженне министерства исповѣданъ и просвѣты въ дня 9 вересня 1884 до ч. 16427 и та-кѣ-жъ розпорядженя Рады шкѣльной краєвой въ 29 вересня 1884 до ч. 12596 та 26 марта 1886 р., въ котрыхъ выходило, що Русинамъ мѣста Львова належить вправдѣ окрема руска школа, але въ котрыхъ откликанося и на приписы артикулу 4 устава шкѣльной въ 2 мая 1873 р., а тымъ самымъ дано можность всю справу такъ повести, що Русины львѣвскіе на разѣ могли одержати лишь двокласову школу, а съ часомъ доперва бѣльшеклассову. На томъ становищи станула навѣтъ Рада шкѣльна окружна, референтъ магистрату, п. „Wiedmann“, самъ магистратъ и перѣвѣсно V секціи рады мѣской на предложенне д-ра Пентака. Заходамъ львѣвскихъ радныхъ Русинѣвъ и лю-дамъ доброи волѣ, такимъ-же раднымъ Полякамъ, удалось однакожь цѣлу справу вести на дорогу достойнѣшого, дѣйстви горжаны-ского трактованя, котрого результатомъ было высше згадане внесенне на заснованье повной 4-классовой школы. Замѣтимъ, що въ секціяхъ бороились справедливыхъ жаданъ Русинѣвъ львѣвскихъ д-ръ Ал. Огоновскій, проф. Вагня-нинъ, дир. В. Ильницькій и о. ректоръ Бачин-скій. Зъ польскихъ радныхъ попирали ту справу въ секціяхъ майже всѣ члены съ вы-имкою лишь кѣлкихъ сангелтонѣвъ. По томъ всѣмъ вдалося, що на повидмъ засѣда-ня Рады мѣской нѣкто вже не смѣе часливо довершену гармонію псовати якимъ-небудь дассонасомъ. Теперѣшня репрезентація мѣска, хотя не носитъ титулу „Lodzności i Zgody“, (акъ за бурмистрованя д-ра Гюиньского въ лѣ-тахъ отъ 1880—1882 и коли вдалася въ про-

цесъ съ Русинами) не иде въ справѣ рус-скихъ подѣ ладъ краковскимъ станьчикамъ и нашимъ Подолькамъ, котріе Русина радѣ-бы вѣсти на одно свѣданье. Але мимо того вы-ступивъ несподѣвано д-ръ Орлецкій, пенсіон-ованый совѣтникомъ намѣстничаго и географа, и дрожащимъ голосомъ подѣиѣвъ поставленя ма-гистратомъ внесенне на заснованье лишь дво-классовой школы руской. Въ рѣчи своѣй заки-нувъ нефортуный бѣсѣдникъ цѣлѣй Радѣ не-консеквенцію, що она давъ теперъ Русинамъ шко-лу понадъ вымоги министерства и Кр. Рады шкѣльной, а передъ тымъ о школу ту съ пра-вительствомъ и Русинами процесувалясь. Далѣ-ше боясь п. Орлецкій паденя „dowateltwa“, на-копи молодѣжъ вже на лавкахъ народнои школы станемо роздѣляти на руску и поль-ску; наклакувавъ оттакъ голосомъ ментора: „Nie gómbu więcej jak rząd kazał“, звернувъ увагу, що въ теперѣшній шкѣлѣ молодежи руской есть лишь 129 хлопцѣвъ и то дѣтей варѣбниковъ, працѣвъ, сторожѣвъ, возныхъ, а мало въ интеллигентныхъ верствѣ рускихъ, и закончивъ епизодомъ о wspólniej obronie mi-łostw мѣста Львова въ давныхъ часахъ дѣяте-го, бо давнѣйше Львовяне мали лишь одну школу польску. На рѣчь ту, прикрашену ще-для бѣльшого ефекту згадкою про Ягайонскій часъ и вѣтній рѣчку język ruski, котрымъ лѣ-тописъ Нестора була писана и котрымъ межи иншими мавъ говорити якийсь Wiśniewski — на рѣчь ту отповѣвъ съ повнымъ спокоємъ проф. Вагнянинъ. Онъ отперъ инсинуацію сов. Орлецкого о неконсеквенціи поступованя Рады мѣской. „То, що нынѣ ухвалимо“, — скававъ бѣсѣдникъ — „выпавъ акъ-разъ консеквен-но зъ того, що въ 1884 роцѣ Рада наша по-рѣшила засновати паралельну руску класу при школі им. Пирамовича. Бѣтъ се лишь довершенне початого дѣла, опертого на дѣйст-ныхъ потребахъ рускихъ жителей мѣста Львова. Рада мѣска приняла тогды при дѣба-тѣ надъ бюджетомъ мѣмъ внесенне на заснован-ье згаданныхъ рускихъ паралельныхъ класъ однокласово, а нынѣ школу ту стабилизувъ. Я мѣбъ-бы покланялись тутъ на рѣшенне най-высшого трибуналу въ 19 сѣчня 1880 р. и на-вѣтъ дотыкаючій сей справы розпорядженя шкѣльныхъ властей и зъ всего мѣбъ бы я до-казати п. Орлецкому, що Русинамъ львѣв-скимъ належитъ бѣльше якъ-дво-классова школа, въ котрій, мимодоходъ скавзавши, дѣти не учились-бы навѣтъ нѣмѣцкого языка, — але всего того не хочу и нарушати въ виду факту, що секція V. по вѣрѣдѣй равнаѣ рѣши-ла приступити до заснованя 4-классовой школы руской. Приванюсь, що внесенне п. Орлецкого зивувало мене и выклало бѣдай у мене великій несмакъ. Я радѣ-бы не отповѣдати на замѣты мого препинанга, бо они не мають дѣйственности за собою и по той причинѣ, що не хотѣвъ бы выкликати який немилый дис-кусій. П. Орлецкій боится роздѣлу молодежи въ народній школі. На справу ту треба дѣ-витись передъ всѣмъ въ дидактичного стано-виска, принятого цѣлымъ образованнымъ свѣ-томъ аксіому, що першу науку дѣтина повин-на одержувати лишь въ материнѣмъ языкѣ. Зъ подѣ сего правила намъ годѣ выломыва-тись. Въ середныхъ и высшихъ школахъ бу-де ще досить часу тымъ розлученнымъ дѣ-тямъ полукитись, а замѣчу, що въ руской школі вже въ II класѣ а навѣтъ въ другѣмъ родѣ науки I класу дѣтина руска буде учиться польского языка. П. Орлецкій подае число учениковъ въ нынѣшнихъ рускихъ паралелькахъ на 129. Такъ не есть. Съ початкомъ сего року вписалось тамъ 147 хлопцѣвъ. На той подѣтавъ, посяла 4 артикулу устава шкѣльной въ 2 мая 1873 р., належит-ся Русинамъ львѣвскимъ вже 3-классова шко-ла. На тоя мѣла вглядѣвъ вже и V секція и дѣятего пошла далѣше, якъ п. Орлецкій намъ предлагавъ. Впрочемъ п. Орлецкій самъ хо-чѣ дѣлати молодѣжъ нашу, бо признавъ Русинамъ дѣвъ окрема класу. Чи се консеквенція? Кон-секвенція казала-бы жадно не дати! Накопи отже п. О. не бѣтисъ роздѣлу, обмеженого на два лѣта, то я ему заручаю, що чотыро-лѣт-ній роздѣлъ не пошкодитъ нѣкому. П. Ор-лецкій замѣтивъ, что въ руской школі есть богато дѣтей въ найбѣднѣйшомъ верствѣ. Се мене вовсѣмъ не дѣймае и я могу заручити-ш. бѣсѣдниковъ, що менѣ такъ само мила дѣ-тина варѣбника и працѣвъ, якъ дѣтина першо-го аристократа львѣвского, и что о ихъ обра-зованье буду варѣвно дѣбати (bravo!). П. Ор-лецкій згадавъ ще о оборонѣ мурѣвъ мѣста Львова въ давныхъ часахъ и успѣхъ сей обо-роны приписавъ тѣмъ обетавинѣмъ, что тогды у Львовѣ була лишь одна школа. П. Ор., вѣдѣя-мъ на гадцѣ лѣта 1848 и 1855. Але до того мушу замѣтити, что якъ-разъ тогды Львѣвъ посѣдавъ двѣ школы: латиньску и окрему руску, засновану въ 1597 роцѣ. Моя логика есть остаточно така: дати, что кому належится, а тогды лишь можна приступити смѣло до на-дѣленого и жадати его руки до сабѣльной обо-роны“.

Рѣчь проф. Вагнянина Рада мѣска при-няла съ оплесками и по словѣ референта май-же всѣмъ голосами подѣнесла внесенне V секціи до ухвалы. Прѣф. Вагнянинъ подякувъ оттакъ репрезентаціи мѣской за достойне порѣшенне справы, а Випрезиденту за его дотеперѣш-ну старанну опѣку надъ рускими паралельны-ми класами и бѣдною молодежю.

Въ справѣ вдовичо-сирѣтского фонда.

Порушена нами въ ч. 65 „Дѣла“ справа вдовичо-сирѣтского фонда, зъ которого 75 000 ар. дано яко закладовый капиталъ до „Заведенія“, удостоились въ ч. 67 „Мира“ отповѣди „въ стороны управляющей тымъ фондомъ комисіи“. Въ отповѣди не входитъ однакожь комисія, а радше въ предѣдѣтель, въ мериторичну сто-рону рѣчи, лишь ударяе на о. Стефановича, докоряючи ему, что не принявъ мандату отпо-рѣчника на Загальній Зборѣ делегатѣвъ „Заве-денія“, а тымъ самымъ змусивъ комисію до выбора о. Грабиньского. О. предѣдѣтель кон-статуетъ при томъ, что о. Грабиньскому комисія на засѣданніи 7 мая с. р. поручила двѣ рѣчи, именно, чтобы въ каждого засѣданія „Общро-вольн. кред. Заведенія“ предлагавъ ѣй пись-менній актъ найточнѣйшій реляціи о фи-нансовѣмъ положеніи „Заведенія“, а оттакъ, чтобы о отборанье реченыхъ 75 000 ар. усиленно старался. Якъ однакожь сама комисія усиленно подѣла о выкона-нью своего припорученя, даного о. Гра-биньскому, свѣдѣти фактъ, что она, зобра-вѣвшись 7 л. мая 1886 р. на засѣданье и выбра-вши на томъ засѣданніи делегатомъ о. Грабинь-ского, повѣдомила о томъ выборѣ своего ма-нданта доперва дописею въ дня 26 л. мая 1886 р. Само собою розумѣется, что о. Грабиньскій, повѣдомленый о вѣсѣмъ доперва на пять днѣвъ передъ Загальными Зборами делегатѣвъ „Заве-денія“, котріе то Зборы отбулися 1 л. червня 1886 р., не мѣбъ своего мандату подѣ нѣякимъ условіемъ выконати, въ виду § 70 статута „Заведенія“, котрый постановляе, что всякій внесеня отъ управленыхъ до голосованя член-овъ лишь тогды могутъ прийти на порядко-днѣвній Загальныхъ Зборѣвъ, накопи будутъ 14 днѣвъ передъ тымъ письменно предложеній дирекціи „Заведенія“.

Зъ того и выходить, что въ першій ли-ния сама комисія провинилася, что ви-жаданье: отобрати 75 000 ар. въ закладового фонда „Заведенія“, не могло прийти подѣ о-брады зборныхъ делегатѣвъ „Заведенія“ на дни 1 л. червня. О. Грабиньскій мавъ, просто скавзавши, взызаний руки, бо одержавъ отъ ко-мисіи вдовичо-сирѣтского фонда мандатъ, ко-трый выконати не бувъ нѣякъ въ силѣ. Его мандатъ бувъ про-то чисто иллюзоричный и дѣятего, въ цѣли веесторонного поясненя спра-вы, нутемо нынѣ фактъ, что о. Грабиньскій въ той точцѣ вовсѣмъ не провинилася, и что вѣя отѣвѣчалность за евентуальну утра-ту 75 000 ар. въ вдовичо-сирѣтского фонда на-теперъ спочивае лишь на той личности, котра-такъ подѣно — бо доперва по 19 днѣхъ — дѣла-о. Грабиньскому знати о его выборѣ на деле-гата на Загальній Зборѣ „Заведенія“.

Всѣхъ тыхъ дуже красныхъ рѣчей до-вѣдуемося однакожь не въ згаданомъ отповѣди предѣдѣтеля управляющей комисіи вдовичо-сирѣтского фн-ду, а въ дописи о. Грабиньско-го, помѣщенной въ „Мирѣ“ въ ч. 70. Дописъ-тая показуе дуже наглядно, вѣкъ дуже залежа-о предѣдѣтели комисіи вдовичо-сирѣтского фн-ду на вытѣгненіи тыхъ 75 000 ар. въ „Заве-денія“, накопи ухваду комисіи въ 7 мая зво-лилъ подати до вѣдомости манданта доперва 26 мая! Мы радѣ-бы про-то прочитати въ „Мирѣ“ оправданье сего rescatum omissionis, инакше духовенство наше могло-бы набрати пересвѣдченя, что въ горѣ робитесь де-що лишь для формы, т. е. ратуюсь вдовичій фондъ на-словахъ, а на дѣлѣ ухвалы тѣ спяняются не-выконаньемъ потрібныхъ формальностей.

Зъ дописи о. Грабиньского до „Мира“ выймаемо ще его субъективный поглядъ на-отношенне фонду вдовичого до „Заведенія“ и справовданье о финансовѣмъ положеніи са-мого жъ „Заведенія“. Еманаціи о. Грабиньско-го противъ „Дѣла“, котре своею статьею цѣлу-ту справу поручило, мусимо пропустити. О. Грабиньскій писавъ свое „въ оборонѣ правды и чести“ въ „своѣмъ“ окремомъ стилѣ а по-смаку „Мира“, и дѣятего что третій стихокъ уживавъ такихъ „мязматичныхъ“ выражень, котріе въ приличной часописѣ и въ прилич-номъ товариствѣ не уходятъ.

Зъ дописи о. Грабиньского дѣваемось-именно, что ему д-ръ Добрянскій заручивъ, что всякій заходы вытѣгнуты въ „Заведенія“ 75 000 ар. вдовичихъ грошей суть für die Katz! На то має статутъ не позылати. Коли одна-кожь о. Грабиньскій замѣтивъ отпущенію синдики, что въ основному фонду „Заведенія“ другіе капиталисты (якъ: „Славия“, купецъ Раясь, майоръ Гавеншальдъ, крѣп. Юзычын-скій, о. Гушалевицъ, д-ръ Делькевичъ и др. Прим. Ред.) давно вытѣгнули свои грошѣ, от-повѣвъ д-ръ Добрянскій, что вправдѣ такъ дѣйстви сталося, але что за то п. к. намѣст-ниство зѣдѣлало дирекціи „выгаворѣ“ и постра-шило ликвидациѣю! О. Грабиньскій, вѣдѣсь, повѣривъ самъ словамъ, бо и самъ пише до-комисіи, будь-то она поручала ему справу, ко-тра не дається выконати, бо посяла § 23 ста-туту, дирекціи справу вынати сумы 75 000 ар. въ „Заведенія“ зѣдѣно въ днѣвномъ порядку За-гальныхъ Зборѣвъ „отклонитъ“, т. е., что нѣколи о той справѣ на Загальныхъ Зборахъ делегатѣвъ „Заведенія“ и бѣсѣды не буде.

Мимо того дае о. Грабиньскій комисіи-таку раду, чтобы она постаралася о якого ка-питалиста, котрый-бы съ своимъ капиталомъ-вступивъ до „Заведенія“ на мѣсце вдовичо-сирѣтского фонда, почѣмъ можна-бы и статутъ „Заведенія“ вмѣннити. Нѣчого казати — рада

дуже хороша! Тѣлько чи знайдѣся такіи на-изный капиталистѣ, чтобы вдовичу голову по-кававъ подѣ евангеліе? А дѣятего жъ теперѣш-на дирекція „Завѣденія“, маючи 1,185.000 ар. дарованого въ Россіи капитала, не залежила-сама той кровавый вдовичо-сирѣтскій грѣшь? А чому-жъ не зробитъ она ще нынѣ сего, коли недавно заручала въ своихъ органахъ, что не „въ бѣды“ продае камяницю на замаретинѣв-скій улици? Накопи интересы „Заведенія“ ще-нынѣ такъ свѣтло стоятъ, якъ пишеся по ча-сописяхъ и простуюсь въ „Дѣлѣ“, то чикъ-такъ трудна рѣчь кинути вдовамъ ить 75 000 ар. и успокоити духовенство? Отъ що! Але давнѣйше не було доброи волѣ, а теперѣ-нема въ чого. Намѣстниство дѣлау такому не-супротивитесь, тымъ менше, что на нѣмъ та-жытъ и обовязокъ дѣбати о коректне веденіи-фондѣвъ вдовичо-сирѣтскихъ. А може-бы о. Малиновскій поискавъ за такимъ капитали-стомъ, коли давнѣйше не боясь вдовичіи-грѣшь поручити „Заведенію“? До дѣла госпо-динове!

Въ дальшѣмъ справовданіи каже о. Гра-биньскій, что по его думцѣ въ 1884 роцѣ бу-ло-бъ „Заведенію“ постигла катастрофа мимо-удѣленой на 5 лѣтъ мораторія на суму 300 000 ар. и мимо повѣтки въ синдикатъ петербур-скій въ сумѣ 359 159 ар., бо „сума стратъ т. е. мальверзацій и сомнѣтельныхъ“ повѣчѣвъ такъ ипотечныхъ якъ и ве-селевыхъ досягнула великаньской квоты 1,122.053 ар. 86 кр., котра то квот-а мусѣла бути ивъ активѣвъ „Заве-денія“ вычеркнена“.

За сей уступъ дикуюмо дуже о. Грабинь-скому. Такъ есть! Въ „Заведенію“ пропало руского гроша на 1,122.053 ар. 86 кр.! И ажъ-теперѣ показуеся, что мы были въ повной-правѣ сказати варажъ по оголошенію сегоднѣш-ного билансу, что тамъ пропало 1,038.000 ар.!

Шкода лишь, что о. Грабиньскій не по-яснивъ ще комисіи вдовичо-сирѣтского фонда, хто бувъ симъ мальвервантомъ, кѣлько ить-було, въ котрѣмъ часѣ и на яку квоту? Зъ-розравы бо судовою показалося, что конто-Михалка выносило лишь 146.000 ар., конто-Киндлера було навѣтъ невѣстѣне, а Хувѣсъ-адефравдувалъ лишь пару сотокъ. Припу-стѣмъ, что згадана трѣбка змальверзувала — говорѣмъ деликатно — и повѣ мѣлиона, то-де-жъ описилося ще 500.000 ар., въ чѣмъ-жъ-шени, або въ чѣмъ кишенихъ? А коли-жъ въ офіціального справовданія о. Грабиньского, опертого на книгахъ „Заведенія“ выходить, что въ „Заведенію“, були „мальверзаціи“, то дѣятего теперѣшня дирекція не повѣдомитъ о томъ ц. к. державну прокуратوریю? Най-цѣла партія Михалка выйде на верхъ и мы-приванюемъ — мусимо до того довести, се-кажемо явно и во всѣхъ услышанье. Насѣ не-отстрашитъ така дописъ до „Слова“ и „Про-лома“, яку читали мы въ д. 7 липня с. р. де-дирекція каже: „Мы на всѣ толки о нашемъ-положеніи огѣвтили въ генеральномъ Собраніи-ясными цифрами, а недобрѣжелателямъ на-шего народа (!) искренне желаемъ примѣре-ніа съ дѣйствительностею, котрая-можетъ быти неприятна для ихъ лич-ныхъ про искѣвъ“. Сей грошовѣ не убоимъ-ся и випрошуемося самѣ покланяти насѣ пе-редъ карный судѣ. Де були мальверзаціи, тамъ була и шкода для институціи; де есть-шкода, тамъ есть и виновники; де виновники, тамъ повиненъ бути и жалобникъ, а симъ-жалобникомъ муситъ бути нынѣшня дирекція „Заведенія“ въ причинѣ всякому дуже-понятной.

Юбилейне торжество

въ XXV-тій роковинъ литературной дѣяльно-сти Осипа Федьковича въ Черновцахъ.

Закимъ будемо могли подати подрѣбѣйшій-описъ юбилейного торжества въ день XXV-тыхъ-роковинъ литературной дѣяльности Осипа Фе-дьковича, подаемо на оѣмъ мѣсци хочъ коротеньку-зѣвотку про него. Въ второкъ по полудни зобра-лося въ тѣбѣмъ люкаліи черновецкой „Руской-Бесѣды“ дуже велике число гостей, а посередъ-нихъ на почетномъ мѣсци и самъ ювилятъ, Осипъ-Федьковичъ, въ гуцулькомъ строю. Першій-промовѣвъ голова „Руской Бесѣды“, п. І. Пагулякъ, а отѣаши честь ювилятовъ, отодвинъ дуже-удатный его портретъ, выкованный братомъ-бѣсѣданка. По промовѣ отѣилявъ хоръ академикѣвъ „Многая лѣта“ а д-ръ Стефанъ Смакъ Стоцкій-мавъ оттакъ дуже гарный отчитъ о литерату-рній дѣяльности ювилята, о его становищи въ ли-тературѣ руской и о умственой работѣ Русинѣвъ на Буковѣвъ. По отчитѣ отѣилявъ хоръ-цѣлѣй рядъ пѣсень, вышловыхъ зъ подѣ пера-ювилята, якъ: „Поклонѣтъ“ (муз. Вербицкого), „Гуляла“ и „Зъ оркушѣвъ“ (муз. Названковско-го). Одобѣла п. Пошовичъ отдеклямувавъ „Сонній-маршъ“ а п. Шкурганъ отчитавъ оповѣданье юви-лята: „Три якъ родній братья“.

Глубоке враженье выклало депутація-оеланъ зъ Раранца, пов. кѣдчаньского, котра-вовсѣмъ несподѣвано явилася подчасъ торжества въ-оали и съ глубокимъ поклономъ подала ювилято-ви два великіи колачѣ, тонку соли и пласетѣ-меду. На посѣдокъ отчитано привѣтній телегра-мъ, котрыхъ насѣбло около 30: Зѣ Львова отъ-тов. „ам. Шевченка“, котре именувало его сво-имъ почетнымъ членомъ; отъ тов. „Провѣста“, тов. ремѣоничого „Зора“, отъ патмѣвъ дух. се-

мбч, котрвжвчейже неразт немали уолуги при-
носило руской суоцбности.

Василия Петрова, даяка и господаря зъ Под-
хилля, увлечено въ Станиславовъ за мнѣе под-
буриванье противъ народности польской. Въ Под-
хилля коло Калуща отбывалися недавно выбо-
ры. Партия дворяна вносила протестъ противъ вы-
боровъ до ц. к. староства въ Калущи и мѣжъ
мотивами протесту наведла и такъ рѣчи, что ста-
роста п. Свѣталькой уважавъ потребностямъ ототу-
шати ихъ ц. к. прокураторіи въ Станиславовѣ.
Зѣ оттамъ зѣхавъ судіи слѣдчій п. Остерманъ
до Подхилля, переодухавъ свѣдѣвъ наведе-
ныхъ въ протестъ до староства и узавнивъ п.
Петрова.

Въ справѣ оплаты шидьномъ выбрала Рада мѣ-
ота Львова пп. радныхъ Вахнянина, Реваковича
и Гольдмана до уложена меморандумъ до мни-
отра провѣсти.

Марии на плату чесного. Министерство про-
свѣтъ приказало выпечатати на оплату чесного
въ школахъ середнихъ марки по 10, 5 и по 2 зр.
60 кр. Марки тѣ будутъ продаваться на провин-
ціи по урядахъ податковыхъ, а у Львовѣ въ ц. к.
головной казѣ. Ученикъ неуволенный отъ шк.
оплаты муонтъ купити у Львовѣ двѣ марки по
10 зр., на провинціи одну за 10 зр. другу за
5 зр. и накупити на середнихъ виооого бляне-
ту, котрый має доручити директору школы.
Половину того блянеку звертае даректоръ ви-
оаному ученикови на доказъ, что чесне заплаче-
не. Такимъ оспособомъ чесне будутъ побарати у-
ряды податковъ, что для учениковъ буде рѣчею
не зовоимъ добродю. Не доимтъ что буде велика
оплата, але ще и треба буде тягати по уря-
дахъ, де — яктъ зѣвотн — мануляціи иногда
дуже шидьно отбывае, а часомъ за свои грошѣ
можна ще и якусь лакуку пошутти.

Въ Горюнку отбудеся въ недѣлю днѣ 11 о.
м. на доходѣ охотничьей сторожи огненьой огоро-
дова зѣбавъ отъ богатою прогромаю. Вступѣтъ
оообы 20 кр. На случай непогоды буде зѣбавъ
отложена на слѣдуючу недѣлю.

Помѣчь для Стрыи. Комисія для роздѣлу запо-
могъ постановила отбужити 22.000 зр. ако ре-
зервовый фондъ на выживленье наибольше убо-
гихъ черезъ зиму, роздати заомоги для пошко-
дованныхъ влостителейъ реальностей въ сумѣ на
100.000 зр., для рейвониковъ, 113 пенетовъ,
7.000 зр., для кушчѣвъ 82.000, а для прочихъ
63 пенетовъ 2.000 зр.

Контроля громадской господарии въ Коломыи. Ко-
ломыйскій мѣщане постановили були зѣложати то-
варство для контролюваня администраціи та-
мошней громады. Але староство, а дальше на
мѣстничтво и министерство справъ внутрѣшнихъ,
заборонили зѣложене такого товариства. Трябу-
валъ державный узавѣь однакожъ д. 7 о. м. за-
казъ сей неважнымъ на подставѣ §. 12 основ-
ныхъ законѣвъ державныхъ и §. 6 закона о то-
варствѣвъ, котрый позволяе закладати това-
рства для контролѣ господарки громадской.

Торжественне закрытие шидьного року первого
курсу торговельного для женщинъ у Львовѣ от-
будеся днѣ 11 о. м. о год. 1/11 передъ полу-
немъ въ сали ратушевой. Вступѣтъ на се торжество
вѣднѣй и для ширшихъ кругѣвъ обывателей
нашого мѣста.

Остий маневры. Дирекція зѣдѣзницъ Кароля
Людвика одержала наказъ выбудувати на егаци
въ Горюнку двѣ сали на принятіе цѣвора и ре-
презентантовъ заграничныхъ державъ коштомъ
11.000 зр. Кошты маневровъ будутъ выносити
300.020 зр. Всего войска буде 34.000 людей съ
6.000 конными и 96 пушками.

Зѣ Лявова пишуть намъ: По нашихъ каме-
ральныхъ лѣсахъ розмножилися отрашно дикі.
Люде почуютъ безустанно коло барабана, кла-
дутъ огни, кричатъ, калатають, вытѣркуютъ,
деволятъ — але все то нічого не помагае. Коли
пильнуючи сидѣтъ на одномъ концѣ, то на дру-
гомъ дикі найошочивѣше рвють, а ошочахъ
зѣ одного мѣста переносею на друге. Они
такъ же навьжи, что подходить до самыхъ
будъ, до ватры! Передъ кѣлькома днѣми при-
носили дикі глиною вартвника, что опавъ въ бо-
родѣ. Пощинои громады зѣ нашой оокрестности
вносли прошенье до ц. к. Заряду доменъ и лѣ-
совъ о зарядженье облавы.

П. Юліанъ Іевичъ, адвокатскій кандидатъ въ
Рашевѣ, впошлый въ лѣсту оборонѣвъ въ спра-
вахъ карныхъ.

П. Іванъ Струтинскій, конципіентъ адвокат-
скій, одержавъ на кравовѣкомъ университетѣ сте-
пень доктора правъ.

Именоуаня и перенесеня. П. намѣстникъ име-
нуавъ конципіюта намѣстничтва при старостѣвъ
въ Зѣбаражи, Любича Хоецкого, провизоричнымъ
комисаремъ, а практиканта Кароля Гавнера кон-
ципистомъ намѣстничтва у Львовѣ, а перенѣвъ
практикантовъ конципистовъ Юстина Шведиц-
кого въ Львова до Кольбушевой и Августа Фаль-
ковского въ Львова до Сянтына, до службы при
старостѣвъ. Краева Рада шкѣльна именувала
Анелю Мукалюку дѣйствию учителькою въ Гу-
женцѣ. — Войтѣхъ Кохановскій, совѣтникъ вы-
шого кравеого оуду у Львовѣ, именованный совѣт-
никомъ двору при найвиошомъ трибуналѣ у Вѣднѣ.

Дирекція зѣдѣзницъ державныхъ подае до вѣдо-
мости, что отъ днѣ 15 лѣпна о. р. побаратиоа
буде слѣдуюча належнѣсть отъ оообъ на лѣпнѣ
вѣдѣзной дороги Дрогобычъ-Борыславъ: 1) зѣ Бо-
рыслава до Дрогобыча II кл. 30 кр., III кл.
15 кр., 2) зѣ Борыслава до Дрогобыча-Трускав-
ца II кл. 20 кр., III кл. 10 кр., 3) зѣ Дрогобы-
ча-Трускавца до Дрогобыча II кл. 15 кр., III кл.
10 кр. Тѣ оамъ належнѣсти побаратиоа будутъ и
въ отворотѣмъ напращѣ.

Зѣ Бѣлого Каменя пишуть намъ: Минувшій
недѣль померъ въ Бѣломъ каменѣ Павло Чер-
вонскій, бывшій войтъ, Русинъ, але великій про-
тивникъ чатальнѣ и всего руского, той, что то
выдумавъ „пьянистый тѣуоуъ“, чтобы лишь не
отбулася мисія руска въ Бѣломъ каменѣ на зе-
леней свѣта о. р. Онъ померъ нагло, правда не
на пьянистый тѣуоуъ але на апоплексію. Ще въ
пятницю напивався небѣщикъ ошвомъ зѣвчавъ
до пѣвочи въ мѣстѣ; въ суботу заслабъ и до
добы померъ навѣтъ безъ ош. ошѣвди. — Дивуе
насъ дуже, что нашъ о. парохъ такую по-
хвазу небѣщикови выголосилъ, что мѣщане толь-
ко плечима рухали та головами кивали; а и
самъ небѣщикъ, колибъ бувъ ту цѣлкомъ
незаслужену похвалу, бувъ бы муѣвъ червонѣ-
тиош. — Межи жидами бѣлокаменецкими великій
жахъ за небѣщикомъ. — Панове мѣщане! Пока-
жѣтъ, что вы вже прозрѣли; выбирайте теперь
на войта чесного, тверзого, разумного и вашѣй
справѣ опрѣячюго човѣка.

Именизация Познаньскими черезъ Нѣмцѣвъ. На
цѣли колонизаціи польской землѣ въ познаньскомъ
призначено — яктъ зѣвотн — 100 миллионѣвъ марокъ.
За тѣ грошѣ буде можна выкупити 100.000 гек-
тарѣвъ землѣ и оосадити на нѣй до 10.000 нѣ-
мецкихъ родильнѣ. Въ цѣлѣй Познаньскій обѣй-
мае больша пошѣлѣсть 1.584.297 гектарѣвъ землѣ.
Зѣ того призаде на добра фискальнѣ, коостельнѣ
и корпорацийнѣ 13%, т. е. 203.965 гектарѣвъ;
на добра, котры оутъ вже въ рукахъ Нѣмцѣвъ
45%, т. е. 723.899 гект.; а на добра, котры оутъ
въ рукахъ Поляковъ лише 43%, т. е. 656.476
гектарѣвъ. На тѣ пошѣлѣи зѣвернули Нѣмцѣ
головно свою увагу.

Поданіе. Выдѣлъ каюна въ Стрыю складае
сердечну подяку Ви. Ол. Барвѣйскому зѣ Тер-
нополя за даръ 4 тома „Библиотеки Истор.“ у
библиотеку Товариства и по 5 прим. каждого
тому до розпродажи.

О. Бѣг. Горничій зѣ Корытницѣ, котрого на-
шій лѣвѣвѣй часописъ почислили вже булѣ до у-
ошпихъ, жѣ: Вѣстѣ про его смерть почалаоа олу-
чайно въ часописѣ черезъ одного зѣ корытниц-
кихъ прихвѣвъ, котрый будучи въ Перемышлѣ,
розпусувѣтъ еи мѣжъ знакомыхъ о. Горничького.

Въ Сокалѣ буде въ часѣ сегоднѣшнихъ вакацій
устроены курсъ науки ремесничей. Повѣтова Ра-
да въ Камѣницѣ и гр. Ст. Вадени жертвовали на
ту цѣль по 50 зр.

Жидѣвскій забавоны. Одна жидѣвка въ Стани-
славовѣ достала на улицѣ нападѣ слабости ош.
Валентія. Коло неи зѣбѣлаоа масса жидѣвъ и воѣ
они розповѣдали одинъ другому про долю неча-
сливой жидѣвки, котру напавъ „дибекъ“ (чортъ),
что сидѣтъ въ еи желудку, перевѣртае и крутитъ
нею, або гавкае и пицать въ нѣй. Она розказу-
вала, что жидѣвка та вдула до дому позно въ
ночи почула паразъ въ ротѣ дымъ и оморѣлъ и
отъ того часу вступивъ въ нѣю той „дибекъ“. Она
жѣ зѣдала до чудотворца-рабына въ Олексу; той
говоривъ навѣтъ отъ дибекомъ, что сидѣтъ въ жо-
лудку жидѣвки и довѣдаоа, что онъ бувъ передъ
тѣмъ сѣвѣвакомъ въ храмѣ Саломона въ часѣ
зѣбурѣна того храму. Чудотворецъ приошѣвъ, чтобы
той сѣвѣвакъ ошутивъ жидѣвку, але сѣвѣвакъ не
хотѣвъ ошухати. Жидѣвка була такожъ у отани-
славѣвского чудотворца, але и сей не помѣгъ їй
нічого. Теперь она хоче похити до найславѣй-
шого чудотворца, до бѣлого рабына.

Вѣсти зѣ Аепархіи Львовской.

Сотрудничество одержали оо.: Иполитъ По-
горейскій — въ Зѣбаражи и Григорій Грушка —
въ Пойлѣ.

Зѣвѣдательство въ Вишенцѣ одержавъ о.
Петро Радзкевичъ.

Увѣдѣныиъ отъ пошты конкурсового одер-
жавъ о. Александръ Танчаковский, пар. въ Ду-
наевѣ.

Декреты на катихизитѣвъ одержали оо.:
Миронъ Гуглевичъ при мужеской школѣ народ-
ной и школѣ дѣвочѣвъ въ Горюнку; Яковъ Кра-
нопера при школѣ имени св. Антонія у Львовѣ;
Теофилъ Горинкевичъ, сотрудникъ въ Роздолѣ,
при тамошней школѣ народной.

Отпущеніе одержали оо.: Теодоръ Пюрко
сотруд. при церкви св. Варвары у Вѣднѣ, отъ 1
лѣпна до 15 сеприя о. р.; Теофилъ Сембратовичъ,
парохъ при церкви св. Варвары у Вѣднѣ, отъ
16 сеприя до конца вересня о. р.; Іоанъ Ганке-
вичъ, пар. въ Буцкахъ, на 4 недѣлѣ; Іларій
Поповичъ, пар. въ Стрыи, на 2 мѣсяцѣ; Теодоръ
Леонтовичъ, пар. въ Малеховѣ, на 2 недѣлѣ; Іос.
Боцюрковъ, пар. въ Золотникахъ, на 8 недѣлѣ.

Намѣстничтво асигнувало для сотрудника
въ Шельнакахъ при пар. о. Стеф. Качалѣ дота-
цію 300 зр. наданому сотруднику о. Мих. Ле-
вицкому отъ 1 цѣвѣта о. р. до конца марта 1887.

Митрополиа консисторія вставила до
намѣстничтва о платного зѣ фонда религіяного
сотрудника для о. Константинъ Вѣленича, пар. въ
Утѣшковѣ и о утворенѣе снотемизованого сотру-
дничтва въ Рогатинѣ.

На конкурсъ розписана ухвалою зѣ днѣ 2
лѣпна о. р. до ч. 4308 парохія Рудянки де-
каната роздѣлского наднаа приватного; речинѣцъ
до 25 сеприя 1886.

Презенту на Довжанку дек. тернопольского
одержавъ о. Петро Билинскій, кап. въ Неото-
рѣвцахъ, на пар. Куровичи дек. увѣвского о.
Корнилій Мосевичъ въ Илова.

Каноничну институтію на Крушленицку
дек. окѣлского одержавъ о. Андрей Яворскій.

Увѣдѣныиъ о. Кичура Орестъ яко пар.
Вишенки, а введенный тамъ же яко завѣдатель о.
Петро Радзкевичъ.

Грамоту архіерейску съ правомъ ношеня
одежи и отъянкъ крылошаньскихъ и именованье
совѣтникомъ крылошаньскимъ одержавъ о. Сте-
фанъ Яновичъ, пар. Горожанки.

Грамоту архіерейску съ правомъ ношеня
одежи и отъянкъ крылошаньскихъ одержали оо.:
Петро Крайковский, пар. въ Латвинѣвъ и Емилій
Заотирецъ, пар. въ Мозолѣвцѣ.

Позволеніе грамоту архіерейску одержали
оо.: Іларій Стеткевичъ, пар. Божикова; Іоанъ
Сабатъ, пар. Соснова; Петро Латинскій, кап.
въ Телячѣмъ; Деидерій Щуровскій, кап. Бокова;
Корн. Дудыкевичъ, сотруд. въ Подгайцахъ; Евг.
Гузавъ, сотруд. въ Заваловѣ и Андрей Яновичъ,
сотруд. въ Горожанцѣ.

Додатокъ особистый одержали оо.: Андрей
Дольнискій, пар. въ Почапахъ и Антонъ Щурков-
скій пар. въ Черинцѣ по 100 зр. до конца 1887 р.

Митрополиа консисторія вставила до
намѣстничтва о додатокъ особистый зѣ фонда
религіяного для о. Юстина Дукаковского, кап.
въ Тухолцѣ; — о даръ зѣ ласки зѣ фонда ре-
лигіяного для вдовѣвъ Юліи Зѣлоской ш пар.
въ Глиннахъ и Доміцелія Сѣменовъ для доньки
Блены, сироты по пар. въ Манастирскахъ.

НАУКА, ШУКА И ЛИТЕРАТУРА.

Рускомъ Историчномъ Библиотекѣ Т. IV. мѣотитъ
въ ообѣ II томѣ „Князюго періоду Украинъ-Ру-
ош до князюваня Данила галицкого“ Д. Ило-
вайского. Сей другій томъ исторіи Иловайского
обѣймае роздѣлы VII—XV а имено: Початокъ
княжеского писменства и праводавства. Розви-
токъ и самоотѣйность ошочиль. — Дѣдько та
небѣжъ. — Упадокъ Кѣвского князюваня. —
Кѣвѣ, Чересѣ та Полѣсье. — Волынъ та Га-
лицъ. — Черниговъ та Переяславъ. Половецкій
стенъ. — Угрой та цивилизаціи стародавней
Украины-Руси. — Монгола-Татаре. Золота Орда.

Исторія библийна въ образахъ пошла плану
школьного уложена о. Володиславомъ Ванкови-
чемъ, катехитомъ женской семинаріи учитель-
ской. Зошитъ I. Старый завѣтъ въ скороченю;
цѣна 30 кр. Зошиты II и III. Старый завѣтъ въ
розширеню; цѣна 60 кр. Воѣ три зошиты разомъ
90 кр. — Бѣтъ то дуже гарне выданье, котре
надеся яко найлѣпше на преміи для дѣтей школъ-
ныхъ. Достати можна въ Друкарни Людовѣй у
Львовѣ.

Библиотека рускихъ писателей, издавана п.
Кв. Лужницкимъ у Львовѣ, перестала вже вы-
ходити.

Господарство, торговля и промыслъ.

Станъ уромѣвъ въ Галичинѣ восходѣй и курсъ
зѣбѣна. Въ декотрыхъ сторонахъ, якъ коло Гри-
малова, въ Лѣсковатѣмъ, Устерѣкахъ, Лѣщова-
тѣмъ и Мѣховѣй вынищѣвъ засѣвы градъ; декуда
зновѣ поробили повена великіи шкоды (въ Дѣла-
тинѣ, въ Загѣвѣду и Опришѣвцахъ коло Стани-
славова). Подѣ вильмовъ дощѣвъ поправилаоа ца-
рина значно, а на пѣскахъ навѣтъ дуже добре.
Пѣше и ця вчасна добра, позна вже менше. Въ
Коломыйскомъ обѣйла солому ржа. Жита до-
арѣвѣють черезъ олѣту повола и жниво черезъ
то припѣзѣнати. Они оутъ рѣдкѣ, але колоотъ по-
вынѣ. Ячмѣнь вчасный — середний, познѣйшій
добрыи, ошобливо на бараболѣскахъ. Овесъ до-
брыи; канарокъ дуже добрыи. Бѣбъ добрыи, але
рооте повола. Гречка вчасна буйна, познѣйша
походила нерѣвно. Выка добра — теперь цѣн-
те. Кукурудза воюда добра, лише черезъ сло-
ты тяжко еи обробити; майже воюда лише разъ
подгортана. Конюшина воюда хила; олѣты не
дали еи добре зѣбрати, она гине на покооѣ або
въ концѣхъ. Въ Коломыйскомъ, Городеньскомъ и
Дѣлатиньскомъ не зла, але рѣдка. Мѣшанка
воюда добра. Ленъ въ Сявѣцкомъ не удаоа, а
въ Жовківскомъ навѣтъ переорано его, въ про-
чѣмъ добрыи. Коноплѣ добры. Бараболѣ
вчаснѣй походила але задала пооухи; мѣзѣйшѣ
уже лѣпшѣ; декуда жовкне натана, а коло Жу-
равна нема нічого подѣ корчемъ. Бураки и
кануста плохѣ, ихъ ушкодила мушка. Декуда
кануста, поправилаоа по дощѣ. Хмѣль середний.
Сѣно жати выдали оего року менше якъ ми-
нувшого. Ихъ вже декуда покооили, але оѣно
гине на покооѣ або въ концѣхъ. Воѣ предвиджу-
ють великій бракъ нашѣ на зиму и для того то-
варъ пошевѣтъ. Орка подѣ ошимъ засѣвъ вже
розпочалаоа. — Курѣвъ зѣбѣна тримаеся у насъ
отъ довшого часу на одній мѣрѣ, мамо що на за-
граничныхъ торгахъ етъ тенденція зѣнжкова. За
нову ошениа платятъ Іосо Львовѣ 7-25 зр. до
6-50 зр. Жито иде до Галичины теуеръ зѣ Кур-
ска черезъ Броды; що днѣ приходѣтъ по 1 або
по 2 возы. За готове платятъ Іосо Львовѣ 5-75
до 6-40 зр. За нове жито дають на м. сеприя
6 зр. до 5-80 зр.; на м. вересень 5-80 до 5-60 зр.
Гречка по 8 зр. за 100 к. Овесъ кунуѣтъ радо
и платятъ по 6-10 до 6-50 зр. Въ Пѣвдоволѣс-
кахъ платятъ за росѣйску ошениа 7 до 7-75 зр.,
за жито 5-10 до 4-65 зр., за кукурудзу 5 до
5-30 зр. за 100 к. съ мѣшкомъ и безъ мыта. Зѣ
Праги и Затецу приѣхали до Галичины агенты
за новымъ хмелемъ и платятъ по 60 зр. за 56
кылогр., за бракъ по 35 зр., а крѣмъ того для
огорожня по 1 зр.

Регуляція Глимои Липы буде обѣмнати 22½
кылом. въ повѣтахъ рогатиньскомъ и перемы-
шлянскомъ и буде переведена коштомъ 136.000 зр.
Зѣ того платятъ край 40% въ 4 рѣчныхъ ра-
тахъ по 13.400 зр., а стороны интересованъ и
державный фондъ маюгъ дати по 30%, т. е.
рѣчно по 10.125 зр. Выдѣлъ краевый вже вы-
оиснувавъ першу рату за р. 1886.

На будову дороги повѣтовѣи въ Галича до
Подгаецъ удѣлявъ Выдѣлъ краевый на руки Вы-
дѣлу повѣтового въ Станиславовѣ 4000 зр. без-
поворотной заомоги.

Переписка Редакціи и Администрации.

Веч. I. Б. въ Лясничѣхъ. Грошѣ одержали. „Зѣ
чужихъ зѣльничѣвъ“ выслали вдруге. Коли ще
не приѣде на часъ, проошмо зѣразъ рекламовѣти.
— Веч. А. С. въ Королужѣ. Выслаемо правильно;
рекламованъ чюла выслали вдруге. — Веч. Т.
М. въ Старѣвѣ. Грошѣ для „Дѣла“, „Батьковщины“
и „Общ. Качковского“ одержали. Дакуемо. — Веч.
А. Н. въ Мшанцѣ. За „Дѣло“ 6 зр. одержали; за
„Бѣлѣ. и пов.“ приѣде за П. повѣрокъ 2 зр. —
Веч. Т. Щ. въ Новицѣ. Рекламованъ чюла высла-
емо вдруге. — Вп. Г. Ц. въ Дѣ. Просимо о спра-
возданье подорожне.

Надѣслане.

Звертаемо увагу на оголошенье Л. Чиньского въ
Ярослави о его знаменитѣмъ „Мѣдѣвнику галичиньскомъ“,
пенномъ средствѣ усуювачѣмъ всякѣ хоробы и недуги ор-
ганѣвъ травленя. Вырѣбъ сей можемо каждому найошѣт-
нѣйше поручити и треба бѣжати, чтобы находилися въ кож-
домъ домѣ.

Съ сѣмъ числомъ розсылаеся про-
снѣктъ господарско-промысловой газеты „Го-
сподаръ и Промышленникъ“.

Съ сѣмъ числомъ розсылаеся Пред-
платникамъ „Библиотеки найзн. повѣстей“
1 и 2 аркушъ повѣсти Ів. Тургенева
„Батьки и дѣти“.

Ц. к. уприв. галиц. анційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(29 7) кугуе и о. о. дае 1679

всякѣй вартѣстий паперы и монеты

по курсѣ дневномъ.

Порученя зѣ провинціи выконуе от-
воротную почтою безъ провизіи.

Съ сѣмъ повѣрокомъ стане выхидати у Львовѣ

„Господаръ и Промышленникъ“

газета привоичена справамъ господарскимъ (ста-
тѣ въ рѣльного господарства, садѣвничства и ого-
родничства, ошѣлского будѣвничства, ветеринаріи и
правничѣ, оточѣй въ звѣзи ошѣлскимъ госпо-
дарствомъ и т. др.), промысловымъ (перѣдо-
вѣмъ домашней промыслѣ, справозданя зѣ дѣ-
лѣвнѣюти товаровъ и т. д.) и торговельнымъ
(торговельнѣй руской товариства, торговля ошѣлка,
цѣны продуктѣвъ, курса биржевой и т. др.) подѣ
редакціою Антоны Гладзѣвского, а при помочи
пп.: Ап. Ничая, Вас. Нагѣрного, оо. П. Вагань-
ского, Л. Ватошынського и др.

Редакція доложитъ всякого стараня,
щобы ея одинока фахова руска часописъ
вновь отновля сегочаснымъ вымогалъ и
стояла на рѣвни съ подобными красивыми и
заграничными газетами.

„Господаръ и Промышленникъ“ буде
выходитъ 2 разы въ мѣсяцъ, 15 и 30. ст. от. въ
1½ аркуша великого кварту; цѣна предплатна
за сѣй повѣрокъ (отъ 1 лѣпна до 31 grudnia 1886)
выноситъ 1 зр. 50 кр. а. в.; предплату проошмо
присылати (найлучше переказѣмъ почтовымъ) про-
ото до Администраціи „Господаря и Промышленника“
улицѣ Галицка ч. 44. — Чюла на показъ не будемо
высылати, прѣтов проошмо пошѣшати съ пред-
платѣю, щобы можна зѣразъ уладити екоше-
дѣцію. 1699 1 3

Въ кождомъ числѣ будутъ умѣщенѣ чюдѣн-
ныи иллюстраціи; ошѣбѣтъ представлѣня зрозумѣльнѣ
и ясныи — прилаженныи до практичного житя.

Рускомъ Историчной Библиотеки

вышло досѣ:

Т. I. Исторія Руси Ст. Качалы цѣна зр. 1 50
„ П. Историчный Монографіи М. Костомарова I.
т. ц. 2 зр.

„ III. Княжій періодъ Украины-Руси до смерти
В. Мономаха, Д. Иловайского т. I. ц. зр. 1-60

Въ другѣй половинѣ червня выйде т. IV.
„ Княжій періодъ Украины Руси до Данила Га-
лицкого“ Д. Иловайского (т. II.) значно большого
обѣму отъ попереднихъ.

Новоприсутуающѣ предплатники могутъ
дѣстати ще въ сѣмъ мѣсяцѣ воѣ томы по цѣнѣ
предплатной по 1 зр. 25 кр. съ пересылкой
гласно.

Предплату найлучше посылати переказѣмъ
на адресу: Олександръ Барвѣйскій въ Терно-
поли.

Курсъ збѣжа зъ дня 9 л. липня 1886.

За 100 кильо нетто на мѣсяц	Львовъ отъ до зр.	Тернополь отъ до зр.	Подволочиска отъ до зр.	Черновицъ отъ до зр.	Ярославъ отъ до зр.
Пшеница	7. — 4.25	7. — 8.05	7. — 8.05	7. — 8. —	7.50 8.60
Жито	5.75 6.40	5.50 6.10	5.50 6. —	5.40 6. —	6. — 6.60
Ячмень	5.25 7. —	5.15 6. —	5. — 5.75	5.50 5.60	5.50 6. —
Овесъ	6.10 6.50	6.50 —	6.50 6.65	5.25 5.50	6.60 —
Горохъ	5.80 9. —	5.75 8.60	5.50 8. —	6. — 9. —	7. — 9.50
Коноп.-сѣмя	— —	5.50 —	— —	5.10 5.20	— —
Фасоль	— —	— —	— —	— —	— —
Вика	— —	— —	— —	— —	— —
Линка	— —	— —	— —	— —	— —
Гречка	— —	— —	— —	— —	— —
Кукуруза	— —	— —	— —	5. — 5.75	— —
Рѣпакъ	— —	— —	— —	8.75 9. —	— —
Конюшина червона	— —	— —	— —	— —	— —
бѣла	— —	— —	— —	— —	— —
шведка	— —	— —	— —	— —	— —
Тимоха	— —	— —	— —	— —	— —
Хмѣль за 56 кильо	46 — 60.	— —	— —	— —	— —

Оковита за 10.000 литр. проц. 26—28-30 зр.

Ч. 812.

Оповѣщення.

На основѣ ухвалы Выдѣлу касы щадничои мѣста Тернополя зъ дня 1-го червня с. р. буде каса пріймати отъ 1-го липня 1886 р. вкладки лишъ на новій книжочки вкладковій и буде опроцентовувати тѣ вкладки по 4 1/2 % (чотыри и пѣвъ отъ ста).

Постановленіе то не дотыкає вкладокъ до 1-го липня с. р. зложеныхъ, котрі такожъ на далыше опроцентовувати будуть по 5 % (пять отъ ста). 1698 1—3

Постановлена до того часу обовязуючій, от-носича-ся до речинцѣвъ авизацій вкладокъ, до вы-платы за есконтомъ и т. д. зѣстають ненарушеній.

Дирекція касы щадничои мѣста Тернополя, дня 3-го червня 1886 р.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТОВЪ КАВЫ
въ Раковняхъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣхъ браны Флоріаньской въ власнѣй домѣ.

Выробляє рѣзніи роды цикоріи зъ матеріалу сырого красова власной плантаціи. Матеріалъ сырой красовой або корѣнь цикоріи управляютъ на нашѣй рѣли мае послѣ хемичной анализы въ лабораторіи академіи промыслово-техничной въ Краковѣ далеко болѣе частей поживныхъ и горѣщихъ, властныхъ цикоріи, якъ такий самъ корѣнь заграничный. Матеріалъ сырой красовой цикоріи, цикоріи мой ривалює побѣдоносно съ всякими вы-робами заграничными того рода и мае ще ту перевагу, що єсть красова и дешѣва.

Фабрика поручає слѣдуючій роды (назвы):
Цикорію краковскую, горѣу, пачка округла 1/2 1/2 кильо.
Кава шротована француска даюча вываръ кларовный.
Кава краковская въ скринкахъ, видъ Кракова (не Прусь)
Цикоріи въ скринкахъ (конкурентіна).
Кава фигова.

Мая надѣю, що Поважанъ Панѣ и господинѣ офіціи доброту моєхъ выробѣвъ, ихъ вышу вартѣсть отъ шумно рекламованыхъ фабрикѣвъ чужихъ, будутъ пошрати зматаня поднятѣ на раціональній основѣ згоднѣ съ интересомъ власнымъ и красоваго промыслу.

Выробы мои можна дѣстати въ центральной „Народной Торговлѣ“ и сѣ филияхъ, въ „Народныхъ Торговляхъ новѣтвыхъ“ и въ всѣхъ значительныхъ торговляхъ. 1696 (2—?)

Ц. н. ген. Дирекція австр. зѣлѣницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу фѣды,
важный отъ 1 червня 1886. 1557

Приходить до Львова:

Поѣзды особовы: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардоня, Хирова, Стрыя. — О год. 4.15 зъ Звардоня, Хирова, Стрыя, Гусятина, Станислава. — О год. 2.6 въ ночи зъ Гусятина, Станислава, Хирова и Стрыя.

Отходить зъ Львова:

Поѣзды особовы: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станислава и Гусятина. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Звардоня. — О год. 12.01 въ ночи мѣшанный поѣздъ до Стрыя, Хирова, Станислава и Гусятина.

Приходить до Станислава:

Поѣзды особовы: о год. 8.36 передъ полуд. зъ Гусятина. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардоня, Стрыя. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусятина. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардоня, Львова и Стрыя.

Отходить зъ Станислава:

Поѣзды особовы: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрыя, Львова, Звардоня. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусятина. — О год. 6.28 вечеръ до Стрыя, Львова, Звардоня. — О год. 6.54 вечеръ до Гусятина.

ЗАВЕДЕНЬЕ РИТНИЧЕ

открыто
при улицѣ Валовѣй ч. 6.

Пріймаются заовлѣна на: Штампили каучу-ковій и металевы, печатни до ляку, марки печатковій, гербы, штампилли съ притис-комъ, Прасы на сухій друкъ, рѣзніи Моно-граммы и т. д. выконуєся якъ найуспѣшнѣше, дешѣвше какъ всюды и въ найкоротшѣмъ озна-ченѣмъ речинця. 1693 3—6

Съ поважаньємъ Семенъ Лѣтцъ, ритникъ.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадець зъ моихъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи красовыхъ и за-граничныхъ такъ дешѣво, якъ я. По-ручаю мой богатый складъ такожъ 1656 Веч. Духовенству. 10—?

Замовленія въ мѣсяцъ и въ провинціи выконуютья точно и ретельно. На жа-данье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и подробно.

Львовъ, ул. Галиция ч. 8.

Заложенный 1848.

Презану загально найлучшу

Масу до запусканя підлогъ

порукають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1681 78—0

Перепрокующимъ даемо отповѣдний раба.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подає до вѣдомости, що выдало и мае на складѣ ослѣдуючій
Формуляръ для касъ покличковыхъ

за гадъ
„Законъ марскон Правдъ“:

- 1) Книга казова, одна либра 40 кр.
- 2) Книга мастку золѣного, одна либра 40 кр.
- 3) Книга мастку подручного, одна либра 40 кр.
- 4) Скраптъ, 100 преміиновъ 55 кр.
- 5) Протоколъ, одна либра 40 кр.
- 6) Книга довѣжикѣвъ, одна либра 45 кр.

„Народна Торговля“ у Львовѣ

удержує на складѣ и поручає:

Свѣжій воды минеральній.

Вода Билиньска квасна „Зауеръ-Бруненъ“ фляшъ по 26 кр	
„Хобска (Егерска) Францъ, Зальцъ и Визенъ“	26 „
„Емске жерело Кренхонъ и Кисель“	26 „
„Камѣнка“	22 „
„Гисенблѣръ королевске Отто жерело“	22 „
„Галихенбергъ зъ жерела Константинъ“	30 „
„Содова „Галлеръ“	40 „
„Ивоничка“	38 „
„Карльсбадска Милъ, Шляхъ и Штрудель“	34 „
„Крайсбахъ“ жерело Егисаеги	38 „
„Ассенигска, жерело Ракоши“	42 „
„Криничка“	28 „
„Маріенбадска „Крайцъ и Фердинанде-брунъ“	28 „
„Горка Гушяди жерело Яномъ“	28 „
„Озеръ“ Арпадъ	28 „
„Жерело Францъ-Юсѣвъ“	28 „
„Викторія“	23 „
„Сельтерска“	26 „
„Сельтерска камѣнка“	20 „
„Швальбахска „Стральбрунъ“	28 „
„Шванска Юзефинъ, Магдаленъ и Стефанъ“	28 „
„Вичи Челест, градеглицъ“	48 „
„Вильдунска жерело Георгъ-Викторія“	42 „
„Жегостѣска „Зауербрунъ“	28 „

При высылцѣ наимѣнше 25 фляшокъ чи-слится опакованье по 2 кр. отъ фляшки вразъ съ скринкою; при меншій высылцѣ опакованье дорожше. 1649 10 0

Зарядъ Народной Торговлѣ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

порукає 1563 171—?

Спеціальности и универсальній средства, французскій и нѣмцкій, якъ черезъ ню такъ и черезъ нѣмцкій фирмы оповѣщуванъ.

Зброю ловецку

выпробовану, одиноку нагороджену медалемъ державнымъ и дипломомъ почетнымъ, поручає

А. В. Мольнаръ (давнѣше I. Висновецкій)

рушникарь у Львовѣ, готель Жоржа.

Лянкастрѣвки въ цѣнѣ отъ 25 зр. до 200 зр. 1675
Нистолѣ до меты отъ 25 зр. до 100 зр.
Штуды експресовы отъ 80 зр. до 200 зр.
Трилюфки отъ 100 зр. до 200 зр.
Направу выконую отворотную почтою. Переробляю Льефу-шѣвки на Лянкастерки отъ 12 зр. до 20 зр.
Набоѣ всякихъ системѣвъ по цѣнахъ фабричныхъ. 5—26

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медѣвникѣвъ и сухарикѣвъ, вынаходяця „медѣвника гигиеничного“ въ Ярославѣ.

Партію гигиеничныхъ медѣвникѣвъ выробу Вашои фабрики я о-державъ: я пробовавъ сей медѣвникъ въ шпитали раненыхъ жовнѣ-рѣвъ сербскихъ, котрыхъ въ моѣмъ шпиталѣ мавъ я якъ разъ 425, а всѣ тяжко раненіи. Головно сымъ роздѣлювано тѣ медѣвники и то тогды, коли сѣ тяжко раненіи не могли травити найлек-шихъ и найлѣпшихъ стравъ, роздѣлюваныхъ въ шпиталѣ — по короткомъ часѣ доставали здоровый апетитъ и охоту до фды, жолу-докъ и найтѣжше хорыхъ раненыхъ, оперованыхъ пріймавъ сей ме-дѣвникъ, раненій приходили до силъ, доброго и здорового выгляданя, а що такожъ я спостерѣвъ, що въ наслѣдокъ сего ме-дѣвника функція жолудково-кишковой зовсѣмъ регулювалася.

Раненій и оперованій называли Вашъ медѣвникъ „польскимъ хлѣ-бомъ“ и скоро я войшовъ до салѣ раненыхъ, кликано зѣ всѣхъ сто-ронѣ, „чи нема вѣжѣ болѣе того польского хлѣба, що намъ додає силъ и житя“.

То спонукую мене просити о безпороволочну высылку новой пар-тіи зъ 600 штукъ. За першу посылку дакую Вамъ — дуже богато хо-рыхъ вымарившихъ, умишерованыхъ въ наслѣдокъ ранѣ, операций и хороѣвъ жолудковыхъ завдячу сему средству, котрому мушу припи-сати свойства лѣчебны, поверненье до своихъ силъ — бо коли тяжко раненіи и оперованіи не могли пріймати нишой поживы, ѣли сѣ медѣвникъ, онъ бувъ ихъ одинокою поживою, поправлявъ про-цессъ травленія и приводивъ жолудокъ до того стану, що могли оттакъ жити и другими стравами.

Дѣйстно повиненъ-бы каждый болѣеший шпиталь именно хирур-гичный уживати сего медѣвника яко поправляюще-лѣчебного средства. (Печать.)

Д-ръ Ромуальдъ Далльмаеръ в. р.

Шесть шпиталю войскового въ Нишу (Сербія).

Нимъ 14. Пѣтнія 1886.

1603 12—0

Медѣвникъ гигиеничный Л. Чиньского въ Ярославѣ можна дѣстати у всѣхъ торговляхъ корѣнныхъ и антикахъ по 20 кр. за штуку.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. н. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 26—? купує и продає

всѣ эффекты и монеты
пѣдъ найприступнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и
3% Листы Гип. преміованій,

котрі послѣ закона въ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшой постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фон-довыхъ, пушляриныхъ, кавцій суружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіи

можно въ сѣй Конторѣ получить.
(до выловованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи выконуютья безъ проволочки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизии.

РОБОТНІЯ БРОНЗОВНИЧА

ИВАНА ВЫПАСКА

при ул. Краковской ч. 5 у Львовѣ.

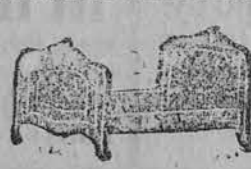
Зѣ причины, що некомпетентіи робѣтніи и склады подѣмлюются позолочувая и посѣр-блыванія церковныхъ рѣчей, черезъ що позво-лчуванье переходить черезъ другіи або и третій руки, въ низу подѣмсаный поучас Воец. Духовенству свою робѣтню и подѣла до вѣдо-мости, що выконує всякій направи бронзовни-чій, отѣвѣжуванье, золоченье и посѣрблыванье побѣда жадали въ огни або гальванично и то тревало, чисто и дешѣво, особливо же чащѣ, що часто уживаются. Ручу за довѣлитну тревалѣсть

Позолочуванье чащѣ и дискобѣвъ коштує отъ 8 зр. до 20 зр. — позво-лчуванье монетраній отъ 15 зр. до 50 зр. — посѣрблыванье кадильницъ и до-докъ отъ 3 зр. 50 кр. до 6 зр. 50 кр. и т. д. Робѣтня моя мае заравомъ го-товій выробы церковній або такожъ выроблює послѣ поданого взрѣда, высылає на жадање взоры и выроблює побѣли нѣхъ докладно. Дякуюча за ласкавій до-тентершій выгладъ поручаюся и на далыше ласкавій памяти Воец. Духовен-ства, котре мене удостоитъ своєю увагою. 1697 2—3

Съ глубокимъ поважаньємъ Иванъ Выпасокъ.

Величезній страты, якъ потерѣла велика лондонска фабрика мебѣвъ зъ зѣлѣза Godderlyve Brothens and Comp. при недавній паденоу гласѣвского банку, захитали нею такъ, що она постановила закрыти фабрику и выпродати вѣсѣмъ масамъ напромадженій въ запасѣ знаменитій мебѣвъ зъ зѣлѣза, премію-ваній на всѣхъ выставкахъ золотыми медалями, за четверту часть цѣны фабричной. Я предлагаю отже переданій мебѣвъ въ комѣсъ згаданнымъ домоу чудно красній

400 штукъ зѣлѣ-ныхъ ложокъ для дорослыхъ. Лѣжка въ прѣблѣ-женію подобній до рѣсунку.

дѣйстно пышна работа и невѣрвана прикраєа каждого помѣшканя и каждой комнаты) за сказочну цѣну, якои ще не було за штуку 8 зр. (давнѣйша цѣна 32 зр. 50 кр.) Искренній замовленія выконую такожъ поодинокіи якъ довго выстає зачасъ, въ завагды знаменитыхъ примѣрникахъ заравъ за попереднымъ приславьємъ грошей.

Eisenmöbel-Lager in Wien Landstrasse. Kriegerstrasse Nr. 11.

Зѣлѣній лѣжка перевѣшаютъ особливо войкій деревляній въ якомъ не-будъ стѣнъ для того, що забезпечують отъ войконъ нужды и нечистоты, мають незышному тревалѣсть и дають складасти. 1659 8—15

ФАРБЫ ОЛБИНІЙ

готовій до ужитку и скоро за-сыхаючій.

Ф а р б ы

до малюваня дахѣвъ, тертіи въ найлѣпшѣмъ покостѣ.

Найлучшій фарбы

тертіи въ покостѣ минеральномъ, отповѣдають рѣзнымъ цѣлямъ, надають барву и лыскъ по одно-разовѣмъ потягненю, высыхають въ немногихъ годинахъ, и де-шевшій отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасады розпусаємъ въ ваннѣ, до колѣоро-ваня будынокѣвъ въ 36 колѣорахъ.

Всякій роды лякерѣвъ крає-выхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

зѣ найлучше реномованыхъ фа-брикѣвъ.

Тектуры даховѣ, смола по-газова и деревна, маса смолина, асфальтъ, це-ментъ, гипсъ.

Оливы до машинъ и сма-ро-вило до осей зѣлѣзныхъ.

Насы нѣкоряній до машинъ. Насы гумовѣй до машинъ.

Гурты конопляній до ма-шинъ.

Н О В И Н А !

Лѣпный напусканій насы до машинъ, и т. д., и т. д.

порукають

Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ.

Карты взѣрцѣвъ, цѣнники и спеціалій оферты, на жадање, gratis и franco. 1680 14—?

УМРАТЪ и Спѣлка.

Фабрика рѣльнич. машинъ.

1685 Прага-Бубна 4—?

доставляє по дешѣвыхъ цѣнахъ: знаменитій и выпробованій мо-лѣлки ручній кератовой и паровѣй, всякого рода кераты, далыше лѣкомотибѣвъ о силѣ 3 до 8 ко-ней, конній граблѣвъ и перевѣр-ники до сѣна, якъ такожъ войкѣй нѣмъ рѣль. машинъ, выгѣтовле-наній знаменитѣ и солидно. Илюстро-ваній каталогъ даромъ и франко. Головной складъ для Галичины Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

VIERHUNDERT TAFELN.

NEUE (13) UMGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.

Brockhaus' Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis à Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.60. LEINWAND FL. 5.40. HALBBAND FL. 6.70. O.W.

ZWEITE SOFORTIGE AUSGABE.

Робѣтня

мужеской и дамской обуви
1692 и для дѣтей 4—4

пѣдъ Яномъ Килиньскимъ

ул. Хорунцины, рѣгъ Академичной ч. 6 побѣхъ торгов. п. Ст. Войцѣховского поручає власный выробъ зъ доброго матеріалу красоваго и заграничного въ рѣзномъ смаку и фасонѣ по цѣнахъ низкихъ.

Всякій замовленія якъ такожъ и совѣтѣна направа выконуєся въ найкоротшѣмъ часѣ.

Съ глубокимъ поважаньємъ
М. Опида.

64 разы
за сороклетний час
истования отзаны.

Майже всьма
цесарскими, король-
скими и князьскими
лѣкарями приобщены
поручены.

Осторожность при закупках.

Extractum malti Johanni Hoffii можна достати у всьхъ
антикахъ и большыхъ торговляхъ; треба лишь вы-
разно жадати его съ оригинальною маркою охорон-
ною (стоячий овалъ съ погрудьемъ и подписомъ вы-
находца Ивана Гофа)

По цѣлой земли роз-
ширенный 27 000 мѣсь
продажа.

Що день новъ уздо-
ровленя, у всьхъ га-
зетахъ! Отъ 40 лѣтъ
надъ 1 миллионъ наслѣд-
ковъ уздоровленя

**Повѣдомленіе о выздоровленіи и прилюдна подяка рѣдкого
рода въ користь подѣбно страдающихъ вынаходцевъ лѣчущихъ
и ѣживляющихъ ередствъ здоровья зъ екстракту солодового.**

**Повѣдомленіе о чудномъ выздоровленіи пана Григорія Носа, учителя въ Бартковѣ,
почта Красне, зъ дня 1 цѣтня 1886. Оно писане до**

ПАНА ИВ. ГОФА

вынаходца пѣсля его имени названыхъ препаратѣвъ лѣчебно-ѣжи-
вляющихъ зъ екстракту солодового Ивана Гофа, ц. к. совѣтника,
властителя золотого хреста заслуги съ короною, рицаря высочайшихъ
прусскихъ и нѣмецкихъ ордерѣвъ у Вѣдн, Фабрика: Grabenhof,
Bräunerstrasse 8.

Бартковѣ, 1. цѣтня 1886.

Съ нѣколи невыгасающею вдячностею спѣшу зложити Вашѣй Высочайшгородности слѣдующе
повѣдомленіе. Отъ шести лѣтъ страдая я на тяжкій ѣдхъ, неустойчивый кашель, при котрѣмъ иногда
проявлялся кровъ и неустававъ болѣ грудей а мой болѣ бувъ часами такъ сильныи, що я зъ умученя
не могъ встати и мусѣвъ лягати на постѣль. Я всего пробовавъ, але завсѣгда безуспѣшно. Противно,
фабриката Вашою Высочайшгородности, пиво здоровья зъ екстракту солодового Ив. Гофа и солодова
шоколада здоровья усунули въ протягу шести недѣль мою згадану недугу, такъ що я теперь вже зовсѣмъ
здоровъ. Складаючи емъ Вашѣй Благородности найкращу подяку, прошу Бога, щоби Васъ завсѣгда
удержавъ при сильномъ здоровьѣ и ѣдѣю Вашѣй Благородности се мое повѣдомленіе до помѣщеня въ
газетахъ для добра подѣбно страдающихъ людей. Съ найглубишимъ поважаемъ и доживиенною вдяч-
ностею

Григорій Носъ, учитель.

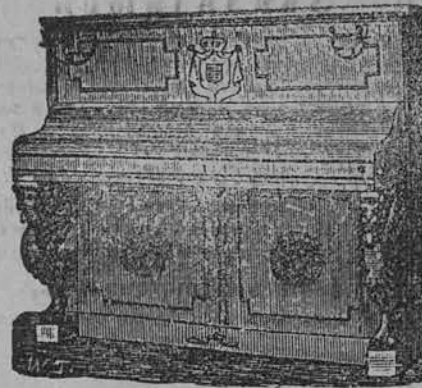
**Лѣчебно-поживный матеріи вынайдены мною ѣживляющихъ препаратѣвъ зъ
солоду, котрі вернули назадъ соткамъ тысячѣвъ людей утрачене здоровье,
находятся въ слѣдующихъ сполученяхъ пріятныхъ до поживаня:**

1. Въ видѣ смачного дѣтскаго пива здоровья зъ екстракту солодового на застарѣлы недуги
наибѣше средство до улеченя и удержаня жита для сухотниковъ, хорыхъ на груди,
знаемающихъ на легкы и для реконвалесцентѣвъ по тяжкихъ хворобахъ. Недостижиме,
не перевысшени и не до наслѣдованя средство въ хворобахъ жѣвочныхъ и на золотуху, на
болѣ желудка, бракъ крови, слабе травленье;
2. въ доброй шоколадѣ здоровья зъ екстракту солодового на бракъ крови и выхудѣсть,
ослаблене, нервовѣсть, безсоннѣсть, бракъ апетиту;
3. въ бонбонахъ на груди зъ екстракту солодового, въ синѣмъ пацери, звочающъ и розпу-
скающъ слизъ въ кашли, при хрипѣ и недугахъ органѣвъ ѣдхочныхъ;
4. въ сконцентрированѣмъ екстрактѣ солодовѣмъ на недуги легкыхъ, астму, кашель и золотуху;
для осѣбъ, що не любятъ або не зносятъ пива, одиноке для дѣтей;
5. въ муцѣ солодовѣй для живленя дѣтей, яко заступство и лѣшка помѣчь для матерного
молока для дѣтей золотушныхъ и въ наймолодшѣмъ вѣдѣ;
6. въ гомеопатичной кавѣ солодовѣй въ рознервованю, въ злогохъ и для матерей плека-
ющихъ.

Ивана Гофа лѣчебно-поживный препаратъ здоровья зъ екстракту солодового ѣзначенъ 64 разы
цесарями, королями, князьями и княгинями, великими князьями. 400 заведенъ лѣчебныхъ и
тысячъ лѣкарѣвъ зъ всьхъ краѣвъ записують отъ 40 лѣтъ истованя ѣзначеня Фран-
цускы, англійскы и всѣ прочы шоколады не мали тыхъ наслѣдковъ для удержаня и приверненя здоровья
якъ Ив. Гофа солодова шоколада здоровья; Ив. Гофа солодовой шоколада здоровья не повинна для того
недоставати въ нѣчѣмъ домѣ. 1853 5-6

Можна достати у всьхъ антикахъ, другеріяхъ, Народной Торговли и великихъ торгов-
ляхъ. Треба жадати Original-Extractum malti Johanni Hoffii съ маркою охоронною.

Перша правдива лѣчуца, скрѣпляюца тѣло шоколада зъ екстракту солодового Ив. Гофа (для
малокровныхъ, блѣдыхъ, сухотниковъ и на безсоннѣсть) 64 разы за 40 лѣтъ истованя ѣзначеня Фран-
цускы, англійскы и всѣ прочы шоколады не мали тыхъ наслѣдковъ для удержаня и приверненя здоровья
якъ Ив. Гофа солодова шоколада здоровья; Ив. Гофа солодовой шоколада здоровья не повинна для того
недоставати въ нѣчѣмъ домѣ. 1853 5-6

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высочайшгородности отцѣ духовныи
уряджуютъ при церквахъ хоры, прото поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажанныи п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до
русской гимназіи у Львовѣ инструменты моего výroбу и мо-
же дати Высочайшгородности Отцамъ Духовнымъ о томъ
дуже пожиточномъ инструментѣ найлѣпшу информацію.

Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше

Даетъ также на раты.

1661 106-7? Съ поважаемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-
моніомъ у Львовѣ, ул. Хорупина ч. 9.

Два медалѣ и дипломъ гоноровый на выставкахъ краевыхъ.

І. Н. СПОЖАРСКІЙ

рукавичникъ и бандажистъ

у Львовѣ, при улицѣ Галицкой подл. ч. 20.

Рукавички ручной работы вла-
стного výroбу, зъ добрыхъ шко-
ровъ glass, дуговыхъ, сери-
выхъ, козовыхъ, оленевыхъ,
посидичи шитъ и етебнованъ.
Гарнитуры оленевъ противъ
ревматизму.
Панталоны оленевъ до конионъ
бѣды.

Простирала лесевъ и оленевъ.
Подушки саяновъ и ирховъ.
Торбы подорожнѣй.
Бандажъ ругатуровъ и пупковъ.
Носы на жолудокъ и огрѣ-
вачѣ.

Рукавички выробаю на замовленѣ напарадѣйшѣ пѣсля повѣ-
шнхъ парискихъ взорѣвъ, якъ также оправаляю подушки гагованъ
гладко або въ бѣзѣ, пѣсля найновѣйшого густу. 1687 5-6

Поручаю П. Т. Публицѣ артикулы въ родахъ добрыхъ,
по низкихъ цѣнахъ.

Замовленя высылаются ѣвотротно почтою.

Суспензоріи.
Панчохи елястичныи на корчовѣ
жилы.
Подушки гуми-елястичныи ро-
внхъ фасонѣвъ.
Обойчки для свѣщениковъ.
Краватки и шалки мужескы,
найновѣйшѣй.
Шалки поковѣй и подорожнѣй.
Шлейки гуми елястичныи и ма-
териальныи въ великомъ выборѣ,
найновѣйшѣй.
Корсеты парискы въ великомъ
выборѣ.
Гаматра на вышуклы лопатки.

ПЕРША КРАСВА ФАБРИКА СТОРѢВЪ и ЖАЛЮЗІЙ

І. Бргенса

1672 5-6

у Львовѣ при улицѣ Собѣской ч. 4

ѣзначена на краевыхъ и всеитныхъ выставкахъ медалемъ заслуги
поручаю свои výroбы

Сторѣвъ патычковыхъ и жалюзій дощичковыхъ
въ найблгородѣйшихъ барвахъ, съ 10-лѣтнюю гарантію
также **Сторы дрихловыи и полотняныи мальвованъ.**

БРАТА ЛЯНГНЕРЪ

Львовѣ, ул. Галицка ч. 16

поручаю дуже дешево:

Всѣлякы výroбы рукавичныи

Бѣлье мужеске

Краватки, спинки, шлей-
ки, палицѣ, парасолѣ,
кальонѣ и т. д.

Куфры, торбы

и всѣлякы приборы до подорожи.

Товары галантерейныи,

потребы тоалетовѣй,

СКЛАДЪ БРИТОВЪ

правдивыхъ швейцарскихъ и ан-
глійскихъ. 7-10

Замовленя залагоджуются
ѣвотротно почтою.

„ДЫМЪ“

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., съ пересы-
лкою 1 зр. 70 кр.

Достати можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Ставропигійской.

Л. ШТОРХЪ ВЪ БЕРНѢ,

Моравя, улица Доминиканьска 41

высылаю за послѣплатою, якъ довго выстаю запасъ, поданъ понизше товары богато дешевше ѣтъ цѣны výroбовои.

ВЕЛИКА

партія останковъ сукна!

3 1/4 метрѣвъ довгы, въ найкраснѣхъ взорахъ

на новие мужеске одѣнье

1 останокъ зр. 3-75

Каждый недогѣдный останокъ пріймаеся назадъ.

1 Останокъ коца
на помѣсть
10-12 метрѣвъ довгы
въ всякихъ барвахъ, дуже
тривалыи зр. 3-50.

Обрусь зъ Джуты
найновѣйшого взору
повной величины, доокола съ
френзлями
1 штука 90 кр.

Полотно домове
1 локоть широко
1 повна штука 29 лѣктѣвъ
зр. 4-20.

Сорочки дамскы
зъ доброго бавовняного по-
лотна съ мережаню обѣвкою
6 штукъ зр. 3-25.

Дерги на конѣ
драпованъ и сѣры
съ барвными берегами 190 см.
довгы а 130 см. широкы
1 штука зр. 1-50.

Обрусы
всякой барвы
3 штуки 3/4 великыи зр. 1.—
3 штуки 1 1/4 великыи зр. 2.—

Ручники
кухонныи,
небѣленъ, повной довжины
6 штукъ 70 кр.

СЕРВЕТЫ
бѣлы, льняны 4/4 въ квадратѣ
6 штукъ зр. 1-20.
Серветки до кавы
льняны рѣзнобарвныи,
6 штукъ 30 кр.

Сорочки
для робѣтниковъ
зъ доброго оксфорду,
повной довжины,
3 штуки зр. 2.

Запаски
до господарства
зъ мѣчного сѣного полотна,
съ выбитыми найновѣйшими
взорами,
6 штукъ зр. 1-50.

ХУСТКИ ДО НОСА
варѣбленъ, съ барвно тканымъ бе-
регомъ, елегантно выробленъ.
1 тузинъ мужескихъ зр. 1.—
1 „ дамскихъ зр. —80
1 „ для дѣтей зр. —60

Заслѣны мережковѣй,
1 метрѣвъ широкий,
въ найвышнѣйшихъ взорахъ.
1 метрѣвъ 25 кр.

Гарнитуры рипсовыи
въ найновѣйшихъ барвахъ,
охлаждающыи зъ двохъ одѣ-
ялъ и обруса доокола съ шаур-
ками и кутасами зр. 4-50

Линныи РУЧНИКИ
бѣлы съ червонными краями
6 штукъ зр. 1-20

КОРСЕТЫ
ѣтличнои якосты
съ бляншетомъ ложковымъ
1 штука 70 кр.

Гарнитуры джутовыи
охлаждающыи зъ 1 обруса и
2 одѣялъ
красно выробленныи, повной
величины зр. 3-50

Заслѣны зъ Джуты
2 части по 3 1/4 метра довгы,
съ драперією и френзлями
красно выробленныи
зр. 2-30

Джутовѣй диваники
передъ ложко
1 1/2 метра довгы доокола съ
френзлями въ найнов. взорахъ
1 пара зр. 1-30

ОДѢЯЛА
зъ червонного кретону, елеган-
тно стѣбнованъ, повной ве-
личины
1 штука зр. 3.—

Пѣвльняныи Хустки до носа
для мужинъ и дамъ, пышно вы-
готовленныи
1 тузинъ зр. 1-80.

Англійскыи Пледы до подорожи
зъ чистого воввы, 3 1/2 м. довгы,
1-60 м. широкы
1 штука зр. 4-50.
Ремень до пледу 75 кр.

РУЧНИКИ
до натирания
дуже елегантныи, съ ясно чер-
вонными краями и френзлями
6 штукъ зр. 1-50.

ШТЕРИБЕРГСКА ПОСТѢЛЬ
1 локоть широка въ рѣзно-
барвныи паски, за правдиву
барву гарантуеся.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 6.—

ОКСФОРДЪ
30 лѣктѣвъ,
правдиво забарвленныи
зр. 4.—

Градель дамастовый
на покрывала на постѣль
1 локоть широкыи, знаменитой
якосты.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 3-50

Стирки до пороху
небѣленъ съ червон. берегами.
6 штукъ 60 кр.
Стирки до скла
бѣлы съ червонными берегами.
6 штукъ зр. 1.—

ШИФОНЪ
дуже доброй якосты, дуже до-
гѣдный на бѣлье для мужинъ,
дамъ и дѣтей 90 см. широкыи.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 5.—

Накрытье на столѣ
охлаждающыи зъ 1 обруса и
6 серветѣвъ зъ льняного дамасту.
1 гарнитура зр. 2-30

Простирала
(безъ шву)
2 м. довгы, 1 1/2 широка, зъ
найлѣпшого полотна.
1 штука зр. 1-40.

Готовѣй КАЛЬСОНЫ
зъ доброго шевіоту, дуже до-
гѣдно выробленныи.
1 пара зр. 1-35.

Недогѣдный товаръ пріймаеся назадъ и звертаются грошѣ.

Переписка на всьхъ австрійскихъ мовахъ

Щобы у П. Т. Замовляющихъ усунути всяке недовѣрье, высылаются замовленя для Всѣхъ клиру, П. Т. начальникамъ громадъ, властителямъ пошлостей, директорамъ пошлостей
и фабрикъ, професорамъ, урядникамъ державнымъ и краевымъ на выразне желанье также и безъ послѣплаты. 1630 6-26

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ по Вторнику, Четвергу и Суботу кромѣ русскихъ святыхъ 5-ой годъ пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 ул. Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатаній вольны бѣзъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Админ. нистрація „Дѣла“ У Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Съ днемъ 1 (13) липня починається II. чверть року сегорічного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитшихъ повѣстей“. Просимо поспирити съ присылкою заглавностей и дальшой предплаты, чтобы въ экспедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступающій Вп. предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ обстанутъ дорожъ початокъ зачатой повѣсти И. Тургенева „Ватки и сыны“.

Мале Memento.

Въ кѣлькохъ числахъ „Дѣла“ высказали мы мнѣнне, що въ нашій Долитавщинѣ подготавливаются поволы певны змѣны въ системѣ внутренней управы. Именованье новыхъ двоухъ министровъ въ поза парламентарного круга, бѣсти о димисіи министра финансовъ, обещанье президентуръ краевыхъ Нѣмцами, — все то есть дуже явнымъ прогностикомъ, що кабинѣтъ гр. Таффега высвободжуея рѣшучо въ подѣ впливовъ дотеперѣшной бѣльшости Рады державной, а въ недалекой будучности може и захоче рѣшучо перехилитися на иншу сторону. Якъ колисъ безвзглядный централизмъ въ користъ элементу нѣмецкого, такъ нынѣ ванавагурована федерація коронныхъ краѣвъ, однакжъ съ форитованьемъ лишь деякихъ славянскихъ народѣвъ — обѣ системы показались ередѣтами не ведучими до головной цѣли, т. е. скрѣпленія идеи державной австрійской съ уваженіемъ духовыхъ и экономичныхъ потребъ не только краѣвъ коронныхъ, але и всѣхъ народѣвъ австрійскихъ.

Нынѣшня бѣльшость парламентарна въ Радѣ державной не дожѣ мабутъ осѣнной сесіи. Она показалась дуже мертвою и бѣзъ всякой инициативы нѣ то до „помирена“ поодинокихъ австрійскихъ народностей нѣ до поправки экономичного быту державы. На сихъ двоухъ поляхъ нѣхто не годенъ дослѣдити нѣ наименшихъ, найдрѣбнѣйшихъ успѣховъ. Все лишилось, якъ бывало, именно у насъ, а въ Чехіи съ тою рѣвничею, що элементъ славянскій взывъ крѣпкѣ переваги, але меншости нѣмецкой не удовлетовитъ.

Що идея державна не скрѣпилась, вина епочивае въ укритыхъ стремленіяхъ верховодячихъ сторонницѣвъ національных до певного рода сепаратизму. Каждому хочеса наслѣдувати автономичный устрѣй короны св. Стефана. Чехи стремятъ до повного узанна своихъ историчныхъ правъ, галицкѣй керманѣвъ добавчууть спасеніе для себе въ отлученіи Галичины отъ Долитавщины. Побѣда того выринае хвилево звѣстна Ягайлоньска идея, мутна, якъ мутнѣй головы, що ви выгрѣли. А каждому въ сихъ національныхъ верховодячихъ сторонницѣвъ забагаеся гегемоніи у себе дома, черевъ що знову спинаеся радикально вреаализованье вывѣшеной программы: помирѣнне народѣвъ. Национальный сепаратизмъ и такой-же егонизмъ суть отже побѣды мертвоты духовой головными причинами, що дотеперѣшня бѣльшость парламентарна тратитъ землю подѣ ногами.

На той тематѣ и пише монахійска „Allg. Ztg.“ въ 7 липня. „О Австрій и въ самѣй Австрій говоритеса высюды дуже богато — пише сей авычайный добре повнформованный органъ — але мало хто знае основно отношенія сеп старей державы. Национальный проводирѣ ето равѣвъ мають на устахъ свою народность, а про Австрій вгадуютъ лишь отъ нехотѣ. Мають они случайно бѣльшость и суть они при власти, то заявляютса австрійцами лишь до половины; суть они въ меншости, то ворогуютъ противъ Австрій. Мадаре не хотять и слухати про якусь монархію австрійскую а делегаций не нараджуютса навѣтъ собѣло, а мимо того на ихъ вещахъ висѣтъ надъ ними марою таки „державна“ и не дае имъ довер-

шити свои центрифугальный намѣреня. Австрій похожа на шестѣрню. Отъ часу до часу пробуе острѣйшій конѣ скочити въ бѣкъ, але такъ якъ не у всѣхъ есть одно национальнѣе стремленіе, то прочѣй конѣ въ шестѣрнѣ не идуть за нимъ, вдержуютъ его, утомлятъ, ажъ поки ослабленный не верне назадъ до дышля. Австрій посѣдае въ собѣ спинающу силу для всякого сепаратизму. Наколи однакжъ жадна складова ви часть не може достигти своего идеалу, то всюды пануе недоволеніе“.

Зылюстровавши сими короткими словами дуже вѣрно внутрѣшній отношенія нашей державы, переходить авторъ статьи до иллюстрацій ви досытъ сумныхъ экономичныхъ обставинъ. По его думцѣ, Австрій мало выкористала для себе двадцать-лѣтний миръ, а нынѣшня ви финансовая система не дае поруки на экономичный успѣхи. Угорщина именно выливает дуже некористно на экономичный справы Долитавщины. Система выского оподаткованія не конче отповѣдае продуктивнымъ силамъ и т. д. Всѣхъ чорныхъ красокъ сѣи иллюстрацій годѣ намъ навѣтъ вѣрно репродукувати.

Въ концѣ статьи звертаеся авторъ до оцѣненія фактовъ, довершенныхъ въ послѣдній сесіи Рады державной и каже: „Въ Австрій рѣшаютъ все Мадаре съ шкодою для Долитавщины, хотя ледви третину державныхъ выдатковъ самѣ покрываютъ. До того при що десять-лѣтнихъ „угодахъ“ умѣють они спѣлну политику торговельну и законы о безпосредныхъ податкахъ для себе якъ наибѣльше выкористувати. Въ Долитавщинѣ отгравають внаву ту саму ролю Поляки, т. е. они рѣшаютъ о законахъ, котры ихъ самыхъ лишь мало дотыкають. А рѣшенія такѣ, якъ примѣромъ сказавши въ справѣ нафтової, западають неравъ въ чисто партійныхъ мотивахъ бѣзъ взгляду навѣтъ на ихъ власну господарку краеву. Дѣйство управляютъ нынѣ Австрійю дѣвъ меншости: мадарекіхъ и польскихъ политикѣвъ, котры выйшли переважно зъ бѣльшихъ посѣлостей. И хотѣй бы имъ хто признавъ врудность въ тактицѣ политичной, то въ господарекіхъ и финансовыхъ справахъ сего признавати имъ не можна. Въ Австрій маємо теперъ Радѣ державну, соймъ угорскій, двѣ делегации, множество соймѣвъ краевыхъ, множество радѣвъ повѣтовыхъ и громадскихъ, отже повно конституціонализму. Бѣсмы до того такъ шасливѣ, що посѣдаемо 2500 посѣлѣвъ бѣзъ тайныхъ совѣтниковъ, але наибѣльше оподаткованнѣй жителѣвъ, Нѣмцѣвъ, котры материальну машину державы удержуютъ въ руху, суть нынѣ бѣзъ рѣшучого влѣяннѣа на законодательство“.

Въ статіи сѣи видко, що она писана именно въ интересѣ Нѣмцѣвъ австрійскихъ, але поминувши се, дае она не лишь досытъ вѣрный образъ фактичного угрупованія нашихъ отнѣсинъ внутреннихъ, але повинна зравомъ послужити нынѣшнымъ кермующимъ бѣльшостимъ парламентарнымъ, такъ державнымъ якъ и краевымъ, именно галицкимъ змemento, що зъ дотеперѣшной хибной дороги належить чимъ-скорше зѣйти. Инакше — роля ихъ скѣнитися скорше, якъ самѣй може думаютъ. Нѣ край не высказъ нѣчого подѣ взглядомъ экономичнымъ — наколи ще грубо не стративъ — нѣ Русины, а навѣтъ нѣ народъ польскій не суть задоволенѣй въ роботѣ делегацийной, котра була зовсѣмъ безпродуктивна. Наколи бѣ оттакъ керма славъ державныхъ мала по тѣмъ всѣмъ перейти въ руки нѣмцѣвъ австрійскихъ и позалася реакція централистично-нѣмецка, то вся вина буде епочивати на делегацияхъ польской и чешской. Чи выгѣдна для сѣихъ двоухъ делегаций констеляція верне колисъ, або чи скоро верне, можна дуже сумнѣватися въ виду тыхъ системъ державныхъ, акѣ практикуются въ двоухъ сусѣдныхъ монархіяхъ. Австрій есть на дорожѣ помоща своимъ народамъ славянскимъ, але самѣй Славяне бѣзъ вины Русинѣвъ, стараются,

може и бѣзъ самовѣжи а въ партійной сѣлѣпотѣ, звести ви въ сего тропу. Мы Русины мало при тѣмъ стратимо, бо и при теперѣшной системѣ нѣчого не высекали, але стоячи на славянскѣмъ становищи и намъ було-бѣ жалѣ, що бѣвшій до насъ вагребались власными руками.

Послѣднѣе число „Дѣла“, зъ суботы, сконфискувала ц. к. Прокураторія державна за статью помѣщену на сѣмъ мѣсці подѣ заголовкомъ „Станѣ выимковый“. Задля спѣзеной поры не могли мы вже выготувити другого наклады и для того розсылаемо его ажъ нынѣ. Слѣдующе число „Дѣла“ выйде въ четверѣ въ збѣльшенѣмъ объемѣ.

Маленька просьба

до львовской мѣской Рады школьной окружной.

По довгихъ короводахъ и немалыхъ заходахъ дождались на конецъ львовскій Русины того, що имъ вже давно правно належалось. Съ початкомъ, нового року школьного буде откриты у Львовѣ окрема руска народна школа чотыро-класова для дѣтей обѣого пола. Буде школа, найдутся и дѣти до неи, и все може пойти якъ найкрасѣмъ ладомъ; роводитеса лишь о обезаженіи новой школы отповѣдными учительскими силами. Поученій гѣркамъ до сѣвѣдомъ не можемо не звернути уваги львовской Рады школьной окружной, и отнѣсимосъ до неи зачасу съ просьбою, щобъ при обезаженіи новыхъ силъ учительскихъ мала передовѣсть на уважѣ добро школы и була осторожною при выборѣ новыхъ силъ учительскихъ. Для нововаснованой школы прѣидеся передовѣсть обезадити посаду ви управитель. Якъ може добрый и совѣстный управитель повести школу и на якѣмъ становищи може ви поставити, сего не потребуемо доказувати; але що може зработи чѣловѣкъ злои волѣ, на се давъ намъ гѣркій примѣръ управитель руской школы вправѣ у Львовѣ, п. Титъ Вудыновскій. Доси надѣ двома одиноками на цѣлый край рускими чотыро-класовыми школами народными высѣла якась страшна судьба. Одну ровивае и руйнуе ви управитель и треба було ажъ довгихъ процесѣвъ, чтобы злову варадити, а въ другѣй сталося лихо, котре бо-дай чи не тяжко отѣбѣе ся на новѣй школѣ. Всеу тому була виновата вла и недѣтповѣдна обсада силъ учительскихъ. Коли манушого року роздѣлилась була лишь вѣсть, що для руской школы народной при польской школѣ им. Пярамовича, мае бути именованный учителемъ для первой класы п. Квятковский, „Дѣло“ было перше, котре поднесло голосъ, що се именованье есть недѣтповѣдне, а навѣтъ може статися для школы шкодливымъ. Голосу сего однакжъ не послухано; о скѣлько знаемо, сему именованью бѣвъ противнымъ лишь самѣй инспекторъ, а въ концѣ ухвалено таки именованье п. Квятковского. И що-жъ сталося? Н. Квятковский уважавъ посаду въ руской школѣ за якусь синектуру; самѣй приготавливаеся до маторы, робивъ испытъ, слухавъ выкладѣвъ на университетѣ — а въ школѣ кававъ заступитися практикантомъ и осѣ насѣлѣди такого ванѣдбуванія обовязку: школа потеряла на славѣ а практикантъ подѣшовъ подѣ ключъ. Маємо надѣю, що мѣска Рада школьная окруж. не стрѣнитъ дальше въ руской школѣ учителя, котрый черевъ свою легкомудрность и недѣбальность взывъ на свою совѣсть не только добру славу школы и школу дѣтей, але навѣтъ въ пѣвнѣй мѣрѣ и чѣловѣка, що користаючи въ даной спѣсѣбности оперея ажъ въ выивнѣ. Може хочъ сѣ два такъ сумнѣй досѣды переконають школьный власти, що Русины не подносятъ своихъ жалѣвъ бѣзъ причины а домагаются лишь того, що бути повинно. Русины хотять мати въ рускихъ школахъ не людей, що вже нѣде-

Предплатна на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
на самѣй додатокъ: на самѣй додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 2-50 ар. на полъ року . . . 2-50 р.
Для Заграничѣ, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
на полъ року . . . 7-50 ар.
на чверть року . . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотеки“: на самѣй додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 рубл.
на полъ року . . . 9-50 ар. на полъ року . . . 3-50 р.
Послѣднее число коштуе 12 кр. а. в.

Справа Батумска.

Тыждень тому назадъ зработала Россія въ своей политикѣ заграничной крокъ, котрый не только выкликавъ въ цѣломъ свѣтѣ политичномъ немалу сензацию, але певно и дуже немало нравивъ наибѣльше интересованной державы якъ Англію, Нѣмечину и Австрій; о Туреччинѣ вже не говоримо, бо судьба сѣи заеасъ вже така, щобъ на нѣй все змолося, що на другихъ скрупитосъ. Уже дня 5 с. м. подава була „Köln. Ztg.“ вѣсть, що российскій посолъ въ Лондонѣ, бр. Сталь, повѣдомивъ правительство англійское, що Россія постановила знести вѣольный портъ въ Батумѣ надѣ Чорнымъ моремъ, котрый доси въ силу 59 арт. угоды берлинской бѣвъ приступный для всѣхъ кораблѣвъ заграничныхъ. Щобы докладно сѣй крокъ российского правительства арозумѣти, мусимо сягнути трохи дальше именно же до часу по вѣольнѣ российско-турецкой въ 1878 року. На подѣтаві Санъ-Стефанской угоды межѣ Россією а Туреччиною постановлено, що цѣла область теперѣшного закавказского края, що зъ одной стороны припирает до Чорного моря и лежатъ межѣ горѣшнымъ Араксомъ а горами кавказскими отъ мѣстами Батумъ, Карсъ и Ардаганъ, мае належати до Россіи; за то мае Туреччина заплатити Россіи менше отшкодованье за войну, якъ се було первѣотно постановлено. Туреччина пристала на то охотно. Не такъ охотно однакжъ хотѣла на то згодитися Англія, для котрой Батумъ было важнымъ мѣстомъ торговельнымъ для ея торговлѣ отъ Персією; она жадала, чтобы Батумъ, коли вже мае принасти Россіи, было бѣдай вѣольнымъ мѣстомъ портовымъ. Россія тому опиралася и се было причиною, що межѣ Англією а Россією мало что не прѣйшло до войны; лордъ Виконсфилдъ зарядивъ вже бѣвъ навѣтъ привѣзъ индійского войска на Чорное море. Ажъ теперъ Россія уступила, а кн. Горчаковъ заявивъ на конференціи въ Берлинѣ такъ: „С. Вел. царъ российскій заявляе, что есть его волею, чтобы Батумъ сталося головно для торговлѣ вѣольнымъ мѣстомъ портовымъ“. Се заявленье помѣщено такожъ яко арт. 59. въ угодѣ берлинской зъ 1878 р.

Отъ сего часу богато змѣнилось. Коли Батумъ прѣйшло до Россіи мало лишь 6000 жителей, нынѣ мае ихъ вже 10000 и было ще до недавна пайголовнѣйшимъ мѣсцемъ торговельнымъ надѣ Чорнымъ моремъ для края закавказского. Найголовнѣйшимъ артикуломъ вывозовымъ для мѣста есть ще и нынѣ дерево на кораблѣ, оттакъ шкѣры, вѣскѣ и мѣдъ; зъ привозовыхъ артикуловъ есть найважнѣйшимъ англійска баваина, нѣмецка сталь, турецкѣй выробы промысловы и т. д. Отъ коли поведено зѣлѣзницю зъ трохи на повнѣчъ лежакого Потѣ до Тифлису, стравило Батумъ свое значеніе для торговлѣ съ Персією, але за то сталося важною точкою стратегичною для Чорного моря, а головно яко мѣсце складова для приборѣвъ военныхъ. Давнѣй укрѣпленія турецкѣй надѣ портомъ залишено, але за то переставлено и розширено крѣпость Бурунъ-Табія надѣ самымъ портомъ, побудовано доокола мѣста кѣлька фортѣвъ и высычано шанцѣ. Въ мѣстѣ выставлено дальше 9 вѣличезныхъ магазинѣвъ складовыхъ, 4 магазинѣвъ на порохъ, 7 шпиталѣвъ военныхъ и т. д. Въ магазинѣвахъ сѣихъ мѣститеса 70 пушокъ Крупа и богато пушокъ давной конструкторія, великій складъ рушницъ и амуниціи — якъ кажутъ — 3000 торпѣдовъ. Крѣмъ сего ополучено мѣсто побѣочно зѣлѣзницею съ стратегичною линією Потѣ-Тифлисъ,

Так отже Росія добре приготувалась, закинь постановила зробити крок рйшучий.

Взявши добре на увагу, то знесення вольного порту в Батумі не єсть ніщо так дивного, бо коли волею одного царя було заведено вольний порт, то волею другого може бути той самий порт знеси. В сєй способі и оправдують російскі газети поступованье ового правительства. Тільки-ж в другон отороні перьботва воля стала ся олюю угоды межинароднымъ правомъ и в сѣмъ лежать та важность и велике значенье знесеня вольного порту в Батумі. Росія значить збрала угоду мѣмъ волѣ державъ подписавшихъ угоду и на перекоръ Англіи, котра ового часу найбільше напирала на удержанье в Батумі вольного порту. Єсть то оче видно компенсація за страты Росіи на балканьскѣмъ пѣвострові и рйшучий крокъ противъ тыхъ, що фортукутъ Болгарію. Доси держави европейскіе ще не рйшили, що мають робити, а лиш праса пѣвостроїальна веде опоры, кого сєй крокъ Росіи найбільше дотыкає. Ова лишь берненька урядова газета заявила пѣвостроїально, що справа оя муонть залагодити ся на окремої конференціи. Говорять такожъ щось о перехідженіи Франціи на оторону Росіи, о заступленіи трицѣсарьского союзу двоїцѣсарьскимъ и т. д., але якъ здаєсь, все останєсь такъ, якъ зробила Росія, бо держави европейскіе не схотять викликати знову цѣле вохѣднє пытанье на порядокъ дневный. Для Австріи однаковъ — якъ каже „Politik“ — єсть сєй крокъ Росіи важнымъ прецедентомъ, бо она може теперъ такъ само якъ Росія не зважати на угоду берлинську и притупити до анексії Боосны и Герцеговины.

Справозданье посольске.

Посоль до Рады державной вѣ округа Жовкѣвъ-Сокаль-Рава руска, Ви. сов. Василь Ковальскій, приѣде дня 5 (17) о. м. до Сокаля, де дня 6 (18) о. м. стане передъ выборцами вѣ сали Рады пѣвѣтвой и дасть справу вѣ ової дѣльности посольской. Зѣ Сокаля переѣде сов. Ковальскій дня 7 (19) о. м. до Равы, а опѣсля и вѣ Жовкѣвке, де имѣють дня 25 л. червня стане вѣ Куликовѣ знову передъ выборцами. О сѣмъ послѣднімъ подамо вѣ отповѣднѣмъ часѣ точну звѣстку.

Руска народна школа у Львовѣ.

По 8-лѣтнѣй тяжкої борбѣ дождались Русины мѣста Львова чотыро-классовой народной школы сѣ рускимъ языкомъ выкладывымъ. Хто бувъ той борбѣ головнымъ выновникомъ, на се кидаетъ нынѣ грубу опону непамяті, пересвѣдчені, що прикрї вгадки не родять нїколи нїчого позитивного. Було але, але сталоєсь добре — жїймо бѣльше теперѣшностю и стараймось про лучшу будучность.

Репрезентація мѣста Львова порѣшила на своѣмъ засѣданіи дня 8 л. липня с. р. засновати окрему народну школу руску чотыро-классову для дѣтей обогого пола сѣ початкомъ року шкѣльного 1886/7. Внесенє на заснованье вышло вѣ V секціи рады мѣской, а референтомъ его, по абдикаціи д-ра Пентака, бувъ проф. Соляскій. Короткими але ядреными словами представивъ п. референтъ конечность заснованья такой школы, не оглядаючись на розпорядженье министерства исповѣданъ и просвѣты вѣ дня 9 вересня 1884 до ч. 16427 и такой же розпорядженія Рады шкѣльной кравею вѣ 29 вересня 1884 до ч. 12596 та 26 марта 1886 р., вѣ котрыхъ выходило, що Русинамъ мѣста Львова належить вправдѣ окрема руска школа, але вѣ котрыхъ откликаносє и на припису артикулу 4 уставы шкѣльной вѣ 2 мая 1873 р., а тымъ самымъ дано можность вею справу такъ повести, що Русины львовскіи на разѣ могли одержати лишь двоюязычну школу, а сѣ часомъ доперва бѣльшеклассову. На томъ становищи станула навѣтъ Рада шкѣльна окружна, референтъ магистрату, п. „Wiedmann“, самъ магистратъ и первѣстно V секціи рады мѣской на предложенье д-ра Пентака. Заходять львовскіе радныхѣ Русинѣ и людямъ доброй волѣ, такимъ-же раднымъ Полякамъ, удалось однаковъ цѣлу справу веести на дорогу достойнѣйшого, дѣйстно горжыаньского трактованья, котрого результомъ было вышєе вгаданє внесенє на заснованье повной 4-классовой школы. Замѣтимо, що вѣ секціяхъ бороились справедливыхъ жаданъ Русинѣ львовскіхъ д-ръ Ал. Огоновскій, проф. Вахнянинъ, дир. В. Ильницькій и о. ректоръ Бачинскій. Зѣ польскихъ радныхѣ попирали ту справу вѣ секціяхъ майже всѣ члены сѣ выимкою лишь кѣлькихъ сингелътодѣвъ. По томъ всѣмъ здавалось, що на повнѣмъ засѣданіи Рады мѣской нїхто вже не стѣе щасливо довершену гармонію неовати якимъ-небудь диссонансомъ. Теперѣшня репрезентація мѣска, хотя не носитьъ титулу „Łączności i Zgody“, (якъ за бурмистрованья д-ра Гноиньского вѣ лѣтахъ отъ 1880—1882 и коли вдалась вѣ про-

цєєсь сѣ Русинами) не иде вѣ справѣхъ рускихъ подѣ ладъ краковскимъ станьчикамъ и нашимъ Подолькамъ, котрї Русина радѣ-бѣ вѣѣсти на одно сѣѣданье. Але мимо того выстѣпивъ неспѣждано д-ръ Орлецькій, пенсіонованный совѣтникъ намѣстництва и гофератъ, и дрожащимъ голосомъ подѣнѣе поставленє магистратомъ внесенє на заснованье лишь двоюязычной школы рускою. Вѣ рѣчи своѣй закинувъ нефортуный бесѣдникъ цѣлой Радѣ неконсеквенцію, що она дає теперъ Русинамъ школу понадѣ вымоги министерства и Кр. Рады шкѣльной, а передѣ тымъ о школу ту сѣ правительство и Русинами процесувалясь. Дальше боявєсь п. Орлецькій падєня „obywatelstwa“, наколи молодѣжь вже на лавкахъ народной школы станемо родѣляти на руску и польску; накликувавъ оттакъ голосомъ ментора: „Nie górnym wiódę jak gład kazali“, звернувъ увагу, що вѣ теперѣшнѣй школѣ молодежь рускою єсть лишь 129 хлопцѣвъ и то дѣтей зарѣбникѣвъ, прачокъ, сторожѣвъ, вѣзньныхъ, а мало вѣ интеллигентныхъ веретѣхъ рускихъ, и закончивъ епивономъ о wprótniej obgonie młotów мѣста Львова вѣ давныхъ часахъ длатого, бо давнѣйше Львованє мали лишь одну школу польску. На рѣчь ту, прикрашену ще для бѣльшого ефекту вгадкою про Ягайлоньскіе часы и братні рієкны język ruski, котрымъ лѣтописє Нестора була писана и котрымъ межѣ иншими мавъ говорити якійсь Wisniewski — на рѣчь ту отповѣвъ сѣ повнымъ спокоємъ проф. Вахнянинъ. Онъ отперъ инсинуацію сов. Орлецького о неконсеквенціи поступованья Рады мѣской. „То, що нынѣ ухвалимо“, — сказавъ бесѣдникъ — „выплыває якъ-разъ консеквенчно вѣ того, що вѣ 1884 роцѣ Рада наша порѣшила засновати паралельну руску класу при школѣ им. Пирамовича. Єсть сѣ лишь довершенє початого дѣла, опертого на дѣйствныхъ потребахъ рускихъ жителѣвъ мѣста Львова. Рада мѣска приняла тогды при дебѣтѣхъ надѣ бюджетомъ мѣмъ внесенє на заснованье вгаданныхъ рускихъ паралельныхъ класъ одноголосно, а нынѣ школу ту стабилизує. Я мѣгъ-бы покликатиєсь тутъ на рѣшєнє найвышєгого трибуналу вѣ 19 сѣчня 1880 р. и на всѣ дотыкающіи сєи справы розпорядженія шкѣльныхъ властей и вѣ всего мѣгъ-бы я доказати п. Орлецькому, що Русинамъ львовскимъ належить бѣльше якъ дво-классова школа, вѣ котрой, мимоходомъ скажывши, дѣти не учились бы навѣтъ нѣмецкого языка, — але всего того не хочу я порушати вѣ виду факту, що секція V. по арѣальнѣ ровнавъ рйшила приступити до заснованья 4-классовой школы рускою. Признаюєсь, що внесенє п. Орлецького здивувало мене и выкайало бодай у мене великій несмакъ. Я радѣ-бы не отповѣдати на замѣты мого преопинанта, бо они нѣ мають дѣйственности за собою и по той причинѣ, що не хотѣвъ-бы выкликатиєсь якої немилѣи дискусіи. П. Орлецькій боится родѣля молодежь вѣ народнѣй школѣ. На справу ту треба дивитись передѣ всѣмъ вѣ дидактичного становиска, принятого цѣлымъ образованнымъ свѣтомъ аксіому, що першу науку дитина повинна одержувати лишь вѣ материнѣмъ языкѣ. Зѣ подѣ сего правила намъ годѣ выломлюватись. Вѣ середныхъ и вышєихъ школахъ будє ще досыть часу тымъ ровлчєнымъ дѣтямъ получатиєсь, а замѣчу, що вѣ рускѣй школѣ вже вѣ II класѣ а навѣтъ вѣ другѣмъ роцѣ науки I класу дитина руска будє учатиєсь польского языка. П. Орлецькій подає число учениковъ вѣ нынѣшнихъ рускихъ паралелькахъ на 129. Такъ не єсть. Сѣмъ початкомъ сего року висаєлось тамъ 147 хлопцѣвъ. На той подѣставѣ, послѣ 4 артикулу уставы шкѣльной вѣ 2 мая 1873 р., належит-сь Русинамъ львовскимъ вже 3-классова школа. На тоє мала вглядѣ вже и V секція и и длатого пошла дальше, якъ п. Орлецькій намъ предлагавъ. Впрочѣмъ п. Орлецькій самъ хоче дѣляти молодѣжь нашу, бо признає Русинамъ двѣ окремы класы. Чи сѣ консеквенція? Консеквенція казала-бы жадати не дати! Наколи отже п. О. не боится родѣля, обмеженого на два лѣта, то я ему заручаю, що чотыро-лѣтнѣй родѣль не пошкѣдитъ нїкому. П. Орлецькій замѣтивъ, що вѣ рускѣй школѣ єсть богато дѣтей вѣ найбѣднѣйшой веретѣхѣ. Сѣ мене вѣсѣмъ не дѣймає и я могу заручити сѣ бесѣдниками, що менѣ такъ само мила дитина зарѣбника и прачки, якъ дитина першого аристократа львовского, и що о ихъ образованье буду зарѣбно дѣбати (bravo!!!). П. Орлецькій вгадавъ ще о оборонѣ мурѣвъ мѣста Львова вѣ давныхъ часахъ и успѣхъ сѣи обороны приписавъ тѣмъ обѣзавнѣмъ, що тогды у Львовѣ була лишь одна школа. П. Ор., здаєсь, мавъ на гадцѣ лѣта 1848 и 1855. Але до того мушу замѣтити, що якъ-разъ тогды Львовъ посѣдавъ двѣ школы: латиньску и окрему руску, засновану вѣ 1597 роцѣ. Моя логика єсть остаточно така: дати, що кому належитєсь, а тогды лишь можна приступити смѣло до надѣленого и жадати его руки до собѣльной обороны“.

Рѣчь проф. Вахнянина Рада мѣска приняла сѣ оплесками и по словѣ референта майже всѣмъ голосами подѣнѣла внесенє V секціи до ухвалы. Прѣф. Вахнянинъ подѣкує оттакъ репрезентаціи мѣской за достойнє порѣшенє справы, а Ви. президентови за его дотеперѣшну старанну опѣку надѣ рускими паралельными класами и бѣдною молодежью.

В справѣ вдовичо-сирѣтского фонда.

Порушена нами вѣ ч. 65 „Дѣла“ справа вдовичо-сирѣтского фонда, вѣ котрого 75 000 ар. дано яко закладовой капиталъ до „Заведенія“, удостоилась вѣ ч. 67 „Мира“ отповѣди „зѣ оторонимъ управляющимъ тымъ фондомъ комисіи“. Вѣ отповѣди не вхѣдитъ однаковъ комисія, а радше ви предѣдатель, вѣ мериторичну оторону рѣчи, лишь ударяє на о. Стефановича, докоряючи ему, що не принявъ мандату отпоручника на Загальнѣй Зборѣ делегатѣвъ „Заведенія“, а тымъ самымъ вмѣшувъ комисію до выбору о. Грабиньского. О. предѣдатель констатувъ при томъ, що о. Грабиньскому комисія на засѣданіи 7 мая с. р. поручила дѣвъ рѣчи, именнѣ, чтобы вѣ каждого засѣданіи „Общѣрольн. кред. Заведенія“ предлагавъ вѣй письменнѣй якъ найточнѣйшїи рѣляціи о финансовѣмъ положєнїи „Заведенія“, а оттакъ, чтобы о отобранье речєныхъ 75.000 ар. усиленно старавєсь. Якъ однаковъ сама комисія усиленно подѣбала о выконанье своего припорученія, даного о. Грабиньскому, сѣѣдѣть фактъ, що она, вѣбравшись 7 л. мая 1886 р. на засѣданье и вѣбравши на томъ засѣданіи делегатѣмъ о. Грабиньского, повѣдомила о томъ выборѣ своего манданта доперва дописею вѣ дня 26 л. мая 1886 р. Само собою розумѣєсь, що о. Грабиньскій, повѣдомленый о всѣмъ доперва на пять днѣвъ передѣ Загальными Зборами делегатѣвъ „Заведенія“, котрї то Зборѣ отбулися 1 л. червня 1886 р., не мѣгъ своего мандату подѣ нѣякимъ условіємъ выконати, вѣ виду § 70 статута „Заведенія“, котрый постановляє, що всякї внесенєя отъ управлєнныхъ до голосованья членѣвъ лишь тогды могутъ прїйти на порядокъ дневный Загальныхъ Зборѣвъ, наколи будутъ 14 днѣвъ передѣ тымъ письменнѣмъ предложєніи дирекціи „Заведенія“.

Зѣ того и выходить, що вѣ першѣй линіи сама комисія провинилась, что ви жаданье: отобрати 75 000 ар. вѣ закладовой фонду „Заведенія“, не могло прїйти подѣ обранья вѣбравныхъ делегатѣвъ „Заведенія“ на дни 1 л. червня. О. Грабиньскій мавъ, просто сказавши, вѣзванїи руки, бо одержавъ отъ комисіи вдовичо-сирѣтского фонда мандатъ, котрый выконати не бувъ нѣякъ вѣ силѣ. Его мандатъ бувъ про-то чистѣ иллюзоричный и длатого, вѣ цѣли всесторонного поясненія справы, могуємо нынѣ фактъ, що о. Грабиньскій вѣ той тоцѣ вѣсѣмъ-бы не провинивєсь, и что вѣя отѣвѣчалность за евентуальну утрату 75.000 ар. вѣ вдовичо-сирѣтского фонду на теперъ спочиває лишь на той личности, котра такъ поно — бо доперва по 19 днѣхъ — дала о. Грабиньскому знати о его выборѣ на делегата на Загальнѣй Зборѣ „Заведенія“.

Всѣхъ тыхъ дже красивыхъ рѣчѣй доведѣмоєсь однаковъ не вѣ вгаданѣ отповѣди предѣдателя управляющей комисіи вдовичо-сирѣтского фонду, а вѣ дописѣ о. Грабиньского, помѣщенѣй вѣ „Мирѣ“ вѣ ч. 70. Дописѣ тая показує дже наглядно, якъ дже вѣлежало предѣдательскѣ комисіи вдовичо-сирѣтского фонду на вытѣгненіи тыхъ 75.000 ар. вѣ „Заведенія“, наколи ухвалу комисіи вѣ 7 мая вѣоливъ подати до вѣдомости манданта доперва 26 мая! Мы радѣ-бы про-то прочитати вѣ „Мирѣ“ оправданье сего peccatum omissionis, иначе духовенство наше могло-бѣ набрати пересвѣдченія, що вѣ горѣ робѣтєсь де-що лишь для формы, а вѣ рѣшєнѣ вдовичѣй фондъ на словахъ, а на дѣлѣ ухвалы тѣ спиянѣтєсь невыконаньемъ потрѣбныхъ формальностей.

Зѣ дописѣ о. Грабиньского до „Мира“ выймаємо ще его субъективный поглядъ на отношенєе фонду вдовичого до „Заведенія“ и справозданье о финансовѣмъ положєнїи самого-жѣ „Заведенія“. Еманаций о. Грабиньского противъ „Дѣла“, котрє своєю статью цѣлу ту справу порушило, мусимо пропустити. О. Грабиньскій писавъ свое „вѣ оборонѣ правды и чести“ вѣ „своѣмъ“ окремоѣмъ стилѣ а по сману „Мира“, и длатого что третїи стѣпожѣкъ уживавъ такихъ „мѣзяматичныхъ“ выражєнь, котрї вѣ приличной часѣписи и вѣ приличнѣмъ товариствѣ не ухѣдитъ.

Зѣ дописѣ о. Грабиньского дѣзнаємоєсь именнѣ, что ему д-ръ Добрянскій заручивъ, що всякї вѣходы вытѣгнуты вѣ „Заведенія“ 75.000 ар. вдовичыхъ грошей суть für die Katz! На то мѣє статутъ не позволяти. Коли однаковъ о. Грабиньскій замѣтивъ отпущєному синдикамъ, что вѣ основнѣмъ фонду „Заведенія“ другї капиталыєсь (якѣ: „Славія“, куп-цѣ Райсѣ, майорѣ Гавеншильдѣ, крыл. Юзычиньскѣй, о. Гупалевичѣ, д-ръ Делькевичѣ и др. Прим. Ред.) давно вытѣгнули свои грошѣ, отповѣвъ д-ръ Добрянскій, що вѣрвѣдѣ такъ дѣйстно сталоєсь, але что за то ц. к. намѣстничество вѣдѣвало дирекціи „выговорѣ“ и пострапѣло ликвидацію! О. Грабиньскій, здаєсь, повѣривъ самъ словамъ, бо и самъ пише до комисіи, будь-то она поручала ему справу, котра не даєтьєсь выконати, бо поєла § 23 статуту, дирекція справу вынѣти сумы 75.000 ар. вѣ „Заведенія“ вѣодно вѣ дневного порядку Загальныхъ Зборѣвъ „отклонитъ“, т. е., що нїколи о той справѣ на Загальныхъ Зборахъ делегатѣвъ „Заведенія“ и бесѣды не будє.

Мимо того дає о. Грабиньскій комисіи такую раду, чтобы она постаралась о якого капиталиста, котрый-бы сѣ своимъ капиталомъ вступивъ до „Заведенія“ на мѣсце вдовичо-сирѣтского фонду, почѣмъ можна-бы и статутъ „Заведенія“ вѣмѣнѣти. Нѣчего казати — рада

дуже хороша! Тільки чи виѣдєсь такїи найвынѣй капиталистѣ, чтобы здорову голову поклавъ подѣ евангеліє? А длатого-жѣ теперѣшна дирекція „Зав денія“, маючи 1,185.000 ар. даровного вѣ Росіи капиталу, не вѣложила сама той кровавий вдовичо-сирѣтскій грѣбѣ? А чому-жѣ не зробити она ще нынѣ сего, коли недавно заручалась вѣ своихъ органахъ, що не „вѣ бѣды“ продѣе каміняцѣ на замаретиньскѣй улици? Наколи интересы „Заведенія“ ще нынѣ такъ свѣтло стѣяють, якъ пишеєсь по часѣписѣхъ и простувєсь вѣ „Дѣлѣ“, то чижъ такъ трудна рѣчь кинути вдовамъ ихъ 75 000 ар. и успокоити духовенство? Отъ что! Але давнѣйше не було доброй волѣ, а теперъ нема вѣ чого. Намѣстничество дѣлу такому не супротивитєсь, тымъ менше, що на нѣмъ тяжити и обовязокъ дѣбати о коректнѣ ведєньє фондѣвъ вдовичо-сирѣтскихъ. А може-бы о. Малиновскій поискавъ за такимъ капиталистомъ, коли давнѣйше не боявєсь вдовичѣй грѣбѣ поручити „Заведенію“? До дѣла господинове!

Вѣ дальшѣмъ справозданіи каже о. Грабиньскій, что по его думцѣ вѣ 1884 роцѣ было-бѣ „Заведенію“ постигла катастрофа мамѣ удѣленѣй на 5 лѣтъ моргаторіи на суму 300 000 ар. и мимо повѣчки вѣ синдикатѣ петербургскѣмъ вѣ сумѣ 359.159 ар., бо „сума стрѣтѣ т. е. мальверзаціи и сомѣнительныхъ позычокъ такъ ипотечныхъ якъ и не-кслєвыхъ“ досягнула великаньского квоты 1.122.053 ар. 86 кр., котра то квѣта мусѣла бути и вѣ активѣвъ „Заведенія“ вычеркнєна“.

За сѣй уступѣ дикуюмо дуже о. Грабиньскому. Такъ єсть! Вѣ „Заведеніи“ пропало руского гроша на 1,122 053 ар. 86 кр.! И ажъ теперъ показуєсь, что мы были вѣ повнѣмъ правѣ скавати зарѣзъ по оголошеніи сегорѣчно-го билансу, что тамъ пропало 1,038.000 ар.!

Шкода лишь, что о. Грабиньскій не пояснѣвъ ще комисіи вдовичо-сирѣтского фонда, хто бувъ симъ мальвервантомъ, кѣлько ихъ было, вѣ котрѣмъ часѣ и на яку квѣту? Зѣ рооправы бо судовѣи показавєсь, чтоkonto Михалка выносило лишь 146.000 ар., konto Киндлера було навѣтъ неавѣстнѣе, а Хувєсь вѣдефравдувавъ лишь пару сотокъ. Припущємъ, что вгадана трѣйка амальверувала — говорѣмъ деликатно — и побѣ мѣліона, то де-жѣ опинилось ще 500.000 ар., вѣ чїйи кишєни, або вѣ чїйхъ кишєняхъ? А коли-жѣ вѣ официальной справозданіи о. Грабиньского, опертѣго на книгахъ „Заведенія“ выхѣдитъ, что вѣ „Заведеніи“, були „мальверзаціи“, то длатого теперѣшна дирекція не повѣдомитъ о томъ ц. к. державну прокураторію? Най цѣла партія Михалка выйде на верхъ и мы — признаємоєсь — мусимо до того довести, се кажемо явно и во всѣхъ услышанье. Насѣ не отѣграпатиєсь така дописѣ до „Слово“ и „Пролома“, яку читали мы вѣ д. 7 липня с. р., де дирекція каже: „Мы на всѣ толки о нашємъ положєніи отѣвѣтили вѣ генеральномъ Собраніи ясными цифрами, а недобрѣжелателямъ нашего народа (!) искреннєе жєлаємъ примирєнія сѣ дѣйствительностю, которая можетъ быти неспрїятна для ихъ личнѣхъ про искѣвъ“. Сѣи гровѣбы не убоимєсь и впрошумємоєсь самѣ покликати насѣ передѣ карный судѣ. Де були мальверзаціи, тамъ була и шкода для инстѣтуціи; де єсть шкода, тамъ єсть и виновникъ; де виновникъ, тамъ повиненъ бути и жалѣбникъ, а симъ жалѣбникомъ муситъ бути нынѣшна дирекція „Заведенія“ вѣ причины всякому дже понятно.

Юбилейное торжество

вѣ XXV-тї роковини литературной дѣльности Осина Федьковича вѣ Чернѣвцяхъ.

Закимъ будемо могли подати подрѣбнѣйшїи описъ юбилейного торжєства вѣ день XXV тыхъ роковинъ литературной дѣльности Осина Федьковича, подаємо на обѣмъ мѣсци хочъ коротеньку звѣстку про него. Вѣ вторѣхъ по полудни зѣбралоєсь вѣ тѣсонѣмъ льокалі черновецкой „Руской Бєсѣды“ дуже велике число гостей, а посередѣ нихъ на почетнѣмъ мѣсци и самъ ювилянтъ, Осанъ Федьковичъ, вѣ гуцульскѣмъ строю. Першїи промовѣвъ голова „Руской Бєсѣды“, п. І. Пагулякъ, а оттакъ честь ювилянтѣи, отклонивъ дже удатный его портрєтъ, выконанный братѣмъ бєсѣдника. По промовѣ отѣщавъ хоръ академикѣвъ „Многая лѣта“ а д-ръ Стефанъ Смалъ Стоцкїй мавъ оттакъ дже гарный отѣчѣ о литературнѣй дѣльностѣ ювилянта, о его становищи вѣ литературѣ рускѣй и о умствєннѣй работѣ Русинѣвъ на Буковинѣ. По отѣчѣи отѣщавъ хоръ цѣлый радѣ иєсєнь, вышѣшєныхъ вѣ подѣ пера ювилянта, якѣ: „Поклонѣ“ (муз. Вербицкого), „Гуляли“ и „Зѣ окрушѣвъ“ (муз. Нажанковского). Оцѣло п. Поповичъ отѣдєлямувавъ „Соннѣй марѣ“ а п. Шкурганъ отѣщавъ оповѣданье ювилянта: „Три якъ роднѣ братѣ“.

Глубокєе выражєньє выкликєла депутация сѣлянъ вѣ Раранца, пов. кѣднаньского, котра зѣ всѣмъ неспѣждано явилась подѣчасъ торжєства вѣ сали и сѣ глубокамъ поклонѣмъ подѣла ювилянтѣи два великїи колачѣ, топку соли и плястерѣ меду. На послѣдѣмъ отѣщаво привѣтнѣй телеграмѣ, котрыхъ наопѣло около 30: Зѣ Львова отъ тов. „им. Шевченка“, котрє именуєвало его ово-амъ почетнымъ членомъ; отъ тов. „Провѣста“, тов. ремѣшничого „Зоря“, отъ инѣмѣцѣвъ дух. оє-

минария, отъ „Руской Бесѣды“, „Академичного Братства“, издавцѣвъ „Музыкальной Библиотекы“, оттакъ отъ редакцій „Дѣла“ и „Зеркала“, и отъ проф. Дмитрія Вѣднѣвскаго. Звѣднія напѣли телеграммы отъ тов. „Сѣнь“ и отъ п. Грин. Купчанина. Дальше напѣли телеграммы: звѣднія отъ п. Ив. и Евгения Ярошынскихъ; звѣднія отъ авок. суд. п. Коралевича; звѣднія отъ Л. Рудковского; звѣднія отъ Русинѣвъ кѣмлянско-го повѣта; звѣднія отъ п. Т. Ревачевича; звѣднія отъ Стрыльскихъ Русинѣвъ; звѣднія отъ фил. „Провѣтъ“ въ Тернополи и отъ п. Бѣлоуса, дир. гимн. въ Божнѣ. Отъ читальнѣ въ Доброустанѣ напѣли обширныя привѣтныя писма. Дальше напѣли ще телеграммы звѣднія отъ редакцій „Now on Reform-ny“, отъ п. В. Масляка и т. д.

По окончаніи вечера збѣралось около 100 особъ на спѣвныя вечера въ готелю „подъ яркою“ (Hotel Lamm). Тутъ разпочалъ п. Е. Поповичъ рядъ тоаствъ красными стихомъ власного утвору въ честь ювилія. Вп. о. Иондоръ Воробкевичъ зложивъ горячими словами желанія ювилію тов. „оному братови по пѣснѣ“, а академикъ, п. Климентъ, выголосивъ бесѣду именемъ руской молодежи. П. Тыминскій поднесоши тоаствъ ювилію выказавъ заслуги его патриотичной работы около добра буковинско-русского народу а советники суду п. Винницкій высказавъ словами повными гумеру честь ювилію тов. Крыл. о. Костецкій поднесъ тоаствъ въ руки редактора „Gazety Polskoi“ дякуючи именемъ буковинскихъ Русинѣвъ польскому дневничарству за его прихильность для руской справы а на то отповѣтъ стихомъ редакторъ „Gaz. Polskoi“ п. Кулаковичъ.

Самъ ювилію подякувавъ, тронутый до живого, за вѣс отданій ему почести, выпивъ въ здоровле своихъ пріятеля п. Тыминского, урядника при финансовій дирекціи, а обоюла выѣсъ ще тоаствъ въ честь редакцій „Now. Reform-ny“ за си сердечный привѣтъ и си щирѣе для руской справы. Промовлявъ ще дуже красно п. Ернфельдъ, співробітникъ газеты „Czerpnowitzer Zeitung“ вношено тоаствъ въ честь о. Костецкого и п. д-ра Стоцкого, сов. Винницкого, И. Пигуляка, а въ руки п. Поповича въ честь руской журналистики и не забуто такожъ про руске селанство. Позно по пѣснѣ розбѣлилися гостѣ въ загальномъ одушевленю.

ДОПИСИ.

Зъ Перемышля.

(Посвященіе соборной церкви перемышля.) Въ день Рождества св. Іоана Хрестителя т. е. 6 с. м. представлявъ Перемышля величавый видъ торжества посвященія соборной церкви перемышля, котре довго позостане въ памяти тѣхъ, що въ нѣмъ брали участь. А було участниківъ въ сѣмъ торжествѣ не мало. Тысячъ и тысячъ народа навѣтъ въ далекихъ сторѣнъ отъ Лиська и Лежайска, а навѣтъ въ гѣрѣ отъ Турки залегали вже вечеромъ день передъ торжествомъ цѣле мѣсто. Зѣхалося було такожъ и дуже велике число священниковъ, бо ажъ около 300, а побѣла другихъ навѣтъ до 400. Въ день передъ торжествомъ т. е. въ понедѣлокъ отпраздновало по полудни около 5 год. велика вечерня съ литією, съ парастасомъ и акафистомъ, а о. Полянскій выголосивъ проповѣдь. Мала такожъ отбутиися процесія на Подгорье, де стояла давнѣйше церковь св. Николая а де теперь має бути построена каплиця, але за дѣла дощу процесія не отбулася. Вечеромъ того дня прѣхавъ такожъ и Виреосъ. Митрополитъ съ крыл. оо. Величомъ и Бѣлѣцкимъ и Преосв. еп. станиславовскій съ оо. Литаньскимъ, Бачиньскимъ и Семеновымъ. На другій день погода такожъ не конче сирѣла и дощъ надывъ цѣлый ранокъ. О 8 год. рано надѣхавъ Преосв. еп. Ступняцкій и заравъ розпочалося посвященіе церкви. Подчасъ посвященія були такожъ прісутній Виреосъ. Митрополитъ Сильвестеръ, Преосв. еп. Юліанъ и перемышляскій еп. лат. Солецкій и займали мѣсто на окремо для нихъ приготовленыхъ престолахъ. Церковь и цѣле мѣсто залегла величезна маса народа а натовпъ бувъ такъ великій, що не тільки церковь и мѣсто коло нея, але майже цѣле мѣсто позавши отъ Францисканѣвъ ажъ до самой церкви були переповнені людьми, переважно селянами. Въ церкви побѣла князѣвъ и достоянствъ церкви заняли мѣсто такожъ и представителѣ овѣтскихъ и войсковыхъ властей, а именно староста п. Зячківскій, президентъ окружного суду п. Просень, комендантъ мѣсцевой залоги, кн. Сабѣга и др. Зъ прочой интелігенціи було въ церкви мало людей, бо черезъ густу масу народа трудно було достати. Чинъ посвященія окончился около 1/2 10, а Преосв. Іоанъ отслуживъ теперь латургію при асѣтѣ 5 соборныхъ и 7 почетныхъ крылошанъ. Подчасъ латургіи спѣвавъ дуже красно хоръ львовскихъ циточѣвъ, скрѣпленый мѣсцевымъ хоромъ и овѣщеніями звѣднѣвъ о. Л. Мендиньскимъ, Коростиньскимъ и другими, подѣ управою питомца п. Сапуна. Особливо красно выпавъ исаломъ „Уолиши Го ошоди глазо мой“, а Преосв. Іоанъ тронутый глубоко чудесною мелодією ажъ пролезивъ въ просвѣтъ оттакъ, щобъ хоръ неспѣвавъ вже мѣлово „Отче нашъ“, котре на него ще сильнѣйше отдѣлае. Признати треба, що пытомцѣ львовскіа вапрезентувалися своимъ спѣвомъ дуже красно мѣлово, що були дуже умучені, бо прѣхали дочерва во второкъ, завозавъ Виреосъ. Митрополитомъ телеграфічно въ понедѣлокъ въ ночи. Спѣвъ въ церквѣ зробивъ дуже велике враженіе на селянъ и зѣнтузіаувавъ ихъ такъ, що они овлождѣю тивнуло до церкви, щобъ лишъ трошка спѣву почути. Въ церквѣ проповѣдувавъ о.

Пашкевичъ, а передъ церквою мавъ проповѣдь о. Матюкъ.

Около 1/2 год. окончилася латургія и наступило угощеніе священниковъ въ забудованую капитульню. Подчасъ угощенія промовивъ до Преосв. Іоана о. Чемарникъ звѣднія отъ Сянока и подякувавъ ему за трудъ и заходы около соборной церкви. О 4 год. отбулося въ епископскій палатѣ отдѣлъ даный для духовныхъ и свѣтскихъ достоянниковъ. Тутъ мусимо ще и то поднести, що Преосв. Іоанъ не прабавуъ при сѣбѣ нагодѣ такожъ и на рускихъ мѣщанъ, звѣ котрыхъ такожъ многихъ на обѣдъ запросивъ. — Крыл. о. Юзычынскій зложивъ недугою не бравъ зовсѣмъ участія въ торжествѣ.

О 8 год. вечеромъ отбулося музыкально-декламаторскій вечерокъ въ сали замковой. На вечерку явилоса дуже багато людей выключно лишъ звѣ интелігенціи. Еякопы и крылошане заняли мѣсто въ ложахъ. Вечерокъ открьвъ д-ръ Литинскій промовою, въ котрой подѣбѣтъ заслуги Преосв. еп. перемышля и закончивъ ея многолѣтствіемъ а хоръ подѣ управою о. Копка отпѣвавъ „Многая лѣта“. По сѣмъ слѣдувало ооло п-ны Скобельскій звѣ Лѣнѣ; оттакъ отпѣвавъ хоръ подѣ управою о. Копка „До руской пѣснѣ“, а п. М. Витошинскій солю. Дальше отпѣвавъ хоръ при суцроводѣ оркестры: „Мы въ дугъ подемъ вой съ косами“, а хоръ мужеской и мѣщанскій (семинаристскій и ученики гимназій) отпѣвали „Кѣнится день.“ Сѣ двѣ точки программы такъ сподобались Преосв. Іоанови, що на его прошеніе хоръ мусѣвъ ихъ ще разѣ отпѣвати. Ошѣла наступила декламация п-ны Минковичъ: „Не загинѣмъ“, стихъ Метелѣ. Декламаторка вывѣзалася дуже хорошо звѣ своей задачѣ. По декламации слѣдували ще дуе п-ны Скобельскій и п. Витошинскій, (Менделзона: „Ахъ ажъ скоро“), друге солю п. Витошинского и п-ны Скобельскій, а на послѣдокъ мѣщанскій хоръ отпѣвавъ Аубера „Хоръ рыбаковъ.“ Вечерокъ закончився о 11 год. лишачи по сѣбѣ немале враженіе на вѣхъ участникахъ.

Зъ Сандецкого.

(Якъ п. Петрика поступае въ рускихъ школахъ?) Зъ далекого кута Сандецчины одержуемо такі отъ Поляка писмо, въ котромъ короткими чертами, але зовсѣмъ вѣрно скарактеризоване дѣланіе п. Петрика, тамошного окружного инспектора шкѣлъ народныхъ. Подаемо его въ цѣлости: „Давно Русины жалуются на то, що Поляки наидуютъ имъ языкъ свѣдѣ и чи вѣсуды лишъ на Поляку спочивае вина, най посвѣдчить слѣдующій фактъ. Сумно сказати, але и въ сущности руской находится недолужки, котры духа руского радѣтъ въ зарѣдѣ убиты. Огже 23 червня с. р. визитувавъ чисто-руску школу народну въ моѣмъ сусѣдствѣ п. Петрика. Онъ пріишовъ въ нашій сторѣны на мѣсце п. Л. Малецкого, загально почитаного мужа, котрый, хотя Полякъ, учителямъ рускихъ народныхъ шкѣлъ заведно припоручавъ, щобъ дѣтей рускихъ не силовали до точного знанія польского языка, а довольнялись тымъ, щобъ дѣтина прочитаный по польскы уступъ въ читаночкѣ умѣла роаквати по руски. П. Петрика чѣпился иншою практики. Прибувши до Поворовника, де учителькою есть п-на Ситовска, Поляка въ роду, але учителька въ цѣлѣмъ слова значеніи, уклонена семинаристка и въ рускомъ языкѣ зовсѣмъ вправна, велѣвъ дѣтямъ въ другомъ роцѣ науки, котра читають въ руского и польского букваря, читати лишъ въ польскы, а коли по скѣнченій пробѣ учителька хотѣла де-що прочитати и въ руского, махнувъ рукою, такъ якъ-бы не вартъ було коло руского языка заходити. Третому отдѣлови велѣвъ такожъ читати по польски и оповѣдати въ томъ языкѣ, и докорявъ при томъ учительцѣ, що дѣти не були въ силѣ „czyasto wysławiać się“ по польски якъ радѣтѣ Поляки. Оттакъ зажадавъ польскихъ сташковъ въ памяти, а коли учителька представила ему, що дѣти суть подготвлені въ рускихъ поетичныхъ творѣвъ и що въ часѣ инспекціи нѣчого ще не читано по руски, тогды, обрушавшись дуже, сказавъ п. Петрика, що наколи дѣти не умѣють польскихъ декламаций, то въ руского піе а піе рутае піе będzie. Учителька переходила оттакъ географію съ дѣтьми и рѣчь зѣйшла на основаніе Львова рускимъ княземъ Львомъ, тогды не могучи повдѣржати отъ ярости, сказавъ п. инспекторъ: dość tego! Учителька предложила ему потѣмъ задачь шкѣльній, але на нещастіе свое подала найперше рускій, тогды нетерпеливо крикнувъ п. Петрика: polskimi żądałem, nie ruskimi! Але finis coronat opus. По скѣнченій визитаціи п. инспекторъ зложивъ ваявати учительцѣ, що за толеранцію языка руского усуне си въ посады.

Теперь пытаю людей добромъ воли и зовсѣмъ безсторонныхъ, чи насъ Поляковъ може трафляти замѣтъ, що мы Русинамъ наидавмо свой языкъ и свою народнѣсть, коли больша половина Русинѣвъ сама сѣбѣ все то наидуе. П. Петрика и ему подобні не роблятъ се съ приклонности до польской народности, лишъ для цѣлей матеріальныхъ. Мы знаемо минувшѣсть п. Петрика, почавши отъ лѣтъ, коли ще живавъ рускимъ хлѣбомъ въ институтѣ дакъ въ Перемышля, коли пок. крыл. Гинилевичъ отпѣкувавъ нимъ яко рускою дѣтиною и т. д. Знаемо про его инспекторство въ Перемышля и Ярославль въ устѣ тамошнихъ учителей и учительницъ дуже

богато, але знаемо и то, що вѣсуды дуже радо прощаносъ съ нимъ и мабутъ въ часѣ трехлѣтъ есть отъ вѣс на третій инспектурѣ. Духовенство руске тутешне не любитъ его и жалуетъ за давнѣйшимъ п. Малецкимъ, котрый, якъ кажу, яко добрый Полякъ — не перекинчикъ — давъ въ школахъ рускихъ про развѣ руского языка и тымъ зыскавъ сѣбѣ вѣгальне пованчаніе и у насъ и у Русинѣвъ. П. Петрика не любитъ тутъ нѣ одинъ интелігентный Русинъ, а мы Поляки привираемо нимъ. Я бодай не люблю нѣколи въ житю роłowiczego stworzenia, а вамъ доному длатого о вѣмъ, що сталося въ Поворовнику, щобъ вы знали, що не Полякъ учитель подкѣпуе тутъ грунть подѣ рускою народностю, але отъ такъ Петрика... Помѣстѣтъ сей листъ въ часописъ вашѣй и старайтесь у властей шкѣльных о то, щобъ такихъ людей не ставляно инспекторами. Згаданный фактъ можѣ въ разѣ потреби доказати, бо свѣдѣкомъ всего була учителька и мѣсцевый рускій священникъ, о. Іер. Копытаньскій. Остаю и т. д. 4 липня 1886 р.“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Реформа семинарій учительскихъ.) Анкета, котру министерство провѣствъ окликало въ цѣли нарядъ надѣ реформою семинарій учительскихъ, збереса вже въ понедѣлокъ дня 12 с. м. Предѣдателемъ анкеты буде, въ мѣсто несприутного министра провѣствъ д-ра Гауча, шефъ секціи Алоизій Германъ. До участія въ сѣбѣ анкетѣ буде покликаныхъ кѣлькохъ краевыхъ инспекторѣвъ, директоры большіхъ семинарій учительскихъ и кѣлькохъ професорѣвъ. Анкета оя буде побѣла донесень вѣдѣнскихъ часописей займатися ревизією семинарій учительскихъ, а оттакъ буде радѣти надѣ планомъ организаціямъ для заведенія фахового образованія для учителей, котры вже зѣостають въ чинѣй службѣ и надѣ заведеніемъ семинарій для учителей шкѣлъ выдѣловыхъ. Де-котры вѣдѣнскіа газеты подали були вѣсть, що министерство носится съ гадкою знизити степенъ образованія учителей шкѣлъ народныхъ. „Wiener Abendpost“ заперечѣе однакожъ той вѣсти.

(О гр. Каз. Баденіи.) о котромъ — якъ вѣстѣно — доносила польскій часописъ, що буде именованый президентомъ краю на Букованѣ, доносить „N. fr. Presse“, що онъ має бути на власне жаданіе перенесеный въ станъ спочиваю и думае обоюла убѣдитися о мандатѣ до Рады державной звѣ куріи большіхъ посѣловей.

(Гѣда съ Георцинио.) Угорске правительство одержало вже — якъ доносить „Fremdenblatt“ — ноту отъ правительства австрійского, въ котрой повѣдомлено его о амѣнахъ, поробленыхъ налагою посѣловъ въ тарифѣ мытовѣй и запрошено его до высказанія своего погляду. Отповѣдь на ту ноту наступитъ имѣвно въ дорожѣ корреспонденціи, а мераторичный переговоры межи обома правительствами — якъ доведѣуеъ „Presse“ — не розбѣнута скорше ажъ въ другѣй половинѣ сѣрпня.

(Нова несподѣванка для Чеховъ.) Велику сензацію въ Чехахъ выкликала вѣсть, що на мѣсто вице-президента чешского намѣстництва, п. Фридера, котрый має пойтѣ на пенсію, має бути именованый гр. Кильманоетъ, котрый зовсѣмъ чешского языка не знае и що советникъ Смоляжъ має бути также сенсѣнонованый. „Politik“ подаючи ою сензацію вѣсть додае отъ себе таку увагу: „Вѣсти сѣй, о кѣлько она дотыкае наслѣдника по Фридеру, не можемо вѣрити, бо не можемо приуокати, щобъ гр. Таффе выперся своихъ власныхъ засадѣ и щобъ важну посаду вице-президента намѣстництва, котрый евентуально має заступати намѣстника въ вѣхъ функціяхъ, повѣрѣ чѣловѣкови, котрый навѣтъ не знае мовы далеко большою части житѣвъ краю. Прѣцъ на побѣставѣ равноправности жадаеся навѣтъ отъ подѣржаного урядника, щобъ онъ знавъ оба краевіа языки, о кѣлько же больше треба того жадати отъ вышного урядника. Потвержденіе сѣй вѣсти доказувало бы больше якъ достаточнѣ, що гр. Таффе навѣтъ при такихъ именованяхъ, що такъ дуже и безпосередно дотыкають Чеховъ, рѣшае зовсѣмъ безъ якогъ небудь порозумѣнія съ клубомъ чешскихъ посѣловъ, поступованье, котре нѣкакъ не може зѣбольшити щирѣе отношенѣ чешского клубу до правительства, якъ се показалося въ послѣднихъ часахъ.“ — Мы-бы сказали, ще больше такѣ беззвѣгладне поступованье правительства противъ Чеховъ было-бы доказомъ, що такъ само готово оно поступити и въ вѣхъ иншихъ краяхъ. Судьба министра финансовъ висѣтъ лишъ на волоску, треба же лишъ заступити мѣн. Празжана и усунути мѣн. Земляковского а реорганізація вже и готова. Для насъ Русинѣвъ такій змѣнъ однакожъ зовсѣмъ равнодушій; коли бы мы при нихъ не выиграли, то певно не страшили-бы нѣчого.

Заграничній Державы.

Россія. Отъ часу послана звѣстѣно ноты російского правительства до Порты въ справѣ болгарскѣй запанувала въ російскѣй политикѣ якась дуженепевна ситуація. Ще 7 с. м. розѣшлося вѣсть по цѣлой Европѣ, що англійскій посолъ въ Петербургѣ донѣсѣ своему правительству, що въ Россіи настало такъ неприхильне усобообаніе для Болгаріи, що каждой майже хвалѣ можна сподѣватися якихъ важныхъ подѣй. Що удержаніе мира съ кожымъ днемъ отаеъ

труднѣйшимъ, здаеся ще доказувати и та обставина, що петербургскіа газеты залишили теперь волю по-демику съ газетами заграничными а просто лишъ доказуютъ, що теперь напѣла для Россіи якъ разъ пора до дѣлани. Они доказуютъ, що по закрытѣ народного собранія буде для Россіи найлѣпша пора вы-стѣпити, бо кн. Александеръ нарушючи тогды межинародну угоду не буде вже мѣгѣ опиратися на волю народа. Само правительство — такъ доносиъ англійскій посолъ — постановило зайняти становище выжидаче, бо оно есть переконане, що народъ болгарскій зробить самъ конецъ панованю Батенберга, а тогды буде можна Россіи безпосередно выѣстатися въ цѣлу справу. — На Чорнѣмъ моріи приговѣуеъ Россія очевидно до важныхъ рѣчей. По спущеню на воды военныхъ кораблѣвъ, слѣдувало теперь знесеніе вѣльного порту въ Батумѣ. Въ силу 59 арт. угоды берлинской звѣ 1878 р. бувъ сей портъ вѣльнымъ. Якій причины були до сего и на якѣй побѣставѣ зробила то Россія, дося ще не звѣстѣно докладно; то лишъ вѣдомо, що Англія и другіа державы европейскіа одержали отъ російского кабинету вѣдомѣсть о томъ, але не дали на то ще жадной отповѣди. Нѣмецкіа газеты доказуютъ, що сѣй крокъ Россіи есть отповѣдею для Англіи на поступованіе кн. Александра болгарского, а англійскіа газеты стараются знову доказувати, що знесеніе вѣльного порту въ Батумѣ обходитъ больше Нѣмечину и Австрію якъ Англію.

Англія. Политика Гладстона супротивъ Ирландіи зробить здаеся больше вѣско, якъ сего можна було сподѣватися. Результатъ выборовъ въ Англію дуже некористный до теперь для Гладстона; выгладѣе такъ, що либералы не только не одержатъ большою, але готовіи ще выйти и въ значній меншости. — Справа афганска не покоитъ знову Англію. Въ добре поинформованыхъ кругахъ лондонскихъ ходитъ вѣсть, що Россія хоче частѣ Афганстану прилучити до царства.

НОВИНКИ.

— Пригадуемо нашѣй П. Т. львовскѣй публици, що завтра д. 11 с. м. отбудеся великій фестивъ, устроюваный товариствомъ рускихъ ремѣсниковъ „Зора“ побѣла программы поданою нами вже давнѣйше. Фестивъ отбудеся въ огородѣ Києвельки. Вступъ отъ особы 20 кр.; билеты семейный на 4 особы 60 кр. Початокъ о 4 год. по полудни.

— Рускій театръ народный розѣпоче овио представлѣния въ Теревовлѣ отъ днемъ 13 л. липня. Представленіе вѣхъ буде лишъ 6 и будутъ отбуватися шѣденно. Зѣ взгляду на такѣ обмежене число представлѣний зволѣтъ наша мѣсцова и до-окрестна интелігенція, а особливо наше патриотичне Вп. духовенство якъ найчисленнѣйше народну оцѣну отпѣдувати.

— Выдѣлъ руской Бурсы въ Бережанахъ подае сѣмъ до вѣдомости, що въ четвертъ дня 15. л. липня 1886 о годинѣ 10 рано отбудеся загальный збѣръ членѣвъ руской Бурсы въ Бережанахъ въ домѣ власномъ, на котрый подпѣсованый Выдѣлъ має честь П. Т. членѣвъ запросити, якъ не меньше и те личности, котры бы мали охоту въ члены Товариства прістѣпити. Порядокъ дневный: 1. Отчитаніе протоколу звѣ послѣднего загального збору; 2. Справозданіе Выдѣлу звѣ дѣяльности за часъ отъ 28. сѣрпня 1885 до 15 липня 1886; 3. Внесѣние Выдѣлу, въ якій опосѣбѣ Бурса на роцѣ 1886/7 має бути уряджена; 4. Выборъ нового Выдѣлу и оправданіе рахункѣвъ; 5. Внесѣние членѣвъ. — Отъ Выдѣлу руской Бурсы въ Бережанахъ 24 червня 1886. — М. Совеицкій, Д-ръ Савчанъ.

— Будова руской духовной семинаріи у Львовѣ розѣпочеся слѣдующого мѣсяца. Министерство одобрило вже дѣтничій планъ реконструкціи, выробленый инж. Гаврышкевичемъ, а незадолго мае въ сѣбѣ справѣ прѣхати до Львова советн. министерства Кохъ. Будовою буде управлѣти инж.инеръ делегованый звѣ Вѣднѣ для надзору будовы дому для дирекціи почтъ и телеграфѣвъ у Львовѣ.

— Зѣ Стрыя пишутъ намъ; Вп. п. Лукачъ, звѣстный спорудникъ улюбленыхъ календарѣвъ „Провѣствъ“ и „Правотарѣа домового“, збѣравъ бувъ поважне число бедетрестичныхъ и науковыхъ творѣвъ, що найлучшихъ нашихъ писателѣвъ въ цѣли выдана альманахъ. Перевѣдѣвши наочно о критичномъ матеріалѣмъ положеню руского касина въ Стрыю, оповѣдованого катастрофою пожару и бажаючи пріити ему въ помѣчь, подѣрувавъ великодушнѣо вѣй та матеріалъ нашому товариству, въ той цѣли, щобъ ихъ выдати на нашъ дохѣдъ и зволѣвъ зайнятися сѣмъ издавничествомъ. Выдѣлъ касина почувасѣа тому до милого обовязку зложити Вп. Добродѣви нашего Товариства щиросердечну подяку за сѣй цѣнный даръ и трудъ а заравъ звертаеъ до Вп. Родимѣвъ съ покорною просьбою, щобъ посѣпили отъ зложенѣмъ дрѣбной квоты, титуломъ предплати на се издавничество и ополучачи въ сѣй опосѣбѣ utile omni dulces дали доказъ, що дальше именованіе и развѣдъ нашой институціи народной лежить имъ на сѣрци. Альманахъ буде обѣматѣ 10—12 арк. друку на гарномъ паперѣ. Друкъ розѣпочеся оими днями и найдалше до грудня с. р. буде у-кѣнченій. Передплату въ сумѣ 1 зр. (и 10 кр. на кошты переоплатки) просимо высылати на руки Пов. Редакціи рускихъ часописей або впрѣстѣ на руки Вп. о. Федусевича, катиххата гимназійного въ Стрыю. — Отъ Выдѣлу руского касина въ Стрыю. — Наша редакція прііме дуже радо посередничство въ сѣй справѣ и має надѣю, що наша патриотична публика не залишитъ пріити въ сѣй опосѣбѣ рускому касину въ Стрыю въ по-

мочи, котрє вже чейже неразъ услуги приносило руской оуспѣльности.

— Василь Петрова, дяка и господаря зъ Подмихайля, узвезено въ Станиславовѣ за мнєе побуржуване противъ народности польской. Въ Подмихайлю коло Калуса отбувалися недавно выборы. Партия дворян вносила протестъ противъ выборовъ до ц. к. староства въ Калуса и мѣжъ мотивами протесту наведла и такъ рѣчи, що староста п. Свѣталокий уважавъ потребнымъ отослать ихъ ц. к. прокураторіи въ Станиславовѣ. Зъ оттамъ зѣхавъ судія олдѣй п. Остерманъ до Подмихайля, переосудавъ свѣдѣковъ наведєныхъ въ протестѣ до староства и узвезивъ п. Петрова.

— Въ справѣ оплаты школьного выбрала Рада мѣста Львова пп. радныхъ Вахнянина, Ревачевича и Голдмана до уложєния меморандумъ до министра провѣстити.

— Марин на оплату чесного. Министерство провѣстити приказало выпечатати на оплату чесного въ школахъ середнихъ марки по 10, 5 и по 2 зр. 50 кр. Марки тѣ будуть продаватися на провинціи по урядахъ податковыхъ, а у Львовѣ въ ц. к. головни казѣ. Ученикъ неуволенный отъ школы муситъ купити у Львовѣ двѣ марки по 10 зр., на провинціи одну за 10 зр. другу за 5 зр. и надѣлѣти на середній висового бланкету, котрый має доручити директору школы. Половину того бланкету звертає директоръ вишаному ученику на доказъ, що чесне заплачено. Такимъ опособомъ чесне будуть побирати уряды податковъ, що для учениковъ буде рѣчно не зовсѣмъ догѣдною. Не досыть що буде велика оплата, але ще и треба буде татувати по урядахъ, де — якъ звѣстно — мавпуляція иногда дуже пиняво отбуваєся, а часомъ за свои грошѣ можна ще и якусь лаку почути.

— Въ Городку отбуваєся въ недѣлю дня 11 с. м. на доходъ охотничьихъ сторожи огорожена забѣва съ богатою програмою. Вступъ отъ особы 20 кр. На случай непогоды буде забѣва отложена на олдѣдуючѣ недѣлю.

— Помѣчь для Стры. Комисія для роздѣлу запомогъ постановила отложить 22,000 зр. ако резервовый фондъ на выживленєе наибольшєе убѣгахъ черезъ зиму, роздати заимоги для пошкѣдованныхъ властителейъ реальностей въ оумѣ на 100,000 зр., для ремѣшниковъ, 113 пенетговъ, 7,000 зр., для купцовъ 82,000, а для прочихъ 63 пенетговъ 2,000 зр.

— Контроля громадской господарки въ Коломыи. Коломыйскій мѣщане постановили були заложити товариство для контролѣрованія администраціи тамошнихъ громадъ. Але староство, а далѣе на мѣстничество и министерство справъ внутрѣшнихъ, заборонила заложєнєе такого товариства. Трибуналъ державный узнавъ однакожъ д. 7 с. м. закъ сей неважнимъ на подѣставѣ §. 12 основныхъ законовъ державныхъ и §. 6 закона о товариствахъ, котрый позваєе закладати товариства для контролѣ господарки громадской.

— Торжественное закрытєе школьного року первого курсу торговельного для женщинъ у Львовѣ отбудєся дня 11 с. м. о. год. 1/11 передъ полуднемъ въ сали ратушевой. Вступъ на ое торжество вѣдальны и для ширшихъ кругѣвъ обывательствъ нашего мѣста.

— Остѣйны маневры. Дирекція желѣзницъ Кароля Людвика одержала наказъ выбудувати на отаці въ Городку двѣ сали на принятєе цѣбѣря и репрезентантовъ заграничныхъ державъ коштомъ 11,000 зр. Кошты маневровъ будутъ выносити 300,020 зр. Всего войска буде 34,000 людей съ 6,000 конями и 96 пушками.

— Зъ Нанова пишутъ намъ: По нашихъ камеральныхъ лѣсахъ размножилося страшно дики. Люди почуютъ безустанно коло бараболъ, кладутъ огнѣ, кричатъ, калатають, вытѣрюють, давяють — але все то нѣчого не помагає. Коли пильнучий сидѣть на одномъ концѣ, то на другомъ дики наиболѣе рѣше рвуть, а сиколанъ въ одного мѣста переноситъ на друге. Они такъ вже навѣкли, що подходить до самыхъ будъ, до ватры! Передъ болѣеками днями приносили дики глиною вартѣника, що сивѣ въ бороздѣ. Поодинокіе громады зъ нашихъ окрестностей внесли прошенєе до ц. к. Заряду доменъ и лѣсовъ о зарядженєе облавы.

— П. Юліанъ Илевичъ, адвокатскій кандидатъ въ Рашевѣ, вышаный въ лѣсту оборонѣвъ въ справѣхъ карныхъ.

— П. Иванъ Струтинскій, конципиентъ адвокатскій, одержавъ на львовскомъ универзитетѣ степенъ доктора правъ.

— Именована и перенесена. П. наѣстникъ именувавъ конципиента наѣстничества при старостѣ въ Збаражи, Любича Хоєцкого, провизоричнымъ комисаремъ, а практиканта Кароля Гавзнера конципиентомъ наѣстничества у Львовѣ, а перенѣвъ практикантовъ концептовъ Юстина Шведицкого зъ Львова до Кольбушевой и Августа Фальковского зъ Львова до Сянтына, до службъ при староствахъ. Краєва Рада школьна именувала Анелю Мукалюку дѣйственною учителькою въ Гуменцѣ. — Войтѣхъ Кохановскій, совѣтникъ высшего краєвого суду у Львовѣ, именованный совѣтникомъ двору при вѣишомъ трибуналѣ у Вѣднѣ.

— Дирекція желѣзницъ державныхъ подає до вѣдомости, що отъ дня 15 липня с. р. побиратися буде слѣдующа налєжнѣсть отъ особы на лѣвнѣ желѣзной дороги Дрогобычъ-Борислава: 1) зъ Борислава до Дрогобыча II кл. 30 кр., III кл. 15 кр., 2) зъ Борислава до Дрогобыча-Трукавца II кл. 20 кр., III кл. 10 кр., 3) зъ Дрогобыча-Трукавца до Дрогобыча II кл. 15 кр., III кл. 10 кр. Тѣ самы налєжности побиратися будутъ и въ отворотномъ напрямѣ.

— Зъ Бѣлого Камня пишутъ намъ: Минувшомъ недѣлѣ померъ въ Бѣломъ камни Павло Чернецкий, бывшій войтъ, Русинъ, але великій противникъ чатальскъ и всего руского, той, що то выдумавъ „пьямистый тифусъ“, чтобы лишь не отбулася мисія руска въ Бѣломъ камни на зеленѣй святѣ с. р. Онъ померъ нагло, правда не на плямистый тифусъ але на апоплексію. Ще въ пятницу напивався небѣшникъ своимъ зычаємъ до пѣвочи въ мѣстѣ; въ суботу заслабъ и до добы померъ навѣтъ безъ св. омовѣдн. — Дивуснаєсъ дуже, що нашъ о. парохъ такую похвалу небѣшникови выголосилъ, що мѣщане только племянна рухала та головами кивали; а и самъ небѣшникъ, колибъ бувъ чувъ ту цѣлкумъ незаслужену похвалу, бувъ бы мусѣвъ червѣтитися. — Межи жидками блокамѣнскими великій жалъ за небѣшникомъ. — Панове мѣщане! Покажѣте, що вы вже прозрѣли; выбирайте теперъ на войта чесного, тверезого, разумного и вашѣй осправѣ сирѣчьного човѣка.

— Именизация Познаньщины черезъ Нѣмцевъ. На цѣли колонизация польской землѣ въ познаньскомъ признано — якъ звѣстно — 100 миліонѣвъ марокъ. За тѣ грошѣ буде можна выкупити 100,000 гектарѣвъ землѣ и осадити на нѣй до 10,000 нѣмецкихъ родинъ. Въ цѣлой Познаньщинѣ обѣй має болѣе послѣдствъ 1,584,297 гектарѣвъ землѣ. Зъ того принаде на добра фискальнѣ, костельнѣ и корпорацийнѣ 13% т. е. 203,965 гектарѣвъ; на добра, котры оутъ вже въ рукахъ Нѣмцевъ 45% т. е. 723,899 гект.; а на добра, котры оутъ въ рукахъ Поляковъ лѣше 43% т. е. 656,476 гектарѣвъ. На тѣ послѣдствъ звернули Нѣмцы голвно свою увагу.

— Подарка. Выдѣлъ касина въ Стрыю окладає сердечну подяку Ви. Ол. Барѣньскому зъ Тернополя за даръ 4 тома „Библиотеки Истор.“ у библиотеку Товариства и по 5 прим. каждого тому до розпородажи.

— О. Бат. Горничий зъ Корытнякъ, котрого нашъ львовскій часисный почесали вже були до уоспихъ, жѣ. Въѣтъ про его смѣрть почала олучайно въ часисписъ черезъ одного зъ корытняцкихъ прихожанъ, котрый будучи въ Перемышлѣ, розпустаєтъ еи мѣжъ знакомыхъ о. Горничного.

— Въ Сокалѣ буде въ часѣ сегодѣшнихъ ваканцій устроєный курсъ науки ремѣшничей. Повѣтова Рада въ Камѣнцѣ и гр. Ст. Бадени жертвовали на ту цѣль по 50 зр.

— Жидѣвскіе забѣбаны. Одна жидѣвка въ Станиславовѣ дѣстала на улицы нападѣ слабости св. Валентіа. Коло ней збѣглася масса жидѣвъ и вѣе они розпѣвали одинъ другому про долю нещасливой жидѣвки, котру нападѣ „дибѣтъ“ (чортъ), що сидѣтъ въ еи желудку, перевѣртає и крутитъ еи, або гавкає и пицѣтъ въ нѣй. Они розказували, що жидѣвка та идучи до дому пѣзно въ ночи почула наравѣ въ ротѣ дымъ и смѣрдѣ и отъ того часу вступивъ въ ню той „дибѣтъ“. Она вже бѣдала до чудотворца рабина въ Олеску; той говоривъ навѣтъ отъ дибѣкомъ, що сидѣтъ въ желудку жидѣвки и довѣдалъ, що онъ бувъ передъ тымъ сѣвѣкомъ въ храмѣ Саломона въ часѣ збурєния того храму. Чудотворецъ просивъ, щобъ той сѣвѣкъ оуостивъ жидѣвку, але сѣвѣкъ не хотѣвъ услухати. Жидѣвка була такожъ у станиславовского чудотворца, але и сей не помѣгъ ѣи нѣчого. Теперъ она хоче поѣхати до найславѣйшого чудотворца, до белзкого рабина.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Сотрудничество одержали оо.: Иполитъ Погорецкий — въ Збаражи и Григорій Грушка — въ Пѣйѣ.

Завѣдательство въ Вишенцѣ одержавъ о. Петро Радзиковичъ.

Увѣличенєе отъ испыту конкурсового одержавъ о. Александръ Танчаковский, пар. въ Дунаевѣ.

Декреты на катихизитѣвъ одержали оо.: Миронъ Гуглевичъ при мужеской школѣ народнѣй и школѣ дѣвочѣй въ Городку; Яковъ Краснопера при школѣ имени о. Антонія у Львовѣ. Теофиль Горничевъ, сотрудникъ въ Роздѣлѣ, при тамошней школѣ народнѣй.

Отпустку одержали оо.: Теодоръ Пюрко сотруд. при церкви св. Варвары у Вѣднѣ, отъ 1 липня до 15 сернія с. р.; Теофиль Сембратовичъ, парохъ при церкви св. Варвары у Вѣднѣ, отъ 16 сернія до конца вересня с. р.; Юанъ Ганкевичъ, пар. въ Вуцкѣхъ, на 4 недѣлѣ; Иларій Поповичъ, пар. въ Стрыю, на 2 мѣсяцѣ; Теодоръ Леонтовичъ, пар. въ Малеховѣ, на 2 недѣлѣ; Іос. Воцюрковъ, пар. въ Золотникѣхъ, на 8 недѣлѣ.

Наѣстничество асигнувало для сотрудника въ Шельпахъ при пар. о. Стеф. Качалѣ дотацию 300 зр. надалому сотрудникамъ о. Мих. Левичкому отъ 1 цѣтня с. р. до конца марта 1887.

Митрополича консисторія вставила до наѣстничества о платного зъ фонда религіяного сотрудника для о. Констант. Вѣлевича, пар. въ Утѣшковѣ и о утворенєе системизованого сотрудничества въ Рогатынѣ.

На конкурсъ разписана ухвалою зъ дня 2 липня с. р. до ч. 4308 парохія Рудники деканата роздѣлского надана приватного; речницею до 25 сернія 1886.

Презенту на Довжанку дек. тернопольского одержавъ о. Петро Вилинскій, кап. въ Несторѣвцѣхъ, на пар. Куровича дек. унѣвского о. Коравіи Мосевичъ зъ Илова.

Каноничну институтію на Крушениццю дек. ольковского одержавъ о. Андрий Яворский.

Увѣличенєе о. Кичура Ореотъ ако пар. Вишенки, а введеный тамъ же ако завѣдатель о. Петро Радзиковичъ.

Грамоту архіерейску съ правомъ ношенія одежи и отзнакъ крылошанскихъ и именованье оовѣтникомъ крылошанскимъ одержавъ о. Стефанъ Яновичъ, пар. Горожанки.

Грамоту архіерейску съ правомъ ношенія одежи и отзнакъ крылошанскихъ одержали оо.: Петро Крайковский, пар. въ Литинѣхъ и Емилій Застирецъ, пар. въ Мозолѣвцѣ.

Похвалу грамоту архіерейску одержали оо.: Иларій Стеткевичъ, пар. Божикова; Іоанъ Сабатъ, пар. Основа; Петро Литанский, кап. въ Телячѣхъ; Дезидерій Шуровскій, кап. Бокова; Кори. Дудковичъ, сотруд. въ Подгайцѣхъ; Евг. Гузаръ, сотруд. въ Завадовѣ и Андрий Яновичъ, сотруд. въ Горожанцѣ.

Додатокъ особистый одержали оо.: Андрий Долыничъ, пар. въ Почавахъ и Антоній Цурковский пар. въ Черниці по 100 зр. до конца 1887 р.

Митрополича консисторія вставила до наѣстничества о додатокъ особистый зъ фонда религіяного для о. Юстина Лучаковского, кап. въ Тухольцѣ; — о даръ зъ ласки зъ фонда религіяного для вдовѣцъ Юліа Зелюкоя по пар. въ Глинянѣхъ и Доміцеліи Сѣменовѣ для доньки Глены, сироты по пар. въ Манастирикахъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Рускомъ Историчномъ Библиотекѣ Т. IV. мѣстятъ въ собѣ II томѣ „Княжого періоду Украины-Русь“ до князюваня Данила галицкого“ Д. Иловайского. Сей другой томъ исторія Иловайского обѣймає роздѣлы VII—XV а именномъ: Початокъ книжкового писменства и праводавства. Развитокъ и самостоятельнѣсть околищъ — Дядько та небѣжъ. — Унадокъ Кіѣвского князюваня. — Кіѣвъ, Пороше та Полѣе. — Волинь та Галичъ. — Черниговъ та Переяславъ. Половецкій степѣ. — Уотрѣй та цивилизация отародавной Украины-Руси. — Монголе-Татаре. Золота Орда.

— Исторія библийна въ образкахъ поєла плану школьного уложєна о. Володимиромъ Ванковичемъ, катехизитомъ женской семинаріи учитель окол. Зошитъ I. Старый завітъ въ скороченю; цѣна 30 кр. Зошиты II. и III. Старый завітъ въ розширеню; цѣна 60 кр. Въ три зошиты разомъ 90 кр. — Єсть то дуже гарне выданєе, котре надаєся якъ найлѣпше на преміи для дѣтей школьных. Дѣстати можна въ Друкарни Людовѣй у Львовѣ.

— „Библиотека русскихъ писателей“, издавана п. Кв. Лужницкимъ у Львовѣ, перестала вже выходить.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Станъ урожаєвъ въ Галичинѣ вѣсѣднѣй и курсъ збѣжа. Въ декотрыхъ оторонахъ, якъ коло Гримальова, въ Лѣсковатѣхъ, Устерѣкахъ, Лѣсковатѣхъ и Мѣховой вынищѣвъ засѣвы градъ; декуда зновъ поробили повени великіе шкоды (въ Делятинѣ, въ Загвѣдѣ и Опришѣвцѣхъ коло Станиславова). Подѣ выливомъ дощѣвъ поправилося царина значно, а на пѣкахъ навѣтъ дуже добре. Пшениця вчасна добра, пѣзна вже менше. Въ Коломыйскомъ обѣйла оолому ржа. Жита доарѣвають черезъ олоту повени и жнєво черезъ то припѣзности. Они сѣтъ рѣдкѣ, але колоєтъ повный. Ячмѣнь вчасный — середный, пѣзнѣйшій добрый, особливо на бараблякахъ. Овесъ добрый; канарокъ дуже добрый. Бѣбѣ добрый, але росте повени. Гречка вчасна буйна, пѣзнѣйша поосходила нерѣвно. Выка добра — теперъ цѣнѣ. Кукуруза вѣсѣднѣй, лѣше черезъ слоты тяжко еи обробити; майже воюда лѣше разъ подгортана. Конюшина воюда хлѣба; олоты не дали еи добре збѣрати, она гниє на покоєѣ або въ коницѣхъ. Въ Коломыйскомъ, Городенькомъ и Делятинскомъ не зла, але рѣдка. Мѣшанка воюда добра. Ленъ въ Сянѣцѣхъ не удалъ, а въ Жовківскомъ навѣтъ перерано его, въ прочѣмъ добрый. Конопля добръ. Бараболѣ вчаснѣ поосходила эле задля посухи; обѣзѣйшій вже лѣпшій; декуда жовкне натина, а коло Журавна нема нѣчого подѣ корчемъ. Бураки и капуста плохѣ, ихъ ушкодила мушка. Декуда капуста поправилося по дощѣ. Хмѣль середный. Сѣножати выдѣли сего року менше якъ мѣнувшого. Ихъ вже декуда покосили, але отню гниє на покоєѣ або въ коницѣхъ. Въ предвиджѣють великій бракъ наші на зиму и для того товаръ подешевѣвъ. Орка подѣ озимѣ засѣвы вже розпчалаєя. — Куръ збѣжа тримаєся у насъ отъ довшого часу на одной мѣрѣ, мимо що на заграничныхъ торгахъ єсть тенденція знижкова. За нову пшеницу платятъ Іосо Львовѣ 7-25 зр. до 6-50 зр. Жито иде до Галичины теперъ зъ Курска черезъ Броды; що дня приходить по 1 або по 2 возы. За готове платятъ Іосо Львовѣ 5-75 до 6-40 зр. За нове жито дають на м. серпень 6 зр. до 5-80 зр.; на м. вересень 5-80 до 5-60 зр. Гречка по 8 зр. за 100 к. Овесъ купуютъ радо и платятъ по 6-10 до 6-50 зр. Въ Подволочникахъ платятъ за росіійску пшеницу 7 до 7-75 зр., за жито 5-10 до 4-65 зр., за кукурузу 5 до 5-30 зр. за 100 к. съ мѣшкомъ и безъ мыта. Зъ Праги и Затецу прѣхала до Галичины агенты за новымъ хмелемъ и платятъ по 60 зр. за 56 кильогр., за бракъ по 35 зр., а кромѣ того для огорожника по 1 зр.

— Регуляція Гимназ Липы буде обѣимати 22 1/2 килом. въ повѣтахъ рогатынскомъ и перемышлянскомъ и буде перевѣдена коштомъ 136,000 зр. Зъ того платитъ край 40% въ 4 рѣчныхъ рѣкахъ по 13,400 зр., а стороны интересованъ и державный фондъ мають дати по 30%, т. е. рѣчно по 10,125 зр. Выдѣлъ краєвый вже выасигнувавъ першу рату за р. 1886.

— На будову дороги повѣтовѣй зъ Галича до Подгаєцъ удѣливъ Выдѣлъ краєвый на руки Выдѣлу повѣтового въ Станиславовѣ 4000 зр. безповоротной запомоги.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. І. Б. въ Лисятичахъ. Грошѣ одержали. „Зъ чужихъ зѣльничѣвъ“ выслали вдруге. Коли ще не прїѣде на часѣ, просимо заразы рекламовать. — Всч. А. С. въ Коропужѣ. Высылаємо правильно; рекламовать числа выслали вдруге. — Всч. Т. М. въ Старѣхъ. Грошѣ для „Дѣла“, „Батьковщины“ и „Общ. Качковского“ одержали. Дякуємо. — Всч. А. Н. въ Мшанцѣ. За „Дѣло“ 6 зр. одержали; за „Бабл. и пов.“ прїѣде за П. пѣворѣкъ 2 зр. — Всч. Т. Щ. въ Новиці. Рекламовать числа выслано вдруге. — Вл. Г. Ц. въ Дѣ. Просимо о осправданєе подорожнєе.

Надѣслане.

Звертаємо увагу на оголошенєе Л. Чиньского въ Ярославѣ о его знаменитѣмъ „Медвѣнку гнѣвничѣмъ“, повѣмъ средствъ усуванюмъ всякѣхъ хоробъ и недуговъ органѣвъ травленя. Вырѣбъ сей можемо каждому найсѣстѣйше поручити и треба бажати, чтобы знаходился въ каждомъ домѣ.

Съ симъ числомъ розсылаєся проспектъ господарско-промысловѣй газеты „Господарь и Промышленникъ“.

Съ симъ числомъ розсылаєся Предплатникамъ „Библиотеки найзн. повѣстей“ 1 и 2 аркушъ повѣсти Ив. Тургенева „Батьки и дѣти“

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(29 7)

купуетъ и продаетъ 1679

всякѣй вартѣстнѣй паперы и монеты

по курсѣ дневномъ.

Поручєня зъ провинціи выконує отворотною почтою безъ провизіи.

Съ симъ пѣворѣкомъ стане выходить у Львовѣ

„Господарь и Промышленникъ“

газета привѣчена справамъ господарскимъ (статѣ въ рѣльного господарства, садѣвничества и огорожничества, сѣльского будѣвничества, ветеринаріи и правничѣ, отоячѣ въ звязи отъ сѣльскимъ господарствомъ и т. др.), промысловымъ (перевѣмъ домашнѣй промыслѣ, осправданєа зъ дѣльности товариствъ и т. д.) и торговельнымъ (торговельный руской товариства, торговля сѣлка, цѣны продуктѣвъ, курса биржевой и т. др.) подѣ редакцію Антоны Глодзньского, а при помочи пп.: Ал. Начал, Вас. Нагѣрного, оо. П. Бажаньского, Л. Ватюшаньского и др.

Редакція доложитъ всякого старани, чтобы ся одинока фахова руска часисписъ вповѣтъ отпѣвала сегочаснымъ вымогамъ и стояла на рѣвни съ подобными красвыми и заграничными газетами.

„Господарь и Промышленникъ“ буде выходить 2 разы въ мѣслѣ, 15. и 30. от. от. въ 1 1/2 аркуша великого кварту; цѣна предплатна за сей пѣворѣкъ (отъ 1 липня до 31 грудня 1886) выноситъ 1 зр. 50 кр. а. в.; предплату просимо присылати (наилуше переказомъ почтовымъ) прѣосто до Администраціи „Господаря и Промышленника“ улицѣ Галична ч. 44. — Числа на показъ не будемо высылати, прѣотое просимо поспѣшити съ предплатою, чтобы можна заразы уладити еконєднѣю. 1899 1 3

Въ каждомъ числѣ будутъ умѣщенъ членѣнны иллюстраціи; способъ предѣставленя зрозумѣльнѣй и яснѣй — прилаженъ до практычного житя.

Хорошимъ подарункомъ для молодѣни

єсть

КОВЗАРЬ Т. ШЕВЧЕНКА

ТОМЪ I,

оправленъ въ полотно и зъ вызолоченымъ заголовкомъ, съ портретомъ и короткою житєисєю поэта.

Книжочка та припоруєна ц. к. Краєсою Радѣю Шк. на преміи для школьныхъ молодѣжи и до школьныхъ библиотекъ.

Цѣна 40 кр. (съ пересылкою 45 кр.)

Можна достатичерезъ редакцію „Дѣла“

Курсъ зббжа зъ дня 9 л. липня 1886.

За 100 килло нетто на мѣсці	Львѣвъ	Тернопѣль	Пѣдволѣ	Черновѣцъ	Ярославъ
отъ до	отъ до	отъ до	отъ до	отъ до	отъ до
Пшеница	7.— 4.25	7.— 8.05	7.— 8.05	7.— 8.—	7.50 8.60
Жито	5.75 6.40	5.50 6.10	5.50 6.—	5.40 6.—	6.— 6.60
Ячмінь	5.25 7.—	5.15 6.—	5.— 5.75	5.50 5.60	5.50 6.—
Овесъ	6.10 6.50	6.50 —	6.50 6.65	5.25 5.50	6.60 —
Горохъ	5.80 9.—	5.75 8.50	5.50 8.—	6.— 9.—	7.— 9.50
Коноп.-сѣмя	— —	5.50 —	— —	5.10 5.20	— —
Фасоли	— —	— —	— —	— —	— —
Выка	— —	— —	— —	— —	— —
Лянка	— —	— —	— —	— —	— —
Гречка	— —	— —	— —	— —	— —
Кукуруза	— —	— —	— —	5.— 5.75	— —
Рѣпакъ	— —	— —	— —	8.75 9.—	— —
Конопина червона	— —	— —	— —	— —	— —
" бѣла	— —	— —	— —	— —	— —
" шведска	— —	— —	— —	— —	— —
Тимотка	— —	— —	— —	— —	— —
Хмѣль за 56 килло	46 — 60.	— —	— —	— —	— —

Оковита за 10 000 литр. проц. 26—25-30 зр.

Ч. 812.

Оповѣщення.

На основѣ ухвалы Выдѣлу касы щадничои мѣста Тернополя зъ дня 1-го червня с. р. буде каса приймати отъ 1-го липня 1886 р. вкладки лишь на нові книжочки вкладковій и буде опроцентовувати тѣ вкладки по 4½% (чотыри и пѣвъ отъ ста).

Постановленіе то не дотыкає вкладокъ до 1-го липня с. р. зложеныхъ, котрі такожъ на даліше опроцентовуватися будуть по 5% (пять отъ ста).

Постановленіа до того часу обовязуючі, от-носячі-ся до речинцівъ авизацій вкладокъ, до вы-платы за есконтомъ и т. д. збѣстають ненарушеніи.

Дирекція касы щадничои мѣста Тернополя, дня 3-го червня 1886 р.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТОВЪ КАВЫ въ Раковинахъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣхъ брамы Флоріаньской въ власномъ домѣ.

Выробляє рѣзніи роды цикорія зъ матеріалу сырого краснаго власнои планта-ции. Матеріалъ сырой красной або корѣнь цикорія управляютъ на нашій рѣли має послѣ химичнои анализы въ лабораторіи академіи промышленно-технической въ Краковѣ далеко болѣе частей поживныхъ и горѣхъ, властныхъ цикоріи, якъ такий самъ корѣнь заграничный. Малючі отже матеріалъ сырой добройи лѣсти, цикорія моя ривалює побѣдною съ великими вы-робами заграничными того рода и має ще ту перевагу, що єсть красна и дешевша.

Фабрика поручає слѣдуючі роды (назвы):

Цикорію краковскую, горѣку, пачка округла 1/4 % килло. Кава шротована французска дачна вываръ кларовый. Кава краковска въ скринкахъ, видъ Кракова (не Прусь). Цикорія въ скринкахъ (конкурентіи).

Кава фигова. Маю надѣю, що Поважаний Панъ и господинъ оцѣняючи доброту моихъ выробовъ, ихъ вышу вартѣсть отъ шумно рекламованыхъ фабрикатоу чужихъ, будутъ пошпирати зматаня подіятъ на раціональній основѣ згѣдно съ интересомъ власнымъ и краєвого промислу.

Выробы моя можна дѣстати въ центральній "Народной Торговлі" и си филиахъ, въ "Народныхъ Торговляхъ новѣтвыхъ" и въ всѣхъ значительныхъ торговляхъ.

Ц. к. ген. Дирекція австр. зѣлѣзницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу вѣзды,

важний отъ 1 червня 1886.

1557

Приходить до Львова:

По вѣзды особовой: 0 год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардона, Хирова, Стрыя. — 0 год. 4.15 зъ Звардона, Хирова, Стрыя. Гусятина, Станислава. — 0 год. 2.6 въ ночи зъ Гусятина, Станислава, Хирова и Стрыя.

Отходить зъ Львова:

По вѣзды особовой: 0 год. 11.27 передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станислава и Гусятина. — 0 год. 7.10 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Звардона. — 0 год. 12.01 въ ночи мѣшаний поѣздъ до Стрыя, Хирова, Станислава и Гусятина.

Приходить до Станислава:

По вѣзды особовой: 0 год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусятина. — 0 год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардона, Стрыя. — 0 год. 5.37 по полуд. зъ Гусятина. — 0 год. 5.51 по полуд. зъ Звардона, Львова и Стрыя.

Отходить зъ Станислава:

По вѣзды особовой: 0 год. 9.45 передъ полуд. до Стрыя, Львова, Звардона. — 0 год. 9.58 передъ полуд. до Гусятина. — 0 год. 6.28 вечеръ до Стрыя, Львова, Звардона. — 0 год. 6.54 вечеръ до Гусятина.

ЗАВЕДЕНІЕ РИТНІЧЕ

открыто

при улицѣ Валовѣй ч. 6.

Прймаются замовленія на: Штампили каучуковій и металевій, печатки до ляку, марки печатковій, гербы, штампиліи съ притискомъ, Прасы на сухій друкъ, рѣзніи Монограммы и т. д. выконуєся якъ найуспѣвѣйше, дешевше якъ въсюды и въ найкратѣйшій озна-1693 3 6 ченомъ речинци.

Съ поважаньемъ Семенъ Лѣтцъ, ритникъ.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадець зъ моихъ конкурентѣвъ не зъ силъ продавати готову або робити одѣжъ для мужичинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и за-граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-ручаю мой богатый складъ такожъ 1656 Веч. Духовенству. 10—?

Замовленія въ мѣсці и въ провинціи выконуются точно и ретельно. На жа-данье высылкаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

XXXXXXXXXXXX

Презану загально найлучшу Масу до запусканя підлогъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

Перепродувачъ масо отпѣвѣдній работѣ.

1681 78—0

ТОВАРИСТВО "ПРОСВѢТА"

посае до вѣдомости, що выдало и має на складѣ слѣдуючі

Формуляръ для касъ поживковыхъ

"Закомарскон Правды":

1) Книга касова, одна либра 40 кр.

2) Книга мастку возного, одна либра 40 кр.

3) Книга мастку подручного, одна либра 40 кр.

4) Скриптъ, 100 премѣрниковъ 55 кр.

5) Протоколъ, одна либра 40 кр.

6) Книга довѣжниковъ, одна либра 45 кр.

"Народна Торговля" у Львовѣ

удержу на складѣ и поручає:

Свѣжій воды минеральній.

Вода Биливска квасна "Зауер-Брунент" фляш. по 26 кр	
" Хебска (Егерска) Францъ, Зальцъ и Виенъ "	26 "
" Емоке жерело Кренхентъ и Кисель "	26 "
" Гнегнблеръ королевске Отто жерело "	22 "
" Глайхенбергска аз жерело Консгантъ "	30 "
" Содова "Галлеръ" "	40 "
" ивоничка "	33 "
" Карльбаденска Миль, Шильс и Штрудель "	34 "
" "Крайнахеръ" жерело Блисавегъ "	38 "
" Киссингска жерело Ракоци "	42 "
" Кришница "	23 "
" Маріенбаденска "Крайцъ и Фердинандо-брунтъ" "	28 "
" Горка Гуниди жерело Яношъ "	23 "
" Озеръ " Арпадъ "	23 "
" жерело Францъ-Йосифъ "	23 "
" Виктория "	23 "
" Сельтерска "	26 "
" Сальтерска камѣнка "	20 "
" Швальбахска "Стральбрунтъ" "	28 "
" Шванска Йозефиненъ, Магдалененъ и Стеванъ "	28 "
" "Вичи Чолест. градегирль" "	48 "
" Вильдунска жерело Георгъ-Виктория "	42 "
" Жегесельска "Зауербрунтъ" "	28 "

При высылцѣ найменше 25 фляшокъ чи-слится опакowanъ по 2 кр. отъ фляшки вразѣ съ скринкою; при меншой высылцѣ опакowanъ дорожше.

1649 10 0 Зарядъ Народной Торговли.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1563 171—?

Спеціальности и универсальній средства, французкій и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фирмы оповѣщуваніи.

Зброю ловецку

выпробовану, одиноку нагороджену медалемъ державнымъ и дипломомъ почетнымъ, поручає

А. В. Мольнаръ (давѣйше І. Висневечій)

рушникарь у Львовѣ, готель Жоржа.

Лянкастрѣвки въ цѣнѣ отъ 25 зр. до 200 зр. 1675

Нистолъ до меты отъ 25 зр. до 100 зр.

Штупы експресовіи отъ 80 зр. до 200 зр.

Трилюфки отъ 100 зр. до 200 зр.

Направу выконую отворотною почтою. Переробляю Лѣчу-шѣвки на Лянкастерки отъ 12 зр. до 20 зр.

Набоѣ всякихъ системѣвъ по цѣнахъ фабричныхъ. 5—26

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медѣвниковъ и сухариковъ, вынаходця "медѣвника гигиеничного" въ Ярославѣ.

Партію гигиеничныхъ медѣвниковъ выробу Вашои фабрики я о-державъ: я пробовавъ сей медѣвникъ въ шпиталіи раненыхъ жовѣр-рѣвъ сербскихъ, котрыхъ въ моѣмъ шпиталіи мавъ я якъ разъ 425, а всѣ тяжко раненіи. Головно сѣмъ роздѣлювано тѣ медѣвники и то тогды, коли сѣ тяжко раненіи не могли травити найлѣк-шихъ и найлѣпшихъ стравъ, роздѣлюваныхъ въ шпиталіи — по короткомъ часѣ дѣставали здоровый апетитъ и охоту до ѣды, желу-докъ и найтакже хорохъ раненыхъ, оперованыхъ пріймавъ сей ме-дѣвникъ, раненіи прихотили до силъ, доброго и здорового выгляданя, а що такожъ я спостерѣвъ, що въ наслѣдокъ сего ме-дѣвника функціи жолудково-кишковой зовѣсмъ регулювалися.

Раненіи и оперованіи называли Ваш медѣвникъ "польскимъ хлѣ-бомъ" и скоро я вѣйшовъ до салъ раненыхъ, кликано збъ всѣхъ сто-ронѣ, "ни нема вже болѣе того польского хлѣба, що намъ додає силъ и житія".

То спонукє мене просити о безпроводноу высылку новой пар-тіи зъ 600 штукъ. За першу посылку дякую Вамъ — дуже богато хо-рыхъ вымаривѣлыхъ, умизерованыхъ въ наслѣдокъ ранъ, операций и хорохъ жолудковыхъ завдачу сему средству, котрому мушу припи-сати свойства лѣчебніи, по верненіе до своихъ силъ — бо коли тяжко раненіи и оперованіи не могли пріймати иншой поживы, ѣли сей медѣвникъ, бѣвъ бувъ ихъ одинокою поживою, поправлявъ про-цѣсъ травленія и приводивъ жолудокъ до того стану, що могли оттакъ живити ся и другими стравами.

Дѣйстви повиненъ-бы кождій болѣйшій шпиталь именно хирур-гичный уживати сего медѣвника яко поправляюще-лѣчебного средства. (Печать.)

Д-ръ Ромуальдъ Далъмаєръ в. р.

Шесть шпиталю войскового въ Нишу (Сербія).

Нимъ 14. Цѣтня 1886. 1602 12—0

Медѣвникъ гигиеничный Л. Чиньского въ Ярославѣ можна дѣстати у всѣхъ торговляхъ корѣнныхъ и антикахъ по 20 кр. за штуку.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. газіц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 26—?

купує и продає

всѣ эффекты и монеты

пѣдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованій,

котрі пѣсля закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшомъ постановѣ зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фон-довыхъ, пушплярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіи

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до вылосования съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи выконуются безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

РОБОТНЯ БРОНЗОВНИЧА

ИВАНА ВЫПАСКА

при ул. Краковской ч. 5 у Львовѣ.

Зъ причины, що некомпетентній робѣтѣ и склады пѣдймаются позолочувати и покрѣ-блявали церковныхъ рѣчей, черезъ що позо-лочуванье переходить черезъ другій або и третій руки, въ низу подписанный по, учасъ Воец. Духовенству свою робѣтню и подає до вѣдо-мости, що выконує войнъ направи бронзовни-чий, отѣвѣжуванье, золоченье и покрѣбляванье пѣсли жадали въ огни або гальванично и то тревало, чисто и дешево, особливо же чашѣ, що часто уживаются. Ручу за довѣрливу тревалѣсть.

Позолочуванье чашѣ и дисковѣвъ коштує отъ 8 зр. до 20 зр., — позо-лоченье монетарній отъ 15 зр. до 50 зр., — покрѣбленье кадилицъ и ло-докъ отъ 3 зр. 50 кр. до 6 зр. 50 кр. и т. д. Робѣтня моя має вразомъ го-товій выробы церковный або такожъ выроблює пѣсли поданого взорія, высылкає на жаданье взоры и выроблює пѣсли ихъ докладно. Дякуючи за ласкавій до-стопѣрній выклады поручаюся и на далѣе ласкавій памяти Воец Духовен-ства, котре мене удостоитъ своєю увагою.

1697 2—3

Съ глубокимъ поважаньемъ Иванъ Выпаскъ.

Величезній страты, якъ потерпѣла велика лондонска фабрика мебѣль-зъ зѣлѣза Goddard's Brothers and Comp. при недавнѣмъ паденіи гласѣвского банку, захитали нею такъ, що она постановила закрѣти фабрику и выпродати зовѣсмъ масами нагромадженъ въ запасѣ знаменитъ мебѣль зъ зѣлѣза, промѣо-валъ на всѣхъ выставкахъ золотыми медалями, за четверту часть цѣны фабричной. Я предлагаю отже передай менѣ въ комисъ згаданнымъ домохъ чудно краснй

400 штукъ зѣлѣ-ныхъ ложокъ для дорослыхъ.

Лѣжка въ приби-женю подобій до рисунку.

50 кр.). Письменный замовленія выкову такожъ поодинокю якъ довго выстає запасъ, въ заведѣніи знаменитыхъ примѣрникахъ зарѣзъ за попереднимъ присланьемъ грошей.

Eisenmöbel-Lager in Wien Landstrasse. Krieglerrasse Nr. 11.

Зѣлѣзій лѣжка переносимый особливо великй деревляній въ лѣжмъ пе-буль отаѣдъ того, що забезпечують отъ всякой нужды и нечистоты, мають незначимую тревалѣсть и даются складати.

1659 8—15

ФАРБЫ ОЛѢЙНИИ

готовіи до ужитку и скоро за-сыхающіи.

Ф а р б ы

до мальованя даховъ, тертіи въ найлѣпшомъ покоотѣ.

Найлучшій фарбы

тертіи въ покоотѣ минеральномъ, отпѣвѣдають рѣзнымъ цѣлямъ, надають барву и лѣсъкъ по одно-разовомъ потагненію, выыхають въ немногихъ годинахъ, и де-шевей отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасада розпускаемъ въ ваннѣ, до кольоро-ваня будынокѣвъ въ 36 кольорахъ.

Всякій роды лякерѣвъ крас-ныхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

зъ наилучше реномованыхъ фа-брикъ.

Тектуры даховіи, смола по-газова и деревна, маса смолина, асфальтъ, це-ментъ, гипсъ.

Оливы до машинъ и сма-ро-вило до осей зѣлѣзныхъ.

Пасы шкоряній до машинъ. Пасы гумовіи до машинъ.

Гурты конопляній до ма-шинъ.

Н О В И Н А !

Лѣняній напусканій пасы до машинъ, и т. д., и т. д.

поручають

Гибнеръ и Ганке у Львовѣ.

Карты вздрѣвъ, цѣники и спеціальній оерткы, на жаданье, gratis et franco. 1680 14—?

XXXXXXXXXXXX

УМРАТЪ и Спѣлка.

Фабрика рѣльнич. машинъ.

1685 Прага-Бубна 4—?

доставляє по дешевыхъ цѣнахъ: знаменитъ и выпробованъ моло-тѣлки ручнй кератовіи и паровіи, всякого рода кераты, далѣе льокомобилѣи о оилъ 3 до 8 ко-ней, коннй граблѣи и переверт-ники до сѣна, якъ такожъ всякіи иншіи рѣль. машины, выготовле-ній знаменито и солидно. Илюстро-ваній каталоги даромъ и франко. Головной складъ для Галичины Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

Робѣтня

мужескои и дамскои обуви 1692 и для дѣтей 4—4

пѣдъ Яномъ Килиньскимъ ул. Хорунщины, рѣгъ Академичной ч. 6 побѣхъ торговъ п. Ст. Войцѣховского

поручає власный выробѣ зъ доброго матеріалу краснаго и заграничного въ рѣзномъ смаку и фасонѣ

по цѣнахъ низныхъ.

